

Contents

Contents	i
1 Introduction	1
2 Pre-classical Greek sources	3
2.1 Aesopus et Aesopica	3
2.2 Dionysius Chalcus	4
3 Classical Greek sources	7
3.1 Hellanicus of Mytilene	7
3.2 Hecataeus	9
3.3 Aeschylus	10
3.4 Democritus	10
3.5 Aristocrates	11
3.6 <i>Scholia In Aeschylum</i>	12
3.7 Hecataeus	13
3.8 Orphica, <i>Lithica kerygmata</i>	14
3.9 Herodotus	14
3.10 Ctesias of Cnidus	30
3.11 Ephippus Comic	45
3.12 Menander	45
3.13 Clearchus of Soli	46
3.14 Eudoxus of Cnidus	47
3.15 Aristoxenus	47
3.16 Aristoteles et Corpus Aristotelicum	48
3.17 Megasthenes	53
4 Hellenistic Greek sources	73
4.1 Historia Alexandri Magni	73

CONTENTS

4.2	Claudius Ptolemaeus	110
4.3	Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)	122
4.4	Adespota Papyracea (SH), Epigrammata	122
4.5	Dionysius Scytobrachion	123
4.6	Vettius Valens	124
4.7	Apollodorus of Artemita	126
4.8	<i>Scholia In Homerum</i>	127
4.9	Timon	128
4.10	<i>Lyrice Adespota</i>	129
4.11	Theopompus	129
4.12	Anaxarchus	130
4.13	Speusippus	131
4.14	Callixenus of Rhodes	132
4.15	Paradoxographus Vaticanus	133
4.16	Theophrastus	134
4.17	Ephraem the Syrian	137
4.18	<i>Artaxerxis Epistulae</i>	138
4.19	Polemon Periegetes	138
4.20	Phylarchus	139
4.21	Demosthenes	140
4.22	<i>Scholia In Apollonium Rhodium</i>	140
4.23	Philochorus	141
4.24	Aristodemus	142
4.25	<i>Scholia In Euclidem</i>	142
4.26	Ephorus	143
4.27	Lycophron (scholia in)	145
4.28	Phaenias of Eresus	146
4.29	Berosus	147
4.30	<i>Scholia In Theocritum</i>	147
4.31	Megasthenes, <i>Indica</i>	147
4.32	Hipparchus	178
4.33	Nicander	180
4.34	Aristophanes of Byzantium	180
4.35	Callisthenes	187
4.36	Duris of Samos	189
5	Roman empire, Greek and Latin sources	191
5.1	Dionysius Periegetes	191

CONTENTS

5.2	Galenus	195
5.3	Arrian	214
5.4	Origen	263
5.5	Pseudo-Scymnus	268
5.6	Cassius Dio	268
5.7	Hippolytus Scr. Eccl	272
5.8	Nicolaus of Damascus	275
5.9	Philo of Alexandria	276
5.10	De bello Parthico	279
5.11	Clemens Alexandrinus	279
5.12	Eutropius / Pacanii translatio	284
5.13	Longus	285
5.14	Pseudo-Apollodorus	286
5.15	<i>Periplus Maris Erythraei</i>	287
5.16	Strabo	299
5.17	Manetho	331
5.18	Eusebius	331
5.19	Pseudo-Galenus	342
5.20	Theophilus of Antioch	344
5.21	Basil of Caesarea	345
5.22	<Perictione>	346
5.23	Polybius	346
5.24	Diogenes Laertius	347
5.25	Juba II Rex Mauretaniae	348
5.26	Diophantus	349
5.27	Diogenianus	350
5.28	Polyaenus	351
5.29	Dionysius Periegetes	353
5.30	<Damigeron Magus>	356
5.31	Favorinus	356
5.32	Chrysermus of Alexandria	357
5.33	Athenaeus Mechanicus	357
5.34	Oppian of Apamea	358
5.35	<i>Physiologus</i>	360
5.36	Cornelius Alexander Polyhistor	361
5.37	Julius Pollux	362
5.38	Thessalus of Tralles	364
5.39	Xenophon of Ephesus	366

CONTENTS

5.40	Pausanias	366
5.41	Philo Mech.	367
5.42	Philostratus Major	367
5.43	Pseudo-Dioscorides	368
5.44	Evagrius Scholasticus	368
5.45	Porphyrius	371
5.46	Harpocration	373
5.47	Alexander of Aphrodisias	373
5.48	Pseudo-Sosthenes	375
5.49	Dionysius Halicarnassensis	376
5.50	Apollonius Phil.	377
5.51	Ammonius Saccas	379
5.52	Agathemerus	379
5.53	Celsus	381
5.54	Ephraem Syrus	382
5.55	Aelius Herodianus	383
5.56	Archigenes	394
5.57	Herodian	396
5.58	Arrian of Nicomedia	396
5.59	Nicolaus of Damascus	491
5.60	Augustus	493
5.61	Aretaeus of Cappadocia	494
5.62	Plutarch	494
5.63	Appian	495
5.64	Dio Cassius	497
5.65	Testamentum Salomonis	498
5.66	Himerius	499
5.67	Oribasius	502
5.68	Philumenus	509
5.69	Cephalion	510
5.70	Athanasius	510
5.71	Aelius Aristides	514
5.72	Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>	516
6	Late Antique	517
6.1	Nonnus	518
6.2	Asclepius of Tralles	576
6.3	Acta Philippi	577

CONTENTS

6.4	Calani Epistula (date ?)	577
6.5	Corpus Hermeticum	578
6.6	Hippiatrica	578
6.7	Cyril of Alexandria	581
6.8	Acta Thomae	584
6.9	Pseudo-Nonnus	590
6.10	Joannes Malalas	590
6.11	Alexander romance	595
6.12	Joannes Stobaeus	597
6.13	Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)	600
6.14	Flavius Claudius Julianus Imperator	601
6.15	Asterius of Amasea	603
6.16	Stephanus Med.	605
6.17	Joannes Philoponus	605
6.18	Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria	608
6.19	Philostorgius	609
6.20	John of Damascus	611
6.21	<i>Chronicon Paschale</i>	615
6.22	Choricus of Gaza	618
6.23	Eutecnius	619
6.24	Mantissa Proverbiorum	620
6.25	Marcian of Heraclea	620
6.26	Aëtius	628
6.27	Anonymi De Astrologia Dialogus	637
6.28	Timotheus of Gaza	637
6.29	Salaminius Hermias Sozomenus	639
6.30	Papyri magicae	641
6.31	Procopius	642
6.32	Proclus Phil.	644
6.33	Agathias Scholasticus	645
6.34	Olympiodorus the Younger	645
6.35	Basilus	647
6.36	Theodoretus	648
6.37	Paulus (med.)	654
6.38	Nonnosus	659
6.39	Epiphanius	661
6.40	Stephanus Gramm.	666
6.41	Scholia In Demosthenem	672

CONTENTS

6.42	Joannes Chrysostomus	673
6.43	Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)	682
6.44	Anonymi In Aristotelis (date ?)	684
7	Byzantine	687
7.1	Georgius Acropolites	688
7.2	Testamenta XII Patriarcharum	689
7.3	Geoponica	690
7.4	Constantine VII	691
7.5	Patria of Constantinople	701
7.6	Joannes Rhet (?)	702
7.7	Michael Apostolius	702
7.8	Pseudo-Macarius	706
7.9	Michael Attaleiates	707
7.10	George Pachymeres	709
7.11	Anthologia Graeca	710
7.12	Theophanes Continuatus	712
7.13	Manuel Philes	713
7.14	Joannes Zonaras	715
7.15	<i>Scholia In Clementem Alexandrinum</i>	720
7.16	Phalaridis Epistulae	720
7.17	Theodorus Scutariota	721
7.18	Nikephoros I of Constantinople	721
7.19	Josephus Genesisius	722
7.20	Nicephorus Gregoras	723
7.21	Anthologiae Graecae Appendix	725
7.22	Nicetas Choniates	726
7.23	Pseudo-Codinus	727
7.24	Chronicon Paschale	729
7.25	Laonicus Chalcocondyles Hist.	730
7.26	Etymologicum Gudianum	733
7.27	Nikephoros Bryennios	734
7.28	Pseudo-Sphrantzes	735
7.29	<i>Encomium Heraclii ducis</i>	736
7.30	Joannes VI Cantacuzenus	736
7.31	Constantinus Manasses	737
7.32	Michael Glycas	738
7.33	Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni	740

CONTENTS

8	Unsorted entries	743
8.1	Theodore (? Abu-Qurrah) (? of Nicaea)	860

Chapter 1

Introduction

Organization of this corpus? Options that come to mind are by (a) purported original reporter (e.g., Nicolaus of Damascus, non-extant historian), (b) reporting extant author (e.g., Strabo citing, but not quoting, Nicolaus at *Geographica* 15.1.72–73), (c) by event (e.g., an embassy from Indian kingdom to Augustus in 19 BC), (d) types of people (e.g., gymnosophists or sramana), (e) story types (parallel fables or tropes, like walking on the water), (f) philosophical or religious concepts (like love and compassion). Further, I should consider whether there may be a home in this document for material culture such as statuary, painting, and coinage.

Another issue is one of perspective: from whose side am I recording this? Indians as they seemed to the Greeks? Greeks as they seemed to the Indians? Might either option lose subtleties of particular authors?

And what about distinct but sometimes related or confused cultures, namely the Ethiopians.

Chapter 2

Pre-classical Greek sources

2.1 Aesopus et Aesopica

Aesop's Fables or the Aesopica is a collection of fables credited to Aesop, a slave and story-teller believed to have lived in ancient Greece between 620 and 560 BCE. Of diverse origins, the stories associated with Aesop's name have descended to modern times through a number of sources. They continue to be reinterpreted in different verbal registers and in popular as well as artistic mediums. (From Wikipedia¹)

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae tabulis ceratis Assendelftianis servatae (0096: 003) "Corpus fabularum Aesopicarum, vol. 1.2, 2nd edn.", Ed. Hausrath, A., Hunger, H. Leipzig: Teubner, 1959. Fable 1, line 5

τοιγ(α)ροῦν ἀλώπηξ κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἀγχίνοιαν (ἐνό)ησε τὰς ἐνέδρας καὶ οὔτ(ω)ς ἑαυτὴν ἥρμω- σεν, ἵνα καὶ τὴν χά(ριν) ἀναπληρώσῃ καὶ (τὸν) κ[λίνδυν)ον ἐκφύγῃ.

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae Aphthonii rhetoris (0096: 006) "Corpus fabularum Aesopicarum, vol. 1.2, 2nd edn.", Ed. Hausrath, A., Hunger, H. Leipzig: Teubner, 1959. Fable 6bis, line 2

λέγει δὲ (Αἴσωπος ὁ μυθοποιός), ὅτι ὁ πριάμενος τὸν Ἰνδὸν ἐδυσχέραине πρὸς τὴν χροιάν.

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae Aphthonii rhetoris Fable 6bis, line 6

ὥς δὲ αὐτῷ τὸ μὲν χρῶμα ἔμενεν ἀκραιφνές, τὸ δέρμα δὲ ἐξετρίβετο, φιλονεικῶν [δὲ] κατέμαθε μόλις, ὅτι ἡ χροιά φύσις ἦν τῷ Ἰνδῷ καὶ ὅτι ῥᾶον αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἢ τὴν

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Aesop%27s_Fables

CHAPTER 2. PRE-CLASSICAL GREEK SOURCES

μελανίαν ἀφαιρήσεσθαι. ΜΥΘΟΣ Ο ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΗΛΟΝΩΝ ΑΠΟΤΡΕΠΩΝ

λέων ἦρα παρθένου καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ τῆς παιδὸς ἐγγυῆσαι τὴν κόρην πρὸς γάμον ἐδεῖτο.

Aesopus et Aesopica Scr. Fab., Fabulae Syntipae philosophi (0096: 009) “Corpus fabularum Aesopicarum, vol. 1.2, 2nd edn.”, Ed. Hausrath, A., Hunger, H. Leipzig: Teubner, 1959. Fable 41, line t

ΑΙΘΙΟΨ ΙΝΔ*ΟΣ ΛΟΥΟΜΕΝΟΣ

άνήρ τις έωρακώς Αιθίοπά τινα Ίνδον λούόμενον έν τῷ ποταμῷ έφη πρὸς αὐτόν· “μή συνταράσσης καὶ θολοποιῆς τὸ ὕδωρ.

2.2 Dionysius Chalcus

Confirm person. Date?

tion, search

Dionysius Chalcus (Greek: Διονύσιος ὁ Χαλκοῦς) was an ancient Athenian poet and orator. According to Athenaeus, he was called Chalcus (“brazen”) because he advised the Athenians to adopt a brass coinage (xv. p. 669). His speeches have not survived, but his poems are referred to and quoted by such authors as Plutarch (Nicias, 5), Aristotle (Rhetoric, iii. 2), and Athenaeus (xv, p. 668, 702; x, p. 443; xiii, p. 602). The extant fragments are chiefly elegies on symposiac subjects and are characterized by extravagant metaphors.

Plutarch credits Dionysius Chalcus with leading the band of Athenian colonists who founded Thurii in 443 BC. (From Wikipedia²)

Dionysius Epic., Fragmenta (1326: 001) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Fragment 5b, line 2

έν δέ τε Κάσπειροι ποσσικλυτοί, έν δ’ Ἀριηνοί, Κοσσαῖος γενεήν Κασπειρόθεν, οἳ ρά τε πάντων Ίνδων, ὅσσοι ἔασιν, ἀφάρτερα γούνατ’ ἔχουσιν· ὅσσον γάρ τ’ έν ὄρεσσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅπόσον δελφῖνες ἔσω ἄλὸς ἠχηέσσης, αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισι ἵπποι τε πλακόντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσσον ἐλαφροτάτοις περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα, τά τ’ ἀφθιτος ἔλλαχεν ἠώς.

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Chalcus

2.2. DIONYSIUS CHALCUS

Dionysius Epic., Fragmenta Fragment 9v, line 29

φῆ καὶ μέσσον ὄρουσεν ἀνὰ στρατὸν, ἔν[θα μάλιστα] Κηθαῖοι πυρίκαυτον ἐπὶ
μόθρον ἐκλο[νέοντο,] [ς]τὰς [δ'] ὃ γε Δηριαδῆα καὶ ἄλ[λου]ς ἱαχ[εν αὐδῶν·] [ῶ]δ'
ἄρα νῦν φράζεσθε γυναικ[ῶ]ν ἀτμέ[νες Ἴνδοι,] [Δ]ηριάδη δ' ἔκπαγλον ἐ[πιστά]μενος
τ[άδε φράζω·] ο[ὗ] γάρ κεν πρὶν τοῦτο κατὰ [στ]ένος αἶθο[πος ὁρμήν] οἴνου ἐρωή-
σαιτε καὶ ἐκ κακότητα φύ[γοιτε,] πρὶν κε θοῇ ἐνὶ νυκτὶ διάλλυδις εἰρύς[σαντες] ὠμά-
δια κρέα θηρὸς ἀπὸ ζωοῖο φάγη[τε].

Dionysius Epic., Fragmenta Fragment 11r, line 9

[]μμεναι ἀλ[] [κ]ατεναντίον [] Φηρῶν ἄσχετον ὕβριν ἀ[λ]υσκά[ζ] οἱ δ' ἄμα Πορ-
θάωνος ἀτασθαλί[η] Αἴθιππος Προκάων τε Τυρηθ[] ἡδὲ λιπώ[ν] Μοτύης τε θεῶν []
ἐζόμενο[. κ]ονίησιν ἀφελκε[] ἔστι δ[....]υοεντος ὑπὲρ πεδί[οιο] μεσσ[όθι τύμ]βος ἐρε-
μνὸς α[.] ..χα[.....]τος ἱερὰ[.] Ἴνδι[.....]ικ[.] τοί δ' α[....]ε[...].] γαῖαν ὄσσην
Γάγγης τε π[] ἔνθα δὲ κῆρα φυγόντες ἀπ[] Πεισίνοος τε Δάμας τε Πολ[] τῶν οἱ μὲν
σιγῇ δεδμη[μένοι] τρεῖς ἔσαν ὅττι ἐ πρόσθε[] αὐτὰρ ὁ καὶ μύθοισι καὶ α[] Παρπαδίκης
Κόκα[λός τε?] Πεισίνοος προφέρε[ιστος]

Chapter 3

Classical Greek sources

3.1 Hellanicus of Mytilene

Confirm person.

Hellanicus of Lesbos (Ancient Greek: Ἑλλάνικος) was an ancient Greek logographer who flourished during the latter half of the 5th century BC. He was born in Mytilene on the isle of Lesbos in 490 BC and is reputed to have lived to the age of 85. According to the Suda, he lived for some time at the court of one of the kings of Macedon, and died at Perperene, a city in Aeolis on the plateau of Kozak near Pergamon, opposite Lesbos.

His work includes the first mention of the legendary founding of Rome by the Trojans; he writes that the city was founded by Aeneas when accompanying Odysseus on travels through Latium. However, he supported the idea that the Etruscans lay behind the origins of the Pelasgians, an ancient Greek people who were thought to have antedated the great Achaean invasions.

Some thirty works are attributed to him—chronological, historical and episodic. Mention may be made of:

The Priestesses of Hera at Argon: a chronological compilation, arranged according to the order of succession of these functionaries
The Carneonikae: a list of the victors in the Carnean games (the chief Spartan musical festival), including notices of literary events
An Atthis, giving the history of Attica from 683 to the end of the Peloponnesian War (404), which is referred to by Thucydides (1.97), who says that he treated the events of the years 480–431 briefly and superficially, and with little regard to chronological sequence

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Phoronis: chiefly genealogical, with short notices of events from the times of Phoroneus, primordial king in Peloponnesus. Troica and Persica: histories of Troy and Persia.

Hellanicus authored works of chronology, geography, and history, particularly concerning Attica, in which he made a distinction between what he saw as Greek mythology from history. His influence on the historiography of Athens was considerable, lasting until the time of Eratosthenes (3rd century BC).

He transcended the narrow local limits of the older logographers, and was not content to merely repeat the traditions that had gained general acceptance through the poets. He tried to give the traditions as they were locally current, and availed himself of the few national or priestly registers that presented something like contemporary registration.

He endeavoured to lay the foundations of a scientific chronology, based primarily on the list of the Argive priestesses of Hera, and secondarily on genealogies, lists of magistrates (e.g. the archons at Athens), and Oriental dates, in place of the old reckoning by generations. But his materials were insufficient and he often had recourse to the older methods.

On account of his deviations from common tradition, Hellanicus is often called an untrustworthy writer by the ancients themselves, and it is a curious fact that he appears to have made no systematic use of the many inscriptions which were ready to hand. Dionysius of Halicarnassus censures him for arranging his history, not according to the natural connection of events, but according to the locality or the nation he was describing; and undoubtedly he never, like his contemporary Herodotus, rose to the conception of a single current of events wider than the local distinction of race. His style, like that of the older logographers, was dry and bald. (From Wikipedia¹)

Hellanicus Hist., Testimonia (0539: 001) “FGrH #4, #323a, #687a”. Volume-Jacoby'-T 1a,4,T, fragment 19, line 3

STRABON I 2, 35: Θεόπομπος (II) δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρεϊ, κρεῖττον ἢ ὥς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας (III) καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες (III). AVIEN.

Hellanicus Hist., Fragmenta (0539: 002) “FGrH #4, #323a, #601a, #608a, #645a, #687a”. Volume-Jacoby'-F 1a,4,F, fragment 87, line 16

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Hellanicus_of_Mytilene

3.2. HECATAEUS

.. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν ἀσώματον πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δρᾶκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον’.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,4,F, fragment 154b, line 5

Κράτης δὲ Ἑρεμνοὺς γράφει καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδοὺς, ἐπεὶ μέλανες οὗτοι.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,4,F, fragment 185, line 5

.. ἐν ἀριστεραῖ δὲ οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι νομάδες καὶ οὗτοι μέχρι τῆς ἐώιας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες.

Hellanicus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,4,F, fragment 190, line 1

ροηδ. 36: Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναι φησι κρήνην Σίλλην καλουμένην, ἐφ’ ἧς καὶ τὰ ἐλαφρότατα καταποντίζεται.

3.2 Hecataeus

Hecataeus of Miletus (c. 550 BC – c. 476 BC[1]) (Greek Ἑκαταῖος), named after the Greek goddess Hecate, was an early Greek historian of a wealthy family. He flourished during the time of the Persian invasion. After having travelled extensively, he settled in his native city, where he occupied a high position, and devoted his time to the composition of geographical and historical works. When Aristagoras held a council of the leading Ionians at Miletus to organize a revolt against the Persian rule, Hecataeus in vain tried to dissuade his countrymen from the undertaking.[2] In 494 BC, when the defeated Ionians were obliged to sue for terms, he was one of the ambassadors to the Persian satrap Artaphernes, whom he persuaded to restore the constitution of the Ionic cities.[3] Hecataeus is the first known Greek historian,[4] and was one of the first classical writers to mention the Celtic people. (From Wikipedia²)

of Miletus?

Hecataeus Hist., Fragmenta (0538: 002) “FGrH #1”. Volume-Jacoby’-F 1a,1,F, fragment 33, line 4

.. καὶ αὐτοῖς παιδεύμα τὴν φρουρὰν <ἔχειν> οὐ κατανυστάζουσι· διδάσκονται γάρ τοι σοφαί τινι Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,1,F, fragment 294a, line 1

> (es folgt F 292 b). – s. Γανδάραι· Ἰνδῶν ἔθνος.

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Hecataeus_of_Miletus

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 296, line 1
υ 70 β: (φ 292a) καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 297, line 1
s. Ἀργάντη· πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 298, line 1
– s. Καλατίαι· γένος Ἰνδικόν.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 1
– s. Ὠπίαι· ἔθνος Ἰνδικόν.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 2
Ἑκαταῖος Ἀσία «<ἐν δ' αὐτοῖς οἰκεῖουσιν ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆιον.
Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 1a,1,F, fragment 299, line 4
ἀπὸ δὲ τούτου ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν.

3.3 Aeschylus

“” (From Wikipedia³)

Aeschylus Trag., Supplices (0085: 001) “Aeschyli tragoediae, 2nd edn.”, Ed. Murray, G. Oxford: Clarendon Press, 1955, Repr. 1960. Line 284

καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν, Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείois τύποις
εἰκῶς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων· Ἰνδὰς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν εἶναι
καμήλοις ἀστραβιζούσας χθόνα, παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.

Aeschylus Trag., Fragmenta (0085: 008) “Die Fragmente der Tragödien des Aischylos”, Ed. Mette, H.J. Berlin: Akademie-Verlag, 1959. Tetralogy 10, play A, fragment 74a, line 6

Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν ‘χλούνην’ εἶναι, καθάπερ καὶ <παρ' Αἰ-
σχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς> ‘μακροσκελὴς μὲν.

3.4 Democritus

Democritus (Greek: Δημόκριτος, Dēmokritos, “chosen of the people”) (ca. 460 BC – ca. 370 BC) was an Ancient Greek philosopher born in Abdera, Thrace, Greece.[1] He was an influential pre-Socratic philosopher and pupil of Leucippus, who formulated an atomic theory for the universe.[2]

3.

3.5. ARISTOCRATES

His exact contributions are difficult to disentangle from those of his mentor Leucippus, as they are often mentioned together in texts. Their speculation on atoms, taken from Leucippus, bears a passing and partial resemblance to the nineteenth-century understanding of atomic structure that has led some to regard Democritus as more of a scientist than other Greek philosophers; however their ideas rested on very different bases.[3] Largely ignored in ancient Athens, Democritus was nevertheless well known to his fellow northern-born philosopher Aristotle. Plato is said to have disliked him so much that he wished all his books burned.[1] Many consider Democritus to be the "father of modern science".[4]

He traveled to Asia, and was even said to have reached India and Ethiopia.[10] (Cicero, de Finibus, v.19; Strabo, xvi). (From Wikipedia⁴)

Democritus Phil., Testimonia (1304: 001) "Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn.", Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1952, Repr. 1966. Fragment 1, line 15

τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς φασί τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδία καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 2, line 5

SUIDAS Δημόκριτος Ἡγησιστράτου (οἱ δὲ Ἀθηνοκρίτου ἢ Δαμασίππου) γεγονῶς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος κατὰ τὴν <οζ> ὀλυμπιάδα [472 – 469] (οἱ δὲ κατὰ τὴν <π> [460 – 457] φασίν)· Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὡς δὲ τινες, καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν· ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 16, line 4

ἦκεν οὖν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν.

Democritus Phil., Testimonia Fragment 40, line 3

Δαμασίππου Ἀβδηρίτης πολλοῖς συμβαλὼν γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ ἐν Βαβυλῶνι μάγοις.

3.5 Aristocrates

Aristocrates (in Greek *Αριστοκρατης*; lived 4th century BC) was a person against whom Demosthenes wrote an oration, still extant, entitled Against

4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Democritus>

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Aristocrates (Κατα Αριστοκρατους). He wrote it shortly before 352 BC for Euthycles, who accused Aristocrates of proposing an illegal decree in relation to Charidemus, a Euboean adventurer who acted as chief minister for the Thracian prince Cersobleptes and desired to assume with Athenian help full control of king Cotys former dominions. (From Wikipedia⁵)

Aristocrates Hist., Fragmenta (1189: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 2, line 2

Plutarch. Lyc. c. 4: “Ὅτι δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβη-ρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκοῦργος, καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλα-νηθεὶς τοῖς γυμνοσοφισταῖς ὠμίλησεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην εἰρηκότα γινώσκωμεν.

3.6 *Scholia In Aeschylum*

“” (From Wikipedia⁶)

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia vetera) (5010: 001) “Scholia Graeca in Aeschylum quae exstant omnia, vols. 1 & 2.2”, Ed. Smith, O.L. Leipzig: Teubner, 1:1976; 2.2:1982. Play Supp, hypothesis-epigram-scholion 559, line 1

χιονόβοσκον] φασὶ γὰρ λυομένης χιόνος παρὰ Ἰνδοῖς πληροῦσθαι αὐτόν.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Prometheus vinctum (scholia vetera) (5010: 005) “The older scholia on the Prometheus bound”, Ed. Herington, C.J. Leiden: Brill, 1972. Vita-argumentum-scholion-epigram sch, verse 844b, line 3

A. PPd (post 844a) et Ya (iuxta Prom. 852): Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Prometheus vinctum (scholia vetera) Vita-argumentum-scholion-epigram sch, verse 844b, line 6

ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία, διαφέρει δὲ τι τοῦ Νείλου· μετὰ δὲ τὸ ἄρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβά-λων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμ-πουσι.

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia recentiora) (5010: 009) “Aeschyli tragoediae superstites et deperditarum fragmenta, vol. 3 [Scholia Graeca ex codicibus aucta et emendata]”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1851, Repr. 1962. Play Pr, hypothesis-verse of play 851, line 5

O.P. Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός.

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Aristocrates_of_Athens

6.

3.7. HECATAEUS

Scholia In Aeschylum, Scholia in Aeschylum (scholia recentiora) Play Pr, hypothesis-verse of play 851, line 7

μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδία οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι.

3.7 Hecataeus

Hecataeus of Miletus (c. 550 BC – c. 476 BC[1]) (Greek Ἑκαταῖος), named after the Greek goddess Hecate, was an early Greek historian of a wealthy family. He flourished during the time of the Persian invasion. After having travelled extensively, he settled in his native city, where he occupied a high position, and devoted his time to the composition of geographical and historical works. When Aristagoras held a council of the leading Ionians at Miletus to organize a revolt against the Persian rule, Hecataeus in vain tried to dissuade his countrymen from the undertaking.[2] In 494 BC, when the defeated Ionians were obliged to sue for terms, he was one of the ambassadors to the Persian satrap Artaphernes, whom he persuaded to restore the constitution of the Ionic cities.[3] Hecataeus is the first known Greek historian,[4] and was one of the first classical writers to mention the Celtic people. (From Wikipedia⁷)

Correct Hecataeus?

Hecataeus Hist., Fragmenta (1390: 002) “FGrH #264”. Volume-Jacoby’-F 3a,264,F, fragment 25, line 620

(2) ἔπειτ’ εἰς μὲν τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν ἀπέστειλε στόλον νεῶν τετρακοσίων, πρῶτος τῶν ἐγχωρίων μακρὰ σκάφη ναυπηγησάμενος, καὶ τὰς τε νήσους τὰς ἐν τοῖς τόποις κατεκτήσατο, καὶ τῆς ἡπείρου τὰ παρὰ θάλατταν μέρη κατεστρέψατο μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως πεζῇ τὴν πορείαν [διὰ Συρίας] ποιησάμενος κατεστρέψατο πᾶσαν τὴν Ἀσίαν.

Hecataeus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 3a,264,F, fragment 25, line 624

(4) καὶ γὰρ τὸν Γάγγην ποταμὸν διέβη, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθε πᾶσαν ἕως ὠκεανοῦ, καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἔθνη μέχρι Τα- νάιδος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ὅτε δὴ φασὶ τῶν Αἰγυπτίων καταλειφθέντας περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην συστήσασθαι τὸ τῶν Κόλχων ἔθνος.

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Hecataeus_of_Miletus

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.8 Orphica, *Lithica kerygmata*

Orphica, Fragmenta (0579: 010) “Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 1, 6th edn.”, Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1951, Repr. 1966. Fragment 13, line 20

.. καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις <θεὸν ἀσώματον,> πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε τὰ ὤρων κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δρᾶκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον .

Orphica, *Lithica kerygmata* (0579: 012) “Les lapidaires grecs”, Ed. Halleux, R., Schamp, J. Paris: Les Belles Lettres, 1985. Section 8, line 3

Γεννᾶται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Orphica, *Lithica kerygmata* Section 26, line 11

Οὗτος ὁ λίθος γεννᾶται ἐν Ἰνδίᾳ, ὅπου ὁ Φισὼν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἔρχεται.

Orphica, *Lithica kerygmata* Section 29, line 14

Γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ οἱ προγεγραμμένοι.

Orphica, *Lithica kerygmata* Section 32, line 1

Οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας.

3.9 Herodotus

3.9.1 About Herodotus

Herodotus (/hiˈrɒdətəs/; Ancient Greek: Ἡρόδοτος Hēródotos) was an ancient Greek historian who was born in Halicarnassus, Caria (modern day Bodrum, Turkey) and lived in the fifth century BC (c.484 – 425 BC). He has been called the “Father of History”, and was the first historian known to collect his materials systematically, test their accuracy to a certain extent and arrange them in a well-constructed and vivid narrative.[1] The Histories—his masterpiece and the only work he is known to have produced—is a record of his “inquiry” (or *ἱστορία* *historía*, a word that passed into Latin and acquired its modern meaning of “history”), being an investigation of the origins of the Greco-Persian Wars and including a wealth of geographical and ethnographical information. Although some of his stories were fanciful, he claimed he was reporting only what had been told to him. Little is known of his personal history. (From Wikipedia)

On gold-digging ants:

3.9. HERODOTUS

His accounts of India are among the oldest records of Indian civilization by an outsider.[56]

Discoveries made since the end of the 19th century have both added to and detracted from his credibility. His description of Gelonus, located in Scythia, as a city thousands of times larger than Troy was widely disbelieved until it was rediscovered in 1975. The archaeological study of the now-submerged ancient Egyptian city of Heracleion and the recovery of the so-called "Nau-cratis stela" give extensive credibility to Herodotus's previously unsupported claim that Heracleion was founded during the Egyptian New Kingdom.

Other claims he made are inconsistent with archeological and cuneiform document evidence. For instance, his account of the Medes appears to accord poorly with Assyrian and Babylonian records and with archeological evidence.[citation needed]

One of the most recent developments in Herodotus scholarship was made by the French ethnologist Michel Peissel. On his journeys to India and Pakistan, Peissel claims to have discovered an animal species that may finally illuminate one of the most bizarre passages in Herodotus's Histories. In Book 3, passages 102 to 105, Herodotus reports that a species of fox-sized, furry "ants" lives in one of the far eastern, Indian provinces of the Persian Empire. This region, he reports, is a sandy desert, and the sand there contains a wealth of fine gold dust. These giant ants, according to Herodotus, would often unearth the gold dust when digging their mounds and tunnels, and the people living in this province would then collect the precious dust. Now, Peissel says that in an isolated region of northern Pakistan, on the Deosai Plateau in Gilgit-Baltistan province, there exists a species of marmot, (the Himalayan marmot), (a type of burrowing squirrel) that may have been what Herodotus called giant "ants". Much like the province that Herodotus describes, the ground of the Deosai Plateau is rich in gold dust. According to Peissel, he interviewed the Minaro tribal people who live in the Deosai Plateau, and they have confirmed that they have, for generations, been collecting the gold dust that the marmots bring to the surface when they are digging their underground burrows. The story seems to have been widespread in the ancient world, because later authors like Pliny the Elder mentioned it in his gold mining section of the *Naturalis Historia*.

Even more tantalizing, in his book, *The Ants' Gold: The Discovery of the Greek El Dorado in the Himalayas*, Peissel offers the theory that Herodotus may have become confused because the old Persian word for "marmot" was

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

quite similar to that for "mountain ant". Because research suggests that Herodotus probably did not know any Persian (or any other language except his native Greek), he was forced to rely on a multitude of local translators when travelling in the vast multilingual Persian Empire. Therefore, he may have been the unwitting victim of a simple misunderstanding in translation. As Herodotus never claims to have himself seen these "ant/marmot" creatures, it is likely that he was simply reporting what other travellers were telling him, no matter how bizarre or unlikely he personally may have found it to be. In the age when most of the world was still mysterious and unknown and before the modern science of biology, the existence of a giant ant may not have seemed so far-fetched. The suggestion that he completely made up the tale may continue to be thrown into doubt as more research is conducted.[57][58]

With that said, Herodotus did follow up in passage 105 of Book 3, with the claim that the "ants/marmots" are said to chase and devour full-grown camels; again, this could simply be dutiful reporting of what was in reality a tall tale or legend told by the local tribes to frighten foreigners from seeking this relatively easy access to gold dust. On the other hand, the details of the "ants" seem somewhat similar to the description of the camel spider (*Solifugae*), which are said to chase camels, have lots of hair bristles, and could quite easily be mistaken for ants. On account of the fear of encountering one, there have been "many myths and exaggerations about their size".[59] Images of camel spiders[60][61] could give the impression that this could be mistaken for a giant ant, but certainly not the size of a fox. (From Wikipedia)

3.9.2 Histories

Text: Herodotus Hist., *Historiae* (0016: 001) "Hérodote. Histoires, 9 vols.", Ed. Legrand, Ph.-E. Paris: Les Belles Lettres, 1:1932; 2:1930; 3:1939; 4 (3rd edn.): 1960; 5:1946; 6:1948; 7:1951; 8:1953; 9:1954, Repr. 1:1970; 2:1963; 3:1967; 5:1968; 6:1963; 7:1963; 8:1964; 9:1968. Book 1, section 192, line 18

Κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετετάχατο σιτία παρέχειν.
Go to Context

Herodotus Hist., *Historiae* Book 3, section 38, line 15

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατ-εσθίουσι, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων

3.9. HERODOTUS

τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαΐατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαΐειν πυρί· οἱ δὲ ἄμβώ-σαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 94, line 7

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προεΐ-ρητο· νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πληθὸς τε πολλῶ πλεῖστον ἐστὶ πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 97, line 9

.. οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοικηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντία Ἰνδοί, οἰκῆ-ματα δὲ ἔκتهται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρί-του ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγά-λους εἴκοσι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 1

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψήγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρη-μένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 3

Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνί-σχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 8

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθὺς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 12

Οὔτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον κα-ταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐν-δύνουσι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 99, line 1

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἥῳ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, καλέονται δὲ Παδαῖοι. Go to Context

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 100, line 1

Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφάγεουσὶ τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

τι> ἔστι ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσί τε καὶ σιτέονται. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 2

Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανὴς ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 7

Οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἐκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος οὐδαμὰ ὑπήκουσαν. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 2

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέω ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι διαί- ταν. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 5

Οὗτοι καὶ μαχμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν ψάμμον. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 16

Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσανες ἐς ταχυτῆτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 1

Οἱ δὲ δὴ Ἰνδοὶ τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογίς- μένως ὅκως [ἄν] καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσον- ται ἐν τῇ ἄρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 12

Θερμότητος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς δια- λύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῷ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδούς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπιὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 1

Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἰνδοὶ ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὡς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. [Go to Context](#)

3.9. HERODOTUS

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 6

Εἶναι δὲ ταχυτῆτα οὐδενὶ ἑτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμ- βάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε- σθαι, οὐδένα ἂν σφεων ἀποσώζεσθαι.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 12

Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἰνδοὶ κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 4

Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεο- μένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγω πρότερον εἶρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῶ μέρω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χωρίοις ἐστι, πά- ρεξ τῶν ἵππων (οὗτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστὶ, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεόμενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσή- μνη ἀρπαζόμενος.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 12

Τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἰνδοὶ ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 40, line 7

Μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται [ἡ] Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει οὐδεὶς φράσαι οἷον δὴ τι ἐστί.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 2

Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἶδε- ναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοί, πέμπει πλοίοις ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρεῖν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 12

Μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θα- λάσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 5, section 3, line 1

Θρηίκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδοὺς πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς ἀρχοῖτο ἢ φρονέοι κατὰ τώυτό, ἅμαχόν τ' ἂν εἶη καὶ πολλῶ κράτιστον πάντων ἐθνέων κατὰ γνῶμην τὴν ἐμὴν· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται· εἰσὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες.

[Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 9, line 6

Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἶη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἀσ- συρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύνανται

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

προσκητᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἕλληνας δὲ ὑπάρξαν-
τας ἀδικίῃς οὐ τιμωρησόμεθα. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 1

Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἦρχε Ὑστάσπης ὁ Δαρείου τε καὶ Ἀτόσσης τῆς Κύρου.
Ἴνδοι δὲ εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ
οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἴνδοί, προσε-
τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτῳ. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 4

Ἴνδοι δὲ εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον
καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἴνδοί,
προσετετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτῳ. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 3

Τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰγύπτου Αἰθίοπων καὶ Ἀραβίων ἦρχε Ἀρσάμης, οἱ δὲ ἀπὸ ἡλίου
ἀνατολέων Αἰθίοπες (διζοὶ γὰρ δὴ ἐστρατεύοντο) προσετετάχατο τοῖσι Ἴνδοις, διαλ-
λάσσοντες εἶδος μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροις, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον· οἱ μὲν γὰρ
ἀπὸ ἡλίου Αἰ- θίοπες ἰθύτριχες εἰσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρί-
χωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 7

Οὗτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατὰ περ Ἴνδοι ἐσεσάχατο, προμε-
τωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι σύν τε τοῖσι ὥσι ἐκδεδαρμένα καὶ τῇ λοφιῇ·
καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἢ λοφιῇ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον· προ-
βλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 86, line 2

Μῆδοι δὲ τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν· καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. Ἴνδοι δὲ σκευῇ
μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἤλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι
ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 187, line 5

Γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀτρεκέα
ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑποζυ- γίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν
Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἂν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 8, section 113, line 12

Ὡς δὲ ἀπύκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν
τοὺς μυρίους Πέρσας τοὺς Ἀθανάτους καλεομένους, πλὴν Ὑδάρνεος τοῦ στρατη-
γοῦ (οὗτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέως), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκο-
φόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλὴν, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίου [τε] καὶ
Ἰνδούς, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὴν ἵππον. [Go to Context](#)

Herodotus Hist., Historiae Book 9, section 31, line 19

3.9. HERODOTUS

Μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἑρμιονέας τε καὶ Ἑρε-
τριέας καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας. Go to Context

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.9.3 νομὸς Ἰνδῶν

(94) Παρικάνιοι δὲ καὶ Αἰθίοπες οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας τετρακόσια τάλαντα ἀπαγίνεον· νομὸς ἑβδομος καὶ δέκατος οὗτος. Ματιηνοῖσι δὲ καὶ Σάσπειρσι καὶ Ἀλαροδίοισι διηκόσια ἐπετέτακτο τάλαντα· νομὸς ὄγδοος καὶ δέκατος οὗτος. Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσὶ τριηκόσια τάλαντα προεῖρητο·
5 νομὸς εἵνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πληθὸς τε πολλῶν πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

(95) Τὸ μὲν δὴ ἀργύριον τὸ Βαβυλώνιον πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον τάλαντον γίνεται τεσσεράκοντα καὶ πεντακόσια καὶ εἰνακισχίλια τάλαντα. Τὸ δὲ χρυσίον τρισκαίδεκάσταςιον λογιζομένων, τὸ ψῆγμα εὐρίσκεται ἐὼν Εὐβοϊκῶν ταλάντων ὀγδῶκοντα καὶ ἑξακοσίων καὶ τετρακισχιλίων. Τούτων ὧν πάντων συντιθέμενον τὸ πληθὸς Εὐβοϊκὰ τάλαντα συνελέγετο ἐς τὸν ἐπέτειον φόρον Δαρείῳ μύρια καὶ τετρακισχίλια καὶ πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα· τὸ δ' ἔτι τούτων ἔλασσον ἀπιεῖς οὐ λέγω. (96) Οὗτος Δαρείῳ προσήιε φόρος ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν· προϊόντος μέντοι τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ νήσων προσήιε ἄλλος φόρος καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέχρι Θεσσαλίας οἰκημένων. Τοῦτον τὸν φόρον θησαυρίζει βασιλεὺς τρόπῳ τοιῷδε· ἐς πίθους κεραμίνους τήξας καταχέει, πλήσας δὲ τὸ ἄγγος περιαιρέει τὸν κέραμον· ἐπεὰν δὲ δεηθῇ χρημάτων, κατακόπτει τοσοῦτο ὅσου ἂν ἐκάστοτε δέηται.

(97) Αὗται μὲν νυν ἀρχαί τε ἦσαν καὶ φόρων ἐπιτάξεις. Ἡ Περσίς δὲ χώρα μόνη μοι οὐκ εἴρηται δασμοφόρος· ἀτελέα γὰρ Πέρσαι νέμονται χώραν. Οἶδε δὲ φόρον μὲν οὐδένα ἐτάχθησαν φέρειν, δῶρα δὲ ἀγίνεον· Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, τοὺς Καμβύσης ἐλαύνων ἐπὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας κατεστρέψατο, ... οἱ περὶ τε Νύσῃ τὴν ἱρὴν κατοίκηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντῖαι Ἰνδοί, οἰκήματα δὲ ἔκتهνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρίτου ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγάλους εἴκοσι. Κόλχοι δὲ ταξάμενοι ἐς τὴν δωρεὴν καὶ οἱ προσεχέες μέχρι Καυκάσιος ὄρεος (ἐς τοῦτο γὰρ τὸ ὄρος ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται, τὰ δὲ πρὸς βορρὴν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει), οὔτοι ὧν δῶρα τὰ ἐτάξαντο ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ διὰ πεντετηρίδος ἀγίνεον, ἑκατὸν παῖδας καὶ ἑκατὸν παρθένους. Ἀράβιοι δὲ χίλια τάλαντα ἀγίνεον λιβανωτοῦ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ταῦτα μὲν οὔτοι δῶρα ἀπαρεῖξ τοῦ φόρου βασιλεῖ ἐκόμιζον.

3.9. HERODOTUS

0.0.1 Law of the Indians

(94) The Paricanians and Ethiopians in Asia brought in four hundred talents: this is the seventeenth division. To the Matienians and Saspeirians and Alarodians was appointed a tribute of two hundred talents: this is the eighteenth division. To the Moschoi and Tibarenians and Macronians and Mossynoicoi and Mares three hundred talents were ordered: this is the nineteenth division. Of the Indians the number is far greater than that of any other race of men of whom we know; and they brought in a tribute larger than all the rest, that is to say three hundred and sixty talents of gold-dust: this is the twentieth division. 5R

(95) Now if we compare Babylonian with Euboïc talents, the silver is found to amount to nine thousand eight hundred and eighty 82 talents; and if we reckon the gold at thirteen times the value of silver, weight for weight, the gold-dust is found to amount to four thousand six hundred and eighty Euboïc talents. These being all added together, the total which was collected as yearly tribute for Dareios amounts to fourteen thousand five hundred and sixty Euboïc talents: the sums which are less than these 83 I pass over and do not mention. (96) This was the tribute which came in to Dareios from Asia and from a small part of Libya: but as time went on, other tribute came in also from the islands and from those who dwell in Europe as far as Thessaly. This tribute the king stores up in his treasury in the following manner:—he melts it down and pours it into jars of earthenware, and when he has filled the jars he takes off the earthenware jar from the metal; and when he wants money he cuts off so much as he needs on each occasion. 10R 15R 20R

(97) These were the provinces and the assessments of tribute: and the Persian land alone has not been mentioned by me as paying a contribution, for the Persians have their land to dwell in free from payment. The following moreover had no tribute fixed for them to pay, but brought gifts, namely the Ethiopians who border upon Egypt, whom Cambyses subdued as he marched against the Long-lived Ethiopians, those 84 who dwell about Nysa, which is called "sacred," and who celebrate the festivals in honour of Dionysos: these Ethiopians and those who dwell near them have the same kind of seed as the Callantian Indians, and they have underground dwellings. 85 These both together brought every other year, and continue to bring even to my own time, two quart measures 86 of unmelted gold and two hundred blocks of ebony and five Ethiopian boys and twenty large elephant tusks. The Colchians also had set themselves among those who brought gifts, and with them those who border upon them extending as far as the range of the Caucasus (for the Persian rule extends as far as these mountains, but those who dwell in the parts beyond Caucasus toward the North Wind regard the Persians no 25R 30R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(98) Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἴνδοί, ἀπ' οὗ τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρημένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται. Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον
35 ἀνίσχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι
πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἴνδοί· Ἰνδῶν γὰρ
τὸ πρὸς τὴν ἥῳ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον. Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ
ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθὺς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμε-
40 νοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιεῖται. Οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι
ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν
φορμοῦ τρόπον καταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐνδύνουσι. (99) Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς
ἥῳ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὠμών, καλέονται δὲ Παδαῖοι. Νο-
μαίοισι δὲ τοιοσίδε λέγονται χρᾶσθαι. Ὅς ἂν κάμη τῶν ἀστῶν, ἣν τε γυνὴ ἣν τε
45 ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα ἄνδρες οἱ μάλιστά οἱ ὀμιλέοντες κτείνουσι, φάμενοι αὐτὸν τηκό-
μενον τῇ νούσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθεῖρεσθαι· ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μὴ μὲν νοσέειν, οἱ
δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι ἀποκτείναντες κατευωχέονται· ἡ δὲ ἂν γυνὴ κάμη, ὡσαύτως
αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναικες ταῦτά τοῖσι ἀνδράσι ποιεῦσι. Τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆ-
ρας ἀπικόμενον θύσαντες κατευωχέονται. Ἐς δὲ τούτου λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν
50 ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον πίπτοντα πάντα κτείνουσι. (100) Ἐτέρων δὲ
ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε
οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφαγέουσιν τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἐστὶ ὅσον κέγ-
χρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ
τῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται. Ὅς δ' ἂν ἐς νοῦσον αὐτῶν πέσῃ, ἐλθὼν ἐς τὴν
55 ἔρημον κεῖται· φροντίζει δὲ οὐδεὶς οὔτε ἀποθανόντος οὔτε κάμνοντος. (101) Μίξις δὲ
τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ
τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι. Ἡ γονὴ δὲ αὐτῶν, τὴν
ἀπίενται ἐς τὰς γυναικας, οὐ κατὰ περ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ λευκή, ἀλλὰ μέ-
λαινα κατὰ περ τὸ χρῶμα· τοιαύτην δὲ καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. Οὗτοι μὲν τῶν
60 Ἰνδῶν ἕκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος
οὐδαμὰ ὑπήκουσαν. (102) Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυκῇ
χώρα εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέῳ ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰν-
δῶν, οἱ Βακτρίοισι παραπλησίην ἔχουσι δίαιταν. Οὗτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν

3.9. HERODOTUS

longer),—these, I say, continued to bring the gifts which they had fixed for themselves every four years 87 even down to my own time, that is to say, a hundred boys and a hundred maidens. Finally, the Arabians brought a thousand talents of frankincense every year. Such were the gifts which these brought to the king apart from the tribute. 35R

(98) Now this great quantity of gold, out of which the Indians bring in to the king the gold-dust which has been mentioned, is obtained by them in a manner which I shall tell:—That part of the Indian land which is towards the rising sun is sand; for of all the peoples in Asia of which we know or about which any certain report is given, the Indians dwell furthest away towards the East and the sunrising; seeing that the country to the East of the Indians is desert on account of the sand. Now there are many tribes of Indians, and they do not agree with one another in language; and some of them are pastoral and others not so, and some dwell in the swamps of the river 88 and feed upon raw fish, which they catch by fishing from boats made of cane; and each boat is made of one joint of cane. These Indians of which I speak wear clothing made of rushes: they gather and cut the rushes from the river and then weave them together into a kind of mat and put it on like a corslet. (99) Others of the Indians, dwelling to the East of these, 40R are pastoral and eat raw flesh: these are called Padaians, and they practise the following customs:—whenever any of their tribe falls ill, whether it be a woman or a man, if a man then the men who are his nearest associates put him to death, saying that he is wasting away with the disease and his flesh is being spoilt for them: 89 and meanwhile he denies stoutly and says that he is not ill, but they do not agree with him; and after they have killed him they feast upon his flesh: but if it be a woman who falls ill, the women who are her greatest intimates do to her in the same manner as the men do in the other case. For 90 in fact even if a man has come to old age they slay him and feast upon him; but very few of them come to be reckoned as old, for they kill every one who falls into sickness, before he reaches old age. (100) Other Indians have on the contrary a manner of life as follows:—they neither kill any living thing nor do they sow any crops nor is it their custom to possess houses; but they feed on herbs, and they have a grain of the size of millet, in a sheath, which grows of itself from the ground; this they gather and boil with the sheath, and make it their food: and whenever any of them falls into sickness, he goes to the desert country and lies there, and none of them pay any attention either to one who is dead or to one who is sick. 45R (101) The sexual intercourse of all these Indians of whom I have spoken is open like that of cattle, and they have all one colour of skin, resembling that of the Ethiopians: moreover the seed which they emit is not white like that of other races, but black like their skin; and the Ethiopians also are similar in 50R 55R 60R 65R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστι ἐρημὴ διὰ τὴν
65 ψάμμον.

Ἐν δὴ ὧν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ ψάμμῳ γίνονται μύρμηκες μεγάθρα ἔχοντες κυ-
νῶν μὲν ἐλάσσῳ, ἀλωπέκων δὲ μέζῳ· εἰσὶ γὰρ αὐτῶν καὶ παρὰ βασιλεῖ τῷ Περσέων
ἐνθεῦτεν θηρευθέντες. Οὗτοι ὧν οἱ μύρμηκες ποιεύμενοι οἴκησιν ὑπὸ γῆν ἀναφέρουσι
[τὴν] ψάμμον κατὰ περ οἱ ἐν τοῖσι Ἑλλήσι μύρμηκες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, εἰσὶ δὲ
70 καὶ τὸ εἶδος ὁμοιότατοι· ἡ δὲ ψάμμος ἡ ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσίτις. Ἐπὶ δὴ ταύτην
τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἴνδοί, ζευζάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς,
σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενά παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ
αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅπως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ
γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτε-
75 ραι πολλὸν φέρειν. (103) Τὸ μὲν δὴ εἶδος ὁκοῖόν τι ἔχει ἡ κάμηλος, ἐπισταμένοισι
τοῖσι Ἑλλήσι οὐ συγγράφω· τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται αὐτῆς, τοῦτο φράσω· κάμηλος ἐν
τοῖσι ὀπισθίοις σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηρούς καὶ γούνατα τέσσερα, τὰ τε αἰδοῖα
διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν τετραμμένα. (104) Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοί τροπῶ
τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογισμένως ὅπως
80 [ἂν] καυμάτων τῶν θερμωτάτων ἐόντων ἔσονται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος
οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν. Θερμώτατος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀν-
θρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις
οὗ ἀγορῆς διαλύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῷ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίᾳ τὴν
Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ
85 ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς·
ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐω-
θινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπιὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα
ψύχει. (105) Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χῶρον οἱ Ἴνδοί ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες
ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὡς
90 δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι. Εἶναι δὲ ταχυτήτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον,
οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμβάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε-
σθαι, οὐδένᾳ ἂν σφεων ἀποσώζεσθαι. Τοὺς μὲν νυν ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ
ἦσσονας θέειν τῶν θηλέων, παραλύεσθαι ἐπελκομένους, οὐκ ὁμοῦ ἀμφοτέρους· τὰς
δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας τῶν ἔλιπον τέκνων ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. Τὸν μὲν

3.9. HERODOTUS

this respect. These tribes of Indians dwell further off than the Persian power extends, and towards the South Wind, and they never became subjects of Dareios. (102) Others however of the Indians are on the borders of the city of Caspatyros and the country of Pactyike, dwelling towards the North 91 of the other Indians; and they have a manner of living nearly the same as that of the Bactrians: these are the most warlike of the Indians, and these are they who make expeditions for the gold. 70R 75R

For in the parts where they live it is desert on account of the sand; and in this desert and sandy tract are produced ants, which are in size smaller than dogs but larger than foxes, for 92 there are some of them kept at the residence of the king of Persia, which are caught here. These ants then make their dwelling under ground and carry up the sand just in the same manner as the ants found in the land of the Hellenes, which they themselves 93 also very much resemble in form; and the sand which is brought up contains gold. To obtain this sand the Indians make expeditions into the desert, each one having yoked together three camels, placing a female in the middle and a male like a trace-horse to draw by each side. On this female he mounts himself, having arranged carefully that she shall be taken to be yoked from young ones, the more lately born the better. For their female camels are not inferior to horses in speed, and moreover they are much more capable of bearing weights. (103) As to the form of the camel, I do not here describe it, since the Hellenes for whom I write are already acquainted with it, but I shall tell that which is not commonly known about it, which is this:—the camel has in the hind legs four thighs and four knees, 94 and its organs of generation are between the hind legs, turned towards the tail. (104) The Indians, I say, ride out to get the gold in the manner and with the kind of yoking which I have described, making calculations so that they may be engaged in carrying it off at the time when the greatest heat prevails; for the heat causes the ants to disappear underground. Now among these nations the sun is hottest in the morning hours, not at midday as with others, but from sunrise to the time of closing the market: and during this time it produces much greater heat than at midday in Hellas, so that it is said that then they drench themselves with water. Midday however has about equal degree of heat with the Indians as with other men, while after midday their sun becomes like the morning sun with other men, and after this, as it goes further away, it produces still greater coolness, until at last at sunset it makes the air very cool indeed. (105) When the Indians have come to the place with bags, they fill them with the sand and ride away back as quickly as they can, for forthwith the ants, perceiving, as the Persians allege, by the smell, begin to pursue them: and this animal, they say, is superior to every other creature in swiftness, so that unless the Indians got 80R 85R 90R 95R 100R

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

- 95 δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

- (106) Αἱ δ' ἐσχατιαί κως τῆς οἰκεομένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον, κατὰ περ ἢ Ἑλλάς τὰς ὥρας πολλόν τι κάλλιστα κεκρημένας ἔλαχε. Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων ἢ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον εἶρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν
100 τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῶ μὲζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοισι χω-
ρίοισί ἐστι, πάρεξ τῶν ἵππων (οὔτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἄπλετος αὐτόθι ἐστί, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορεόμενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσήμηνα ἀρπαζόμενος. Τὰ δὲ δέν-
δρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ
105 τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

3.9. HERODOTUS

a start in their course, while the ants were gathering together, not one of them would 105R
escape. So then the male camels, for they are inferior in speed of running to the females,
if they drag behind are even let loose 95 from the side of the female, one after the other;
96 the females however, remembering the young which they left behind, do not show
any slackness in their course. 97 Thus it is that the Indians get most part of the gold, as
the Persians say; there is however other gold also in their land obtained by digging, but 110R
in smaller quantities.

(106) It seems indeed that the extremities of the inhabited world had allotted to
them by nature the fairest things, just as it was the lot of Hellas to have its seasons far
more fairly tempered than other lands: for first, India is the most distant of inhabited
lands towards the East, as I have said a little above, and in this land not only the animals, 115R
birds as well as four-footed beasts, are much larger than in other places (except the
horses, which are surpassed by those of Media called Nessaian), but also there is gold in
abundance there, some got by digging, some brought down by rivers, and some carried
off as I explained just now: and there also the trees which grow wild produce wool
which surpasses in beauty and excellence that from sheep, and the Indians wear clothing 120R
obtained from these trees.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

3.10 Ctesias of Cnidus

3.10.1 About Ctesias

Ctesias of Cnidus (/ˈtiːzəs/; Ancient Greek: Κτησίᾱς) was a Greek physician and historian from Cnidus in Caria. Ctesias, who lived in the 5th century BC, was physician to Artaxerxes Mnemon, whom he accompanied in 401 BC on his expedition against his brother Cyrus the Younger.

Ctesias was the author of treatises on rivers, and on the Persian revenues, of an account of India entitled *Indica* (which is of value as recording the beliefs of the Persians about India), and of a history of Assyria and Persia in 23 books, called *Persica*, written in opposition to Herodotus in the Ionic dialect, and professedly founded on the Persian royal archives. (From Wikipedia)

About *Indica*:

A record of the view of Persians of India, under the title *Indica* includes descriptions of god like people, philosophers, artisans, unquantifiable gold, among other riches and wonders.[3] The book only remains in fragments and in reports made about the book by later authors. (From Wikipedia)

3.10.2 [?][?][?]- appearing in testimonia and fragmenta

Text: Ctesias Hist., Med., Testimonia (0845: 001) “FGrH #688”. Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 10, line 1

Bibl. 72 p. 45 a 20: ἀνεγνώσθη δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ Ἰνδικὰ ἐν ἐνὶ βιβλίῳ, ἐν οἷς μᾶλλον ἰωνίζει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 11b, line 3

– 1, 2, 35: Θεόπομπος (115 F 381) δὲ ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὥς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 11f, line 1

8, 28 p. 606a 8: ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, ὥς φησι Κτησίας (F 45kα), οὐκ ὦν ἀξιόπιστος. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby’-T 3c,688,T, fragment 11h, line 2

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Verae narr. 1, 3: Κτησίας ὁ Κτησιόχου ὁ Κνίδιος, ὃς συνέγραψεν περὶ τῆς Ἰνδῶν χώρας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἃ μήτε αὐτὸς εἶδεν μήτε ἄλλου ἀληθεύοντος ἤκουσεν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Testimonia Volume-Jacoby'-T 3c,688,T, fragment 13, line 6

τῶν μέντοι γε μύθων, ἐν οἷς ἐκείνῳ λοιδορεῖται, οὐδ' οὗτος ἀφίσταται (T 11), καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις αὐτῷ Ἰνδικά'. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta (0845: 002) "FGrH #688". Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 37

(2) οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων τῷ Νίνῳ προχωρούντων, δεινὴν ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἅπασαν τὴν ἐντὸς Τανάιδος καὶ Νείλου· ὥς ἐπὶ πᾶν γὰρ τοῖς εὐτυχοῦσιν ἢ τῶν πραγμάτων ἐπὶ ῥοιᾷ τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν παρίστησι· διόπερ τῆς μὲν Μηδίας σατράπην ἓνα τῶν περὶ αὐτὸν φίλων κατέστησεν, αὐτὸς δ' ἐπήμει τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη καταστρεφόμενος· καὶ χρόνον ἑπτακαίδεκαετῇ καταναλώσας πλὴν Ἰνδῶν καὶ Βακτριανῶν τῶν ἄλλων ἀπάντων κύριος ἐγένετο. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 431

(2) πυνθανομένη δὲ τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος μέγιστον εἶναι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην καὶ πλείστην τε καὶ καλλίστην χώραν νέμεσθαι, διενοεῖτο στρατεύειν εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἥς ἐβασίλευε μὲν Σταβρο-βάτης κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, στρατιωτῶν δ' εἶχεν ἀναρίθμητον πλῆθος· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ ἐλέφαντες πολλοὶ καθ' ὑπερβολήν, λαμπρῶς κεκοσμη- μένοι τοῖς εἰς τὸν πόλεμον καταπληκτικοῖς. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 436

(3) ἡ γὰρ Ἰνδικὴ χώρα διάφορος οὖσα τῷ κάλλει καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοῖς, ἀρδεύεται τε πολλαχοῦ, καὶ διττοὺς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκφέρει καρπούς· διὸ καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδεῖων τοσοῦτον ἔχει πλῆθος, ὥστε διὰ παντὸς ἄφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ἐγγχωρίοις παρέχεσθαι· λέγεται δὲ μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγενῆσθαι σιτοδείαν ἢ φθορὰν καρπῶν διὰ τὴν εὐκρασίαν τῶν τόπων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 446

ὕπερ ὧν τὰ κατὰ μέρος ἡ Σεμίραμις ἀκούσασα προήχθη μὴδὲν προαδικηθεῖσα τὸν πρὸς Ἰνδοὺς ἐξενεγκεῖν πόλεμον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 454

(7) ὁ γὰρ Ἰνδὸς ποταμός, μέγιστος ὧν τῶν περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς ὀρίζων, πολλῶν προσεδεῖτο πλοίων πρὸς τε τὴν διάβασιν καὶ πρὸς τὸ τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τούτων ἀμύνασθαι· περὶ δὲ τὸν ποταμὸν οὐκ οὕσης ὕλης, ἀναγκαῖον ἦν ἐκ τῆς Βακτριανῆς πεζῇ παρακομίζεσθαι τὰ πλοῖα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 460

(8) θεωροῦσα δ' ἡ Σεμίραμις ἑαυτὴν ἐν τῇ τῶν ἐλεφάντων χρειᾷ πολὺ λειπομένην, ἐπενοήσατο ἵτι κατασκευάζειν ἰδίωμα ἵ τούτων τῶν ζώων, ἐλ- πίζουσα καταπλήξε-

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

σθαι τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τὸ νομίζειν αὐτοὺς μηδ' εἶναι τὸ σύνολον ἐλέφαντας ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 471

(10) οἱ δὲ ταῦτα κατασκευάζοντες αὐτῇ τεχνίται προσεκαρ- τέρουν τοῖς ἔργοις ἔν τινι περιβόλῳ περιωικοδομημένῳ καὶ πύλας ἔχοντι τηρουμένας ἐπιμελῶς, ὥστε μη- δένα μήτε τῶν ἔσωθεν ἐξιέναι τεχνιτῶν μήτε τῶν ἔξωθεν εἰσιέναι πρὸς αὐτούς· τοῦτο δ' ἐποίησεν, ὅπως μηδεὶς τῶν ἔξωθεν ἴδῃ τὸ γινόμενον μηδὲ διαπέσῃ φήμη πρὸς Ἰν- δοὺς περὶ τούτων. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 483

.... (4) ὁ δὲ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Σταβροβάτης πυνθανόμενος τὰ τε μεγέθη τῶν ὀνο- μαζομένων δυνάμεων καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῆς, ἔσπευδεν ἐν ἅπασιν ὑπερθέσθαι τὴν Σεμίραμιν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 486

(5) καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ καλάμου κατεσκεύασε πλοῖα ποτάμια τετρακισχίλια· ἡ γὰρ Ἰνδικὴ παρά τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐλώδεις τόπους φέρει καλάμου πλῆθος, οὗ τὸ πάχος οὐκ ἂν ραϊδίως ἄνθρωπος περιλάβοι· λέγεται δὲ καὶ τὰς ἐκ τούτων κα- τασκευαζόμενας ναῦς διαφόρους κατὰ τὴν χρεῖαν ὑπάρχειν, οὔσης ἀσήπτου ταύτης τῆς ὕλης. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 491

(6) ποιησάμενος δὲ καὶ τῆς τῶν ὀπλων κατασκευῆς πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πᾶσαν ἐπελθὼν τὴν Ἰνδικήν, ἤθροισε δύναμιν πολὺ μείζονα τῆς Σεμιράμιδι συναχθείσης. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 502

(2) ἡ δὲ Σεμίραμις ἀναγνοῦσα τὴν ἐπιστολὴν καὶ καταγελάσασα τῶν γεγραμ- μένων, διὰ τῶν ἔργων ἔφησε τὸν Ἰνδὸν πειράσεσθαι τῆς περὶ αὐτὴν ἀρετῆς. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 503

ἐπεὶ δὲ προάγουσα μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν παρε- γενήθη, κα- τέλαβε τὰ τῶν πολεμίων πλοῖα πρὸς μάχην ἔτοιμα. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 512

μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἀπήγαγε τὴν δυνάμιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, προσποιούμενος μὲν ἀναχωρεῖν διὰ φόβον, τῇ δ' ἀληθείᾳ βουλόμενος τοὺς πολεμί- ους προτρέψασθαι διαβῆναι τὸν ποταμὸν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 518

(6) ἡ δὲ Σεμίραμις κατὰ νοῦν αὐτῇ τῶν πραγμάτων προχωρούντων, ἔξευξε τὸν πο- ταμὸν κατασκευάσασα πολυτελῆ καὶ μεγάλην γέφυραν, δι' ἧς ἅπασαν διακομίσασα τὴν δυνάμιν ἐπὶ μὲν τοῦ ζεύγματος φυλακὴν κατέλιπεν ἀνδρῶν ἑξακισμυρίων, τῇ δ' ἄλλῃ στρατιᾷ προῆγεν ἐπιδιώκουσα τοὺς Ἰνδοὺς, προηγουμένων τῶν εἰδῶλων,

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

ὅπως οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι τῷ βασιλεῖ ἀπαγγείλωσι τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτῇ θηρίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 521

(7) οὐ διεψεύσθη δὲ κατὰ γε τοῦτο τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμφθέντων τοῖς Ἰνδοῖς ἀπαγγελλόντων τὸ πλῆθος τῶν παρὰ τοῖς πολεμίοις ἐλεφάντων, ἅπαντες διηποροῦντο πόθεν αὐτῇ συνακολουθεῖ τοσοῦτο πλῆθος θηρίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 528

(8) οὐ μὴν ἔμεινέ γε τὸ ψεῦδος πλείω χρόνον κρυπτόμενον· τῶν γὰρ παρὰ τῇ Σεμίραμιδι στρατευομένων τινὲς κατελήφθησαν νυκτὸς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ῥαθυμοῦντες τὰ περὶ τὰς φυλακάς, φοβηθέντες δὲ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τιμωρίαν ἠὲτομόλησαν πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ τὴν κατὰ τοὺς ἐλέφαντας πλάνην ἀπήγγειλαν· ἐφ' οἷς θάρρησας ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ τῇ δυνάμει διαγγείλας τὰ περὶ τῶν εἰδώλων, ἐπέστρεψεν ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους διατάξας τὴν δύναμιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 531

(19) τὸ δ' αὐτὸ καὶ τῆς Σεμίραμιδος ἐπιτελούσης, ὥς ἤγγισαν ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, Σταβροβάτης ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς προαπέστειλε πολὺ πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ἵππεῖς μετὰ τῶν ἁρμάτων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 534

(2) δεξαμένης δὲ τῆς βασιλίσσης εὐρώστως τὴν ἔφοδον τῶν ἱππέων, καὶ τῶν κατεσκευασμένων ἐλεφάντων πρὸ τῆς φάλαγγος ἐν ἴσοις διαστήμασι τεταγμένων, συνέβαινε πτύρεσθαι τοὺς τῶν Ἰνδῶν ἵππους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 536

(3) τὰ γὰρ εἶδωλα πόρρωθεν μὲν ὁμοίαν εἶχε τὴν πρόσοψιν τοῖς ἀληθινοῖς θηρίοις, οἷς συνήθεις ὄντες οἱ τῶν Ἰνδῶν ἵπποι τεθαρρηκότως προσίππευον· τοῖς δ' ἐγγίσασιν ἢ τε ὁσμὴ προσέβαλλεν ἀσυνήθης, καὶ τᾶλλα διαφορὰν ἔχοντα πάντα παμμεγέθη τοὺς ἵππους ὀλοσχερῶς συνετάραττε· διὸ καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν ἐπὶ τὴν γῆν ἔπιπτον, οἱ δὲ τῶν ζώων ἀπειθούντων τοῖς χαλινοῖς ὥς ἐτύγχανεν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξέπιπτον μετὰ τῶν κομιζόντων αὐτοὺς ἵππων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 542

(4) ἡ δὲ Σεμίραμις μετὰ στρατιωτῶν ἐπιλέκτων μαχομένη καὶ τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη, τοὺς Ἰνδοὺς ἐτρέψατο· ὧν φυγόντων πρὸς τὴν [τῶν Ἰνδῶν] φάλαγγα, Σταβροβάτης ὁ βασιλεὺς οὐ καταπλαγεῖς ἐπήγαγε τὰς τῶν πεζῶν τάξεις, προηγουμένων τῶν ἐλεφάντων, αὐτὸς δ' ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος τεταγμένος καὶ τὴν μάχην ἐπὶ τοῦ κρατίστου θηρίου ποιούμενος ἐπήγαγε καταπληκτικῶς ἐπὶ τὴν βασιλίσσαν κατ' αὐτὸν τυχικῶς τεταγμένην. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 554

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(7) τραπέντος οὖν τοῦ πλήθους παντός, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν ἐπ' αὐτὴν ἐβιάζετο τὴν Σεμίραμιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 562

(8) πάντων δὲ φευγόντων ἐπὶ τὴν σχεδίαν, καὶ τοσούτου πλήθους εἰς ἓνα καὶ στενὸν βιαζομένου τόπον, οἱ μὲν τῆς βασιλίσσης ὑπ' ἀλλήλων ἀπέθνησκον, συμπατούμενοι καὶ φυρόμενοι παρὰ φύσιν ἀναμιξί ἱππεῖς τε καὶ πεζοί, τῶν δὲ Ἰνδῶν ἐπικειμένων, ὠσμὸς ἐγένετο βίαιος ἐπὶ τῆς γεφύρας διὰ τὸν φόβον, ὥστε πολλοὺς ἐξωθουμένους ἐφ' ἑκάτερα μέρη τῆς γεφύρας ἐμπίπτειν εἰς τὸν ποταμόν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 567

(9) ἡ δὲ Σεμίραμις ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀπὸ τῆς μάχης διασωζομένων διὰ τὸν ποταμὸν ἔτυχε τῆς ἀσφαλείας, ἀπέκοψε τοὺς συνέχοντας δεσμοὺς [τὴν γέφυραν]· ὧν λυθέντων, ἡ μὲν σχεδία κατὰ πολλὰ διαιρεθεῖσα μέρη καὶ συχνοὺς ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τῶν διωκόντων Ἰνδῶν ὑπὸ τῆς τοῦ ρέυματος σφοδρότητος ὥς ἔτυχε κατηνέχθη, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰνδῶν διέφθειρε, τῇ δὲ Σεμιράμιδι πολλὴν ἀσφάλειαν παρεσκεύασε, κωλύσασα τὴν τῶν πολεμίων ἐπ' αὐτὴν διάβασιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 570

(10) μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, διοσημείων αὐτῷ γενομένων, καὶ τῶν μάντεων ἀποφαινομένων σημαίνεσθαι τὸν ποταμὸν μὴ διαβαίνειν, ἡσυχίαν ἔσχεν, ἡ δὲ Σεμίραμις ἀλλαγὴν ποιησαμένη τῶν αἰχμαλώτων, ἐπανήλθεν εἰς Βάκτρα, δύο μέρη τῆς δυνάμεως ἀποβεβληκυῖα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 1b, line 586

αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ἐξήκοντα καὶ δύο, βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς τετταράκοντα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 9, line 67

καὶ πίπτει καὶ αὐτὸς Κῦρος ἐκ τοῦ ἵππου, καὶ Ἰνδὸς ἀνὴρ – συνεμάχουν γὰρ καὶ Ἰνδοὶ τοῖς Δερβίκεσιν, ἐξ ὧν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔφερον – οὗτος ὁ Ἰνδὸς πεπτωκότα Κῦρον βάλλει ἀκοντίῳ ὑπὸ τὸ ἰσχίον εἰς τὸν μηρόν· ἐξ οὗ καὶ τελευτᾷ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 2

s.v. Δυρβαῖοι· ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρος καὶ τὴν Ἰνδικήν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 3

<Κτησίας ἐν Περσικῶν <ι>· «χώρα δὲ πρὸς νότον πρόσκειται Δυρβαῖοι, <πρὸς τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες>. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 11, line 5

οὗτοι εὐδαίμονες ἄνδρες καὶ πλούσιοι καὶ κάρτα δίκαιοι εἰσι> [πρὸς τὴν Βακτρίαν καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες]· <οὗτοι οὐτε ἀδικοῦσιν οὐτε ἀποκτεννύουσιν ἀνθρώπων οὐδένα· ἐὰν δέ τι εὖρωσι ἐν τῇ ὁδῷ χρυσίον ἢ ἱμάτιον ἢ ἀργύριον ἢ ἄλλο τι, οὐδὲν ἀποκινήσειαν. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 33, line 4

Bibl. 72 p. 45 a 1 – 4: (76) ἀπὸ Ἐφέσου μέχρι Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἀριθμὸς σταθμῶν, ἡμερῶν, παρασαγγῶν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 3

Bibl. 72 p. 45 a 21 – 50 a 4: (T 10) λέ- γει περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μὲν στενὸν αὐτοῦ τὸ εὖρος <μ> σταδίων εἶναι, τὸ δὲ πλατύτα- τον καὶ διακοσίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 7

(2) λέγει περὶ αὐτῶν τῶν Ἰνδῶν, ὅτι πλείους σχεδὸν συμπάντων ἀνθρώπων (cf. F 49). Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 10

(5) ὅτι οὐκ ἔει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ποτίζεται ἡ Ἰνδική. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 28

καὶ περὶ τοῦ ὀρνέ- ου τοῦ βιττάκου, ὅτι γλῶσσαν ἀν- θρωπίνην ἔχει καὶ φωνήν, μέγεθος μὲν ὅσον ἰέραξ, πορφύρεον δὲ πρό- σωπον· καὶ πώγωνα φέρει μέλανα, αὐτὸ δὲ κυάνεόν ἐστιν ὡς τὸν τρά- χηλον ὥσπερ κιννάβαρι· διαλέγεσθαι δὲ αὐτὸ ὥσπερ ἄνθρωπον Ἰνδιστί, ἂν δὲ Ἑλληνιστί μάθηι, καὶ Ἑλληνιστί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 39

(10) περὶ τῶν κυνῶν τῶν Ἰνδικῶν ὅτι μέγιστοί εἰσιν, ὡς καὶ λέοντι μάχεσθαι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 47

(14) ὅτι ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ῥέων διὰ πεδίων καὶ δι' ὀρέων ῥεῖ, ἐν οἷς καὶ ὁ λεγόμενος Ἰνδικὸς κάλαμος φύεται, πάχος μὲν ὅσον δύο ἄνδρες περιωργυ- ωμένοι <μόλις> περι- λάβοιεν, τὸ δὲ ὕψος ὅσον μυριοφόρου νεὼς ἰστός· εἰσὶ καὶ ἔτι μείζους καὶ ἐλάττους, οἷους εἰκὸς ἐν ὄρει μεγάλῳ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 121

ἔστι δὲ πολλὰ ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 126

(16) περὶ τῶν Ἰνδῶν ὅτι δικαιοτάτοι· καὶ περὶ τῶν ἐθνῶν καὶ νομίμων αὐτῶν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 131

(18) ὅτι βρονταὶ καὶ ἀστρα- παὶ καὶ ὑετοὶ οὐκ εἰσιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἄνεμοι δὲ πολλοὶ καὶ πρηστήρες πολλοί· καὶ ἀρπάζουσιν ὅ τι ἂν λάβωσιν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 133

ὁ δὲ ἥλιος ἀνίσχων τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας ψύχος ποιεῖ, τὸ δ' ἄλλο λίαν ἀλεεινὸν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τῆς Ἰνδικῆς τόπων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 134

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(19) ὅτι οἱ Ἰνδοὶ οὐχ ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰσὶ μέλανες (§ 44) ἀλλὰ φύσει· εἶναι γάρ φησιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας λευκοτάτους πάντων, εἰ καὶ ἐπ' ἔλαττον· ἰδεῖν δὲ καὶ αὐτὸν τοιαύτας Ἰνδὰς δύο γυναῖκας καὶ πέντε ἄνδρας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 137

(20) ὅτι πιστῶσαι τὰ περὶ τοῦ ἡλίου βουλόμενος ὥς ἐν <λε> ἡμέραις ἐν Ἰνδίαι ψύχει, λέγει ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἐκ τῆς Αἵτνης ῥέον τὸν μέσον χῶρον, ἅτε δικαίων ἀνδρῶν ὄντων, οὐ φθείρει, φθειρόν τὰ ἄλλα· καὶ ἐν Ζακύνθῳ κρηνίδας ἰχθυοφόρους εἶναι, ἐξ ὧν αἴρεται πίσσα· καὶ ἐν Νάξῳ κρήνην, ἐξ ἧς οἶνος ἐνίοτε ῥεῖ καὶ μάλα ἡδύς· καὶ ὅτι πῦρ ἐστὶν ἐγγὺς Φασήλιδος ἐν Λυκία ἀθάνατον, καὶ ὅτι αἰεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλὰ ἀναφλέγει, φορυτῶι δὲ σβέννυται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 147

(21) ὅτι <ἐν> μέσῃ Ἰνδικῇ ἄνθρωποι εἰσὶ μέλανες – κα- λοῦνται Πυγμαῖοι – ὁμόγλως- σοι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 177

(23) ἔπονται δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν τού- των τῶν Πυγμαίων ἄνδρες τρισχίλιοι· σφόδρα γάρ εἰσι το- ξόται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 182

δικαιότατοι δὲ εἰσι, καὶ νόμοισι χρῶνται ὥσπερ καὶ οἱ Ἰνδοί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 203

ἔστι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρῃ, οὐκ ἐν τοῖς ποτα- μοῖς εὕρισκόμενος καὶ πλυνόμενος, ὥσπερ ἐν τῷ Πακτωλῷ ποτα- μῷ, ἀλλ' ὄρη πολ- λὰ καὶ μεγάλα, ἐν οἷς οἰκοῦσι γρῦ- πες, ὄρνεα Go to Context

τετρά-

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 226

(27) ὅτι τὰ πρό- βατα τῶν Ἰνδῶν καὶ αἱ αἰγες μεί- ζους ὄνων εἰσί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 239

ἕς δὲ οὔτε ἡμερος οὔτε ἄγριός ἐστὶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 241

(28) οἱ δὲ φοίνικες οἱ ἐν Ἰνδοῖς καὶ οἱ τού- των βάλανοι τρι- πλάσιοι τῶν ἐν Βα- βυλῶνι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 255

(32) ὅτι φησὶν ὡς Ἰνδῶν οὐδεὶς κεφαλαλγεί οὐδὲ ὀφθαλμιαὶ οὐδὲ ὀδονταλ- γεῖ οὐδὲ ἐλκοῦται τὸ στόμα οὐδὲ σηπεδόνα οὐδεμίαν ἴσχει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 320

(36) ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς διαρρέων διὰ τῆς Ἰνδικῆς, οὐ μέγας μὲν ἀλλ' ὡς ἐπὶ δύο σταδίους τὸ εὖρος· ὄνομα δὲ τῷ ποταμῷ Ἰνδιστὶ μὲν Ὑπαρ- χος (?), Ἑλληνιστὶ δὲ φέρων πάντα τὰ ἀγαθὰ. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 330
τῶι δεινδρέῳ δὲ τούτῳ ὄνομά ἐστιν Ἰνδιστὶ σιπταχόρα, <ὅπερ> Ἑλληνιστὶ σημαί-
νει γλυκύ, ἡδύ· κάκειθεν οἱ Ἰνδοὶ συλλέγουσι τὸ ἡλεκ-τρον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 344
οἰκοῦ-σι δὲ ἐν τοῖς ὄρεσι μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 346
μέλανες δὲ εἰσι καὶ δίκαιοι πάνυ (§ 43), ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ (§ 30), οἷς καὶ
ἐπιμίγνυνται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 352
καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν Καλύστριοι, ὅπερ ἐστὶν Ἑλληνιστὶ Κυνοκέφαλοι. Go
to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 369
ταῦτα οὖν τὰ θηρία τρίβοντες οἱ Ἰνδοὶ βάπτουσι τὰς φοινικίδας καὶ τοὺς χιτῶνας
καὶ ἄλλο ὃ τι ἂν βούλωνται· καὶ εἰσὶ βελτίῳ τῶν παρὰ Πέρσας βαμμάτων. Go to
Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 388
(41) οἱ δὲ Κυνοκέφαλοι σχεδίαν ποιησάμενοι καὶ ἐπιθέντες ἀπάγουσι φόρτον τού-
του καὶ τῆς πορφύρας, τὸ ἄνθος καθαρὸν ποιήσαντες, [καὶ τοῦ ἡλέκτρου] <ξ> καὶ
<σ> τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ ὅτῳ τὸ φοινίκιον βάπτεται, τοῦ φαρμάκου ἕτερα το-
σαῦτα· καὶ ἡλέκτρου χίλια τάλαντα ἀπάγουσι κατ' ἐνιαυτὸν τῶι Ἰνδῶν βασιλεῖ. Go
to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 389
καὶ ἕτερα δὲ κατὰγοντες πωλοῦσι τοῖς Ἰνδοῖς πρὸς ἄρτους καὶ ἄλφιτα καὶ ξύλινα
ἱμάτια. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 410
οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι μέλανες μὲν εἰσιν ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ (§ 19), ἐργάζονται
δὲ οὐδέν, οὐδὲ ἐσθίουσι σῖτον, οὐδὲ πίνουσιν ὕδωρ, πρόβατα δὲ πολλὰ τρέφουσι καὶ
βοῦς καὶ αἰγας καὶ οἷς, πίνουσι δὲ τὸ γάλα, ἄλλο δὲ οὐδέν· ὅταν δὲ γένηται τινι αὐτῶν
παιδίον, οὐ τέτρηται τὴν πυγὴν οὐδὲ ἀποπατεῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχία ἔχει, τὸ δὲ τρῆμα
συμπέφυκε· διὸ ἀποπατοῦσι μὲν οὐ, οὔρεῖν δὲ ὥσπερ τυρὸν αὐτοῦς φασιν οὐ πάνυ
παχὺν ἀλλὰ θολερὸν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 420
(45) ὅτι εἰσὶν ὄνοι ἄγριοι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς, ἴσοι ἵπποις καὶ μεί-ζους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 473
(46) ὅτι ἐν τῶι ποτα-μῶι τῶι Ἰνδῶι σκώληξ (§ 3) γίνεται, τὸ μὲν εἶ-δος οἶόν περ ἐν
ταῖς συ-καῖς εἴωθε γίνεσθαι, τὸ δὲ μῆκος πήχεις ἐπτὰ, καὶ μείζους δὲ καὶ ἐλάτ-τους·
τὸ δὲ πάχος δεκαε-τέα παῖδα μόλις φασὶ ταῖς χερσὶ περιλαβεῖν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 511

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

ὅταν δὲ παρέλ- θωσιν αἱ τριάκοντα ἡμέ- ραι, ἀπορρίπτουσι τὸν σκώληκα, καὶ τὸ ἔλαιον ἀσφαλίσάμενοι ἄγουσι τῷ βασιλεῖ μόνῳ τῶν Ἰνδῶν· ἄλλῳ δὲ οὐκ ἔξεστιν ἐξ αὐτοῦ ἔχειν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 519
(47) ὅτι ἐστὶ δένδρα ἐν Ἰνδοῖς ὑψηλὰ ὥσπερ κέδρος ἢ κυπάριττος, τὰ δὲ φύλλα ὥσπερ φοῖνιξ, ὀλίγον πλατύτερα· καὶ μασχαλίδας οὐκ ἔχει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 521
ὀνομάζεται δὲ Ἰνδιστὶ μὲν κάρπιον, Ἑλλη- νιστὶ δὲ μυροδόδα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 526
καὶ ἔπεμψεν ὁ Ἰνδῶν τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ <φησιν ἰδεῖν αὐτὸ Κτησίας,> καὶ ὁσφρανθῆναι ὁσμῆς οἴας οὔτε εἰπεῖν ἦν οὔτε εἰκάσαι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 530
> (49) ὅτι κρήνην ἐν Ἰνδοῖς φησιν, ὅσον πέντε ὀργυῶν ἢ περίμετρος, τε- τράγωνος δέ. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 536
λούονται δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ἐπι- σημότατοι τῶν Ἰνδῶν καὶ ἄνδρες καὶ παῖδες καὶ γυ- ναῖκες, κολυμβῶσι δὲ ἐπὶ πόδας ρίπτοντες ἑαυτούς· ὅταν δὲ εἰς- πηδῶσιν, ἐκβάλλει αὐτούς τὸ ὕδωρ ἄνω. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 550
καλεῖται δὲ Ἰνδιστὶ βαλλάδῃ, Ἑλληνιστὶ δὲ ὠφελίμη. Go to Context
Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 552
(50) εἰσὶν ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς, ὅπου ὁ κάλαμος (§ 15) αὐτῶν φύεται, ἄνθρω- ποι τὸ πλῆθος αὐτῶν ἄχρι καὶ τριῶν μυριάδων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45, line 564
εἰσὶ δὲ σφόδρα πολεμισταί, καὶ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ἔπονται τοξόται τούτων πεν- τακισχίλιοι, καὶ ἀκοντισταί. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45a, line 4
Dion. Per. 1143): Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν (Τ 11g), ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίου <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45b, line 1
17, 29: τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύ- νοντος ἐπὶ τοὺς πολεμίους δέκα μυριάδες ἐλε- φάντων προ- ηγοῦνται μαχίμων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45b, line 11
ἰδεῖν δὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέ- γει> τοὺς φοίνικας αὐτορρίζους ἀνατρεπομένους ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπτόντων τῶν θηρίων αὐτοῖς βιαιότατα·

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

δρῶσι δ' ἄρα, ἃν ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοὺς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45c, line 4

Chil. 7, 738: εἰ θαῦμα δὲ νομίζοι τις Ἀρράβων τοὺς καλάμους (Uranios 675 F 21), / ὁ Τζέτζης λέγει, τοὺς Ἰνδῶν καλάμους τῶι Κτησίᾳ / ὡς διοργυίους γράφοντι τὸ πλάτος τίς πιστεύσοι; Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Alpha, line 4

ἔστι δέ τι, <εἰ δεῖ πιστεῦσαι Κτησίᾳ> ἐκεῖνος γὰρ τὸ ἐν Ἰνδοῖς θηρίον, ὃ ὄνομα εἶναι μαρτιχόραν, τοῦτ' ἔχειν ἐπ' ἀμφοτέρᾳ φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 2

4, 21 (PHILES De an. propr. 38): θηρίον Ἰνδικὸν βίαιον τὴν ἀλκὴν, μέγεθος κατὰ τὸν λέοντα τὸν μέγιστον, τὴν δὲ χροάν ἐρυθρόν, ὡς κιννάβαριν εἶναι δοκεῖν, δασὺ δὲ ὡς κύνες· φωνῇ τῇ Ἰνδῶν μαρτιχόρας ὠνόμασται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 23

<λέγει δ' ἄρα Κτη-σίας, καὶ φησιν ὁμολογεῖν αὐτῶι τοὺς Ἰνδούς,> ἐν ταῖς χώραις τῶν ἀπολυομένων ἐκείνων κέντρων ὑπανα-φύεσθαι ἄλλα, ὡς εἶναι τοῦ κακοῦ τοῦδε ἐπιγονήν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 32

ὅτι δὲ κρεῶν ἀνθρωπείων ἐμπι-πλάμενον τόδε τὸ ζῶιον ὑπερήδεται, κατηγορεῖ καὶ τὸ ὄνομα· νοεῖται γὰρ τῇ Ἑλλήνων φωνῇ ἡ Ἰνδῶν ἀνθρωπο-φάγον αὐτὸ εἶναι· ἐκ δὲ τοῦ ἔργου καὶ κέκληται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 35

τὰ βρέφη δὲ τῶνδε τῶν ζώιων Ἰνδοὶ θηρῶσιν ἀκέντρους τὰς οὐράς ἔχοντα· καὶ λίθωι δὲ ἔτι διαθλῶσιν αὐτάς, ἵνα ἀδυνατῶσι τὰ κέντρα ἀναφύειν· φωνὴν δὲ σάλπιγγος ὡς ὅτι ἐγγυτάτω προίεται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Beta, line 39

λέγει δὲ <καὶ ἐωρακέναι τόδε τὸ ζῶιον ἐν Πέρσῃς Κτη-σίας ἐξ Ἰνδῶν κομισθὲν δῶρον τῶι Περσῶν βασιλεῖ, εἰ δὴ τῶι ἱκανὸς τεκμηριῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Gamma, line 2

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

PAUSAN. 9, 21, 4: θηρίον δὲ <τὸ> <ἐν τῷ Κτησίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοῦς> – μαρτι<χ>όρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι – εἶναι πεί-θομαι τὸν τίγριν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45d,Gamma, line 8

ὀδόντας δὲ αὐτὸ τριστοίχους κατὰ ἐ<κα>-τέραν τὴν γένυν καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας ἔχειν τῆς οὐράς· τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι καὶ ἀποπέμ-πειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξότου ἀνδρὸς οἰστῶι ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 3

De an. 2, 67 (Suppl. Aristot. I 1 ed. Lambros p. 53, 27): εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς οἱ Πυγμαῖοι καλοῦνται. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 5

χώρα δ' αὐτῶν πολλὴ μέση ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ ἄνθρωποι εἰσι μέλανες ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ καὶ ὁμόγλωσσοι ἐκείνοις, μικροὶ δὲ κάρτα· καὶ οἱ μακρότατοι αὐτῶν εἰσι πῆ-χεων δύο, οἱ δὲ πλεῖστοι πῆχεος καὶ ἡμίσεος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45f*,Alpha, line 28

αὐτοὶ δὲ εἰσι σιμοὶ τε καὶ αἰσχροὶ καὶ οὐδὲν εἰκότες τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν μικραὶ καὶ αἰσχραί, ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45g, line 2

4, 26: τοὺς λαγῶς καὶ τὰς ἀλώπεκας θηρῶσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον· κυνῶν ἐς τὴν ἄγραν οὐ δέονται, ἀλλὰ νεοττοὺς συλλαβόντες ἀετῶν καὶ κοράκων καὶ ἰκτίνων προσέτι τρέφουσι καὶ ἐκπαιδεύουσι τὴν θήραν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45h, line 2

4, 27: τὸν γρῦπα ἀκούω τὸ ζῶιον τὸ Ἰνδικὸν τετράπουν εἶναι κατὰ τοὺς λέοντας, καὶ ἔχειν ὄνυχας καρτεροὺς ὥς ὅτι μάλιστα, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λεόντων παραπλησίους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45h, line 13

καὶ Βάκτριοι μὲν γειτνιώντες Ἰνδοῖς λέγουσιν αὐτοὺς φύλακας εἶναι τοῦ χρυσοῦ <τοῦ> αὐτόθι· καὶ ὀρύττειν τε αὐτόν φασιν αὐτοὺς καὶ ἐκ τούτου τὰς καλιὰς ὑποπλέ-κειν, τὸ δὲ ἀπορ-ρέον Ἰνδοὺς λαμβάνειν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45i,Beta, line 3

De an. 2, 556 (Suppl. Aristot. I 1 p. 139, 13): <ἐκ τοῦ Κτησίου> «τὰ πρό-βατα τῶν Ἰνδῶν αἱ τε αἶγες μείζονες ὄνων τῶν μεγίστων εἰσὶ. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Alpha, line 2

8, 28 p. 606 a 8: ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, <ὥς φησι Κτησίας οὐκ ὦν ἀξιόπιστος,> οὐτ' ἄγριος οὔτε ἡμερος ὤς, τὰ δ' ἄναιμα καὶ τὰ φολιδωτὰ πάντα μεγάλα. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Beta, line 3

3, 3: ἴδια δὲ ἄρα φύσεως ζώων καὶ ταῦτα ἦν· ὅν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι <λέγει Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45k,Gamma, line 3

De an. 2, 572 (Suppl. Arist. I 1) p. 143, 17: <ἐκ τοῦ Κτησίου· «ὅς οὔτε ἡμερός ἐστιν οὔτε ἄγριος ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὅλως γῆι, οὐδ' ἂν φάγοι Ἰνδῶν οὐδεὶς ὑὸς κρέας οὐδέν περ μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου». Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45l*, line 1

4, 36: ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, <φασὶν αὐτὴν οἱ συγγραφεῖς> πολυφάρμακόν τε καὶ τῶν βλαστημάτων τῶνδε δεινῶς πολύγονον εἶναι· καὶ τὰ μὲν σώζειν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν κινδύνων ῥύεσθαι τοὺς ὑπὸ τῶν δακέτων ὁμοῦ τῶι θανάτῳ ὄντας (πολλὰ δὲ ἐκεῖθι τοιαῦτα), τὰ δὲ ἀπολλύναι καὶ διαφθεῖρειν ὀξύτατα, ὧν ἓν περ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄφους <τοῦ πορφυροῦ> γινόμενον εἴη ἄν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45l*, line 14

ὀδόντων δὲ ἄγονός ἐστιν ὁ ὄφης οὗτος· εὐρίσκεται δ' ἐν τοῖς πυρωδεστάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 2

4, 41: γένος ὀρνίθων Ἰνδικῶν βραχυτάτων καὶ τοῦτο εἴη ἄν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 6

καὶ Ἰνδοὶ μὲν αὐτὸ φωνῇ τῇ σφετέραι δίκαιρον φιλοῦσιν ὀνομάζειν, Ἕλληνες δέ, <ὥς ἀκούω,> δίκαιον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 13

σπουδὴν δὲ ἄρα τὴν ἀνωτάτω τίθενται Ἰνδοὶ ἐς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπίληθον ἡγοῦνται τῶι ὄντι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 16

καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς δώροις τοῖς μέγα τιμίους τῶι Περσῶν βασιλεῖ ὁ Ἰνδῶν πέμπει καὶ τοῦτο· ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων προτιμᾷ λαβὼν, καὶ ἀποθησαυρίζει κακῶν ἀνιάτων ἀντίπαλόν τε καὶ ἀμυντήριον, εἰ ἀνάγκη καταλάβοι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45m*, line 22

[[καὶ διὰ ταῦτα ἀντικρίνοντες βασιανίσωμεν τῶν φαρμάκων τοῦ τε Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁπότερον ἦν προτιμότερον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' ἡμέραν αὐτὴν ἀνείχε τε καὶ ἀνέστελλε τὰ δάκρυα τὸ Αἰγύπτιον, τὸ δὲ λήθην κακῶν παρείχεν αἰώνιον τὸ Ἰνδικόν·

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

καὶ τὸ μὲν γυναικὸς δῶρον ἦν, τὸ δὲ ὄρνιθος ἢ ἀπορρήτου φύσεως, δεσμῶν τῶν ὄν-
τως βαρυ- τάτων ἀπολυούσης δι' ὑπηρετοῦ τοῦ προειρημένου· καὶ Ἰνδοὺς κτήσασθαι
αὐτὸ εὐτυχήσαντας, ὥς τῆς ἐνταυθοῖ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι ὅταν ἐθέλωσιν. Go to
Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45n,Alpha, line
2

Hist. mir. 17: <Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαι φησιν,> ὃ καλεῖται πάρηβον.
Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Beta, line
3

Chil. 7, 713: <καὶ ὁ Κτησίας ἐν Ἰνδοῖς> εἶναι τοιαῦτα <λέγει,> / ἤλεκ- τροφόρα δέν-
δρα τε καὶ τοὺς Κυνοκε- φάλους· / δικαίους πάνυ δέ φησι, ζῆν δ' ἐκ τῶν ἀγρευμάτων.
Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 2

4, 46: ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία τὸ μέγεθος ὅσον γένοιτο ἂν οἱ κύνες, καὶ ἐστὶν
ἐρυθρά· κινναβάρι δὲ εἰκά- σαις ἂν, εἰ πρῶτον θεάσαιτο αὐτά. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 11

θηρῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν βάπτουσι τάς τε φοινικί-
δας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς χιτῶνας καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χροάν
ἐκ- τρέψαι τε καὶ χρῶσαι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 24

γίνονται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰνδικῆς ἔνθα οἱ κύνες καὶ οἱ καλούμενοι Κυνο- κέφα-
λοι, οἷς τὸ ὄνομα ἔδωκεν ἢ τοῦ σώματος ὄψις τε καὶ φύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπων
ἔχουσι, καὶ ἡμφιεσμένοι βαδίζουσι δορὰς θηρίων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45p,Gamma,
line 32

καὶ εἰσι δί- καιοι, καὶ ἀνθρώπων λυποῦσιν οὐδένα· καὶ φθέγγονται μὲν οὐδέν, ὠρύ-
ονται δέ, τῆς γε μὴν Ἰνδῶν φωνῆς ἐπαίουσι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 3

4, 52: ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττους ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι πέπυσμαι.
Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 12

ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ποικίλων κεράτων πίνειν Ἰνδοὺς ἀκούω, καὶ ταῦτα οὐ πάντας
ἀλλὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν κρατίστους, ἐκ δια- στημάτων αὐτοῖς χρυσὸν περιχέαντας, οἰ-
ονεὶ ψελλίοις τισὶ κοσμήσαντας βραχίονα ὠραῖον ἀγάλματος. Go to Context

3.10. CTESIAS OF CNIDUS

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 27

πεπίστευται δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ὄνους καὶ ἡμέρους καὶ ἀγρίους καὶ τὰ ἄλλα τὰ μώνυχα θηρία ἀστραγάλους οὐκ ἔχειν οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι χολήν, ὄνους δὲ τοὺς Ἰνδοὺς <λέγει Κτησίας> τοὺς ἔχοντας τὸ κέρασ ἀστρα- γάλους φορεῖν καὶ ἀχόλους μὴ εἶναι. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 40

διατριβαὶ δὲ τοῖς ὄνοις τῶν Ἰνδι- κῶν πεδίων τὰ ἐρημότατα. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 42

ἐπιόντων δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τὴν ἄγρην αὐτῶν, τὰ μὲν ἀπαλὰ καὶ ἔτι νεαρὰ ἐαυτῶν νέμεσθαι κατόπιν ἐῷσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπερμαχοῦσι, καὶ ἴασι τοῖς ἱππεῦσιν ὁμόσε, καὶ τοῖς κέρασι παίουσιν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 60

ζῶντα μὲν οὖν τέλειον οὐκ ἂν λάβοις, βάλλονται δὲ ἀκοντίοις καὶ οἰστοῖς, καὶ τὰ κέρατα οὕτω τὰ ἐξ αὐτῶν Ἰνδοὶ [νεκρῶν] σκυλεύσαντες ὥς εἶπον περιέπουσιν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45q, line 62

ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἄβρωτόν ἐστι <τὸ> κρέας· τὸ δὲ αἷτιον, πέφυκεν εἶναι πικρότατον. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 2

5, 3: ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἄθηρός ἐστι, μόνος δὲ ἐν αὐτῷ τίκτεται σκῶ- ληξ φασί. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 42

τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι, σημεῖα ἐπιβάλλοντες· ἔχειν γὰρ αὐτοῦ ἄλλον οὐδὲ ὅσον ῥανίδα ἐφεῖται. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45r, line 51

τούτῳ τοί φασι τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα καὶ τὰς πόλεις αἰρεῖν τὰς ἐς ἔχθραν προ- ελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριοὺς μήτε χελώνας μήτε τὰς ἄλλας ἐλεπόλεις ἀναμένειν, ἐπεὶ καταπιμπρὰς ἤιρηκεν· ἀγγεῖα γὰρ κεραμεῖ ὅσον κοτύλην ἕκαστον χωροῦντα ἐμπλή- σας αὐτοῦ καὶ ἀποφράξας ἄνωθεν ἐς τὰς πύλας σφενδονᾶι, ὅταν τε τύχηι <τῶν> θυρί- δων, τὰ μὲν ἀγγεῖα προσαράττεται καὶ ἀπερράγη, καὶ τὸ ἔλαιον κατώλισθε, καὶ τῶν θυρῶν πῦρ κατε- χύθη, καὶ ἄσβεστόν ἐστι· καὶ ὅπλα δὲ κάει καὶ ἀν- θρώπους μαχομέ- νους, καὶ ἄπλητόν ἐστι τὴν ἰσχύν. [Go to Context](#)

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45s,Alpha, line 4

Hist. mir. 150: περὶ δὲ λιμνῶν <Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν> λέγει (scil. Καλλιμά- χος [F 407 XXII Pf.]) τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν τὴν μὲν τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα <μὴ> καταδέχεσθαι, καθάπερ τὴν ἐν Σικελίᾳ καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ χαλκόν· καὶ ἂν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν· ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκην. [Go to Context](#)

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 45s,Beta, line 2

φλορ. 3: κρήνη ἐν Ἴν-δοῖς, ἥ τοὺς κολυμβῶντας ἐπὶ τὴν γῆν ἐκβάλλει ὥς ἀπ' ὀργάνου, <ὥς ἱστορεῖ Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 46a, line 2

16, 31: <λέγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν λόγοις Ἰνδικοῖς> τοὺς καλουμένους Κυναμολγούς τρέφειν κύνας πολλοὺς κατὰ τοὺς Ὑρκανούς τὸ μέγεθος, καὶ εἶναί γε ἰσχυρῶς κυνοτρόφους. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 46b, line 3

POLLUX 5, 41: οἱ δὲ Κυναμολγοὶ κύνες εἰσὶ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημβρινά, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται τὴν τροφήν· καὶ τοὺς ἐπιόντας τοῦ θέρους τῷ ἔθνει βοῦς Ἰνδικούς καταγωνίζονται, ὥς ἱστορεῖ Κτησίας. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 47a, line 1

Hist. mir. 146: (F 1 l α) τὴν δ' ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κρήνην <Σ>ίλαν οὐδὲ τὸ κουφότατον τῶν <ἐμ>βληθέντων ἔαν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα· κατέλκειν· καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασιν καὶ ἐπὶ πλειόνων ὑδάτων. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 49a, line 1

Ind. 3, 6: Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 49b, line 2

STRABON 15, 1, 12: Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 50, line 2

Od. σ 3): Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 51b, line 2

TZETZ. Chil. 7, 629: Καρυανδέως Σκύλακος (709 F 7) ὑπάρχει τι βιβλίον / περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι, / οὐσπερ φασὶ Σκιάποδας καὶ γε τοὺς Ὠτολίκους / . Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 63, line 4

De mens. 4, 14: ἡ γένεσις τοῦ πιπέρεως <κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον> τοιαύτη· ἔθνος ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀζού-μην, Βησσάδαι τοῦνομα, σώμασι σμικροῖς καὶ ἀδρανεστάτοις κεχρημένοι, κεφαλαῖς μεγάλαις καὶ ἀκάρτοις καὶ παρὰ τὴν Ἰνδῶν φύσιν ἀπλόθριζιν· σπηλαίοις δὲ ἐνοικοῦσιν ὑπογείοις, καὶ κρημνοβατεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τὴν τοῦ τόπου συντροφίαν. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 63, line 7

ὁ δὲ Μάξιμος φησι· «φυτόν ἐστὶ ἐν τῇ Ἰνδῇ πρῶτον μὲν ἀνάκανθον, φυτουργούμενον δὲ ὥς ἄμπελος ἀναδενδράς ἢ ὑπὸ χάρακα, φέρει δὲ τὸν καρπὸν βοτρυώδη ὥς

3.11. EPHIPPUS COMIC

τερέβινθος, ἔχει δὲ φύλλον κισσῶδες ὑπόμακρον. Go to Context

Ctesias Hist., Med., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 3c,688,F, fragment 71, line 2

TZETZ. Chil. 8, 985/92: Ἡρόδοτος (3, 110/2), Διόδωρος (2, 49), <Κτησίας,> πάντες ἄλλοι / λέγουσι τὴν Εὐδαίμονα τυγχάνειν Ἀραβίαν, / ὥσπερ καὶ γῆν τὴν Ἰνδικήν, εὐ-
ωδεστάτην ἄγαν, / ἀρώμασιν ἐκπνέουσιν ὥς καὶ τὴν γῆν ἐκείνης, / καὶ λίθους κοπτο-
μένους δὲ ταύτης ἀρωματίζουν. Go to Context

3.11 Ephippus Comic

Ephippus (Ephippos) of Athens was an Ancient Greek comic poet of the middle comedy.

We learn this from the testimonies of Suidas and Antiochus of Alexandria[1], and from the allusions in his fragments to Plato, and the Academic philosophers,[2] and to Alexander of Pherae and his contemporaries, Dionysius the Elder, Cotys, Theodorus[disambiguation needed], and others.[3] (From Wikipedia⁸)

Ephippus Comic., Fragmenta (0450: 002) "Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 3", Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1840, Repr. 1970. Play Ger, fragment 1, line 7

καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης Ἰνδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας, Κραναούς, Παφίους.

3.12 Menander

Menander (Greek: *Μένανδρος*, Menandros; c. 341/42– c. 290 BC) was a Greek dramatist and the best-known representative of Athenian New Comedy.[1] He was the author of more than a hundred comedies, and took the prize at the Lenaia festival eight times.[2] His record at the City Dionysia is unknown but may well have been similarly spectacular. (From Wikipedia⁹)

Menander Comic., Fragmenta (0541: 045) "Menandri quae supersunt, vol. 2, 2nd edn.", Ed. Körte, A., Thierfelder, A. Leipzig: Teubner, 1959. Fragment 24, line 3

8. http://en.wikipedia.org/wiki/Ephippus_of_Athens.

9. <http://en.wikipedia.org/wiki/Menander>

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυίνδων χρυσίον, Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυρᾶ τε στρώματα ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτήρι' <Ἰν>δι<κ>ά <τε> τορεύματα κάκτυ-
πωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

3.13 Clearchus of Soli

Clearchus of Soli (Greek: Κλέαρχος, Klearkhos) was a Greek philosopher of the 4th-3rd century BCE, belonging to Aristotle's Peripatetic school. He was born in Soli in Cyprus.

He wrote extensively on eastern cultures, and is thought to have traveled to the Bactrian city of Ai-Khanoum (Alexandria on the Oxus) in modern Afghanistan. Writings

Clearchus wrote extensively around 320 BCE on eastern cultures, from Persia to India, and several fragments from him are known. His book "Of Education" (Greek: Περὶ παιδείας, Peri paideiās) was preserved by Diogenes Laertius.

Clearchus in particular expressed several theories on the connection between western and eastern religions. In "Of Education", he wrote that "the gymnosophists are descendants of the Magi". In another text, quoted by Josephus, Clearchus reported a dialogue with Aristotle, where the philosopher states that the Hebrews were descendants of the Indian philosophers:

"Jews are derived from the Indian philosophers; they are named by the Indians Calami, and by the Syrians Judaei, and took their name from the country they inhabit, which is called Judea; but for the name of their city, it is a very awkward one, for they call it Jerusalem." Josephus, *Contra Apionem*, I, 22.[1] (From Wikipedia¹⁰)

Clearchus Phil., *Fragmenta* (1270: 001) "Klearchos", Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1969; *Die Schule des Aristoteles*, vol. 3, 2nd edn.. Fragment 6, line 15

κάκεῖνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, οὗτοι δ' εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων.

Clearchus Phil., *Fragmenta* Fragment 6, line 16

καλοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου.

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Clearchus_of_Soli

3.14. EUDOXUS OF CNIDUS

3.14 Eudoxus of Cnidus

Eudoxus /'ju:dəksəs/ of Cnidus (Greek: Εὐδόξος ὁ Κνίδιος Eúdoxos ho Kní-dios; 408 BC – 355 BC) was a Greek astronomer, mathematician, scholar and student of Plato. All of his works are lost, though some fragments are preserved in Hipparchus' commentary on Aratus's poem on astronomy.[1] Theodosius of Bithynia's important work, Sphaerics, may be based on a work of Eudoxus. (From Wikipedia¹¹)

Eudoxus Astron., Fragmenta (1358: 001) “Die Fragmente des Eudoxos von Knidos”, Ed. Lasserre, F. Berlin: De Gruyter, 1966. Fragment 240, line 2

PARAPEGMA MILES. 456 D I 1 [Χηλαὶ ἐσπέριαι δύνου]υσιν κατ' Εὐ[δοξον, κατὰ δὲ Ἴ]νδῶν Καλλανέα [die insequenti Χηλαὶ ἐς- π]έριαι δύνουσιν.

3.15 Aristoxenus

Aristoxenus of Tarentum (Greek: Ἀριστοῦξενος; fl. 335 BC) was a Greek Peripatetic philosopher, and a pupil of Aristotle. Most of his writings, which dealt with philosophy, ethics and music, have been lost, but one musical treatise, Elements of Harmony, survives incomplete, as well as some fragments concerning rhythm and meter. The Elements is the chief source of our knowledge of ancient Greek music.[1] (From Wikipedia¹²)

Aristoxenus Mus., Fragmenta (0088: 006) “Aristoxenos”, Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1967; Die Schule des Aristoteles, vol. 2, 2nd edn.. Fragment 53, line 3

... φησὶ δ' Ἀριστοῦξενος ὁ μουσικὸς Ἰνδῶν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.

Aristoxenus Mus., Fragmenta Fragment 53, line 6

τοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι ζητῶν περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καταγελάσαι τὸν Ἰνδόν, λέγοντα μὴ δύνασθαι τίνα τὰ ἀνθρώπινα κατιδεῖν ἀγνοοῦντά γε τὰ θεῖα.

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Eudoxus_of_Cnidus

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Aristoxenus>

3.16 Aristoteles et Corpus Aristotelicum

Aristotle (Ancient Greek: Ἀριστοτέλης [aristotélɛ:s], Aristotélēs) (384 BC – 322 BC)[1] was a Greek philosopher and polymath, a student of Plato and teacher of Alexander the Great. His writings cover many subjects, including physics, metaphysics, poetry, theater, music, logic, rhetoric, linguistics, politics, government, ethics, biology, and zoology. Together with Plato and Socrates (Plato's teacher), Aristotle is one of the most important founding figures in Western philosophy. Aristotle's writings were the first to create a comprehensive system of Western philosophy, encompassing ethics, aesthetics, logic, science, politics, and metaphysics. (From Wikipedia¹³)

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De caelo (0086: 005) “Aristote. Du ciel”, Ed. Moraux, P. Paris: Les Belles Lettres, 1965. Bekker page 298a, line 11

Διὸ τοὺς ὑπολαμβάνοντας συν- ἄπτειν τὸν περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας τόπον τῷ περὶ τὴν Ἰνδικήν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἶναι τὴν θάλατταν μίαν, μὴ λίαν ὑπολαμβάνειν ἄπιστα δοκεῖν· λέγουσι δὲ τεκμαιρόμενοι καὶ τοῖς ἐλέφασιν, ὅτι περὶ ἀμφοτέρους τοὺς τόπους τοὺς ἐσχάτους ὄντας τὸ γένος αὐτῶν ἐστίν, ὥς τῶν ἐσχάτων διὰ τὸ συν- ἄπτειν ἀλλήλοις τοῦτο πεπονθότων.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Ethica Eudemia (0086: 009) “[Aristotelis ethica Eudemia]”, Ed. Susemihl, F. Leipzig: Teubner, 1884, Repr. 1967. Bekker page 1226a, line 29

διὸ οὐ βου- λεύομεθα περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, οὐδὲ πῶς ἂν ὁ κύκλος τετρα- γωνισθείη.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De generatione animalium (0086: 012) “Aristotelis de generatione animalium”, Ed. Drossaart Lulofs, H.J. Oxford: Clarendon Press, 1965, Repr. 1972. Bekker page 746a, line 34

σπάνια μὲν οὖν γίγνεται τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ἄλλων, γίγνεται δὲ καὶ ἐπὶ κυνῶν καὶ ἀλωπέκων καὶ λύκων <καὶ θώων>· καὶ οἱ Ἰνδικοὶ δὲ κύ- νες ἐκ θηρίου τινὸς κυνώδους γεννῶνται καὶ κυνός.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium (0086: 014) “Aristote. Histoire des animaux, vols. 1–3”, Ed. Louis, P. Paris: Les Belles Lettres, 1:1964; 2:1968; 3:1969. Bekker page 499b, line 19

Μονοκέρατα δὲ καὶ μῶ- νυχα ὀλίγα, οἷον ὁ Ἰνδικὸς ὄνος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 499b, line 20

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Aristotle>

3.16. ARISTOTELES ET CORPUS ARISTOTELICUM

Καὶ ἀστράγαλον δ' ὁ Ἰνδικὸς ὄνος ἔχει τῶν μωνύχων μόνον· ἡ γὰρ ὕς, ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον, ἐπαμφοτερίζει, διὸ καὶ οὐ καλλιαστράγαλόν ἐστιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 501a, line 26

Ἔστι δέ τι, εἰ δεῖ πιστεῦσαι Κτησίᾳ· ἐκεῖνος γὰρ τὸ ἐν Ἰνδοῖς θηρίον, ᾧ ὄνομα εἶναι μαρτιχόραν, τοῦτ' ἔχειν ἐπ' ἀμφοτέρᾳ φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας· εἶναι δὲ μέγεθος μὲν ἡλίκον λέοντα καὶ δασὺ ὁμοίως, καὶ πόδας ἔχειν ὁμοίους, πρόσωπον δὲ καὶ ὦτα ἀνθρωποειδές, τὸ δ' ὄμμα γλαυκόν, τὸ δὲ χρῶμα κινναβάρινον, τὴν δὲ κέρκον ὁμοίαν τῇ τοῦ σκορπίου τοῦ χερσαίου, ἐν ᾗ κέντρον ἔχειν καὶ τὰς ἀποφυάδας ἀπακοντίζειν, φθέγγεσθαι δ' ὅμοιον φωνῇ ἅμα σύριγγος καὶ σάλπιγγος, ταχὺ δὲ θεῖν οὐχ ἥττον τῶν ἐλάφων, καὶ εἶναι ἄγριον καὶ ἀνθρωποφάγον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 571b, line 34

Ἐξαγριαίνονται δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες περὶ τὴν ὀχείαν, διόπερ φασὶν οὐκ εἶναι αὐτοὺς ὀχεύειν τὰς θηλείας τοὺς τρέφοντας ἐν τοῖς Ἰνδοῖς· ἐμμανεῖς γὰρ γινομένους ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀνατρέπειν τὰς οἰκίσεις αὐτῶν ἅτε φαύλως ᾠκοδομημένας, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐργάζεσθαι.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 597b, line 27

Ὅλως δὲ τὰ γαμψώνυχα πάντα βραχυτράχηλα καὶ πλατύγλωττα καὶ μιμητικά· καὶ γὰρ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἢ ψιττάκη, τὸ λεγόμενον ἀνθρωπόγλωττον, τοιοῦτόν ἐστι· καὶ ἀκολαστότερον δὲ γίνεται, ὅταν πῖνῃ οἶνον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 606a, line 8

Ἐν δὲ Λιβύῃ πάσῃ οὔτε σὺς ἄγριός ἐστιν οὔτ' ἔλαφος οὔτ' αἷξ ἄγριος· ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ, ὥς φησὶ Κτησίας οὐκ ὦν ἀξιόπιστος, οὔτ' ἄγριος οὔτε ἡμερος ὕς, τὰ δ' ἀναιμα καὶ τὰ φολιδωτὰ πάντα μεγάλα.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 607a, line 4

Φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τίγριος καὶ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς, οὐκ εὐθὺς δ' ἀλλ' ἐπὶ τῆς τρίτης μίξεως· τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθὲν θηριῶδες γίνεσθαι φασιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 607a, line 34

Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὀφειδίον τι, οὗ μόνου φάρμακον οὐκ ἔχουσιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium Bekker page 610a, line 19

Χρῶνται δ' οἱ Ἰνδοὶ πολεμιστηρίοις, καθάπερ τοῖς ἄρρεσι, καὶ ταῖς θηλείαις· εἰσὶ μέντοι καὶ ἐλάττονες αἱ θήλειαι καὶ ἀψυχότεραι πολὺ.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Magna moralia (0086: 022) “Aristotle, vol. 18 (ed. G.C. Armstrong)”, Ed. Susemihl, F. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1935, Repr. 1969. Book 1, chapter 17, section 4, line 6

πολλάκις γὰρ διανοούμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ἀλλ’ οὐτι καὶ προαιρούμεθα.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica (0086: 026) “Aristotelis meteorologicorum libri quattuor”, Ed. Fobes, F.H. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1919, Repr. 1967. Bekker page 350a, line 25

ρεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰνδὸς ἐξ αὐ- τοῦ, πάντων τῶν ποταμῶν ρεῦμα πλεῖστον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica Bekker page 362b, line 21

τὸ γὰρ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰ- θιοπίας πρὸς τὴν Μαιώτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλεόν ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ μέγεθος ἐστίν, ἐάν τέ τις τοὺς πλοῦς λογίζεται καὶ τὰς ὁδοὺς, ὥς ἐνδέχεται λαμ- βάνειν τῶν τοιούτων τὰς ἀκριβείας.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Meteorologica Bekker page 362b, line 28

τὰ δὲ τῆς Ἰνδικῆς ἔξω καὶ τῶν στηλῶν τῶν Ἡρακλείων διὰ τὴν θάλατταν οὐ φαίνεται συνείρειν, τῷ συνεχῶς εἶναι πᾶσαν οἰκουμένην)· ἐπεὶ δ’ ὁμοίως ἔχειν ἀνάγκη τόπον τινὰ πρὸς τὸν ἕτερον πόλον ὥσπερ ὃν ἡμεῖς οἰκοῦμεν πρὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δηλὸν ὥς ἀνάλογον ἔξει τὰ τ’ ἄλλα καὶ τῶν πνευ- μάτων ἢ στάσις· ὥστε καθάπερ ἐν- ταῦθα βορέας ἐστίν, κάκει- νοις ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ἄρκτου τις ἄνεμος οὕτως ὢν, ὃν οὐδὲν δυ- νατὸν διέχειν δεῦρο, ἐπεὶ οὐδ’ ὁ βορέας οὗτος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην πᾶσάν ἐστιν· ἔστιν γὰρ ὥσπερ ἀπόγειον τὸ πνεῦμα τὸ βόρειον [ἔως ὁ βορέας οὗτος εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην]

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes (0086: 027) “Aristotelis opera, vol. 2”, Ed. Bekker, I. Berlin: Reimer, 1831, Repr. 1960. Bekker page 834a, line 1

Φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμ- πρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥστε μὴ διαγινώσκεσθαι τῇ χροῇ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ’ ἐν τοῖς Δαρείου ποτηρίοις βατιακάς εἶναί τινας καὶ πλείους, ἅς εἰ μὴ τῇ ὁσμῇ, ἄλ- λως οὐκ ἦν διαγνῶναι πότερόν εἰσι χαλκαῖ ἢ χρυσαῖ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes Bekker page 835a, line 6

Θαυμαστὸν δὲ τί φασιν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μό- λυβδον συμβαίνειν· ὅταν γὰρ τακεῖς εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾷ ἐκ τοῦ ὕδατος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Mirabilium auscultationes Bekker page 835b, line 5

Ἐν Ἰνδοῖς ἐν τῷ Κέρατι καλουμένῳ ἰχθύδι φασὶ γίνεσθαι ἃ ἐν τῷ ξηρῷ πλανᾶται καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ποταμόν.

3.16. ARISTOTELES ET CORPUS ARISTOTELICUM

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo (0086: 028) “Aristotelis qui fertur libellus de mundo”, Ed. Lorimer, W.L. Paris: Les Belles Lettres, 1933. Bekker page 393b, line 3

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰς- ρέων ὁ Ὠκεανός, τὸν Ἰνδικὸν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλ- πον, ἀναφαίνει συνεχῇ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διει- ληφώς.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 393b, line 15

Τούτων δὲ οὐκ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ † Φεβὸλ καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀραβικὸν κειμένη κόλπον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 397b, line 18

Διὸ καὶ τῶν πα- λαιῶν εἰπεῖν τινες προήχθησαν ὅτι πάντα ταῦτά ἐστι θεῶν πλέα τὰ καὶ δι’ ὀφθαλμῶν ἰνδαλλόμενα ἡμῖν καὶ δι’ ἀκοῆς καὶ πάσης αἰσθήσεως, τῇ μὲν θείᾳ δυνάμει πρέποντα κατα- βαλλόμενοι λόγον, οὐ μὴν τῇ γε οὐσίᾳ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De mundo Bekker page 398a, line 28

Τὴν δὲ σύμπασαν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας, περατουμένην Ἑλλησπόν- τω μὲν ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν μερῶν, Ἰνδῶ δὲ ἐκ τῶν πρὸς ἑω, διειλήφεσαν κατὰ ἔθνη στρατηγοὶ καὶ σα- τράπαι καὶ βασιλεῖς, δοῦλοι τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποὶ καὶ ἀγγελιαφόροι φρυκτωριῶν τε ἐποπτῆρες.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium (0086: 030) “Aristote. Les parties des animaux”, Ed. Louis, P. Paris: Les Belles Lettres, 1956. Bekker page 643b, line 6

Πάντα γὰρ ὥς εἰπεῖν, ὅσα ἡμερὰ καὶ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρω- ποι, ἵπποι, βόες, κύνες ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὕες, αἰγες, πρόβατα· ὧν ἕκαστον, εἰ μὲν ὁμώνυμον, οὐ διήρη- ται χωρὶς, εἰ δὲ ταῦτα ἐν εἶδει, οὐχ οἷόν τ’ εἶναι διαφορὰς τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμερον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium Bekker page 663a, line 19

Ἔστι δὲ τὰ πλεῖστα τῶν κερατοφόρων διχαλά, λέγεται δὲ καὶ μώνυχον, ὃν καλοῦ- σιν Ἰνδικὸν ὄνον.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., De partibus animalium Bekker page 663a, line 23

Τὰ μὲν οὖν πλεῖστα, καθάπερ καὶ τὸ σῶμα διήρηται τῶν ζώων οἷς ποιεῖται τὴν κίνησιν, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, καὶ κέρατα δύο πέφυκεν ἔχειν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην· ἔστι δὲ καὶ μονοκέ- ρατα, οἷον ὃ τε ὄρυξ καὶ ὁ Ἰνδικὸς καλούμενος ὄνος.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Politica (0086: 035) “Aristotelis politica”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1957, Repr. 1964. Bekker page 1332b, line 24

εἰ μὲν τοίνυν εἶησαν τοσοῦτον διαφέροντες ἄτεροι τῶν ἄλλων ὅσον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας ἡγούμεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρειν, εὐθὺς πρῶτον κατὰ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντας ὑπερβολήν, εἶτα κατὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

φανερὰν τὴν ὑπεροχὴν τοῖς ἀρχομένοις τὴν τῶν ἀρχόντων, δῆλον ὅτι βέλτιον αἰετὸς τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν ἀρχεῖν τοὺς δ' ἀρχεσθαι καθάπαξ· ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐ ῥάδιον λαβεῖν οὐδ' ἔστιν ὥσπερ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον δια- φέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερόν ὅτι διὰ πολλὰς αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Problemata* (0086: 036) “Aristotelis opera, vol. 2”, Ed. Bekker, I. Berlin: Reimer, 1831, Repr. 1960. Bekker page 895b, line 25

καὶ γὰρ ἀνθρωποὶ που φαίνονται ἄγριοι ὄντες καὶ κύνες ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἵπποι ἄλλοθι, ἀλλ' οὐ λέοντες ἡμεροὶ οὐδὲ παρδάλεις οὐδ' ἔχεις οὐδ' ἄλλα πολλὰ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Sophistici elenchi* (0086: 040) “Aristotelis topica et sophistici elenchi”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1958, Repr. 1970 (1st edn. corr.). Bekker page 167a, line 8

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρὰ τὸ πῆ καὶ τὸ ἀπλῶς· οἶον ὁ Ἰνδός, ὅλος μέλας ὢν, λευκός ἔστι τοὺς ὀδόντας· λευκός ἄρα καὶ οὐ λευκός ἔστιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Topica* (0086: 044) “Aristotelis topica et sophistici elenchi”, Ed. Ross, W.D. Oxford: Clarendon Press, 1958, Repr. 1970 (1st edn. corr.). Bekker page 116a, line 38

ἔστι δὲ τοῦτο ταῦτ' οὗ πρὸ αὐτοῦ, διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ· τὸ μὲν γὰρ τοὺς φίλους δικαίους εἶναι δι' αὐτὸ αἰρούμεθα, καὶ εἰ μηδὲν ἡμῖν μέλλει ἔσεσθαι, κἂν ἐν Ἰνδοῖς ὦσιν· τὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς δι' ἕτερον, ὅπως μὴθὲν ἡμᾶς βλέπτωσιν.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* (0086: 051) “Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta”, Ed. Rose, V. Leipzig: Teubner, 1886, Repr. 1967. Category 1, treatise title 3, fragment 35, line 4

γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ γυμνο- σοφιστὰς παρ' Ἰνδοῖς, παρὰ τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους δρυΐδας καὶ σεμνοθέους, καθά φησιν <Ἀριστο- τέλης> ἐν τῷ μαγικῷ καὶ Σωτίων ἐν εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς δια- δοχῆς.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* Category 6, treatise title 37, fragment 263, line 1

c. 49: φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥς μὴ διαγινώσκεισθαι τῇ χροῇ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ' ἐν τοῖς Δα- ρείου ποτηρίοις βατιάκας εἶναι τινὰς καπήλους, ἃς εἰ μὴ τῇ ὁσμῇ, ἄλλως οὐκ ἦν διαγινῶναι πότερόν εἰσι χαλκαῖ ἢ χρυσαῖ.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., *Fragmenta varia* Category 6, treatise title 37, fragment 264, line 7

(61) θαυμαστὸν δέ τι φασὶν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μόλυβδον συμβαίνειν· ὅταν γὰρ τακεῖς εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾷ ἐκ τοῦ ὕδατος.

3.17. MEGASTHENES

3.17 Megasthenes

Megasthenes[pronunciation?] (Μεγασθένης, ca. 350 – 290 BCE) was a Greek ethnographer and explorer in the Hellenistic period, author of the work *Indica*. He was born in Asia Minor (modern day Turkey) and became an ambassador of Seleucus I of the Seleucid dynasty possibly to Chandragupta Maurya in Pataliputra, India. However the exact date of his embassy is uncertain. Scholars place it before 298 BC, the date of Chandragupta's death.

Arrian explains that Megasthenes lived in Arachosia, with the satrap Sibyrtius, from where he visited India:

"Megasthenes lived with Sibyrtius, satrap of Arachosia, and often speaks of his visiting Sandracottus, the king of the Indians." Arrian, *Anabasis Alexandri* [1]

We have more definite information regarding the parts of India Megasthenes visited. He entered the subcontinent through the district of the Pentapotamia, providing a full account of the rivers found there (thought to be the five affluents of the Indus that form the Punjab region), and proceeded from there by the royal road to Pataliputra. There are accounts of Megasthenes having visited Madurai (then, a bustling city and capital of the Pandyas), but he appears not to have visited any other parts of India.

At the beginning of his *Indica*, he refers to the older Indians who know about the prehistoric arrival of Dionysus and Hercules in India, which was a story very popular amongst the Greeks during the Alexandrian period. Particularly important are his comments on the religions of the Indians. He mentions the devotees of Heracles and Dionysus but he does not mention Buddhists, something that gives support to the theory that the latter religion was not widely known before the reign of Ashoka.[2]

His *Indica* served as an important source for many later writers such as Strabo and Arrian. He describes such features as the Himalayas and the island of Sri Lanka. He also describes a caste system different from the one that exists today, which shows that the caste system may to some extent be fluid and evolving. However, it might be that, being a foreigner, he was not adequately informed about the caste system. His description follows:

The first is formed by the collective body of the Philosophers, which in point of number is inferior to the other classes, but in point of dignity preeminent

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

over all. The philosopher who errs in his predictions incurs censure, and then observes silence for the rest of his life. The second caste consists of the Husbandmen, who appear to be far more numerous than the others. They devote the whole of their time to tillage; nor would an enemy coming upon a husbandman at work on his land do him any harm, for men of this class, being regarded as public benefactors, are protected from all injury. The third caste consists of the Shepherds and in general of all herdsmen who neither settle in towns nor in villages, but live in tents. The fourth caste consists of the Artizans. Of these some are armourers, while others make the implements that husbandmen and others find useful in their different callings. This class is not only exempted from paying taxes, but even receives maintenance from the royal exchequer. The fifth caste is the Military. It is well organized and equipped for war, holds the second place in point of numbers, and gives itself up to idleness and amusement in the times of peace. The entire force—men-at-arms, war-horses, war-elephants, and all—are maintained at the king's expense. The sixth caste consists of the Overseers. It is their province to inquire into and superintend all that goes on in India, and make report to the king, or, where there is not a king, to the magistrates. The seventh caste consists of the Councillors and Assessors,—of those who deliberate on public affairs. It is the smallest class, looking to number, but the most respected, on account of the high character and wisdom of its members; for from their ranks the advisers of the king are taken, and the treasurers, of the state, and the arbiters who settle disputes. The generals of the army also, and the chief magistrates, usually belong to this class.

Later writers such as Arrian, Strabo, Diodorus, and Pliny refer to Indica in their works. Of these writers, Arrian speaks most highly of Megasthenes, while Strabo and Pliny treat him with less respect. Indica contained many legends and fabulous stories, similar to those we find in the Indica of Ctesias.

Megasthenes' Indica is the first well-known Western account of India and he is regarded as one of the founders of the study of Indian history in the West. He is also the first foreign Ambassador to be mentioned in Indian history.

Megasthenes also comments on the presence of pre-Socratic views among the Brahmans and Jews. Five centuries later Clement of Alexandria, in his Stromateis, may have misunderstood Megasthenes to be responding to claims of Greek primacy by admitting Greek views of physics were preceded by those of Jews and Indians. Megasthenes, like Numenius of Apamea, was simply comparing the ideas of the different ancient cultures.[3] (From

3.17. MEGASTHENES

Wikipedia¹⁴)

Megasthenes Hist., Fragmenta (1489: 003) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1-43, line 1

INΔ*ιKA.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 1
(ΕΠΙΤΟΜΗ.)

Diodorus II, 35: Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὕσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ μεγάλη πε- ριέχει θά- λαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν ὄρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκκαι· τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμέ- νην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, μέγιστος ὢν σχεδὸν τῶν ἀπάντων μετὰ τὸν Νεῖλον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 9

(2) Τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρ- χειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύ- σιν δισμυρίων ὀκτακίς- χιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρις- μυρίων δισχιλίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Τηλικαύτη δὲ οὕσα τὸ μέγεθος δοκεῖ μάλιστα τοῦ κόσμου περιέχειν τὸν τῶν θερι- νῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῇ μὲν ἐπ’ ἄκρας τῆς Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσκίους ὄντας τοὺς γνῶμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχά- τοις οὐδ’ αὐτὸν τὸν ἀρκτοῦρον φαίνεσθαι· καθ’ ὃν δὴ τρόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημ- βρίαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 20

3. Ἡ δ’ οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις πληθύνοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθεσι διαιρούμενα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 31

(4) Καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνως, δι’ ἃς ταῖς ῥώμας τὰ θηρία ταῦτα πολὺ προέχει τῶν κατὰ τὴν Λιβύην γεν- νωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευο- μένων ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 46

(7) Χωρὶς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φέρεται κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολλὴ μὲν κέγ- χρος, ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάτων δαψιλεία, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διά- φορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευόμενον βόσπορον, καὶ μετὰ ταῦτ’ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρη- σίμων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους

14. <http://en.wikipedia.org/wiki/Megasthenes>

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίμους καρποὺς φέρει δυνα- μένους τρέφειν ζῶα, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἶη γράφειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 53

(8) Διὸ καὶ φασὶ μηδέποτε τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμέρον ἀνηκόντων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 61

Διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ μὲν χειμερινοῦ, καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ σπό- ρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' ἑτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, καθ' ἣν σπεῖρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸ βόσπορον, ἔτι δὲ σήσαμον καὶ κέγχρον, κατὰ [δὲ] τὸ πλεῖστον ἀμφοτέροις τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι· πάντων δὲ (μὴ) τελεσφο- ρουμένων, θατέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 73

(10) Συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις οἱ πολέμιοι καταφθεί- ροντες τὴν χώραν ἀγεώργητον κατασκευάζουσι· παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωρ- γῶν ἱε- ρῶν καὶ ἀσύλων ἐωμένων, οἱ πλησίον τῶν παρα- τάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 85

XXXVII. 11. Ἐχει δὲ καὶ ποταμοὺς ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλω- τοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 100

Καὶ γὰρ Ἀλέ- ξανδρος ὁ Μακεδὼν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μό- νους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς καταπολεμήσας, ὥς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πο- λεμικῶς κεκοσμημένους, ἀπέγνω τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρα- τείαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 104

(14) Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγη ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδὸς, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικὴν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδιάδα χώραν δέχε- ται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφα- νεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 114

(16) Τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποτα- μοὺς πλήθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ὑπερβολῆς αἰτίαν φέρουσιν οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς περι- κειμένας χώρας, τὴν τε Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψηλοτέρας

3.17. MEGASTHENES

εἶναι τῆς Ἰνδικῆς· ὥστε εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβά-δας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 120

(17) Ἴδιον δέ τι συμ-βαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον Σίλλαν, ῥέοντα δὲ ἔκ τινος ὁμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 125

XXXVIII. 18. Τὴν δ' ὅλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμε-γέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, καὶ τούτων μηδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἔπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτε εἰς ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκέναι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 139

20. Μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι περὶ ὧν καθήκον ἂν εἴη συντόμως· διελθεῖν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 144

Φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκοῦντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέρας τόπων ἔχοντα δύναμιν ἀξιολόγον· ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, μηδεμιᾶς οὔσης ἀξιολόγου πόλεως τῆς δυναμένης ἀντιτάξασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 158

(22) Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρ-πῶν ἐπιμεληθέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὔρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρη-σίμων παραδοῦναι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 169

Βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γήρᾳ τελευτήσαι· διαδεξαμέ-νους δὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολ-λαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δη-μοκρατηθῆναι τὰς πόλεις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 177

XXXIX. 24. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 185

(25) Γαμήσαντα δὲ πλείους γυ-ναῖκας, υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρα δὲ μίαν γεννήσαι· καὶ τούτων ἐνηλίκων γενομένων, πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς ἴσας τοῖς τέκνοις μερίδας ἅπαν-τας τοὺς υἱοὺς ἀποδειξαι βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασιλίσσαν ἀποδείξαι.

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 201

(28) Νομίμων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλλαγμένων θαυμασιώτατον ἄν τις ἡγήσαιτο τὸ κα- ταδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νενομοθέ- τηται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδένα τὸ πα- ράπαν εἶναι, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσότητα τιμᾶν ἐν πᾶσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 211

XL. 29. Τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῇ δ' ἐπι- φανείᾳ πάν- των πρωτεῦον· ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὔθ' ἐτέρων κυριεύουσιν οὔθ' ὑφ' ἐτέρων δεσπόζονται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 222

(30) Παραλαμβάνονται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ιδιωτῶν εἷς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὡς θεοῖς γεγο- νότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄιδου μάλιστα ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους· τῷ δὲ κοινῷ τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέχονται χρείας παραλαμβάνομενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σύνοδον, προ- λέγοντες δὲ τοῖς πλήθεσι περὶ αὐχμῶν καὶ ἐπομβρίας, ἔτι δὲ ἀνέμων εὐπνοίας καὶ νόσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελῆσαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 244

Τῆς δὲ χώρας μισθοὺς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν βασιλικὴν εἶναι, ιδιώτῃ δὲ μηδενὶ γῆν ἐξεῖναι κεκτηθῆναι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 253

34. Τρίτον δ' ἐστὶ φύλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποι- μένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτῃ δὲ βίῳ χρῶνται· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυνηγοῦντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δὲ ἀσκοῦντες καὶ φιλο- πονοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικήν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσθιόν- των τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 268

37. Ἐκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων· οὗτοι δὲ πολυ- πραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφο- ρῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰν- δικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ᾖ, τοῖς ἄρχουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 278

39. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτά ἐστιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 282

XLII. 40. Ἔχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἀλκῇ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 292

3.17. MEGASTHENES

41. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχον-τες τεταγμένοι καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικῆται· τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσά-γουσι καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευ-τήσαντας θάπτουσιν, ἔτι δὲ τὰ καταλει-φθέντα χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 1, line 300

Περὶ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 3

Ϝ, 6, 2: Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σα-τράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσπην ὁ Εὐφράτης ποτα-μὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειρ-γόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς

ἀπείρ-

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 15

Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσπην ὁ Εὐφράτης ποτα-μὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειρ-γόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἔω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείρ-γειν τὸν Κάυκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀπο-τέμνεται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 31

... Εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὔτοι ποταμοὶ, ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἡ πολλή ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ποτα-μῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 36

Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαίανδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδούσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν· ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκείνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται· ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποτα-

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

μοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 2, line 45

Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λε- λέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγ- γραφήν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 1

Strabo XV: Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐφ' ἑαυτῆς θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαίον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ πρὸς- εἴς τινος πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέπτω· κεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μείζονων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίους

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 16

Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἢ ἐωθινή προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξα- κισχιλίων σταδίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 3, line 34

.. Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετ- τάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένης δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δις μυρίους τιθέασιν σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 4, line 4

Strabo II.: Φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ Ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθένης λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φερόμενον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 6, line 2

Arrian. Ind. 3, 7: Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατο- λέων ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσιν· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξα- κισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 7a, line 3

Strabo II: Μεγασθένης φησάντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀπο- κρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 7b, line 2

3.17. MEGASTHENES

Δημιάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντι- πίπτειν τὰς σκιὰς ὅπερ ὑπέιληφεν ὁ Μεγασθένης.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 9, line 2

Plinius H. N. VII, 22, 6: Ab iis in interiore situ Monedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septemtrionem cadunt hieme, aestate in austrum, per senos menses. Septemtriones eo tractu semel in anno apparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes. Strabo XV: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρ- ποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 11, line 2

Aelian. N. A. XVII, 39: Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ καὶ οὐράς πε- χῶν πέντε· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια, καὶ πώγωνας καθεμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρὸς- ὦπον εἶναι πᾶν λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλα- χόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 12, line 2

Aelian. N. A. XVI, 41: Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει με- γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλη- σίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους πτηνοὺς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατὰ τινος ἀποστάξῃ σώμα- τος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρῆμα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 4

Aelianus XVI, 20: Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδία, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτω, ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἔνθηρα· καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταύτας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἰγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 11

Πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τούτων συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 36

Νομᾶς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφε- τέρας συνδυασθεῖς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϋνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμῳ ἐστόν·

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

εἶτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 13b, line 42

c. 21: Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασὶν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χῶρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα, φασὶν, ἐν τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύροις ἐμπερὴ τὰς μορφάς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰζύος ἵππουριν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 15, line 2

Plinius VIII, 14, 1: Megasthenes scribit in India serpentes in tantam magnitudinem adolere, ut solidos hauriant cervos taurosque. Aelian. N. A. VIII, 7: Μεγασθένης ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίγνεσθαι τι ἰχθύδιον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ, ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὼν δὲ ἀναπλεῖν οὐ τὸν ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἶτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 17, line 2

Plinius H. N. VI, 24: Megasthenes flumine dividi (Taprobanen insulam tradit) incolaeque palaeogonos appellari, aurique margaritarumque fertiliores quam Indos. Antigonus Hist. Mirab. c. 147: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 2

Arrianus Ind. 4, 2 – 13: Αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· (3) αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς αὐτὸν τὸν τε Καῖνὰν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἐρανοβοῶν καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλωτούς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 14

(4) Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτῃν τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρανιν καὶ Ὠμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ ἔθνους Ἰνδικοῦ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέων· (5) καὶ ἐπὶ τούτοις Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύματις ἐπὶ Παζάλαισι καλουμένοις, καὶ Ἐρρένυσις ἐν Μάθαισιν, ἔθνει Ἰνδικῷ, ξυμβάλλει τῷ Γάγγει.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 26

(8) Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτὸν ἔρχεται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 33

(10) Ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδοῖ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 36

3.17. MEGASTHENES

Τούτων ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωϋτοῦ ἥδη οὐνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν· (11) Κω- φὴν δὲ ἐν Πευκελαιήτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μα- λάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαρροϊαν, ἐκδιδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18a, line 41

(12) Καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλ- λουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 2

Τὸ δὲ αἷτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοή ἀναγεγράφθω.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 5

Ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγρα- ψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἐξόν τε καὶ μεσημβρινόν τὸν ἔξω πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσίποροι πάντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 18b, line 9

Ἀλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλήν γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελ- θόντες.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 19a, line 2

Arrianus Ind. 6, 2: Καὶ τότε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὐνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τῷ ποταμῷ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης· (3) τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖόνδε· οὐδὲν εἶναι ὅτεω ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλέ- ει, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 2

E LIBRO SECUNDO.

Strabo XV: Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 5

Συναποφαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλήν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 16

Ἰδάνθурсον δὲ τὸν Σκύθην ἐπι- δραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς Ἰνδικῆς δὲ μηδένα τούτων ἄψασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 20, line 19

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι “Υδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ’ ἐγγὺς ἔλθεῖν μόνον, ἥνίκα Κῦρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 2

Arrianus Ind. 5, 4: Οὗτος ὧν ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐ-
δαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν
τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν
στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας
ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυ-
πτίων γῆν κρα- τέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρέειν, μὲν στέλλεσθαι
εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον
γὰρ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 12

οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς
Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα
ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν
τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρα- τέοντα·
(7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρέειν, μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ
πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπὶ Ἰν-
δοὺς μῶνον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 14

(8) Καὶ πρὸ Ἀλεξάν- δρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, ὥς καὶ τού-
του στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς, καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοῦς· Ἡρακλέος δὲ περί οὐ
πολλός.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 18

(9) Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατη- λασίης καὶ ὁ
Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμ-
πάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας· καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος
ἐοῦσα, καθάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· (10) Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνή-
ματα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 21, line 30

(12) Καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῇ, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ
τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ
καὶ σκυτάλην φέρουσί τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βουσὶν αὐ- τῶν ῥόπαλον ἐπικέκαυται· καὶ
τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφε- ρον τοῦ ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέος.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22a, line 8

<Καὶ Μεγασθένης> δὲ <ἐν τῇ δ’> (I. δευτέρᾳ) <τῶν Ἰνδικῶν> μνημονεύει αὐτῶν, δι’
ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέ- θει τῶν πράξεων

3.17. MEGASTHENES

ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· κατα- στρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22a, line 14

Καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗ- τος ὁ βασι- λεὺς ἐπολιόρηκε Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 22b, line 3

Syncellus: Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' (I. δευτέρᾳ) τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεῖα μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβη- ρίας κα- τεστρέψατο.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 1

Arrianus Ind. c. 7: "Ἐθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατόν τι ἅπαντα λέγει <Μεγασθέ- νης> δυοῖν δέοντα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 3

[Καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς ξυμφέ- ρομαι Μεγασθένει· τὸ δὲ ἀτρε- κές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμειξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 8

Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς κατάπερ Σκυ- θέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώ- μενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πό- λιας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπέχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακτάνοιεν· σι- τέεσθαι δὲ τῶν δενδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ <Τάλα·> καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν οἷά περ τολύπας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 19

Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 20

Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλιάς τε οἰκῆσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλισιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπεῖρειν διδάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεῖρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Δι- όνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέ- ρου· βόας τε ὑπ' ἀρότρῳ ζευῆσαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὀπλοῖσι τοῖσιν ἀρηγίοισι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 33

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

Καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκ- διδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι κα- λεόμενον· καὶ κομᾶν Ἰνδοὺς τῷ θεῷ, μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 37

C. 8. Ἀπλέοντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κε- κοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- βειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην

καθίστα-

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 47

κοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- βειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστα- σθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 48

Ἡρακλέα δὲ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κα- τέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 51

Τοῦ- τον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρε- σθαι Ἰνδικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα, καὶ ποταμὸς Ἰωβάρης πλωτὸς διαρ- ρέει τὴν χώραν αὐτῶν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 55

Τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρα- κλέης ἦντινα ἐφόρεε, <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὥς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, (πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλ- θεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα,) θυγατέρα δὲ μουνο- γενέην· οὕνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἦστινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν ἄρ- χειν Ἡρακλέης, Πανδαίην, τῆς παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεν- τακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 64

3.17. MEGASTHENES

Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὅτι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 75

περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὅτι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῆιον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ τῇ ἑωυτοῦ εἶναι κόσμον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 87

Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὄρυς- σόμενον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 94

Καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑωυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτεω ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἑωυτοῦ ἐπαξίω, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτεϊ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κἀκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 119

Ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδράκοττον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ** τὴν δὲ καὶ ἐς τριηκόσια· τὴν δὲ εἴκοσί τε ἐτέων καὶ ἑκατόν (*)· πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇ· σιν Ἰνδοὶ λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καὶ τοὶ ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστα· τὸν δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλέων γενόμενον τὸν

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 23, line 132

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκῆς σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 2

Arrian. Ind. c. 10: Λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευτήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ᾧδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπάδονται.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 6

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

(2) Πο- λίων δὲ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλή-
θεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμιαι αὐ- τέων ἢ παραθαλάσσιαι, ταύτας μὲν ξυλίνας
ποιέεσθαι· (3) οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεομένας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδα-
τος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας
ἐμπι- πλᾶσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 14

(4) Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδε- ξίοισι τε καὶ μετεώροισι τόποισι καὶ τούτοισιν ὑψηλοῖσιν,
ὥκισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι· (5) μεγίστην δὲ πόλιν ἐν
Ἰνδοῖσιν εἶναι Παλίμ- βοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίων γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ
τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεως· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ
δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος·
ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπει- δὴν ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 28

(8) Εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδέ
τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν· τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν ἐς ταῦτὸ συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 26, line 32

(9) Λακεδαιμονίοισι μὲν γε οἱ εἴλωτες δοῦλοί εἰσι καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται· Ἰν-
δοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι μήτι γε Ἰνδῶν τις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 27, line 2

Strabo XV: Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρα-
τείαις· οὐδ' ὄχλῳ περιττῷ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 27, line 46

Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδὲνα Ἰνδῶν χρῆσθαι· [Ονησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ
Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει κτλ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 28, line 2

Athenaeus IV: <Μεγασθένης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν> τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ
δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶ- ναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθήκαις·
καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν
ὄρυζαν ἐφθῆν, ὥς ἂν τις ἐψῆσειε χόνδρον, ἔπειτα ὅσα πολλὰ κεχειουργημένα ταῖς
Ἰνδικαῖς σκευασίαις.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 29, line 2

Strabo II: Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευ-
δολόγοι γεγό- νασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δηίμαχος· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης·
Ονησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 34, line 2

praeterea locustis eos ali et esse pernices.] Man- dorum nomen iis dedit Cli- tarchus
et <Megasthenes>, trecentosque eorum vi- cos annumerat. Feminas septimo aetatis
anno parere, senectam quadragesimo accidere. Plutarch. De fac. in luna c. 24: Τὴν μὲν

3.17. MEGASTHENES

γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι <Μεγα- σθένης> μήτ' ἐσθίοντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστό- μους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πό- θεν ἂν τις ἐκεῖ φυομένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 2

E LIBRO TERTIO.

Arrian. Ind. c. 11: Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σο- φισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξη δὲ καὶ τιμῇ γεραρώ- ताτοι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 8

(2) Οὔτε γάρ τι τῷ σώματι ἐργά- ζεσθαι ἀναγκαίη σφὶν προσκείται, οὔτε τι ἀπο- φέρειν ἀπ' ὅτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν· οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· (3) καὶ δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστέων τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖσι θύσαντας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 12

(4) Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαντεύ- εσθαι ὅτι μὴ σοφῶ ἀνδρί.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 32

9. <Δεύτεροι> δ' ἐπὶ τούτοισιν οἱ γεωργοὶ εἰσιν· πλήθει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες· καὶ τούτοισιν οὔτε ὅπλα ἐστὶν ἀρήγια οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὔτοι ἐργάζονται· καὶ τοὺς φόρους τοῖσι τε βασι- λεῦσι καὶ τῇσι πόλισιν, ὅσαι αὐτό- νομοι, οὔτοι ἀποφέ- ρουσι· (10) καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφὶν ἅπτεσθαι, οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τάμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμέουσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυχίην ἀρουσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδοῦσιν ἢ θερίζουσιν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 42

11. <Τρίτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ τε καὶ βουκόλοι, καὶ οὔτοι οὔτε κατὰ πόλιας οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 55

2. <Πέμπτον> δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταὶ, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργοὺς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὔτοι ἀσκη- ταὶ μούνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 67

5. <Ἐκτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμε- νοι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 35, line 70

Οὔτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλιας· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοὶ, ἢ τοῖσι τέλεσιν, ἵνα περ αὐ-

CHAPTER 3. CLASSICAL GREEK SOURCES

τόνομοι εἰσὶ· καὶ τούτοισιν οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐ- δέν· οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 36, line 2

Strabo XV: (1) <Φησὶ> δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ πρώ- τους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρη- σίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἄλῳ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 36b, line 2

Aelianus XIII, 9: Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαν πεπαιδευ- μένων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 2

Arrianus Ind. c. 13: Θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, κατὰπερ καὶ Ἕλ- ληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὶν θήρῃ οὐδὲν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι θη- ρίοισιν ἐπέοικεν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 66

(2) Ἀγοντες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλάμου καὶ τῆς ποίης τὰ πρώτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περιϊστάμενοι οἱ Ἰνδοὶ ῥοδαῖσι τε καὶ τυμπάνοισι καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνάζουσι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38a, line 94

Ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσιν ἰήματα.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38b, line 1

Aelianus N. A. XII, 44: Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἄλῳ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστὶ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθὼν φονεῖ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπο- νέμει.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38b, line 5

Ἄλλ' οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐ- τὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολ- κοῖς δελέασι πραϋνεῖν πει- ρῶνται, παρατιθέντες, ὥς πληροῦν τὴν γαστέρα καὶ θέλ- γειν τὸν θυμὸν· ὃ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ· Τί οὖν ἐκείνοι κατασοφίζονται καὶ δρῶσι;

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 38c, line 2

Idem XIII, 6: Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰὼν- ται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρό- πον τοῦτον.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 39a, line 4

3.17. MEGASTHENES

Strabo XV: Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσέφων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὁροπέδιον εἴη τρισχιλίων πῶς τὸν κύ- κλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυεῖς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή- ρας.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 39b, line 9

Arrianus Ind. c. 5, 4: Μεγασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέας εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμήκων τὸν λόγον ἱστορεῖ, τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυ- σοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, ἵνα φωλεύοιεν· κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ μύρμηκες ὀλί- γον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν· (6) ἐκείνους δὲ, εἶναι γὰρ πέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσῖτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύ- της γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 41a, line 3

Clem. Alex. Strom. I: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβη- κώς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· »Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλο- σοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 41b, line 8

Clemens I. I.: Διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος· οἱ μὲν Σαρμᾶναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμᾶναι καλούμενοι· καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ Ὑλόβιοι προσαγο- ρευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν οὔτε στέγας ἔχουσιν, δένδρων δὲ ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦν- ται καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν· οὐ γάμον, οὐ παιδο- ποίαν ἴσασιν, [ὥσπερ οἱ νῦν Ἑγκρα- τηταὶ καλούμενοι, εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγ- γέλμασιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν σεμνότητος ὡς θεὸν τετιμή- κασι.

Megasthenes Hist., Fragmenta Fragment 42, line 16

καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος, καὶ ταῖς Ἀλε- ξάνδρου τραπέζαις δεδου- λωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέ- γεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλε- ξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱόν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπι- σχνουμένων, ἀπει-θοῦντι δὲ κόλασιν· μήτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱόν, ὃς γε ἄρχει μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς· μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ᾧ οὐδεὶς κόρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τρο- φὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρως τετρυχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίῳ καὶ κα- θαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

Chapter 4

Hellenistic Greek sources

Up to conquest of the eastern Mediterranean by Rome.

4.1 *Historia Alexandri Magni*

“” (From Wikipedia¹)

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta (1386: 001) “*Historia Alexandri Magni*, vol. 1”, Ed. Kroll, W. Berlin: Weidmann, 1926. Book 2, chapter 7, section 9, line 3

ὥστε καὶ σὺ μετάπεμψαι τῆς ὅλης ἡπείρου τοὺς σατράπας· ἔστι γάρ σοι ἔθνη Περσῶν καὶ Πάρθων καὶ Ἑλυμαίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Ἰλλυρίαν χώραν, ἵνα μὴ σοι τὰ Βάκτρων καὶ τὰ Ἰνδῶν ἢ τῶν Σεμιράμεως μελάρων εἴπω.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 2, chapter 12, section 1, line 2

Γράφει δὲ καὶ τῷ Πῶρῳ δεόμενος βοηθείας· λαβὼν δὲ ὁ Πῶρος γράφει· Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν Δαρείῳ βασιλεῖ Περσῶν χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 2, chapter 19, section 1, line 3

Ἦδη δὲ πάλιν ὁ Δαρεῖος ἐστέλλετο πρὸς ἑτέραν συμβολήν· καὶ γράφει Πῶρῳ ἐπιστολὴν περιέχουσαν οὕτως· [Ἐπιστολὴ Δαρείου Πῶρῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 2, chapter 22, section 17, line 2

Θύσας δὲ τοῖς ἐγγχωρίοις θεοῖς καὶ ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν μαθὼν Πῶρον συμμαχήσοντα Δαρείῳ τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο πρὸς Ἰνδοὺς.

1.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 1, section 3, line 1

τί ἄρτι κάμνομεν πορευόμενοι πρὸς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους μὴ προσήκοντας τῇ Ἑλλάδι;

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 1, line 1

Καὶ μεθ' ἡμέρας εἰς τοὺς τῆς Ἰνδικῆς <ὄρους> ἐγένοντο· ὑπήντησαν δὲ αὐτῷ γραμματεφόροι Πῶρου καὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ [τὰ] γράμματα.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 2, line 1

ὁ δὲ ἀνεγίνωσκεν οὕτως· [Ἐπιστολὴ Πῶρου βασιλέως Ἰνδῶν Ἀλεξάνδρῳ.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 2, line 2

Βασιλεὺς Πῶρος Ἰνδῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ τὰς πόλεις λεηλατοῦντι προστάττω.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 3, line 1

ἐγὼ γὰρ ἀήττητός εἰμι, οὐ μόνον ἀνθρώπων βασιλεὺς ὢν, ἀλλὰ καὶ θεῶν· παρόντα γὰρ ὃν λέγουσι Διόνυσον ἀπήλασαν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει οἱ Ἰνδοί.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 2, section 9, line 1

ἔτι προθυμότερους ἡμᾶς ἐποίησας εἰς μάχην σοι ὀτρυνθῆναι, λέγων τὴν Ἑλλάδα μηδὲν ἄξιον ἔχειν τῆς Ἰνδῶν χώρας, ὑμᾶς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πάντα κεκτῆσθαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 3, section 2, line 1

Οὕτως γράψας ἐκπέμπει· Πῶρος δὲ ὠτρύνθη ἀναγνοὺς τὰ γράμματα <καὶ> συνάγει τὰ πλήθη καὶ πλείστους ἐλέφαντας καὶ ἕτερα γενναῖα θηρία, ἅτινα συνεμάχοντο τοῖς Ἰνδοῖς.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 3, section 5, line 1

Οἱ δὲ Πέρσαι μᾶλλον καταδυναστεύουσι τοὺς Ἰνδοὺς καὶ τούτους ἀπεδίωκον τοξοβολίαις καὶ ἵππομαχίαις· πολλὴ δὲ αὐτῶν γίνεται μάχη ἀναιρουμένων.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 5, line 2

Ἦρξαντο δὲ αἱ στρατιαὶ πρὸς ἄλληλα πολεμεῖν· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶπεν· Ὑπάρχοντες Ἰνδοί, τίνι πολεμεῖτε τοῦ βασιλέως ὑμῶν ἀναιρεθέντος;

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 7, line 2

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Ταῦτα εἶπεν, ὅτι οὐκ ἀνη- λόγει τὸ στράτευμα αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἰνδούς.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 8, line 1

[Υπετάξατο δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ τοὺς λοιποὺς τόπους τῆς Ἰνδικῆς βασιλείας, ἐχειρώσατο δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Παυσανίαν Ἰνδούς.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 10, line 4

ἐκελεύσατο κατασκευασθῆναι πασσάλους σιδηροῦς καὶ τούτους ἐμπαγῆναι εἰς τοὺς κρημνοὺς, δι' ὧν ἀναβαίνοντες οἱ Μακεδόνες † ὠχυρωμένοι τοῖς ὑπερμαχο- μέ- νοις Ἰνδοῖς ἴσχυσαν καταλαβέσθαι τὴν πέτραν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 4, section 12, line 3

ἔνθεν <δέ> τις καταμάθη τὴν εὐτολμίαν μάλιστα αὐτοῦ, ἣν πόλις τῆς Ἰνδικῆς, εἰς ἣν πολλοὶ πεφευγότες ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων ἐληλύθεισαν ὥς ἂν μεγίστην καὶ ὀχυρωτάτην.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 2, line 2

τὸ συμβεβηκὸς ἡμῖν παρά- δοξον ἐπὶ τῆς Ἰνδικῆς χώρας ἀναγκαῖον ἐξειπεῖν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 2, line 3

παραγενομένων γὰρ ἡμῶν εἰς τὴν Πρασιακὴν πόλιν, ἥτις ἐδόκει μητρόπολις εἶναι τῆς Ἰνδικῆς χώρας, κατελάβομεν παρ' αὐτὴν ἐναργὲς ἀκρωτήριον τῆς θαλάσσης.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 26, line 1

γενομένου δὲ <τούτου> καί μου τὰ περίξ κατὰ φύσιν οἰκονο- μήσαντος καὶ τῶν Ἰνδῶν προθύμως συνελθόντων ἔλεγόν μοι· 'Βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, λήψη πόλεις καὶ βα- σιλείας καὶ ὄρη καὶ ἔθνη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν ζώντων ἐπέβη <ποτὲ βασιλεύς>.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 33, line 2

καὶ προσκαλοῦμαι ἐκ τῶν συνακολουθησάντων μοι Ἰνδῶν, ἵνα ἐρμηνείας τύχω παρ' αὐτῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 33, line 4

.. ἅμα τῷ δύναι τὸν ἥλιον φωνὴ ἠνέχθη Ἰνδικὴ ἐκ τοῦ δένδρου, ἣ ἐρμηνεύθη μοι ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν τῶν ὄντων σὺν ἡμῖν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 34, line 2

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ φοβούμενοι οὐκ ἤθελον μεθερμηνεύσαι· σύννους ἐγενάμην καὶ εἴλκυσα αὐτοὺς κατὰ μόνας, καὶ εἶπον τοῦτο οἱ Ἴνδοί· ‘Ταχὺ ἀπολέσθαι ἔχεις ὑπὸ τῶν ιδίων.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 17, section 38, line 5

.. περιλύπου δέ μου διακειμένου καὶ λίαν δυσφοροῦντος ὃ τε Παρμενίων καὶ ὁ Φίλιππος παρεκάλουν με περὶ τὸν ὕπνον γενέσθαι· μὴ βουληθέντος δέ μου ἀναστὰς ὠρθρισά <καὶ> περὶ τὴν ἀνατολὴν σὺν τοῖς ἰ' φίλοις καὶ τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς Ἴνδοις πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν ἀπελθὼν καὶ διαστολὰς δοὺς προσελθὼν τε εἰς τὸ ἱερὸν σὺν τῷ ἱερεῖ καὶ ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα πρὸς τὸ δένδρον ἐπηρώτησα λέγων· ‘Εἰ πεπλήρωταί μοι τὰ τῆς ζωῆς ἔτη, τοῦτο βούλομαι παρ’ ὑμῶν μαθεῖν, εἰ ἀνακομισθήσομαι εἰς Μακεδονίαν καὶ ἀσπάζομαι τὴν μητέρα μου καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τότε † ἀπαναλῦσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 22, section 12, line 1

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἴνδο- λέτης, ὁ καθελὼν τρόπαια Μήδων καὶ Πάρθων νῦν χωρὶς πολέμων καὶ στρατείας ὑποχείριος ἐγίνου Κανδάκη βασιλίσση· ὥστε γίνωσκε, Ἀλέξανδρε, ὅτι ὅστις δοκεῖ τῶν ἀνθρώπων φρονεῖν μέγα, ἄλλος μείζονα τούτου τὴν φρόνησιν σχῆ’.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 25, section 3, line 2

ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς Ἴνδους ἐστρατεύσαμεν καὶ εὐρόντες τοὺς † ἐπομένους αὐτῷ βασιλεῖς, ὄντας δὲ καὶ γυμνοσοφιστάς, καὶ λαβόντες φόρον παρ’ αὐτῶν ἀφήκαμεν ἐπὶ τῶν ιδίων τόπων μένειν παρακαλέσαντας ἡμᾶς καὶ ἐν εἰρήνῃ τὴν χώραν κατεστήσαμεν, ὥστε ἡδέως ἡμᾶς προσδέξασθαι καὶ θυσίαν ὑπὲρ ἡμῶν ποιῆσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 26, section 7, line 18

ταῦτα ἀκούσας ὁ φρενήρης Ἀλέξανδρος προνομεύσας τὴν παραποταμίαν καὶ τὴν ἄλλην χώραν τῶν Ἰνδῶν καὶ οὕτω βωμοὺς κτίσας ἐμπύρους διὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ θυσίας τοῖς θεοῖς ἐτελείωσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 26, section 7, line 26

ἐν γὰρ τῇ τῶν Ἰνδῶν χώρᾳ δις καὶ πλεονάκις εἰς χειμῶνας εἰσπεσὼν διεσώθης· εἰς δὲ ἐκείνην τὴν χώραν ἐάν τις εἰσελθεῖν τολμήσῃ, ἐπιφανῶν καὶ θαυμαστῶν ἔργων δόξαν λήψεται.

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 28, section 4, line 2

.. προσπλεύσαντες οὖν εὗρομεν πόλιν τοῦ Ἡλίου, ἧς ἦν περίμετρον σταδίων ρκ’ [Ἡλιοπολίτης], πύργοι δὲ ἦσαν ἰδ’ χρυσῷ καὶ σμαράγδῳ ὠκοδομημένοι· τὸ δὲ τεῖχος ἐκ λίθου Ἰνδικοῦ.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio α sive Recensio vetusta Book 3, chapter 33, section 21, line 1

Ἀποδείκνυσιν βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδικῆς βασιλέα τῆς μὲν παρατεινούσης παρὰ τῷ Ὑδάσπῃ ποταμῷ Ταξίλην, τῆς δὲ περιεχομένης ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου <μέχρις Ἰνδοῦ> ποταμοῦ Πῶρον, ἐπὶ δὲ Παροπανισαδῶν Ὀξυδράκην τὸν Βακτριανὸν τὸν Ῥωξάνης πατέρα τῆς Ἀλεξάνδρου γυναικός.

Historia Alexandri Magni, Recensio β (1386: 002) “Der griechische Alexanderroman. Rezension β”, Ed. Bergson, L. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1965. Book 1, section 2, line 8

εἰσὶ γὰρ οἱ ἐπερχόμενοι ἡμῖν Ἰνδοὶ καὶ Νοκυμαῖοι, Ὀξύδρακες, Ἴβηρες, Καύχωνες, Ἀέλαπες, Βόσποροι, Βασταρνοί, Ἀζανοί, Χάλυβες καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς παράκεινται ἔθνη μεγάλα, ἀναριθμήτων ἀνδρῶν στρατόπεδα ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐπερχόμενα.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 7, line 29

ὥστε οὖν καὶ σύ, βασιλεῦ, <μετάπεμψαι> τοιούτους σατράπας καὶ ὅσα ἔθνη σοὶ ἐστὶ Περσῶν καὶ Πάρθων καὶ Μήδων καὶ Ἑλυμαίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἰλλύρων χώραν, ἵνα μὴ σοὶ λέγω τὰ Βάκτρων καὶ τὰ Ἰνδῶν ὀνόματα.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 11, line 20

ἔγραψε δὲ καὶ Πῶρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν δεόμενος βοηθείας τυχεῖν παρ’ αὐτοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 12, line 3

Δεξάμενος δὲ Πῶρος ὁ βασιλεὺς τὰ γράμματα Δαρείου καὶ ἀναγνοὺς τὰς συμφορὰς τὰς γινομένας αὐτῷ ἐλυπήθη καὶ ἀντιγράφει αὐτῷ οὕτως· “Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν βασιλεῖ Περσῶν Δαρείῳ χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 2, section 19, line 2

καὶ γράφει Πῶρῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν οὕτως· “Βασιλεὺς Δαρεῖος βασιλεῖ Ἰνδῶν Πῶρῳ χαίρειν·

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 1, line 2

Μετὰ δὲ ταῦτα πάντα τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο Ἀλέξανδρος ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν αὐτοῦ πρὸς Πῶρον βασιλέα τῶν Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 1, line 6

τί οὖν κάμνομεν πορευόμενοι πρὸς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους μὴ προσήκοντας τῇ Ἑλλάδι;

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 2

Καὶ παραγενομένου αὐτοῦ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ εἰς τοὺς ὅρους τῆς Ἰνδικῆς χώρας ὑπήντησαν αὐτῷ γραμματοφόροι σταλέντες παρὰ Πῶρου βασι- λέως Ἰνδῶν καὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ τὰ γράμματα Πῶρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 5

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ λαβὼν Ἀλέξανδρος ἀνέγνω ἐπὶ τῶν στρατοπέδων αὐτοῦ περιέχοντα οὕτως·
“Βασιλεὺς Πῶρος Ἰνδῶν Ἀλεξάνδρῳ πόλεις λεηλατοῦντι· προστάσσω σοι ἀναχωρεῖν·
ἄνθρωπος γὰρ ὢν τί δύνασαι πρὸς θεόν;

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 14

εἰ γὰρ χρειάν εἶχομεν τῆς Ἑλλάδος, πάλαι πρὶν Ξέρξου κατεδουλωσάμεθα αὐτὴν
Ἰνδοί.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 2, line 30

ἔτι μᾶλλον περισσοτέρως ἡμᾶς προθύμους ἐποίησας πρὸς μάχην σοι ὀτρυνθῆναι
λέγων τὴν Ἑλλάδα μηδὲν ἄξιον ἔχειν βασιλικῆς θεωρίας, ἀλλ’ ὑμᾶς τοὺς Ἰν-
δοὺς πάντα κεκτῆσθαι καὶ χώρας τε καὶ πόλεις.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 3, line 3

Πῶρος δὲ δεξάμενος τὰ γράμματα Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναγνοὺς ὠτρύνθη σφόδρα
καὶ εὐθέως συνήγαγε τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων καὶ ἐλέφαντας καὶ ἕτερα πολλὰ θηρία,
ἅτινα συνεμάχοντο τοῖς Ἰνδοῖς.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 3, line 8

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τοῦτον θεασάμενοι εὐθέως παρέστησαν αὐτὸν Πῶρῳ τῷ βασιλεῖ.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 3, line 24

οἱ δὲ Πέρσαι κατεδυνάστευον τοὺς Ἰν-
δοὺς καὶ τούτους ἐπεδίωκον τοξοβολίαις
καὶ ἵππομαχίαις.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 4, line 12

ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κυλλάνας τοὺς πόδας [Πῶρου] ἐμπηδᾷ εἰς αὐτὸν καὶ ἐντίθησι
τὸ ξίφος αὐτοῦ εἰς τὰς λαγόνας αὐτοῦ, καὶ παραυτίκα ἀναιρεῖ Πῶρον τὸν βασιλέα
Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 4, line 14

ὁ οὖν Ἀλέξανδρος λέγει πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς· “τάλαντες Ἰνδοί, τίνα πολεμεῖτε τοῦ
βασιλέως ὑμῶν ἀναιρεθέντος;

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 4, line 19

ταῦτα δὲ εἶπεν εἰδὼς ὅτι οὐκ ἀναλογεῖ τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ πρὸς τὸ τῶν Ἰνδῶν
μάχεσθαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 3

Καὶ τούτου γενομένου ὑπεχώρησεν ἀπ’ αὐτῶν ὁ Ἀλέξανδρος ὑποστρέψας εἰς τὴν
κατὰ φύσιν ὁδὸν τὴν φέρουσιν εἰς τὴν Πρασιακὴν πόλιν, ἣτις δοκεῖ μητρό-
πολις εἶναι τῆς Ἰνδικῆς χώρας, ἔνθα Πῶρος ἦν βασιλεύων.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 5

καὶ πάντα κατὰ φύσιν διοικονομήσαντος καὶ τῶν Ἰνδῶν προθύμως συνελθόντων
ἔλεγόν τινες ἐξ αὐτῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ· “μέγιστε βασιλεῦ, λήψη πόλεις θαυμαστάς καὶ
βασιλείας καὶ ὄρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν ζώντων ἐπέβη ποτὲ βασιλεὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 28

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

προσκαλεῖται οὖν ἐκ τῶν συνακολουθησάντων αὐτῷ Ἰνδῶν, ἵνα ἐρμηνείας τύχη παρ' αὐτῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 31

Ἐγένετο δὲ ἅμα τῷ δύναι τὸν ἥλιον, φωνὴ ἠνέχθη Ἰνδικὴ ἀπὸ τοῦ δένδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 32

οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ Ἰνδοὶ φοβούμενοι οὐκ ἠθέλησαν μεθερμηνεῦσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 44

περίλυπος δὲ γενόμενος Ἀλέξανδρος ἀναστὰς ὀρθοῦσιν τῶν ἱερεῶν καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ τοῖς Ἰνδοῖς πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν εἰσῆλθεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 17, line 53

καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐκίνησεν ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς, καὶ παραγίνεται ἐν Περσίδι.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 22, line 31

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδολέτης, ὁ καθελὼν τρόπαια Μήδων καὶ Πάρθων καὶ ὅλην τὴν ἀνατολὴν καταβαλὼν νῦν χωρὶς πολέμου καὶ στρατιᾶς ὑποχείριος γέγονας Κανδάκης.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 22, line 43

ἐὰν γὰρ γνῶσώσι σε ὄντα Ἀλέξανδρον, ἀναιρουσί σε εὐθέως, ὅτι σὺ Πῶρον τὸν βασιλέα Ἰνδῶν ἀνῆρησας.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 25, line 6

τὴν μὲν πρὸς Δαρεῖον μάχην οἶομαι ὑμᾶς ἀκηκοέναι, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπεστρατεύσαμεν καὶ ἡττήσαμεν τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν καὶ κατεδουλώσαμεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἄνω προνοίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio β Book 3, section 28, line 11

τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἐκείνης Ἰνδικὸν ἦν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 1) (1386: 003) “Der griechische Alexanderroman. Rezension γ. Buch I”, Ed. von Lauenstein, U. Meisenheim am Glan: Hain, 1962; Beiträge zur klassischen Philologie 4. Section 2, line 11

εἰσὶ γὰρ οἱ ἐπερχόμενοι ἡμῖν Ἰνδοὶ καὶ Νοκημαῖοι Ὀξύδρακες Ἰβηροὶ Καύχονες Ἀέλαπες Βοσπορηνοὶ Βαστρανοὶ Ἀξανοὶ Χάλυβες καὶ ὅσα ἄλλα ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς παρὰ κείνους ἔθνη.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) (1386: 004) “Der griechische Alexanderroman. Rezension γ. Buch II”, Ed. Engelmann, H. Meisenheim am Glan: Hain, 1963; Beiträge zur klassischen Philologie 12. Section 11, line 21

ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Πῶρον, βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, περιέχουσαν οὕτως· τῷ ἐν θεοῖς θεῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Πῶρῳ χαίρειν Δαρεῖος ὁ δυστυχής· τὰ περὶ τῶν ἡμετέρων δυστυχημάτων καὶ γράφειν ἀδύνατον· οἶμαι δὲ σὲ τὸν ἐμὸν δεσπότην ἀκηκοέναι τῶν πολλῶν ὀλίγα, ὥς παῖς εἰς ἡμᾶς Μακεδόνων ἐπιβὰς ληστρικῶς καταναγκάζει

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

μετανάστας τῶν οἰκείων γενέσθαι, τὴν δουλικὴν ἡθετηκῶς τύχην· δεσποτικῶς ἡμᾶς σπουδάζει διατεθῆναι καὶ τὴν τῆς ἐξουσίας ἀρχὴν ταῖς δυσμαῖς παραπέμψαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 11, line 34

ἐπίσταμαι γὰρ ἀκαταμάχητον εἶναι τὸ τῶν Ἰνδῶν στίφος· ἐπικάμφθητι δὴ μου τοῖς γράμμασιν καὶ τὴν ἐκ ψυχῆς αἰτήσιν πλήρωσον καὶ τοὺς κατεπείγοντάς με Μακεδόνας ἀμύνασθαι θέλησον.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 12, line 11

γράφει δὲ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Δαρεῖον περιέχουσιν οὕτως· Πῶρος βασιλεὺς Ἰνδῶν βασιλεῖ Περσῶν Δαρεῖω χαίρειν· ἀναγνοὺς τὰ γεγραμμένα ἡμῖν ὑπὸ σοῦ ἔλυπθην σφόδρα καὶ ἀπορῶ θέλων σοι συντυχεῖν καὶ βουλεύσασθαι περὶ τῶν συμπερόντων· κωλύομαι δὲ ὑπὸ τῆς συνεχούσης με σωματικῆς νόσου· εὐθύμως οὖν διάγε, ὡς ἡμῶν συμπαρόντων σοι καὶ μὴ δυναμένων στέργειν τὴν ὕβριν ταύτην.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 19, line 2

ὁ δὲ Δαρεῖος ἡντρεπίζετο εἰς ἕτερον πόλεμον, γράφει δὲ καὶ Πῶρῳ, βασιλεῖ Ἰνδῶν, οὕτως· βασιλεὺς Δαρεῖος βασιλεῖ Ἰνδῶν Πῶρῳ χαίρειν· < > ἐπὶ τῇ γενομένῃ καταστροφῇ τοῦ οἴκου μου ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπειδὴ ἐπιβὰς ὁ Μακεδὼν θηρὸς ἀγρίου τύχην ἔχων οὐ βούλεται τὴν μητέρα μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα ἀποδοῦναι· ἐμοῦ δὲ ἐπαγγειλαμένου καὶ θησαυροὺς καὶ ἄλλα τινὰ πλείονα παρασχεῖν αὐτῷ οὐ πείθεται.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 35a,44, line 11

ἀλλὰ καὶ ἐν ὀλίγῃ πορφύρᾳ στιλβούσῃ ἐν ἱματίῳ ἐναβρύνεσθε μεγάλως, τῶν Ἰνδῶν ὀλοπορφύρων ὄντων καὶ τῶν δούλων αὐτῶν ὀλοπόρφυρα φοροῦντων· καὶ ὑμεῖς ἐπὶ κάλον ἡγεῖσθε τὴν πορφύραν καὶ ὀλίγη χρησθε.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 35a,57, line 2

σύ δὲ, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, τὰ ἡμέτερα φρονεῖν παραγενόμενος εἰς Ἰνδοὺς καὶ Βραγμᾶνας ἰδὼν ἐπ' ἐρημίας οἴκησον γυμνός· ἄλλως γάρ σε οὐ δυνάμεθα ἡμεῖς δέξασθαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὰς ἀρχὰς ἀπορρίψῃς ἀπὸ σεαυτοῦ, ἐφ' οἷς νῦν γέγηθας καὶ μέγα φρονεῖς· ἄψονται δὲ σου προνοίας λόγοι, οὔσπερ πρότερον εἰρήκειν σοι· καὶ ἀγαπήσεις ἐκ καρδίας σου πάντα, ὅσα τότε ἐπήνεσας θαυμάσας· καὶ εἰ ἐμοὶ πεισθῇς καὶ ποιήσῃς ταῦτα, οὐδεὶς ὅλως οὐκέτι πολεμήσει σε οὐδ' ἀφελέσθαι σου τίς τι δυνήσεται ποτε λοιπόν, ὧν οὐ κέκτησαι· ἐὰν γὰρ ἐμοὶ πεισθῇς κατὰ κράτος καὶ ἀσφαλῶς, οὐδεὶς οὐδὲν τοῦ ὑμετέρου βίου εὐρήσει παρά σοι· ὅλαι γάρ σε θρέψουσιν,

λοι-

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 43, line 78

τανῦν δὲ Πῶρον τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα εὐτρεπιζόμεθα πολεμῆσαι καὶ ὅσα περὶ ἡμῶν ἢ θεία εὐδοδώσειεν πρόνοια.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 2) Section 44, line 2

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

ἀπάρας οὖν τῶν ἐκεῖ ὥρμησεν κατὰ Ἰνδῶν· καὶ δὴ τὴν Ἥλιου καταλαβόμενος χώ-
ραν εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) (1386: 005) “Der griechische Alexanderroman. Rezension γ. Buch III”, Ed. Parthe, F. Meisenheim am Glan: Hain, 1969; Beiträge zur klassischen Philologie 33. Section 2, line 2

τῶν ἐκεῖσε οὖν διελθόντων ἡμῶν ἄγγελοι ἦλθοσαν Πώρου τῶν Ἰνδῶν βασιλέως
πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολὴν κομισάμενοι περιέχουσιν οὕτως· ἐπειδὴ περ, Ἀλέξανδρε,
ἢ κατὰ Δαρείου νίκη εἰς ὑπεροψίαν μείζονά σε ἐθράσυνε, καὶ κατὰ θεὸν ἦρας τὸ δόρυ
σου, ἀπεί- ρως ἔχων ὅση παρ’ ἐμοὶ δύναμις καὶ ὅτι τῷ θυμῷ τῷ ἐμῷ οὐχ ὑποστήσεται
ἢ ὑπὸ οὐρανόν· σὺ γὰρ ἄνθρωπος ὦν τί δύνα- σαι πρὸς θεόν;

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 2, line 20

εἰ γὰρ χρεῖαν εἵχομεν τῆς Ἑλλάδος, πάλαι <ἀν> πρὶν Ξέρξου κατεδουλωσάμεθα
αὐτὴν οἱ Ἰνδοί.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 3

Πῶρος δεξάμενος τὰ γράμματα Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναγνοὺς ὠτρύνθη σφόδρα καὶ
εὐθέως συνήγαγε τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων καὶ ἐλέφαντας καὶ ἕτερα πολλὰ θηρία,
ἅτινα τοῖς Ἰνδοῖς συνεμάχοντο.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 8

τί οὖν κάμνομεν εἰς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους, μὴ προσήκοντας τῇ Ἑλλάδι;

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 21

τοῦτο μέντοι ὑμᾶς ὑπομνήσω, ὥς ὅτι κάκείνους τοὺς πολέμους ἐγὼ μόνος ἐνίκησα·
καὶ ὅσους βούλομαι λαβεῖν τῶν Ἰνδῶν, πάλιν ἐγὼ μόνος νικήσω· ἐμοῦ γὰρ ἐν βούλημα
πρὸς τὸν πόλεμον τὰς ψυχὰς πάντων ἐθάρσυνε ἤδη ἀδρανοῦντας πρὸς τὰ Δαρείου
πλήθη.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 34

εἰς τοὺς ὅρους τῆς Ἰνδικῆς χώρας ὥς δὲ ἦλθον ἐγγὺς οἱ Μακεδόνες καὶ Πέρσαι,
ιδὼν Ἀλέξανδρος τὴν παράταξιν Πώρου ἐφοβήθη οὐ τοὺς ὄχλους, ἀλλὰ τοὺς θῆρας·
θεωρήσας γὰρ τὸ ξένον τῶν θηρίων ἐθαύμασεν· ἀνθρώποις γὰρ εἶχεν ἔθος μάχεσθαι
καὶ οὐ θηρίοις.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 41

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τοῦτον θεασάμενοι εὐθέως παρέστησαν αὐτὸν Πώρῳ τῷ βασιλεῖ.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 62

ὥς δὲ τὸν πόλεμον συνεκρότησαν, γενναίως ἀντίκεινται Πέρσαι καὶ Μακεδόνες
τῷ Ἰνδικῷ στρατεύματι· καὶ τούτους ἐπέδιωκον τοξοβολίαις καὶ ἵππομαχίαις.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 66

τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ πολέμου συγκροτηθέντος ἄφνω ἐλέφαντες ἦλθοσαν τῇ
τῶν Ἰνδῶν παρατάξει ξυλίνους ἐπιφερόμενοι τείχεσι· καὶ ἐπ’ αὐτοὺς ἄνδρες ἑνοπλοὶ
ἴσταντο καὶ δόρατα ταῖς χερσὶν ἔχοντες.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 84

ναί, ναί, κτείνατε δή με, πάντας ἱκετεύω, εἴ γε βούλεσθε Ἴνδοις παραδοῦναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 96

† καὶ δὴ ἡμέρας καταλαβούσης τὸ Ἰνδικὸν εἰς μάχην ἐξῆλει στρατόπεδον· εἰς ἐλέφαντας δέ, ὡς προεῖπον, ἐπιβεβηκότες δίκην περιπατοῦσαι πόλεις ἐφαίνοντο τοῖς τείχεσι κατωχυ- ρωμένοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 106

καὶ δειλία Ἴνδοις ἐκ τούτου ἐπέπεσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 110

τούτων οὕτως γενομένων, ὁ πόλεμος πάλιν συνεκροτεῖτο καὶ ὑπερισχύουσιν Ἴνδοι τῷ στρατοπέδῳ Ἀλεξάνδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 3, line 112

ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐκείσε θαυμαστῶς ἐμαχήσατο, καὶ μόλις τὸ Ἰνδικὸν ἠδυνήθη ἀποστρέψαι στίφος, ὥστε παρ' Ἰνδῶν κυκλωθέντα μόλις ἡ πρόνοια τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ ἐπιβάντα διέσωσε.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 4, line 23

ὥς δὲ κύριος Ἀλέξανδρος καὶ Ἴνδοις ἐγεγόνει, τὸ σκυθρωπὸν Μακεδόνων ῥαδίως ἐθεράπευσεν καὶ ἀμνήμων ἦν τῶν ἐναγῶν βουλευμάτων.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 3

ἔδοξεν οὖν αὐτῷ τὸ καταβόρειον μέρος ὑπεξελθεῖν καὶ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσιν εἰς τὴν Πρασιακὴν, ἣτις δοκεῖ μητρόπολις εἶναι τῆς Ἰνδικῆς χώρας, ἔνθα ἦν Πῶρος βασιλεύων.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 5

καὶ πάντα κατὰ φύσιν διοικονομήσαντος καὶ τῶν Ἰνδῶν προθύμως συν- ελθόντων, ἔλεγόν τινες τῷ Ἀλεξάνδρῳ· “μέγιστε βασιλεῦ, λήψει πόλεις θαυμαστάς καὶ βασιλείας καὶ ὄρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν ζώντων ἐπέβη ποτὲ βασιλεὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 37

συνῆλθον δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἄνδρες ἱκανοί, καὶ κελεύει καθοπτεῦσαι τὸν τόπον κύκλῳ· προσκαλεῖται οὖν ἐκ συνακολουθησάντων αὐτῷ Ἰνδῶν, ἵνα ἐρμηνείας τύχη παρ' αὐτῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 40

ἐγένετο ἅμα τὸ δῦναι τὸν ἥλιον, φωνὴ ἠνέχθη Ἰνδικὴ ἀπὸ τοῦ δένδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 41

οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ Ἴνδοι φοβούμενοι οὐκ ἠθέ- λησαν μεθερμηνεῦσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 46

οἱ δὲ εἶπον· “Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, ἐν τάχει ἀπολέσθαι ἔχεις ἀπὸ τῶν † Ἰνδῶν †.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 58

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

περίλυπος δὲ γενόμενος Ἀλέξανδρος ἀναστὰς ὄρθρου σὺν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ φίλοις αὐτοῦ <καὶ> τοῖς Ἴν-δοῖς πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν εἰσῆλθε καὶ προσευξάμενος προσῆλθε σὺν τῷ ἱερεῖ.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 17, line 67

ταῦτα ἀκούσας περίλυπος σφόδρα γέγονε· καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐκίνησεν ἀναχω-ρῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 20, line 2

ταῦτα δὲ ἀκούσας Ἀντίοχος ἐξῆλθε παραλαβὼν τὸν Κανδάβλην καὶ χιλιάδας ἑκα-τὸν ἀπὸ τε Περσῶν, Ἰνδῶν καὶ Μακεδόνων καὶ ὥρμησεν ἐπὶ Εὐαγρίδην.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 22, line 41

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδολέτης, ὁ καθελὼν τρόπῳ Μήδους καὶ Πάρθους καὶ ὅλην τὴν ἀνατολὴν καταλαβὼν, νῦν χωρὶς πολέμου καὶ στρατιᾶς ὑποχείριος γέγονας Κανδά-κης· ὥστε νῦν γίνωσκε, Ἀλέξανδρε, ὅτι ὅστις δοκεῖ τῶν ἀνθρώ-πων ὑπερφρονεῖν μέγα, καὶ ἄλλος μείζονα τούτου φρονήσει.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 25, line 6

ἐκεῖθεν δὲ εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπεστρατεύσαμεν καὶ ἡττήσαμεν τοὺς ἡγουμένους αὐ-τῶν· καὶ κατεδουλώσαμεθα αὐτοὺς διὰ τῆς ἄνω προνοίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 28, line 9

ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ ἐκείνου ἀποπλεύσαντες ἦλθομεν εἰς νῆσόν τινα μεγάλην· καὶ εὔρομεν ἐκεῖ πόλιν τὴν τοῦ Ἥλιου καλουμένην, ἐν ἣ ὑργοὶ ἦσαν δώδεκα ἀπὸ χρυσοῦ καὶ σμαράγδων ὠκοδομημένοι· τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἐκείνης Ἰνδικὸν ἦν· ἐν μέσῳ δὲ ταύτης ἦν βωμὸς χρυσοῦ καὶ σμαράγδῳ ὠκοδομημένος ἔχων ἀναβαθμοὺς ἑπτὰ· ἐπάνω δὲ ἴστατο ἄρμα ἵππων καὶ ὁ ἱππηλάτης ἐκ χρυσοῦ καὶ σμαράγδου ὠκοδομη-μένα· τὸ δὲ τεῖχος αὐτῆς ὑψηλόν.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 30aC, line 9

ἐδόκει δέ μοι περὶ τῆς ἄνω προνοίας βελτίον δηλῶσαι σε, καὶ τὰ ἐμοὶ συμβάντα ἐν ταύτῃ ἀνάγνωθι τῇ ἐπιστολῇ· καθὼς γὰρ πρῶτόν σοι εἶπον, ὅτι εἰς τὴν Ἰνδίαν παραγενό-μενοι ἐν τρισὶ συμβολαῖς τοὺς Ἰνδοὺς ἐπολεμήσαμεν, τὸ δὲ τελευταῖον μετὰ Πώρου τοῦ βασιλέως μονομαχήσας τοῦτον ἀπέκτεινα καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδίαν πα-ραλαβὼν καὶ ὁμόνοιαν Μακεδόσιν καὶ Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς ποιησάμενος τοὺς πάντας ἀνέλαβον.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 33, line 13

ἀνθυποστραφεῖς δὲ Πῶρον ἀπέκτεινα τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 33C, line 60

εἴθ' οὕτως διανέμει τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀλέξανδρος τοῖς ἑαυτοῦ ἄρχουσι, ἡγουν Σελεύκῳ, Πτολεμαίῳ τῷ Φιλίππῳ, Ἀντιόχῳ, Φίλῳνι τῷ Βύζα· Σέλευκον μὲν Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς βασιλεύ-ειν, Φίλιππον δὲ τὸν καὶ Πτολεμαῖον Αἴγυπτον ἄρχειν, Ἀντίοχον δὲ τὴν μέ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

στην γαῖαν τῶν Ἀσσυρίων, Φίλωνα δὲ τὸν καὶ Βύζαντα τὴν Μακεδονικὴν διέπειν ἀρχήν, τὰ περὶ Ὀλυμπιάδος πλεῖστα παραινέσας αὐτῷ.

Historia Alexandri Magni, Recensio γ (lib. 3) Section 35, line 36

ονας, Κανζιότας, Κανζήτας, Ῥυσπηρήτας, Χαρουρίτας, Ὀφιομάγους, Ὀφιόποδας, Ἐλεφαντινόποδας, Σκηβρυότας, Ἐξαμάρους, Λογγιβάρδους, Λεβεσεντιανούς, Ἐβρίδας, Δερματησίους, Ἀβάσγους, Ἀρμενίους, Ῥουσίους, Ὀχλους, Σαρακηνοὺς, Σύρους, Ἀλανοὺς, Ἐβρεπάους, Ἐβρεξάους, Ἐξαχείρους, Ἐξαστίχους, Λωροπόδους, Ὑποφάλαγγιους, Πρίσκους, Λακούς, Πολύποδας, Πατησόφους, Λέβεις, Λυκοκρά- νους, Κυοκεφάλους (sic), Λοκομίτας, Ὀστρικούς, Πανζήτας, Δελεήμας, Σανδαλεῖς, Κανσάδεις, Κασανδριώτας, Αἰγιώτας, Ὑποβιώτας, Ὑποβοτίους, Ἰνδοὺς, Σινδιανούς, Σουγδάους, Βαρμαίους, Αἰγυπτίους <σὺν> τοῖς κατοικοῦσιν τοῖς σκοτεινοῖς τόποις, Ἑβραίους, Θρυμβήτας, Κούσκους, Χα- ζάρους, Βουλγάρους, Χουνάβους, Πίνσας, Αἰθίοπας καὶ Ῥωμαίους τοὺς νικήτορας στρατιώτας.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε (1386: 006) “Anonymi Byzantini vita Alexandri regis Macedonum”, Ed. Trumpf, J. Stuttgart: Teubner, 1974. Chapter 17, section 4, line 2

Δαρεῖος δὲ μετ’ ὀλίγων ἱππέων φυγῶν διασώζεται καὶ γράψας ἐπιστολὴν πρὸς Πῶρον τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα, ὃς ἦν αὐτῷ προσφιλεῖς, περιέχουσιν τάδε· Τῷ ἐν θεοῖς θεῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Πῶρῳ Δαρεῖος ὁ δυστυ- χῆς χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 4, line 18

ἐπίσταμαι γὰρ ἀκαταμάχητον εἶναι τὸ τῶν Ἰνδῶν στίφος ὥς καὶ σε ἴσα θεοῖς ὄντα πάντα τὰ δοκούμενα δυνατά.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 6, line 2

μαθὼν δὲ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἔλευσιν Δαρεῖος ὀλίγον τι ἀνέθορε καὶ πρὸς ἐλπίδα ἦλθε.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 6, line 6

καὶ δὴ τῶν Ἰνδῶν ἐν Περσίδα φθασάντων καὶ τῶν ἀμφοτέρων λαῶν εἰς ἐνότητα γενομένων καὶ εἰς πλήθη ἄπειρα γεγονότα ὥρμησαν κατὰ Ἀλέξανδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 7, line 1

Οἱ δὲ τῶν Ἰνδῶν στρατηγοὶ ἀποστέλλουσι <τινας> κα- τασκοπεῦσαι Ἀλέξανδρον, οἵτινες παρὰ τῶν ἔξω βιγλῶν ἐκρά- τήθησαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 17, section 7, line 20

οἱ δὲ τὴν φάλαγγα φυλάσσοντες Μακεδόνες φασὶ τοῖς κατασκόποις· Ἴδου καὶ τὸ Μακεδονικὸν ληστήριον· εἰ οὐκ αὐτάρκες τῷ Ἰνδικῷ καὶ Περσικῷ μάχεσθαι στρατοπέ- δῳ, ἰδοὺ τὰς φάλαγγας ἡμῶν βλέπετε.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 18, section 1, line 7

φόβος δὲ καὶ τρόμος πᾶσιν ἐγένετο Πέρσαις ὁμοῦ καὶ Ἰν- δοῖς, ἰδρῶτες δὲ περὶ αὐτοὺς ἐγένοντο.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 18, section 5, line 3

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Ἀκούσας δὲ ταῦτα κελεύει Σέλευκον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ ἀπελθόντα πρὸς τὸ Περσικὸν στράτευμα, εἰπὼν αὐτῷ· Τοὺς Ἰνδοὺς ἀπόστειλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ ἴδια ἀφαιρεθέντων τῶν ἰδίων ὄπλων.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 32, section 4, line 4

ἀνακαλεῖταί σοι ἡ ἀνατολή καὶ Πώρου τῶν Ἰνδῶν βασιλεία, ἣν νικήσεις.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 34, section 9, line 1

Τανῦν δὲ πρὸς Πῶρον τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα εὐτρεπι- ζόμεθα πολεμῆσαι, καὶ ὅσα περὶ ἡμῶν ἡ θεία εὐδοκίαιε πρό- νοια.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 35, section 1, line 2

ἀπάρας τῶν ἐκεῖ ὥρμησε κατὰ Ἰνδῶν, καὶ δὴ τὴν Ἥλιου καταλαβόμενος χώραν εἰσελθὼν ἐν τῇ πό- λει, ἱερὸν ἐλέγετο ἐκεῖσε τοῦ ἡλίου εἶναι καὶ ἱερά τινα δένδρα.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 4, line 2

Ὡς δὲ τὸν πόλεμον συνεκρότησαν, γενναίως ἀντίκεινται Πέρσαι καὶ Μακεδόνες τῷ Ἰνδικῷ στρατεύματι.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 4, line 5

ἐπὶ τούτοις ἄφνω ἐλέφαντες ἐμφαίνονται τῇ Ἰνδῶν παρα- τάξει ξύλινα τεῖχη ἐπιφερόμενοι, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρες ἔνοπλοι ἦσαν λίθους καὶ δόρατα ταῖς χερσὶν ἔχοντες.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 5, line 12

ναί, ναί, κτείνετε δὴ με πάντες ἱκετεύω, εἰ καὶ βούλεσθε Ἰνδοῖς παραδοῦναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 1

Καὶ δὴ ἡμέρας καταλαβούσης τὸ Ἰνδικὸν εἰς μάχην ἐξήει στρατόπεδον.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 11

καὶ δειλία Ἰνδοῖς ἐκ τούτου ἐπέπεσε καί· ὦ ἡμῖν ἀπὸ τοῦδε, εἶπον, τοῦ μειρακίου, καὶ τοὺς λέοντας ἀπέ- στρεψε καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἀπεδίωξε, ποία δὲ λοιπὸν ἐλπίς ἡμῶν;

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 15

– ἐπὶ τούτοις πάλιν πόλεμος συγκεκρότηται καὶ ὑπερις- χύουσιν Ἰνδοὶ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου φάλαγγος.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 36, section 6, line 16

ἐκεῖ πλεῖστα Ἀλέξανδρος ἐμαχήσατο, καὶ μόλις τὸ Ἰνδικὸν ἠδυνήθη ἀπο- στρέψαι στίφος, ὥστε καὶ παρ' Ἰνδῶν κυκλωθέντα μόλις ἡ πρόνοια τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ ἐποχούμενον διεσώσατο.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 1, line 5

εἶπεν οὖν αὐτὸν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πάντως ἐτοιμῶς ἔχειν ἀποθανεῖν ὡς μονομαχῆ- σοντα ἐν λόγῳ τοιῷδε· ἐπὰν τὸ Ἰνδι- κὸν ἐπελθὼν θεασώμεθα στρατόπεδον, Πῶρῳ τάδε πρὸ τῆς συμβολῆς φθέγγομαι, τούτῳ ἐμφανισθεὶς πρὸς μονομαχίαν· εἰ μὲν ἐπελ- θὼν πατάξει με, ἔστε ὑμεῖς αὐτῷ εἰς δουλείαν, εἰ δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ τεθνήσκει, ἔσονται ἡμῖν καὶ Ἰνδοὶ εἰς δουλείαν.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 2, line 4

ἡ δὲ Ἀλεξάνδρου παράταξις τοιαύτη ἦν· ῥομβοειδῆς καὶ φοβερὰ ὥς οὐπώποτε ἐνεφαίνετο ὥστε καὶ λίαν ἐπ’ αὐτῇ δυσχεραίνειν Ἰνδοὺς καί· τίς γε τοιαύτης, εἰπεῖν, περι- γενέσθαι δυνήσεται φάλαγγος;

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 2, line 6

– καὶ δὴ πλησίον γενομένων, Ἀλέξανδρος ἐξελθὼν Ἰνδοῖς ἐξεφώνησεν· εἶπατε Πώρῳ ἐξελθόντι μονομαχῆσαι μετ’ ἐμοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 37, section 2, line 12

– ὁ δὲ λόγος ἔδοξεν ἀρέσαι ἐνώπιον Ἰνδῶν καὶ Πώρου τοῦ βασιλέως.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 41, section 1, line 2

Ταῦτα ἀκούσας ἐξῆλθε παραλαβὼν τὸν Κανδαύλην καὶ χιλιάδας ἑκατὸν ἀπὸ τῶν Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Μακεδόνων καὶ ὠρμησεν κατὰ τοῦ Εὐαγρίδου.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 45, section 1, line 13

ἀνθυποστραφεῖς δὲ Πῶρον ἀπέκτεινα τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα, καὶ μέχρι τῆς ἐσχάτου διώδευσα θα- λάσσης ἔνθα Ἥλιου ὀνομάζεται χώρα.

Historia Alexandri Magni, Recensio ε Chapter 46, section 1, line 3

Σέλευκον μὲν Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς κυριεύειν, Φίλιππον δὲ Αἰ- γύπτου ἄρχειν, Ἀντίοχον δὲ τὴν μέσσην γαῖαν τῶν Ἀσσυρίων, Φίλωνα δὲ τὸν καὶ Βύζαντα τὴν Μακεδονικὴν διέπειν ἀρχήν, τὰ περὶ Ὀλυμπιάδος πλεῖστα παραινέσας αὐτῷ.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) (1386: 007) “Die Rezension λ des Pseudo-Kallisthenes”, Ed. van Thiel, H. Bonn: Habelt, 1959. Page 37, line 3

Τούτου δὲ γενομένου ὑπέστρεψεν Ἀλέξανδρος καὶ ἤρξατο τῆς ὁδοῦ τῆς φερούσης εἰς τὴν Πρασιακὴν πόλιν, ἣτις δοκεῖ εἶναι μητρόπολις τῆς <Ἰνδικῆς> χώρας.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 39, line 1

ὁ δὲ γέρων λέγει· “τὸ μὲν [ἐν] δένδρον ὃ ἡλιος ἄρχεται βαρβαρικῶς τῷ λόγῳ, ἐν δὲ τῷ τέλει Ἑλληνικῶς πληροῖ, τὸ δὲ [ἕτερον] δένδρον ἢ σελήνην ἄρχεται μὲν Ἑλληνικῶς, τελεῖται δὲ Ἰνδικῶς.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 48, line 13

ὁ Περσολέτης, ὁ Ἰνδο- λέτης, ὁ καθελὼν τρόπαια μεγάλων βασιλέων Δαρείου καὶ Πώρου, Πάρθων καὶ Μήδων, καὶ ὅλην τὴν ἀνατολὴν καταλαβὼν νῦν δὲ χωρὶς πολέμου καὶ στρατῶν ὑποχείριος γέγονας μῆς γυναικός.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 57, line 15

ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἶπεν· “οὐχ οὕτως ἀρμόζει <βασιλεῦ>, ἀλλὰ πορευσώμεθα μετὰ τῶν στρατοπέδων [καί] τὰ τῶν Ἰνδῶν βασι- λεια ἀφανῆσαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio λ (lib. 3) Page 60, line 8

μᾶλλον δὲ φρενήρης ὢν, ἐξελθε πρὸς τοὺς υἱοὺς μου καὶ εἰρήνευσον αὐτούς, διότι ὁ υἱός μου ὁ πρεσβύτερος ὀργίζεται κατὰ σου, διότι ἀνείλες Πῶρον τὸν βασιλέα Ἰνδῶν.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio β (e cod. Paris. gr. 1685 et cod. Messinensi 62) (1386: 011) “Der griechische Alexanderroman. Rezension β”, Ed. Bergson, L. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1965. Book 3, section 29, line 41

εὔρον δὲ ἐκεῖ καὶ Κανδαύλην τὸν υἱὸν Κανδάκης τῆς βασιλείσσης Ἰνδικῆς χώ-
ρας σὺν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ ἐν οἴκῳ ἡσφαλισμένους.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) (1386: 012) “Ps.-Kallisthenes. Zwei mittellgriechische Prosa-Fassungen des Alexanderromans, 2 vols.”, Ed. Lolos, A., Konstantinopulos, V.L. Meisenheim am Glan: Hain, 1983; Beiträge zur klassischen Philologie 141 & 150. Chapter 52, section 6, line 5

Καὶ εἶπεν· “Ἐλα, Ἀλέξανδρε, μὲ ἀγάπην καὶ προσκύνει τὸ θεὸν τὸ Σα-
βαῶθ καὶ πάντοτε καὶ νύκταν καὶ ἡμέραν παρακάλει τὸν θεὸν εἰς βοήθειάν σου καὶ τὴν δύναμιν
ὅλην τῆς Περσίας θέλεις χαλάσειν· καὶ ἐσὺ ὑπηγαίνεις εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ θέλεις
τὴν ἐπάρειν· καὶ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας θέλεις σκοτώσειν· καὶ εἰς ἀσθένειαν με-
γάλην θέλεις πέσειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 65, section 3, line 5

Καὶ ὥς ἤκουσεν ἡ στρατία τῆς Ἰνδίας τοὺς λόγους, ἐδειλίασεν πολλὰ καὶ ὥσάν
καταστανέον εἰς τὸν πό-
λεμον ἔρχονται.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 66, section 1, line 2

Τόμου ἐμαζώκησαν τὰ δύο φουσάτα, ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸν κορ-
νιακτὸν ἐσκοτίσθη· φόβος εἰς τὸ φουσάτον τῆς Ἰνδίας καὶ εἰς τοὺς Μακεδόνas ἐσέβην.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 66, section 2, line 2

Τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ τῶν Μακεδόνων καὶ τῆς Περσίας ἐσέβην φό-
βος μέγας καὶ αὐτὴν τὴ νύκταν ἀρχέρισαν οἱ Πέρσοι νὰ φεύγουν· ἰδόντας τῆς Ἰνδίας τὰ
φουσάτα ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἐποίησαν πλεον ἐντροπήν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 66, section 3, line 1

Τῆς Ἰνδίας οἱ στρατηγοὶ ἰδόντας τὸν Ἀλέξανδρον καὶ οἱ Πέρσοι ὅτι ἔφθασεν ἀτός
του ὁ βασιλεὺς ἔδωκαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 86, section 3, line 2

Καὶ ἀπ’ αὐτοῦ ἐσηκώθη καὶ ἐπερπάτησεν ἕξι ἡμέρες καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σύνορον
τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 87, section t, line 2

Περὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸν τόπον τῆς Ἰνδίας.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 89, section 1, line 21

Καὶ ὅσον ἔλθεις μὲ πολὺ πλῆθος φουσάτον τόσον ἐγὼ μὲ πολλὴν ἀνδρείαν σὲ θέλω τζακίσειν καὶ οὐδὲ εἰς τὸν κόσμον ὅλον σὲ θέλω διώξειν, μόνον εἰς τὴν Ἰνδιαν σὲ θέλω φάειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 91, section 3, line 6

Ὡς ἡγαπημένοι μου καὶ ἀνδρειωμένοι μου Μακεδόνες, ἅ- πὸ ὅλες τὲς γλῶσσες ἐνδο-
ξότατοι καὶ τιμημένοι καὶ πρωτοκαβαλ- λαραῖοι χρυσοπτερνιστηράτοι, τὸ πῶς ὅλον
τὸν κόσμον ἐπαράλαβε- τε καὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπατάξετε μὲ τὴν δεξιὰ σας χεῖρα,
καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν ἐσκιάσθητε ἀπὸ τοὺς ἀνάνδρους καὶ σκια- σταραίους καὶ οὐ-
δετιποτέϊνους τοὺς Ἰνδιῶτες;

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 92, section 1, line 7

Νὰ ἡ- ξεύρης ὅτι ὅλον τὸν κόσμον ἐπαράλαβα καὶ ἐξεβήκαμεν γεροὶ καὶ θέλομε
νὰ πολεμήσωμεν μὲ τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 92, section 1, line 9

Καὶ τόμου ἰδεῖς τὴν γραφή μου, αὐτὴν τὴν ὥρα μὲ ὅλα τὰ φουσά- τα τῆς Δύσης
νὰ φθάσης εἰς τὴν Ἰνδιαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 93, section 2, line 3

Καὶ ὥς εἶδεν ὁ Πῶρος, ἦλθεν εἰς τὸ φουσάτον του καὶ ἔκραξεν ὅλους, ὅπου εἶχεν,
καὶ εἶπεν τοὺς· “Ὡς ἀνδρειωμένοι καὶ μεγιστάνοι στρατιῶτες τῆς Ἰνδίας, μὲ τοὺς Μακε-
δόνους ἐ- πολεμήσαμεν καὶ ἐσκοτώθησαν πολὺ πλῆθος ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ζημία με- γάλην
ἐγίνη.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 94, section 2, line 11

Καὶ αὐτοῦ στέκει ὁ Σελεύκιος ὁ Φιλόνης καὶ εἶπε τοῦ Ἀλεξάνδρου· “Ἡγα-
πημένε καὶ ἐνκαρδιακὲ μου ἀφέντη καὶ ὀλονοῦ τοῦ κόσμου βασι- λεύς, βασιλέα ὑψηλότατε
καὶ μέγα χονκιάρη καὶ κάστρον τῆς οἰ- κουμένης ὀλονῆς, Ἀλέξανδρε βασιλέα, οὐδὲν
πρέπει ἐσέναν ἀν- τίκρυτα νὰ ἐστέκεσαι μὲ τῆς Ἰνδίας τὸν Πῶρον· καὶ μηδὲν ἀρ- γῆς,
ἀμὴ ἔτζι σύρε καταπάνου τοὺς ἐγλήγορα, ὅτι τὸ φουσάτο μας ἐ- ναι πολλὰ δυνατόν,
ὅπου δὲν εἶδαν τοὺς πολέμους σας καὶ θέλο- με τοὺς τζακίσειν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 94, section 3, line 3

Καὶ οἱ Ἰνδιῶτες ὥς ἤκουσαν, φόβος καὶ τρόμος τοὺς ὑπόπεσεν πολλὰ.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 95, section 1, line 12

Καὶ πρέπει ἐγὼ νὰ πολεμήσω, ὅπου κρατῶ τὸ βασίλειον τῆς Περσίας καὶ εἶμαι μὲ τὸ ριζικόν σου αὐθέντης τῆς Περσίας, καὶ ὁ Πῶρος ἔναι τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 96, section 2, line 3

Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔπεσεν εἰς τὸ πέσιμον τοῦ Πῶρου μὲ τὸ φουσάτον του καὶ ἀπό-
στειλεν κουρσατόρους καὶ ἐκούρσειψεν τὸν τόπον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 98, section 1, line 9

Ἀμὴ ἐσὺ ἔχεις μανί- αν καὶ κάκητα ὀληνῆς τῆς Ἰνδίας· δείχνεσαι ἀτός σου ἀπὸ τὸ ἔργον σου.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 98, section 1, line 11

Καὶ ἐὰν τοὺς στρατιῶτες τῆς Ἰνδίας οὐδὲν ποθῆς καὶ ἀγαπᾷς, ἐγὼ πολλὰ πονῶ καὶ θέλω τοὺς Μακεδόνας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 98, section 1, line 18

Καὶ ἂν σκο- τώσης ἐσὺ ἐμένα, νὰ εἶσαι νοικοκύρης εἰς ὅλον μου τὸ φουσάτον, νὰ ἔναι δικό σου· εἰ δὲ σκοτώσω ἐσέναν, ἐγὼ αὐτὸ μὲ τὸ δι- καιο <νὰ εἶμαι> αὐθέντης ὀληνῆς τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 99, section 1, line 4

Καὶ ἐχάρην ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἰνδίας καὶ ἐπαραπάρθη πολλὰ ὁ Πῶρος καὶ ἐχάρη ἡ Οὐλιού- πονη, καὶ εἶπεν· “Εσὺ εἶσαι ὁ Φιλόνης, τῆς Περσίας ἀφέντης;

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 99, section 1, line 13

Καὶ ἂς εἶσαι ἐδικός μου καὶ ἀφέντευσεν τὴν Περσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰνδιαν νὰ σοῦ δίδω τὸ τέταρτον μερτικόν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 101, section 1, line 2

Θεέ μου ὑψηλότατε, ὅπου ἀναπεύεσαι εἰς τοὺς ἀγίους, γενοῦ βοηθός μου τὴν σή-
μερον ἡμέραν εἰς τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 102, section 1, line 14

Καὶ τῆς Ἰνδίας ὡς εἶδαν τὰ φουσάτα, ἔδωκαν τὸ φυγίον νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 102, section 2, line 3

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ἡ βασίλισσα ἡ Κλετεμήτρα τὰ μαλλία της ἀπόλυκεν ἕως τὴν γῆν καὶ τὸ πολυ-
τίμητον φόρεμα ἔσκισεν καὶ μὲ δέκα χιλιά- δες ἀρχόντισσες τῆς Ἰνδίας ἦλθεν καὶ
ἐσυναπάντησε μὲ κλαυθ- μὸν καὶ μὲ δαρμὸν πολὺν τὸ κορμὶ τοῦ Πῶρου, καὶ μὲ θλίψιν
με- γάλην καὶ θρῆνον ἐσυναπάντησαν τὸν βασιλέα τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 103, section 2, line 16

Καὶ ἤφεραν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἑκατὸ χιλιάδες φαρία τοῦ στάβλου τῆς Ἰνδίας ὅλο
ἀρματωμένα μὲ κουβέρτες ἀπὸ σύρμα.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 103, section 2, line 29

Ἀλέξανδρος τὸν ἐδικὸν του τὸν βοεβόντα τὸν Ἀντίοχον ἐ- ποίησεν αὐθέντη τῆς
Ἰνδίας ὅλης.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 111, section 1, line 3

Καὶ ὄρισεν ὁ Ἀντίοχος καὶ ἐδώρισαν τοῦ Κανταυλούσην ἀπα- νωφόριν μακεδο-
νίτικον πολυτίμητον καὶ φαριν ἀπὸ τὴν Ἰνδια ἀ- ποκάτου κουβερτιασμένον ἀπὸ τὸν
κορκόνδειλον.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 113, section 3, line 6

Καὶ αὐτὸς τὸν εἶπεν· “Ἐγὼ ἤμουν ὁ Σωνσόχος ὁ βασι- λεὺς τῆς Ἰνδίας, ὅπου οὐ-
κάποτες ἠπῆρα τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἀπὸ τὴν παραφρασίαν μου τὴν πολλὴν πολλὰ
ὕψωθηκα καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς ἤθελα νὰ ὑπηγαίνω.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 114, section 1, line 18

Καὶ ὁ Τάρειος τὸν εἶπεν· “Σύρε παραπίσω· αὐτοῦ θέλεις ἰδεῖν τὸν Πῶρον τῆς Ἰν-
διας τὸν βασι- λέαν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 115, section 1, line 2

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν βασιλέαν τὸν Πῶρον εἶδεν καὶ εἶπεν του “ὦ μεγαλειότατε Πῶρε
τῆς Ἰνδίας, μίαν βολὰν ἴσα μὲ τὸν θεὸν ὀνομάζεις, καὶ τώρα ὥσάν ἕνας ἄτυχος
ἄνθρωπος κολάζεσαι ἐ- δῶ”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 117, section 4, line 25

Ὁ Δορυφόρος τὴν μη- τέρα του οὐδὲν ἤκουσεν, ἀμὴ ἔλεγεν· “Ἐναν ἄνθρωπον τοῦ
Ἀλε- ξάνδρου οὐδὲν μὲ ἀφήνετε νὰ σκοτώσω, ὅτι αὐτὸς πολλὰς χιλιάδες ἐδικές μας
λαὸν ἐσκότωσε ἀνθρώπους, καὶ τὸν πεθερόν μου τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας ἐσκότωσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444)
Chapter 117, section 5, line 22

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ τὸν λωλὸν τὸν πεθερόν σου, τὸν Πῶρον, μὲ ἓνα σπαθὶν τὸν ἔσφαξεν τῆς Ἰνδίας τὸν βασιλέαν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 119, section 1, line 6

Ἀρχὴ τὸν Ἀντίοχον ἔδωκεν τὴν Ἰνδιαν ὅλη νὰ ἀφεντεύῃ ὅρισεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 124, section 3, line 3

Καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Ἀριστοτέλην τὸν ἐδικὸν τοῦ ἐδώρισεν ἓναν στέμμα καὶ ἀπανωφόριν μέγαν τοῦ Πῶρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας καὶ δέκα χιλιάδες χρυσὰ τάλαντα καὶ τρεῖς χιλιάδες μόδια μαργαριτάριν.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 125, section 5, line 8

Καὶ αὐτοῦ ἀρχίρισεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ δείχνῃ τοὺς πολέμους τοὺς μεγάλους, ὅπου εἶχεν ποιήσῃν μὲ τὸν Τάρειον τῆς Περσίας τὸν βασιλέαν καὶ μὲ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας τὸν βασιλέαν καὶ μὲ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης.

Historia Alexandri Magni, Recensio F (cod. Flor. Laurentianus Ashburn 1444) Chapter 125, section 11, line 12

Ὅλοι οἱ Πέρσηδες ἐθαύμασαν τὴν φρόνεσίν του καὶ τὰ ποιήματά του, καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἀποκάτου τὸν ἥλιον ἐτρόμαξεν, ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις, Ἄρκτος καὶ Μεσημβρία.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) (1386: 013) “Ps.-Kallisthenes. Zwei mitteligriechische Prosa-Fassungen des Alexanderromans, 2 vols.”, Ed. Lolos, A., Konstantinopulos, V.L. Meisenheim am Glan: Hain, 1983; Beiträge zur klassischen Philologie 141 & 150. Chapter 52, section 6, line 5

Ἐλα, Ἀλέξανδρε, μὲ ἀγάπην καὶ προσκύνησον τὸν θεὸν τὸν Σαβαώθ καὶ πάντοτε νύκταν καὶ ἡμέραν παρακάλειέ τον εἰς τὴν βοήθειάν σου καὶ τὴν δύναμιν τῆς Περσίας θέλει χαλάσει· καὶ ἐσὺ πῆγαινε εἰς τὴν Αἴγυπτον, θέλεις τὴν παραλάβει· καὶ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας θέλεις σκοτώσει· καὶ αὐθέντης μέγας θέλεις γίνῃ.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 59, section 1, line 5

Ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὴν τὴν νύκταν ἐφάνην του εἰς τὸν ὕπνον του ὁ προφῆτης Ἰερεμίας μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἀρχιερέων, ὅταν ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἁγίαν Σιών καὶ εἶπε του· “Ἀνθρωπέ μου Ἀλέξανδρε, γίνου ἀτός σου ἀποκρισάρης καὶ τὸν βασιλέα τὸν Τάρειον καταπάτησε καὶ ἰδὲς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ὅπου φέρνει καταπάνω σου, καὶ νὰ ἰδῇς ἀτός σου τὰ φουσάτα μὲ τὴν καρδίαν σου· καὶ ἂν σὲ ἐγνωρίσουν ἐκεῖ εἰς τὸν Τάρειον, ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ Σαβαώθ νὰ σὲ ἐβγάλῃ καλὰ ἀπ’ ἐκεῖ· ἀμὴ οὐδὲν ἔχῃς ἔγνοιαν.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section t, line 2

Περὶ ὅταν ἔστειλεν ὁ Τάριος εἰς τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας <ἐπιστολήν>.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 1, line 5

Εἰς τριάντα ἔξι βασιλεία ἤμουν καὶ ἐ- γὼ ὁκάποτες, ὡσὰν τὸ ἤκουσεν ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐσὺ εἶσαι τῆς Ἰνδίας ὁ θεὸς καὶ ἡ δεξιὰ σου ἡ στερεὰ ἐνὶ εἰς ὅλα τὰ βασί- λεια τοῦ κόσμου ὁλουνοῦ, τῆς Ἰνδίας ὑψηλότατε βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 4, line 2

Πάντοτε ἐνὶ τιμημένον τῆς Ἰν- δίας τὸ φουσάτον, ὑψηλότατε, καὶ ἐσὺ ὅμοιος τὸν θεὸν καὶ ἐλε- ημόνησε τὴν παρακάλεσίν μου καὶ στείλε μου φουσάτον καὶ ἐλευθέ- ρωσέ με ἀπὸ τοὺς λωλοὺς καὶ ἀνελεήμονας Μακεδόνας καὶ οὐδὲν πρέπει νὰ κακο- παθῶ, ὅπου ἐνὶ ἡ δύναμὶς σου ἡ φρικτὴ, ὅπου ἔχεις.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 7, line 1

Ὡς ἤκουσεν ὁ Τάριος ὅτι ἦλθαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας ἦλθεν ἀπὸ τὴν μεγάλην θλίψιν εἰς χαράν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 64, section 7, line 5

Καὶ ὄρισαν τοὺς Πέρσας καὶ ἐμαζώχθησαν καὶ ἤρρε τὸ φουσάτον τοῦ δέκα φορὲς ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες· καὶ ἔτξι ἐκίνησεν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μὲ ὅλους τοὺς βοηβον- τάδες τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 65, section 2, line 5

Καὶ οἱ βοηβοντάδες τῆς Ἰνδίας τοὺς ἐρωτήσαν περὶ τὸ φουσάτον τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀπεκρίθησαν “Ἡμεῖς ὅσον ἠδυνήθημεν καὶ ἐγρυκή- σαμεν νὰ σᾶς ὁμο- λογήσωμεν· εἶδαμεν φουσάτον πολὺν καὶ ἀνδρειωμένον καὶ δυνατὰ ἔρχονται κατα- πάνω σας· ἔγνοϊαν καμμίαν οὐδὲν ἔχουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 65, section 3, line 5

Καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ στρατιῶτες τῆς Ἰνδίας, ἐδειλίασαν πολ- λὰ καὶ ὡσὰν ἀποστα- νέον εἰς τὸν πόλεμον ἔρχονται.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 1, line 2

Τόμου ἐμαζώχθησαν τὰ δύο φουσάτα, ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸν κο- νιαρτὸν ἐσκοτίσθη· φόβος εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ εἰς τῆς Μακεδονίας ἐσέβη.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 2, line 1

Εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ εἰς τῆς Μακεδονίας ἐσέβη καὶ εἰς τῆς Περσίας ἐσέβη μέγας φόβος ἀπὸ τὸ δὸς καὶ λάβε· καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀρχίνισαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 3, line 1

Τῆς Ἰνδίας οἱ στρατηγοὶ ἰδόντες τὸν Ἀλέξανδρον καὶ οἱ Πέρσηδες ὅτι ἔφθασεν ἀτὸς τοῦ ἔδωκαν καὶ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 6, line 3

Ὁ Ἀλέξανδρος ἔκραξεν ἕναν ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του τοὺς μεγιστάνους, τὸ ὄνομά του Φοῖνιξ, καὶ εἶπε τον· “Σύρε εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ ἕως τῆς Περσίας καὶ εἶπετέ τους· “Νὰ ἡ- ξεύρετε ὅτι ὁ βασιλεὺς ὁ ἰδικός σας ἐσκοτώθη· καὶ στέκεστε <καὶ> μὴδὲν φεύγετε! Εἰ δὲ ἀρχινίσετε νὰ φεύγετε, τὴν σήμερον ἡμέραν θέλετε ἀποθάνει ἐκ τὸ σπαθὶν μου.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 7, line 2

Τὸν Σελευκούσῃν ἔστειλεν εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα νὰ ἐπάρῃ τὰ ἄλογα καὶ τὰ ἄρματα τους καὶ “αὐτουνούς ζωντανούς νὰ τοὺς στείλετε εἰς τὸν βασιλέαν τους.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 7, line 6

Ὅλα τὰ φλάμπουρα τοῦ Πώρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας καὶ οἱ τρουμπέ-τες οἱ μεγάλες διακοσίες, ὅπου ἦσαν, ἔδωκαν <νὰ φεύγουν> καὶ οἱ ἄλλες τόσες ἀνακαρά-δες τὰ ἄλογά τους ὅλα καὶ τὰ ἄρματα τους ἐπαρέδω-καν τοῦ Φιλόνῃ· καὶ ἐπῆραν συμπάθιον καὶ ὑπῆγαν πρὸς τὸν τόπον τους.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 66, section 9, line 1

Οἱ Περσῆδες ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῆς Ἰνδίας τὸ φουσάτον καὶ ἐζύγωσαν καὶ προσέκυνησαν τὸν Φιλόνῃ ἀντίτοπα τὸν Ἀλέξανδρον καὶ ἐσμίχθησαν μὲ τοὺς Μακεδόνες καὶ ἐχάρηκαν χαρὰν μεγάλην, τὸ πῶς τοὺς ἐπαρέδωκεν ὁ θεὸς νὰ δουλεύουν τὸν Ἀλέξανδρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 82, section 1, line 6

Ἀμὴ σύρε ἐγλήγορα, ὅτι σὲ ἀκαρτερεῖ τὸ φουσάτον σου τῆς Ἰνδίας καὶ τοῦ Πώρου ἢ αὐθεντία καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς ὁ Πῶρος· καὶ αὐτοῦ τὴν δύναμιν θέλεις χαλάσει παντελῶς καὶ τὸν θέλεις σκοτώσει.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 86, section 3, line 2

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐσηκώθη καὶ ἐπερπάτησεν ἡμέρες ζ' καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 87, section t, line 2

Περὶ ὅταν εἰσηλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 88, section 1, line 1

Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Πῶρος ὅτι ἔρχεται ὁ Ἀλέξανδρος, ἔ- στειλεν ἐπιστολάτορα μὲ ἐπιστολήν· ἔγραφεν οὕτως· “Πῶρος ὁ τρανὸς καὶ ὑψηλότατος βασιλεὺς, τῆς Ἰνδίας ὁ θεός, τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Μακεδονίας γράφω.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 89, section 1, line 22

Καὶ ὅσον θέλεις ἔλθει ἐσὺ μὲ πλῆθος φουσάτον, τόσον θέλω καὶ ἐγὼ μὲ πολλὴν ἀνδρείαν σὲ θέλω τζακίσει καὶ σὲ θέλω διώξει, μόνον εἰς τὴν Ἰνδιαν σὲ θέλω φάει.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 90, section 2, line 1

Καὶ ἦλθα εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας ἢ νὰ σκοτώσῃ αὐ- τὸς ἐμένα ἢ ἐγὼ νὰ σκο- τώσω αὐτὸν καὶ νὰ τοὺς παραλάβωμεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 90, section 10, line 2

Καὶ ἐξέβηκα δεξιὰ καὶ διὰ ἓνα χρόνον ἐξέβηκα εἰς τὴν οἰκουμένην, εἰς τῆς Ἰνδίας τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα, καὶ θέλομεν νὰ πολεμήσωμεν μετ' αὐτόν, διότι νὰ γένῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ γληγορότερα.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 1, line 1

Ὁ Πῶρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας, ὅλον τὸν κόσμον ἐσύ- ναξε καὶ ἄλλα βασίλεια, φουσάτα πολλὰ ἀναρίθμητα, καὶ ἔγραψε τὰ φουσάτα του καὶ ἤϊρε ἐννενήντα φορὲς ἀπὸ χίλιες χιλιάδες καὶ εἶχεν καὶ δέκα χιλιάδες λέοντας, ὅπου ἦσαν μαθημένοι εἰς τὸν πόλεμον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 3, line 6

Ὡ ἡγαπημένοι καὶ ἀνδρειωμένοι Μακεδόνες, ἀπὸ ὅλον τὸ γένος ἐνδοξότατοι καὶ τετιμημένοι καβαλλαραῖοι χρυσοπτερνιστή- ρατοι, ὅλον τὸν κόσμον ἐπαραλάβετε καὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐ- πατάξατε μὲ τὴν δεξιάν σας χεῖρα, καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν ἐσκι- αστήκετε ἀπὸ τοὺς ἄτυχους ἄνδρας καὶ σκιασταραίους καὶ οὐδετι- ποτέϊνους τοὺς Ἰνδιῶτες;

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 4, line 6

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Οἱ Μακεδόνες ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἔκλαυσαν πολλὰ καὶ εἶπαν τοῦ βασιλέως· “ὦ βασιλεῦ Ἀλέξανδρε καὶ μέγα αὐθέντη χρυσοκέφαλε, κάλλιον ἔνι νὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι ἀντάμα παρὰ νὰ ζήσωμεν πολὺ· ἀμὴ ἢ δημηγερσία ἐτούτη οὐδὲν ἔ- νι ἀπὸ ἡμᾶς, ἀμὴ οἱ δημηγέρτες καὶ οἱ σκιασταραῖοι οἱ Πέρση- δες καὶ <οἱ> ἄνανδροι οἱ γειτόνοι τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ἤθελαν νὰ μᾶς σκιάσουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 91, section 4, line 7

Ἀμὴ ἐμεῖς καλὰ σᾶς ἐγνωρίσαμεν τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ὅ- ταν εἶχεν στείλει εἰς τὴν Περσίαν τὰ φουσάτα τοῦ Ὁπῶρος εἰς βοήθειαν τοῦ Ταρείου τοῦ βασιλέως”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 93, section 2, line 4

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ὁπῶρος τὴν ἀπώλειαν τοῦ πολέμου, ἤλθεν εἰς τὸ φουσάτον καὶ ἔκ- ραξε τοὺς αὐθέντας καὶ βασιλεῖς, ὅπου εἶ- χεν, καὶ εἶπεν τους· “ὦ πολυανδρειωμένοι στρατιῶτες τῆς Ἰν- δίας, μὲ τοὺς Μακεδόνας ἐπολεμήσαμεν καὶ ἐσκοτώθηκεν πολὺ πλῆ- θος ἀπ’ ἐμᾶς καὶ ζημία μεγάλη ἐγίγνετο.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 94, section 2, line 12

Καὶ αὐτοῦ ἔστεκεν ὁ Σελευκούσης ὁ Φιλόνης καὶ εἶπεν τοῦ Ἀλεξάνδρου· “ὦ ἡγα- πημένε μου καὶ ἐγκαρδιακὲ μου αὐθέντη, ὅλουνοῦ τοῦ κόσμου βασιλεῦ, βασιλεῦ ὑψη- λότατε καὶ αὐθέντη χρυσοκέφαλε καὶ κάστρον τῆς οἰκουμένης ὅλης, Ἀλέξανδρε βα- σιλέα, οὐδὲν πρέπει ἐσὺ νὰ στέκεσαι ἀντίκρυς τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας, τὸν Ὁπῶρον· καὶ μηδὲν ἀργῆς καὶ ἔτ’ ἐσὺ σύρε ἀπάνω του ἐγλήγορα, ὅτι τὸ φουσάτον μας τώρα ἔνι δυνατόν, ὅτι οὐδὲν εἶδαν τὸν πόλεμον”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 94, section 3, line 4

Καὶ οἱ Ἰνδιῶτες ὡς ἤκουσαν, εἰς φόβον μέγαν καὶ εἰς τρόμον ἔπεσαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 95, section 1, line 11

Καὶ πρέπει ἐγὼ νὰ πολεμήσω, ὅπου κρατῶ τὸ βασίλειον τῆς Περσίας, καὶ ὁ Ὁπῶρος ἔνι τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 95, section 1, line 25

Καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα πολλὰ ἐπολέμι- ζαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 96, section 2, line 3

Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔπεσε εἰς τὸ πέσιμον τοῦ Ὁπῶρου μὲ τὰ φουσάτα τοῦ καὶ ἀπέ- στειλαν κουρσάτορας καὶ ἐκούρσευαν τὸν τόπον τῆς Ἰνδίας.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 97, section 2, line 2

Καὶ ὥς ἤκουσαν τοῦ Πῶρου τὲς ἐπιστολές, ὅπου ἦσαν εἰς τοῦ Βορέως τὸ μέρος, ἦλθαν εἰς βοήθειαν τοῦ Πῶρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 98, section 1, line 8

Ἄ- μὴ ἐσὺ ἂν ἔχης μανίαν καὶ κάκηταν ὅλης τῆς Ἰνδίας, δείχνεσαι ἀτός σου ἀπὸ τὸ ἔργον σου.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 98, section 1, line 10

Καὶ ἂν ἐσὺ τοὺς στρατιώτας τῆς Ἰνδίας οὐδὲν ποθῆς καὶ ἀγαπᾷς, ἐγὼ ποθῶ καὶ θέλω τοὺς Μακεδόνας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 98, section 1, line 16

Εἰ δὲ ἐγὼ σκοτώσω πάλι ἐσένα, νὰ εἶμαι αὐθέντης ὅλης τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 4

Καὶ ἐχάρηκεν ὁ λαὸς ὅλος τῆς Ἰνδίας καὶ ἐπαρεπάρθην πολλὰ ὁ Πῶρος καὶ ἐχάρηκε πολλὰ καὶ εἶπεν· “Εσὺ εἶσαι ὁ Φιλόνης τοῦ Ταρείου ὁ ἀντίτοπος τῆς Περσίας ὁ αὐθέντης;

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 12

Καὶ ἄς εἶσαι ἰδικός μου καὶ αὐθέντευσεν τὴν Περσίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰνδιαν νὰ σὲ δώσω τὸ τέταρτον μερδικόν”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 15

Καὶ ὁ Φιλόνης τὸν ἀπεκρίθην· “Εγὼ τὴν σήμερον ἡμέραν εἶμαι αὐθέντης τῆς Περσίας καὶ ἐσὺ μὲ δίδεις τὸ τέταρτον μερτικὸν ἀπὸ τὴν Ἰνδιαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 16

Ὁ Ἀλέξανδρος ὅλην τὴν Ἰνδιαν μοῦ ἔδωκεν ὅταν τὴν περιλάβῃ νὰ μὲ κάμῃ αὐθέντην τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 99, section 1, line 23

Καὶ ὁ Πῶρος τὸν ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πάλαι τοῦ Φιλόνη· “Γένου ἰδικός μου καὶ νὰ σοῦ δώσω τὴν θυγατέρα μου καὶ εἰς τὸν θάνατόν μου νὰ σὲ κάμω αὐθέντην εἰς τὴν Ἰνδιαν ὅλην”.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 101, section 1, line 2

Καὶ ἔτῳ ἀρχί- νισεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ παρακαλῇ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Σαβαώθ· “Θεέ μου ὑψηλότατε, ὅπου ἀναπαύεσαι εἰς τοὺς ἀγίους, γένου βοηθός μου τὴν σήμερον εἰς τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 102, section 1, line 15

Καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουστάτα ἔδωκαν εἰς τὸ φυγίον νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 102, section 2, line 3

Καὶ λ’ χιλιάδες ἀρχόντισσες τῆς Ἰνδίας ἦλθαν καὶ ἐσυναπάντησαν <μέ> τὸν κλαυθμὸν καὶ δάκρυα πολλὰ τὸ κορμὶν τοῦ Πῶρου, καὶ μεθλίψιν καὶ θρήνον ἐ- συναπάντησαν τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 103, section 2, line 12

Καὶ ἤφεραν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἑκατὸν φαρία τοῦ στάβλου τῆς Ἰνδίας ὅλα ἀρματωμένα καὶ κουβέρτες ἀπὸ σύρμα.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 103, section 2, line 24

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἠγαπημένον τὸν ἰδικόν του τὸν βοϊβόντα του τὸν Ἀντίοχον ἐποίησεν αὐθέντην τῆς Ἰνδίας ὅλης.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 111, section 1, line 3

Καὶ ὄρισεν ὁ Ἀντίοχος καὶ ἐδώρισαν τὸν Καταυλούσην ἀ- πανωφόριν μακεδονίτικον καὶ φαριν ἀπὸ τὴν Ἰνδιάν ἀποκάτω κουβερ- τισμένον ἀπὸ κορκόνδειλον.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 113, section 3, line 5

Καὶ αὐτὸς τὸν εἶπεν· “Εγὼ εἶμαι ὁ Σωχὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 114, section 1, line 17

Καὶ ὁ Τάρειος τὸν εἶπεν· “Σύρε παραπέσω καὶ αὐτοῦ θέλεις ἰδεῖ τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 115, section 1, line 2

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Πῶρον τὸν βασιλέα εἶδε τον καὶ εἶδε του· “ὦ μεγαλειότατε Πῶρε τῆς Ἰνδίας, ἐσὺ μετὸν θεὸν ἴσια ὀνομάζεις, καὶ τώρα ὥσαν ἑνας <ἄτυχος ἄνθρωπος> κολάζεσαι ἐ- δῶ”.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 117, section 4, line 26

Ὁ Δορυφόρος τὴν μητέρα του οὐδὲν τὴν ἤκου- σεν, ἀμὴ ἔλεγεν· “Ἐναν ἄνθρωπον τοῦ Ἀλεξάνδρου οὐδὲν μὲ ἀφή- νετε νὰ σκοτώσω· αὐτὸς πολλοὺς ἀνθρώπους ἰδικούς μου ἐσκότωσεν, χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ τὸν πεθερόν μου τὸν Πῶρον, τῆς Ἰν- δίας τὸν βασιλέα, ἐσκότωσεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 117, section 5, line 23

Καὶ ὁ αὐθέντης του τὸν λωλὸν τὸν πεθερόν σου, τὸν Πῶ- ρον, διὰ τὴν ἐπαρσίαν του καὶ τὴν κακὴν του φρόνεσιν μὲ μίαν σπαθέα τὸν ἐθανάτωσε τῆς Ἰνδίας τὸν βασιλέα”.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 119, section 1, line 7

Ἀρχὴ τὴν Ἰνδιάν ὅλην τὴν ἔδωκεν τοῦ Ἀντιόχου νὰ αὐθεντεύῃ καὶ νὰ τὴν ὀρίζῃ.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 120, section 4, line 12

Καὶ ἦσαν καὶ πλεώτεροι, ὅπου ἤβλεπαν, ἕως χιλιάδες ἑκατὸν ἄνθρωποι μαζωμέ- νοι· ἀρχὴ οἱ Πέρσηδες, τῆς Ἰν- δίας τὰ φουσάτα, οἱ Σιριάνηδες καὶ οἱ Ἑβραῖοι, οἱ Δῆ- δες, Φοινικαῖοι, Γελφοί, Ἀλαμπετάνοι, πολλοὶ ἐκ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τῆς Ἰνδίας ἦσαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 123, section 2, line 2

Καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἤφεραν ἕναν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν Ἰν- διαν δεξιώτην εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ ἔλεγαν ὅτι τέτοιος δεξι- ώτης ἐνι, ὅτι ἐκ τὸ δακτυλίδιν διαβάζει τὴν σαίταν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 124, section 3, line 3

Καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἰδικόν του τὸν Ἀριστοτέ- λην ἐδώρισέν τον ἕνα στέμμα καὶ τὸ ἀπανωφόριν τοῦ Πῶρου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας καὶ δέκα χιλιάδες χρυσὰ τάλαντα καὶ δέκα χιλιάδες μόδια μαργαριτάριν.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 125, section 5, line 8

Καὶ αὐτοῦ ἀρχίνισεν ὁ Ἀλέξανδρος νὰ δείχνῃ τοὺς πολέμους τοὺς μεγάλους, ὅπου ἐποίησε μὲ τὸν Τάρειον τῆς Περσίας τὸν βα- σιλέα καὶ μὲ τὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης.

Historia Alexandri Magni, Recensio E (cod. Eton College 163) Chapter 125, section 11, line 11

Ὅλοι οἱ Πέρσηδες ἐθαύμασαν καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα καὶ ὁ- λος ὁ κόσμος ἀποκάτω τὴν Ἰνδιαν καὶ τοῦ ἡλίου ἐτρόμαξαν, ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις, Ἄρκτος καὶ Μεσημβρία.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) (1386: 014) “Der byzantinische Alexanderroman nach dem Codex Vind. Theol. gr. 244”, Ed. Mitsakis, K. Munich: Institut für Byzantinistik und neugriechische Philologie der Universität, 1967; *Miscellanea Byzantina Monacensia* 7. Page 72, line 20

Ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὴν τὴν ὥραν, ἦγουν τὴν νύκταν, εἶδεν ὄνειρον ὅτι ἦλθεν ὁ προφήτης Ἱερεμίας καὶ ἦτον ἐντυμένος ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ εἶπεν του· «Ἐγλήγορα, τέκνον Ἀλέξανδρε, σῦρε καὶ γένου ἀποκρισιάρης εἰς τὸν Δάρειον καὶ καταπάτησέ τον αὐτὸν καὶ τὰ φουσάτα του καὶ τῆς Ἰνδίας ὅπου φέρνει καταπάνου σου· καὶ ἐὰν σὲ ἐγνωρίσουν εἰς τὸν Δάρειον, ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Σαβαώθ σὲ θέλει φυλάξει καὶ θέλεις σωθῇ ἀβλαβῆς ἀπέκει.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 79, line 23

Καὶ οὕτως ὁ Ἀλέξανδρος ὀρθωσεν καὶ ὑπῆγεν εἰς τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα, ἦγουν εἰς τὸν βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 79, line 24

Ὁ Πῶρος καὶ μέγας καὶ ὑψηλότατος βασιλέας τῆς Ἰνδίας ὅλης», τοιούτως λέγει ἡ γραφή, «ὅτι κάτι ἤκουσα, Ἀλέξανδρε, ὅτι τὸν Δάρειον ἐσκότωσες καὶ ὑψώθης πολλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀναγνωσίαν σου τὴν πολλὴν ἦλθες εἰς τὸ σύνορόν μου νὰ χαθῇς.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 82, line 9

Καὶ τῆς Ἰνδίας τὰ φουσάτα ὡς εἶδαν, ἔδωκαν νὰ φεύγουν· Ὁ Ἀλέξανδρος κατόπισθεν τοὺς ἐδίωχεν καὶ [f. 42v] ἐσκότωσεν τρεῖς χιλιάδες.

Historia Alexandri Magni, Recensio V (cod. Vind. theol. gr. 244) Page 83, line 2

Ὁ Ἀλέξανδρος τὸ βοηβόντα τὸν Ἀντίοχον ἔκαμεν αὐθέντην τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ (1386: 016) “Η φυλλάδα τοῦ μεγαλέξαντρου. Διήγησις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνο”, Ed. Veloudis, G. Athens: Hermes, 1977; Νέα Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη 39. Section 103, line 11

Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας θέλεις σκοτώσει· καὶ εἰς ἀσθένειαν θέλεις πέσει· καὶ ὁ Θεὸς θέλει σὲ βοηθήσει καὶ θέλεις γένει ὅλου τοῦ κόσμου βασιλεύς· καὶ εἰς τὸν Παράδεισον κοντὰ θέλεις ὑπάγει καὶ θέλεις εὖρει ἐκεῖ ἄνδρες καὶ γυναῖκες εἰς ἓνα νησι φυλακωμένους, ὅπου εἶναι τὸ φαγί τους πωρικὰ καὶ τὸ ὄνομά τους εἶναι Μακάριοι· καὶ θέλουν σοῦ ὁμολογήσει διὰ τὴν ζωὴν σου καὶ διὰ τὸν θάνατόν σου.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 136, line 9

Αὐτὴν τὴν νύκτα εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος ὄνειρον ὅτι ἦλθεν ὁ προφήτης Ἱερεμίας καὶ ἦτον ἐνδεδυμένος ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡσὰν τὸν εἶδεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπε του· Ὁ γλήγορα ὑπάγε εἰς τὸν Δάρειον ἀποκρισάρης καὶ καταπάτησέ τον, ὁμοίως καὶ τὰ στρατεύματα τῆς Ἰνδίας, ὅπου ἔρχονται κατεπάνω σου· καὶ ἐὰν σὲ γνωρίσουν, ὁ Θεὸς θέλει σὲ φυλάξει.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 148, line 9

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Καὶ ὄρισε νὰ γράψουν χαρτὶ παραπονετικὸν εἰς τὸν Πῶρον, τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 148, line 13

Εἰς τὸν βασιλέα τὸν ὑψηλότατον παρὰ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅπου εἶσαι κύριος τῶν αὐθεντάδων τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπίγειος θεὸς τῆς Ἰνδίας, ἡ δεξιὰ σου εἶναι στερεὰ εἰς ὅλα τὰ βασίλεια τῆς γῆς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 150, line 12

Καὶ ἐκίνησαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας εἰς βοήθειαν τοῦ Δαρείου.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 150, line 13

Καὶ ὥς ἤκουσεν ὁ Δαρεῖος ὅτι ἦλθαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας, ἐσύναξε καὶ αὐτὸς τὰ φουσάτα τοῦ τῆς Περσίας καὶ ἔγραψέ τα καὶ ἤρρε τα χίλιες χιλιάδες.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 151, line 13

Καὶ ἐρώτησάν τοὺς οἱ ἄρχοντες τῆς Ἰνδίας διὰ τὰ φουσάτα τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ αὐτοὶ εἶπαν: Ἡμεῖς καθὼς εἶδαμεν, ἔττι μαρτυροῦμεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 152, line 3

Καὶ ὥσάν ἤκουσαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας, ἐδειλίασαν καὶ ὥσάν ἐγγαρεμένοι ἤρχονταν εἰς τὸν πόλεμον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 152, line 12

Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν δὲν ἐγνωρί- ζετο τίς εἶναι Πέρσης ἢ Ἰνδῆς ἢ Μακεδών.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 2

Καὶ ὥσάν ἐνύκτωσεν, ἐφοβήθησαν οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι καὶ ἄρχισαν νὰ φύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 4

Καὶ ὥσάν εἶδεν ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι ἐγύρισαν οἱ Ἰνδαι, δὲν ἠμπόρεσε νὰ βαστάξῃ, μόνον εἰσέβη εἰς τὸ στράτευμα τῆς Ἰνδίας μὲ τὸ τάγμα του, ἑκατὸν χιλιάδες, ὅπου ἦσαν ὅλοι διαλεκτοί, καὶ ἔκαμε μεγάλους φόνους καὶ πολλοὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 7

Καὶ οἱ Ἰνδαι, ὥσάν εἶδαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἔδωκαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 9t

Φυγὴ τῶν Ἰνδῶν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 153, line 10

Καὶ ὥσάν εἶδαν οἱ Πέρσαι τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας πῶς φεύγουν, ἄρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ φεύγουν, μὲ τὸ νὰ μὴν δύνωνται νὰ πολεμοῦν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 155, line 3

Ἔστειλε καὶ τὸν Φιλόνην εἰς τὸ φουσάτον τῆς Ἰνδίας νὰ πάρῃ τὰ ἄλογά τοὺς καὶ αὐτοὺς νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν αὐθέντην τοὺς τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 155, line 6

Καὶ ὑπῆγεν ὁ Φιλόνης καὶ εἶπε τὸν ὀρισμὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τοὺς Ἰνδοὺς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 155, line 14

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Καὶ οἱ Πέρσαι ἔξε- χωρίσθησαν ἀπὸ τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Φι- λόνην καὶ ἦλθαν εἰς μίξιν μὲ τὰ φουσάτα τῆς Μακεδονίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 187, line 5

Μόνον κάμε ἐτοῦτο ὅπου σοῦ λέγομεν καὶ γύρισε ὀπίσω δεξιὰ καὶ σύρε πάλιν νὰ ἀκολουθή- σης τοὺς συνηθισμένους σου πολέμους, ὅτι καρτερεῖ σε καὶ ὁ βα- σιλεὺς τῆς Ἰνδίας νὰ πολεμήσετε.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 192, line 4

Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπεριπάτησεν ἡμέρας ἕξ καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰνδίας καὶ ἐξέβη εἰς τὸν κόσμον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 192, line 10

Ἔμαθεν δὲ ὁ Πῶρος, ὁ βα- σιλεὺς τῆς Ἰνδίας, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸ σύν- ορόν του καὶ τοῦ ἔγραψεν ἐπιστολὴν τοιαύτην: Ἐπιστολὴ Πῶρου πρὸς Ἀλέξανδρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 193, line 2

Ὁ Πῶρος, ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας, ὅπου λάμπει ὡσάν θεός, εἰς τὸν Ἀλέξαν- δρον τὸν βασιλέα.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 194, line 9

Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὅχι μὲ τὸ ἐδικόν μου θέλημα, ἀμὴ μὲ τοῦ παντοκράτορος Σαβαώθ, ὅπου ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας Πῶρον, ὅπου λέγει πῶς λάμπει ὡσάν ὁ ἥλιος καὶ γίνεται θεὸς ἐπίγειος, ὁ οὐτι- δανός, ὁ γαί- δαρος, ὁ τρελός, ὁ ἄτυχος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ὅλου.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 195, line 2

Καὶ αὐτὸς τέτοιας λογῆς ἐθεοποιεῖτο εἰς ὅλην τὴν Περσίαν, ὡσάν καὶ ἐσένα τώρα εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ ἐγὼ τὸν ἐσκότωσα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ παντο- κράτορος Σαβαώθ.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 196, line 6

Ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους βασιλεῖς τῆς Ἰνδίας στείλετε γράμματα νὰ ἔλ- θουν ὅλοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 197, line 8

Καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὅρισε καὶ ἐσυμμαζώχθησαν τὰ φουσάτα του ὅλα ἔμπροσθέν του καὶ εἶπε: Ὡ ἡγαπημένοι μου Μακεδόνες καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς γενεὲς ὑψηλότεροι, τὸν κόσμον ὅλον ἐπήραμεν καὶ τὴν οἰκουμένην ἐπεριλάβαμεν καὶ τὴν σήμερον ἐφο- βηθήκατε ἀπὸ τοὺς ἀνάνδρους Ἰνδούς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 200, line 6

Ἄς ἡξεύρετε πῶς ὅλον τὸν κόσμον εἶδαμεν καὶ ἐγυρίσαμεν ὑγιεῖς καὶ ἦλθαμεν εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ θέλο- μεν νὰ πολεμήσωμεν μὲ τὸν Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 200, line 9

Καὶ τὴν ὥραν ὅπου νὰ ἰδῇτε τὴν γραφὴν μου, νὰ φθάσετε τὸ ὀγληγορώτερον μὲ ὅλα τῆς Δύσεως τὰ φουσάτα εἰς τὴν Ἰνδίαν».

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 204, line 9

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Καὶ ἐστάθη ὁ Φιλόνης καὶ ὁ Σέλευκος καὶ εἶ- παν: «ὦ ἡγαπημένε αὐθέντη καὶ τοῦ κόσμου ὅλου βασιλεῦ, δὲν πρέπει νὰ στέκης ἀντίκρυ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας νὰ τὸν βλέπης, ἀμὴ σύρε κατεπάνω του καὶ μὴν ἀργῆς, ὅτι ὁ Πῶρος ἔχει φουσάτα πολλὰ παρὰ ἡμᾶς.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 205, line 9

Καὶ δὲν πρέπει ἐσένα νὰ πολεμήσης μὲ τὸν Πῶρον, ὅτι ἐσὺ εἶσαι τῆς οἰκουμένης ὅλης βασιλεύς, ἀμὴ νὰ πολε- μήσω ἐγώ, ὅπου εἶμαι μὲ τὸ ἐδικόν σου ριζικὸν αὐθέντης τῆς Περσίας καὶ αὐτὸς εἶναι τῆς Ἰνδίας καὶ εἴμεσθεν παρόμοιοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 206, line 8

Καὶ ἐπολέμησαν τὰ φουσάτα τῆς Ἰνδίας πολλὰ ἀνδρειωμένα καὶ ὕστερον ἐνική- θησαν καὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 207, line 8

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἦλθεν εἰς τὸ κονάκι τοῦ Πῶρου καὶ ἔστειλε τὰ φουσάτα του καὶ ἐκούρσευσαν τὸν τό- πον τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 209, line 13

Ἀμὴ ὥσάν βλέπω, ἐσὺ ἔχεις ἔχθητα τῶν στρατιωτῶν τῆς Ἰνδίας καὶ θέλεις νὰ τοὺς χάσης ὅλους.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 210, line 12

Καὶ ὥς ἤκουσεν ὅλον τὸ φουσάτον τῆς Ἰνδίας, ἐχάρη.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 212, line 8

Καὶ ὥσάν εἶδεν τὸν θάνατον τοῦ Πῶρου τῆς Ἰνδίας τὸ φου- σάτον, ἔδωκαν νὰ φεύγουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 213, line 1

Καὶ ἡ βασίλισσα ἡ Κλυταιμνή- στρα ἀπέλυσε τὰ μαλλιά της ἕως τὴν γῆν καὶ τὸ πολύτιμόν της φό- ρημα ἔσκισεν καὶ μὲ δέκα χιλιάδες ἀρχόντισσες τῆς Ἰνδίας ἦλθε καὶ ἐσυναπάντησε τὸ λείψανον τοῦ Πῶρου μὲ κλαυθμὸν καὶ ὀδυρμὸν καὶ μὲ θλίψιν μεγάλην.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 215, line 4

Ἦκούσατε πῶς τὸν Δάρειον, τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, ἀφάνισα, ὁμοίως καὶ τὸν φρικτὸν Πῶρον τῆς Ἰνδίας καὶ πολλοὺς βασιλεῖς ὅπου ἐδούλωσα καὶ τοὺς ἕκαμα διὰ νὰ μὲ ἔχουν ὅλοι αὐθέντην τους καὶ νὰ μοῦ δίδουν ὅλοι χαράτzion.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 239, line 1

Καὶ ὁ Δάρειος τοῦ εἶπε· Σύρε παρεμπρὸς νὰ ἰδῆς καὶ τὸν Πῶρον, τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 248, line 14

ὁ Δορυφόρος εἶπε· Ἄφησόν με, μητέρα μου, νὰ σκοτώσω ἓνα ἄνθρωπον τοῦ Ἀλεξάν- δρου, ὅπου αὐτὸς πολλὰς χιλιάδες λαὸν μοῦ ἐσκότωσεν, ἀκόμη καὶ τὸν πενθε-

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

ρόν μου Πῶρον, τὸν βασιλέα τῆς Ἰνδίας, καὶ ὅπου ἡ γυναικά μου κλαίει μερόνυκτον διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ πίστευσόν με ὅτι ὁ Ἀντίοχος πλέον ζῶν δὲν ἔχει.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 265, line 2

Καὶ ἀνεγίνωσκε τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκάθετο εἰς ἓνα θρόνον, ὅπου εἶχε βήματα δώδεκα, ἐγκοσμημένος· ὁ ὅποιος ἦτον τοῦ Πῶρου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 268, line 10

Καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἤφεράν τον ἓνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν, καὶ ἔλεγεν ὅτι τέτοιος τοξότης εἶναι, ὅπου ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ δακτυλιδίου διαβαίνει τὴν σαΐτταν.

Historia Alexandri Magni, Recensio φ Section 285, line 1

Προσέτι ἀφήνω τοῦ Πτολεμαίου ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν· Σελεύκου τὴν Περσίαν καὶ Βαβυλώνα· Ἀντιγόνου τὴν Κιλικίαν· Φίλωνος τὴν Μηδίαν· Πύθωνος τὴν Φρυγίαν καὶ Λυδίαν· Μελεάγρου τὴν Παφλαγονίαν· Εὐμενίου τὴν Καππαδοκίαν· Κασσάνδρου τὴν Λυκίαν καὶ Ἑλλήσποντον· Λυσιμάχου τὴν Θράκην· Ἀντιπάτρου τὴν Ποντικήν· Ὀξυάρτου τὴν Βακτριανήν· Φιλίππου τὴν Δραγαΐνην· Ἀντιόχου τὴν Ἰνδίαν· Φραταφέρνου τὴν Παρθίαν καὶ τὴν Ὑρκανίαν· τὴν δὲ Περσίαν καὶ Μεσοποταμίαν ἀφήνω τοῦ Ὀβλίου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) (1386: 018) “Das byzantinische Alexandergedicht nach dem codex Marcianus 408 herausgegeben”, Ed. Reichmann, S. Meisenheim am Glan: Hain, 1963; Beiträge zur klassischen Philologie 13. Line 96

Ἐπέρχεται γὰρ μέγιστον ἔθνος ἡμῖν βαρβάρων, οὐχ ἔν ὑπάρχον τὸ φανέν, πολλὰ δὲ μυριάδες ἡμῖν κατεπερχόμεναι· πρῶτον Ἰνδῶν τὰ γένη, Ἰβηρες Ὀξυδόρκηες σὺν Νοημαίοις πᾶσιν, Βοσπόροι καὶ Νοκίμαροι, Χάλβαι, πολὺ τι πλῆθος, ὅσα τε πρὸς ἀνατολὴν ἔθνη Περσῶν ὑπάρχει, ἀναριθμήτοις μαχηταῖς, ἀνδράσι μεγιστάνοις, αὐτὴν πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον βουλόμενοι συστρέψαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 2971

Ὅταν ἐπέμφθην παρὰ σοῦ,» προσείρηκε σατράπης, »πρὸς τὸν πατέρα Φίλιππον τούτου τοῦ Μακεδόνο· λαβέσθαι φόρους παρ’ αὐτοῦ, εἶδον αὐτὸν ἐκεῖσε· ἔγνων γὰρ τούτου φρόνησιν, ἰσχὺν καὶ χαρακτῆρα· εἶπερ οὖν δέχη συμβουλὴν ἐμοῦ τοῦ σοῦ σατράπου, τοὺς Πέρσας ἅπαντας ἐλθεῖν ἐκ πάσης οἰκουμένης μετὰ σπουδῆς σὺ πρόσταξον, ὡσαύτως ἔθνη πάντα τὰ δουλικῶς συνόντα σοι, φημὶ Βαβυλωνίων, τῶν Ἑλμιαίων, Πάρθων τε καὶ Μεσοποταμίων, τῶν Ἰλαυρίων, Χωρανῶν, Βάκτρων, Ἰνδῶν τῶν ἔσω, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰ μέλεθρα ταῦτα Σεμιραμέως, (ἔστι σοι δ’ ὀγδοήκοντα σὺν ἑκατὸν τὰ γένη,) στράτευσον ἅπαντας αὐτοὺς Θεῶν τῇ συμμαχίᾳ, καὶ Μακεδόσιν Ἑλλήσιν ἀντιπαραταχθῶμεν· κἂν μὲν μὴ πάρεσμεν αὐτοὶ δυνάμει μαχεσθῆναι καὶ πολεμῆσαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλ’ οὖν γε τούτους μᾶλλον τῷ πλῆθει προσφοβήσομεν ποιήσαντες φυ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

γάδας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 3287

Μαθὼν δὲ Πῶρος ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ Δαρείου τούτῳ γραφέντα δυστυχῶς, πληροῦται λύπῃ πλείστη, αὐτῷ δὲ προσαντέγραψεν ἐπιστολὴν τοίανδε· »Πῶρος Ἰνδῶν ὁ βασιλεὺς τῷ βασιλεῖ Δαρείῳ Περσῶν, προσαγορεύω σοι καὶ προσλαλῶ σοι χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 3323

Αὐτὴν δὲ τὴν ἐπιστολὴν πᾶσαν ἰδὼν Δαρεῖος ἐδάκρυσεν ἀναμνησθεὶς μητρός, συζύγου, τέκνων, ὁμοῦ προσπαρασσόμενος ψυχὴν τε καὶ καρδίαν, καὶ χώραν Βακτριανὴν καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδίαν ὅλην προσεκαλέσατο πρὸς μάχην Ἀλέξανδρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 3804

Δαρεῖος ἡτρεπίζετο καὶ πάλιν εἰς τὴν μάχην καὶ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον ὁ δυστυχὴς ἐκ τρίτου· ὅθεν Ἰνδῶν τῷ βασιλεῖ τῷ Πῶρῳ γράφει ταῦτα· »Δαρεῖος βασιλεὺς Περσῶν ἄνακτι Πῶρῳ χαίρειν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 3822

Λοιπὸν αὐτὸς συνάθροισον Ἰνδῶν πάντα τὰ γένη εἰς Πύλας τὰς Κασπιακὰς καὶ τοῖς συνερχομένοις ἀνδράσι σὺ χορήγησον χρυσὸν πολὺν καὶ σῖτον καὶ πλεῖστα τὰ χορτάσματα· πάντα γοῦν τῶν λαφύρων ἔσται σοι τὰ ἡμίσεια· χαρίσομαί σοι μᾶλλον τὸν ἵππον τὸν Βουκέφαλον ὃν οὗτος ἐποχεῖται, ὁ Μακεδόνων τύραννος, ὡσαύτως δίδωμί σοι τὴν πανοπλίαν τὴν αὐτοῦ σὺν παλλακαῖς ταῖς τούτου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 3832

Λαβὼν οὖν σὺ τὰ γράμματα μετὰ σπουδῆς τῆς πλείστης ἄθροισον πᾶσαν στρατιὰν καὶ στείλον ἡμῖν τάχει· ἔρρωσο, Πῶρε, βασιλεῦ μέγιστε τῆς Ἰνδίας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4475

Μετὰ δὲ ταῦτ' Ἀλέξανδρος ἐποίει τὴν πορείαν, τῶν Μακεδόνων ἅπαντα παραλαβὼν τὰ πλήθη, πρὸς βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, τὸν προρρηθέντα Πῶρον.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4482

Πολλὴν οὖν ἔρημον ὁδὸν καὶ τόπους διελθόντες ἀνύδρους, φαραγγώδεις τε καὶ φοβερούς, κρημνώδεις, πρὸς Μακεδόνας ἔλεγον ἅπαντες οἱ σατράπαι· »Μέχρι Περσίδος ἄρκετὸν ἡμᾶς ποιεῖσθαι μάχην καὶ τὸν Δαρεῖον καθελεῖν, ὥς ἀπαιτοῦντα φόρους ἡμᾶς καὶ πάντας Ἑλλήνας· κάμωμεν τί γὰρ ἄρτι ἐρχόμενοι πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς εἰς θηριώδεις τόπους, Ἑλλάδι μὴ προσήκοντας, ἡγριωμένους ὄντας;

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4498

Λοιπὸν ὑπόμνησιν ὑμῖν ταύτην ἐγὼ ποιήσω· ὥς τοὺς πολέμους ἔγωγε τοὺς δυνατοὺς ἐκείνους μόνος αὐτὸς ἐνίκησα, τὴν τῶν Ἰνδῶν δὲ μάχην ἐγὼ κατατροπώσομαι καλλίστη συμβουλίᾳ.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4518

Ἀλέξανδρος οὖν τάχιστα πρὸς τῶν Ἰνδῶν τὴν χώραν ἀνδρείως εἰσελήλυθε σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει, καὶ προσυπήντησαν αὐτῷ Πῶρου γραμματοφόροι ἐπιστολὰς κομίζοντες· ἃς καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας προσέταξε μέσον στρατοῦ ταύτας ἀναγνώσθηναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4524

Ἔλεγον δὲ τὰ γράμματα κατὰ λεπτὸν τοιάδε· »Πῶρος Ἰνδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας Ἀλεξάνδρῳ, τῷ πόλεις καταστρέφοντι, λεηλατοῦντι ταύτας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4530

Νομίζεις εἶναι σθεναρὸς ὑπὲρ Ἰνδούς καὶ μέγας· γίνωσκε γοῦν, Ἀλέξανδρε, μείζων τυγχάνω πάντων, μὴ μόνον μέγας βασιλεὺς ὢν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔχω καὶ Διόνυσον Θεὸν προσσυμμαχοῦντα, ὃν καὶ πατέρα τῶν Θεῶν λέγουσι πάντες εἶναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4544

Ἄν δὲ καὶ χρεῖαν εἴχομεν Ἑλλάδος, σῆς πατρίδος, Ἰνδοὶ καθυπετάξασι πρῶτοι παρὰ τὸν Ξέρξην, ἀλλ' ὥς μηδὲν κατέχοντας ἄξιον θεωρίας βασιλικῆς ἢ γνώσεως, μᾶλλον δ' ἀχρεῖον ἔθνος, προσαπεστράφημεν ὑμᾶς, μή που καὶ μινθῶμεν· τὸ κρεῖττον πᾶς ἐπιθυμεῖ καὶ σπεύδει συλλαβέσθαι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4569

Περισσότερως μᾶλλον σὺ προθύμους ἀπειργάσω πρὸς μάχην ὀτρυνθῆναί σοι τοὺς τῶν Ἑλλήνων παῖδας, ὥς τὴν Ἑλλάδα λέγοντα μηδὲν χρηστὸν κατέχειν θεώρημα βασιλικόν, ὑμᾶς δ' Ἰνδοὺς κεκτηῖσθαι πάντα τὰ τιμιώτερα, πόλεις χρηστὰς καὶ χώρας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4602

Ὡς δὲ πλησίον ἦλθοσαν τούτων οἱ Μακεδόνες, Πέρσαι καὶ πάντες Ἕλληνες, Ἀλέξανδρος προσβλέψας μεγάλην τὴν παράταξιν τοῦ Πῶρου, ἐφοβήθη οὐ στρατιώτας τοὺς αὐτοῦ, τούτου δὲ μᾶλλον θήρας· ξένον γὰρ ἦν θεώρημα τῶν φοβερῶν θηρίων· οὐκ ἦν ἡ μάχη πρὸς Ἰνδούς, ἀλλὰ πρὸς τὰ θηρία.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4606

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Σχήμα δὲ στρατιωτικὸν περιβαλὼν εἰσῆλθεν, Ἰνδοῖς δόξας ὀψώνια τροφὰς ἐξαγοράσαι· ὄντινα τάχος βασιλεῖ τῷ Πῶρῳ παριστῶσι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4634

Κατετροποῦντο δὲ λοιπὸν Ἰνδοὺς οἱ Μακεδόνες καὶ τούτους κατεδίωκον σφάττοντες κατὰ κράτος, ἔχοντες Πέρσας ἰσχυροὺς συμμάχους καὶ βαρβάρους, βάλλοντες τούτους βέλεσι, πυκναῖς τοξοβολίαις, πολλή δὲ γέγονεν αὐτοῖς ἡ μάχη τοῦ πολέμου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4639

Νῶτα δεδώκασιν Ἰνδοὶ πᾶσι τοῖς Μακεδόσιν, αὐτὸ δὲ στράτευμα Περσῶν γενναίως ἠνδραγάθει· ἀλλ' ἵππος ὁ Βουκέφαλος ἐξασθενήσας πίπτει καὶ λύπην προεξένησε μεγάλην Ἀλεξάνδρῳ· λοιπὸν χαῦνος ὁ πόλεμος ὕστερον ἐγεγόνει.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4644

Ἡμέραις τοίνυν εἴκοσιν Ἰνδοὶ σὺν Μακεδόσι καὶ τοῖς τοῖς Πέρσαις ἅπασιν μάχην πολλήν ἰστώντες καὶ πόλεμον ἀθροίζοντες ἅπαντες κατ' ἀλλήλων, οὐκ ἴσχυεν Ἀλέξανδρος Ἰνδοὺς κατατροπῶσαι· πολὺ γὰρ ἦν τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ μέγα· ὅθεν καὶ δειλιάσαντες Πέρσαι σὺν Μακεδόσι σαυτοὺς κατεβουλεύσαντο τῷ Πῶρῳ προδιδόναι.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4655

Εἴθ' οὕτως ἔγραψεν αὐτὸς ἐπιστολὴν τῷ Πῶρῳ, λέγων· «Οὐκ ἔστι, βασιλεῦ, τοῖς σοῖς Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ πᾶσι Μακεδόσι μου χρηστὰ τὰ τοῦ πολέμου· πάντες γὰρ οὗτοι φθείρονται μαχόμενοι κακίστως.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4673

Ἐσπευδεν οὖν Ἀλέξανδρον ὁ Πῶρος θανατῶσαι· τὰ πλήθη δὲ παρέστασαν πάντα τῶν στρατευμάτων ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, Ἰνδῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4685

Ἦρξαντο γοῦν ἀμφοτέρω τὰ πλήθη στρατευμάτων μάχην ποιεῖν πρὸς ἄλληλα καὶ πολεμεῖν καὶ πάλιν· καὶ δοὺς Ἀλέξανδρος φωνὴν αὐτοῖς Ἰνδοῖς προσέφη· »ὦ τάλανες καὶ δυστυχεῖς Ἰνδεῖς, τί πολεμεῖτε;

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4694

Εἶπε δ' Ἀλέξανδρος αὐτοῖς· «Παύσασθε πολεμοῦντες· ἀπελευθέρους γὰρ ὑμᾶς ὡς ἀναιτίους ἔχω· ἀπέλθετε, συστράφητε, μὴ τινα φόβον σχόντες· οὐ γὰρ κατετολμήσατε πρὸς τὸ στρατόπεδόν μου· Πῶρος γὰρ κατηνάγκασεν Ἰνδοὺς μαχέσασθαί με.

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4811

Αἱ δὲ γυναῖκες πόρρωθεν εἰσὶν ἀποικισμέναι πλησίον Γάγγου ποταμοῦ τοῖς Ἰνδοῖς τοῖς τόποις· οἱ γοῦν Βραχμᾶνοι πρὸς αὐτὰς περῶσι τὰς γυναῖκας καθ' ὃν καιρὸν τὰ πρὸς βορρᾶ ἥλιος ἀνατρέχει, ἐν Ἰουλίῳ τῷ μηνί, τῷ μετ' αὐτὸν Αὐγούστῳ· οἵτινες εὐκρατότεροι γενόμενοι, Βραχμᾶνοι πρὸς οἷστρον διεγείρονται, μιγνύμενοι γυναῖκας.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4909

Εἴθ' οὕτως ἀνεχώρησαν ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη· ὑπέστρεψεν Ἀλέξανδρος ὁδὸν τὴν κατ' εὐθείαν τὴν ἐπὶ πρόσω φέρουσαν Πρασιακὴν τὴν πόλιν, ἣτις ἐστὶ μητρόπολις τῆς Ἰνδικῆς τῆς χώρας, εἰς ἣν καὶ Πῶρος πρότερον ἔτυχε βασιλεύων.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4914

Αὐτῶν δὲ πάντα τῶν Ἰνδῶν καλῶς οἰκονομήσας, ἦλθον τινὲς ἐντόπιοι λέγοντες χρησμολόγοι πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ἰνδεῖς τὰ μέλλοντα συμβῆναι· »Μέγιστε πάντων βασιλεῦ, λήψη μεγάλας πόλεις, ἀναριθμήτους, θαυμαστάς, ὄρη καὶ βασιλείας, ἅπερ οὐδεὶς τῶν ἔκπαλαι κατήρξε βασιλέων.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4934

Ἐκάλουν οὖν ὀνόματα δένδροις δυσὶν ἐκείνοις, τοῖς φθεγγομένοις τὴν φωνὴν ὁμοίαν τῶν ἀνθρώπων, τὸ πρῶτον ἄρσεν ἥλιον, τὸ θῆλυ δὲ σελήνην· Ἰνδεῖς δὲ ταῦτα λέγουσι μουθεαμάθους κλῆσιν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4961

Εἴθ' οὕτως ἦλθε σὺν αὐτοῖς ἔσωθεν τῶν ἀδύτων, ἄνδρας κατέχων ἱκανούς· ὅθεν κελεύει κύκλῳ τούτους τὸν τόπον κατιδεῖν καὶ πάντα κατοπτεῦσαι· καὶ τινὰς δ' ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν ἐκεῖ προσεκαλεῖτο καταμαθέσθαι παρ' αὐτῶν πάντα τὰ κεκρυμμένα.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4968

Τοῦ δύναι δὲ τὸν ἥλιον, ὡς σύνηθες, τὸ δένδρον φωνὴν Ἰνδῶν ἐφώνησε φθεγγόμενον ἀρίστως· οἱ δὲ συνόντες σὺν αὐτῷ, πάντα τὰ λαληθέντα καλῶς κατανοήσαντες καὶ σφόδρα φοβηθέντες, οὐκ ἤθελον τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς φωνῆς μαθέσθαι· σύννους οὖν οὗτος γεγονώς καὶ τούτους κατὰ μόνας παραλαβὼν ἠρώτησε· «Τίς ἡ φωνὴ τοῦ δένδρου;

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4975

Κρυφίως δ' οὗτοι πρὸς αὐτόν, «Ἀλέξανδρε», προσεῖπον, »ἔχεις κακῶς ἐκ τῶν Ἰνδῶν τὸν βίον ἐξελεῖν σε.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 4984

Ἀνατελλούσης δὲ λοιπὸν ὡς ἔθος τῆς σελήνης, τὸ δένδρον προσεφώνησεν ἑλληνικῇ τῇ γλώσσῃ· »Ἐν Βαβυλῶνί σε θανεῖν, Ἀλέξανδρε, προλέγω· σὺ φονευθεὶς ἐκ τῶν Ἰνδῶν καὶ μᾶλλον οὐ δυνήσῃ, γῆν Μακεδόνων κατιδεῖν ἢ τὴν Ὀλυμπιάδα.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5006

Ἄμα δὲ τὴν ἀνατολὴν ἡλίου γενομένην καὶ τὴν αὐγὴν ἐλθῆναί τε πρὸς τὴν μορφὴν τοῦ δένδρου, ὅξεια φωνὴ γέγονε λέγουσα διαρρήδην· »Ἀλέξανδρε, πεπλήρωται σὸς χρόνος ὁ τοῦ βίου, πλὴν οὐ ταφῆς σὺ πρὸς τὴν γῆν τὴν σὴν Μακεδονίαν ἢ κατιδεῖν μητέρα σὴν οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τῇ Βαβυλῶνι πρὸς μικρὸν κακῶς καταφθάρῃσῃ, καὶ μετ' ὀλίγον μήτηρ σή, σύζυγός σου Ῥωξάνη μέλλουσιν αὐταὶ παρ' Ἰνδῶν δεινῶς ἀποκτανθῆναι· λοιπὸν ἐμὲ τοῖς ἔμπροσθεν πλέον μὴ διενόχλει· οὐ γὰρ ἀκούσης ἔτερον· ἄπελθε γοῦν τῶν ὧδε.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5010

Περίλυπος δὲ γεγονὼς Ἀλέξανδρος καὶ πάλιν, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν Ἰνδῶν ἐάσας χώραν, καὶ πρὸς τὰ Σεμιράμεως ἀνάκτορα κατῆλθεν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5024

Εἰς Αἴγυπτον ἐρχόμενος σὺν πάσῃ μου δυνάμει, κατέμαθον μέσον ὁδοῦ τῶν ἀρετῶν ἐνεῖναι βωμὸν ἐν τόποις τοῖς ὑμῶν, ὡς μέγα τοῦτον τέρας· ὡσαύτως προσανέμαθον εἶναι Θεοῦ μνημεῖον ἐν πεδιάσιν ἰνδικοῖς, μέγιστον ἥρωεῖον, ἅπερ ἰδεῖν ἐπιθυμῶ καλῶς καὶ κατοπτεῦσαι, καὶ ταῦτα λέξαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἀάμπολυν τὸν χρόνον ὑμεῖς ἐκυριεύσατε πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου, τυραννικῶς κατάρχοντες τόπους τοὺς ἄλλοτρίους.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5031

Εἰ δ' οὐ, πρὸς μάχην ἔρχομαι κακῶς ἐξολοθρεῦσαι χώραν ὑμῶν τὴν τῶν Ἰνδῶν αὐτὴν τὴν ἐσωτέραν.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5292

ὁ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἰνδῶν ὀλέσας δυναστείαν, ὁ στήσας πολλὰ τρόπαια Μήδων τε καὶ τῶν Πάρθων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν ἐκπορθήσας, ὁ κόσμον ἐκνενικηκῶς, χωρὶς αὐτοῦ πολέμου καὶ πάσης ἄλλης στρατιᾶς, γέγονας τῆς Κανδάκης τῆς χήρας ὑποχείριος· λοιπὸν μὴ φρόνει μέγα.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5317

4.1. HISTORIA ALEXANDRI MAGNI

ἥτις καὶ πρὸς αὐτόν φησιν· «Ἀλέξανδρε, καὶ τοῦτο γενναῖον καὶ βασιλικὸν κακῶς προσεβουλευέσω· ἀλλὰ μηδὲν ἀγωνιᾶς· μὴ φοβηθῇς, ὦ τέκνον· ὥσπερ γὰρ σύ μου τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα τούτου ἐκ τῶν Βεβρύκων ἔσωσας μεγίστη σου φρονήσει, οὕτω καὶ γὰρ φυλάξω σε πάλιν ἐπανελθεῖν σε πρὸς τὰ στρατόπεδα τὰ σά, φόβον μὴ σχῶν μηδένα, σὲ προσφωνοῦσ' Ἀντίγονον· εἰ γὰρ καὶ γνωριοῦσιν εἶναί σε τὸν Ἀλέξανδρον, ἀποκτενοῦσι ξίφει, ὡς Πῶρον ἀποκτείναντα τὸν τῶν Ἰνδῶν δεσπότην· ἡ γὰρ γυνὴ θάτέρου μου τέκνον, θυγάτηρ Πῶρου.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5471

Κατεδουλώσαμεν Ἰνδοὺς, καὶ βασιλέας τούτων σὺν ἡγουμένοις τοῖς αὐτῶν, μεγάλα καυχώμενους, ἠττήσαμεν, τῆς ἄνωθεν Προνοίας συμμαχούσης· ὅθεν καὶ φόρους παρ' αὐτῶν λαβόντες οὐκ ὀλίγους, πρὸς τοὺς Βραχμάνους ἤλθομεν καὶ γῆν τῶν μακροβίων, καὶ τούτους κατοπτεύσαντες μεθ' ἱλαροῦ τοῦ τρόπου, καὶ πᾶσαν χώραν τὴν αὐτῶν καὶ πάντα βίον τούτων ἀναμαθόντες ἀκριβῶς, πολλὰ δ' ὠφεληθέντες, καὶ τούτους καταστήσαντες, μὴ τι λαβόντες τούτων (οὐ πράγματα γὰρ πάρευσιν ἐκείνοις τοῖς ἀνδράσιν,)

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 5600

Εἴτ' ἀποπλεύσαντες ἡμεῖς τοῦ ποταμοῦ ταχίστως, νῆσον μεγάλην εὕρομεν ἀπέχουσαν ἡπείρου ἐκμετρητοὺς πρὸς ἑκατὸν εἴκοσι τοὺς σταδίους· εἰς ἣν ἐλθόντες εἶδομεν πόλιν αὐτὴν Ἥλιου, ἔχουσιν πύργους δώδεκα χρυσεύς σμαραγδίνους· τὰ τεῖχη δὲ τῆς πόλεως ἐξ ἰνδικοῦ χρυσοῦ.

Historia Alexandri Magni, Recensio Byzantina poetica (cod. Marcianus 408) Line 6120

Ἐγρᾶφη δὲ πρὸς ἔτεσι τοῖς ἑξακισχιλίοις ἕξ σὺν τοῖς ἐνενήκοντα καὶ τοῖς ὀκτακοσίοις, Ἰνδικτιῶνος ἐν αὐτοῖς τρεχούσης ἑνδεκάτης.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) (1386: 019) “Διήγησις τοῦ Ἀλεξάνδρου. The tale of Alexander. The rhymed version”, Ed. Holton, D. Thessalonica: n.p., 1974; Βυζαντινὴ καὶ Νεοελληνικὴ βιβλιοθήκη. Line 1769

Εἰς ἕξι μέρες τὸ λοιπὸν στὰ ὄρη Ἰνδῶν σῶνουν, ἐκεῖ γὰρ ἀπεξέυσασιν ὅλοι τους καὶ τεντώνουν.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 1996

Νὰ γράψω ἐπεθύμησα ἐσένα τί ἐγίνη στήν χώραν γὰρ τὴν Ἰνδικήν, ὅπῃκαμαν ἐκεῖνοι.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2026

Ἐλέφαντας ἠγρίσκαμεν κι ὅλοι καβαλικάψαν, στή χώρα γὰρ τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆγαν κ' ἐπεζέψαν.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2031

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Στὴν Ἰνδικὴν ἐδιάβημαν καὶ περικαρτεροῦμε, στὴν ἔρημον κινήσαμε τότες καὶ περπατοῦμε.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2094

Οἱ ἐντόπιοι μᾶς ὁδηγοῦν κ' ἐπήγαμε μὲ κόπον, μὲ βία γὰρ ἐσώσαμε στῆς Ἰνδικῆς τὸν τόπον.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2095

Κ' ἤλθασι ὁκ τοὺς Ἰνδικοὺς ὁμπρὸς μου νὰ σταθοῦσι κ' εἶπασι· Ἄω ἡύρίσκονται δένδρα ὅπου λαλοῦσι.

Historia Alexandri Magni, Recensio poetica (recensio R) Line 2114

Καὶ βασιλεύει ἥλιος, τὰ δένδρη γὰρ λαλοῦσι, καὶ ἡ φωνὴ τους Ἰνδική, δὲν ξεύρω τί μιλοῦσι.

4.2 Claudius Ptolemaeus

Claudius Ptolemy (/ˈtɒləmi/; Greek: Κλαύδιος Πτολεμαῖος, Klaudios Ptolemaios, pronounced [kláwdios ptolémé:os]; Latin: Claudius Ptolemaeus; c. AD 90 – c. AD 168) was a Greco-Roman writer of Alexandria, known as a mathematician, astronomer, geographer, astrologer, and poet of a single epigram in the Greek Anthology.[1][2] He lived in the city of Alexandria in the Roman province of Egypt, wrote in Greek, and held Roman citizenship.[3] Beyond that, few reliable details of his life are known. His birthplace has been given as Ptolemais Hermiou in the Thebaid in an uncorroborated statement by the 14th century astronomer Theodore Meliteniotes.[4] This is very late, however, and there is no other reason to suppose that he ever lived anywhere else than Alexandria,[4] where he died around AD 168.[5] (From Wikipedia²)

Claudius Ptolemaeus Math., Apotelesmatica (= Tetrabiblos) (0363: 007) “Claudii Ptolemaei opera quae exstant omnia, vol. 3.1”, Ed. Boll, F., Boer, E. Leipzig: Teubner, 1940, Repr. 1957. Book 2, chapter 3, section 22, line 3

τοῦ δὲ δευτέρου τεταρτημορίου τοῦ κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς Μεγάλης Ἀσίας τὰ μὲν ἄλλα μέρη τὰ περι- ἔχοντα Ἰνδικὴν Ἀριανὴν Γεδρουσίαν Παρθίαν Μηδίαν Περσίδα Βαβυλωνίαν Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν θέσιν ἔχοντα πρὸς νοταπηλιώτην τῆς ὅλης οἰκουμένης εἰκότως καὶ αὐτὰ συνοικεῖται μὲν τῷ νοταπηλιωτικῷ τριγώνῳ

2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy>

4.2. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Τάυρου καὶ Παρθένου καὶ Αἰγόκερω· οἰκοδε- σποτεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ τοῦ Κρόνου ἐπὶ ἐφῶν σχημάτων.

Claudius Ptolemaeus Math., Apotelesmatica (= Tetrabiblos) Book 2, chapter 3, section 28, line 6

τῇ δὲ Παρθένῳ καὶ τῷ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ περὶ τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μεσοπο- ταμίαν καὶ Ἀσσυρίαν, διὸ καὶ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα τὸ μαθηματικὸν καὶ παρατηρητικὸν τῶν πέντε ἀστέρων ἐξαίρετον συνέπεσε, τῷ δὲ Αἰγόκερῳ καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν καὶ Γεδρουσίαν, ὅθεν καὶ τὸ τῶν νεμομένων τὰς χώρας ἐκείνας ἄμορφον καὶ ἀκάθαρτον καὶ θηριῶδες.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1–3) (0363: 009) “Claudii Ptolemaei geographia, vol. 1.1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1883. Book 1, chapter 7, section 6, line 5

Φησὶ γάρ, «ὅτι καὶ οἱ μὲν τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Λιμυρικὴν πλέοντες, ὥς φησι Διόδω- ρος ὁ Σάμιος ἐν τῷ τρίτῳ, ἔχουσι τὸν Ταῦρον μεσουρανοῦντα καὶ τὴν Πλειάδα κατὰ μέσσην τὴν κεραίαν· οἱ δ' εἰς τὴν Ἀζανίαν ἀπὸ τῆς Ἀραβίας ἀναγόμενοι εὐθύνουσι τὸν πλοῦν πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὸν Κάνωβον ἀστέρα, ὅστις ἐκεῖ λέγεται Ἴππος καὶ ἐστι νοτιώτατος.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1–3) Book 1, chapter 9, section 1, line 3

Ἐπειτα καὶ κατὰ τὸν μεταξὺ τῶν Ἀρωμά- των καὶ τῶν Ῥάπτων πλοῦν, «Διογένη μὲν τινὰ φησι τῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν πλεόντων ὑπο- στρέφοντα τὸ δεύτερον, ὅτε ἐγένετο κατὰ τὰ Ἀρώματα, ἀπωσθῆναι ἀπαρκτίᾳ, καὶ ἐν δεξιᾷ ἔχοντα τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι πέντε παραγενέσθαι εἰς τὰς λίμνας, ὅθεν ὁ Νεῖ- λος ῥεῖ, ὧν ἐστι τὸ τῶν Ῥάπτων ἀκρωτήριον ὀλίγῳ νοτιώτερον· Θεόφιλον δὲ τινὰ τῶν εἰς τὴν Ἀζανίαν πλεόντων ἀπὸ τῶν Ῥάπτων ἀναχθῆ- ναι νότῳ, καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ἐληλυθέναι εἰς τὰ Ἀρώματα.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1–3) Book 1, chapter 13, section 1, line 3

Στοχάσαιτο δ' ἂν τις τηλικούτον εἶναι τὸ μῆκος καὶ δι' ὧν ἐκτίθεται διαστημάτων κατὰ τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ τῶν Σινῶν κόλπου καὶ Καττιγάρων, ἔαν τὸ παρὰ τὰς κολπώσεις καὶ τὰς ἀνωμαλίας τῶν πλῶν καὶ ἔτι τὰς θέσεις ἐπιλογίζηται κατὰ συνεγι- σμὸν τῶν ἐπιβολῶν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1–3) Book 1, chapter 14, section 7, line 2

Ἄλλ' ὁ μὲν διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μεσημβρινὸς ὀλίγῳ δυτικώτερός ἐστι τοῦ βορείου τῆς Ταπρο- βάνης ἀκρωτηρίου κατὰ τὸν Μαρίνον, ὅπερ ἀντίκειται τῷ Κῶρῳ· τούτου δ' ἀφέστηκεν ὁ διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιος ποταμοῦ ὠριαία δια- στήματα ἢ, μοίρας δὲ ρκ', καὶ ἔτι ὁ διὰ τῶν ἐκ- βολῶν τοῦ Βαίτιος τοῦ διὰ τῶν Μακά-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ρων νήσων μοίρας ε΄ ὥστε καὶ ὁ μὲν διὰ τοῦ Κῶρυ μεσημ- βρινὸς ἀπέχει τοῦ διὰ τῶν Μακάρων νήσων μι- κρῷ πλέον μοιρῶν ρκε΄, ὁ δὲ διὰ Καττιγάρων

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 16, section 1, line 10

Παρήλθε δέ τινα αὐτὸν καὶ κατὰ τοὺς πε- ριορισμούς, ὡς ὅταν τὴν μὲν Μυσίαν πᾶσαν ἀπ' ἀνατολῶν ὀρίζῃ τῇ Ποντικῇ θαλάσσει, τὴν δὲ Θράκην ἀπὸ δυσμῶν Μυσία τῇ ἄνω, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν ἀπ' ἄρκτων μὴ Ῥαιτίᾳ καὶ Νω- ρικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ Παννονίᾳ, τὴν δὲ Παν- νονίαν ἀπὸ μεσημβρίας Δαλματίας μόνῃ καὶ μηκέτι τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τοὺς μὲν μεσογείους Σογδιανούς καὶ τοὺς Σάκας γειτνιάζειν ἀπὸ με- σημβρίας τῇ Ἰνδικῇ, τοὺς δὲ βορειοτέρους τοῦ Ἰμάου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀρκτικώτατον τῆς Ἰνδι- κῆς, δύο παραλλήλους τὸν τε δι' Ἑλλησπόν- του καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου μὴ γράφῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν, ἀλλὰ πρῶτως τὸν διὰ μέσου Πόντου.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 16, section 1, line 11

ριορισμούς, ὡς ὅταν τὴν μὲν Μυσίαν πᾶσαν ἀπ' ἀνατολῶν ὀρίζῃ τῇ Ποντικῇ θα- λάσσει, τὴν δὲ Θράκην ἀπὸ δυσμῶν Μυσία τῇ ἄνω, καὶ τὴν μὲν Ἰταλίαν ἀπ' ἄρκτων μὴ Ῥαιτίᾳ καὶ Νω- ρικῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ Παννονίᾳ, τὴν δὲ Παν- νονίαν ἀπὸ μεσημ- βρίας Δαλματίας μόνῃ καὶ μηκέτι τῇ Ἰταλίᾳ, καὶ τοὺς μὲν μεσογείους Σογδιανούς καὶ τοὺς Σάκας γειτνιάζειν ἀπὸ με- σημβρίας τῇ Ἰνδικῇ, τοὺς δὲ βορειοτέρους τοῦ Ἰμάου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀρκτικώτατον τῆς Ἰνδι- κῆς, δύο παραλλήλους τὸν τε δι' Ἑλλησπόν- του καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου μὴ γράφῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν, ἀλλὰ πρῶτως τὸν διὰ μέσου Πόντου.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 3, line 2

Καὶ πάλιν τὰ Σήμυλλα τὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐμπόριον μὴ μόνον τοῦ Μαρέως ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μό- νον γὰρ μεσημ- βρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στο- μάτων εἶναι τοῦ ποταμοῦ παρὰ τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόν- των τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖ- θεν ἀφικομέ- νων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα· παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 4, line 2

τοῦ Μαρέως ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μό- νον γὰρ μεσημβρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στο- μάτων εἶναι τοῦ πο- ταμοῦ παρὰ τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόν- των τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀφικομέ- νων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα· παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν μερικώτερον καὶ κατ' ἐπαρ- χίας ἐμάθομεν καὶ τὰ ταύτης τῆς χώρας ἐνδο- τέρω μέχρι τῆς Χρυσῆς Χερσονήσου καὶ

4.2. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

έντεϋ- θεν ἕως τῶν Καττιγάρων, τὸ μὲν ὅτι πρὸς ἀνατολὰς ἐστὶν ὁ πλοῦς εἰσπλεόν-
των καὶ πάλιν ἐξιόντων πρὸς δυσμὰς συνιστορούντων, τὸ δ' ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον
τοῦ χρόνου τῶν διανύ- σεων προσομολογούντων, καὶ ὅτι ὑπέρεκειται τῶν Σινῶν ἢ τε
τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρό- πολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστός

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 1-3) Book 1, chapter 17, section 4, line
17

ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον τοῦ χρόνου τῶν διανύ- σεων προσομολογούντων, καὶ ὅτι
ὑπέρεκειται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρό- πολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα
τούτων ἄγνωστός ἐστι γῆ λίμνας ἔχουσα ἐλώδεις, ἐν αἷς κάλα- μοι μεγάλοι φύονται
καὶ συνεχεῖς οὕτως, ὥστε ἐχομένους αὐτῶν ποιεῖσθαι τὰς διαπεραιώσεις· καὶ ὅτι οὐ
μόνον ἐπὶ τὴν Βακτριανὴν ἐντεϋθέν ἐστὶν ὁδὸς διὰ τοῦ Λιθίνου πύργου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τὴν Ἰνδικὴν διὰ Παλιμβόθρων· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως τῶν Σινῶν ἐπὶ τὸν ὄρμον
τὰ Καττιγάρων πρὸς δυσμὰς ἐστὶ καὶ μεσημβριαν, ὡς διὰ τοῦτο μὴ πίπτειν αὐτὴν κατὰ
τὸν διὰ τῆς Σήρας καὶ τῶν Καττιγάρων μεσημβρινόν, ἐξ ὧν φησιν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ
κατὰ τινὰ τῶν ἀνατολικωτέρων.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) (0363: 014) “Claudii Ptolemaei
geographia, vols. 1-2”, Ed. Nobbe, C.F.A. Leipzig: Teubner, 1:1843; 2:1845, Repr. 1966.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 2, line
4

Ἡ Καρμανία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> τῇ ἐκτεθειμένῃ μεσημβρινῇ πλευρᾷ
τῆς Ἑρήμιου Καρ- μανίας, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> Γεδρωσίᾳ παρὰ Περσι- κὰ ὄρη κατὰ τὴν
δι' αὐτῶν ἐπιζευγνυμένην μεσημβρι- νὴν γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Ἑρήμῳ πέρατος
μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κατὰ θέσιν ἐπέχουσιν μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 6, line
1

..... ρ<δ> κ<β> ☐· ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πε- λάγους τῷ μέχρι
τοῦ εἰρημένου πέρατος, οὗ ἡ περι- γραφή ἔχει οὕτως· Μετὰ τὴν Καρπέλαν ἄκραν ἐν
τῷ Παράγοντι κόλπῳ, Κανθάτις πόλις .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 10, line
1

..... <ρ>γ δ' <κ> ζ'· μεθ' ἃ τὸ εἰρημένον μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ πελά- γους πέρας
ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 8, section 16, line
1

..... ρ<ε> γ' κ<ε> ☐· ἐν δὲ τῷ Ἰνδικῷ πελάγει Πάλλα ἢ Πόλλα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 12, section 6, line
4

..... ρι<γ> <μ>δ γ' Ἰνδικομορδάνα .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 15, section 1, line 9

..... <ρ>ξ λ<ε> ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα κατὰ παράλληλον γραμμὴν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 16, section 1, line 10

..... <ρ>π λε ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε λοιπῷ μέρει τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς διὰ τῆς αὐτῆς παραλλήλου γραμμῆς μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 18, section 1, line 4

Οἱ Παροπανισάδαι περιορίζονται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Ἀρείᾳ παρὰ τὴν εἰρημένην πλευρὰν, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Βακτριανῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> 20 Ἰνδικῆς μέρει τῇ ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Ὠξοῦ ποταμοῦ διὰ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐκβαλλομένη μεσημβρινῇ γραμμῇ μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 20, section 1, line 4

Ἡ Ἀραχωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Δραγγιανῇ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Παροπανισάδαις κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν πλευρὰς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> 20 Ἰνδικῆς μέρει κατὰ μεσημβρινὴν γραμμὴν τὴν ἐκβαλλομένην ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς Παροπανισάδαις ὁρίου μέχρι πέρατος, οὗ ἡ θέσις ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 20, section 2, line 2

Ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν χώραν ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκτρεπόμενος, οὗ αἱ πηγαὶ ἐπέχουσι μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 1, line 5

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Καρμανίᾳ κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην μέχρι θαλάσσης μεσημβρινὴν γραμμὴν, ἀπὸ δὲ ἄρκτων Δραγγιανῇ καὶ Ἀραχωσίᾳ παρὰ τὰς διωρισμένας αὐτῶν μεσημβρινὰς γραμμὰς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> 20 Ἰνδικῆς μέρει παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν κατὰ τὴν ἐκβαλλομένην γραμμὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Ἀραχωσίᾳ ὁρίου μέχρι τοῦ ἐπὶ θαλάσσης πέρατος, ὃ ἐπέχει μοίρας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 1, line 9

.... <ρ>θ <κ> ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, οὗ ἡ περιγραφὴ ἔχει οὕτως· μετὰ τὸ πρὸς τῇ Καρμανίᾳ πέρας Ἀράβιος ποταμοῦ ἐκβολαί .

4.2. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 3, line 5

..... ρι<γ> <κ>ς ἔ' ἀφ' ὧν εἰς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλουσί τινες ποταμοὶ, ὧν τοῦ ἐνὸς ἡ πηγὴ .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 6, chapter 21, section 4, line 9

Τὰ μὲν οὖν ἐπὶ θαλάσσης τῆς χώρας κατέχουσιν <Ἀρβιτῶν> κῶμαι, τὰ δὲ παρὰ τὴν Καρμανίαν <Παρσίδαι> (ἢ Παρσίραι), τὰ δὲ παρὰ τὴν Ἀραχωσίαν <Μουσαρναῖοι>, ἡ δὲ μέση τῆς χώρας πᾶσα καλεῖται <Παραδηνή>, καὶ ὑπ' αὐτὴν <Παρσισηνή>, μεθ' ἣν τὰ πρὸς τῷ Ἰνδῷ κατέχουσιν <Ράμναι>. Πόλεις δὲ καὶ κῶμαι τῆς Γεδρωσίας καταλέγονται αἶδε· Κοῦνι .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter C, section 1, line 1

[Πίναξ δέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· [Πίναξ ἐνδέκατος] Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ· Σινῶν· [Πίναξ δωδέκατος] Ταπροβάνης νήσου καὶ τῶν περὶ αὐτήν· Ὑπογραφὴ κεφαλαιώδης τοῦ τῆς οἴκου μένης πίνακος· Κρικωτῆς σφαίρας μετὰ τῆς οἰκουμένης καταγραφὴ·

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section T, line 1

Τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 1, line 1

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> Παροπανισάδαις καὶ Ἀραχωσίᾳ καὶ Γεδρωσίᾳ παρὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν ἀνατολικὰς πλευρὰς, ἀπὸ δὲ <ἀρκτων> Ἰμάῳ ὄρει παρὰ τοὺς ὑπερκειμένους αὐτοῦ Σογδιαίους καὶ Σάκας· ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> καὶ ἔτι <δύσεως> μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, οὗ ἡ παραλία ἔχει περιγραφὴν τοιαύτην· Συραστηρηνῆς ἐν κόλπῳ, καλουμένῳ Κάνθι, ναύσταθμον ὄρμος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 2, line 3

..... ρ<θ> ἔ' <κ> τὸ δυσμικώτατον τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ στόμα, ὃ καλεῖται Σάγαπα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 2, line 5

..... ρ<ι> γ' ι<θ> ἔ' γ τὸ ἐφεξῆς αὐτοῦ τοῦ Ἰνδοῦ, ὃ καλεῖται Σίνθων .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 19, line 2

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

. ρμ<η> ☐ <ι>η δ'· Ὅρη δὲ ὀνομάζεται ἐν τῷ καλουμένῳ τμή-
ματι τῆς Ἰνδικῆς τά
τε Ἀπόκοπα, ἃ καλεῖται Ποιναὶ Θεῶν, ὧν τὰ πέρατα ἐπέχει μοίρας.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 26, line
1

Ἡ δὲ τάξις τῶν εἰς τὸν Ἰνδὸν ρέοντων πο-
ταμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰμάου ὅρους οὕτως ἔχει·
Κῶα ποταμοῦ πηγαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 26, line
5

..... ρκ<β> ☐ λ<ς> τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πηγαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 27, line
2

..... ρλ<α> λ<ε> ☐ Ζαράδρου ποταμοῦ πηγαί ρλ<β> λ<ς> συμβολή Κῶα καὶ Ἰνδοῦ
.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 27, line
4

... ρκ<β> ☐ λ<α> γο' συμβολή Ζαράδρου καὶ Ἰνδοῦ .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
1

.. ρκ<ς> ☐ λ<α> ☐ συμβολή Βιδάσπου καὶ Σανδαβάλ ρκ<ς> γο' λ<β> γο' ἐκτροπή
ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ Οὐϊνδῖον ὅρος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
4

..... ρκ<ς> κ<ς> ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὴν Ἀραχω-
σίαν .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
9

..... ρι<ε> κ<δ> ☐ ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὰ Ἄρβιτα ὅρη ρι<ς> κ<ε> ζ' ἐκτροπή
τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τοὺς Παρο-
πανισιάδας .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
12

..... ρκ<δ> ☐ λ<α> γ' ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Σάγαπα στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
14

..... ρι<γ> γο' κ<γ> δ' ἀπὸ δὲ τοῦ Σάγαπα εἰς τὸν Ἰνδὸν ρι<α> κ<α> ☐
ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Χρυσοῦν στόμα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 28, line
17

..... ρι<β> ☐ κ<β> ἐκτροπή τοῦ Ἰνδοῦ εἰς τὸ Χαρίφου στόμα .

4.2. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 42, line

7

Ἡ δὲ τῶν ἐν τούτῳ τῷ τμήματι χωρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πόλεων ἢ κωμῶν τάξεις ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον· ὑπὸ μὲν γὰρ τὰς τοῦ Κῶα πηγὰς ἴδρυνται <Λαμβάται>, καὶ ἡ ὀρεινὴ αὐτῶν ἀνατείνει μέχρι τῆς τῶν Κωμηδῶν, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Σουάστου ἢ <Σουαστηνῆ>, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Ἰνδοῦ <Δαράδραι>, καὶ ἡ ὀρεινὴ αὐτῶν ὑπέρεκται· ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Βιδάσπου καὶ τοῦ Σανδαβάλ καὶ τοῦ Ἰδριος πηγὰς ἢ <Κασπειρία>, ὑπὸ δὲ τὰς Βιβάσιος καὶ τοῦ Ζαράδρου καὶ τοῦ Δια- μούνα καὶ τοῦ Γάγγου ἢ <Κυλινδρινή>, καὶ ὑπὸ μὲν τοὺς Λαμβάτας καὶ τὴν Σουαστηνὴν ἢ <Γωρυαῖα>, καὶ πόλεις αἶδε· Καίσανα

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 44, line

1

..... ρ<κ> ρ' <λ>β ρ'· μεταξύ δὲ τοῦ Σουάστου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ <Γαν- δάραι> καὶ πόλεις αἶδε· Προκλαῖς .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 45, line

1

..... ρκ<δ> γ' <λ>γ γ'· μεταξύ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Βιδάσπου πρὸς μὲν τῷ Ἰνδῷ ἢ <Ἄρσα> χώρα καὶ πόλεις αἶδε· Ἰθάγουρος .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 49, line

5

..... ρκ<η> <λ> ρ' Ἀρδόνη ρ<κ>ς δ' <λ> ζ' Ἰνδάβαρρα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 55, line

2

Πάλιν ἡ μὲν παρὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ Ἰν- δοῦ πᾶσα καλεῖται κοινῶς μὲν <Ἰνδο- σκυθία>, ταύτης δὲ ἡ μὲν παρὰ τὸν διαμε- ρισμὸν τῶν στομάτων <Παταληνῆ>, καὶ ἡ ὑπερκειμένη αὐτῆς <Ἀβιρία>, ἡ δὲ περὶ τὰ στόματα τοῦ Ἰνδοῦ καὶ ἡ περὶ τὸν Κάνθι κόλπον <Συραστηνῆ>· καὶ πόλεις τῆς Ἰνδοσκυθίας αἶδε· ἀπὸ μὲν <δύσεως> τοῦ πο- ταμοῦ ἄποθεν· Ἀρτοάρτα .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 62, line

1

Τῆς δὲ Ἰνδοσκυθίας τὰ ἀπὸ ἀνατολῶν, τὰ μὲν ἀπὸ θαλάσσης κατέχει ἡ <Λαρική> χώρα, ἐν ᾗ με- σόγειοι ἀπὸ μὲν δύσεως τοῦ Ναμάδου ποταμοῦ πό- λεις ἦδε· Βαρύγαζα ἐμπόριον .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 64, line

4

Τὰ δὲ ὑπερ- κείμενα κατανέμονται <Πουλῖνδαι Ἀγριοφάγοι>, καὶ ὑπὲρ αὐτοὺς ἔτι <Χατριάιοι>, ἐν οἷς ἀπὸ δύσεως καὶ ἀπ' ἀνατολῶν τοῦ Ἰνδοῦ πο- ταμοῦ πόλεις αἶδε· Νιγρανίγραμμα .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 83, line 6

..... <ρ>κ <κ> δ' Ταβασώ ρκ<α> ☒' <κ> γο' Ἰνδη .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 1, section 94, line 1

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῷ ἐκκειμένῳ τῆς Ἰνδικῆς μέρει, ἐν μὲν τῷ Κάνθι κόλπῳ, Βαράκη .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section T, line 1

Τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς θέσις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 1, line 1

Ἡ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν <δύσεως> τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τοῖς ἐκτεθειμένοις μέρεσι τῆς τε Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> τοῖς τε Σίναις κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Σηρικῇ πέρατος ἐκβαλλομένην μεσημβρινὴν γραμμὴν μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου, καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θαλάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντικειμένων

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 18, line 5

Πάλιν δὲ μεταξὺ τοῦ Βηπύρρου ὄρους καὶ τῶν Δαμάσσων ὀρέων τὰ μὲν ἀρκτικώτατα κατέχουσιν <Ἀνινάχαι> (ἢ Ἀμινάχαι), ὑπὸ δὲ τούτους <Ἰνδαπρᾶθαι>, μεθ' οὓς <Ἰβηρίγγαι>, εἶτα <Δαβάσαι> (ἢ Δαμάσσαι?).

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 20, line 6

ὃ σημαίνει <γυμνῶν κόσμος>· καὶ μεταξὺ τῶν Δαμάσσων ὀρῶν καὶ τοῦ πρὸς τοὺς Σίνας ὀρίου ἀρκτικώτατοι <Κάκοβαι>· καὶ ὑπὸ τούτους <Βασανᾶραι>· εἶτα ἡ <Χαλκίτις> χώρα, ἐν ἣ πλεῖστα μέταλλα χαλκοῦ· ὑπὸ δὲ ταύτην μέχρι τοῦ Μεγάλου κόλπου <Κουδοῦται> καὶ <Βάρραι> μεθ' οὓς <Ἰνδοί>, εἶτα <Δοᾶναι> παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμόν· καὶ μετὰ τούτους ὀρεινὴ συνάπτουσα τῇ τῶν <Ληστῶν> χώρῃ, τίγρεις ἔχουσα καὶ ἐλέφαντας· αὐτοὺς δὲ τοὺς τῶν Ληστῶν χώραν κατανεμομένους θηριώδεις τε εἶναι λέγουσι καὶ ἐν σπηλαίοις οἰκοῦντας καὶ τὸ δέρμα ἔχοντας παραπλήσιον <ἵππων> ποταμίων, ὥς μὴ διακόπτεσθαι βέλεσιν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 2, section 26, line 2

Νῆσοι δὲ φέρονται κατὰ τοῦ ἐκκειμένου τῆς Ἰνδικῆς τμήματος αἶδε· Βαζακάτα .

4.2. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 3, section 1, line

4

Οἱ Σῖναι περιορίζονται ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ <ἀνατολῶν> καὶ <μεσημβρίας> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ κατὰ τὴν διωρισμένην μέχρι τοῦ Μεγάλου κόλπου γραμμὴν, καὶ αὐτῷ τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ καὶ τοῖς ἐφεξῆς αὐτῷ κειμένοις, τῷ τε καλου- μένῳ Θηριῶδει καὶ τῷ τῶν Σινῶν, ὃν περιοικοῦσιν <Ἰχθυοφάγοι Αἰθίοπες>, κατὰ περιγραφὴν τοι- αύτην· μετὰ τὸ πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τοῦ κόλπου ὄριον, Ἀσπίθρα ποταμοῦ ἐκβολαί .

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 4, section 1, line

1

Τῷ δὲ Κῶρυ ἀκρωτηρίῳ, τῷ τῆς Ἰνδικῆς, ἀν- τίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἄκρον, ἣτις ἐκαλεῖ- το πάλαι Σιμόνδου, νῦν δὲ Σαλίκη· καὶ οἱ κατέχον- τες αὐτὴν κοινῶς <Σάλαι>, μαλλοῖς γυναικείοις εἰς ἅπαν ἀναδεδεμένοι.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 2, line

6

Τῆς γῆς τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην μέρος περιορίζεται ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῆ τῇ παρακειμένη τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς Μεγάλης Ἀσίας Σίναις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Σηρικῇ, ἀπὸ δὲ <με- σημβρίας> ὁμοίως ἀγνώστῳ γῆ νῇ περι- κλειούσῃ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ τῇ περιεχούσῃ τὴν ἀπὸ μεσημ- βρίας τῆς Λιβύης Αἰθιοπίαν Ἀγίσυμβα χώραν καλου- μένην, ἀπὸ δὲ <δυσμῶν> τῇ τε ἀγνώστῃ γῇ τῇ περι- λαμβανούσῃ τὸν Αἰθιοπικὸν κόλπον τῆς Λιβύης, καὶ τῷ ἐφεξῆς δυτικῷ Ὑκεανῷ, παρακειμένῳ τοῖς τῆς Λι- βύης καὶ τῆς Εὐρώπης δυσμικωτάτοις μέρεσιν, ἀπ' <ἄρκτων> δὲ τῷ συνημμένῳ ὤκεανῷ, τῷ περιέχοντι τὰς Βρετανικὰς νήσους καὶ τὰ βορειότατα τῆς Εὐρώπης, καλουμένῳ δὲ Δουηκαλυδονίῳ τε καὶ Σαρματικῷ καὶ τῇ ἀγνώστῳ γῇ παρακειμένη ταῖς ἀρκτικωτάταις

χώ-

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 4, line

4

Ἡ δὲ Ὑρκανία ἢ καὶ Κασπία θάλασσα πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς περικέκλεισται νήσῳ κατὰ τὸ ἀντικείμενον παραπλησίως· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ περὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος πᾶσα μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ κόλπων παρὰ τε τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Περσι- κὸν, καὶ τὸν Γαγγητικὸν, καὶ τὸν ἰδίως καλούμενον Μέγαν κόλπον, περιεχομένη καὶ αὕτη πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 5, line

5

Διὸ καὶ τῶν τριῶν ἡπείρων ἢ μὲν <Ἀσία> συν- ἅπτει τῇ τε Λιβύῃ, καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὴν Ἀραβίαν αὐχένος, ὃς καὶ χωρίζει τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἀπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ διὰ τῆς περιεχούσης τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀγνώστου γῆς.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 7, chapter 5, section 9, line 3

Ὅμοίως δὲ καὶ τῶν εἰρημένων ἐμπεριέχεσθαι τῇ γῇ <θαλασσῶν>, πρώτη μὲν ἐστὶ μεγέθει πάλιν ἢ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, δευτέρα δὲ ἢ καθ' ἡμᾶς, τρίτη δὲ ἢ Ὑρκανία ἢ καὶ Κασπία.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 3, line 2

Παρὰ γὰρ ταύτην τὴν αἰτίαν τὸ μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος μετὰ τὴν Ταπρο- βάνην ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἀπέστρεψαν, ἐνστάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος πρὸς τὴν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς προχώρησιν, ἐπεὶ μηδὲν εἶχε τοιοῦτον ἐπὶ τῆς ὑπερκειμένης κατὰ τὸ βόρειον Σκυθίας ἀντιπαράγραφειν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 1, section 4, line 4

Τὸν δὲ δυτικὸν Ὠκεανὸν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἀπέστρεψαν πάλιν, ἐνστάντος αὐτοῖς τοῦ πίνακος ἐπὶ τὴν μεσημβρινὴν διάστασιν, ἐπεὶ μηδ' ἐνταῦθα τὸ τῆς ἐντὸς Λιβύης βάθος ἢ τὸ τῆς Ἰνδικῆς εἶχε τι δυνάμε- νον κατὰ τὸ συνεχὲς ἀντιπαρασταθῆναι τῇ δυτικῇ παραλίῳ· ὥς καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τὴν περὶ τοῦ περιρ- ρεῖσθαι τὴν γῆν ὅλην τῷ Ὠκεανῷ δόξαν ἄρξασθαι μὲν ἀπὸ γραφικῶν ἀμαρτημάτων, καταστρέψαι δὲ εἰς ἀσύστατον ἱστορίαν.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 16, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> Ἀραβίῳ κόλπῳ καὶ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Βαρβαρικῷ πελάγει καὶ μέρει τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> ἀγνώστῳ γῇ, καὶ ἀπὸ <δύσεως> ἀγνώστῳ γῇ καὶ δυτικῷ Ὠκεανῷ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ταῖς τε δυσὶ Μαυριτανίαις καὶ Ἀφρικῇ καὶ Κυρηναϊκῇ καὶ Αἰγύπτῳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 22, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> Γεδρωσίᾳ καὶ Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> αὐτῷ τῷ Ἰνδικῷ πελάγει καὶ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> Ἀραβικῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ταῖς δυσὶν Ἀραβίαις τῇ τε Πετραίᾳ καὶ τῇ Ἐρήμῳ καὶ τῷ Περσικῷ κόλπῳ καὶ τῇ Ἐρήμῳ Καρμανίᾳ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 23, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους Σκυθίᾳ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> τῷ τε ὑπὲρ τὴν ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν Ἰμάῳ ὄρει καὶ Παροπανισάδαις καὶ Ἀρείᾳ τῇ τε Παρ- θίᾳ καὶ μέρει τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ἀπὸ δὲ <δύσεως> μέρει τε Μηδίας καὶ Ὑρκανίας θαλάσσης καὶ τῇ ἐν Ἀσίᾳ Σαρματίᾳ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> ἀγνώστῳ γῇ.

4.2. CLAUDIUS PTOLEMAEUS

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 24, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἄρκτων> καὶ <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> Σί- ναις τε καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τοῖς τε Σάκαις καὶ τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους Σκυθία.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 25, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> 20 Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> 20 Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <δύσεως> ταῖς δυσὶ Καρμανίαις καὶ Παρθία, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> Μαργιανῇ καὶ Βακτριανῇ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 26, section 1, line 2

Ὁ δέκατος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ <Ἰνδικὴν> σὺν ταῖς παρακειμέναις αὐτῇ νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 26, section 2, line 2

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τε τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ <δύσεως> Γεδρωσία καὶ Ἀραχωσία καὶ τοῖς Παρο- πανισάδαις, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> τῷ ὑπὸ τοὺς Σογδιανούς καὶ Σάκας Ἰμάῳ ὄρει.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 1, line 2

Ὁ ἐνδέκατος πίναξ τῆς Ἀσίας περιέχει τὴν ἐκτὸς Γάγγου <Ἰνδικὴν> καὶ <Σίνας> σὺν ταῖς παρακειμέναις νήσοις.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 2, line 3

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ ἀπὸ μὲν <ἀνατολῶν> ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <μεσημβρίας> μέρει τοῦ Γαγγη- τικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικῷ πελάγει καὶ Μεγάλῳ κόλπῳ, ἔτι ἀγνώστῳ γῆ, ἀπὸ δὲ <δύσεως> τῇ ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῇ, ἀπὸ δὲ <ἄρκτων> μέρει τε Σακῶν καὶ Σκυθία τῇ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους καὶ Σηρικῇ.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 27, section 3, line 1

Τῶν οὖν ἐν τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ διασήμεων πόλεων ἡ μὲν <Τάκωλα> τὴν μεγίστην ἡμέραν ἔχει ὥρων ι<β> δ', καὶ διέστηκεν Ἀλεξανδρείας πρὸς ἕω ὥραις <ς> καὶ γο' λαμβάνει δὲ τὸν ἥλιον δις τοῦ ἔτους κατὰ κορυ- φήν, ἀπέχοντα τῆς θερινῆς τροπῆς ἐφ' ἐκάτερα μοίρας <ο>θ ∅'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 28, section 2, line 1

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Περιορίζεται δὲ ὁ πίναξ πάντοθεν Ἰνδικῶ πελάγει.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 26, line 2

Ἀρεία Παροπανισάδαι Δραγγιανή Ἀραχωσία Γεδρωσία· πίναξ ι'. Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· πίναξ ια'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 29, section 27, line 2

Ἰνδικὴ ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ· πίναξ ια'. Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Σινῶν χώρα· πίναξ ιβ'.

Claudius Ptolemaeus Math., Geographia (lib. 4-8) Book 8, chapter 30, section 26, line 4

Ὁ δωδέκατος καὶ τελευταῖος ἀπὸ μοιρῶν ρ<ι>ς ἕως μοιρῶν ρλ<ε>· γίνεται μήκος μοιρῶν <ι>θ· πλάτος ἀπὸ βορείων μοιρῶν <ι>β' ἢ διὰ τὴν Κῶρυ ἀκρωτηρίου καταγραφὴν ὡς ἂν φαινόμενον τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν σχέσιν τῆς Ταπροβάνης ἐμφαίνῃ μοιρῶν ι<γ> γ'· ἀπὸ δὲ νοτίων μοιρῶν <ς> ἢ· ὡς συνάγεσθαι πλάτος μοιρῶν <ι>θ' ἢ ὅλων εἴκοσι.

4.3 Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)

Source Date: 1st century BC (From Wikipedia³)

Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293) (1139: 002) "FGrH #40". Volume-Jacoby'-F 1a,40,F, fragment 1a, line 36

/ Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ἦλθε / ποταμὸν καὶ πόλιν Ἡράκλειαν / τὰν ἐν Σίβαις οἰκίζει.

4.4 Adespota Papyracea (SH), Epigrammata

“” (From Wikipedia⁴)

3. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-jacoby/anonymus-history-of-herakles-tabula-albana-ig-14-1293-heraclis-historia-40-a40>

4.

4.5. DIONYSIUS SCYTOBRACHION

Adespota Papyracea (SH), Epigrammata (2648: 003) “Supplementum Hellenisticum”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 977, line 1

οὐκ ἐμὰ τ[....[βάρβαρον εἶσιδε τοῦτο[ουκικατονφοι.ονο.ι[οὔριον ὀλκάδι λαῖφον..
τίς σε τὸν ευ..τηρα κ-

οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα οἱ τρισσοί σοι ταῦτα * Ἴνδον ὅδ’ ἀπύει τύμβος Ταύρων
θανόντα κείσθαι, ὁ δὲ κτείνας πρόσθεν ἐπεῖδ’ Αἶδαν· θήρ ἅπερ ἅντα δρακεῖν, συὸς
ἢ ῥ’ ἀπὸ τᾶς Καλυδῶνος λείψανον, εὐκάρποις ἐμ πεδίοις τρέφετο Ἀρσινόας ἀτίνα-
κτον, ἀπ’ αὐχένος ἀθρόα φρίσσων λ]όχμαῖς καὶ γε[ν]ύων ἀφρὸν ἀμεργόμενος· σὺν
δὲ πεσὼν σκύλακος τόλμαι στήθη μὲν ἐτοίμως ἠλόκισ’, οὐ μέλλων δ’ αὐχέν’ ἔθηκ’ ἐπὶ
γᾶν, δρα]ξάμενος γὰρ ὁμοῦ λοφιᾷ μέγαλοιο τένοντος ο]ὐ πρ[ι]ν ἔμυσεν ὀδόντ’ ἔσθ’
ὑπέθηκ’ Αἶδαι.

Adespota Papyracea (SH), Epigrammata Fragment 977, line 22

ἄλλο

* σκύλαξ ὁ τύμβωι τῶιδ’ ὑπ’ ἐκτερισμένος Ταύρων, ἐπ’ αὐθένταισιν οὐκ ἀμήχα-
νος· κάπρωι γὰρ ὡς συνῆλθεν ἀντίαν ἔριν, ὁ μὲν τις ὡς ἄπλατος οἰδήσας γένυν στή-
θος κατηλόκιζε λευκαίνων ἀφρῶι· ὁ δ’ ἀμφὶ νώτῳ δισσοῦν ἐμβαλὼν ἵχνος ἐδράξατο
φρίσσοντος ἐκ στέρνων μέσων καὶ γαῖα συνεσπείρασεν· Αἶδαι δὲ δοὺς τὸν αὐτόχειρ’
ἔθναισκεν, Ἴνδον ὡς νόμος.

4.5 Dionysius Scytobrachion

Era? “” (From Wikipedia⁵) Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta (1881: 002)
“FGrH #32”. Volume-Jacoby’-F 1a,32,F, fragment 8, line 108

(4) γηγενὲς γὰρ ὑπάρχον καὶ φυσικῶς ἐκ τοῦ στόματος ἄπλατον ἐκβάλλον φλόγα
τὸ μὲν πρῶτον φανῆναι περὶ τὴν Φρυγίαν καὶ κατακαῦσαι τὴν χώραν, ἣν μέχρι τοῦ
νῦν Κατακεκαυ- μένην Φρυγίαν ὀνομάζεσθαι· ἔπειτ’ ἐπελθεῖν τὰ περὶ τὸν Ταῦρον ὄρη
συνεχῶς καὶ κατακαῦσαι τοὺς ἐξῆς δρυμοὺς μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν
ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐπάνοδον ποιησάμενον περὶ μὲν τὴν Φοι- νίκην ἐμπρῆσαι τοὺς κατὰ
τὸν Λίβανον δρυμοὺς, καὶ δι’ Αἰγύπτου πορευθὲν ἐπὶ τῆς Λιβύης διελθεῖν τοὺς περὶ
τὴν ἐσπέραν τόπους καὶ τὸ τελευταῖον εἰς τοὺς περὶ τὰ Κεραύνια δρυμοὺς ἐγκατα-
σκῆψαι.

Dionysius Scytobrachion Gramm., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 1a,32,F, fragment
8, line 236

5.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

(7) τὸν δ' οὖν Διόνυσόν φασι τὴν κατάβασιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν θάλατταν ποιησάμενον καταλαβεῖν ἅπαντας τοὺς Τιτᾶνας ἡθροικότας δυνάμεις καὶ διαβεβηκότας εἰς Κρήτην ἐπ' Ἄμμωνα.

Dionysius Scytobrachion Gramm., *Fragmenta Volume-Jacoby*'-F 1a,32,F, fragment 13, line 2

ρ υ 904: ὧκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο ἦλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήιον υἷα Ἰνδῶν ἡνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας, ὀργιάσαι] ποταμὸς Παφλαγονίας ἱερὸς Διονύσου περὶ Ἡράκλειαν, οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος (F 100c Schn.) .

Dionysius Scytobrachion Gramm., *Fragmenta Volume-Jacoby*'-F 1a,32,F, fragment 13, line 5

ὅτι δὲ κατε- πολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος Διονύσιός φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαικῶν ἐπιγραμμάτων (III) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαις (II) .

4.6 Vettius Valens

Vettius Valens (February 8, 120 – c. 175) was a 2nd-century Hellenistic astrologer, a somewhat younger contemporary of Claudius Ptolemy.

Valens' major work is the *Anthology*, ten volumes in Greek written roughly within the period 150 to 175. The *Anthology* is the longest and most detailed treatise on astrology which has survived from that period. A working professional astrologer, Valens includes over a hundred sample charts from his case files in the *Anthology*.

Although originally a native of Antioch, he appears to have traveled widely in Egypt in search of specific astrological doctrines to bolster his practice. At the time Alexandria was still home to a number of astrologers of the older Babylonian, Greek and Egyptian traditions. He published much of what he learned from the tradition and through his practice in his *Anthology*, written in an engaging and instructional style. The *Anthology* is thus of great value in piecing together actual working techniques of the time.

Valens' work is also important because he cites the views of a number of earlier authors and authorities who would otherwise be unknown. The fragments from works attributed to the alleged pharaoh Nechepso and the high

4.6. VETTIUS VALENS

priest Petosiris, pseudopigraphal authors of the 2nd century BC, survive mainly through direct quotations in Valens' work.

The three manuscripts of the Anthology all date from 1300 or later.[1] The text, however, appears to be fairly reliable and complete, although disorganized in places.

Although Ptolemy, the astronomer, mathematician, astrologer of ancient Alexandria and author of *Tetrabiblos* (the most influential astrological text ever written), was generally regarded as the colossus of Hellenistic-period astrology in the many centuries following his death, it is most likely that the actual practical astrology of the period resembled the methods elaborated in Valens' Anthology. Modern scholars tend to counterpoise the two men, since both were roughly contemporary and lived in Alexandria; yet Valens' work elaborated the more practical techniques that arose from ancient tradition, while Ptolemy, very much the scientist, tended to focus more on creating a theoretically consistent model based on his Aristotelian causal framework. The balance given by Valens' Anthology is therefore very instructive. No other Hellenistic author has contributed as much to our understanding of the everyday, practical astrological methods of the early Roman/late Hellenistic era.

Deciding that the traditional religion was useless, he found in fate a substitute religion. For him absolute determination gave emotional satisfaction and aroused an almost mystical feeling. Knowing that everything was already predetermined gave one a sense of freedom from anxiety and a sense of salvation. (From Wikipedia⁶)

Vettius Valens *Astrol., Anthologiarum libri ix* (1764: 001) "Vettii Valentis anthologiarum libri", Ed. Kroll, W. Berlin: Weidmann, 1908, Repr. 1973. Page 7, line 24

Ἔστι δὲ τὰ ὑποτεταγμένα κλίματα· κατὰ τὴν κεφαλὴν Μηδία καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι· <τῷ δὲ στήθει Βαβυλωνία· τὰ πρὸς τῷ Ἡνιόχῳ δεξιὰ, Σκυθία>· ἡ Πλειάς, [ἡ] Κύπρος· τὰ ἀριστερά, Ἀραβία καὶ οἱ περίξ τόποι· κατὰ τοὺς ὤμους Περσίς καὶ τὰ Καυκάσια ὄρη, ὑπὸ τὸ κύρτωμα † ἄρχονται· ὑπὸ τὴν ὀσφὺν Αἰθιοπία· ὑπὸ τὸ μέτωπον Ἑλυμαῖς· ὑπὸ τὰ κέρατα Καρχηδονία· μέσοις μέρεσιν Ἀρμενία, Ἰνδική, Γερμανία.

Vettius Valens *Astrol., Anthologiarum libri ix* Page 8, line 20

Ἔστι δὲ Διδύμοις ὑποτεταγμένα κλίματα τάδε· ἐμπρόσθια, Ἰνδική καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι καὶ Κελτική· στήθος, Κιλικία, Γαλατία, Θράκη καὶ [ἡ] Βοιωτία.

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Vettius_Valens

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 12, line 29

Πρόσκειται δὲ αὐτῷ κλίματα τάδε· ἐμπρόσθια, Συρία· μέσα, Εὐφράτης καὶ Τίγρις, Αἴγυπτος καὶ Λιβύη καὶ οἱ συνεχεῖς Αἰγυπτίων ποταμοὶ καὶ Ἰνδὸς ποταμός· κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς Κάλπης Τάναϊς καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ ἐκ τοῦ † ὑπὸ τοὺς πόδας ῥέοντες πρὸς νότον καὶ ζέφυρον.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 13, line 17

πρόσκειται δὲ κλίματι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἔχον νήσους οὐκ ὀλίγας παρ' ἐαυτό, ἃς ὑπέρκειται ἡ Ἰνδία καὶ ὁ λεγόμενος Ἰνδικὸς ὠκεανός· ἐν δὲ τοῖς ἀπηλιωτικοῖς αὐτοῦ μέρεσι τὴν Παρθίαν ἔχει καὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν κατὰ θίξιν καὶ τὸν Ἀπηλιωτικὸν ὠκεανόν, ἐκ τῶν βορείων αὐτοῦ μερῶν τὴν Σκυθικὴν χώραν· ἐκ δὲ τῶν πρὸς λίβα αὐτοῦ μερῶν ψαύει προσκλύζον Μυοσόρμου, Ὀρθοῦ ὄρμου καὶ τῶν πέριξ πόλεων.

Vettius Valens Astrol., Anthologiarum libri ix Page 14, line 7

μέσα, Συρία, Ἐρυθρὰ θάλασσα· [τὰ ἐμπρόσθια] Ἰνδικὴ μέση, Περσίς καὶ οἱ συνεχεῖς τόποι, Ἀραβικὴ θάλασσα καὶ Ἐρυθρὰ καὶ Βορυσθῆνης ποταμός.

4.7 Apollodorus of Artemita

Apollodorus of Artemita (Greek: Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιτηνός) (c. 130–87 BCE) was a Greek writer of the 1st century BCE.

Apollodorus wrote a history of the Parthian Empire, the Parthika (Greek: τὰ Παρθικά), in at least four books. He is quoted by Strabo and Athenaeus. Strabo stated that he was very reliable. Apollodorus seems to have used the archives of Artemita and Seleucia on the Tigris for his work. Some information on Greco-Bactrians are preserved in Strabo's work:

"The Greeks who caused Bactria to revolt grew so powerful on account of the fertility of the country that they became masters, not only of Ariana, but also of India, as Apollodorus of Artemita says: and more tribes were subdued by them than by Alexander—by Menander in particular (at least if he actually crossed the Hypanis towards the east and advanced as far as the Imaus), for some were subdued by him personally and others by Demetrius, the son of Euthydemus the king of the Bactrians; and they took possession, not only of Patalena, but also, on the rest of the coast, of what is called the kingdom of Saraostus and Sigerdis. In short, Apollodorus says that Bactriana is the ornament of Ariana as a whole; and, more than that, they extended

4.8. SCHOLIA IN HOMERUM

their empire even as far as the Seres and the Phryni.” (Strabo, Geographia, 11.11.1)

He is also quoted for his general geographical knowledge of Central Asia:

”Accordingly, if the distance from Hyrcania to Artemita in Babylonia is eight thousand stadia, as is stated by Apollodorus of Artemita, and the distance from there to the mouth of the Persian Sea another eight thousand, and again eight thousand, or a little less, to the places that lie on the same parallel as the extremities of Ethiopia, there would remain of the above-mentioned breadth of the inhabited world the distance which I have already given,¹⁴ from the recess of the Hyrcanian Sea to the mouth of that sea” (Strabo, Geographia, 11.11.1) (From Wikipedia⁷)

Apollodorus Hist., Fragmenta (1164: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 5, line 6

Τοσοῦτον δὲ ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπε- κράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρ- τεμιτηνός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξαν- δρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εἶγε καὶ τὸν Ὑπαννιν διέβη, πρὸς ἔω, καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προ- ἦλθε)· τὰ μὲν γὰρ αὐτὸς, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυ- δήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βασιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Πατταληνὴν κατέσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραδίου καλουμένην, καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν.

Apollodorus Hist., Fragmenta Fragment 6, line 5

Strabo XV: Ἀπολλόδωρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασι- λέων, τῶν ἀπὸ Σε- λεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐ- τοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδό- νας καταστρέψασθαι λέγων.

4.8 Scholia In Homerum

” (From Wikipedia⁸)

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (5026: 001) “Scholia Graeca in Homeri Iliadem (scholia vetera), vols. 1–5, 7”, Ed. Erbse, H. Berlin: De Gruyter, 1:1969; 2:1971; 3:1974; 4:1975; 5:1977; 7:1988. Book of Iliad 17, verse 213-4, line of scholion 1 b(BE3)

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Apollodorus_of_Artemita

8.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) (5026: 007) “Scholia Graeca in Homeri Odysseam, 2 vols.”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1855, Repr. 1962. Book 1, hypothesis-verse 23, line 2

Η. διχθὰ δεδαΐαται] ἀπὸ μεσημβρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἰνδοὺς, ἐκ δυσμῶν δὲ νομάδας καὶ Βλέμυας.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 7

τινὲς δὲ γράφουσιν Ἑρεμνοὺς, ὃ ἐστὶ τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὴν ἔραν δύνοντας διὰ τοὺς καύσωνας, οὓς καὶ Τρωγλοδύτας φασί.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 13

ρ. Ἑρεμβοὺς τοὺς Τρωγλοδύτας τοὺς Σαρακηνοὺς παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης τοὺς Ἑρεμνοὺς γράφει· οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam (scholia vetera) Book 4, hypothesis-verse 84, line 19

οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης Ἑρέμνους γράφει.

Scholia In Homerum, Scholia in Odysseam 1.1–309 (scholia vetera) (5026: 008) “Scholia in Homeri Odysseae α 1–309 auctiora et emendatiora”, Ed. Ludwich, A. Königsberg: Hartung, 1888–1890, Repr. 1966. Hypothesis-verse of Odyssey 23, line of scholion 10

Η Ma P Q V. ἀπὸ μεσημ- βρίας διερχόμενος ὁ Νεῖλος διορίζει τοὺς Αἰθίοπας, ἐκ μὲν ἀνατολῆς ἔχων τοὺς Ἰνδοὺς, ἐκ δυσ- μῶν δὲ Νομάδας καὶ Βλέμυας.

Scholia In Homerum, Scholia in Iliadem (scholia vetera) (= D scholia) (5026: 017) “Homeri Ilias, 2 vols.”, Ed. Heyne, C.G. Oxford: Oxford University Press, 1834. Book of Iliad 6, verse 133, line of scholion 7

Ἡ δὲ Νύσσα ἐν μὲν τισὶ χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θράκῃ, καὶ Ἀρα- βίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ.

4.9 Timon

Timon of Phlius, 17th-century engraving

Timon of Phlius (Greek: Τίμων, gen.: Τίμωνος; c. 320 BC – c. 230 BC) was a Greek skeptic philosopher, a pupil of Pyrrho, and a celebrated writer of satirical poems called Silloi (Greek: Σίλλοι). He was born in Phlius, moved to Megara, and then he returned home and married. He next went to Elis

4.10. *LYRICA ADESPOTA*

with his wife, and heard Pyrrho, whose tenets he adopted. He also lived on the Hellespont, and taught at Chalcedon, before moving to Athens, where he lived until his death. His writings were said to have been very numerous. He composed poetry, tragedies, satiric dramas, and comedies, of which very little remains. His most famous composition was his *Silloi*, a satirical account of famous philosophers, living and dead, in hexameter verse. The *Silloi* has not survived intact, but it is mentioned and quoted by several ancient authors. (From Wikipedia⁹)

Ἰνδαλμοί?

Timon Phil., *Fragmenta et tituli* (1735: 003) “*Supplementum Hellenisticum*”, Ed. Lloyd-Jones, H., Parsons, P. Berlin: De Gruyter, 1983. Fragment 841-843(+844), line t

νῦν δέ με λευγαλέαις ἔρισιν εἵμαρτο δαμῆναι καὶ πενίῃ καὶ ὅς' ἄλλα βροτοὺς κηφῆνας ἐλαστρεῖ. Ἰνδαλμοί

τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι, πῶς ποτ' ἴανηροταγεις† ῥῆστα μεθ' ἡσυχίης αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτά μὴ προσέχων δίνους ἡδυλόγου σοφίης, μῦθος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις, ὃς περὶ πᾶσαν ἐλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται, δεικνὺς εὐτόρνου σφαίρης πυρρικαύτορα κύκλον.

4.10 *Lyrice Adespota*

“” (From Wikipedia¹⁰)

Lyrice Adespota (CA), *Fragmenta lyrica* (0230: 001) “*Collectanea Alexandrina*”, Ed. Powell, J.U. Oxford: Clarendon Press, 1925, Repr. 1970. Fragment 2, line 90

[Βά]ρβαρον ἀνάγω χορὸν ἄπλετον, θεὰ Σελή[νη], πρὸς ῥυθμὸν ἄνετον βή-
ματι βαρβάρῳ [προβαίνων]. Ἰνδῶν δὲ πρόμοι πρὸς ἰ[ε]ρόθρουν δότε [τυπανισμόν,
[Σ]ηρικὸν ἰδίως θεαστικὸν βῆμα παραλ[λάξ].

4.11 Theopompus

Theopompus (Ancient Greek: Θεόπομπος) (born c. 380 BC) was a Greek historian and rhetorician

9. [http://en.wikipedia.org/wiki/Timon_\(philosopher\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Timon_(philosopher))

10.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

The works of Theopompus were chiefly historical, and are much quoted by later writers. They included an Epitome of Herodotus's History (Whether this work is actually his is debated[1]), the Hellenics, the History of Philip, and several panegyrics and hortatory addresses, the chief of which was the Letter to Alexander. (From Wikipedia¹¹)

Theopompus Hist., Fragmenta (0566: 002) "FGrH #115". Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 340, line 2

– V 42: ἔνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἡπειρωτικὸς Κέρβερος καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου Περίτας, τὸ θρέμμα τὸ Ἰνδικόν· ἐκράτει δ' οὗτος λέοντος, ἑκατὸν μνῶν ἑωνημένος.

Theopompus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 371, line 1

– – s. Ἰνδάρᾱ· Σικανῶν πόλις.

Theopompus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2b,115,F, fragment 381, line 3

ι 2, 35: Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρεϊ κρεῖττον ἢ ὥς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας (III) καὶ Ἑλλάνικος (4) καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες (III). – VII 7, 5: <τῶν μὲν οὖν Ἡπειρωτῶν ἔθνη φησὶν εἶναι Θεόπομπος τετταρεσκαίδεκα.

4.12 Anaxarchus

Anaxarchus (play /ˌænəgˈzɑrkəs/; Greek: Ἀνάξαρχος; c. 380 – c. 320 BC) was a Greek philosopher of the school of Democritus. Together with Pyrrho, he accompanied Alexander the Great into Asia. The reports of his philosophical views suggest that he was a forerunner of the Greek skeptics.

Anaxarchus was born at Abdera in Thrace. He was the companion and friend of Alexander the Great in his Asiatic campaigns. According to Diogenes Laertius, in response to Alexander's claim to have been the son of Zeus-Ammon, Anaxarchus pointed to his bleeding wound and remarked, "See the blood of a mortal, not ichor, such as flows from the veins of the immortal gods." [1] Diogenes Laertius also says that Nicocreon, the tyrant of Cyprus, commanded him to be pounded to death in a mortar, and that he endured this torture with fortitude and Cicero relates the same story. [2]

Plutarch tells a story that at Bactra, in 327 BC in a debate with Callisthenes, he advised all to worship Alexander as a god even during his lifetime, is with greater probability attributed to the Sicilian Cleon.

11. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theopompus>

4.13. SPEUSIPPUS

When Alexander was trying to show that he is divine so that the Greeks and Macedonians would perform proskynesis to him, Anaxarchus said that Alexander could "more justly be considered a god than Dionysus or Hercules" (Arrian, 104) Philosophy

Very little is known about his philosophical views. It is thought that he represents a link between the atomism of Democritus, and the skepticism of Pyrrho.

Anaxarchus is said to have studied under Diogenes of Smyrna, who in turn studied under Metrodorus of Chios, who used to declare that he knew nothing, not even the fact that he knew nothing.[2] According to Sextus Empiricus, Anaxarchus "compared existing things to a scene-painting and supposed them to resemble the impressions experienced in sleep or madness." [3] It was under the influence of Anaxarchus that Pyrrho is said to have adopted "a most noble philosophy, . . . taking the form of agnosticism and suspension of judgement." [4] Anaxarchus is said to have praised Pyrrho's "indifference and sang-froid." [5] Anaxarchus is said to have possessed "fortitude and contentment in life," which earned him the epithet eudaimonikos ("fortunate"), [1] which may imply that he held the end of life to be eudaimonia. (From Wikipedia¹²)

Anaxarchus Phil., Testimonia (0714: 001) "Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn.", Ed. Diels, H., Kranz, W. Berlin: Weidmann, 1952, Repr. 1966. Fragment 2, line 3

.. ἤκουσε Βρύωνος τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς [fr. 146 FHG III 243], εἶτα Ἀναξάρχου ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδαίαι συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις .

Anaxarchus Phil., Testimonia Fragment 2, line 5

τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ, ὥς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐλὰς βασιλικὰς θεραπεύων.

4.13 Speusippus

Speusippus (c. 408 – 339/8 BC[1]) was an ancient Greek philosopher. Speusippus was Plato's nephew by his sister Potone. After Plato's death,

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Anaxarchus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Speusippus inherited the Academy and remained its head for the next eight years. However, following a stroke, he passed the chair to Xenocrates. Although the successor to Plato in the Academy, he frequently diverged from Plato's teachings. He rejected Plato's Theory of Forms, and whereas Plato had identified the Good with the ultimate principle, Speusippus maintained that the Good was merely secondary. He also argued that it is impossible to have satisfactory knowledge of any thing without knowing all the differences by which it is separated from everything else. (From Wikipedia¹³)

Speusippus Phil., *Fragmenta* (1692: 005) "Speusippus of Athens", Ed. Tarán, L. Leiden: Brill, 1981; *Philosophia Antiqua* 39. Fragment 67, line 63

πάντα γὰρ ὡς εἰπεῖν, ὅσα ἡμερὰ καὶ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρωποι, ἵπποι, βόες, κύνες ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὕες, αἶγες, πρόβατα· ὧν ἕκαστον, εἰ μὲν ὁμώνυμον, οὐ διήρηται χωρὶς, εἰ δὲ ταῦτα ἐν εἴδει, οὐχ οἷόν τ' εἶναι διαφορὰς τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡμέρον.

4.14 Callixenus of Rhodes

Callixenus of Rhodes was a Hellenistic author from Rhodes. He was a contemporary of Ptolemy II Philadelphus [309 BCE – 246 BCE]. He wrote two works, both of which are lost. "Peri Alexandreias"

This consisted of at least four books, and was much used by Athenaeus (*Athen.* v. p. 196, &c., ix. p. 387, xi. pp. 472, 474, 483; *Harpocrat.* s. v. *eggythike*). It contained the main account of the tessarakonteres. Title unknown

This seems to have been a catalogue of painters and sculptors (*zografonte kai andriantopoion anagrafe*), of which Sopater, in the twelfth book of his *Eclogae* had made an abridgement. (*Phot. Bibl. Cod.* 161 ; comp. *Preller, Polem. Fragm.* p. 178, &c.) (From Wikipedia¹⁴)

Callixenus Hist., *Fragmenta* (1240: 003) "FHG 3", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 118

Κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμπόσιον πολυ-τελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο.

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Speusippus>

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Callixenus_of_Rhodes

4.15. PARADOXOGRAPHUS VATICANUS

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 247

Ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου, ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ Ἰνδῶν κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν δωδεκάπηχυς, ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος προφυρίδα, καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων, εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν· ὑπεδέδετο δ' ἐμ- βάδας χρυσογραφεῖς.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 278

Αὗται δ' εἶχον σκηνὰς βαρβαρικὰς, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἕτεραι, κεκοσμη- μέναι ὡς αἰχμάλωτοι.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 288

Ἦγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακό- σιοι, οἱ μὲν Ἰνδοὶ, οἱ λοιποὶ δὲ Ὑρκανοὶ καὶ Μολοσσοὶ καὶ ἐτέρων γενῶν.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 2, line 296

Εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ καταλέξας ζώων ἀγέλας, ἐπιφέρει· »Πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα, Ἀράβια τριακόσια, Εὐβοϊκὰ εἴκοσι, ὀλόλευκοὶ βόες Ἰνδικοὶ εἴκοσι ἕξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία, παρδάλεις τεσσαρεσ- καίδεκα, πάνθηρες ἑκαίδεκα, λυγκία τέσσαρα, ἄρκηλοι τρεῖς, καμηλοπάρδαλις μία, ρινόκερος Αἰθιοπικὸς εἷς.

Callixenus Hist., Fragmenta Fragment 3d, line 5

Οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων κ. τ. λ. Harpocraton v. ἐγγυθήκη: Εἴη δ' ἂν σκευὸς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τοιούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι, ὡς Καλλίξενός τε ἐν δ' Περί Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει, καὶ Δαίμαχος ὁ Πλαταιεὺς ἐν β' Περί Ἰνδικῆς.

4.15 Paradoxographus Vaticanus

Paradoxographoi (griechisch *παραδοξογράφοι*) oder Paradoxographien sind antike listenartige Sammlungen von wunderbaren Tatsachen. Die Bezeichnung selbst stammt nicht aus der Antike, sondern wurde nach ersten Belegen im zwölften Jahrhundert erst im neunzehnten Jahrhundert zur Sammelbezeichnung der Gattung.

Paradoxographische Schriften sind eine antike Literaturgattung. Als Erfinder der Gattung gilt Kallimachos. Bei vielen Paradoxographien handelt es sich um anonyme oder pseudepigraphische Schriften. Letzteres gilt etwa von der Aristoteles zugeschriebenen Schrift *Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων* („Über Dinge, die wunderbar zu hören sind“). Zu den ersteren gehören

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

die anonymen Sammlungen von Exzerpten älterer Paradoxographien: Paradoxographus Florentinus, Vaticanus und Palatinus.

Paradoxographische Schriften sind dadurch von z. B. mythologischen Schriften unterschieden, dass ihre Autoren davon ausgehen, dass es sich bei den berichteten außergewöhnlichen Ereignissen oder Gegebenheiten (die „Mirabilien“) um zwar seltsame, aber doch empirische Tatsachen handelt. Inhaltlich überwiegen Tier- und Wassermirabilien, es finden sich aber auch Berichte über (aus der Sicht der Verfasser) bemerkenswerte Eigentümlichkeiten fremder Völker. (From Wikipedia¹⁵)

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda (0582: 001) “Paradoxographorum Graecorum reliquiae”, Ed. Giannini, A. Milan: Istituto Editoriale Italiano, 1965. Section 34, line 1

Περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἔστι λίμνη, ἣτις πάντα †δέχεται† πλὴν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 35, line 1

Ἑλλάνικος ἐν Ἰνδοῖς εἶναί φησι κρήνην Σίλαν κα- λουμένην, ἐφ’ ἧς καὶ τὰ ἐλαφρό-
τατα καταποντίζεται.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 42, line 1

Ἐν Παδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν·
αἰτεῖται δὲ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

Paradoxographus Vaticanus, Admiranda Section 53, line 1

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζημιοῦται.

4.16 Theophrastus

Theophrastus (Greek: Θεόφραστος; c. 371 – c. 287 BC[1]), a Greek native of Eresos in Lesbos, was the successor to Aristotle in the Peripatetic school. He came to Athens at a young age, and initially studied in Plato’s school. After Plato’s death he attached himself to Aristotle. Aristotle bequeathed to Theophrastus his writings, and designated him as his successor at the Lyceum. Theophrastus presided over the Peripatetic school for thirty-six years, during which time the school flourished greatly. After his death, the Athenians honoured him with a public funeral. His successor as head of the school was Strato of Lampsacus.

15. <http://en.wikipedia.org/wiki/Paradoxography>

4.16. THEOPHRASTUS

The interests of Theophrastus were wide-ranging, extending from biology and physics to ethics and metaphysics. His two surviving botanical works, *Enquiry into Plants*[2] and *On the Causes of Plants*, were an important influence on medieval science. There are also surviving works *On Moral Characters*, *On Sensation*, *On Stones*, and fragments on *Physics* and *Metaphysics* all written in Greek. In philosophy, he studied grammar and language, and continued Aristotle's work on logic. He also regarded space as the mere arrangement and position of bodies, time as an accident of motion, and motion as a necessary consequence of all activity. In ethics, he regarded happiness as depending on external influences as well as on virtue, and famously said that "life is ruled by fortune, not wisdom." (From Wikipedia¹⁶)

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* (0093: 001) "Theophrastus. *Enquiry into plants*, 2 vols.", Ed. Hort, A. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916, Repr. 1:1968; 2:1961. Book 1, chapter 7, section 3, line 1

Ἰδία δὲ ρίζης φύσις καὶ δύναμις ἡ τῆς Ἰνδικῆς συκῆς· ἀπὸ γὰρ τῶν βλαστῶν ἀφίησι, μέχρι οὗ ἂν συνάψῃ τῇ γῇ καὶ ριζωθῇ, καὶ γίνεται περὶ τὸ δένδρον κύκλῳ συνεχῆς τὸ τῶν ριζῶν οὐχ ἀπτόμενον τοῦ στελέχους ἀλλ' ἀφεστηκός.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 1, line 5

Ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ παρ' ἐκάστοις ἰδί' ἄττα τυγχάνει· τὰ μὲν γὰρ φέρουσιν αἱ χώραι τὰ δ' οὐ φύουσιν· οἷον κιττὸν καὶ ἐλάαν οὗ φασιν εἶναι τῆς Ἀσίας ἐν τοῖς ἄνω τῆς Συρίας ἀπὸ θαλάττης πένθ' ἡμερῶν· ἀλλ' ἐν Ἰνδοῖς φανῆναι κιττὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ Μηρῷ καλουμένῳ, ὅθεν δὴ καὶ τὸν Διόνυσον εἶναι μυθολογοῦσι.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 4, line 1

Ἡ δὲ Ἰνδικὴ χώρα τὴν τε καλουμένην ἔχει συκὴν, ἣ καθίησιν ἐκ τῶν κλάδων τὰς ρίζας ἂν' ἕκαστον ἔτος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἀφίησι δὲ οὐκ ἐκ τῶν νέων ἀλλ' ἐκ τῶν ἔνων καὶ ἔτι παλαιότερων· αὗται δὲ συνάπτουσιν τῇ γῇ ποιοῦσιν ὥσπερ δρυφακτον κύκλῳ περὶ τὸ δένδρον, ὥστε γίνεσθαι καθάπερ σκηνήν, οὗ δὴ καὶ εἰώθασιν διατρίβειν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 5, line 3

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον δένδρον καὶ τῷ μεγέθει μέγα καὶ ἡδύκαρπον θαυμαστῶς καὶ μεγάλος καρπὸν· καὶ χρῶνται τροφῇ τῶν Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καὶ μὴ ἀμπεχόμενοι.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 11, line 8

ταῦτα μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 4, section 14, line 3

Περιττότερα δὲ τῶν φανομένων καὶ πλεῖστον ἐξηλλαγμένα πρὸς τὰ ἄλλα τὰ εὖοσμα τὰ περὶ Ἀραβίαν καὶ Συρίαν καὶ Ἰνδοὺς, οἷον ὃ τε λιβανωτὸς καὶ ἡ σμύρνα καὶ ἡ κασία

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theophrastus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ τὸ ὀποβάλαμον καὶ τὸ κινάμων καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· περὶ ὧν ἐν ἄλλοις εἴρηται διὰ πλειόνων.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 7, section 3, line 1

Οἱ δέ, ὅτε ἀνάπλους ἦν τῶν ἐξ Ἰνδῶν ἀποστα- λέντων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ φυόμενα, μέχρι οὗ μὲν ἂν ἦ ἐν τῷ ὑγρῷ, χρώμα φασιν ἔχειν ὅμοιον τοῖς φυκίοις, ὁπότεν δ' ἐξ- ενεχθέντα τεθῇ πρὸς τὸν ἥλιον, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐξομοιοῦσθαι τῷ ἀλί.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 7, section 8, line 1

Γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν Ἰνδοῖς, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἐν Ἀραβίᾳ.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 4, chapter 11, section 13, line 6

.. Ὁ δὲ Ἰνδικὸς ἐν μεγίστῃ διαφορᾷ καὶ ὥσπερ ἕτερον ὅλως τὸ γένος· ἔστι δὲ ὁ μὲν ἄρρην στερεός, ὁ δὲ θήλυς κοῖλος· διαιροῦσι γὰρ καὶ τοῦτον τῷ ἄρρην καὶ θήλει.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 7, chapter 13, section 8, line 11

μεγίστη δὲ καὶ ιδιωτάτη διαφορὰ τῶν ἐριοφόρων· ἔστι γάρ τι γένος τοιοῦ- τον, ὃ φυέται μὲν ἐν αἰγιαλοῖς ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τοὺς πρώτους χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τοῦ τε ἐδωδίμου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω· ὑφαίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια· δι' ὃ καὶ ἐριῶδες τοῦτο καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 8, chapter 4, section 2, line 15

διαφορὰ δὲ μεγάλη καὶ τὸ παραβλαστητικὴν εἶναι, καθάπερ εἵπομεν τὴν Ἰνδικήν.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 1, section 2, line 10

Ἡ δ' ὑγρότης τῶν μὲν πάχος ἔχει μόνον, ὥσπερ τῶν ὀπωδῶν· τῶν δὲ καὶ δακρυώ- δης γίνεται, καθά- περ ἐλάτης πεύκης τερεβίνθου πίτυος ἀμυγδαλῆς κεράσου πρού- μνης ἀρκεύθου κέδρου τῆς ἀκάνθης τῆς Αἰγυπτίας πετελέας, καὶ γὰρ αὕτη φέρει κόμμι πλὴν οὐκ ἐκ τοῦ φλοιοῦ ἀλλ' ἐν τῷ κωρύκῳ, ἔτι δὲ ἀφ' ὧν ὁ λίβανος καὶ ἡ σμύρνα, δάκρυα γὰρ καὶ ταῦτα, καὶ τὸ βάλαμον καὶ <ἡ> χαλβάνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον, οἷον φασὶ τὴν ἄκανθαν τὴν Ἰνδικήν, ἀφ' ἧς γίνεται τι ὅμοιον τῇ σμύρνῃ· συνίσταται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σχίνου καὶ ἐπὶ τῆς ἀκάνθης τῆς ἰζίνης καλουμένης, ἐξ ὧν ἡ μαστίχη.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 7, section 2, line 12

τὰ δὲ ἄλλα πάντα τὰ εὖοσμα οἷς πρὸς τὰ ἀρώματα χρῶνται, τὰ μὲν ἐξ Ἰνδῶν κομί- ζεται ἀκακίθεν ἐπὶ θάλατταν καταπέμπεται, τὰ δ' ἐξ Ἀραβίας, οἷον πρὸς τῷ κινάμῳ καὶ τῇ κασίᾳ καὶ κώμακον· ἕτερον δ' εἶναι τὸ κώμακον καρπὸν· τὸ δ' ἕτερον παραμίσ- γουσιν εἰς τὰ σπουδαιότατα τῶν μύρων.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 7, section 2, line 18

τὸ δὲ καρδάμων καὶ ἄμων οἱ μὲν ἐκ Μηδείας, οἱ δ' ἐξ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα καὶ τὴν νάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἢ τὰ πλεῖστα.

Theophrastus Phil., *Historia plantarum* Book 9, chapter 15, section 2, line 10

ἐν Ἰνδοῖς δὲ καὶ ἕτερα γένη πλείω, περιττότατα δέ, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν, ἢ τε δυνά- μένη τὸ αἷμα διαχεῖν καὶ οἷον ὑποφεύγειν, καὶ πάλιν ἡ συνάγουσα καὶ πρὸς

4.17. EPHRAEM THE SYRIAN

ἐαυτὴν ἐπισπωμένη, ἃ δὴ φασιν εὐρῆσθαι πρὸς τὰ τῶν ὀφιδίων τῶν θανατηφόρων δῆγματα.

Theophrastus Phil., *De lapidibus* (= fr. 2, Wimmer) (0093: 004) “Theophrastus. *De lapidibus*”, Ed. Eichholz, D.E. Oxford: Clarendon Press, 1965. Section 36, line 5

γίνεται δὲ ἐν ὀστρεῖω τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνναις <πλήν ἐλάττονι· μέγεθος δὲ ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης>, φέρει δ’ ἢ τε Ἰνδικὴ χώρα καὶ νῆσοί τινες τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ.

Theophrastus Phil., *De lapidibus* (= fr. 2, Wimmer) Section 38, line 3

τρόπον δέ τιν’ οὐ πόρρω τούτου τῇ φύσει καὶ ὁ Ἰνδικὸς κάλαμος ἀπολελιθωμένος.

Theophrastus Phil., *Physicorum opiniones* (0093: 008) “*Doxographi Graeci*”, Ed. Diels, H. Berlin: Reimer, 1879, Repr. 1965. Section 12, line 50

τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν.

Theophrastus Phil., *Fragmenta* (0093: 010) “*Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia*”, Ed. Wimmer, F. Paris: Didot, 1866, Repr. 1964. Fragment 171, section 2, line 2

Τὰ δ’ ἐν Ἰν-δοῖς ἰχθύδια τὰ ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντα καὶ πηδῶντα καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπιόντα, καθάπερ οἱ βάτραχοι, θαυμαστὰ μὲν οὖν, οὐχ ὁμοίως δὲ τούτοις, ὅσῳ τὸ ὀλίγον χρόνον ἢ πολὺν καὶ τελευταῖον ἦττον θαυμαστόν· ἡ δ’ ὄψις ὁμοία τούτων τοῖς μαζίναις καλουμένοις.

Theophrastus Phil., *De causis plantarum* (lib. 2–6) (0093: 014) “*Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia*”, Ed. Wimmer, F. Paris: Didot, 1866, Repr. 1964. Book 2, chapter 10, section 2, line 8

Ἐπεὶ καὶ τὰ μικρόκαρπα πάνθ’ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ μείζω καὶ τὰ εἰς μέγεθος ὥρ-μημένα μικροκαρπότερα καθάπερ καὶ ἡ Ἰνδικὴ συκὴ καλουμένη.

Theophrastus Phil., *De causis plantarum* (lib. 2–6) Book 3, chapter 3, section 3, line 7

Τάχα δὲ καὶ ἡ ὁρμὴ γίνεται διὰ τὸ πε-ριέχον· ὅπου δ’ αὖ θερινὸς ὄμβρος πολὺς ὥσπερ ἐν Αἰ-θιοπία καὶ ἐν Ἰνδοῖς ἢ περὶ Αἴγυπτον ὁ Νεῖλος ἐνταῦθα δὴ πρὸ τούτων ἢ μετὰ τούτους εἰκὸς τὴν φυτείαν ἀρ-μόττειν· τῆνικαῦτα γὰρ ἡ τοῦ ἀέρος κρᾶσις σύμμε-τρος.

4.17 Ephraem the Syrian

Ephrem the Syrian (Syriac: ܐܦܪܗܝܡ ܡܪܝܬܝܢܐ, ܡܪܝܬܝܢܐ Mār Efrēm Sûryāyâ;[1] Greek: Ἐφραίμ ὁ Σŷρος; Latin: Ephraem Syrus; ca. 306 – 373) was a Syriac deacon and a prolific Syriac-language hymnographer and theologian of

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

the 4th century.[2][3][4][5] His works are hailed by Christians throughout the world and many denominations venerate him as a saint. He has been declared a Doctor of the Church in Roman Catholicism. He is especially beloved in the Syriac Orthodox Church. (From Wikipedia¹⁷)

Ephraem Hist., Poeta, Chronicon (3170: 001) “Ephraemius”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1840; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Ephraem Hist., Poeta, Chronicon Line 3137

Μουχούμετ ἀνὴρ ἡγεμὼν τῆς Περσίδος ἤρατο μάχην κατὰ Βαβυλωνίων Ἰνδῶν θ',
ἐαυτῷ δυσμενῶν ἀντιπάλων, δι' ὧν τροποῦται τοὺς ἐχθροὺς κατὰ κράτος.

4.18 *Artaxerxis Epistulae*

“” (From Wikipedia¹⁸)

Artaxerxis Epistulae, Epistulae (0045: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 1, line 1

Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι
καὶ ἑκατὸν σατραπειῶν ἄρχουσι τάδε γράφει.

4.19 *Polemon Periegetes*

Polemon (2nd century BCE) was a Stoic philosopher and geographer. Of Athenian citizenship, he is known as Polemon of Athens, but he was born either in Ilium, Samos, or Sicyon, and is also known as Polemon of Ilium and Polemon Periegetes. He travelled throughout Greece, and wrote about the places he visited. He also compiled a collection of the epigrams he saw on the monuments and votive offerings. None of these works survive, but many later writers quote from them.

In his travels, Polemon collected the epigrams he found into a work On the inscriptions to be found in cities (Greek: Περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων).[4] In addition, other works of his are mentioned, upon the votive offerings and monuments in the Acropolis of Athens, at Lacedaemon, at Delphi, and elsewhere, which no doubt contained copies of numerous

17. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ephraem>

18.

4.20. PHYLARCHUS

epigrams. His works may have been a chief source of the Garland of Meleager. Athenaeus and other writers make very numerous quotations from his works. They were chiefly descriptions of different parts of Greece; some are on paintings preserved in various places, and several are controversial, among which is one against Eratosthenes.

Sir James Frazer considered him the most learned of all Greek antiquaries. "His acquaintance both with the monuments and with the literature seems to have been extensive and profound. The attention which he bestowed on inscriptions earned for him the nickname of the 'monument-tapper.'" [5] (From Wikipedia¹⁹)

Polemon Perieg., Fragmenta (0586: 001) "FHG 3", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1853. Fragment 92, line 1

Idem II: Καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.

Polemon Perieg., Fragmenta Fragment 92, line 6

Καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πο- λέμων γράφει· «εἶναι μὲν τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὅχε- τοῖσιν, ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη,» καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἐντεῦθεν δὲ ὅρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλὸν τε καὶ δασὺ ἀγρίη ὕλη καὶ ἀκάνθη κυνάρα.

4.20 Phylarchus

Phylarchus (Greek: Φύλαρχος, Phylarkhos; lived 3rd century BC) was a Greek historical writer whose works have been lost, but not before having been considerably used by other historians whose works have survived. (From Wikipedia²⁰)

Phylarchus Hist., Fragmenta (1609: 002) "FGrH #81". Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 35a, line 2

ηιστ. mir. 18: Φύλαρχος ἐν <κ> τῶν Ἱστοριῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευκὴν ρίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν καὶ γίγνεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 35b, line 2

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Polemon_of_Athens

20. <http://en.wikipedia.org/wiki/Phylarchus>

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ι 32 p. 18 D E: Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοπτον φησι τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων ἀποστεῖλαί τινας δυνάμεις στυτικὰς τοιαύτας ὥς ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων οἷς μὲν ὁρμὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 36, line 5

γράφει δὲ οὕτως· <«τούτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι συνε- τρέφετο θήλεια ἐλέφας, ἣν Νίκαιαν ἐκάλουν· ἥι τελευ- τῶσα ἢ τοῦ τρέφοντος Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τρια- κο- σταῖον παρακατέθετο.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 41, line 15

τὰς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον, ὑφ' ἣν οἱ Περσῶν βασι- λεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς ἔχουσιν καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθρώκων ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω φησὶν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης.

Phylarchus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,81,F, fragment 78, line 4

et os. 29 p. 362 βξ· οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται Χάροπος μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ Ἴσις, Αἰακοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών· οὐδὲ Φυ- λάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἦγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ' Ὀσιρις.

4.21 Demosthenes

“” (From Wikipedia²¹)

Demosthenes Orat., Epistulae (0014: 063) “Demosthenis orationes, vol. 3”, Ed. Rennie, W. Oxford: Clarendon Press, 1931, Repr. 1960. Epistle 4, section 7, line 5

καὶ ἐὼ Καππαδόκας καὶ Σύρους καὶ τοὺς τὴν Ἰνδικὴν χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώ- πους ἐπ' ἔσχατα γῆς· οἷς ἅπασι συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά.

4.22 Scholia In Apollonium Rhodium

“” (From Wikipedia²²)

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) (5012: 001) “Scholia in Apollonium Rhodium vetera”, Ed. Wendel, K. Berlin: Weidmann, 1935, Repr. 1974. Page 80, line 1

21.

22.

4.23. PHILOCHORUS

Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη ἐμίγη αὐτῷ καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι.

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) Page 193, line 20

οὕτω δὲ κέκληται ὁ ποταμὸς ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στῆσαι χορόν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε.

Scholia In Apollonium Rhodium, Scholia in Apollonii Rhodii Argonautica (scholia vetera) Page 193, line 21

ὅτι δὲ ἐπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιός (32 fg 13 J.) φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν ᾿Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων (fg VII Radtke Herm. 36, 1901, 54) καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις (137 fg 17 J.), προσιστορῶν, ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ καὶ κισσῷ προσόμοιον φυτὸν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός.

4.23 Philochorus

Philochorus, of Athens, Greek historian during the 3rd century BC, (d. circa 261 BCE), was a member of a priestly family. He was a seer and interpreter of signs, and a man of considerable influence.

He was strongly anti-Macedonian in politics, and a bitter opponent of Demetrius Poliorcetes. When Antigonus Gonatas, the son of the latter, besieged and captured Athens (261), Philochorus was put to death for having supported Ptolemy Philadelphus, who had encouraged the Athenians in their resistance to Macedonia.

His investigations into the usages and customs of his native Attica were embodied in an *Atthis*, in seventeen books, a history of Athens from the earliest times to 262 BC. Considerable fragments are preserved in the lexicographers, scholiasts, Athenaeus, and elsewhere. The work was epitomized by the author himself, and later by Asinius Pollio of Tralles (perhaps a freedman of the famous Gaius Asinius Pollio).

Philochorus also wrote on oracles, divination and sacrifices; the mythology and religious observances of the tetrapolis of Attica; the myths of Sophocles; the lives of Euripides and Pythagoras; the foundation of Salamis, Cyprus. He compiled chronological lists of the archons and Olympiads, and made

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

a collection of Attic inscriptions, the first of its kind in Greece. (From Wikipedia²³)

Philochorus Hist., Fragmenta (0583: 002) “FGrH #328”. Volume-Jacoby’-F 3b,328,F, fragment 7a, line 2

p. 307, 1 Bonn.): Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδούς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀ- κταί-
ωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεῖ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ
ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ.

4.24 Aristodemus

Who is this?

Aristodemus Hist., Myth., Fragmenta (1875: 002) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1d, line 2

ΘΗΒΑΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

E LIBRO PRIMO.

Schol. Apoll. Rhod. II, 904: Ὅτι κατεπολέμη- σεν Ἰνδούς ὁ Διόνυσος, Διονύσιος
φησὶ καὶ Ἀριστόδη- μος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων.

4.25 *Scholia In Euclidem*

Euclid (play /ˈjuːklɪd/ EWK-lid; Ancient Greek: Εὐκλείδης Eukleidēs), fl. 300 BC, also known as Euclid of Alexandria, was a Greek mathematician, often referred to as the “Father of Geometry”. He was active in Alexandria during the reign of Ptolemy I (323–283 BC). His Elements is one of the most influential works in the history of mathematics, serving as the main textbook for teaching mathematics (especially geometry) from the time of its publication until the late 19th or early 20th century.[1][2][3] In the Elements, Euclid deduced the principles of what is now called Euclidean geometry from a small set of axioms. Euclid also wrote works on perspective, conic sections, spherical geometry, number theory and rigor. (From Wikipedia²⁴)

23. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philochorus>

24. <http://en.wikipedia.org/wiki/Euclid>.

4.26. EPHORUS

Scholia In Euclidem, Scholia in Euclidis elementa (scholia vetera et recentiora) (5022: 001) “Euclidis opera omnia, vols. 5.1–5.2, 2nd edn.”, Ed. Stamatis, E.S. (post J.L. Heiberg) Leipzig: Teubner, 1977. Book 9, scholion 11, line 1

Ad prop. 8

Δῆλον ἐκ τῶνδε, διὰ τί ἐν τῇ Ἰνδικῇ ψήφῳ ἐν ταῖς τῶν πλευρῶν τῶν τετραγώνων λήψεσιν ἀνὰ μείζονα τὸ γίνεται, οὐ γίνεται, γίνεται, οὐ γίνεται λέγομεν, διότι ἢ τε μονὰς τετράγωνός ἐστι καὶ ὁ τρίτος ἀπ’ αὐτῆς καὶ ὁ πάλιν τρίτος μετ’ αὐτὸν καὶ ἑξῆς.

Scholia In Euclidem, Scholia in Euclidis elementa (scholia vetera et recentiora) Book 10, scholion 9, line 66

ἢ ἐπειδὴ τὰ μέτρα θέσει ἐξ ἡμῶν αὐτῶν λαμβάνεται καὶ οὐ φύσει, καὶ εἰκός ἐστι παρ’ ἡμῖν, εἰ οὕτως ἔτυχε, τὸν πῆχυν δέκα δακτύλων εἶναι, παρ’ ἄλλοις δὲ οἷον Ἰνδοῖς ὀκτὼ δακτύλων καὶ παρ’ ἄλλοις ἄλλων, διὰ τοῦτο πρόσκει- ται τὸ δεῖν αἰτῆσαι πηλικότητα πήχεως, ὥς εἰ ἐλέγομεν· δεῖ λαβεῖν τὴν πηλικότητα τοῦ πήχεως ὠρισμένην, ὥσπερ κἂν τὸν πῆχυν ἡμᾶς ἔροιτό τις, πόσων ἐστὶ δακτύλων, δεῖ αἰτῆσαι τὸ πηλίκον αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ ὁ δάκτυλος οὐδ’ ὁ ποῦς οὐδ’ ὁ μέδιμνος οὐδ’ ἄλλο οὐδὲν παρὰ πᾶσιν ἐστὶ τὰ αὐτά, ὥς εἴρηται.

4.26 Ephorus

of Cyme in Aeolia, in Asia Minor, was an ancient Greek historian. Information on his biography is limited; he was the father of Demophilus, who followed in his footsteps as a historian, and to Plutarch’s claim that Ephorus declined Alexander the Great’s offer to join him on his Persian campaign as the official historiographer.[1] Together with the historian Theopompus, he was a pupil of Isocrates, in whose school he attended two courses of rhetoric.[citation needed] But he does not seem to have made much progress in the art, and it is said to have been at the suggestion of Isocrates himself that he took up literary composition and the study of history.[citation needed] (From Wikipedia²⁵)

Ephorus Hist., Fragmenta (0536: 003) “FGrH #70”. Volume-Jacoby’-F 2a,70,F, fragment 30a, line 4

> STRABON I 2, 28: μηνύει δὲ καὶ Ἐφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰθιοπίας δόξαν, ὅς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ, τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων

25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ephorus>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἰνδοὺς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθίοπας, πρὸς δύσιν δὲ Κελτούς, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 1
> KOSMAS INDIKOPL.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 3
<«τὸν μὲν γὰρ ἀπηλιώ- την καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἴνδοι κατοικοῦσι· τὸν δὲ πρὸς νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται· τὸν δὲ ἀπὸ ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι· τὸν δὲ κατὰ βορρᾶν καὶ τοὺς ἄρκτους Σκύθαι κατοικοῦσιν.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 9
ἔστιν μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μεῖζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 11
καὶ παραπλήσιον ἕκα- τέρων ἀλλήλοις ἔχει τοῦ τόπου τὸ μέγεθος· οἱ μὲν γὰρ <Ἰνδοί> εἰσι μεταξὺ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν· Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι· καὶ τοῦτο μὲν ἴσόν ἐστιν ἐκείνῳ τῷ διαστήματι καὶ μάλιστα πῶς ἀντικείμενον.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30b, line 19
<<NOTOS XEIMEPINH ANATOLH <ΑΙΘΙΟΠΕΣ> XEIMEPINH ΔΥΣΙΣ> <<ΑΠΗΛΙΩΤΗΣ <ΙΝΔ*ΟΙ>> <<ΚΕΛΤΟΙ> ΖΕΦΥΡΟΣ>> <ΘΕΡΙΝΗ ΑΝΑΤΟΛΗ <ΣΚΥΘΑΙ> ΘΕΡΙΝΗ ΔΥΣΙΣ ΒΟΡΡΑΣ>> ἀκριβῶς ὁ Ἐφορος καὶ λόγῳ καὶ τῇ καταγραφῇ .

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 30c, line 4
| τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν | οἰκοῦσιν Ἴνδοί, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν | Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς· | τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον | θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 191, line 22
παραταχ[θείς]ας δὲ πολὺν χρόν[ο]ν | πολλὰς μὲν τῶν κ[ιν]ιδυνευουσῶν βαρβα[ρι]κῶν νεῶν διέφθε[ι]εν, ἑκατὸν δ' αὐτοῖς | ἀνδράσιν εἴλε ζωγρή[σας] τ]ὸν π[.....]ων. col. II v. 77 – 83 zeilenanfänge. frg. 11: τὸν μὲ]ν | [στρατηγὸ]ν αὐτῶν | [Φερενδάτη]ν (F 192) ἀδελ[φιδουὺν ὄν]τα τοῦ βασι[λέως ἐν τῇ] σκηνῇ frg. 12 – 13 col. I 89 – 90: – col. II]ε | [..]διετέλ[ουν ὄ]ντες· | [ὥστ]ε νομίζοντες ἀπὸ τῆς ἡπίρ[ου] τὴν | ἔφοδον αὐτ[οῖς γεγ]ο[νέναι] τῶν π[ο]λεμίων πρὸς τὰ[ς] νᾱ[ς] ἔλφευγον, ὑπολαμβάνοντες αὐτοῖς εἶναι | φιλίας.

Ephorus Hist., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,70,F, fragment 208, line 5
(2) ἐπεὶ δὲ αἶ τε παρ' Ἰνδῶν καὶ τινων ἄλλων ἐθνῶν καθυστέρουν διὰ τὸ μακρὰν ἀφεστάναι τοὺς τόπους, μετὰ τῆς συναχθείσης στρατιᾶς ὥρμησεν ἀπαντήσων τῷ Κύρῳ.

4.27. LYCOPHRON (SCHOLIA IN)

4.27 Lycophron (scholia in)

a Hellenistic Greek tragic poet, grammarian, and commentator on comedy, to whom the poem *Alexandra* is attributed (perhaps falsely).

One poem traditionally attributed to him, *Alexandra* or *Cassandra*,^[1] has been preserved in its complete form, running to 1474 iambic trimeters. It consists of a prophecy uttered by Cassandra and relates the later fortunes of Troy and of the Greek and Trojan heroes. References to events of mythical and later times are introduced, and the poem ends with a reference to Alexander the Great, who was to unite Asia and Europe in his world-wide empire.

The style obtained for the poem's author, even among the ancients, the title of "obscure"; one modern scholar says the *Alexandra* "may be the most illegible piece of classical literature, one which nobody can read without a proper commentary and which even then makes very difficult reading."^[2] The poem is evidently intended to display the writer's knowledge of obscure names and uncommon myths; it is full of unusual words of doubtful meaning gathered from the older poets, and long-winded compounds coined by the author. It was probably written as a show-piece for the Alexandrian school, rather than as straight poetry. It was very popular in the Byzantine period, and was read and commented on very frequently; the manuscripts of the *Cassandra* are numerous. Two explanatory paraphrases of the poem survive, and the collection of scholia by Isaac and John Tzetzes is very valuable (much used by, among others, Robert Graves in his *Greek Myths*). (From Wikipedia²⁶)

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) (5030: 001) "Lycophronis *Alexandra*, vol. 2", Ed. Scheer, E. Berlin: Weidmann, 1958. Scholion 174, line 9

οἱ δὲ Κόλχοι Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσὶν οἱ καὶ Λαῶνες καλούμενοι πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν τῶν πρὶν Μασσαγετῶν †T ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερινὸν ἀναιροῦσιν.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 175, line 96

26. .

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα ἐκβάλλεται τῆς πατρίδος μετὰ τοῦ παιδός, ὃς βαρβάρων ἐπικρατήσας τὴν ὑπ' αὐτὸν Μηδεῖαν ἐκάλεσε καὶ στρατεύσας ἐν Ἰνδοῖς τελευτᾷ.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 254, line 2a

* Τ τὸ <ινδάλλεται> οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς τέταχε.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 254, line 5b

ss3 <ινδάλλεται> ἀπεικάζεται ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυ- ρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέ- γομεν τὸ ἰνδάλλειν.

Scholia In Lycophronem, Scholia in Lycophronem (scholia vetera et recentiora partim Isaac et Joannis Tzetzae) Scholion 595, line 3

ss3 <οἱ θαλασσίαν>· οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἔρω- διοὶ ἢ λάροι γενόμενοι <αἰνῆσουσι> τὴν ἐν θαλάσῃ δια- γωγὴν καὶ <δίκην> τῶν <πορκέων> καὶ ἀλιέων <ἰνδαλθέν- τες> καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν <δομὴν> καὶ δέμας κατὰ μετα- πλασμὸν <κύ- κνοις εὐγλήνοις> καὶ εὐοφθάλμοις.

4.28 Phaenias of Eresus

Phaenias of Eresus (Ancient Greek: Φαινίας ὁ Ἐρέσιος, Phainias; also Phainias) was a Greek philosopher from Lesbos, important as an immediate follower of and commentator on Aristotle. He came to Athens about 332 BCE, and joined his compatriot, Theophrastus, in the Peripatetic school. His writings on logic and science appear to have been commentaries or supplements to the works of Aristotle and Theophrastus. He also wrote extensively on history. None of his works have survived. (From Wikipedia²⁷)

Phaenias Phil., Fragmenta (1578: 001) “Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes”, Ed. Wehrli, F. Basel: Schwabe, 1969; Die Schule des Aristoteles, vol. 9, 2nd edn.. Fragment 12, line 16

ib. XXIII 422 d: ἐλέγχει δ' αὐτὸν (sc. τὸν ξένον) ὁ τῶν κόσμων ἀριθ- μὸς οὐκ ὢν Αἰγύπτιος οὐδ' Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρω- νος.

Phaenias Phil., Fragmenta Fragment 45, line 7

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Phaenias_of_Eresus.

4.29. BEROSSUS

ὕφαινεταί δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια”, ὥς καὶ Φαινίας φησί· “τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶ- δές ἐστι.

4.29 Berossus

Berossus (play /bəˈrɒsəs/) or Berosus (play /bəˈrɒʊsəs/; Akkadian: Bēl-rē'ušu, "Bel is his shepherd"; Greek: Βήρωσος[1]) was a Hellenistic-era Babylonian writer, a priest of Bel Marduk[2] and astronomer writing in Greek, who was active at the beginning of the 3rd century BC. Versions of two excerpts of his writings survive, at several removes. (From Wikipedia²⁸)

Beros(s)us Astrol., Hist., Fragmenta (1222: 003) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 14c, line 15

Περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρα- τος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορ- κίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἡρακλέους ἀνδρεία καὶ μεγέθει πρά- ξεων διενηνοχέναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

4.30 *Scholia In Theocritum*

I have no idea of the date of this.

Scholia In Theocritum, Scholia in Theocritum (scholia vetera) (5038: 001) “Scholia in Theocritum vetera”, Ed. Wendel, K. Leipzig: Teubner, 1914, Repr. 1967. Prolegomenon-anecdote-poem 17, section-verse 106/107, line 5 περὶ δὲ τῶν μυρμῆκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν Ἰνδικοῖς πολλοὶ ἱστορήκασιν.

4.31 Megasthenes, *Indica*

4.31.1 About Megasthenes

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Berossus>.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Megasthenes (Μεγασθένης, ca. 350 – 290 BCE) was a Greek ethnographer and explorer in the Hellenistic period, author of the work *Indica*. He was born in Asia Minor (modern day Turkey) and became an ambassador of Seleucus I of the Seleucid dynasty possibly to Chandragupta Maurya in Pataliputra, India. However the exact date of his embassy is uncertain. Scholars place it before 298 BC, the date of Chandragupta's death.

Arrian explains that Megasthenes lived in Arachosia, with the satrap Sibyrtius, from where he visited India: "Megasthenes lived with Sibyrtius, satrap of Arachosia, and often speaks of his visiting Sandracottus, the king of the Indians." Arrian, *Anabasis Alexandri* [1]

We have more definite information regarding the parts of India Megasthenes visited. He entered the subcontinent through the district of the Pentapotamia, providing a full account of the rivers there (thought to be the five affluents of the Indus that form the Punjab region), and proceeded from there by the royal road to Pataliputra. There are accounts of Megasthenes having visited Madurai (then, a bustling city and capital of the Pandyas), but he appears not to have visited any other parts of India.

At the beginning of his *Indica*, he refers to the older Indians who know about the prehistoric arrival of Dionysus and Hercules in India, which was a story very popular amongst the Greeks during the Alexandrian period. Particularly important are his comments on the religions of the Indians. He mentions the devotees of Heracles (Lord Krishna) and Dionysus (Lord Shiva or King Lord Indra), but he does not mention Buddhists, something that gives support to the theory that the latter religion was not widely known before the reign of Ashoka.[2]

His *Indica* served as an important source for many later writers such as Strabo and Arrian. He describes such features as the Himalayas and the island of Sri Lanka. He also describes a caste system different from the one that exists today, which shows that the caste system may to some extent be fluid and evolve. However, it might be that, being a foreigner, he was not adequately informed about the caste system. His description follows:

"The first is formed by the collective body of the Philosophers, which in point of number is inferior to the other classes, but in point of dignity pre-eminent over all. The philosopher who errs in his predictions incurs censure, and then observes silence for the rest of his life.

"The second caste consists of the Husbandmen, who appear to be far more numerous than the others. They devote the whole of their time to tillage;

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

nor would an enemy coming upon a husbandman at work on his land do him any harm, for men of this class, being regarded as public benefactors, are protected from all injury.

“The third caste consists of the Shepherds and in general of all herdsmen who neither settle in towns nor in villages, but live in tents.

“The fourth caste consists of the Artizans. Of these some are armourers, while others make the implements that husbandmen and others find useful in their different callings. This class is not only exempted from paying taxes, but even receives maintenance from the royal exchequer.

“The fifth caste is the Military. It is well organized and equipped for war, holds the second place in point of numbers, and gives itself up to idleness and amusement in the times of peace. The entire force—men-at-arms, war-horses, war-elephants, and all—are maintained at the king’s expense.

“The sixth caste consists of the Overseers. It is their province to inquire into and superintend all that goes on in India, and make report to the king, or, where there is not a king, to the magistrates.

“The seventh caste consists of the Councillors and Assessors,—of those who deliberate on public affairs. It is the smallest class, looking to number, but the most respected, on account of the high character and wisdom of its members; for from their ranks the advisers of the king are taken, and the treasurers, of the state, and the arbiters who settle disputes. The generals of the army also, and the chief magistrates, usually belong to this class.

Later writers such as Arrian, Strabo, Diodorus, and Pliny refer to *Indica* in their works. Of these writers, Arrian speaks most highly of Megasthenes, while Strabo and Pliny treat him with less respect. *Indica* contained many legends and fabulous stories, similar to those we find in the *Indica* of Ctesias.”

Megasthenes’ *Indica* is the first well-known Western account of India and he is regarded as one of the founders of the study of Indian history in the West. He is also the first foreigner Ambassador to be mentioned in the Indian history.

Megasthenes also comments on the presence of pre-Socratic views among the Brahmans and Jews. Five centuries later Clement of Alexandria, in his *Stromateis*, may have misunderstood Megasthenes to be responding to claims of Greek primacy by admitting Greek views of physics were preceded by those of Jews and Indians. Megasthenes, like Numenius of Apamea,

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

was simply comparing the ideas of the different ancient cultures.[3] (From Wikipedia)

4.31.2 *Indica*

Text: Megasthenes Hist., Fragmenta (1489: 003) | “FHG 2”, Ed. Müller, K. |Paris: Didot, 1841–1870.

ΙΝΔΙΚΑ. (ΕΠΙΤΟΜΗ.) 1.1 Diodorus II, 35: Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὕσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ μεγάλη πε- ριέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν 1.5 ὄρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι· τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, μέγιστος ὢν σχεδὸν τῶν ἀπάντων μετὰ τὸν Νεῖλον. (2) Τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρ- 1.10 χεῖν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύσιν δις μυρίων ὀκτακίς- χιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρις μυρίων δις χιλίων. Τηλικαύτη δὲ οὕσα τὸ μέγεθος δοκεῖ μάλιστα τοῦ κόσμου περιέχειν τὸν τῶν θερι- νῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῇ μὲν ἐπ’ ἄκρας τῆς 1.15 Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσκίους ὄντας τοὺς γνώμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχά- τοις οὐδ’ αὐτὸν τὸν ἀρκτοῦρον φαίνεσθαι· καθ’ ὃν δὴ τρόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημ- βρίαν. 1.20 3. Ἡ δ’ οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις πληθύνοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλή- θεσι διαιρούμενα. Τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ’ 1.25 ἔτος καρπούς· ζῶων τε παντοδαπῶν γέμει διαφόρων τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς, τῶν μὲν χερσαίων, τῶν δὲ καὶ πτηνῶν. (4) Καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνως, δι’ ἧς ταῖς ῥώμαις τὰ θηρία ταῦτα πολὺ προέχει τῶν 1.30 κατὰ τὴν Λιβύην γεννωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευο- μένων ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι ῥοπὰς πρὸς τὴν νίκην. XXXVI. 5. Ὅμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ πο- 1.35 λυκαρπία τρέφουσα τοῖς τε ἀναστήμασι τῶν σωμά- των καὶ τοῖς ὄγκοις ὑπερφέροντας κατασκευάζει· εἶναι δὲ αὐτοὺς συμβαίνει καὶ πρὸς τὰς τέχνας ἐπιστή- μονας, ὥς ἂν ἀέρα μὲν ἔλκοντας καθαρὸν, ὕδωρ δὲ λε- πτομερέστατον πίνοντας. (6) Ἡ δὲ γῆ πάμφορος οὕσα 1.40 τοῖς ἡμέροις καρποῖς ἔχει καὶ φλέβας καταγείους πολ- λῶν καὶ παντοδαπῶν μετάλλων· γίνεται γὰρ ἐν αὐτῇ πολὺς μὲν ἄργυρος καὶ χρυσός, οὐκ ὀλίγος δὲ χαλκός καὶ σί- δηρος, ἔτι δὲ καττίτερος καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς κόσμον τε καὶ χρεῖαν καὶ πολεμικὴν παρασκευὴν ἀνήκοντα. 1.45 (7) Χωρὶς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φύεται κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πολλὴ μὲν κέγχρος, ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάτων δαψιλείᾳ, πολὺ δὲ ὄσπριον καὶ διά- φορον, ἔτι δὲ ὄρυζα καὶ τὸ προσαγορευ- ὀμενον βόσπορον, καὶ μετὰ ταῦτ’ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρη- 1.50 σίμων·

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ· οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίμους καρ-
 πούς φέρει δυνα- μένους τρέφειν ζῶα, περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν. (8) Διὸ καὶ
 φασὶ μηδέποτε τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμε-
 ρον ἀνηκόντων. 1.55 Διττῶν γὰρ ὄμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ
 μὲν χειμερινοῦ, καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ σπό- ρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ
 δ' ἑτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν, καθ' ἣν σπεῖρεσθαι συμβαίνει τὴν ὄρυζαν καὶ τὸ
 βόσπορον, ἔτι δὲ σήσαμον καὶ κέγχρον, 1.60 κατὰ [δὲ] τὸ πλεῖστον ἀμφοτέροις τοῖς
 καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι· πάντων δὲ (μὴ) τελεσφο- ρουμένων, θα-
 τέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσιν. (9) Οἱ τε αὐτοματίζοντες καρποὶ καὶ αἱ κατὰ
 τοὺς ἐλώ- δεις τόπους φυόμεναι ρίζαι διάφοροι ταῖς γλυκύτησιν 1.65 οὔσαι πολλὴν
 παρέχονται τοῖς ἀνθρώποις δαψίλειαν· πάντα γὰρ σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν χώραν πεδία
 γλυκεῖαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἱκμάδα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θέρει [γινομένων]
 κατ' ἐνιαυτὸν κυκλικῇ τινι πε- ριόδῳ παραδόξως εἰωθότων γίνεσθαι δαψίλειαν, χλι-
 αρῶν 1.70 πιπτόντων ὑδάτων ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀέρος, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι ρίζας
 ἔψοντος τοῦ καύματος, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων. (10) Συμβάλλονται δὲ
 παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι·
 παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις 1.75 ἀνθρώποις οἱ πολέμοιοι καταφθείροντες τὴν χώραν
 ἀγεώργητον κατασκευάζουσι· παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωρ- γῶν ἱερῶν καὶ ἀσύλων ἐω-
 μένων, οἱ πλησίον τῶν παρα- τάξεων γεωργοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν.
 Ἀμφότεροι γὰρ οἱ πολεμοῦντες ἀλλήλους μὲν ἀποκτεῖ- 1.80 νουσιν ἐν ταῖς μάχαις,
 τοὺς δὲ περὶ τὴν γεωργίαν ὄντας ἐῷσιν ἀβλαβεῖς, ὥς κοινούς ὄντας ἀπάντων εὐερ-
 γέτας, τὰς τε χώρας τῶν ἀντιπολεμούντων οὐτ' ἐμπυρίζουσιν οὔτε δεινδοτομοῦσιν.
 XXXVII. 11. Ἐχει δὲ καὶ ποταμούς ἢ χώρα τῶν 1.85 Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλω-
 τοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται
 διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν
 τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. (12) Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίῳ

1.90 τριάκοντα φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημ- βρίαν, ἐξερεύγεται δὲ
 εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀπολαμβάνων εἰς τὸ πρὸς ἑὸ μέρος τὸ ἔθνος τὸ τῶν Γανδαριδῶν
 (Γαγ- γαριδῶν?), πλείστους ἔχον καὶ μεγίστους ἐλέφαντας. (13) Διὸ καὶ τῆς χώρας
 ταύτης οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς 1.95 ἔπηλυσ ἐκράτησε, πάντων τῶν ἄλλοις ἐθνῶν φο-
 βουμένων τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν θηρίων. Καὶ γὰρ Ἀλέ- ξανδρος ὁ Μακεδὼν
 ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μό- νους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας
 γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, 1.100 καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς
 καταπολεμήσας, ὥς ἐπύθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πο-
 λεμικῶς κεκοσμημένους, ἀπέγνω τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρα- τεῖαν. (14) Ὁ δὲ παραπλήσιος
 τῷ Γάγγη ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδὸς, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ 1.105 τῶν
 ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιὼν πεδι-
 ᾶδα χώραν δέχε- ται ποταμούς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσῖνον. (15) Χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ, 1.110 καὶ ποιεῖ κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν. (16) Τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποταμοὺς πλῆθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων ὑπερβολῆς αἰτίαν φέρουσιν οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς περικειμένας χώρας, τὴν τε 1.115 Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψηλοτέρας εἶναι τῆς Ἰνδικῆς· ὥστε εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβάδας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος. (17) Ἴδιον δὲ τι συμ- 1.120 βαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον Σίλλαν, ῥέοντα δὲ ἐκ τινος ὁμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως. 1.125 XXXVIII. 18. Τὴν δ' ὅλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμεγέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, καὶ τούτων μηδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἔπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε ξενικὴν ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτε εἰς 1.130 ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκέναι. (19) Μυθολογοῦσι δὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπους τροφαῖς μὲν κεκρῆσθαι τοῖς αὐτομάτως φυομένοις ἐκ τῆς γῆς καρποῖς, ἐσθῆσι δὲ ταῖς δοραῖς τῶν ἐγχωρίων ζώων, καθάπερ καὶ παρ' Ἑλλήσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς εὐρέσεις καὶ 1.135 τῶν ἄλλων τῶν πρὸς βίον χρησίμων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον γενέσθαι, τῆς χρείας αὐτῆς ὑφηγουμένης εὐφυεῖ ζώῳ καὶ συνεργοῦς ἔχοντι πρὸς ἅπαντα χεῖρας καὶ λόγον καὶ ψυχῆς ἀγχίνουσαν. 20. Μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι 1.140 περὶ ὧν καθῆκον ἂν εἴη συντόμως· διελθεῖν. Φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκοῦντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέρας τόπων ἔχοντα δύναμιν ἀξιόλογον· ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, μηδεμιᾶς 1.145 οὖσης ἀξιολόγου πόλεως τῆς δυναμένης ἀντιτάξασθαι. (21) Ἐπιγενομένων δὲ καυμάτων μεγάλων, καὶ τῶν τοῦ Διονύσου στρατιωτῶν λοιμικῇ νόσῳ διαφθειρομένων, συνέσει διαφέροντα τὸν ἡγεμόνα τοῦτον ἀπαγαγεῖν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν πεδινῶν τόπων εἰς τὴν ὀρεινὴν· 1.150 ἐνταῦθα δὲ πνεόντων ψυχρῶν ἀνέμων καὶ τῶν ναματιαίων ὑδάτων καθαρῶν ῥεόντων πρὸς αὐταῖς ταῖς πηγαῖς, ἀπαλλαγεῖναι τῆς νόσου τὸ στρατόπεδον· ὀνομάζεσθαι δὲ τῆς ὀρεινῆς τὸν τόπον τοῦτον Μηρόν, καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέτρεψε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς νόσου· ἀφ' οὗ 1.155 δὴ καὶ τοὺς Ἑλλήνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδομέναι τοῖς μεταγενεστέροις τετράφθαι τὸν Διόνυσον ἐν μηρῷ. (22) Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρπῶν ἐπιμεληθέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρη- 1.160 σίμων παραδοῦναι. Πρὸς δὲ τούτοις πόλεων τε ἀξιολόγων γενηθῆναι κτίστην, μεταγαγόντα τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, τιμᾶν τε καταδεῖξαι τὸ θεῖον καὶ νόμους εἰσηγήσασθαι καὶ δικαστήρια, καθόλου δὲ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων εἰσηγητὴν γενόμενον θεὸν νομι- 1.165 σθῆναι καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. (23) Ἱστοροῦσι δ' αὐτὸν καὶ γυναικῶν πλῆθος μετὰ τοῦ στρατοπέδου περιάγεσθαι, καὶ κατὰ τὰς ἐν

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

τοῖς πολέμοις παρατάξεις τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις κεχρῆσθαι, μήπω σάλπιγγος εὐρημένης. Βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη 1.170 δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γήρα· τελευτῆσαι· διαδεξαμέ- νους δὲ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολ- λαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθεί- σης τῆς ἡγεμονίας δη- μοκρατηθῆναι τὰς πόλεις. 1.175 XXXIX. 24. Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες. Τὸν τε Ἡρακλέα φασὶ παρ' αὐτοῖς γεγενῆσθαι, καὶ παραπλησίως τοῖς Ἑλλήσι τό τε ρόπαλον καὶ τὴν λεοντὴν αὐτῷ προσάπτουσι· τῇ

1.180 δὲ τοῦ σώματος ρώμη καὶ ἀλκῇ πολλῷ τῶν ἄλλων ἀν-θρώπων διενεγκεῖν, καὶ καθαρὰν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. (25) Γαμήσαντα δὲ πλείους γυ- ναῖκας, υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρα δὲ μίαν γεννῆ-σαι· καὶ τούτων ἐνηλίκων γενο- μένων, πᾶσαν τὴν 1.185 Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς ἴσας τοῖς τέκνοις μερίδας ἅπαν- τας τοὺς υἱοὺς ἀποδείξαι βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασιλίσσαν ἀποδείξαι. (26) Κτί- στην τε πόλεων οὐκ ὀλίγων γενέσθαι, καὶ τούτων τὴν ἐπιφανε- στάτην καὶ μεγίστην προσαγορεύσαι Παλί- 1.190 βοθρα· κατασκευάσαι δ' ἐν αὐτῇ καὶ βασιλεία πολυ- τελῇ καὶ πλήθος οἰκητόρων καθιδρῦσαι· τὴν τε πόλιν ὀχυρῶσαι τάφροις ἀξιολόγοις ποταμίους ὕδασι πληρου- μέναις. (27) Καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέα τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν ποιησάμενον ἀθανάτου τυχεῖν τιμῆς· τοὺς 1.195 δ' ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύσαντας ἐπὶ πολλὰς γενεὰς καὶ πράξεις ἀξιολόγους μεταχειρισμένους μήτε στρα- τεῖαν ὑπερόριον ποιήσασθαι, μήτε ἀποικίαν εἰς ἄλλο ἔθνος ἀποστεῖλαι. Ὑστερον δὲ πολλοῖς ἔτεσι τὰς πλεί- στας μὲν τῶν πόλεων δημοκρατηθῆναι, τινῶν δὲ ἔθνων 1.200 τὰς βασιλείας διαμεῖναι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβά- σεως. (28) Νομί- μων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλλαγμένων θαυμασιώτατον ἂν τις ἡγήσαιτο τὸ κα- ταδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νενομοθέτηται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μηδένα τὸ πα- 1.205 ράπαν εἶναι, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσό- τητα τιμᾶν ἐν πᾶσι. Τοὺς γὰρ μαθόντας μὴθ' ὑπερέχειν μὴθ' ὑποπίπτειν ἄλλοις κράτι- στον ἕξιν βίον πρὸς ἀπάσας τὰς περιστάσεις· εὐθες γὰρ εἶναι νόμους μὲν ἐπ' ἴσης τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' ἐξουσίας ἀνωμάλους κα- 1.210 τασκευάζειν. XL. 29. Τὸ δὲ πᾶν πλήθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἐστι τὸ μὲν πρῶτον σύστημα φιλοσό- φων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῇ δ' ἐπι- φανείᾳ πάντων πρωτεύον· ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ 1.215 φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὔθ' ἐτέρων κυριεύου- σιν οὔθ' ὑφ' ἐτέρων δεσπόζονται. (30) Παραλαμβάνονται δὲ ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτῶν εἰς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὥς θεοῖς γεγο- νότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄϊδου μάλιστα 1.220 ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους· τῷ δὲ κοινῷ τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέχονται χρείας παραλαμβάνόμενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγά- λην σύνοδον, προ- λέγοντες δὲ τοῖς πλήθεσι περὶ αὐχμῶν καὶ ἐπομβρίας, 1.225 ἔτι δὲ ἀνέμων εὐπνοίας καὶ νόσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελῇ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

σαι. (31) Τὰ μέλλοντα γὰρ προακούσαντες οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκπλη- ροῦσιν ἀεὶ τὸ μέλλον ἐκλείπειν καὶ προκατασκευάζουσιν ἀεὶ τι τῶν χρησίμων· ὁ δὲ ἀποτυχὼν τῶν φιλοσόφων 1.230 ἐν ταῖς προρρήσεσιν ἄλλην μὲν οὐδεμίαν ἀναδέχεται τιμωρίαν ἢ βλασφημίαν, ἄφωνος δὲ διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον. 32. Δεύτερον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ τῷ πλήθει τῶν ἄλλων πολὺ προέχουσιν· οὗτοι δὲ 1.235 πολέμων καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας ἀφειμένοι περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολοῦνται· καὶ οὐδεὶς ἂν πολέμιος περιττῶν γεωργῶν κατὰ τὴν χώραν ἀδικήσκειν, ἀλλ' ὥς κοινοὺς εὐεργέ- τας ἡγούμενοι πάσης ἀδικίας ἀπέχονται. Διόπερ ἀδιάφθορος ἡ χώρα διαμένουσα καὶ καρποῖς 1.240 βρίθουσα πολλὴν ἀπόλαυσιν παρέχεται τῶν ἐπιτηδείων τοῖς ἀνθρώ- ποις. (33) Βιοῦσι δ' ἐπὶ τῆς χώρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν γεωργοὶ, καὶ τῆς εἰς τὴν πόλιν καταβάσεως παντελῶς ἀφροσύνη. Τῆς δὲ χώρας μισθοὺς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν 1.245 βασιλικὴν εἶναι, ἰδιώτῃ δὲ μηδενὶ γῆν ἐξεῖναι κεκτη- σθαι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι. 34. Τρίτον δ' ἐστὶ φῦλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποιμένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν 1.250 ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτῃ δὲ βίω χρώνται· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κυνηγοῦντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δὲ ἀσχοῦντες καὶ φιλο- πονοῦντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικήν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ ὀρνέων τῶν κατεσθίων· 1.255 τῶν τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν. XLI. 35. Τέταρτον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν τεχνιτῶν· καὶ τούτων οἱ μὲν εἰσιν ὀπλοποιοὶ, οἱ δὲ τοῖς γεωργοῖς ἢ τισὶν ἄλλοις τὰ χρήσιμα πρὸς ὑπηρεσίαν κατασκευάζουσιν· οὗτοι δὲ οὐ μόνον ἀτελεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ 1.260 σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσιν. 36. Πέμπτον δὲ στρατιωτικὸν, εἰς τοὺς πολέμους εὐθετοῦν, τῷ μὲν πλήθει δεύτερον, ἀνέσει δὲ καὶ παι- διᾷ πλείστη χρώμενον ἐν ταῖς εἰρήναις. Τρέφεται δ' ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πᾶν τὸ πλη- θος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν 1.265 πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων. 37. Ἑκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων· οὗτοι δὲ πολυπραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφορῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ᾖ, τοῖς ἄρχουσιν.

1.270 38. Ἑβδομον δ' ἐστὶ μέρος τὸ βουλευὼν μὲν καὶ συν- εδρεῦον τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευομένοις, πλήθει μὲν ἐλάχιστον, εὐγενεῖα δὲ καὶ φρονήσει μάλιστα θαυ- μαζόμενον· ἐκ τούτων γὰρ οἱ τε σύμβουλοι τοῖς βασι- λεῦσιν εἰσιν οἱ τε διοικηταὶ τῶν κοινῶν καὶ οἱ δικασταὶ 1.275 τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ καθόλου τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκ τούτων ἔχουσι. 39. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτά ἐστιν. Οὐκ ἔξεστι δὲ γα- μεῖν ἐξ ἄλλου γένους ἢ προαιρέσεις ἢ τέχνας μεταχει- 1.280 ρίζεσθαι, οἷον στρατιώτην ὄντα γεωργεῖν ἢ τεχνίτην ὄντα φι- λοσοφεῖν. XLII. 40. Ἐχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἀλκῇ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας. Ὁχεύεται δὲ τοῦτο τὸ ζῷον οὐχ, ὥσπερ 1.285 τινὲς φασιν, ἐξηλλαγμένως, ἀλλ' ὁμοίως ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις τετραπόδοις ζώοις· κύουσι δὲ τοὺς μὲν ἐλα- χίστους μῆνας ἑκκαίδεκα, τοὺς δὲ πλείστους ὀκτωκαί- δεκα.

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

Τίκτουσι δὲ καθάπερ ἵπποι κατὰ τὸ πλεῖστον ἔν, καὶ τρέφουσι τὸ γεννηθὲν αἱ μητέρες ἐπ' ἔτη ἕξ. 1.290 Ζῶσι δ' οἱ πλεῖστοι καθάπερ ὁ μακροβιώτατος ἄνθρωπος, οἱ δὲ μάλιστα γηράσαντες ἔτη διακόσια. 41. Εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ξένους ἄρχοντες τεταγμένοι καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ξένος ἀδικῇται· τοῖς δ' ἄρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσά- 1.295 γουσι καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευτῶντας θάπτουσιν, ἔτι δὲ τὰ καταλειφθέντα χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν. (42) Οἱ τε δικασταὶ τὰς κρίσεις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς διαγινώσκουσι, καὶ πικρῶς τοῖς ἁμαρτάνουσι προσφέρονται. Περὶ μὲν οὖν 1.300 τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι. t2-20.1

E LIBRO PRIMO.

2.1 Arrianus Exp. Al. V, 6, 2: Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· 2.5 πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης ποταμός ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι, αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ 2.10 ξυμβαλεῖν· ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπειργεῖν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα 2.15 ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμνεται. Καί ἐστι πεδῖον ἢ πολλὴ αὐτῆς· καὶ τοῦτο, ὡς εἰκάζουσιν, ἐκ τῶν ποταμῶν προσκεχωσμένον· εἶναι γὰρ οὖν καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα πεδία οὐ πρόσω θαλάσσης τὰ πολλὰ τῶν ποταμῶν παρ' ἐκάστοις ποιή- 2.20 ματα, ὥστε καὶ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν τοῖς ποταμοῖς ἐκ παλαιοῦ προσκεῖσθαι, καθάπερ Ἑρμοῦ τέ τι πεδῖον λέγεσθαι, ὃς κατὰ τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνίσχων ἐξ ὄρους Μητρὸς Δινδυμήνης παρὰ πόλιν Σμύρναν Αἰολικὴν ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν· καὶ ἄλλο Καῦστρου πεδῖον 2.25 Λυδίου ποταμοῦ, καὶ Καΐκου ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικὸν ἔστε ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνικήν Εἰ δὲ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ, ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι, ἐς θάλασσαν προχέομενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέρουεν καὶ 2.30 πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδῖον τε ἢ πολλὴ ἔστι, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδῖον ἔχει προσκεχωσμένον. Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Καῦστρον καὶ Καϊκὸν τε καὶ Μαιάνδρον ἢ ὅσοι 2.35 πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων 2.40 ἄξιοι ξυμβαλεῖν· ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκείνοι γε πάντες συμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται· ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποταμούς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παραλαβὼν, καὶ τῇ ἐπωνυ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

μία κρατήσας, οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν. 2.45 Ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λε- λέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν συγ- γραφήν. 3.1 Strabo XV: Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαὸν 3.5 καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ πρὸς- εἴων πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέπτω- κεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου 3.10 πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίους σταδίους, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐωθινῆς

παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡϊόνα. Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ 3.15 τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβο- λῶν αὐτοῦ· ὥστ' ἀπεναντίον ἢ ἐωθινῇ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξα- κισχιλίων σταδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώ- 3.20 ρας τό τ' ἐλάχιστον, καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω- τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιότερως εἰπεῖν· καταμε- μέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικὴ σταδίων μυρίων· τὰ 3.25 δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Πα- λιβόθρων· εἴη δ' ἂν σταδίων ἑξακισχιλίων. Ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτα- τον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὥς ἐκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα 3.30 λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί· καὶ ὁ <Μεγασθένης> οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἑλαττόν φησι ... Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρου- σιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρί- 3.35 τον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τετ- τάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριάσαντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. 4.1 Strabo II.: Φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ Ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφω- νίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ 4.5 βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθέ- νους λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου. 5.1 Strabo II.: δυοῖν ἀντιμαρτυροῦντων αὐτῷ Δηϊμάχου τε καὶ Μεγασθένους, οἳ καθ' οὓς μὲν τόπους δισμυρίων τὸ διάστημά φασι τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ 5.5 μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' οὓς δὲ καὶ τρισμυρίων. Τούτους γε δὴ τοιαῦτα λέγειν καὶ τοὺς ἀρχαί- ους πίνα- κας τούτοις ὁμολογεῖν. 6.1 Arrian. Ind. 3, 7: Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατο- λέων ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὃ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιεῖν· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵναπερ τὸ βραχύτατον 6.5 αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γίνεται, καὶ ἐπέχει τριηκοσίους καὶ δισχιλίους, ἵναπερ τὸ στεινότατον αὐτοῦ. 7a.1 Strabo II: Μεγασθέ-

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

νει φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀπο- κρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς ἀντιπίπτειν. 7b.1 Strabo II: Δημάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντι- πίπτειν τὰς σκιὰς ὅπερ ὑπείληφεν ὁ Μεγασθένης. 8.1 Plinius H. N. VII, 22, 6: Ab iis in interiore situ Monedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septemtrionem cadunt hieme, aestate in austrum, 8.5 per senos menses. Septemtriones eo tractu semel in anno apparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes. 9.1 Strabo XV: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν, τὸν δὲ θερινὸν, καὶ ὄμβρον 9.5 ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρ- ποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει 9.10 καὶ ἐψῆσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δὲ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγο- μένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἔψη- σίς ἐστι· καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, 9.15 ὅσον καὶ ἢ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐ- καμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. 10.1 Strabo XV: Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρα- σίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλασίους λεόντων· δυνατοὺς δὲ ὥστε τῶν ἡμέρων τινὰ, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέ- 10.5 λει δραξάμενον ἡμιόνου, βιάσασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυοῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέ-

10.10 σεις καὶ κλοπὰς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκυτέρους σύκων ἢ μέλιτος. Ἀλλαχοῦ δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους ὥσπερ αἱ νυκτερίδες, καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασήποντας τὸν χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξά- 10.15 μένου· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθεσι· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον· εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθὲν πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλ- 10.20 μούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχεθῆναι δὲ καὶλέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀπο- θανεῖν κρατούμενον τοῦ ῥύγχους πρότερον ἢ ἀφεθῆναι. 11.1 Aelian. N. A. XVII, 39: Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ καὶ οὐρὰς πη- χῶν πέντε· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια, 11.5 καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρὸς- ὦπον εἶναι πᾶν λευκοῦς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλα- χόθι πιθήκοις συμφυεῖς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες. 12.1 Aelian. N. A. XVI, 41: Μεγασθένης φησὶ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι περωτοὺς μεγέθει με- γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους 12.5 πτηνοὺς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατὰ τινος ἀποστάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρῆμα. Καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγασθένους ταῦτα. 13a.1 Strabo XV: Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσγεσθαι καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετρο- κυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους, οἱ λίθους κατα- 13a.5 κυλίουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας, τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμέρα ζῶα τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶ- ναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· κα- λάμους δὲ μήκος μὲν τριάκοντα ὀργυίων τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν 13a.10 διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τριπλήχη, τοῖς δὲ διπλασίαν. 13b.1 Aelianus XVI, 20: Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδία, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτῳ, 13b.5 ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἔνθηρα· καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς ὄϊς τὰς ἐκεῖ φασὶν εἶναι καὶ ταύτας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἰγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς. Πλήθη δὲ αὐτῶν 13b.10 καὶ ἀρι- θμοῦ πλείω φασὶν οἱ τούτων συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά. Λέγεται δὲ καὶ ζῶον ἐν τούτοις εἶναι μονόκερων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὀνομάζεσθαι καρτά- 13b.15 ζωνον· καὶ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππου τοῦ τελείου, καὶ λόφον, καὶ λάχνην ἔχειν ξανθὴν, ποδῶν δὲ ἄριστα εἶλη· χέναι, καὶ εἶναι ὠκιστον, καὶ τοὺς μὲν πόδας ἀδιαρ- θρώτους τε καὶ ἐμπερεῖς ἐλέφαντι συμπεφυκέναι, τὴν δὲ οὐρὰν συός· μέσον δὲ τῶν ὀφρυῶν ἔχειν ἐκπεφυκὸς 13b.20 κέρας, οὐ λεῖον, ἀλλὰ ἐλιγμοὺς ἔχον τινὰς καὶ μάλα αὐτοφυεῖς, καὶ εἶναι μέλαν τὴν χροάν· λέγεται δὲ καὶ ὀξύτατον εἶναι τὸ κέρας ἐκεῖνο· φωνὴν δὲ ἔχειν τὸ θηρίον ἀκούω τοῦτο πάντων ἀπηχεστάτην τε καὶ γεγωνοτάτην· καὶ τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζῶων προσιόντων φέρειν, καὶ 13b.25 πρῶτον εἶναι, λέγουσι δὲ ἄρα πρὸς τὸ ὁμόφυλον δύσεριν εἶναι πῶς. Καὶ οὐ μόνον φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναι τινα συμφυὴ κύριξιν τε πρὸς ἀλλήλους καὶ μάχην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς θηλείας ἔχουσι θυμὸν τὸν αὐτὸν, καὶ προάγειν τε τὴν φιλονεικίαν καὶ μέχρι θανάτου ἡττηθέντα ἐξά- 13b.30 γουσιν· ἔστι μὲν οὖν καὶ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ῥω- μαλέον, ἀλκή δὲ οἱ τοῦ κέρατος ἄμαχός ἐστι. Νομὰς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφετέρως συνδυασθεῖς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράκυνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμῳ ἐστών· εἴτα ταύτης 13b.35 παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὐθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος. Τούτων οὖν πῶλους πάνυ νεαροὺς κομίζεσθαι φασὶ τῷ τῶν Πραισίων βασιλεῖ, καὶ τὴν ἀλκὴν ἐν ἀλλή- λοις ἀποδεί- κνυσθαι κατὰ τὰς πανηγυρικός· τέλειον δὲ ἀλῶναί ποτε 13b.40 οὐδεὶς μέμνηται. Id. c. 21: Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασὶν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χώρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα, φασὶν, ἐν 13b.45 τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύροις ἐμπερῇ

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

τὰς μορφάς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰξύος ἵππουριν. Καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν μὴ ἐνοχλούμενα διατρίβειν ἐν τοῖς δρυμοῖς ὑλοτραγοῦντα, ὅταν δὲ αἰσθωνται κυνηγετῶν κτύπου, καὶ ἀκούσωσι κυνῶν ὑλακῆς, ἀναθέουσιν εἰς 13b.50 τὰς ἀκρωρείας αὐτὰς ἀμηχάνῳ τῷ τάχει· καὶ γὰρ εἰσι ταῖς ὀρειβάσιαις ἐντριβεῖς. Καὶ ἀπομάχονται πέτρας τινὰς κυλινδοῦντες κατὰ τῶν ἐπιόντων, καὶ καταλαμ-

βανόμενοι γε πολλοὶ διαφθείρονται. Καὶ ἐκ τούτων εἰσὶν ἐκεῖνοι δυσάλωτοι· καὶ μόλις ποτὲ καὶ διὰ μακροῦ 13b.55 τινὰς αὐτῶν <εἰς Πραισίους> κομίζεσθαι λέγουσι· καὶ τούτων μέντοι ἢ τὰ νοσοῦντα ἐκομίσθη, ἢ θήλεά τινα καὶ κυοῦντα· καὶ συνέβη γε θηραθῆναι τοῖς μὲν διὰ τὴν νωθείαν, ταῖς δὲ διὰ τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον. 14.1 Plinius VIII, 14, 1: Megasthenes scribit in India serpentes in tantam magnitudinem adolere, ut solidos hauriant cervos taurosque. 15.1 Aelian. N. A. VIII, 7: Μεγασθέ- νους ἀκούω λέ- γοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύ- διον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ, ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὼν δὲ ἀναπλεῖν· οὗ τὸν 15.5 ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἴτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν. 16.1 Plinius H. N. VI, 24: Megasthenes flumine dividi (Taprobanen insulam tradit) incolasque palaeogonos appellari, auri- que margaritarumque fertiliores quam Indos. 17.1 Antigonus Hist. Mirab. c. 147: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγρα- φότα ἱστορεῖν, ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι. 18a.1 Arrianus Ind. 4, 2 – 13: Αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγί- στοιν ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγ- γεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· (3) αὐτόν 18a.5 τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς αὐτόν τόν τε Καῖνᾶν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἐραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλω- τούς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλω- 18a.10 τούς. (4) Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρανιν καὶ Ὠμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτόν Κομμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέων· (5) καὶ ἐπὶ 18a.15 τούτοις Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύ- ματις ἐπὶ Παζάλαισι καλου- μένοισι, καὶ Ἐρρένουσις ἐν Μάθαισιν, ἔθνεϊ Ἰνδικῷ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ. 18a.20 (6) Τούτων λέγει Μεγασθένης οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάν- δρου ἀποδέοντα, ἵνα περ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. (7) Εἶναι ὦν τὸ εὖρος τῷ Γάγγῃ, ἔνθα περ αὐτὸς ἐωϋτοῦ στεινότατος, εἰς ἑκατὸν σταδίους· πολ- λαχῇ δὲ καὶ λι- μνάζειν, ὥς μὴ ἀποπτον εἶναι τὴν πέρην χώραν, ἵνα περ 18a.25 χθαμαλή τε ἐστὶ καὶ οὐδαμῇ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα. (8) Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται. Ὑδραῶ- της μὲν Καμβισθόλοισι παρειληφώς τόν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστρο- βαισι καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκέων καὶ τὸν Νεῦ- 18a.30 δρον ἐξ Ἀττακηνῶν, ἐς Ἀκεσίνην ἐμβάλλουσιν. (9) Ὑδά- σπης ἐν δὲ Ὀξυδράκαισιν ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπαισι, ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκ- διδοῖ καὶ οὗτος. (10) Ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς συμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκδιδοῖ. Τούτων 18a.35 ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωϋτοῦ ἤδη οὐνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν· (11) Κω-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

φήν δὲ ἐν Πευκελαιήτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαρροίαν, ἐκ-
διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. (12) Καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος 18a.40 καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ
διέχοντες, ἐμβάλ- λουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ, ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων,
ἔρημος ἄλλου ποταμοῦ, ἐκ- διδοῖ ἐς αὐτόν. Καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης
18a.45 λέγει, ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. 18b.1 Τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεος
τε καὶ μεγέθεος τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοὴ ἀναγεγρά-
φθω. Ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγρα- 18b.5 ψεν, οἱ
ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδούσιν ἐς τὸν ἐϋόν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω
πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσιν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσί-
ποροι πάντες. Ἀλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκεῖ μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας,
πλήν 18b.10 γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελ- θόντες. Συγγενέ-
σθαι γὰρ Σανδρακόττω λέγει, τῷ με- γίστῳ βασιλεῖ καὶ Πώρῳ, ἔτι τούτου μέζονι 18c.1
Strabo XV: Λέγουσιν οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τούλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν·
Μεγασθένης δὲ, ὅταν ἡ μέτριος, καὶ ἐς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυῶν
τούλάχιστον. Ἐπὶ 18c.5 δὲ συμβολῇ τούτου κτλ. 19a.1 Arrianus Ind. 6, 2: Καὶ τότε λέγει
Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὐνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης
ἐπωνύμου τῷ ποταμῷ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ
τε καὶ 19a.5 τῆς κρήνης· (3) τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖόνδε· οὐδὲν

εἶναι ὅτεψ ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλέειν, ἀλλὰ
πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο
καὶ ἡεροειδέστερον. 19b.1 Strabo XV: Ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ὃ μῆ-
δὲν ἐπιπλεῖ· Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ
Ἀριστοτέλης δὲ 19b.5 ἀπιστεῖ.

E LIBRO SECUNDO.

20.1 Strabo XV: Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς
τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμίραμιδος; Συναποφαίνεται δὲ πως καὶ Μεγα-
σθένης τῷ λόγῳ 20.5 τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις·
οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆ-
σαι, πλήν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι
Σέσωστρον μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ 20.10 Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προσελ-
θεῖν, Ναβοκοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκίμη- σαντα, Ἡρακλέους μᾶλλον,
καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην καὶ τὸν Πόντον 20.15 ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάνθυρ-
σον δὲ τὸν Σκύθην ἐπι- δραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς Ἰνδικῆς δὲ μηδένα
τούτων ἄψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μι-
σθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ 20.20 στρατεῦσαι,
ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον, ἡνίκα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας. Καὶ τὰ περὶ Ἡρα-
κλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθέ- νης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται· τῶν δ' ἄλλων οἱ

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

πλείους, ὧν ἐστὶ καὶ Ἑρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυ- 20.25 θώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. 21.1 Arrianus Ind. 5, 4: Οὗτος ὧν ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν 21.5 πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι· (6) Ἰνδάθурсιν δὲ τὸν Σκύ- θεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κατα- στρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρα- τέοντα· (7) Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν, 21.10 μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμά- σιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπὶ Ἰνδοὺς μοῦνον. (8) Καὶ πρὸ Ἀλεξάν- δρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, ὡς καὶ τούτου στρατεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς, καὶ καταστρεψάμενου 21.15 Ἰνδούς· Ἡρακλέος δὲ περί οὐ πολλός. (9) Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατη- λασίης καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβά- λων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας· καὶ ἐσθῆς 21.20 αὐτοῖσι κατάστικτος εἶδους, καθάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· (10) Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα. Ἀλλὰ τὴν Ἱορνον γὰρ πέτρην, ἣντινα Ἀλέξανδρος βίη ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδονικὸν δοκεῖ μοι τι κόμπασμα, κατάπερ καὶ τὸν 21.25 Παρα- πάμισον Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδέν τι προσήκοντα τούτον τῷ Καυκάσῳ. (11) Καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδαισι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτηῆνος τὸ ἄντρον, ἐν ὅτεω ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλοπῇ τοῦ πυ- ρός. (12) Καὶ 21.30 ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῇ, ὅτι δορὰς ἀμπεχομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος στρατηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φέρουσιν τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βουσὶν αὐ- τῶν ρόπαλον ἐπικέκασται· καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφε- 21.35 ρον τοῦ ροπάλου τοῦ Ἡρακλέος. 22a.1 Josephus Ant. Iud. X, 11, 1: [Ἐν δὲ τοῖς βασι- λείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ἀνοικοδομήσας (scil. ὁ Ναβουχοδονόσορος), καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξείρ- 22a.5 γάσατο, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς οἰ- κείας διαθέσεως ὡς τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μηδίαν τόποις.] <Καὶ Μεγασθένης> δὲ <ἐν τῇ δ'> (l. δευτέρᾳ) <τῶν Ἰνδικῶν> μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνεται πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέ- 22a.10 θει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· κατα- στρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλήν καὶ Ἰβηρίαν. Καὶ Διοκλῆς δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως, καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗ- 22a.15 τος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρκησε Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου. 22b.1 Syncellus: Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' (l. δευτέρᾳ) τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς

ἀνδρείᾳ μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κα- 22b.5 τεστρέψατο. Συμφω- νεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, ἔνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πολιορκίας

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ τῶν Φοινίκων πάλαι, αἵτινες ἱστορίαι φέρονται περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅτι Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Φοινίκην κατεστρέψατο πολέμοις. 22c.1 Euseb. Pr. Ev. IX: Εὐρον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀβυδηνοῦ Περί Ἀσσυρίων γραφῇ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ταῦτα· Μεγασθένης δὲ φησι Ναβουκοδρόσο- ρον Ἡρακλέος ἀλκιμώτερον γεγονότα ἐπὶ τε Λιβύην 22c.5 καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι· ταύτας δὲ χειρωσάμενον ἀποδασμὸν αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσαι. 23.1 Arrianus Ind. c. 7: "Ἐθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατόν τι ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης> δυοῖν δέοντα. [Καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς ξυμφέ- ρομαι Μεγασθένει· τὸ δὲ ἀτρεκές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως 23.5 ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμύξιος πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.] Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς κατάπερ Σκυ- θέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανῶ- 23.10 μενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πό- λιας οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλιας εἶναι μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπεχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅσων κατακτάνοιεν· σι- τέεσθαι δὲ τῶν δεινδρέων τὸν φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ 23.15 δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ <Τάλα> καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν οἷά περ τολύπας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς 23.20 ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλίας τε οἰκῆσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλισιν, οἶνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν διδάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν, 23.25 ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέ- ρου· βόας τε ὑπ' ἀρότρῳ ζευῆσαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὀπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι. Καὶ θεοὺς σέβειν 23.30 ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἑωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκ- διδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι κα- λεόμενον· καὶ κομᾶν Ἰνδοὺς τῷ θεῷ, μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς 23.35 Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ κα- θίσταντο. C. 8. Ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὡς οἱ ταῦτα κε- κοσμέατο, καταστήσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἕνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαν- τος δὲ 23.40 Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κρα- δεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμεί- 23.45 βειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστα- σθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. Ἡρα- κλέα δὲ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κα- τέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. Τοῦ- 23.50 τον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρε- σθαι Ἰν- δικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα, καὶ ποταμὸς Ἰωβά-

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

ρης πλωτὸς διαρ- ρέει τὴν χώραν αὐτῶν. Τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρα- κλῆς ἦντινα ἐφόρει, <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην 23.55 τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεΐ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται· καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, (πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλ- θεῖν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα,) θυγατέρα δὲ μουννο- γενέην· οὐνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Πανδαίην, καὶ τὴν 23.60 χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν ἄρ- χειν Ἡρακλῆς, Πανδαίην, τῆς παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς πεν- τακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας. Καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν 23.65 περὶ Ἡρακλέος λέγουσιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακὸν κίναδος, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμον γυναικῆϊον· [ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι· 23.70 καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνέονται·] τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτῳ τῇ Ἰνδῶν γλῶσση καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰν- 23.75 δῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυ- γατρὶ τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον. Καὶ λέγει <Μεγασθένης> (*), θηρεύεσθαι αὐτοῦ τὴν κόγχην δικτύοις, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσσῃ κατ' αὐτὸ πολλὰς κόγχας, κατάπερ τὰς μελίσσας· καὶ εἶναι

23.80 γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα ἢ βασίλισσαν, ὡς τῇσι μελισσῇσι. Καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτέων· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασι- λεὺς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θηρατοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους· τοὺς 23.85 ἀλόντας δὲ περιορᾶν κατασαπῆναι σφισι τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὁστέῳ ἐς κόσμον χρῆσθαι. Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὄρυς- σόμενον. 23.90 C. 9. Ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγά- τηρ τοῦ Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας ἐπταέτεας ἐούσας ἐς ὥρην γάμου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτα τὰ πλεῖστα βιώσκεσθαι *. Καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὁψιγόνου 23.95 οἱ γενομένης τῆς παιδὸς, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἐωυτῷ ἐούσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτεω ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτεϊ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας. Ποιῆσαι ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου· 23.100 καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίη ἐπῆρξε, ταῦτό τοῦτον γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος [Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, εἴπερ ὦν τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα Ἡρα- κλῆς οἷός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀποφῆναι μα- κροβιώτερον, ὡς ὠραίη μιγῆναι τῇ παιδί. Ἀλλὰ γὰρ εἰ 23.105 ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ παίδων ἀτρεκέα ἐστίν, ἐς ταῦτόν φέρειν δοκεῖ ἔμοιγε ἐς ὃ τι περ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσσαρακοντούτεες ἀποθνήσκου- σιν οἱ πρεσβύτατοι αὐτῶν. Οἷς γὰρ τό τε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος ὁμοῦ τῷ γῆραϊ, 23.110 πάντως που καὶ ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον τοῦ τέλεος ταχυ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τέρη ἐπανθέει· ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὠμογέροντες ἄν που εἶεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι δὲ ἔτεα γεγονότες οἱ ἔξω ἥβης νεηνίσκοι· ἡ δὲ ἀκροτάτη ἥβη ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα· καὶ τῇσι γυναιξὶν ὥρῃ τοῦ γάμου 23.115 κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς τὰ ἑπτὰ ἔτεα συμβαίνοι.] Καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης, αὐτὸς οὗτος <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ φθίνειν ταχύτερον. Ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἠρίθμεον Ἴνδοι ἐς 23.120 Σανδράκοττον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ** τὴν δὲ καὶ ἐς τριηκόσια· τὴν δὲ εἴκοσι τε ἐτέων καὶ ἑκατόν (*)· πρεσβύτερὸν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇ 23.125 σὺν Ἴνδοι λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καί· τοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστα· τον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρατῆσαι 23.130 πάντων τοῖς ὅπλοις, ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρατῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἤθελεν. Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκῆς σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην. 24.1 Phlegon Mirab. c. 33: Μεγασθένης δὲ φησιν, τὰς ἐν Παλαίᾳ κατοικοῦσας γυναῖκας ἐξαετέϊς γινομένας τίκτειν. 25.1 Strabo XV: Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου (τοῦ Γάγγου) τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἰδρῦσθαι (sc. Μεγασθένης φησὶ) σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλο- 25.5 γράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσιν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὁπῶν τοξεύειν· προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροίων. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν 25.10 δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμενον, πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθείς. 26.1 Arrian. Ind. c. 10: Λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημῆα ὅτι Ἴνδοι τοῖς τελευτήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἄρε· τὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ᾧδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπᾶδονται. (2) Πο- 26.5 λίων δὲ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσια, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέεσθαι· (3) οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεόμενας διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ 26.10 ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. (4) Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδεξίοισι τε καὶ μετεώροισι τόποισι καὶ τούτοις ὑψηλοῖσιν, ᾠκισμέναι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι· (5) μεγίστην δὲ πόλιν ἐν Ἰνδοῖσιν εἶναι Παλίμ- 26.15 βοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσι τοῦ τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος· ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπει- 26.20 δὴν ἐμβάλλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. (6) Καὶ λέγει Μεγα-

σθένης, μῆκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν κατ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν ἵνα περ μακρο-

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

τάτη αὐτὴ ἐωυτῆς ῥῆγισται ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ δὲ πλάτος ἐς πεντεκαίδεκα· (7) τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλε- 26.25 θρον, τὸ δὲ βάθος τρι- ἡκοντα πήχεων· πύργους δὲ ἑβδο- μήκοντα καὶ πεντακοσίους ἐπέχειν τὸ τεῖχος καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. (8) Εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν· τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν 26.30 ἐς ταῦτο συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. (9) Λακεδαιμονίοισι μὲν γε οἱ εἰλωτες δοῦλοί εἰσι καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται· Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι μήτι γε Ἰνδῶν τις. 27.1 Strabo XV: Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαίταν οἱ Ἰνδοὶ πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὅχλῳ περιττῶ χαίρουσι· διόπερ εὐκοσμοῦσι. Πλεί- στη δ' ἐπιχειρία περὶ τὰς κλοπὰς. Γενομένους 27.5 δ' οὖν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατο- ἐδῶ φησὶν ὁ <Μεγασθένης,> τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγρά- φοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. (2) Οὐδὲ γὰρ γράμ- 27.10 ματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖ- σθαι (*). εὖ πράττειν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνον τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύξης ἀντὶ κριθίνου συν- τιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρουζαν εἶναι ῥοφητήν. (3) Καὶ 27.15 ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑπο- θήκης οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύ- ρων, οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν πα- ραβαλλομένους· καὶ τὰ οἶκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν. 27.20 Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά. Τᾶλλ' οὐδ' ἂν τις ἀποδέ- ξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινήν δειπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' ὅπως ἐκά- στῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτι- κὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον 27.25 4. Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρίψιν δοκιμάζουσι, καὶ ἄλλως καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενί- νων λείων ἐξομαλίζον- ται τὰ σώματα. Λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ μικρὰ χώ- ματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται. Χρυσοφοροῦσι γὰρ καὶ διαλίθῳ κόσμῳ χρῶνται, σιν- 27.30 δόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἔπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν· ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρε- τὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόα- σιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ 27.35 γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζευγος βοῶν· ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ σωφρο- νεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. Θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον 27.40 ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον ἀλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. 5. Ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἀλόους ἀκρωτηριάζεται· ὃ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖ- ται· ἐὰν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν 27.45 ἀφέληται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι· [Ονησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει κτλ.]. 6 Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· 27.50 ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

λακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα γέ-
ρας ἔχει
συνεῖναι τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες. Οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν
ὁ βασιλεὺς, καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάτ- 27.55
τείνε διὰ
τὰς ἐπιβουλὰς. 7. Τῶν γε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν
αἷς διημερεῖ διακούων οὐδὲν ἦττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας·
αὕτη δ' ἐστὶν ἡ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ 27.60 καὶ διακούει καὶ τρίβεται
τεττάρων περιστάντων τρι-
βέων. Ἐτέρα δ' ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰς θυσίας ἔξοδος. Τρίτη δ'
ἐπὶ θήραν βακχικὴ τις, κύκλῳ γυναικῶν περικεχυ-
μένων, ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων·
παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θά- 27.65
νατος·
προηγούνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμα-
σιν ἀπὸ βήματος τοξεύων· παρεστᾶσι δ' ἔνοπλοι δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς
ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖ-
κες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵπ-
πων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' 27.70 ἐλεφάντων, ὥς καὶ συστρατεύουσιν, ἡσκημένοι παντὶ ὄπλῳ.
[Ἐχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν· ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοι-
άδε.] Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερωῷ γυναιξὶ 27.75 μίσγεσθαι,
καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα. Πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους
κτλ. 28.1 Athenaeus IV: <Μεγασθένης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν> τοῖς Ἰνδοῖς φησιν
ἐν τῷ

δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳ τράπεζαν, ταύτην δ' εἶ-
ναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθή-
καις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ 28.5 τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον
μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθῆν, ὥς ἂν τις ἐψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὅψα πολλὰ κεχειρουργη-
μένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. 29.1 Strabo II: Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς
γράψαντες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγό-
νασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δηίμαχος· τὰ
δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι 29.5 τοιοῦτοι
παραψελλίζοντες ἦδη. Καὶ ἡμῖν δ' ὑπῆρξεν ἐπὶ πλεόν καταδεῖν ταῦτα, ὑπομνηματιζο-
μένοις τὰς Ἀλε-
ξάνδρου πράξεις· διαφερόντως δ' ἀπιστεῖν ἄξιον Δηί-
μαχῳ τε καὶ
Μεγασθένει. Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τοὺς Ἑνωτοκοῖτας καὶ τοὺς Ἀστόμους καὶ Ἄρρινας
ἱστοροῦν- 29.10
τες, Μονοφθάλμους τε καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθο-
δακτύλους·
ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν Ὀμηρικὴν τῶν Πυγμαίων γερανομαχίαν, τρισπιθᾶμους εἰπόν-
τες· οὗτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσωρύχους μύρμηκας καὶ Πᾶνας σφηνο-
κεφάλους ὄφεις τε
καὶ ἐλάφους σὺν κέρασι καταπίνον- 29.15
τας· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει,
ὅπερ καὶ Ἑρατοσθένης φησίν. Ἐπέμφθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ Πα-
λίμθορα, ὁ μὲν Με-
γασθένης πρὸς Σανδρόκοττον, ὁ δὲ Δηίμαχος πρὸς Ἀλλιτροχάδην τὸν ἐκείνου υἱὸν
κατὰ πρεσβείαν· ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον 29.20
τοιαῦτα, ὅφ'
ἡσδή-
ποτε αἰτίας προαχθέντες. Πατρο-
κλῆς δὲ ἦκιστα τοιοῦτος· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες
οὐκ ἀπίθανοι, οἷς κέχρηται ὁ Ἑρατοσθένης. 30.1 Strabo XV: Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ
μυ-
θῶδες πεντασπιθᾶμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθά-
μους, ὧν τινὰς ἀμύκτη-
ρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπιθᾶμους

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

πόλε- 30.5 μον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὄν καὶ Ὅμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέ- γειν αὐτῶν τὰ ὧὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὥτο- κεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μηδ' ὧὰ εὐρίσκεσθαι γερά- νων, μήτ' οὖν νεότ- τια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον 30.10 χαλκῇν ἔχουσιν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἐνωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοττον· ἀπο- καρτερεῖν γάρ (*)· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς 30.15 ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἀστόμους δὲ τινὰς ἀχθῆ- ναι, ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέφεσθαι δ' ἀτμαῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν καὶ ἀν- θέων ὀσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας ἀνα- πνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο 30.20 περιγίνεσθαι μόλις καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλ- λων διηγῆσθαι τοὺς φιλοσόφους Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας δὲ ποδῆρη τὰ ὦτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ' ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμά- 30.25 τοὺς δὲ ἄλλους, ὦτα μὲν ἔχοντας κυνὸς, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμὸν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ στήθη τοὺς δὲ Ἀμύ- κτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλι- γοχρονίους, πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν 30.30 Ὑπερβο- ρέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. [Μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγέ- νους λεχθὲν, ὡς ὅτι χαλκὸς ὕιοι σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροιτο. Ἐγγυτέρω δὲ πίστεως φησὶν ὁ <Μεγα- σθένης> ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ 30.35 ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.] 31.1 Plinius VII, 2, 14: In monte, cui nomen est Nulo, (Nullo v. l.), homines esse aversis plantis, octonos digitos in singulis habentes, auctor est <Me- gasthenes>. (15) In multis autem ontibus genus 31.5 hominum capitibus caninis ferarum pellibus velari, pro voce latratum edere, unguibus armatum venatu et aucupio vesci. [Horum supra centum viginti millia fuisse prodente se Ctesias scribit, et in quadam gente Indiae feminas semet in vita 31.10 parere genitosque confestim canescere, etc.] 32.1 Solinus 52, 36: Ad montem, qui Nulo dicitur, habitant, quibus adversae plantae sunt et octoni digiti in plantis singulis. <Megasthenes> per di- versos Indiae montes sees scribit nationes capitibus 32.5 caninis, armatas unguibus, amictas vestitu tergo- rum, ad sermonem humanum nulla voce sed latra- tibus tantum sonantes, asperis rictibus. [Apud Ctesiam legitur, quasdam feminas ibi semel parere natosque canos illico fieri, etc.] 33.1 Plinius VII, 2, 18: <Megasthenes> gentem inter Nomadas Indos narium loco foramina tantum ha- bentem, anguium modo loripedem, vocari Scyritas. Ad extremos fines Indiae ab oriente circa fontem 33.5 Gangis Astomorum gentem sine ore, corpore toto hirtam vestiri frondium lanugine, halitu tantum viventem et odore, quem naribus trahant. Nullum iis cibum nullumque potum tantum radicum flo- rumque varios odores et silvestrium malorum, quae

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

33.10 secum portant itinere, ne desit olfactus: graviore paulo odore haud difficulter exanimari. 19. Supra hos extrema in parte montium Tri- spithami Pygmaei que narrantur, ternas spithamas longitudine, hoc est, ternos dodrantes non ex- 33.15 dentes, salubri caelo semperque vernante, montibus ab aquilone oppositis: quos a gruibus infestari Homerus quoque prodidit. Fama est, insidentes arietum caprarumque dorsis, armatos sagittis veris tempore universo agmine ad mare descendere et 33.20 ova pullosque earum alitum consumere: ternis ex- peditionem eam mensibus confici, aliter futuris gre- gibus non resisti. Casas eorum luto pennisque et ovorum putaminibus construi. [Aristoteles in ca- vernis vivere Pygmaeos tradit: cetera de his, ut 33.25 reliqui.] 22. [Ctesias gentem ex his, quae appelle- tur Pandore, in convallibus sitam, annos ducenos vivere, in iuventa candido capillo, qui in sene- ctute nigrescat. Contra alios quadragenos non 33.30 excedere annos iunctos Macrobiis, quorum feminae semel pariant: idque et Agatharchides tradit; praeterea locustis eos ali et esse pernices.] Man- dorum nomen iis dedit Cli- tarchus et <Megasthenes>, trecentosque eorum vi- 33.35 cos annumerat. Feminas septimo aetatis anno parere, senectam quadragesimo accidere. 34.1 Plutarch. De fac. in luna c. 24: Τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, ἣν φησι <Μεγα- σθένης> μήτ' ἐσθίωντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφε- σθαι τῇ ὁσμῇ, πό- 34.5 θεν ἂν τις ἐκεῖ φουομένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης; t35-43.1

E LIBRO TERTIO.

35.1 Arrian. Ind. c. 11: Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἴνδοι ἐς ἑπτὰ μάλιστα γενεάς· ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σο- φισταί εἰσι, πλήθει μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξῃ δὲ καὶ τιμῇ γε- ραρώτατοι. (2) Οὐτε γάρ τι τῷ σώματι ἐργά- 35.5 ζεσθαι ἀναγκαίη σφιν προσκείται, οὔτε τι ἀποφέρειν ἀπ' ὅτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν· οὐδὲ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖσι σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· (3) καὶ δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυσίης τῶν τις σοφιστῶν 35.10 τούτων γίνεται, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖσι θύσαντας. (4) Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαντεύεσθαι ὅτι μὴ σοφῷ ἀνδρί. (5) Μαντεύουσι δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων ἔτεος καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὴ καταλαμ- βάνει· 35.15 τὰ δὲ ἴδια ἐκάστοισιν οὐ σφιν μέλει μαντεύεσθαι, ἢ ὡς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ μικρότερα, ἢ ὡς οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις πονέεσθαι. (6) Ὅστις δὲ ἐς τρεῖς μαντευσάμενος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γί- νεσθαι οὐδὲν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπάναγκες τοῦ λοιποῦ· 35.20 καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φω- νῆσαι, ὅτου ἢ σιωπὴ κατακέκριται. (7) Οὔτοι γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρεος ἐπὶ ὁ ἥλιος κατέχῃ, ἐν τοῖσι λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δένδρεσι μεγάλοισιν· ὧν 35.25 τὴν σκιὴν Νέαρχος λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλῳ ἐξικνεέσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώπους ὑπὸ ἐνὶ δένδρεϊ σκιάζε- σθαι· τηλικαῦτα εἶναι ταῦτα τὰ δένδρεα. (8) Σιτέονται δὲ ὥραϊα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

δένδρεων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ τρόφιμον οὐ μείον ἢ περ 35.30 αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων. 9. <Δεύτεροι> δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν· πλήθει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες· καὶ τούτοις οὔτε ὅπλα ἐστὶν ἀρήια οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὗτοι ἐργάζονται· καὶ τοὺς φόρους τοῖσι τε βασι- 35.35 λεῦσι καὶ τῇσι πόλυσιν, ὅσαι αὐτόνομοι, οὗτοι ἀποφέ- ρουσι· (10) καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφὶν ἅπτεσθαι, οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τάμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμέουσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον 35.40 αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀρουῶσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδοῦσιν ἢ θερίζουσιν. 11. <Τρίτοι> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ τε καὶ βουκόλοι, καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλιν οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι. Νομάδες τέ εἰσι καὶ ἀνὰ τὰ 35.45 οὖρεα βιοτεύουσι· φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τῶν κτηνέων ἀποφέρουσι· καὶ θηρεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χώραν ὄρνι- θὰς τε καὶ ἄγρια θηρία. Cap. XII. <Τέταρτον> δὲ ἐστὶ τὸ δημιουργικὸν τε καὶ καπηλικὸν γένος. Καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι, καὶ 35.50 φόρον ἀποφέρουσιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέρων, πλήν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήια ὅπλα ποιέουσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ προσλαμβάνουσιν. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς πο- ταμοὺς πλώουσι. 35.55 2. <Πέμπτον> δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ

ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὗτοι ἀσκη- ταὶ μόνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ. (3) Τὰ δὲ ὅπλα ἄλλοι αὐτοῖσι ποιέουσιν, καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι· καὶ 35.60 διακονέουσιν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖσι θεραπεύουσι καὶ τὰ ὅπλα ἐκκαθαίρουσι καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἄγουσι καὶ τὰ ἄρματα κοσμέουσι τε καὶ ἡνιοχεύουσιν. (4) Αὐτοὶ δὲ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμέει πολεμέουσιν, εἰρήνης δὲ γενομένης εὐθυμέονται· καὶ σφὶν 35.65 μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσόσδε ἔρχεται, ὥς καὶ ἄλλους τρέφειν ἄφ' αὐτοῦ εὐμαρέως. 5. <Ἑκτοί> δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμε- νοι. Οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλιν· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, 35.70 ἵνα περ βασιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖσι τέλεσιν, ἵνα περ αὐ- τόνομοι εἰσὶ· καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐ- δέν· οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. 6. <Ἑβδομοί> δὲ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ, ἢ κατὰ τὰς πόλιν ὅσοι αὐτόνομοι 35.75 σὺν τῇσιν ἀρχῇσι. (7) Πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος ἐστὶ, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ ἐκ πάντων προκεκριμένον· ἔνθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νο- μάρχαι καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες τε καὶ στρα- τοφύλακες, ναύαρχοί τε καὶ ταμίαι, καὶ τῶν κατὰ 35.80 γεωργίαν ἔργων ἐπιστάται. 8. Γαμέειν δὲ ἐξ ἑτέρου γένους οὐ θέμις, οἷον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ, ἢ ἔμπαλιν· οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γένους εἰς ἕτερον, οἷον γεωργικὸν ἐκ 35.85 νομέος γενέσθαι, ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. (9) Μοῦνον σφίσις ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γενέσθαι. ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῇσιν εἰσὶ τὰ πρήγματα, ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. 36.1 Strabo XV: (1) <Φησὶ> δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

διηρησθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστω τοὺς 36.5 θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν ἕκαστος αὐτῶν συντάξῃ τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων 36.10 καὶ περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἄλῳ, νόμος ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίνουσιν. 2. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ πλεῖστοί τε εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, οἱ ἐν ἀστρατεία καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἐργάζεσθαι πόλει μὴ προσιόντες, μηδ' ἄλλη χρεῖα, μηδ' ὀχλήσει κοινῇ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἱ δ' ἀροῦσιν, 36.20 ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκείνους. Ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. 3. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνά τε παρὰ 36.25 ρέχειν καὶ μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σῖτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην νεμόμενοι βίον. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιών· 36.30 τες δ' ἐπὶ τὸν <Μεγασθένη> λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἅπερ λίπομεν. 4. Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας <τέταρτον> φησὶν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς καπηλικούς καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἢ ἐργαζομένοις 36.35 σία· ὧν οἱ μὲν φόρον τελοῦσι καὶ λειτουργίας παρέχονται τακτάς· τοῖς δ' ὀπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἐκκείνται· μόνῳ γὰρ ἐργάζονται. Παρέχει δὲ τὰ μὲν ὅπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν 36.40 ὁ ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμπόροις. 5. <Πέμπτον> ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν εἴη χρεῖα, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἐαυτῶν. 6. <Ἑκτοί> δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι· τούτοις δ' δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργούς ποιουμένοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ 36.50 τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ ἄριστοι καὶ πιστότατοι. 7. <Ἑβδομοί> δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύνεδροι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὅλων. Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμεῖν ἐξ ἄλλου γένους, 36.55 οὔτ' ἐπιτήδευμα οὔτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἔασθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετήν.

Strabo XV: Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μὲν εἰσὶν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν· ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἐξεργάζονται, καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστάς διώρυχας 36a.5 ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκοποῦσιν ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἢ τῶν ὑδάτων παρείη χρήσις. Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεως εἰσὶ κύριοι τοῖς ἐπαξίοις.

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, 36a.10 ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκέων, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν. Οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἕξ πεντάδας διήρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουςι, 36a.15 καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀποθανόντων· νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντων θάπτουσι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων 36a.20 χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἶεν αἱ κρείττους καὶ χεῖρους γοναί, καὶ θάνατοι. Τέταρτοι οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ μεταβολὰς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὥραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοῖη φόρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεστῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιά· τῷ μὲν γινύντι δὲ ζημία. Ἑκτοὶ δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. Ἰδία 36a.30 μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς τιμῶν τε καὶ ἀγορᾶς καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν. Μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία <ἢ περὶ τὰ στρατιωτικὰ>, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχῇ 36a.35 διωρισμένη· ὧν <τὴν μὲν> μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, <τὴν δὲ> μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ τοῖς κτήνεσι καὶ τὰ χρήσιμα τῆς στρατείας. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνοους παρέχουσι τυμπανιστὰς καὶ (τοὺς) κωδωνοφόρους, 36a.40 οὗτοι δὲ καὶ ἵπποκόμους καὶ μηχανοποιούς καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσιν τε πρὸς κώδωνας τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. <Τρίτοι> δὲ εἰσὶν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι· <τέταρτοι> δ' οἱ τῶν 36a.45 ἵππων· <πέμπτοι> δ' ἀρμάτων· <ἕκτοι> δὲ ἐλεφάντων. Βασιλικοὶ τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βασιλικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἱππῶνα καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται 36a.50 δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρὸς ἡνιόχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνιόχος τέταρτος, 36a.55 τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες. 36b.1 Aelianus XIII, 9: "Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαν πεπαιδευμένων. 36b.5 Τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἔστιν ἐν ἔθει, χαλινῷ ἄρχειν αὐτῶν καὶ ρυθμίζειν αὐτοὺς καὶ ἰθύνειν· κημοῖς δὲ ἄρα κεντρωτοῖς ἀκόλαστον τε ἔχουσι τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν ὑπερφάν ἀβασάνιστον· ἀναγκάζουσι δὲ αὐτοὺς ὅμως οἷδε οἱ τὴν ἱππείαν σοφισταὶ περικυκλεῖν καὶ περιδι- 36b.10 νεῖσθαι ἐς ταὐτὸν στρεφομένους, καὶ ἥπερ εἶδον ἀστόμους. Δεῖ δὲ ἄρα τῷ τοῦτο δρᾶσοντι καὶ ῥώμης χειρῶν, καὶ ἐπιστήμης εὖ μάλα ἱππικῆς. Πειρῶνται δὲ οἱ προή-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

κοντες εἰς ἄκρον τῆσδε τῆς σοφίας καὶ ἄρμα οὕτως πε- ρικυκλεῖν καὶ περιάγειν· εἴη δ' ἂν ἄθλος οὐκ εὐκαταφρό- 36b.15 νητος, ἄδηφάγων ἵππων τέτρωρον περιστρέφειν ῥαδίως. Φέρει δὲ τὸ ἄρμα παραβάτας καὶ δύο. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐλέφας ἐπὶ τοῦ καλου- μένου θωρακίου, ἢ καὶ νῆ Δία τοῦ νώτου γυμνοῦ καὶ ἐλευθέρου, πολεμιστὰς μὲν τρεῖς, παρ' ἑκάτερα βάλλοντας, καὶ τὸν τρίτον κατόπιν· τέ- 36b.20 τартон δὲ τὸν τὴν ἄρπην κατέχοντα διὰ χειρῶν, καὶ ἐκείνη τὸν θῆρα ἰθύνοντα, ὡς οἶακι ναῦν κυβερνητικὸν ἄν- δρα καὶ ἐπιστάτην τῆς νεώς. 37.1 Strabo XV, 704: Ἴππον δὲ καὶ ἐλέφαντα τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἑκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμελη- ταί. 37.5 Θῆρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλὸν ὅσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βαθεῖα, γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἴτ' εἰσαφιάσι θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυ- πτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· 37.10 ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίσσιν οἱ ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἓνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἴτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμῶ- τάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἥδη δὲ καμνόντων οἱ εὐθαρσέστατοι

37.15 τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασοῖς, τύπτειν τοὺς συμπο- δισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων 37.20 δ' ὠμοβοῖνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐ- τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσειοῖντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλῳ τομὰς, καὶ κατ' αὐτὰς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων 37.25 εἴκειν τοῖς δε- σμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἀλόντων ἀπο- λέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους ἢ νεωτέ- ρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δῆσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμάζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόῃ 37.30 καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πει- θαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου, τοὺς δὲ με- λισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες· σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσευτοι· φύσει γὰρ διάκεινται πρῶως καὶ ἡμέ- ρως, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῶν· τινὲς γὰρ καὶ 37.35 ἑξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόν- τας ἀνελό- μενοι σώζουσιν ἕκ τῆς μάχης· οἱ δὲ καὶ ὑποδύντας με- ταξὺ τῶν ἐμπρο- σθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἴ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπέ- 37.40 χεσθαι τρο- φῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν ὡς ἵπποι τοῦ ἔαρος μά- λιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὰν οἶστρω κατέχηται καὶ ἀγριαίνει· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίσιν, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς 37.45 δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεωγῶς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλεί- στους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ ἕξ ἔτη. Ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοὶ, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη,

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

πολύνοσοι δὲ 37.50 καὶ δυσίατοι. Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσ-
 κλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, τραύμασι
 δὲ ποτὸν μὲν βούτυ- ρον, ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια· τὰ δ' ἔλκη σαρκὶν ὑείαις πυριῶσιν.
 38a.1 Arrianus Ind. c. 13: Θηρῶσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, κατάπερ καὶ Ἑλ-
 ληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὶν θήρη οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία
 οὐδαμοῖσιν ἄλλοις θη- 38a.5 ρίοισιν ἐπέοικεν. (2) Ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι καὶ
 καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι.
 Τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυῖας ποιεῖνται, βάθος τε ἐς τέσσαρας. (3) Τὸν δὲ
 χόον ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, 38a.10 ἐπὶ τὰ χεῖλα ἐκάτερα τῆς τάφρου
 ἐπιφορήσαντες, ἀντὶ τείχεος διαχρέονται· (4) αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῷ χώματι τοῦ ἐπιχειλέος
 τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιεῖνται, καὶ διὰ τουτέων ὅπας ὑπολεί-
 πονται· δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσι συνεισέρχεται καὶ τὰ θηρία προσάγοντα 38a.15 καὶ
 ἐσελαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. (5) Ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες
 τῶν τινὰς θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροθήες, μίαν εἰς-
 οδὸν ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν τάφρον· καὶ ταύτῃ χόον
 τε καὶ ποίην πολλὴν ἐπιφέ- 38a.20 ρουσι τοῦ μὴ ἀρίδηλον εἶναι τοῖσι θηρίοις τὴν
 γέφυραν, μή τινα δόλον οἴσθῳσιν. (6) Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδὼν σφᾶς ἔχουσι κατὰ τῶν
 σκηνέων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῳ δε- 38a.25 πνύονταί τε 38a.25 πάντῃ καὶ ἀγελήδον νέμον-
 ται τῷ μεγίστῳ καὶ γενναίῳ- τάτῳ σφῶν ἐπόμενοι, κατάπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροις.
 (7) Ἐπεὰν ὧν τῷ ἔρκει πελάσωσι, τὴν τε φωνὴν τῶν θηλέων καὶ τῇ ὁσμῇ αἰσθανόμε-
 νοι, δρόμῳ ἴενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ 38a.30 τῆς
 τάφρου τὰ χεῖλα εὐτ' ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσι, κατὰ ταύτην ἐς τὸ ἔρκος ὠθέονται. (8)
 Οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν ἔσοδον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν
 γέφυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀποδραμόντες ἀγγέλλουσι τοὺς
 ἐλέφαντας 38a.35 ὅτι ἐν τῷ ἔρκει ἔχονται· (9) οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαί- νουσι τῶν κρα-
 τίστων τε τὸν θυμὸν καὶ τῶν χειροθε- στάτων ἐλεφάντων, ἐπιβάντες δὲ ἐλαύνουσιν
 ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος, ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτονται, ἀλλ' ἐῷσι γὰρ λιμῷ τε
 ταλαιπωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέ- 38a.40 φαντας καὶ ὑπὸ τῷ δίψει δουλωθῆναι. (10)
 Εὐτ' ἂν δὲ σφίσι κακῶς ἔχειν δοκέωσι, τηνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν
 ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχῃ ἴσταται κρατερὴ τοῖσιν ἡμέροισι
 τῶν ἐλεφάντων πρὸς τοὺς ἐαλωκότας· ἔπειτα κρατέονται 38a.45 μὲν κατὰ τὸ εἶκος οἱ
 ἄγριοι ὑπὸ τε τῇ ἀθυμῇ καὶ τῷ λιμῷ ταλαιπωρεῖσθαι. (11) Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάν-
 των καταβάντες παρεμύνοισιν ἤδη τοῖσιν ἀγρίοις τοὺς πόδας ἄκρους συνδέουσιν·
 ἔπειτα ἐγκελεύονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγῇσι σφᾶς κολάζειν πολλῇσι, ἔστ' ἂν 38a.50
 ἐκεῖνοι ταλαιπωρεῖσθαι ἐς γῆν πέσωσι· παραστάντες

δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς ἀνέχνας, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κει-
 μένοισι. (12) Τοῦ δὲ μὴ ἀπο- σείσθαι τοὺς ἀμβάτας μηδέ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργά-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

ζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν ἐν κύκλῳ μαχαιρίῳ ὀξεί 38a.55 ἐπιτέμνουσι, καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν περι- δέουσιν, ὥς ἀτρέμα ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ ἔλκεος. (13) Εἰ γὰρ περιστρέφονται ὑπὸ ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ· οὕτω μὲν ὧν ἀτρέμα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωσιμαχέοντες 38a.60 ἤδη ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν ἡμέρων. Cap. XIV. Ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τούτους ἐῷσιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἤθεα. (2) Ἀγοντες δὲ εἰς τὰς κόμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλάμου καὶ τῆς ποίης τὰ πρῶτα 38a.65 ἐμπαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περιϊστάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠδαῖσι τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνάζουσι. (4) Θυμόσοφον γὰρ εἶπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας· καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς 38a.70 ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφήν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκινδύνευσαν· ὁ δὲ τις πρὸς ὀρ- γὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμβάτην ὑπὸ μετανοίης τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. (5) [Εἶδον δὲ ἔγωγε καὶ 38a.75 ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὀρχεομένους, κυμβάλοισιν τῷ κυμβαλίζοντι πρὸς τοῖν σκελοῖν τοῖν ἐμπροσθεν προς- ηρτημένοις, καὶ πρὸς τῇ προβοσκίδι καλεομένη ἄλλο κύμβαλον· (6) ὁ δὲ ἐν μέρεϊ τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμβαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἐκατέροισιν τοῖν σκελοῖν· οἱ δὲ 38a.80 ὀρχεόμενοι ἐν κύκλῳ τε ἐχόρευον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ ἐπικάμπτοντες τὰ ἐμπροσθεν σκέλεα ἐν τῷ μέρεϊ ἐν ῥυθμῷ καὶ οὗτοι ἔβαινον, κατότι ὁ κυμβαλίζων σφίσιν ὑφηγέτο]. (7) Βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη, κατάπερ βοῦς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῇσι θηλέησιν αἱ παρὰ τοῖσι κρο- 38a.85 τάφοισιν ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖσαι ἐκπνέωσι· κύει δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἐκκαίδεκα μῆνας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα· τίκτει δὲ ἐν, κατάπερ ἵππος· καὶ τοῦτο ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος ὄγδοον. (8) Ζῶσι δὲ φάντων οἱ πλεῖστα ἔτεα ζῶντες ἐς διηκόσια· πολλοὶ δὲ 38a.90 νούσῳ προτελευτῶσιν· γῆραι δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. (9) ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴημα τὸ βόειον γάλα ἐγγεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νούσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπασσόμενα. Ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσιν 38a.95 ἴηματα. 38b.1 Aelianus N. A. XII, 44: Ἐν Ἰνδοῖς ἄν ἁλῶ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστὶ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονεῖ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπο- 38b.5 νέμει. Ἀλλ' οἱ Ἴνδοι καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐ- τὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασιν πρᾶν- νειν πει- ρῶνται, παρατιθέντες, ὥς πληροῦν τὴν γαστέρα καὶ θέλγειν τὸν θυμὸν· ὁ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ· Τί οὖν ἐκεῖνοι κατασοφίζονται καὶ δρῶσι; Μοῦσαν αὐ- 38b.10 τοῖς προσάγουσιν ἐπιχώριον, καὶ κατὰδουσιν αὐτοὺς ὀργάνῳ τινὶ καὶ τούτῳ συνήθει· καλεῖται δὲ σκινδαψὸς τὸ ὄργανον· ὁ δὲ ὑπέχει τὰ ὦτα καὶ θέλγεται, καὶ ἡ μὲν ὀργὴ πρᾶννεται, ὁ δὲ θυμὸς ὑποστέλλεται τε καὶ θόρνυται, κατὰ μικρὰ δὲ καὶ ἐς τὴν τροφήν ὀρᾷ· εἶτα 38b.15 ἀφεῖται μὲν τῶν δεσμῶν, μένει δὲ τῇ μούσῃ δεδεμένος, καὶ δειπνεῖ προθύμως ἀβρὸς δαιτυμῶν καταδεδεμένος· πόθῳ γὰρ τοῦ μέλους οὐκ ἂν

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

ἔτι ἀποσταίη. 38c.1 Idem XIII, 6: Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰὼν-ται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον. Καταιο-νοῦσι μὲν αὐτὰ ὕδατι χλιαρῷ, ὥσπερ οὖν τὸ τοῦ Εὐρυ-πύλου παρὰ τῷ καλῷ Ὀμήρῳ ὁ Πάτροκλος· εἴτα μὲν- 38c.5 τοὶ διαχρίουσι τῷ βουτύρῳ αὐτά· ἐὰν δὲ ἡ βαθέα, τὴν φλεγμονὴν πραΰνουσιν, ὕεια κρέα, θερμὰ μὲν, ἔναιμα δὲ ἔτι, προσφέροντες καὶ ἐντιθέντες. Τὰς δὲ ὀφθαλμίας θεραπεύουσιν αὐτῶν, βόειον γάλα ἀλεαίνοντες, εἴτα αὐ-τοῖς ἐγγέοντες· οἱ δὲ ἀνοίγουσι τὰ βλέφαρα καὶ ὤφε- 38c.10 λούμενοι ἡδονταί τε καὶ αἰσθάνονται ὥσπερ ἄνθρωποι· καὶ εἰς τοσοῦτον ἐπικλύζουσιν, εἰς ὅσον ἂν ὑποπαύσων-ται λημῶντες· μαρτύριον δὲ τοῦ παύσασθαι τὴν ὀφθαλ-μίαν τοῦτό ἐστι. Τὰ δὲ νοσήματα ὅσα αὐτοῖς προσπί-πτει ἄλλως, ὁ μέ-λας οἶνός ἐστιν αὐτοῖς ἄκος· εἰ δὲ μὴ 38c.15 γένοιτο ἐξάντης τοῦ κακοῦ τῷ φαρμάκῳ τῷδε, ἄσσωστά οἱ ἐστίν. 39a.1 Strabo XV: Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμηκῶν οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει μεγάλῳ τῶν προσεῶν καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύ- 39a.5 κλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφύεως ἔχον-τες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θή-ρας. Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσί τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσπάλακες· ψῆγμα 39a.10 δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμε-νον· τοῦθ' ἵπποζυ-γίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γάρ δια-μάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ

διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προστι-θέασιν κατὰ μέρος· περισπας- 39a.15 θέντων δ' ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, καὶ τῷ τυχόντι τῶν ἐμπορῶν ἀργὸν διατίθενται, χωνεύειν οὐκ εἰδότες. 39b.1 Arrianus Ind. c. 5, 4: Με-γασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέας εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν τὸν λόγον ἱστορεῖ, τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυ-σοῦ ἔνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, ἵνα 39b.5 φωλεύοιεν· καθάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ μικροὶ μύρμηκες ὀλί-γον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν· (6) ἐκείνους δὲ, εἶναι γὰρ πέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσῖτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύ-της γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν. (7) Ἀλλὰ Μεγασθένης 39b.10 ἀκοὴν ἀπηγγέεται. 40.1 Strabo XV.: Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων (sc. <Μεγασθένης>) τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησὶν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύοντας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἄμπελον παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην καὶ 40.5 κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπά-νια καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμε-λείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι ἄνθιναν 40.10 καὶ τοὺς βασιλέας κωδω-νοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν. [Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγ-χόμενα, καὶ μάλιστα [τὰ] περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου, πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· 40.15 καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγεται.] Ἄλλην δὲ

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

διαίρεσιν ποιεῖται περὶ τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ 40.20 Σαρμάνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶ- νας εὐδοκιμεῖν μᾶλλον, μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθὺς καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς, λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας λόγον μὲν ἐπάδειν δο- κεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεκνίαν· τὸ 40.25 δ' ἀληθές, σωφρονικὰς τινὰς παραινέσεις καὶ ὑποθή- κας διδόναι· τὰς δ' ἡδιστα ἀκροωμένας, μᾶλλον εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, αἰετὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων τυγχανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ 40.30 τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλ- σει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμέτρῳ, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπε- χομένους ἐμψύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόν- τας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκρο- ώμενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ' 40.35 οὐδὲ πτύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκο- λασταίνοντα. Ἔτη δ' ἐπτὰ καὶ τριά- κοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνειμένως μᾶλλον, σινδοно- φοροῦντα καὶ χρυ- σοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς χερσὶ 40.40 καὶ τοῖς ὥσιν, προσφερόμενον σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρεῖαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμε- νον· γαμεῖν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἄν- ἀδούλοις οὐσί τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτω οὔσαν πλείω 40.45 δεῖν παρα- σκευάζεσθαι. Ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιοντο, ἵνα μὴ τι τῶν οὐ θεμιτῶν ἐκφέροιεν εἰς τοὺς βεβήλους, εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς· οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὖ- 40.50 τως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλιν ὑφ' ἐτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ θανάτου· νο- μίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμήν κυομέ- νων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γέ- νεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ 40.55 τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν· διὸ τῇ ἀσκήσει πλεί- στη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ ἢ κα- κὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμ- βαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυ- πνιώδεις ὑπολήψεις ἔχοντας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς 40.60 τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομέ- νους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστου- μένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοδοξεῖν· ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κό- 40.65 σμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκείνους, καὶ ὅτι σφαιροειδῆς· ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφοί- τηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κο- σμοποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοι- χείοις πέμπτη τίς ἐστι φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ 40.70 ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἵδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὅμοια λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ καὶ Πλάτων περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ἄδου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει. 40.75 Τοὺς δὲ Σαρμάνας, τοὺς μὲν ἐντιμοτάτους

4.31. MEGASTHENES, *INDICA*

Ὑλοβίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δεν-

δρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυν-
θανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, 40.80 καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ
θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ὑλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἱατρικοὺς, καὶ ὡς περὶ τὸν
ἄνθρωπον φιλοσόφους, λι- τοὺς μὲν, μὴ ἀγράνους δὲ, ὀρύζῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφο- μέ-
νους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ 40.85 ὑποδεξάμενον ξενία· δύνασθαι
δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ ἄρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν
δὲ ἰατρειάν διὰ σιτίων τὸ πλεόν, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μά-
λιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ καταπλάσματα· τᾶλλα δὲ κα- 40.90 κουργίας
πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους κά- κείνους καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν
ἐν ταῖς ὑπομοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην.
Ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ ἐπωδούς καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους
λόγων 40.95 καὶ νομίμων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας καὶ κατὰ κώμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ
χαριεστέρους τῶν καθ' ἑξῆς θρυ- λουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα·
συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων. 41a.1 Clem.
Alex. Strom. I: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβηκώς ἐν τῇ
τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὥδε γράφει· »Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς
41a.5 ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλο- σοφοῦσι, τὰ μὲν παρ'
Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.» 41b.1
Clemens I. I.: Διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος· οἱ μὲν Σαρμᾶναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμᾶναι
καλούμενοι· καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ Ὑλόβιοι προσαγο- ρευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν
οὔτε στέγας ἔχουσιν, 41b.5 δένδρων δὲ ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦν-
ται καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν· οὐ γάμον, οὐ παιδο- ποιῶν ἴσασιν, [ὥσπερ οἱ νῦν
Ἑγκρατηταί καλούμενοι, εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγ- γέλμα-
σιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν σεμνότητος ὡς θεὸν τετιμή- 41b.10 κασι.] 42.1 Strabo XV: <Με-
γασθένης> δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσόφοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς
δὲ ποιοῦντας τοῦτο, νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερομένους
ἐπὶ πληγὴν ἢ κρημνὸν, 42.5 τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθὸν, τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχο-
μένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους, οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄν-
θρωπος, καὶ ταῖς Ἀλε- ξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέ- γεσθαι,
τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινέσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλε- 42.10 ξάνδρου ἀγγέλων καλούντων
πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπει-
θοῦντι δὲ κό-
λασιν· μήτε ἐκείνον φαίη Διὸς υἱὸν, ὅς γε ἄρχει μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς·
μηδὲ αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ᾧ οὐδεὶς κόρος· μήτε 42.15 δὲ ἀπειλῆς εἶ-
ναι φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τρο- φὸς ἡ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ ἀπαλλάξαιτο
τῆς σαρκὸς ἀπὸ γήρωος τετραχωμένης, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον·
ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι. 43.1 Arrian. Exp. Alex. VII, 2, 4: Οὐ-

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

κοῦν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπει- σθῆναι τῶν ταύτῃ σοφιστῶν, ὄντινα μάλιστα δὴ αὐτοῦ 43.5 ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν· αὐτούς τε τοὺς σο- φιστὰς λέγειν κακίζον- τας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρὰ σφίσιν εὐδαιμονίαν, ὁ δὲ δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐθεράπευε. 43.8

4.32 Hipparchus

4.32.1 About Hipparchus

Hipparchus/hɪˈpɑːrkəs/ of Nicaea, or more correctly Hipparchos (Greek: Ἰππαρχος, Hipparkhos; c. 190 BC – c. 120 BC), was a Greek astronomer, geographer, and mathematician of the Hellenistic period. He is considered the founder of trigonometry but is most famous for his incidental discovery of precession of the equinoxes.²⁹ (From Wikipedia)

4.32.2 Fragmenta geographica

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica (1431: 002) “The geographical fragments of Hipparchus”, Ed. Dicks, D.R. London: Athlone Press, 1960. Fragment 13, line 3

Strabo, 69 – 70 ἔτι φησὶν ὁ Ἰππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένης λέγοντος σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαιμένου· ἀπὸ γὰρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν ὀρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν διαφωνίαν, ἐκείνη δὲ προσέχειν.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 13, line 11

εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὔσης, πόσῳ χρή μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίου ἢ διαφορά ἐστιν, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφωνοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δις μυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δις χιλίων;

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 14, line 3

Strabo, 71 ὥστ’ οὐδ’ ἐκεῖνο εὖ λέγει τὸ ἐπειδὴ οὐκ ἔχομεν λέγειν οὔθ’ ἡμέρας μεγίστης πρὸς τὴν βραχυτάτην λόγον οὔτε γνώμονος πρὸς σκιάν ἐπὶ τῇ παρωρείᾳ τῇ

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hipparchus>.

4.32. HIPPARCHUS

ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Ἰνδῶν, οὐδ' εἰ ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστὶν ἡ λόξωσις, ἔχομεν εἰπεῖν, ἀλλ' ἔαν ἀδιόρθωτον, λοξὴν φυλάξαντες, ὥς οἱ ἀρχαῖοι πίνακες παρέχουσι.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 15, line 2

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχιλίου, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 1

Strabo, 77 νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, ὅπερ εἰρήκασιν πολλοὶ καὶ πεπιστεύκασιν, ἐπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 14

τὸ μὲν οὖν κατὰ Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τὸν συγγράψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ἱστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος, λέγειν δὲ καὶ τοὺς λόγους τοῦ γνώμονος πρὸς τε τὰς τροπικὰς σκιὰς καὶ τὰς ἡμερινὰς, αὐτόν τε Ἑρατοσθένη συμφωνεῖν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίμα μηδένα ἱστορεῖν, μηδ' αὐτόν Ἑρατοσθένη.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 17, line 18

εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὥς οἴονται, ἀποκρύπτονται, πιστεύοντες τοῖς περὶ Νέαρχον, μὴ δυνατόν εἶναι ἐπὶ ταύτῃ παραλλήλου κεῖσθαι τὴν τε Μερόην καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 21, line 4

βουλόμενος γὰρ βεβαιοῦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθετέον τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ νοτιώτερα, ὥσπερ Ἑρατοσθένης ἀξιοῖ, σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστα φησιν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκεῖνος προφέρεται· τὴν γὰρ τρίτην μερίδα κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν εἰπόντα ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς σταδίων μυρίων οὔσης, μετὰ ταῦτα ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρὸν τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς τοὺς ὅρους τῆς Καρμανίας μικρῷ πλειόνων ἐστὶν ἢ ἑννακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύσει πλευρὸν ἀπὸ Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφράτην ἐστὶν εἰς Βαβυλῶνα τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι στάδιοι, καὶ ἐξῆς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τρισχίλιοι, τὰ δὲ πρὸς ἄρκτον ἀπὸ Θαψάκου, τὸ μὲν ἀπομεμέτρηται μέχρι χιλίων ἑκατόν, τὸ λοιπὸν δ' οὐκέτι.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 24, line 17

ὑποθέσεις ταύτας τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος καὶ Σούσων παραλλήλου δυσμικωτέραν ἔχειν τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς τομῆς τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν καθηκούσης εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρακισχιλίων καὶ τετρακοσίων· σχεδὸν δὲ τι πρὸς τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἡμισειαν ὀρθῆς ποιεῖν γωνίαν τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν καὶ τῶν ὀρων τῆς τε Καρμανίας

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἡσημερινῆς ἀνατολῆς· ταύτη δ' εἶναι παράλληλον τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀπὸ τῶν ὁρῶν οὐκ ἐπὶ μεσημβρίαν ρεῖν, ὡς φησιν Ἑρατοσθένης, ἀλλὰ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ἡσημερινῆς ἀνατολῆς, καθάπερ ἐν τοῖς ἀρχαίοις πίναξι καταγέγραπται.

Hipparchus Astron., Geogr., Fragmenta geographica Fragment 25, line 2

Strabo, 87 χωρὶς δὲ τούτων κάκεῖνος εἴρηκεν, [φησὶν], ὅτι ῥομβοειδὲς ἐστὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς· καὶ καθάπερ ἡ ἑωθινὴ πλευρὰ παρέσπασται πολὺ πρὸς ἔω, καὶ μάλιστα τῷ ἐσχάτῳ ἀκρωτηρίῳ, ὃ καὶ πρὸς μεσημβρίαν προπίπτει πλέον παρὰ τὴν ἄλλην ἡϊόνα, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τὸν Ἰνδὸν πλευρά.

4.33 Nicander

Nicander of Colophon (Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος, 2nd century BC), Greek poet, physician and grammarian, was born at Claros, (Ahmetbeyli, Izmir in modern Turkey), near Colophon, where his family held the hereditary priesthood of Apollo. He flourished under Attalus III of Pergamum. (From Wikipedia³⁰)

Nicander Epic., Theriaca (0022: 001) “Nicander. The poems and poetical fragments”, Ed. Gow, A.S.F., Scholfield, A.F. Cambridge: Cambridge University Press, 1953.

Nicander Epic., Theriaca Line 890

εἰ δέ, σύ γ' ἐκ ποίης ἀβληχρέος ἔγχλοα ρίζαν θηρὸς ἰσαζομένην τμήξαις ἰοιδεῖ
κέντρῳ σκορπίου, ἥε σίδας Ψαμαθίδας, ἅς τε Τράφεια Κῶπαί τε λιμναῖον ὑπεθρέ-
ψαντο παρ' ὕδωρ, ἥπερ Σχοινῆός τε ῥόος Κνώποιό τε βάλλει, ὅσσα θ' ὑπ' Ἰνδὸν χεῦμα
πολυφλοίσβοιο Χοάσπεω πιστάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλόεντα πέφανται· καυκαλί-
δας, σὺν δ' αἰθὰ βάλοις φιμώδεα μύρτα, κάρφεά θ' ὀρμίνιοι καὶ ἐκ μαράθου βρυό-
εντος, εἰρύσιμόν τε καὶ ἀγροτέρου σπερμεῖ' ἐρεβίνθου σὺν χλοεροῖς θάμνοισι βαλὼν
βαρυώδεα ποίην.

4.34 Aristophanes of Byzantium

Aristophanes (Greek: Ἀριστοφάνης) of Byzantium (c. 257 BC – c. 185–180 BC) was a Greek scholar, critic and grammarian, particularly renowned for

30. <http://en.wikipedia.org/wiki/Nicander>.

4.34. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

his work in Homeric scholarship, but also for work on other classical authors such as Pindar and Hesiod. Born in Byzantium about 257 BC, he soon moved to Alexandria and studied under Zenodotus, Callimachus, and Dionysius Iambus. He succeeded Eratosthenes as head librarian of the Library of Alexandria at the age of sixty. (From Wikipedia³¹)

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* (0644: 001) "Excerptorum Constantini de natura animalium libri duo. *Aristophanis historiae animalium epitome*", Ed. Lambros, S.P. Berlin: Reimer, 1885; *Commentaria in Aristotelem Graeca*, suppl. 1.1. Chapter 2, section 46, line 6

Ὅτι τῶν στενῶν ἐπέκεινα, φησί, τῶν συγκλειόντων τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν ἀπέναντι χώραν νῆσοι κεῖνται σποράδες, ταπεινὰ πᾶσαι, μικραὶ τῷ μεγέθει, τὸ πλῆθος ἀμύθητοι, καρπὸν οὐδένα γεννῶσαι πρὸς τὸν βίον, οὔτε ἡμερον οὔτε ἄγριον, ἀπέχουσαι μὲν τῆς εἰρημένης ἡπείρου σταδίους ὡς ἑβδομήκοντα, τετραμμέναι δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν πέλαγος παρεκτείνειν τὴν Ἰνδικὴν καὶ Γεδρωσίαν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 59, line 5

οὗτοι κομῆται μὲν εἰσι καὶ πώγωνας φέρουσιν ἐξαισίους, κύνας δὲ τρέφουσι πολλοὺς καὶ μεγάλους, ὁμοίως τοῖς Ὑρκανοῖς, καὶ τοὺς ἐπιφοιτῶντας αὐτῶν τῇ χώρᾳ Ἰνδικοὺς βόας δι' αὐτῶν θηρῶσι, πλῆθος ἐπιφαινομένους ἀμύθητον ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἕως μέσου χειμῶνος· εἶτα καὶ τὰς τῶν κυνῶν θηλείας ἀμέλγοντες τῷ γάλακτι τρέφονται, καὶ ἐξ ἄλλων δὲ θήρας ζῶων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 1

Εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς οἱ Πυγμαῖοι καλοῦνται.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 2

χώρα δ' αὐτῶν πολλὴ μέση ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ ἀνθρωποὶ εἰσι μέλανες, ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ καὶ ὁμόγλωσσοι ἐκεῖνοις, μικροὶ δὲ κάρτα, καὶ οἱ μακρότατοι αὐτῶν εἰσι πῆχεων δύο, οἱ δὲ πλεῖστοι πῆχεος <ένος> καὶ ἡμίσεος, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 67, line 16

αὐτοὶ δὲ εἰσι σμοὶ τε καὶ αἰσχροὶ καὶ οὐδὲν ἑοικότες τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 91, line 1

31. http://en.wikipedia.org/wiki/Aristophanes_of_Byzantium.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

πλὴν ἐν Ἰνδοῖς ἐὰν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας χαλεπός ἐστιν ἡμερωθῆναι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονᾷ.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 91, line 4

εἰ δὲ καὶ δεσμοῖς αὐτὸν διαλάβῃς, ἔτι καὶ μᾶλλον εἰς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται <καὶ> δουλοσύνην οὐχ ὑπομένει. ἀλλ' Ἰνδοὶ καὶ τροφαῖς κολακεύουσιν αὐτὸν καὶ ποικίλοις δελέασι πραΰνουν πειρῶνται.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 92, line 1

Διώκονται οὖν παρ' Ἰνδῶν ἕνεκεν ὁδόντων, διὸ τοὺς νωδοὺς πρὸ τῆς φάλαγγος ἰστᾶσιν, ὥσπερ ἀπατῶντες ὅτι οὐκ ἔχουσι τὸ ζητούμενον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 100, line 1

Ἀποτρέπονται δὲ τὴν ἐν Ἰνδοῖς ἄρουραν <τὴν> κεκλημένην Φα- λάκραν καὶ οὐκ ἐσθίουσι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 101, line 1

Ὅταν μέντοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀναγκάζονται αὐτόρριζα δένδρα ἐκ- σπάσαι, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσι πρὶν διασεῖσαι, εἰ ἄρα ἀνατραπῆναι οἶόν τ' ἐστὶν ἢ μή.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 110, line 10

εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς αὐτῶν εὐπείθειαν καὶ εὐμαθίαν ἢ τὴν ἐν Αἰθιοπία ἢ τὴν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομπάζειν, εἴτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι· ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλοσοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα καὶ ἀληθείας ἐραστὴν διάπυρον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 111, line 1

Οἱ Ἰνδοὶ τέλειον μὲν ἐλέφαντα συλλαβεῖν ῥαδίως ἀδυνατοῦσιν (οὔτε γὰρ τοσαῦτα δράσουσιν οὔτε τοσοῖδε παρέσονται), εἰς δὲ τὰ ἔλη φοιτῶντες τὰ γειτνιῶντα τῷ ποταμῷ, εἴτα μέντοι λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰ βρέφη.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 113, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς, ὥς ἀκούω, ἐλέφας καὶ δράκων ἐστὶν ἔχθιστα.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 115, line 6

οἱ τοίνυν πηρωθέντες τὸν ἕτερον ἐπὶ μετώπου ἐστᾶσι, τῶν λοιπῶν προβαλ- λομένων αὐτούς, ἵνα οἱ μὲν ὑποδέχωνται τὴν πρώτην ὁρμήν, οἱ δὲ ἀμύνωσιν ἀκεραίῳ τῇ

4.34. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

τῶν ὀδόντων ῥώμη καὶ ἰσοπαλεῖ, ἴσως δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ κατα- φιλοσοφοῦντες καὶ ἐπιδεικνύντες αὐτοῖς ὅτι ἄρα οὐχ ὑπὲρ μεγάλου τοῦ ἄθλου κινδυνεύοντες ἤκουσι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 117, line 1

Πώρου τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ὁ ἐλέφας ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ τετρωμένου πολλὰ ἡσυχῇ καὶ μετὰ φειδοῦς τῇ προβοσκίδι ἐξήρει τὰ ἀκόντια, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλὰ οὐ πρότερον εἶξε, πρὶν ἢ συνιέναι, ὅτι ἄρα ὁ δεσπότης αὐτῷ [ὅτι] διὰ τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκθνήσκει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 124, line 7

ταύτῃ τοίνυν ἢ τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν τριάκοντα καὶ παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἧς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 125, line 6

καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκείθεν δὲ ἐξεφοίτησε δεῦρο· ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ Τόπου Ῥωμαίων βασιλεύοντος, ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, ἐν τῇ Ῥώμῃ ταῦτό γεγονέναι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 126, line 1

Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 127, line 14

κατασπείρει δὲ καὶ τοῦ χώρου ἔνθα αὐλίζεται τῶν ἀνθέων πολλὰ, ἡδυσμένον αἰρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαντες ἦσαν ἄρα πηχῶν ἑννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 128, line 1

Τὸν Ἰνδῶν βασιλέα προΐοντα ἐπὶ δίκας προσκυνεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδαγμένος τοῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 128, line 10

τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λαμπροί, καὶ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν οὐ κατανυστάζειν· διδάσκονται γὰρ σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 132, line 1

Ὅτι ἢ τῶν Ἰνδῶν γῇ τοὺς ἐλέφαντας ἔχει τοὺς μεγίστους καὶ ὑπερφουεστάτους, ὥς ἐκ τῶν ὀδόντων δῆλον τῶν ἐκείθεν κομιζομένων, καὶ δὴ καὶ τοὺς ταυρελέφαντας λεγομένους.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 156, line 1

Λέοντες δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὐ γίνονται μέγιστοι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 196, line 3

αἱ δὲ Ὑρκανοὶ κύνες λεοντό- ποδὲς εἰσιν, εὖστερνοι καὶ εὐτράχηλοι, βρυχοειδὲς ὑλακτοῦσαι καὶ πρὸς λέοντας μαχόμεναι· ἀπὸ δὲ Ἰνδῶν εἰς Ὑρκανίαν τὸ γένος ἦλθεν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 205, line 1

Ἐν δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς κύνες εἰσὶ μέγιστοι πάσης γῆς· καὶ πρὸς λέοντας ἕτεροι μὲν κύνες οὐ τολμῶσι προσιέναι, οἱ δὲ Ἰνδικοὶ κύνες ὁμόσε χωροῦσι, καὶ μάχονται αὐτοῖς, καὶ πολλὰ κακὰ κύων Ἰνδικὸς λέοντι παρασχὼν ἡσσᾶται ὑπὸ λέοντος.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 205, line 5

ἥδη μέντοι τινὰ εἶδον λέοντα ὑπὸ κυνὸς Ἰνδικοῦ διαφθαρέντα ἐν θήρᾳ.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 269, line 1

Εἰσὶ γε μὴν κατὰ τὴν Ἰνδίαν παρδάλεις ξανθαὶ τε καὶ κυαναὶ καὶ μέλαιναι καὶ λευκαί, πάσας δὲ γραμμαὶ τινες εὐκυκλοὶ τε καὶ μέλαιναι περιβάλλουσιν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 271, line 2

ἀνὴρ γὰρ Ἰνδὸς διὰ Γάζης, φησί, τῆς ἐμῆς διῆλθε, δύο θήρας τοιούσδε κομίζων δῶρον τῷ βασιλεῖ· Ἀναστάσιος δὲ οὗτος ἦν· καὶ ἦσαν μέγεθος μὲν κατὰ κάμηλον, τὸ δέρμα δὲ ἀτεχνῶς πάρδαλις· εὐρεῖα χηλή, [πόδες, μέγεθος μὲν κατὰ κάμηλον] πόδες μακροί, ἥσσονες δὲ οἱ ὀπίσθιοι καὶ ὑποκλάζειν ἄρα δοκοῦντες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 273, line 8

καὶ κυνὶ δὲ Ἰνδῷ τίγρις καὶ ἵπποι τόνδε τὸν τρόπον ὄνοις συνῆλθον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 278, line 1

Ἡ καμηλοπάρδαλις παρ' Ἰνδοῖς ἐστὶ μάλιστα γινομένη· ἐστὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ἔλαφος μεγίστη <εἰς> καμήλου ὕψος ἀφικνουμένη, διαφέρει δὲ τῷ τε ἄκρως εἶναι καὶ τὸν αὐχένα μήκιστον καὶ ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν τοῦ λοιποῦ σώματος ἔχειν εἰς ὕψος ἀν-ορθούμενον, καὶ τὴν δορὰν ἅπασαν ἀπὸ κεφαλῆς ἄκρας ἕως ποδῶν ἐσχάτων παρδά-λει μάλιστα τῇ ποικιλίᾳ παρεμφερεστάτην, καὶ τοὺς ἔμπροσθεν πόδας τῶν ὀπισθίων ὑψηλοτέρους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 280, line 1

4.34. ARISTOPHANES OF BYZANTIUM

Ὅτι τοὺς πάνθηρας ἐν Ἰνδία θηρεύουσι τίγρεις.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 282, line 1

Καὶ ἄλλος δὲ πάνθηρ ἐστὶν ἐν Ἰνδοῖς μύρου κατάπλεως· ὅς γε ἡνίκα αὐτὸν ὁ λιμὸς αἰρεῖ, τοῦ φωλεοῦ πρόεισι, καὶ ξυνέρχεται τοῖς θηρίοις· τὰ δὲ τῇ ὁσμῇ κηλούμενα ἡδέως τούτῳ συνομιλεῖ· πρὸς δὲ καὶ ἡρέμα θέλγων ἄγει πρὸς τὴν εὐνήν, καὶ αὐτὰ συλλαμβάνων ἐσθίει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 365, line 2

καὶ ἄλλο δέ τι μυῶν γένος τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐντρέφεται γῇ, ὧν ἡδίστη μὲν πνοὴ τοῦ σώματος ἔξεισι, τὸ χρήμα δὲ περιμάχητόν ἐστι τοῖς πολίταις· τούτου γὰρ ἔνεκα καὶ νεκρὸν ἂν ἴδοις μὴν ἐσθῆτι † πλομίου φιλοτίμως καθαπτόμενον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 467, line 3

ἀμέλει τοι καὶ Ἰνδοὶ μακρὰν ἀνύοντες τρίβον καθάπερ ὁδηγοῖς ταύταις ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες εἶτα τὴν χρυσῖτιν ἐκεῖθεν τῶν μυρμήκων ἀποσυλῶσι γῆν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ταπίδες γίνονται κάλλισται καὶ ποικιλώταται ἐκ τῶν ἐρίων ὧν αἱ κάμηλοι φέρουσιν [ἐξ αὐτῶν] ἐπὶ <τε> τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐπὶ τε τοῦ ἄλλου σώματος παντός.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 4

καὶ οὐ βέβαπται παντο- δαπὰ δὲ ἄνθη τῶν ἐρίων φύουσιν αἱ κ<άμη>λοι αἱ Ἰνδικαὶ πλὴν πορφυροειδοῦς καὶ πρασίνου καὶ φοι<νι>κίνου, τὰ δ' ἄλλα ἔχουσιν ἐρίων χρώματα αὐτοφυῆ αἱ κάμ<ηλοι> αἱ μὲν γὰρ σφόδρα λευκὰ φέρουσι τὰ ἔρια αὐτόθι, αἱ δὲ σφόδ<ρα μέ>λανα καὶ μαλακά, αἱ δὲ κυάνεα, αἱ δὲ ὥσπερ ὄνου τὴν χρ<όαν>, αἱ δὲ πέλια, αἱ δὲ πυρρά, αἱ δὲ κροκοειδῆ, αἱ δὲ ἀτρέμας ὑπόχλωρα· ὥς δὲ τὸ σύμπαν εἰπεῖν, ἔρια παντοδαπὰ φύουσιν Ἰνδικαὶ κάμηλοι πλὴν τῶν εἰρημένων χρωμάτων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 15

οἶμαι δὲ ὅτι οὐδαμοῦ γῆς γίνονται παρομοίας φύσεως, οὐδὲ ζῶα ποικιλώτερα καὶ ὀρθότερα ἔχουσι ταπίδες † ἢ ἐν Ἰνδοῖς τὰ ἐκ τῶν καμήλων ποιοῦσιν ἔρια.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 17

ἄγουσι δὲ καὶ εἰς Πέρσας τούτων τῶν ταπίδων οἱ ἔμποροι [καὶ] οἱ Βάκτριοι καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐμπορευόμενοι εἰς τὴν Ἰνδικὴν γῆν ἐπὶ τῶν καμήλων, καὶ πωλοῦσι τὰς

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

τοιαύτας διαγεγραμμένας ταπίδας μάλα τιμίας, καὶ περὶ πολλοῦ αὐτάς ποι- οῦνται οἱ Πέρσαι, καὶ ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς δῶρα πέμπει τῷ Περσῶν βασιλεῖ τούτων τῶν ταπίδων.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 474, line 20

εἰσὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ταπίδες ἐν τοῖς Ἰνδοῖς γινόμεναι, οἷα περ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σάρδεσι ποιοῦνται, καὶ βάπτουσι κάκεινα καὶ ποικίλλουσιν, ἀλλ' οὐδὲν ὁμοιά εἰσι ταῖς ἐκ τῶν καμήλων ταπίσι γι- νομέναις.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 503, line 3

ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ ζῴου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαίειν τοὺς ἐλάφους.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 518, line 1

Ὅτι τὰ ἐν Ἰνδοῖς πρόβατα οὐρὰς πῆχεως λέγει Κτησίας ἔχειν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 539, line 2

ἐν Ἰνδοῖς δὲ Κωῦθὰ τις κώμη λέγεται, καὶ ταῖς αἰξὶ ταῖς <ἐπιχω>ρί<ο>ις οἱ νομεῖς ἰχθύας ξηροὺς παραβάλλουσιν ὥς χιλόν.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 544, line 1

Προβατεῖαι <δὲ Ἰ>νδῶν ὅποῖαι μαθεῖν ἄξιον.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 544, line 4

τάς αἰγας [δὲ] καὶ τὰς οἷς ὄνων <τῶν μ>εγίστων μείζονας ἀκούω καὶ ἀποκύνειν τέτταρα ἐκάστην· μεί<ω γε μὴν> τῶν τριῶν οὔτε αἰξ Ἰνδικὴ οὔτ' ἂν οἷς ποτὲ τέκοι.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 553, line 1

Ἦεται Ἰνδῶν ἡ γῆ δ<ι>ὰ τοῦ ἥρος μέλιτι· ὑγρῷ καὶ ἔτι πλέον ἡ Πραισίῳ χώρᾳ, ὅπερ οὖν ἐμπ<ῖπ>τον <ταῖς πό>αις καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομάς τοῖς <βουσί> καὶ τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστάς, καὶ τὰ μὲν ζ<ῶα ἐστι>αί τήνδε τὴν ἡδίστην τροφήν· μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νο<μεῖς ἄγους>ιν αὐτά, ἐνθα καὶ μᾶλλον ἡ δρόσος ἡ γλυκεῖα κάθηται πε- σοῦσα, ἀντεφεστιᾷ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκιστον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμίξαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ δρῶσιν Ἕλληνες.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 556, line 1

Τὰ πρόβατα τῶν Ἰνδῶν αἶ τε αἰγες μεί- ζονες ὄνων τῶν μεγίστων εἰσὶ καὶ <τίκειν ἐκά>στη οἷς καὶ αἰξ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ· τριῶν δὲ <οὔτε τις οἷς οὔτε αἰξ> ἐλάσσω τίκει· αἶ δὲ πλεῖσται τέ<σ>αρα.

4.35. CALLISTHENES

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 572, line 2

Ἵς οὔτε ἡμερός ἐστιν οὔτε ἄγριος ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὅλως γῆ, οὐδ' ἂν φάγοι Ἰνδῶν οὔδεις ὑὸς κρέας οὐδέν περ μάλλον ἢ ἀνθρώπου.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 597, line 1

Οἱ δὲ Ἀραβες οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς ὄντες ὑψαύχενοί εἰσι καὶ ποδώκεις, ὀξεῖς καὶ κούφως πηδῶντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, ἵπποφυῖας γέμοντες ἀληθῶς.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 612, line 1

Ἴππους μονοκέρους γῆ Ἰνδικὴ τίκτει.

Aristophanes Gramm., *Aristophanis historiae animalium epitome subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis* Chapter 2, section 623, line 1

Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεΐαις πεπαιδευμένων.

4.35 Callisthenes

Callisthenes of Olynthus (in Greek *Καλλισθένης*; ca. 360–328 BC) was a Greek historian. He was the son of Hero (niece of Aristotle), the daughter of Proxenus of Atarneus and Arimneste, which made him the great nephew of Aristotle by his sister Arimneste. They first met when Aristotle tutored Alexander the Great. Through his great-uncle's influence, he was later appointed to attend Alexander the Great on his Asiatic expedition as a professional historian.

Fate of Callisthenes

During the first years of Alexander's campaign in Asia, Callisthenes showered praises upon the Macedonian conqueror. As the king and army penetrated further into Asia, however, Callisthenes' tone began to change. He began to sharply criticize Alexander's adoption of Persian customs, with special scorn for Alexander's growing desire that those who presented themselves before him perform the servile ceremony of proskynesis. Callisthenes was later implicated in a treasonous conspiracy and thrown into prison, where he died from torture or disease.

CHAPTER 4. HELLENISTIC GREEK SOURCES

His death was commemorated in a special treatise (Callisthenes or a Treatise on Grief) by his friend Theophrastus, whose acquaintance he made during a visit to Athens. There are nevertheless several different accounts of how he was executed. Crucifixion is the method suggested by Ptolemy, but Chares of Mytilene and Aristobulos agree that he died of natural causes while in prison.[1] Writings of Callisthenes

Callisthenes wrote an account of Alexander's expedition up to the time of his own execution, a history of Greece from the Peace of Antalcidas (387) to the Phocian war (357), a history of the Phocian war, and other works, all of which have perished. However, his account of Alexander's expedition was preserved long enough to be mined as a direct or indirect source for other histories that have survived. Polybius scolds Callisthenes for his poor descriptions of the battles of Alexander.[2]

A quantity of the more legendary material coalesced into a text known as the Alexander Romance, the basis of all the Alexander legends of the Middle Ages, originated during the time of the Ptolemies, but in its present form belongs to the 3rd century AD. Its author is usually known as pseudo-Callisthenes, although in the Latin translation by Julius Valerius Alexander Polemius (beginning of the 4th century) it is ascribed to a certain Aesopus; Aristotle, Antisthenes, Onesicritus and Arrian have also been credited with the authorship.

There are also Syrian, Armenian and Slavonic versions, in addition to four Greek versions (two in prose and two in verse) in the Middle Ages (see Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Literatur*, 1897, p. 849). Valerius's translation was completely superseded by that of Leo, arch-priest of Naples in the 10th century, the so-called *Historia de Preliis*. (From Wikipedia³²)

Callisthenes Hist., Testimonia (0534: 001) "FGrH #124". Volume-Jacoby'-T 2b,124,T, fragment 7, line 74

... ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν (Ptolem. 138 F 17), οἱ δὲ ἐν πέδαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα (Aristob. 139 F 33)- Χάρης (125 F 15) δὲ μετὰ τὴν σύλληψιν ἑπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κριθεῖν παρόντος Ἀριστοτέλους, ἐν αἷς δὲ ἡμέραις Ἀλέξανδρος ἐν Μαλλοῖς Ὀξυδράκαις ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.

32. <http://en.wikipedia.org/wiki/Callisthenes>

4.36. DURIS OF SAMOS

4.36 Duris of Samos

Duris of Samos (Greek Δουρίς); c. 350 BC – after 281 BC) was a Greek historian and was at some period tyrant of Samos.

Writings

Duris was the author of a narrative history of events in Greece and Macedonia from the battle of Leuctra (371 BC) down to the death of Lysimachus. This work, like all his others, is lost; over thirty fragments are known through quotations by other authors, including Plutarch. It was continued in the Histories of Phylarchus. Other works by Duris included a life of Agathocles of Syracuse, which was a source for books 19–21 of the Historical Library of Diodorus Siculus. Duris also wrote historical annals of Samos arranged according to the lists of the priests of Hera; and a number of treatises on literary and artistic subjects. List of Works

For the surviving fragments see the editions by Müller and Jacoby.

Histories (also listed as Macedonica and Hellenica; 33 fragments) On Agathocles (also listed as Libyca; 13 fragments) Annals of Samos (22 fragments) On Laws (2 fragments) On Games (4 fragments) On Tragedy (and perhaps On Euripides and Sophocles; 2 fragments) On Painters (2 fragments) On Sculpture (1 fragment) (From Wikipedia³³)

Duris Hist., Fragmenta (1339: 005) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 71, line 2

Etym. M. v. Θώραξ: Δουρίς ὁ Σάμιος ἐν τῷ Περὶ νόμων φησὶν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς καὶ μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρῶσασθαι κρατῆρα οἴνου πληρώσας πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν· οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος, ἄσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθησαν μεθυσθέντες.

33. <http://en.wikipedia.org/wiki/Duris>

Chapter 5

Roman empire, Greek and Latin sources

Contents

2.1	Aesopus et Aesopica	3
2.2	Dionysius Chalcus	4

5.1 Dionysius Periegetes

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem (4174: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 36-42, line 2

Ὅπου δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πρὸς ἔω μέρος, ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν κα-
λεῖται τὸ κύμα ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης, τουτέστι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 570-579, line 17

Οὐδαμῶς γὰρ οὕτως ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Θρακικῆς Ἀψύνθου οἱ Βιστονίδες, τουτέστιν οἱ Θραῖκες, τὸν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην, τουτέστι τὸν Βάκχον τὸν ῥαφθέντα ποτὲ ἐν τῷ τοῦ Διὸς μηρῷ, ἢ ἀπὸ πόλεως Εἰραφίας καλουμένης οὕτως λεγόμενον καλοῦσιν, ἐν τοῖς μυ-
στηρίοις αὐτοῦ μέγαν ἦχον διεγείροντες· οὐδὲ οὕτω σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατὰ τὸν Γάγγην ποταμὸν τὸν μελαίνας στροφὰς ἔχοντα τῷ μεγαλοήχῳ Διονύσῳ οἱ Ἰνδοὶ τὸν κῶμον ἄγουσιν, ὥς κατὰ ταύτην τὴν χώ-
ραν αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν τὸ εὐοῖ Βάκχε, τουτέστι τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὰ Διονύσια τελούμενον, λέγουσιν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 580-588, line 13

Τηνι- καὺτα γὰρ λοξότερος ὁ ἥλιος φέρεται καὶ τὸν ὀρίζοντα ἐκκλινόμενος, κατὰ εὐθεΐαν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἐρχο- μένων· μυλοειδῶς γὰρ αὐτὴν περιστρέφεται καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἕως ὅτου πάλιν ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη, ἡγουν τὸ ἀντικείμενον νότιον ἡμικύκλιον, κατοικοῦντας Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίο- πας.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 620-626, line 11

Τὸ δὲ σχῆμα καὶ ἡ μορφή τῆς Ἀσίας ἐστὶν ὁ ῥυσμός, τουτέστιν ἡ ἔκτασις καὶ ἡ περιγραφὴ, τῶν ἀμφοτέρων ἡπείρων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ Λιβύης, ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ παραπλήσιον κώνω, ὅπερ ἐστὶ σχῆμα στροβιλοειδές, κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ἢ τὸ ἐναντίον ἐλκόμενον κατὰ μικρὸν, καὶ ἀποξυνόμενον πρὸς τὸ ἔσχατον πέρας τῆς ἀνατολῆς, τῶν ἐτέρων δύο ἡπείρων πρὸς τὴν δύσιν κειμένων· ὅπου καὶ τοῦ ἐν Θήβῃ γεννηθέντος Διονύσου αἱ στῆλαι περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ ὠκεανοῦ ἴστανται ἐν τοῖς ἐσχά- τοις μέρεσι τῶν Ἰνδῶν, ὅπου ὁ Γάγγης τὸ Νυσσαῖον λευκὸν ὕδωρ ἢ τὸ ἀπὸ Νύσσης κατερχόμενον ἐπὶ τὸν πλαταμῶνα κυλίνει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 636-651, line 5

Ἀμφοτέρων δὲ τῶν δύο τούτων κόλπων ἄπειρος ἰσθμὸς μέσον διαχωρίζει, ἔνθα κάκεισε εἰς πολλὰ μέρη τοῖς πεδίοις περιτεινόμενος, εἰς τὰ μέσα δὲ ἀπάσης τῆς Ἀσίας ὄρος ἐπιβέβηκεν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Παμφυλίας μέχρι τῶν Ἰνδῶν, ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ κυρτὸν, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον ἰχνῶν, Ταῦρον δὲ κα- λοῦσιν αὐτὸ, διότι ταυροφανές ἐστὶ καὶ ὀξυκέφαλον, ὥστε λοφουῖσθαι εἰς ὕψος πολυσχιδές, ὃ ἐστὶ εἰς πολλὰ μέρη διασχιζόμενον· εἰς γὰρ τὰς ἐξοχὰς αὐτοῦ κέρατα ταύρου μιμεῖται ἔνθα κάκεισε τοῖς ἐκτεταμένοις ὄρεσιν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 695-705, line 9

Ἐπὶ δὲ τούτῳ τῷ ἰσθμῷ τὸ ἀνατολικὸν ἔθνος κατοικεῖ τῶν Ἰβήρων (οἵτινές ποτε Ἰβηρες ἀπὸ τῆς Πυρήνης, ἡγουν τῆς ἐσπερίας ἢ δυτικῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παρεγένοντο, τοῖς Ὑρκανίοις ἄν- δρασι μεγάλην ἔχθραν συμβαλόντες), καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Καμαριτῶν, οἵτινές ποτε τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ πολέμου τῶν Ἰνδῶν προσ- δεξάμενοι ἐξενοδόχησαν, καὶ ἱερὸν χορὸν, ὃ ἐστὶ μέγαν, μετὰ τῶν Βακχῶν ἔ- στησαν, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν περιβαλόμενοι, εὖ οἱ εὐὰν λέγοντες.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 887-893, line 6

Ἐπὶ γὰρ τοῖς προλεχθεῖσι παρ' ἐμοῦ εἰπόντος ἀκούσας ἐπίστασαι Ταῦρον τὸ ὄρος πᾶσαν τὴν Ἀσίαν διαχωρίζειν ἢ μέσῃν διατέμνειν μέχρι τῶν Ἰνδῶν.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem

5.1. DIONYSIUS PERIEGETES

Section 887-893, line 10

Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ὄρος ἐν τῷ τετραπλεύρῳ τὸ βορείο-
τερον ἔστω· ὁ δὲ Νεῖλος ποταμὸς τὸ ἐσπέριον ἢ δυτι-
κώτερον πλεῦρον ὑπαρχέτω· τὸ δὲ ἑῷον, ἦτοι τὸ ἀνα-
τολικώτερον, ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός· τὸ δὲ νότιον ἢ Ἐρυθρὰ θάλασσα ἢ τὸ κύμα τῆς Ἐρυ-
θρᾶς θαλάσσης.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1063-1079, line 15

Καὶ ταύτην μὲν πολλοὶ ποταμοὶ ἄρδουσι καὶ περισσῶς πιαίνουσιν, ἔνθα κἀκεῖσε
ταῖς σκολιαῖς προχύσεσιν ἐλαυνόμενοι· χωρὶς μὲν ἐστὶν ὁ μέγας Κόρος, χωρὶς δὲ ὁ
Χόασπις, ὅς ἐστιν ἀπόρροια τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, Ἰνδικὸν ὕδωρ ἔλκων καὶ τὴν τῶν
Σούσων γῆν παραρρέων.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1086-1106, line 4

Ἐφ' οἷσιν ἔθνεσι πρὸς τὴν ἀνατολὴν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν οἱ νότιοι Σκύ-
θαι, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλούμενοι, κατοικοῦσιν, ὅστις Ἰνδὸς κατεναντίον τῆς Ἐρυ-
θρᾶς θαλάσσης κατέρχεται, ταχὺν ῥοὴν ὀρθὸν ἐπὶ νότον ἐλαύνων, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ
ὄρους Καυκάσου πρῶτον ἀρξάμενος.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1107-1113, line 1

Πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἢ τῶν Ἰνδῶν ἐπέραστος γῆ ἐκτείνεται πασῶν ἐσχάτη περὶ τὰ
χείλη, ἦτοι τὸν αἰγιαλὸν, τοῦ ὠκεανοῦ, καθ' ἣν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων
ἔργα ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνατέλλων, πρώταις ἀκτῖσιν ἐπιλάμπει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1114-1127, line 1

Τῶν Ἰνδῶν δὲ οἱ μὲν τοῦ χρυσοῦ μέ-
ταλλα ἐργάζονται, εὐκαμπέσι μακέλλαις τὴν
γῆν σκάπτοντες, οἱ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ λίνου κατασκευασθέντας ἰστοὺς ὑφαίνουσιν, οἱ
δὲ τοὺς λευκοὺς ὀδόντας τῶν ἐλε-
φάντων πρισθέντας ἀποξύουσιν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ ταῖς
προό-
δοις ἢ ἐκβολαῖς τῶν ξηροποτάμων ἢ τὴν γλαυκὸν λίθον τοῦ βηρύλλου ἢ τὸν
τιμιώτατον καὶ διαυγῇ ἀδάμαντα ἰχνεύουσιν, ἢ τὴν χλωρῶς διαυγάζουσιν ἱασπιν, ἢ
καὶ τὸν γλαυκὸν λίθον τοῦ θαλασσοειδοῦς τοπάζου, καὶ τὴν γλυκερὰν ἀμέθυστον
ἡσύχως πῶς καὶ μετρίως

πορφυ-

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1128-1140, line 3

Καὶ αὐτὴ μὲν ἢ Ἰνδία ἐπὶ ταῖς τρισσαῖς πλευραῖς ἀπάσαις οὖσαις λοξαῖς ἤρμοσεν,
ὁμοία τῷ εἶδει ῥόμβου· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐσπέρια ὕδατα ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς γείτων ὑπάρ-
χων διαχωρίζει, καὶ τὸ κύμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον, ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὴν
ἀνατολὴν, καὶ ὁ Καύκασος τὰ ἀρκτῶα τοῦ οὐρανοῦ μέρη.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1128-1140, line 12

Οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ μεγίστου καὶ ἀπείρου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅθεν ὁ Ὑδά-
σπης ναυσίπορος ποταμὸς τὸν Ἀκεσίνην ποταμὸν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν σκοπέλων συρό-
μενον εἰσδέχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1152-1166, line 11

Τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυ- σαίαν ἐκάλεσαν, κοσμίως δὲ καὶ ἐπιστημόνως
σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὅποτε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελάνων
Ἰνδῶν ὤλεσε καὶ τῶν Ἡμωδῶν ὁρῶν ἐπέβη, ἀφ' ὧντινων ὁρῶν βάσιν ὁ μέγας ῥοῦς τοῦ
ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ φέρεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
(4174: 002) “Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos, vol.
2”, Ed. Ludwich, A. Leipzig: Teubner, 1885, Repr. 1971. Section 37, line 1

ὅπου δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πρὸς ἔω μέρος,
ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν καλοῦσι τὸ κῦμα τῆς θαλάτ- της ἐκείνης – τουτέστι τὸ μέρος ἐκεῖνο
τοῦ ὠκεανοῦ – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1073, line 2

χωρὶς μὲν ἐστὶν ὁ μέγας Κόρος, χωρὶς δὲ ὁ Χόασπις – ὅς ἐστιν ἀπόρροια ἀπὸ τοῦ
Ἰνδοῦ ποταμοῦ – Ἰνδικὸν ἔλκων ὕδωρ παραρρέων τε τὴν γῆν τῶν Σούσων – οὐδεὶς δὲ
ἐξ αὐτοῦ, ὥς μυθεύεται, τοῦ Χοάσπιδος πίνει, εἰ μὴ μόνος ὁ βασιλεὺς – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1088, line 2

πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τούτων τῶν Γεδρωσῶν – ἅπερ εἰσὶν ἔθνη – ἡ γῆ ἔλκεται τοῦ
μεγακῆτεος ὠκεανοῦ γείτων, ἐφ' οἷσιν εἴθεσι πρὸς τὰς αὐγάς παρὰ τῷ Ἰνδῷ πο-
ταμῷ οἱ νότιοι Σκύθαι – οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι καλού- μενοι – κατοικοῦσιν, ὅστις Ἰνδικὸς
κατέναντι τῆς ἐρυ- θρᾶς θαλάσσης κατέρχεται ταχὺν ῥοῦν ἐπὶ τὸν νότον ὀρθὸν ἐλαύ-
νων, ἀπὸ τοῦ ἠνεμόεντος, ὃ ἐστὶν ὑψηλοῦ, ὄρους Καυκάσου τὸ πρῶτον ἀρξάμενος –
ὅθεν καὶ ὁ Εὐφράτης κατέρχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1093, line 2

δύο δὲ στόματα αὐτοῦ ὑπάρχει· μέση δὲ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσει – ὥς ἀπὸ τῶν στο-
μάτων καὶ τοῦ ὠκεανοῦ – ποιῶν νῆσον κατέδραμεν, ἣν καὶ Παταλὴν καλοῦσιν οἱ
ἄνθρωποι – οὕτως καὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ Πάταλα ὀνομάζουσιν – .

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem
Section 1096, line 2

5.2. GALENUS

ἐκεῖνος δὲ ὁ ποταμὸς πολλῶν ἀνδρῶν ἔθνη ἀποτέμενεται· δύνοντος μὲν ἐπὶ τὴν κλίσιν, ἥτοι τὴν δύσιν, τοῦ ἡλίου τούς τε Ὠρεΐτας καὶ Ἄριβας – Ἄριβες δὲ καὶ Ὠρεΐται οἱ αὐτοί, οἱ καὶ δυτικώτεροι ὄντες τοῦ Ἰνδοῦ – καὶ τοὺς λινᾶς χλαίνας ἔχοντας Ἀραχώτας – οὗτοι δὲ μᾶλλον βορειότεροι τῶν Ὠρειτῶν εἰσι – καὶ τοὺς Σατραΐδας καὶ ὅσους παρὰ τῇ ἐξοχῇ τοῦ Παρνασσοῦ, κοινῶς δ' ὁμοῦ μάλα πάντας ἐπωνύμως Ἀριηνοὺς λέγουσιν – εἶπε καὶ γὰρ ἄνωθεν ἐρυθραίων Ἀριηνῶν – , οὐκ ἐπέραστον δὲ καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦντες, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πλήθουσιν λεπτῇ

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 1

πρὸς δ' ἀνατολὰς ἡ ἐπέραστος τῶν Ἰνδῶν ἐπικείται γῆ, πασῶν ἐσχάτη, παρὰ τοῖς χεῖλεσι τοῦ ὠκεανοῦ, καθ' ἣν ἐπὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν τὰ ἔργα ὁ ἡλῖος ἀνερχόμενος ταῖς πρώταις ἀκτίσιν αὐτοῦ ἐπιπλέγει.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1132, line 3

ἀλλὰ τοῖς ἐσπερίοις μὲν ὕδασι τὴν γῆν ἀποτμήγει, ὃ ἐστὶ διαχωρίζει, ὁμοῦριος, ἀντὶ τοῦ γείτων, ὁ Ἰνδὸς ὑπάρχων, καὶ τὸ κύμα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ νότιον, ὁ δὲ Γάγγης εἰς τὰς αὐγὰς, καὶ ὁ Καύκασος ἐπὶ τοῖς ἀρκτώοις μέρεσι.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1137, line 2

καὶ ταύτην μὲν πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες κατοικοῦσιν, οὐχ ὁμώνυμοι καὶ ὁμοῦ ὄντες, ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν κεχωρισμένοι, οἱ μὲν Δαρδανέες ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅθεν ἀπὸ τῶν σκοπέλων – δηλονότι τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀφ' ὧν ἔστι κατασκοπήσασθαι – ὁ ναυσίπορος Ὑδάσπης λοξὸν συρόμενον τὸν Ἀκεσίνην εἰσδέχεται.

Paraphrases In Dionysium Periegetam, In Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1161, line 2

τούτου χάριν τὴν μὲν ὁδὸν Νυσσαίαν ἐκάλεσαν, κοσμίως δὲ καὶ ἐπιστημόνως σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν πάντα ἐτέλεσαν τὰ μυστήρια, ὅποτε αὐτὸς τὰ ἔθνη τῶν μελάνων Ἰνδῶν ὥλεσε καὶ τῶν Ἡμωδῶν ὁρέων ἐπέβη, ὑφ' ὧν τινων ὁρῶν βάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ὁ μέγας ροῦς φέρεται.

5.2 Galenus

“” (From Wikipedia¹)

Galenus Med., De temperamentis libri iii (0057: 009) “Galeni de temperamentis libri iii”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1904, Repr. 1969. Kühn volume 1, page 618, line 6

1.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Ἀραβες καὶ Ἴνδοι καὶ πᾶν τὸ ξηρὰν καὶ θερμὴν χώραν ἐποικοῦν ἔθνος μελαίνας τε καὶ δυσσαυξεῖς καὶ ξηρὰς καὶ οὖλας καὶ κραύρας ἔχουσι τὰς τρίχας.

Galenus Med., *De anatomicis administrationibus libri ix* (0057: 011) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 2”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1821, Repr. 1964. Volume 2, page 544, line 13

ἐὰν οὖν ποτ’ ἴδῃς ζῶον, εἴτ’ ἐξ Ἰνδίας ἢ καὶ Λι- βύης, εἴτε Σκυθίας ἤκον, ὃ μὴ πρόσθεν ἐθεάσω, προσφε- ρόμενον τροφὴν φρυγανώδη, μεγάλην τούτῳ καὶ τραχεῖαν ἴσθι παρεσκευασμένην κοιλίαν· εἰ δὲ καὶ τοὺς ἄνωθεν ὀδόντας οὐκ ἔχοι, γαστέρα ἐξ ἀνάγκης τούτῳ πλείους ὑπάρχειν, ὥστ’ εἰς μὲν τὴν πρώτην εὐθέως καταπίνειν τὴν νομὴν, αὐθις δ’ ἐκ ταύτης ἐπανεμοῦν κατεργάζεσθαι τῷ στόματι, καὶ μετὰ ταῦτα καταπίνειν αὐθις εἰς ἑτέραν γαστέρα, κᾶπειτ’ ἐκ ταύτης πάλιν εἰς ἑτέραν μεταβάλλειν, εἴτ’ ἐξ ἐκείνης αὐθις εἰς ἄλλην.

Galenus Med., *De usu partium* (0057: 017) “Galenus de usu partium libri xvii”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1:1907; 2:1909, Repr. 1968. Kühn volume 3, page 30, line 7

οὕτως οὖν καὶ μά- χαιραν ἀρίστην εἶναι φαμεν οὐ τὴν ἐκ κραύρου σιδή- ρου γεγενημένην, οἷος ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστὶ μάλιστα, καίτοι τάχιστα γε τέμνουσαν, ἀλλὰ τὴν εἰς τοσοῦτον ἤκουσαν σκληρότητος, ὥς μήτ’ αὐτὴν θραύεσθαι ῥαδίως καὶ τέμνειν ἐτοίμως.

Galenus Med., *Thrasybulus sive utrum medicinae sit an gymnasticae hygieine* (0057: 033) “Claudii Galeni Pergameni scripta minora, vol. 3”, Ed. Marquardt, J., Müller, I., Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1893, Repr. 1967. Kühn volume 5, page 867, line 16

φημί δὴ σοι καθόλου περὶ τῶν ὀνομάτων οὐ μόνον τούτων ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐδὲν ἔχειν εἰπεῖν σοφόν, ἀλλ’ εἴτ’ ἐκ τῆς τῶν Ἀσσυρίων εἴη φωνῆς τοῦνομα, παρὰ τῶν Ἀσσυρίων αὐτῶν μανθάνειν χρῆναι τὸ πρᾶγμα, καθ’ οὗ τὸ ὄνομα λέγουσιν, εἴτ’ ἐκ τῆς τῶν Περσῶν ἢ Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων ἢ Αἰθιοπῶν ἢ ὅλως ὄντινωνοῦν, ἐκείνων πυνθάνεσθαι.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* (0057: 036) “Galenus de sanitate tuenda libri vi”, Ed. Koch, K. Leipzig: Teubner, 1923; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 5.4.2. Kühn volume 6, page 90, line 6

ὅπως οὖν ταῦτα γίνωτο, χρὴ προθερμάναντα μετρίως ἀνατρίψαντά τε σινδόνι τὸ σύμπαν σῶμα κᾶπειτα δι’ ἐλαίου τρίβειν.

Galenus Med., *De sanitate tuenda libri vi* Kühn volume 6, page 95, line 4

ἐπειδὴν δὲ τὰς μὲν τῷ μετὰ πλείονος ἐλαίου, τὰς δὲ τῷ μετὰ ἐλάττονος ἢ παντάπασιν ἐλαίου χω- ρίς, ἥτοι διὰ τῶν χειρῶν μόνον ἢ μετὰ κόνεως ἢ διὰ σινδόνων, καὶ τούτων ἥτοι σκληρῶν ἢ μαλακῶν γίνεσθαι διαφέρειν ἀλλήλων λέγωσι τὰς τρίψεις, αἰτίων καταρίθμησιν ποιοῦνται τῶν ἥτοι σκληρὰν ἢ μαλα- κὴν ἀπεργαζομένων τὴν

5.2. GALENUS

τρίψιν.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 187, line 1

πρῶτον μὲν | οὖν ἀνατριβέσθω ζινδόσιν ἐπι- πλέον ἢ πρόσθεν· ἔστωσαν δὲ καὶ σφοδρότεραι νῦν μᾶλλον ἢ πρό- σθεν αἱ τρίψεις καὶ διὰ σκληροτέρων ὀθονίων· εἰ δὲ καὶ χειρῖδας ῥαπτὰς περιθέμενοι ταῖς χερσὶν οἱ προγυμναστὰι τρίβοιεν, ὥς ὁμαλωτέραν γενέσθαι τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲν ἂν εἴη χεῖρον.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 230, line 12

τάς δ' ἐπὶ πλέοσι ποτοῖς ὑγρότητας τρίψεις ξηραὶ μόναι θεραπεύουσι διὰ τε ζινδόνων ἢ χειριδίων ἐπιτελούμεναι καὶ αὐτῶν μόνων ἐνίοτε τῶν χειρῶν ἢ χωρὶς λίπους παντὸς ἢ σὺν ἐλαίῳ ἐλαχίστω τινί.

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 418, line 9

ἐγὼ γοῦν παχύν τινα ἱκανῶς ὀλίγῳ χρόνῳ συμμέτρως εὐσαρκον εἰργασάμην ὅξει δρόμῳ χρῆσθαι καταναγκάζων, εἴτ' ἀπομάττων μὲν τὸν ἰδρώτα ζινδόσιν ἥτοι λίαν μαλακαῖς ἢ λίαν τραχεαῖς, ἐφεξῆς δὲ τρίβων ἐπὶ πλεῖστον ἀλείμμασι διαφορητικοῖς, ἃ καλοῦσιν ἤδη συνήθως οἱ νεώτεροι τῶν ἱατρῶν »ἄκοπα».

Galenus Med., De sanitate tuenda libri vi Kühn volume 6, page 448, line 7

παραφυλάττειν ἔφην χρῆναι τοὺς τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ σώ- ματος ἐνοχλουμένους, ἥνικα μάλιστα φαίνονται πλῆθος ἡθροικέναι σπέρ- ματος ἀποκρίσεως δεόμενον, ἐν ἡμέρᾳ τινὶ διαιτηθέντας εὐχύμῳ τε καὶ μετρίῳ χρῆσθαι μὲν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τρεπομένους εἰς ὕπνον τῇ συνουσίᾳ· κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς ἡμέραν, ὅταν αὐτάρκως ἔχωσιν ὕπνου, δι- αναστάντας ἀνατρίψασθαι ζινδόσιν, μέχρις ἂν ἔρευθός τι σχῇ τὸ δέρμα· κάπειτά τινι δι' ἐλαίου τρίψει συμμέτρως χρησαμένους, εἴτα μὴ πολὺ διαλείποντας ἄρτον ἄζυμον κριβανίτην καθαρὸν ἐξ οἴνου κεκραμένον προσενεγκαμένους, οὕτως ἐπὶ τὰς συνήθεις ἔρχεσθαι πράξεις· ἐν δὲ τῷ μεταξύ τῆς δι' ἐλαίου τρίψεως καὶ τῆς δι' ἄρτου προσφορᾶς, εἰ χωρίον ἔχει τι πλησίον ἐπιτήδειον, ἐμπεριπατῆσαι τοῦτο, πλήν εἰ κρύος εἴη χειμέριον· ἄμεινον γὰρ ἔνδον μένειν τηνικαῦτα.

Galenus Med., Ad Glauconem de medendi methodo libri ii (0057: 067) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 11", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1826, Repr. 1965. Volume 11, page 110, line 5

ἥν δ' ἐκεῖνα τὰ δι' ἀψινθίου κόμης καὶ μυροβαλάνου πύσματος καὶ νάρδων ἀμφοτέρων Ἰνδικῆς τε καὶ Κελτικῆς, ἔτι δὲ κρόκου καὶ οἰνάνθης καὶ μαστίχης Χίας καὶ μύρων τῶν διὰ ναρδοστάχους σκευαζομένων, ἔτι δὲ μαστιχίνου καὶ σχινίνου καὶ μηλίνου καὶ οἰνανθίνου.

Galenus Med., De purgantium medicamentorum facultate (0057: 072) "Galenus de purgantium medicamentorum facultate", Ed. Ehlert, J., 1959; Diss. Göttingen. Kühn volume 11, page 331, line 3

ταῦτα εἰ μὲν ἐν Ἰνδοῖς τις ὦν γράφων προσεκα- λείτο, χαλεπὸν ἦν ἐξελέγχειν αὐτόν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi (0057: 075) “Claudii Galeni opera omnia, vols. 11–12”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1826, Repr. 1965. Volume 11, page 405, line 6

τὴν ἀρχὴν γὰρ, οὐδὲ μεταβάλλεται πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν θερμασίας, ἵνα ἀντιθερμάνῃ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταθραυσθῆναι χνοωδῶς· ἐπεὶ ὁ γε κάλαμος ὁ ἐξ Ἰνδίας, ὃν καὶ ἀρωματίτην ὀνομάζουσιν, τῷ κοπτεσθῆναι τε καὶ διασσεῖσθαι καὶ ὅλως τῷ καταθραύεσθαι, μᾶλλον τοῦ παρ’ ἡμῖν ἐναργῶς φαίνεται θερμαίνων, ὥς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἡμῶν ἰατροῖς ὡμολόγηται πᾶσιν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 11, page 821, line 18

ἀρίστη δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν Ἰνδιαν, ἥς ὁπὸς ἐστὶν τὸ κομιζόμενον ἐνταυθοῖ τοῦτο φάρμακον ἡ ἀλόη προσαγορευομένη, χρεῖαν παμπόλ- λην παρεχόμενον ἐκ τοῦ ξηραίνε- νιν ἀδήκτως.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 64, line 11

τὸ δ’ ἕτερον, τὸ Ἰνδικόν, ἰσχυρότερόν ἐστιν εἰς ἅπαν.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 66, line 6

Μάκερ φλοιός ἐστιν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος, ἐν μὲν τῷ γεύεσθαι στρυφνὸς ἱκανῶς, μετὰ τινος βραχείας δριμύτητος ἀρωματιζούσης· ὁσμώ- μενος δὲ ἡδὺς ὁμοίως τοῖς πλείστοις ἀρώμασι τοῖς Ἰνδικοῖς.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 71, line 3

καὶ τὸ σάκχαρ δὲ καλούμενον, ὅπερ ἐξ Ἰνδίας τε καὶ τῆς εὐδαίμο- νος Ἀραβίας κομίζεται, περιπήγνυται μὲν, ὥς φασι, καλᾶ- μοις, ἔστι δέ τι καὶ αὐτὸ μέλιτος εἶδος.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 85, line 2

ἰσχυροτέρα δ’ ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ προσαγορευομένη, μελαντέρα τῆς Συριακῆς καλουμέ- νης ὑπάρχουσα.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 152, line 12

ἀρωματώδης πῶς ἐστὶν ἡ τῆσδε τῆς πόας ῥίζα, νάρδω παραπλησία τὴν δύναμιν, ἀλλ’ εἰς μὲν τὰ πλείστα καταδεεστέρα, προτρέπει δ’ οὖρα τῆς μὲν Ἰνδικῆς καὶ Συρια- κῆς νάρδου μᾶλλον, ὁμοίως δὲ τῇ Κελτικῇ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 207, line 2

Περὶ χλωροῦ ἰάσπεως τε καὶ ὀμφατίτεως καὶ ἰε- ρακίτου καὶ Ἰνδικοῦ.

5.2. GALENUS

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 207, line 16

ἀλλ' ἔξω τῆς κατὰ μέθοδον χρήσεως αἱ τοιαῦται δυνάμεις εἰσὶν, ὥσπερ γε καὶ τοῦ ἱερα- κίτου τε καὶ Ἰνδικοῦ τὸ ἐκ τῶν αἰμορροΐδων ἰστώντος αἷμα.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 215, line 18

προσθήσω δὴ τι τῷ κατ' αὐτὸ λόγῳ χρήσιμον οὐ περὶ διφυργοῦς μό- νον γινώσκειν, ἀλλὰ καὶ περὶ Λημνίας σφραγίδος καὶ πομ- φόλυγος καὶ ὀποβαλσάμου καὶ λυκίου τοῦ Ἰνδικοῦ.

Galenus Med., De simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus libri xi Volume 12, page 216, line 8

διὰ τοῦτο τοιγαροῦν ἔς τε Λῆμον καὶ Κύπρον καὶ τὴν Παλαιστίνην Συρίαν ἐσπού- δασα πορευθεὶς ἐκάστου τῶν φαρμάκων τούτων πολὺ πλη- θος εἰς ὅλον ἑμαυτοῦ πα- ραθέσθαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν ἀρτίως ἐνηνεγμένον ἐς Φοινίκην ἅμα τῇ Ἰνδικῇ ἀλόῃ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον εὐτύχησα λαβεῖν, ἡνίκα τὴν ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης ὁδὸν ἐπανήειν, αὐτῷ τε τῷ κεκομίσθαι διὰ τῶν καμήλων, σὺν τῷ παντὶ φορτίῳ, πεισθεὶς Ἰνδικὸν ὑπάρχειν αὐτὸ καὶ τῷ τὸ νοθεύομενον οὐ δύνασθαι πρὸς τῶν κομιζόντων γινώσκεσθαι, τῆς ὕλης ἔξ ἧς σκευάζεται κατὰ τοὺς τόπους ἐκείνους μὴ γεννωμένης.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x (0057: 076) "Claudii Galeni opera omnia, vols. 12-13", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 12:1826; 13:1827, Repr. 1965. Volume 12, page 458, line 3

καὶ εἰ πλουσίοις σκευά- ζοις, ἐμβαλεῖς στάχυος νάρδου τῆς τε Ἰνδικῆς καὶ τῆς Κελτι- κῆς καὶ τῆς ὀρείας καὶ γῆς Ἑρετριάδος, ἐμβαλεῖς δὲ καὶ μαλαβάθρου καὶ φύλ- λου μαλαβάθρου καὶ ἀμώμου καὶ σμύρ- νης καὶ κρόκου καὶ κόστου καὶ ἡδυκρόου.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 589, line 11

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 632, line 7

4 νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 636, line 14

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 636, line 18

λυκίου Ἰνδικοῦ, κυτίνων ροιᾶς, ρόδων ἄνθους ἀνὰ ☒ β'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 660, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 680, line 7

ἐὰν δὲ ἡ παλαιὰ καὶ ὄξος παλαιὸν πρόσμισγε ἢ θεῖον λεῖον, καὶ δριμὺ ὄξος εἰς στενόστομον ἀγγεῖον βαλὼν, προστίθει τῇ ἀναπνοῇ αὐ- τῶν ἐφ' ἱκανὸν, εἴτα μίσυος κυπρίου καὶ νάρδου Ἰνδικῆς τὸ ἥμισυ μετὰ χίου οἴνου λεάνας, μέχρι μελιτῶδες γένηται, πτερῶ διάχριε τοὺς πόρους καὶ ἐρίῳ ἔμφρασσε.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 713, line 15

τοιαῦτα δὲ ἐστὶ κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικόν, καὶ καστόριον δὲ καὶ λιβανωτὸς ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει τε ἅμα καὶ διαφορεῖ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 719, line 15

εὐδηλον δ' ὅτι λύκιον λέγω τὸ Ἰνδικόν, οὐ τοῦτ' ἐστὶ καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν ἔθνεσι γινόμενον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 723, line 1

ῥυπτικὸν δὲ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον Ἰνδικὸν μέλαν, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 730, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς § α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 731, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς δρα- χμᾶς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 733, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς § β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 734, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπéρεως λευκοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, φοινικοβαλάνων ὅστέα δέκα, πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, ἔπειτα εἰς θυίαν κατεράσας καὶ τρίψας ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιά- ρια δύο, ἔπειτα ἀνακόψας καὶ ξηνάνας χρῶ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 735, line 7

5.2. GALENUS

νάρδου Ἰν- δικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 735, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, μέλιτος Ἀττικοῦ κύαθον α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 743, line 11

4 Ἀλόης, λυκίου Ἰνδικοῦ, ῥόδων χλω- ρῶν, κρόκου, ὀπίου, σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον, οἶνω φυ- ράσας ἀνάπλασσε τροχίσκους καὶ ξήραινεν ἐν σκιᾷ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 747, line 16

λυκίου Ἰνδι- κοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 748, line 7

λυ- κίου Ἰνδικοῦ ☒ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 753, line 8

ἀλόης Ἰνδικῆς ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 753, line 17

σμύρνης δραχμὴν μίαν, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 754, line 15

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 755, line 5

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 755, line 5

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 756, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ α' ☒'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 756, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ δραχμὰς β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 756, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 757, line 3
λυκίου Ἰνδικοῦ β' β'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 757, line 3
νάρδου Ἰνδι- κῆς δραχμὰς β'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 765, line 4
νάρδου Ἰνδικῆς στ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 765, line 17
νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολὸν α'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 766, line 4
νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολὸν ἕνα, κόμμεως δραχμὰς γ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 767, line 2
ἀκακίας δραχμὴν μίαν, νάρδου Ἰνδικῆς α'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 768, line 2
νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς β'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 772, line 13
νάρδου Ἰνδικῆς δ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 774, line 7
νάρδου Ἰνδικῆς στ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 780, line 18
[Κολλύριον Ἰνδικὸν ἀέρινον ἐπιγραφόμενον προκατα- ληπτικὸν ἀπάσης ὀφθαλμίας, ποιεῖ πρὸς ἀμβλυωπίας καὶ ψωρώδεις διαθέσεις καὶ πρὸς βεβρωμένους κανθοὺς καὶ οὐ- λὰς ἀποσμήχει.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 781, line 6
μέλανος Ἰνδικοῦ δραχμὰς η'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 781, line 13
μέλανος Ἰνδικοῦ ιστ'.

5.2. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 781, line 18

μέλανος Ἰνδικοῦ ⚭ ιστ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 782, line 6

τὸ ὑγρὸν χυλῷ μαράθρου. [Ἰνδικὸν βασιλικὸν ἐπιγραφόμενον, ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶσαν ἀμβλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀπο- σμήχει.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 782, line 9

μέλανος Ἰνδικοῦ δραχμὰς στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 787, line 8

νάρδου Ἰνδικῆς ⚭ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 790, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ⚭ ιβ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 825, line 18

κόστον Ἰνδικὸν κόψας καὶ σήσας λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ, ἀναλάμβανε αἰγεία χολῇ καὶ ποιήσας κηρωτῆς τὸ πάχος, ἐπίχριε τοὺς ἰόνθους περὶ ἐσπέραν, καὶ πρωὶ ἀναστὰς κέλευε γάλακτι τῷ παθόντι προσκλύζεσθαι τὸ πρόσωπον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 826, line 13

4 ὠκίμου σπέρματος, νίτρου ἐρυθροῦ, γλήχωνος χλωροῦ, σχιστῆς, κόστου Ἰνδικοῦ, κόψας, σήσας, ὁμοῦ ἀναλαβὼν στέατι χηνεῖῳ ἢ ὀρνιθείῳ, ὥστε κηρωτῶδες ἔχειν τὸ πάχος, ἐκ τούτου ἔμπλασσε εἰς ὀθόνιον καὶ ἐπιτίθει μέχρι παν- τελοῦς ἀπαλλαγῆς.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 923, line 15

καὶ μέντοι κῶν πολυτελέστερον ἐθέ- λης ποιῆσαι τὸ φάρμακον, ἐμβαλεῖς καὶ κασ- σίας φλοιὸν ἢ νάρδον Ἰνδικὴν ἢ τὸ τοῦ μαλαβάθρου φύλλον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 924, line 12

ὀνομάζεται δὲ οὕτω φλοιός τις ἀρωματικὸς ἐκ τῆς Ἰνδίας κομιζόμενος, ἱκανῶς θερμαίνων τε καὶ στυ- φων, ἀλλὰ καὶ ὁ Κυρηναῖος ὁπὸς εἰς διαφόρησιν τῶν σκλη- ρυνομένων φλεγμονῶν ἐπιτήδειος, ὥσπερ γε καὶ ὁ Μηδικὸς ἢ τις τῶν μετ' αὐτούς.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 12, page 934, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὀμφακίου τριώβολον, κρόκου τριώβολον, νάρδου Ἰνδικῆς τριώβολον, τούτοις πρό-
σμιγε μέλιτος κοτύλην μίαν, καὶ οὕτω προσεμβάλων τὸν χυλὸν, ἐπὶ μαλθακοῦ πυρὸς
κι- νῶν, ἔψε ἕως συστραφῇ, καὶ χρῶ.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 936, line 6

νάρδου Ἰν- δικῆς ⚭ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 938, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ γο ⚭'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 942, line 13

νάρδου Ἰνδικῆς ⚭ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 945, line 8

λυκίου Ἰνδικοῦ ⚭ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 946, line 11

νάρδου Ἰνδικῆς ⚭ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 946, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ⚭ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 962, line 11

καὶ τούτων δὲ αὐτῶν μέτρια μὲν ἐστὶ τὰ ξηρὰ ρόδα καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ἀκρέμονές
τε ξηρανθέντες, ὧν ἄρτι διήλθον φυτῶν, ὑποκυστὶς τε καὶ ῥῆον, ὃ τε τῶν σκυ- τέων
λίθος, ᾧ λαμπρύνουσι τὰ τῶν γυναικῶν ὑποδήματα, καλεῖται δὲ ἀγήρατος, ἀλόη τε
καὶ κύπρος, ἄνθος τε σχίνου καὶ ῥίζα νάρδου τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς παρ' ἡμῖν ὀρείας.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
12, page 991, line 8

πρὸς ἄφθας λύκιον Ἰνδικὸν σὺν οἶνῳ λεανθὲν περιχριόμενον, ποιεῖ καὶ ἐρείκης
καρπὸς λείος ἢ ρόδα ξηρὰ σὺν μέλιτι.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 17, line 8

νάρ- δου Ἰνδικῆς δραχμὰς γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 22, line 18

4 νάρδου Ἰν- δικῆς δραχμὰς δ'.

5.2. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 27, line 9

νάρδου Ἰν- δικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 52, line 16

νάρδου Ἰνδι- κῆς, τερμινθίνης ἀνὰ ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 53, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς, ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 57, line 9

νάρδου Ἰνδικῆς δραχμὰς στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 76, line 14

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 76, line 17

4 κρόκου Κιλικίου, σμύρνης, ἱρεως, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου, ἀκακίας ἀνὰ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 77, line 9

νάρδου Ἰνδι- κῆς γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 80, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ γο α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 90, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 92, line 15

νάρδου Ἰνδικῆς τετρώβολον, ὕδατι ἀνάπλαττε τροχίσκους δυοβολιαίους.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 98, line 16

πίσσης ὑγρᾶς βρυτίας τὸ ἴσον, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, πεπέ-
ρεως λευκοῦ, ἐκάστου ἀνὰ ☒ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume
13, page 127, line 3

4 σχοίνου ἄνθους, ξυλοβαλσάμου, μα- στίχης, κρόκου, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀσάρου,
κινναμώμου ἀνὰ ☒ στ'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 133, line 9
καὶ ἔψε ἕως τὸ ἥμισυ λειφθῇ καὶ διήθουσιν καὶ λαβὼν ἀλόης Ἰν- δικῆς λίτραν α'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 137, line 15
ἀλόης Ἰν- δικῆς β' α'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 145, line 16
νάρδου Ἰνδικῆς β' δ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 159, line 2
νάρδου Ἰνδικῆς γο α'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 166, line 10
νάρδου Ἰνδικῆς β' δ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 170, line 12
ἢ οἰνάνθην ὁμοίως τρίψας μετὰ νάρ- δου Ἰνδικῆς δὸς πιεῖν.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 185, line 3
μελιλώτου, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβά- νου, ξυλοκινναμώ- μου ἀνὰ β' κε'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 185, line 17
φύλλων μαλαβάθρου, κασσίας ῥοδιζούσης, πάνακος, ὀποβαλ- σάμου, νάρδου Ἰν- δικῆς ἀνὰ γο γ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 187, line 9
νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης ἀνὰ μνᾶς δ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 202, line 18
νάρδου Ἰνδικῆς β' α'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 204, line 3
νάρδου Ἰνδικῆς καὶ Κελτικῆς ἀνὰ β' στ'.
- Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 205, line 12
4 νάρδου Ἰνδικῆς β' β'.

5.2. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 213, line 15

ρήου Ποντικοῦ τῆς ρίζης, σχοίνου ἄνθους, βαλσάμου καρποῦ, κεδρίδων, ἀνίσου, νάρ- δου Ἰνδικῆς, κρόκου, κινναμώμου, κασσίας, φοῦ, ἄσάρου, πε- τροσελίνου, χαμαι- πίτυος ἀνὰ ⌘ α' ⌘'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 214, line 8

4 Χαμαιπίτυος, πρασίου, πετροσελίνου σπέρματος, γεντιανῆς, ἄγνου σπέρματος, ἄρκτου χολῆς, νάπυος, σικύου σπέρματος, σκολοπενδρίου, πάνακος, μίλτου Δημνίας, ἐρυθροδάνου, κράμ- βης σπέρματος, ἀριστολοχίας, πεπέρεως, νάρδου Ἰνδικῆς, κό- στου, σελίνου σπέρματος, εὐζώμου σπέρματος, ἡρυγγίου, πολίου, ἐχίου, εὐπατορίου, ἀρκευθίδων ἀνὰ ⌘ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 233, line 5

νάρδου Ἰνδικῆς, ἄσάρου ἀνὰ ⌘ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 241, line 2

νάρδου Ἰνδικῆς ⌘ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 266, line 5

4 Κρό- κου, ὀπίου, ὀποπάνακος, σμύρνης, ἱρεως, ἀκόρου, μανδρα- γόρου, ἄσάρου, κόστου, νάρδου Ἰνδικῆς, δαύκου Κρητικοῦ, μήου ἀνὰ ⌘ η'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 272, line 4

ἔνιοι δὲ οὐ τὴν Κρητικὴν χώραν, ἀλλὰ τὴν Ἰνδικὴν εἰρησθαί φασιν, ἐξ ἧς ὁ ἐλέφας φέρεται.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 275, line 5

ἔστι μὲν οὖν ἡ Κελτικὴ νάρδος ἀγαθὸν φάρμακον εἰς ὅσα περ ἂν καὶ ἡ Ἰνδική, λείπεται δὲ αὐτῆς πάμπολυ, καθάπερ γε καὶ ταύτης ἡ ὄρειος.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 276, line 18

νάρδου Ἰνδικῆς ἴσον, καστορίου ⌘ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 278, line 10

πετροσελίνου, νάρδου Ἰνδικῆς, πεπέρεως λευκοῦ καὶ μακροῦ ἀνὰ ⌘ γ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 280, line 18

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καστορίου, κόστου, όπίου, μανδραγόρου φλοιού, νάρ- δου Ίνδικής, άσάρου, Ίλλυ- ρίδος, άκόρου, σμύρνης άνά ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 287, line 11

4 Κράμβης άγρίας σπέρ- ματος, φοϋ, κινναμόμου, ΐρεως Ίλλυρικής, άκόρου, άσά- ρου, όποπάνακος, σμύρνης, νάρδου Ίνδικής, όπίου, κόστου, μαν- δραγόρου χυλού, καστορίου άνά ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 288, line 4

4 κρόκου, όπίου, όπο- πάνακος, σμύρνης, ΐρεως, άκόρου, μανδραγόρου, άσάρου, κό- στου, νάρδου Ίνδικής, δάγκου Κρητικού, μήου άνά ☒ στ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 289, line 3

άρνογλώσσου σπέρματος ΐσον καί τοϋ χυλού ΐσον, λυκίου Ίνδικού ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 290, line 9

λυκίου Ίνδικού ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 290, line 15

σμύρνης, ύποκυστίδος χυλού, άλόης, όπίου, τραγακάνθης, λυκίου Ίνδικού, κηκί- δος, άνίσου, άκακίας, πε- πέρεως, ρήου Ποντικού άνά ☒ α'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 292, line 9

4 Σμύρνης, λιβάνου, άλόης, κρόκου, όπίου, ρού Συριακού καί τοϋ βυρσοδεψικού, λυκίου Ίνδι- κού, άκακίας, σιδίων, ύποκυστίδος χυλού, κηκίδος, βαλαυ- στίων, έκά- στου τó ΐσον.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 299, line 8

λυ- κίου Ίνδικού ΐσον, όποϋ μήκωνος ☒ δ'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 303, line 13

νάρδου Ίνδικής, άνίσου, έκά- στου τó ΐσον, σμύρνης ☒ β'.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 303, line 14

άλόης Ίνδικής, ύποκυστίδος χυλού, λυκίου Ίνδικού, άκακίας χυλού, όποϋ μήκω- νος, κηκί- δων όμφακιτίδων, τραγακάνθης, πεπέρεως λευκού, έκάστου τοσόνδε, οίνω άναλάμβανε, άνάπλασσε τροχίσκους, δίδου τρι- ώβολον.

5.2. GALENUS

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 305, line 13

σανδαραάχης, ἀρσενικοῦ, λεπίδος χαλκοῦ, σχιστῆς, ὀμφακίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας χυλοῦ, ὑποκυστιδος χυλοῦ, ἀσβέστου ἀνὰ β´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 308, line 4

4 Λυκίου Ἰν- δικοῦ γο β´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 308, line 9

λυκίου Ἰνδικοῦ γο β´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 324, line 8

νάρδου Ἰνδικῆς β´ ιστ´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum secundum locos libri x Volume 13, page 330, line 14

λιβανωτίδος ὀρεινῆς, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου Κιλικίου, πετροσελίνου, πολίου, πηγάνου ἀγρίου σπέρ- ματος, δικτάμνου Κρητικοῦ, ἐκάστου τὸ ἴσον, γλυκυρρίζης, λίθου Συριακοῦ ἄρρητος ἀνὰ β´ ιστ´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii (0057: 077) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 13”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 13, page 494, line 2

ἀλόης Ἰνδικῆς β´ ιβ´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 650, line 18

ἀλόης Ἰνδικῆς β´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 741, line 13

ἢ Ἰνδὴ Θαρσέου χειρουργοῦ πρὸς τὰς προειρημένους διαθέσεις.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 806, line 15

ἀλόης Ἰνδικῆς οὐγγίας δ´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 808, line 4

ἀλόης Ἰν- δικῆς β´ ιβ´.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 822, line 6

Ἰοῦ δὲ χαλκοῦ καὶ ἀλόης Ἰνδικῆς, Χαλκοῦ τε κεκαυμένου καὶ διφρυγοῦς καλοῦ Ἐκκαίδεχ´ ἥμισυ ἐξ ἐκάστου μίγματος, Εἴκοσι δραχμὰς δὲ χαλβάνης καὶ δ´.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 826, line 9

¶ ἀριστολοχίας Κρητικῆς στρογγύλης, κυτίνων, χαλκίτεως ὀπτῆς, λιβάνου, σμύρνης, χαλκάνθου, κρο- κομάγματος, ἀλόης Ἰνδικῆς, χολῆς ταυρείας ἀνά ¶ η΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 831, line 11

¶ λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀλόης Ἰνδικῆς, σμύρνης, χαλκοῦ, στυπτηρίας σχιστῆς, χαλκάνθου, κυτίνων, λιβάνων ἀνά ¶ δ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 907, line 9

ἀλόης Ἰνδικῆς ¶ β΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 981, line 11

κας- σίας, κινναμώμου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης ἀνά μνάς δ΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 983, line 6

ἀλόης Ἰνδικῆς ¶ ι΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 986, line 7

κινναμώμου, κρόκου Κιλικίου, σμύρνης, κασσίας, νάρδου Ἰνδικῆς, σχοίνου ἄνθους, καλάμου ἀρωματικοῦ, ἀμώ- μου, πεπέρεως, ῥοὸς χυλοῦ, χελώνης θαλασσίας αἵματος, ἀν- δροσαίμου βοτάνης, πυρέθρου, ἐκάστου ἀνά ¶ λε΄.

Galenus Med., De compositione medicamentorum per genera libri vii Volume 13, page 1039, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς λίτρης β΄.

Galenus Med., De antidotis libri ii (0057: 078) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 8, line 10

καθάπερ γε τὸ κα- λούμενον Ἰνδικὸν Λύκιον, ἕτερά τε πολλὰ δυσκολωτάτην ἔχοντα διάγνωσιν ἀπὸ τῶν νενοθευμένων, ἃ χρὴ παρὰ τῶν εἰς τὰ χωρία πορευομένων, ἐπιτρόπων τε καὶ συγκλητι- κῶν ἀρξάντων τῆς χώρας ἀθροίζειν, ἥ καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτοῖς φίλων, ὥσπερ ἐμὲ ποιοῦντα τεθέασθε.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 40, line 3

Τοῖς δ’ ἐπὶ κιννάμωμον ἰσάζεο, μηδὲ σε λήθῃ Ἀγαρικὸν τούτοις ἰσοβαρὲς θέμεναι, Ἡ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο Καὶ κρόκου, ὃν ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον, Καὶ κασίην, Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον, Καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις Ἀράβων, Καὶ λίβανον μίσγοιο, καὶ ἀγλαϊὴν στήσαιο Ἀμμίγα κυανέῳ κατθέμενος πεπέρει, Δικτάμνου τε κλῶνας, ἥδὲ χλοεροῦ πρασίοιο, Καὶ ῥῆον.

5.2. GALENUS

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 43, line 8

σμήνης, κρόκου, ζιγγιβέρεως, ῥήου Ποντικοῦ, πεν- ταφύλλου ῥίζης, νεπέτου, οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι τὴν καλαμίν- θην ὀνομάζουσι, πρασίου, πετροσελίνου, στοιχάδος, κόστου, πεπέρεως λευκοῦ, καὶ μακροῦ, δικτάμνου Κρητικοῦ, σχοίνου ἄνθους, λιβάνου, τερμινθίνης, κασσίας σύριγγος, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνὰ ὄστ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 52, line 11

Σμήνης θ' ἕξ δραχμᾶς, καὶ φύλλου μαλαβάθροιο, Ἴσον δ' αὖ Ἰνδῆς νάρδου ξανθοῦ τε κρόκοιο.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 73, line 16

ἐφεξῆς δὲ τῆς προγεγραμμένης ὁ Ἄνδρό- μαχος Ἰνδικὴν νάρδον κελεύει βαλεῖν, ἥνπερ καὶ στάχυν ὀνομάζομεν νάρδου, καίτοι ῥίζαν οὖσαν, ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἀστά- χυας ὁμοιότητος κατὰ τὴν μορφήν, ἐφ' ἧς φυλάττεσθαι χρή, μή πως ἀποδῶ τις ἡμῖν τὴν ἑκπλυτον ὀνομαζομένην.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 83, line 17

αἱ ῥίζαι δὲ τῶν- δε, ζιγγιβέρεως, ἴρεως, ῥήου, πενταφύλλου, κόστου, νάρδου Ἰνδικῆς, νάρδου Κελτικῆς, γεντιανῆς, μήου, ἀκόρου, φοῦ, ἀριστο- λοχίας λεπτῆς.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 96, line 17

Καὶ δὴ ἐπὶ ταύταις, καὶ ῥόδων ξηρῶν ἴσας, Καὶ κινναμώμου, καὶ ὀποβαλσάμου καλοῦ, ἥς τ' Ἴλλυριοὶ πέμπουσιν ἴσας ἴρεως, Λευκοῦ τ' ἀγαρικοῦ, βουνιάδος τοῦ σπέρματος, Τούτων ἐκάστου τὰς ἴσας δώδεκα, Καὶ Κρητικὸν σκόρδιον ἐνὶ τούτων ἴσον, Σμήνης, κρόκου, ῥᾶ, πετροσελίνου, στοιχάδος, Ξηρᾶς καλαμίνθης, πενταφύλλου ῥιζίων, Καὶ τοῦ πρασίου σπέρματος τῶν σφαιρίων, Λευκοῦ πεπέρεως καὶ μακροῦ, τῆς Ἰνδικῆς Νάρδου στάχυος, λιβάνου τε καὶ τερμινθίνης, Κόστου τε λευκοῦ, καὶ ἔτι δικτάμνου πόας, Σχοίνου τε, μὴ τῶν καρφίων, τοῦ δ' ἄνθεος, Ξηροῦ τ' ἀβρέκτου ζιγγιβέρεως τὰς ἴσας, Κασίας μελαίνης τοῦ φλοιοῦ, τούτων πάλιν Δις τρεῖς ἐκάστου μίγματος δραχμῆς σταθμῶ, Πολίου τε καὶ φοῦ Ποντικοῦ, καὶ θλάσπεως, Χαμαίδρυός τε καὶ στύρακος, καὶ κόμμεως, Καὶ γεντιανῆς, καὶ ἀκόρου, μήου τ' ἔτι

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 101, line 10

Τερμίνθου δ' ἀπὸ ῥητίνην, νάρδοιό τε ῥίζαν Ἰνδῆς, καὶ κασίης σῦριγγ, λιβάνοιό τ' ἀμήτου Χόνδροι, σπέρμα τε λεπτὸν ἐν οὖρεσιν ἀλδήσκοντος, Πετροσελίνου μίσγε δραχμᾶς στ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 102, line 10

Σμήνης δ' ἕξ δραχμᾶς καὶ φύλλα μαλαβάθροιο, Ἴσον δ' αὖτ' Ἰνδῆς νάρδου, ξανθοῦ τε κρόκοιο.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 107, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς ὄστ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 3

νάρδου Ἰνδικῆς ὄστ'.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 14

[Ἀντίδοτος ἡ Ὀρβανοῦ λεγομένη τοῦ Ἰνδοῦ, πρὸς τὸ τὰ ἐντὸς βρέφη ἐκβάλλειν.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 109, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ιστ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 111, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ια'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 128, line 4

στάχυος Ἰνδικῆς δραχμᾶς, Σμύρνης τε χρηστῆς, καὶ ὀπίου, μηκωνείου, Ὑποκιστίδος τε χυλοῦ, καὶ ὀποβαλσάμου, Ὀποπανάκος τε τοῦ καθαροῦ καὶ προσφάτου, Καὶ καστορίου καὶ λιβάνου πάντων ἴσα, Ἀνὰ ιβ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 148, line 13

κόστου, μήου, ἀσάρου, ἀκόρου, δαύκου Κρητικοῦ σπέρματος, πετροσελίνου, νάρδου Ἰνδικῆς, λίθου νηστωρίτου ἀνὰ ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 150, line 17

νάρδου Ἰνδικῆς, σμύρνης Τρωγλοδύτιδος, σχοίνου ἄνθους, κινναμώμου, χαρὰκίου, κόστου προσφάτου, πεπέρεως μακροῦ, ὑποκυστίδος, πολίου, πεπέρεως περεατικοῦ, σκορδίου, μήου Κρητικοῦ, καρδαμώμου ἀνὰ ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 158, line 16

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ δ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 168, line 4

4 Λυκίου Ἰνδικοῦ ὡς καλλίστου δίδου ὀβολοὺς γ'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 180, line 12

4 Ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ, δαύκου Κρητικοῦ σπέρματος, ἡδυόσμου ξηροῦ, νάρδου Ἰνδικῆς, ἐκάστου τὸ ἴσον, ἀνάπλασσε δι' ὄξους, καὶ δίδου ☒ α'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 188, line 15

κάγχρυος καὶ σμύρνης, πεπέρεως, σεσέλεως Μασσαλεωτικοῦ, νάρδου Ἰνδικῆς, καστορίου, κινναμώμου μέλανος, ὡς λεπτοτάτου, πεπέρεως μακροῦ, Κυρηναϊκοῦ ὀποῦ, ἱριδος, πηγάνου ἀγρίου σπέρματος, ἀνὰ ☒ β'.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 197, line 5

Λυκίου κρατίστου Παταρικοῦ τριώβολον, Τοῦ δ' Ἰνδικοῦ βέλτιστον ἂν ἦ σοι παρὸν, Διδόναι προσέταττεν ἡμέρας δυσὶν εἴκοσι, Νήστεσι δι' ὕδατος, ὥσπερ εἶπον ἀρτίως.

Galenus Med., De antidotis libri ii Volume 14, page 208, line 6

λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ'.

Galenus Med., De theriaca ad Pisonem (0057: 079) "Claudii Galeni opera omnia, vol. 14", Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 263, line 1

νάρδου Ἰνδικῆς ☒ ιστ'.

Galenus Med., De theriaca ad Pisonem Volume 14, page 292, line 15

5.2. GALENUS

μαλαβάθρου φύλλων Ἰνδικοῦ γο.

Galenus Med., In Hippocratis de victu acutorum commentaria iv (0057: 087) “Galenus in Hippocratis de victu acutorum commentaria iv”, Ed. Helmreich, G. Leipzig: Teubner, 1914; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.9.1. Kühn volume 15, page 862, line 7

έχουσιν, ἥ οἱ μέγιστοι σύνδεσμοι καταπεφυκότες εἰς πόδας ἀποτελεωτῶσι, τῷ τοι-
ῷδε, ἣν μὴ πυρετὸς καὶ ὕπνος ἐπι- γένηται καὶ τὰ ἐπόμενα οὖρα πέψιν ἔχοντα ἔλθῃ καὶ
ἰδρῶ- | τες κριτικοί, πίνειν οἶνον κίρρον οἰνώδεα καὶ ἄλητον ἐφθὸν ἐσθίειν καὶ κηρωτῇ
ἀλείφειν καὶ ἐγχεῖν τὰ τε σκέλεα περι- ελίσσειν ἕως τῶν ποδῶν, θερμῷ προβρέχων
ἐν σκάφῃ, καὶ βραχίονας ἕως δακτύλων κατελίσσειν καὶ ὀσφὺν ἀπὸ τοῦ τραχήλου
ἕως τῶν ἰσχύων, σίαλον ἐγκηρώσας, ὅπως καὶ τὰ ἔμπροσθεν περιέξει, καὶ διαλιπὼν
πυρία τοῖσιν ἀσκήσοι, θερ- μὸν ὕδωρ ἐγχεῖν, καὶ περιτείνων ζινδόνιον ἐπανάκλινε
αὐ- τόν.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi (0057: 091)
“Galenus in Hippocratis sextum librum epidemiarum commentaria i-vi”, Ed. Wenkebach,
E. Leipzig: Teubner, 1940; Corpus medicorum Graecorum, vol. 5.10.2.2. Kühn volume
17a, page 886, line 3

τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ ζινδονίων τὰς
ἐπιβολάς, μηδ’ ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέχεσθαι.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi Kühn volume
17a, page 902, line 12

τοὺς μὲν γὰρ ὑποιδόν τε καὶ ὑδερικὴν ἔχοντας ὅλην τὴν ἔξιν τοῦ σώματος <σκλη-
ρύνομεν> διὰ τε ζινδόνων προανατρίβοντες καὶ σκληρᾷ τρίψει χρώμενοι καὶ γυμνά-
ζοντες ἐν κόνει.

Galenus Med., In Hippocratis librum vi epidemiarum commentarii vi Kühn volume
17b, page 196, line 11

τῆς γὰρ <ψυχρᾶς κοίτης> σημαίνουσης οὐ μόνον ὑποστορέσματα ψυχρὰ καὶ πε-
ριβλήματα, ἅπερ ἐκ ζινδόνων πυκνῶν καὶ τριβάκων ἱματίων τε τοι- ούτων γίνεται,
<ἀλλὰ καὶ χωρίον ψυχρόν>, προσέρχεται τι μέγιστον ἕτερον ἐπανάρθωμα τῆς τε κατὰ
τὴν ὥραν καὶ τὴν φυσικὴν κρᾶσιν ἀμετρίας <τὸ> διὰ τῆς εἰσπνοῆς ψυχρᾶς οὐσης ἐμ-
ψύχεσθαι τὸ σῶμα.

Galenus Med., Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio (0057:
106) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 19”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1830,
Repr. 1965. Volume 19, page 105, line 13

ἡμερωθεῖσαι· ἀνδρὶ μιγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιθυμίας τυ- χοῦσαι· ἀνδρὶ μιγεῖσαι.
Ἰνδικόν· οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, καθάπερ Μενεσθεὺς τε καὶ
Ἀνδρέας ὁ τοῦ Χρύσαρος καὶ Ξενοκράτης καὶ Διοσκουρίδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδικὸν
ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλανηθέντες ἐκ τοῦ τινας οἶε- σθαι ῥίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέρεως
ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκου- ρίδης ὁ Ἀναζαρβεὺς σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφάνητο περὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως· ὁ τοίνυν Διοσκουρίδης ὁ νεώτερος ὁ γλωττογράφος, φυτὸν εἶναι φησιν ἐν Ἰνδία παραπλήσιον τῷ τοῦ πεπέρεως, οὗ ὁ καρπὸς ὀνομάζεται μυρτίδανον ὅτι μύρτῳ ὅοικεν.

Galenus Med., *Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio* Volume 19, page 105, line 15

Ἰνδικόν· οἱ μὲν γράψαντες τὰς ὀνομασίας τῶν φαρμάκων, καθάπερ Μενεσθεὺς τε καὶ Ἀνδρέας ὁ τοῦ Χρύσαρος καὶ Ξενοκράτης καὶ Διοσκουρίδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἰνδικὸν ὀνομάζουσι τὸ ζιγγίβερι, πλανηθέντες ἐκ τοῦ τινος οἴεσθαι ρίζαν αὐτὸ τοῦ πεπέρεως ὑπάρχειν· ἀλλὰ Διοσκουρίδης ὁ Ἀναζαρβεὺς σαφῶς διώρισέ τε καὶ ἀπεφήνατο περὶ ζιγγιβέρεως καὶ πεπέρεως· ὁ τοίνυν Διοσκουρίδης ὁ νεώτερος ὁ γλωττογράφος, φυτὸν εἶναι φησιν ἐν Ἰνδία παραπλήσιον τῷ τοῦ πεπέρεως, οὗ ὁ καρπὸς ὀνομάζεται μυρτίδανον ὅτι μύρτῳ ὅοικεν.

Galenus Med., *Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio* Volume 19, page 141, line 14

στρογγύλου· τοῦ Μυρτιδάνου, αὐτὸς γὰρ οὕτως γράφει καὶ τὸ Ἰνδικόν ὃ καλοῦσι Πέρσαι πέπερι.

5.3 Arrian

Arrian of Nicomedia (/ˈæriən/; Latin: Lucius Flavius Arrianus Xenophon; Greek: Ἀρριανός c. AD 86 – c.160) was a Roman (ethnic Greek)[3] historian, public servant, military commander and philosopher of the 2nd-century Roman period. As with other authors of the Second Sophistic, Arrian wrote primarily in Attic (Indica is in Herodotus' Ionic dialect, his philosophical works in Koine Greek) .

The Anabasis of Alexander is perhaps his best-known work, and is generally considered one of the best sources for the campaigns of Alexander the Great. (It is not to be confused with Anabasis, the best-known work of the Athenian military leader and author Xenophon from the 5th-4th century BC.) Arrian is also considered as one of the founders of a primarily military-based focus on history. His other works include Discourses of Epictetus and Indica. (From Wikipedia²)

2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Arrian>

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis (0074: 001) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 1”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1967 (1st edn. corr.). Book 3, chapter 8, section 3, line 1

Βεβοηθήκεσαν γὰρ Δαρείῳ Ἰνδῶν τε ὅσοι Βακτρίοις ὁμοροὶ καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος ὁ τῆς Βακτρίων χώρας σατράπης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 8, section 4, line 2

Βαρσαέ<v>της δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης Ἀραχωτούς τε ἦγε καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλουμένους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 8, section 6, line 6

ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ ἡ Δαρείου ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακιςμυρίου, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 11, section 5, line

3

κατὰ τὸ μέσον δέ, ἵνα ἦν βασιλεὺς Δαρεῖος, οἳ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως ἐτετάχατο καὶ οἱ μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καλούμενοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται· Οὕξιοι δὲ καὶ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Σιττακηνοὶ εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 13, section 1, line

3

Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγίνετο, ὥφθη Δαρεῖός τε καὶ οἱ ἄμφ’ αὐτόν, οἳ τε μηλοφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται, κατ’ αὐτόν Ἀλέξανδρον τεταγμένοι καὶ τὴν ἴλην τὴν βασιλικήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 14, section 5, line

2

καὶ ταύτῃ παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περσικῆς ἵππου ὥς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρτερόν ἐγίνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 15, section 1, line

8

καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων ἱππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις καὶ τῶν Ἰνδῶν ἔστιν οἷς καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line

6

Βαρσαέντης δέ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἷς ὢν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 8

ξυλλαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἴνδοι παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν, καὶ ἀπο- θνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς ἐς Δαρεῖον ἀδικίας ἔνεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 28, section 1, line 5

ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀραχώταις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 29, section 2, line 5

ὁ δὲ Ὅξος ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Καυκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους γε δὴ Ἀλέξ- ανδρος καὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰν- δῶν ποταμῶν· οἱ δὲ Ἴνδοι πάντων ποταμῶν μέγιστοί εἰσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 15, section 6, line 2

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 3, line 2

Ἐκ Βάκτρων δὲ ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν προὔχωρει ὡς ἐπ' Ἰνδοῦς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτρίων καὶ ξὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὺς δὲ μυρίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 4

ἀφ- ικόμενος δὲ ἐς Νίκαιαν πόλιν καὶ τῇ Ἀθηνᾷ θύσας προὔχωρει ὡς ἐπὶ τὸν Κω- φῆνα, προπέμψας κήρυκα ὡς Ταξίλην τε καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελεύ- σας ἀπαντᾶν ὅπως ἂν ἐκάστοις προχωρῇ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 7

καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ ἀπῆντων, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς νο- μιζόμενα κομίζοντες, καὶ τοὺς ἐλέφαντας δώσειν ἔφασκον τοὺς παρὰ σφίσιν ὄντας, ἀριθμὸν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 7, line 3

Ἐνθα δὴ διελὼν τὴν στρατιὰν Ἡφαιστίωνα μὲν καὶ Περδίκκαν ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτιν χώραν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τήν τε Γοργίου τάξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας ξύμπαντας, προστάξας τά τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολο- γία παρίστασθαι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν ἀφικομένους παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 8, line 2

καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 3, line 1

Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρὸς τινι ἤδη γηλόφῳ ὄντα κατιδὼν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν οὓς ἀμφ' αὐτὸν ξὺν πολὺ ἐλάττοσιν αὐτὸς ὢν ὅμως ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδραμεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν, αὐτὸς δὲ ὡς εἶχε πεζὸς τῷ Ἰνδῷ εἶπετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 4, line 3

καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παίει ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στῆθος ξυστῶ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν· Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπᾶξ βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 5, line 8

καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγις ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκράτησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 25, section 3, line 3

καὶ γίγνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαρβάρους οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰσίν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 1, line 4

ὡς δὲ προσῆγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν, ἦσαν γὰρ οὗτοι ἐς ἑπτακισχιλίους, ὡς στρατοπεδευομένους εἶδον τοὺς Μακεδόνας, δρόμῳ ἐπ' αὐτοὺς ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 4, line 4

οἱ δὲ Ἰνδοὶ τῷ τε παραλόγῳ ἐκπλαγέντες καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγεννημένης τῆς μάχης ἐγκλίναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 4

ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τι εὐμαρῶς κατέσεισε, βιάζομένους δὲ ταύτῃ τοὺς Μακεδόνας ἢ παρέρρηκτο τοῦ τείχους οὐκ ἀτόλμως οἱ Ἰνδοί

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἡμύνοντο, ὥστε ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκαλέσατο τὴν στρατιάν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 9

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῶν τε Μακεδόνων αὐτῶν ἢ προσβολὴ καρτερωτέρα ἐγίγνετο καὶ πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν, ὅθεν ἐκ- τοξεύοντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφιέμενα ἀνέστελλεν ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 2, line 1

Καὶ οἱ Ἰνδοί, ἕως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου περιῆν, ἀπεμάχοντο καρτερῶς· ὡς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυνεχεῖ πολιορκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματῖαι τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 3

τῷ δὲ ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθοὺς διασῶσαι· καὶ ξυμβαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς ὡς καταταχθέντας ἐς τὴν ἄλλην στρατιάν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 9

νυκτὸς δὲ ἐπενόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦθη ἀπαναστῆναι οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἰρεσθαι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς ὅπλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 4, line 3

καὶ ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιστήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιάν πᾶσαν κατα- κόπτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβών, τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατὰ κράτος ἐρημωθεῖσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακάνου καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 2, line 1

εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος ἢ ὁ Αἰγύπτιος ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσόνδε ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 5, line 4

καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡφαι- στίωνά τε καὶ Περδίκκαν αὐτῷ ἄλλην πόλιν ἐκτειχί- σαντες, Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν, καὶ φρουρὰν καταλιπόντες ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν

5.3. ARRIAN

ἤεσαν· ὥς δὲ ἀφίκοντο, ἔπρασσον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεῦξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην κατέστησε Νικάνορα τῶν ἐταίρων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 3

αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρω τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένην ὁμολογίᾳ παρεστήσατο καὶ ἐν αὐτῇ φρουρὰν κατήσθησας τῶν Μακεδόνων καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα, ὁ δὲ καὶ ἄλλα προσηγάγετο μικρὰ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὤκισμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 3, line 5

ὥς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστρέψαντες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μακεδόνων μάχη καρτερὰ, τῶν μὲν διασπάσαι τὸν χάρακα σπουδῇ ποιουμένων, τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες οἱ βάρβαροι ἐν τῷ ἀκροβολισμῷ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 4, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομόλων πιστόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμονα ἐπιλεξάμενος πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς, γράμματα φέροντα τὸν Ἰνδόν, ἵνα ἐνεγέγραπτο, ἐπειδὴν αὐτὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις κατὰ τὸ ὄρος μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβόλους γίνεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 6, line 2

ἔστε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνειστήκει καρτερὰ μάχη τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνίσταν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μόγις δὴ ἀμφὶ δείλην ἐκράτησαν τῆς παρόδου καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 1, line 3

ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν οἱ τε σφενδονῇται σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχωσμένου καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα ἀνέστελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομὰς τὰς ἐπὶ τοὺς χωννύοντας.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 2, line 1

Οἱ δὲ Ἴνδοι πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέοντες καὶ τὸ χῶμα ξυνάπτον ἤδη ὀρώντες, τοῦ μὲν ἀπο- μάχεσθαι ἔτι ἀπείχοντο, πέμψαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρὰ Ἀλέξανδρον ἐθέλιν ἐφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἴ σφισι σπένδοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 4, line 8

εἵχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος γενομένη καὶ ἔθυν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος καὶ κατεσκεύασε φρούριον, παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πάλαι ἡτομολῇκει ἐς Βάκτρα παρὰ Βῆσσον, Ἀλεξ- ἀνδρου δὲ κατασχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνεστράτευέ τε αὐτῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλιστα ἐφαίνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 1

Αὐτὸς δὲ ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὁδοποιεῖ τὸ πρόσω ἰοῦσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτῃ χωρία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 5

ἐνταῦθα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἴνδοι παρὰ Ἀβισάρῃ ἀποπεφευγότες εἶεν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ· καὶ τούτους ἡγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὥς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 8, line 2

εἰσὶ δὲ Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπουδῇ ἄμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τούτοις τοὺς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται κατὰ κρημνοῦ σφᾶς ρίψαντες ἐν τῇ διώξει, οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφθέντες ἔφερόν τε τοὺς ἀμβάτας καὶ τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 9, line 4

καὶ αὗται κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤγοντο ὥς ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἥντινα Ἡφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξ- ὠκοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 1, line 2
ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἥντινα μετὰ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξαν- δρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος

5.3. ARRIAN

καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὄς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιστα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 3
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦντινα μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὄς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιστα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστήν χρη εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμνημένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 6

Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὄς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιστα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστήν χρη εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμνημένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 5, line 3

Διόνυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπομάχων στρατιωτῶν, οἳ δὴ αὐτῷ καὶ βάκχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε μνημόσυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσόμενον, καθάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάσῳ ὄρει καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτικας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀποδειξάμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 6, line 9

καὶ ἐκ τούτου ἔλευ-θέραν τε οἰκοῦμεν τὴν Νῦσαν καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι καὶ ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δὲ ἐκ Διονύσου οἰκίσεως καὶ τότε σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γὰρ οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φυόμενος παρ' ἡμῖν φύεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 2, section 6, line 3

καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρᾳ κισσόν, οὐδὲ ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι ἦσαν) στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ποιῆσθαι, ὥς καὶ στεφανώσασθαι εἶχον, ἐφυσμούντας τὸν Διόνυ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

σόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνα- καλοῦντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 3, line 3

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παρα-
παμισαδῶν χώραν ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετὰγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακε- δόνας, Παραπάμισον
ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν
Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 4, line 2

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον τεκ-
μηριοῦσθαι ἐπὶ
τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 5, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ'
αὐτῷ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίωνος καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν μικρότερα, δύο δὲ τρι-
ακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἦκοντα ἀργυρίου μὲν τάλαντα ἐς
διακόσια, ἱερεῖα δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαν-
τας δὲ ἐς
τριάκοντα· καὶ ἵππεῖς δὲ ἑπτακόσιοι αὐτῷ Ἰνδῶν ἐς ζυμμαχίαν παρὰ Ταξίλου ἦκον·
καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν μεγίστην μετὰξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου, ὅτι αὐτῷ
Ταξίλης ἐνδίδωσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν
Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ
τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην
θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ
αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα
ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα
καλεῖται τῇ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line

11

τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ,
καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσιν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ
ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ
ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ
πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα
παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ, ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ
τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης καὶ Ἀκεσίνης καὶ Ὑδραώτης καὶ Ὑφασίς, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποτα-
μοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος υπερφέρουσι,
τοῦ Ἰνδοῦ δὲ μείονες εἰσιν καὶ πολὺ δὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 8

Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν, ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίους <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 3, line 1

Τοῦτον τὸν ποταμὸν τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἑὼν διέβαινε ζὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ οὔτε οἴσισι νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἷα ὁ Ἰνδὸς ἢ ὁ Ὑδάσπης ἢ ὁ Γάγγης ἢ οἱ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὐδὲ τοὺς μύρμηκας τοὺς τὸν χρυσὸν σφισιν ἐργαζομένους, οὐδὲ τοὺς γρυῖπας τοὺς φύλακας, οὐδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδονῇ μᾶλλον τι πεποιήται ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ὄντων, ὥς τά γε κατ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 4, line 4

ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ζὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἔστιν οἱ ἐψεύσαντο· ἀχρύστους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος ζὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε, πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε, καὶ ἥκιστα χλιδῶντας κατὰ τὴν δίαίταν, ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷους μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πεντα- πῆχεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας, καὶ μελαν- τέρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 5, line 5

τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλαι, ζὺν οἷς ὀρμηθεῖς Κῦρος ὁ Καμβύσου Μήδους τε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα κατέσχευεν, οὐκ ἔχω ἀτρεκῶς ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν συμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 1, line 1

Ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστό- τατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ζὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοὺς Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης, δοκίμῳ ἄνδρῳ, συνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐστὶ καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φύεται καὶ τὸν παρά- πλουν αὐτὸν τῆς ἕξω θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 4, line 2

ὁ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες, ὥς μὲν λέγεται τὰ Ἀλεξάνδρου αὔξοντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῷ Σκυθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ τούτῳ ὁ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται· τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔστε ἐπὶ <τὴν> μεγάλην τὴν πρὸς ἑὼν τε καὶ Ἰνδοὺς θάλασσαν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 5, line 2
τοὺς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ
Καυκάσου ἀνίσχοντας τοὺς μὲν ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων
τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιῶτιν, τοὺς δὲ ἐς τὴν Ὑρκανίαν καλουμένην
θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τοὺς δὲ ὡς ἐπὶ νότον
ἄνεμον τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Ἰνδὸν τε καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ
Ἀκεσίνην καὶ Ὑδραώτην καὶ Ὑφασιν καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου πο-
ταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν ἢ εἰς τενάγην ἀναχε-όμενοι ἀφανίζονται,
καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 3
τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν
γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνὴν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς
Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα,
ἐλαχίστην δὲ ὅσῃν ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τὴν ἡμετέραν
θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 9
δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι αἱ δύο ξυντε-
θεῖσαι μόλις ἄξιοι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 3, line 2
ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ
μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσει· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον
τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ ὡς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον
Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτεμένεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 6, line 6
εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν
πολλὴν ποιῆσαι ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὅποτε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ πηλὸν ἐκ
τῶν ἄνω τόπων ἐνθενπερ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς
ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδίον τε ἢ πολλή ἐστι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδίον ἔχει
προσκεχωσμένον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 7, line 4
Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαίανδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποτα-
μοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν οὐδὲ σύμπαντας ξυντεθέντας
ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ
τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε <τὸ> τοῦ Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ
τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες
ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται, ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει καὶ πεντε-
καίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παρα- λαβὼν καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρα-
τήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 8, line 6
ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω
ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 7, section 1, line 1

Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὅπως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ οὔτε Ἀριστόβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάσαι, πότερα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς Ξέρξου καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ ὁ Ἰστρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐτῷ· δοκεῖ δ' ἔμοιγε πλοίοις μᾶλλον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσῶδε χρόνῳ ἔργον οὕτως ἄτοπον ξυντελεσθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 1, line 2

Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 2

ὥς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτῷ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 3

ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς Τάξιλα ἀφίκετο, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 7

καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ τῇδε Ἰνδοὶ φιλίως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 3

ἦκον δὲ ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρέσβεις τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν βασιλέως ὃ τε ἀδελφὸς τοῦ Ἀβισάρου καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι, καὶ παρὰ Δοξάρεως νομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 8

καὶ ἀποδείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα φρουρὰν τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 4, line 5

ταῦτα ὥς ἔγνω Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολεμοκράτους πέμψας ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν τὰ πλοῖα ὅσα παρῆσαν ἐσκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 5, line 8

αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε δύναμιν ἔχων ἦκεν ἐς Τάξιλα καὶ πεντακισχιλίου τῶν Ἰνδῶν, οὓς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὖξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλήν γε δὴ τοῦ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 12

τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἐνθενπερ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὖξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλήν γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου καὶ τυχόν καὶ ἄλλου του· ἀλλ' ὁ γε Ὑδάσπης περατὸς γίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 11, section 3, line 8

καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ στρατοπέδου τήν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππέας καὶ τῆς φάλαγγος τῶν Μακεδόνων τήν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυπέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τάδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πεντακισχιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 12, section 1, line 7

ἐν μέσῳ δὲ τῆς νήσου τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ἵνα αὐτῷ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο, Μελέαγρός τε καὶ Ἀτταλος καὶ Γοργίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί τε καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τούτοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν στρατόν, ὅποτε ξυνεχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 2, line 6

γνώμην δὲ ἐπεποίητο, ὥς εἰ μὲν προσμίζειαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἢ κρατήσιν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ προσβαλὼν ἢ ἀπομαχεῖσθαι γε ἔστε τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξεσθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυγὴν, ὥς πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γενόμενον ὀλίγον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 3, line 6

5.3. ARRIAN

Ἀριστόβουλος δὲ λέγει τὸν Πώρου παῖδα φθάσαι ἀφικόμενον σὺν ἄρμασιν ὡς ἑξήκοντα πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἵργοντος περαιωθέντα, εἴπερ οὖν καταπηδήσαντες οἱ Ἴνδοι ἐκ τῶν ἀρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώτοις τῶν ἐκβαίνοντων· ἀλλὰ παραλλάξαι γὰρ ζὺν τοῖς ἄρμασι καὶ ἀκίνδυνον ποιῆσαι Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφεῖναι Ἀλέξανδρον τοὺς ἵπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς, πληγὰς λαμβάνοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 4, line 2

οἱ δὲ καὶ μάχην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ζὺν τῷ παιδί τῷ Πώρου ἀφιγμένων πρὸς Ἀλέξανδρον τε καὶ τοὺς ζὺν αὐτῷ ἱππέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 15, section 2, line 1

ὡς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὀξέως ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ζὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλῖναι, ὡς Ἀλέξανδρόν τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ στίφος ἀμφ' αὐτὸν τῶν ἱππέων οὐκ ἐπὶ μετώπου, ἀλλὰ κατ' ἴλας ἐμβεβληκός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 1, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἤδη καθεώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐπέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω, ὡς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς αἰὶ προσάγοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 2, line 1

ὡς δὲ τὴν τάξιν κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέβληντο καὶ πυκνὴ ἢ φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προάγειν, αὐτὰ ἐκεῖνα ὀκνήσας ἅπερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ ξυνθεὶς ταύτῃ ἔταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν ἅτε ἱποκρατῶν τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὡς ταύτῃ ἐπιθησόμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 4, line 2

Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἵπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὡς ταραῖαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότας τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητι τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἴνδοι τοὺς ἱππέας πάντοθεν ξυναλίσσαντες παρίππευον Ἀλεξάνδρῳ ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει, καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὡς παρήγγελτο, κατόπιν αὐτοῖς ἐπεφαίνοντο.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line 4

ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἴνδοι ἀμφί-στομον ἠναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλήν τε καὶ κρατίστην, οἱ δὲ ἐπὶ Κοϊνόν τε καὶ τοὺς ἅμα τούτῳ ἐπέστρεφον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 2, line 2

τοῦτό τε οὖν εὐθύς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν καιρὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου ἐπιτίθεται τοῖς καθ' αὐτόν, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἰππέων οἱ Ἴνδοι, ἀλλὰ κατηρ[ρ]άχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχός τι φίλιον τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 3, line 9

καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικός· τὰ τε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπη ἐπιστρέψειεν, ἐκεράϊζε καίπερ πυκνήν οὔσαν τὴν τῶν Μακεδόνων φάλαγγα, καὶ οἱ ἰππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ ἔργον ἐπιστρέψαντες αὐθις καὶ αὐτοὶ ἐπήλαυνον τῇ ἵππῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 4, line 7

καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστᾶσα, ὅπη προσπέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 6, line 7

ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες, ἅτε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπη μὲν ἐπιφέροντο εἶκον, ἀποστραφέντων δὲ εἶχοντο ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ Ἴνδοι ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 7, line 8

καὶ οὕτως οἱ μὲν ἰππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 1, line 6

καὶ οὗτοι οὐ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμη-κότων τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἐπιγενόμενοι τῇ διώξει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 2, line 1

5.3. ARRIAN

Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο- δέοντες τῶν δισμυρίων, ἱππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίους, τὰ δὲ ἄρματα ξύμπαντα κατεκόπη· καὶ Πώρου δύο παῖδες ἀπέθανον καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἀρμάτων οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἱπάρχαι καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Πώρου ξύμπαντες .

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 5, line

1

Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὥς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πλανωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν, οὐχ ἥπερ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἀμφ’ αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος, τετρωμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὦμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ ἀν- εστρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἥρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ περιττός ὢν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀρμονίαν, ὥς ὕστερον καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν), τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἀπεχώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 6, line

4

πέμπει δὴ παρ’ αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης πρὸς- ιππεύσας ἐφ’ ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τῷ ἐλέφαντι ὃς ἔφερε τὸν Πῶρον ἐπιστῆσαί τε ἡξίου τὸ θηρίον, οὐ γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν, καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ’ Ἀλεξάνδρου λόγων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 7, line

7

Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πῶρῳ χαλεπὸς ἐγένετο, ἀλλ’ ἄλλους τε ἐν μέρει ἔπεμπε καὶ δὴ καὶ Μερόην ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιοῦ τῷ Πῶρῳ τὸν Μερόην ἔμαθεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line

2

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεῖς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκεν καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν· καὶ οὕτως αὐτός τε βασιλικῶς κεχρημένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῷ ἐχρήσατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line

8

τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρόν τε καὶ τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ Ἰνδοὺς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο ἐπ’ ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἠγήμονος μηνὸς Μουνυχιῶνος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 4, line

3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώ-
νυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βου-
κεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ, οὐ βληθεὶς
πρὸς οὐδενός, ἀλλὰ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας (ἦν γὰρ ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη) κα-
ματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμὼν τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ,
ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου [ὁ Βουκεφάλας οὗτος], ὅτι τοὺς ἄλλους
πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 2, line
5

Κρατερὸν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο τὰς πόλεις ἄστινας ταύτῃ
ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχοῦντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τοὺς προσχώρους
τῇ Πώρῃ ἀρχῇ Ἰνδούς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 6, line
2

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ
Πώρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 8, line
3

τούτου τοῦ Ἀκεσίνου τὸ μέγεθος μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου
ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ ἵνα ἐπέρασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν πλοίων τε καὶ τῶν
διφθερῶν ξὺν τῇ στρατιᾷ τὸ μὲν ῥεῦμα ὅζυ τοῦ Ἀκεσίνου πέτραις μεγάλαις καὶ ὀξείαις,
καθ' ὧν φερόμενον βίᾳ τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαι τε καὶ καχλάζειν, τὸ δὲ εὖρος σταδίου
ἐπέχειν πεντεκαίδεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 10, line
3

εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ λόγου ξυντιθέντι τεκμηριοῦσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ ἀλη-
θοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίου
δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενό-
τατός τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα
πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 1, line
5

Περάσας δὲ τὸν ποταμὸν Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ
ὄχθῃ προστάξας ἐπι- μελεῖσθαι τῆς ὑπολελειμμένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν
τε σῆτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἡδὴ ὑπηκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια πα-
ρακομίζειν ἔμελλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 2, line
2

5.3. ARRIAN

Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦθη ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς μαχιμωτάτους ἐπι-
λεξάμενον καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τούτους δὲ ἀναλαβόντα[ς] ἰέναι
παρ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 4, line
2

Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ὑδραῶτην ποταμόν, ἄλλον
αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμόν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μείονα τοῦ Ἀκεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ ροῦ
μείονα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 5, line
7

ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει δοὺς αὐτῷ μέρος τῆς στρατιᾶς, πεζῶν μὲν φά-
λαγγας δύο, ἱππέων δὲ τήν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν
τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρου τοῦ ἀφεστηκότος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην
Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ δὴ τινα πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδραῶτου ποταμοῦ αὐτόνομα
ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 1, line
2

Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδρῳ τῶν αὐτο- νόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τινας
καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτούς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, εἰ προσ-
άγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα,
καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυράν πρὸς ἣ ἑπενόουν
ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἣν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ
τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν
ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 2, line
8

εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως
αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυράν πρὸς ἣ
ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἣν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμό-
τατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι,
ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαν-
τας ἐπ' αὐτοὺς Πῶρόν τε καὶ Ἀνισάρην ξύν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει καὶ πολλὰ ἄλλα
ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας οὐδὲν πράξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον
ξυνέβη ἀπελθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 3, line
4

καὶ δευτεραῖος μὲν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραῶτου πρὸς πόλιν ἦκεν ἣ ὄνομα
Πίμπραμα· τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραῖσται ἐκαλοῦντο.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 5, line 6

Ἀλέξανδρος δὲ τό τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὥς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο· καὶ τοὺς μὲν ἵπποτοξότας εὐθύς ὥς εἶχεν ἐκπέμπει ἐπ’ αὐτούς, ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παριππεύοντας, ὥς μήτε ἐκδρομήν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῷ τὴν στρατιάν καὶ ὥς πληγὰς γίγνεσθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 7, line 8

καὶ τούτων τοὺς μὲν ἵππεις ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυκνοτέραν τὴν ξύγκλεισιν τῆς φάλαγγος ποιήσας αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην παρήγαγεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 1, line 2

Ὅς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ’ ἐπιβεβηκότες αὐτῶν ἀφ’ ὑψηλοῦ ἠκροβολίζοντο, γνοὺς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἱππέων τὸ ἔργον καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 2, line 3

καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ’ εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν ὥς ἐκάστοις προὔχωρει ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 3, line 1

τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παραταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ’ εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν ὥς ἐκάστοις προὔχωρει ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξώσθησαν οἱ Ἰνδοὶ βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 4, line 5

καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιεστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πόλιν ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ

5.3. ARRIAN

στρατοπέδῳ κυκλώ-σασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τείχους ἦν, τοὺς ἰππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνοὺς οὐ βαθεῖαν οὔσαν τὴν λίμνην καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενόμενοι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τῆς προτέρας ἡττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 6, line 7

αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῶ ἔχοιεν αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἴνδοι κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα περ τὸ ἐκλιπὲς ἦν τοῦ χάρακος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 4, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο τοὺς τε ὑπολοί-πους ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντα-κισχιλίους, αἱ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυμπεπηγμέναι ἦσαν καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 5, line 2

καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἑπτακισχιλίους, ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ μυριάδας καὶ ἄρματα τρια-κόσια καὶ ἵπποι πεντακόσιοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 6, line 8

Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει ἐς τὰς δύο πόλεις τὰς ξυναφεστώσας τοῖς Σαγγάλοις δοὺς αὐτῷ τῶν ἰππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντα[ς] τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλωσιν καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν <ἐξ> Ἀλεξάνδρου ὑπομένουσιν τε καὶ δεχομένοις φιλίως Ἀλεξάνδρον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 4

ὥς δὲ ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε, τὴν χώραν δὲ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτονόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσασιν προσέθηκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 9

καὶ Πῶρον μὲν ξὺν τῇ δυνάμει τῇ ἄμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις αἱ προσκεχωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς, αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν ποταμὸν προὔχῳρει, ὥς καὶ τοὺς ἐπέκεινα Ἰνδοὺς καταστρέψαιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 2, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ὑφάσιος εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πολέμια καὶ ἐς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας (πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλούς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω τοῦ ἐπικειοῦς ἐξηγεῖσθαι), πληθὸς τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς, καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἀνδρείᾳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 5, line 7

καὶ Αἴγυπτος ξὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἃ καὶ Συρία ἢ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται καὶ τὸ Σουσίῳν ἔθνος καὶ Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον, τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου, ὁ Τάναϊς, τὰ πρόσω ἔτι τοῦ Ταναΐδος, Βακτριανοί, Ὑρκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ὑρκανία, Σκύθας τε ἀνεστείλαμεν ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον, ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσπης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκεσίνης, ὁ Ὑδραώτης, τί ὀκνεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνων τε ἀρχῇ;

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 26, section 2, line 3

καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρρουν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δὲ Ὑρκανίαν <θάλασσαν> τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ εἰς Λιβύην περιπλευσθήσεται στόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἡρακλέους Στηλῶν· ἀπὸ δὲ Στηλῶν ἡ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὅροι τῆς ταύτῃ ἀρχῆς οὕσπερ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ θεὸς ἐποίησε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 27, section 7, line 9

σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι χρήσῃ ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσται· ἐπανελθὼν δὲ αὐτός [τε], εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκ<ε>ίαν καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστησάμενος καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῷον οἶκον κομίσας οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον στόλον στέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἔω ὤκισμένα Ἰνδῶν γένη, εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, εἰ δέ, ἐπὶ Καρχηδόνα καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδονίων τῆς Λιβύης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 29, section 4, line 4

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρου καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἃ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς καὶ τοὺς παρ' Ἀβισάρου ἐλέφαντας, ἀριθμὸν ἐς τριάκοντα· Ἀβισάρην γὰρ νόσφ' ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 2, line 1

5.3. ARRIAN

πρότερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλην Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀκεσίνου κυάμους πεφυκότας ὁποίους ἡ γῆ ἐκφέρει ἢ Αἰγυπτία, καὶ [ὁ] ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίνης ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἔξευρη- κέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχάς, ὥς τὸν Νεῖλον ἐνθένδε ποθὲν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα καὶ δι' ἐρήμου πολλῆς γῆς ῥέοντα καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδόν τὸ ὄνομα, ἔπειτα, ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ῥεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτῃ καὶ

Αἰγυ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 4, line 2

καὶ δὴ καὶ πρὸς Ὀλυμπιάδα γράφοντα ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἔξευρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγάς, μικροῖς δὴ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμαιρό- μενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 5, line 2

ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπι- χωρίων τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀκεσίνῃ, τὸν Ἀκεσίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας καὶ τῷ ὀνόματι συγχωροῦντας, τὸν Ἰνδόν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίστομον τὸν Ἰνδόν ὄντα, οὐδέ<v> τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο <τὸ> ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφὲν ἀφελεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 1, line 4

αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφιγμένοι ἦσαν βασιλέα μὲν τῆς ἐαλωκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἑπτὰ μὲν ἔθνων τῶν συμπάντων, πόλεων δὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 3, line 2

Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἐπὶ Βακτρίους γῆς διαλιπόντι τρεῖς ἡμέρας παρήγγελο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 1, line 9

καὶ ἐπιβὰς τῆς νεῶς ἀπὸ τῆς πρῶρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς τὸν ποταμόν, τόν τε Ἀκεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὄντινα μέγιστον αὖ τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμ- βολάς, καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὄντινα ὁ Ἀκεσίνης ξὺν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 3

ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξαιαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὖσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοὴν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὐταὶ ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 4

καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ροθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοὴν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠύξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 2

ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 5

φιλωδοὶ γάρ, εἵπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου ἔτι καὶ τῶν ἄμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 2, line 5

προσορμιζόμενος δὲ ὅπῃ τύχοι ταῖς ὄχθαις τοὺς προσοικοῦντας τῷ Ὑδάσπῃ Ἰνδοὺς τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο- λογίαις παρελάμβανεν, ἤδη δὲ τινὰς καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας βίᾳ κατεστρέψατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 3, line 3

αὐτὸς δὲ ὥς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδρακῶν γῆν σπουδῇ ἔπλει, πλείστοις τε καὶ μαχιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανόμενος καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀποτεθεῖσθαι εἰς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωκέναι διὰ μάχης ἰέναι πρὸς αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 1, line 5

5.3. ARRIAN

Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας καὶ τῶν πεζεταίρων καλου- μένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμίσεας διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μαλλοὺς ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικὸν Ἰνδῶν τῶν αὐτονόμων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 4, line 5

ὡς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκαν μὲν τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, οἱ ξυμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ- σας, ἔργου δὲ μὴ ἔχεσθαι ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός, ὡς μηδὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ὅτι προσάγει ἡδὲ Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσέβαλλεν τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 7, section 6, line 3

εἵχετό τε ἡδὴ ἡ ἄκρα, καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβανόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 4, line 4

ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλι- πον οἱ Ἰνδοὶ ὡς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 6, line 5

ὡς δὲ κατεῖδον ἱππείας μόνους, ἐπι- στρέψαντες οἱ Ἰνδοὶ καρτερῶς ἐμάχοντο πλῆθος ὄντες ἐς πέντε μυριάδας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 1

καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆ- σαν, προσβολὰς μὲν ἐποιεῖτο ἐς κύκλους παριππεύων, ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦει τοῖς Ἰνδοῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 5

καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοῦ σφισι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων ἀποστρέψαντες ἡδὲ προτροπάδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 1, line 4

καὶ ἐν τούτῳ οὐ δεξά- μενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν τὰ μὲν τεῖχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 4, line 3

ἡδὲ τε πρὸς τῇ ἐπάλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα τοὺς μὲν ὥθει εἴσω τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γε- γυμνάκει τὸ ταύτῃ τείχος· καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως σπουδῇ ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλί- μακα συντρίβουσιν αὐτήν, ὥστε οἱ μὲν ἡδὲ ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 5, line 3

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους στάς κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίον πύργων ἐβάλ- λετο, οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρῳ τούτων γε ἐσακοντιζόντων (ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τείχος), δηλός μὲν ἦν Ἀλέξανδρος ὡν τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμ- πρότητι καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δὲ ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἀπο- δεικνύμενος, καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ τείχους τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργασάμενος οὐκ ἀσπουδεῖ

ἀποθανεῖ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 6, line 3

ἔνθα δὴ ἐρεισθεῖς πρὸς τῷ τείχει τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ θρασύτερον παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε καὶ ἄλλον λίθῳ, τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα τῷ ξίφει αὖθις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 1, line

1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπ- ελείποντο, οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπί-δος κακῶς ἔχοντα, οὕπῳ γινώσκοντες βιώσιμον ὄντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 3, line

3

Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέ- χει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ ξυνέβη, καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν ἦν καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξανδρον Μαλλοί, οἳ δὴ ἐγνώ- κσαν μὲν ξυμμίξαντες τοῖς Ὀξυδρά- καις οὕτω δια- γωνίζεσθαι, ἔφθη δὲ διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλάσας πρὶν τινα ὠφέλειαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ὀξυδρα- κῶν γενέσθαι ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωφελῆσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 13, section 3, line

10

οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλος ἄλλοθεν, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς ἀπτόμενοι, οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν καὶ τι καὶ ἐπευφημήσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαις ἔβαλλον, οἱ δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἢ Ἰνδῶν γῇ παρεῖχε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 1, line

6

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέ- σβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πενήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐ- τοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 2, line

5

5.3. ARRIAN

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσά-
μενοι· ἐπιθυ-
μεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢν-
τινα ἐλευ-
θερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον·
εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστιν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέ-
χει, σατράπην τε ἀναδέξεσθαι, ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς
Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 3, line
4

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ
ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξειν ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς
τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line
1

Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόσμητο καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος
πολλὰ προσενεναυπή-
γητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἱππέας ἑπτα-
κοσίους καὶ χιλίους, τῶν ψιλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους,
ὀλίγον μὲν τι τῷ Ὑδραῶτῃ ποταμῷ κατέπλευσεν, ὥς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῶτης τῷ
Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσίνης κρατεῖ τοῦ Ὑδραῶτου [ἐν] τῇ ἐπωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην
αὐτῷ ἔπλει, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἤκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line
2

τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες εἰς τὸν Ἰνδὸν
ποταμὸν τὸ ὕδωρ ξυμβάλλουσιν, οὐ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκαστος ἐπω-
νυμία, ἀλλὰ ὁ Ὑδά-
σπης μὲν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβάλλει, ἐμβαλὼν δὲ τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀκεσίνην παρέχεται
καλού-
μενον· αὐτὸς δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος ξυμβάλλει τῷ Ὑδραῶτῃ, καὶ παραλαβὼν
τοῦτον ἔτι Ἀκεσίνης ἐστί· καὶ τὸν Ὑφασιν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν τῷ αὐ-
τοῦ δὴ ὀνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· ξυμβαλὼν δὲ ξυγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line
10

ἐνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχισθῆναι οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδί-
ους ἔρχεται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ἵνα περ λιμνάζει μᾶλλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line
2

Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ προσέμενεν ἔστε ἀφίκετο
αὐτῷ ξὺν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος
αὐτόνομον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line
7

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγνονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι καὶ πλοῖα στρογγύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Ξάθοις ἐναυπηγήθη αὐτῷ, καὶ <Σόγδοι> ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 8

καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ, πρέσβεις ἦκον, ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 2, line 3

Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θρᾶκας πάντας καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο, πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ τῇ ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ νεωσοίκους ποιηθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 3

Ἐνθα δὴ διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρατιᾶς τὴν πολλὴν καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπορώτερά τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρατιᾷ βαρεῖα ἐφαίνετο καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικοῦντα οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασίλειον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 9

τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀκεσίνου χώρας ἔστε ἐπὶ θάλασσαν σατράπην ἀπέδειξε[ν Ὀξυάρτην καὶ] Πείθωνα ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 5, line 4

Καὶ Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ξὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ τῆς Ἀραχωτῶν καὶ Δραγγῶν γῆς], αὐτὸς δὲ κατέπλει ἐς τὴν Μουσικανοῦ ἐπικράτειαν, ἣντινα εὐδαιμονεστάτην τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω οὔτε ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανὸς ἐνδιδοὺς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει, οὐδέ τι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμφει ἃ δὴ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκός, οὔτε τι ἡτῇκει ἐξ Ἀλεξάνδρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 6, line 7

οὕτω δὴ ἐκπλαγεῖς κατὰ τάχος ἀπῆντα Ἀλεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείστου ἄξια παρ' Ἰνδοῖς κομίζων καὶ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἄγων καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτόν ἐνδιδοὺς καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὧν τις δέοιτο.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 2, line

7

ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἦγε· καὶ <αἱ> ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἱ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι οὐδέ τις ἐτρέπετο ἐς ἄλκην· οὕτω καὶ Ἴνδοι πάντες ἐδεδούλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 3, line

1

Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὖ ἦγε τῶν ὀρειῶν Ἰνδῶν σατράπην ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο καὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line

2

ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀποστᾶσαν εἶλεν καὶ τῶν Βραχμάνων, οἱ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν, ὅσοι αἴτιοι τῆς ἀποστάσεως ἐγένοντο ἀπέκτεινεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line

4

ὕπερ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἐστιν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 2, line

7

ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Πατάλων τῆς χώρας ἄρχων, ὃ δὴ τὸ Δέλτα ἔφην εἶναι τὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ οὗτος τὴν τε χώραν αὐτῷ ἐνεδίδου πᾶσαν καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 4, line

5

.... Ἡφαιστίων ἐπετάχθη, Πείθωνα δὲ τοὺς τε ἵππακοντιστὰς ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐχ ἥπερ Ἡφαιστίων τὴν στρατιὰν ἄγειν ἤμελλε, τάς τε ἐκ- τετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε καὶ εἰ δὴ τινα νεωτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα ξυμβάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάταλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 2, line

1

Περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς <δύο> ποταμοὺς μεγάλους, καὶ οὗτοι ἀμφοτέρω- τεροι σώζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα ἔστω ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 4, line

2

οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοί, ἀπορώτερα τὰ τοῦ κατὰ πλοῦ ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ὁ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἄνεμος τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίος κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσται τῶν νεῶν, τῶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 5, line 4

καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὄχθης χώραν ξυλ- λαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξηγοῦντο αὐτῷ τὸν πόρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 19, section 5, line 1

αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν εἴ ποὺ τις χώρα πλησίον ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥκιστα ὥς πεπλευκέναι τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 1, line 9

Ἐφαιστίων μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμόν τε τοῦ ναυστάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευήν· καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπενόει στόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Πατάλοις, ἵναπερ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 2, line 1

Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον στόμα τοῦ Ἰνδοῦ κατ- ἐπλει αὐθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὥς καταμαθεῖν, ὅπῃ εὐπορωτέρα ἢ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς τὸν πόντον γίγνεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 4, line 3

προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς κερκούρους ξύμπαντας, αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ προελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θάλασσαν εὐπορωτέραν τε κατέμαθεν τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολὴν καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ καὶ τῶν ἱππέων τινὰς ἅμα οἱ ἔχων παρὰ θάλασσαν ἦει στα- θμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τίς ἐστιν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύσσεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεῦεσθαι οἱ πλείοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 21, section 3, line 11

ἐκεῖθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπι- στῶν τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν πεζε- ταίρων καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς τό τε ἄγῃμα καὶ

5.3. ARRIAN

ἵλην ἀφ' ἐκάστης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἱπποτοξότας ξύμπαντας ὥς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐς ἀριστερὰ ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὥς κατὰ τὸν παράπλουν ἄφθονα εἶη τῇ στρατιᾷ τῇ παραπλευούσῃ, καὶ ἅμα ὥς τοῖς Ὠρεΐταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν ἄφνω ἐπιπесεῖν, ὅτι μὴδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιάν ἐπέπρακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 2, line 5

οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὧδε, ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι οὕτω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 3, line 2

ἐλθεῖν γὰρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὥς ἐσβαλοῦντα ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν, φθάσαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 25, section 4, line 4

ὔεται γὰρ ἡ Γαδρωσίων γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵναπερ πρὸς- φέρονται τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἀνα- χέονται, οὐχ ὑπερβάλλουσιν τῶν ὀρῶν τὰς κορυφάς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 3

ἤδη τε ἐπὶ Καρμανίας προῦ- χώρει ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων δόλῳ ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ ἀποκτείναντας ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες ἀπέκτειναν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 8

ταῦτα δὲ ὥς ἔγνων, ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδαμόν τε καὶ Ταξίλιν ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης ἔστ' ἂν αὐτὸς σατράπην ἐκπέμψῃ ἐπ' αὐτῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 2, line 2

Ἦδη δὲ τινες καὶ τοιάδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἔμοι λέγοντες, ὥς συζεύξας δύο ἀρμαμάξας κατακεῖ- μενος ξὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος τὴν διὰ Καρ- μανίας ἦγεν, ἡ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐστεφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο, προὔκειτο δὲ αὐτῇ σῖτά τε καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφήν παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν Καρμανίων, καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκεί-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

νου λόγος ἐλέγετο καταστρεψάμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον οὕτω τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν, καὶ Θριάμβον τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ θριάμβους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 3, line 3

ἀλλὰ ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλῳ ἐπόμενος συγγράφω, θῦσαι ἐν Καρμανία Ἀλέξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξει δὲ καὶ Πευκέσταν ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἥδη μὲν ἐγνωκότα σατράπην καταστήσαι τῆς Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατραπείας μὴδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἐπτά εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀντέου, Ἥφαιστίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀριστόνουν Πεισαίου, τούτους μὲν Πελλαίους, Περδίκκαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 6, line 4

τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐθις ἐκπεριπλεύσοντα ἔστε ἐπὶ τὴν Σουσιανῶν τε γῆν καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδίᾳ ἀναγράψω αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὥς καὶ τήνδε εἶναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν τὴν συγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 29, section 2, line 3

ὥς δὲ ἐπὶ τοῖς ὄροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασαόρτην μὲν οὐ κατέλαβε σατραπεύοντα ἔτι (νόσῳ γὰρ τετελευτηκὼς ἐτύγχανεν ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος), Ὀρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλεξάνδρου κατασταθεῖς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ὄντος ἄλλου ἄρχοντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 2, line 1
ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος λαμβάνει αὐτὸν καταπλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὴν ταύτην θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 5, line 2

καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὓς καταληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λειμῶνι, ἵνα περ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 2, line 4

ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν <τῶν> Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο ξυν- εἶναι τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλέξανδρον ἦξειν οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα, ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅτι οὔτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου, ἔχει <v> γάρ οἱ εὖ τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὁρᾷ τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 4, line 1

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὔτε αὖ δεδιέναι, ὅτου κρατοῖη ἐκεῖνος, ἔστιν οὗ εἶργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξ- αρκεῖν φέρουσιν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλ- λαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 5

αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κοιμισθῆναι φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 6

οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ αὐτῶν ἔπαινοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 6, line 8

ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές, [ὅτι] ὡς καρτερόν τε ἐστὶ καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρω- πίνη ὃ τι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 4, section 2, line 4

πολλὰ μὲν δὴ ἐπεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας ὅσαι δορίκτητοι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο ἔς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς στόλος ἐγεγένητο τῷ βασιλεῖ καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδόν τε καὶ Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ Ὑφασιν φθειρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 5, line 2

καὶ ἐστεφάνωσε χρυσοῖς στεφάνοις τοὺς ἀνδραγαθία διαπρέποντας, πρῶτον μὲν Πευκέσταν τὸν ὑπερασπίσαντα, ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κινδύ- νους καὶ τὴν ἐν Ὠροῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξά- μενος σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτερί- ζοντας τῶν τε Ὠρειτῶν καὶ τῶν πλησίον τούτων ὠκισμένων τῇ τε μάχῃ ἐκράτησε καὶ τὰ ἄλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὠροῖς κοσμήσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 6, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστεφάνωσε· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἤδη ἀφιγμένος ἐς Σοῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῶς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς σωματοφύλακας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 9, section 8, line 6

σατράπας τοὺς Δαρείου τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν Αἰολίδα πᾶσαν καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεὶ ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἢ τε κοίλῃ Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὑμέτερον κτῆμά ἐῖσι, καὶ Βαβυλῶν καὶ Βάκτρα καὶ Σοῦσα ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἔξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς ταξιάρχαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 6, line 6

6

βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἴκοι ἀπαγ- γείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, καταστρεψάμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὀξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 3

3

Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὀξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἢ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες

5.3. ARRIAN

οἷχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 8

Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτεσάμενον καὶ τὴν Ὀρειτῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὡς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἷχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 2, line 5

πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν καλουμένην ποῖα τινὶ ξυμβάλλει θαλάσση, πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου ἢ ἀπὸ τῆς ἐώας τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη θάλασσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν Ὑρκάνιον, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξεῦρε, τὴν Ἐρυθρὰν δὲ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 3, line 6

οὐ γὰρ πω ἐξεύρηντο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν <περι>οικούντων οὐκ ὀλίγων καὶ ποταμῶν πλοῖμων ἐμβαλλόντων ἐς αὐτήν· ἐκ Βάκτρων μὲν Ὁξος, μέγιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν, ἐξίσιν ἐς ταύτην τὴν θάλασσαν, διὰ Σκυθῶν δὲ Ἰαξάρτης· καὶ τὸν Ἀράξην δὲ τὸν ἐξ Ἀρμενίων ρέοντα ἐς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 1, line 5

Ἐπεὶ καὶ τοῖόνδε τινὰ λόγον Ἀριστόβουλος ἀνα- γέγραφεν, Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμφιπολίτην τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατιᾶς ἣν παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὀρώντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς σατράπας ὅσοι ἐπ' ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρᾳ τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρᾳ τῷ ἀδελφῷ, μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχνων μαντείας, μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 6, line 1

καὶ μὲν δὴ καὶ ὑπὲρ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοῖόςδε τις ἀναγέγραπται λόγος, ὅποτε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦι ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐθελῆσαι προς- ελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάσεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 19, section 1, line 5

Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὅτων μὲν ἕκαστοι πρεσ- βευόμενοι οὐκ ἀναγέγραπται, δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στε- φανούντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδι- καῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φα- σκόντων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 6

Λόγος δὲ κατέχει ὅτι ἤκουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμᾶν θεούς, τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Οὐρανὸν αὐτόν τε ὀρώμενον καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷς ἔχοντα τά τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' ὅτου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἤκει τὰ ἀνθρώπεια, Διόνυσον δὲ κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοῦς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 10

οὐκ οὐκ ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλό- τερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον, εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπι- τρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 2, line 7

τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κα- σίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτόν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμω- μον τέμνεσθαι, οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι νάρδον αὐτόματοι ἐκφέ- ρουσι· τό <τε> μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάτ- των ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ ἡ τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλαί, καὶ λιμένες πανταχοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἷοι παρασχεῖν μὲν ὄρμους τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ καὶ πόλεις ἐνοικισθῆναι καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 8, line 8

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶ- σαν ἔσπε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν· οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξαν- δρον ἐξήγγειλεν τὸ μέγεθός τε τῆς χερρονήσου θαυ- μαστόν τι εἶναι καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδῶν γῆς, ἄκραν τε ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ καὶ τοὺς σὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέοντας, πρὶν ἐπικάμψαι ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν, καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρχος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὥς ἐκπερι- πλεύσας τὸν κόλπον τὸν Περσικόν

5.3. ARRIAN

ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ ἐφ' οἷσισι πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica (0074: 002) "Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Chapter t, section 1, line 1

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμεμψάμην ἔστιν ἃ ἐν τῇ ξυγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων, ἀλλὰ αὐτόν γε Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυμάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα ἀληθείας τε ἔνεκα τῆς ἐμῆς καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐς ἀνθρώπους· ἐφ' ὅτῳ ὠρμήθην οὐδὲ αὐτὸς ἄνευ θεοῦ ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφὴν. INΔ*IKH

Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ πο- ταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανες ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 1, line 1

INΔ*IKH

Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ πο- ταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανες ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 4, line 1

Νυσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἅμα Διονύσῳ ἐλθόντων ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδῶν, τυχὸν μὲν [καὶ] Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπόμαχοι αὐτῶν ἐγένοντο ἐν τοῖς πολέμοις οὐστίνας πρὸς Ἰνδοὺς Διόνυσος ἐπολέμησε, τυχὸν δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλοντας τοῖς Ἑλλήσι συνώκισε, τὴν τε χώραν Νυσαίην ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς τροφοῦ τῆς Νύσης Διόνυσος καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν Νύσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 8, line 4

ταῦτα μὲν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διονύσῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγείσθων αὐτὰ ὅσοι λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων· ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσασκα, πόλις μεγάλη, ἵναπερ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης· καὶ ἄλλη πόλις Πευκελαΐτις, μεγάλη καὶ αὐτή, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 1, section 8, line 5

ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὤκισται πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ τὸν Κωφῆνα· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἔω, τοῦτό μοι ἔστω ἢ Ἰνδῶν γῆ καὶ Ἰνδοὶ οὔτοι ἔστωσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 1, line 3

ὄροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 5, line 2

τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵναπερ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδοῖ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὰ στόματα, κατάπερ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα, ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπ' ὅτων τὸ Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγυπτίον, ὧδέ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦτο Πάταλα τῇ Ἰνδῶν γλώσση καλεῖται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 7, line 3

τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσαμβρίας αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἑω ἡ αὐτὴ θάλασσα ἀπείργει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 2, section 8, line 2

τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὥφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἑω Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ Ὑφάσιος, ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγ- γεω καὶ ἵνα τοῦ Γάγγεω αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλίμ- βοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῶν Γάγγη.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 2, line 2

οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρεος τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαί, παρ' αὐτὸν <τὸν>2 Ἰνδὸν ποταμὸν ἰόντι ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς μυρίους σταδίους καὶ τρισχι- λίους τὴν πλευρὴν λέγει ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 3, line 6

ταυ- τησὶ δὲ ἀντίπορον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρεος παρὰ τὴν ἐώην θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην, ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ μέγα εἴσω εἰς τὸ πέ- λαγος, ἐς τρισχιλίους σταδίους μάλιστα ἀνατείνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὧν αὐτῶ ἡ πλευρὴ τῆς Ἰνδῶν γῆς <ή> πρὸς ἑω μυρίους καὶ ἑξακισχιλίους σταδίους ἐπέχουσα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 4, line 1

τοῦτο μὲν αὐτῶ πλάτος τῆς Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει, μῆκος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρης ἐπὶ ἑω ἔστε μὲν ἐπὶ πόλιν Παλίμ- βοθρα μεμετρημένον σχοίνοισι λέγει ἀναγράφειν καὶ – εἶναι γὰρ ὁδὸν βασιληίην – τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ- ρίους σταδίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι ὡσαύτως ἀτρεκέα· φήμας δὲ ὅσοι ἀνέγραψαν, ξὺν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος ἐς μυρίους σταδίους μάλιστα ἐπέχειν λέγου- σιν· εἶναι δὲ ἂν ὧν τὸ μῆκος τῆς Ἰνδῶν γῆς σταδίων μάλιστα δισμυρίων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 6, line 1

<Κτησίης> δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ <Ὀνη- σίκριτος>, τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 7, line 1

<Νέαρχος> δὲ μηνῶν τεσσάρων ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 7, line 2

<Μεγασθένης> δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέ- ρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιεοῦσι· καὶ λέγει <Μεγασθένης> μυρίων καὶ ἑξακισχι- λίων σταδίων εἶναι ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 9, line 1

5.3. ARRIAN

ποταμοὶ δὲ τοσοῖδε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 9, line 3

μέγιστοι μὲν ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἴν- δός, ὅτου καὶ ἡ γῆ ἐπώνυμος, ἄμφω τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστρου τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς ταὐτὸ συνέλθοι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 3, section 10, line 4

δοκέειν δὲ ἔμοιγε, καὶ ὁ Ἀκεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστρου καὶ τοῦ Νείλου, ἵνα περ παραλαβὼν ἅμα τὸν τε Ὑδάσπεα καὶ τὸν Ὑδραῶτα καὶ τὸν Ὑφασιν ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ὥς καὶ τριάκοντα αὐτῷ στάδια τὸ πλάτος ταύτῃ εἶναι· καὶ τυχὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ῥέουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 2, line 2

αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖς τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίς- χειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἐωυτὸν τὸν τε Καῖνᾶν ποταμὸν καὶ τὸν Ἑραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσό- ανον, πάντας πλωτοὺς, ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγό- ρανιν καὶ Ὠμαλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 5, line 1

ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινά- σης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώ- ματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν ῥέων, καὶ ἐπὶ τού- τοις Ἄμυστις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλουμένοισι· καὶ Ἑρέννεσις ἐν Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 8, line 1

τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταὐτὸν ἔρχεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 10, line 2

ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκε- σίνην ἐκδιδοῖ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 11, line 1

τούτων ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωυτοῦ ἤδη ὀνόματι ἐς- βάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 12, line 1

Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαΐτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροῖαν, ἐκ- διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 12, line 3

καθ' ὅπερθε δὲ τουτέων Πάρεννος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 13, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὐκ οὐκ ἀπιστίαν χρή ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἰστρον καὶ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 4, section 15, line 3

ἐς μὲν γε τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδι- δόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διώρυχας τετμημένας κατὰ τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην· ὁ δὲ Ἰστρος ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων, δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ οὔτε πλήθει ἴσους τοῖς Ἰνδῶν ποταμοῖ- σιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδοῦσιν, πλωτοὺς δὲ διὰ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν οἶδα, τὸν Ἔνον τε καὶ τὸν Σάον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 1, line 2

τὸ δὲ αἷτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθους τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοὴ ἀναγεγράφθω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑφὼν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, ναυσίποροι πάντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 3, line 2

ἀλλ' οὐδὲ <Μεγασθένης> πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλὴν γε <δὴ> ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σαν- δροκόττῳ λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μείζονι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 4, line 2

οὗτος ὧν ὁ <Μεγα- σθένης> λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀν- θρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλὰ Σέσωστρον μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψά- μενον τὴν πολλήν, ἔσπε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ ἐλά- σαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι, Ἰδάνθουρον δὲ τὸν Σκύ- θεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα καταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν κρατέοντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 7, line 2

Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς βουλευμασιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 8, line 1

ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπ' Ἰνδοὺς μόνον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 8, line 3

καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περὶ πολλὸς λόγος κατέχει ὡς καὶ τούτου στρα- τεύσαντος ἐς Ἰνδοὺς καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοὺς, Ἡρακλέος δὲ περὶ οὐ πολλός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 9, line 3

Διονύσου μὲν γε καὶ Νῦσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίης, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων

5.3. ARRIAN

τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς μάχας, καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, κατάπερ τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 12, line 1

καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῖ, ὅτι δορὰς ἀμπε- χομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους στρα- τηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φορέουσί τε οἱ Σίβαι καὶ τῆσι βουσὶν αὐτῶν ρόπαλον ἐπικέ- καυται, καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφερον τοῦ ροπάλου τοῦ Ἡρακλέους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 5, section 13, line 4

εἰ δέ τῳ πιστὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλέης εἴη, οὐχ ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος [οὗτος] ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ τὴν ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ὤκι- σμένος μέγας βασιλεύς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 1, line 3

ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πι- στὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος πο- ταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· (ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες οὐ πάντῃ ἀπιστοὶ εἰσιν)· ἐπεὶ καὶ τόδε λέγει <Μεγα- σθένης> ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναί οἱ ὄνομα, ῥέ- ει δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπώνυμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπώνυμων τοῦ πο- ταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοι- ὄνδε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 4, line 1

ὔεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τοῦ θέρεος, μάλιστα μὲν τὰ ὄρεα, Παραπάμισός τε καὶ ὁ Ἡμω- δὸς καὶ τὸ ἱμαϊκὸν ὄρος, καὶ ἀπὸ τουτέων μεγάλοι καὶ θολεροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 5, line 1

ὔεται δὲ τοῦ θέρους καὶ τὰ πεδία τῶν Ἰνδῶν, ὥστε λιμνάζει τὰ πολλὰ αὐτέων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 8, line 2

ὔεσθαι δὲ κατάπερ τὰ Ἰνδῶν οὐκ ἔξω ἐστὶ τοῦ εἰκότος, ἐπεὶ καὶ τᾶλλα <ἡ>2 Ἰνδῶν γῆ οὐκ ἀπέοικε τῆς Αἰθιοπίης καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ τῷ Αἰθιοπηίῳ τε καὶ Αἰγυπτίῳ κροκοδείλους τε φέρουσιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύας καὶ ἄλλα κήτεα ὅσα ὁ Νεῖλος πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου, – <Ὀνησίκριτος> δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρουσι – τῶν τε ἀν- θρώπων αἱ ιδέαι οὐ πάντῃ ἀπάρδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 6, section 9, line 3

οἱ μὲν πρὸς νότου ἀνέμου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψι μᾶλλον τι εἰκότασι μέλανές τε ιδέσθαι εἰσὶ καὶ ἡ κόμη αὐτοῖς μέλαινα, πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡσαύτως οὐδὲ οὐλόκρανοι ὥς Αἰθιοπεῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 1, line 1

ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης>, δυοῖν δέοντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 1, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι <Μεγασθένει>, τὸ δὲ ἄτρε-
κὲς οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς
ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμι- ξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 2, line 2

πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς, καθάπερ Σκυθέων τοὺς οὐκ ἄροτῆρας, οἱ ἐπὶ
τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλ- λην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πόληας
οἰκέοντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 3, line 1

οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόληας εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι
μὲν δο- ρὰς θηρίων ὅσων κατακάνοιεν, σιτέεσθαι δὲ τῶν δεν- δρέων τὸν φλοιόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 3, line 5

καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν, κα-
τάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷά περ τολύπας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 5, line 1

σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε δὴ Διόνυσον ἐλ-
θεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 5, line 2

Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὥς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληας τε οἰκίσαι καὶ νόμους
θεῖσθαι τῇσι πόλεσιν, οἶνου τε δο- τῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν
δι- δάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα, ἣ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε
περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεί- ρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἣ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διό-
νυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 7, line 3

βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζεῦξαι Διόνυσον πρῶτον καὶ ἄροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι
Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὅπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 7, section 9, line 1

καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβα-
λίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικήν, τὸν κόρδακα
παρ' Ἑλλήσι καλούμενον, καὶ κομᾶν [Ἰνδοὺς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ
μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπά-
νων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 1, line 1

ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὥς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστῆσαι βασιλέα τῆς
χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπα-
τέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 2, line 1

καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα
εἴκοσιν ἔτεα.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 3, line 4

καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλὴν Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιλὴν, παῖδα παρὰ πατρός ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 4, line 1

Ἡρακλέα δέ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 5, line 3

τοῦτον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰνδοῦ δικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς διαρρεῖ τὴν χώραν αὐτῶν· τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοῖ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 6, line 4

καὶ τούτῳ ἄρσε- νας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ – πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἔλθειν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρακλέα – , θυγατέρα δὲ μονογενήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 8, line 1

καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακόν, καινὸν εἶδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ κόσμου γυναικίου, ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγῶγυμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι, καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- κτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεόνται, τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσῃ καλεόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 10, line 2

τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλόν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 8, section 13, line 2

καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὀρυσσόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 2, line 2

καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 2, line 6

Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γε- νομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑαυτῷ εὐῶσαν τὴν τελευτήν, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτῃ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κἀκείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 9, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἴνδοι ἐς Σανδρόκοπτον τρεῖς καὶ πενήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοισι τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ***, τὴν δὲ καὶ ἐς τριακό-σια, τὴν δὲ εἴκοσιν τε ἑτέων καὶ ἑκατόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 10, line 2

πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα καὶ πέντε γενεῇσιν Ἴνδοι λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 9, section 12, line 1

οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινὰ ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 1, line 1

λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημεῖα ὅτι Ἴνδοι τοῖς τελευ-τήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι καὶ τὰς ὥδᾶς αἱ αὐτοῖσιν ἐπᾶδονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 2, line 2

πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέως ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθους· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσια, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέεσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλ-λοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιμπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 5, line 1

μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαί εἰσι τοῦ τε Ἑραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· ὁ δὲ Ἑραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγει, ἐπειδὴν ἐμβάλη ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 8, line 2

εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδέ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 9, line 2

τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοι-σιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 10, section 9, line 4

Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἴλωτες δοῦλοί εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι, μήτι γε Ἰνδῶν τις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 1, line 1

νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἴνδοι ἐς ἑπτὰ μάλιστα γένεα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 3, line 1

5.3. ARRIAN

οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν>2 Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυ- σίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 4, line 2

εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μῦθοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- τεύε- σθαι ὅτι μὴ σοφιστῇ ἀνδρί.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 9, line 2

δεύτεροι δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν, οὔτοι πλή- θει πλείστοι Ἰνδῶν ἐόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 10, line 1

καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἄπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι καὶ κα- τα- καίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυ- γῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ θερίζουσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 11, section 11, line 1

τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 2, line 1

πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 1

ἔκτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 4

οὔτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βα- σιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτό- νομοί εἰσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 12, section 5, line 6

καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσα- σθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 13, section 1, line 1

θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἢ δὲ τῶν ἐλε- φάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοις θηρίοις ἐπέοικεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 14, section 3, line 3

ἀγ<αγ>όν- τες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλά- μου καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν, οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδέν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περι- στάμενοι οἱ Ἰνδοὶ ᾧδαῖσι τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβά- λοις ἐν κύκλῳ κρούοντες τε καὶ ἐπάδοντες κατευνά- ζουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 14, section 9, line 5

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλ- μῶν ἴαμα τὸ βόειον γάλα ἐγγεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεια κρέα ὁπτώ- μενα καὶ καταπλασσόμενα· ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἔστιν αὐτοῖσι ἰάματα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 1, line 2

τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὴν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμωτέραν Ἰνδοὶ ἄγουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 1, line 3

τίγριος δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν λέγει <Νέαρχος>, αὐτὴν δὲ τίγριν οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπηγέεσθαι, τίγριν εἶναι μέγεθος μὲν ἡλίκον τὸν μέγι- στον ἵππον, τὴν δὲ ὠκύτητα καὶ ἀλκὴν οἶν οὐδενὶ ἄλλῳ εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπη- δᾶν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄγχειν εὐπετέως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 4, line 3

ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμήκων λέγει <Νέαρχος> μύρμηκα μὲν αὐτὸς οὐκ ἰδέειν, ὁποῖον δὲ τίνα μετεξέτεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον κατακο- μισθείσας τὸ Μακεδονικόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 7, line 1

ἐκείνους δέ – εἶναι γὰρ ἀλωπεκέων μέζοντας – πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 8, line 2

σιττακοὺς δὲ <Νέαρχος> μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα ἀπηγέεται ὅτι γίνονται ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, καὶ ὁποῖος ὄρνις ἐστὶν ὁ σιττακός, καὶ ὅπως φωνὴν ἔει ἀνθρωπίνην.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 9, line 4

ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτός τε πολλοὺς ὁπώπεα καὶ ἄλλους ἐπισταμένους ἦδεα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς <ὑπὲρ> ἀτόπου δῆθεν ἀπηγέεσθαι· οὐδὲ ὑπὲρ τῶν πιθήκων τοῦ μεγέθους, ἢ ὅτι καλοὶ παρ' Ἰνδοῖς πίθηκοί εἰσιν, οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 10, line 4

αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πολὺ μείζοντας τούτων λέγειν εἶναι τοὺς μεγίστους ὄφεας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 11, line 2

ὅσοι δὲ ἱητροὶ Ἑλληνες, τούτοισιν οὐδὲν ἄκος ἐξεύρητο ὅστις ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς Ἰνδικοῦ· ἀλλ' αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰῶντο τοὺς πληγέντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 11, line 5

καὶ ἐπὶ τῷδε <Νέαρχος> λέγει <ὅτι> συλλελεγμένους ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξαν- δρος Ἰνδῶν ὅσοι ἱητρικὴν σοφώτατοι, καὶ κεκήρυκτο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὅστις δη- χθείη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν βασιλέως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 15, section 12, line 2

οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθεα γίνεται, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροί εἰσιν αὐτόθι· εἰ δὲ τι μείζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῆσιν ἀνεκοινοῦντο· καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκεον ἰῆσθαι ὅ τι περ ἰήσιμον.

5.3. ARRIAN

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 1, line 1

ἐσθῆτι δὲ Ἴνδοι λινέη χρέονται, κατὰπερ λέγει <Νέ- αρχος>, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν δενδρέων, ὑπὲρ ὧτων μοι ἤδη λέλεκται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 3, line 1

καὶ ἐνώτια Ἴνδοι φορέου- σιν ἐλέφαντος ὅσοι κάρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες Ἴνδοι φορέουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 4, line 2

τοὺς δὲ πώγωνας λέγει <Νέαρχος> ὅτι βάπτονται Ἴνδοί, χροίην δὲ ἄλλην καὶ ἄλ- λην <βάπτον- ται>, οἳ μὲν ὥς λευκοὺς φαίνεσθαι οἷους λευκοτάτους, οἳ δὲ κυανέους, τοῖς δὲ φοινικέους εἶναι, τοῖς δὲ καὶ πορφυρέους, ἄλλοις πρασοειδέας· καὶ σκιάδια ὅτι προ- βάλλονται τοῦ θέρους ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 6, line 1

ὀπλίσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν οὐκ ὡυτὸς εἷς τρόπος ἀλλ' οἱ μὲν πεζοὶ αὐτοῖσι τόξον τε ἔχουσι, ισόμηκες τῷ φο- ρέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι, τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω ἀπαγα- γόντες· ὁ γὰρ οἰστὸς αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπήχεος, οὐδὲ τι ἀντέχει τοξευθὲν πρὸς Ἰνδοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπίς οὔτε θώρηξ οὔτε <εἶ> τι <τὸ κάρτα> καρτερὸν ἐγένετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 16, section 9, line 4

μάχαιραν δὲ πάντες φορέουσι, πλατεῖην δὲ καὶ τὸ μήκος οὐ μείω τριπήχεος· καὶ ταύτην, ἐπεὰν συστάδην καταστῇ αὐτοῖ- σιν ἡ μάχη – τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλή- λους γίνεται – ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν καταφέρουσιν ἐς τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερὴν τὴν πληγὴν γενέσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 1, line 1

τὰ δὲ σώματα ἰσχυροὶ τέ εἰσιν Ἴνδοι καὶ εὐμήκεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 1, line 3

ὀχή- ματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν κάμηλοὶ εἰσιν καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν ἐλέφαντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 2, line 2

βασιλικὸν γὰρ ὄχημα ἐλέφας παρ' Ἰνδοῖς ἐστι, δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ τέθριππα, τρίτον δὲ αἱ κάμηλοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 3, line 4

αἱ γυναῖκες δὲ αὐτοῖσιν, ὅσαι κάρτα σώφρονες, ἐπὶ μὲν ἄλλῳ μισθῷ οὐκ ἂν τι δια- μάρτοιεν, ἐλέφαντα δὲ λαβοῦσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι· οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μι- γῆναι, ἀλλὰ καὶ σεμνὸν δοκεῖ τῇσι γυναιξὶν ἀξίην τὸ κάλλος φανῆναι ἐλέφαντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 5, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

σιτοφάγοι δὲ καὶ ἀροτῆρες Ἴνδοί εἰσιν, ὅσοι γε μὴ ὄρειοι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θήρεια κρέα σιτέονται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 17, section 6, line 1

ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλωσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνω- ριμώτατα <Νέαρχος> τε καὶ <Μεγασθένης>, δοκίμω ἄνδρε, ἀνεγραψάτην, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσις μοι τῆσδε τῆς συγ- γραφῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος· ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 18, section 11, line 6

ὥς δὲ ταῦτα ἐκεκόσμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυε τοῖς θεοῖσιν ὅσοι τε πατριοὶ ἢ μαντευτοὶ αὐτῷ καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀμφι- τρίτῃ καὶ Νηρηῖσι καὶ αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ, καὶ τῷ Ὑδά- σπῃ ποταμῷ, ἀπ' οὗτου ὠρμᾶτο, καὶ τῷ Ἀκεσίνῃ, ἐς ὄντινα ἐκδιδοῖ ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ Ἰνδῷ, ἐς ὄντινα ἄμφω ἐκδι- δοῦσιν· ἀγῶνές τε αὐτῷ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιεῦντο, καὶ ἱερεῖα τῇ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεα ἐδίδοτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 19, section 9, line 3

ὁ δὲ λόγος ὅδε τοῦ παρά- πλου μοι ἀφήγησίς ἐστιν, ὃν Νέαρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὀρμηθεὶς κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, ἣν δὴ Ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 20, section 2, line 1

πό- θον μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικὴν, ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος καὶ μή τι νι ἄρα χώρῃ ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες ἢ ὁρμῶν ἀπόρῳ ἢ οὐ ξυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὲ διαφθορῇ αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ οὐ φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοισιν αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγε- νομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίην αὐτῷ ἀφανίσῃ· ἀλλὰ ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίην τοῦ καινόν τι αἰεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 20, section 10, line 3

πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέσθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ τὸ δὴ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ὀρ- μηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἀμφοτέρω ἐκπλῶσαι ἐς τὸν πόν- τον σφάγιά τε τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσῃ χαρίσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 2, line 3

ἄραντες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὀρμί- ζονται πρὸς διώρυγι μεγάλῃ, καὶ μένουσιν αὐτοῦ δύο ἡμέρας· Στοῦρα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ· στάδιοι ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου ἐς ἑκατόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 5, line 3

ἐνθένδε ὀρμηθέντες ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτῃ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθῃ πρὸς τῇ ἡϊόνι, καὶ ἡ ἡϊὼν αὕτη τραχεῖα ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 21, section 8, line 1

5.3. ARRIAN

προσοικέει δὲ ταύτη ἔθνος Ἰνδικόν, οἱ Ἀράβιες καλεόμενοι, ὧν καὶ ἐν τῇ μέζονι ξυγγραφῇ μνήμην ἔσχον, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐπώνυμοι ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῶν ῥέων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὀρίζων τούτων τε τὴν χώραν καὶ τὴν Ὠρειτέων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 22, section 10, line 4

μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδῶν ταύτη ὤκισμένοι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Ὠρεῖται ἐπεῖχον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 2, line 2

Ὠρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκεῖ- σιν, ἐσταλμένοι μὲν κατάπερ Ἰνδοί εἰσι, καὶ τὰ ἐς πό- λεμον ὡσαύτως παραρτέονται· γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι καὶ ἄλλα νόμια.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 4, line 1

παραπλεόντων δὲ τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκέτι Ἰνδοί εἰσι) λέγει <Νέ- αρχος> ὅτι αἱ σκιαὶ αὐτοῖσιν οὐ ταὐτὸ ἐποίηον· ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου ὡς πρὸς μεσημβρίαν προχωρήσειαν, αἱ δὲ καὶ αὐταὶ [αἱ σκιαὶ] πρὸς μεσημβρίην τε- τραμμέναι ἐφαίνοντο· ὁπότε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρης ἐπέχοι ὁ ἥλιος, ἤδη δὲ καὶ ἔρημα σκιῆς πάντα ὥφθη αὐτοῖσι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 25, section 8, line 1

εἰκὸς ὧν καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ἅτε πρὸς μεσαμβρίην ὤκισμένοι, τὰ αὐτὰ δὴ πάθεα ἐπέ- χειν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅσῳ μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσαμβρίην κέκλιται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 38, section 3, line 4

ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἐς ἄλλην νῆσον πλεύσαντες ὀρμίζονται οἰκουμένην, ἵνα καὶ μαρ- γαρίτην θηρᾶσθαι λέγει <Νέαρχος> κατάπερ ἐν τῇ Ἰν- δῶν θαλάσσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica Chapter 42, section 10, line 2

οὕτω μὲν ἀπεσώθη Ἀλεξάν- δρῳ ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὀρμηθεὶς ὁ στρατός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Tactica (0074: 005) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Chapter 2, section 2, line 4

καὶ τῆς δευτέρας ιδέας τὸ μὲν ἵππικόν, ὅπερ ἵπποις χρῆται, τὸ δ’ ἐπὶ ἐλεφάντων, καθάπερ τὰ Ἰνδῶν στρατόπεδα καὶ τὰ Αἰ- θιοπικά, χρόνῳ δ’ ὕστερον καὶ Μακεδόνες καὶ Καρχη- δόνιοι καὶ πού καὶ Ῥωμαῖοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Tactica Chapter 19, section 6, line 3

ἀλλὰ ξύμπαντα ταῦτα τὰ ἀσκήματα ἐκλέ- λειπται, καὶ ἡ τῶν ἐλεφάντων δὲ χρεία ἐς τοὺς πο- λέμους ὅτι μὴ παρ’ Ἰνδοῖς τυχὸν ἢ τοῖς ἄνω Αἰθίοψιν καὶ αὕτη ἐκλέλειπται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap. Photium, Bibl. cod. 92) (0074: 011) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Fragment 1,36, line 5

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἀρείων δὲ καὶ τῆς Δραγ- γηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα, τῆς δὲ Βα- κτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον, Ἀρα- χωτῶν δὲ Σιβύρτιον· καὶ Πα- ραπαμισάδας Ὁξυάρτη τῷ Ῥωξάνης πατρί· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν ξύνορα Πα- ραπαμισάδαις Πείθωνι τῷ Ἀγήνορος, τὰς δὲ ἐχομένας ξατραπείας τὴν μὲν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πά- ταλα τῶν ἐκείνη Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πώρω τῷ βα- σιλεῖ ἐπεχώρησε, τὴν δὲ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίλη, καὶ τούτῳ Ἰνδῷ, ἐπεὶ μηδὲ ράδιον μετακινήσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν ἱκανὴν ἔχοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap. Photium, Bibl. cod. 82) (0074: 016) “Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2”, Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.). Section 5, line 2

ἦσαν δὲ ἄρχοντες Ἰνδῶν μὲν ἀπάντων Πῶ- ρος καὶ Ταξίλης, ἀλλ’ ὁ μὲν Πῶρος οἱ ἐν μέσῳ Ἰν- δοῦ ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου νέμονται, Ταξίλης δὲ τῶν λοιπῶν· Πείθων δὲ τις τῶν τούτοις ὁμόρων ἡγεῖτο, πλὴν Παραπαμισαδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia successorum Alexandri (fragmenta ap. Photium, Bibl. cod. 82) Section 5, line 10

οἱ δὲ συνάπτοντες Ἰνδοῖς, ὅσοι ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι νέμονται, Ὁξυάρτη τῷ Βακτρίῳ, ὃς ἦν Ῥωξά- νης πατήρ, εἰς ἀρχὴν ἀπε- νεμήθησαν – ἥς ἐτέχθη παῖς μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον, ᾧ τὸ Μακεδόνων πλῆθος τοῦ πατρὸς τὴν προσ- ηγορίαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Fragmenta (0074: 018) “FGrH #156”. Volume-Jacoby’-F 2b,156,F, fragment 9, line 132

(36) Ἀρείων δὲ καὶ τῆς Δραγγηνῶν χώρας Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα· τῆς δὲ Βα- κτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στασάνορα τὸν Σόλιον· Ἀραχώτων δὲ Σιβύρτιον· καὶ Παραπαμισάδας Ὁξυάρτη τῷ Ῥωξάνης πατρί· τῆς δὲ Ἰνδῶν γῆς τὰ μὲν ξύνορα Πα- ραπαμισάδαις Πίθωνι τῷ Ἀγήνορος· τὰς δὲ ἐχομένας ξατραπείας, τὴν μὲν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ Πάταλα τῶν ἐκείνη Ἰνδῶν πόλεων τὴν μεγίστην Πώρῳ τῷ βα- σιλεῖ ἐπεχώρησε· τὴν δὲ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν Ταξίλη, καὶ τούτῳ Ἰνδῷ, ἐπεὶ μηδὲ ράδιον μετα- κινήσαι αὐτοὺς ἐξ Ἀλεξάνδρου τε ἐπιτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν ἱκανὴν ἔχοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2b,156,F, fragment 175b, line 17

(12) Βραχμᾶνες καὶ αὐτοὶ Ἰνδοὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ταῦτα λέγουσιν· ‘ὄρεγό- μενος σοφίας ἤλθες πρὸς ἡμᾶς Ἀλέξανδρε, ὅπερ προθυμότερον ἀποδεχόμεθα Βραχμᾶ- νες· ὅτι ἐστὶ βασιλικώτερον ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν, τοῦτο γὰρ ἠθέλησας μαθεῖν, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε.

5.4. ORIGEN

5.4 Origen

Origen (/ˈɒrɪdʒən/; Greek: Ὠριγένης Ōrigénēs), or Origen Adamantius (184/185 – 253/254),^[1] was a scholar, early Christian theologian and Church Father,^[2] who was born and spent the first half of his career in Alexandria. He was a prolific writer in multiple branches of theology, including textual criticism, biblical exegesis and hermeneutics, philosophical theology, preaching, and spirituality. Some of his reputed teachings, such as the pre-existence of souls, the final reconciliation of all creatures, including perhaps even the devil (the apokatastasis),^[3] and the subordination of the Son of God to God the Father, later became controversial among Christian theologians. Origen was declared anathema in 553 AD by the Second Ecumenical Council of Constantinople and by three subsequent ecumenical councils. For this reason Origen was and is not called a saint in either the Catholic or Orthodox churches. (From Wikipedia³)

Origenes Theol., Contra Celsum (2042: 001) “Origène. Contre Celse, 4 vols.”, Ed. Borret, M. Paris: Cerf, 1:1967; 2:1968; 3–4:1969; Sources chrétiennes 132, 136, 147, 150. Book 1, section 12, line 36

Τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Σύρων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὅσοι καὶ μύθους καὶ γράμματα ἔχουσι λεκτέον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 14, line 30

Ἄκουε γὰρ λέγοντος τοῦ Κέλσου ὅτι ἔστιν ἀρχαῖος ἄνωθεν λόγος, περὶ ὃν δὴ αἰεὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σοφώτατα καὶ πόλεις καὶ ἄνδρες σοφοὶ κατεγέροντο. Καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔθνος σοφώτατον εἰπεῖν κἄν παραπλησίως Αἰγυπτίοις καὶ Ἀσσυρίοις καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Ὀδρύσαις καὶ Σαμόθραξι καὶ Ἐλευσινίοις τοὺς Ἰουδαίους.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 24, line 7

οὐδὲ ὅλον, ἐπεὶ τὸ ὅλον ἐκ μερῶν ἐστι· καὶ οὐχ αἰρεῖ λόγος παραδέξασθαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν εἶναι ἐκ μερῶν, ὧν ἕκαστον οὐ δύναται ὅπερ τὰ ἄλλα μέρη. Μετὰ ταῦτά φησιν ὅτι οἱ αἰπόλοι καὶ ποιμένες ἓνα ἐνόμισαν θεόν, εἴτε Ὑψιστον εἴτ' Ἀδωναῖον εἴτ' Οὐράνιον εἴτε Σαβαώθ, εἴτε καὶ ὅπη καὶ ὅπως χαίρουσιν ὀνομάζοντες τόνδε τὸν κόσμον· καὶ πλεῖον οὐδὲν ἔγνωσαν. Καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι μὴ δὲν διαφέρειν τῷ παρ' Ἑλληνι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία ἢ τῷ θεῖνῳ, φέρ' εἰπεῖν, παρ' Ἰνδοῖς ἢ τῷ θεῖνῳ παρ' Αἰγυπτίοις. Λεκτέον δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι ἐμπίπτει εἰς τὸ προκειμένον λόγος βαθὺς καὶ ἀπόρρητος, ὁ περὶ φύσεως ὀνομάτων· πότερον, ὡς

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Origen>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οἴεται Ἀριστοτέλης, θέσει εἰσὶ τὰ ὀνόματα ἢ, ὥς νομίζουσιν οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, φύσει, μιμουμένων τῶν πρώτων φωνῶν τὰ πράγματα, καθ' ὧν τὰ ὀνόματα, καθὸ καὶ στοιχεῖά τινα τῆς ἐτυμολογίας εἰσάγουσιν, ἢ, ὥς διδάσκει Ἐπίκουρος, ἐτέρως ἢ ὥς οἴονται οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, φύσει ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἀπορρηξάντων τῶν πρώτων ἀνθρώπων τινὰς φωνὰς κατὰ τῶν πραγμάτων.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 1, section 24, line 19

Ἐὰν τοίνυν δυνηθῶμεν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ παραστήσαι φύσιν ὀνομάτων ἐνεργῶν, ὧν τισι χρῶνται Αἰγυπτίων οἱ σοφοὶ ἢ τῶν παρὰ Πέρσαις μάγων οἱ λόγιοι ἢ τῶν παρ' Ἰνδοῖς φιλοσοφούντων Βραχμᾶναῖοι ἢ Σαμαναῖοι, καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον τῶν ἐθνῶν, καὶ κατασκευάσαι οἷοί τε γενόμεθα ὅτι καὶ ἡ καλουμένη μαγεία οὐχ, ὥς οἴονται οἱ ἀπὸ Ἐπικούρου καὶ Ἀριστοτέλους, πρᾶγμά ἐστιν ἀσύστατον πάντῃ ἄλλ' ὥς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἀποδεικνύουσι, συνεστὸς μὲν λόγους δ' ἔχον σφόδρα ὀλίγοις γινωσκομένους· τότε ἑροῦμεν ὅτι τὸ μὲν Σαβᾶθ ὄνομα καὶ τὸ Ἀδωναὶ καὶ ἄλλα παρ' Ἑβραίοις μετὰ πολλῆς σεμνολογίας παραδιδόμενα οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων καὶ γεννητῶν κεῖται πραγμάτων ἄλλ' ἐπὶ τινος θεολογίας ἀπορρήτου, ἀναφερομένης εἰς τὸν τῶν

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 34, line 27

Σκύθαις γε μὴν καὶ ἀνθρώπους δαίνυσθαι καλόν· Ἰνδῶν δὲ εἰσιν οἱ καὶ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 34, line 42

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσιν, εἶρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἑρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαντ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 36, line 25

Καὶ Ἰνδῶν δὲ οἱ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι, καὶ κατὰ τὸν Κέλσον, ἢ οὐκ ἄδικά γε.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 5, section 36, line 30

Ἐκτίθεται γοῦν Ἡροδότου λέξιν συναγορεύουσιν τὸ ἕκαστον τοῖς πατρίοις νόμοις καθηκόντως χρῆσθαι, καὶ ἔοικεν ἀποδεχομένῳ τοὺς ἐπὶ Δαρείου Καλλατίας καλουμένους Ἰνδοὺς τοὺς γονεῖς κατεσθίοντας, ἐπεὶ πρὸς τὸν Δαρεῖον πυνθανόμενον, ἐπὶ πόσῳ χρήματι ἀποθέσθαι τοῦτον τὸν νόμον βούλονται, ἀναβοήσαντες μέγα εὐφημεῖν αὐτὸν ἐκέλευον.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 6, section 39, line 20

Οὕτω δὲ οὐδὲ περὶ τῶν λοιπῶν ταῦτόν τις ἐρεῖ· ἀπ' ἄλλων γὰρ ὁρμώμενοι Ἕλληνες πράγματων καὶ ἐτυμολογιῶν οὕτως ὠνόμασαν τοὺς παρ' ἑαυτοῖς νομιζομένους θεοὺς, ἀπ' ἄλλων δὲ Σκύθαι, οὕτω δὲ καὶ ἀπ' ἄλλων μὲν Πέρσαι ἀπ' ἄλλων δὲ Ἰνδοὶ

5.4. ORIGEN

ἢ Αἰθίοπες ἢ Λίβυες, ἢ ὅπως φίλον ἐκάστοις ὀνομάζειν, μὴ μείνασιν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ καθαρᾶς ἐννοίας τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ.

Origenes Theol., Contra Celsum Book 6, section 80, line 15

Καὶ Πέρσαι δὲ οἱ τὰς μητέρας γαμοῦντες καὶ θυγατράσι μιγνύμενοι ἔνθεον ἔθνος εἶναι τῷ Κέλσῳ δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰνδοί, ὧν τινες ἐν τοῖς προειρημένοις ἔλεγε καὶ ἀνθρωπείων γεγεῦσθαι σαρκῶν.

Origenes Theol., De principiis (2042: 002) “Origenes vier Bücher von den Prinzipien”, Ed. Görgemanns, H., Karpp, H. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 1976. Book 4, chapter 3, section 1, line 24

τίς γὰρ οὐκ ἂν τῶν μὴ παρέργως ἀναγινωσκόντων τὰ τοιαῦτα καταγινώσκοι τῶν οἰομένων τῷ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμῷ, δεθέντι ὕψους ὑπὲρ τοῦ κατανοηθῆναι δύνασθαι τὰ κατωτέρω καὶ ὑποκείμενα, ἐωρᾶσθαι τὴν Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Παρθυαίων βασιλείαν, καὶ ὡς δοξάζονται παρὰ ἀνθρώποις οἱ βασιλεύοντες;

Origenes Theol., Homiliae in Lucam (2042: 016) “Origenes Werke, vol. 9, 2nd edn.”, Ed. Rauer, M. Berlin: Akademie-Verlag, 1959; Die griechischen christlichen Schriftsteller 49 (35). Homily 30, page 172, line 22

Οὐκ ἐδείκνυε δὲ αὐ- τῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, οἷον φέρε εἰπεῖν τὴν Περσῶν οἰκονομίαν ἢ τὴν Ἰνδῶν, ἀλλ’ «ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου», τίνα τρόπον ἰσχύει αὐτῶν βασιλεύειν, ἵν’ αὐτὸν προτρέψῃται ποιῆσαι, ὃ ἐνόμιζε ποιή- σαντος περιγενήσεσθαι τοῦ Χριστοῦ.

Origenes Theol., Fragmenta in Lucam (in catenis) (2042: 017) “Origenes Werke, vol. 9, 2nd edn.”, Ed. Rauer, M. Berlin: Akademie-Verlag, 1959; Die griechischen christlichen Schriftsteller 49 (35). Fragment 98, line 1

οἷον φέρε εἰπεῖν τὴν Περσῶν ἡγεμονίαν ἢ τὴν Ἰνδῶν, τοῦ κόσμου οὖν παντὸς τὴν δόξαν ἐδείκνυε καὶ πάσας «τὰς βασιλείας», ἀλλ’ «ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου», τίνα τρόπον ἰσχύει αὐτῶν βασιλεύειν, ὅθεν ὡς ψιλὸν ἄνθρωπον προέτρεπεν ἐπὶ τοῦτο, βουλόμενος καὶ αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν λοιπῶν περιγενέσθαι.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) (2042: 019) “The philocalia of Origen”, Ed. Robinson, J.A. Cambridge: Cambridge University Press, 1893. Chapter p, section c, line 41

Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ’ Ἑλλησι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία· ἢ τῷ δεῖνα, φέρε εἰπεῖν, παρ’ Ἰνδοῖς· ἢ τῷ δεῖνα παρ’ Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1–27) Chapter 1, section 17, line 29

τίς γὰρ οὐκ ἂν τῶν μὴ παρέργως ἀναγινωσκόντων τὰ τοιαῦτα καταγινώσκοι τῶν οἰομένων τῷ τῆς σαρκὸς ὀφθαλμῷ, δεθέντι ὕψους ὑπὲρ τοῦ κατανοηθῆναι δύνασθαι

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὰ κατω- τέρω καὶ ὑποκείμενα, ἐωρᾶσθαι τὴν Περσῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Παρ-
θυσίων βασιλείαν, καὶ ὡς δοξάζονται παρὰ ἀνθρώποις οἱ βασιλεύοντες;

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1-27) Chapter 17, section 1n, line 4

8Πρὸς τοὺς λέγοντας τῶν φιλοσόφων μηδὲν δια- φέρειν τῷ παρ' Ἑλλησι φερο-
μένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία, ἢ τῷ δεῖνα φέρ' εἰπεῖν παρ' Ἰνδοῖς, ἢ τῷ
δεῖνα παρ' Αἰγυπτίοις.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1-27) Chapter 17, section 1, line 7

καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι 'μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ' Ἑλλησι φερομένῳ ὀνόματι τὸν
ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία, ἢ τῷ δεῖνα φέρ' εἰπεῖν παρ' Ἰνδοῖς, ἢ τῷ δεῖνα παρ' Αἰγυ-
πτίοις.

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1-27) Chapter 17, section 1, line 19

ἐὰν τοίνυν δυνηθῶμεν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ παραστῆσαι φύσιν ὀνομάτων ἐνερ-
γῶν, ὧν τισὶ χρῶνται Αἰγυπτίων οἱ σοφοί, ἢ τῶν παρὰ Πέρσαις μάγων οἱ λόγιοι, ἢ
τῶν παρ' Ἰνδοῖς φιλοσοφούν- των Βράχμαναι, ἢ Σαμαναῖοι· καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον
τῶν ἐθνῶν· καὶ κατασκευάσαι οἱοί τε γενώμεθα ὅτι καὶ ἡ καλου- μένη μαγεία οὐχ, ὡς
οἴονται οἱ ἀπὸ Ἐπικούρου καὶ Ἀριστο- τέλους, πρᾶγμά ἐστιν ἀσύστατον πάντη, ἀλλ',
ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ἀποδεικνύουσι, συνεστῶς μὲν, λόγους δ' ἔχον σφόδρα ὀλίγοις
γινωσκομένους· τότε ἑροῦμεν ὅτι τὸ μὲν Σαβαῶθ ὄνομα καὶ τὸ Ἄδωναϊ, καὶ ὅσα ἄλλα
παρ' Ἑβραίοις μετὰ πολλῆς σεμνολογίας παραδεδομένα, οὐκ ἐπὶ τῶν τυχόντων καὶ
γεννητῶν κεῖται πραγμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τινος

Origenes Theol., Philocalia sive Ecloga de operibus Origenis a Basilio et Gregorio Nazianzeno facta (cap. 1-27) Chapter 18, section 6, line 33

τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Σύρων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὅσοι καὶ μύθους καὶ γράμ- ματα
ἔχουσι λεκτέον.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) (2042: 029)
"Origène. Commentaire sur l'évangile selon Matthieu, vol. 1", Ed. Girod, R. Paris: Cerf,
1970; Sources chrétiennes 162. Book 10, section 7, line 15

Καὶ οἱ μὲν χερσαῖοι παρ' Ἰνδοῖς μόνοις γίνονται πρέποντες σφραγῖσι καὶ σφενδό-
ναις καὶ ὄρμοις.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10,
section 7, line 17

Οἱ δὲ θαλάττιοι οἱ μὲν διαφέροντες παρὰ τοῖς αὐτοῖς Ἰνδοῖς εὐρίσκονται, οἵτινές
εἰσι καὶ ἄριστοι ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσει γινόμενοι.

Origenes Theol., Commentarium in evangelium Matthaei (lib. 10-11) Book 10,
section 7, line 23

5.4. ORIGEN

Ἦτι δὲ ταῦτα ἐλέγετο περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ μαργαρίτου ὅτι ἐν κόγχῃς γίνεται προσε-
οικόσι τὴν φύσιν εὐμεγέθεσι στρόμβοις.

Origenes Theol., *Commentarium in evangelium Matthaei* (lib. 10-11) Book 10,
section 7, line 30

Ἰστορεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς θήρας τῶν διαφερόντων, τουτέστι τῶν ἐν Ἰνδίᾳ, τοιοῦ-
τον· ὅτι περιλαμβάνοντες οἱ ἐπιχώριοι δικτύοις κύκλον αἰγιαλοῦ μέγαν κατακολυμ-
βῶσιν, ἓνα ἐξ ἀπάντων τὸν προηγούμενον ἐπιτηδεύοντες λαβεῖν, τούτου γὰρ ἀλόντος
φασὶν ἄμοχθον γενέσθαι τὴν θήραν τῆς ὑπὸ τούτῳ ἀγέλης, οὐδενὸς ἔτι ἀτρεμοῦντος
τῶν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλὰ οἷον δεδεμένου ἱμάντι καὶ ἐπομένου τῷ ἀγελάρχῃ.

Origenes Theol., *Commentarium in evangelium Matthaei* (lib. 10-11) Book 10,
section 7, line 37

Λέγεται δὲ καὶ ἡ γένεσις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ μαργαριτῶν χρόνοις συνίστασθαι, τροπὰς
λαμβάνοντος τοῦ ζῶου πλείονας καὶ μεταβολάς, ἕως τελειωθῇ.

Origenes Theol., *Commentarium in evangelium Matthaei* (lib. 10-11) Book 10,
section 7, line 51

Ἦτι δὲ καὶ τοῦτο ἔχει ὁ Ἰνδικὸς μαργαρίτης παρὰ τοὺς ἄλλους· λευκὸς ἐστὶ τὴν
χρῶαν, ἀργύρῳ διαφανεῖ προσφερέης αὐγὴν τε ὑποχλωρίζουσιν ἡρέμα διαλάμπει, ὥς
ἐπίπαν δὲ σχῆμα ἔχει στρογγύλον.

Origenes Theol., *Commentarium in evangelium Matthaei* (lib. 10-11) Book 10,
section 7, line 60

Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ.

Origenes Theol., *Selecta in Psalmos* [Dub.] (fragmenta e catenis) (2042: 058); MPG
12. Volume 12, page 1524, line 43

Σαβὰ δὲ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα νότου πρὸς Σαλομῶντα.

Origenes Theol., *Homiliae in Job* (fragmenta in catenis, typus II) (e codd. Marc. gr.
21, 538) (2042: 073); MPG 17. Volume 17, page 89, line 51

Τὰ ἐσώτατα περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἢ τὰ περὶ τὴν ἐπέκεινα χώραν, ἔνθα εἰσὶ τίμιοι λίθοι.

Origenes Theol., *Scholia in Matthaeum* (2042: 077); MPG 17. Volume 17, page 296,
line 25

Οἱ γε μὴν περὶ μαργαριτῶν γράψαντες, φασὶν ἔξ εἶναι τὰς τούτων διαφορὰς, ὧν
κρείττους οἱ κατ' Ἰνδίαν ἐν κόγχαις γενόμενοι ἐκ δρόσου τῆς οὐρανίας.

Origenes Theol., *Homiliae in Job* (fragmenta in catenis, typus I+II) (e codd. Vat.)
(2042: 086) “*Analecta sacra spicilegio Solesmensi parata, vol. 2*”, Ed. Pitra, J.B. Paris:
Tusculum, 1884, Repr. 1966. Page 391, line 4

Συριακὴν νῦν τὴν Ἑβραίων διάλεκτον κα- λεῖ, ἐπειδὴ καὶ Συρίαν τὴν Ἰουδαϊαν, καὶ
Σύρους οἱ πολλοὶ τοὺς Παλαιστινοὺς ὀνομά- ζουσιν· καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος
φησί· Περιτέμνονται δὲ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἀραβες, καὶ οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Σύροι·
τοὺς Ἰουδαίους οὕτω καλοῦσιν.

5.5 Pseudo-Scymnus

Pseudo-Scymnus is the name given by Augustus Meineke to the unknown author of a work on geography written in Classical Greek, the *Periodos to Nicomedes*. It is an account of the world (*periegesis*) in 'comic' iambic trimeters which is dedicated to a King Nicomedes of Bithynia. This is either Nicomedes II Epiphanes who reigned from 149 BC for an unknown number of years or his son, Nicomedes III Euergetes.[1] (From Wikipedia⁴)

Pseudo-Scymnus Geogr., *Ad Nicomedem regem*, vv. 1–980 (sub titulo *Orbis descriptio*) (0068: 001) “*Geographi Graeci minores*, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Line 171

Τὴν μὲν γὰρ ἐντὸς ἀνατολῶν πᾶσαν σχεδὸν οἰκοῦσιν Ἴνδοι, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν Αἰθίοπες ἐγγὺς κείμενοι νότου πνοῆς· τὸν ἀπὸ ζεφύρου Κελτοὶ δὲ μέχρι δυσμῶν τόπον θερινῶν ἔχουσιν, τὸν δὲ πρὸς βορρᾶν Σκύθαι.

Pseudo-Scymnus Geogr., *Ad Nicomedem regem*, vv. 722–1026 (0068: 002) “The tradition of the minor Greek geographers”, Ed. Diller, A. Lancaster, Pennsylvania: American Philological Association, 1952. Line 933

εἰσιόντι δὲ ἀριστερὰ τοῦ Φάσιδος παρακειμένη Μιλησίῳ πόλιν <ἐστὶ> Φᾶσις λεγομένη Ἑλληνίς· εἰς ταύτην δὲ καταβαίνειν λόγος φωναῖς διαφόροις χρώμεν' ἐξήκοντ' ἔθνη, ἐν οἷς τινὰς λέγουσιν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Βακτριανῆς <γῆς> συναφικνεῖσθαι βαρβάρους.

5.6 Cassius Dio

Lucius (or Claudius) Cassius Dio (alleged to have the cognomen *Cocceianus*),[1][2] (Ancient Greek: *Δίων ὁ Κάσσιος*, c. AD 155 – 235,[3][4] known in English as Cassius Dio, Dio Cassius, or Dio (Dione. lib), was a Roman consul and noted historian who wrote in Greek. Dio published a history of Rome in 80 volumes, beginning with the legendary arrival of Aeneas in Italy; the volumes then documented the subsequent founding of Rome (753 BC), the formation of the Republic (509 BC), and the creation of the Empire (31 BC), up until AD 229. The entire period covered by Dio's

4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Scymnus>

5.6. CASSIUS DIO

work is approximately 1,400 years. Of the 80 books, written over 22 years, many survive into the modern age, intact, or as fragments, providing modern scholars with a detailed perspective on Roman history. (From Wikipedia⁵)

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (0385: 001) “Cassii Dionis Cocceiani *historiarum Romanarum quae supersunt*, 3 vols.”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1:1895; 2:1898; 3:1901, Repr. 1955. Book 49, chapter 41, section 3, line 6

ἐκείνοις μὲν δὴ ταῦτ’ ἐνειμε, τοῖς δὲ δὴ αὐτοῦ παισὶ τοῖς ἐκ τῆς Κλεοπάτρας οἱ γεγονόσι, Πτολεμαίῳ μὲν τὴν τε Συρίαν καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Κλεοπάτρᾳ δὲ τὴν Λιβύην τὴν περὶ Κυρήνην, τῷ τε ἀδελφῷ αὐτῶν Ἀλεξάνδρῳ τὴν τε Ἀρμενίαν καὶ τὰλλα τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου μέχρις Ἰνδῶν δώσειν ὑπέσχετο· καὶ γὰρ ἐκεῖνα ὡς ἔχων ἤδη ἐχαρίζετο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 54, chapter 9, section 8, line 2

πάμπολλαι γὰρ δὴ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἀφίκοντο, καὶ οἱ Ἰνδοὶ προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπέισαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ’ ὅτι καὶ τοῖς Ἑλλήσιν, ὀφθείσας.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 54, chapter 9, section 10, line 2

εἷς δ’ οὖν τῶν Ἰνδῶν Ζάρμαρος, εἴτε δὴ τοῦ τῶν σοφιστῶν γένους ὢν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοτιμίας, εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ γήρως κατὰ τὸν πάτριον νόμον, εἴτε καὶ ἐς ἐπίδειξιν τοῦ τε Αὐγούστου καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθέλησας ἐμυθήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν, τῶν μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ὥς φασι, διὰ τὸν Αὐγούστον καὶ <αὐτὸν> μεμνημένον γενομένων, καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 59, chapter 17, section 3, line 5

ἐπειδὴ τε ἔτοιμα ἦν, τὸν τε θώρακα τὸν Ἀλεξάνδρου, ὥς γε ἔλεγε, καὶ ἐπ’ αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργή, πολὺ μὲν χρυσίον πολλοὺς δὲ καὶ λίθους Ἰνδικοὺς ἔχουσαν, ἐπενέδου, ξίφος τε παρεζώσατο καὶ ἀσπίδα ἔλαβε καὶ δρυὶ ἐστεφανώσατο, καὶ τούτου τῷ τε Ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς Φθόνῳ τε θύσας, μὴ καὶ βασκανία τις αὐτῷ, ὥς ἔφασκε, γένηται, ἔς τε τὸ ζεῦγμα ἀπὸ τῶν Βαύλων ἐσέβαλε, παμπληθεῖς καὶ ἱππέας καὶ πεζοὺς ὀπλισμένους ἐπαγόμενος, καὶ σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολεμίους τινὰς ἐς τὴν πόλιν ἐσέπεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 68, chapter 15, section 1, line 2

Xiph. 232, 28 – 234, 16 R. St. πρὸς <δὲ> τὸν Τραϊανὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐλθόντα πλεῖσται ὅσαι πρεσβεῖαι παρὰ βαρβάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 68, chapter 29, section 1, line 2

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Cassius_Dio

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Exc. Val. 292 (p. 713) et Xiph. 239, 14 – 16 R. St. κάντεϋθεν ἐπ’ αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐλθὼν, τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καταμαθὼν καὶ πλοῖόν τι ἐς Ἰνδίαν πλεόν ἰδὼν, εἶπεν ὅτι “πάν- τως ἂν καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς, εἰ νέος ἔτι ἦν, ἐπεραιώθην”.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 69, chapter 16, section 1, line 2

Exc. UG9 55 (p. 407). Ἀδριανὸς δὲ τό τε Ὀλύμπιον τὸ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἱδρυταί, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ Ἰνδίας κομι- σθέντα ἀνέθηκε· τὰ τε Διονύσια, τὴν μεγίστην παρ’ αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας, ἐν τῇ ἐσθῇτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 72, chapter 17, section 3, line 5

ἐνέδυνε δέ, πρὶν μὲν ἐς τὸ θέατρον ἐσιέναι, χιτῶνα χειριδωτὸν σηρικὸν λευκὸν διά- χρυσον (καὶ ἐν τούτῳ γε αὐτὸν τῷ σχήματι ὄντα ἡσπαζόμεθα), ἐσιὼν δὲ ὀλοπόρφυρον χρυσῷ κατὰ- παστον, χλαμύδα τε ὁμοίαν τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον λαμβάνων, καὶ στέ- φανον ἔκ τε λίθων Ἰνδικῶν καὶ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένον, κηρύ- κειὸν τε τοιοῦτον φέρων ὅποιον ὁ Ἑρμῆς.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 74, chapter 5, section 1, line 1

εἶτ’ εἰκόνες ἦκον ἀνδρῶν ἄλλων, οἷς τι ἔργον ἢ ἐξεύρημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα λαμ- πρὸν ἐπέπρακτο, καὶ μετ’ αὐτοὺς οἱ τε ἵππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ ὀπλισμένοι οἱ τε ἀθληταὶ ἵπποι καὶ τὰ ἐντάφια, ὅσα ὁ τε αὐτοκράτωρ καὶ ἡμεῖς αἱ τε γυ- ναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ ἐλλόγιμοι οἱ τε δῆμοι καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει συστήματα ἐπέμψαμεν· καὶ αὐτοῖς βωμὸς περίχρυσος, ἐλέ- φαντί τε καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς ἡσκημένος, ἡκολούθει.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* Book 76, chapter 1, section 4, line 1

ἐν ταύταις ταῖς θέαις καὶ σύες τοῦ Πλαυτιανοῦ ἐξήκοντα ἄγριοι ἐπάλαισαν ἀλλή- λους ὑπὸ παραγγέλματος, ἐσφάγησαν δὲ ἄλλα τε πολλὰ θηρία καὶ ἐλέφας καὶ κορο- κότας· τὸ δὲ ζῶον τοῦτο Ἰνδικόν τέ ἐστι, καὶ τότε πρῶτον ἐς τὴν Ῥώμην, ὅσα καὶ ἐγὼ ἐπίσταμαι, ἐσῆχθη, ἔχει δὲ χροιάν μὲν λεαίνης τίγριδι μεμιγμένης, εἶδος δὲ ἐκείνων τε καὶ κυνὸς καὶ ἀλώ- πεκος ἰδίως πως συγκεκραμένον.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (versio 1 in volumine 1) (0385: 002) “Cassii Dionis Cocceiani *historiarum Romanarum quae supersunt*, vol. 1”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1895, Repr. 1955.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) (0385: 010) “Cassii Dionis Cocceiani *historiarum Romanarum quae supersunt*, vol. 3”, Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1901, Repr. 1955. Dindorf-Stephanus page 70, line 32

Ἀντώνιος δὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἀρμενίων δόλω καὶ ἀπάτῃ ἐλὼν, ὅτι μὴ συνεμάχη- σέν οἱ κατὰ τῶν Πάρθων, ἀργυραῖς ἀλύσεσι περιῆγεν, εἶτα καὶ χρυσαῖς τῇ Κλεοπά- τρα προσῆγε, καὶ τοῦ λοιποῦ τὰ ὅπλα ρίψας συνετρύφα αὐτῇ, τοὺς παῖδας αὐτῆς βασιλέων τε βασιλέας προσαγορεύων, καὶ χώρας αὐτοῖς οὐχ ὅτι τὴν Ἀρμενίων καὶ ἃς εἶχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἰνδῶν καὶ τὴν Πάρθων ἀπονέμων.

5.6. CASSIUS DIO

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page 92, line 25

καὶ γὰρ καὶ Ἴνδοι προκηρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἀλλὰ τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας, καὶ τι καὶ μειράκιον ἄνευ ὤμων αὐτῷ ἐδωρήσαντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page 93, line 1

τότε καὶ ὁ σοφιστὴς Ζά-μαρκος ὁ Ἰνδός, εἴτε ὑπὸ φιλοτιμίας εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρωος, κατὰ τὸν πάτριον νόμον πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page 162, line 26

ἐπειδὴ δὲ ἔτοιμα ἦν, τὸν τε θώρακα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἔλεγε, καὶ ἐπ' αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον πολλοὺς δὲ καὶ λίθους Ἰνδικούς ἔχουσιν ἐπενέδου, ξίφος τε παρεζώ-σατο καὶ ἀσπίδα ἔλαβε καὶ δρυὶ ἐστεφάνωτο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S234, line 18

παρὰ τὸν Τραϊανὸν ἐς τὴν Ῥώμην ἐλθόντα πλείσται πρεσβεῖαι ἄλλων τε βαρβάρων καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S239, line 18

κάντεῦθεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν ἐλθὼν, τὴν τε φύσιν αὐτοῦ καταμαθὼν καὶ πλοῖόν τι ἐς Ἰνδίαν πλέον ἰδὼν, εἶπεν ὅτι “πάντως ἂν καὶ ἐπὶ τοὺς Ἰνδούς, εἰ νέος ἔτι ἦν, ἐπεραιώθην.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S252, line 3

Ἀδριανὸς δὲ τό τε Ὀλύμπιον τὸ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἵδρυται, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ ἀπὸ Ἰνδίας κομισθέντα ἀνέθηκε· τά τε Διο-νύσια, τὴν μεγίστην παρ' αὐτοῖς ἀρχὴν ἄρξας, ἐν τῇ ἐσθῇτι τῇ ἐπι-χωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S277, line 23

ἐνέδυνε δέ, πρὶν μὲν εἰς τὸ θέατρον εἰσιέναι, χιτῶνα χειριδωτὸν σηρικὸν λευκὸν διάχρυσον (καὶ ἐν τούτῳ γε αὐτὸν τῷ σχήματι ὄντα ἤσπαζόμεθα), ἐσιὼν δὲ ὀλο-πόρφυρον χρυσῷ κατάπαστον, χλαμύδα τε ὁμοίαν τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον λαμβάνων, καὶ στέφανον ἔκ τε λίθων Ἰνδικῶν καὶ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένον, κηρύκειόν τε τοιοῦτον φέρων ὅποιον ὁ Ἑρμῆς.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S296, line 9

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

εἴτ' εἰκόνες ἦκον ἀνδρῶν ἄλλων, οἷς τι ἔργον ἢ ἐξεύρημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα λαμπρὸν ἐπέπρακτο, καὶ μετ' αὐτοὺς οἳ τε ἵππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ ὀπλισμένοι οἳ τε ἀθληταὶ ἵπποι καὶ τὰ ἐντάφια, ὅσα ὁ τε αὐτοκράτωρ καὶ ἡμεῖς αἱ τε γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ ἐλλόγιμοι οἳ τε δῆμοι καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει συστήματα ἐπέμψαμεν· καὶ αὐτοῖς βωμὸς περίχρυσος, ἐλέφαντί τε καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς ἡσκημένος, ἠκολούθει.

Cassius Dio Hist., *Historiae Romanae* (Xiphilini epitome) Dindorf-Stephanus page S314, line 30

ἐν ταύταις ταῖς θεαῖς καὶ σύες τοῦ Πλαυτιανοῦ ἐξήκοντα ἄγριοι ἐπάλαισαν ἀλλήλοις ὑπὸ παραγγέλματος, ἐσφάγησαν δὲ ἄλλα τε πολλὰ θηρία καὶ ἐλέφας καὶ κοροκότας· τὸ δὲ ζῶον τοῦτο Ἰνδικόν ἐστι, καὶ τότε πρῶτον ἐς τὴν Ῥώμην, ὅσα καὶ ἐγὼ ἐπίσταμαι, εἰσήχθη, ἔχει δὲ χροῖαν μὲν λεαίνης τίγριδι μεμιγμένης, εἶδος δὲ ἐκείνων τε καὶ κυνὸς καὶ ἀλώπεκος ἰδίως πως συγκεκραμένον.

5.7 Hippolytus Scr. Eccl

Hippolytus of Rome (170–235) was the most important 3rd-century theologian in the Christian Church in Rome,[2] where he was probably born.
(From Wikipedia⁶)

Hippolytus Scr. Eccl., *Chronicon* (2115: 036) “Hippolytus Werke, vol. 4, 2nd edn”, Ed. Helm, R. (post A. Bauer) Berlin: Akademie-Verlag, 1955; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 46. Section 47, line 2

τῶν τριῶν ἀδελφῶν αἱ φυλαὶ διεμερίσθησαν, καὶ τῷ μὲν Σῆμ τῷ πρωτοτόκῳ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς τὸ μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκοροῦρων, Χὰμ δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον, Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Hippolytus Scr. Eccl., *Chronicon* Section 84, line 4

Αἱ δὲ χῶραί εἰσιν αὗται· (1) Μηδία (2) Ἀλβανία (3) Ἀμαζονίς (4) Ἀρμενία μικρὰ καὶ μεγάλη (5) Καππαδοκία (6) Παφλαγονία (7) Γαλατία (8) Κολχίς (9) Ἰνδικὴ Ἀχαΐα (10) Βοσπορίνη (11) Μαιώτις (12) Δέρρης (13) Σαρματίς (14) Ταυριανή (15) Βασταρνίς (16) Σκυθία (17) Θράκη (18) Μακεδονία (19) Δελματία (20) Μολχίς (21) Θεσσαλία (22) Λωκρίς (23) Βοιωτία (24) Αἰτωλία (25) Ἀττικὴ <(26) Ἀχαΐα> (27) Πελοπόννησος <(28) Ἀκαρνία> (29) Ἠπειρώτης (30) Ἰλλυρίς (31) ἢ Λυχνίτις (32) Ἀδριακὴ, ἀφ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος (33) Γαλλία (34) Θουσκηνή (35) Λυσιτανία (36) Μεσαλία (37) Ἰταλία

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Hippolytus_of_Rome

5.7. HIPPOLYTUS SCR. ECCL

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 139, line 1

(2) Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, (3) καὶ ἐτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται Γηὼν ὁ <τῶν Αἰθιοπῶν> ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος, (4) Ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, (5) Θηβαῖς ὅλη, (6) Λι- βύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, (7)

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 176, line 2

Ἰεκτὰν δὲ [ὁ ἀδελφὸς Φάλεχ] ἐγέννησε (15) τὸν Ἐλμωδὰδ, ὅθεν γεννῶνται οἱ Ἰνδοί, καὶ (16) τὸν Σαλέφ, ὅθεν οἱ Βακτριανοί, καὶ (17) τὸν Ἀράμ, ὅθεν οἱ Ἀράβ<ι>ες, καὶ (18) Ἰ<δ>ουράμ, ὅθεν Καρμήλιοι, καὶ (19) Αἰθήλ, ὅθεν οἱ Ἀρειανοί, καὶ (20)

Ἀβι-

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 188, line 5

Πάντων δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ ἐστὶν ἡ κατοικία ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκορούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ τὸν Ἀρσινοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 190, line 3

Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν γενόμενα ἔθνη· (1) Ἑβραῖοι <οἱ> καὶ Ἰουδαῖοι (2) Πέρσαι (3) Μῆδοι (4) Παῖονες (5) Ἀρειανοί <(6) Ἀσσύ- ριοι> (7) Ὑρκάνιοι (8) Ἰνδοί (9) Μαγαρδοί (10) Πάρθοι (11) Γερμανοί (12) Ἐλυμαῖοι (13) Κοσσαῖοι (14) Ἀραβες [οἱ] πρῶτοι οἱ καλού- μενοι Κεδρούσιοι (15) Ἀραβες δεῦτεροι [οἱ καλού- μενοι] (16) Γυμνοσοφισταί.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 192, line 4

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα οὗτοί εἰσιν· (1) Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι (2) Πέρσαι (3) Μῆδοι (4) Χαλδαῖοι (5) Ἰνδοί (6) Ἀσσύριοι.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 195, line 3

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε μήκος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκο- ρούρων, πλάτος δὲ ἀπὸ τῆς Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Ἰνδικῆς.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 194, line 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ ἐστὶ ταῦτα· (1) Περσίς σὺν τοῖς ἐπικει- μένοις αὐτῇ ἔθνεσιν (2) Βακτριανή (3) Ὑρκανία (4) Βαβυλωνία (5) Κορδυλία (6) Ἀσσυρία (7) Μεσο- ποταμία (8) Ἀραβία ἡ ἀρχαία (9) Ἐλυμαῖς (10) Ἰνδική (11) Ἀραβία ἡ εὐδαίμων <(12) Κοίλη Συρία> (13) Κομμαγενή (14) καὶ ἡ Φοινίκη ἥπερ ἐστὶ τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ.

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 200, line 6

Φαλέκ καὶ Ἰεκτὰν τῶν δύο ἀδελφῶν κατὰ τὰς ἰδίας γλώσσας αὐτῶν ἐν τῇ πυργο- ποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλώσσαι αὐτῶν, ἐστὶ ταῦτα· (1) Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι (2) Ἀσσύριοι (3) Χαλδαῖοι (4) Μῆδοι (5) Πέρσαι <(6) Ἀραβες πρῶτοι καὶ δεῦτεροι> (7) Μαδιηναῖοι πρῶτοι καὶ δεῦτεροι (8) Ἀδιαβηνοί (9) Ταιηνοί (10) Σαλα- μοσηνοί (11) Σαρακηνοί (12) Μάγοι (13) Κάσπιοι (14) Ἀλβανοί (15) Ἰνδοί πρῶτοι καὶ β' (16) Αἰ- θί- οπες πρῶτοι καὶ δεῦτεροι (17) Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι (18) Λίβυες [πρῶτοι καὶ β'] (19)

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Χετ- ταῖοι (20) Χαναναῖοι (21) Φερεζαῖοι (22) Εὐαῖοι (23) Ἀμορραῖοι (24) Γεργεσαῖοι (25) Ἰεβουσσαῖοι (26) Ἰδουμαῖοι (27) Σαμαρρεῖοι (28) Φοίνικες (29) Σύροι (30) Κίλικες οἱ καὶ Θαρσεῖς (31) Καπ- πάδοκες (32) Ἀρμένιοι (33) Ἰβηρες (34) Βιβρανοὶ (35) Σκύθαι (36) Κόλχοι (37) Σαῦνοι (38) Βοσ- πορανοὶ (39) Ἀσιανοὶ (40) Ἰσαυροὶ (41) Λυκάονες

Hippolytus Scr. Eccl., Chronicon Section 237, line 3

Ποταμοὶ οὖν εἰσιν ὀνομαστοὶ τεσσαράκοντα ἐν τῇ γῇ οὗτοι· (1) Ἰνδὸς ὁ καλούμενος Φισὼν (2) Νεῖλος ὁ καλούμενος Γηὼν (3) Τίγρις (4) Εὐφράτης (5) Ἰορδάνης (6) Κηφισὸς (7) Τάναϊς (8) Ἴς- μηνός (9) Ἐρύμανθος (10) Ἄλυσ (11) Αἰσωπὸς (12) Θερμῶδων (13) Ἐρασῖνος (14) Ρεῖος (15) Βορυσθένης (16) Ἀλφειὸς (17) Ταῦρος (18) Εὐρώτας (19) Μέανδρος (20) Ἀξιος (21) Πύ- ραμος (22) Ὀρέντης (23) Ἐβρων (24) Σαγγάριος (25) Ἀχελῷος (26) Πινειὸς (27) Εὐήνος (28) Σπερ- χιὸς (29) Κάϋστρος (30) Σιμόεις (31) Σκάμανδρος

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) (2115: 060) “Hippolytus. Refutatio omnium haeresium”, Ed. Marcovich, M. Berlin: De Gruyter, 1986; Patristische Texte und Studien 25. Book 1, chapter pinax, section 6, line 3

Βραχμᾶνες οἱ ἐν Ἰνδοῖς, Δρυῖδαι οἱ ἐν Κελτοῖς, καὶ Ἡσίοδος.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 1, chapter 13, section 1, line 2

Δημόκριτος δὲ Λευκίππου γίνεται γνῶριμος· Δημόκριτος Δαμασίππου Ἀβδηρίτης, πολλοῖς συμβαλὼν, γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ μάγοις ἐν Βαβυλῶνι.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 1, chapter 24, section 1, line 1

Ἔστι δὲ καὶ παρὰ Ἰνδοῖς αἵρεσις φιλοσοφουμένων ἐν τοῖς Βραχμᾶ- ναις.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 4, chapter 28, section 13, line 2

αἱματώδη δὲ φλόγα ποιεῖ τὸ Ἰνδικὸν μέλαν ἐνθεῖς τῷ λιβανωτῷ, καθὼς προείπα- μεν.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 7, chapter 25, section 6, line 3

ἀλλὰ γὰρ καθάπερ ὁ νάφθας ὁ Ἰνδικός, ὀφθεῖς μόνον ἀπὸ πάνυ πολλοῦ διαστήμα- τος, συνάπτει πῦρ, οὕτω κάτωθεν, ἀπὸ τῆς ἀμορφίας τοῦ σωροῦ, διήκουσιν, <φησίν,> αἱ δυνάμεις ἄνω μέχρι τῆς υἰότητος.

Hippolytus Scr. Eccl., Refutatio omnium haeresium (= Philosophumena) Book 7, chapter 25, section 7, line 2

ἅπτει μὲν γὰρ καὶ λαμβάνει τὰ νοήματα κατὰ τὸν <ν>άφθαν τὸν Ἰνδικόν – οἷον ἄφθας<τός> τις ὢν – ὁ τοῦ μεγάλου τῆς Ὀγδοάδος ἄρχοντος υἱὸς ἀπὸ τῆς μετὰ τὸ μεθόριον <Πνεῦμα> μακαρίας υἰότητος· ἡ γὰρ ἐν μέσῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῷ

5.8. NICOLAUS OF DAMASCUS

μεθορίῳ <μένουσα> τῆς υἰότητος δύναμις ῥέοντα καὶ φερόμενα τὰ νοήματα <ἀπὸ> τῆς <μακαρίας> υἰότητος μεταδίδωσι τῷ υἱῷ τοῦ μεγάλου ἄρχοντος.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 8, chapter pinax, section 7, line 2

Τίς ἢ τῶν Ἐγκρατιτῶν κενοδοξία, καὶ ὅτι οὐκ ἐξ ἀγίων γραφῶν τὰ δόγματα αὐτῶν συνέστηκεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἰνδοῖς γυμνοσοφιστῶν.

Hippolytus Scr. Eccl., *Refutatio omnium haeresium* (= *Philosophumena*) Book 10, chapter 34, section 1, line 3

Τοιοῦτος ὁ περὶ τὸ θεῖον ἀληθῆς λόγος, ὃ ἄνθρωποι Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, Χαλδαῖοί τε καὶ Ἀσσύριοι, Αἰγύπτιοί τε καὶ Λίβυες, Ἰνδοί τε καὶ Αἰθίοπες, Κελτοί τε καὶ οἱ στρατηγοῦντες Λατῖνοι, πάντες τε οἱ τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην κατοικοῦντες.

5.8 Nicolaus of Damascus

igation, search

Nicolaus of Damascus (Greek: Νικόλαος Δαμασκηνός, Nikolāos Damaskēnos) was a Greek[1] historian and philosopher who lived during the Augustan age of the Roman Empire. His name is derived from that of his birthplace, Damascus. He was born around 64 BC.[2]

He was an intimate friend of Herod the Great, whom he survived by a number of years. He was also the tutor of the children of Antony and Cleopatra (born in 40 BC), according to Sphronius.[3] He went to Rome with Herod Archelaus.[4]

His output was vast, but is nearly all lost. His chief work was a universal history in 144 books. He also wrote an autobiography, a life of Augustus, a life of Herod, some philosophical works, and some tragedies and comedies.

There is an article on him in the Suda.[5] (From Wikipedia⁷)

Nicolaus Hist., *Fragmenta* (0577: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 7, line 1

Exc. De ins: Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σε-μίραμις ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος, πάντοθεν πλὴν καθ' ἓν μέρος πε-ριερρωγὸς

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicolaus_of_Damascus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρᾳ, ἐθεᾶτο τὴν στρατιάν (1) ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἦν παρα- χρῆμα ὠκοδομήσατο.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 74, line 12

Μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶ καὶ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς, οὕτως ἱστορῶν· «Τρό- παιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ ποταμῷ, νικήσας Ἴν- δάτην τὸν Πάρθων στρα- τηγόν, αὐτόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο, δεηθέντος Ὑρκανοῦ τοῦ Ἰουδαίου διὰ τινὰ ἐορτὴν πάτριον, ἐν ᾗ τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 91, line 4

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἴν- δῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβα- στόν.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 91, line 28

Ἐπιγεγράφαι δὲ τῷ τάφῳ· ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ ΙΝΔ*ΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔ*ΩΝ ΕΘΗ ΕΛΥΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 101, line 568

XXVI. Ὁ δὲ νεκρὸς ἐκεῖ (1) ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὠκεανοῦ, διανοουμέ- νου δ' ἐλαύνειν πρὸς ἑω ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρχεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὥς ἄν, κἀκείνων ὑπηκόων γε- νομένων, εἰς μίαν ἀρχὴν κεφαλαιωθεῖη γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο, μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν (2) καὶ τὸν νεκρὸν ἀναιρεῖσθαι.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment t143, line 1

Ἄθυροι δ' αὐτῶν αἱ οἰκίαι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κειμένων πολλῶν οὐδὲ εἷς κλέπτει. ΙΝΔ*ΟΙ.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 143, line 1

CXXIII, 12: Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν ὅταν τελευ- τήσωσι τῶν γυναικῶν τὴν προσ- φιλεστάτην.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 143, line 7

XLIV, 41: Παρ' Ἰνδοῖς ἐάν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρακαταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶ- ται ὁ πιστεύσας.

Nicolaus Hist., Fragmenta Fragment 145, line 1

IX, 52: Ἐν Παδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν.

5.9 Philo of Alexandria

Philo of Alexandria (Greek: Φίλων, Philōn; c. 20 BCE – c. 50 CE), also called Philo Judaeus, was a Hellenistic Jewish philosopher who lived in

5.9. PHILO OF ALEXANDRIA

Alexandria, Egypt, during the Roman Empire.

Philo used philosophical allegory to attempt to fuse and harmonize Greek philosophy with Jewish philosophy. His method followed the practices of both Jewish exegesis and Stoic philosophy. His allegorical exegesis was important for several Christian Church Fathers, but he has barely any reception history within Judaism. He believed that literal interpretations of the Hebrew Bible would stifle humanity's view and perception of a God too complex and marvelous to be understood in literal human terms. (From Wikipedia⁸)

Philo Judaeus Phil., *De somniis* (lib. i–ii) (0018: 019) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 3”, Ed. Wendland, P. Berlin: Reimer, 1898, Repr. 1962. Book 2, section 56, line 3

καὶ μὴν πρὸς γε ὕπνον μαλακὸν μὲν ἔδαφος αὐταρκὲς ἦν – ἐπεὶ καὶ μέχρι νῦν τοὺς Γυμνοσοφιστὰς παρ’ Ἰνδοῖς χαμευνεῖν ἐκ παλαιῶν ἐθῶν κατέχει λόγος – , εἰ δὲ μή, στιβὰς γοῦν ἐκ λίθων λογάδων ἢ ξύλων εὐτελῶν πεποιημένη κλίνη.

Philo Judaeus Phil., *De somniis* (lib. i–ii) Book 2, section 60, line 1

ἀλλὰ γὰρ ἐπετειχίσθη τοῖς ὠφελοῦσι τὰ ἡδέα τῆς κενῆς δόξης ἀλείμματα, εἰς ἃ καὶ μυρεψοὶ πονοῦσι καὶ χῶραι μεγάλαι συντελοῦσι, Συρία, Βαβυλῶν, Ἰνδοί, Σκύθαι, παρ’ οἷς αἱ τῶν ἀρωμάτων γενέσεις εἰσὶ.

Philo Judaeus Phil., *De Abrahamo* (0018: 020) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 4”, Ed. Cohn, L. Berlin: Reimer, 1902, Repr. 1962. Section 182, line 1

νοσημάτων λοιμικῶν γενησομένους, τοὺς δ’ ὑπὲρ νενομισμένης εὐσεβείας, εἰ καὶ μὴ πρὸς ἀλήθειαν οὕσης· Ἑλλήνων μὲν γε τοὺς δοκιμωτάτους, οὐκ ἰδιώτας μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς, ὀλίγα φροντίσαντας ὧν ἐγένε- νησαν διὰ τῆς τούτων ἀναιρέσεως δυνάμεις στρατευμάτων μεγάλας καὶ πολυανθρώπους ἐν μὲν τῇ συμμαχίᾳ τεταγμένους διασῶσαι, ἐν δὲ τῇ μερίδι τῶν ἐχθρῶν αὐτοβοεῖ διαφθεῖραι· βαρβαρικὰ δὲ ἔθνη μέχρι πολλοῦ παιδοκτονίαν ὡς ὅσιον ἔργον καὶ θεοφιλὲς προσέσθαι, ὧν μεμνή- σθαι τοῦ ἄγουσ καὶ τὸν ἱερώτατον Μωυσῆν· αἰτιώμενος γὰρ αὐτοὺς τοῦ μιάσματος φάσκει, ὅτι “τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας κατα- καίουσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν” (Deut. 12, 31)· Ἰνδῶν δὲ | τοὺς γυμνο- σοφιστὰς ἄχρι νῦν, ἐπειδὴν ἄρχηται καταλαμβάνειν ἢ μακρὰ καὶ ἀνίατος νόσος, τὸ γῆρας, πρὶν βεβαίως κρατηθῆναι, πυρὰν νήσαντας ἑαυ- τοὺς ἐμπιπράναι, δυναμένους ἔτι πρὸς πολυετίαν ἴσως ἀντισχεῖν· ἤδη δὲ καὶ γύναια προαποθανόντων ἀνδρῶν ὁρμῆσαι γεγηθότα πρὸς τὴν αὐτὴν πυρὰν καὶ ζῶντα τοῖς ἐκείνων σώμασιν ὑπομεῖναι συγκαταφλεχθῆναι· ταῦτα μὲν εἰκότως ἂν τις τῆς εὐτολ- μίας θαυμάσειεν ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος καταφρονητικῶς ἔχοντα θανάτου καὶ ὡς ἐπ’ ἀθανασίαν αὐτὸν ἰέμενα καὶ ἀπνευστὶ θέοντα· τὸν δὲ τί προσῆκεν ἐπαινεῖν ὡς ἐγχειρητὴν κεκαινουργημένης πράξεως, ἣν καὶ ἰδιῶται καὶ βασιλεῖς

8. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philo>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Philo Judaeus Phil., *De praemiis et poenis + De execrationibus* (0018: 026) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 5”, Ed. Cohn, L. Berlin: Reimer, 1906, Repr. 1962. Section 89, line 1

τότε μοι δοκοῦσιν ἄρκτοι καὶ λέοντες καὶ παρδάλεις καὶ τὰ παρ’ Ἰνδοῖς, ἐλέφαντές τε καὶ τίγρεις, καὶ ὅσα ἄλλα τὰς ἀλκὰς καὶ τὰς δυνάμεις ἀήττητα μεταβαλεῖν ἐκ τοῦ μονωτικοῦ τε καὶ μονοτρόπου πρὸς τὸ σύννομον· κὰκ τοῦ πρὸς ὀλίγον μιμήσει τῶν ἀγγελαίων ἡμερωθήσεται πρὸς τὴν ἀνθρώπου φαντασίαν, μηκέτι ὡς πρότερον ἀνερεθισθέντα, κατα- πλαγέντα δ’ ὡς ἄρχοντα καὶ φύσει δεσπότην εὐλαβῶς ἔξει, ἔνια δὲ καὶ τοῦ χειροήθους ἅμα καὶ φιλοδεσπότου τῇ παραζηλώσει, καθάπερ τὰ Μελιταῖα τῶν κυνιδίων ταῖς κέρκοις μεθ’ ἱλαρωτέρας κινήσεως προσσαί- νοντα.

Philo Judaeus Phil., *Quod omnis probus liber sit* (0018: 027) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6”, Ed. Cohn, L., Reiter, S. Berlin: Reimer, 1915, Repr. 1962. Section 74, line 5

κατὰ δὲ τὴν βάρβαρον, ἐν ᾗ πρεσβευταὶ λόγων καὶ ἔργων, πολυανθρωπότατα στίφη καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐστὶν ἀνδρῶν· ἐν Πέρσαις μὲν τὸ μάγων, οἱ τὰ φύσεως ἔργα διερευνώμενοι πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας καθ’ ἡσυχίαν τὰς θείας ἀρετὰς τρανο- τέραις ἐμφάσεσιν ἱεροφαντοῦνταί τε καὶ ἱεροφαντοῦσιν· ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ γυμνοσοφιστῶν, οἱ πρὸς τῇ φυσικῇ καὶ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν | διαπονοῦντες ὅλον ἐπίδειξιν ἀρετῆς πεποίηται τὸν βίον.

Philo Judaeus Phil., *Quod omnis probus liber sit* Section 93, line 1

Κάλανος ἦν Ἰνδὸς γένος τῶν γυμνοσο- φιστῶν· οὗτος καρτερικώτατος τῶν κατ’ αὐτὸν ἀπάντων | νομισθεὶς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλοφύλων, ὃ δὴ σπανιώτατόν ἐστιν, ἐχθρῶν βασιλέων ἐθαυμάσθη, λόγοις ἐπαινετοῖς σπουδαῖα ἔργα συνυφήνας.

Philo Judaeus Phil., *Quod omnis probus liber sit* Section 96, line 3

Φίλοι πείθουσὶ σε χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις οὐδ’ ἐν ὕπνοις ἐωρακότες ἡμέτερα ἔργα.

Philo Judaeus Phil., *De aeternitate mundi* (0018: 029) “Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6”, Ed. Cohn, L., Reiter, S. Berlin: Reimer, 1915, Repr. 1962. Section 128, line 2

τὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν· ἀνέρ- ποντας γὰρ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας, περὶ νῶτα καὶ νηδὺν ἅπασαν εἰλεῖ- σθαι, φλέβα δ’ ἦν ἂν τύχῃ διελόντας ἐμπίνειν τοῦ αἵματος, ἀπλήστως ἐπισπω- μένους βιαίῳ πνεύματι καὶ συντόνῳ ροίζῳ· μέχρι μὲν οὖν τινος ἔξανα- λουμένους ἐκείνους ἀντέχειν ὑπ’ ἀμηχανίας ἀνασκιρτῶντας καὶ τῇ προνο- μαίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὡς καθιζομένους τῶν δρακόντων, εἶτα αἰ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ, πηδᾶν μὲν μηκέτι δύνασθαι, κραδαιομένους δ’ ἐστάναι, μικρὸν δ’ ὕστερον καὶ τῶν σκελῶν ἔξασθαι- σάντων, κατασει- σθέντας ὑπὸ λιφαιμίας ἀποψύχειν, πεσόντας δὲ τοὺς αἰτίους τοῦ

5.10. DE BELLO PARTHICO

θανάτου συναπολλύναι τρόπῳ τοιῷδε· μηκέτ' ἔχοντες τροφήν οἱ δράκοντες ὄν

Philo Judaeus Phil., De ebrietate ii (0018: 036) “Neu entdeckte Fragmente Philos nebst einer Untersuchung über die ursprüngliche Gestalt der Schrift de sacrificiis Abelis et Caini”, Ed. Wendland, P. Berlin: Reimer, 1891. Fragment 5, line 4

Τίς οὐκ οἶδεν ὅτι κριθαῖς μὲν ἔθνη τρέφεται μέγала καθάπερ τὰ πολλὰ τῶν Λιβύην νεμομένων, ὀλύραις δὲ ἕτερα, καὶ τὸ πολυανθρωπότατον Ἰνδῶν ὀρύζη;

5.10 De bello Parthico

“” (From Wikipedia⁹)

Anonymi Historici (FGrH), De bello Parthico (1139: 013) “FGrH #203”. Volume-Jacoby'-T+F 2b,203,F, fragment 7b, line 2

τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πραχθησόμενα ὑπέσχετο ἤδη συγγράψειν καὶ τὸν περίπλουν τῆς ἔξω θαλάσσης.

Anonymi Historici (FGrH), De bello Parthico Volume-Jacoby'-T+F 2b,203,F, fragment 7b, line 4

καὶ οὐχ ὑπόσχεσις ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται, καὶ τὸ τρίτον τάγμα καὶ οἱ Κέλτοι καὶ Μαύρων μοῖρα ὀλίγη σὺν Κασσίῳ πάντες οὗτοι ἐπεραιώθησαν τὸν Ἰνδὸν ποταμόν· ὃ τι δὲ καὶ πράξουσιν ἢ πῶς δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέ- λασιν, οὐκ εἰς μακρὰν ἡμῖν ὁ θαυμαστὸς συγγραφεὺς ἀπὸ Μουζίριδος ἢ ἀπ' Ὀξυδρακῶν ἐπιστελεῖ.

5.11 Clemens Alexandrinus

Titus Flavius Clemens (Greek: Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς; c. 150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, suggest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. In one of his works he argued that Greek philosophy had its origin among non-Greeks, claiming that both

9.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Plato and Pythagoras were taught by Egyptian scholars.[2] Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

The *Protrepticus* is, as its title suggests, an exhortation to the pagans of Greece to adopt Christianity, and within it Clement demonstrates his extensive knowledge of pagan mythology and theology. It is chiefly important due to Clement's exposition of religion as an anthropological phenomenon.[14] After a short philosophical discussion, it opens with a history of Greek religion in seven stages.[15] Clement suggests that at first, men mistakenly believed the Sun, the Moon and other heavenly bodies to be gods. The next development was the worship of the products of agriculture, from which he contends the cults of Demeter and Dionysus arose.[16] Man then paid reverence to revenge, and deified human feelings of love and fear, among others. In the following stage, the poets Hesiod and Homer attempt to enumerate the Gods; Hesiod's *Theogony* giving the number of twelve. Finally, men proclaimed other men, such as Asclepius and Heracles, deities.[16] Discussing idolatry, Clement contends that the objects of primitive religion were unshaped wood and stone, and idols thus arose when such natural items were carved.[17] Following Plato, Clement is critical of all forms of visual art, suggesting that artworks are but illusions and "deadly toys".[17] (From Wikipedia¹⁰)

Clemens Alexandrinus Theol., *Protrepticus* (0555: 001) "Clément d'Alexandrie. Le *protreptique*, 2nd edn.", Ed. Mondésert, C. Paris: Cerf, 1949; Sources chrétiennes 2. Chapter 2, section 26, subsection 2, line 1

Οἱ μὲν γὰρ εὐθέως ἀμφὶ τὴν οὐρανοῦ θεάν ἀπατώ-μενοι καὶ ὄψει μόνῃ πεπιστευ-κότες τῶν ἀστέρων τὰς κινήσεις ἐπιθεώμενοι ἐθαύμασαν τε καὶ ἐξεθείασαν, θεοὺς ἐκ τοῦ θεῖν ὀνομάσαντες τοὺς ἀστέρας, καὶ προσεκύνησαν ἥλιον, ὡς Ἴνδοί, καὶ σελή-νην, ὡς Φρύγες· οἱ δὲ τῶν ἐκ γῆς φυομένων τοὺς ἡμέρους δρεπόμενοι καρποὺς Δηῶ τὸν σῖτον, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ Διόνυσον τὴν ἄμπελον, ὡς Θηβαῖοι, προση-γόρευσαν.

Clemens Alexandrinus Theol., *Protrepticus* Chapter 4, section 47, subsection 6, line 6

Πολλοὶ δ' ἂν τάχα που θαυμάσειαν, εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλού-μενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέ-σθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τῶν Πέλοπος ὀστέων κατεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὀστέων Ἰνδικοῦ θηρίου.

Clemens Alexandrinus Theol., *Paedagogus* (0555: 002) "Clément d'Alexandrie. Le *pédagogue*, 3 vols.", Ed. Marrou, H.-I., Harl, M., Mondésert, C., Matray, C. Paris: Cerf,

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Clemens_Alexandrinus

5.11. CLEMENS ALEXANDRINUS

1:1960; 2:1965; 3:1970; Sources chrétiennes 70, 108, 158. Book 2, chapter 2, subchapter 30, section 3, line 3

Εἰ μή τι καὶ τὸ ὕδωρ ἐποίσονται, ὥς οἱ βασιλεῖς οἱ ἀνόητοι [Χόασπις ποταμὸς οὕτω λεγόμενος τῆς Ἰνδικῆς, οὗ κάλλιστον ὕδωρ εἰς πόσιν] τὸ Χοάσπειον, καθάπερ καὶ τοὺς φίλους, οὕτω δὲ καὶ τὸ ὕδωρ ἐπαγόμενοι.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 2, chapter 3, subchapter 37, section 2, line 3

Ἦ ἐπὶ τὴν μοῖραν τοῦ κρέως Ἰνδικὸν σίδηρον χαλκευτέον, καθάπερ συμμαχικόν τι παρακαλοῦντας;

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 2, chapter 10bis, subchapter 107, section 3, line 4

Εἰ δὲ συμπεριφέρεσθαι χρή, ὀλίγον ἐνδοτέον αὐταῖς μαλα- κωτέροις χρῆσθαι τοῖς ὑφάσμασιν μόνον τὰς μεμωρημένας λεπτοურ- γίας καὶ τὰς ἐν ταῖς ὑφαῖς περιέργους πλοκάς ἐκποδὼν μεθιστάντας, νῆμα χρυσοῦ καὶ σῆρας Ἰνδικοῦς καὶ τοὺς περιέργους βόμβυκας χαίρειν ἑώντας.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 2, subchapter 4, section 2, line 6

Αἱ δέ, τὴν ἐπιφάνειαν καλλωπιζόμεναι καὶ τὰ βάθη χερσούμεναι, λελήθασι σφᾶς αὐτὰς κατὰ τοὺς Αἰγυπτίων κοσμοῦσαι ναοὺς· προπύλαια παρ' αὐτοῖς καὶ προτεμε- νίσματα ἐξήσκηται, ἄλση τε καὶ ὀργάδες, κίοσιν τε παμπόλλοις ἐστεφάνωνται αἱ αὐ- λαί· τοῖχοι δὲ ἀποστίλβουσι ξενικοῖς λίθοις καὶ γραφῆς ἐντέχνου [οἷς] ἐνδεῖ οὐδὲ ἔν- χρυσῷ δὲ καὶ ἀργύρῳ καὶ ἡλέκτρῳ παραστίλβουσιν οἱ ναοί, καὶ τοῖς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας πεποικιλμένοι μαρ- μαίρουσι λιθιδίοις, τὰ δὲ ἄδυστα χρυσοπάστοις ἐπισκι- ᾶζεται πέπλοις· ἄλλ' ἢν παρεισέλθης <εἰς> τὸ βάθος τοῦ περιβόλου σπεύδων ἐπὶ τὴν θέαν τοῦ κρεῖττονος, ζητήσης <δὲ> τὸ ἄγαλμα τὸ ἔνοικον τοῦ νεώ, παστοφόρος [δὲ] ἢ τις ἄλλος τῶν ἱεροποιούντων περὶ τὸ τέμενος σεμνὸν δεδορκῶς, παιᾶνα τῇ Αἰγυ- πτίων ἄδων γλώττῃ, ὀλίγον ἐπαναστείλας τοῦ καταπετάσματος, ὥς δεῖξων τὸν θεόν, πλατὺν ἡμῖν ἐνδίδωσι γέλωτα τοῦ σεβάσματος.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 2, subchapter 10, section 1, line 7

Τράπεζα πλήρης καὶ κύλικες ἐπάλ- ληλοι ἱκαναὶ πληρῶσαι τὴν λαίμαργίαν· τοῖς δὲ φιλοχρύσοις καὶ φιλοπορφύροις καὶ φιλολίθοις οὔτε ὁ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυ- σὸς αὐτάρκης οὔτε ἡ Τυρίων θάλαττα οὔτε μὴν ὁ φόρτος ὁ ἀπ' Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Πακτωλὸς ὁ ῥέων τὸν πλοῦτον.

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 4, subchapter 30, section 1, line 1

Ἄλλ' αἱ γε ἀστειότεραι τούτων ὄρνεις Ἰνδικοῦς καὶ ταῶνας Μηδικοῦς ἐκτρέφου- σιν καὶ συνανακλίνονται τοῖς φοξοῖς παίζουσαι, σικίννοις τέρασι γανύμεναι· καὶ τὸν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

μὲν Θερσίτην ἀκούουσαι γελῶσιν, αὐταὶ δὲ πολυτιμήτους ὠνούμεναι Θερσίτας οὐκ ἐπ' ἀνδράσιν ὁμοζύγοις, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἀρχοῦσιν, ἃ δὴ ἄχθος ἐστὶ γῆς· καὶ χήραν μὲν παρορῶσι σωφρονοῦσαν Μελιταίου πολλῶ διαφέρουσιν κυνιδίου, καὶ πρεσβύτην παραβλέπουσι δίκαιον, εὐπρεπές-τερον, οἶμαι, τέρατος ἀργυρωνήτου· παιδίον δὲ οὐδὲ προσίενται ὀρφανὸν αἱ τοὺς ψιττακοὺς καὶ τοὺς χαραδριοὺς

Clemens Alexandrinus Theol., Paedagogus Book 3, chapter 4, subchapter 30, section 4, line 4

Αἱ δὲ ἔμπαλιν ἀπαιδευσίαν προτετιμήκασιν σωφροσύνης, τὰς ἑαυτῶν οὐσίας ἀπολιθοῦσαι εἰς τοὺς μαργαρίτας καὶ τὰς σμαράγδους τὰς Ἰνδικάς· ναὶ μὴν καὶ εἰς τὰς ἐξιτήλους βαφὰς καὶ εἰς τὰ ἀργυρώνητα ἀνδράποδα σπαθῶσι καὶ διαρρίπτουσι τὰ χρήματα, δίκην ὀρνίθων κεκορεσμένων τὰ τοῦ βίου σκαλεύουσαι κόπρια.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata (0555: 004) “Clemens Alexandrinus, vols. 2, 3rd edn. and 3, 2nd edn.”, Ed. Stählin, O., Früchtel, L., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 2:1960; 3:1970; Die griechischen christlichen Schriftsteller 52(15), 17. Book 1, chapter 15, section 71, subsection 4, line 5

προέστησαν δ' αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφῆται καὶ Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυῖδαι καὶ Σαμαναῖοι Βάκ-τρων καὶ Κελτῶν οἱ φιλοσοφῆσαντες καὶ Περσῶν οἱ Μάγοι (οἱ μα-γεία καὶ τοῦ σωτήρος προεμήνυσαν τὴν γένεσιν, ἄστέρος αὐτοῖς καθη-γούμενου εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀφικνούμενοι γῆν)¹ Ἰνδῶν τε οἱ γυμνοσοφισταί, ἄλλοι γε φιλόσοφοι βάρβαροι.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 1, chapter 15, section 71, subsection 6, line 1

εἰσὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγγέλμασιν.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 1, chapter 15, section 72, subsection 5, line 3

φανερῶτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι συμβεβιωκῶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ᾧδε γράφει· «ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 2, chapter 20, section 125, subsection 1, line 1

Καλῶς ὁ Ζήνων ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν ἔλεγεν ἓνα Ἰνδὸν παροπτώμε-νον ἐθέλγειν <ἄν> ἰδεῖν ἢ πάσας τὰς περὶ πόνου ἀποδείξεις μαθεῖν.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 3, chapter 7, section 60, subsection 2, line 4

Βραχμᾶναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον ἐσθίουσιν οὔτε οἶνον πίνου-σιν· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὥς ἡμεῖς τὴν τροφήν προσίενται, ἔνιοι δ' αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς· καταφρονοῦσι δὲ θα-

5.11. CLEMENS ALEXANDRINUS

νάτου καὶ παρ' οὐδὲν ἡγοῦνται τὸ ζῆν· πείθονται γὰρ εἶναι παλιγγενεσίαν, θεοὺς δὲ σέβουσιν Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 3, chapter 7, section 60, subsection 3, line 1

οἱ καλούμενοι δὲ Σεμνοὶ τῶν Ἰνδῶν γυμνοὶ διαιτῶνται τὸν πάντα βίον· οὗτοι τὴν ἀλήθειαν ἀσκοῦσι καὶ περὶ τῶν μελλόντων προμηνύουσι καὶ σέβουσιν τινὰ πυραμίδα, ὑφ' ἣν ὅστέα τινὸς θεοῦ νομίζουσιν ἀποκεῖσθαι.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 4, chapter 4, section 17, subsection 3, line 3

οὐ γὰρ τὸν χαρακτήρα σφύζουσι τοῦ μαρτυρίου τοῦ πιστοῦ, τὸν ὄντως θεὸν μὴ γνωρίσαντες, θανάτῳ δὲ ἑαυτοὺς ἐπιδιδόασιν κενῶ, καθάπερ καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν γυμνοσοφισταὶ ματαίῳ πυρί.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 4, chapter 7, section 50, subsection 1, line 1

εἴη δ' ἂν ὁ τοιοῦτος ὁ κολλώμενος τῷ ἀγαθῷ κατὰ τὸν ἀπόστολον, ἀποστυγῶν τὸ πονηρόν, ἀγάπην ἔχων ἀνυπόκριτον· »ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν·« εἰ δὲ «ὁ θεὸς τῆς ἐλπίδος» οὗτός ἐστιν ὃ μαρτυροῦμεν, ὥσπερ οὖν ἐστι, τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ὁμολογοῦμεν εἰς τὴν ἐλπίδα σπεύδοντες· οἱ δὲ «μεστοὶ τῆς ἀγαθωσύνης πεπληρωμένοι», φησί, «πάσης τῆς γνώσεως.» Ἰνδῶν οἱ φιλόσοφοι Ἀλεξάνδρῳ λέγουσι τῷ Μακεδόνι· «σώματα μὲν μετὰξεις ἐκ τόπου εἰς τόπον, ψυχὰς δ' ἡμετέρας οὐκ ἀναγκάσεις ποιεῖν ἅ μὴ βουλόμεθα.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 4, section 38, subsection 1, line 1

Καὶ τὰ μὲν Αἰγυπτίων ὥς ἐν βραχεῖ φάναι τοιαῦτα· Ἰνδῶν δὲ ἡ φιλοσοφία καὶ αὐτῶν διαβεβόηται.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 4, section 38, subsection 2, line 1

Ἀλέξανδρος γοῦν ὁ Μακεδὼν δέκα λαβὼν Ἰνδῶν γυμνοσοφιστὰς τοὺς δοκοῦντας ἀρίστους εἶναι καὶ βραχυλογωτάτους προβλήματα αὐτοῖς προὔθηκε, τὸν μὴ ἀποκρινόμενον εὐστόχως ἀνελεῖν ἀπειλήσας, ἕνα <δὲ> τὸν πρεσβύτατον αὐτῶν ἐπικρίνειν κελεύσας.

Clemens Alexandrinus Theol., Stromata Book 6, chapter 7, section 57, subsection 3, line 5

Κλεάνθης μὲν γὰρ Ζήνωνα ἐπιγρά- φεται καὶ Θεόφραστος Ἀριστοτέλη Μητρόδω- ρός τε Ἐπίκουρον καὶ Πλάτων Σωκράτην· ἀλλὰ κἂν ἐπὶ Πυθαγόραν ἔλθω καὶ Φερεκύ- δην καὶ Θάλητα καὶ τοὺς πρώτους σοφοὺς, ἵσταμαι τὸν τούτων διδάσκα- λον ζητῶν κἂν Αἰγυπτίους εἴπῃς κἂν Ἰνδοὺς κἂν Βαβυλωνίους κἂν τοὺς Μάγους αὐτούς, οὐ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

παύσομαι τὸν τούτων διδάσκαλον ἀπαιτῶν, ἀνάγω δέ σε καὶ ἐπὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἀνθρώπων, κακείθεν ἄρ- χομαι ζητεῖν, τίς ὁ διδάσκαλος;

5.12 Eutropius / Paeanii translatio

Flavius Eutropius was an Ancient Roman historian who flourished in the latter half of the 4th century. He held the office of secretary (*magister memoriae*) at Constantinople, accompanied the Emperor Julian (361–363) on his expedition against the Persians (363), and was alive during the reign of Valens (364–378), to whom he dedicates his *Breviarium historiae Romanae* and where his history ends.

The *Breviarium historiae Romanae* is a complete compendium, in ten books, of Roman history from the foundation of the city to the accession of Valens. It was compiled with considerable care from the best accessible authorities, and is written generally with impartiality, and in a clear and simple style. Although the Latin in some instances differs from that of the purest models, the work was for a long time a favorite elementary school-book. Its independent value is small, but it sometimes fills a gap left by the more authoritative records. For the early parts of his work, Eutropius depended upon an epitome of Livy; for the later parts, he used the now lost *Enmannsche Kaisergeschichte*. The *Breviarium* was enlarged and continued down to the time of Justinian by Paulus Diaconus; the work of the latter was in turn enlarged by Landolfus Sagax (c. 1000), and taken down to the time of the emperor Leo the Armenian (813–820) in the *Historia Miscella*.

Of the Greek translations by Paeanius (around 380) and Capito Lycius (6th century), the version of the former is extant in an almost complete state. The best edition of Eutropius is by H. Droysen (1879), containing the Greek version and the enlarged editions of Paulus Diaconus and Landolfus. There are numerous English editions and translations.

Paeanius was a late Roman Empire historian, author of a translation into Greek language of the Latin *Breviarium historiae Romanae*, the historical work of Eutropius.

The *Breviarium* was completed by Eutropius within 369: Paeanius' translation appeared before 380. The *Breviarium* was a compendium of ancient Roman history, used both as a textbook in schools and as a fast course

5.13. LONGUS

on Roman history for the higher social classes (it was dedicated to Emperor Valens): Paeanius' translation allowed Greek-speaking people to have a graceful version of this compendium. (From Wikipedia¹¹)

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeonii translatio) (2236: 001) “Παιανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν”, Ed. Lambros, S.P., 1912; Νέος Ἑλληνομνημῶν 9. Book 7, chapter 10, line 1

Πρὸς αὐτὸν καὶ Ἴνδοι πρεσβεῖαν ἔστειλαν, οὕτω πρότερον τὴν Ῥωμαϊκὴν βασιλείαν οὐδὲ ἄκοῃ δεδεγμένοι.

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeonii translatio) Book 8, chapter 3, line 9

Μεσσηνίους τε μάχῃ νικήσας κτῆμά τε καὶ τούτους αὐτῷ ποιησάμενος, ἄχρις αὐτῶν ἐχώρησεν Ἰνδῶν καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης.

Eutropius Hist., Breviarium ab urbe condita (Paeonii translatio) Book 8, chapter 3, line 14

Πρῶτος καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπαρχίαν ἐποίησε στόλον τε ἐγκατέστησε κατὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὥστε αὐτῷ καὶ διὰ θαλάττης ἐξεῖναι πολιορκεῖν Ἰνδούς.

5.13 Longus

Longus, sometimes Longos (Greek: *Λόγγος*), was the author of an ancient Greek novel or romance, Daphnis and Chloe. Very little is known of his life, and it is assumed that he lived on the isle of Lesbos (setting for Daphnis and Chloe) during the 2nd century AD

It has been suggested[by whom?] that the name Longus is merely a misinterpretation of the last word of Daphnis and Chloe's title *Λεσβιακῶν ἐρωτικῶν λόγοι* ("story of a Lesbian romance", "Lesbian" for "from Lesbos island") in the Florentine manuscript; Seiler[citation needed] also observes that the best manuscript begins and ends with *λόγου* (not *λόγγου*) *ποιμενικῶν*. If his name was really Longus, he was probably a freedman of some Roman family which bore that name as a cognomen. (From Wikipedia¹²)

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Eutropius_%28historian%29

12. <http://en.wikipedia.org/wiki/Longus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Longus Scr. Erot., *Daphnis et Chloe* (0561: 001) “Longus. Pastorales (*Daphnis et Chloé*)”, Ed. Dalmeyda, G. Paris: Les Belles Lettres, 1934, Repr. 1971. Book 4, chapter 3, section 2, line 3

Εἶχε δὲ καὶ ἔνδοθεν ὁ νεὼς Διονυσιακὰς γραφάς· Σεμέλην τίκτουςαν, Ἀριάδνην καθεύδουσαν, Λυκοῦργον δεδεμένον, Πενθέα διαιρούμενον· ἐπῆσαν καὶ Ἴνδοι νικώ-μενοι καὶ Τυρρηνοὶ μεταμορφούμενοι· πανταχοῦ Σάτυροι <πατοῦντες>, πανταχοῦ Βάκχαι χορεύουσαι· οὐδὲ ὁ Πάν ἡμέλητο· ἐκαθέζετο δὲ καὶ αὐτὸς συρίζων ἐπὶ πέτραις, ὅμοιος ἐνδιδόντι κοινὸν μέρος καὶ τοῖς πατοῦσι καὶ ταῖς χορευούσαις.

5.14 Pseudo-Apollodorus

The *Bibliotheca* (Greek: *Βιβλιοθήκη*, *Bibliothēkē*, “library”) is an ancient Greek compendium of myths and heroic legends, arranged in three books. It was known traditionally as the Library of Apollodorus, but the attribution is now regarded as false. The *Bibliotheca* has been called “the most valuable mythographical work that has come down from ancient times”.^[1] An epigram recorded by Photius expressed its purpose:

It has the following not ungraceful epigram: ‘Draw your knowledge of the past from me and read the ancient tales of learned lore. Look neither at the page of Homer, nor of elegy, nor tragic muse, nor epic strain. Seek not the vaunted verse of the cycle; but look in me and you will find in me all that the world contains’.^[2]

The brief and unadorned accounts of myth in the *Bibliotheca* have led some commentators to suggest that even its complete sections are an epitome of a lost work.

Pseudo-Apollodorus

A certain “Apollodorus” is indicated as author on some surviving manuscripts (Diller 1983). This Apollodorus has been mistakenly identified with Apollodorus of Athens (born c. 180 BC), a student of Aristarchus of Samothrace, mainly as it is known—from references in the minor scholia on Homer—that Apollodorus of Athens did leave a similar comprehensive repertory on mythology, in the form of a verse chronicle. The text that we[who?] possess, however, cites a Roman author: Castor the Annalist, a contemporary of Cicero in the 1st century BC. The mistaken attribution was

5.15. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

made by scholars from Photius onwards.[citation needed] Since for chronological reasons Apollodorus of Athens could not have written the book, the author of the Bibliotheca is conventionally called the "Pseudo-Apollodorus" by those wishing to be scrupulously correct. Traditional references simply instance "the Library and Epitome".

One of his many sources was the Tragodoumena (Subjects of Tragedies) a 4th-century B.C. analysis of the myths in Greek tragedies by Asclepiades of Tragilus,[3] the first known Greek mythographic compilation.[4] (From Wikipedia¹³)

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) (0548: 001) "Apollodori bibliotheca. Pediasimi libellus de duodecim Herculis laboribus", Ed. Wagner, R. Leipzig: Teubner, 1894; Mythographi Graeci 1. Chapter 1, section 147, line 6

ἀλλ' οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε· Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) Chapter 3, section 34, line 1

καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεὺς αὐτὸν ὑποδέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων, αὐθις δὲ εἰς Κύβελα τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται, κάκεῖ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν στολὴν, [ἐπὶ Ἰνδοὺς] διὰ τῆς Θρόκης ἡπείγετο.

Pseudo-Apollodorus Myth., Bibliotheca (sub nomine Apollodori) Chapter 3, section 36, line 1

διελθὼν δὲ Θράκην [καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας] ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι.

5.15 *Periplus Maris Erythraei*

The Periplus of the Erythraean Sea or Periplus of the Red Sea (Greek: *Περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης*, Latin: *Periplus Maris Erythraei*) is a Greco-Roman periplus, written in Greek, describing navigation and trading opportunities from Roman Egyptian ports like Berenice along the coast

13. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Apollodorus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

of the Red Sea, and others along Northeast Africa and the Indian subcontinent. The text has been ascribed to different dates between the 1st and 3rd centuries AD, but a mid-1st century date is now the most commonly accepted. Although the author is unknown, it is clearly a firsthand description by someone familiar with the area and is nearly unique in providing accurate insights into what the ancient world knew about the lands around the Indian Ocean.

Although Erythraean Sea (Greek: Ἐρυθρά Θάλασσα) literally means "Red Sea", to the Greeks it included the Indian Ocean and the Persian Gulf.

Overview 17th century map depicting the locations of the Periplus of the Erythraean Sea.

The work consists of 66 chapters, most of them about the length of a long paragraph in English. For instance, the short Chapter 9 reads in its entirety:

"From Malao (Berbera) it is two courses to the mart of Moundou, where ships anchor more safely by an island lying very close to the land. The imports to this are as aforesaid [Chapter 8 mentions iron, gold, silver, drinking cups, etc.], and from it likewise are exported the same goods [Chapter 8 mentions myrrh, douaka, makeir, and slaves], and fragrant gum called mokrotou (cf. Sanskrit makaranda). The inhabitants who trade here are more peaceful."

In many cases, the description of places is sufficiently accurate to identify their present locations; for others, there is considerable debate. For instance, a "Rhapta" is mentioned as the farthest market down the African coast of "Azania", but there are at least five locations matching the description, ranging from Tanga to south of the Rufiji River delta. The description of the Indian coast mentions the Ganges River clearly, yet after that is somewhat garbled, describing China as a "great inland city Thina" that is a source of raw silk.

The Periplus says that a direct sailing route from the Red Sea to India across the open ocean was discovered by Hippalus (1st century BC).

Many trade goods are mentioned in the Periplus, but some of the words naming trade goods are seen nowhere else in ancient literature, and so we can only guess as to what they might be. For example, one trade good mentioned is "lakkos chromatinos". The name lakkos appears nowhere else in ancient Greek or Roman literature. The name re-surfaces in late medieval Latin as lacca, borrowed from medieval Arabic lakk in turn borrowed from

5.15. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

Sanskritic lakh, meaning lac i.e. a red-colored resin native to India used as a lacquer and used also as a red colorant.[1] Some other named trade goods remain obscure.

The Periplus text derives from a Byzantine 10th-century manuscript in minuscule hand, contained in the collections of the University Library Heidelberg (CPG 398: 40v-54v), and a copy of it dating from the 14th or 15th century in the British Museum (B.M. Add 19391 9r-12r). In the 10th-century manuscript, the text is attributed to Arrian, probably for no deeper reason than that the manuscript was adjacent to the Periplus Ponti Euxini written by him. The Periplus was edited by Sigmund Gelen (Zikmund Hruby z Jeleni of Prague)[2] and first published in a modern edition by Hieronymus Froben in 1533. This edition was corrupt and full of errors but served for later editions for three centuries until the rediscovery of the 10th century Heidelberg manuscript which was taken to Rome during the Thirty Years War (1618–1648), then to Paris under Napoleon, and finally returned to Heidelberg in 1816.[3] Date/Authorship

One historical analysis, published by Schoff in 1912, narrowed the date of the text to 60 A. D.[4] Though narrowing the date down, from 1912, to a single year roughly 2000 years earlier might be considered remarkable by modern standards, a date of 60 A. D. nevertheless remains in perfect agreement with present day estimates of in the middle of the 1st century. Schoff additionally provides an historical analysis as to the text's original authorship[5] and arrives at the conclusion that the author must have been a "Greek in Egypt, a Roman subject,"[6] and by Schoff's calculations this would be during the time of Tiberius Claudius Balbilus (who coincidentally also was an Egyptian Greek).

John Hill maintains that the "Periplus can now be confidently dated to between 40 and 70 CE and, probably, between CE 40 and 50." [7]

Schoff continues by noting that the author could not have been "a highly educated man" as "is evident from his frequent confusion of Greek and Latin words and his clumsy and sometimes ungrammatical constructions." [8] Because of "the absence of any account of the journey up the Nile and across the desert from Coptos," [8] Schoff prefers to pinpoint the author's residence to "Berenice rather than Alexandria." [8] Though Schoff is unclear about which "Berenice" he is referring to and several possibilities exist for "Berenice", it is actually Berenice Troglodytica which is documented, discussed at length and vividly described within the periplus text itself.[9]

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

One peculiarity noted by Schoff while translating from the original Greek version is that "the text is so vague and uncertain that [the author] seems rather to be quoting from someone else, unless indeed much of this part of the work has been lost in copying." [8] Opone (Somalia) Main article: Hafun

Ras Hafun in northern Somalia is believed to be the location of the ancient trade center of Opone. Ancient Egyptian, Roman and Persian Gulf pottery has been recovered from the site by an archaeological team from the University of Michigan. Opone is in the thirteenth entry of the *Periplus of the Erythraean Sea*, which in part states:

"And then, after sailing four hundred stadia along a promontory, toward which place the current also draws you, there is another market-town called Opone, into which the same things are imported as those already mentioned, and in it the greatest quantity of cinnamon is produced, (the arebo and moto), and slaves of the better sort, which are brought to Egypt in increasing numbers; and a great quantity of tortoiseshell, better than that found elsewhere." —*Periplus of the Erythraean Sea*, Chap.13 [10]

In ancient times, Opone operated as a port of call for merchants from Phoenicia, Egypt, Greece, Persia, Yemen, Nabataea, Azania, the Roman Empire and elsewhere, as it possessed a strategic location along the coastal route from Azania to the Red Sea. Merchants from as far afield as Indonesia and Malaysia passed through Opone, trading spices, silks and other goods, before departing south for Azania or north to Yemen or Egypt on the trade routes that spanned the length of the Indian Ocean's rim. As early as 50 AD, Opone was well-known as a center for the cinnamon trade, along with the trading of cloves and other spices, ivory, exotic animal skins and incense. Malao (Somalia) Main article: Berbera

The ancient port city of Malao, situated in present-day Berbera in north-western Somalia, is also mentioned in the *Periplus*:

"After Avalites there is another market-town, better than this, called Malao, distant a sail of about eight hundred stadia. The anchorage is an open roadstead, sheltered by a spit running out from the east. Here the natives are more peaceable. There are imported into this place the things already mentioned, and many tunics, cloaks from Arsinoe, dressed and dyed; drinking-cups, sheets of soft copper in small quantity, iron, and gold and silver coin, not much. There are exported from these places myrrh, a little frankincense, (that known as far-side), the harder cinnamon, duaca, Indian copal and

5.15. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

macir, which are imported into Arabia; and slaves, but rarely.” —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.8[10]

Aksum Empire (Eritrea and Ethiopia) Main article: Kingdom of Aksum
Coins of king Endybis, 227-235 AD. British Museum. The left one reads in Greek "AXWMITW BACIAEYC", "King of Axum". The right one reads in Greek: ENΔΥΒΙC BACIAETC, "King Endybis".

Aksum is mentioned in the Periplus as an important market place for ivory, which was exported throughout the ancient world:

"From that place to the city of the people called Auxumites there is a five days' journey more; to that place all the ivory is brought from the country beyond the Nile through the district called Cyeneum, and thence to Adulis." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.4

According to the Periplus, the ruler of Aksum in the 1st century AD was Zoscales, who, besides ruling in Aksum also held under his sway two harbours on the Red Sea: Adulis (near Massawa) and Avalites (Assab). He is also said to have been familiar with Greek literature:

"These places, from the Calf-Eaters to the other Berber country, are governed by Zoscales; who is miserly in his ways and always striving for more, but otherwise upright, and acquainted with Greek literature." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap.5[10]

Himyarite kingdom and Saba (Arabia) Main article: Himyarite Kingdom
Main article: Sheba Coin of the Himyarite Kingdom, southern coast of the Arabian Peninsula, in which stopped ships between Egypt and India passed. This is an imitation of a coin of Augustus. 1st Century AD.

Ships from Himyar regularly traveled the East African coast. The Periplus of the Erythraean Sea describes the trading empire of Himyar and Saba, regrouped under a single ruler Charibael (Karab Il Watar Yuhan'em II), who is said to have been on friendly terms with Rome:

"23. And after nine days more there is Saphar, the metropolis, in which lives Charibael, lawful king of two tribes, the Homerites and those living next to them, called the Sabaites; through continual embassies and gifts, he is a friend of the Emperors." —Periplus of the Erythraean Sea, Paragraph 23.[10]

Frankincense kingdom (Hadramaut)

The Frankincense kingdom is described further east along the southern coast of the Arabian Peninsula, with the harbour of Cana (South Arabic Qana,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

modern Bir Ali in Hadramaut). The ruler of this kingdom is named Eleazus, or Eleazar, thought to correspond to King Iliazz Yalit I:

"27. After Eudaemon Arabia there is a continuous length of coast, and a bay extending two thousand stadia or more, along which there are Nomads and Fish-Eaters living in villages; just beyond the cape projecting from this bay there is another market-town by the shore, Cana, of the Kingdom of Eleazus, the Frankincense Country; and facing it there are two desert islands, one called Island of Birds, the other Dome Island, one hundred and twenty stadia from Cana. Inland from this place lies the metropolis Sabbathath, in which the King lives. All the frankincense produced in the country is brought by camels to that place to be stored, and to Cana on rafts held up by inflated skins after the manner of the country, and in boats. And this place has a trade also with the far-side ports, with Barygaza and Scythia and Ommana and the neighboring coast of Persia." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap 27

Rhapta (Tanzania - or Mozambique?)

Recent research by the Tanzanian archaeologist Felix Chami has uncovered extensive remains of Roman trade items near the mouth of the Rufiji River and the nearby Mafia island, and makes a strong case that the ancient port of Rhapta was situated on the banks of the Rufiji River just south of Dar es Salaam.

The Periplus informs us that:

"Two runs beyond this island [Menuthias = Zanzibar?] comes the very last port of trade on the coast of Azania, called Rhapta ["sewn"], a name derived from the aforementioned sewn boats, where there are great quantities of ivory and tortoise shell." [11]

Chami summarizes the evidence for Rhapta's location as follows:

"The actual location of the Azanian capital, Rhapta, remains unknown. However, archaeological indicators reported above suggest that it was located on the coast of Tanzania, in the region of the Rufiji River and Mafia Island. It is in this region where the concentration of Panchaea/Azanian period settlements has been discovered. If the island of Menuthias mentioned in the Periplus was Zanzibar, a short voyage south would land one in the Rufiji region. The 2nd century geographer, Ptolemy, locates Rhapta at latitude 8° south, which is the exact latitude of the Rufiji Delta and Mafia Island. The metropolis was on the mainland about one degree west of the coast near a

5.15. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

large river and a bay with the same name. While the river should be regarded as the modern Rufiji River, the bay should definitely be identified with the calm waters between the island of Mafia and the Rufiji area. The peninsula east of Rhapta would have been the northern tip of Mafia Island. The southern part of the bay is protected from the deep sea by numerous deltaic small islets separated from Mafia Island by shallow and narrow channels. To the north the bay is open to the sea and any sailor entering the waters from that direction would feel as if he were entering a bay. Even today the residents identify these waters as a bay, referring to it as a 'female sea', as opposed to the more violent open sea on the other side of the island of Mafia.”[12]

In recent years, Felix Chami has found archaeological evidence for extensive Roman trade on Mafia Island and, not far away, on the mainland, near the mouth of the Rufiji River, which he dated to the first few centuries CE. Furthermore, J. Innes Miller points out that Roman coins have been found on Pemba island, just north of Rhapta.[13]

Nevertheless, Carl Peters has argued that Rhapta was near modern-day Quelimane in Mozambique[14], citing the fact that (according to the Periplus) the coastline there ran down towards the southwest. Peters also suggests that the description of the "Pyralaoi" (i.e., the "Fire people") - "situated at the entry to the [Mozambique] Channel" - indicates that they were the inhabitants of the volcanic Comoro Islands. He also maintains that Menuthias (with its abundance of rivers and crocodiles) cannot have been Zanzibar; i.e., Madagascar seems more likely.

Interestingly, the Periplus informs us that Rhapta, was under the firm control of a governor appointed by Arabian king of Musa,[disambiguation needed] taxes were collected, and it was serviced by "merchant craft that they staff mostly with Arab skippers and agents who, through continual intercourse and intermarriage, are familiar with the area and its language.”[11]

The Periplus explicitly states that Azania (which included Rhapta) was subject to Charibaël, the king of both the Sabaeans and Homerites in the southwest corner of Arabia. The kingdom is known to have been a Roman ally at this period. Charibaël is stated in the Periplus to be "a friend of the (Roman) emperors, thanks to continuous embassies and gifts" and, therefore, Azania could fairly be described as a vassal or dependency of Rome, just as Zesan is described in the 3rd century Chinese history, the Weilüe.[15][16] Barygaza (India) Main article: Bharuch

Trade with the Indian harbour of Barygaza is described extensively in the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Periplus. Nahapana, ruler of the Indo-Scythian Western Satraps is mentioned under the name Nambanus,[17] as ruler of the area around Barigaza:

41. "Beyond the gulf of Baraca is that of Barygaza and the coast of the country of Ariaca, which is the beginning of the Kingdom of Nambanus and of all India. That part of it lying inland and adjoining Scythia is called Abiria, but the coast is called Syrastrène. It is a fertile country, yielding wheat and rice and sesame oil and clarified butter, cotton and the Indian cloths made therefrom, of the coarser sorts. Very many cattle are pastured there, and the men are of great stature and black in color. The metropolis of this country is Minnagara, from which much cotton cloth is brought down to Barygaza." —Periplus of the Erythraean Sea, Chap. 41[10]

Under the Western Satraps, Barigaza was one of the main centers of Roman trade with India. The Periplus describes the many goods exchanged:

49. There are imported into this market-town (Barigaza), wine, Italian preferred, also Laodicea[disambiguation needed]n and Arabian; copper, tin, and lead; coral and topaz; thin clothing and inferior sorts of all kinds; bright-colored girdles a cubit wide; storax, sweet clover, flint glass, realgar, antimony, gold and silver coin, on which there is a profit when exchanged for the money of the country; and ointment, but not very costly and not much. And for the King there are brought into those places very costly vessels of silver, singing boys, beautiful maidens for the harem, fine wines, thin clothing of the finest weaves, and the choicest ointments. There are exported from these places spikenard, costus, bdellium, ivory, agate and carnelian, lycium, cotton cloth of all kinds, silk cloth, mallow cloth, yarn, long pepper and such other things as are brought here from the various market-towns. Those bound for this market-town from Egypt make the voyage favorably about the month of July, that is Epiphi." —Periplus of the Erythraean Sea, Chapter 49.[18]

Goods were also brought down in quantity from Ujjain, the capital of the Western Satraps:

48. Inland from this place and to the east, is the city called Ozene, formerly a royal capital; from this place are brought down all things needed for the welfare of the country about Barygaza, and many things for our trade : agate and carnelian, Indian muslins and mallow cloth, and much ordinary cloth. —Periplus of the Erythraean Sea, Chapter 48.[18]

Early Chera, Chola, and early Pandyan kingdoms (India) See also: Chera Dynasty, Early Pandyan Kingdom, Muziris, and Economy of ancient Tamil

5.15. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

country

The lost port city of Muziris (Near present day Cochin) in the Chera kingdom, as well as the Early Pandyan Kingdom are mentioned in the Periplus as major centers of trade, pepper and other spices, metal work and semiprecious stones, between Damirica and the Roman Empire.

According to the Periplus, numerous Greek seamen managed an intense trade with Muziris:

Then come Naura (Kannur) and Tyndis, the first markets of Damirica or Limyrike, and then Muziris and Nelcynda, which are now of leading importance. Tyndis is of the Kingdom of Cerobothra; it is a village in plain sight by the sea. Muziris, of the same kingdom, abounds in ships sent there with cargoes from Arabia, and by the Greeks; it is located on a river (River Periyar), distant from Tyndis by river and sea five hundred stadia, and up the river from the shore twenty stadia. Nelcynda is distant from Muziris by river and sea about five hundred stadia, and is of another Kingdom, the Pandian. This place also is situated on a river, about one hundred and twenty stadia from the sea....” —The Periplus of the Erythraean Sea, 53-54

Damirica or Limyrike is Tamilakkam (Tamil தமிழ்நாடு – the “Tamil country”). Further, this area served as a hub for trade with the interior, in the Gangetic plain:

Besides this there are ex-ported great quantities of fine pearls, ivory, silk cloth, spikenard from the Ganges, malabathrum from the places in the interior, transparent stones of all kinds, diamonds and sapphires, and tortoiseshell; that from Chryse Island, and that taken among the islands along the coast of Damirica (Limyrike). They make the voyage to this place in a favorable season who set out from Egypt about the month of July, that is Epiphi. —The Periplus of the Erythraean Sea, 56

Remains of the Indo-Greek kingdom The Periplus explains that coins of the Indo-Greek king Menander I were current in Barigaza.

The Periplus describes numerous Greek buildings and fortifications in Barigaza, although mistakenly attributing them to Alexander the Great, who never went this far south. If true, this account would relate to the remains of the southern expansion of the Indo-Greeks into Gujarat:

”The metropolis of this country is Minnagara, from which much cotton cloth is brought down to Barygaza. In these places there remain even to the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

present time signs of the expedition of Alexander, such as ancient shrines, walls of forts and great wells.” —Periplus, Chap. 41

The Periplus further testifies to the circulation of Indo-Greek coinage in the region:

”To the present day ancient drachmae are current in Barygaza, coming from this country, bearing inscriptions in Greek letters, and the devices of those who reigned after Alexander, Apollodorus [sic] and Menander.” —Periplus Chap. 47[10]

The Greek city of Alexandria Bucephalous on the Jhelum River is mentioned in the Periplus, as well as in the Roman Peutinger Table:

”The country inland of Barigaza is inhabited by numerous tribes, such as the Arattii, the Arachosii, the Gandaraei and the people of Poclais, in which is Bucephalus Alexandria” —Periplus of the Erythraean Sea, 47[10]

(From Wikipedia¹⁴)

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei (0071: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 6, line 18

Ὅμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἔσω τόπων τῆς Ἀραβικῆς σίδηρος Ἰνδικὸς καὶ στόμωμα καὶ ὀθόνιον Ἰνδικὸν τὸ πλατύτερον, ἢ λεγομένη μοναχὴ, καὶ σαγματογῆναι καὶ περιζώματα καὶ καυνάκαι καὶ μολόχιναι καὶ σινδόνες ὀλίγαι καὶ λάκκος χρωμάτινος.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 17, line 9

Ἐκφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν τόπων ἐλέφας πλεῖστος (ἦσσαν δὲ τοῦ Ἀδουλιτικοῦ) καὶ ῥινόκερος καὶ χελώνη διάφορος μετὰ τὴν Ἰνδικὴν καὶ ναύπλιος ὀλίγος.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 26, line 9

Εὐδαίμων δ' ἐπεκλήθη, πρότερον οὖσα πόλις, ὅτε, μήπω ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐρχομένων μηδὲ ἀπὸ [τῆς] Αἰγύπτου τολμώντων εἰς τοὺς ἔσω τόπους διαίρειν, ἀλλ' ἄχρι ταύτης παραγινομένων, τοὺς παρ' ἀμφοτέρων φόρτους ἀπεδέχετο, ὥσπερ Ἀλεξάνδρεια καὶ τῶν ἔξωθεν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου φερομένων ἀποδέχεται.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei Section 30, line 15

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Periplus_Maris_Erythraei

5.15. *PERIPLUS MARIS ERYTHRAEI*

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες αὐτὴν ὀλίγοι κατὰ μίαν πλευ- ρὰν τῆς νήσου τὴν πρὸς ἀπαρ- κτίαν οἰκοῦσι, καθ' ὃ μέρος ἀποβλέπει τὴν ἡπειρον· εἰσὶ δὲ ἐπίξενοι καὶ ἐπίμικτοι Ἀράβων τε καὶ Ἰνδῶν καὶ ἔτι Ἑλλήνων τῶν πρὸς ἐργασίαν ἐκπλεόντων.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 30, line 24

Γίνεται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ κιννάβαρι τὸ λεγόμενον Ἰνδικόν, ἀπὸ τῶν δέν- δρων ὡς δάκρυ συναγόμενον.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 31, line 6

Συνεχρήσαντο δὲ αὐτῇ καὶ ἀπὸ Μούζα τινὲς καὶ τῶν ἐκπλεόντων ἀπὸ Λιμυρικῆς καὶ Βαρυγάζων ὅσοι κατὰ τύχην εἰς αὐτὴν ἐπιβάλλοντες ὄρουζαν τε καὶ σίτον καὶ ὀθόνην Ἰνδικὴν ἀντικαταλασσόμενοι καὶ σώματα θηλυκὰ διὰ σπά- νιν ἐκεῖ προχω- ροῦντα, χελώνην ἀντεφορτίζοντο πλεί- στην· νῦν δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων ἡ νῆσος ἐκ- μεμίσθωται καὶ παραφυλάσσεται.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 36, line 12

Εἰς- φέρεται δὲ ἀπὸ ἐκατέρων τῶν ἐμπορίων εἷς τε Βαρύ- γαζα καὶ εἰς Ἀραβίαν πινικόν, πολὺ μὲν, χεῖρον δὲ τοῦ Ἰνδικοῦ, καὶ πορφύρα καὶ ἱματισμὸς ἐντόπιος καὶ οἶνος καὶ φοῖνιξ πολὺς καὶ χρυσὸς καὶ σώματα.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 39, line 10

Ἀντιφορτίζεται δὲ κόστος, βδέλλα, λύκιον, νάρδος καὶ καλλεανὸς λίθος καὶ σάπ- φειρος καὶ Σηρικὰ δέρματα καὶ ὀθόνιον καὶ νῆμα Σηρικὸν καὶ Ἰνδικὸν μέλαν.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 39, line 11

Ἀνάγονται δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ πλείοντες μετὰ τῶν Ἰνδικῶν * περὶ τὸν Ἰούλιον μῆνα, ὅς ἐστιν Ἐπιφί· δυσεπίβολος μὲν, ἐπιφορώτερος δὲ ἐκείνων καὶ συντομώτερος ὁ πλοῦς.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 41, line 3

Μετὰ δὲ τὸν Βαράκην εὐθύς ἐστὶν ὁ Βαρυγάζων κόλπος καὶ ἡ ἡπειρος τῆς Ἀριακῆς χώρας, τῆς Μαμ- βάρου βασιλείας ἀρχὴ καὶ τῆς ὅλης Ἰνδικῆς οὐσα.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 41, line 7

Πολυ- φόρος δὲ ἡ χώρα σίτου καὶ ὀρύζης καὶ ἐλαίου σησαμί- νου καὶ βουτύρου καὶ καρπάσου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Ἰνδι- κῶν ὀθονίων τῶν χυδαίων· βουκόλια δὲ ἐν αὐτῇ πλείστα καὶ ἄνδρες ὑπερμεγέθεις τῷ σώματι καὶ μέλανες τῇ χροίᾳ.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 45, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Πᾶσα μὲν ἡ Ἰνδικὴ χώρα ποταμούς ἔχει πλεί- στους, ἀμπώτεις τε καὶ πλήμας με- γίστας, συναυξομέ- νας ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν πανσέληνον ἄχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ τοῖς μεταξὺ καταστήμασι τῆς σελήνης ἐλασσουμένας, πολὺ δὲ μᾶλλον ἢ κατὰ Βαρυγάζων, ὥστε αἰφνίδιον τὸν τε βυθὸν ὀρᾶσθαι, καὶ ** τινὰ μέρη τῆς ἡπείρου, ποτὲ δὲ ξηρὰ τὰ πρὸ μικροῦ πλωϊζόμενα, τοὺς τε ποταμούς ὑπὸ τὴν εἰσβολὴν τῆς πλήμης, τοῦ πελάγους ὅλου συνωθουμένου, σφοδρότερον ἄνω φέρε- σθαι τοῦ κατὰ φύσιν ρεύ- ματος ἐπὶ πλείστους σταδίους.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 47, line 8

Καὶ Ἀλέξανδρος ὀρμηθεὶς ἀπὸ τῶν μερῶν τούτων ἄχρι τοῦ Γάγγους διῆλθε, κατα- λιπὼν τὴν τε Λιμυρικὴν καὶ τὰ νότια τῆς Ἰνδικῆς· ἄφ' οὗ μέχρι νῦν ἐν Βαρυ- γάζοις παλαιαὶ προχωροῦσι δραχμαὶ, γράμμασιν Ἑλ- ληνικοῖς ἐγκεχαράγμεναι ἐπίσημα τῶν μετ' Ἀλέξαν- δρον βεβασιλευκότων Ἀπολλοδότου καὶ Μενάνδρου.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 48, line 5

Ἐνὶ δὲ αὐτῇ καὶ ἐξ ἀνατολῆς πόλις λεγομένη Ὀζήνη, ἐν ᾗ καὶ τὰ βασίλεια πρότε- ρον ἦν· ἄφ' ἧς πάντα τὰ πρὸς εὐθηνίαν τῆς χώρας εἰς Βαρυγάζα κα- ταφέρεται καὶ τὰ πρὸς ἐμπορίαν τὴν ἡμετέραν, ὄνυχιν λιθία καὶ μουρρίνη καὶ σινδόνες Ἰνδικαὶ καὶ μολόχιναι καὶ ἱκανὸν χυδαῖον ὀθόνιον.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 57, line 7

Τοῦτον δὲ ὅλον τὸν εἰρημένον περίπλουν ἀπὸ Κανῆς καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀρα- βίας οἱ μὲν * μικροτέροις πλοίοις περικολπίζοντες ἔπλεον, πρῶτος δὲ Ἴππαλος κυ- βερνήτης, κατανοήσας τὴν θέσιν τῶν ἐμπορίων καὶ τὸ σχῆμα τῆς θαλάσσης, τὸν διὰ πελάγους ἐξεῦρε πλοῦν, ἄφ' οὗ καὶ τοπικῶς ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ φυσώντων, κατὰ τὸν και- ρὸν τῶν παρ' ἡμῖν, ἐτησίων ἐν τῷ Ἰνδικῷ πε- λάγει ὁ λιβόνοτος φαίνεται [Ἴππαλος] προσονομάζε- σθαι [ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πρώτως ἐξευρηκότος τὸν διάπλουν].

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 63, line 6

Ποταμὸς δὲ ἐστὶ περὶ αὐτὴν ὁ Γάγγης λε- γόμενος, καὶ αὐτὸς μέγιστος τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν, ἀπόβασιν τε καὶ ἀνάβασιν τὴν αὐτὴν ἔχων τῷ Νείλῳ, καθ' ὃν καὶ ἐμπό- ριον ἐστὶν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ, ὁ Γάγγης, δι' οὗ φέρεται τό τε μαλάβαθρον καὶ ἡ Γαγ- γητικὴ νάρδος καὶ πινικὸν καὶ σινδόνες αἱ διαφορώ- ταται, αἱ Γαγγητικαὶ λεγόμεναι.

Periplus Maris Erythraei, Anonymi (Arriani, ut fertur) periplus maris Erythraei
Section 65, line 20

Ἐνθεν τὰ τρία μέρη τοῦ μαλαβάθρου γί- νεται καὶ τότε φέρεται εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὑπὸ τῶν κατ- εργαζομένων αὐτά.

5.16. STRABO

5.16 Strabo

Strabo[1] (play /ˈstreɪboʊ/; Greek: *Στράβων* Strabōn; 64/63 BCE – ca. 24 CE), was a Greek geographer, philosopher and historian. (From Wikipedia¹⁵)

Strabo Geogr., Geographica (0099: 001) “Strabonis geographica, 3 vols.”, Ed. Meineke, A. Leipzig: Teubner, 1877, Repr. 1969. Book Cap, chapter 1, section 15, line 1
IE Τὸ πεντεκαίδεκατον περιέχει Ἰνδῖαν καὶ Περσίδα.

Strabo Geogr., Geographica Book Cap, chapter 1, section 16, line 4

Ις Τὸ ἑκκαίδεκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ἐν ᾗ Βαβυλῶν καὶ Νίσιβις, πόλεις μέγιστα, καὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνητίν (leg. Σκηνίτιν) καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσῃ καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 8, line 7

τὸ μὲν γὰρ ἑωθινὸν πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰβήρας καὶ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλεῖται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βορείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἄπλουν ἡμῖν μέχρι νῦν τῷ μὴ συμμῖξαι μηδένας ἀλλήλοις τῶν ἀντιπεριπλεόντων οὐ πολὺ, εἴ τις συντίθῃσιν ἐκ τῶν παραλλήλων διαστημάτων τῶν ἐφικτῶν ἡμῖν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 13, line 15

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ’ Ἰνδοῖς οἰκεῖν ἢ παρ’ Ἰβηρσιν· ὧν τοὺς μὲν ἐφ’ ὧς μάλιστα τοὺς δὲ ἐσπερίους, τρόπον δὲ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 52

ὥστ’ οὐκ ἂν εἴη θαυμαστὸν οὐδ’ εἰ ἄλλος μὲν Ἰνδοῖς προσήκοι χωρογράφος, ἄλλος δὲ Αἰθίοψιν, ἄλλος δὲ Ἑλλησι καὶ Ῥωμαίοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 54

τί γὰρ ἂν προσήκοι τῷ παρ’ Ἰνδοῖς γεωγράφῳ καὶ τὰ κατὰ Βοιωτοὺς οὕτω φράζειν ὥς Ὅμηρος “οἴθ’ Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδᾳ πετρήεσσιν Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε;

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 1, section 16, line 57

ἡμῖν δὲ προσήκει, τὰ δὲ παρ’ Ἰνδοῖς οὕτω καὶ τὰ καθ’ ἕκαστα οὐκέτι· οὐδὲ γὰρ ἡ χρεια ἐπάγεται· μέτρον δ’ αὕτη μάλιστα τῆς τοιαύτης ἐμπειρίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 28, line 5

Μηνύει δὲ καὶ Ἐφορος τὴν παλαιὰν περὶ τῆς Αἰθιοπίας δόξαν, ὅς φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς Εὐρώπης λόγῳ, τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τόπων εἰς τέτταρα μέρη

15. <http://en.wikipedia.org/wiki/Strabo>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ἴν- δούς ἔχειν, πρὸς νότον δὲ Αἰθίοπας, πρὸς δύσιν δὲ Κελτούς, πρὸς δὲ βορρᾶν ἄνεμον Σκύθας.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 31, line 22

οἱ μὲν δὴ πλεῦσαι φήσαντες εἰς τὴν Αἰθιοπίαν οἱ μὲν περίπλουν τῶν διὰ Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς εἰσάγουσιν, ἅμα καὶ τὸν χρόνον τῇ πλάνῃ συνοικεῖ- οὔντες, ὃν φη- σιν ὅτι ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον, οἱ δὲ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον, οἱ δὲ διὰ τῶν διωρύγων τινός.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 32, line 11

νῆ Δία, ἀλλ' ἡ Ἀραβία προσῆν καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· τού- των δ' ἡ μὲν εὐδαίμων κέκληται μόνη τῶν ἀπασῶν, τὴν δέ, εἰ καὶ μὴ ὀνομαστὶ καλοῦσιν, οὕτως ὑπολαμ- βάνουσί γε καὶ ἱστοροῦσιν ὡς εὐδαιμονεστάτην.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 32, line 15

τὴν μὲν οὖν Ἰνδικὴν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος (εἰδὼς δὲ ἐμέμνη- το ἄν), τὴν δ' Ἀραβίαν, ἣν εὐδαίμονα προσαγορεύ- ουσιν οἱ νῦν, τότε δ' οὐκ ἦν πλουσία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἄπορος καὶ ἡ πολλὴ αὐτῆς σκηνιτῶν ἀνδρῶν· ὀλίγη δ' ἡ ἄρωματοφόρος, δι' ἣν καὶ τοῦτο τοῦνομα εὔρετο ἡ χώρα διὰ τὸ καὶ τὸν φόρτον εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν σπάνιον καὶ τίμιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 2, section 35, line 39

Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρεϊ, κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγρά- ψαντες.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 5, line 5

ὅτι μὲν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ γνῶριμον μῆκός ἐστι τοῦ γνωρίμου πλάτους, ὁμολο- γοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν παλαιῶν οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας, τοῦ ἀπ' Αἰθιόπων ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 5, line 10

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων (τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τεῖνον τρισχι- λίους εἶναι μεῖζον), τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους πύλας μυρίων τετρακισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυ- ρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πεντακισ- χιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακο- σίους μέχρι Κα- νωβικοῦ στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρισχιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι στηλῶν ὀκτακισ- χιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὲ τῶν ἑπτὰ

μυριά-

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 6, line 8

.. ὥς οἱ μαθηματικοὶ φασι, κύκλον συνάπτειν, συμβάλλουσιν αὐτὴν ἑαυτῇ, ὥστ' εἰ μὴ τὸ μέγεθος τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους ἐκώλυε, κἂν πλεῖν ἡμᾶς ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἰνδικὴν διὰ τοῦ αὐ- τοῦ παραλλήλου, τὸ λοιπὸν μέρος παρὰ τὸ λεχθὲν διά-

5.16. STRABO

στημα ὑπὲρ τὸ τρίτον μέρος ὃν τοῦ ὅλου κύκλου· εἴπερ ὁ δι' Ἀθηνῶν ἐλάττων ἐστὶν εἴκοσι μυριάδων, ὅπου πεποιήμεθα τὸν εἰρημένον σταδιασμὸν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Ἰβηρίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 1, chapter 4, section 9, line 8

πολλοὺς γὰρ καὶ τῶν Ἑλλήνων εἶναι κακοὺς καὶ τῶν βαρβάρων ἀστείους, καθάπερ Ἰνδοὺς καὶ Ἀριανούς, ἔτι δὲ Ῥω-μαίους καὶ Καρχηδονίους οὕτω θαυμαστῶς πολιτευο-μένους.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 1, line 7

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν καθιστάμενος τὸν τῆς οἰκουμένης πίνακα γραμμῇ τινι διαιρεῖ δίχᾳ ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολὴν παραλλήλῳ τῇ ἰσημερινῇ γραμμῇ, πέρατα δ' αὐτῆς τίθησι πρὸς δύσει μὲν τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἐπ' ἀνατολῇ δὲ τὰ ἄκρα καὶ ἔσχατα ὅρη τῶν ἀφοριζόντων ὁρῶν τὴν πρὸς ἄρκτον τῆς Ἰνδικῆς πλευράν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 1, line 16

μέχρι μὲν δὴ δεῦ-ρο διὰ τῆς θαλάττης φησὶν εἶναι τὴν λεχθεῖσαν γραμ-μὴν καὶ τῶν παρακειμένων ἡπείρων (καὶ γὰρ αὐτὴν ὅλην τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν οὕτως ἐπὶ μῆκος τετά-σθαι μέχρι τῆς Κιλικίας), εἶτα ἐπ' εὐθείας πῶς ἐκβάλ-λεσθαι παρ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς· τὸν γὰρ Ταῦρον ἐπ' εὐθείας τῇ ἀπὸ στηλῶν θαλάττῃ τεταμένον δίχᾳ τὴν Ἀσίαν διαιρεῖν ὅλην ἐπὶ μῆκος, τὸ μὲν αὐτῆς μέρος βόρειον ποιοῦντα τὸ δὲ νότιον, ὥσθ' ὁμοίως καὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δι' Ἀθηνῶν ἰδρῦσθαι παραλλήλου καὶ τὴν ἀπὸ στηλῶν μέχρι δεῦρο θάλατταν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 4

Ταῦτα δ' εἰπὼν οἶεται δεῖν διορθῶσαι τὸν ἀρ-χαῖον γεωγραφικὸν πίνακα· πολὺ γὰρ ἐπὶ τὰς ἄρκτους παραλλάττειν τὰ ἐθθινὰ μέρη τῶν ὁρῶν κατ' αὐτόν, συνεπισπᾶσθαι δὲ καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀρκτικωτέραν ἢ δεῖ γινομένην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 6

πίστιν δὲ τούτου φέρει μίαν μὲν ταύ-την, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμο-λογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς, ὁ μάλιστα πιστεύε-σθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ιδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίους καὶ πεντακισχιλίους· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον τοσοῦτόν πῶς ἐστὶν ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 2, line 15

τὴν, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμο-λογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς, ὁ μάλιστα πιστεύε-σθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ιδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίους καὶ πεντακισχιλίους· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον τοσοῦτόν πῶς ἐστὶν ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν εἰς τοῦτον τελευτᾶν τὸν κύκλον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 3, line 14

ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τὸν Ἑλ- λήσποντον οὐ πλείους εἰσὶ τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχι- λίων σταδίων, ὅσοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πλευροῦ τῆς Ἰνδικῆς πρὸς τὰ περὶ τοὺς Βακτρίους μέρη, προς- τεθέντων τρισχιλίων τοῖς μυρίοις καὶ πεντακισχι- λίοις, ὧν οἱ μὲν τοῦ πλάτους ἦσαν τῶν ὁρῶν οἱ δὲ τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 5, line 5

τίνες οὖν ἦσαν οἱ φάσκοντες τὰ μεσημβρινὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 7, line 4

Ἔτι φησὶν ὁ Ἱππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη δια- βάλλειν τὴν τοῦ Πατρο- κλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος στα- δίων μυρίων ἑξακισ- χιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου· ἀπὸ γάρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν ὁρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν διαφωνίαν, ἐκείνη δὲ προσέχειν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 7, line 13

εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὔσης, πόσῳ χρή μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλί- ουσ ἡ διαφορὰ ἐστὶ, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφω- νοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος διςμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δις- χιλίων;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 9, line 1

Ἄπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαν- τες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερ- βολὴν δὲ Δηίμαχος, τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης, Ὀνησίκρι- τος δὲ καὶ Νέαρχος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παρα- ψελλίζοντες ἤδη.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 11, line 15

ὥστ' οὐδ' ἐκεῖνο εὖ λέγει τό “ἐπειδὴ οὐκ ἔχομεν λέγειν οὐθ' ἡμέρας με- “γίστης πρὸς τὴν βραχυτάτην λόγον οὔτε γνώμονος “πρὸς σκιὰν ἐπὶ τῇ παρωρείᾳ τῇ ἀπὸ Κιλικίας μέχρι “Ἰνδῶν, οὐδ' εἰ ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστὶν ἡ λό- “ζωσις ἔχομεν εἰπεῖν, ἀλλ' ἔαν ἀδιόρθωτον, λοξὴν φυ- “λάξαντες, ὥς οἱ ἀρχαῖοι πίνακες παρέχουσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 12, line 3

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰν- δικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀν- ταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτα- κισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημ- βρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὁρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 4

5.16. STRABO

αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Ταπροβάνην· ἡ δὲ Ταπροβάνη πεπίστευται σφόδρα ὅτι τῆς Ἰνδικῆς πρόκειται πελαγία μεγάλη νῆσος πρὸς νότον, μηκύνε- ται δὲ ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν πλέον ἢ πεντακισχιλίους σταδίους, ὥς φασιν, ἐξ ἧς καὶ ἐλέφαντα κομίζεσθαι πολὺν εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν ἐμπόρια καὶ χελώνεια καὶ ἄλ- λον φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 11

ταύτη δὲ τῇ νήσῳ πλάτος προστεθὲν τὸ ἀνάλογον τῷ μήκει καὶ διάρμα τὸ ἐπ' αὐτὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν μὲν τρισχιλίων σταδίων οὐκ ἂν ἔλαττον ποιήσῃε διάστημα, ὅσον ἦν τὸ ἀπὸ τοῦ ὅρου τῆς οἰ- κουμένης εἰς Μερόην, εἴπερ μέλλει τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς ἀνταίρειν τῇ Μερόῃ· πιθανώτερον δ' ἐστὶ καὶ πλείους τῶν τρισχιλίων τιθέναι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 22

τίς ἂν οὖν θαρρήσῃε ταῦτα λέγειν, ἀκούων καὶ τῶν πάλαι καὶ τῶν νῦν τὴν εὐκρασίαν καὶ τὴν εὐ- καρπίαν λεγόντων πρῶτον μὲν τὴν τῶν προσβόρρων Ἰνδῶν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Ὑρκανίᾳ καὶ τῇ Ἀρίᾳ καὶ ἐφεξῆς τῇ τε Μαργιανῇ καὶ τῇ Βακτριανῇ;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 14, line 26

ἅπασαι γὰρ αὗται προσεχεῖς μὲν εἰσι τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ Ταύρου, καὶ ἡ γε Βακτριανὴ καὶ πλησιάζει τῇ εἰς Ἰν- δοὺς ὑπερθέσει, τοσαύτη δ' εὐδαιμονία κέχρηται ὥστε πάμπολύ τι ἀπέχειν τῆς ἀοικήτου.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 15, line 14

καὶ τὸν Ὠξον δὲ τὸν ὀρίζοντα τὴν Βακτριανὴν ἀπὸ τῆς Σογδιανῆς οὕτω φασὶν εὐπλουν εἶναι ὥστε τὸν Ἰνδικὸν φόρτον ὑπερκομισθέντα εἰς αὐτὸν ῥαδίως εἰς τὴν Ὑρκανίαν κατάγεσθαι καὶ τοὺς ἐφεξῆς τόπους μέχρι τοῦ Πόντου διὰ τῶν ποταμῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 17, line 22

ἔσται δὲ Βάκτρα καὶ τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης εἴτε Ὑρκανίας πάμπολύ τι ἀρκτικώτερα, ὅπερ τοῦ μυχοῦ τῆς Κασπίας καὶ τῶν Ἀρμενικῶν καὶ Μηδικῶν ὁρῶν διέχει περὶ ἑξακισχιλίους σταδίους, καὶ δοκεῖ αὐτῆς τῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτικώτερον εἶναι σημεῖον καὶ περί- πλουν ἔχειν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς δυνατόν, ὥς φησιν ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων Πατροκλῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 3

Πάλιν δ' ἐκείνου τὸν Δηίμαχον ἰδιώτην ἐνδείξα- σθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων· οἶεσθαι γὰρ τὴν Ἰνδικὴν μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰσημερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθέ- νει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν· μηδέ- τερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰν- δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὲ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγε- σθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἐαρινῆς δια- φέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο- πὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς

τροπι-

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 13

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ισημερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθέ- νει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν· μηδέτερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὲ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγεσθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἐαρινῆς διαφέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τροπὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπικοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδικὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάττονος τῶν δισμυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δεῖν μὲν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυριάδων οὔσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρκτους μηδὲ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντακισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθὺς συμ-

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 17

δικῆς συμβαίνειν· ταῦτα δὲ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγεσθαι· τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἐαρινῆς διαφέρειν οἶεσθαι κατὰ τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τροπὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπικοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδικὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάττονος τῶν δισμυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δεῖν μὲν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυριάδων οὔσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρκτους μηδὲ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντακισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθὺς συμβαίνειν ἄρχεται· ταῦτα δὲ εἰπόντος, εὐθύνοι πάλιν οὐκ εὖ ὁ Ἱππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ τὸν θερινὸν δεξάμενος, εἴτ' οὐκ οἰόμενος δεῖν μάρτυρι χρῆσθαι τῶν μαθηματικῶν ἀναστρολογίῳ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 19, line 20

πὰς ἀμαθές, τοῦ τε κύκλου τοῦ αὐτοῦ ὄντος καὶ τῆς ἀνατολῆς· τοῦ τε διαστήματος τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τροπικοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδικὴν ἐκεῖνος, δειχθέντος ἐν τῇ ἀναμετρήσει πολὺ ἐλάττονος τῶν δισμυρίων σταδίων, συμβῆναι ἂν καὶ κατ' αὐτὸν ἐκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ ἐκεῖνος· δεῖν μὲν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυριάδων οὔσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδὲ πεσεῖν μεταξὺ τοσούτου διαστήματος, ὅσων δ' αὐτὸς εἴρηκε, πεσεῖν ἂν· τῆς δ' αὐτῆς ἀγνοίας εἶναι καὶ τὸ μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς ἀποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρκτους μηδὲ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν, ὅτε γε καὶ πεντακισχιλίους προελθόντι ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐθὺς συμβαίνειν ἄρχεται· ταῦτα δὲ εἰπόντος, εὐθύνοι πάλιν οὐκ εὖ ὁ Ἱππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ τὸν θερινὸν δεξάμενος, εἴτ' οὐκ οἰόμενος δεῖν μάρτυρι χρῆσθαι τῶν μαθηματικῶν ἀναστρολογίῳ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ τοῦ Ἐρατοσθένους προηγουμένως τὴν ἐκεῖνου μαρτυ-

5.16. STRABO

ρίαν ἐγκρίνοντος, ἀλλ' οὐ κοινῶ τινι ἔθει χρωμένου πρὸς τοὺς ματαιολογοῦντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 2

Νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰν- δικῆς ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, ὅπερ εἰρήκασι πολ- λοὶ καὶ πεπιστεύκασιν, ἐπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 18

τὸ μὲν οὖν κατὰ Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τὸν συγγρά- ψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ἱστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε καὶ τετταράκοντα ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος, λέγειν δὲ καὶ τοὺς λό- γους τοῦ γνώμονος πρὸς τε τὰς τρο- πικὰς σκιάς καὶ τὰς ἡμερινάς, αὐτόν τε Ἐρατοσθένη συμφωνεῖν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίμα μηδένα ἱστορεῖν, μηδ' αὐτὸν Ἐρατοσθένη.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 22

εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὥς οἶεται, ἀποκρύπτονται, πιστεύων τοῖς περὶ Νέαρχον, μὴ δυνατὸν εἶναι ἐπὶ ταύτου παραλλή- λου κεῖσθαι τὴν τε Μερόην καὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 25

εἰ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἄρκτων ἀμφοτέρων ὅτι ἀπο- κρύπτονται συναποφαίνεται τοῖς εἰποῦσιν Ἐρατοσθέ- νης, πῶς περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίματος οὐδεὶς ἀπο- φαίνε- ται, οὐδ' αὐτὸς Ἐρατοσθένης;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 29

οὐ συναποφαίνεται δέ γε, ἀλλὰ τοῦ Δημάρχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντιπρέπει τὰς σκιάς, ἅπερ ὑπείληφεν ὁ Μεγασθέ- νης, ἀπειρίαν αὐ- τοῦ καταγιγνώσκει, τὸ συμπεπλεγμένον νομίζων ψεῦ- δος, ἐν ᾧ ὁμο- λογουμένως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἰππαρ- χον τό γε μὴ ἀντιπρέπει τὰς σκιάς ψεῦδος ἐμπέπλε- κται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 20, line 36

καὶ γὰρ εἰ μὴ τῇ Μερόῃ ἀνταίρει, τῆς γε Συή- νης νοτιώτερα εἶναι τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς συγχωρῶν φαίνεται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 11

καὶ δὴ τοῦ νοτίου μέρους πρώτην εἰπὼν σφραγίδα τὴν Ἰνδικήν, δευτέραν δὲ τὴν Ἀριανήν, ἐχούσας τι εὐπε- ρίγραφον, ἴσχυσεν ἀμφοτέρων ἀποδοῦναι καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τρόπον δέ τινα καὶ σχῆμα, ὥς ἂν γεωμε- τρικός.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 14

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥομβοειδῇ φησι διὰ τὸ τῶν πλευρῶν τὰς μὲν θαλάττῃ κλύζε- σθαι τῇ τε νοτίῳ καὶ τῇ ἐξῴ, μὴ πάνυ κολπώδεις ἥοντας ποιούσαις, τὰς δὲ λοιπὰς τὴν μὲν τῷ ὄρει τὴν δὲ τῷ ποταμῷ, κάνταῦθα τοῦ εὐθυγράμμου σχήματος ὑπὸ τι σωζόμε- νου· τὴν δ' Ἀριανὴν ὁρῶν τὰς γε τρεῖς πλευρὰς ἔχουσιν εὐφυ- εῖς πρὸς τὸ ἀποτελέσαι παραλληλόγραμμον σχῆμα, τὴν δ' ἐσπέριον οὐκ ἔχων σημείοις ἀφορίσαι διὰ τὸ ἐπαλ- λάττειν ἀλλήλοις τὰ ἔθνη, γραμμῇ τινι ὁμῶς δηλοῖ τῇ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 22, line 26

ἐσπέριον μὲν οὖν καλεῖ τοῦτο τὸ πλευρόν, ἔϋον δὲ τὸ παρὰ τὸν Ἰνδόν, παράλληλα δ' οὐ λέγει· οὐδὲ τὰ λοιπὰ, τό τε τῷ ὄρει γραφόμενον καὶ τὸ τῇ θαλάττῃ, ἀλλὰ μόνον τὸ μὲν βόρειον τὸ δὲ νότιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 27, line 5

βουλόμενος γὰρ βεβαιοῦν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθε- τέον τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ νοτιώτερα, ὥσπερ Ἑρατοσθέ- νης ἀξιοῖ, σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστα φησιν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκεῖνος προφέρεται· τὴν γὰρ τρίτην μερίδα κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν εἰπόντα ἀφορίζεσθαι ὑπὸ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς σταδίων μυρίων οὕσης, μετὰ ταῦτα ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρόν τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς τοὺς ὅρους τῆς Καρμανίας μικρῷ πλείονων ἐστὶν ἢ ἑνακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύσει πλευρόν ἀπὸ Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφρά- τιν ἐστὶν εἰς Βαβυλῶνα τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 31, line 3

καὶ τοῦ νοτίου μέ- ρους ἢ μὲν Ἰνδικὴ περιώριστα πολλοῖς· καὶ γὰρ ὄρει καὶ ποταμῷ καὶ θαλάττῃ καὶ ἐνὶ ὀνόματι ὡς ἐνὸς ἔ- θνους· ὥστε καὶ τετράπλευρος ὀρθῶς λέγεται καὶ ῥομ- βοειδής.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 31, line 31

οὐδὲ γὰρ ὑπὸ μεγέθους ἀπηναγκάσθαι λέγοι ἂν· καὶ γὰρ τὸ μέχρι θαλάττης οὐ μὴν πῶ ἂν ἐξισάζοιτο τῇ Ἰνδικῇ, ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἀριανῇ, προσλαβὼν καὶ τὸ μέχρι τῶν ὄρων τῆς εὐδαί- μονος Ἀραβίας καὶ τῆς Αἰγύπτου· ὥστε πολὺ κρεῖττον ἢ μέχρι δεῦρο προελθεῖν, τῆς τρίτης εἰπόντα σφρα- γίδος τοσαύτη προσθήκη τῇ μέχρι τῆς Συριακῆς θα- λάττης τὸ μὲν νότιον πλευρόν οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος εἶπεν ἔχον, οὐδ' ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Καρμανίας εὐ- θὺς τὴν δεξιὰν παραλίαν εἰσπλέοντι τὸν Περσικὸν κόλπον μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου, καὶ μετὰ

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 38

παραλλήλου δυσμικωτέραν ἔχειν τὴν κοινὴν τομὴν τῆς κοινῆς τομῆς τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κας- πίων πυλῶν καθηκούσης εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρα- κισχιλίων καὶ τετρακοσίων· σχε- δὸν δὴ τι πρὸς τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὴν γραμμὴν ἡμίσειαν ὀρθῆς ποιεῖν γωνίαν τὴν διὰ Κασπίων πυλῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς τε Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνα- τολῆς· ταύτη δ' εἶναι παράλληλον τὸν Ἰνδὸν ποτα- μόν, ὥστε καὶ τοῦτον ἀπὸ τῶν ὄρων οὐκ ἐπὶ μεσημ- βρίαν ῥεῖν, ὡς φησιν Ἑρατοσθένης, ἀλλὰ μεταξὺ ταύ- της καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατο- λῆς, καθάπερ ἐν τοῖς ἀρχαίοις πίναξι καταγέγραπται.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 47

τίς δὲ τῷ Ἰνδῷ παράλληλον τὴν ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τοὺς ὅρους τῆς Καρμα- νίας;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 1, section 34, line 51

5.16. STRABO

χωρίς δὲ τούτων κάκεϊνος εἴρηκεν, ὅτι ῥομβοειδὲς ἐστὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς· καὶ καθάπερ ἡ ἑωθινὴ πλευρὰ παρέσπασται πολὺ πρὸς ἕω, καὶ μάλιστα τῷ ἐσχάτῳ ἀκρωτηρίῳ, ὃ καὶ πρὸς μεσημβρίαν προπίπτει πλέον παρὰ τὴν ἄλλην ῥόνα, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τὸν Ἰν- δὸν πλευρά.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 12

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὡς τὸν βα- σιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόν- των εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν ἀγνοεῖν μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἑλληνίζειν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 17

ἐκμα- θόντα δὲ διηγῆσασθαι διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέον πε- ριπέσοι πλάνη καὶ σω- θεῖν δεῦρο τοὺς σύμπλους ἀπο- βαλὼν λιμῶ· ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰν- δοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχει- ρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 60

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιάρχειαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδεΐρων, πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματιζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοῖς ὅμοια, ἐμβιβάσαι τε μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἰατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνε- χέσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 4, line 72

ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παρά- πλω νῆσον εὐν- δρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα ση- μειώσασθαι· σωθέντα δὲ εἰς τὴν Μαυρουσίαν, διαθέ- μενον τοὺς λέμβους πεζῇ κομισθῆναι πρὸς τὸν Βόγον καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὴν ναυστολίαν ἐπανελέσθαι ταύτην, ἰσχύσαι δ' εἰς τάναντία τοὺς φίλους ὑποτεί- νοντας φόβον μὴ συμβῇ τὴν χώραν εὐεπιβούλευτον γε- νέσθαι, δειχθείσης παρόδου τοῖς ἔξωθεν ἐπιστρατεύειν ἐθέλουσιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 14

τίς γὰρ ἡ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 19

ὁ γὰρ Ἀράβιος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός ἐστι καὶ μακρὸς [πεντακισχιλίου] ἐπὶ μυ- ρίοις πού σταδίους μέχρι τοῦ στόματος, καὶ τούτου στενοῦ παντάπασι νῶντος· οὐκ εἰκὸς δ' οὐτ' ἔξω πού τὸν πλοῦν ἔχοντας εἰς τὸν κόλπον παρωσθῆναι τοὺς Ἰνδοὺς κατὰ πλάνην (τὰ γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν ἔμελλε τὴν πλάνην), οὐτ' εἰς τὸν κόλπον ἐπίτηδες καταχθεῖσιν ἔτι πλάνης ἦν πρόφασις καὶ ἀνέ- μων ἀστάτων.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 5, line 31

ὁ δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρὸς τῶν Κυζικηνῶν πῶς ἀφείς τὴν πόλιν εἰς Ἰνδοὺς ἔπλει;

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 6, line 18

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος ἑπτὰ πού μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου καθ' ὃν εἴλη- πται, ὥστε (φησὶν) ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὼ πλέων ἐν το- σαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 7, line 22

ὁ δὲ συγγεῖ ταῦτα· ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστὶ, παραδείγματι χρῆται τῷ τοῦς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθίοπων διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερ- νεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχον- τος· διὸ καὶ Ὅμηρον πάντας λέγοντα Αἰθίοπας δίχα διελεῖν “οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,” Κράττητα δ' εἰσάγοντα τὴν ἑτέραν οἰκουμένην, ἣν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος, δουλεύειν ὑπο- θέσει· καὶ ἔδει (φησί) μεταγράφειν οὕτως “ἡμὲν ἀπερχομένου Ὑπερίονος,” οἷον ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ περικλίνοντος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 3, section 8, line 5

ἔπειθ' Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθίοπας, ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ἥδει τοιούτους τινὰς τοῖς σώμασιν (οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ἥδει τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ' αὐτήν), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 1, line 13

αὐτὸ γὰρ τὸ εἰς ἐπίπεδον γράφειν ἐπιφάνειαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τὰ τε Ἰβηρικὰ καὶ τὰ Ἰνδικὰ καὶ τὰ μέσα τοῦ- των, καὶ μηδὲν ἥττον δύσεις καὶ ἀνατολὰς ἀφορίζειν καὶ μεσουρανήσεις ὥς ἂν κοινὰς πᾶσι, τῷ μὲν προε- πινοήσαντι τὴν τοῦ οὐρανοῦ διάθεσιν τε καὶ κίνησιν καὶ λαβόντι, ὅτι σφαιρική μὲν ἐστὶν ἡ κατ' ἀλήθειαν τῆς γῆς ἐπιφάνεια, πλάττεται δὲ νῦν ἐπίπεδος πρὸς τὴν ὄψιν, γεωγραφικὴν ἔχει τὴν παράδοσιν, τῷ δ' ἄλ- λως, οὐ γεωγραφικήν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 9, line 11

ρυσθένους διαστήματι τὸ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὰς ἄρκτους τῶν τετρακισχιλίων σταδίων διάστημα, γίνε- ται τὸ πᾶν μύριοι δισχίλιοι ἑπτακόσιοι στάδιοι, τὸ δ' ἀπὸ τῆς Ῥοδίας ἐπὶ τὸ νότιον πέρας ἐστὶ τῆς οἰκουμέ- νης μύριοι ἑξακισχίλιοι ἑξακόσιοι, ὥστε τὸ σύμπαν πλάτος τῆς οἰκουμένης εἴη ἂν ἑλαττον τῶν τρισμυρίων ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον· τὸ δὲ γε μήκος περὶ ἑπτὰ μυ- ριάδας λέγεται, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀπὸ δύσεως ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς, τὸ μὲν ὁδοῖς τὸ δὲ ταῖς ναυτιλίαις ἀναμε- μετρημένον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 12, line 14

ἀπήγγελλται δ' ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρθικὰ συγγραψάντων, τῶν περὶ Ἀπολλόδω- ρον τὸν Ἀρτεμιτηνόν, ἃ πολλῶν ἐκεῖ- νοι μᾶλλον ἀφώρισαν, τὰ περὶ τὴν Ὑρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανήν· τῶν τε Ῥωμαίων καὶ εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν ἐμβαλόντων μετὰ στρατιᾶς νεωστί, ἧς ἡγεῖτο ἀνὴρ φίλος ἡμῖν καὶ ἐταῖρος Αἴλιος Γάλλος, καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐμπόρων στόλοις ἤδη πλεόντων διὰ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, πολὺ μᾶλλον καὶ ταῦτα ἔγνωσται τοῖς νῦν ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν.

5.16. STRABO

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 12, line 19

ὅτε γοῦν Γάλλος ἐπῆρχε τῆς Αἰγύ- πτου, συνόντες αὐτῷ καὶ συναναβάντες μέχρι Συήνης καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρων ἱστοροῦμεν, ὅτι καὶ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι νῆες πλέοιεν ἐκ Μυδὸς ὄρμου πρὸς τὴν Ἰν- δικήν, πρότερον ἐπὶ τῶν Πτολεμαϊκῶν βασιλέων ὀλί- γων παντάπασι θαρρούντων πλεῖν καὶ τὸν Ἰνδικὸν ἐμπορεύεσθαι φόρτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 10

Ἔστι δὴ τι χλαμυδοειδὲς σχῆμα τῆς γῆς τῆς οἴκου- μένης, οὗ τὸ μὲν πλάτος ὑπο- γράφει τὸ μέγιστον ἢ διὰ τοῦ Νείλου γραμμῇ, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς Κινναμομόφρου παραλλήλου καὶ τῆς τῶν Αἰ- γυπτίων τῶν φυγάδων νήσου μέχρι τοῦ διὰ τῆς Ἰέρ- νης παραλλήλου, τὸ δὲ μῆκος ἢ ταύτη πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τῆς ἐσπέρας διὰ στηλῶν καὶ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ μέχρι τῆς Ῥοδίας καὶ τοῦ Ἰσικοῦ κόλπου, παρὰ τὸν Ταῦρον ἰοῦσα τὸν διεζωκότα τὴν Ἀσίαν καὶ καταστρέ- φοντα ἐπὶ τὴν ἐφ' ἧς θάλατταν μεταξὺ Ἰνδῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Βακτριανῆς Σκυθῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 14, line 31

τῆς τε γὰρ Ἰνδικῆς νοτιωτέραν πολὺ τὴν Ταπρο- βάνην καλουμένην νῆσον ἀπο- φαίνουσιν, οἰκουμένην ἔτι καὶ ἀνταίρουσαν τῇ τῶν Αἰγυπτίων νήσῳ καὶ τῇ τὸ κιν- νάμων φερούσῃ γῇ· τὴν γὰρ κρᾶσιν τῶν ἀέ- ρων παραπλησίαν εἶναι· τῆς τε μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς Σκυ- θίας τῆς ὑστάτης ἀρκτικώτερα ἔστι τὰ κατὰ τὸ στόμα τῆς Ὑρκανίας θαλάττης καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ κατὰ τὴν Ἰέρνην.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 5

διαιρουμένης γὰρ αὐτῆς ὑπὸ ὄρους τοῦ Ταύρου δίχα διατείνοντος ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Παμφυλίας ἐπὶ τὴν ἐφ' ἧς θάλατταν κατ' Ἰνδοὺς καὶ τοὺς ταύτη Σκύθας, τὸ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους νενευκὸς τῆς ἡπείρου μέρος καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τοῦ Ταύ- ρου, τὸ δὲ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτός· τὰ δὲ συνεχῇ τῇ Μαιώτιδι καὶ τῷ Τανάϊδι μέρη τὰ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ἐστί.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 16

ἔπειτα ἐντὸς τοῦ Ταύρου τὰ ὑπὲρ τῆς Ὑρκα- νίας μέχρι πρὸς τὴν κατὰ Ἰνδοὺς καὶ Σκύθας τοὺς πρὸς τὴν αὐτὴν θάλατταν καὶ τὸ Ἰμάιον ὄρος.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 31, line 24

ταῦτα δ' ἔχουσι τὰ μὲν οἱ Μαιῶται καὶ οἱ μεταξὺ τῆς Ὑρκα- νίας καὶ τοῦ Πόντου μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν, Σαυρομάται καὶ Σκύθαι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζυγοὶ καὶ Ἠνίοχοι, τὰ δ' ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάτ- της Σκύθαι καὶ Ὑρκανοὶ καὶ Παρθυαῖοι καὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοὶ καὶ τᾶλλα τὰ ὑπερκείμενα μέρη τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἄρκτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 5

πρώτη δ' ἐστὶ τούτων ἡ Ἰνδική, ἔθνος μέγι- στον τῶν πάντων καὶ εὐδαιμονέστατον, τελευτῶν πρὸς τὴν ἐφ' ἧς θάλατταν καὶ τὴν νοτίαν τῆς Ἀτλαντικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 32, line 8

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐν δὲ τῇ νοτίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ πρόκειται τῆς Ἰνδικῆς νῆσος οὐκ ἐλάττων τῆς Βρετανικῆς ἢ Ταπροβάνη· μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια νεύουσιν, ἐν δεξιᾷ δ' ἔχουσι τὰ ὄρη χώρα ἐστὶ συχνή, φαύλως οἰκουμένη διὰ λυπρότητα ὑπ' ἀνθρώπων τελέως βαρβάρων οὐχ ὁμοεθνῶν· καλοῦσι δ' Ἀριανούς, ἀπὸ τῶν ὀρῶν δια- τείνοντας μέχρι Γεδρωσίας καὶ Καρμανίας.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 36, line 7

Τοῖς δὲ κατὰ Μερόην καὶ Πτολεμαΐδα τὴν ἐν τῇ Τρωγλοδυτικῇ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἰσημερινῶν ἐστὶ τρισκαίδεκα· ἔστι δ' αὕτη ἡ οἴκησις μέση πῶς τοῦ τε ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας παρὰ χιλίους καὶ ὀκτακοσίους τοὺς πλεονάζοντας πρὸς τῷ ἰσημε- ρινῷ· διήκει δ' ὁ διὰ Μερόης παράλληλος τῇ μὲν δι' ἀγνωρίστων μερῶν, τῇ δὲ διὰ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 36, line 16

ὁ δὲ διὰ Συήνης παράλληλος τῇ μὲν διὰ τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων τῶν κατὰ τὴν Γεδρωσίαν καὶ τῆς Ἰνδικῆς διήκει, τῇ δὲ διὰ τῶν νοτιωτέρων Κυ- ρήνης πεντακισχιλίους σταδίους παρὰ μικρόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 38, line 15

διήκει δ' ὁ παράλληλος οὗτος τῇ μὲν διὰ Κυρήνης καὶ τῶν νοτιωτέρων Καρχηδό- νος ἑνακο- σίοις σταδίοις μέχρι Μαυρουσίας μέσης, τῇ δὲ δι' Αἰ- γύπτου καὶ Κοίλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Σουσιάδος Περσίδος Καρμανίας Γεδρωσίας τῆς ἄνω μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 2, chapter 5, section 39, line 14

.. · διήκει δ' ὁ παράλληλος οὗτος κατ' Ἐρατοσθένη διὰ Καρίας Λυκαονίας Κατα- ονίας Μηδίας Κασπίων πυ- λῶν Ἰνδῶν τῶν κατὰ Καύκασον.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 4, section 1, line 15

ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἰβηρα ἄλλους τοσοῦτους σχεδόν τι (ταύτην δ' ἔχειν Ἐδητα- νούς), ἐν- τὸς δὲ τοῦ Ἰβηρος μέχρι Πυρήνης καὶ τῶν Πομπηίου ἀναθημάτων χιλίους καὶ ἑξακοσίους· οἰκεῖν δὲ Ἐδη- τανῶν τε ὀλίγους καὶ λοιπὸν τοὺς προσαγορευομένους Ἰνδικήτας μεμερισμένους τέτραχα.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 4, section 8, line 14

δίπολις δ' ἐστὶ τείχει διωρισμένη, πρότερον τῶν Ἰνδι- κητῶν τινὰς προσοίκους ἔχουσα, οἳ καίπερ ἰδίᾳ πολι- τεύόμενοι κοινὸν ὅμως περίβολον ἔχειν ἐβούλοντο πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀσφαλείας χάριν, τῷ χρόνῳ δ' εἰς ταῦτ' ὁ πολίτευμα συνῆλθον μικτόν τι ἔκ τε βαρβάρων καὶ Ἑλ- ληνικῶν νομίμων, ὅπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν συνέβη.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 5, line 64

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο ἐν τοῖς τόποις εἰς οὓς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταῖς ἀνατο- λαῖς Ἰνδῶν, μιμούμενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυ- σον.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 6, line 5

5.16. STRABO

οὐδὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στήλας φασὶν ὅρα- θῆναι κειμένας οὐθ' Ἡρακλέους οὔτε Διονύσου· καὶ λεγομένων μέντοι καὶ δεικνυμένων τόπων τινῶν οἱ Μακεδόνες ἐπίστευον τούτους εἶναι στήλας, ἐν οἷς τι σημεῖον εὕρισκον ἢ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἱστορουμένων ἢ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα.

Strabo Geogr., Geographica Book 3, chapter 5, section 6, line 39

τὸ δὲ ἐπ' αὐτάς ἀναφέρειν τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλας τῷ ἐνθάδε ἥττον εὐλογον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἐμ- πόρων ἄλλ' ἡγεμόνων μᾶλλον ἀρξάντων τοῦ ὀνόμα- τος τούτου, κρατῆσαι πιθανὸν τὴν δόξαν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδικῶν στηλῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 5, chapter 2, section 6, line 38

τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι πάλιν τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα, καθάπερ τοὺς πλαταμώνάς φασι τοὺς ἐν Ρόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραι τὴν μάρμαρον καὶ τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας, ἃς φησι Κλείταρχος.

Strabo Geogr., Geographica Book 7, chapter 3, section 8, line 9

πλήρεις δὲ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐπιστολαὶ τῆς ἀπλότητος ἧς λέγω, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν ἀπο- μνημονεύμενα.

Strabo Geogr., Geographica Book 10, chapter 3, section 17, line 13

οἱ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θοῤᾳκες λέγονται, Ὀρφεὺς τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμυ- ρις, καὶ τῷ Εὐμόλπῳ δὲ τοῦνομα ἐνθένδε, καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερώσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρου- σι· καὶ ὁ μὲν τίς φησιν “κιθάραν Ἀσιᾶτιν ῥάσσων,” ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς Βερεκυντίους καλεῖ καὶ Φρυγίους· καὶ τῶν ὀργάνων ἔνια βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μαγάδις καὶ ἄλλα πλείω.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 3, line 4

Πλάτος μὲν οὖν ἔχει τὸ ὅρος πολλαχοῦ καὶ τρισχι- λίων σταδίων, μῆκος δ' ὅσον καὶ τὸ τῆς Ἀσίας, τετ- τάρων που μυριάδων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαίας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Σκυθίας πρὸς τὰς ἀνατολάς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 7, line 3

Δεύτερον δ' ἂν εἴη μέρος τὸ ὑπὲρ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης, ἣν [καὶ] Κασπίαν καλοῦμεν, μέχρι τῶν κατ' Ἰνδοῦς Σκυθῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 1, section 7, line 11

τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου τὴν τε Ἰνδικὴν τίθεμεν καὶ τὴν Ἀριανὴν μέχρι τῶν ἐθνῶν τῶν καθηκόντων πρὸς τε τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὸν Νεῖλον καὶ πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος καὶ τὸ Ἰσικόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 4

Καὶ τὰ πρὸς τὸ ἐνδοξον θρυληθέντα οὐκ ἀνωμο- λόγηται παρὰ πάντων, οἱ δὲ πλάσαντες ἦσαν οἱ κολα- κείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλη- σιάζουσιν ἐκείνοις ἐῶαν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκει- μένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν· ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἔω ἐγνώριζον οἱ τότε.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 11

ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὅστε· ρογενῇ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 15

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ὅρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίων Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεά παραδεδοῦσθαι δεδεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 5, line 22

.. χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον τοῦνομα τοῦ ὅρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 5, section 8, line 11

Ἀβέακος μὲν οὖν ὁ τῶν Σιράκων βασιλεὺς, ἠνίκα Φαρνάκης τὸν Βόσπορον εἶχε, δύο μυριάδας ἱππέων ἔστειλλε, Σπαδίνης δ' ὁ τῶν Ἀόρσων καὶ * εἴκοσιν, οἱ δὲ ἄνω Ἄορσοι καὶ πλείονας· καὶ γὰρ ἐπεκράτουν πλείονος γῆς καὶ σχεδόν τι τῆς Κασπίων παραλίας τῆς πλείστης ἦρχον, ὥστε καὶ ἐνέπορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον καὶ τὸν Βαβυλώνιον παρὰ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων διαδεχόμενοι· ἐχρυσόφορον δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 6, section 2, line 6

Εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξὺ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης, νομάδες οἱ πλείους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὗτοι, μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 2, line 24

φησὶ δ' Ἀριστόβουλος ὑλώδη οὖσαν τὴν Ὑρκανίαν δρῦν ἔχειν, πεύκην δὲ καὶ ἐλάτην καὶ πίτυν μὴ φύειν, τὴν δ' Ἰνδικὴν πληθύνειν τούτοις.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὀξὸν τῶν ἐωραμένων ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν πλην τῶν Ἰνδικῶν· φησὶ δὲ καὶ εὐπλοὺν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβὼν, καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν περαιουῖσθαι καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἐξῆς τόπων εἰς τὸν Εὐξείνιον καταφέρεισθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 4, line 17

5.16. STRABO

Πολύκλειτος δὲ καὶ πίστεις προφέρεται περὶ τοῦ λίμνην εἶναι τὴν θάλατταν ταύτην, ὅφεις τε γὰρ ἐκτρέφειν καὶ ὑπόγλυκυ εἶναι τὸ ὕδωρ· ὅτι δὲ καὶ οὐχ ἑτέρα τῆς Μαιώτιδός ἐστι, τεκμαι- ρόμενος ἐκ τοῦ τὸν Τάναϊν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλειν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὁρῶν τῶν Ἰνδικῶν ἐξ ὧν ὁ τε Ὡχος καὶ ὁ Ὡξος καὶ ἄλλοι πλείους φέρεται καὶ ὁ Ἰαξάρτης ἐκδίδωσί τε ὁμοίως ἐκείνοις εἰς τὸ Κάσπιον πέλαγος πάντων ἀρκτικώτατος.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 7, section 4, line 27

Ἐρατοσθένης δὲ φησι καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ φύεσθαι ἐλάτην καὶ ἐντεῦθεν ναυπηγήσασθαι τὸν στόλον Ἀλέξανδρον· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα συγ- κρούειν Ἐρατοσθένης πειρᾶται, ἡμῖν δ' ἀποχρώντως εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 1, line 2

Ἀπὸ δὲ τῆς Ὑρκανίας θαλάττης προϊόντι ἐπὶ τὴν ἑω δεξιὰ μὲν ἐστὶ τὰ ὄρη μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάττης παρατείνοντα, ἅπερ οἱ Ἕλληνες ὀνομάζουσι Ταῦρον, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Κιλικίας καὶ μέχρι δεῦρο προϊόντα ἀπὸ τῆς ἐσπέρας συνεχῇ καὶ τυγχάνοντα ἄλλων καὶ ἄλλων ὀνομάτων.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 8, line 10

φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μας- σαγέτας τοῖς Βακτρίοις παρακεῖσθαι * πρὸς δύσιν παρὰ τὸν Ὡξον, καὶ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανούς τοῖς ὅλοις ἐδάφεσιν ἀντικεῖσθαι τῇ Ἰνδικῇ, Βακτρίους δ' ἐπ' ὀλί- γον· τὸ γὰρ πλεον τῷ Παροπαμισῷ παρακεῖσθαι· δι- είργειν δὲ Σάκας μὲν καὶ Σογδιανούς τὸν Ἰαξάρτην, καὶ Σογδιανούς δὲ καὶ Βακτριανούς τὸν Ὡξον, μεταξύ δὲ Ὑρκανῶν καὶ Ἀρίων Ταπύρους οἰκεῖν· κύκλῳ δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ὑρκανούς Ἀμάρδους τε καὶ Ἀναριάκας καὶ Καδουσίους καὶ Ἀλβανούς καὶ Κασπίους καὶ Οὐιτίους, τάχα δὲ καὶ ἑτέρους μέχρι Σκυθῶν, ἐπὶ θάτερα δὲ μέρη τῶν Ὑρκανῶν Δέρβικας, τοὺς δὲ Καδουσίους συμψαύειν Μήδων καὶ Ματιανῶν

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 9, line 10

λέγει δὲ καὶ οὕτω τὰ διαστήματα ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Ἰνδούς· εἰς μὲν Ἑκατόμπυλον χιλίους ἑνακοσίους ἐξήκοντά φασιν, εἰς δ' Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐν Ἀρίοις τετρακισχιλίους πεντακοσίους τριάκοντα, εἴτ' εἰς Προφθασίαν τὴν ἐν Δραγγῇ χιλίους ἑξακοσίους, οἱ δὲ πεντακοσίους, εἴτ' εἰς Ἀραχωτοὺς τὴν πόλιν τετρακισχιλίους ἑκατόν εἴκο- σιν, εἴτ' εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον διςχιλίους, εἴτ' εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδικῆς χιλίους· ὁμοῦ μύριοι πεντακισχίλιοι τριακόσιοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 8, section 9, line 20

ἐπ' εὐθείας δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ τὸ συνεχὲς δεῖ νοεῖν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης μῆκος τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 10, section 1, line 14

συντελής δ' ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Δραγγιανὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλεον τοῖς νο- τίοις μέρεσι τῶν ὁρῶν ὑποπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ οὐ πολὺ ἄπωθέν ἐστι, καὶ αὕτη

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τοῖς νοτίοις μέρεσι τῶν ὁρῶν ὑποπε- πτωκυῖα καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη, μέ- ρος οὕσα τῆς Ἀριανῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 1, line 6

τοσοῦτον δὲ ἴσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνες αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπεκράτουν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρταμιτη- νός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξανδρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εἴ γε καὶ τὸν Ὑπαννιν διέβη πρὸς ἔω καὶ μέχρι τοῦ Ἰμάου προῆλθε) τὰ μὲν αὐτὸς τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βα- σιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Παταληνὴν κατέσχον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραόστου καλουμέ- νην καὶ τὴν Σιγέρδιδος βασιλείαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 6, line 13

οὐχ ὁμολογοῦσι δ' ὅτι περιέπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ὑρ- κανίαν· ὅτι δὲ δυνατόν, Πατροκλῆς εἴρηκε.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 7, line 2

Λέγεται δὲ διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον, ὃ καλοῦσιν Ἰμαῖον, τῇ Ἰνδικῇ θαλάττῃ ξυνάπτον, οὐδὲν οὔτε προὔχει πρὸς ἔω τῆς Ἰνδικῆς μᾶλλον οὔτ' εἰσέχει· παριόντι δ' εἰς τὸ βόρειον πλευρὸν αἰετὶ τοῦ μή- κους ὑφαίρει καὶ τοῦ πλάτους ἢ θάλαττα, ὥστ' ἀπο- φαίνειν μύουρον πρὸς ἔω τὴν νῦν ὑπογραφομένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἣν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν ὠκεανὸν τὸν πληροῦντα τὸ Κάσπιον πέλαγος.

Strabo Geogr., Geographica Book 11, chapter 11, section 7, line 15

εἴρηται γὰρ ὅτι περὶ τετρακισμυρίους σταδίους ἐστὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσυικοῦ κόλπου μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης τῆς κατὰ Ἰνδοῦς, ἐπὶ δ' Ἰσσὸν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων ἄκρων τῶν κατὰ στήλας ἄλλοι τρισμύριοι· ἐστὶ δὲ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰσσυικοῦ κόλπου μικρὸν ἢ οὐδὲν Ἀμισοῦ ἐωθινώτερος, τὸ δὲ ἀπὸ Ἀμισοῦ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν γῆν περὶ μυρίους ἐστὶ σταδίους, παράλληλον ὃν τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσσοῦ λε- χθέντι ἐπὶ τοὺς Ἰνδοῦς.

Strabo Geogr., Geographica Book 14, chapter 2, section 29, line 36

τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμι- δώρῳ ἄπερ καὶ παρὰ τῷ Ἑρατο- σθένει.

Strabo Geogr., Geographica Book 14, chapter 5, section 11, line 22

διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύνου κα- τηγά- γομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαίνομεν τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι, καὶ τὸν Ταῦρόν φαμεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 1, line 3

Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμ- φυλίας καὶ Λυκίας, τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἑξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 1, line 6

5.16. STRABO

μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐστί, περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 3, line 7

Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτρία- νὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βα- σιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει * τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδό- νας καταστρέψασθαι λέγων· Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χιλίας ὕφ' ἑαυτῷ ἔχει· ἐκεῖνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλεις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεψάμενον Ἀλέξανδρον παραδοῦναι Πύρῳ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 4, line 2

Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλέοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλεύκασιν μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τό- πων χρήσιμοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 4, line 8

κάκεϊθεν δὲ ἀφ' ἐνὸς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίου κατ' ἄλλους Πύ- ρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θέαν ἐπι- δειξάμενος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 5, line 7

φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῆσαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπυσμένον διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδοὺς καὶ Κύρος· ἀλλ' ἡ μὲν ἀνέ- στρεψε φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ μεθ' ἑπτὰ· ὡς σεμνὸν τὸ ἐκεῖ- νων τοσαῦτα παθόντων αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν τε καὶ τόπων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 2

Ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν· ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρα- τείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος;

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 5

συναποφαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ κελεύων ἀπι- στεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ κρατῆσαι πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 6, line 16

μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι, ἐκείνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θρά- κην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθυρ- σον δὲ τὸν Σκύθην

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύ-πτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἄψασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως· Πέρ-σας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδράκας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς ἐλθεῖν μόνον ἡνίκα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 8, line 11

προσωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν Διονύ-σου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰ-τιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισσὸν καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδην· Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Συδράκας ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τάς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 8, line 12

Ἄορνον δὲ τινα πέτραν, ἣς τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλέξανδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύνοντες ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα τρις μὲν προσβα-λεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ τρις δ' ἀποκρουσθῆναι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 9, line 8

Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλή-λοις τοὺς συγγραφέας δηλόν, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμνησθαι· οὐ γὰρ εἰκὸς τὰ οὐ-τως ἔνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι, ἢ πεπύ-σθαι μὲν μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς με-ταξύ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἄφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέ-ρας γῆς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 10, line 9

μάλιστα δ' ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθέ-νους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζόμε-νης Ἰνδικῆς, ἡνίκα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρια-νῆς ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἐσπέρᾳ κειμένην Πέρσαι κα-τεῖχον· ὕστερον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 1

Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀρι-ανῆς μέχρι τῆς ἐώας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παρο-πάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἴμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζου-σι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέ-ρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶν πλευ-ρόν, πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μειζόνων πλευρῶν ἐκατέρου πλεο-νεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευ-ρόν καὶ

5.16. STRABO

τρισχι-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 16

τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὁρῶν ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἑωθινή προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 11, line 34

τούτῳ δὲ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλεον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μήκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἑξῆς ἥονα μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμόνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 12, line 3

Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν διὰ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τριςμυρίους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται, νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἔάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δισχυρίζωνται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 12, line 12

τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν διὰ τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τριςμυρίους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται, νῦν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἔάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ δισχυρίζωνται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 1

Ἄπασα δ' ἐστὶ κατάρρυτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγνυμένοις τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τοῖς δὲ κατ' ἴδια στόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἴθ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες, οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 13

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὗτος μὲν οὖν καταβάς ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐπει- δὲν ἄψηται τῶν πεδίων ἐπιστρέψας πρὸς ἔω καὶ ῥυεῖς παρὰ τὰ Παλίβοθρα μεγίστην πόλιν πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτη θάλατταν καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν· ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμ- περιλαμβάνων τὴν Παταληνὴν καλουμένην χώραν παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 19

ἐκ δὲ τῆς ἀνα- θυμιάσεως τῶν τοσούτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησί- ων, ὡς Ἐρα- τοσθένης φησί, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὅμ- βροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τοῦ- τοις τοῖς ὁμβροῖς λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος, πρὸς τοῦτοις σήσαμον ὄρυζα βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ κριθαὶ ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδι- μοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 13, line 24

.. τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλήν ἵππου ποταμίου τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαι φησι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 14, line 2

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον ἀπέχουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆ- κος μὲν ὡς πεντακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 15, line 10

εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς, νοτιωτάτην δ' ἐκεί- νην.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 17, line 12

κατανοη- θῆναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φη- σίν, ὠρμηκότων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμι- σαδῶν, μετὰ δὲ δυσμὰς πληιάδων, καὶ διατριψάν- των κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τε τῇ Ὑπασίων καὶ τῇ Ἀσσακα- νοῦ γῇ τὸν χειμῶνα, τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβε- βηκότων εἰς τὰ πεδία καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη, ἐν- τεῦ-θεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην καὶ τὴν Πώρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὑσθῆναι, καὶ ἐπειδὴ κατα- βᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ νικήσασιν Πῶρον ὁδὸς ἦν

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 19, line 4

Τὴν δ' ὁμοιότητα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πάλιν τὴν ἐναντιό- τητα παραθεῖς ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νείλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὁμβρων ἐστὶν ἡ πλήρωσις τοῖς Ἰνδικοῖς δὲ ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε γὰρ ἡ Θηβαῖς μέχρι Συήνης καὶ τῶν ἐγγύς Μερόης οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Παταληνῆς μέχρι τοῦ Ὑδάσπου· τὴν δ' ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν ἐν ᾗ καὶ ὁμβροὶ καὶ νιφετοί, πα- ραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδι- κῆς χώρα· ποτίζεσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὁμβρων καὶ χιόνων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 19, line 17

5.16. STRABO

πεμφθεις γοῦν ἐπὶ τινα χρεῖαν ἰδεῖν φησιν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν κώμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ρεῖθρον ἐκ- τραπομένου δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἶον καταρράξαντος, ὥς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτίζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μετεωροτέραν οὖσαν οὐ τοῦ ρεῖθρου τοῦ καινοῦ μό- νον ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 20, line 7

Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαι- μονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκارπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἑρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεσθαι φησι πρὸς ἀμφο- τέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστ' εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυ- κείας καὶ φύσει καὶ ἐψήσει χλιαινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ

ποτα-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 21, line 1

Πολλὰ γὰρ δὴ δένδρα παράδοξα ἢ Ἰνδικῇ τρέφει, ὧν ἐστι καὶ τὸ κάτω νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 21, line 5

Ὀνησίκριτος δὲ καὶ περι- εργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ διεξιῶν, ἃ φησι νο- τιώ- τατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, διηγεῖται μεγάλα δένδρα τινά, ὧν τοὺς κλάδους ἀϋξηθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ δώ- δεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν ἀϋξισιν καταφερῇ λαμβάνειν ὡς ἂν κα- τακαμπτομένους, ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ριζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας στελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πά- λιν ὁμοίως τῇ ἀν- ξήσει κατακαμφθέντας ἄλλην κατὰ- ρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 22, line 3

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σῖτον αὐτοφυῇ λέγει πυρῷ παραπλήσιον καὶ ἄμπελον, ὥστ' οἰνοφορεῖν τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μὴδ' αὐ- λὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν μὴδ' ἄλλο τῶν μουσι- κῶν ὀργάνων μὴδὲν πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ κροτάλων ἃ τοὺς θαυματοποιοὺς κεκτῆσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 22, line 14

ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον καὶ νάρδον καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νό- τιον γῆν τὴν Ἰνδικήν ὁμοίως ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν ἔχουσάν τι ἐμφεράς ἐκείναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων ὥστ' ἐνικμον εἶναι τὸν ἀέρα καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο καὶ γόνιμον μᾶλλον, ὥς δ' αὐτῶς καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ, ἧ δὴ καὶ μείζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζώων καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 23, line 6

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὅσῳ δέ γε φησὶ τὸ μὲν τοῦ Νείλου ὕδωρ δι' εὐθείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στενὴν καὶ μεταβάλλει πολλὰ κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ ρεύματα ἐς πεδία ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τοσῶδε ἐκεῖνα τούτου τροφιμώτερα, διότι καὶ τὰ κήτη μείζω τε καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 24, line 22

βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπικάουσιν κατ' ἐπίλειψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἱκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φαμεν, μηδ' οὕτως ἀπεφεισμέ- νως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χροάν, ὅτι ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 25, line 6

Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυά- μους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὥς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γινώσκειν διότι οὐ δύναται ὁ ἥλιος· “μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, Ὡκεανὸς μὲν πρῶτον,” εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί, ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 25, line 14

πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ὑδάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίνῃ κυά- μους Αἰγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὥς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γινώσκειν διότι οὐ δύναται ὁ ἥλιος· “μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, Ὡκεανὸς μὲν πρῶτον,” εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί, ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Τρωγλοδυτικὴ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 6

ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους διὰ τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωργήσιμον οὔσαν, καὶ μήτ' ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως μήτ' οἰκεῖσθαι τὸ παράπαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 11

τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης καὶ τὰς χώρας, δι' ὧν ἢ φορὰ, τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων ἢ γνώσις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 17

ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν, ἀφίς δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον εἰς τὰ προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστρεψάμενος

5.16. STRABO

δὲ τὰ κεῖ πάντα ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις καὶ ἔτι πλείω, τότε ἤδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέ- χθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν οὐ σαφῶς δέ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 26, line 24

ἀνέστρεψε δ' οὖν ὑπερθεῖς τὰ αὐτὰ ὅρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας ἐν ἀρι- στερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἴτ' ἐπέστρεψεν εὐθύς ἐπ' αὐτήν καὶ τοὺς ὅρους τοὺς ἐσπε- ρίους αὐτῆς καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χο- ἄσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει ποταμὸν κατὰ Πλημύριον πόλιν, ῥυεῖς παρὰ * Γώρυδι ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοβηνὴν καὶ τὴν Γανδαρίτιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 1

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴθ' ὁ Ὑδάσπης, εἴθ' ὁ Ἀκεσίνης καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 8

ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνῶριμα ἡμῖν τῶν ἐωθινῶν τῆς Ἰν- δικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προς- ιστόρησαν οἱ μετ' ἐκείνον περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελ- θόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 11

μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός ρεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν дуεῖν ποταμῶν ἔχουσιν Ἀστακηνοὶ τε καὶ Μασια- νοὶ καὶ Νυσαῖοι καὶ Ὑπάσιοι· εἴθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χώρας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 27, line 15

ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις, πρὸς ἣ ζεῦγμα γενηθὲν ἐπε- ραίωσε τὴν στρατιάν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 28, line 1

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλα ἔστι πόλις μεγάλη καὶ εὐνομωτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συχνὴ καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδί- οις.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 28, line 9

ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξι- λης· ἔτυχόν τε πλειόνων ἢ αὐτοὶ παρέσχον, ὥστε φθο- νεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν ὥς οὐκ εἶχεν, ὥς ἔοι- κεν, Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετήσῃ πρὶν ἢ διέβῃ τὸν Ἰν- δόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 16

τατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους ὅτι τιμᾶται δια- φερόντως, ὥς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἰρεῖσθαι φησιν Ὀνησίκριτος, γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δῖμνην κρίνεσθαι δημοσίᾳ πότερον ἔχει τὴν ἔννομον μορφήν καὶ τοῦ ζῆν ἀξίαν ἢ οὐ, κρι- θέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἄρχοντος ζῆν ἢ θα- νατοῦσθαι· βάπτεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώ- μασι τοὺς πώγωνας αὐτοῦ τούτου χάριν καλλωπιζο- μένους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνούς τῶν Ἰνδῶν (καὶ γὰρ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δὴ φέρειν τὴν χώραν χρώας θαυμαστάς) καὶ θριξὶ καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι φιλοκόσμους δέ.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 27

φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπεΐθους χώρᾳ ὀρυκτῶν ἀλῶν ὄρος εἶναι ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλὰ, ὥς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 30, line 29

οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωρὶς νεύας ἀπείρως ἔχοντες οὐδ' ὧν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 32, line 8

πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἓνα τὸν Ἰνδόν, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανίς· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντας συρρεῖν φασὶ τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεῖς δ' ἐκ πάντων ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίου, ὥς οἱ μὴ μετριάζοντές φασιν, εὐρύνεσθαι κατὰ τινὰς τόπους, ὥς δ' οἱ μετριώτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖστον ἐλάχιστον δὲ ἑπτὰ, ἔπειτα δυσὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν ἐκδίδωσι θάλατταν καὶ τὴν Παταληνὴν προσαγορευομένην ποιεῖ νῆσον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 33, line 4

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ὑπάνιος καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας οὐκ ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρησθαι τὸ πλῆθος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου εἴρηται σχεδόν τι ὅφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 33, line 14

πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη τῇ Παταληνῇ τήν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδόμανα, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ καὶ ἄλλων ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ὑστάτης δὲ τῆς Παταληνῆς ἦν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ σχισθεῖς εἰς δύο προχοάς.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 34, line 8

λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλέον ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὧν τινα κοινὰ καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς ἱστόρηται, ὥς τὸ μακρόβιον ὥστε καὶ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινὲς φασὶ) καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινόν, καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 35, line 8

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τούλάχιστον πλάτος οἱ δὲ καὶ τριῶν, Μεγασθένης δέ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσιν ὀργυῶν τούλάχιστον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 39, line 1

5.16. STRABO

Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διη- ρῆσθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συν- ελθόντες ἐπὶ θύρας ὅ τι ἂν αὐτῶν ἕκα- στος συντάξῃ τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει τοῦτ' εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρις ἐψευσμένος ἄλῳ,

νό-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 44, line 4

Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτω φησὶν ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνει με- γάλῳ τῶν προσεφών καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὁροπέδιον εἴη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον στα- δίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορυχείων οἱ μεταλλεύοντες εἶεν μύρμη- κες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω, τάχος ὑπερφυῖς ἔχοντα καὶ ζῶντα ἀπὸ θήρας· ὁρύττει δὲ χει- μῶνι τὴν γῆν, σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ ἀσφά- λακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμε- νον· τοῦθ' ὑποζυγίοις μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λά- θρα· φανερώς γὰρ διαμάχονται καὶ διώκουσι φεύγον- τας, καταλαβόντες δὲ διαχρῶν- ται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 28

οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν ὥς τὰ λεπτὰ ὀφείδια οὐ μείζω σπιθαμιαίων· εὐρίσκε- σθαι γὰρ ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγγοῖς ἐγκε- κρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἰμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας, ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσῃ τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥαδίαν εἶναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 30

κρο- κοδείλους τε οὔτε πολλοὺς οὔτε βλαπτικούς ἀνθρώ- πων ἐν τῷ Ἰνδῷ φησὶν εὐρίσκεσθαι, καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλεῖστα τὰ αὐτὰ ἅπερ ἐν τῷ Νεῖλῳ γεννᾶσθαι πλὴν ἵππου ποταμίου· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοῦτόν φησι γεννᾶσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 45, line 36

τῶν δ' ἐκ θαλάττης φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν ἔξω θρίσσης καὶ κεστρέως καὶ δελφῖνος διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῷ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι * ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 53, line 1

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαιταν Ἰνδοὶ πάντες, μάλ- λον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὀχλῷ περιττῷ χαίρουσι, διόπερ εὐκοσμοῦσι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 54, line 21

δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἰνδῶν χρῆσθαι, Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μου- σικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει καὶ ὥς κατόρ- θωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα ὥς εὐνομωτάτης.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 67, line 1

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων σπόγ- γους φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτὰ καὶ ἀρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι τὰ μὲν ἐξελκύσαντας τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς· στλεγγιδο- ποιοὺς τε καὶ ληκυθο- ποιοὺς ταχὺ γενέσθαι πολλοὺς· ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σιν- δόσι λίαν κεκροτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυ- τῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μή· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι

θραύ-

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 67, line 12

τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσ- εύχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 68, line 7

Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παρά- δειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συν- ῆλθεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρὸς ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτόν φα- σιν οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰ- ρήκασιν· συνακολουθῆσαι γὰρ ὡς ἐγκωμιαστὴν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὄρων παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ τοῖς αὐτόθι συνεῖναι βασιλεῦσιν ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους τοῖς Πέρσiais.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 68, line 34

πυρώδεις εἰς· πῦρ ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν ψέγεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινέσθαι, ὅς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέ- λων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν πει- θομένῳ τε δῶ- ρα ἔσεσθαι ὑπὸ σκηνῶν ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν μήτ' ἐκείνον φαίη Διὸς υἱὸν ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλο- στοῦ μέρους τῆς γῆς, μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκεί- νου δωρεῶν ὧν οὐδεὶς κόρος, μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἶη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀπο- θανὼν δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμένης ὑπὸ γῆρας σαρ- κός, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον· ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 2

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία Ἰνδοὶ καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 13

τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλ- λων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδι- κοῦ χαλκοῦ τράπεζαι

5.16. STRABO

τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλείστα σμαράγδοις καὶ βη- ρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ βόνασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλῆ- θος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 69, line 16

καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσωρύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοῖκὰ ζεύγη· εἴθ' ἡ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδι- κοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλείστα σμαράγδοις καὶ βη- ρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπαστος, καὶ βόνασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλῆ- θος.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 71, line 3

τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγρούς, καθημένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς· ὥς δ' εἶπειν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπεχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκομέ- νους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 73, line 2

Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ πα- ρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀφιγμένοις παρὰ Καί- σαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦ- σθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρα γε- γραμμένην, δη- λοῦσαν ὅτι Πῶρος εἶη ὁ γράψας, ἔξα- κοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἶη δίοδόν τε παρέ- χειν ὅπῃ βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 1, section 73, line 25

συνῆν δέ, ὥς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγία ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγία, καθά- περ τοῦ- τον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέ- σοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν λίπ' ἀλη- λιμ- μένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ “Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ “τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανάτισας κεῖται.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 1

Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανή, μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά μέρη τῇ αὐτῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυ- τῆς τε καὶ τῆς

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἰνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένη μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρ- μανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευ- ρον τὸ σχῆμα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 11

τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἄρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Παταλη- νῆς, τε- λευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκεκμένην ἱκανῶς πρὸς νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περ- σίδα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 1, line 18

οἰκοῦσι δὲ Ἀρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι τῷ πο- ταμῷ Ἀρβει τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν, ὅσον χιλίων σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέ- αρχος· Ἰνδῶν δ' ἐστὶ μερίς καὶ αὕτη· εἴτ' Ὠρίται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακο- σίων, ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων ἑπτακισχίλιοι τετρα- κόσιοι, ὁ δὲ τῶν Καρ- μανίων τρισχίλιοι ἑπτακόσιοι μέ- χρι Περσίδος· ὥσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι τρισχίλιοι ἑννακόσιοι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 3, line 1

ὑπέρεται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδι- κῆς ἦττον ἔμπυρος τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεὲς πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμεί- νων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδου μάλιστα καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάν- δρου στρατιὰν ὁδεύουσιν ἀντὶ ὁρόφου καὶ στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐ- ωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότε- ρον τὸν ἀέρα ἔχουσιν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐ- τοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἄφοδον ἐπίτηδες συν- ἔβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν καὶ

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 5, line 17

φασὶ δὲ φι- λονεικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον καίπερ εἰδότα τὰς ἀπο- ρίας πρὸς τὴν κατέχουσιν δόξαν, ὡς Σεμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθεῖη μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτὰ, εἰ δύναίτο αὐτὸς τοσοῦτο στράτευμα διασῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 8, line 9

ὀρίζεσθαι μὲν γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἔω τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὅροις οἷς ἡ μὲν Παρθυνὴ πρὸς Μηδίαν ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παραϊτακηνὴν καὶ Περσίδα διώρισται· πλά- τος δὲ τῆς χώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ Πα- ροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν μύριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχιλίους φασί)· μῆκος δὲ ἀπὸ Κα- σπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέ- γραπται, διττόν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 8, line 25

μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὕτη ὁδός· εἴθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ

5.16. STRABO

ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον ἥτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισά-
δαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νό- τον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγι-
ανῆς· εἶτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μακροτέρα
ἐστὶν αὕτη ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχω- τῶν, σταδίων μυρίων πεντακισχιλίων
τριακοσίων ἢ πᾶσα.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 9, line 2

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη· παρὰ μὲν τὸν Ἰν- δὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρ-
κειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος, εἴτ' Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον, εἴτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γε-
δρωσηνοὶ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχου- σιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ πλάτη
τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 9, line 6

* τούτων δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσιν τινὰ Ἰνδοὶ πρότερον ὄντα Περ-
σῶν, ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν καὶ κατοικίας ἰδίας συνεστήσατο,
ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδρο- κόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβῶν
ἐλέφαν- τας πεντακοσίους.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 10, line 20

ἔστι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ Ἰνδικὰ τε καὶ Ἀριανὰ· τὰ
δὲ προς- ἄρκτια τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια .

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 10, line 23

διαχειμάσας δ' αὐτόθι ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν καὶ πόλιν κτίσας ὑπερήκρισεν
εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν πλὴν τερμίνθου θα- μνώδους ὀλίγης, ἀπορούμε-
νος καὶ τροφῆς ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκὶ χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν
ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ πεφυκός.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 11, line 1

Περὶ ταῦτα δὲ πού τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν Χααρηνὴν εἶναι συμβαί-
νει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη προσεχεστάτη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς *
Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρει- νῆς σταδίους μυρίου * ἑνακισχιλίου.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 13, line 1

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλείοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας,
ἀλλ' οὔτε ἀθρόων οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ
τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 2, section 14, line 2

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ παραλίας, ἀρκτικωτέρα δ'
ἐστὶ πολὺ τῆς τοῦ Ἰν- δοῦ ἐκβολῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκεται πρὸς νό-
τον εἰς τὴν μεγάλην θάλατταν, ποιήσασα δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν
ἀπὸ τῆς εὐδαί- μονος Ἀραβίας ἄκραν ἐν ἀπόψει οὔσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν
κόλπον ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περ- σίδι· πολλὴ δὲ κὰν τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτεινομένη με-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάτ- τουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 3, section 7, line 19

ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρα- τίας εἰς Βάκτρα καὶ Ἰνδοὺς πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῇ- ναι παρεσκεύασε, καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερι- σθέντων ὑπῆρ- ξεν.

Strabo Geogr., Geographica Book 15, chapter 3, section 11, line 13

ἡ μὲν δὴ μεσόγαια τοιαύ- τη· ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος μηδὲ καθοδηγῶν ἐπι- χωρίων τυγχάνειν ἡνίκα τῷ στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι προσόρμους οὐκ εἶχεν, οὐδ' ἄν- θρώπων εὐπορεῖν οἴος τ' ἦν τῶν ἡγήσομένων κατ' ἐμπειρίαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 1, section 9, line 3

Διαρρεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνά- πλους ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὠπιν καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἡ δὲ Ὠπὶς κώμη ἐμπόριον τῶν κύκλῳ τόπων) ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 2, section 39, line 11

θείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντις ἐτιμῶντο ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ὁ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυ- θαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστα θεσπίζων Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκυομάντις καὶ ἔτι οἱ λεγόμε- νοι λεκανομάντις καὶ ὑδρομάντις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυ- ρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνι- κοὶ οἰωνοσκόποι.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 2, line 21

τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπίᾳ βρέχεται τε θερινοῖς ὄμβροις καὶ δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰν- δικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἢ τε ἄλλη καὶ μελιτουρ- γεῖα δαψιλῇ, βοσκημά- των τε ἀφθονία πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὤν, ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 9, line 11

μετὰ δὲ τὴν Ἑλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐνδέρᾳ γυ- μνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλα- μίνους καὶ πεπυρα- κτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ

5.16. STRABO

γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας ζῶσιν, ἐπὰν δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾷς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 10, line 5

Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὥς πρὸς μεσημβρίαν οἱ κυνα- μολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων ἄγριοι καλούμενοι, κα- τάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θη- ρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξε- λαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τρο- πῶν μέχρι μέσου χειμῶνος.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 16, line 24

καὶ δρακόντων δ' εἴ- ρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαν- τας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 24, line 21

ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέ- τραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλoura τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλ- λους, νυνὶ δὲ τὸ πλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεί- λῳ· κατάγεται δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυδὸς ὄρμον· εἴθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαί- dos καμήλοις ἐν διώρυγι τοῦ Νεί- λου κειμένην· [εἴτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 25, line 4

Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέττα- ρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λί- βανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαί φασι, κα- σίαν δὲ καὶ ἐκ θάμνων· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι.

Strabo Geogr., Geographica Book 16, chapter 4, section 27, line 37

τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἂν τις ποιή- σαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ βασί- λειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 13, line 19

ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν το- σαῦτα προσωδεύ- ετο, τί χρή νομίσαι τὰ νῦν διὰ τοσαύ- της ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμπο- ρίων καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦ- τον;

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 13, line 24

πρότερον μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερ- κύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδι- κῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμώτατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους, ὥστε τὰ τέλη διπλά- σια συνάγεται τὰ μὲν εἰσαγωγικά· τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 45, line 8

ἐφάνη δὴ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 1, section 46, line 32

ὕπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπη- λαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κα- τεσκευασμένοι καὶ θέας ἄξιοι· ἐν δὲ ταῖς Θήβαις ἐπὶ τινων ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν ἐπικράτειαν, ὡς μέχρι Σκυ- θῶν καὶ Βακτρίων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας δια- τείναςσαν, καὶ φόρων πλῆθος καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 2, section 4, line 4

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰν- δοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰ- θίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἔστι κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὁμοίον τι πεπέρει τράχημα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 5, line 15

Βόγον δὲ τὸν βα- σιλέα τῶν Μαυρουσίων ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθίο- πας καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμπερῇ μεγέθη.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 7, line 33

τοὺς δὲ Φαρουσίους ἐνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγ- κατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 10, line 23

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν εἰ ἄρα τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Strabo Geogr., Geographica Book 17, chapter 3, section 24, line 21

τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρ- κτοῖς Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς.

Strabo Geogr., Fragmenta (0099: 003) "FGrH #91". Volume-Jacoby'-F 2a,91,F, fragment 3, line 2

STRABON II 1, 9: ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δημάχος (III)· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης (III)· Ὀνησίκριτος (134 T 11) δὲ καὶ Νέαρχος (133 T 14) καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἤδη.

5.17. MANETHO

5.17 Manetho

Manetho (play /'mæniθou/; Ancient Greek: *Μανέθων*, Manethōn, or *Μανέθως*, Manethōs) was an Egyptian historian and priest from Sebennytos (ancient Egyptian: Tjebnutjer) who lived during the Ptolemaic era, approximately during the 3rd century BC. While some historians maintain that Manetho was from Rome and composed his work c. 200 C.E. [1]

Manetho wrote the *Aegyptiaca* (History of Egypt). His work is of great interest to Egyptologists, and is often used as evidence for the chronology of the reigns of pharaohs. The earliest and only surviving reference to Manetho's *Aegyptiaca* is that of the Jewish historian Josephus in his work "Against Apion". (From Wikipedia¹⁶)

Manetho Astrol., *Apotelesmatica* (2583: 001) "Poetae bucolici et didactici", Ed. Koechly, A. Paris: Didot, 1862.

Manetho Astrol., *Apotelesmatica* Book 4, line 149

ἦν δὲ Σεληναίης ἐλικοδρόμος ἄστατος ἀστήρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχη κατὰ κόσμου ἀταρπὸν, καὶ μούνη Κυθήρεια συνῆ καλῶ Φαέθοντι, ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος ἐργοπόνους δείκνυσι, καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους ἔσσεσθαι, θριγκῶν τε καὶ εὐτοιχῶν κανονισμῶν κοσμήτας, μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.

Manetho Astrol., *Apotelesmatica* Book 1, line 297

εἰ δὲ Σεληναίης ἐλικώπιδος ἄστατος ἀστήρ Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμου ἀταρπὸν, καὶ μούνη Κυθήρεια συνῆ καλῶ Φαέθοντι, ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος ἐργοπόνους ῥέζει καὶ ζωγραφίης μεδέοντας, εὐφυέας θριγκῶν τε καὶ εὐτυχέας κανονισμῶν κοσμήτας, μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.

5.18 Eusebius

Eusebius (c. AD 263 – 339) (also called Eusebius of Caesarea and Eusebius Pamphili) was a Roman historian, exegete and Christian polemicist. He became the Bishop of Caesarea in Palestine about the year 314. Together with Pamphilus, he was a scholar of the Biblical canon. He wrote *Demonstrations of the Gospel*, *Preparations for the Gospel*, and *On Discrepancies*

16. <http://en.wikipedia.org/wiki/Manetho>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

between the Gospels, studies of the Biblical text. As "Father of Church History" he produced the Ecclesiastical History, On the Life of Pamphilus, the Chronicle and On the Martyrs. (From Wikipedia¹⁷)

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica (2018: 001) "Eusebius Werke, Band 8: Die Praeparatio evangelica", Ed. Mras, K. Berlin: Akademie-Verlag, 43.1:1954; 43.2:1956; Die griechischen christlichen Schriftsteller 43.1 & 43.2. Book 2, chapter 1, section 14, line 1

κτίσαι δὲ καὶ πόλεις οὐκ ὀλίγας ἐν Ἰνδοῖς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 2, chapter 2, section 5, line 1

στρατεῦσαι δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν τριετὴ χρόνῳ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 14, line 1

παρὰ Ἰνδοῖς καὶ Βάκτροις εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχμάνων, οἵτινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβονται, οὐκ ἐμψύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἶνου καὶ σίκερος μὴ γεύόμενοι, οὐ κακία τινὶ κοινωνοῦσι προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευόντων καὶ ἐταίρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 15, line 2

ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπίπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι· καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἀστέρων κεκωλύκασιν τούτους μὴ μαιφονεῖν καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν οὔτε οἱ κακοποιοὶ ἠνάγκασαν τοὺς Βραχμᾶνας κακουργεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 33, line 1

οἱ Μῆδοι πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέοντας παραβάλλουσι, καὶ οὐ πάντες σὺν τῇ μήνῃ τὸν Ἄρεα ἐφ' ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ ὑπὸ γῆν ἔχουσιν. Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καιόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 33, line 3

17. <http://en.wikipedia.org/wiki/Eusebius>

5.18. EUSEBIUS

Ἴνδοι τοὺς νεκροὺς καίουσιν, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καίόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 35, line 5

παντὶ ἔθνει καὶ πάσῃ ἡμέρᾳ καὶ παντὶ τῷ ὅπῳ τῆς γενέσεως γεννῶνται ἄνθρωποι· κρατεῖ δὲ ἐν ἐκάστῃ μοίρᾳ τῶν ἀνθρώπων νόμος καὶ ἔθος διὰ τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου· καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἡ γένεσις τοὺς Σῆρας μὴ θέλοντας φονεῦν ἢ τοὺς Βραχμᾶνας κρεοφαγεῖν ἢ τοὺς Πέρσας ἀθεμίτως μὴ γαμεῖν ἢ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ καίεσθαι ἢ τοὺς Μήδους μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ κυνῶν ἢ τοὺς Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τὰς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ γυναῖκας μὴ σωφρονεῖν ἢ τοὺς Ἑλλήνας μὴ γυμνάζεσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασιν ἢ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κρατεῖν ἢ τοὺς Γάλλους μὴ γαμεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγομέναις Μούσαις κοινωνεῖν· ἀλλ', ὡς προεῖπον, ἕκαστον ἔθνος καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων χρῆται τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθερίᾳ ὡς βούλεται καὶ ὅτε βούλεται, καὶ δουλεύει τῇ γενέσει καὶ τῇ φύσει δι' ἣν περικείται σάρκα, πῇ μὲν ὡς βούλεται, πῇ δὲ ὡς μὴ βούλεται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 6, chapter 10, section 38, line 2

μνημονεύειν τε ὀφείλετε ὧν προεῖπον, ὅτι καὶ ἐν ἐνὶ κλίματι καὶ ἐν μιᾷ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν εἰσιν ἀνθρωποφάγοι Ἰνδοὶ καὶ εἰσιν οἱ ἐμψύχων ἀπεχόμενοι· καὶ ὅτι οἱ Μαγουσαῖοι οὐκ ἐν Περσίδι μόνῃ τὰς θυγατέρας γαμοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, ὅπου ἂν οἰκήσωσι, τοὺς τῶν προγόνων φυλάσσοντες νόμους καὶ τῶν μυστηρίων αὐτῶν τὰς τελετάς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 9, chapter 5, section 5,6, line 3

<Ε>κεῖνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος, ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας, οὗτοι δ' εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων· καλοῦνται δέ, ὡς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 9, chapter 6, section 5, line 2

Ἔτι πρὸς τούτοις ἐξῆς ὑποβὰς τάδε φησί· “Φανερώτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάνορι συμβεβιωκὼς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ᾧδε γράφει· “Ἀπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 10, chapter 4, section 15, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀλλὰ γὰρ ὁ δηλούμενος τὰ παρ' ἐκάστοις σοφὰ πολυπραγμονῶν ἐπῆλθε Βαβυλῶνα καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Περσῶν, τοῖς τε μάγοις καὶ τοῖς ἱερεῦσι μαθητευόμενος, ἀκηκοέναι τε πρὸς τούτοις Βραχμάνων ἱστορήται (Ἰνδῶν δέ εἰσιν οὗτοι φιλόσοφοι) καὶ παρ' ὧν μὲν ἀστρολογίαν, παρ' ὧν δὲ γεωμετρίαν ἀριθμητικὴν τε παρ' ἐτέρων καὶ μουσικὴν καὶ ἄλλα παρ' ἄλλων συλλεξάμενος, μόνον παρὰ τῶν σοφῶν Ἑλλήνων ἔσχεν οὐδέν, πενία σοφίας καὶ ἀπορία συνοικούντων· ἔμπαλιν δ' οὖν τῶν ἔξωθεν αὐτῷ πεπορισμένων αἴτιος αὐτὸς τῆς μαθήσεως κατέστη τοῖς Ἑλλήσιν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 10, chapter 9, section 10, line 6

τοσαῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος ἔτους τῆς Κέκροπος βασιλείας τὸν ἀνωτέρω χρόνον ἀπαριθμούμενος ἐπὶ Νίνον ἤξει τὸν Ἀσσύριον, ὃν πρῶτόν φασι ἀπάσης τῆς Ἀσίας πλὴν Ἰνδῶν κεκρατηκέναι· οὗ Νίνος ἐπώνυμος πόλις, ἣ Νινευὴ παρ' Ἑβραίοις ὠνόμασται, καθ' ὃν Ζωροάστρης ὁ μάγος Βακτρίων ἐβασίλευσε.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 11, chapter 3, section 8, line 2

φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς Ἰνδῶν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 11, chapter 3, section 8, line 4

Ἀθήνησι γὰρ ἐντυχεῖν Σωκράτει τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἓνα τινὰ κᾶπειτα αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τί ποιῶν φιλοσοφοίη· τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι ζητῶν περὶ τοῦ ἀνθρωπείου βίου, καταγελάσαι τὸν Ἰνδόν, λέγοντα μὴ δύνασθαι τινα τὰ ἀνθρώπεια κατιδεῖν ἀγνοοῦντά γε τὰ θεῖα.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 13, chapter 3, section 26, line 4

8καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ μὴ ἡμῖν ψευδέσθωσαν· μηδ' αὖ ὑπὸ τούτων ἀναπειθόμεναι αἱ μητέρες τὰ παιδιά ἐκδειματούντων, λέγουσαι τοὺς μύθους κακῶς, ὥς ἄρα θεοί τινες περιέρχονται νύκτωρ πολλοῖς ζώοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι, ἵνα μὴ ἅμα μὲν εἰς θεοὺς βλασφημῶσιν, ἅμα δὲ τοὺς παῖδας ἀπεργάζωνται δειλοτέρους.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Praeparatio evangelica Book 13, chapter 3, section 43, line 5

εἰ δέ πη τὸν τοῦ θεοῦ λόγον εἰσάγουσιν ἐν εἴδει καὶ σχήματι ἀνθρωπείῳ παρὰ φαινόμενον, λεκτέον ὥς οὐ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων μύθους ὁμοίως Πρωτεῖ καὶ Θέτιδι καὶ Ἥρᾳ οὐδ' ὥς οἱ θεοὶ οἱ 8“περιερχόμενοι νύκτωρ πολλοῖς ζώοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι” καὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἀνθρώποις πεφνηνότες εἰσάγουσιν οἱ Ἑβραίων λόγοι, ἀλλ' ὥς αὐτὸς ὁ Πλάτων δεῖν ποτέ φησιν ἐπὶ φίλων εὐεργεσία, 8“ὅταν διὰ μανίαν ἢ τινα ἄνοιαν κακόν τι ἐπιχειρῶσι πράττειν, τότε ἀποτροπῆς ἕνεκα ὥς φάρμακον χρήσιμον γενέσθαι” τὴν τοῦ θεοῦ εἰς ἀνθρώπους πάροδον.

5.18. EUSEBIUS

Eusebius Scr. Eccl., Theol., *Historia ecclesiastica* (2018: 002) “Eusèbe de Césarée. Histoire ecclésiastique, 3 vols.”, Ed. Bardy, G. Paris: Cerf, 1:1952; 2:1955; 3:1958, Repr. 3:1967; Sources chrétiennes 31, 41, 55. Book 5, chapter 10, section 2, line 4

τοσαύτην δ’ οὖν φασιν αὐτὸν ἐκθυμοτάτῃ διαθέσει προθυμίαν περὶ τὸν θεῖον λόγον ἐνδείξασθαι, ὥς καὶ κήρυκα τοῦ κατὰ Χριστὸν εὐαγγελίου τοῖς ἐπ’ ἀνατολῆς ἔθνεσιν ἀναδειχθῆναι, μέχρι καὶ τῆς Ἰνδῶν στείλαμενον γῆς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., *Historia ecclesiastica* Book 5, chapter 10, section 3, line 2

ἦσαν γάρ, ἦσαν εἰς ἔτι τότε πλείους εὐαγγελιστὰι τοῦ λόγου, ἔνθεον ζῆλον ἀποστολικοῦ μιμήματος συνεισφέρειν ἐπ’ αὐξήσει καὶ οἰκοδομῇ τοῦ θείου λόγου προμηθούμενοι· ὧν εἷς γενόμενος καὶ ὁ Πάνταινος, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἐλθεῖν λέγεται, ἔνθα λόγος εὐρεῖν αὐτὸν προφθάσαν τὴν αὐτοῦ παρουσίαν τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον παρά τισιν αὐτόθι τὸν Χριστὸν ἐπεγνωκόσιν, οἷς Βαρθολομαῖον τῶν ἀποστόλων ἓνα κηρύξαι αὐτοῖς τε Ἑβραίων γράμμασι τὴν τοῦ Ματθαίου καταλείψαι γραφήν, ἣν καὶ σφῆξασθαι εἰς τὸν δηλούμενον χρόνον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., *De martyribus Palaestinae (recensio brevior)* (2018: 003) “Eusèbe de Césarée. Histoire ecclésiastique, vol. 3”, Ed. Bardy, G. Paris: Cerf, 1958, Repr. 1967; Sources chrétiennes 55. Chapter 6, section 2, line 4

ἔθους τὸ πρὶν ὄντος ἐπὶ βασιλέων, εἰ καὶ ἄλλοτε, τὰς φιλοτίμους θέας πλείους τοῖς θεαταῖς ἐμπαρέχειν θυμηδίας καινῶν καὶ ξένων τὰ τε συνήθη παραλλαττόντων θεαμάτων, ζῶων ἔσθ’ ὅπη τῶν ἐξ Ἰνδίας ἢ Αἰθιοπίας ἢ καὶ ἄλλοθεν εἰσκομιζομένων ἢ καὶ ἀνδρῶν ἐντέχνους τισὶ σωμασκήαις παραδόξους ψυχαγωγίας τοῖς ὁρώσιν ἐνδεικνυμένων, πάντως που καὶ τότε, οἷα βασιλέως τὰς θέας παρέχοντος, πλεῖόν τι καὶ παράδοξον χρῆν ὑπάρξαι ταῖς φιλοτιμίαις.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., *Demonstratio evangelica* (2018: 005) “Eusebius Werke, Band 6: Die Demonstratio evangelica”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1913; Die griechischen christlichen Schriftsteller 23. Book 1, chapter 2, section 13, line 8

τῆς τε γὰρ κατὰ σάρκα συγγενείας τίς ἦν πρὸς τὸν Ἀβραάμ συγγένεια Σκύθαις, φέρε εἰπεῖν, ἢ Αἰγυπτίοις ἢ Αἰθίοψιν ἢ Ἰνδοῖς ἢ Βρεττανοῖς ἢ Ἰσπανοῖς;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., *Demonstratio evangelica* Book 3, chapter 4, section 45, line 8

ἔστω γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκείας γῆς καλινδουμένους ἀγροῖ- κους ἄνδρας πλανᾶν καὶ πλανᾶσθαι, καὶ μὴ ἐφ’ ἡσυχίας βάλλεσθαι τὸ πρᾶγμα· κηρύττειν δ’ εἰς πάντας τὸ τοῦ Ἰησοῦ ὄνομα, καὶ τὰς παραδόξους πράξεις αὐτοῦ κατὰ τε ἀγροὺς καὶ κατὰ πόλιν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ αὐτὴν τε τὴν βασιλικωτάτην πόλιν νείμασθαι, τοὺς δὲ τὴν Περσῶν, τοὺς δὲ τὴν Ἀρμενίων, ἑτέρους δὲ τὸ Πάρθων ἔθνος, καὶ αὖ πάλιν τὸ Σκυθῶν, τινὰς δὲ ἤδη καὶ ἐπ’ αὐτὰ τῆς οἰκουμένης ἐλθεῖν τὰ ἄκρα, ἐπὶ τε τὴν Ἰνδῶν φθάσαι χώραν, καὶ ἑτέρους ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν παρελθεῖν ἐπὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τάς καλουμένας Βρεττανικάς νήσους, ταῦτα οὐκ ἔτ' ἔγωγε ἡγοῦμαι κατὰ ἄνθρωπον εἶναι, μή τί γε κατὰ εὐτελεῖς καὶ ιδιώτας, πολλοῦ δεῖ κατὰ πλάνους καὶ γόητας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Demonstratio evangelica Book 3, chapter 7, section 11, line 2

Πέρσας δὲ καὶ Ἀρμενίους, καὶ Χαλδαίους, καὶ Σκύθας, καὶ Ἰνδούς, καὶ εἴ τινα βαρβάρων γένοιτο ἔθνη, πῶς πείσομεν τῶν μὲν πατρίων θεῶν ἀφίστασθαι, ἕνα δὲ τὸν πάντων δημιουργὸν σέβειν;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon (2018: 011) “Eusebius Werke, Band 3.1: Das Onomastikon”, Ed. Klostermann, E. Leipzig: Hinrichs, 1904; Die griechischen christlichen Schriftsteller 11.1. Page 6, line 19

Αἰλάμ (Gen. 14, 1). ἐν ἐσχάτοις ἐστὶ <Παλαιστίνης> παρακειμένη τῇ πρὸς μεσημβρίαν ἐρήμῳ καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, πλωτῇ οὖσῃ τοῖς τε ἀπ' Αἰγύπτου περῶσι καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 80, line 24

χώρα πρὸς ἀνατολάς, <ἦν> προῖων ἐκ παρα- δείσου Φισῶν κυκλοῖ, ὁ παρ' Ἑλλησι Γάγγης, «ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερό- μενος».

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 82, line 2

καὶ ἐνὸς δὲ τῶν ἀπογόνων Νῶε ἦν ὄνομα Εὐειλάτ, ὃν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς Ἰώσιππος «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς <αὐτῇ> Σηρίας» κατοικῆσαι ἱστορεῖ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 102, line 1

ἄλλοι δὲ τὴν Ἰνδιαν ὑπε- τύπωσαν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 124, line 3

Μανασσῇ (Gen 10, 30). χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἣν κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰεκτὰν υἱοῦ Ἐβέρ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 150, line 14

Σωφειρά (Gen 10, 30). «ὄρος ἀνατολῶν» πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, παρ' ᾧ κατώκησαν υἱοὶ Ἰεκτὰν υἱοῦ Ἐβέρ, οὓς φησιν Ἰώσιππος «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς τε Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας» κα- τασχεῖν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 160, line 20

ὄρος ἀνατολῶν ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 166, line 9

ἔστιν δὲ ποταμὸς ὃν Ἕλληνες Γάγγην ὀνομάζουσιν· ἐκ μὲν τοῦ παραδείσου προ- ῖών, ἐπὶ δὲ «τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδίδωσιν εἰς τὸ πέλαγος».

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Onomasticon Page 176, line 15

ἦν δὲ καὶ ἐνὸς τῶν ἀπογόνων Ἐβέρ ὄνομα Οὐφείρ, οὗ <τούς> υἱοὺς «ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας» κατοικῆσαι Ἰώσιππος ἱστορεῖ, ἀφ' οὗ καὶ τὴν χώραν εἰκότως τῆς προσηγορίας τυχεῖν.

5.18. EUSEBIUS

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem (2018: 017) “Flavii Philostrati opera, vol. 1”, Ed. Kayser, C.L. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1964. Page 382, line 9

τὴν ἀπὸ Περ- σίδος ἐπ’ Ἰνδοὺς πορείαν ἄγει παραλαβὼν αὐτὸν ὁ λόγος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 382, line 27

ἐπὶ τούτοις ὁ Φιλόστρατος ὁ τάληθές τιμᾶν πρὸς τοῦ Φιλαλήθους μεμαρτυρημέ- νος, ὅρα τῆς ἀληθείας ὅποια δείγματα παρίστησι· γενόμενον παρ’ Ἰνδοῖς τὸν Ἀπολλώ- νιον παραστήσασθαι φησιν ἑρμηνέα καὶ δι’ αὐτοῦ προσδιαλέγεσθαι Φραώτη, τοῦτο δ’ εἶναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν ὄνομα, καὶ ὁ μικρῷ πρόσθεν κατ’ αὐτὸν πασῶν γλωσσῶν συνεῖς νῦν αὖ κατὰ τὸν αὐ- τὸν ἑρμηνέως δεῖται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 6

καὶ μεταξὺ ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς καὶ ταῦτα βάρβαρος ὢν τὴν φύσιν τὸν ἑρ- μηνέα ἐκποδὼν μεταστησάμενος Ἑλλάδι χρηταὶ πρὸς αὐτὸν τῇ ὁμιλίᾳ παιδείαν καὶ πολυμάθειαν ἐνδει- κνύμενος, ὁ δὲ οὐδ’ ὥς, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς τῆς παρ’ αὐτοῖς οὐκ ἁμαθῶς ἔχει φωνῆς δέον ἐπεφίλοτιμή- σατο, ἀλλὰ καὶ λαλοῦντος Ἑλλάδι γλώσση τοῦ Ἰν- δοῦ ἐκπλήττεται, ἣ φησιν ὁ Φιλόστρατος ἀκόλουθα, ὡς ἔοικεν, ἑαυτῷ γράφων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 22

οὐδὲ γὰρ ἐς διδασκάλους γε, οἶμαι, ἀναφέρεις, ἐπεὶ μηδὲ εἶναι Ἰνδοῖς (εἰκὸς) διδα- σκάλους τούτου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 383, line 27

εἶτα καὶ τισι τοῦ Ἰνδοῦ δικάζοντος περὶ θησαυροῦ φωραθέντος ἐν ἀγρῷ, πότερα τῷ πριαμένῳ ἢ τῷ τὸ χωρίον ἀποδο- μένῳ δέοι νεῖμαι τοῦτον, ὁ πάντα φιλόσοφος καὶ θεοῖς κεχαρισμένος ἐρωτηθεὶς ἐπικρίνει τῷ πρια- μένῳ, λογισμὸν δὴ αὐτοῖς ῥήμασιν ἐπειπὼν “ὥς οὐκ ἂν οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφείλοντο καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ’ αὖ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 387, line 7

ἐπὶ τοιούτῳ δὴ τῷ συμποσίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν Φιλόστρα- τον βασιλεὺς ἐγχωριάζων Ἰνδοῖς εἰσάγεται συμπίνων τοῖς φιλοσόφοις, τοῦτον δὲ ἐνυβρίζει καὶ ἐμπαρ- οινεῖν φιλοσοφίᾳ μεθύσκεσθαι τε παρ’ αὐτοῖς καὶ ἀντιπαρεξάγειν Ἥλίῳ καὶ ἀλαζονεύεσθαι ἱστορεῖ, καὶ πάλιν τὸν Ἀπολλώνιον δι’ ἑρμηνέως τὰ παρὰ τούτου μανθάνειν καὶ αὖ πάλιν πρὸς αὐτὸν διαλέ- γεσθαι ὑφερμηνεύοντος τοῦ Ἰάρχα· καὶ πῶς οὐ θαυ- μάζειν ἄξιον, ὅπως τὸν οὕτως ὕβριστὴν καὶ ἀτοπώ- τατον παροινεῖν καὶ μεθύσκεσθαι παρὰ τηλικούτοις εἰκὸς ἦν, ὃν οὐδὲ παρεῖναι ἄξιον ἐν φιλοσόφων μὴ

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 389, line 12

ταῦτα δὲ νῦν εἰπὼν ὁ τάληθές τιμᾶν παρὰ τῷ Φι- λαλήθει νενομισμένος μεθ’ ἕτερα τῆς γραφῆς, ὡς ἂν δὴ γοητεῖαν τῶν Βραχμάνων καταγνοὺς καὶ ταύ- της ἐλεύθερον καταστήσαι τὸν Ἀπολλώνιον φροντί- σας ἐπιφέρει φάσκων κατὰ λέξιν· “ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐθ’

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὅπως σοφίζονται αὐτά, ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἤξιον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 390, line 2

ἐπανελθόντα φησὶν ἀπὸ τῆς Ἰνδῶν χώρας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κοινωνὸν τῶν θεῶν πρὸς αὐτῶν τῶν θεῶν ἀνακεκηρῦχθαι, οἳ καὶ τοὺς κάμνοντας ὡς αὐτὸν ἐφ' ὑγείᾳ παρέπεμπον, καὶ δῆτα ὡς ἐξ Ἀράβων καὶ μάγων καὶ Ἰνδῶν παρά-δοξόν τινα καὶ θεῖον ἡμῖν αὐτὸν ἀγαγὼν παραδόξων ἐντεῦθεν ἀφηγημάτων κατάρχεται.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 390, line 12

καίτοι ἂν τις εἴποι εὐλόγως, ὅτι δὴ εἰ θειοτέρας ἢ κατ' ἀνθρώπον φύσεως ἦν, πά-λαι, ἀλλ' οὐ νῦν ἔδει, πρὸ τῆς δὲ ἐτέρων μεταλήψεως τῶν θαυμασιῶν κατάρχεσθαι, περιττὴ δ' ἂν καὶ ἡ ἐξ Ἀράβων αὐτῷ μάγων τε καὶ Ἰνδῶν διὰ σπουδῆς ἐπεχειρεῖτο πολυμάθεια, εἰ δὴ τις κατὰ τὴν δοθείσαν ὑπῆρξεν ὑπόθεσιν· ἀλλ' οὐ- τὸς γε κατὰ τὸν φιλαλήθη συγγραφέα νῦν δὴ πάρεστι μετὰ τοσούτους διδασκάλους τὴν σοφίαν ἐνεπιδει-κνύμενος, καὶ πρῶτα μὲν οἷα ἐξ Ἀράβων καὶ τῆς παρ' αὐτοῖς οἰωνιστικῆς ὁρμώμενος τὸν στρουθόν, ὃ τι καὶ βούλοιο τοὺς ἐτέρους ἐπὶ τροφήν παρακα-λῶν ἐφερμηνεύει τοῖς παροῦσιν, εἴτα δὲ λοιμοῦ (ἐν Ἐφέσῳ) προαισθόμενος προμαντεύεται τοῖς πολίταις.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 392, line 24

εἰ μὴ ἄρα, ἐπειδὴ νεκροῖς ὁμιλῶν εἰσῆκται, ἐπὶ τὸ ψυχρότερον μεταποιεῖ τὰς πεύ-σεις ὁ συγγραφεύς, ὡς ἂν ὑπεκλύσειε τὴν ὑπόνοιαν τοῦ πέρα τῶν προς-ηκόντων αὐτὸν περιειργάσθαι δοκεῖν, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἀπολογούμενον αὐτὸν ὑπογράφει, ὅτι μὴ κατὰ νεκρομαντείαν ὁ τρόπος αὐτῷ τῆς φανείσης ὅψεως γένοιτο, “οὔτε γὰρ βόθρον” εἶπεν “Ὀδυσσέως ὄρυ-ξάμενος, οὐδ' ἄρνων αἶμασι ψυχαγωγήσας, ἐς διὰ-λεξιν τοῦ Ἀχιλλέως ἦλθον, ἀλλ' εὐξάμενος ὅποσα τοῖς ἥρωσιν Ἰνδοὶ φασὶ δεῖν εὐξασθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 392, line 26

καὶ ταῦτα νῦν πρὸς τὸν ἐταῖρον ἀποσεμνύνεται ὁ μηδὲν μα-θεῖν παρ' Ἰνδῶν, μηδὲ ζηλῶσαι τὴν παρ' αὐτοῖς σο-φίαν πρὸς τοῦ συγγραφέως μεμαρτυρημένος.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 6

δαμονία κινήσει προέλεγε καὶ ὅτι τοῖς γόητα ἡγου-μένοις τὸν ἄνδρα οὐχ ὑγιαί-νει ὁ λόγος, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, σκεψώμεθα δὲ κάκεῖνα· οἱ γόητες, ἡγοῦμαι δὲ αὐτοὺς ἐγὼ κακοδαίμονεστάτους ἀνθρώ-πων, οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδῶλων χωροῦν-τες, οἱ δ' ἐς θυσίας βαρβάρους, οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπᾶσαι τι ἢ ἀλεῖψαι μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα, ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐκ Μοιρῶν καὶ προέλεγεν, ὡς ἀνάγκη ἔσεσθαι αὐτά, προέλεγε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ' ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαι-νον, ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὔθ' ὅπως σο-φίζονται αὐτά ἤρετο, οὔτε ἐδεήθη μα-θεῖν, ἀλλ' ἐπὶ μὲν, ζηλοῦν δὲ οὐκ ἤξιον.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 10

5.18. EUSEBIUS

ταῦτα δὲ λέγων δηλὸς ἐστὶ τοὺς περιβοήτους Ἰνδῶν φιλο- σόφους γόητας ἀπο- φαίνων.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 22

εἰς- ἥκται δὴ οὖν παρ' οἷς φησι γυμνοῖς Αἰγυπτίων, ῥή- μασιν αὐτοῖς ταῦτα φά- σκων· “οὐκ ἀπεικός τε πα- θεῖν μοι δοκῶ φιλοσοφίας ἡττηθεὶς εὖ κεκοσμημένης, ἣν ἐς τὸ πρόσφορον Ἰνδοὶ στείλαντες ἐφ' ὑψηλῆς τε καὶ θείας μηχανῆς ἐκκυκλοῦσιν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 395, line 29

καὶ Δομετιανῷ δὲ εἰσῆκται λέγων “καὶ τίς πρὸς Ἰάρχαν σοὶ πόλεμος ἢ πρὸς Φρα- ῶτην τοὺς Ἰνδούς;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 396, line 16

τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν ὁ Ἀπολλώνιος γεγονέναι τὴν ψυ- χὴν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ἰνδὸν ὁμιλίαις μικρῷ πρόσθεν ἡμῖν δεδήλωκε.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 407, line 17

δὴ γόητα αὐτὸν ὑπειλήφασιν αὐτὰ δὴ ταῦτα θαυ- μάξει λέγων Ἐμπεδοκλέα μὲν καὶ Πυθαγόραν καὶ Δημόκριτον τοῖς αὐτοῖς μάγοις ὠμιληκότας οὕτω ὑπῆλθαι τέχνη, Πλάτωνά τε παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τε καὶ προφητῶν πολλὰ παρειληφότα καὶ ταῦτα τοῖς ἰδίῳις ἀναμίξαντα λόγοις οὐδαμῶς δόξαι τισὶ μαγεύειν, τουτονὶ δὲ οὕτω γινώσκεσθαι παρ' ἀνθρώποις, ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς ὁρμῶτο σο- φίας, μάγον δὲ αὐτὸν πάλαι τε καὶ εἰσέτι νῦν νενο- μίσθαι τῷ μάγοις Βαβυλωνίων Ἰνδῶν τε Βραχμᾶσι καὶ τοῖς Αἰγυπτίων Γυμνοῖς ὠμιληκέναι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 409, line 18

καὶ ἔμπαλιν τίνι λόγῳ Πυθαγόραν σεμνολογῶν θαυμαστὸν ἐπιγράφη διδάσκαλον, καὶ Μοιρῶν παίγνιον, ἀλλ' οὐκ ἐραστὴν ὄντα φιλοσο- φίας οὐκ ἀπολείπεις ἐπαινῶν, Φραώτης δὲ καὶ Ἰάρ- χας (οἱ]1 Ἰνδῶν φιλόσοφοι τί μᾶλλον παρὰ σοὶ θεῶν ἀπηνέγ- καντο δόξαν μηδὲν τι παιδείας ἴδιον, μηδ' ἀρετῆς ἀπενεγκάμενοι κλέος;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 410, line 2

τί δὲ καί, εἰ αὐτῷ σοὶ πέπρωτο θεῖῳ ὄντι τὴν φύσιν ὑπερᾶραι βασιλέων δόξης, εἰς διδα- σκάλων ἐφοίτας καὶ φιλοσόφων Ἀραβίους τε καὶ Βα- βυλωνίων μάγους καὶ σοφοὺς Ἰνδῶν ἐπολυπραγμό- νεις;

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Contra Hieroclem Page 410, line 31

οὐκ οὐν θαυμάσιος οὔτε τῆς πρώτης γενέσεως καὶ τροφῆς, οὔτε τῆς ἐγκυκλίου παι-δείας, οὔτε τῆς ἐν ἀκμῇ σώφρονος ἀγωγῆς, οὔτ' ἀσκήσεως τῆς ἐν φι- λοσοφίᾳ, ἣν δ' ἄρα τις Μοιρῶν ἀνάγκη καὶ εἰς Βα- βυλωνίους ἐλαύνουσα, ὠθούμενος δ' ὥσπερ καὶ τοῖς Ἰνδῶν ὠμίλεις σοφοῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίων δὲ Γυμνοὺς οὐχ ἢ προαίρεσις, οὐδ' ὁ φιλοσοφίας πόθος, Μοῖρα δὲ ἦγεν ἄγχουσα καὶ ἐπὶ τὰ Γάδαιρα καὶ τὰς Ἡρακλεί-ους στήλας ἐϋόν τε καὶ ἐσπέριον Ὁκεανὸν ἀλᾶσθαι καὶ αὐταῖς ἀτράκτοις εἰς μάτην ἐξεβιάζετο περιστρέφεσθαι.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Commentarius in Isaiam (2018: 019) “Eusebius Werke, Band 9: Der Jesajakommentar”, Ed. Ziegler, J. Berlin: Akademie-Verlag, 1975; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book 1, section 63, line 112

Ἱστοροῦνται γοῦν τινες αὐτῶν μέχρι καὶ τῆς Περσῶν καὶ Ἰνδῶν διεληλυθέναι χώρας. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ προφήτου <Ἰδουμαῖοι> καὶ Ἀμμα- νῖται καὶ <Μωαβῖται> τὰ περὶ τὴν Ἰουδαίαν Ἀραβικὰ ἔθνη, πολέμια καὶ ἐχθρὰ τυγχάνειν τοῦ παρὰ Ἰουδαίοις τιμωμένου θεοῦ διὰ τὴν ἔκτοπον αὐτῶν εἰδωλο- λατρίαν εἰκότως τούτων αὐτῶν ὀνομαστὶ μνήμην ὁ λόγος ἐποιήσατο, ὥς καὶ αὐτῶν παραδεξομένων τὴν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κηρυχθησομένην θεοσεβείαν. διό φησι· <καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωὰβ τὰς χεῖρας ἐπιβα- λοῦσι, καὶ τοὺς υἱοὺς δὲ Ἀμμὼν ὑπακούσεσθαι> τῷ κηρύγματι προ- φητεύει.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini (2018: 020) “Eusebius Werke, Band 1.1: Über das Leben des Kaisers Konstantin”, Ed. Winkelmann, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1975; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Book Pin, chapter 4, section 50, line 1

Γάμοι Κωνσταντίου υἱοῦ αὐτοῦ καίσαρος. Ἰνδῶν πρεσβεία καὶ δῶρα.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 1, chapter 8, section 4, line 2

ἡμέροις γέ τοι καὶ σώφροσι θεοσεβείας παραγ- γέλμασι τὸν αὐτοῦ φραξάμενος στρατόν, ἐπῆλθε μὲν τὴν Βρεττανῶν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας ὠκεανῷ τῷ κατὰ δύοντα ἥλιον περιοριζομένῳ, τό τε Σκυθικὸν ἐπηγάγετο πᾶν, ὑπ’ αὐτῇ ἄρκτῳ μυρίοις βαρβάρων ἐξαλλάτ- τουσι γένεσι τεμνόμενον, ἥδη δὲ καὶ μεσημβρίας ἐπ’ ἔσχατα τὴν ἀρχὴν ἐκτείνας εἰς αὐτοὺς Βλέμμυάς τε καὶ Αἰθίοπας, οὐδὲ τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἄλλοτρίαν ἐποιεῖτο τὴν κτῆσιν, ἐπ’ αὐτὰ δὲ τὰ τῆς ὅλης οἰκουμένης τέρματα, Ἰνδῶν μέχρι τῶν ἐξωτάτῳ τῶν τε ἐν κύκλῳ περιοίκων τοῦ παντὸς τῆς γῆς τῷ βίῳ στοιχείου, φωτὸς εὐσεβείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, ἅπαντας εἶχεν ὑπηκόους, τοπάρχας ἐθνάρχας σατράπας βασιλέας παντοίων βαρβάρων ἐθνῶν ἐθελοντὶ ἀσπαζομένους καὶ χαίρον- τας τοῖς τε παρ’ αὐτῶν ξενίοις τε καὶ δώροις διαπρεσβευομένους καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν γνῶσιν τε καὶ φιλίαν περὶ πλείστου ποιούμενους, ὥστε καὶ γραφαῖς εἰκόνων αὐτὸν παρ’ αὐτοῖς τιμᾶν ἀνδριάντων τε ἀναθήμασι, μόνον τε αὐτοκρατόρων παρὰ τοῖς πᾶσι Κωνσταντῖνον γνωρίζεσθαι τε καὶ βοᾶσθαι.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 7, section 1, line 9

Συνεχεῖς γοῦν ἀπανταχόθεν οἱ διαπρεσβευόμενοι δῶρα τὰ παρ’ αὐτοῖς πο- λυτελεῖ διεκόμιζον, ὥς καὶ αὐτούς ποτε παρατυχόντας ἡμᾶς πρὸ τῆς αὐλείου τῶν βασιλείων πυλῶν στοιχηδὸν ἐν τάξει περιβλεπτα σχήματα βαρβάρων ἐστῶτα θεάσασθαι, οἷς ἑξαλλος μὲν ἢ στολή, διαλλάττων δ’ ὁ τῶν σχημάτων τρόπος, κόμη τε κεφαλῆς καὶ γενείου πάμπλου διεστῶσα, βλοσυρῶν τε ἦν προσώπων βάρβαρος καὶ καταπληκτικὴ τις ὄψις, σωμάτων θ’ ἡλικίας ὑπερ- βάλλοντα μεγέθη· καὶ οἷς μὲν ἐρυθραίνετο τὰ πρόσωπα, οἷς δὲ λευκότερα χιόνος ἦν, οἷς δ’ ἐβένου καὶ πίττης μελάντερα, οἱ δὲ μέσης

5.18. EUSEBIUS

μετεῖχον κράσεως, ἐπεὶ καὶ Βλεμμύων γένη Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν, οἳ διχθὰ δεδαΐαται ἔσχατοι ἀνδρῶν, τῇ τῶν εἰρημένων ἐθεωρεῖτο ἱστορία.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 50, section 1, line 1

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ἰνδῶν τῶν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον πρέσβεις ἀπῆντων δῶρα κομίζοντες, γένη δ' ἦν παντοῖα ἐξαστραπτόντων πολυτελῶν λίθων ζῳά τε τῶν παρ' ἡμῖν ἐγνωσμένων ἐναλλάττοντα τὴν φύσιν, ἃ δὴ προσῆγον τῷ βασιλεῖ, τὴν εἰς αὐτὸν Ὀκεανὸν δηλοῦντες αὐτοῦ κράτησιν, καὶ ὡς οἱ τῆς Ἰνδῶν χώρας καθηγεμόνες εἰκόνων γραφαῖς ἀνδριάντων τ' αὐτὸν ἀναθήμασι τιμῶντες αὐτοκράτορα καὶ βασιλέα γνωρίζειν ὠμολόγουν.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Vita Constantini Book 4, chapter 50, section 1, line 8

ἀρχομένῳ μὲν οὖν τῆς βασιλείας αὐτῷ οἱ πρὸς ἥλιον δύνοντα <ἐν> Ὀκεανῷ Βρεττανοὶ πρῶτοι καθυπετάττοντο, νῦν δ' Ἰνδῶν οἱ τὴν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον λαχόντες.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Constantini imperatoris oratio ad coetum sanctorum (2018: 021) “Eusebius Werke, Band 1: Über das Leben Constantins. Constantins Rede an die heilige Versammlung. Tricennatsrede an Constantin”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1902; Die griechischen christlichen Schriftsteller 7. Chapter 16, section 1, line 12

εἰρητο δὲ καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐνσωματώσεως, φανερά δ' ἦν καὶ ἡ αἰτία τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ, ὅπως τὰ ἐκ τῆς ἀδικίας τε καὶ ἀκολασίας ἐκφύοντα γεννήματα, λυμαινόμενα τοῖς δικαίοις ἔργοις καὶ τρόποις, ἀναιρεθείη, πᾶσα δὲ ἡ οἰκουμένη φρονήσεως τε καὶ σωφροσύνης μετ- ἄσχοι, ἐπικρατήσαντος σχεδὸν ἐν ταῖς πάντων ψυχαῖς τοῦ θεσπισ- θέντος ὑπὸ τοῦ σωτῆρος νόμου, καὶ θεοσεβείας μὲν ῥωσθείσης, δεισι- δαιμονίας δὲ ἐξαλειφθείσης, δι' ἣν οὐ μόνον ἀλόγων ζώων σφαγαί, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνων ἱερευμάτων θυσίαι καὶ ἐναγῇ μιάσματα βωμῶν ἐπενοήθη, κατὰ τε Αἰγυπτίους καὶ Ἀσσυρίους νόμους χαλκηλάτοις ἢ καὶ πλαστοῖς ἰνδάλμασιν σφαγιαζόντων ψυχὰς δικαίας.

Eusebius Scr. Eccl., Theol., De laudibus Constantini (2018: 022) “Eusebius Werke, vol. 1”, Ed. Heikel, I.A. Leipzig: Hinrichs, 1902; Die griechischen christlichen Schriftsteller 7. Chapter 6, section 21, line 8

θνητῶν δ' ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐδὲ ἀκοή τις διέγνω, ἀλλ' οὐδὲ νοῦς σάρκα ἡμφιεσμένος οἶός τε ἂν εἶη διαθρῆσαι ἃ τοῖς εὐσεβεῖα διακοσμησάμενοις προητοιμάσται, ὥσπερ οὖν καὶ σοί, βασι- λεῦ θεοσεβέστατε, ᾧ μόνῳ τῶν ἐξ αἰῶνος ἐντεῦθεν ἤδη τὸν ἀνθρώ- πειον ἀποκαθᾶραι βίον αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων παμβασιλεὺς θεὸς ἐδωρή- σατο, ᾧ καὶ τὸ αὐτοῦ σωτήριον ἀνέδειξε σημεῖον, δι' οὗ τὸν θάνα- τον καταγωνισάμενος τὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡγείρε θρίαμβον· ὃ δὴ νικητικὸν τρόπαιον, δαιμόνων ἀποτρόπαιον, τοῖς τῆς πλάνης ἰνδάλ- μασιν ἀντιπαρατάξας τὰς κατὰ πάντων ἀθέων πολεμίων τε καὶ βαρβάρων ἤδη δὲ καὶ αὐτῶν δαιμόνων, ἄλλων τουτωνὶ βαρβάρων, ἤρατο νίκας.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Generalis elementaria introductio (= Eclogae propheticae) (2018: 023) “Eusebii Pamphili episcopi Caesariensis eclogae propheticae”, Ed. Gaisford, T. Oxford: Oxford University Press, 1842. Page 111, line 12

Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πάνθηρ τῷ Ἑφραιμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα. Ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ τοῦ αὐτοῦ προφήτου ὁ Κύριος περὶ ἑαυτοῦ φησιν τὸ, καὶ ἔσομαι ὡς πάνθηρ, ἀναγκαῖον ἰδεῖν τὰ ἱστορούμενα [ἄ] περὶ τοῦ ζῶον· καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Διδύμου Φυσικῶν ταῦτα παραθετέον· Πάνθηρ τὸ ζῶον οὐ μόνον ἐστὶ κατὰ τὸ σῶμα εὐμορφον, καθάπερ ἄστερωπος, ἀλλ’ ἐπεὶ πέφυκεν εὐπνους ὑπερβάλλει καὶ τῶν παρ’ Ἰνδοῖς ἄρωμάτων ἐν εὐωδία· οὗτος ἕως οὗ οὐ πεπείνηκεν ἐν τῇ καταδύσει μένει, θέλων οἰκουρὸς τις εἶναι· ἐπ’ ἃν δὲ τροφῆς ἐπιθυμήσῃ μεταλαβεῖν, προσελθὼν βαδίζει μόνον· τὰ δ’ ἄλλα θηρία ἀλίσκόμενα ὑπὸ τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τῆς περὶ τὸ σῶμα ἀκολουθεῖ κηλούμενα· ὁ δὲ πλάγιος τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ ἐπιτήδειον αὐτῷ θηρίον αἰρεθῆναι περιβλέπει καὶ ἐπιπηδήσας ἔχει. Τὰ μὲν δὴ περὶ τῆς φύσεως τοῦ ζῶου τοιαῦτα· ὅπως δ’ ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου δύναμιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς

Eusebius Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Psalmos (2018: 034); MPG 23–24. Volume 23, page 1101, line 11

Πῶς δὲ ἀληθεύσει περὶ αὐτοῦ φάσκων ὁ Θεὸς, Θήσομαι αὐτὸν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασι- λεῦσι τῆς γῆς; Πότ’ οὖν ὁ Δαυὶδ παρὰ Πέρσαις φέρε, ἢ Σκύθαις, ἢ Ἰνδοῖς, ἢ Αἰθίοψιν, ἢ Μαύροις, ἢ Σπάνοις, ἢ Βρετανοῖς, ἢ παρὰ τοῖς λοιποῖς τῶν ἐθνῶν βασιλεῦσιν ὑψώθη;

5.19 Pseudo-Galenus

“” (From Wikipedia¹⁸)

Pseudo-Galenus Med., An animal sit quod est in utero (0530: 002) “Galenus qui fertur libellus Eὐ ζῶον τὸ κατὰ γαστρός”, Ed. Wagner, H., 1914; Diss. Marburg.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν (0530: 003) “Anecdota Atheniensia et alia, vol. 2”, Ed. Delatte, A. Paris: Droz, 1939. Page 390, line 1

καρυόφυλλον τὸ ἐκ τῆς Ἰνδίας κομιζόμενον.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 19

λιμνεία σφραγὶς πηλὸς λίμνης Ἰνδικῆς.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 24

μαλάβαθρον ἥτοι φύλλον Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 390, line 28

νάρδου Ἰνδικοῦ ἥτοι μαλάβαθρον.

Pseudo-Galenus Med., Λέξεις βοτανῶν Page 392, line 21

18.

5.19. PSEUDO-GALENUS

φύλλου ἰνδικοῦ ἥτοι μα- λαβάθρου φύλλων.

Pseudo-Galenus Med., *Introductio seu medicus* (0530: 012) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 760, line 6

προτρεπτικὰ δὲ ὅσα κινεῖ καὶ προ- τρέπει τὰ φάρμακα, ὥς μὲν ἀγαρικὸν, ἔρις, ῥέον δὲ Ἴν- δικὸν, στάχυς· ἐντεριώνην δὲ κολοκυνθίδος, τραγάκανθα· σκαμμωνίαν δὲ, ἀλόη, ἢ χυλὸς κράμβης, ἢ ῥόδων, ἢ σπέρ- ματα.

Pseudo-Galenus Med., *De remediis parabilibus libri iii* (0530: 029) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 429, line 17

ἀλκυό- νιον Ἰνδικὸν ἐν οἴνῳ τριπτὸν διακλυζέσθω καὶ ἴστησι τὴν κίνησιν.

Pseudo-Galenus Med., *De succedaneis liber* (0530: 031) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 19”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1830, Repr. 1965. Volume 19, page 724, line 11

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς, ἀλόης χλωρᾶς φύλλα, γλαύκιον, λύκιον ἢ κενταύριον.

Pseudo-Galenus Med., *De succedaneis liber* Volume 19, page 725, line 9

ἀντὶ Ἀρμενίου, μέλαν Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., *De succedaneis liber* Volume 19, page 733, line 10

ἀντὶ κροκομάγματος, ἀλόη Ἰνδική ἢ ἀγάλλοχον Ἰνδικόν.

Pseudo-Galenus Med., *De succedaneis liber* Volume 19, page 735, line 16

ἀντὶ μαλαβάθρου, κασσία σφαιρίτης ἢ ναρδοστάχυς ἢ τρά- κτυλος ἢ νάρδος Ἰν- δική.

Pseudo-Galenus Med., *De succedaneis liber* Volume 19, page 737, line 9

ἀντὶ νάρδου ἀγρίας, νάρδος Ἰνδική.

Pseudo-Galenus Med., *De succedaneis liber* Volume 19, page 737, line 10

ἀντὶ νάρδου Ἰνδικῆς, νάρδος Κελτική.

Pseudo-Galenus Med., *De theriaca ad Pamphilianum* (0530: 032) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 14”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1827, Repr. 1965. Volume 14, page 306, line 14

νάρδου Ἰνδικῆς, μαλαβάθρου φύλλων, ἀνὰ ⚭ * ιστ', σμύρ- νης, κρόκου, ἀνὰ ⚭ ιβ'.

Pseudo-Galenus Med., *De theriaca ad Pamphilianum* Volume 14, page 308, line 12

δικτάμνου Κρητικοῦ, σχοίνου ἄνθους, λιβάνου ἄρρενος, τερ- μινθίνης Χίας, κασ- σίας σύριγγος μελαίνης, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀνὰ ⚭ στ'.

Pseudo-Galenus Med., *De historia philosophica* (0530: 042) “Doxographi Graeci”, Ed. Diels, H. Berlin: Reimer, 1879, Repr. 1965. Section 3, line 44

ὅσπερ <Θεόφραστον> προεστήσατο τῆς κατ' αὐτὸν αἰρέσεως καὶ τὸν <Στρά- τωνα> προήγαγεν εἰς ἰδιὸν τινα χαρακτῆρα φυσιολογίας *** [εἰσὶ δὲ τῶν γεννικω- τέρων φιλοσόφων Ἰνδικες δύο, τινὲς μὲν Ἰταλιῶται, ὧν <Πυθαγόρας> εὐρετὴς γεγένη-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ται, καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἑλαίαν ἀκμάσας] *** ταύτης δὲ λέγεται κατάρξαι <Ξενοφάνης> ὁ Κολοφώνιος ἀπορητικῆς μᾶλλον ἢ δογματικῆς τοῖς πολλοῖς εἶναι δοκούσης.

Pseudo-Galenus Med., *De optima secta ad Thrasybulum liber* (0530: 043) “Claudii Galeni opera omnia, vol. 1”, Ed. Kühn, C.G. Leipzig: Knobloch, 1821, Repr. 1964. Volume 1, page 178, line 10

ἡμῖν μὲν γὰρ παρὰ φύσιν, τοῖς Ἰνδοῖς δὲ κατὰ φύσιν.

5.20 Theophilus of Antioch

Theophilus, Patriarch of Antioch,[1] succeeded Eros c. 169, and was succeeded by Maximus I c. 183, according to Henry Fynes Clinton,[2] but these dates are only approximations. His death probably occurred between 183 and 185.[3]

We gather from his writings (the only remaining being his apology to Autolycus) that he was born a pagan, not far from the Tigris and Euphrates, and was led to embrace Christianity by studying the Holy Scriptures, especially the prophetic books.[4] He makes no reference to his office in his existing writings, nor is any other fact in his life recorded. Eusebius, however, speaks of the zeal which he and the other chief shepherds displayed in driving away the heretics who were attacking Christ's flock, with special mention of his work against Marcion.[5] He made contributions to the departments of Christian literature, polemics, exegetics, and apologetics. William Sanday[6] describes him as “one of the precursors of that group of writers who, from Irenaeus to Cyprian, not only break the obscurity which rests on the earliest history of the Church, but alike in the East and in the West carry it to the front in literary eminence, and distance all their heathen contemporaries”.

he one undoubted extant work of Theophilus, the 7th Bishop of Antioch (c. 169–c. 183), is his *Apology to Autolycus* (*Apologia ad Autolycum*), a series of books defending Christianity written to a pagan friend. (From Wikipedia¹⁹)

Theophilus Apol., *Ad Autolycum* (1725: 001) “Theophilus of Antioch. *Ad Autolycum*”, Ed. Grant, R.M. Oxford: Clarendon Press, 1970. Book 3, section 5, line 10

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophilus_of_Antioch

5.21. BASIL OF CAESAREA

ἔτι δὲ καὶ παρὰ Ἰνδοῖς μυθεύει κατεσθίεσθαι τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων.

5.21 Basil of Caesarea

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position.

In addition to his work as a theologian, Basil was known for his care of the poor and underprivileged. Basil established guidelines for monastic life which focus on community life, liturgical prayer, and manual labour. Together with Pachomius he is remembered as a father of communal monasticism in Eastern Christianity. He is considered a saint by the traditions of both Eastern and Western Christianity. (From Wikipedia²⁰)

Basilus Scr. Eccl., Homilia in pentecosten (2800: 012); MPG 52. Volume 52, page 811, line 54

Ὡ τῶν παραδόξων θαυμάτων! ἀπόστολος ἐλά- λει, καὶ Ἰνδὸς ἐδιδάσκετο· Ἑβραῖος ἐφθέγγετο, καὶ βάρβαρος ἐπαιδεύετο· ἡ χάρις ἐξηχεῖτο, καὶ ἀκοὴ τὸν λόγον ἐδέχετο· Γότθοι τὴν φωνὴν ἐπεγίνωσκον, καὶ Αἰθίοπες τὴν γλῶτταν ἐγνώριζον· Πέρσαι τοῦ λαλοῦντος ἐθαύμαζον, καὶ ἔθνη βάρβαρα ὑπὸ μιᾶς ἡρδεύετο γλώττης.

Basilus Scr. Eccl., De vita et miraculis sanctae Theclae libri ii [Sp.] Book 1, section 22, line 22

Καὶ εἴ τις ἔγνω τὸν ἐκ Τυανέων τῶν Καππαδοκῶν Ἀπολλώνιον παρὰ τοῖς τὸν ἐκείνου βίον ἀναγεγραφόσιν – ἵνα ἐκ τῶν πάνυ πολλῶν τὸ περιφανέστερον εἰπώμεν – , ἔγνω που πάντως καὶ τῆς κατὰ τὴν γοητείαν τοῦ ἀνδρὸς τέχνης τὰ μαιρὰ καὶ δυσ- αγῇ ἀποτελέσματα, θεαγωγίας τέ τινας καὶ ψυχαγωγίας καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεις καὶ λανθανούσας ἀνοσιουργίας· ὥς καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς Γυμνοσοφιστῶν μήτε εἰσδεχθῆναι σπουδαίως, ἀλλὰ γὰρ καὶ θᾶπτον ἀποπεμφθῆναι, ὥς οὐκ εὐαγῆς οὐδὲ ὁσιος ἄνθρωπος, οὐδὲ φιλόσοφος ἀληθῶς, πολὺ δὲ τοῦ κατὰ τὴν γοη- τείαν μι- άσματος ἔχων.

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

5.22 <Perictione>

Perictione or Periktione (Greek: Περικτιόνη; 5th century BC) was the mother of the Greek philosopher Plato.

Two spurious works attributed to Perictione have survived in fragments. These are *On the Harmony of Women* and *On Wisdom*. The works do not date from the same time, and are usually assigned to a Perictione I and a Perictione II.[4] Both works belong to the pseudonymous Pythagorean literature. *On the Harmony of Women*, concerns the duties of a woman to her husband, her marriage, and to her parents; it is written in Ionic Greek, and probably dates to the late 4th or 3rd century BC.[5] *On Wisdom* offers a philosophical definition of wisdom; it is written in Doric Greek, and probably dates to the 3rd or 2nd century BC.[5] (From Wikipedia²¹)

<Perictione> Phil., *Fragmenta* (1572: 001) “The Pythagorean texts of the Hellenistic period”, Ed. Thesleff, H. Åbo: Åbo Akademi, 1965. Page 143, line 22

ὥστ’ οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέ-
ξεται πολυτεχνίησι τρίχας, οὐδ’ ἀλείψεται Ἀραβίης ὀσμῆς ἐμπνέοντα, οὐδὲ χρίσεται
πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραί- νουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλ-
μοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνεωμένη, οὐδὲ λούσεται θαμινά.

5.23 Polybius

“” (From Wikipedia²²)

Polybius Hist., *Historiae* (0543: 001) “Polybii historiae, vols. 1–4”, Ed. Büttner-Wobst, T. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904, Repr. 1:1962; 2–3:1965; 4:1967. Book 1, chapter 40, section 15, line 2

θηρία δὲ σὺν αὐ- τοῖς μὲν Ἰνδοῖς ἔλαβε δέκα, τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀπερρι-
φόντων μετὰ τὴν μάχην περιελασάμε- νος ἐκυρίευσεν πάντων.

Polybius Hist., *Historiae* Book 3, chapter 46, section 7, line 1

τῶν δὲ θηρίων εἰθισμένων τοῖς Ἰνδοῖς μέχρι μὲν πρὸς τὸ ὕγρον αἰεὶ πειθαρχεῖν, εἰς
δὲ τὸ ὕδωρ ἐμβαίνειν οὐδαμῶς ἔτι τολμώντων, ἦγον διὰ τοῦ χώματος δύο προθέμενοι
θηλείας, πειθαρχούν- των αὐταῖς τῶν θηρίων.

Polybius Hist., *Historiae* Book 3, chapter 46, section 11, line 3

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Perictione>

22.

5.24. DIOGENES LAERTIUS

καὶ τοιούτῳ δὴ τρόπῳ προσαρμοζομένων αἰεὶ σχε- διῶν δυεῖν, τὰ πλεῖστα τῶν θηρίων ἐπὶ τούτων διεκομίσθη, τινὰ δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον ἀπέρ- ριψεν εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ διὰ τὸν φόβον· ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ἀπολέσθαι συνέβη πάντας, τοὺς δ' ἐλέφαντας διασωθῆναι.

Polybius Hist., Historiae Book 5, chapter 84, section 6, line 4

τὰ δὲ πλεῖστα τῶν τοῦ Πτολεμαίου θηρίων ἀπεδει- λία τὴν μάχην, ὅπερ ἔθος ἐστὶ ποιεῖν τοῖς Λιβυκοῖς ἐλέφασιν· τὴν γὰρ ὁσμὴν καὶ φωνὴν οὐ μένουσιν, ἀλλὰ καὶ κατα- πεπληγμένοι τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύ- ναμιν, ὥς γ' ἔμοι δοκεῖ, φεύγουσιν εὐθέως ἐξ ἀπο- στήματος τοὺς Ἰνδικοὺς ἐλέφαντας· ὃ καὶ τότε συνέβη γενέσθαι.

Polybius Hist., Historiae Book 11, chapter 1, section 12, line 3

τῶν δὲ θηρίων τὰ μὲν ἕξ ἅμα τοῖς ἀνδράσιν ἔπεσε, τὰ δὲ τέτταρα διωσάμενα τὰς τάξεις ὕστερον ἐάλω μεμονωμένα καὶ ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Polybius Hist., Historiae Book 11, chapter 34, section 11, line 2

ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Καύ- κασον καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἰνδικήν, τὴν τε φιλίαν ἀνε- νεώσατο τὴν πρὸς τὸν Σοφαγασῆνον τὸν βασιλέα τῶν Ἰνδῶν, καὶ λαβὼν ἐλέφαντας, ὥστε γενέσθαι τοὺς ἅπαντας εἰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντ', ἔτι δὲ σιτομετρήσας πάλιν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν, αὐτὸς μὲν ἀνέξευξε μετὰ τῆς στρατιᾶς, Ἀνδροσθένην δὲ τὸν Κυ- ζικηνὸν ἐπὶ τῆς ἀνακομιδῆς ἀπέλιπε τῆς γάξης τῆς ὁμολογηθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως.

Polybius Hist., Historiae Book 34, chapter 13, section 1, line 1

δε αἰσια.

Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμι- δώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἑρατοσθένει.

5.24 Diogenes Laertius

Diogenes Laertius (play /daɪˈɒdʒiːniːz leɪˈɜːrtjəs/; Greek: Διογένης Λαέρτιος, Diogenēs Laertios; fl. c. 3rd century AD) was a biographer of the Greek philosophers. Nothing is known about his life, but his surviving *Lives and Opinions of Eminent Philosophers* is one of the principal surviving sources for the history of Greek philosophy. (From Wikipedia²³)

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum (0004: 001) “Diogenis Laertii vitae philosophorum, 2 vols.”, Ed. Long, H.S. Oxford: Clarendon Press, 1964, Repr. 1966. Book 1, section 1, line 3

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Diogenes_Laertius

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις Μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ γυμνοσοφιστὰς παρ' Ἰνδοῖς, παρὰ τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους Δρυΐδας καὶ Σεμνο- θεούς, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Μαγικῷ (Rose 35) καὶ Σωτίων ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 35, line 8

τοῖς τε γυμνοσοφισταῖς φασὶ τινες συμμῖξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδίᾳ καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 61, line 5

<ΠΥΡΡΩΝ>

Πύρρων Ἡλεῖος Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ· ὥς φησι δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς (FGrH 244 F 39), πρότερον ἦν ζωγράφος, καὶ ἤκουσε Βρύσσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὥς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς (FGrH 273 F 92), εἴτ' Ἀναξάρχου, ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὥς καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 63, line 3

τοῦτο δὲ ποιεῖν ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινος ὀνειδίζοντος Ἀναξάρχῳ ὥς οὐκ ἂν ἕτερόν τινα διδάξαι οὗτος ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὰς βασιλικὰς θεραπεύων.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 65, line 6

καὶ πάλιν ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς (PPF 9 B 67. 1 – 2, 5)· τοῦτό μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι, πῶς ποτ' ἀνὴρ ὅτ' ἄγεις ῥᾶστα μεθ' ἡσυχίης μούνος ἐν ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύων.

Diogenes Laertius Biogr., Vitae philosophorum Book 9, section 105, line 7

καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς οὕτω λέγει (PPF 9 B 69), ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ σθένει οὔπερ ἂν ἔλθῃ.

5.25 Juba II Rex Mauretaniae

Who is this?

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta (1452: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 30, line 8

Σελεύκου τε τοῦ Νικάνορος κτῆμα ἄδει Ἰνδὸν ἐλέφαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβίωναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρατείας φησίν.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 1

.. iuba in aethiopia gigni tradit in litoribus amnis, quem Nilum vocamus, et inde nomen trahere. Aelian. N. A. XV, 8: Ἀριστος ἄρα ὁ Ἰνδικὸς (μάρ- γαρος) γίνεται, καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 8

5.26. DIOPHANTUS

Γίνεσθαι δέ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, καὶ τοῦ Βρεττανικοῦ ἠττάσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 66, line 9

Ὁ δὲ ἐν Ἰνδία χερσαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι κρυπτάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνισταμένου, ἀλλὰ τοῦ ὀρυκτοῦ.

Juba II Rex Mauretaniae <Hist.>, Fragmenta Fragment 87, line 3

. οἱ δὲ Δεύνυσον, ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης· δεῦνον δὲ τὸν βασι- λέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὡς Ἰόβας.

5.26 Diophantus

Diophantus of Alexandria (Ancient Greek: *Διόφαντος ὁ Ἀλεξανδρεύς*. b. between A.D. 200 and 214, d. between 284 and 298 at age 84), sometimes called "the father of algebra", though this is greatly disputed [1], was an Alexandrian Greek mathematician[2][3][4][5] and the author of a series of books called *Arithmetica*. These texts deal with solving algebraic equations, many of which are now lost. In studying *Arithmetica*, Pierre de Fermat concluded that a certain equation considered by Diophantus had no solutions, and noted without elaboration that he had found "a truly marvelous proof of this proposition," now referred to as Fermat's Last Theorem. This led to tremendous advances in number theory, and the study of Diophantine equations ("Diophantine geometry") and of Diophantine approximations remain important areas of mathematical research. Diophantus was the first Greek mathematician who recognized fractions as numbers; thus he allowed positive rational numbers for the coefficients and solutions. In modern use, Diophantine equations are usually algebraic equations with integer coefficients, for which integer solutions are sought. Diophantus also made advances in mathematical notation. (From Wikipedia²⁴)

Diophantus Math., Fragmentum [Sp.] (e cod. Paris. suppl. gr. 387, fol. 181r) (2039: 003) "Diophanti Alexandrini opera omnia, vol. 2", Ed. Tannery, P. Leipzig: Teubner, 1895, Repr. 1974. Volume 2, page 3, line 7

καὶ ἡ μὲν μία ἔχει οὕτως· ἀπόγραψαι τοιοῦτον ἀριθμὸν κατὰ τὴν τάξιν τῆς <Ἰνδικῆς> μεθόδου· εἴτα ἄρξαι ἀπὸ δεξιῶν ἐπὶ ἀριστερά, καθ' ἕκαστον δὲ στοιχεῖον λέγε· γίνεται· οὐ γίνεται· γίνεται· οὐ γίνεται· ἕως ἂν τελειωθῶσι τὰ στοιχεῖα, καὶ εἰ μὲν τύχη

24. <http://en.wikipedia.org/wiki/Diophantus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὸ τελευταῖον ὑπὸ τὸ γίνε-ται, ἄρξαι τοῦ μερισμοῦ ἐκεῖθεν· εἰ δὲ ὑπὸ τὸ οὐ γίνεται, καταλιπὼν τὸ τελευταῖον στοιχεῖον ἄρξαι τοῦ μερισμοῦ ἀπὸ τοῦ μετ’ αὐτὸ στοιχείου τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐν ᾧ δηλονότι φθάνει τὸ γίνεται.

5.27 Diogenianus

gation, search

Diogenianus was a Greek grammarian from Heraclea in Pontus (or in Caria) who flourished during the reign of Hadrian.[1] He was the author of an alphabetical lexicon, chiefly of poetical words, abridged from the great lexicon (*Περὶ γλωσσῶν*) of Pamphilus of Alexandria (AD 50) and other similar works. It was also known by the title *Περιεργασπένητες* (for the use of "industrious poor students"). It formed the basis of the lexicon, or rather glossary, of Hesychius of Alexandria, which is described in the preface as a new edition of the work of Diogenianus. We still possess a collection of proverbs under his name, probably an abridgment of the collection made by himself from his lexicon (ed. by Ernst von Leutsch and Friedrich Wilhelm Schneidewin in *Paroemiographi Graeci*, 1. 1839). Diogenianus was also the author of an Anthology of epigrams about rivers, lakes, cliffs, mountains and mountain-tops (*Ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον περὶ ποταμῶν λιμνῶν κρηνῶν ὄρων ἀκρωρείων*) (Anthology of epigramse etc.); and of a list (with map) of all the towns in the world.

Erasmus attributed the origins of this Latin parable to Diogenianus — *piscem natum docem* (teach fish how to swim).[2] (From Wikipedia²⁵)

Diogenianus Gramm., *Paroemiae* (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133) (0097: 002) "Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2", Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 20, line 6

Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγεί-σης νεκρὸν εὐρὼν φοροῦντα δακτύλιον καὶ τοῦτον περιελό-μενος φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης ὀρᾶσθαι καὶ μὴ ὅταν βούληται, εἶχε παρ’ ἑαυτῷ· μεθ’ οὗ καὶ κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐβασίλευεν Ἰνδῶν.

25. <http://en.wikipedia.org/wiki/Diogenianus>

5.28. POLYAENUS

Diogenianus Gramm., *Paroemiae* (epitome operis sub nomine Diogeniani) (e cod. Vindob. 133) Centuria 3, section 95, line 1

<Ψιττακὸς † Ἰνδέστιος:> ἐπὶ τῶν μιμουμένων τινάς· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὄρνειον ὥστε ἀνθρωπίνην προΐεσθαι φωνήν.

5.28 Polyaeus

Polyaenus or Polyenus (play /ˌpɒliːˈnəs/;[1] see ae (æ) vs. e; Greek: Πολύαινος, Poluainos, "many proverbs") was a 2nd century Macedonian author, known best for his *Stratagems in War* (in Greek, *Στρατηγήματα*), which has been preserved. The *Suda*[2] calls him a rhetorician, and Polyaenus himself writes that he was accustomed to plead causes before the emperor.[3] He dedicated *Stratagems in War* to Marcus Aurelius (161–180) and Verus (161–169), while they were engaged in the Parthian war (162–165), about 163 CE, at which time he was too old to accompany them in their campaigns.[4] (From Wikipedia²⁶)

Polyaenus Rhet., *Strategemata* (0616: 001) "Polyaeni strategematon libri viii", Ed. Woelfflin, E., Melber, J. Leipzig: Teubner, 1887, Repr. 1970. Book 1, chapter 1, section 1, line 1

Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλαύνων, ἵνα δέχοντο αἱ πόλεις αὐτὸν, ὅπλοις μὲν φανεροῖς τὴν στρατιὰν οὐχ' ὥπλισεν, ἐσθῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι· δόρατα ἦν κισσῷ πεπυκασμένα· ὁ θύρσος εἶχεν αἰχμήν· κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις ἐσήμαινεν ἀντὶ σάλπιγγος καὶ οἶνου τοὺς πολεμίους γεύων εἰς ὄρχησιν ἔτρεπεν καὶ ὅσα ἄλλα Βακχικὰ ὄργια.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 1, section 1, line 8

πάντα δὲ ἦν Διονύσου στρατηγήματα, οἷς Ἰνδοὺς καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν ἐχειρώσατο.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 1, section 2, line 1

Διόνυσος ἐν Ἰνδικῇ τῆς στρατιᾶς οὐ φερούσης τὸ φλογῶδες τοῦ ἀέρος κατελάβετο τρικόρυφον ὅρος τῆς Ἰνδικῆς.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 1, section 3, line 1

Διόνυσος Ἰνδοὺς ἐλὼν αὐτοὺς τε Ἰνδοὺς καὶ Ἀμαζόνas ἄγων συμμάχους εἰς τὴν Βακτρίων ἐνέ- βαλεν· ὀρίζει δὲ τὴν Βακτρίαν ποταμὸς Σαράγγης.

Polyaenus Rhet., *Strategemata* Book 1, chapter 3, section 4, line 1

Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρα ἐποίησατο, ἣν ἐκάλεσε Πανδαίην.

26. <http://en.wikipedia.org/wiki/Polyaenus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 1, chapter 3, section 4, line 2

ταύτη νείμας μοῖραν τῆς Ἰνδικῆς πρὸς μεσημβρίαν καθήκουσαν εἰς θάλασσαν δι-
ένειμε τοὺς ἀρχομένους εἰς κώμας τξέ' προστάξας καθ' ἑκά- στην ἡμέραν μίαν κώμην
ἀποφέρειν τὸν βασιλειον φόρον, ἵνα τοὺς ἤδη δόντας ἔχοι συμμάχους ἢ βασι- λεύ-
ουσα κατανοοῦσα ἀεὶ τοὺς δοῦναι ὀφείλοντας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 1

Ἀλέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς καὶ τὸν Ὑδάσπην ποτα- μὸν διαβαίνειν ἔμελλεν· Πῶρος
Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέ- κεινα τοῦ ποταμοῦ παρετάσσετο, καὶ διαβαίνειν ἀδύ- νατον ἦν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 8

τοῦτο ἐγίγνετο πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὥστε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγέλασαν
τῆς δειλίας τῶν πολεμίων καὶ συμπαραθέοντες ἐπαύσαντο, ὥς οὐκ ἂν ποτε διαβῆναι
τολμησάντων, οἱ τοσάκις οὐκ ἐθάρρησαν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 9, line 13

Ἀλέξανδρος δὲ ὀξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὄχθας ἀναδραμῶν, ἐπι- βὰς πλοίων καὶ
ζευγμάτων καὶ διφθερῶν χόρτου πε- πληρωμένων διέβη τὸν ποταμὸν ἑξαπατήσας
Ἰνδοὺς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίστῳ.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 10, line 1

Ἀλέξανδρος κατέστρεψε τὴν Ἰνδῶν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 10, line 3

τῶν δὲ στρα- τιωτῶν ἐφελκομένων λάφυρα Περσικὰ καὶ πλοῦτον ὑπέρογκον ἐπὶ
τῶν ἀμαξῶν καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς μά- χην οὐκ ἀναγκαίαν ἡγουμένων τοσαῦτα δὴ
κεκτημέ- νων, πρῶτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τὰς τῶν ἄλλων.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 20, line 1

Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῆς Ἰνδικῆς ἐχυρῷ προσεκά- θητο· φοβηθέντες Ἰνδοὶ συνέ-
θεντο μεθ' ὅπλων ἐξελ- θεῖν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 20, line 5

Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τὴν δύ- ναμιν τῶν Ἰνδῶν ἐπιβοωμένων τὰς συνθήκας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 21, line 16

ὁπότε οὖν οἱ τοῦ λαιοῦ μέρους τὴν δεξιὰν οὐρα- γίαν ἰδόντες ἀλαλάξαντες προσ-
ῆγον, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐφ' ἡνίαν στρέφοντες ἐπῆγον τοῖς Ἰνδοῖς· οἱ
δὲ συγκλεισθῆναι φοβηθέντες ὥρμησαν ὁμοῦ πάντες ἐπὶ τὴν στενὴν ἑξοδον, ὥστε
οἱ μὲν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀνηροῦντο, οἱ δὲ πλείους ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι
διεφθείροντο.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 22, line 21

ἐν τούτῳ φθάνουσιν οἱ περὶ τὸν Ἀλέ- ξανδρον ἵππεῖς ἐκπεριελθόντες καὶ κατὰ
νώτου συνε- λάσαντες τοὺς Ἰνδοὺς τελεωτάτην νίκην ἀνείλοντο (μεθ' ἣν βασιλεὺς
Ἰνδικῆς Ἀλέξανδρος ἦν).

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 24, line 6

5.29. DIONYSIUS PERIEGETES

ἐν γοῦν Βάκτροις καὶ Ὑρκανίοις καὶ Ἰνδοῖς δικάζων εἶχε τὴν σκηνὴν ὧδε πεποιημένην.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 1

Ἀλέξανδρος Καθαίους, μοῖραν Ἰνδῶν ἐξ ἀπονοίας ἀντιστάσαν ἡβηδὸν ἔκτεινε καὶ πόλιν αὐτῶν Σάγγαλα τὴν καρτερωτάτην κατέσκαψεν.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 3

διῆκε τοὺς Ἰνδοὺς φήμη πονηρὰ ὥς Ἀλεξάνδρου φονικῶς καὶ βαρ- βαρικῶς πολεμοῦντος.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 6

ὁ δὲ μεταβάλλειν τὴν δόξαν βουλόμενος ἄλλην πόλιν (διὰ) τῆς Ἰνδικῆς ἐλὼν, ὁμήρους λαβὼν, σπείσας ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθεν εὐ- μεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, τάξας πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ὁμήρους, γέροντας, παῖδας, γυναῖκας.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 3, section 30, line 13

αὐτίκα ἡ φήμη δια- δραμοῦσα ἔπεισεν Ἰνδοὺς ἐκόντας Ἀλέξανδρον δέχεσθαι.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 6, section 3, line 7

Ἀντίγονος τοῦ λοιποῦ προσέταξε τοῖς Ἰνδοῖς τρέφειν ὥς μετὰ τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν κραυγὴν τὰ θηρία φέρειν ἐθίζοιτο.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 4, chapter 21, section 1, line 2

Περσεὺς Ῥωμαίων ἐλέφαντας ἀγόντων τοὺς μὲν ἐκ Λιβύης, τοὺς δὲ Ἰνδοὺς παρὰ Ἀντιόχου Συρίας βασιλέως, ἵνα μὴ καινὸν καὶ φοβερὸν τοῖς ἵπποις τὸ θηρίον φανείη, προσέταξε τοῖς χειροτέχναις εἰδῶλα ξύλινα κατασκευάζειν ἐλεφάντων ιδέαν καὶ χροᾶν ἔχοντα.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 6, chapter 50, section t, line 1

Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος εἰς Ἔφεσον ὑπὸ Περδίκου κατεπέμφθη κριθησόμενος κατὰ τοὺς νόμους· Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Κόδρος διάραντες εἰς Ἀθήνας ἐσώθησαν, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἀκούσαντες εἰς Ἔφεσον ἐπανελθόντες καὶ τὸν ἀδελφὸν Διόδωρον ἀνέσωσαν. ΠΙΝΔ*αΡΟΣ.

Polyaenus Rhet., Strategemata Book 8, chapter 50, section 1, line 27

καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἔπεισαν τοὺς ὑπηκόους, ἐφ' ὅσον μεταπεμφθεῖς ὑπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἤκεν ὁ πατήρ τῆς ἀνηρημένης καὶ διαπέμ- πων ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πεφονευμένου παιδὸς καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερενίκης ὥς ἔτι ζώντων ἐπιστολὰς ἀπὸ τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς χωρὶς πολέμου καὶ μάχης ἐκράτησε τῷ στρατηγῇ τῆς Παναρίστης χρησάμενος.

5.29 Dionysius Periegetes

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Dionysius Periegetes (Διονύσιος ὁ Περιηγητής, literally Dionysius the Voyager or Traveller, often Latinized to Dionysius Periegeta) was the author of a description of the habitable world in Greek hexameter verse written in a terse and elegant style. His lifedates, and indeed his origins, are not known, but he is believed to have been from Alexandria and to have flourished around the time of Hadrian (r. 117–138 CE), though some put him as late as the end of the 3rd century.

The work enjoyed popularity in ancient times as a schoolbook. It was translated into Latin by Rufus Festus Avienus, and by the grammarian Priscian. There is a commentary by Eustathius of Thessalonica. (From Wikipedia²⁷)

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* (0084: 001) “Dionysios von Alexandria. Das Lied von der Welt”, Ed. Brodersen, K. Hildesheim: Olms, 1994. Line 37

εἷς μὲν ἑὼν, πολλῆσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς· ἦτοι μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύριοιο Ἄτλας Ἑσπέριος κικλήσκεται, αὐτὰρ ὑπερθεν πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν, πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε Κρόνιον τε· ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν εἶνεκ' ἀφαυροῦ ἡελίου· βράδιον γὰρ ὑπεῖρ ἄλα τήνδε φαίνει, αἰεὶ δὲ σκιερῆσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν· αὐτὰρ ὅθι πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποισιν, ἠῶον καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης· ἄγχι δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθίοπιον καλέουσιν πρὸς νότον ἔνθα τε πολλὸς ἀοικίητου χθονὸς ἀγκῶν ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένους ἡελίοισιν.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 578

οὐχ οὕτω Θρήϊκος ἐπ' ἡόσιν Ἀψύνθοιο Βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον Εἰραφιῶτην, οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτη Διονύσῳ, ὥς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 625

σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων ἡπείρων, ἐτέρωθεν ἀλίγκιον εἶδεϊ κώνου, ἐλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολῆς μυχὰ πάσης, ἔνθα τε καὶ στήλαι Θηβαιγενέος Διονύσου ἐστᾶσιν, πυμάτοιο παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο, Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὐρεσιν, ἔνθα τε Γάγγης λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 639

μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν, ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος ἄχρι καὶ Ἰνδῶν, ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε ἵχνεσιν ὀρθότατον· Ταῦρον δέ ἐ κικλήσκουσιν, οὐνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀρθόκραιρον ὀδεύει, οὐρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 701

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Periegetes

5.29. DIONYSIUS PERIEGETES

τῷ δ' ἐνὶ ναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων, οἳ ποτε Πυρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο, ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες, καὶ Καμαριτάων φύλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν καὶ μετὰ Ἀηνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἦθεα γαίης.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 890

οἴσθα γάρ, ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας, πᾶσαν ἕως Ἰνδῶν Ἀσίην ὄρος ἀνδιχα τέμνειν.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 893

κεῖνό τοι ἐν πλευροῖσι βορειότερον τελείτο, Νεῖλος δ' ἐσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἑῶν Ἰνδικὸς Ὠκεανός· νότιον δ' ἄλὸς οἶδματ' Ἐρυθρῆς.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 1074

χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χοάσπης, ἔλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρὰ τε ρείων χθόνα Σούσων.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 1088

τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἔλκεται γαῖα, γείτων Ὠκεανοῦ μεγακῆτεος, οἷσι πρὸς αὐγάς Ἰνδὸν παρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν, ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἰσι θαλάσσης, λαβρότατος ῥόον ὥκυν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων, ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἡνεμόεντος.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 1107

πρὸς δ' αὐγάς Ἰνδῶν ἐρατὴ παραπέπταται αἶα, πασῶν πυμάτη, παρὰ χεῖλεσιν Ὠκεανοῖο, ἣν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν ἡέλιος πρώτησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσιν.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 1132

ἦτοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε πάσῃσιν λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἶδεῖ ῥόμβου· ἀλλὰ τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν Ἰνδὸς γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἄλὸς οἶδματ' Ἐρυθρῆς, Γάγγης δ' εἰς αὐγάς, ὁ δὲ Καύκασος ἐς δύσιν ἄρκτων.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 1137

καὶ τὴν μὲν πολλοὶ τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν, οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφὶς κεκριμένοι, ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας Ἰνδοῦ Δαρδανέες, τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ὑδάσπης.

Dionysius Perieg., *Orbis descriptio* Line 1161

αὐτὸς δ' ὀππότε φύλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν, Ἡμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν ἔλκεται ἡώοιο μέγας ῥόος Ὠκεανοῖο.

Dionysius Perieg., *Ixeuticon sive De aucupio* (paraphrasis) (olim sub auctore Eutecnio) (0084: 003) “Dionysii ixeuticon seu de aucupio libri tres in epitomen metro solutam redacti”, Ed. Garzya, A. Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 1, section 32, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἀκήκοα δέ, ὥς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις εἴη γονέων ἄτερ καὶ μίξεως χωρὶς ὑφιστάμενος, φοῖνιξ ὄνομα, καὶ βιοῦν φασιν ἐπὶ πλεῖστον καὶ μετὰ πάσης ἀφοβίας αὐτόν, ὥς οὔτε τόξοις, οὔτε λίθοις, οὔτε καλάμοις ἢ πάγαις τῶν ἀνδρῶν τι κατ' αὐτοῦ ποιεῖν πειρωμένων.

5.30 <Damigeron Magus>

Who is this?

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) (2655: 002) “Ein unedierter Tractat περὶ λίθων ”, Ed. Mesk, J., 1897; Wiener Studien. Page 319, line 3

οὗτος ὁ λίθος γεν- νᾶται ἐν Ἰνδίᾳ, ὅπου ὁ Φισῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ παραδείσου ἔρχεται· οὗτος ὄρασιν ἔχει ὁμοίαν τῇ χλόῃ τῆς γῆς καὶ ὁ μὲν πρᾶσώδης οὗτος καλεῖται νερωιανός· ὁ δὲ παρὰ τοῦτον ὑποχλωριάζων λέγεται σμάρα- γδος ὑακτορίζων· ἐὰν δὲ ἢ ὑπόχλωρος, ἀσπροειδὴς ἔλαττον τούτου, λέγεται τακτώριος.

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) Page 319, line 26

γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ ὁ προγεγραμμένος.

<Damigeron Magus>, De lapidibus (e codd. Vat. gr. 578 + Ambros. 95 sup.) Page 320, line 18

Λίθος ὀνυχίτης· οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας.

5.31 Favorinus

Jump to: navigation, search

Favorinus of Arelate (ca. 80–160 AD) was a Roman sophist and philosopher who flourished during the reign of Hadrian.

He was of Gaulish ancestry, born in Arelate (Arles). He is described as a hermaphrodite (ἀνδρόθελος) by birth. He received an exquisite education, first in Gallia Narbonensis and then in Rome, and at an early age began his lifelong travels through Greece, Italy and the East. His extensive knowledge, combined with great oratorical powers, raised him to eminence both in Athens and in Rome. With Plutarch, with Herodes Atticus, to whom he bequeathed his library at Rome, with Demetrius the Cynic, Cornelius Fronto,

5.32. CHRYSERMUS OF ALEXANDRIA

Aulus Gellius, and with Hadrian himself, he lived on intimate terms; his great rival, whom he violently attacked in his later years, was Polemon of Smyrna. (From Wikipedia²⁸)

Favorinus Phil., Rhet., Fragmenta (1377: 003) “Favorino di Arelate. Opere”, Ed. Barigazzi, A. Florence: Monnier, 1966. Fragment 85, line 1

Steph. Byz. Ἀραχωτοί· πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχώτου ποταμοῦ ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτη.

5.32 Chrysermus of Alexandria

(IDélos 1525). C. lived in about 150-120 BC; administrative official, ‘relative of king Ptolemy’, exegete (i.e. head of the civil service in Alexandria), director of the museum and ἐπὶ τῶν ἰατρῶν, a title that is often understood to mean the person responsible for all Egyptian doctors, which in turn led to the conclusion that there was a state organization of doctors. Kudlien is of the opinion that the title refers to the person responsible for the person in char... (From Brill’s New Pauly²⁹)

[Chrysermus] Hist., Fragmenta (2195: 002) “FGH 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t4, line 1

Φωραθέντος δὲ τούτου, Ἀγησίλαος ὁ πατήρ μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμέ- νους πλίνθῳ φράξας, λιμῶ ἀπέκτεινεν· ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἄταφον ἔρριψεν· ὡς Χρύσερμος ἐν δευτέρῳ Ἱστορικῶν. INΔ*IKΑ.

[Chrysermus] Hist., Fragmenta Fragment 4, line 9

– Κατορύσσουσι δὲ κατ’ ἐνιαυτὸν γραῦν κατάκριτον, παρὰ τὸν ὀνομαζόμενον λόφον Θηρόγονον· ἅμα γὰρ τὴν πρεσβῦτιν ἐρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται, καὶ τὰ περιϋπτάμενα τῶν ἀλόγων ζώων κατεσθίει· καθὼς Χρύσερμος ἐν π’ (η’?) Ἰνδικῶν.

5.33 Athenaeus Mechanicus

28. <http://en.wikipedia.org/wiki/Favorinus>

29. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/chrysermus-of-alexandria-e233990?s.num=12>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Athenaeus Mechanicus is the author of a book on siegecraft, *On Machines* (Ancient Greek: *Περὶ μηχανημάτων*). He is identified by modern scholars with Athenaeus of Seleucia, a member of the Peripatetic school active in the mid-to-late 1st century BC, at Rome and elsewhere.[1][2]

The treatise is addressed to Marcus Claudius Marcellus, and thus will have been composed before Marcellus' death in 23 BC (and possibly at a time when its addressee was preparing to go out on campaign).[1] It describes a number of siege engines. Among the earlier mechanics cited as sources by Athenaeus are Agesistratus, Diades of Pella, and Philo of Byzantium. Whitehead and Blyth analyze the treatise into a preface, a section on "good practice," a section on "bad practice," a section on Athenaeus' own innovations, and an epilogue "emphasizing preparation for war as a deterrent, and defending Athenaeus' own record against unnamed critics." [2] The work is technical but not without signs of Athenaeus' philosophical culture: "He comes across as a philosopher, and he expounds about time and opportunity, but also claims to be enough of a technical expert to devise new machines, and to describe old ones accurately." [1] Much of Athenaeus' work (9.4-27.6) is closely parallel to Vitruvius, *De architectura* 10.13-16, a fact probably to be explained by the two authors' shared reliance on a common source. [6] (From Wikipedia³⁰)

Athenaeus Mech., *De machinis* (1204: 001) "Griechische Poliorketiker, vol. 1", Ed. Schneider, R. Berlin: Weidmann, 1912; *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F.* 12, no. 5. Section 5, line 8

Ὅθεν οὐ κακῶς δόξειεν ἂν πρὸς αὐτοὺς εἰρηκέναι Κάλανος ὁ Ἰνδός· Ἑλλήνων δὲ φιλοσόφοις οὐκ ἔξ- ομοιούμεθα, παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν πραγμάτων πολλοὶ λόγοι ἀναλίσκονται· ἡμεῖς δέ, φησὶν, ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐλάχιστα εἰώ- θαμεν παραγγέλλειν, ὅπως εὐμνημόνευτα πᾶσιν ᾗ.

5.34 Oppian of Apamea

Oppian or Oppianus (Ancient Greek: Ὀππιανός) was the name of the authors of two (or three) didactic poems in Greek hexameters, formerly identified,

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Athenaeus_Mechanicus

5.34. OPPIAN OF APAMEA

but now generally regarded[citation needed] as two different persons: Oppian of Corycus (or Anazarbus) in Cilicia; and Oppian of Apamea (or Pella) in Syria.

Oppian of Apamea (or Pella) in Syria. His extant poem on hunting (*Cynegetica*) is dedicated to the emperor Caracalla, so that it must have been written after 211. It consists of about 2150 lines, and is divided into four books, the last of which, seems incomplete. The author evidently knew the *Halieutica*, and perhaps intended his poem as a supplement. Like his namesake, he shows considerable knowledge of his subject and close observation of nature; but in style and poetical merit he is inferior to him. His versification also is less correct. The improbability of there having been two poets of the same name, writing on subjects so closely akin and such near contemporaries, may perhaps be explained by assuming that the real name of the author of the *Cynegetica* was not Oppian, but that he has been confused with his predecessor. In any case, it seems clear that the two were not identical.

A third poem on bird-catching (*Ixeutika*), also formerly attributed to an Oppian, is lost; a paraphrase in Greek prose by a certain Eutecnius is extant. The author is probably one Dionysius, who is mentioned by the *Suda* as the author of a treatise on stones (*Lithiaca*). (From Wikipedia³¹)

Oppianus Epic., *Cynegetica* (0024: 001) “Oppian, Colluthus, Tryphiodorus”, Ed. Mair, A.W. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1963. Book 3, line 259

Ἔστι δ' ἐϋκρήμνοις ἐπὶ τέρμασιν Αἰθιοπῶν ἱππάγρων πολὺ φῶλον, ἀκαχμένον
ιοφόροις δοιοῖς χαυλιόδοις· ποδῶν γε μὲν οὐ μίαν ὀπλήν, χηλὴν δ' αὖ φορέουσι δι-
πλὴν, ἰκέλην ἐλάφοισι· χαίτη δ' αὖχενίη μεσάτην ῥάχιν ἀμφιβιβῶσα οὐρήν ἐς νεάτην
μετανίσσεται· οὐδὲ βροτείην δουλосύνην ἔτλη ποθ' ὑπερφιάλον γένος αἰνόν· ἀλλ' εἰ
καὶ ποθ' ἔλοιεν ἐϋστρέπτοις βρόχοισιν ἱππαγρον δολίοις λόχοις μελανόχροες Ἰνδοί,
οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χεῖλεσιν αἶψα πάσασθαι οὔτε πιεῖν, ὅλοός δὲ φέρειν ζυγὸν
ἔπλετο δοῦλον.

Oppianus Epic., *Cynegetica* Book 4, line 165

οὐ τοῖον Γάγγαο ῥόος πρόσθ' ἡελίοιο Ἴνδον ὑπὲρ δάπεδον Μαρυανδέα λαὸν ἀμεί-
βων μυκάται βρύχημα πελώριον, ὅππότε κρημνῶν ἐκπροθορῶν ἐκάλυψε μέλαν δέμας
αἰγιαλοῖο· ὅστε καὶ εὐρύτατός περ ἔων καὶ τ' εἴκοσιν ἄλλοις κυρτοῦται ποταμοῖσι
κορυσσόμενος λάβρον ὕδωρ· οἶον ἐπισμαραγεῖ δρῖος ἄσπετον ἡδὲ χαράδραι βρυχη-
θμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμεται δ' ὅλος αἰθήρ.

31. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oppian>

5.35 *Physiologus*

Allegorical stories about animals.

The *Physiologus* is a didactic text written or compiled in Greek by an unknown author, in Alexandria; its composition has been traditionally dated to the 2nd century AD by readers who saw parallels with writings of Clement of Alexandria, who is asserted to have known the text, though Alan Scott[1] has made a case for a date at the end of the third or in the 4th century. The *Physiologus* consists of descriptions of animals, birds, and fantastic creatures, sometimes stones and plants, provided with moral content. Each animal is described, and an anecdote follows, from which the moral and symbolic qualities of the animal are derived. Manuscripts are often, but not always, given illustrations, often lavish.

The story is told of the lion whose cubs are born dead and receive life when the old lion breathes upon them, and of the phoenix which burns itself to death and rises on the third day from the ashes; both are taken as types of Christ. The unicorn also which only permits itself to be captured in the lap of a pure virgin is a type of the Incarnation; the pelican that sheds its own blood in order to sprinkle its dead young, so that they may live again, is a type of the salvation of mankind by the death of Christ on the Cross.

Some allegories set forth the deceptive enticements of the Devil and his defeat by Christ; others present qualities as examples to be imitated or avoided. (From Wikipedia³²)

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) (2654: 001) “*Physiologus*”, Ed. Sbordone, F. Rome: Dante Alighieri–Albrighi, Segati, 1936, Repr. 1976. Section 7, line 4

Ἔστι πετεινὸν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, φοῖνιξ λεγόμενον· κατὰ πεντακόσια ἔτη εἰσέρχεται εἰς τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου, καὶ γεμίζει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἄρωμάτων, καὶ σημαίνει τῷ ἱερεῖ τῆς Ἡλιουπόλεως τῷ μηνὶ τῷ νέῳ, τῷ Νησᾶν ἢ τῷ Ἀδάρ, τουτέστι τῷ Φαμενώθ ἢ τῷ Φαρμουθί.

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) Section 19, line 6

Ἐὰν οὖν ἔγκυος γένηται, πορεύεται ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ λαμβάνει τὸν εὐτόκιον λίθον.

Physiologus, *Physiologus* (redactio prima) Section 34, line 1

Ἔστι δένδρον ἐν τῇ Ἰνδικῇ περιδέξιον καλούμενον, ὃ δὲ καρπὸς αὐτοῦ γλυκύτατός ἐστι καὶ χρηστὸς σφόδρα.

32. <http://en.wikipedia.org/wiki/Physiologus>

5.36. CORNELIUS ALEXANDER POLYHISTOR

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 44b, line 1

Ἐν δὲ τῇ Ἰνδία ἦν ἡ παροῦσα πῖνα φυτευτὴ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὕστερου-
μέν<ω> γλυκαίων ὕδατων· τὸ<ν> Δαιμάϊον μῆνα ὕδατοφορᾷ ἐν Ἰνδία, καὶ δεομένη ἡ
πῖνα γλυκαίου ὕδατος, ἐξέρχεται ἄνω τῆς θαλάσσης, καὶ βροντᾷ καὶ <ᾱ>στράπτει
καὶ βρέχει, καὶ ἡ πῖνα δέχεται τὴν βοήν τῆς βροντῆς καὶ τὸ πῦρ <τὸ> φλογ<ίζον> τῆς
ἀστραπῆς καὶ τὴν στάξιν τοῦ ὕδατος, εὐθὺς δὲ πάλιν πορεύεται εἰς τὰ ἴδια.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line t

Περὶ λίθου ἰνδικοῦ.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line 1

Ἔστι λίθος ἰνδικός, [ὀνόματι βατράχιος], τοιαύτην φύσιν ἔχων· ἐὰν ἄνθρωπος
ὕδρωπικὸς τυγχάνῃ, οἱ τεχνῖται ἱατροὶ ζητοῦσι τὸν λίθον ἐκεῖ-
νον, καὶ δεσμεύουσιν
αὐτὸν τῷ ὕδρωπικῷ ὥρας τρεῖς, καὶ ὅλα τὰ ὕδατα συμπίνει τοῦ ὕδρωπικοῦ ὁ λίθος.

Physiologus, Physiologus (redactio prima) Section 46, line 14

Καλῶς οὖν ὁ Φυσιολόγος ἔλεξε περὶ τοῦ ἰνδικοῦ λίθου.

5.36 Cornelius Alexander Polyhistor

Lucius Cornelius Alexander Polyhistor (Ancient Greek: Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ; flourished in the first half of the 1st century B.C.; also called Alexander of Miletus) was a Greek scholar who was enslaved by the Romans during the Mithridatic War and taken to Rome as a tutor. After his release, he continued to live in Italy as a Roman citizen. He was so productive a writer that he earned the surname polyhistor. The majority of his writings are now lost, but the fragments that remain shed valuable light on antiquarian and eastern Mediterranean subjects.[1] Among his works were historical and geographical accounts of nearly all the countries of the ancient world, and the book Upon the Jews (Ancient Greek: Περὶ Ἰουδαίων) which excerpted many works which might otherwise be unknown. (From Wikipedia³³)

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta (0697: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 2, line 3

Agathias II, 25: Πρῶτοι μὲν γὰρ, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι, πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment t95-97, line 1

33. http://en.wikipedia.org/wiki/Cornelius_Alexander

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

... Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου· «Τὴν δὲ Γορδῖαν ἀποδοῦναι Χυ-
τρίοις»· καὶ πάλιν· «Εὐρυνόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἔγημεν.» INΔ*IKΑ.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment 95, line 6

Clemens Alex. Strom. III, 7: Βραχμᾶναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον ἐσθίου-
σιν οὔτε οἶνον πίνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν ὡς ἡμεῖς τὴν τροφήν προσίενται·
ἔνιοι δ' αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment 96-97, line 1

Stephan. Byz.: <Τοπάζιος>, νῆσος Ἰνδική.

Cornelius Alexander Polyhist., Fragmenta Fragment 146, line 4

Idem IX, 61, de Pyrrhone: Ἦκουσε Βρύσσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν
Διαδοχαῖς, εἴτ' Ἀνα-
ξάρχῳ ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνο-
σοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμῖξαι καὶ τοῖς Μάγοις.

5.37 Julius Pollux

Julius Pollux (Ἰούλιος Πολυδεύκης, Ioulios Poludeukes) (2nd century) was a Greek[1] or Egyptian[2] grammarian and sophist from Alexandria who taught at Athens, where he was appointed professor of rhetoric at the Academy by the emperor Commodus—on account of his melodious voice, according to Philostratus' *Lives of the Sophists*. Nothing of his rhetorical works has survived except some of their titles (in the *Suda*). Pollux was the author of the *Onomasticon*, a Greek thesaurus or dictionary of Attic synonyms and phrases, arranged not alphabetically but according to subject-matter, in ten books. It supplies in passing much rare and valuable information on many points of classical antiquity—objects in daily life, the theater, politics—and quotes numerous fragments of lost works. Pollux was probably the person satirized by Lucian as a worthless and ignorant person who gains a reputation as an orator by sheer effrontery, and pilloried in his *Lexiphanes*, a satire upon the affectation of obscure and obsolete words. A first Latin translation, published at Venice in 1502, made Julius Pollux more available to Renaissance antiquaries and scholars, and anatomists, who adopted obscure Greek words for parts of the body. Julius Pollux was invaluable for William Smith's *Dictionary of Greek and Roman Antiquities*, 1842, etc. (From Wikipedia³⁴)

34. http://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Pollux

5.37. JULIUS POLLUX

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* (0542: 001) “Pollucis onomasticon, 2 vols.”, Ed. Bethe, E. Leipzig: Teubner, 9.1:1900; 9.2:1931, Repr. 1967; *Lexicographi Graeci* 9.1–9.2. Book 1, section 213, line 4

παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν (R Eq I 15) οἶεται τὸν ἵππον ἀστραγάλους ἔχειν, Ἀριστοτέλους (Hist An I p 499 20) τοῦ περὶ ταῦτα δεινοῦ φάσκοντος μηδὲν τῶν μω-
νύχων ἔχειν ἀστραγάλους, μηδὲ τὸν ὄνον, μόνον δὲ τὸν Ἰνδικόν, ᾧ καὶ κέρας ἐκ τοῦ
μετώπου ἐκπεφυκέναι λέγει.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 4, section 142, line 4

τὰ δ' ἐκ- σκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἡ Φινεὺς τυφλός, ἡ Θάμυρις
τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμὸν τὸν δὲ μέλανα, ἡ Ἄργος πολυόφθαλμος, ἡ Εὐίππη
ἡ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδη, ἡ Τυρῶ πελιδνὴ τὰς παρειὰς
παρὰ Σοφοκλεῖ – τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς μητρυῆς Σιδηροῦς πληγαῖς πέπονθεν – ἡ Ἀχιλλεὺς
ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄκομος, ἡ Ἀμυμώνη, ἡ ποταμὸς ἡ ὄρος, ἡ Γοργώ, ἡ Δίκη ἡ Θάνατος ἡ
Ἑρινὺς ἡ Λύσσα ἡ Οἷστρος ἡ Ὑβρις, ἡ Κένταυρος ἡ Τιτάν ἡ Γίγας ἡ Ἰνδὸς ἡ Τρίτων,
τάχα δὲ καὶ Πόλις καὶ †Πρίαμος καὶ Πειθῶ καὶ Μοῦσαι καὶ Ὠραι καὶ Μιθάκου Νύμφαι
καὶ Πλειάδες καὶ Ἀπάτη καὶ Μέθη καὶ Ὀκνος καὶ Φθόνος.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 37, line 3

γενναῖαι κύνες Λάκαιναι, Ἀρκάδες, Ἀργολίδες, Λοκρίδες, Κελτικαί, Ἰβηρικαί, Κα-
ρῖναι, Κρήσσαι, Μολοττικαί, Ἑρετρικαί, Ὑρκα- ναί, Ἰνδικαί.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 38, line 4

Ἀριστοτέλης (Hist Anim VIII p 607 3) δὲ τὰς Ἰνδι- κὰς κυνὸς καὶ τίγριδος λέγει
τρίτην γενεάν· τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶα γίνεσθαι θηριώδη.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 38, line 7

Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος (frg 97 Schn) τοὺς Ἰνδικοὺς κύνας ἀπογόνους εἶναι
φησι τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν, αἱ μετὰ τὴν λύτταν σωφρονήσασαι, διαβάσαι τὸν Εὐφρά-
την ἐπλανή- θησαν εἰς Ἰνδοὺς· ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπο- γόνους
εἶναι φησι κυνός, ὃν Ἥφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεῖς,
δῶρον ἔδωκε Διὶ κάκεϊνος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνῳ καὶ Μίνως Πρόκριδι καὶ Πρόκρις
Κεφάλῳ.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 41, line 7

οἱ δὲ κυναμολγοὶ κύνες εἰσὶ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημβρινά, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται
τὴν τροφήν, καὶ τοὺς ἐπιόντας τοῦ θέρους τῷ ἔθνει βοῦς Ἰνδικοὺς καταγωνίζονται,
ὥς ἵστορεῖ Κτη- σίας (frg 62 C. Müller).

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 42, line 8

ἐνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἑπειρωτικὸς Κέρβερος, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου Περί- τας, τὸ θρέμμα
τὸ Ἰνδικόν· ἐκράτει δ' οὗτος λέοντος, ἑκατὸν μνῶν ἐωνημένος, καὶ ἀποθανόντι αὐτῷ
πόλιν φησὶ Θεόπομπος (FHG I 334) Ἀλέξανδρον ἐποικίσαι.

Julius Pollux Gramm., *Onomasticon* Book 5, section 43, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λέγουσι δὲ τοὺς γενναιοτέρους τῶν Ἰνδικῶν ἄλλο μὲν θηρίον ἀπαξιοῦν μεταθεῖν, λέοντι δ' ὡς ἀξιομάχῳ προσαγωνίζεσθαι μόνῳ, ἔχεσθαί τ' ὁδᾶξ ἐμφύντας, ὥστε κἂν ἄλῳ τὸ θηρίον, πολλὰ πράγματα τοὺς κυνηγοὺς ἔχειν ὡς ἀποσπάσαι τοῦ θηρίου τοὺς κύνας.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 5, section 43, line 6

τὸν δ' Ἀλέξανδρον ἐπὶ πείρᾳ λαβόντα παρὰ Σωπείθους τοιούτους κύνας ἐν Ἰνδοῖς, πολλὰ θηρίων εἶδη παρα- βαλεῖν τινὶ τῶν κυνῶν· τὸν δ' ἐκταθέντα κατὰ γῆς ἀτρεμεῖν ὡς οὐδὲν πρὸς αὐτὸν οὔσαν τὴν θήραν τὴν ἄτιμον.

Julius Pollux Gramm., Onomasticon Book 7, section 75, line 1

καὶ μὴν καὶ τὰ βύσσινα, καὶ ἡ βύσσος λίνου τι εἶδος παρ' Ἰνδοῖς.

5.38 Thessalus of Tralles

Jump to: navigation, search

Thessalus of Tralles (fl. circa 70–95 AD) was a famous Roman physician and early adherent to the Methodic school of medicine.[1] He lived in Rome,[2] where he was the court physician of Emperor Nero. It was here that he died and was buried, and his tomb was to be seen on the Via Appia.[3]

He was from Tralles in Lydia. He was the son of a weaver, and followed the same employment himself in his youth.[3] This, however, he soon gave up, and, though he had a poor general education, he embraced the medical profession, by which he acquired for a time a great reputation, and amassed a large fortune. He adopted the principles of the Methodic school, but modified and developed them. He appears to have exalted himself at the expense to his predecessors;[2] asserting that none of them had contributed to the advance of medical science,[3] and boasting that he himself could teach the art of healing in six months. Galen frequently mentions him, but always in terms of contempt,[4] and is often abusive towards him.

He supported a method of treatment that he named metasyncrisis.[5] His object was, in obstinate chronic cases, where other remedies failed, to attempt a thorough change in the fundamental constitution of the organism (syncrisis). He began by the application, for three days, of strong vegetable remedies, both internally and externally, together with which, a strict regimen and emetics were applied. This was the preparation to a system of fasting, which concluded with a course of restoratives.[6]

5.38. THESSALUS OF TRALLES

Interestingly, Thessalus regarded the chicory plant to be an herb of the sun.[7] He wrote several medical works, of which only the titles and a few sentences remain.[6] (From Wikipedia³⁵)

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) (1004: 001) “Thessalos von Tralles”, Ed. Friedrich, H.–V. Meisenheim am Glan: Hain, 1968; Beiträge zur klassischen Philologie 28. Book 1, chapter 12, section 3, line 7

δ', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) Book 1, chapter 12, section 4, line 5

ιβ', λυκίου <Ἰνδικοῦ> δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Paris. gr. 2502 + Vindob. med. gr. 23) Book 2, chapter 6, section 8, line 3

λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) (1004: 003) “Thessalos von Tralles”, Ed. Friedrich, H.–V. Meisenheim am Glan: Hain, 1968; Beiträge zur klassischen Philologie 28. Book 1, chapter 4, section 5, line 4

ζ', νάρ- δου Ἰνδικῆς δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 3, line 3

ἐὰν δὲ μετὰ ροδίνου μίξης τὸν χυλὸν καὶ ἀλείψῃς \boxtimes σου \boxtimes τὰς ὄψεις, ἡδέως ὑπὸ πάντων θεαθήσῃ· ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου Ἰνδικοῦ καὶ ὄξους δριμυτάτου καὶ τοῦ χυλοῦ δῶς γυναικὶ ἐπιχρίσασθαι, λαμπρυνεῖ τὰς ὄψεις καὶ τετανω- τέρας ποιήσῃ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 6, line 6

ιβ', λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 9, section 7, line 2

ἐὰν δὲ μετὰ μέλιτος καὶ λυκίου Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ χυλοῦ ἴσον ἴσῳ μίξης καὶ τὸν καν- λὸν τοῦ μορίου περιχρίσῃς, ἐτοιμότε- ρος ἔσῃ πρὸς συνουσίαν καὶ τῇ πλησιαζομένῃ ἡδονῇν ἀπεργά- σῃ.

Thessalus Astrol., Med., De virtutibus herbarum (e cod. Monac. 542) Book 1, chapter 11, section 4, line 5

β \boxtimes , λυκίου Ἰνδικοῦ δρ.

35. http://en.wikipedia.org/wiki/Thessalus_of_Tralles

5.39 Xenophon of Ephesus

arch

Xenophon of Ephesus (fl. 2nd century–3rd century CE?) was a Greek writer. His surviving work is the Ephesian Tale of Anthia and Habrocomes, one of the earliest novels as well as one of the sources for Shakespeare's *Romeo and Juliet*.

He is not to be confused with the earlier and more famous Athenian soldier and historian, Xenophon. (From Wikipedia³⁶)

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca (0641: 001) “Xénophon d’Éphèse. Les Éphésiaques ou le roman d’Habrocomès et d’Anthia”, Ed. Dalmeyda, G. Paris: Les Belles Lettres, 1926, Repr. 1962. Book 3, chapter 11, section 2, line 2

Ἔρχεται δὴ τις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν ἐκεῖ βασιλέων κατὰ θέαν τῆς πόλεως καὶ κατὰ χρεῖαν ἐμπορίας, Ψάμμυς τὸ ὄνομα.

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca Book 4, chapter 1, section 5, line 2

Ἐνταῦθα ἔγνωσαν ληστεύειν· πολὺ γὰρ πλῆθος ἐμπόρων τὸ διοδεῦον ἦν τῶν τε ἐπ’ Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἐπὶ Ἰνδικὴν φοιτῶντων· ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ ληστήριον ἀνθρώπων πεντακοσίων.

Xenophon Scr. Erot., Ephesiaca Book 4, chapter 3, section 3, line 5

Ἡ δὲ ὥς Ἀλεξάνδρειαν παρελθοῦσα ἐγένετο ἐν Μέμφει, ἠύχετο τῇ Ἰσιδι στᾶσα πρὸ τοῦ ἱεροῦ «ὦ μεγίστη θεῶν, μέχρι μὲν νῦν ἀγνὴ μένω νομιζομένη σή, καὶ γάμον ἄχραντον Ἀβροκόμῃ τηρῶ· τούντεῦθεν δὲ ἐπὶ Ἰνδοῦς ἔρχομαι, μακρὰν μὲν τῆς Ἐφεσίων γῆς, μακρὰν δὲ τῶν Ἀβροκόμου λειψάνων.

5.40 Pausanias

Pausanias (play /pɔːˈseɪniəs/; Ancient Greek: Πανσανίας Pausanías) was a Greek traveler and geographer of the 2nd century AD, who lived in the times of Hadrian, Antoninus Pius and Marcus Aurelius. He is famous for his *Description of Greece* (Ἑλλάδος περιήγησις), a lengthy work that describes ancient Greece from firsthand observations, and is a crucial link between

36. http://en.wikipedia.org/wiki/Xenophon_of_Ephesus

5.41. PHILO MECH.

classical literature and modern archaeology. This is how Andrew Stewart assesses him:[1] (From Wikipedia³⁷)

Pausanias Attic., Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή (1569: 001) “Untersuchungen zu den attizistischen Lexika”, Ed. Erbse, H. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Abhandlungen der deutschen Akademie der Wissenschaften zu Berlin, Philosoph.-hist. Kl. Alphabetic letter kappa, entry 25*, line 1

<Κερκῖται> ἔθνος Ἰνδικόν, ὃ χρῆται μικρῷ πηδάλιῳ τῷ καλουμένῳ κερκέτῃ· <οὗτος δὲ> μηχανήμα σιδηροῦν, ὃ ἐξαρτᾶται τῆς νεώς, ὅταν ἦ ἄνεμος, πρὸς τὸ ἀντέχειν <ὡς ὁ δελφίς>.

5.41 Philo Mech.

Right Philo? “” (From Wikipedia³⁸)

Philo Mech., Parasceuastica et poliorcetica (1599: 002) “Exzerpte aus Philons Mechanik B. VII und VIII”, Ed. Diels, H., Schramm, E. Berlin: Reimer, 1920; Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl., no. 12. Thevenot page 89, line 43

(48) συμφέρει δὲ καὶ κηπία ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις καὶ ἐν ταῖς ἀκροπόλεσιν καὶ ἐν τε τοῖς <ἄλσεσι καὶ> τεμένεσι τῶν θεῶν κα- τασκευάζειν ὑγείας ἕνεκεν καὶ ἐάν τις συμβαίνει πολιορκία· φυτευ- θεισῶν γὰρ συκεῶν καὶ φοινίκων, ἐὰν ἡ πόλις φέρῃ, καὶ σπαρείσῃ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἑλληνικῆς κο- λοκύνθης καὶ ἄρων καὶ κράμβης καὶ θρίδακος καὶ τῶν ἄλλων λαχάνων οὐ μικρὰν παρέχεται ἐπικουρίαν.

5.42 Philostratus Major

“” (From Wikipedia³⁹)

Philostratus Major Soph., Imagines (1600: 001) “Philostrati maioris imagines”, Ed. Benndorf, O., Schenkl, K. Leipzig: Teubner, 1893. Book 1, chapter 28, section 5, line 7

γράφει δὴ Λοκρίδας Λακαίνας Ἰνδικὰς Κρητικάς, τὰς μὲν ἀγερῶχους καὶ ὑλακτούσας, ** τὰς δὲ ἐννοούσας, αἱ δὲ μεθέπουσι καὶ σεσήρασι κατὰ τοῦ ἵχνους.

Philostratus Major Soph., Imagines Book 1, chapter 29, section 1, line 2

ΠΕΡΣΕΥΣ

37. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pausanias>

38.

39.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἄλλ' οὐκ Ἐρυθρά γε αὕτη θάλασσα οὐδ' Ἴνδοι ταῦτα, Αἰθίοπες δὲ καὶ ἀνὴρ Ἕλληνας
ἐν Αἰθιο- πία.

Philostratus Major Soph., *Imagines* Book 2, chapter 12, section t, line 1

ταῦτα αἱ Νύμφαι πανσυδί, σὺ δὲ κατὰ δῆ- μους αὐτὰς ὄρα· τὰ μὲν γὰρ τῶν Ναϊδῶν
εἶδη – ῥανί- δας ἀπορραίνουσιν αὗται τῆς κόμης – ὁ δὲ περὶ ταῖς Βουκόλοις αὐχμὸς
οὐδὲν φαυλότερος τῆς δρόσου, αἱ δὲ Ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας ἐκπεφύκασιν ὑακινθίνους
ὁμοίως ἄνθεσιν. ΠΙΝΔ*ΑΡΟΣ

Οἶμαι θαυμά σοι εἶναι τὰς μελίττας οὕτω γλίσχρως γεγραμμένας, ὧν γε καὶ προ-
νομαία δήλη καὶ πόδες καὶ πτερὰ καὶ τὸ χρῶμα τῆς στολῆς οὐκ ἀτακτοῦσιν, ἴσα τῇ
φύσει διαποικιλλούσης αὐτὰ τῆς γραφῆς.

5.43 Pseudo-Dioscorides

“” (From Wikipedia⁴⁰)

Date for pseudographia?

Pseudo-Dioscorides Med., *De lapidibus* (1118: 003) “Les lapidaires de l’antiquité et
du Moyen Age, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Section 1, line 3

ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

<Λιθάργυρος>· Ἀγαρηνοὶ <μάρτικ>· ἡ μὲν ἐκ μολιβδίτιδος ἄμμου γεννᾶται χω-
νευομένη ἄχρι τελείας ἐκπυρώσεως, ἡ δὲ ἐξ ἀργύρου, εἴτε ἐκ μολίβδου· γίνεται δὲ ἐν
Ἀττικῇ καὶ Ἰνδία καὶ Σικελία καὶ Ἰσπανία.

Pseudo-Dioscorides Med., *De lapidibus* Section 14, line 1

<Λίθος ἱερακίτης> καὶ ἰνδικὸς περιεπτόμενος μηρῷ δεξιῷ τὰς αἰμορροΐδας ἀνα-
ξηραίνουσιν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν· ὁ δὲ Διογένης ἐν τῷ περὶ λίθων οὕτω φησὶν·
Ἱερακίτης λίθος ὑπόχλωρος μὲν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ μέλαν ἐπικλίνει· δύναμιν δὲ ἔχει
ἀναξηραντικὴν αἰμορροΐδων.

Pseudo-Dioscorides Med., *De lapidibus* Section 15, line 1

<Λίθος ἰνδικός> τὴν μὲν χροάν ἐστὶν ὑπόπυρρος· τριβόμενος δὲ πορφυροῦν ἀνί-
ησι χυλόν· καὶ μετ’ ἀκράτου οἴνου πινόμενος αἱμοπτυϊκοὺς ὠφελεῖ· καὶ αἱμορ-
ροΐδας ἀναξηραίνει.

5.44 Evagrius Scholasticus

40.

5.44. EVAGRIUS SCHOLASTICUS

Evagrius Scholasticus (Greek: Εὐάγριος Σχολαστικός) was a Syrian scholar and intellectual living in the 6th century AD, and an aide to the patriarch Gregory of Antioch.[1] His surviving work, *Ecclesiastical History*, comprises a six-volume collection concerning the Church's history from the First Council of Ephesus (431) to Maurice's reign during his life.

Evagrius's only surviving work, *Ecclesiastical History*, addresses the history of the Eastern Roman Empire from the official beginning of the Nestorian controversy at the First Council of Ephesus in 431 to the time in which he was writing, 593. The book's contents focus mainly on religious matters, describing the events surrounding notable bishops and holy men.

The editio princeps was published in 1544 under the name of Robertus Stephanus (better known as Robert Estienne). John Christopherson, bishop of Chichester, made a Latin translation of the *Ecclesiastical History*, which was published after his death in 1570. Translations into English appeared much later: the first was by Edward Walford, which was published at London in 1846; Michael Whitby's translation was published in 2001 by Liverpool University Press as part of their "Texts in Translation Series."

Some historians, particularly Pauline Allen, allege that Evagrius's Chalcedonian theological stance directly influenced his selection of information, in order to defend Chalcedonian-aligned political agents against negative reputation.[10] Whitby, however, emphasizes the legal scholar's acceptance and inclusion of information written by other historians who adopted opposing stances, when he discerned that their accounts were reliable.[11] For example, Evagrius Scholasticus relies heavily on Zachariah's textual study of history even though he was a monophysite, occasionally omitting minor facets of his work that explicitly promote his theology, but largely considering him to be dependable. Allen also reasons that Evagrius built on Zachariah's work because his was the only comprehensive historical account of events taking place from Theodoret of Cyrus's time till his own era. Unfortunately, however, Zachariah's original manuscripts have been lost.[12]

Evagrius is much less critical of the Emperor Justinian and his wife Theodora, in comparison with Procopius, who described the two as physically manifest demons. Because of regional affiliations Evagrius depicts the emperor in a more sympathetic light, praising his moderate approach to justice and his restraint towards excessive persecution, yet still decrying his heresy and displays of wealth. Evagrius's ambivalence to Justinian is especially evident when he describes him as a virtuous man yet blind to impending defeat

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

in his self-initiated war with Persia.[13] Chesnut also comments on how the Roman historian and scholar endues his “Ecclesiastical History” with a dramatic style, using themes from classical Greek tragedies to characterize Justinian’s life, particularly Fortune’s grand fluctuations.[14]

Evagrius builds upon the documents written by Zachariah, Symeon Stylites the Elder, Eustathius of Epiphania, John Malalas, Zosimus, and Procopius of Caesarea.[15]

“The Ecclesiastical History” is considered an important and relatively authoritative account of the timeline it traces, since Evagrius draws on other scholars’ material, explicitly acknowledging his sources. He meticulously organizes information taken from other written historical works in order to validate his account more effectively than other theological scholars of his time, thus diminishing confusion for future historian’s interested in studying his work.[16] However, historians acknowledge that there are serious logical errors inherent in Evagrius’s surviving work, which is common for its epoch, namely the problematic chronological sequencing and skimming over of undeniably notable events such as major wars and other secular events. When the scholar mentions important occasions in his own life, lack of chronological labeling is especially evident - which can provide complications to those analyzing his book.[17] (From Wikipedia⁴¹)

Evagrius Scholasticus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2733: 001) “The ecclesiastical history of Evagrius with the scholia”, Ed. Bidez, J., Parmentier, L. London: Methuen, 1898, Repr. 1979. Page 135, line 10

Καὶ ὁ ἕτερος δὲ Λογγῖνος τὸ πολὺ τῆς τυραννίδος συνέχων, ὁ ἐπὶ κλην Σελινούντιος, καὶ Ἰνδῆς σὺν αὐτῷ, πρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπὶ κλην Κυρτοῦ στέλλονται τῷ Ἀναστασίῳ ζωγρίαι· ὁ μάλιστα τὸν τε βασιλέα τοὺς τε Βυζαντίους τεθεράπευκε, θριάμβου δίκην ἀνὰ τὰς λεωφόρους τῆς πόλεως ἀνὰ τε τὴν ἵπποδρομίαν Λογγίνου τε καὶ Ἰνδου περιενεχθέντων, καὶ τῶν ἐκ σιδήρου πεποιημένων ἀλύσεων ἀνὰ τοὺς αὐ- χένας καὶ τὰς χεῖρας περιβεβλημένων.

Evagrius Scholasticus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Page 222, line 15

Ἡ δὲ γε ἀμπεχόνην χρυσόπαστον, ἀλουργίδι καὶ λίθοις Ἰνδῶν κεκοσμημένην, στεφάνους τε χρυσῷ πολλῷ καὶ ταῖς ἐκ λίθων ποικιλίαις τε καὶ διαυγείαις τιμαλφεστάτους, ἅ- παντάς τε τοὺς ἐν ἀξιώσεσι περὶ τὴν αὐλήν καὶ στρατείας ἐναριθμίους, κηρούς τε γαμηλίους ἐξάπτοντας μεγαλο- πρεπῶς τε ἐσταλμένους καὶ ἐξ ὧν γνωρίζοιντο, καὶ τὴν νυμφαγωγὸν πανήγυριν ἀνυμνοῦντας· ὥστε τῆς πομπῆς ἐκείνης μηδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις σεμνοπρεπέστερον ἢ εὐδαιμονέστερον γενέσθαι πώποτε.

41. http://en.wikipedia.org/wiki/Evagrius_Scholasticus

5.45 Porphyrius

Porphyry of Tyre (Greek: Πορφύριος, Porphyrios, AD 234–c. 305) was a Neoplatonic philosopher who was born in Tyre.[1] He edited and published the *Enneads*, the only collection of the work of his teacher Plotinus. He also wrote many works himself on a wide variety of topics.[2] His *Isagoge*, or *Introduction*, is an introduction to logic and philosophy,[3] and in Latin translation it was the standard textbook on logic throughout the Middle Ages.[4] In addition, through several of his works, most notably *Philosophy from Oracles* and *Against the Christians*, he was involved in a controversy with a number of early Christians,[5] and his commentary on Euclid's *Elements* was used as a source by Pappus of Alexandria.[6] (From Wikipedia⁴²)

Porphyrius Phil., *Vita Plotini* (2034: 001) “Plotini opera, vol. 1”, Ed. Henry, P., Schwyzer, H.–R. Leiden: Brill, 1951.

Porphyrius Phil., *Vita Plotini* Section 3, line 17

Καὶ ἀπ’ ἐκεῖ- νης τῆς ἡμέρας συνεχῶς τῷ Ἀμμωνίῳ παραμένοντα τοσαύ- την ἔξιν ἐν φιλοσοφίᾳ κτήσασθαι, ὥς καὶ τῆς παρὰ τοῖς Πέρσiais ἐπιτηδευομένης πεῖραν λαβεῖν σπεῦσαι καὶ τῆς παρ’ Ἰνδοῖς κατορθουμένης.

Porphyrius Phil., *De abstinentia* (2034: 003) “Porphyrii philosophi Platonici opuscula selecta, 2nd edn.”, Ed. Nauck, A. Leipzig: Teubner, 1886, Repr. 1963. Book 3, section 3, line 18

οὐδὲ γὰρ τῆς Ἰνδῶν οἱ Ἕλληνες οὐδὲ τῆς Σκυθῶν ἢ Θρακῶν ἢ Σύρων οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ τραφέντες· ἀλλ’ ἴσα κλαγγῇ γεράνων ὁ τῶν ἐτέρων τοῖς ἐτέροις ἤχος προσπίπτει.

Porphyrius Phil., *De abstinentia* Book 3, section 4, line 28

ἢ δ’ Ἰνδικῇ ὕαινα, ἣν κοροκότταν οἱ ἐπιχώ- ριοι καλοῦσι, καὶ ἄνευ διδασκάλου οὕτω φθέγγεται ἀνθρωπικῶς, ὥς καὶ ἐπιφοιτᾶν ταῖς οἰκίαις καὶ καλεῖν ὃν <ἄν> ἴδῃ εὐχείρωτον αὐτῇ, καὶ μιμεῖται γε τοῦ φιλ- τάτου καὶ ᾧ ἄν πάντως ὑπακούσειεν ὁ κληθεὶς τὸ φθέγμα· ὥς καίπερ εἰδότας τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τῆς ὁμοιό- τητος ἐξαπατᾶσθαι καὶ ἀναλίσκεσθαι ἐξιόντας τε καὶ πρὸς τὸ φθέγμα ὑπακούοντας.

Porphyrius Phil., *De abstinentia* Book 4, section 17, line 1

ἀλλ’ οὗτοι μὲν δίκας καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ’ ἀνθρώποις ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐκτί- νοντες αὐτῇ πρῶτον τῇ τοιαύτῃ διαθέσει ἱκανὴν τιμωρίαν διδόασιν· ἡμεῖς δ’ ἔτι τῶν ἀλλοφύλων ἐθνῶν ἐνὸς μνημονεύσαντες ἐνδόξου τε καὶ δικαίου περὶ τε τὰ θεῖα πε- πιστευμένου εὐσεβοῦς, ἐπ’ ἄλλα μεταβησόμεθα. Ἰνδῶν γὰρ τῆς πολιτείας εἰς πολλὰ

42. [http://en.wikipedia.org/wiki/Porphyry_\(philosopher\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Porphyry_(philosopher))

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

νενημεμένης, ἔστι τι γένος παρ' αὐτοῖς τὸ τῶν θεοσόφων, οὓς γυμνοσοφιστὰς καλεῖν εἰώθασιν Ἕλληνας.

Porphyrus Phil., *De abstinence* Book 4, section 17, line 12

ἔχει δὲ τὰ κατ' αὐτοὺς τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς Βαρδισάνης ἀνὴρ Βαβυλώνιος ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν γεγονώς καὶ ἐντυχὼν τοῖς περὶ Δάνδαμιν πε- πεμμένοις Ἰνδοῖς πρὸς τὸν Καίσαρα ἀνέγραψεν.

Porphyrus Phil., *De abstinence* Book 4, section 17, line 16

πάν- τες γὰρ Βραχμᾶνες ἑνὸς εἰσι γένους· ἐξ ἑνὸς γὰρ πατὴρ καὶ μῆρ μητὴρ πάντες κατὰγονται· Σαμαναῖοι δὲ οὐκ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἀλλ' ἐκ παντὸς τοῦ τῶν Ἰνδῶν ἔθνους, ὡς ἔφαμεν, συνειλεγμένοι· οὔτε δὲ βασιλεύεται Βραχμᾶν οὔτε συντελεῖ τι τοῖς ἄλλοις.

Porphyrus Phil., *In Platonis Timaeum commentaria (fragmenta)* (2034: 009) “Porphyrus in Platonis Timaeum commentariorum fragmenta”, Ed. Sodano, A.R. Naples: n.p., 1964. Book 2, fragment 28, line 22

δαίσις ἢ εὐχή μάλιστα προσήκει, διότι συναφή πρὸς τὸ θεῖον ἐστὶ, τῷ δὲ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον συνάπτεσθαι φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι ἐν <φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμοτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων ἀποσπα- σθέντας εὐχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθινοὺς ἡμῶν πατέ- ρας, τοὺς θεούς, ἐπανόδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰκόσιν εἶναι οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττους, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφία διενεγκόντες περὶ εὐχᾶς ἐσπούδασαν, Ἰνδῶν μὲν Βραχμᾶνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἱ καὶ τελετὰς κατε- στήσαντο καὶ μυ- στήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφησαν, πολλοὺ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρο- νεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντὸς δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἢ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφὴ παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοὶ τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἴτιον ἐστὶ καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε σω- ματικόν τι ζητεῖς ἀγαθόν, ἔστιν ἢ παντὸς σώματος ἐν τῷ κόσμῳ

συ-

Porphyrus Phil., *Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae* (2034: 014) “Porphyrus quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquiae, fasc. 1 & 2”, Ed. Schrader, H. Leipzig: Teubner, 1:1880; 2:1882. Iliad book 1, section 340, line 11

αὐτὸς δὲ ὁ βα- σιλεὺς οὐ μεταπέμπεται Νέστορα σκοπούμενον περὶ τῶν συμφε- ρόντων ἀλλ' αὐτὸς ἄπεισιν· <ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν> (K 17). παρ' Ἰνδοῖς τε τοὺς Βραχμᾶνας, οἵπερ

5.46. HARPOCRATION

εἰσὶ παρ' αὐτοῖς οἱ φιλόσοφοι, λόγος τοὺς βασιλέας ἀπαντῶντας προσκυνεῖν.

5.46 Harpocraton

Valerius Harpocraton (Ancient Greek: Οὐαλέριος or Βαλέριος Ἀρποκρατίων) was a Greek grammarian of Alexandria, probably working in the 2nd century CE. He is possibly the Harpocraton mentioned by Julius Capitolinus (Life of Verus, 2) as the Greek tutor of Lucius Verus (2nd century AD); some authorities place him much later, on the ground that he borrowed from Athenaeus. His Lexicon of the Ten Orators, which has come down to us in an incomplete form, contains, in more or less alphabetical order, notes on well-known events and persons mentioned by the orators, and explanations of legal and commercial expressions. As nearly all the lexicons to the Greek orators have been lost, Harpocraton's work is especially valuable. Amongst his authorities were the writers of Atticides (histories of Attica), the grammarian Didymus Chalcenterus, Dionysius of Halicarnassus, and the lexicographer Dionysius, son of Tryphon. The book also contains contributions to the history of Attic oratory and Greek literature generally. His Collection of Florid Expressions, a sort of anthology or chrestomathy attributed to him by the Suda, is lost, but elements of it survive in later lexica. A series of articles in the margin of a Cambridge manuscript of the Lexicon forms the basis of the Lexicon rhetoricum Cantabrigiense by Peter Paul Dobree. (From Wikipedia⁴³)

Harpocraton Gramm., Lexicon in decem oratores Atticos (1389: 001)
“Harpocratonis lexicon in decem oratores Atticos, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Oxford: Oxford University Press, 1853, Repr. 1969. Page 103, line 9

εἴη δ' ἂν σκευδός τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον, ὥς Καλλίξενός τε ἐν δ' περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει καὶ Δαίμαχος ὁ Πλαταιεύς ἐν β' περὶ Ἰνδικῆς.

5.47 Alexander of Aphrodisias

Check this is the right Alexander

43. <http://en.wikipedia.org/wiki/Harpocraton>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Alexander of Aphrodisias (Ancient Greek: Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς; fl. 200 AD) was a Peripatetic philosopher and the most celebrated of the Ancient Greek commentators on the writings of Aristotle. He was a native of Aphrodisias in Caria, and lived and taught in Athens at the beginning of the 3rd century, where he held a position as head of the Peripatetic school. He wrote many commentaries on the works of Aristotle, and still extant are those on the Prior Analytics, Topics, Meteorology, Sense and Sensibilia, and Metaphysics. Several original treatises also survive, and include a work On Fate, in which he argues against the Stoic doctrine of necessity; and one On the Soul. His commentaries on Aristotle were considered so useful that he was styled, by way of pre-eminence, "the commentator" (ὁ ἐξηγητής). (From Wikipedia⁴⁴)

Alexander Phil., *Problemata* (lib. 1–2) [Sp.] (0732: 002) "Physici et medici Graeci minores, vol. 1", Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1841, Repr. 1963. Book 2, section 60, line 40

ομοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων εὐρίσκομεν ἐπὶ τινων μίαν μᾶλλον ἐπιτεταμένην· οἷον ἐν κυνὶ μὲν τὴν ὀσφρητικὴν· ἐν δὲ ἀετῷ τὴν ὀπτικήν, ἐν δὲ τῷ λεγομένῳ πρωτογεύστῃ Ἴν· δικῷ ζῳῷ ὄντι τὴν γευστικήν, ἐν δὲ ὄφεσι καὶ τισιν ὀρνέοις τὴν ἀπτικήν· κατὰ δὲ τοὺς χῆνας τὴν ἀκουστικήν.

Alexander Phil., In *Aristotelis metaphysica commentaria* (0732: 004) "Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis metaphysica commentaria", Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1891; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 1. Page 379, line 31

πλείω γὰρ οὗτοι ταῦτά πάθῃ ἔχουσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν καθ' ἃ διαφέρουσιν ἀλλήλων, οἷον Γερμανὸς Γερμανῶ καὶ Ἰνδὸς Ἰνδῶ.

Alexander Phil., In *Aristotelis metaphysica commentaria* Page 697, line 9

καὶ διὰ τοῦτο, φησί, καὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν ἐγγήγορσιν καὶ τὴν νόησιν ἥδιστα φαμεν, ὅτι ἐνέργειαι τινες οὔσαι ἰνδάλματά τινα καὶ σκιαὶ εἰσιν τῆς ἥν ἐνεργοῦμεν ἐνεργείας καὶ ἥν ζῶμεν ζώην, ὅταν ὁ ἡμέτερος νοῦς γένηται πως τὰ νοητά.

Alexander Phil., In *Aristotelis meteorologicorum libros commentaria* (0732: 008) "Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis meteorologicorum libros commentaria", Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1899; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 3.2. Page 57, line 15

ρεῖν δὲ φησι καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐξ αὐτοῦ, μέγιστον ὄντα ποταμὸν ἀπάντων.

Alexander Phil., In *Aristotelis meteorologicorum libros commentaria* Page 105, line 20

44. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_of_Aphrodisias

5.48. PSEUDO-SOSTHENES

τὸ γὰρ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, ὃ ἐστὶ κατὰ μῆκος καὶ γνωρίμως πᾶν οἰκούμενον (εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Ἡράκλειαι στήλαι πρὸς δυσμαῖς, ἡ δ' Ἰνδικὴ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς) τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας, ἣ ἐστὶν ἐσχάτη οἰκουμένη πρὸς τῷ θερινῷ τροπικῷ καὶ τῇ μεσημβρίᾳ, πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχάτους τῆς Σκυθίας τό- πους, οἱ εἰσι πρὸς τῇ ἄρκτῳ, ἐγγὺς διπλάσιόν ἐστιν· οὕτως γὰρ ἔχειν φησὶν αὐτὰ πρὸς ἄλληλα μεγέθους, ὥς πέντε πρὸς τρία, τοῦ τε πλοῦ καὶ τῶν ὁδῶν συναριθμουμένων τε καὶ συντιθεμένων.

Alexander Phil., In Aristotelis meteorologicorum libros commentaria Page 105, line 29

καίτοι τὸ μὲν ἐπὶ πλά- τος πᾶν τὸ οἰκούμενον εἴληπται μέχρι τῶν ἀοικήτων ἐφ' ἑκάτερα προδή- λως, τὰ δ' ἐφ' ἑκάτερα τῶν κατὰ τὸ μῆκος οἰκουμένων ἐπὶ τε Ἡρα- κλείας στήλας καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν τῷ ὑπὸ θαλάσσης διαλαμβάνεσθαι, οὐ τῷ ἀοίκητα εἶναι οὐ φαίνεται συνείροντα, ὥς πᾶσαν ἐν κύκλῳ φαίνεσθαι περιοικουμένην.

Alexander Phil., Problemata (lib. 3-4) [Sp.] (0732: 017) "Alexandri Aphrodisiensis quae feruntur problematorum liber iii et iiiii", Ed. Usener, H., 1859; Programm Gymnasium Joachimsthal. Book 3, section 2, line 5

Τὸ δὲ σάκχαρον παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οὕτω λεγόμενον μέλιτός ἐστι πῆξις, τοῦ ἡλίου τὴν ἐν τῷ ἀέρι δρόσον πηγνύοντος ἐπὶ τὸ γλυκύ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κα- λουμένῳ γίγνεται τοιοῦτον· ἔστι δὲ ὅμοιον χόνδρῳ ἁλάτος, λευκὸν εὐθρυπτον γλυκύ.

5.48 Pseudo-Sosthenes

Sosthenes (Greek, "safe in strength") was the chief ruler of the synagogue at Corinth, who, according to the New Testament, was seized and beaten by the mob in the presence of Gallio, the Roman governor, when he refused to proceed against Paul at the instigation of the Jews (Acts 18:12-17). The motives of this assault against Sosthenes (an assault made by the Greeks according to Acts 18:17) are not recorded.

Some identify him with one whom Paul calls "Sosthenes our brother," a convert to the faith and co-author of the First Epistle to the Corinthians (1 Corinthians 1:1-2). It is not clear whether this identification is tenable. It has also been alleged that Sosthenes is a later name of Crispus, who is mentioned in Acts 18:8 and 1 Corinthians 1:14. [1]

He is listed among the Seventy Disciples. (From Wikipedia⁴⁵)

45. <http://en.wikipedia.org/wiki/Sosthenes>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

[Sosthenes] Hist., Fragmenta (2568: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1851. Fragment 1, line 9

Ζεὺς δι’ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐκ Λύκτου, πό- λεως Κρητικῆς, Ἄργην νύμφην ἀρ-
πάσας, ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου, Ἀργίλλον καλούμενον· καὶ ἐγέννη-
σεν ἐξ
αὐτῆς υἱὸν, καλούμενον Διόνυσον· ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς τὸν λόφον Ἀργίλ-
λον μετωνόμασε· στρατολογήσας δὲ Πᾶνας καὶ Σατύρους, ἰδίους σκῆ- πτροις Ἰνδοὺς
ὑπέταξε· νικήσας δὲ καὶ Ἰβηρίαν, Πᾶνα κατέλιπεν ἐπιμελητὴν τῶν τόπων· ὃς τὴν χώ-
ραν ἀπ’ αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν· ἦν οἱ μεταγενέστεροι πα- ραγώγως Σπανίαν
προσηγόρευσαν· καθὼς ἱστορεῖ Σω- σθένης ἐν ιγ’ Ἰβηρικῶν.

5.49 Dionysius Halicarnassensis

Dionysius of Halicarnassus (Ancient Greek: Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, Dionysios son of Aléxandros, of Halikarnassós, c. 60 BC–after 7 BC) was a Greek historian and teacher of rhetoric, who flourished during the reign of Caesar Augustus. His literary style was Atticistic — imitating Classical Attic Greek in its prime.

His great work, entitled *Ῥωμαϊκὴ Ἀρχαιολογία* (Rhōmaikē archaiologia, Roman Antiquities), embraced the history of Rome from the mythical period to the beginning of the First Punic War. It was divided into twenty books, of which the first nine remain entire, the tenth and eleventh are nearly complete, and the remaining books exist in fragments in the excerpts of Constantine Porphyrogenitus and an epitome discovered by Angelo Mai in a Milan manuscript. The first three books of Appian, and Plutarch’s Life of Camillus also embody much of Dionysius.

His chief object was to reconcile the Greeks to the rule of Rome, by dilating upon the good qualities of their conquerors and also by arguing, using more ancient sources, that the Romans were genuine descendants (book 1,11) of the older Greeks.[2] According to him, history is philosophy teaching by examples, and this idea he has carried out from the point of view of the Greek rhetorician. But he has carefully consulted the best authorities, and his work and that of Livy are the only connected and detailed extant accounts of early Roman history. (From Wikipedia⁴⁶)

46. http://en.wikipedia.org/wiki/Dionysius_Halicarnassensis

5.50. APOLLONIUS PHIL.

Dionysius Halicarnassensis Hist., Rhet., Antiquitates Romanae (0081: 001) “Dionysii Halicarnasei antiquitatum Romanarum quae supersunt, 4 vols.”, Ed. Jacoby, K. Leipzig: Teubner, 1:1885; 2:1888; 3:1891; 4:1905, Repr. 1967. Book 7, chapter 70, section 4, line 6

μάλιστα δὲ τοῦτο πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι διὰ πολλὰς αἰτίας, ἃς οὐ καιρὸς ἐν τῷ παρόντι λέγειν, καὶ χρόνος οὐθεὶς μέχρι τοῦ παρόντος ἀπομαθεῖν ἢ παρανομῆσαί τι περὶ τοὺς ὀργιασμοὺς τῶν θεῶν ἔπεισεν οὐτ’ Αἰγυπτίους οὔτε Λίβυας οὔτε Κελτοὺς οὔτε Σκύθας οὐτ’ Ἰνδοὺς οὐτ’ ἄλλο βάρβαρον ἔθνος οὐδὲν ἀπλῶς· εἰ μὴ τινες ὑφ’ ἐτέρων ἐξουσία ποτὲ γενόμενοι τὰ τῶν κρατησάν-των ἡναγκάσθησαν ἐπιτηδεύματα μεταλαβεῖν.

Dionysius Halicarnassensis Hist., Rhet., Antiquitates Romanae Book 20, chapter 12, section 3, line 6

Vales. Ambr. Ἀναβάντων δὲ τῶν σὺν τῷ Πύρρῳ μετὰ τῶν ἐλεφάντων αἴσθησιν οἱ Ῥωμαῖοι λαβόντες σκυμνίον ἐλέφαντος τιτρώσκουσιν, ὃ πολλὴν ἀκοσμίαν τοῖς Ἑλλησιν ἐνεποίησε καὶ φυγὴν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δύο μὲν ἐλεφάντας ἀποκτείνουσιν, ὅκτω δὲ κατακλείσαντες εἰς χωρίον ἀνέξοδον παραδόντων τῶν ἐπ’ αὐτοῖς Ἰνδῶν ζῶντας παραλαμβάνουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν πολὺν φόνον ἐργάζονται.

5.50 Apollonius Phil.

See Philostratus’ *Life of Apollonius*.⁴⁷

Apollonius of Tyana (Ancient Greek: Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς; ca. 15?–ca. 100? CE[2]) was a Greek Neopythagorean philosopher from the town of Tyana in the Roman province of Cappadocia in Asia Minor. Little is known about him with certainty. Being a 1st-century orator and philosopher around the time of Christ, he was compared with Jesus of Nazareth by Christians in the 4th century[3] and by various popular writers in modern times.

Apollonius was born into a respected and wealthy Greek family,[4][5] his dates however are uncertain. His primary biographer, Philostratus the Elder (c.170–247 CE) places him c. 3 BCE to 97 CE.[6] Others agree that he was roughly a contemporary of Jesus of Nazareth. Charles P. Eells[7] states that his date of birth was three years before Jesus, whose date of birth is also uncertain. However, Philostratus, in his *Life of Apollonius of Tyana*, places him staying in the court of King Vardanes I of Parthia for a while, who ruled

47. http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Apollonius_of_Tyana

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

between c.40–47 CE. Apollonius began a five year silence at about the age of 20, and after the completion of this silence travelled to Mesopotamia and Iran. Philostratus also mentions emperors Nero, Vespasian, Titus, Domitian, and Nerva at various points throughout Apollonius' life. Given this information, a timeline of roughly the years 15–98 CE can be established for his adult life.

Philostratus devoted two and a half of the eight books of his *Life of Apollonius* (1.19–3.58) to the description of a journey of his hero to India. According to Philostratus' *Life*, en route to the Far East, Apollonius reached Hierapolis Bambyce (Manbij) in Syria (not Nineveh, as some scholars believed), where he met Damis, a native of that city who became his lifelong companion. Pythagoras, whom the Neo-Pythagoreans regarded as an exemplary sage, was believed to have travelled to India. Hence such a feat made Apollonius look like a good Pythagorean who spared no pains in his efforts to discover the sources of oriental piety and wisdom. As some details in Philostratus' account of the Indian adventure seem incompatible with known facts, modern scholars are inclined to dismiss the whole story as a fanciful fabrication, but not all of them rule out the possibility that the Tyanean actually did visit India.[23]

What seemed to be independent evidence showing that Apollonius was known in India has now been proved to be forged. In two Sanskrit texts quoted by Sanskritist Vidhushekhara Bhattacharya in 1943[24] he appears as "Apalūnya", in one of them together with Damis (called "Damīśa"), it is claimed that Apollonius and Damis were Western yogis, who later on were converted to the correct Advaita philosophy.[25] Some have believed that these Indian sources derived their information from a Sanskrit translation of Philostratus' work (which would have been a most uncommon and amazing occurrence), or even considered the possibility that it was really an independent confirmation of the historicity of the journey to India.[26] Only in 1995 were the passages in the Sanskrit texts proven to be interpolations by a modern (late 19th century) forger.[27] (From Wikipedia⁴⁸)

Apollonius Phil., *Apollonii epistulae* [Dub.] (0619: 003) "Flavii Philostrati opera, vol. 1", Ed. Kayser, C.L. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1964. Epistle 59, line 2
Βασιλεὺς Βαβυλωνίων Γάρμος Νεο- γύνδη Ἰνδῶν βασιλεῖ.
Apollonius Phil., *Apollonii epistulae* [Dub.] Epistle 59, line 4

48. http://en.wikipedia.org/wiki/Apollonius_of_Tyana

5.51. AMMONIUS SACCAS

Εἰ μὴ περίεργος ἦς, οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος, οὐδὲ ἂν ἄρχων ἐν Ἰνδοῖς ἐδίκαζες Βαβυλωνίοις.

5.51 Ammonius Saccas

Ammonius Saccas (3rd century AD) (Ancient Greek: Ἀμμώνιος Σακκάς) was a Greek philosopher from Alexandria who was often referred to as one of the founders of Neoplatonism. He is mainly known as the teacher of Plotinus, whom he taught for eleven years from 232 to 243. He was undoubtedly the biggest influence on Plotinus in his development of Neoplatonism, although little is known about his own philosophical views. Later Christian writers stated that Ammonius was a Christian, but it is now generally assumed that there was a different Ammonius of Alexandria who wrote biblical texts. (From Wikipedia⁴⁹)

Ammonius Phil., In Aristotelis librum de interpretatione commentarius (4016: 003) “Ammonius in Aristotelis de interpretatione commentarius”, Ed. Busse, A. Berlin: Reimer, 1897; Commentaria in Aristotelem Graeca 4.5. Page 30, line 33

τῶν οὖν τοιούτων φωνῶν χωρίζει τὸ ὄνομα προστεθὲν τὸ <κατὰ συνθήκην,> ταύτῃ τὸν σημαῖνον τῷ θέσει· συνέθεντο γὰρ πρὸς ἀλλήλους Ἕλληνες μὲν τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα καλεῖν, Ἰνδοὶ δὲ ἐτέροις καὶ Αἰγύπτιοι ἄλλοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ ποτὲ μὲν ἄλλοις ποτὲ δὲ ἐτέροις.

5.52 Agathemerus

Agathemerus (Greek: Ἀγαθήμερος) was a Greek geographer who during the Roman Greece period published a small two-part geographical work titled A Sketch of Geography in Epitome (τῆς γεωγραφίας ὑποτυπώσεις ἐν ἐπιτομῇ), addressed to his pupil Philon. The son of Orthos, Agathemerus is speculated to have lived in the 3rd century. Although much is not known about Agathemerus historically, he lived after Ptolemy, whom he often quotes, and

49. http://en.wikipedia.org/wiki/Ammonius_Saccas

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

before the formation of Constantinople on the site of Byzantium by Constantine the Great in 328 AD as he mentions only the old city Byzantium. From his speaking of Albion *ἐν ᾗ στρατόπεδα ἱδρύται*, it has been thought that he wrote not very long after the erection of the wall of Severus. This is probably true, but the language is scarcely definite enough to establish the point.[1]

Agathemerus's work consists chiefly of extracts from Ptolemy, Artemidorus Ephesius and other earlier writers. In his work, he gives a short account of the various forms assigned to the Earth by previous geographers. He calculated the distances between land masses and seas, and then laid down important distances on the inhabited part of the Earth using the stadiametric method. (From Wikipedia⁵⁰)

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio (0090: 001) "Geographi Graeci minores, vol. 2", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 2, line 12

Πρῶτος δὲ Δημόκριτος, πολύπειρος ἀνὴρ, συνεῖδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους ἔχουσα· συνήνεσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός· Εὖ-δοξος δὲ τὸ μήκος διπλοῦν τοῦ πλάτους, ὁ δὲ Ἐρατο-σθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον, Ἱππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ, ἄλλοι οὐροειδῆ, Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν [δὲ] πρὸς ἑω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐ-ρον δ' ὅμως πλατύτερα [τὰ] πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio Section 7, line 8

Ἔθνη δὲ οἰκεῖν τὰ πέρατα κατ' ἀπληρώτην Βακτριανούς, κατ' εὐρον Ἰνδοὺς, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Αἰθιοπίαν, κατὰ νότον τὴν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίαν, κατὰ λευκόνοτον τοὺς ὑπὲρ Σύρτεις Γαράμαντας, κατὰ Λίβα Αἰθιοπας δυσμικοὺς [τοὺς] ὑπὲρ Μαύρους, κατὰ ζέφυρον Στήλας καὶ ἀρχὰς Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατ' ἀργέστην Ἰβηρίαν τὴν νῦν Ἰσπανίαν, κατὰ δὲ Θρασκίαν [Κελτοὺς καὶ τὰ ὄμορα, κατὰ δ' ἀπαρκτίαν] τοὺς ὑπὲρ Θράκην Σκύθας, κατὰ δὲ βορρᾶν Πόντον, Μαιῶτιν, Σαρμάτας· κατὰ καικίαν Κασπίαν θάλασσαν καὶ Σάκας.

Agathemerus Geogr., Geographiae informatio Section 15, line 5

Μῆκος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ Γάγγου εἰς τὰ Γάδαιρα σταδίων μυριάδων ζ' καὶ ἡφμέ, οὕτως· ἀπὸ μὲν Γάγγου ποταμοῦ ἕως Μυριάνδρου τῆς ἐν Ἰσικῶ κόλπῳ σταδίων μυριάδων δ' καὶ ἡψκέ· οὕτως· ἀπὸ Γάγγου ἐπὶ ἐκβολὰς Ἰνδοῦ ποταμοῦ σταδίων μυρίων ς· ἀπὸ Ἰνδοῦ ἕως Κασπίων πυλῶν μυρίων ,ετ'· ἐπὶ τὸν Εὐφράτην σταδίων μυρίων ν'· εἰς Μυριάνδρον σταδίων τοε'.

50. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathemerus>

5.53. CELSUS

5.53 Celsus

Celsus (Greek: Κέλσος) was a 2nd century Greek philosopher and opponent of Early Christianity. He is known for his literary work, The True Word (Account, Doctrine or Discourse) (Λόγος Ἀληθείας), written about by Origen. This work, c. 177[1] is the earliest known comprehensive attack on Christianity.

According to Origen, Celsus was the author of an anti-Christian work titled The True Word. This work was lost, but we have Origen's account of it in his writings.[2] It was during the reign of Philip the Arab that Origen received this work for rebuttal.[3] Origen's refutation of The True Word contained its text, interwoven with Origen's replies. Origen's work has survived and thereby preserved Celsus' work with it.[4]

Celsus seems to have been interested in Ancient Egyptian religion,[5] and he seemed to know of Jewish logos-theology, both of which suggest The True Word was composed in Alexandria.[6] Celsus wrote at a time when Christianity was being actively persecuted[7] and when there seems to have been more than one emperor.[8][9][10][11][12]

As an anti-Christian Greek philosopher, Celsus mounted an attack on Christianity. Celsus wrote that Jesus's father was a Roman soldier named Panthera. The views of Celsus drew responses from Origen who considered it a fabricated story.[13][14] Raymond E. Brown states that the story of Pantera is a fanciful explanation of the birth of Jesus which includes very little historical evidence - Brown's analysis does not presuppose the doctrine of the "virgin birth," but cites the lack of historical evidence for Celsus' assertion.[15] In addition, Celsus addressed the miracles of Jesus, holding that "Jesus performed His miracles by sorcery (γοητεία)":[16][17][18] (From Wikipedia⁵¹)

Celsus Phil., Ἀληθείας λόγος (1248: 001) "Der Ἀληθείας λόγος des Kelsos", Ed. Bader, R. Stuttgart: Kohlhammer, 1940; Tübinger Beiträge zur Altertumswissenschaft 33. Chapter 1, section 14c, line 6

ὅρα οὖν εὐθέως τὸ φίλαυτον τοῦ τοῖσδε μέν τισι πιστεύοντος ὡς σοφοῖς ἔθνεσι, τῶνδε δὲ καταγινώσκοντος ὡς πάντῃ ἀνοήτων. ἄκουε γὰρ λέγοντος τοῦ Κέλσου ὅτι ἔστιν ἀρχαῖος ἄνωθεν λόγος, περὶ ὃν δὴ αἰεὶ καὶ τὰ ἔθνη τὰ σοφώτατα καὶ πόλεις καὶ

51. <http://en.wikipedia.org/wiki/Celsus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἄνδρες σοφοὶ κατεγέγοντο. καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔθνος σοφώτατον εἰπεῖν κἄν παραπλησίως Αἰγυπτίοις καὶ Ἀσσυρίοις καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις καὶ Ὀδρύσαις καὶ Σαμόθραξι καὶ Ἐλευσινίοις τοὺς Ἰουδαίους.

Celsus Phil., Ἀληθὴς λόγος Chapter 1, section 24, line 6

Μετὰ ταῦτά φησιν, ὅτι οἱ αἰπόλοι καὶ ποιμένες ἓνα ἐνόμισαν θεὸν εἶτε Ὑψιστον εἶτε Ἀδωναῖον εἶτε Οὐράνιον εἶτε Σαβαώθ εἶτε καὶ ὅπη καὶ ὅπως χαίρουσιν ὀνομάζοντες τόνδε τὸν κόσμον· καὶ πλεῖον οὐδὲν ἔγνωσαν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ φησι μηδὲν διαφέρειν τῷ παρ' Ἑλλησι φερομένῳ ὀνόματι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν καλεῖν Δία ἢ τῷ δεῖνα, φέρ' εἰπεῖν, παρ' Ἰνδοῖς ἢ τῷ δεῖνα παρ' Αἰγυπτίοις. Ἴδωμεν δὲ τίνα τρόπον συκοφαντεῖ Ἰουδαίους ὁ πάντ' ἐπαγγελλόμενος εἰδέναι Κέλσος λέγων αὐτοὺς σέβειν ἀγγέλους καὶ γοητεία προσκεῖσθαι, ἧς ὁ Μωϋσῆς αὐτοῖς γέγονεν ἐξηγητής. ἐπαγγέλλεται δὲ διδάξειν ἐξῆς, πῶς καὶ Ἰουδαῖοι ὑπὸ ἀμαθίας ἐσφάλησαν ἐξαπατῶμενοι. ἐπαγγελλόμενος δ' ὁ Κέλσος ὕστερον διδάξειν τὰ περὶ Ἰουδαίων πρῶτον ποιεῖται τὸν λόγον περὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ὡς γενομένου ἡγεμόνος τῇ καθὸ Χριστιανοὶ ἐσμεν γενέσει ἡμῶν καὶ φησιν αὐτὸν πρὸ πάνυ ὀλίγων ἐτῶν τῆς διδασκαλίας ταύτης καθηγήσασθαι

Celsus Phil., Ἀληθὴς λόγος Chapter 5, section 34, line 23

Σκύθαις γε μὴν καὶ ἀνθρώπους δαίνυσθαι καλόν· Ἰνδῶν δέ εἰσιν οἱ καὶ τοὺς πατέρας ἐσθίοντες ὅσια δρᾶν νομίζουσι.

Celsus Phil., Ἀληθὴς λόγος Chapter 5, section 34, line 35

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατεσθίουσιν, εἵρετο παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι' ἐρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίατ' ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Celsus Phil., Ἀληθὴς λόγος Chapter 6, section 80, line 9

.. ἔνθεον ἔθνος εἶναι τῷ Κέλσῳ δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἰνδοί, ὧν τινες ἐν τοῖς προειρημένοις ἔλεγε καὶ ἀνθρωπείων γεγεῦσθαι σαρκῶν.

5.54 Ephraem Syrus

Ephrem the Syrian (Syriac: ܐܦܪܗܡ ܣܘܪܝܐ, ܡܪܝܬܐ ܡܪܝܬܐ Mār Efrēm Sûryāyâ;[1] Greek: Ἐφραίμ ὁ Σŷρος; Latin: Ephraem Syrus; ca. 306 – 373) was a Syriac deacon and a prolific Syriac-language hymnographer and theologian of the 4th century.[2][3][4][5] His works are hailed by Christians throughout the world and many denominations venerate him as a saint. He has been

5.55. AELIUS HERODIANUS

declared a Doctor of the Church in Roman Catholicism. He is especially beloved in the Syriac Orthodox Church. (From Wikipedia⁵²)

Ephraem Syrus Theol., *Sermo asceticus* (4138: 005) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 1”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1988, Repr. 1995. Page 130, line 2

Θαυμαστὸν γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα, ἀδελφοί, θεωροῦντες τὰ ἄγρια ζῶα συναγόμενα εἰς ἓν· ἐλέ- φαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχομένους·λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προβάτων καὶ αἰγῶν μιγάδας, καὶ μηδὲν ἀδικοῦντας· ἐρπετά τε καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχόμενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ ἀυλίζόμενα· καὶ ταῦτα ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς· αὐτόν τε τὸν Νῶε μετὰ σπουδῆς κατασκευάζειν τὴν κιβωτόν, καὶ ἐμβοῶντα αὐτοῖς, μετανοεῖτε, καὶ οὐκ ἠνείχοντο.

Ephraem Syrus Theol., *De recordatione mortis et de uirtute ac de diuitiis* (4138: 062) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 4”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1992. Page 251, line 14

Τίς ἀνακλιθήσεται ἐπὶ ταῖς ἀργυρενδέτοις κλίναις καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἐχόντων τὸν ἀπαρτισμόν;

Ephraem Syrus Theol., *Sermo in Ionam prophetam et de paenitentia Niniuitarum* (4138: 153) “Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, vol. 7”, Ed. Phrantzoles, Konstantinos G. Thessalonica: Το περιβόλι της Παναγίας, 1998. Page 319, line 8

Ὡς Ἰνδοὶ ἐφαίνοντο ἐκ τῶν μελλόντων κακῶν.

5.55 Aelius Herodianus

Aelius Herodianus (Latin; Greek *Αἴλιος Ἡρωδιανός*) or Herodian (fl. 2nd c. CE) was one of the most celebrated grammarians of Greco-Roman antiquity. He is usually known as Herodian except when there is a danger of confusion with the historian also named Herodian.

He was the son of Apollonius Dyscolus and was born in Alexandria. From there he seems to have moved to Rome, where he gained the favour of the emperor Marcus Aurelius, to whom he dedicated a work on prosody. (From Wikipedia⁵³)

52. http://en.wikipedia.org/wiki/Ephraem_Syrus

53. http://en.wikipedia.org/wiki/Aelius_Herodianus

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica (0087: 001) “Grammatici Graeci, vol. 3.1”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1867, Repr. 1965. Part+volume 3,1, page 13, line 12

<Ἀτιντάν> υἱὸς Μακεδόνοιο καὶ ἔθνος Μακεδονίας. <Βραχμάν> 20 Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὗς καὶ Βράχμας καλοῦσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 19, line 1

Τὰ εἰς <ων> παραληγόμενα <α> μακρῶ βαρύνεται, <Ἄων> ἔθνος Βοιω- τίας, <Δάων> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς ἀπὸ Δάονος, <Χάων> ἔθνος Ἡπείρου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 43, line 9

Τὰ εἰς <εξ> ὀνόματα βαρύνεται, <Λέλεξ, Βέρεξ> ἔθνος μεταξύ Ἰν- δίας καὶ Αἰθιο- πίας ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός, <ἐπίτεξ, ἀγχίτεξ, πινυτάλεξ> καὶ εἴ τι ὅμοιον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 3

Βαρύνεται δὲ τὰ εἰς <ας> καθαρὸν, <Νικίας, Λυσίας, Ἀρχίας, Λοξίας, Γορ- γίας, Ἐρυξίας, δρακοντίας, ὀνοματίας, κοππατίας, ταρα- ξίας, κοχλίας, τραυματίας, Πα- πίας, Ὠπίας> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 4

Ἐκαταῖος Ἀσίᾳ «ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν πο- ταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλῆϊον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 6

μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 52, line 12

<Καλατίας> γένος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 53, line 23

<Σάλας> ποταμὸς τῆς Μαυριτανίας, <Βησσύγας> ποταμὸς τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 54, line 22

* Τὰ εἰς <κας> βαρύνονται, <Πελέκας, Περδίκκας, Κώκας, Κρίκας> ποταμὸς, <Σά- κας, Λάκας, Πολύκκας> ποταμὸς Μακεδονίας, <Ματάκας> ὄνομα εὐνούχου, <Ἰνδύ- κας, Κοτύκας> βασιλεὺς Παφλαγο- νίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 60, line 6

5.55. AELIUS HERODIANUS

Τὰ εἰς <βης> δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι βαρύνεται <Λάβης, λέβης, Κέβης, Κάβης, Χάβης, Σίβης>20, Ἰνδικὸν ἔθνος, <Βύβης> πό- λης κατὰ Πευκετίους καὶ τὸ ἔθνικόν οἱ Βύβαι ὁμοφώνως ὡς Λοκροὶ καὶ Δελφοί.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 5

Στράβων ἰζ' (p. 802), «καὶ Λύκων πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τὸν τράγον» <Πάνδης> καὶ <Σίνδης> ἔθνη Ἰνδικά, <Ἔσδης> ἔθνος Ἰβηρικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 24

<Κέλτης>· οὕτως γὰρ Στράβων φησὶ τοὺς Κελτούς. <Κώφης>20 Ἰνδικὸς ποταμός, ὡς Στράβων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμ- βάλλει» (p. 697) καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴτα ὁ Ὑδά- σπης, εἴτα ὁ Ἀκεσίνης καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανις» (ibid.).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 62, line 25

<Κώφης>20 Ἰνδικὸς ποταμός, ὡς Στράβων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμ- βάλλει» (p. 697) καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴτα ὁ Ὑδά- σπης, εἴτα ὁ Ἀκεσίνης καὶ ὕστατος ὁ Ὑπανις» (ibid.).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 66, line 18

τὸ μὲν <α> οἶον <Ἰλιάδης, Μενoitιάδης, Πυλάδης, Ἀλκιβιάδης· Μιλτιάδης, Δημάδης> ἐκ τοῦ Δημέα- δης· <Ἀργεάδης> ὁ Ἀργεῖος· <Δειράδης>, ἀφ' οὗ δῆμος Δειράδες, <Δολογκιάδης> οἱ Δόλογχοι ἔθνος Θράκης· <Ἐνδυμωνιάδης> οἱ Ἐπειοί, <Ἡλιάδης> ὁ Ἡλεῖος, <Βερενικιάδης> ὁ Βερενικεύς, <Παρο- πανισσάδης> οἱ Παροπανίσσω ὅρει Ἰνδικῇ παροικοῦντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 68, line 33

<Ὑδάρκης> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 69, line 2

<Ὀξυδράκης> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτήρ ἐκλήθη· οἱ δὲ ψεῦδος τὸ περὶ τῶν Ὀξυδρακῶν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 71, line 19

Ἔτι τὰ εἰς <αρης>, εἰ μὴ ἐπίθετα εἴη, <Κυαζάρης, Παντάρης, Σωχάρης, Τυνδάρης, Ἀφάρης, Ἀμφιάρης, Καβάρης> ὄνομα ποταμοῦ, <Γανδάρης>20 Ἰνδῶν ἔθνος.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 72, line 17

<Σαρ- μάτης> ἔθνος Σκυθικόν, <Σαυρομάτης> ἔθνος Ἰνδικόν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 75, line 3

<Ἀρα- χώτης> ποταμὸς Ἰνδικός, ὃς καὶ Ἀραχωτός.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 76, line 10

<ἐδρίτης, Ὠρίτης> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 76, line 11

Στράβων πεντεκαίδεκάτῃ (p. 720) «τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δὲ ἐστὶ καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 76, line 13

καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ «ἔπειτα Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας πέ- τραν .

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 76, line 26

<Ἀρματίτης> ἔθνικὸν Ἀρμάτων πόλεως πλη- θυντικῶς Ἰνδικῆς ὡς τοῦ ἔρμα <έρ- ματίτης>· ἐστὶ καὶ πόλις Ἀρματίτης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 76, line 32

<Ὀρβίτης> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 86, line 23

* Τὰ εἰς <βις> δισύλλαβα ὀξύνεται ἢ βαρύνεται· καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ παρώνυμα οἷον <λαβίς> παρὰ τὸ λαβή καὶ ἐπιθετικὰ οἷον <Λεσβίς> καὶ ἐκτείνοντα τὸ <ι> οἷον <βαλβίς>· τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται, <ἴβις, Ἄρβις> ποταμὸς Ἰνδικῆς καὶ ἔθνος· λέγεται δὲ καὶ Ἄραβις.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 98, line 7

τὸ δὲ <Σάραπις> νῆσος ἐν Ἰνδικῷ κόλπῳ βαρύνεται.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 121, line 3

<Ἰαλύσιος, ἐτώσιος, Ῥώσιος, Ἀραχώσιος, Περκώ- σιος, Κριθώσιος, Γεδρώσιος> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 128, line 5

Τὰ εἰς <ος> καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ <ω> μετὰ <ι> προσγεγραμ- μένου παραληγόμενα προπερισπᾶται, <πατρῷος, ἡρῷος> καὶ <Ἡρῷος, ἡῷος, Ἀχελῷος> πο-

5.55. AELIUS HERODIANUS

ταμὸς Ἀκαρνανίας ἀπὸ Ἀχελῷου ἐλθόντος ἐκ Θετ- ταλίας μετὰ Ἀλκμαίωνος καὶ τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως, <αἰδῶος, Μι- νῶος, Ἐλβῶος, Σαρδῶος, Πυθῶος, Ληθῶος, Ἰνδῶος, Γελῶος> ὁ οἰκῶν Γέλαν πόλιν Σικελίας ἴσως ἀπὸ τοῦ γέλωος.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 130, line 14

<Δυρβαῖος> ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους καὶ τὴν Ἰνδι- κήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 130, line 16

Κτησίας ἐν Περσικῶν ἰ' «χώρη δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βα- κτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 141, line 15

τὸ δὲ <Σύναγος> πόλις Φοινίκης καὶ <Σάλαγος> ἔθνος Ἰταλίας – ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν – διπλασιαζόμενον ἔχει τὸ <γ>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 142, line 27

σεση- μείωται τὸ <Ἰνδός> ποταμὸς καὶ ἐθνικὸν καὶ <Ὀρδός> ἔθνος Μακεδονίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 143, line 26

Τὰ εἰς <ζος> πάντα βαρύνεται, <ὄζος, ῥοῖζος, Γάζος> πόλις Ἰν- δική, <Τόπαζος> νῆσος Ἰνδικὴ καὶ λίθος ὁμώνυμος τῇ νήσῳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 167, line 18

Τὰ εἰς <μος> προσηγορικὰ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς <λ> καταλήγου- σαν ὀξύνεται, <ὀφθαλμός, τιλμός, ψαλμός, παλμός, ἰνδαλμός>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 181, line 8

ὀξύνονται δὲ ταῦτα· <Τυρσηνός, Ἀβυδηνός, Ἀσσακηνός> ἔθνος Ἰνδικόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 192, line 5

ἔστι καὶ Τύρος τῆς Λακωνικῆς καὶ νῆσος πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ἣν Ἀρτεμί- δωρος Τύλον διὰ τοῦ <λ> καλεῖ, ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 198, line 18

Κάσπειρος> πόλις Πάρθων προσεχὴς τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὸ ἐθνικὸν ὁμοφώνως.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 212, line 30

<Παροπάνισσος> πόλις καὶ ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ οἰκοῦντες.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 221, line 29

<Ἀραχωτός> ποταμὸς Ἰνδικῆς ῥέων ἀπὸ Καυκάσου, ὡς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδεκάτῃ (p. 513).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 221, line 30

καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἀραχωτοὶ πόλεις Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 228, line 7

ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 241, line 19

<Μωριεῖς> ἔθνος Ἰνδικὸν ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 248, line 8

Τὰ εἰς <α> μακρὸν καὶ εἰς <η> τῶν εἰς <ους> περισπωμένων περισπᾶται ἀργυροῦς <ἀργυρᾶ>, ἔστι δὲ καὶ μητρόπολις τῆς ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 252, line 28

* Τὰ εἰς <δα> βαρύνεται, <Σίνδα> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, <Πέδα> πόλις Αὐσονική, <Σίβδα> πόλις Καρίας, <Γάδδα> χωρίον Ἀραβίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 255, line 9

καὶ <Βουκεφάλα> πόλις Ἰνδικῆς, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος «ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ᾤκισε, Νίκαιαν – Βουκεφά- λαν δὲ ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέθανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκε- φάλας λεγόμενος».

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 256, line 30

<Σώλμνα> πόλις Ἰνδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 257, line 27

<Κάρμνα> νῆσος τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 257, line 29

<Μάργνα> πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 258, line 8

<Κάρμνα> νῆσος Ἰνδική.

5.55. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 259, line 20

* Τὰ εἰς <αρα> ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παροξύνεται, <Κυπάρα> κρήνη Σικελίας, ἣ καὶ Ἀρέθουσα ἐλέγετο, <Βατεράρα> πόλις Λιγύων. <Ἰνδάρα> Σικανῶν πόλις.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 264, line 2

<Παναίουρα> πόλις Ἰνδικῇ περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 264, line 9

<Βαλβέρουρα>· οὕτως τινὲς Ἰνδικὴν πόλιν Ἰβηρίας φασίν, μεθ' ὧν καὶ <δίφουρα> ἢ γέφυρα.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 266, line 25

<Νῦσα> πόλεις πολλάι, ἐν Ἑλικῶνι, ἐν Θράκῃ, ἐν Καρίᾳ, ἐν Ἀραβίᾳ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Νάξῳ, ἐν Ἰνδοῖς, ἐπὶ τοῦ Καυκά- σου ὄρους, ἐν Εὐβοίᾳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 268, line 19

ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ τρίτῃ Ἰνδικῇ, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος – καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ <ἔπισσα> παρ' Ἑκαταίῳ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 271, line 1

* Τὰ εἰς <τα> δισύλλαβα σπάνια ὄντα βαρύνεται, <Γέντα> πόλις Ἰνδικῇ τῆς ἐκτὸς Γάγγου.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 272, line 5

τετάρτῃ ἐν Ἰνδοῖς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 272, line 32

<Κάθαια> πόλις Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 14

τετάρτῃ πόλις Ὠριτῶν, ἔθνους Ἰχθυοφάγων, κατὰ τὸν περίπλου τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 15

πέμπτῃ ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 15

ἕκτῃ πάλιν Ἰνδικῇ.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 16

ἐβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 19

τες- σαρεσκαϊδεκάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῶ ἔθνει.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 274, line 20

πεντεκαϊδεκάτη παρὰ τοῖς Ἀραχώτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 277, line 33

<Βουκεφάλεια> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκε- φάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδία
παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 277, line 34

<Γήρεια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 278, line 20

ιά' μεταξύ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 279, line 35

<Σάνεια> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 287, line 5

<Ἀετία>· οὕτως ἐκλήθη ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 288, line 6

<Γεδρωσία> χώρα Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 297, line 10

<Δαρσανία> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 297, line 14

<Καρμανία> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 306, line 20

<Ροδόη> πόλις Ἰνδική.

5.55. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 316, line 14

Πολύβιος γ'. <Ἰνδική> πόλις Ἰβηρίας πλησίον Πυρήνης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 321, line 9

<Πατάλη> πόλις Ἰνδική, ἣ καὶ Πάταλα λέγεται, <Πετάλη, Μυρτάλη.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 328, line 24

<Ρωγάνη> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 328, line 25

<Ταπροβάνη> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσση.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 333, line 5

τὸ δὲ <Παταληνὴ> νῆσος Ἰνδικὴ ὀξύνεται, τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην ὡς Πριήνην ἀναγινώσκουσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 341, line 28

ἔστι καὶ ἄλλη χερρόνησος τῆς Ἰνδικῆς <Χρυσῆ> καλου- μένη.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 345, line 9

<Ἀργάντη> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 346, line 27

τὸ δὲ <Μαράχη> πόλις Ἰνδικὴ κύριόν ἐστιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 352, line 29

ἔστι καὶ Ἄρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς – <αἶμα, βῆμα, ῥῆμα, χρῆμα, σῆμα>, ὅθεν <Κυνόσσημα> τόπος Λιβύης.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 361, line 30

<Σεσίνδιον> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 368, line 4

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica
Part+volume 3,1, page 379, line 14

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

* Τὰ εἰς <γον> καὶ <δον> οὐδέτερα κύρια ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαρ- οξύνεται, <Βήσσυγα> ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 380, line 11

τὸ δὲ <Ἡμωδόν> ὄρος Ἰνδι- κὸν ὁξύνεται, τινὲς δὲ προπαροξυτόνως Ἡμωδον λέγουσιν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 380, line 22

* Τὰ εἰς <κον> κύρια βαρύνεται, <Μάζακα> πόλις Καππαδοκίας ἢ νῦν Καισάρεια, <Μάσσακα> πόλις Ἰνδῶν, Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 14

<Πάταλα> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 381, line 33

<Τάξιλα> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 388, line 6

<Παλίμβοθρα> πόλις Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., De prosodia catholica Part+volume 3,1, page 398, line 1

<Σήρ> ἔθνος Ἰνδικόν, ὅθεν σηρικὰ τὰ πολυτελῆ ἱμάτια.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παθῶν (0087: 009) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 331, line 1

τοῦ <ι> τραπέντος εἰς <ε> γίνεται Δεόνυσος (οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι) καὶ συναιρέσει Δεύνυσος ὡς Θεόδοτος Θεύδο- τος· ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεύς.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παθῶν Part+volume 3,2, page 354, line 4

σημαίνει δὲ τὸ ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα οἶον «δείκηλα προϊάλλεν» (Apoll. Rhod. IV 1672) καὶ «δείκελον Ἰφιγόνης» παρὰ Παρθενίῳ· ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω πέμ- πελος (σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα), οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω γίνεται δείκελος καὶ ἐκτάσει τοῦ <ε> εἰς <η> δείκηλον τὸ Ἰνδαλμα.

5.55. AELIUS HERODIANUS

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας (0087: 011) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 444, line 18

Τὰ διὰ τοῦ <ινδος> εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ <ι> γράφεται οἷον Ἴνδός, Ἄλινδος, Ἴσινδος πόλις Μακεδονίας, Ἄριν-δος ὄνομα ποταμοῦ.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας Part+volume 3,2, page 492, line 28

ἐνιοι φασίν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης, δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἴνδοί, ὡς Ἰόβας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ ὀρθογραφίας Part+volume 3,2, page 592, line 20

<Τόπαζος> νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ κλίσεως ὀνομάτων (0087: 013) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 652, line 13

Τὰ εἰς <κας> λήγοντα ἅπαντα ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Πελέκας Πελέκα, Κώ-κας Κώκα, Κρίκας Κρίκα (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Σάκας Σάκα, Πολύκκας Πολύκκα (ἔστι δὲ ποταμὸς Μακεδονίας), Ματάκας Ματάκα (ἔστι δὲ ὄνομα εὐνούχου]1, Ἰνδύκας Ἰνδύκα, Κοτύκας Κοτύκα (ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως Παφλαγονίας).

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ κλίσεως ὀνομάτων Part+volume 3,2, page 653, line 15

σεσημείωται τὸ Βάμβλας Βάμβλα ἰσοσυλ- λάβως κλινόμενον, ἔστι δὲ ὄνομα βασι-λέως Ἰνδῶν.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων (0087: 026) “Grammatici Graeci, vol. 3.2”, Ed. Lentz, A. Leipzig: Teubner, 1870, Repr. 1965. Part+volume 3,2, page 872, line 23

Ἀργάντη πόλις Ἰνδίας.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων Part+volume 3,2, page 872, line 24

τὸ ἐθνικὸν ἔδει <Ἀργανταῖος>, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ <Ἀργαντηνός ἢ Ἀργαν-τίτης>.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων Part+volume 3,2, page 881, line 26

Τόπαζος νῆσος Ἰνδική.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Περὶ παρωνύμων Part+volume 3,2, page 892, line 2

ἔστι καὶ Ἄρματα πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570) Page 170, line 16

Τὰ εἰς ἑξ βαρύτονα, μὴ Δωρικῶς τρεπόμενα εἰς α, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἶον· πέρδιξ· φοῖνιξ· κώδιξ· Ἰνδιξ· καὶ τὰ ὅμοια.

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm., Rhet., Partitiones (= Ἐπιμερισμοί) [Sp.?] (e codd. Paris. 2543 + 2570) Page 229, line 4

Τὰ εἰς ὧν λήγοντα ὀξύτονα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· οἶον· τρυγῶν, τρυγόνος· ἀηδόνης· Γοργόνος· σταγόνος· λαγόνος· σιαγόνος· χιόνος· θηλαμόνος· ἀμαζόνος· Χαλκηδόνης· Χαρκηδόνης· καὶ Ὀλοσσόνος· ἰνδικτιῶνος δὲ μέγα.

5.56 Archigenes

Archigenes (Ἀρχιγένης), an eminent ancient Greek physician, who lived in the 1st and 2nd centuries.

He was the most celebrated of the sect of the Eclectici, and was a native of Apamea in Syria; he practised at Rome in the time of Trajan, 98-117, where he enjoyed a very high reputation for his professional skill. He is, however, reprobated as having been fond of introducing new and obscure terms into the science, and having attempted to give to medical writings a dialectic form, which produced rather the appearance than the reality of accuracy. Archigenes published a treatise on the pulse, on which Galen wrote a Commentary; it appears to have contained a number of minute and subtle distinctions, many of which have no real existence, and were for the most part the result rather of a preconceived hypothesis than of actual observation; and the same remark may be applied to an arrangement which he proposed of fevers.

He, however, not only enjoyed a considerable degree of the public confidence during his lifetime, but left behind him a number of disciples, who for many years maintained a respectable rank in their profession. The name of the father of Archigenes was Philippus; he was a pupil of Agathinus, whose life he once saved; and he died at the age either of sixty-three or eighty-three.[1]

The titles of several of his works are preserved, of which, however, nothing but a few fragments remain; some of these have been preserved by other ancient authors, and some are still in manuscript in the King's Library at

5.56. ARCHIGENES

Paris.[2] By some writers he is considered to have belonged to the sect of the Pneumatici.[3]

He is mentioned several times by Juvenal, in his Satires.[4] (From Wikipedia⁵⁴)

Archigenes Med., Fragmenta (0661: 001) “Frammenti medicinali di Archigene”, Ed. Brescia, C. Naples: Libreria Scientifica Editrice, 1955. Page 17, line 18

ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ κύφους αὐτῆ· λίτου γαγάτου ☐ <γ> ἐλενίου ☐ <ς> ἀσπαλάθου φλοιοῦ ☐ <ζ> ρίζης ἀσφοδέλου ☐ <δ> βράθυος ☐ <ς> ἀρκευθίδος φλέρια <ρ> βδέλλης πετραικῆς ☐ <ζ> ἰσχάδων λιπαρῶν ἀτέγκτων ☐ <β> ἀμμωνιακοῦ ☐ <γ> ὀνύχου Ἰνδικοῦ σπέρματος πηγάνου ἀγρίου κόστου ἀνὰ ☐ <ς> καρύων κο.

Archigenes Med., Fragmenta Page 19, line 28

βαλαυστίων ταρ’ <α> μάκερος ταρ’ <α> ☐ ὀμφακίου ταρ’ <α> ὑοσκυάμου σπέρματος ταρ’ <α> κέρατος ἐλαφείου ταρ’ ☐ ὀπίου ταρ’ <β> βάτου ἁώρου καρποῦ ταρ’ <α> μύρτου μέλανος ταρ’ <α> σμύρνης τρωγλ<οδ>ύτιδος ταρ’ ☐ λυκίου Ἰνδικοῦ ταρ’ ☐ κοραλίου ταρ’ <α> σιδίων ταρ’ ☐ κρόκου ταρ’ <α> σχοι- νάνθης ταρ’ ☐ ρόδων ξηρῶν ταρ’ ☐ Λημνίας σφραγίδος ταρ’ <α> ☐ ἀρνογλώσσου χυλοῦ ταρ’ <α> ἀκακίας ταρ’ <α> λαδάνου ταρ’ <α> μαράθρου σπόρου ἀνίσου ἀνὰ ταρ’ ☐ στυπτηρίας λιβάνου ἀνὰ ταρ’ <α> ῥοῦ μαγειρικοῦ ταρ’ ☐ γῆς Σαμίας ταρ’ ☐ κοιλίας περιστερᾶς ταρ’ ☐ κοιλίας ἀλεκτρυόνος ἀσταφίδων ἄνευ τῶν γιγάρτων ρόδων ἀνὰ ταρ’ τῷ κόμμεος ταρ’ <α> χαλκίτεως κισσῆρεως ὀπτῆς ἀνὰ ταρ’ ☐ χυλοῦ ὑποκιστίδος ταρ’ <α> λαγωῦ πιτύας ταρ’.

Archigenes Med., Fragmenta inedita (0661: 002) “Frammenti inediti di Archigene”, Ed. Calabrò, G.L., 1961; Bollettino del comitato per la preparazione della edizione nazionale dei classici greci e latini 9. Page 70, line 13

ἡ κυφοειδὴς καὶ πρὸς τὰ ἐν θώρακι πάντα· σταφίδων σαρκὸς ☐ <κε>, κρόκου ☐ <α>, καλάμου Ἰνδικοῦ ☐ <β>, βδελλίου ☐ <β>, κινναμώμου ☐ <α>, κασίας ☐ <γ>, σχοίνου ἄνθους ☐ <β>, σμύρνης ☐ <δ>, τερεβινθίνης ☐ <δ>, ἀσπαλάθου ῥινήματος ☐ <β>, ναρδοστάχυος ☐ <γ>, μέλιτος ☐ <ις>, οἶνου τὸ ἀρκοῦν, γλυκέος τὸ αὐταρκες.

Archigenes Med., Fragmenta inedita Page 70, line 25

Ἄλλη κυφοειδὴς Ἀνδρομάχου ποιεῖ καὶ πρὸς βῆχας καὶ ἀναγωγὰς ὑγρῶν κρόκου, κινναμώμου, σμύρνης ἀνὰ ☐ <α>, βδελλίου ☐ <δ>, ἀσπαλάθου τετρώβολον, σχοίνου ἄνθους ☐ <γ>, καλάμου Ἰνδικοῦ ☐ <β>, κασίας ☐ <α>, ναρδοστάχυος ☐ <α>, τερεβινθίνης ☐ <ις>, μέλιτος κατὰ κοτύλης C, σταφίδων λιπαρῶν ☐ <ρξ> τὰς σάρκας κεκαθαρμένας, οἶνου παλαιοῦ στύφοντος τὸ ἀρκοῦν εἰς τὸ βρέξαι τὴν σταφίδα καὶ τὸ βδέλλιον καὶ τὴν σμύρνην.

54. <http://en.wikipedia.org/wiki/Archigenes>

5.57 Herodian

Herodian or Herodianus of Syria (ca. 170–240) was a minor Roman civil servant who wrote a colourful history in Greek titled History of the Empire from the Death of Marcus in eight books covering the years 180 to 238. His work is not entirely reliable although his relatively unbiased account of Elagabalus is more useful than that of Cassius Dio. He was a Greek (perhaps from Antioch) who appears to have lived for a considerable period of time in Rome, but possibly without holding any public office. From his extant work, we gather that he was still living at an advanced age during the reign of Gordianus III, who ascended the throne in 238. Beyond this, nothing is known of his life. (From Wikipedia⁵⁵)

Herodianus Hist., Ab excessu divi Marci (0015: 001) “Herodiani ab excessu divi Marci libri octo”, Ed. Stavenhagen, K. Leipzig: Teubner, 1922, Repr. 1967. Book 1, chapter 15, section 5, line 1

τότε γοῦν εἶδομεν ὅσα ἐν γῆρα- φαῖς ἐθανυμάλομεν· ἀπὸ τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν, εἴ τι πρότερον ἀγνωστον ἦν, μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀρκ- τῆος γῆς ζῶα πάντα φονεύων Ῥωμαίοις ἔδειξε.

On marksmanship and dissolution of an emperor: “From India and Ethiopia, from lands to the north and to the south, any animals hitherto unknown he displayed to the Romans and then dispatched them. On one occasion he shot arrows with crescent-shaped heads at Moroccan ostriches, birds that move with great speed, both because of their swiftness afoot and the sail-like nature of their wings.”⁵⁶

5.58 Arrian of Nicomedia

5.58.1 About Arrian

Arrian of Nicomedia (/ˈæriən/; Latin: Lucius Flavius Arrianus Xenophon; Greek: Ἀρριανός c. AD 86 – 160) was a Roman (ethnic Greek)[3] historian, public servant, military commander and philosopher of the 2nd-century Roman period. As with other authors of the Second Sophistic, Arrian wrote

55. <http://en.wikipedia.org/wiki/Herodian>.

56. http://www.tertullian.org/fathers/herodian_01_book1.htm.

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

primarily in Attic (Indica is in Herodotus' Ionic dialect, his philosophical works in Koine Greek). (From Wikipedia)

On *Anabasis Alexandri*:

Anabasis Alexandri (Greek: Ἀλεξάνδρου ἀνάβασις Alexándrou anábasis), the Campaigns of Alexander by Arrian, is the most important source on Alexander the Great. The Greek term anabasis referred to an expedition from a coastline into the interior of a country. The term katabasis referred to a trip from the interior to the coast. So a more literal translation would be The Expedition of Alexander. This work on Alexander is one of the few surviving complete accounts of the Macedonian conqueror's expedition. Arrian was able to use sources which are now lost, such as the contemporary works by Callisthenes (the nephew of Alexander's tutor Aristotle), Onesicritus, Nearchus, and Aristobulus, and the slightly later work of Cleitarchus. Most important of all, Arrian had the biography of Alexander by Ptolemy, one of Alexander's leading generals and possibly his half-brother. It is primarily a military history; it has little to say about Alexander's personal life, his role in Greek politics or the reasons why the campaign against Persia was launched in the first place. (From Wikipedia)

5.58.2 *Historia Indica*

Text: Flavius Arrianus Hist., Phil., Historia Indica (0074: 002) "Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 2", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1968 (1st edn. corr.).

ΙΝΔΙΚΗ

1.1.1 Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ ποταμὸν Κωφῆνα Ἀστακηνοὶ καὶ Ἀσσακηνοί, ἔθνεα Ἰνδικά, 1.2.1 ἐποικέουσιν, ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ σώματα, καθάπερ οἱ ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ ὡσαύτως τὸν θυμὸν οὐδὲ μέλανε ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖσιν. 1.3.1 οὗτοι πάλαι μὲν Ἀσσυρίοις ὑπήκοοι ἦσαν, ἔπειτα Μήδοισιν, ἐπὶ δὲ Μήδοισι Περσέων ἤκουον, καὶ φόρους ἀπέφερον Κύρῳ τῷ Καμβύσου ἐκ τῆς γῆς σφῶν, οὓς 1.4.1 ἔταξε Κῦρος. Νυσαῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐστίν, ἀλλὰ τῶν ἅμα Διονύσῳ ἐλθόντων ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδῶν, τυχὸν μὲν [καί] Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπόμαχοι αὐτῶν ἐγένοντο ἐν τοῖς πολέμοις οὔστινας πρὸς Ἰνδοὺς Διόνυσος 1.5.1 ἐπολέμησε, τυχὸν δὲ καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλοντας τοῖς Ἑλλησιν συνώκισε, τὴν τε χώραν Νυσαίην ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς τροφοῦ τῆς Νύσης Διόνυσος καὶ τὴν πόλιν 1.6.1 αὐτὴν Νῦσαν. καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ πόλει, ὅτου ἐν τῇσιν ὑπωρεΐησιν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ῥκισται ἡ Νῦσα, Μηρὸς κληίζεται ἐπὶ 1.7.1 τῇ συμφορῇ ἧτινι ἐχρήσατο εὐθὺς γενόμενος. ταῦτα μὲν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διονύσῳ ἐποίησαν, καὶ ἐξηγείσθων αὐτὰ 1.8.1 ὅσοι λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων· ἐν Ἀσσακηνοῖσι δὲ Μάσσακα, πόλις μεγάλη, ἵναπερ καὶ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσακίης· καὶ ἄλλη πόλις Πευκελαΐτις, μεγάλη καὶ αὐτή, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰνδοῦ. ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ 1.8.5 Ἰνδοῦ ποταμοῦ ῥκισται πρὸς ἐσπέρην ἔστε ἐπὶ τὸν 2.1.1 Κωφῆνα· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἔω, τοῦτό μοι ἔστω ἡ Ἰνδῶν γῆ καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἔστωσαν. ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ 2.2.1 Ταῦρος τὸ ὄρος. καλέεται δὲ οὐ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἀλλὰ ἄρχεται μὲν ἀπὸ θαλάσσης ὁ Ταῦρος τῆς κατὰ Παμφύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλικας παρατείνει τε ἔστε τὴν πρὸς ἔω θάλασσαν, τέμνων τὴν Ἀσίην πᾶσαν, 2.3.1 ἄλλο δὲ ἄλλη καλέεται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπάμισος, τῇ δὲ Ἡμωδός, ἄλλη δὲ Ἴμαον κληίζεται, καὶ τυχὸν ἄλλα 2.4.1 καὶ ἄλλα ἔχει οὐνόματα. Μακεδόνες δὲ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον, ἄλλον τοῦτον Καύκασον, οὐ τὸν Σκυθικόν, ὥς καὶ [τὸν] ἐπέκεινα τοῦ 2.5.1 Καυκάσου λόγον κατέχειν ὅτι ἦλθεν Ἀλέξανδρος. τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπείργει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵναπερ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδῷ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ 2.5.5 στόματα, κατὰπερ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα, 2.6.1 ἀλλ' ὥς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπ' ὧν τὸ Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον, ὧδέ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦτο 2.7.1 Πάταλα τῇ Ἰνδῶν γλῶσση καλέεται. τὸ δὲ πρὸς νότου τε ἀνέμου καὶ μεσαμβρίας αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπείργει τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἔω ἡ αὐτὴ θά- 2.8.1 λασσα ἀπείργει. τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὥφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἔω Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε τὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ 2.9.1 Ὑφάσιος, ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγ- γεω καὶ ἵνα τοῦ Γάγγεω αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλίμ- 3.1.1 βοθρα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῶν Γάγγη. ἐμοὶ δὲ <Ἐρα- τοσθένης> ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστω, ὅτι γῆς 3.2.1 περιόδου περὶ ἔμελεν Ἐρατοσθένει. οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρεος τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαί, παρ' αὐτὸν <τὸν> Ἰνδὸν ποταμὸν ἰόντι ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς μυρίους σταδίου καὶ τρισχι- 3.3.1 λίους τὴν πλευρὴν λέγει ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδῶν. ταυ- τησὶ δὲ ἀντίπορον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρεος παρὰ τὴν ἐφ' ἣν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην, ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀνέχειν ἐπὶ μέγα εἴσω εἰς τὸ πέ- 3.3.5 λαγος, ἐς τρισχιλίους σταδίους μάλιστα ἀνατείνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὧν αὐτῷ ἡ πλευρὴ τῆς Ἰνδῶν γῆς <ή> πρὸς ἔω μυρίους καὶ ἑξακισχιλίους σταδίους ἐπέχουσα. 3.4.1 τοῦτο μὲν αὐτῷ πλάτος τῆς Ἰνδῶν γῆς συμβαίνει, μήκος δὲ τὸ ἀπ' ἐσπέρας ἐπὶ ἔω ἔστε μὲν ἐπὶ πόλιν Παλίμ- βοθρα μεμετρημένον σχοίνοισι λέγει ἀναγράφειν καὶ – εἶναι γὰρ ὁδὸν βασιλὴν – τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ- 3.4.5 ρίους σταδίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι ὡσαύτως ἀτρεκέα· 3.5.1 φήμας δὲ ὅσοι ἀνέγραψαν, ξὺν τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούσῃ ἐς τὸ πέλαγος ἐς μυρίους σταδίους μάλιστα ἐπέχειν λέγου- σιν· εἶναι δὲ ἂν ὧν τὸ

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

μῆκος τῆς Ἰνδῶν γῆς σταδίων 3.6.1 μάλιστα δισμυρίων. <Κτησίης> δὲ ὁ Κνίδιος τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσην τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ <Ὀνη- σίκριτος>, τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς. <Νέαρχος> δὲ μηνῶν τεσσάρων ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς 3.7.1 Ἰνδῶν γῆς. <Μεγασθένης> δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέ- ρην πλάτος ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὃ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει <Μεγασθένης> μυρίων καὶ ἑξακισχι- 3.8.1 λίων σταδίων εἶναι ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γί- νεται, καὶ ἐπέχει <σταδίους> τριηκοσίους καὶ δισχιλίους καὶ δισμυρίους ἵνα περ τὸ στενότατον αὐτοῦ. 3.9.1 ποταμοὶ δὲ τοσοῖδε εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίῃ. μέγιστοι μὲν ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰνδός, ὅτου καὶ ἡ γῇ ἐπώνυμος, ἄμφω τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς 3.10.1 ταῦτό συνέλθοι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζονες. δοκεῖν δὲ

ἔμοιγε, καὶ ὁ Ἀκεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ἵνα περ παραλαβὼν ἅμα τὸν τε Ὑδάσπεα καὶ τὸν Ὑδραῶτα καὶ τὸν Ὑφασιν ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ὥς 3.10.5 καὶ τριάκοντα αὐτῷ στάδια τὸ πλάτος ταύτῃ εἶναι· καὶ τυχὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζονες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ρέουσιν. 4.1.1 ἀλλὰ οὐ μοι ἀτρεκέες ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα Ὑφάσιος ποταμοῦ ἰσχυρίσασθαι, ὅτι οὐ πρόσω τοῦ Ὑφάσιος ἦλθεν 4.2.1 Ἀλέξανδρος. αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν <Μεγασθένης> ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι 4.3.1 μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν· αὐτόν τε γὰρ μέγαν ἀνίς- χειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἐωυτὸν τὸν τε Καῖνὰν ποταμὸν καὶ τὸν Ἐραννοβόαν καὶ τὸν Κοσσό- ανον, πάντας πλωτούς, ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ 4.4.1 Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς, ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγό- ρανιν καὶ Ὠμαλιν. ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινά- σης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδώματις ἐξ 4.5.1 ἔθνος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν ῥέων, καὶ ἐπὶ τού- τοισιν Ἄμυστις παρὰ πό- λιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλουμένοισι· καὶ Ἐρέννεσις ἐν 4.6.1 Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, συμβάλλει τῷ Γάγγῃ. τού- των λέγει <Μεγασθένης> οὐ- δένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου 4.7.1 ἀποδέοντα, ἵνα περ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. εἶναι ὦν τὸ εὖρος τῷ Γάγγῃ, ἔνθα περ αὐτὸς ἐωυτοῦ στεινότατος, ἐς ἑκατὸν σταδίους· πολ- λαχῇ δὲ καὶ λιμνάζειν, ὥς μὴ ἄποπτον εἶναι τὴν πέρην χώρην, ἵνα περ χθαμαλὴ τέ 4.8.1 ἐστὶ καὶ οὐδαμῇ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα. τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται. Ὑδραῶτης μὲν ἐν Καμβισθόλοις, παρει- ληφώς τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστρύβαις καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκαίων καὶ τὸν Σύδρον ἐξ Ἀττακηνῶν <ρέοντα>, ἐς 4.9.1 Ἀκεσίνην ἐμβάλλει. Ὑδά- σπης δὲ ἐν Συδράκαις ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπησιν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐκ- 4.10.1 διδοῖ καὶ οὗτος. ὁ δὲ Ἀκεσίνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ Ἰνδῷ· καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκε- σίνην ἐκδιδοῖ. τούτων ὁ Ἀκεσίνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐκνικήσας αὐτὸς τῷ ἐωυτοῦ ἤδη ὀνόματι ἐς- 4.11.1 βάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν. Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαίτιδι, ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαντόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροϊάν, ἐκ- 4.12.1 διδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. καθύπερθε δὲ τουτέων Πάρεννος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων ἔρημος ἄλλου ποταμοῦ ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν. καὶ τουτέων τοὺς 4.13.1 πολλοὺς <Μεγασθένης> λέγει ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. οὐκ οὐκ ἀπιστίαν χρή ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἴστρον καὶ τοῦ Νείλου 4.14.1 τὸ ὕδωρ. ἐς μὲν γε τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδι- δόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διώρυχας τετμημένας κατὰ 4.15.1 τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην· ὁ δὲ Ἴστρος ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων, δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμούς, ἀλλὰ οὔτε πλήθει ἴσους τοῖς Ἰνδῶν ποταμοῖσιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδόν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδούσιν, πλωτοὺς δὲ 4.15.5 δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν οἶδα, τὸν 4.16.1 Ἔνον τε καὶ τὸν Σάον. Ἔνος μὲν ἐν μεθορίῳ τῆς Νω- ρικῶν καὶ Ραιτῶν γῆς μίγνυται τῷ Ἴστρῳ, ὁ δὲ Σάος κατὰ Παίονας. ὁ δὲ χώρος, ἵνα περ συμβάλλουσιν οἱ πο- ταμοί, Ταυροῦνος καλέεταί. ὅστις δὲ καὶ ἄλλον οἶδε 4.16.5 ναυσίπορον τῶν ἐς τὸν Ἴστρον ἐκδιδόντων, ἀλλὰ οὐ πολλοὺς που οἶδε. 5.1.1 τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθους τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, φρα- ζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ 5.2.1 ταῦτα ὡς ἀκοή ἀναγεγράφθω. ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα <Μεγασθένης> ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδούσιν ἐς τὸν ἑῷν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας 5.2.5 ὀκτῶ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, 5.3.1 ναυσίποροι πάντες, ἀλλ' οὐδὲ <Με- γασθένης> πολλὴν δοκεῖ μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλήν γε <δὴ> ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκόττω λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ 5.4.1 Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μείζονι. οὗτος ὧν ὁ <Μεγα- σθένης> λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀν- 5.5.1 θρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλ- λους ἀνθρώπους, ἀλλὰ Σέσωστρον μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας καταστρεψά- μενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ 5.6.1 ἐλάσαντα ὀπίσω ἀπονοστήσαι, Ἰδάνθυρσον δὲ τὸν Σκύ- θεα ἐκ Σκυθίας ὀρμηθέντα πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας ἔθνεα κα- ταστρέψασθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίων γῆν 5.7.1 κρατέοντα. Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίην ἐπιχειρεῖν μὲν στέλλεσθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς βουλευμασιν. ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ στρατεῦσαι ἐπ' 5.8.1 Ἰνδοὺς μοῦνον. καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου Διονύσου μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει ὡς καὶ τούτου στρατεύ- σαντος ἐς Ἰνδοὺς καὶ καταστρεψαμένου Ἰνδοὺς, Ἡρακλέος δὲ περί 5.9.1 οὐ πολλός. Διονύσου μὲν γε καὶ Νῦσα πόλις μνήμα οὐ φαῦλον τῆς στρατηλασίης, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ κισσὸς ὅτι ἐν τῷ ὄρει τούτῳ φύεται, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνων τε καὶ κυμβάλων στελλόμενοι ἐς τὰς 5.9.5 μάχας, καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάστικτος ἐοῦσα, κατάπερ

τοῦ Διονύσου τοῖσι βάκχοισιν· Ἡρακλέος δὲ οὐ πολλὰ ὑπομνήματα. ἀλλὰ τὴν Ἄορνον γὰρ πέτρην, ἣν τινα Ἀλέξανδρος βίη ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξελεῖν, Μακεδονικὸν δοκεῖ μοί τι κόμπασμα, 5.10.5 κατάπερ ὧν καὶ τὸν Πα- ραπάμισον Καύκασον ἐκάλεον Μακεδόνες, οὐδὲν τι προσήκοντα τούτῳ τῷ Καυκάσῳ. 5.11.1 καὶ τι καὶ ἄντρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμισάδαισι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἰ-

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ναι τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτηῆνος τὸ ἄντρον, ἐν ὧτ' ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλοπῇ τοῦ πυρός. 5.12.1 καὶ δὴ καὶ ἐν Σίβαισιν, Ἰνδικῶ γενεῖ, ὅτι δορὰς ἄμπε- χομένους εἶδον τοὺς Σίβας, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους στρα- τηλασίης ἔφασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην φορέουσιν τε οἱ Σίβαι καὶ τῇσι 5.12.5 βουσὶν αὐτῶν ρόπαλον ἐπικέκαυται, καὶ τοῦτο ἐς μνήμην 5.13.1 ἀνέφερον τοῦ ροπάλου τοῦ Ἡρακλέους. εἰ δέ τ' ὡς πιστὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλῆς εἴη, οὐχ ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος [οὗτος] ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ τὴν ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ὤκισμένος μέγας 5.13.5 βασιλεύς. 6.1.1 ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πι- στὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος πο- ταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγρα- ψαν· (ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες 6.2.1 οὐ πάντῃ ἀπιστοὶ εἰσιν)· ἐπεὶ καὶ τότε λέγει <Μεγα- σθένης> ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώ- ρης τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων τοῦ πο- 6.3.1 ταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοι- ὄνδε. οὐδὲν εἶναι ὧτ' ἀντέχει τὸ ὕδωρ, <καὶ> οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν δύνειν· οὕτω τι ἀμενηνότερον πάντων εἶναι 6.3.5 τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον. 6.4.1 ὕεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τοῦ θέρεος, μάλιστα μὲν τὰ ὄρεα, Παραπάμισός τε καὶ ὁ Ἡμωδὸς καὶ τὸ Ἰμαϊκὸν ὄρος, καὶ ἀπὸ τούτων μεγάλοι καὶ θολεροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν. 6.5.1 ὕεται δὲ τοῦ θέρους καὶ τὰ πεδιά τῶν Ἰνδῶν, ὥστε λιμνάζει τὰ πολλὰ αὐτέων. καὶ ἔφυγεν ἡ Ἀλεξάνδρου στρατιὴ ἀπὸ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ μέσου θέρεος, ὑπερ- 6.6.1 βαλόντος τοῦ ὕδατος ἐς τὰ πεδιά. ὥστε ἀπὸ τῶνδε ἔξεστι τεκμηριουῖσθαι καὶ τοῦ Νείλου τὸ πάθημα τοῦτο, ὅτι εἰκὸς [εἶναι] ὕεσθαι τὰ Αἰθιοπῶν ὄρεα τοῦ θέρεος, καὶ ἀπ' ἐκείνων ἐμπιπλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλλειν ὑπὲρ 6.7.1 τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Αἰγυπτίην. θολερὸς ὢν καὶ οὗτος ῥέει ἐν τῇδε τῇ ὥρῃ, ὥς οὔτε ἂν ἀπὸ χιόνος τηκο- μένης ἔρρεεν, οὔτε εἰ πρὸς τῶν ὥρῃ θέρεος πνεόντων ἐτησίων ἀνέμων ἀνεκόπτετό οἱ τὸ ὕδωρ· ἄλλως τε οὐδὲ 6.8.1 χιονόβλητα εἴη ἂν τὰ Αἰθιοπῶν ὄρεα ὑπὸ καύματος. ὕεσθαι δὲ κατὰπερ τὰ Ἰνδῶν οὐκ ἔξω ἐστὶ τοῦ εἰκότος, ἐπεὶ καὶ τᾶλλα <ἡ> Ἰνδῶν γῆ οὐκ ἀπέοικε τῆς Αἰθι- οπίης καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ τῷ Αἰθιοπηίῳ τε 6.8.5 καὶ Αἰγυπτίῳ κροκοδείλους τε φέρουσιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύας καὶ ἄλλα κήτεα ὅσα ὁ Νεῖλος πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου, – <Ὀνησίκριτος> δὲ καὶ τοὺς 6.9.1 ἵππους τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρουσι – τῶν τε ἀν- θρώπων αἱ ιδέαι οὐ πάντῃ ἀπάδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν. οἱ μὲν πρὸς νότου ἀνέμου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψι μᾶλλον τι εἰκότασι μέλανές τε ιδέσθαι εἰσὶ καὶ ἡ κόμη 6.9.5 αὐτοῖς μέλαινα, πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡσαύτως οὐδὲ οὐλόκρανοι ὡς Αἰθίοπες. οἱ δὲ βορειότεροι τούτων κατ' Αἰγυπτίους μάλιστα ἂν εἶεν τὰ σώματα. 7.1.1 ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει <Μεγασθένης>, δυοῖν δέοντα. καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι <Μεγασθέ- νει>, τὸ δὲ ἀτρεκέες οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ 7.1.5 πολλοστὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμι- 7.2.1 ξίης πᾶσι τοῖς γένεσιν ἐούσης ἐς ἀλ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λήλους. πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδούς, καθάπερ Σκυθέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλ- λην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε πό- λης οἰκέοντες οὔτε 7.3.1 ἱερὰ θεῶν σέβοντες. οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόλης εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δο- ρὰς θηρίων ὅσων κατακάνοιεν, σι- τέεσθαι δὲ τῶν δεν- δρέων τὸν φλοιόν. καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ 7.3.5 Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν, κατὰπερ τῶν 7.4.1 φοινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷα περ τολύπας. σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε 7.5.1 δὴ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερός ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλης τε οἰκίσαι καὶ νόμους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἶνου τε δο- τήρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατὰπερ Ἑλλήσι, καὶ σπεῖρειν δι- 7.6.1 δάξαι τὴν γῆν διδόντα αὐτὸν σπέρματα, ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεῖ- ρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διό- νυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν 7.7.1 ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου. βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζευῆσαι Διόνυ- σον πρῶτον καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς καὶ ὀπλίσαι ὀπλοῖσι τοῖσιν ἀρηίοισι. 7.8.1 καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἐωυτὸν κυμβαλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικήν, τὸν κόρδακα

παρ' Ἑλλήσι καλούμενον, καὶ κομᾶν [Ἰνδούς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδεῖξαι καὶ μύρων ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμ- πάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο. 8.1.1 ἀπιόντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὡς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστήσαι βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἐταίρων ἓνα τὸν βακ- χωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν τούτου παῖδα. 8.2.1 καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεῦσαι Ἰνδῶν, τὸν πα- τέρα, τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα. καὶ τούτου 8.3.1 παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιληίην, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. 8.4.1 Ἡρακλέα δέ, ὄντινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, 8.5.1 παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. τοῦτον τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρα- σηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰν- δικοῦ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις μεγάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλει- σόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς διαρρεῖ τὴν 8.6.1 χώραν αὐτῶν· τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει <Μεγασθένης> λέγει ὅτι ὁμοίην τῷ Θηβαίῳ Ἡρα- κλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται. καὶ τούτῳ ἄρσε- νας μὲν παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν 8.6.5 γῇ – πολλῇσι γὰρ δὴ γυναιξίν ἐς γάμον ἐλθεῖν καὶ τοῦ- τον τὸν Ἡρακλέα – , θυγατέρα δὲ μουνογενέην. 8.7.1 οὖνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί Παν- δαίην, καὶ τὴν χώραν, ἵνα τε ἐγένετο καὶ ἥστινος ἐπέτρεψεν αὐτῇ ἄρχειν Ἡρακλῆς, Πανδαίην <καλεῖσθαι> τῆς παιδὸς ἐπώνυμον. καὶ ταύτῃ ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐς 8.7.5 πεντακοσίους, ἵππον δὲ ἐς τετρακισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς 8.8.1 τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας. καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελ-

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

θόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα ὃ τι περ κακόν, καινὸν 8.9.1 εἶδος ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμου γυναικίου, ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἱ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγινέοντες σπουδῇ ὠνεόμενοι ἐκκομίζουσι, καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυ- 8.9.5 κτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζονι ἔτι σπουδῇ ὠνεύονται, τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν 8.10.1 γλώσση καλεόμενον. τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ 8.11.1 τῇ ἐωυτοῦ εἶναι κόσμον. καὶ λέγει <Μεγασθένης>, θη- ρεύεσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοις, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσσῃ κατὰ ταῦτο πολλὰς κόγχας, κατὰπερ τὰς μελίσσας. καὶ εἶναι γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα 8.12.1 ἢ βασίλισσαν, ὡς τῇσι μελίσσησι. καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλ- λειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργαριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασιλεύς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θηρατοὺς εἶναι τοὺς 8.12.5 ἄλλους. τοὺς ἐλόντας δὲ περιορᾶν κα- τασαπῆναί σφισι 8.13.1 τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὁστέῳ ἐς κόσμον χρῆσθαι. καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἀπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ὀρυσσόμενον. 9.1.1 ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναικάς ἐπταέτις ἐούσας ἐς ὥρην γάμου ἰέναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτα 9.2.1 τὰ πλεῖστα βιώσκεσθαι. καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν. Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γε- νομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγὺς ἔμαθεν ἑαυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευταίην, οὐκ ἔχοντα ὅτῳ ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν 9.2.5 παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπταέτεϊ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν 9.3.1 βασιλέας. ποιῆσαι ὧν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου· καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίη 9.4.1 ἐπῆρξε, ταῦτον τοῦτο γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, εἴπερ ὧν τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα Ἡρακλέης οἷός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, κἂν αὐτὸν ἀποφῆναι μακροβιώτερον, 9.5.1 ὡς ὠραίῃ μιγῆ- ναι τῇ παιδί. ἀλλὰ γὰρ εἰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ παίδων ἀτρεκέα ἐστίν, ἐς ταῦτον φέρειν δοκεῖ ἔμοιγε ἐς ὃ τι περ καὶ <τὰ> ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσ- σαρακοντούτεες ἀποθνήσκουσιν οἱ πρε- 9.6.1 σβύτατοι αὐτῶν. οἷς γὰρ τό τε γῆρας τοσῶδε ταχύτερον ἐπέρχεται καὶ ὁ θάνατος ὁμοῦ τῷ γήρῳ, πάντως που καὶ 9.7.1 ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον τοῦ τέλεος ταχυτέρῃ ἐπανθέει. ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὠμογέρον- τες ἂν που εἶεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι δὲ ἔτα γεγονότες οἱ ἔξω ἡβῆς νεηνί- σκοι, ἡ δὲ ἀκροτάτῃ ἡβῇ ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτα· καὶ 9.7.5 τῇσι γυναιξίν ὥρῃ τοῦ γάμου κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς 9.8.1 τὰ ἐπτὰ ἔτα συμβαίνοι. καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον [μὲν] τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος <Μεγασθένης> ἀνέ- γραψεν καὶ φθίνειν τα- χύτερον. 9.9.1 ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἡρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοτον τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ἔτα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην ***, τὴν δὲ καὶ ἐς τριακό- 9.10.1 σια, τὴν δὲ εἴκοσιν τε ἑτέων καὶ ἑκατόν. πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλέος δέκα

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ πέντε γενεῇσιν Ἴνδοι λέγουσιν· ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν

ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κῦρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ 9.10.5 Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων γενόμενον τὸν Κῦρον. 9.11.1 ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρατῆσαι [πάντων] τοῖς ὅπλοις ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρα- 9.12.1 τῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἤθελεν. οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινὰ ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην. 10.1.1 λέγεται δὲ καὶ τάδε, μνημεῖα ὅτι Ἴνδοι τοῖς τελευ- τήσασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι καὶ τὰς 10.2.1 ψδὰς αἱ αὐτοῖσιν ἐπάδονται. πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέες ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος· ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐτέων ἢ παραθαλάσσιαι, 10.3.1 ταύτας μὲν ξυλίνας ποιέεσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἔνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλ- λοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. 10.4.1 ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδεξιῶν τε καὶ μετεώροις τόποισι καὶ τούτοις ψιλοῖσιν ὤκισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου 10.5.1 τε καὶ πηλοῦ ποιέεσθαι. μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίῳ γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσὶ τοῦ τε Ἐραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω, τοῦ μεγίστου ποταμῶν· 10.5.5 ὁ δὲ Ἐραννοβόας τρίτος μὲν ἂν εἴη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ ξυγχωρεῖ αὐτὸς τῷ Γάγγει, ἐπειδὴν ἐμβάλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. 10.6.1 καὶ λέγει <Μεγασθένης> μήκος μὲν ἐπέχειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρην τὴν πλευρὴν, ἵνα περ μακροτάτη αὐτὴ ἐωυτῆς ὤκισται, ἐς ὀγδοήκοντα σταδίου, τὸ δὲ πλάτος 10.7.1 ἐς πεντεκαίδεκα. τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλεθρον, τὸ δὲ βάθος τριήκοντα πήχεων· πύργους δὲ ἐβδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἔχειν τὸ τεῖχος 10.8.1 καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα. εἶναι δὲ καὶ τόδε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, 10.9.1 οὐδέ τινα δοῦλον εἶναι Ἰνδόν. τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοι- σιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἰλωτες δοῦλοί εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δοῦλός ἐστι, μήτι γε Ἰνδῶν τις. 11.1.1 νενέμηνται δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλιστα γένηα. ἐν μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσιν, πλήθει μὲν μείους τῶν 11.2.1 ἄλλων, δόξη δὲ καὶ τιμῇ γεραρώτατοι· οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίη σφιν προσκέαται οὔτε τι ἀποφέρειν ἄφ' ὅτων πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν. οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ 11.2.5 θύειν τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ <τῶν> 11.3.1 Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ θύει, ἐξηγητὴς αὐτῷ τῆς θυ- σίης τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὥς οὐκ ἂν ἄλλως 11.4.1 κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύσαντας. εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὔτοι μοῦνοι Ἰνδῶν δαήμονες, οὐδὲ ἐφεῖται ἄλλῳ μαν- 11.5.1 τεύεσθαι ὅτι μὴ σοφιστὴ ἀνδρὶ. μαντεύονται δὲ ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρέων τοῦ ἔτεος καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμ- φορὴ καταλαμβάνει· τὰ ἴδια <δὲ> ἐκάστοισιν οὐ σφιν μέλει μαντεύεσθαι, ὥς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς 11.5.5 ἐς τὰ μικρότερα ἢ ὥς οὐκ ἄξιον <ὄν> ἐπὶ τούτοις πο- 11.6.1 νέεσθαι. ὅστις δὲ ἀμάρτοι ἐς τρεῖς μαντευ-

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

σάμενος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι οὐδέν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπά- ναγκες τοῦ λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῆσαι, ὅτου ἢ σιωπῇ κατακέκριται. 11.7.1 οὗτοι γυμνοὶ διαιτῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρεος, ἐπὶ τὴν ὁ ἥλιος κατ- ἔχη, ἐν τοῖς λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δένδρεσι μέγαλοισιν, ὧν τὴν σκιὴν <Νέαρχος> λέγει ἐς πέντε πλέ- 11.7.5 θρα ἐν κύκλῳ ἐξικνέεσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίου ἀνθρώ- πους ὑπὸ ἐνὶ δένδρεϊ σκιάζεσθαι· τη- λικαῦτα εἶναι ταῦτα 11.8.1 τὰ δένδρεα. σιτέονται δὲ <τὰ> ὥραϊα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν δένδρων, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοιὸν καὶ τρόφιμον οὐ μείον ἢ περ αἱ βάλανοι τῶν φοι- νίκων. 11.9.1 δευτέροι δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν, οὗτοι πλή- θει πλεῖστοι Ἰνδῶν ἐόντες. καὶ τούτοις οὔτε ὅπλα ἐστὶν ἀρήγια οὔτε μέλει τὰ πολεμῆια ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὗτοι ἐργάζονται, καὶ τοὺς φόρους τοῖς τε βασι- 11.9.5 λεῦσι καὶ τῇσι πόλε- σιν, ὅσαι αὐτόνομοι, οὗτοι ἀποφέ- 11.10.1 ρουσι. καὶ εἰ πόλεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ θέμις σφιν ἄπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι καὶ κα- τακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον 11.10.5 αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ θερίζουσιν. 11.11.1 τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι. καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλιν οὔτε ἐν τῇσι κώμησιν οἰκέουσι νομάδες τέ εἰσι καὶ ἀνὰ τὰ ὄρεα βιο- τεύ- ουσι. φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τῶν κτηνέων ἀποφέρουσι, 11.11.5 καὶ θηρεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χώραν ὄρνιθας τε καὶ ἄγρια θηρία. 12.1.1 τέταρτον δὲ ἐστὶ τὸ δημιουργικόν τε καὶ καπηλικὸν γένος. καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι καὶ φόρον ἀποφέρου- σιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέρων, πλήν γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήγια ὅπλα ποιέουσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοι- 12.1.5 νοῦ προσλαμβάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ γένει οἱ τε ναυ- πηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμοὺς

πλώουσι. 12.2.1 πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτε- ρον μετὰ τοὺς γεωρούς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον. καὶ οὗτοι ἄς- 12.3.1 κηταὶ μόνων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσιν· τὰ δὲ ὅπλα ἄλλοι αὐτοῖς ποιέουσι καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι καὶ διακονοῦσιν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵπ- πους αὐτοῖς θεραπεύουσι καὶ τὰ ὅπλα ἐκκαθαίρουσι καὶ τοὺς 12.3.5 ἐλέφαντας ἄγουσι καὶ τὰ ἄρματα κοσμέουσι τε καὶ ἡνιο- 12.4.1 χεύουσιν. αὐτοὶ δέ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμεῖν δέη, πολεμοῦ- σιν, εἰρήνης δὲ γενομένης εὐθυμέονται· καὶ σφιν μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσόσδε ἔρχεται ὥς καὶ ἄλλους τρέφειν ἀπ' αὐτοῦ εὐμαρέως. 12.5.1 ἔκτοι δὲ εἰσιν Ἰν- δοῖσιν οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι. οὗτοι ἐφορῶσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ τὰς πόλιν, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βα- σιλεύονται Ἰνδοί, ἢ τοῖς τέλεσιν, ἵνα περ αὐτόνομοί εἰσι. 12.5.5 καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. 12.6.1 ἑβδομοὶ δὲ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοι- νῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ ἢ κατὰ πόλιν ὅσαι αὐτόνομοι σὺν 12.7.1 τῇσιν ἀρχῇσι. πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος τοῦτό ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ ἐκ πάντων προκεκριμένον. ἐνθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νο- μάρχαι καὶ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὑπαρχοι καὶ θησαυροφύλακές τε καὶ στρα- 12.7.5 τοφύλακες, ναύαρχοί τε καὶ ταμίαι καὶ τῶν κατὰ γεωρ- γίην ἔργων ἐπιστάται. 12.8.1 γαμέειν δὲ ἐξ ἑτέρου γένεος οὐ θέμις, οἷον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ ἢ ἔμπαλιν. οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο θέμις, οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γένεος εἰς ἕτερον, οἷον γεωργικὸν ἐκ 12.9.1 νομέως γενέσθαι ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. μούνον σφισιν ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένεος γενέσθαι, ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῆσιν εἰσι τὰ πρήγματα ἀλλὰ πάντων ταλαιπωρότατα. 13.1.1 θηρῶσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι 13.2.1 θηρίοις ἐπέοικεν. ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι ἄπεδον καὶ καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι. τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυῖας ποιεῖνται, βάθος τε ἐς τέσσαρας. 13.3.1 τὸν δὲ χοῦν ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες ἀντὶ τεί- 13.4.1 χεος διαχρέονται, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιεῖν- ται, καὶ διὰ τουτέων ὅπας ὑπολείπονται, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσιν εἰσέρχεται καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐσε- 13.5.1 λαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκεος καταστήσαντες τῶν τινας θηλέων τρεῖς ἢ τέσ- 13.5.5 σαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροήθεις, μίαν εἴσο- δον ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν 13.5.5 τάφρον· καὶ ταύτη χοῦν τε καὶ πόαν πολλὴν ἐπιφέρουσι τοῦ μὴ ἀρίδηλον εἶναι τοῖσι θηρίοισι τὴν γέφυ- ραν, μή 13.6.1 τινα δόλον οἰσθῶσιν. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδῶν σφᾶς <ποι>έουσι κατὰ τῶν σκηνέων τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῳ δεδυ- 13.6.5 κότες, οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελάζουσι τοῖσιν οἰκουμένοισι, νύκτωρ δὲ πλανῶνται τε πάντη καὶ 13.6.5 ἀγελήδον νέμονται τῷ μεγίστῳ καὶ γενναιοτάτῳ σφῶν 13.7.1 ἐπόμενοι, κατάπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροισιν. ἐπεὰν ὧν τῷ ἔρκει πελάσωσι, τὴν τε φωνὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων καὶ τῇ ὁδμῇ αἰσθόμενοι, δρόμῳ ἵενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ 13.7.5 χεῖλεα εὐτ' ἂν τῇ γεφύρῃ ἐπιτύχωσιν, κατὰ ταύτην ἐς 13.8.1 τὸ ἔρκος ὠθέονται. οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν ἔσο- 13.8.1 δον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέ- 13.8.1 φυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀπο- 13.8.1 δραντες ἀγγέλλουσι τοὺς ἐλέφαντας ὅτι ἐν τῷ ἔρκει 13.9.1 ἔχονται· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαίνουσι τῶν κρατίστων τε τὸν θυμὸν καὶ [τῶν] χειροθεστάτων ἐλεφάντων, ἐπι- 13.9.1 βάντες δὲ ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος, ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἄπτονται, ἀλλ' ἐῶσι γὰρ λιμῷ τε ταλαι- 13.9.5 πωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας καὶ ὑπὸ τῷ δίψει 13.10.1 δουλωθῆναι. εὐτ' ἂν δέ σφισι κακῶς ἔχειν δοκέωσι, τηνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν ἐλαύνουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχη ἴσταται κρα- 13.10.5 τερὴ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλεφάντων πρὸς τοὺς ἐάλω- 13.10.5 κότας· ἔπειτα κρατέον- ται μὲν κατὰ τὸ εἰκὸς οἱ ἄγριοι 13.11.1 ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίῃ καὶ τῷ λιμῷ ταλαιπωρούμενοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων καταβάντες παρεμμένοισιν ἤδη τοῖ- 13.11.1 σιν ἀγρίοισι τοὺς πό- 13.11.1 δας ἄκρους συνδέουσιν, ἔπειτα ἐγκελεύονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς κολάζειν

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

13.11.5 πολλαῖς, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ταλαιπωρεύμενοι ἐς γῆν πέ- σωσι. παραστάντες δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς ἀνχένας, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κειμένοισι. 13.12.1 τοῦ δὲ μὴ ἀποσεῖσθαι τοὺς ἀμβάτας μηδὲ τι ἄλλο ἀτά- σθαλον ἐργάζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν ἐν κύκλῳ μαχαιρίῳ ὀξεῖ ἐπιτέμνουσι, καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν περιδέουσιν, ὥς ἀτρέμα ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ 13.13.1 τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ ἔλκεος. εἰ γὰρ περιστρέφονται

ὑπὸ ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῷ κάλῳ. οὕτω μὲν ὧν ἀτρέμα ἴσχουσι καὶ αὐτοὶ γνωσιμαχέοντες ἤδη 14.1.1 ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν ἡμέρων. ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κακότητα οὐκ ἄξιοι ἐκτῆσθαι, τού- 14.2.1 τοὺς ἐῷσιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἤθεα. ἀγ<αγ>όν- τες δὲ εἰς τὰς κώμας τοὺς ἀλόντας τοῦ τε χλωροῦ καλὰ- 14.3.1 μου καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν, οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ περι- στάμενοι οἱ Ἴνδοι ὠδαῖσι τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβά- λουσιν ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπάδοντες κατευνά- 14.4.1 ζουσι. θυμόσοφον γὰρ εἶπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας, καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς ἀμ- βάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφήν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προε- 14.4.5 κινδύνευσαν, ὃ δὲ τις πρὸς ὀργὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμ- 14.5.1 βάτην ὑπὸ μετανόῃς τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. εἶ- δον δὲ ἔγωγε καὶ κυμβαλίζοντα ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὀρχεομένους, κυμβάλοις τῷ κυμβαλίζοντι πρὸς τοῖν σκελοῖν τοῖν ἔμπροσθεν προσηρτημένοι, καὶ πρὸς τῇ 14.6.1 προβοσκίδι καλεομένη ἄλλου κυμβάλου· ὃ δὲ ἐν μέρει τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμ- βαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἐκα- τέροις τοῖν σκελοῖν, οἱ δὲ ὀρχεόμενοι ἐν κύκλῳ τε ἐχό- ρεον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ ἐπικάμπτοντες τὰ ἔμπρο- 14.6.5 σθεν σκέλεα ἐν τῷ μέρει ἐν ῥυθμῷ καὶ οὗτοι ἔβαινον, 14.7.1 καθότι ὁ κυμβαλίζων σφίσις ὑψηγέετο. βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη, κατὰπερ βοῦς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῇσι θηλέησιν αἱ παρὰ τοῖσι κρο- τάφοις ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖ- σαι ἐκπνέωσιν. κύει δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἐκκαίδεκα 14.7.5 μῆνας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα. τίκει δὲ ἕν, κατὰπερ ἵππος, καὶ τοῦτο ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος 14.8.1 ὄγδοον. ζῶσι δὲ ἐλεφάντων οἱ πλεῖστα ἔτεα ζῶντες ἐς διηκόσια, πολλοὶ δὲ νόσῳ προτελευτῶσιν αὐτῶν· γήρῃ 14.9.1 δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. καὶ ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλ- μῶν ἴαμα τὸ βόειον γάλα ἐγχεόμενον, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι τὰ ὕεα κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπλασσόμενα· ταῦτα παρ' 14.9.5 Ἰνδοῖσιν ἐστὶν αὐτοῖσι ἰάματα. 15.1.1 τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὴν τίγριν πολλόν τι ἀλκιμωτέραν Ἰνδοὶ ἄγουσι. τίγριος δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν λέγει <Νέαρ- χος>, αὐτὴν δὲ τίγριν οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπηγέεσθαι, τί- γριν εἶναι μέγεθος μὲν ἡλίκον τὸν μέγι- 15.1.5 στον ἵππον, τὴν δὲ ὠκύτητα καὶ ἀλκὴν οἶον οὐδενὶ ἄλλῳ 15.2.1 εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπεὰν ὁμοῦ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιπη- δᾶν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος καὶ ἄγχειν 15.3.1 εὐπετέως. ταύτας δὲ, ἅστινας καὶ ἡμεῖς ὀρέομεν καὶ τίγριος καλέομεν, θῶας εἶναι αἰόλους καὶ μέζονας ἥπερ 15.4.1 τοὺς ἄλλους θῶας. ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμήκων λέγει <Νέαρχος> μύρμηκα μὲν αὐ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τὸς οὐκ ιδέειν, ὅποιον δὴ τινα μετεξέτεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, δορὰς δὲ καὶ τούτων ιδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον κατακο- 15.5.1 μισθείσας τὸ Μακεδονικόν. <Μεγασθένης> δὲ καὶ ἄτρε- κέα εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμῆκων τὸν λόγον ἱστορεῖ τού- τους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ ἕνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς γῆς ὀρύσσουσιν, 15.5.5 ἵνα φωλεύσαιεν, κατάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ μικροὶ μύρμηκες 15.6.1 ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν. ἐκείνους δέ – εἶναι γὰρ ἄλωπεκέων μέζονας – πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν εἶναι, καὶ 15.7.1 ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι τὸν χρυσόν. ἀλλὰ <Μεγασθένης> τε ἀκοὴν ἀπηγέεται, καὶ ἐγὼ ὅτι οὐδὲν τούτου ἀτρεκέστερον ἀναγράψαι ἔχω, ἀπίημι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ 15.8.1 τῶν μυρμῆκων λόγον. σιττακοὺς δὲ <Νέαρχος> μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα ἀπηγέεται ὅτι γίνονται ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, καὶ ὁποῖος ὄρνις ἐστὶν ὁ σιττακός, καὶ ὅπως φωνὴν ἴει 15.9.1 ἀνθρωπίνην. ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτός τε πολλοὺς ὁπώπεα καὶ ἄλλους ἐπισταμένους ἦδεα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς <ὑπὲρ> ἀτόπου δῆθεν ἀπηγήσομαι· οὐδὲ ὑπὲρ τῶν πιθήκων τοῦ μεγέθους, ἢ ὅτι καλοὶ παρ' Ἰνδοῖς πίθηκοί εἰσιν, 15.9.5 οὐδὲ ὅπως θηρῶνται ἐρέω. καὶ γὰρ ταῦτα γνώριμα ἐρῶ, 15.10.1 πλήν γε δὴ ὅτι καλοὶ που πίθηκοί εἰσιν. καὶ ὄφιας δὲ λέγει <Νέαρχος> θηρευθῆναι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας, μέγαθος δέ, ὃν μὲν λέγει ἐλεῖν Πείθωνα τὸν Ἀντιγέ- νεος, πῆχεων ὡς ἐκκαίδεκα. αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς πολὺ 15.10.5 μείζονας τούτων λέγειν εἶναι τοὺς μεγίστους ὄφεις. 15.11.1 ὅσοι δὲ ἱητροὶ Ἕλληνες, τούτοιςιν οὐδὲν ἄκος ἐξεύρητο ὅστις ὑπὸ ὄφεως δηχθεῖν Ἰνδικοῦ· ἀλλ' αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰῶντο τοὺς πληγέντας. καὶ ἐπὶ τῷδε <Νέαρχος> λέγει <ὅτι> συλλεγεμένους ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος 15.11.5 Ἰνδῶν ὅσοι ἱητρικὴν σοφώτατοι, καὶ κεκήρυκτο ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ὅστις δηχθείη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν 15.12.1 βασιλέως. οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι καὶ τῶν ἄλλων νούσων τε καὶ παθέων ἱητροὶ ἦσαν. οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰνδοῖσι πάθεα γίνεται, ὅτι αἱ ὥραι σύμμετροί εἰσιν αὐτόθι· εἰ δέ τι μείζον καταλαμβάνοι, τοῖσι σοφιστῆσιν ἀνεκοινοῦντο· 15.12.5 καὶ ἐκεῖνοι οὐκ ἄνευ θεοῦ ἐδόκεον ἰῆσθαι ὅ τι περ ἰήσιμον.

16.1.1 ἐσθῆτι δὲ Ἰνδοὶ λινὴν χρέονται, κατάπερ λέγει <Νέαρχος>, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν δενδρέων, ὑπὲρ ὧν μοι ἤδη λέλεκται. τὸ δὲ λίνον τοῦτο ἢ λαμπρότερον τὴν χροίην ἐστὶν ἄλλου λίνου παντός, ἢ μέλανες αὐτοὶ ἐόν- 16.2.1 τες λαμπρότερον τὸ λίνον φαίνεσθαι ποιέουσιν. ἔστι δὲ κιθὼν λίνεος αὐτοῖς ἔστε ἐπὶ μέσῃ τὴν κνήμην, εἷμα δὲ τὸ μὲν περὶ τοῖσιν ὥμοισι περιβεβλημένον, τὸ δὲ περὶ 16.3.1 τῆσι κεφαλῇσιν εἰλιγμένον. καὶ ἐνώτια Ἰνδοὶ φορέου- σιν ἐλέφαντος ὅσοι κάρτα εὐδαίμονες· οὐ γὰρ πάντες 16.4.1 Ἰνδοὶ φορέουσι. τοὺς δὲ πώγωνας λέγει <Νέαρχος> ὅτι βάπτονται Ἰνδοί, χροίην δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην <βάπτον- ται>, οἱ μὲν ὡς λευκοὺς φαίνεσθαι οἷους λευκοτάτους, οἱ δὲ κυανέους, τοῖς δὲ φοινικέους εἶναι, τοῖς δὲ καὶ 16.5.1 πορφυρέους, ἄλλοις πρassoειδέας· καὶ σκιάδια ὅτι προ- βάλλονται τοῦ θέρους ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδῶν. ὑπο- δήματα δὲ λευκοῦ δέρματος φορέουσι, περιττῶς καὶ ταῦτα ἡσκημένα· καὶ τὰ ἵχνη τῶν ὑποδημάτων αὐτοῖσι 16.5.5 ποικίλα καὶ ὑψηλά, τοῦ μέζονας φαίνε-

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

σθαι. 16.6.1 ὀπλίσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν οὐκ ὡυτὸς εἷς τρόπος ἀλλ' οἱ μὲν πεζοὶ αὐτοῖσι τόξον τε ἔχουσι, ἰσόμηκες τῷ φο- ρέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι, 16.7.1 τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω ἀπαγαγόντες· ὁ γὰρ οἷστος αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπλήχεος, οὐδὲ τι ἀντέχει τοξευθέν πρὸς Ἰνδοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀσπὶς οὔτε 16.8.1 θώρηξ οὔτε <εἷ> τι <τὸ κάρτα> καρτερὸν ἐγένετο. ἐν δὲ τῇσιν ἀριστερῇσι πέλται εἰσὶν αὐτοῖσιν ὡμοβόιναι, στει- νότεραι μὲν ἢ κατὰ τοὺς φορέοντας, μήκει δὲ οὐ πολλὸν 16.9.1 ἀποδέουσαι. τοῖσι δὲ ἄκοντες ἀντὶ τόξων εἰσὶ. μάχαιραν δὲ πάντες φορέουσι, πλατεῖην δὲ καὶ τὸ μῆκος οὐ μείω τριπλήχεος· καὶ ταύτην, ἐπεὰν συστάδην καταστῇ αὐτοῖ- σιν ἡ μάχη – τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλή- 16.9.5 λους γίνεται – ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν καταφέρουσιν ἐς 16.10.1 τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερὴν τὴν πληγὴν γενέσθαι. οἱ δὲ ἰππέες ἀκόντια δύο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, οἷα τὰ σαύνια ἀκόντια, καὶ πέλτην [τὴν] μικροτέραν τῶν πεζῶν. οἱ δὲ ἵπποι αὐτοῖσιν οὐ σεσαγμένοι εἰσὶν, οὐδὲ χαλινοῦνται 16.10.5 τοῖσιν Ἑλληνικοῖσι χαλινοῖσιν ἢ τοῖσι Κελτικοῖσιν ἐμ- 16.11.1 φερέως, ἀλλὰ περὶ ἄκρῳ τῷ στόματι τοῦ ἵππου ἐν κύκλῳ ἔχουσι δέρμα ὡμοβόινον ράπτὸν περιηρημένον, καὶ ἐν τούτῳ χάλκεα κέντρα ἢ σιδήρεα, οὐ κάρτα ὀξέα, ἔσω ἐστραμμένα· τοῖσι δὲ πλουσίοι- σιν ἐλεφάντινα κέντρα 16.11.5 ἐστίν. ἐν δὲ τῷ στόματι σίδηρον αὐτοῖσιν οἱ ἵπποι ἔχουσιν, οἷον περ ὀβελόν, ἔνθεν ἐξηρημένοι εἰσὶν αὐτοῖσιν 16.12.1 οἱ ῥυτῆρες· ἐπεὰν ὦν ἐπαγάγῃσι τὸν ῥυτῆρα, ὃ τε ὀβελὸς

κρατέει τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα, οἷα δὴ ἐξ αὐτοῦ ἡρτη- μένα, κεντέοντα οὐκ ἐᾷ ἄλλο τι ἢ πεῖθεσθαι τῷ ῥυτῆρι. 17.1.1 τὰ δὲ σώματα ἰσχυροὶ τέ εἰσιν Ἰνδοὶ καὶ εὐμήκεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. ὀχή- ματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδῶν κάμηλοί εἰσιν καὶ ἵπποι 17.2.1 καὶ ὄνοι, τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν ἐλέφαντες. βασιλικὸν γὰρ ὄχημα ἐλέφας παρ' Ἰνδοῖς ἐστὶ, δεύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ τὰ τέθριππα, τρίτον δὲ αἱ κάμηλοι. τὸ δὲ ἐφ' 17.3.1 ἐνὸς ἵππου ὀχέεσθαι ἄτιμον. αἱ γυναῖκες δὲ αὐτοῖσιν, ὅσαι κάρτα σώφρονες, ἐπὶ μὲν ἄλλῳ μισθῷ οὐκ ἂν τι διαμάρτοιεν, ἐλέφαντα δὲ λαβούσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι· οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι τὸ ἐπὶ ἐλέφαντι μι- 17.3.5 γῆναι, ἀλλὰ καὶ σεμνὸν δοκεῖ τῇσι γυναιξὶν ἀξίην τὸ 17.4.1 κάλλος φανῆναι ἐλέφαντος. γαμέουσι δὲ οὔτε τι διδόντες οὔτε λαμβάνοντες, ἀλλὰ ὅσαι ἤδη ὥραϊαι γάμου, ταύτας οἱ πατέρες προάγοντες ἐς τὸ ἐμφανὲς καθιστᾶσιν ἐκλέ- ξασθαι τῷ νικῆσαντι πάλην ἢ πύξ ἢ δρόμον ἢ κατ' 17.5.1 ἄλλην τινὰ ἀνδρείαν προκριθέντι. σιτοφάγοι δὲ καὶ ἀροτῆρες Ἰνδοὶ εἰσιν, ὅσοι γε μὴ ὄρειοι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θήρεια κρέα σιτέον- ται. 17.6.1 ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλωσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνω- ριμώτατα <Νεάρχος> τε καὶ <Μεγασθένης>, δοκίμῳ ἄνδρι, 17.7.1 ἀνεγραψάτην, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ υπόθεσίς μοι τῆσδε τῆς συγ- γραφῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλέξανδρῳ ἐς Πέρσας ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος· ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου. 18.1.1 Ἀλέξανδρος γάρ, ἐπειδὴ οἱ παρεσκεύαστο τὸ ναυτι- κὸν ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπεω τῇσιν ὀχθη- σιν, ἐπιλεγόμενος ὅσοι τε Φοινίκων καὶ ὅσοι Κύπριοι ἢ Αἰγύπτιοι εἶποντο ἐν τῇ ἄνω

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

στρατηλασίη, ἐκ τούτων ἐπλήρου τὰς νέας, ὑπη- 18.1.5 ρεσίας τε αὐτῇσι καὶ ἐρέτας ἐπιλεγόμενος ὅσοι τῶν θα- 18.2.1 λασσίων ἔργων δαήμονες. ἦσαν δὲ καὶ νησιῶται ἄνδρες οὐκ ὀλίγοι ἐν τῇ στρατιῇ οἷς ταῦτα ἔμελε, καὶ Ἴωνες 18.3.1 καὶ Ἑλλησπόν- τιοι. τριήραρχοι δὲ αὐτῷ ἐπεστάθησαν ἐκ Μακεδόνων μὲν Ἡφαιστίων τε Ἀμύντορος καὶ Λεόννατος ὁ Εὐνού καὶ Λυσίμαχος ὁ Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀσκληπιό- δωρος ὁ Τιμάν- δρου καὶ Ἀρχων ὁ Κλεινίου καὶ Δημό- 18.3.5 νικος ὁ Ἀθηναίου καὶ Ἀρχίας ὁ Ἀναξι- δότου καὶ Ὀφέλλας Σειληνοῦ καὶ Τιμάνθης Παντιάδου. οὗτοι μὲν Πελ- 18.4.1 λαῖοι· ἐκ δὲ Ἀμφιπόλεως ἦγον οἶδε· [ἐκ Κρήτης] Νέαρ- χος Ἀνδροτίμου, ὃς τὰ ἀμφὶ τῷ πα- ράπλῳ ἀνέγραψε, καὶ Λαομέδων Λαρίχου, καὶ Ἀνδροσθένης Καλλιστράτου· 18.5.1 ἐκ δὲ Ὀρεστίδος Κράτερός τε ὁ Ἀλεξάνδρου καὶ Περ- δίκκας ὁ Ὀρόντεω· Ἑορδαῖοι δὲ Πτολεμαῖός τε ὁ Λάγου καὶ Ἀριστόνους ὁ Πεισαίου. ἐκ Πύδνης δὲ Μήτρων τε ὁ 18.6.1 Ἐπιχάρμου καὶ Νικαρχίδης ὁ Σίμου. ἐπὶ δὲ Ἀτταλός τε ὁ Ἀνδρομένεος Τυμφαῖος καὶ Πευκέστας Ἀλεξάνδρου Μιξεὺς καὶ Πείθων Κρατεῦα Ἀλκομενεὺς καὶ Λεόν- νατος Ἀντιπάτρου Αἰγαῖος καὶ Πάνταυχος Νικολάου 18.6.5 Ἀλωρίτης καὶ Μυλλέας Ζωΐλου Βεροιαῖος. οὗτοι μὲν οἱ 18.7.1 σύμπαντες Μακεδόνες· Ἑλλήνων δὲ Μήδιος μὲν Ὄξυ- θέ- μιδος Λαρισαῖος, Εὐμένης δὲ Ἰερωνύμου ἐκ Καρδίας, Κριτόβουλος δὲ Πλάτωνος Κῶος, καὶ Θόας Μηνοδώρου 18.8.1 καὶ Μαϊάνδρος Μανδρογένεος Μάγνητες, Ἀνδρων δὲ Κα- βήλεω Τήιος. Κυπρίων δὲ Νικοκλῆς Πασικράτεος Σόλιος καὶ Νιθάφων Πνυταγόρεω Σαλαμίνιος. ἦν δὲ δὴ καὶ Πέρσης αὐτῷ τριήραρχος, Βαγώας ὁ Φαρνούχεος. 18.9.1 τῆς δὲ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου νεὼς κυβερνήτης ἦν Ὀνησί- κριτος Ἀστυπαλαieiύς, γραμ- ματεὺς δὲ τοῦ στόλου παντὸς 18.10.1 Εὐαγόρας Εὐκλέωνος Κορίνθιος. ναύαρχος δὲ αὐτοῖσιν ἐπεστάθη Νέαρχος Ἀνδροτίμου, τὸ γένος μὲν Κρής ὁ 18.11.1 Νέαρχος, ὥκει δὲ ἐν Ἀμφιπόλει τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. ὥς δὲ ταῦτα ἐκεκόσμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυε τοῖς θε- οῖσιν ὅσοι τε πάτριοι ἢ μαντευτοὶ αὐτῷ καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀμφι- τρίτῃ καὶ Νηρηίσι καὶ αὐτῷ τῷ Ὠκεανῷ, καὶ τῷ Ὑδάσπῃ 18.11.5 ποταμῷ, ἀπ' ὅτου ὠρμᾶτο, καὶ τῷ Ἀκε- σίνῃ, ἐς ὅντινα ἐκδιδοῖ ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ Ἰνδῷ, ἐς ὅντινα ἄμφω ἐκδι- 18.12.1 δοῦσιν· ἀγῶνές τε αὐτῷ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιεῦντο, καὶ ἱερεῖα τῇ στρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεα ἐδίδοτο. 19.1.1 ὥς δὲ πάντα ἐξήρτυτο αὐτῷ ἐς ἀναγωγὴν, Κράτερον μὲν τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ Ὑδάσπεω ἰέναι σὺν στρατιῇ [πεζῇ] ἐκέλευσε πεζικῇ τε καὶ ἰπικῇ· ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα <δὲ> Ἡφαιστίων αὐτῷ παρεπορεύετο σὺν ἄλλῃ στρατιῇ πλεί- 19.1.5 ονι ἔτι τῆς Κρατέρῳ συντεταγμένης. καὶ τοὺς ἐλέφαν- τας Ἡφαιστίων αὐτῷ ἦγεν, ὄντας ἐς διακοσίους. αὐτὸς 19.2.1 δὲ τοὺς τε ὑπασπιστάς καλεομένους ἅμα οἱ ἦγε καὶ τοὺς τοξότας πάντας καὶ τῶν ἰππέων τοὺς ἐταίρους καλεομέ- 19.3.1 νους, τοὺς πάντας ἐς ὀκτακισχιλίους. τοῖσι μὲν δὴ ἀμφὶ Κράτερον καὶ Ἡφαιστίωνα ἐτέτακτο ἵνα προπο- ρευθέντες 19.4.1 ὑπομένοινεν τὸν στόλον. Φίλιππον δέ, ὃς αὐτῷ σατράπης τῆς χώρας ταύτης ἦν, ἐπὶ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ τὰς 19.5.1 ὄχθας ἐμπει, ἅμα στρατιῇ πολλῇ καὶ τοῦτον· ἦδη γὰρ καὶ δώδεκα μυριάδες αὐτῷ μάχιμοι εἶποντο σὺν οἷς ἀπὸ θαλάσ- σης τε αὐτὸς ἀνήγαγε καὶ αὐθις οἱ ἐπὶ συλλογὴν αὐτῷ στρατιᾶς πεμφθέντες ἦκον

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἔχοντες, παντοῖα ἔθνεα 19.5.5 βαρβαρικὰ ἅμα οἱ ἄγοντι καὶ πᾶσαν ἰδέην ὥπλισμένα. 19.6.1 αὐτὸς δὲ ἄρας ταῖς ναυσὶ κατέπλει κατὰ τὸν Ὑδάσπεα ἔστε ἐπὶ τοῦ Ἀκεσίνου τε καὶ τοῦ Ὑδάσπεω τὰς συμβο- 19.7.1 λάς. νῆες δὲ αἱ σύμπασαι αὐτῷ ὀκτακόσiai ἦσαν, αἱ τε μακραι καὶ ὅσα στρογγύλα πλοῖα καὶ ἄλλαι ἱππαγωγοὶ

καὶ σιτία ἅμα τῇ στρατιῇ ἄγουσαι. ὅπως μὲν δὴ κατὰ τοὺς ποταμοὺς κατέπλευσεν αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ ὅσα ἐν τῷ παράπλῳ ἔθνεα κατεστρέψατο, καὶ ὅπως διὰ κινδύνου αὐτὸς ἐν Μαλλοῖς ἦκε, καὶ τὸ τρῶμα ὃ ἐτρώθη ἐν Μαλ- 19.8.5 λοῖς, καὶ Πευκέστας τε καὶ Λεόννατος ὅπως ὑπερήσπισαν αὐτὸν πεσόντα, πάντα ταῦτα λέλεκται μοι ἡδη ἐν τῇ 19.9.1 ἄλλῃ τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ. ὁ δὲ λόγος ὅδε τοῦ παρά- πλου μοι ἀφήγησίς ἐστιν, ὃν Νεάρχος σὺν τῷ στόλῳ παρέπλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὀρμη- θείς κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον 19.9.5 τὸν Περσικόν, ἣν δὴ Ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι. 20.1.1 <Νεάρχῳ> δὲ λέλεκται ὑπὲρ τού- των ὅδε ὁ λόγος. πό- θον μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεριπλῶσαι τὴν θάλασσαν 20.2.1 τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικήν, ὀκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος καὶ μή τι νι ἄρα χώρῃ ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες ἢ ὁρμῶν ἀπόρῳ ἢ οὐ ξυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὴ διαφθαρήν αὐτῷ ὁ στόλος, καὶ οὐ 20.2.5 φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔρ- γοισιν αὐτοῦ τοῖσι μέγαλοισιν ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίην αὐτῷ ἀφανίσῃ· ἀλλὰ ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίην τοῦ καινόν τι αἰεὶ 20.3.1 καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. ἀπόρως δὲ ἔχειν ὄντινα οὐκ ἀδύνατόν τε ἐς τὰ ἐπινοούμενα ἐπιλέξαιτο καὶ ἅμα τῶν ἐν νηὶ ἀνδρῶν, ὥς καὶ [τῶν] τοιοῦτον στόλον στελλο- μένων, ἀφελεῖν τὸ δεῖμα τοῦ δὴ ἡμελημένως αὐτοὺς ἐς 20.4.1 προὔπτον κίνδυνον ἐκπέμπεσθαι. λέγει δὴ ὁ <Νεάρχος> ἐωυτῷ ξυνοῦσθαι τὸν Ἀλέξανδρον ὄντινα προχειρίσῃται ἐξηγέεσθαι τοῦ στόλου. ὥς δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου ἐς μνή- μην ἰόντα τοὺς μὲν ὥς οὐκ ἐθέλοντας κινδυνεύειν ὑπὲρ 20.4.5 οὗ ἀπολέγειν, τοὺς δὲ ὥς μαλακοὺς τὸν θυμόν, τοὺς δὲ ὥς πόθῳ τῆς οἰκίης κατεχομένους, τοῖς δὲ ἄλλο καὶ 20.5.1 ἄλλο ἐπικαλέοντα, τότε δὴ αὐτὸν ὑποστάντα εἰπεῖν ὅτι “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ τοι ὑποδέκομαι ἐξηγήσεσθαι τοῦ στό- λου, καὶ εἰ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ξυνεπιλαμβάνοι, περιάξω τοι σφας τὰς νέας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔστε ἐπὶ τὴν 20.5.5 Περσίδα γῆν, εἰ δὴ πλωτός τέ ἐστιν ὁ ταύτη πόντος καὶ 20.6.1 τὸ ἔργον οὐκ ἄπορον γνώμη ἀνθρωπηή.” Ἀλέξανδρον δὲ λόγῳ μὲν οὐ φάναι ἐθέλειν ἐς τοσὴνδε τα- λαιπωρίην καὶ τοσόνδε κίνδυνον τῶν τινα ἑαυτοῦ φίλων ἐμβάλλειν, αὐτὸν δὲ ταύτη δὴ καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνιέναι ἀλλὰ λιπαρεῖν. 20.7.1 οὕτω δὴ ἀγαπήσai τε Ἀλέξανδρον τοῦ Νεάρχου τὴν προθυμίην, καὶ ἐπιστῆσαι αὐτὸν ἄρχειν τοῦ στόλου 20.8.1 παντός. καὶ τότε δὴ ἔτι μᾶλλον τῆς στρατιῆς ὃ τι περ ἐπὶ τῷ παράπλῳ τῷδε ἐτάσσετο καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἴλεω ἔχειν τὴν γνώμην, ὅτι δὴ Νεάρχόν γε οὐποτε ἂν Ἀλέ- ξανδρος προήκατο ἐς κίνδυνον καταφανέα, εἰ μή σφι 20.9.1 σωθήσεσθαι ἔμελλεν. λαμπρότης τε πολλὴ τῇ παρασκευῇ ἐποῦσα καὶ κόσμος τῶν νεῶν καὶ σπουδαὶ τῶν τριηράρ- χων ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας τε καὶ τὰ πληρώματα ἐκπρε- πέες καὶ τοὺς πάντ’ ἤδη πάλαι κα- τοκνέοντας ἐς ῥώμην 20.9.5 ἅμα καὶ ἐλπίδας χρηστοτέρας ὑπὲρ τοῦ παντὸς ἔργου

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

20.10.1 ἐπηρκότα ἦν. πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέσθαι ἐς εὐθυμίην τῇ στρατιῇ τὸ δὴ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ὀρμηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἀμφοτέρω ἐκπλῶσαι ἐς τὸν πόντον- τον σφάγια τε τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι 20.10.5 θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσσει 20.11.1 χαρίσασθαι. τῇ τε ἄλλῃ τῇ Ἀλεξάνδρου παραλόγῳ εὐτυ- χίῃ πεποιθότας οὐδὲν ὅτι οὐ τολμητόν τε ἐκείνῳ καὶ ἐρκτόν ἡγέεσθαι. 21.1.1 ὥς δὲ τὰ ἐτήσια πνεύματα ἐκοιμήθη, ἃ δὴ τοῦ θέρους τὴν ὥρην πᾶσαν κατέχει ἐκ τοῦ πελάγεος ἐπιπνέοντα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ταύτῃ ἄπορον τὸν πλοῦν ποιέοντα, τότε δὴ ὠρμῶντο ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Κηφισοδώρου, εἰκάδι 21.1.5 τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός, καθότι Ἀθηναῖοι ἄγουσιν, ὥς δὲ Μακεδόνες τε καὶ Ἀσιανοὶ ἦγον <μηνός Ὑπερβεραιῶν, ἔτος> τὸ ἐνδέκατον βασιλεύοντος Ἀλεξάνδρου. 21.2.1 θύει δὲ καὶ Νεάρχος πρὸ τῆς ἀναγωγῆς Διὶ Σωτῆρι καὶ ἀγῶνα ποιεῖ καὶ οὗτος γυμνικόν. ἄραντες δὲ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὀρμίζονται πρὸς διώρυχιν μεγάλῃ, καὶ μένουσιν αὐτοῦ 21.2.5 δύο ἡμέρας· Στοῦρα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ· στάδιοι ἀπὸ 21.3.1 τοῦ ναυστάθμου ἐς ἑκατόν. τῇ τρίτῃ δὲ ἄραντες ἔπλεον ἔστε ἐπὶ διώρυχα ἄλλην σταδίους τριάκοντα, ἀλμυρὴν ἤδη ταύτην τὴν διώρυχα· ἀνήει γὰρ ἡ θάλασσα ἐς αὐτήν, μάλιστα μὲν ἐν τῇσι πλημμυρίῃσιν, ὑπέμενε δὲ 21.3.5 καὶ ἐν τῇ<σιν> ἀμπώ- τεσι τὸ ὕδωρ μεμιγμένον τῷ πο- 21.4.1 ταμῷ· Καύμανα δὲ ὄνομα ἦν τῷ χώρῳ. ἐνθένδε εἴκοσι σταδίους καταπλώσαντες ἐς Κορέεστιν ὀρμίζονται ἔτι 21.5.1 κατὰ τὸν ποταμόν. ἐνθένδε ὀρμηθέντες ἔπλεον οὐκ ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐτοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτῃ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὰ κύματα ἐρρόχθει πρὸς τῇ ἡϊόνι, 21.6.1 καὶ ἡ ἡϊὼν αὕτη τραχεῖα ἦν. ἀλλὰ ἵνα περ μαλθακὸν ἦν τοῦ ἔρματος, ταύτῃ διώρυχα ποιήσαντες ἐπὶ σταδίους πέντε, διῆγον τὰς νέας, ἐπεὶ δὲ ἡ πλήμμυρα ἐπῆλθεν ἡ 21.7.1 ἐκ τοῦ πόντου. ἐκπεριπλώσαντες δὲ σταδίους πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ὀρμίζονται ἐς Κρωκάλα νῆσον ἀμμώδεα καὶ μένουσιν αὐτοῦ τὴν ἄλλην ἡμέραν. προσοικεῖ δὲ ταύτῃ 21.8.1 ἔθνος Ἰνδικόν, οἱ Ἀράβιες καλεόμενοι, ὧν καὶ ἐν τῇ μέζονι συγγραφῇ μνήμην ἔσχον, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐπώνυμοι ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῶν ῥέων ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὀρίζων τούτων τε τὴν χώραν καὶ τὴν

Ὀρειτέων. ἐκ δὲ Κρωκάλων ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες ὄρος τὸ καλεόμενον αὐτοῖσιν Εἶ- ρον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ νῆσον ἀλιτενέα ἔπλεον· ἡ δὲ νῆσος παρατεταμένη τῇ ἡϊόνι 21.10.1 κόλπον στεῖνόν ποιεῖ. διεκπλεύσαντες δὲ ταύτην ὀρμίζονται ἐν λιμένι εὐόρμῳ. ὅτι δὲ μέγας τε καὶ καλὸς ὁ λιμὴν, Νεάρχῳ ἔδοξεν ἐπονομάζειν αὐτὸν Ἀλεξάνδρου 21.11.1 λιμένα. νῆσος δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος ὅσον σταδίους δύο ἀπέχουσα· Βί- βακτα ὄνομα τῇ νήσῳ, ὃ δὲ χώρος ἅπας Σάγγαδα. ἡ δὲ νῆσος καὶ τὸν λιμένα, προ- 21.12.1 κειμένη πρὸ τοῦ πελάγεος, αὕτη ἐποίηεν. ἐνταῦθα πνεύματα μεγάλα ἐκ τοῦ πόντου ἔπνεε καὶ συνεχέα, καὶ Νεάρχος δεισας τῶν βαρβάρων μή τινες συνταχθέν- τες ἐφ' ἄρπαγὴν τοῦ στρατοπέδου τραποίατο, ἐκτειχίζει τὸν 21.13.1 χώρον λιθίνῳ τείχει. τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσιν ἡμέραι τῇ μονῇ ἐγένοντο. καὶ λέγει ὅτι μύας τε ἐθήρων τοὺς θα- λασσίους οἱ στρατιῶται, καὶ ὄστρεα δὲ καὶ τοὺς σωλῆ- νας καλεομένους,

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἄτοπα τὸ μέγεθος, ὡς τοῖσιν ἐν τῇδε 21.13.5 τῇ ἡμετέρῃ θαλάσῃ συμβαλέειν· καὶ ὕδωρ ὅτι ἄλμυρόν ἐπίνετο. 22.1.1 ἅμα τε ὁ ἄνεμος ἐπαύσατο καὶ οἱ ἀνήγοντο. καὶ πε- ραιωθέντες σταδίους ἐς ἐξήκοντα ὁρμίζονται πρὸς αἰ- γιαλῷ ψαμμώδεϊ· νῆσος δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ἐρήμη. 22.2.1 ταύτην δὲ πρόβλημα ποιησάμενοι ὠρμίσθησαν· Δόμαι οὖνομα τῇ νήσῳ. ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀλλὰ προελθόντες ἐς τὴν μεσογαίην ὅσον εἴκοσι σταδίους ἐπι- 22.3.1 τυγχάνουσιν ὕδατι καλῷ. τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἐς νύκτα αὐ- τοῖς ὁ πλόος ἐγίνετο ἐς Σάραγγα σταδίους τριακοσίους, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰ- γιαλῷ, καὶ ὕδωρ ἦν ἀπὸ τοῦ 22.4.1 αἰγιαλοῦ ὅσον ὀκτὼ σταδίους. ἐνθένδε πλώσαντες ὁρ- μίζονται ἐν Σακάλοισι, τόπῳ ἐρήμῳ. καὶ διεκπλώσαντες σκοπέλους δύο, οὕτω τι ἀλλήλοις πελάζοντας, ὥστε τοὺς ταρσοὺς τῶν νεῶν ἄπτεσθαι ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν πε- 22.4.5 τρέων, καθορμίζονται ἐν Μοροντοβάροις, σταδίους διελ- 22.5.1 θόντες ἐς τριακοσίους· ὁ δὲ λιμὴν μέγας καὶ εὐκυκλος καὶ βαθὺς καὶ ἄκλυστος, ὁ δὲ ἔσπλους ἐς αὐτὸν στενός. τοῦτον τῇ γλώσῃ τῇ ἐπιχωρίῃ Γυναικῶν λιμένα ἐκά- 22.6.1 λεον, ὅτι γυνὴ τοῦ χώρου τούτου πρώτη ἐπῆρξεν. ὡς δὲ διὰ τῶν σκοπέλων διεξέπλεον, κύμασι τε μεγάλοις ἐνέκυρσαν καὶ τῇ θαλάσῃ ῥοώδει. ἀλλὰ ἐκπεριπλώσαι 22.7.1 γὰρ ὑπὲρ τοὺς σκοπέλους μέγα ἔργον ἐφαίνετο. ἐς δὲ τὴν ὑστεραίῃν ἔπλεον νῆσον ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες πρὸ τοῦ πελάγεος οὕτω τι τῷ αἰγιαλῷ συναφέα ὥστε εἰ- κάσαι ἂν διώρυχα εἶ- ναι τὸ μέσον τοῦ τε αἰγιαλοῦ καὶ 22.7.5 τῆς νήσου· στάδιοι οἱ πάντες ἐβδομήκοντα τοῦ διέκπλου. καὶ ἐπὶ τε τοῦ αἰγιαλοῦ δένδρεα ἦν πολλὰ καὶ δασέα, 22.8.1 καὶ ἡ νῆσος ὕλη παντοίῃ σύσκιος. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἔπλεον ἔξω τῆς νήσου κατὰ ῥηχίην στενήν· ἔτι γὰρ ἡ ἀνάπτωσις κατεῖχε. πλώσαντες δὲ ἐς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους ὁρμίζονται ἐν τῷ στό- ματι τοῦ Ἀράβιος ποταμοῦ· καὶ 22.8.5 λιμὴν μέγας καὶ καλὸς πρὸς τῷ στόματι, ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν πότιμον· τοῦ γὰρ Ἀράβιος αἱ ἐκβολαὶ ἀναμειγμέναι 22.9.1 τῷ πόντῳ ἦσαν. ἀλλὰ τεσσαράκοντα σταδίους ἐς τὸ ἄνω προχωρήσαντες λάκκῳ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ ἐνθεν ὕδρευ- 22.10.1 σάμενοι ὀπίσω ἀπενόστησαν. νῆσος δὲ ἐπὶ τῷ λιμένι ὑψηλὴ καὶ ἔρημος, καὶ περὶ ταύτην ὀστρεῖων τε καὶ ἰχθύων παντοδαπῶν θήρα. μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδῶν ταύτη ὤκισμένοι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε 22.10.5 Ὀρεῖται ἐπεῖχον. 23.1.1 ὁρμηθέντες δὲ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀράβιος παρέ- πλεον τῶν Ὀρειτέων τὴν χώ- ρην. καὶ ὁρμίζονται ἐν Πα- γάλοις, πλώσαντες σταδίους ἐς διακοσίους, πρὸς ῥηχίῃ. ἀλλὰ ἀγκύρησι γὰρ ἐπήβολος ἦν ὁ χώρος. τὰ μὲν οὖν 23.1.5 πληρώματα ἀπεσάλευον ἐν τῇσι νηυσίν, οἱ δὲ ἐφ' ὕδωρ 23.2.1 ἐκβάντες ὑδρεύοντο. τῇ δ' ὑστεραίῃ ἀναχθέν- τες ἅμα ἡμέρη καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τριάκοντα καὶ τετρα- κοσίους κατάγονται ἐσπέριοι ἐς Κάβανα, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρήμῳ. καὶ ἐνταῦθα ῥηχίη τρα- χεῖη ἦν, καὶ 23.3.1 ἐπὶ τῷδε μετεώρους τὰς νέας ὠρμίσαντο. κατὰ τοῦτον τὸν πλόον πνεῦμα ὑπολαμβάνει τὰς νέας μέγα ἐκ πόν- του, καὶ νέες δύο μακραὶ διαφθεύονται ἐν τῷ πλώῳ, καὶ κέρκουρος· οἱ δὲ ἄνθρωποι σῶζονται ἀπονηξάμενοι, 23.4.1 ὅτι οὐ πόρρω τῆς γῆς ὁ πλόος ἐγίνετο. ἀμφὶ δὲ μέσας νύκτας ἀναχθέντες πλέουσιν ἔστε ἐπὶ Κώκαλα, <ἄ> τοῦ αἰγιαλοῦ, ἐνθεν ὠρμήθησαν, ἀπεῖχε σταδίους διακοσίους· καὶ αἱ μὲν νῆες σα-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

λεύουσαι ὥρμεον, τὰ πληρώματα δὲ 23.4.5 ἐκβιβάσας Νέαρχος πρὸς τῇ γῇ ἠϋλίσθη, ὅτι ἐπὶ πολλὸν τεταλαιπωρηκότες ἐν τῇ θαλάσῃ ἀναπαύσασθαι ἐπό- θεον· στρατό- πεδον δὲ περιέβαλετο τῶν βαρβάρων τῆς 23.5.1 φυλακῆς ἔνεκα. ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ Λεόννατος, ὅτῳ τὰ Ὁρειτῶν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτραπτο, μάχῃ μεγάλη νικᾷ Ὁρείτας τε καὶ ὅσοι Ὁρείταις συνεπέλαβον τοῦ ἔργου. καὶ κτείνει αὐτῶν ἑξακισχιλίους, καὶ τοὺς ἡγεμόνας πάν- 23.5.5 τας· τῶν δὲ σὺν Λεοννάτῳ ἱππεῖς μὲν ἀποθνήσκουσι πεν- τεκαίδεκα, τῶν δὲ πεζῶν ἄλλοι τε οὐ πολλοὶ καὶ Ἀπολ- 23.6.1 λοφάνης ὁ Γαδρωσίων σατράπης. ταῦτα μὲν δὴ ἐν τῇ ἄλλῃ ξυγγραφῇ ἀναγέγραπται, καὶ ὅπως Λεόννατος ἐπὶ τῷδε ἐστεφανώθη πρὸς Ἀλεξάνδρου χρυσῷ στεφάνῳ 23.7.1 ἐν Μακεδόσιν. ἐνταῦθα σίτος ἦν νενημένος κατὰ πρὸς- ταγμα Ἀλεξάνδρου ἐς ἐπισιτισμὸν τῷ στρατῷ, καὶ ἐμ- 23.8.1 βάλλονται σιτία ἡμερέων δέκα ἐς τὰς νέας. καὶ τῶν

νεῶν ὅσαι πεπονήκεσαν κατὰ τὸν πλόον μέχρι τοῦδε ἐπεσκεύασαν, καὶ τῶν ναυ- τέων ὅσοι ἐν τῷ ἔργῳ βλα- κεύειν ἐφαίνοντο Νεάρχῳ, τούτους μὲν πεζῇ ἄγειν Λεον- 23.8.5 νάτῳ ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῶν σὺν Λεοννάτῳ στρα- τιωτῶν συμπληροῖ τὸ ναυτικόν. 24.1.1 ἐνθὲνδε ὀρμηθέντες ἔπλεον ἀκραί, καὶ διελθόντες σταδίους ἐς πεν- τακοσίους ὠρμίζοντο πρὸς ποταμῷ χει- 24.2.1 μάρρῳ· Τόμηρος ὄνομα ἦν τῷ ποταμῷ. καὶ λίμνη ἦν ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ βράχια τὰ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώ- κειον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. καὶ οὗτοι ὡς προσπλέοντας εἶδον, ἐθάμβησάν τε καὶ 24.2.5 παρατείναντες σφᾶς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐτάχθησαν ὡς 24.3.1 ἀπομαχού- μενοι πρὸς τοὺς ἐκβαίνοντας. λόγχας δὲ ἐφό- ρεον παχέας, μέγεθος ὡς ἑξαπῆχεας· ἀκωκὴ δὲ οὐκ ἐπὶ σιδηρῇ, ἀλλὰ τὸ ὅξυ αὐτῇσι πεφυρακτωμένον ταῦτὸ 24.4.1 ἐποίεε. πλῆθος δὲ ἦσαν ὡς ἑξακόσιοι. καὶ τούτους Νέαρ- χος ὡς ὑπομένοντάς τε καὶ παρατε- ταγμένους κατεῖδε, τὰς μὲν νέας ἀνακωχεύειν κελεύει ἐντὸς βέλους, ὡς τὰ τοξεύματα ἐς τὴν γῆν ἀπ' αὐτῶν ἐξικνεῖσθαι· αἱ γὰρ 24.4.5 τῶν βαρβάρων λόγχαι παχέαι φαι- νόμεναι ἀγχέμαχοι μὲν, 24.5.1 ἄφοβοι δὲ ἐς τὸ ἐσακοντίζεσθαι ἦσαν. αὐτὸς δὲ τῶν στρα- τιωτῶν ὅσοι αὐτοὶ τε κουφότατοι καὶ κουφότατα ὥπλι- σμένοι τοῦ τε νεῖν δα- ημονέστατοι, τούτους δὲ ἐκνήξασθαι 24.6.1 κελεύει ἀπὸ ξυνθήματος. πρόσταγμα δὲ σφισιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίῃ ἐν τῷ ὕδατι, προσμένειν τὸν πα- ραστάτην οἱ ἐσόμενον, μηδὲ <ἐμ>βάλλειν πρόσθεν ἐς τοὺς βαρβάρους, πρὶν ἐπὶ τριῶν ἐς βά- θος ταχθῆναι τὴν 24.6.5 φάλαγγα, τότε <δὲ> δρόμῳ ἤδη ἰέναι ἐπαλαλάξαντας. 24.7.1 ἅμα δὲ ἐρρίπτουν ἑωυτοὺς οἱ ἐπὶ τῷδε τεταγμένοι ἐκ τῶν νεῶν ἐς τὸν πόντον, καὶ ἐνήχοντο ὀξέως, καὶ ἴσταντο ἐν κόσμῳ, καὶ φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι δρόμῳ ἐπήεσαν αὐτοὶ τε ἀλαλάζοντες τῷ Ἐνυαλίῳ καὶ οἱ ἐπὶ 24.7.5 τῶν νεῶν ξυνεπήχεον, τοξεύματά τε καὶ ἀπὸ μηχανῶν 24.8.1 βέλεα ἐφέροντο ἐς τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ τὴν τε λαμ- πρότητα τῶν ὀπλῶν ἐκπλαγέντες καὶ τῆς ἐφόδου τὴν ὀξύτητα καὶ πρὸς τῶν τοξευμάτων τε καὶ τῶν ἄλλων βελῶν βαλλόμενοι, οἷα δὴ ἡμίγυμνοι ἄνθρωποι, οὐδὲ 24.8.5 ὀλίγον ἐς ἀλκὴν τραπέντες ἐγκλίνουσι. καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ 24.9.1 φεύγοντες ἀπο- θνήσκουσιν, οἱ δὲ καὶ ἀλίσκονται· ἔστι δὲ οἱ καὶ διέφυγον ἐς τὰ ὄρεα. ἦσαν δὲ οἱ

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἀλόντες τὰ τε ἄλλα σώματα δασέες καὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ τοὺς ὄνυχας θηριώδεις· τοῖς γὰρ δὴ ὄνυξιν ὅσα σιδήρῳ διαχρᾶ- 24.9.5 σθαι ἐλέγοντο καὶ τοὺς ἰχθύας τούτοις παρασχίζοντες κατεργάζεσθαι καὶ τῶν ξύλων ὅσα μαλακώτερα. τὰ δὲ ἄλλα τοῖς λίθοις τοῖσιν ὀξέσιν ἔκοπτον· σίδηρος γὰρ αὐτοῖσιν οὐκ ἦν. ἐσθῆτα δὲ ἐφόρεον δέρματα θήρεια, οἱ δὲ καὶ ἰχθύων τῶν μεγάλων [τε] τὰ παχέα. 25.1.1 ἐνταῦθα νεωλοκοῦσι τὰς νέας, καὶ ὅσαι πεπονηκυῖαι αὐτῶν ἐπισκευάζουσι. τῇ δὲ ἕκτη ἡμέρῃ ἐστέλλοντο, καὶ πλώσαντες σταδίους ἐς τριακοσίους ἀφικνέονται ἐς χῶρον, ὃς δὴ ἔσχατος ἦν τῆς Ὀρειτῶν γῆς· Μάλανα τῷ 25.2.1 χώρῳ ὄνομα. Ὀρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκέουσιν, ἐσταλμένοι μὲν κατάπερ Ἰνδοί εἰσι, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ὡσαύτως παραρτέονται· γλῶσσα δὲ ἄλλη αὐτοῖσι 25.3.1 καὶ ἄλλα νόμια. μῆκος τοῦ παράπλου παρὰ μὲν χώραν τὴν Ἀραβίων ἐς χιλίους μάλιστα σταδίους, ἐνθενπερ ὠρμήθησαν, παρὰ δὲ τὴν Ὀρειτῶν γῆν ἐξακόσιοι καὶ 25.4.1 χίλιοι. παραπλεόντων δὲ τὴν Ἰνδῶν γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκέτι Ἰνδοί εἰσι) λέγει <Νέαρχος> ὅτι αἱ σκιαὶ 25.5.1 αὐτοῖσιν οὐ ταὐτὸ ἐποίουν· ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου ὡς πρὸς μεσημβρίαν προχωρήσειαν, αἱ δὲ καὶ αὐταὶ [αἱ σκιαὶ] πρὸς μεσημβρίην τετραμμέναι ἐφαίνοντο· ὁπότε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρης ἐπέχει ὁ ἥλιος, ἤδη δὲ 25.6.1 καὶ ἔρημα σκιῆς πάντα ὥφθη αὐτοῖσι. τῶν τε ἀστέρων ὅσους πρόσθεν μετεώρους κατεώρων, οἱ μὲν ἀφανέες πάντῃ ἦσαν, οἱ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ ἐφαίνοντο, καταδύνοντές τε καὶ αὐτίκα ἀνατέλλοντες οἱ πάλοι ἀειφανέες. 25.7.1 καὶ ταῦτα οὐκ ἀπεικότα δοκεῖ μοι ἀναγράψαι Νέαρχος· ἐπεὶ καὶ ἐν Συήνῃ τῇ Αἰγυπτίῃ, ἐπεὶ ἀντροπὰς ἄγῃ θέρεος ὥρῃ ὁ ἥλιος, φρέαρ ἀποδεδειγμένον ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἄσκιον ἐν μεσημβρίῃ φαίνεται· ἐν Μερὶ δὲ πάντα 25.8.1 ἄσκια τῇ αὐτῇ ὥρῃ. εἰκὸς ὦν καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ἅτε πρὸς μεσημβρίην ὤκισμένοι, τὰ αὐτὰ δὴ πάθεα ἐπέχειν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅσῳ μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσημβρίην κέκλιται. ταῦτα 25.8.5 μὲν δὴ ὥδε ἐχέτω. 26.1.1 ἐπὶ δὲ Ὀρεῖταισι κατὰ μὲν μεσογαίην Γαδρωσίοι ἐπεῖχον, ὦν τὴν χώραν χαλεπῶς διεξῆλθεν ἅμα τῇ στρατιῇ Ἀλέξανδρος, καὶ κακὰ τοσαῦτα ἔπαθεν, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα τῆς συμπάσης στρατηλασίης. ταῦτά μοι ἐν τῇ 26.2.1 μέζονι συγγραφῇ ἀναγέγραπται. κάτω δὲ Γαδρωσίων παρὰ τὴν θάλασσαν αὐτὴν οἱ ἰχθυοφάγοι καλεόμενοι οἰκοῦσι· παρὰ τούτων τὴν γῆν ἔπλεον. τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρῃ περὶ τὴν δευτέραν φυλακὴν ἀναχθέντες κατὰ- 26.2.5 ρουσιν εἰς Βαγίσαρα· στάδιοι τοῦ παράπλου ἐξακόσιοι. 26.3.1 λιμὴν τε ἐνὶ αὐτόθι εὖορμος, καὶ κώμη Πάσιρα, ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης ἐξήκοντα σταδίους, καὶ οἱ πρόσοι- 26.4.1 κοὶ αὐτῆς Πασιρέες. ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν πρωῒτερον τῆς ὥρης ἀναχθέντες περιπλέουσιν ἄκρην ἐπὶ πολὺ τε ἀνέχουσιν ἐς τὸν πόντον καὶ αὐτὴν ὑψηλὴν καὶ κρημνώ-

δεα. φρέατα δὲ ὀρύξαντες, ὕδωρ [οὐκ] ὀλίγον καὶ πολλὸν ἀρυσάμενοι ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ ἀγκυρέων 26.6.1 ὤρμεον, ὅτι ῥηχίη κατὰ τὸν αἰγιαλὸν ἀνεῖχεν· ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν καταίρουσιν ἐς Κόλτα, σταδίους ἐλθόντες διακοσίους. ἐνθένδε ἔωθεν πλεύσαντες σταδίους ἐξακόσιους ἐν Καλίμοισιν ὀρμίζονται. κώμη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

26.6.5 φοίνικες δὲ περὶ αὐτὴν ὀλίγοι πεφύκεσαν, καὶ βάλανοι ἐπ' αὐτοῖσι χλωραὶ ἐπῆσαν. καὶ νῆσος ὡς ἑκατὸν σταδίους ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπέχουσα, Καρνίνη ὄνομα. 26.7.1 ἐνταῦθα ξένια Νεάρχῳ προσφέρουσιν οἱ κωμῆται πρόβατα καὶ ἰχθύας· καὶ τῶν προβάτων τὰ κρέα λέγει ὅτι ἦν ἰχθυώδεα, ἴσα τοῖς τῶν ὀρνίθων τῶν πελαγίων, ὅτι καὶ αὐτὰ ἰχθύων σιτέεται· πόα γὰρ οὐκ ἔνι ἐν τῇ χώρῃ. 26.8.1 ἀλλὰ τῇ ὑστεραίῃ πλεύσαντες ἐς σταδίους διακοσίους ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ καὶ κώμῃ ἀπὸ θαλάσσης ἐς σταδίους τριάκοντα ἀπεχούσῃ· ἡ μὲν κώμη Κύσα ἑκατὸν σταδίων. 26.9.1 λέετο, Καρβὶς δὲ τῷ αἰγιαλῷ ὄνομα ἦν. ἐνταῦθα πλοίοις ἐπιτυγχάνουσι σμικροῖσιν, οἷα ἀλιέων εἶναι πλοῖα οὐκ εὐδαιμόνων· αὐτοὺς δὲ οὐ καταλαμβάνουσιν, ἀλλ' ἔφυγον γὰρ καθορμιζομένας κατιδόντες τὰς νέας. σιτός 26.9.5 τε αὐτόθι οὐκ ἐνῆν, καὶ ἐπιλελοίπει τὴν στρατιὴν ὁ πολλός· ἀλλὰ αἶγας ἐμβαλόμενοι ἐς τὰς νέας, οὕτω δὲ 26.10.1 ἀπέπλεον. καὶ περιπλώσαντες ἄκρην ὑψηλὴν ὅσον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους ἀνέχουσαν ἐς τὸν πόντον, κατάγονται ἐν λιμένι ἀκλύστῳ. καὶ ὕδωρ αὐτόθι ἦν, καὶ ἀλιέες ὥκεον· Μόσαρνα ὄνομα ἦν τῷ λιμένι. 27.1.1 ἐνθὲνδε καὶ ἡγεμὼν τοῦ πλόου λέγει <Νεάρχος> ὅτι συνέπλωσεν αὐτοῖσιν, Ὑδράκης ὄνομα, Γαδρώσιος· ὑπέστη δὲ Ὑδράκης καταστήσειν αὐτοὺς μέχρι Καρμάνης. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε οὐκέτι χαλεπὰ ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον 27.2.1 τιτ' ὀνομαζόμενα, ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν. ἐκ δὲ Μοσάρνων νυκτὸς ἐπάραντες πλώουσι σταδίους ἑπτακοσίους καὶ πενήκοντα ἐς Βάλωμον αἰγιαλόν· ἐνθὲνδε ἐς Βάρνα κώμην σταδίους τετρακοσίους, ἵνα φοίνικες τε 27.2.5 πολλοὶ ἐνῆσαν καὶ κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μύρρινοι ἐπεφύκεσαν καὶ ἄλλα ἄνθη, ἀφ' ὧν στεφανώματα τοῖσι κωμήτησιν ἐπλέκοντο· ἐνταῦθα πρῶτον δένδρεά τε εἶδον ἡμέρα, καὶ ἀνθρώπους οὐ πάντη θηριώδεας ἐποικέοντας. 27.3.1 ἐνθὲνδε ἐς διακοσίους σταδίους περιπλώσαντες καταίρουσιν ἐς Δενδρόβουσα, καὶ αἱ νέες ἐπ' ἀγκυρέων ἐσάβησαν. 27.4.1 λευσαν. ἐνθὲνδε ἀμφὶ μέσας νύκτας ἄραντες ἐς Κώφαντα λιμένα ἀπίκοντο, τετρακοσίους μάλιστα σταδίους διεκπλώσαντες. 27.5.1 πλώσαντες· ἐνταῦθα ἀλιέες τε ὥκεον, καὶ πλοῖα αὐτοῖσιν ἦν μικρὰ καὶ πονηρά· καὶ ταῖς κώπαις οὐ κατὰ σκαλμὸν ἤρεσσον ὡς ὁ Ἑλλήνων νόμος, ἀλλ' ὥσπερ ἐντὶ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἐπιβάλλοντες ἐνθεν καὶ ἐνθεν, κατάπερ οἱ σκάβοντες. 27.5.5 πτοντες τὴν γῆν. ὕδωρ δὲ πολὺ τε ἦν ἐν τῷ λιμένι καὶ 27.6.1 καθαρόν. περὶ δὲ πρώτην φυλακὴν ἄραντες καταίρουσιν ἐς Κύζα, ἐς ὀκτακοσίους σταδίους διεκπλώσαντες, ἵνα αἰγιαλός τε ἔρημος ἦν καὶ ῥαχίη. αὐτόθι ὧν ἐπ' ἀγκυρῶν 27.7.1 ῥέων ὥρμεον, κατὰ ναῦν τε ἐδειπνοποιέοντο. ἐνθὲνδε διεκπλώσαντες σταδίους πεντακοσίους ἀπίκοντο ἐς τινὰ πόλιν μικρὴν, οἰκομένην ἐπὶ γηλόφῳ οὐ πόρρω τοῦ 27.8.1 αἰγιαλοῦ. καὶ Νεάρχος ἐπιφρασθεὶς ὅτι σπεύρεσθαι τὴν χώραν εἰκός, λέγει πρὸς Ἀρχίν, ὃς ἦν Ἀναξιδότου μὲν παῖς, Πελλαῖος, συνέπλει δὲ Νεάρχῳ, τῶν ἐν αἴνῃ ὧν Μακεδόνων – πρὸς τοῦτον λέγει ὅτι καταληπτέον σφίσιν 27.9.1 εἶη τὸ χωρίον· ἐκόντας τε γὰρ οὐκ ἂν οἴεσθαι δοῦναι τῇ στρατιῇ σιτία, βίη τε οὐχ οἷόν τε εἶναι ἐξαιρέειν, πολιορκίης δὲ καὶ τριβῆς δεήσειν, σφᾶς δὲ ἐπιλελοιπέναι τὰ σιτία. ὅτι δὲ ἡ γῆ σιτοφόρος, τῇ καλᾷ τεκμηριουῖ 27.9.5 σθαι, ἦντινα οὐ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφεώρων

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

βαθέην. 27.10.1 ταῦτα ἐπεὶ σφισιν ἐδόκεε, τὰς μὲν ἄλλας νέας κελεύει παραρτέεσθαι ὥς ἐς πλόον, καὶ ὁ Ἀρχίης αὐτῷ ἐξήρτυε τὰ ἐς τὸν πλόον· αὐτὸς δὲ ὑπολειφθεὶς μετὰ μιῆς νεῶς ἐπὶ θεῶν δῆθεν τῆς πόλιος ἦει. 28.1.1 προσάγοντι δὲ αὐτῷ πρὸς τὰ τεῖχεα φιλίως ξένια ἔφε- ρον ἐκ τῆς πόλιος θύννους τε ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς – οὗτοι γὰρ ἔσχατοι τῶν Ἰχθυοφάγων οἰκέοντες πρῶτοι ἐν αὐτοῖσιν ὠφθησαν οὐκ ὠμοφαγέοντες – καὶ πέμ- 28.2.1 ματα ὀλίγα καὶ βαλάνους τῶν φοινίκων. ὁ δὲ ταῦτα μὲν ἀσμένως δέ- κεσθαι ἔφη, ἐθέλειν δὲ θεήσασθαι τὴν πόλιν· 28.3.1 οἱ δὲ εἶων παρελθεῖν. ὥς δὲ εἴσω πυλῶν παρηλθε, δύο μὲν τῶν τοξοτῶν κατέχειν κελεύει τὴν πυλίδα, αὐτὸς δὲ μετὰ δύο ἄλλων καὶ τοῦ ἐρμηνέως ἐπὶ τὸ τεῖχος τὸ ταύτῃ ἀνελθὼν ἐσήμηνε τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀρ- χίην ὅπως συνέκειτο. 28.3.5 συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποι- 28.4.1 εῖναι τὸ τεταγμένον. ἰδόντες δὲ τὸ σημῆιον οἱ Μακεδόνες ἐπώκελλόν τε κατὰ τάχος τὰς νέας καὶ ἐξεπήδων σπουδῇ ἐς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλαγέντες τοῖς γινο- 28.5.1 μένοις ἐπὶ τὰ ὄπλα ἔθεον. ὁ δὲ ἐρμηνεὺς ὁ σὺν Νεάρχῳ ἐκήρυσσε σί- τον διδόναι τῇ στρατιῇ, εἰ σῶαν ἐθέλουσιν ἔχειν τὴν πόλιν· οἱ δὲ ἡρνοῦντο εἶναι σφίσι, καὶ ἅμα προσέβαλλον τῷ τείχει. ἀλλὰ ἀνέστελλον αὐτοὺς οἱ το- 28.5.5 ξόται οἱ ἀμφὶ τὸν Νεάρχον, ἐξ ὑπερδεξίου τοξεύοντες. 28.6.1 ὥς δὲ ἔμαθον ἐχομένην τε ἤδη καὶ ὅσον οὐπῶ ἀνδρα- ποδισθησομένην σφίσι τὴν πόλιν, τότε δὲ δὴ ἐδέοντο τοῦ Νεάρχου τὸν μὲν σίτον ὅσπερ ἦν αὐτοῖσι λαβόντα 28.7.1 ἀπάγειν, τὴν πόλιν δὲ μὴ διαφθεῖραι. Νε- αρχος δὲ τὸν μὲν Ἀρχίην κελεύει καταλαβεῖν τὰς πύλας καὶ τὸ κατ' αὐτὰς τεῖχος, αὐτὸς δὲ συμπέμπει τοὺς κατοψομένους τὸν

σίτον εἰ ἀδόλως δεικνύουσιν. οἱ δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τῶν ὀπτῶν ἀληλεσμέ- νον ἄλευρον πολὺ ἐδεί- κνυσαν, πυρούς δὲ καὶ κριθὰς ὀλίγας· καὶ γὰρ καὶ ἐτύγ- χανον σίτῳ μὲν τῷ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, τοῖσι δὲ ἄρτοισιν 28.9.1 ὅσα ὄψῳ διαχρεόμενοι. ὥς δὲ τὰ ὄντα ἐπεδείκνυν, οὕτω δὴ ἐκ τῶν παρόντων ἐπισιτισάμενοι ἀνήγοντο, καὶ ὀρμί- ζονται πρὸς ἄκρην, ἣντινα οἱ ἐπιχώριοι ἱρὴν Ἥλιου ἦγον· οὕνομα τῇ ἄκρῃ Βάγεια. 29.1.1 ἐνθένδε ἀμφὶ μέσας νύκτας ἄραντες διεκπλώουσι στα- δίους ἐς χιλίους ἐς Τάλ- μενα λιμένα εὐορμον. ἐνθένδε ἐς Κανασίδα πόλιν ἐρήμην σταδίους ἐς τετρακοσίους, ἵνα τινὶ φρέατι ὀρυκτῷ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ φοίνικες 29.1.5 ἄγριοι ἐπεφύκεσαν. τού- των τοὺς ἐγκεφάλους κόπτοντες 29.2.1 ἐσιτέοντο· σίτος γὰρ ἐπελελοίπει τὴν στρα- τιήν. καὶ κακῶς ἤδη ὑπὸ λιμοῦ ἔχοντες ἔπλεον τὴν τε ἡμέρην καὶ 29.3.1 τὴν νύκτα, καὶ ὀρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρήμῳ. Νε- αρχος δὲ καταδείσας μὴ ἄρα ἐς τὴν γῆν ἐκ- βάντες ἀπο- λίποιεν τὰς νέας ὑπὸ ἀθυμίας, ἐπὶ τῷδε μετεώρους ἔσχε 29.4.1 τὰς νέας ἐπ' ἀγκυρέων. ἐνθένδε ἀναχθέντες ἐς Κανάτην ὀρμίζονται, σταδίους ὥς ἐπτακοσίους καὶ πεντήκοντα διεκπλώσαντες. ἔστι δὲ καὶ αἰγιαλὸς ἐνταῦθα καὶ διώ- 29.5.1 ρυχες βραχεῖαι. ἐνθένδε σταδίους ὀκτακοσίους πλώσαν- τες ἐν Ταοῖσιν ὀρμίζονται, κῶμαι δὲ μικραὶ καὶ πονηραὶ ἐπῆσαν. καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι ἐκλείπουσι τὰ οἰκία, αὐτοὶ δὲ σίτῳ τινὶ ὀλίγῳ ἐπιτυγχάνουσι, καὶ βαλάνοις ἐκ φοι- 29.5.5 νίκων. καὶ καμήλους ἐπτά ὅσαι ἐγκατελήφθησαν κατα- 29.6.1 κόψαντες, ἀπὸ τούτων τὰ κρέα ἐσιτέοντο. ὑπὸ

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δὲ τὴν ἔω ἀναχθέντες σταδίους τριακοσίους πλώουσι, καὶ καθ- ορμίζονται ἐς Λαγά-
σειρα· ἔνθα νομάδες τινὲς ἄνθρωποι 29.7.1 ὤκεον. ἐνθένδε ἄραντες τὴν τε νύκτα καὶ
τὴν ἡμέρην οὐδέν τι ἐλινύοντες ἔπλεον, ἀλλὰ διελθόντες γὰρ σταδίους χιλίους τε καὶ
ἐκατὸν ἐξέπλωσαν τὸ ἔθνος τῶν Ἰχθυο- φάγων, πολλὰ κακὰ ταύτῃ παθόντες ἀπορίῃ
τῶν ἀναγ- 29.8.1 καίων. ὁρμίζονται δὲ οὐ πρὸς τῇ γῇ – ῥηχίῃ γὰρ ἦν ἐπὶ πολλὸν ἀνέ-
χουσα – , ἀλλὰ μετέωροι ἐπ’ ἀγκυρέων· μῆκος τοῦ παράπλου τῶν Ἰχθυοφάγων τῆς
χώρης ὀλίγῳ πλεῦνες στάδιοι μύριοι. 29.9.1 οὗτοι οἱ Ἰχθυοφάγοι σιτέονται, κατ’ ὃ τι
περ καὶ κληίζονται, ἰχθύας, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν ἀλιεύοντες τοὺς ἰχθύας – ὀλίγοις γὰρ
καὶ πλοῖα ἐπὶ τῷδε πεποίηται καὶ τέχνη ἐξεύρηται ἐπὶ τῇ θήρῃ τῶν ἰχθύων – , τὸ 29.10.1
πολὺ δὲ ἡ ἀνάπωτις αὐτοῖσι παρέχει. οἱ δὲ δίκτυα ἐπὶ τῷδε πεποίηται, μέγαθος καὶ
ἐς δύο σταδίους τὰ πολλὰ αὐτῶν. πλέκουσι δὲ αὐτὰ ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν φοινίκων,
29.11.1 στρέφοντες τὸν φλοιὸν ὥσπερ λίνον. ἐπεὰν δὲ ἡ θά- λασσα ὑπονοστήσῃ καὶ
γῇ ὑπολειφθῇ, ἵνα μὲν ξηρὴ ἡ γῇ ὑπολείπεται, ἐρήμη τὸ πολὺ ἐστὶν ἰχθύων· ἔνθα δὲ
βαθέα ἐστίν, ὑπολείπεται τι τοῦ ὕδατος καὶ ἐν τῷδε 29.11.5 κάρτα πολλοὶ ἰχθύες, οἱ
μὲν πολλοὶ σμικροὶ αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ μέζονες· τούτοις περιβάλλοντες τὰ δίκτυα αἰ-
29.12.1 ρέουσι. σιτέονται δὲ ὠμούς μὲν, ὅπως ἀνείρυσιν ἐκ τοῦ ὕδατος, τοὺς ἀπα-
λωτάτους αὐτῶν· τοὺς δὲ μέζονας τε καὶ σκληροτέρους ὑπὸ ἡλίῳ αὐαίνοντες, εὖτ’
ἂν ἀφαιανθῶσι, καταλοῦντες ἄλευρα ἀπ’ αὐτῶν ποιέονται 29.12.5 καὶ ἄρτους, οἱ δὲ
μάζας ἐκ τούτων τῶν ἀλεύρων πᾶς- 29.13.1 σουσι. καὶ τὰ βοσκήματα αὐτοῖσι τοὺς
ἰχθύας ξηροὺς σιτέονται· ἡ γὰρ χώρα ἔρημος λειμώνων οὐδὲ ποίην 29.14.1 φέρει. θη-
ρεύουσι δὲ καὶ καράβους πολλαχῇ καὶ ὄστρεα καὶ τὰ κογχύλια· ἄλλες δὲ αὐτόματοι
γίνονται ἐν τῇ 29.15.1 χώρῃ· ἀπὸ τούτων ἔλαιον ποιέουσιν. οἱ μὲν δὲ αὐτῶν ἐρήμους
τόπους οἰκέουσιν ἄδενδρόν τε τὴν χώραν καὶ ἄφορον καρπῶν ἡμέρων, τούτοις ἀπὸ
τῶν ἰχθύων ἡ πᾶσα δίαίτα πεποίηται· ὀλίγοι δὲ αὐτῶν σπείρουσιν ὅσον 29.15.5 τῆς
χώρης, καὶ τούτῳ κατάπερ ὄψῳ χρῶνται πρὸς τοὺς 29.16.1 ἰχθύας· ὁ γὰρ σίτος αὐτοῖ-
σὶν εἰσὶν οἱ ἰχθύες. οἰκία δὲ πεποίηται οἱ μὲν εὐδαιμονέστατοι αὐτῶν ὅσα κήτεα ἐκ-
βάλλει ἡ θάλασσα τούτων τὰ ὅστ’ ἐπιλεγόμενοι <καὶ> τούτοις ἀντὶ ξύλων χρεόμε-
νοι, καὶ θύρας τὰ ὅστέα 29.16.5 ὅσα πλατέα αὐτῶν ἀλίσκεται ἀπὸ τούτων ποιέονται·
τοῖσι δὲ πολλοῖς καὶ πενεστέροις ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν τῶν ἰχθύων τὰ οἰκία ποιέεται.
30.1.1 Κήτεα δὲ μεγάλα ἐν τῇ ἔξω θαλάσῃ βόσκεται, καὶ 30.2.1 ἰχθύες πολὺ μέζονες
ἢ ἐν τῇδε τῇ εἴσω. καὶ λέγει <Νέ- αρχος>, ὅποτε ἀπὸ Κυΐζων παρέπλεον, ὑπὸ τὴν ἔω
ὁφ- θῆναι ὕδωρ ἄνω ἀναφυσώμενον τῆς θαλάσσης οἷά περ 30.3.1 ἐκ πρηστήρων βίᾳ
ἀναφερόμενον, ἐκπλαγέντας δὲ σφᾶς πυνθάνεσθαι τῶν κατηγεομένων τοῦ πλόου ὃ τι
εἶη καὶ ἀπ’ ὅτου τὸ πάθημα· τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι ὅτι κήτεα ταῦτα φερόμενα κατὰ
τὸν πόντον ἀναφυσᾷ ἐς τὸ ἄνω 30.3.5 τὸ ὕδωρ. καὶ τοῖσι ναύτησιν ἐκπλαγεῖσιν ἐκ τῶν
χειρῶν 30.4.1 τὰ ἐρετμὰ ἐκπεσεῖν, αὐτὸς δὲ ἐπιὼν παρακαλεῖν τε καὶ θαρσύνειν, καὶ
κατ’ οὐστῖνας παραπλέων ἐγένετο, ἐς μέτωπόν τε κελεῦσαι καταστῆσαι ὥς ἐπὶ ναυ-
μαχίῃ τὰς νέας, καὶ ἐπαλαλάζοντας ὁμοῦ τῷ ῥοθίῳ πυκνὴν τε καὶ 30.5.1 ζὺν κτύπῳ

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

πολλῶ τὴν εἰρεσίην ποιέεσθαι. οὕτως ἀνα- θαρσήσαντας ὁμοῦ δὴ πλέειν ἀπὸ ξυν- θήματος. ὥς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τοῖσι θηρίοισιν, ἐνταῦθα αὐτοὺς μὲν ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρεον ἐπαλαλάξαι, τὰς δὲ σάλ- 30.5.5 πιγγας σημήναι, καὶ τὸν κτύπον ἀπὸ τῆς εἰρεσίης ὥς 30.6.1 ἐπὶ μήκιστον κατασχεῖν. οὕτω δὴ ὁρώμενα ἤδη κατὰ τὰς

πρώρας τῶν νεῶν τὰ κήτεα ἐς βυθὸν δῦναι ἐκπλαγέντα, καὶ οὐ πολλῶ ὕστερον κατὰ τὰς πρύμνας ἀναδύντα ἀνα- σχεῖν καὶ τῆς θαλάσσης αὐθις ἀναφυσῆσαι ἐπὶ μέγα. 30.7.1 ἔνθεν κρότον τε ἐπὶ τῇ παραλόγῳ σωτηρίᾳ γενέσθαι τῶν ναυτέων, καὶ αἶνον ἐς τὸν Νέαρχον τῆς τε τόλμης 30.8.1 καὶ τῆς σοφίης. τούτων μετεξέτερα τῶν κητέων ἐποκέλ- λειν πολλαχοῦ τῆς χώρας, ἐπειδὴν ἀνάπτωτις κατάσχη, ἐν τοῖσι βρά- χεσιν ἐχόμενα, τὰ δὲ καὶ ὑπὸ χειμώνων σκλη- ρῶν ἐς τὴν χέρσον ἐξωθέεσθαι, καὶ οὕτω δὴ καὶ τὰ ση- 30.8.5 πόμενα ἀπόλλυσθαι τε καὶ τὰς σάρκας αὐτοῖσι περι- ρρε- ούσας ὑπολείπειν τὰ ὅστέα χρῆσθαι τοῖσιν ἀνθρώποι- 30.9.1 σιν ἐς τὰ οἰκία. εἶναι ὧν τὰ μὲν ἐν τῇσι πλευρῇσιν αὐτῶν ὅστέα δοκοῦς τοῖσιν οἰκήμασιν ὅσα μεγάλα, τὰ δὲ μι- κρότερα στρωτῆρας· τὰ δὲ ἐν τῇσι σιαγόσι, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ θύρετρα, οἷα δὴ πολλῶν καὶ εἰς εἴκοσι καὶ 30.9.5 πέντε ὀργυιάς ἀνηκόντων τὸ μέγεθος. 31.1.1 εὔτε δὲ παρέπλεον τὴν χώραν τῶν Ἰχθυοφάγων, λόγον ἀκούουσι περὶ νήσου τινός, ἣ κεῖται μὲν ἀπέχουσα τῆς ταύτης ἡπείρου σταδίους ἐς ἑκατόν, ἐρήμη δὲ ἐστὶν οἰκη- 31.2.1 τό- ρων. ταύτην ἱρὴν Ἥλιου ἔλεγον εἶναι οἱ ἐπιχώριοι καὶ Νόσαλα καλέεσθαι, οὐδέ τινα ἀνθρώπων καταίρειν ἐθέλιν ἐς αὐτήν· ὅστις δ' ἂν ἀπειρίῃ προσχῇ, γίνεσθαι 31.3.1 ἀφανέα. ἀλλὰ λέγει <Νέαρχος> κέρκουρόν σφι ἓνα πλή- ρωμα ἔχοντα Αἰγυπτίων οὐ πόρρω τῆς νήσου ταύτης γενέσθαι ἀφανέα, καὶ ὑπὲρ τούτου τοὺς ἡγεμόνας τοῦ πλόου ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἄρα κατάραντες ὑπ' ἀγνοίης εἰς 31.4.1 τὴν νῆσον γένοιτο ἀφανέες. Νέαρχος δὲ πέμπει κύκλῳ περὶ τὴν νῆσον τριηκόντορον, κελεύσας μὴ κατα- σχεῖν μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὥς μάλιστα ἐν χρῶ παραπλέοντας, καὶ τὸν κυβερνήτην ὀνομάζοντας καὶ 31.5.1 ὅτου ἄλλου οὐκ ἀφανὲς τὸ οὔνομα. ὥς δὲ οὐδένά ὑπα- κούειν, τότε δὲ αὐτὸς λέγει πλεῦσαι ἐς τὴν νῆσον καὶ κατασχεῖν δὴ προσαναγκάσαι τοὺς ναύτας οὐκ ἐθέλον- τας, καὶ ἐκβῆναι αὐτὸς καὶ ἐλέγξει κενὸν μῦθον ἐόντα 31.6.1 τὸν περὶ τῆς νήσου λόγον. ἀκοῦσαι δὲ καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ τῆς νήσου ταύτης λεγόμενον, οἰκῆσαι τὴν νῆσον ταύτην μίαν τῶν Νηρηίδων· τὸ δὲ οὔνομα οὐ λέγεσθαι τῆς Νηρηίδος. ταύτη δὲ ὅστις πελάσειε τῇ νήσῳ, τούτῳ 31.6.5 συγγίνε- σθαι μὲν, ἰχθὺν δὲ αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπου ποιέου- 31.7.1 σαν ἐμβάλλειν ἐς τὸν πόντον. Ἥλιον δὲ ἀχθεσθέντα τῇ Νηρηίδι κελεύειν μετοικίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῆς νήσου· τὴν δὲ ὁμολογεῖν μὲν ὅτι ἐξοικισθήσεται, δεῖσθαι δὲ οἱ τὸ πάθημα <παυθῆναι>. καὶ τὸν Ἥλιον ὑποδέξασθαι, 31.8.1 τοὺς δὲ δὴ ἀνθρώπους οὕστινας [ἄν] ἰχθύας ἐξ ἀνθρώ- πων πεποιήκει κατελήσαντα ἀνθρώπους αὐθις ἐξ ἰχθύων ποιῆσαι, καὶ ἀπὸ τούτων τῶν Ἰχθυοφάγων τὸ γένος καὶ 31.9.1 εἰς Ἀλέξανδρον κατελθεῖν. καὶ ταῦτα ὅτι ψεύδεα ἐξελέγ- χει Νέαρχος, οὐκ ἐπαινῶ αὐτὸν ἔγωγε τῆς σχολῆς τε καὶ σοφίης, οὔτε κάρτα χαλεπὰ ἐξελεγχθῆναι ἐόντα, ταλαί- πωρόν τε ὃν γινώσκων τοὺς παλαιοὺς λόγους

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐπιλεγό- 31.9.5 μενον ἐξελέγγχειν ὄντας ψευδέας. 32.1.1 ὑπὲρ τοὺς Ἴχθυοφάγους Γα-
δρώσιοι ἐς τὸ ἄνω οἰκέουσι γῆν πονηρὴν καὶ ψαμμώδεα, ἔνθεν καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἢ
στρατιή τε Ἀλεξάνδρῳ ἔπαθεν καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, 32.2.1 ὥς μοι ἤδη ἐν τῷ ἄλλῳ
λόγῳ ἀπήγεται. ὥς δὲ ἐς τὴν Καρμανίην ἀπὸ τῶν Ἴχθυοφάγων κατήρην ὁ στρατός, ἐν-
ταῦθα ἵνα πρῶτον τῆς Καρμανίης ὠρμίσαντο, ἐπ' ἄγ- κυρέων ἐσάλευσαν, ὅτι ῥήχην
παρετέτατο ἐς τὸ πέλαγος 32.3.1 τρηχέην. ἐνθένδε οὐκέτι ὡσαύτως πρὸς ἡλίου δυομέ-
νου ἔπλων, ἀλλὰ τὸ μεταξὺ δύσιός τε ἡλίου καὶ τῆς ἄρκτου 32.4.1 οὕτω μᾶλλον τι
αἱ πρῶραι αὐτοῖσιν ἐπεῖχον, καὶ οὕτω ἡ Καρμανίη τῶν Ἴχθυοφάγων τῆς γῆς καὶ τῶν
Ὀρειτῶν εὐδενδροτέρη τε καὶ εὐκαρποτέρη ἐστὶ καὶ ποιώδης μᾶλ- 32.5.1 λόν τι καὶ
ἔνυδρος. ὀρμίζονται δὲ ἐν Βάδει χώρῳ τῆς Καρμανίης οἰκουμένῳ, δένδρεά τε πολλὰ
ἡμερα πεφυ- κότα ἔχοντι πλὴν ἐλαίης, καὶ ἀμπέλους ἀγαθὰς, καὶ σι- 32.6.1 τοφόρῳ.
ἐνθένδε ὀρμηθέντες καὶ διεκπλώσαντες στα- δίους ὀκτακοσίους πρὸς αἰγιαλῷ ὀρμί-
ζονται ἐρήμῳ, καὶ καθορῶσιν ἄκρην μακρὴν ἀνέχουσιν ἐπὶ πολλὸν ἐς τὸ πέλαγος·
ἀπέχειν δὲ ἐφαίνετο ἡ ἄκρη πλόον ὥς ἡμέρης. 32.7.1 καὶ οἱ τῶν χώρων ἐκείνων δαήμο-
νες τῆς Ἀραβίης ἔλε- γον τὴν ἀνίσχουσιν ταύτην ἄκρην, καλέεσθαι <δὲ> Μά- κετα·
ἔνθεν τὰ κιννάμωμά τε καὶ ἄλλα τοιοῦτότροπα ἐς 32.8.1 Ἀσσυρίου ἀγινέεσθαι. καὶ
ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἵναπερ ὁ στόλος ἐσάλευε, καὶ τῆς ἄκρης, ἦντινα καταν-
τικρὺ ἀφεώρων ἀνέχουσιν ἐς τὸ πέλαγος, ὁ κόλπος – ἐμοί τε δοκεῖ καὶ Νεάρχῳ ὡς-
αύτως ἐδόκεεν – ἐς τὸ 32.9.1 εἶσω ἀναχεῖται, ὅπερ εἰκὸς ἢ Ἐρυθρὴ θάλασσα. ταύτην
τὴν ἄκρην ὡς κατεῖδον, Ὀνησίκριτος μὲν ἐπέχοντας ἐπ' αὐτὴν πλέειν ἐκέλευεν, ὥς
μὴ κατὰ τὸν κόλπον ἐλα- 32.10.1 στρέοντας ταλαιπωρέεσθαι. Νεάρχος δὲ ὑποκρίνε-
ται νήπιον εἶναι Ὀνησίκριτον, εἰ ἀγνοεῖ ἐπ' ὅτῳ ἐστάλη 32.11.1 πρὸς Ἀλεξάνδρου ὁ
στόλος. οὐ γὰρ ὅτι ἀπορίη ἦν πεζῇ διασωθῆναι πάντα αὐτῷ τὸν στρατόν, ἐπὶ τῷδε
ἄρα ἐκ- πέμψαι τὰς νέας, ἀλλὰ ἐθέλοντα αἰγιαλοὺς τε τοὺς κατὰ τὸν παράπλου κα-
τασκέψασθαι καὶ ὄρμους καὶ νησιδας, 32.11.5 καὶ ὅστις κόλπος ἐσέχοι ἐκπεριπλώσαι
τοῦτον, καὶ πό- λιας ὅσαι ἐπιθαλάσσαι, καὶ εἴ τις ἔγκαρπος γῆ καὶ εἴ 32.12.1 τις ἐρήμη.
σφᾶς ὧν οὐ χρῆναι ἀφανίσαι τὸ ἔργον, πρὸς τέρματι ἤδη ἐόντας τῶν πόνων, ἄλλως
τε οὐδὲ ἀπόρως

ἔτι τῶν ἀναγκαίων ἐν τῷ παράπλῳ ἔχοντας. δεδιέναι τε, ὅτι ἡ ἄκρη ἐς μεσημβρίην
ἀνέχει, μὴ ἐρήμῳ τε τῇ 32.13.1 ταύτῃ γῇ καὶ ἀνύδρῳ καὶ φλογώδει ἐγκύρσειαν. ταῦτα
ἐνίκα, καὶ μοι δοκεῖ περιφανέως σῶσαι τὴν στρατιὴν τῇδε τῇ βουλῇ Νεάρχος· τὴν
γὰρ δὴ ἄκρην ἐκείνην καὶ τὴν πρὸς αὐτῇ χώρην πᾶσαν ἐρήμην τε εἶναι λόγος κατ-
32.13.5 ἔχει καὶ ὕδατος ἀπορίη ἔχεσθαι. 33.1.1 ἀλλὰ ἔπλων γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ
ἄραντες τῇ γῇ προσεχές, καὶ πλώσαντες σταδίους ὥς ἐπτακοσίους ἐν ἄλλῳ αἰγι-
αλῷ ὠρμίσαντο· Νεόπτανα ὄνομα τῷ αἰγιαλῷ. 33.2.1 καὶ αὐθις ὑπὸ τὴν ἔω ἀνήγοντο,
καὶ πλεύσαντες στα- δίους ἑκατὸν ὀρμίζονται κατὰ ποταμὸν Ἀναμιν· ὁ δὲ χῶρος Ἀρ-
μόζεια ἐκαλέετο. δαψιλέα δὲ ἤδη καὶ ἀμφοροα 33.3.1 <τὰ> ταύτῃ ἦν, πλὴν ἐλαΐαι οὐ
πεφύκεσαν. ἐνταῦθα ἐκ- βαίνουσί τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν πόνων ἄσμενοι

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἀνεπαύοντο, μεμνημένοι ὅσα κακὰ κατὰ τὴν θάλασσαν πεπονθότες ἦσαν καὶ πρὸς τῇ γῇ τῶν Ἰχθυο- 33.3.5 φάγων, τὴν τε ἐρημίην τῆς χώρας καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅπως θηρι-
ώδεες καὶ τὰς σφῶν ἀπορίας ἐπιλεγόμενοι. 33.4.1 καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸ
πρόσω ἀνῆλθον, ἀποσκεδασθέντες τῆς στρατιῆς κατὰ ζήτησιν ἄλλος ἄλλου. 33.5.1
ἐνταῦθα ἄνθρωπός σφισιν ὤφθη χλαμύδα τε φορῶν Ἑλληνικὴν καὶ τὰ ἄλλα ὡς Ἑλ-
λην ἐσκευασμένος, καὶ φωνὴν Ἑλλάδα ἐφώνεε. τοῦτον οἱ πρῶτοι ἰδόντες δα- κρῦσαι
ἔλεγον· οὕτω τι παράλογόν σφισι φανῆναι ἐκ 33.5.5 τῶν τοσῶνδε κακῶν Ἑλληνα μὲν
ἄνθρωπον ἰδεῖν, Ἑλ- 33.6.1 λάδος δὲ φωνῆς ἀκοῦσαι. ἐπηρώτων τε ὁπόθεν ἦκοι καὶ
ὅστις ὦν· ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀποσκεδασθῆναι ἔλεγε, καὶ εἶ-
ναι οὐ πόρρω τὸ στρατό- 33.7.1 πεδον καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον. τοῦτον τὸν ἄνθρωπον
βοῶντές τε καὶ κροτέοντες ἀνάγουσι παρὰ τὸν Νέαρχον· καὶ Νεάρχῳ πάντα ἔφρασε,
καὶ ὅτι πέντε ἡμερέων ὁδὸν ἀπέχει τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς θαλάσ-
33.8.1 σης. τὸν τε ὑπαρχον τῆς χώρας ταύτης δείξειν ἔφη Νε- ἀρχῳ, καὶ ἔδειξε· καὶ μετὰ
τούτου Νεάρχος γνώμην 33.9.1 ποιέεται, ὅπως ἀναβήσεται πρὸς βασιλέα. τότε μὲν δὴ
ἐπὶ τὰς νέας ἀπῆλθον· ὑπὸ δὲ τὴν ἔω τὰς νέας ἐνεώλ- κεν, ἐπισκευῆς τε εἵνεκα, ὅσαι
αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν πεπονήκεσαν, καὶ ἅμα ὅτι ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ὑπολείπε- 33.10.1
σθαί οἱ ἐδόκεε τὸν πολλὸν στρατόν. χάρακά τε ὦν περι- βάλλεται διπλοῦν περὶ τῷ
ναυστάθμῳ, καὶ τεῖχος γῆϊνον καὶ τάφρον βαθεῖν, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς ὀχθῆς ἀρξά-
μενος ἔστε ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, ἵνα αἱ νέες αὐτῷ ἀνείρου- 33.10.5 σμέναι ἦσαν. 34.1.1 ἐν
ᾧ δὲ ὁ Νεάρχος ταῦτα ἐκόσμεε, τῆς χώρας ὁ ὑπαρ- χος πεπυσμένος ὅπως ἐν μεγάλῃ
φροντίδι ἔχοι Ἀλέξαν- δρος τὰ ἀμφὶ τὸν στόλον τοῦτον, μέγα δὴ τι ἀγαθὸν ἐξ Ἀλεξάν-
δρου ἂν ἔγνω πείσεσθαι, εἰ πρῶτός οἱ ἀπαγγεί- 34.1.5 λειε τοῦ στρατοῦ τὴν σωτηρίην
καὶ τὸν Νεάρχον ὅτι οὐ 34.2.1 πολλῷ ὕστερον ἀφίξεται ἐς ὅψιν τὴν βασιλέος. οὕτω
δὴ τὴν βραχυτάτην ἐλάσας ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ ὅτι Νεάρχος οὗτος προσάγει ἀπὸ
τῶν νεῶν. τότε μὲν δὴ καίπερ ἀπιστέων τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ἀλλὰ ἐχάρη γε 34.3.1
κατὰ τὸ εἰκὸς τῇ ἀγγελίῃ· ὡς δὲ ἡμέρη τε ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγίνετο, καὶ ξυντιθέντι αὐτῷ
τῆς ἀγγελίης τὸν χρόνον 34.4.1 οὐκέτι πιστὰ τὰ ἐξηγγελμένα ἐφαίνετο, πεμπόμενοι τε
ἄλλοι ἐπ' ἄλλοισιν ὡς ἐπὶ κομιδῇ τοῦ Νεάρχου οἱ μὲν τινες ὀλίγον τῆς ὁδοῦ προελθόν-
τες καὶ οὐδενὶ ἐγκύρ- σαντες κενοὶ ἐπανήεσαν, οἱ δὲ καὶ πορρωτέρω ἐλθόντες 34.4.5
καὶ διαμαρτόντες τῶν ἀμφὶ τὸν Νεάρχον οὐδὲ αὐτοὶ 34.5.1 ἐπανήεσαν, ἐνταῦθα δὴ
τὸν μὲν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὡς κενὰ τε ἀγγείλαντα καὶ λυπηρότερα οἱ τὰ πρήγματα
ποιήσαντα τῇ ματαίῃ εὐφροσύνῃ, συλλαβεῖν κελεύει Ἀλέξανδρος, αὐτὸς δὲ τῇ τε ὄψει
καὶ τῇ γνώμῃ δῆλος 34.6.1 ἦν μεγάλῳ ἄχει βεβλημένος. ἐν τούτῳ δὲ τῶν τινες κατὰ
ζήτησιν τοῦ Νεάρχου ἐσταλμένων ἵππους τε ἐπὶ κομιδῇ αὐτῶν καὶ ἀπήνας δὲ ἄγον-
τες ἐντυγχάνουσι κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῷ τε Νεάρχῳ καὶ τῷ Ἀρχίῃ καὶ πέντε ἢ ἕξ ἅμα
34.7.1 αὐτοῖσιν· μετὰ τοσούτων γὰρ ἀνήει. καὶ ἐντυχόντες οὔτε αὐτὸν ἐγνώρισαν οὔτε
τὸν Ἀρχίην – οὕτω τοι κάρτα ἄλλοιοι ἐφάνησαν, κομόωντές τε καὶ ῥυπόωντες καὶ με-
στοὶ ἄλμης καὶ ῥικνοὶ τὰ σώματα καὶ ὠχροὶ ὑπὸ ἀγρυ- 34.8.1 πνίης τε καὶ τῆς ἄλλης

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ταλαιπωρίας – ἀλλὰ ἐρομένοις γὰρ αὐτοῖς ἵναπερ εἴη Ἀλέξανδρος, ὑποκρινάμενοι τὸν 34.9.1 χώρον οἱ δὲ παρήλαυνον. Ἀρχίης δὲ ἐπιφρασθεὶς λέγει πρὸς Νέαρχον “ὦ Νέαρχε, τούτους τοὺς ἀνθρώπους δι’ ἐρημίας ἐλαύνειν τὴν αὐτὴν ἡμῖν ὁδὸν οὐκ ἐπ’ ἄλλῳ τινὶ συντίθῃμι [ἦ] ὅτι μὴ κατὰ ζήτησιν τὴν ἡμετέραν ἄπε- 34.10.1 σταλμένους. ὅτι δὲ οὐ γινώσκουσιν ἡμέας, οὐκ ἐν θώματι ποιέομαι· οὕτω γάρ τι ἔχομεν κακῶς ὥς ἄγνω-στοὶ εἶναι. φράσωμεν αὐτοῖσιν οἵτινές εἰμεν, καὶ αὐτοὺς 34.11.1 ἐρώμεθα καθότι ταύτῃ ἐλαύνουσιν.” ἔδοξε τῷ Νεάρχῳ ἐναίσιμα λέγειν· καὶ ἦροντο ὅποι ἐλαύνουσιν· οἱ δὲ ὑποκρίνονται ὅτι κατὰ ζήτησιν Νεάρχου τε καὶ τοῦ στρα- 34.12.1 τοῦ τοῦ ναυτικοῦ. ὁ δὲ “οὗτος” ἔφη “ἐγὼ εἰμι Νεάρχος, καὶ Ἀρχίας οὗτος. ἀλλ’ ἄγετε ἡμέας· ἡμεῖς δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς στρατιῆς Ἀλεξάνδρῳ ἀπηγησόμεθα.” 35.1.1 ἀναλαβόντες <ὦν> αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἀπήνας ὀπίσω ἤλαυνον. καὶ τινες αὐτῶν τούτων ὑποφθάσαι ἐθελήσαντες τὴν ἀγγελίην, προδραμόντες λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ ὅτι “οὗτός τοι Νεάρχος, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀρχίης καὶ πέντε

35.1.5 ἄλλοι κομίζονται παρὰ σέ,” ὑπὲρ δὲ τοῦ στρατοῦ παντὸς 35.2.1 οὐδὲν εἶχον ὑποκρίνασθαι. τοῦτο ἐκεῖνο συνθείς Ἀλέ-ξανδρος, τοὺς μὲν παραλόγως ἀποσωθῆναι, τὴν στρα-τὴν δὲ πᾶσαν διεφθάρθαι αὐτῷ, οὐ τοσόνδε τοῦ Νε-άρχου τε καὶ τοῦ Ἀρχίου τῇ σωτηρίῃ ἔχαιρεν, ὅσον 35.3.1 ἐλύπει αὐτὸν ἀπολομένη ἡ στρατιὴ πᾶσα. οὕτω πάντα ταῦτα εἴρητο, καὶ ὁ Νεάρχός τε καὶ ὁ Ἀρχίης προσῆ-γον. τοὺς δὲ μόγις καὶ χαλεπῶς ἐπέγνω Ἀλέξανδρος, ὅτι τε κομόωντας καὶ κακῶς ἐσταλμένους καθε-ώρα, 35.3.5 ταύτῃ μᾶλλον τι βεβαιότερον αὐτῷ τὸ ἄχος ὑπὲρ τῆς 35.4.1 στρατιῆς τῆς ναυτικῆς ἐγίνετο. ὁ δὲ τὴν δεξιὰν τῷ Νεάρχῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀπαγαγὼν μόνον αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐταίρων τε καὶ τῶν ὑπασπιστῶν, πολλὸν ἐπὶ χρόνον 35.5.1 ἐδάκρυν· ὥς δὲ ἀνενεγκὼν “ἀλλὰ ὅτι σύγε ἡμῖν ἐπαν-ήκεις σῶος” ἔφη “καὶ Ἀρχίης οὗτος, ἔχοι ἂν ἔμοιγε ὥς ἐπὶ συμφορῇ τῇ ἀπάσῃ μετρίως· αἱ δὲ τοι νέες καὶ ἡ 35.6.1 στρατιὴ κοίῳ τινὶ τρόπῳ διεφθάρησαν;” ὁ δὲ ὑπολαβὼν “ὦ βασιλεῦ,” ἔφη “καὶ αἱ νέες τοι σῶαί εἰσι καὶ ὁ στρατός· ἡμεῖς δὲ οὗτοι ἄγγελοι τῆς σωτηρίας αὐτῶν 35.7.1 ἦκομεν.” ἔτι μᾶλλον ἐδάκρυν Ἀλέξανδρος, καθότι ἀνέλ-πιστός οἱ ἡ σωτηρίῃ τοῦ στρατοῦ ἐφαίνετο, καὶ ὅπου ὀρμέουσιν αἱ νέες ἀνηρώτα. ὁ δὲ “αὗται” ἔφη “ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἀνάμιδος πο-ταμοῦ ἀνειρυσμέναι ἐπισκευά- 35.8.1 ζονται.” Ἀλέξανδρος δὲ τὸν τε Δία τὸν Ἑλλήνων καὶ τὸν Ἀμμωνα τὸν Λιβύων ἐπόμνυσιν, ἥ μὴν μειζόνως ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγγελίῃ χαίρειν ἢ ὅτι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐκτημένος ἔρχεται. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἄχος οἱ ἐπὶ τῇ ἀπω- 35.8.5 λείῃ τῆς στρατιῆς ἀντίρροπον γενέσθαι τῇ ἄλλῃ πάσῃ εὐτυχίῃ. 36.1.1 ὁ δὲ ὑπαρχος τῆς χώρας, ὄντινα συνειλήφει Ἀλέξαν-δρος ἐπὶ τῆς ἀγγελίης τῇ ματαιότητι, παρόντα κατιδὼν 36.2.1 τὸν Νέαρχον, πίπτει τε αὐτῷ πρὸς τὰ γόνατα, καὶ “οὗτός τοι” ἔφη “ἐγὼ εἰμι, ὃς ἀπήγγειλα Ἀλεξάνδρῳ ὅτι σῶοι ἦκατε· ὁρᾷς ὅπως διάκειμαι.” οὕτω δὴ δεῖται Ἀλεξάνδρου Νεάρχος ἀφεῖναι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀφίεται. 36.3.1 Ἀλέξανδρος δὲ σωτήρια τοῦ στρατοῦ ἔθυε Διὶ Σωτῆρι καὶ Ἡρακλεῖ καὶ Ἀπόλλωνι Ἀλεξικάκῳ καὶ Ποσειδῶνι τε καὶ ὅσοι ἄλλοι θαλάσσιοι θεοί, καὶ ἀγῶνα ἐποίεε γυμνικόν τε καὶ μουσικόν, καὶ πομ-

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

πὴν ἔπεμπε· καὶ 36.3.5 Νέαρχος ἐν πρώτοισιν ἐπόμευε ταινίησί τε καὶ ἄνθεσι 36.4.1 πρὸς τῆς στρατιῆς βαλλόμενος. ὥς δὲ ταῦτά οἱ τέλος εἶχε, λέγει πρὸς Νέαρχον “ἐγὼ σε, ὦ Νέαρχε, οὐκέτι θέλω τὸ πρόσω οὐτ’ οὖν κινδυνεύειν οὔτε ταλαιπωρέε- σθαι, ἀλλὰ ἄλλος γὰρ τοῦ ναυτικοῦ ἐξηγήσεται τὸ ἀπὸ 36.5.1 τοῦδε ἔστε καταστήσαι αὐτὸ ἐς Σοῦσα.” Νέαρχος δὲ ὑπολαβὼν λέγει “ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ μὲν τοι πάντα πείθε- σθαι ἐθέλω τε καὶ ἀναγκαίη μοι ἐστίν. ἀλλὰ εἰ δὴ τι καὶ σὺ ἐμοὶ χαρίζεσθαι ἐθέλεις, μὴ ποι- ήσης ὧδε, ἀλλὰ 36.5.5 με ἔασον ἐξηγήσασθαι ἐς ἅπαν τοῦ στρατοῦ, ἔστε σοι 36.6.1 σῶας καταστήσω ἐς Σοῦσα τὰς νέας, μηδὲ τὰ μὲν χα- λεπὰ αὐτοῦ τε καὶ ἄπορα ἐμοὶ ἐπιτετραμμένα ἐκ σοῦ ἔστω, τὰ δὲ εὐπετέα τε καὶ κλέους ἤδη ἐτοίμου ἐχόμενα, 36.7.1 ταῦτα δὲ ἀφαιρεθέντα ἄλλω ἐς χεῖρας διδόσθω.” ἔτι λέγοντα παύει αὐτὸν Ἀλέξαν- δρος, καὶ χάριν προσωμο- λόγει εἰδέναι. οὕτω δὲ καταπέμπει αὐτόν, στρατιὴν δούς 36.8.1 ἐς παραπομπήν ὡς διὰ φιλίας ἰόντι ὀλίγην. τῷ δὲ οὐδὲ τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ θά- λασσαν ἔξω πόνου ἐγένετο, ἀλλὰ συλλελεγμένοι γὰρ οἱ κύκλῳ βάρβαροι τὰ ἐρυμνὰ τῆς χώρας τῆς Καρμανίης κατεῖχον, ὅτι καὶ ὁ σατράπης 36.8.5 αὐτοῖσι τετελευτήκει κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου, ὁ δὲ νεωστὶ καθεστηκὼς Τληπόλεμος οὐπω βέβαιον τὸ κράτος 36.9.1 εἶχε. καὶ δις ὧν καὶ τρίς τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ἄλλοισι καὶ ἄλλοισι τῶν βαρ- βάρων ἐπιφαινομένοισιν ἐς χεῖρας ἦσαν, καὶ οὕτως οὐδὲν τι ἐλινύσαντες μόλις καὶ χαλεπῶς ἐπὶ θάλασσαν ἀπεσώθησαν. ἐνταῦθα θύει Νέαρχος Διὶ 36.9.5 Σωτῆρι καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν. 37.1.1 ὥς δὲ αὐτῷ τὰ θεῖα ἐν κόσμῳ πεποιήτο, οὕτω δὲ ἀνή- γοντο. παραπλῶσαντες δὲ νῆσον ἐρήμην τε καὶ τραχείην ἐν ἄλλῃ νήσῳ ὁρμίζονται, μεγάλη ταύτη καὶ οἰκουμένη, πλῶσαντες σταδίους τριηκοσίους ἔνθεν περ ὠρμήθησαν. 37.2.1 καὶ ἡ μὲν ἐρήμη νῆσος Ὀργάνα ἐκαλέετο, ἐς ἣν δὲ ὥρ- μίσθησαν Ὀάρακτα, ἄμ- πελοὶ τε ἐν αὐτῇ ἐπεφύκεσαν καὶ φοῖνικες, καὶ σιτοφόρος <ἦν>· τὸ δὲ μῆκος [ἦν] τῆς νή- σου στάδιοι ὀκτακόσιοι. καὶ ὁ ὑπαρχος τῆς νήσου Μα- 37.2.5 ζήνης συνέπλει αὐ- τοῖσι μέχρι Σούσων ἐθελοντῆς ἡγε- 37.3.1 μὼν τοῦ πλόου. ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ἔλεγον καὶ τοῦ πρώτου δυναστεύσαντος τῆς χώρας ταύτης δείκνυσθαι τὸν τάφον· ὄνομα δὲ αὐτῷ Ἐρυθρὴν εἶναι, ἀπ’ ὅτου καὶ τὴν ἐπω- νυμίην τῇ θαλάσῃ ταύτῃ εἶναι Ἐρυθρὴν καλέεσθαι. 37.4.1 ἐνθένδε ἐκ τῆς νήσου ἄραντες ἔπλεον· καὶ τῆς νήσου αὐτῆς παρα- πλῶσαντες ὅσον διακοσίους σταδίους ὁρμί- ζονται ἐν αὐτῇ αὐθις, καὶ καθορῶσιν ἄλλην νῆσον, ἀπέ- χουσαν τῆς μεγάλης ταύτης τεσσαράκοντα μάλιστα στα- 37.5.1 δίους. Ποσειδῶνος ἱρὴ ἐλέγετο εἶναι καὶ ἄβατος. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἀνήγοντο, καὶ κατα- λαμβάνει αὐτοὺς ἀνάπωτις οὕτω τι καρτερή, ὥστε τρεῖς τῶν νεῶν ἐποκείλασαι ἐν τῷ ξηρῷ ἐσχέθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι χαλεπῶς διεκπλώουσαι 37.6.1 τὰς ῥηχίας ἐς τὰ βάθρα ἀπεσώθησαν. αἱ δὲ ἐποκείλασαι τῆς πλημμυρίδος ἐπιγενομένης αὐθις ἐξέπλωσάν τε καὶ 37.7.1 δευτεραῖαι κατήγοντο ἵνα περ ὁ πᾶς στόλος. ὁρμίζονται

δὲ ἐς νῆσον ἄλλην, διέχουσαν τῆς ἡπείρου ὅσον τριακο- 37.8.1 σίους σταδίους, πλῶσαντες τετρακοσίους. ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἔω ἔπλεον, νῆσον ἐρήμην ἐν ἀριστερᾷ παραμείβον- τες· ὄνομα δὲ τῇ νήσῳ Πύλωρα. καὶ ὁρμίζον<ται> πρὸς Ἰδωδῶνη, πολι-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

χνίῳ σμικρῷ καὶ πάντων ἀπόρῳ ὅτι μὴ 37.8.5 ὕδατος καὶ ἰχθύων· ἰχθυοφάγοι γὰρ καὶ οὗτοι ὑπ' ἀναγ- 37.9.1 καίης ἦσαν, ὅτι πονηρὰν γῆν νέμονται. ἐνθὲνδε ὕδρευ- σάμε- νοι καταίρουσιν ἐς Ταρσίην ἄκρην ἀνατείνουσιν 37.10.1 ἐς τὸ πέλαγος, πλώσαντες σταδίους τριακοσίους. ἐνθεν ἐς Καταίην, νῆσον ἐρήμην, ἀλιτενέα· αὕτη ἱερὴ Ἑρμέω καὶ Ἀφροδίτῃς ἐλέγετο· στάδιοι τοῦ πλόου τριηκόσιοι. 37.11.1 ἐς ταύτην ὅσα ἔτι ἀφί- εται ἐκ τῶν περιοίκων πρόβατα καὶ αἶγες ἱρὰ τῷ Ἑρμῇ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ ταῦτα ἀπηγριωμένα ἦν ὁρᾶν ὑπὸ χρόνου τε καὶ ἐρημίας. 38.1.1 μέχρι τοῦδε Καρμανίη· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Πέρσαι ἔχουσι. μῆκος τοῦ πλόου παρὰ τὴν Καρμανίην χώραν στάδιοι τρισχίλιοι καὶ ἐπτακόσιοι. ζῶουσι δὲ κατάπερ Πέρσαι, ὅτι καὶ ὁμοροὶ εἰσι Πέρσησι, καὶ τὰ ἐς τὸν πό- 38.2.1 λεμον ὡσαύτως κοσμέονται. ἐνθὲνδε ἄραντες ἐκ τῆς νήσου τῆς ἱρῆς παρὰ τὴν Περσίδα ἤδη ἔπλεον, καὶ κατὰ- γονται ἐς Ἴλαν χῶρον, ἵνα λιμὴν πρὸς νήσου σμικρῆς καὶ ἐρήμης γίνεται· οὐνομα τῇ νήσῳ Καΐκανδρος, ὁ δὲ 38.3.1 πλόος στάδιοι τετρακόσιοι. ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἐς ἄλλην νῆσον πλεύσαντες ὁρμίζονται οἰκουμένην, ἵνα καὶ μαρ- γαρίτην θηρᾶσθαι λέγει <Νέαρχος> κατάπερ ἐν τῇ Ἰν- δῶν θαλάσῃ. ταύτης τῆς νήσου τὴν ἄκρην παραπλώ- 38.3.5 σάντες σταδίους ὡς τεσσα- ράκοντα, ἐνταῦθα ὠρμίσθησαν. 38.4.1 ἐνθὲνδε πρὸς ὄρει ὁρμίζονται ὑψηλῷ – Ὡχος ὄνομα τῷ 38.5.1 ὄρει – ἐν λιμένι εὐόρμῳ, καὶ ἀλιέες αὐτοῦ ὥκεον. καὶ ἐνθεν πλώσαν- τες σταδίους τετρακοσίους τε καὶ πεντή- κοντα ὁρμίζονται ἐν Ἀποστάνοισι· καὶ πλοῖα πολλὰ αὐ- τόθι ὥρμεε, κώμη τε ἐπὶν ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης στα- 38.6.1 δίους ἐξή- κοντα. νυκτὸς δὲ ἐπάραντες ἐνθεν ἐσπλώουσιν ἐς κόλπον συνοικεόμενον πολλῇσι κώμησι. στάδιοι τοῦ πλόου τετρακόσιοι· ὁρμίζονται δὲ πρὸς ὑπωρείην. ταύτη φοίνι- κές τε πολλοὶ ἐπεφύκεσαν καὶ ὅσα ἄλλα ἀκρόδρυα 38.7.1 ἐν τῇ Ἑλλάδι γῇ φύεται. ἐνθεν ἄραντες ἐς Γώγανα παραπλέουσι σταδίους μάλιστα ἐς ἑξακοσίους ἐς χώραν οἰκουμένην· ὁρμίζονται δὲ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χειμάρρου – ὄνομα δὲ Ἀρεῶν – ἐν τῇσιν ἐκβολῇσιν. ἐνταῦθα 38.7.5 χαλεπῶς ὁρμίζονται· στεινὸς γὰρ ἦν ὁ ἔσπλους κατὰ τὸ στόμα, ὅτι βράχεια τὰ κύκλῳ αὐτοῦ ἢ ἀνάπωτις ἐποίηε. 38.8.1 καὶ ἐνθεν αὐτὸ ἐν στόματι ἄλλου ποταμοῦ ὁρμίζονται, διεκπλώσαντες σταδίους ἐς ὀκτακοσίους· Σιτακὸς ὄνομα τῷ ποταμῷ ἦν· οὐδὲ ἐν τούτῳ εὐμαρέως ὁρμίζονται, καὶ ὁ πλόος ἅπας οὗτος ὁ παρὰ τὴν Περσίδα βράχεια τε 38.9.1 ἦσαν καὶ ῥηχίαι καὶ τενάγεια. ἐνταῦθα σῖτον καταλαμ- βάνουσι πολὺν ξυγκεκομισμένον κατὰ πρόσταξιν βασι- λέως, ὡς σφίσιν εἶναι ἐπισι- τίσασθαι· ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τὰς πάσας μίαν καὶ εἴκοσι, καὶ τὰς ναῦς ἀνείρου- 38.9.5 σάμενοι, ὅσαι μὲν πεπονήκεσαν ἐπεσκεύαζον, τὰς δὲ ἄλλας ἐθεράπευον. 39.1.1 ἐνθὲνδε ὁρμηθέντες εἰς Ἰέρατιν πόλιν ἀφίκοντο, ἐς χῶρον οἰκούμενον. ἐπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα στάδιοι ὁ πλόος· ὠρμίσθησαν δὲ ἐν διώρυχι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ 39.2.1 ἐμβε- βλημένη ἐς θάλασσαν, ἥ ὄνομα ἦν Ἡράτεμις. ἅμα δὲ ἡλίῳ ἀνίσχοντι παραπλέουσιν ἐς ποταμὸν χειμάρρουν, ὄνομα Πάδαργον, ὁ δὲ χῶρος χερρόνησος ἅπας. καὶ ἐν αὐτῷ κῆποί τε πολλοὶ καὶ ἀκρόδρυα παντοῖα ἐφύετο· 39.3.1 ὄνομα τῷ χώρῳ Μεσαμβρίη. ἐκ Μεσαμβρίας δὲ ὁρμη- θέντες καὶ διεκπλώσαντες σταδίους μάλιστα ἐς διακο- σίους

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἐς Ταόκην ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ Γράνιδι. καὶ ἀπὸ τούτου ἐς τὸ ἄνω <τὰ> Περσῶν βασιλεία ἦν, ἀπέ- 39.3.5 χοντα τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων σταδίου ἐς διακο- 39.4.1 σίους. κατὰ τοῦτον τὸν παράπλου λέγει <Νέαρχος> ὁφθῆναι κῆτος ἐκβεβλημένον ἐς τὴν ἡίονα, καὶ τοῦτο προσπλώσαντάς τινας τῶν ναυτῶν ἐκμετρήσαι καὶ φάναι 39.5.1 εἶναι πήχεων πεντήκοντα· δέρμα δὲ αὐτῷ εἶναι φολι- δωτόν, οὕτω τι ἐς βάθος ἦκον ὥς καὶ ἐπὶ πῆχυν ἐπέχειν, ὅστρειά τε καὶ λοπάδας καὶ φυκία πολλὰ ἔχειν ἐπιπεφυ- κότα. καὶ δελφίνας λέγει ὅτι καθορᾶν ἦν πολλοὺς ἀμφὶ 39.5.5 τῷ κῆτει, καὶ τῶν ἐν τῇ ἔσω θαλάσῃ μέζοντας τοὺς δελ- 39.6.1 φίνας. ἐνθένδε ὁρμηθέντες κατάγονται ἐς Ῥώγονιν πο- ταμὸν χειμάρρουν ἐν λιμένι εὐόρμῳ· μῆκος τοῦ παρά- 39.7.1 πλου στάδιοι διακόσιοι. ἐνθένδε τετρακοσίους σταδίου διεκπλώσαντες αὐλίζονται ἐν ποταμῷ χειμάρρῳ· Βρίζανα τῷ ποταμῷ ὄνομα. ἐνταῦθα χαλεπῶς ὠρμίσαντο, ὅτι ῥήχη ἦν καὶ βράχια, καὶ χοιράδες ἐκ τοῦ πόντου ἀνέι- 39.8.1 χον. ἀλλ' ὅτε ἡ πλήμμυρα ἐπήει, τότε ὠρμίσαντο· ὑπο- νοστήσαντος δὲ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ ξηρῷ ὑπελείφθησαν αἱ νῆες. ἐπεὶ δὲ ἡ πλημμυρίς ἐν τάξει ἀμείβουσα ἐπήλθε, 39.9.1 τότε δὴ ἐκπλώσαντες ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ· ὄνομα δὲ τῷ ποταμῷ Ἄροσις, μέγιστος τῶν ποταμῶν, ὥς λέγει <Νέαρχος>, ὅσοι ἐν τῷ παράπλῳ τῷδε ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν ἔξω πόντον. 40.1.1 μέχρι τοῦδε Πέρσαι οἰκέουσι, τὰ δὲ ἀπὸ τούτων Σού- σιοι. Σουσίων δὲ ἔθνος αὐτόνομον κατύπερθε προσοι- κέει· Οὐξιοι καλοῦνται, ὑπὲρ ὧν λέλεκταί μοι ἐν τῇ ἄλλῃ συγγραφῇ ὅτι λησταὶ εἰσι. μῆκος τοῦ παράπλου 40.1.5 τῆς Περσίδος χώρας στάδιοι τετρακόσιοι καὶ τετρακίς-

χίλιοι. τὴν δὲ Περσίδα γῆν τρίχα νενεμῆσθαι τῶν ὠρέων λόγος κατέχει. τὸ μὲν αὐτῆς πρὸς τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ οἰκόμενον ἀμῶδές τε εἶναι καὶ ἄκαρπον ὑπὸ 40.3.1 καύματος, τὸ δὲ ἐπὶ τῷδε ὡς πρὸς ἄρκτον τε καὶ βο- ρρὴν ἄνεμον ἰόντων καλῶς κε- κρᾶσθαι τῶν ὠρέων, καὶ τὴν χώραν ποιῶδεά τε εἶναι καὶ λειμῶνας ὕδρηλους, καὶ ἄμπελον πολλὴν φέρειν καὶ ὅσοι ἄλλοι καρποὶ πλὴν 40.4.1 ἐλαίης, παραδείοις τε παντοίοις τεθηλέναι καὶ ποτα- μοῖσι καθαροῖσι διαρρέεσθαι καὶ λίμνησι, καὶ ὄρ- σιν ὁκόσοις ἀμφὶ ποταμούς τε καὶ λίμνας ἐστὶ τὰ ἡθεα ἵπποις τε ἀγαθὴν εἶναι καὶ τοῖσιν ἄλλοις ὑποζυγίοις 40.5.1 νέμεσθαι, καὶ ὑλῶδεά τε πολλαχῇ καὶ πολύθηρον. τὴν δὲ πρόσω ἔτι ἐπ' ἄρκτον ἰόντων χειμερινήν τε καὶ νιφε- τῶδεα ***, ὥστε πρέσβεις τινὰς ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόν- του λέγει <Νέαρχος> κάρτα ὀλίγην ὁδὸν διελθόντας ἐν- 40.5.5 τυχεῖν κατ' ὁδὸν ἰόντι τῆς Περσίδος καὶ θῶμα γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ καὶ εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ τῆς ὁδοῦ τὴν βραχύ- 40.6.1 τητα. Σουσίους δὲ πρόσκοι οἱ εἰσὶν Οὐξιοὶ λέλεκταί μοι, κατὰπερ Μάρδοι μὲν Πέρσαισι προσεχές οἰκέουσι, 40.7.1 λησταὶ καὶ οὗτοι, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοι. καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνεα ἡμέρωσεν Ἀλέξανδρος, χει- μῶνος ὥρῃ ἐπιπεσὼν αὐτοῖσιν, ὅτε ἄβατον σφῶν τὴν χώραν ἦγον. 40.8.1 καὶ πόλης ἐπέκτισε τοῦ μὴ νομάδας ἔτι εἶναι ἀλλὰ ἀροτῆρας καὶ γῆς ἐργάτας, καὶ ἔχειν ὑπὲρ ὧν δειμαί- νοντες μὴ κακὰ ἀλλήλους ἐργάζονται. ἐνθένδε τὴν Σου- 40.9.1 σίων γῆν παρήμειβεν ὁ στρατός. καὶ ταῦτα οὐκέτι ὥσαύ- τως ἀτρεκέως λέγει <Νέαρχος> ὅτι ἔστιν οἱ ἐκφράσαι, πλὴν γε δὴ τοὺς ὅρμους τε καὶ τὸ μῆκος τοῦ πλοοῦ· 40.10.1 τὴν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

χώρην γὰρ τεναγώδεά τε εἶναι τὴν πολλήν καὶ ῥη- χίησιν ἐπὶ μέγα ἐς τὸν πόντον ἐσέχουσαν καὶ ταύτῃ σφαλερὴν ἐγκαθορμίζεσθαι· πελαγίοισιν ὧν σφίσι τὴν 40.11.1 κομιδὴν τὸ πολὺ γίνεσθαι. ὀρμηθῆναι μὲν δὴ ἐκ τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων, ἵνα περ ἡ- λίσθησαν ἐπὶ τοῖσιν οὖροις τῆς Περσίδος, ὕδωρ δὲ ἐμβαλέσθαι καὶ πέντε ἡμερέων· οὐκ ἔφασκον γὰρ εἶναι ὕδωρ οἱ καθηγεμόνες 40.11.5 τοῦ πλόου. 41.1.1 σταδίου δὲ πεντακοσίους κομισθέντες ὀρμίζονται ἐπὶ στόματι λίμνης ἰχθυώδεος, ἧ οὖνομα Κατά- δερβις· καὶ νησίς ἐπὶ τῷ στόματι· Μαργάστανα τῇ νησίδι οὐ- 41.2.1 νομα. ἐνθένδε ὑπὸ τὴν ἔω ἐκπλώσαντες κατὰ βράχεια ἐκομίζοντο ἐπὶ μιᾷ νεώς· πασσάλους δὲ ἔνθεν καὶ ἔν-θεν πεπηγόσιν ἀπεδηλοῦτο τὰ βράχεια, κατάπερ ἐν τῷ μεσσηγὺς Λευκάδος τε νήσου ἰσθμῷ καὶ Ἀκαρνανίης 41.2.5 ἀποδέδεικται σημεῖα τοῖσι ναυτιλλομένοις τοῦ μὴ ἐπο- 41.3.1 κέλλειν ἐν τοῖσι βράχεσι τὰς νέας. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ Λευκάδα ψαμ- μώδεα ὄντα καὶ τοῖσιν ἐποκείλασι ταχεῖαν τὴν ὑπονόστησιν ἐνδιδού· κείθι δὲ πηλός ἐστιν ἐφ' ἐκά- τερα τοῦ πλεομένου βαθὺς καὶ ἰλυώδης, ὥστε οὐδεμιᾷ 41.4.1 μηχανῇ ἐποκείλασιν ἦν ἀποσωθῆναι. οἱ τε γὰρ κοντοὶ κατὰ τοῦ πηλοῦ δύνοντες αὐτοὶ οὐδέν τι ἐπωφέλουν, ἀνθρώπῳ τε ἐκβῆναι τοῦ ἀπῶσαι τὰς νέας ἐς τὰ πλεό- μενα ἄπορον ἐγένετο· ἔδυνον γὰρ κατὰ τοῦ πηλοῦ ἔστε 41.5.1 ἐπὶ τὰ στήθεα. οὕτω δὲ χαλεπῶς δι- εκπλώσαντες στα- δίους ἑξακοσίους κατὰ ναῦν ἕκαστοι ὀρμισθέντες ἐνταῦ- 41.6.1 θα δειπνοῦ ἐμνήσθησαν. τὴν νύκτα δὲ ἤδη κατὰ βάθεα ἔπλεον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέρην ἔστε ἐπὶ βουλυτόν· καὶ ἦλθον σταδίους ἑνακοσίους, καὶ καθωρμίσθησαν ἐπὶ τοῦ στό- ματος τοῦ Εὐφράτου πρὸς κώμῃ τινὶ τῆς Βαβυ- 41.7.1 λωνίης χώρας – ὄνομα δὲ αὐτῇ Διρίδωτις – , ἵνα λι- βανωτόν τε ἀπὸ τῆς Γερραΐης γῆς οἱ ἔμποροι ἀγινέουσι 41.8.1 καὶ τὰ ἄλλα ὅσα θυμῆματα ἡ Ἀράβων γῆ φέρει. ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου ἔστε Βαβυλῶνα πλοῦν λέγει <Νέαρχος> σταδίους εἶναι ἐς τρισχιλίους καὶ τρια- κοσίους. 42.1.1 ἐνταῦθα ἀγγέλλεται Ἀλέξανδρον ἐπὶ Σούσων στέλ- λεσθαι. ἐνθεν καὶ αὐτοὶ τὸ ὀπίσω ἔπλεον, ὥς κατὰ τὸν Πασιτίγριν ποταμὸν ἀναπλώσαντες συμμῖξαι Ἀλεξάν- 42.2.1 δρω. ἔπλεον δὲ τὸ ἔμπαλιν ἐν ἀριστερᾷ τὴν γῆν τὴν Σουσίδα ἔχοντες, καὶ πα- ραπλέουσι λίμνην, ἐς ἣν ὁ Τί- 42.3.1 γρης ἐσβάλλει ποταμός, ὃς ῥέων ἐξ Ἀρμενίης παρὰ πό- λιν Νῖνον, πάλαι ποτὲ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μέ- σην ἐωυτοῦ τε καὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ γῆν Με- 42.4.1 σοποταμίνην ἐπὶ τῷδε κληρίζεσθαι ποιεῖ. ἀπὸ δὲ τῆς λίμνης ἐς αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἀνάπλους στάδιοι ἑξακόσιοι, ἵνα καὶ κώμῃ τῆς Σουσίδος, ἣν καλέουσιν Ἄγινιν· αὕτη δὲ ἀπέχει Σούσων σταδίους ἐς πεντακοσίους. μῆκος τοῦ 42.4.5 παράπλου τῆς Σουσίων γῆς ἔστε ἐπὶ <τὸ> στόμα τοῦ 42.5.1 Πασι- τίγριδος ποταμοῦ στάδιοι δισχίλιοι. ἐνθένδε κατὰ τὸν Πασιτίγριν ἄνω ἀνέπλεον διὰ χώρας οἰκουμένης καὶ εὐδαίμονος. ἀναπλώσαντες δὲ σταδίους ὥς πεντή- κοντα καὶ ἑκατὸν αὐτοῦ ὀρμίζονται, προσμένοντες οὕς- 42.5.5 τινας ἐστάλκει Νέαρχος σκεψο- μένους ἵνα ὁ βασιλεὺς 42.6.1 εἴῃ. αὐτὸς δὲ ἔθυε θεοῖς τοῖς σωτήρσι, καὶ ἀγῶνα ἐποίεε, 42.7.1 καὶ ἡ στρατιὴ ἡ ναυτικὴ πᾶσα ἐν εὐθυμίῃσιν ἦν. ὥς δὲ προσάγων ἤδη Ἀλέξαν- δρος ἡγγέλλετο, ἔπλεον ἤδη αὕθις ἐς τὸ ἄνω κατὰ τὸν ποταμὸν· καὶ πρὸς τῇ σχεδίῃ

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ὁρμί- ζονται, ἐφ' ἧ τὸ στράτευμα διαβιβάσειν ἔμελλεν Ἀλέ- 42.8.1 ξανδρος ἐς Σοῦσα. ἐνταῦθα ἀνεμίχθη ὁ στρατός, καὶ θυσίαι πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐθύοντο ἐπὶ τῶν νεῶν τε καὶ τῶν ἀνθρώπων τῇ σωτηρίῃ, καὶ ἀγῶνες ἐποιέοντο·

καὶ Νέαρχος ὅποι παραφανείη τῆς στρατιῆς, ἄνθεσί τε 42.9.1 καὶ ταινίησιν ἐβάλλετο. ἔνθα καὶ χρυσῷ στεφάνῳ στεφα- νοῦνται ἐξ Ἀλεξάνδρου Νέαρχός τε καὶ Λεόννατος, Νέ- αρχος μὲν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ τῇ σωτηρίῃ, Λεόννατος δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἣν Ὠρεΐτας τε ἐνίκησε καὶ τοὺς Ὠρεΐταις 42.10.1 προσοικέοντας βαρβάρους. οὕτω μὲν ἀπεσώθη Ἀλεξάν- δρω ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς ὁ στρατός. 43.1.1 τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν Βα- βυλωνίην Ἀραβίη ἡ πολλή ἐστι, καὶ ταύτης τὰ μὲν κατ- ἡκεῖ ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν κατὰ Φοινίκην τε καὶ τὴν Παλαι- στίην Συρίην, πρὸς δυομένου δὲ ἡλίου ὡς 43.1.5 ἐπὶ τὴν εἴσω θάλασσαν Αἰγύπτιοι τῇ Ἀραβίῃ ὁμοῦρέ- 43.2.1 οῦσι. κατὰ δὲ Αἴγυπτον εἰσέχων ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσ- σης κόλπος δῆλον ποιεῖ ὅτι ἔνεκά γε τοῦ σύρρουν εἶναι τὴν ἔξω θάλασσαν περίπλους ἂν ἦν ἐκ Βαβυλῶνος ἐς τὸν κόλπον τοῦτον <τὸν> ἐπέχοντα ὡς ἐπ' Αἴγυπτον. 43.3.1 ἀλλὰ γὰρ οὐ τις παρέπλωσε ταύτῃ οὐδαμῶν ἀνθρώπων ὑπὸ καύματος καὶ ἐρημίας, εἰ μὴ τι- νές γε πελάγιοι κο- 43.4.1 μιζόμενοι. ἀλλὰ οἱ ἀπ' Αἰγύπτου γὰρ ἐς Σοῦσα ἀποσω- θέν- τες τῆς στρατιῆς τῆς Καμβύσεω καὶ οἱ παρὰ Πτολε- μαίου τοῦ Λάγου παρὰ Σέλευκον τὸν Νικάτορα στα- 43.5.1 λέντες ἐς Βαβυλῶνα διὰ τῆς Ἀραβίης χώρας ἰσθμὸν τινα δι- απορευθέντες ἐν ἡμέρησιν ὀκτὼ ταῖς πάσαις ἄνδρον καὶ ἐρήμην χώραν ἐπῆλθον ἐπὶ καμήλων σπουδῇ ἐλαύ- νοντες ὕδωρ τε σφιν ἐπὶ τῶν καμήλων φέροντες καὶ νυ- 43.5.5 κτοπορέοντες· τὰς γὰρ ἡμέρας ὑπαίθριοι ἀνέχεσθαι διὰ 43.6.1 καῦμα ἀδύνατοι ἦσαν. τοσούτου δεῖ τὰ γε ἐπέκεινα ταύτης τῆς χώρας, ἦντινα ἰσθμὸν ἀπεφαίνομεν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀραβίου κατήκοντα ἐς τὴν Ἐρυθρὰν θά- λασσαν, οἰκεόμενα εἶναι, ὅποτε τὰ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον 43.7.1 αὐτῶν ἀνέχοντα ἔρημά τέ ἐστι καὶ ψαμμώδεα. ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ κατ' Αἴγυπτον ὁρμηθέντες ἄνθρωποι ἐκπεριπλώ- σαντες τὴν πολλὴν Ἀραβίην ἐλθεῖν ἐς τὴν κατὰ Σοῦσά τε καὶ Πέρσας θάλασσαν, ἐς τοσόνδε 43.7.5 ἄρα παραπλώσαντες τῆς Ἀραβίης ἐς ὅσον σφίσι τὸ ὕδωρ ἐπήρκεσε τὸ ἐμβληθὲν ἐς τὰς νέας, ἔπειτα ὀπίσω 43.8.1 ἀπενόστησαν. ἐκ βαβυλῶνός τε οὐστίνας ἔστειλεν Ἀλέ- ξανδρος ὡς ἐπὶ μήκιστον πλέοντας ἐν δεξιᾷ τῆς Ἐρυ- θρῆς θαλάσσης γνῶναι τοὺς ταύτῃ χώρους, οὗτοι νή- σους μὲν τινὰς κατεσκέψαντο ἐν τῷ παράπλῳ κειμένας, 43.9.1 καὶ πού καὶ τῆς ἡπείρου τῆς Ἀραβίης προσέσχον, τὴν δὲ ἄκρην, ἦν- τινα καταντικρὺ τῆς Καρμανίης ἀνέχουσιν λέ- γει φανῆναι σφίσι <Νέαρχος>, οὐκ ἔστιν ὅστις ὑπερβα- 43.10.1 λὼν ἐπικάμψαι ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα δυνατός ἐγένετο. δοκέω δὲ ὡς εἴπερ πλωτὰ τε ἦν καὶ βαδιστὰ <τὰ> ταύτῃ, ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἂν τῆς πολυπρα- γμοσύνης ἐξελέγκετο πλω- 43.11.1 τὰ τε καὶ βαδιστὰ ἔόντα. καὶ Ἄννων δὲ ὁ Λίβυς ἐκ Καρ- χηδόνης ὁρμηθεὶς ὑπὲρ μὲν Ἡρακλείας στήλας ἐξέπλω- σεν ἐς τὸν ἔξω πόν- τον, ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λιβύην γῆν ἔχων, καὶ ἔστε μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἡλίον ὁ πλόος αὐτῷ 43.12.1 ἐγένετο τὰς πάσας πέντε καὶ τριάκοντα ἡμέρας· ὡς δὲ δὴ ἐς μεσημβρίην

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐξετράπετο, πολλῇσιν ἀμηχανίῃσιν ἐνετύγχανεν ὕδατός τε ἀπορίῃ καὶ καύματι ἐπι-
φλέγοντι 43.13.1 καὶ ῥύαξι πυρὸς ἐς τὸν πόντον ἐμβάλλουσιν. ἀλλ' ἡ Κυρήνη γὰρ τῆς
Λιβύης ἐν τοῖς ἐρημοτέροις πεπολισμένη ποιώδης τέ ἐστι καὶ μαλθακὴ καὶ εὐδρος
καὶ ἄλσεα καὶ λειμῶνες, καὶ καρπῶν παντοίων καὶ κτηνέων πάμφορός 43.13.5 <ἐστι>
ἔστε ἐπὶ τοῦ σιλφίου τὰς ἐκφύσεις· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ ψαμ-
μώδεα. 43.14.1 οὗτός μοι ὁ λόγος ἀναγεγράφθω, φέρων καὶ αὐτὸς ἐς Ἀλέξανδρον τὸν
Φιλίππου, τὸν Μακεδόνα.

5.58.2.1 English translation

Text: Arrian: *Anabasis Alexandri*: Book VIII (Indica) Tr. E. Iliff Robson (1933)⁵⁷

I. ALL the territory that lies west of the river Indus up to the river Copen is inhabited by Astaceni and Assaceni, Indian tribes. But they are not, like the Indians dwelling within the river Indus, tall of stature, nor similarly brave in spirit, nor as black as the greater part of the Indians. These long ago were subject to the Assyrians; then to the Medes, and so they became subject to the Persians; and they paid tribute to Cyrus son of Cambyses from their territory, as Cyrus commanded. The Nysaeans are not an Indian race; but part of those who came with Dionysus to India; possibly even of those Greeks who became past service in the wars which Dionysus waged with Indians; possibly also volunteers of the neighbouring tribes whom Dionysus settled there together with the Greeks, calling the country Nysaea from the mountain Nysa, and the city itself Nysa. And the mountain near the city, on whose foothills Nysa is built, is called Merus because of the incident at Dionysus' birth. All this the poets sang about Dionysus; and I leave it to the narrators of Greek or Eastern history to recount them. Among the Assaceni is Massaca, a great city, where resides the chief authority of the Assacian land; and another city Peucela, this also a great city, not far from the Indus. These places then are inhabited on this side of the Indus towards the west, as far as the river Copen.

II. But the parts from the Indus eastward, these I shall call India, and its inhabitants Indians. The boundary of the land of India towards the north is Mount Taurus. It is not still called Taurus in this land; but Taurus begins from the sea over against Pamphylia and Lycia and Cilicia; and reaches as far as the Eastern Ocean, running right across Asia. But the mountain has different names in different places; in one, Parapamisus, in another Hemodus; elsewhere it is called Imaon, and perhaps has all sorts of other names; but the Macedonians who fought with Alexander called it Caucasus; another Caucasus, that is, not the Scythian; so that the story ran that Alexander came even to the far side of

57. From <http://www.fordham.edu/halsall/ancient/arrian-bookVIII-India.asp> which got it from <http://www.und.ac.za/und/classics/india/arrian.htm>

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

the Caucasus. The western part of India is bounded by the river Indus right down to the ocean, where the river runs out by two mouths, not joined together as are the five mouths of the Ister; but like those of the Nile, by which the Egyptian delta is formed; thus also the Indian delta is formed by the river Indus, not less than the Egyptian; and this in the Indian tongue is called Pattala. Towards the south this ocean bounds the land of India, and eastward the sea itself is the boundary. The southern part near Pattala and the mouths of the Indus were surveyed by Alexander and Macedonians, and many Greeks; as for the eastern part, Alexander did not traverse this beyond the river Hyphasis. A few historians have described the parts which are this side of the Ganges and where are the mouths of the Ganges and the city of Palimbothra, the greatest Indian city on the Ganges.

III. I hope I may be allowed to regard Eratosthenes of Cyrene as worthy of special credit, since he was a student of Geography. He states that beginning with Mount Taurus, where are the springs of the river Indus, along the Indus to the Ocean, and to the mouths of the Indus, the side of India is thirteen thousand stades in length. The opposite side to this one, that from the same mountain to the Eastern Ocean, he does not reckon as merely equal to the former side, since it has a promontory running well into the sea; the promontory stretching to about three thousand stades. So then he would make this side of India, to the eastward, a total length of sixteen thousand stades. This he gives, then, as the breadth of India. Its length, however, from west to east, up to the city of Palimbothra, he states that he gives as measured by reed-measurements; for there is a royal road; and this extends to ten thousand stades; beyond that, the information is not so certain. Those, however, who have followed common talk say that including the promontory, which runs into the sea, India extends over about ten thousand stades; but farther north its length is about twenty thousand stades. But Ctesias of Cnidus affirms that the land of India is equal in size to the rest of Asia, which is absurd; and Onesicritus is absurd, who says that India is a third of the entire world; Nearchus, for his part, states that the journey through the actual plain of India is a four months' journey. Megasthenes would have the breadth of India that from east to west which others call its length; and he says that it is of sixteen thousand stades, at its shortest stretch. From north to south, then, becomes for him its length, and it extends twenty-two thousand three hundred stades, to its narrowest point. The Indian rivers are greater than any others in Asia; greatest are the Ganges and the Indus, whence the land gets its name; each of these is greater than the Nile of Egypt and the Scythian Ister, even were these put together; my own idea is that even the Acesines is greater than the Ister and the Nile, where the Acesines having taken in the Hydaspes, Hydraotes, and Hyphasis, runs into the Indus, so that its breadth there becomes thirty stades. Possibly also other greater rivers run through the land of India.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

IV. As for the yonder side of the Hyphasis, I cannot speak with confidence, since Alexander did not proceed beyond the Hyphasis. But of these two greatest rivers, the Ganges and the Indus, Megasthenes wrote that the Ganges is much greater than the Indus, and so do all others who mention the Ganges; for (they say) the Ganges is already large as it comes from its springs, and receives as tributaries the river Cainas and the Erannoboas and the Cossoanus, all navigable; also the river Sonus and the Sittocatis and the Solomatis, these likewise navigable. Then besides there are the Condochates and the Sambus and Magon and Agoranis and Omalis; and also there run into it the Commenases, a great river, and the Cacuthis and Andomatis, flowing from the Indian tribe of the Mandiadinæ; after them the Amystis by the city Catadupas, and the Oxymagis at the place called Pazalæ, and the Errenysis among the Mathæ, an Indian tribe, also meet the Ganges. Megasthenes says that of these none is inferior to the Maeander, where the Maeander is navigable. The breadth therefore of the Ganges, where it is at its narrowest, runs to a hundred stades; often it spreads into lakes, so that the opposite side cannot be seen, where it is low and has no projections of hills. It is the same with the Indus; the Hydraotes, in the territory of the Cambistholians, receives the Hyphasis in that of the Astrybæ, and the Saranges from the Cecians, and the Neydrus from the Attacenians, and flows, with these, into the Acesines. The Hydaspes also among the Oxydracæ receives the Sinarus among the Arispæ and it too flows out into the Acesines. The Acesines among the Mallians joins the Indus; and the Tutapus, a large river, flows into the Acesines. All these rivers swell the Acesines, and proudly retaining its own name it flows into the Indus. The Cophen, in the Peucelaetis, taking with it the Malantus, the Soastus, and the Garroeas, joins the Indus. Above these the Parenus and Saparnus, not far from one another, flow into the Indus. The Soanus, from the mountains of the Abissareans, without any tributary, flows into it. Most of these Megasthenes reports to be navigable. It should not then be incredible that neither Nile nor Ister can be even compared with Indus or Ganges in volume of water. For we know of no tributary to the Nile; rather from it canals have been cut through the land of Egypt. As for the Ister, it emerges from its springs a meagre stream, but receives many tributaries; yet not equal in number to the Indian tributaries which flow into Indus or Ganges; and very few of these are navigable; I myself have only noticed the Enus and the Saus. The Enus on the line between Norica and Rhaetia joins the Ister, the Saus in Pæonia. The country where the rivers join is called Taurunus. If anybody is aware of other navigable rivers which form tributaries to the Ister, he certainly does not know many.

V. I hope that anyone who desires to explain the cause of the number and size of the Indian rivers will do so; and that my remarks may be regarded as set down on hearsay only. For Megasthenes has recorded names of many other rivers, which beyond the Ganges and the Indus run into the eastern and southern outer ocean; so that he states

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

the number of Indian rivers in all to be fifty-eight, and these all navigable. But not even Megasthenes, so far as I can see, travelled over any large part of India; yet a good deal more than the followers of Alexander son of Philip did. For he states that he met Sandracottus, the greatest of the Indian kings, and Porus, even greater than he was. This Megasthenes says, moreover, that the Indians waged war on no men, nor other men on the Indians, but on the other hand that Sesostris the Egyptian, after subduing the most part of Asia, and after invading Europe with an army, yet returned back; and Indathyrasis the Scythian who started from Scythia subdued many tribes of Asia, and invaded Egypt victoriously; but Semiramis the Assyrian queen tried to invade India, but died before she could carry out her purposes; it was in fact Alexander only who actually invaded India. Before Alexander, too, there is a considerable tradition about Dionysus as having also invaded India, and having subdued the Indians; about Heracles there is not much tradition. As for Dionysus, the city of Nysa is no mean memorial of his expedition, and also Mount Merus, and the growth of ivy on this mountain then the habit of the Indians themselves setting out to battle with the sound of drums and cymbals; and their dappled costume, like that worn by the bacchanals, of Dionysus. But of Heracles the memorials are slight. Yet the story of the rock Aornos, which Alexander forced, namely, that Heracles could not capture it, I am inclined to think a Macedonian boast; just as the Macedonians called Parapamisus by the name of Caucasus, though it has nothing to do with Caucasus. And besides, learning that there was a cave among the Parapamisadae, they said that this was the cave of Prometheus the Titan, in which he was crucified for his theft of the fire. Among the Sibae, too, an Indian tribe, having noticed them clad with skins they used to assert that they were relics of Heracles' expedition. What is more, as the Sibae carried a club, and they brand their cattle with a club, they referred this too to some memory of Heracles' club. If anyone believes this, at least it must be some other Heracles, not he of Thebes, but either of Tyre or of Egypt, or some great king of the higher inhabited country near India.

VI. This then must be regarded as a digression, so that too much credence may not be given to the stories which certain persons have related about the Indians beyond the Hyphasis; for those who served under Alexander are reasonably trustworthy up to the Hyphasis. For Megasthenes tells us this also about an Indian river; its name is Silas, it flows from a spring of the same name as the river through the territory of the Sileans, the people also named both from river and spring; its water has the following peculiarity; nothing is supported by it, nothing can swim in it or float upon it, but everything goes straight to the bottom; so far is this water thinner and more aery than any other. In the summer there is rain through India; especially on the mountains, Parapamisus and Hemodus and the Imaus, and from them the rivers run great and turbulent. The plains of India also receive rain in summer, and much part of them becomes swamp; in fact

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Alexander's army retired from the river Acesines in midsummer, when the river had overflowed on to the plains; from these, therefore, one can gauge the flooding of the Nile, since probably the mountains of Ethiopia receive rain in summer, and from them the Nile is swollen and overflows its banks on to the land of Egypt the Nile therefore also runs turbid this time of the year, as it probably would not be from melting snow; nor yet if its stream was dammed up by the seasonal winds which blow during the summer; and besides, the mountains of Ethiopia are probably not snowcovered, on account of the heat. But that they receive rain as India does is not outside the bounds of probability; since in other respects India is not unlike Ethiopia, and the Indian rivers have crocodiles like the Ethiopian and Egyptian Nile; and some of the Indian rivers have fish and other large water animals like those of the Nile, save the river-horse: though Onesicritus states that they do have the river-horse also. The appearance of the inhabitants, too, is not so far different in India and Ethiopia; the southern Indians resemble the Ethiopians a good deal, and, are black of countenance, and their hair black also, only they are not as snub-nosed or so woolly-haired as the Ethiopians; but the northern Indians are most like the Egyptians in appearance.

VII. Megasthenes states that there are one hundred and eighteen Indian tribes. That there are many, I agree with Megasthenes; but I cannot conjecture how he learnt and recorded the exact number, when he never visited any great part of India, and since these different races have not much intercourse one with another. The Indians, he says, were originally nomads, as are the non-agricultural Scythians, who wandering in their waggons inhabit now one and now another part of Scythia; not dwelling in cities and not reverencing any temples of the gods; just so the Indians also had no cities and built no temples; but were clothed with the skins of animals slain in the chase, and for food ate the bark of trees; these trees were called in the Indian tongue Tala, and there grew upon them, just as on the tops of palm trees, what look like clews of wool. They also used as food what game they had captured, eating it raw, before, at least, Dionysus came into India. But when Dionysus had come, and become master of India, he founded cities, and gave laws for these cities, and became to the Indians the bestower of wine, as to the Greeks, and taught them to sow their land, giving them seed. It may be that Triptolemus, when he was sent out by Demeter to sow the entire earth, did not come this way; or perhaps before Triptolemus this Dionysus whoever he was came to India and gave the Indians seeds of domesticated plants; then Dionysus first yoked oxen to the plough and made most of the Indians agriculturists instead of wanderers, and armed them also with the arms of warfare. Further, Dionysus taught them to reverence other gods, but especially, of course, himself, with clashing of cymbals and beating of drums and dancing in the Satyric fashion, the dance called among Greeks the 'cordax'; and taught them to wear long hair in honour of the god, and instructed them in the wearing

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

of the conical cap and the anointings with perfumes; so that the Indians came out even against Alexander to battle with the sound of cymbals and drums.

VIII. When departing from India, after making all these arrangements, he made Spatembas king of the land, one of his Companions, being most expert in Bacchic rites; when Spatembas died, Budyas his son reigned in his stead; the father was King of India fifty-two years, and the son twenty years; and his son, again, came to the throne, one Cradeuas; and his descendants for the most part received the kingdom in succession, son succeeding father; if the succession failed, then the kings were appointed for some pre-eminence. But Heracles, whom tradition states to have arrived as far as India, was called by the Indians themselves 'Indigenous.' This Heracles was chiefly honoured by the Surasenians, an Indian tribe, among whom are two great cities, Methora and Cleisobora, and the navigable river Iobares flows through their territory. Megasthenes also says that the garb which this Heracles wore was like that of the Theban Heracles, as also the Indians themselves record; he also had many sons in his country, for this Heracles too wedded many wives; he had only one daughter, called Pandaea; as also the country in which she was born, and to rule which Heracles educated her, was called Pandaea after the girl; here she possessed five hundred elephants given by her father, four thousand horsemen, and as many as a hundred and thirty thousand foot-soldiers. This also some writers relate about Heracles; he traversed all the earth and sea, and when he had rid the earth of evil monsters he found in the sea a jewel much affected by women. And thus, even to our day, those who bring exports from India to our country purchase these jewels at great price and export them, and all Greeks in old time, and Romans now who are rich and prosperous, are more eager to buy the sea pearl, as it is called in the Indian tongue for that Heracles, the jewel appearing to him charming, collected from all the sea to India this kind of pearl, to adorn his daughter. And Megasthenes says that this oyster is taken with nets; that it is a native of the sea, many oysters being together, like bees; and that the pearl oysters have a king or queen, as bees do. Should anyone by chance capture the king, he can easily surround the rest of the oysters; but should the king slip through, then the others cannot be taken; and of those that are taken, the Indians let their flesh rot, but use the skeleton as an ornament. For among the Indians this pearl sometimes is worth three times its weight in solid gold, which is itself dug up in India.

IX. In this country where Heracles' daughter was queen, the girls are marriageable at seven years, and the men do not live longer than forty years. About this there is a story among the Indians, that Heracles, to whom when in mature years this daughter was born, realizing that his own end was near, and knowing of no worthy husband to whom he might bestow his daughter, himself became her husband when she was seven, so that Indian kings, their children, were left behind. Heracles made her then marriageable, and hence all the royal race of Pandaea arose, with the same privilege from Heracles.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

But I think, even if Heracles was able to accomplish anything so absurd, he could have lengthened his own life, so as to mate with the girl when of maturer years. But really if this about the age of the girls in this district is true, it seems to me to tend the same way as the men's age, since the oldest of them die at forty years. For when old age comes on so much sooner and death with age, maturity will reasonably be earlier, in proportion to the end; so that at thirty the men might be on the threshold of old age, and at twenty, men in their prime, and manhood at about fifteen, so that the women might reasonably be marriageable at seven. For that the fruits ripen earlier in this country than elsewhere, and perish earlier, this Megasthenes himself tells us. From Dionysus to Sandracottus the Indians counted a hundred and fifty-three kings, over six thousand and forty-two years, and during this time thrice [Movements were made] for liberty . . . this for three hundred years; the other for a hundred and twenty years; the Indians say that Dionysus was fifteen generations earlier than Heracles; but no one else ever invaded India, not even Cyrus son of Cambyses, though he made an expedition against the Scythians, and in all other ways was the most energetic of the kings in Asia; but Alexander came and conquered by force of arms all the countries he entered; and would have conquered the whole world had his army been willing. But no Indian ever went outside his own country on a warlike expedition, so righteous were they.

X. This also is related; that Indians do not put up memorials to the dead; but they regard their virtues as sufficient memorials for the departed, and the songs which they sing at their funerals. As for the cities of India, one could not record their number accurately by reason of their multitude; but those of them which are near rivers or near the sea, they build of wood; for if they were built of brick, they could not last long because of the rain, and also because their rivers overflow their banks and fill the plains with water. But such cities as are built on high and lofty places, they make of brick and clay. The greatest of the Indian cities is called Palimbothra, in the district of the Prasians, at the confluence of the Erannoboas and the Ganges; the Ganges, greatest of all rivers; the Erannoboas may be the third of the Indian rivers, itself greater than the rivers of other countries; but it yields precedence to the Ganges, when it pours into it its tributary stream. And Megasthenes says that the length of the city along either side, where it is longest, reaches to eighty stades its breadth to fifteen; and a ditch has been dug round the city, six plethra in breadth, thirty cubits high; and on the wall are five hundred and seventy towers, and sixty-four gates. This also is remarkable in India, that all Indians are free, and no Indian at all is a slave. In this the Indians agree with the Lacedaemonians. Yet the Lacedaemonians have Helots for slaves, who perform the duties of slaves; but the Indians have no slaves at all, much less is any Indian a slave.

XI. The Indians generally are divided into seven castes. Those called the wise men are less in number than the rest, but chiefest in honour and regard. For they are under

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

no necessity to do any bodily labour; nor to contribute from the results of their work to the common store; in fact, no sort of constraint whatever rests upon these wise men, save to offer the sacrifices to the gods on behalf of the people of India. Then whenever anyone sacrifices privately, one of these wise men acts as instructor of the sacrifice, since otherwise the sacrifice would not have proved acceptable to the gods. These Indians also are alone expert in prophecy, and none, save one of the wise men, is allowed to prophesy. And they prophesy about the seasons of the year, or of any impending public calamity: but they do not trouble to prophesy on private matters to individuals, either because their prophecy does not condescend to smaller things, or because it is undignified for them to trouble about such things. And when one has thrice made an error in his prophecy, he does not suffer any harm, except that he must for ever hold his peace; and no one will ever persuade such a one to prophesy on whom this silence has been enjoined. These wise men spend their time naked, during the winter in the open air and sunshine, but in summer, when the sun is strong, in the meadows and the marsh lands under great trees; their shade Nearchus computes to reach five plethra all round, and ten thousand men could take shade under one tree; so great are these trees. They eat fruits in their season, and the bark of the trees; this is sweet and nutritious as much as are the dates of the palm. Then next to these come the farmers, these being the most numerous class of Indians; they have no use for warlike arms or warlike deeds, but they till the land; and they pay the taxes to the kings and to the cities, such as are self-governing; and if there is internal war among the Indians, they may not touch these workers, and not even devastate the land itself; but some are making war and slaying all comers, and others close by are peacefully ploughing or gathering the fruits or shaking down apples or harvesting. The third class of Indians are the herdsmen, pasturers of sheep and cattle, and these dwell neither by cities nor in the villages. They are nomads and get their living on the hillsides, and they pay taxes from their animals; they hunt also birds and wild game in the country.

XII The fourth class is of artisans and shopkeepers; these are workers, and pay tribute from their works, save such as make weapons of war; these are paid by the community. In this class are the shipwrights and sailors, who navigate the rivers. The fifth class of Indians is the soldiers' class, next after the farmers in number; these have the greatest freedom and the most spirit. They practise military pursuits only. Their weapons others forge for them, and again others provide horses; others too serve in the camps, those who groom their horses and polish their weapons, guide the elephants, and keep in order and drive the chariots. They themselves, when there is need of war, go to war, but in time of peace they make merry; and they receive so much pay from the community that they can easily from their pay support others. The sixth class of Indians are those called overlookers. They oversee everything that goes on in the country or in the cities; and this

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

they report to the King, where the Indians are governed by kings, or to the authorities, where they are independent. To these it is illegal to make any false report; nor was any Indian ever accused of such falsification. The seventh class is those who deliberate about the community together with the King, or, in such cities as are self-governing, with the authorities. In number this class is small, but in wisdom and uprightness it bears the palm from all others; from this class are selected their governors, district governors, and deputies, custodians of the treasures, officers of army and navy, financial officers, and overseers of agricultural works. To marry out of any class is unlawful – as, for instance, into the farmer class from the artisans, or the other way; nor must the same man practise two pursuits; nor change from one class into another, as to turn farmer from shepherd, or shepherd from artisan. It is only permitted to join the wise men out of any class; for their business is not an easy one, but of all most laborious.

XIII. Most wild animals which the Greeks hunt the Indians hunt also, but these have a way of hunting elephants unlike all other kinds of hunting, just as these animals are unlike other animals. It is this they choose a place that is level and open to the sun's heat, and dig a ditch in a circle, wide enough for a great army to camp within it. They dig the ditch five fathoms broad, and four deep. The earth which they throw out of the ditch they heap on either side of the ditch, and so use it as a wall; then they make shelters for themselves, dug out of the wall on the outside of the ditch, and leave small windows in them; through these the light comes in, and also they watch the animals coming in and charging into the enclosure. Then within the enclosure they leave some three or four of the females, those that are tamest, and leave only one entrance by the ditch, making a bridge over it; and here they heap much earth and grass so that the animals cannot distinguish the bridge, and so suspect any guile. The hunters then keep themselves out of the way, hiding under the shelters dug in the ditch. Now the wild elephants do not approach inhabited places by daylight, but at night they wander all about and feed in herds, following the largest and finest of their number, as cows do the bulls. And when they approach the ditch and hear the trumpeting of the females and perceive them by their scent, they rush to the walled enclosure; and when, working round the outside edge of the ditch, they find the bridge, they push across it into the enclosure. Then the hunters, perceiving the entry of the wild elephants, some smartly remove the bridge, others hurrying to the neighbouring villages report that the elephants are caught in the enclosure; and the inhabitants on hearing the news mount the most spirited, and at the same time most disciplined elephants, and then drive them towards the enclosure, and when they have driven them thither they do not at once join battle, but allow the wild elephants to grow distressed by hunger and to be tamed by thirst. But when they think they are sufficiently distressed, then they erect the bridge again, and enter the enclosure; and at first there is a fierce battle between the tamed elephants and the captives, and then,

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

as one would expect, the wild elephants are tamed, distressed as they are by a sinking of their spirits and by hunger. Then the riders dismounting from the tamed elephants tie together the feet of the now languid wild ones; then they order the tamed elephants to punish the rest by repeated blows, till in their distress they fall to earth; then they come near them and throw nooses round their necks; and climb on them as they lie there. And that they may not toss their drivers nor do them any injury, they make an incision in their necks with a sharp knife, all round, and bind their noose round the wound, so that by reason of the sore they keep their heads and necks still. For were they to turn round to do mischief, the wound beneath the rope chafes them. And so they keep quiet, and perceiving that they are conquered, they are led off by the tamed elephants by the rope.

XIV. Such elephants as are not yet full grown or from some defect are not worth the acquiring, they allow to depart to their own laim, Then they lead off their captives to the villages and first of all give them green shoots and grass to eat; but they, from want of heart, are not willing to eat anything; so the Indians range themselves about them and with songs and drums and cymbals, beating and singing, lull them to sleep. For if there is an intelligent animal, it is the elephant. Some of them have been known, when their drivers have perished in battle, to have caught them up and carried them to burial; others have stood over them and protected them. Others, when they have fallen, have actively fought for them; one, indeed, who in a passion slew his driver, died from remorse and grief. I myself have seen an elephant clanging the cymbals, and others dancing; two cymbals were fastened to the player's forelegs, and one on his trunk, and he rhythmically beat with his trunk the cymbal on either leg in turn; the dancers danced in circle, and raising and bending their forelegs in turn moved also rhythmically, as the player with the cymbals marked the time for them. The elephants mate in spring, as do oxen and horses, when certain pores about the temples of the females open and exhale; the female bears its offspring sixteen months at the least, eighteen at most; it has one foal, as does a mare; and this it suckles till its eighth year. The longest-lived elephants survive to two hundred years; but many die before that by disease; but as far as mere age goes, they reach this age. If their eyes are affected, cow's milk injected cures them; for their other sicknesses a draught of dark wine, and for their wounds swine's flesh roast, and laid on the spot, are good. These are the Indian remedies for them.

XV. The Indians regard the tiger as much stronger than the elephant. Nearchus writes that he had seen a tiger's skin, but no tiger; the Indians record that the tiger is in size as great as the largest horse, and its swiftness and strength without parallel, for a tiger, when it meets an elephant, leaps on to the head and easily throttles it. Those, however, which we see and call tigers are dappled jackals, but larger than ordinary jackals. Nay, about ants also Nearchus says that he himself saw no ant, of the sort which some writers

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

have described as native of India; he saw, however, several of their skins brought into the Macedonian camp. Megasthenes, however confirms the accounts given about these ants; that ants do dig up gold, not indeed for the gold, but as they naturally burrow, that they may make holes, just as our small ants excavate a small amount of earth; but these, which are bigger than foxes, dig up earth also proportionate to their size; the earth is auriferous, and thus the Indians get their gold. Megasthenes, however, merely quotes hearsay, and as I have no certainty to write on the subject, I readily dismiss this subject of ants. But Nearchus describes, as something miraculous, parrots, as being found in India, and describes the parrot, and how it utters a human voice. But I having seen several, and knowing others acquainted with this bird, shall not dilate on them as anything remarkable; nor yet upon the size of the apes, nor the beauty of some Indian apes, and the method of capture. For I should only say what everyone knows, except perhaps that apes are anywhere beautiful. And further Nearchus says that snakes are hunted there, dappled and swift; and that which he states Peithon son of Antigenes to have caught, was upwards of sixteen cubits; but the Indians (he proceeds) state that the largest snakes are much larger than this. No Greek physicians have discovered a remedy against Indian snake-bite; but the Indians themselves used to cure those who were struck. And Nearchus adds that Alexander had gathered about him Indians very skilled in physic, and orders were sent round the camp that anyone bitten by a snake was to report at the royal pavilion. But there are not many illnesses in India, since the seasons are more temperate than with us. If anyone is seriously ill, they would inform their wise men, and they were thought to use the divine help to cure what could be cured.

XVI. The Indians wear linen garments, as Nearchus says, the linen coming from the trees of which I have already made mention. This linen is either brighter than the whiteness of other linen, or the people's own blackness makes it appear unusually bright. They have a linen tunic to the middle of the calf, and for outer garments, one thrown round about their shoulders, and one wound round their heads. They wear ivory earrings, that is, the rich Indians; the common people do not use them. Nearchus writes that they dye their beards various colours; some therefore have these as white-looking as possible, others dark, others crimson, others purple, others grass-green. The more dignified Indians use sunshades against the summer heat. They have slippers of white skin, and these too made neatly; and the soles of their sandals are of different colours, and also high, so that the wearers seem taller. Indian war equipment differs; the infantry have a bow, of the height of the owner; this they poise on the ground, and set their left foot against it, and shoot thus; drawing the bowstring a very long way back; for their arrows are little short of three cubits, and nothing can stand against an arrow shot by an Indian archer, neither shield nor breastplate nor any strong armour. In their left hands they carry small shields of untanned hide, narrower than their bearers, but not much

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

shorter. Some have javelins in place of bows. All carry a broad scimitar, its length not under three cubits; and this, when they have a hand-to-hand fight – and Indians do not readily fight so among themselves – they bring down with both hands in smiting, so that the stroke may be an effective one. Their horsemen have two javelins, like lances, and a small shield smaller than the infantry's. The horses have no saddles, nor do they use Greek bits nor any like the Celtic bits, but round the end of the horses' mouths they have an untanned stitched rein fitted; in this they have fitted, on the inner side, bronze or iron spikes, but rather blunted; the rich people have ivory spikes; within the mouth of the horses is a bit, like a spit, to either end of which the reins are attached. Then when they tighten the reins this bit masters the horse, and the spikes, being attached thereto, prick the horse and compel it to obey the rein.

XVII. The Indians in shape are thin and tall and much lighter in movement than the rest of mankind. They usually ride on camels, horses, and asses; the richer men on elephants. For the elephant in India is a royal mount; then next in dignity is a four-horse chariot, and camels come third; to ride on a single horse is low. Their women, such as are of great modesty, can be seduced by no other gift, but yield themselves to anyone who gives an elephant; and the Indians think it no disgrace to yield thus on the gift of an elephant, but rather it seems honourable for a woman that her beauty should be valued at an elephant. They marry neither giving anything nor receiving anything; such girls as are marriageable their fathers bring out and allow anyone who proves victorious in wrestling or boxing or running or shows pre-eminence in any other manly pursuit to choose among them. The Indians eat meal and till the ground, except the mountaineers; but these eat the flesh of game. This must be enough for a description of the Indians, being the most notable things which Nearchus and Megasthenes, men of credit, have recorded about them. But as the main subject of this my history was not to write an account of the Indian customs but the way in which Alexander's navy reached Persia from India, this must all be accounted a digression.

XVIII. For Alexander, when his fleet was made ready on the banks of the Hydaspes, collected together all the Phoenicians and all the Cyprians and Egyptians who had followed the northern expedition. From these he manned his ships, picking out as crews and rowers for them any who were skilled in seafaring. There were also a good many islanders in the army, who understood these things, and Ionians and Hellespontines. As commanders of triremes were appointed, from the Macedonians, Hephaestion son of Amyntor, and Leonnatus son of Eunous, Lysimachus son of Agathocles, and Asclepiodorus son of Timander, and Archon son of Cleinias, and Demonicus son of Athenaeus, Archias son of Anaxidotus, Ophellas son of Seilenus, Timanthes son of Pantiades; all these were of Pella. From Amphipolis these were appointed officers: Nearchus son of Androtimus, who wrote the account of the voyage; and Laomedon son of Larichus, and An-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

drosthenes son of Callistratus; and from Orestis. Craterus son of Alexander, and Perdiccas son of Orontes. Of Eordaea, Ptolemaeus son of Lagos and Aristonous son of Peisaeus; from Pydna, Metron son of Epicharmus and Nicarchides son of Simus. Then besides, Attalus son of Andromenes, of Stympha Peucestas son of Alexander, from Mieza; Peithon son of Crateuas, of Alcomenae; Leonnatus son of Antipater, of Aegae; Pantauchus son of Nicolaus, of Aloris; Mylleas son of Zoilus, of Beroea; all these being Macedonians. Of Greeks, Medius son of Oxythemis, of Larisa; Eumenes son of Hieronymus, from Cardia; Critobulus, son of Plato, of Cos; Thoas son of Menodorus, and Maeander, son of Mandrogenes, of Magnesia; Andron son of Cabeleus, of Teos; of Cyprians, Nicocles son of Pasicrates, of Soh; and Nithaphon son of Pnytagoras, of Salamis. Alexander appointed also a Persian trierarch, Bagoas son of Pharnuces; but of Alexander's own ship the helmsman was Onesicritus of Astypalaea; and the accountant of the whole fleet was Euagoras son of Eucleon, of Corinth. As admiral was appointed Nearchus, son of Androtimus, Cretan by race, and he lived. in Amphipolis on the Strymon. And when Alexander had made all these dispositions, he sacrificed to the gods, both the gods of his race and all of whom the prophets had warned him, and to Poseidon and Amphitrite and the Nereids and to Ocean himself and to the river Hydaspes, whence he started, and to the Acesines, into which the Hydaspes runs, and to the Indus, into which both run; and he instituted contests of art and of athletics, and victims for sacrifice were given to all the army, according to their detachments.

XIX. Then when he had made all ready for starting the voyage, Alexander ordered Craterus to march by the one side of the Hydaspes with his army, cavalry and infantry alike; Hephaestion had already started along the other, with another army even bigger than that under Craterus. Hephaestion took with him the elephants, up to the number of two hundred. Alexander himself took with him all the peltasts, as they are called, and all the archers, and of the cavalry, those called 'Companions'; in all, eight thousand. But Craterus and Hephaestion, with their forces, were ordered to march ahead and await the fleet. But he sent Philip, whom he had made satrap of this country, to the banks of the river Acesines, Philip also with a considerable force; for by this time a hundred and twenty thousand men of fighting age were following him, together with those whom he himself had brought from the sea-coast; and with those also whom his officers, sent to recruit forces, had brought back; so that he now led all sorts of Oriental tribes, and armed in every sort of fashion. Then he himself loosing his ships sailed down the Hydaspes to the meeting-place of Acesines and Hydaspes. His whole fleet of ships was eighteen hundred, both ships of war and merchantmen, and horse transports besides and others bringing provisions together with the troops. And how his fleet descended the rivers, and the tribes he conquered on the descent, and how he endangered himself among the Mallians, and the wound he there received, then the way in which Peucestas and

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Leonnatus defended him as he lay there – all this I have related already in my other history, written in the Attic dialect. This my present work, however, is a story of the voyage, which Nearchus successfully undertook with his fleet starting from the mouths of the Indus by the Ocean to the Persian Gulf, which some call the Red Sea.

XX. On this Nearchus writes thus: Alexander had a vehement desire to sail the sea which stretches from India to Persia; but he disliked the length of the voyage and feared lest, meeting with some country desert or without roadsteads, or not properly provided with the fruits of the earth, his whole fleet might be destroyed; and this, being no small blot on his great achievements, might wreck all his happiness; but yet his desire to do something unusual and strange won the day; still, he was in doubt whom he should choose, as equal to his designs; and also as the right man to encourage the personnel of the fleet, – sent as they were on an expedition of this kind, so that they should not feel that they were being sent blindly to manifest dangers. And Nearchus says that Alexander discussed with him whom he should select to be admiral of this fleet; but as mention was made of one and another, and as Alexander rejected some, as not willing to risk themselves for his sake, others as chicken-hearted, others as consumed by desire for home, and finding some objection to each; then Nearchus himself spoke and pledged himself thus : 'O King, I undertake to lead your fleet! And may God help the emprise! I will bring your ships and men safe to Persia, if this sea is so much as navigable and the undertaking not above human powers.' Alexander, however, replied that he would not allow one of his friends to run such risks and endure such distress; yet Nearchus, did not slacken in his request, but besought Alexander earnestly; till at length Alexander accepted Nearchus' willing spirit, and appointed him admiral of the entire fleet, on which the part of the army which was detailed to sail on this voyage and the crews felt easier in mind, being sure that Alexander would never have exposed Nearchus to obvious danger unless they also were to come through safe. Then the splendour of the whole preparations and the smart equipment of the ships, and the outstanding enthusiasm of the commanders of the triremes about the different services and the crews had uplifted even those who a short while ago were hesitating, both to bravery and to higher hopes about the whole affair; and besides it contributed not a little to the general good spirits of the force that Alexander himself had started down the Indus and had explored both outlets, even into the Ocean, and had offered victims to Poseidon, and all the other sea gods, and gave splendid gifts to the sea. Then trusting as they did in Alexander's generally remarkable good fortune, they felt that there was nothing that he might not dare, and nothing that he could not carry through.

XXI. Now when the trade winds had sunk to rest, which continue blowing from the Ocean to the land all the summer season, and hence render the voyage impossible, they put to sea, in the archonship at Athens of Cephisodorus, on the twentieth day of

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the month Boedromion, as the Athenians reckon it; but as the Macedonians and Asians counted it, it was ... the eleventh year of Alexander's reign. Nearchus also sacrificed, before weighing anchor, to Zeus the Saviour, and he too held an athletic contest. Then moving out from their roadstead, they anchored on the first day in the Indus river near a great canal, and remained there two days; the district was called Stura; it was about a hundred stades from the roadstead. Then on the third day they started forth and sailed to another canal, thirty stades' distance, and this canal was already-salt; for the sea came up into it, especially at full tides, and then at the ebb the water remained there, mingled with the river water. This place was called Caumara. Thence they sailed twenty stades and anchored at Coreestis, still on the river. Thence they started again and sailed not so very far, for they saw a reef at this outlet of the river Indus, and the waves were breaking violently on the shore, and the shore itself was very rough. But where there was a softer part of the reef, they dug a channel, five stades long, and brought the ships down it, when the flood tide came up from the sea. Then sailing round, to a distance of a hundred and fifty stades, they anchored at a sandy island called Crocala, and stayed there through the next day; and there lives here an Indian race called Arabeans, of whom I made mention in my larger history; and that they have their name from the river Arabis, which runs through their country and finds its outlet in the sea, forming the boundary between this country and that of the Oreitans. From Crocala, keeping on the right hand the hill they call Irus, they sailed on, with a low-lying island on their left; and the island running parallel with the shore makes a narrow bay. Then when they had sailed through this, they anchored in a harbour with good anchorage; and as Ne'archus considered the harbour a large and fine one, he called it Alexander's Haven. At the heads of the harbour there lies an island, about two stades away, called Bibacta; the neighbouring region, however, is called Sangada. This island, forming a barrier to the sea, of itself makes a harbour. There constant strong winds were blowing off the ocean. Nearchus therefore, fearing lest some of the natives might collect to plunder the camp, surrounded the place with a stone wall. He stayed there thirty-three days; and through that time, he says, the soldiers hunted for mussels, oysters, and razor-fish, as they are called; they were all of unusual size. much larger than those of our seas. They also drank briny water.

XXII. On the wind falling, they weighed anchor; and after sailing sixty stades they moored off a sandy shore; there was a desert island near the shore. They used this, therefore, as a breakwater and moored there: the island was called Domai. On the shore there was no water, but after advancing some twenty stades inland they found good water. Next day they sailed up to nightfall to Saranga, some three hundred stades, and moored off the beach, and water was found about eight stades from the beach. Thence they sailed and moored at Sacala, a desert spot. Then making their way through two rocks, so close together that the oar-blades of the ships touched the rocks to port and

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

starboard, they moored at Morontobara, after sailing some three hundred stades. The harbour is spacious, circular, deep, and calm, but its entrance is narrow. They called it, in the natives' language, 'The Ladies' Pool,' since a lady was the first sovereign of this district. When they had got safe through the rocks, they met great waves, and the sea running strong; and moreover it seemed very hazardous to sail seaward of the cliffs. For the next day, however, they sailed with an island on their port beam, so as to break the sea, so close indeed to the beach that one would have conjectured that it was a channel cut between the island and the coast. The entire passage was of some seventy stades. On the beach were many thick trees, and the island was wholly covered with shady forest. About dawn, they sailed outside the island, by a narrow and turbulent passage; for the tide was still falling. And when they had sailed some hundred and twenty stades they anchored in the mouth of the river Arabis. There was a fine large harbour by its mouth; but there was no drinking water; for the mouths of the Arabis were mixed with seawater. However, after penetrating forty stades inland they found a water-hole, and after drawing water thence they returned back again. By the harbour was a high island, desert, and round it one could get oysters and all kinds of fish. Up to this the country of the Arabeans extends; they are the last Indians settled in this direction; from here on the territory, of the Oreitans begins.

XXIII. Leaving the outlets of the Arabis they coasted along the territory of the Oreitans, and anchored at Pagala, after a voyage of two hundred stades, near a breaking sea; but they were able all the same to cast anchor. The crews rode out the seas in their vessels, though a few went in seach of water, and procured it. Next day they sailed at dawn, and after making four hundred and thirty stades they put in towards evening at Cabana, and moored on a desert shore. There too was a heavy surf, and so they anchored their vessels well out to sea. It was on this part of the voyage that a heavy squall from seaward caught the fleet, and two warships were lost on the passage, and one galley; the men swam off and got to safety, as they were sailing quite near the land. But about midnight they weighed anchor and sailed as far as Cocala, which was about two hundred stades from the beach off which they had anchored. The ships kept the open sea and anchored, but Nearchus disembarked the crews and bivouacked on shore; after all these toils and dangers in the sea, they desired to rest awhile. The camp was entrenched, to keep off the natives. Here Leonnatus, who had been in charge of operations against the Oreitans, beat in a great battle the Oreitans, along with others who had joined their enterprise. He slew some six thousand of them, including all the higher officers; of the cavalry with Leonnatus, fifteen fell, and of his infantry, among a few others, Apollophanes satrap of Gadrosia. This I have related in my other history, and also how Leonnatus was crowned by Alexander for this exploit with a golden coronet before the Macedonians. There provision of corn had been gathered ready, by Alexander's orders, to victual the host; and

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

they took on board ten days' rations. The ships which had suffered in the passage so far they repaired; and whatever troops Nearchus thought were inclined to malingering he handed over to Leonnatus, but he himself recruited his fleet from Leonnatus' soldiery.

XXIV. Thence they set sail and progressed with a favouring wind; and after a passage of five hundred stades they anchored by a torrent, which was called Tomerus. There was a lagoon at the mouths of the river, and the depressions near the bank were inhabited by natives in stifling cabins. These seeing the convoy sailing up were astounded, and lining along the shore stood ready to repel any who should attempt a landing. They carried thick spears, about six cubits long; these had no iron tip, but the same result was obtained by hardening the point with fire. They were in number about six hundred. Nearchus observed these evidently standing firm and drawn up in order, and ordered the ships to hold back within range, so that their missiles might reach the shore; for the natives' spears, which looked stalwart, were good for close fighting, but had no terrors against a volley. Then Nearchus took the lightest and lightest-armed troops, such as were also the best swimmers, and bade them swim off as soon as the word was given. Their orders were that, as soon as any swimmer found bottom, he should await his mate, and not attack the natives till they had their formation three deep; but then they were to raise their battle cry and charge at the double. On the word, those detailed for this service dived from the ships into the sea, and swam smartly, and took up their formation in orderly manner, and having made a phalanx, charged, raising, for their part, their battle cry to the God of War, and those on shipboard raised the cry along with them; and arrows and missiles from the engines were hurled against the natives. They, astounded at the flash of the armour, and the swiftness of the charge, and attacked by showers of arrows and missiles, half naked as they were, never stopped to resist but gave way. Some were killed in flight; others were captured; but some escaped into the hills. Those captured were hairy, not only their heads but the rest of their bodies; their nails were rather like beasts' claws; they used their nails (according to report) as if they were iron tools; with these they tore asunder their fishes, and even the less solid kinds of wood; everything else they cleft with sharp stones; for iron they did not possess. For clothing they wore skins of animals, some even the thick skins of the larger fishes.

XXV. Here the crews beached their ships and repaired such as had suffered. On the sixth day from this they set sail, and after voyaging about three hundred stades they came to a country which was the last point in the territory of the Oreitans: the district was called Malana. Such Oreitans as live inland, away from the sea, dress as the Indians do, and equip themselves similarly for warfare; but their dialect and customs differ. The length of the coasting voyage along the territory of the Arabeis was about a thousand stades from the point of departure; the length of the Oreitan coast sixteen hundred. As they sailed along the land of India for thence onward the natives are no longer Indians

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

–Nearchus states that their shadows were not cast in the same way; but where they were making for the high seas and steering a southerly course, their shadows appeared to fall southerly too; but whenever the sun was at midday, then everything seemed shadowless. Then such of the stars as they had seen hitherto in the sky, some were completely hidden, others showed themselves low down towards the earth; those they had seen continually before were now observed both setting, and then at once rising again. I think this tale of Nearchus' is likely; since in Syene of Egypt, when the sun is at the summer solstice, people show a well where at midday one sees no shade; and in Meroe, at the same season, no shadows are cast. So it seems reasonable that in India too, since they are far southward, the same natural phenomena may occur, and especially in the Indian Ocean, just because it particularly runs southward. But here I must leave this subject.

XXVI. Next to the Oreitans, more inland, dwelt the Gadrosians, whose country Alexander and his army had much pains in traversing; indeed they suffered more than during all the rest of his expedition: all this I have related in my larger history. Below the Gadrosians, as you follow the actual coast, dwell the people called the Fish-eaters. The fleet sailed past their country. On the first day they unmoored about the second watch, and put in at Bagisara; a distance along the coast of about six hundred stades. There is a safe harbour there, and a village called Pasira, some sixty stades from the sea; the natives about it are called Pasireans. The next day they weighed anchor earlier than usual and sailed round a promontory which ran far seaward, and was high, and precipitous. Then they dug wells; and obtained only a little water, and that poor and for that day they rode at anchor, because there was heavy surf on the beach. Next day they put in at Colta after a voyage of two hundred stades. Thence they departed at dawn, and after voyaging six hundred stades anchored at Calyba. A village is on the shore, a few date-palms grew near it, and there were dates, still green, upon them. About a hundred stades from the beach is an island called Carnine. There the villagers brought gifts to Nearchus, sheep and fishes; the mutton, he says, had a fishy taste, like the flesh of the sea-birds, since even the sheep feed on fish; for there is no grass in the place. However, on the next day they sailed two hundred stades and moored off a beach, and a village about thirty stades from the sea; it was called Cissa, an Carbis was the name of the strip of coast. There they found a few boats, the sort which poor fishermen might use; but the fishermen themselves they did not find, for they had run away as soon as they saw the ships anchoring. There was no corn there, and the army had spent most of its store; but they caught and embarked there some goats, and so sailed away. Rounding a tall cape running some hundred and fifty stades into the sea, they put in at a calm harbour; there was water there, and fishermen dwelt near; the harbour was called Mosarna.

XXVII. Nearchus tells us that from this point a pilot sailed with them, a Gadrosian called Hydraces. He had promised to take them as far as Carmania; from thence on

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the navigation was not difficult, but the districts were better known, up to the Persian Gulf. From Mosarna they sailed at night, seven hundred and fifty stades, to the beach of Balomus. Thence again to Barna, a village, four hundred stades, where there were many date-palms and a garden; and in the garden grew myrtles and abundant flowers, of which wreaths were woven by the natives. There for the first time they saw garden-trees, and men dwelling there not entirely like animals. Thence they coasted a further two hundred stades and reached Dendrobosa and the ships kept the roadstead at anchor. Thence about midnight they sailed and came to a harbour Cophas, after a voyage of about four hundred stades; here dwelt fishermen, with small and feeble boats; and they did not row with their oars on a rowlock, as the Greeks do, but as you do in a river, propelling the water on this side or that like labourers digging the soil. At the harbour was abundant pure water. About the first watch they weighed anchor and arrived at Cyiza, after a passage of eight hundred stades, where there was a desert beach and a heavy surf. Here, therefore, they anchored, and each ship took its own meal. Thence they voyaged five hundred stades and arrived at a small town built near the shore on a hill. Nearchus, who imagined that the district must be tilled, told Archias of Pella, son of Anaxidotus, who was sailing with Nearchus, and was a notable Macedonian, that they must surprise the town, since he had no hope that the natives would give the army provisions of their good-will; while he could not capture the town by force, but this would require a siege and much delay; while they in the meanwhile were short of provisions. But that the land did produce corn he could gather from the straw which they saw lying deep near the beach. When they had come to this resolve, Nearchus bade the fleet in general to get ready as if to go to sea; and Archias, in his place, made all ready for the voyage; but Nearchus himself was left behind with a single ship and went off as if to have a look at the town.

XXVIII. As Nearchus approached the walls, the natives brought him, in a friendly way, gifts from the city; tunny-fish baked in earthen pans; for there dwell the westernmost of the Fish-eating tribes, and were the first whom the Greeks had seen cooking their food; and they brought also a few cakes and dates from the palms. Nearchus said that he accepted these gratefully; and desired to visit the town, and they permitted him to enter. But as soon as he passed inside the gates, he bade two of the archers to occupy the postern, while he and two others, and the interpreter, mounted the wall on this side and signalled to Archias and his men as had been arranged: that Nearchus should signal, and Archias understand and do what had been ordered. On seeing the signal the Macedonians beached their ships with all speed; they leapt in haste into the sea, while the natives, astounded at this manoeuvre, ran to their arms. The interpreter with Nearchus cried out that they should give corn to the army, if they wanted to save their city; and the natives replied that they had none, and at the same time attacked the wall. But the archers with Nearchus shooting from above easily held them up. When, however, the

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

natives saw that their town was already occupied and almost on the way to be enslaved, they begged Nearchus to take what corn they had and retire, but not to destroy the town. Nearchus, however, bade Archias to seize the gates and the neighbouring wall; but he sent with the natives some soldiers to see whether they would without any trick reveal their corn. They showed freely their flour, ground down from the dried fish; but only a small quantity of corn and barley. In fact they used as flour what they got from the fish; and loaves of corn flour they used as a delicacy. When, however, they had shown all they had, the Greeks provisioned themselves from what was there, and put to sea, anchoring by a headland which the inhabitants regarded as sacred to the Sun: the headland was called Bageia.

XXIX. Thence, weighing anchor about midnight, they voyaged another thousand stades to Talmena, a harbour giving good anchorage. Thence they went to Canasis, a deserted town, four hundred stades farther; here they found a well sunk; and near by were growing wild date-palms. They cut out the hearts of these and ate them; for the army had run short of food. In fact they were now really distressed by hunger, and sailed on therefore by day and night, and anchored off a desolate shore. But Nearchus, afraid that they would disembark and leave their ships from faint-heartedness, purposely kept the ships in the open roadstead. They sailed thence and anchored at Canate, after a voyage of seven hundred and fifty stades. Here there are a beach and shallow channels. Thence they sailed eight hundred stades, anchoring at Troea; there were small and poverty-stricken villages on the coast. The inhabitants deserted their huts and the Greeks found there a small quantity of corn, and dates from the palms. They slaughtered seven camels which had been left there, and ate the flesh of them. About daybreak they weighed anchor and sailed three hundred stades, and anchored at Dagaseira; there some wandering tribe dwelt. Sailing thence they sailed without stop all night and day, and after a voyage of eleven hundred stades they got past the country of the Fish-eaters, where they had been much distressed by want of food. They did not moor near shore, for there was a long line of surf, but at anchor, in the open. The length of the voyage along the coast of the Fish-eaters is a little above ten thousand stades. These Fish-eaters live on fish; and hence their name; only a few of them fish, for only a few have proper boats and have any skill in the art of catching fish; but for the most part it is the receding tide which provides their catch. Some have made nets also for this kind of fishing; most of them about two stades in length. They make the nets from the bark of the date-palm, twisting the bark like twine. And when the sea recedes and the earth is left, where the earth remains dry it has no fish, as a rule; but where there are hollows, some of the water remains, and in this a large number of fish, mostly small, but some large ones too. They throw their nets over these and so catch them. They eat them raw, just as they take them from the water, that is, the more tender kinds; the larger ones, which are tougher, they dry in the

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

sun till they are quite sere and then pound them and make a flour and bread of them; others even make cakes of this flour. Even their flocks are fed on the fish, dried; for the country has no meadows and produces no grass. They collect also in many places crabs and oysters and shell-fish. There are natural salts in the country; from these they make oil. Those of them who inhabit the desert parts of their country, treeless as it is and with no cultivated parts, find all their sustenance in the fishing but a few of them sow part of their district, using the corn as a relish to the fish, for the fish form their bread. The richest among them have built huts; they collect the bones of any large fish which the sea casts up, and use them in place of beams. Doors they make from any flat bones which they can pick up. But the greater part of them, and the poorer sort, have huts made from the fishes' backbones.

XXX. Large whales live in the outer ocean, and fishes much larger than those in our inland sea. Nearchus states that when they left Cyiza, about daybreak they saw water being blown upwards from the sea as it might be shot upwards by the force of a waterspout. They were astonished, and asked the pilots of the convoy what it might be and how it was caused; they replied that these whales as they rove about the ocean spout up the water to a great height; the sailors, however, were so startled that the oars fell from their hands. Nearchus went and encouraged and cheered them, and whenever he sailed past any vessel, he signalled them to turn the ship's bow on towards the whales as if to give them battle; and raising their battle cry with the sound of the surge to row with rapid strokes and with a great deal of noise. So they all took heart of grace and sailed together according to signal. But when they actually were nearing the monsters, then they shouted with all the power of their throats, and the bugles blared, and the rowers made the utmost splashings with their oars. So the whales, now visible at the bows of the ships, were scared, and dived into the depths; then not long afterwards they came up astern and spouted the sea-water on high. Thereupon joyful applause welcomed this unexpected salvation, and much praise was showered on Nearchus for his courage and prudence. Some of these whales go ashore at different parts of the coast; and when the ebb comes, they are caught in the shallows; and some even were cast ashore high and dry; thus they would perish and decay, and their flesh rotting off them would leave the bones convenient to be used by the natives for their huts. Moreover, the bones in their ribs served for the larger beams for their dwellings; and the smaller for rafters; the jawbones were the doorposts, since many of these whales reached a length of five-and-twenty fathoms.

XXXI. While they were coasting along the territory of the Fish-eaters, they heard a rumour about an island, which lies some little distance from the mainland in this direction, about a hundred stades, but is uninhabited. The natives said that it was sacred to the Sun and was called Nosala, and that no human being ever of his own will put

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

in there; but that anyone who ignorantly touched there at once disappeared. Nearchus, however, says that one of his galleys with an Egyptian crew was lost with all hands not far from this island, and that the pilots stoutly averred about it that they had touched ignorantly on the island and so had disappeared. But Nearchus sent a thirty-oar to sail round the island, with orders not to put in, but that the crew should shout loudly, while coasting round as near as they dared; and should call on the lost helmsman by name, or any of the crew whose name they knew. As no one answered, he tells us that he himself sailed up to the island, and compelled his unwilling crew to put in; then he went ashore and exploded this island fairy-tale. They heard also another current story about this island, that one of the Nereids dwelt there; but the name of this Nereid was not told. She showed much friendliness to any sailor who approached the island; but then turned him into a fish and threw him into the sea. The Sun then became irritated with the Nereid, and bade her leave the island; and she agreed to remove thence, but begged that the spell on her be removed; the Sun consented; and such human beings as she had turned into fishes he pitied, and turned them again from fishes into human beings, and hence arose the people called Fish-eaters, and so they descended to Alexander's day. Nearchus shows that all this is mere legend; but I have no commendation for his pains and his scholarship; the stories are easy enough to demolish; and I regard it as tedious to relate these old tales and then prove them all false.

XXXII. Beyond these Fish-eaters the Gadrosians inhabit the interior, a poor and sandy territory; this was where Alexander's army and Alexander himself suffered so seriously, as I have already related in my other book. But when the fleet, leaving the Fish-eaters, put in at Carmania, they anchored in the open, at the point where they first touched Carmania; since there was a long and rough line of surf parallel with the coast. From there they sailed no further due west, but took a new course and steered with their bows pointing between north and west. Carmania is better wooded than the country of the Fish-eaters, and bears more fruits; it has more grass, and is well watered. They moored at an inhabited place called Badis, in Carmania; with many cultivated trees growing, except the olive tree, and good vines; it also produced corn. Thence they set out and voyaged eight hundred stades, and moored off a desert shore; and they sighted a long cape jutting out far into the ocean; it seemed as if the headland itself was a day's sail away. Those who had knowledge of the district said that this promontory belonged to Arabia, and was called Maceta; and that thence the Assyrians imported cinnamon and other spices. From this beach of which the fleet anchored in the open roadstead, and the promontory, which they sighted opposite them, running out into the sea, the bay (this is my opinion, and Nearchus held the same) runs back into the interior, and would seem to be the Red Sea. When they sighted this cape, Onesicritus bade them take their course from it and sail direct to it, in order not to have the trouble of coasting round

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the bay. Nearchus, however, replied that Onesicritus was a fool, if he was ignorant of Alexander's purpose in despatching the expedition. It was not because he was unequal to the bringing all his force safely through on foot that he had despatched the fleet; but he desired to reconnoitre the coasts that lay on the line of the voyage, the roadsteads, the islets; to explore thoroughly any bay which appeared, and to learn of any cities which lay on the sea-coast; and to find out what land was fruitful, and what was desert. They must therefore not spoil Alexander's undertaking, especially when they were almost at the close of their toils, and were, moreover, no longer in any difficulty about provisions on their coasting cruise. His own fear was, since the cape ran a long way southward, that they would find the land there waterless and sun-scorched. This view prevailed; and I think that Nearchus evidently saved the expeditionary force by this decision; for it is generally held that this cape and the country about it are entirely desert and quite denuded of water.

XXXIII. They sailed then, leaving this part of the shore, hugging the land; and after voyaging some seven hundred stades they anchored off another beach, called Neoptana. Then at dawn they moved off seaward, and after traversing a hundred stades, they moored by the river Anamis; the district was called Harmozeia. All here was friendly, and produced fruit of all sorts, except that olives did not grow there. There they disembarked, and had a welcome rest from their long toils, remembering the miseries they had endured by sea and on the coast of the Fish-eaters; recounting one to another the desolate character of the country, the almost bestial nature of the inhabitants, and their own distresses. Some of them advanced some distance inland, breaking away from the main force, some in pursuit of this, and some of that. There a man appeared to them, wearing a Greek cloak, and dressed otherwise in the Greek fashion, and speaking Greek also. Those who first sighted him said that they burst into tears, so strange did it seem after all these miseries to see a Greek, and to hear Greek spoken. They asked whence he came, who he was; and he said that he had become separated from Alexander's camp, and that the camp, and Alexander himself, were not very far distant. Shouting aloud and clapping their hands they brought this man to Nearchus; and he told Nearchus everything, and that the camp and the King himself were distant five days' journey from the coast. He also promised to show Nearchus, the governor of this district and did so; and Nearchus took counsel with him how to march inland to meet the King. For the moment indeed he returned to the ship; but at dawn he had the ships drawn up on shore, to repair any which had been damaged on the voyage; and also because he had determined to leave the greater part of his force behind here. So he had a double stockade built round the ships' station, and a mud wall with a deep trench, beginning from the bank of the river and going on to the beach, where his ships had been dragged ashore.

XXXIV. While Nearchus was busied with these arrangements, the governor of the

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

country, who had been told that Alexander felt the deepest concern about this expedition, took for granted that he would receive some great reward from Alexander if he should be the first to tell him of the safety of the expeditionary force, and that Nearchus would presently appear before the King. So then he hastened by the shortest route and told Alexander: 'See, here is Nearchus coming from the ships.' On this Alexander, though not believing what was told him, yet, as he naturally would be, was pleased by the news itself. But when day succeeded day, and Alexander, reckoning the time when he received the good news, could not any longer believe it, when, moreover, relay sent after relay, to escort Nearchus, either went a part of the route, and meeting no one, came back unsuccessful, or went on further, and missing Nearchus' party, did not themselves return at all, then Alexander bade the man be arrested for spreading a false tale and making things all the worse by this false happiness; and Alexander showed both by his looks and his mind that he was wounded with a very poignant grief. Meanwhile, however, some of those sent to search for Nearchus, who had horses to convey him, and chariots, did meet on the way Nearchus and Archias, and five or six others; that was the number of the party which came inland with him. On this meeting they recognized neither Nearchus nor Archias – so altered did they appear; with their hair long, unwashed, covered with brine, wizened, pale from sleeplessness and all their other distresses; when, however, they asked where Alexander might be, the search party gave reply as to the locality and passed on. Archias, however, had a happy thought, and said to Nearchus: 'I suspect, Nearchus, that these persons who are traversing the same road as ours through this desert country have been sent for the express purpose of finding us; as for their failure to recognize us, I do not wonder at that; we are in such a sorry plight as to be unrecognizable. Let us tell them who we are and ask them why they come hither.' Nearchus approved; they did ask whither the party was going; and they replied: 'To look for Nearchus and his naval force.' Whereupon, 'Here am I, Nearchus,' said he, 'and here is Archias. Do you lead on; we will make a full report to Alexander about the expeditionary force.'

XXXV. The soldiers took them up in their cars and drove back again. Some of them, anxious to be beforehand with the good news, ran forward and told Alexander: 'Here is Nearchus; and with him Archias and five besides, coming to your presence.' They could not, however, answer any questions about the fleet. Alexander thereupon became possessed of the idea that these few had been miraculously saved, but that his whole army had perished; and did not so much rejoice at the safe arrival of Nearchus and Archias, as he was bitterly pained by the loss of all his force. Hardly had the soldiers told this much, when Nearchus and Archias approached; Alexander could only with great difficulty recognize them; and seeing them as he did long-haired and ill-clad, his grief for the whole fleet and its personnel received even greater surety. Giving his right hand to Nearchus and leading him aside from the Companions and the bodyguard, for a long

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

time he wept; but at length recovering himself he said: 'That you come back safe to us, and Archias here, the entire disaster is tempered to me; but how perished the fleet and the force?' 'Sir,' he replied, 'your ships and men are safe; we are come to tell with our own lips of their safety.' On this Alexander wept the more, since the safety of the force had seemed too good to be true; and then he enquired where the ships were anchored. Nearchus replied: 'They are all drawn up at the mouth of the river Anamis, and are undergoing a refit.' Alexander then called to witness Zeus of the Greeks and the Libyan, Ammon that in good truth he rejoiced more at this news than because he had conquered all Asia since the grief he had felt at the supposed loss of the fleet cancelled all his other good fortune.

XXXVI. The governor of the province, however, whom Alexander had arrested for his false tidings, seeing Nearchus there on the spot, fell at his feet:

'Here,' he said, 'am I, who reported your safe arrival to Alexander; you see in what plight I now am.' So Nearchus begged Alexander to let him go, and he was let off. Alexander then sacrificed thank-offerings for the safety of his host, to Zeus the Saviour, Heracles, Apollo the Averter of Evil, Poseidon and all the gods of the sea; and he held a contest of art and of athletics, and also a procession; Nearchus was in the front row in the procession, and the troops showered on him ribbons and flowers. At the end of the procession Alexander said to Nearchus: 'I will not let you, Nearchus, run risks or suffer distresses again like those of the past; some other admiral shall henceforth command the navy till he brings it into Susa.' Nearchus, however, broke in and said: 'King, I will obey you in all things, as is my bounden duty; but should you desire to do me a gracious favour, do not this thing, but let me be the admiral of your fleet right up to the end, till I bring your ships safe to Susa. Let it not be said that you entrusted me with the difficult and desperate work, but the easy task which leads to ready fame was taken away and put into another's hands.' Alexander checked his speaking further and thanked him warmly to boot; and so he sent him back a signal giving him a force as escort, but a small one, as he was going through friendly territory. Yet his journey to the sea was not untroubled; the natives of the country round about were in possession of the strong places of Carmania, since their satrap had been put to death by Alexander's orders, and his successor appointed, Tlepolemus, had not established his authority. Twice then or even thrice on the one day the party came into conflict with different bodies of natives who kept coming up, and thus without losing any time they only just managed to get safe to the sea-coast. Then Nearchus sacrificed to Zeus the Saviour and held an athletic meeting.

XXXVII. When therefore Nearchus had thus duly performed all his religious duties, they weighed anchor. Coasting along a rough and desert island, they anchored off another island, a large one, and inhabited; this was after a voyage of three hundred stades, from

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

their point of departure. The desert island was called Organa, and that off which they moored Oaracta. Vines grew on it and date-palms; and it produced corn; the length of the island was eight hundred stades. The governor of the island, Mazenes, sailed with them as far as Susa as a volunteer pilot. They said that in this island the tomb of the first chief of this territory was shown; his name was Erythres, and hence came the name of the sea. Thence they weighed anchor and sailed onward, and when they had coasted about two hundred stades along this same island they anchored off it once more and sighted another island, about forty stades from this large one. It was said to be sacred to Poseidon, and not to be trod by foot of man. About dawn they put out to sea, and were met by so violent an ebb that three of the ships ran ashore and were held hard and fast on dry land, and the rest only just sailed through the surf and got safe into deep water. The ships, however, which ran aground were floated off when next flood came, and arrived next day where the main fleet was. They moored at another island, about three hundred stades from the mainland, after a voyage of four hundred stades. Thence they sailed about dawn, and passed on their port side a desert island; its name was Pylora. Then they anchored at Sisidona, a desolate little township, with nothing but water and fish; for the natives here were fish-eaters whether they would or not, because they dwelt in so desolate a territory. Thence they got water, and reached Cape Tarsias, which runs right out into the sea, after a voyage of three hundred stades. Thence they made for Cataea, a desert island, and low-lying; this was said to be sacred to Hermes and Aphrodite; the voyage was of three hundred stades. Every year the natives round about send sheep and goats as sacred to Hermes and Aphrodite, and one could see them, now quite wild from lapse of time and want of handling.

XXXVIII. So far extends Carmania; beyond this is Persia. The length of the voyage along the Carmanian coast is three thousand seven hundred stades. The natives' way of life is like that of the Persians, to whom they are also neighbours; and they wear the same military equipment. The Greeks moved on thence, from the sacred island, and were already coasting along Persian territory; they put in at a place called Eas, where a harbour is formed by a small desert island, which is called Cecandrus; the voyage thither is four hundred stades. At daybreak they sailed to another island, an inhabited one, and anchored there; here, according to Nearchus, there is pearl fishing, as in the Indian Ocean. They sailed along the point of this island, a distance of forty stades, and there moored. Next they anchored off a tall hill, called Ochus, in a safe harbour; fishermen dwelt on its banks. Thence they sailed four hundred and fifty stades, and anchored off Apostana; many boats were anchored there, and there was a village near, about sixty stades from the sea. They weighed anchor at night and sailed thence to a gulf, with a good many villages settled round about. This was a voyage of four hundred stades; and they anchored below a mountain, on which grew many date-palms and other fruit trees

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

such as flourish in Greece. Thence they un-moored and sailed along to Gogana, about six hundred stades, to an inhabited district; and they anchored off the torrent, called Areon, just at its outlet. The anchorage there was uncomfortable; the entrance was narrow, just at the mouth, since the ebb tide caused shallows in all the neighbourhood of the outlet. After this they anchored again, at another river-mouth, after a voyage of about eight hundred stades. This river was called Sitacus. Even here, however, they did not find a pleasant anchorage; in fact this whole voyage along Persia was shallows, surf, and lagoons. There they found a great supply of corn; brought together there by the King's orders, for their provisioning; there they abode twenty-one days in all; they drew up the ships, and repaired those that had suffered, and the others too they put in order.

XXXIX. Thence they started and reached the city of Hieratis, a populous place. The voyage was of seven hundred and fifty stades; and they anchored in a channel running from the river to the sea and called Heratemis. At sunrise they sailed along the coast to a torrent called Padagrus; the entire district forms a peninsula. There were many gardens, and all sorts of fruit trees were growing there; the name of the place was Mesambria. From Mesambria they sailed and after a voyage of about two hundred stades anchored at Taoce on the river Granis. Inland from here was a Persian royal residence, about two hundred stades from the mouth of the river. On this voyage, Nearchus says, a great whale was seen, stranded on the shore, and some of the sailors sailed past it and measured it, and said it was of ninety cubits' length. Its hide was scaly, and so thick that it was a cubit in depth; and it had many oysters, limpets, and seaweeds growing on it. Nearchus also says that they could see many dolphins round the whale, and these larger than the Mediterranean dolphins. Going on hence, they put in at the torrent Rogonis, in a good harbour; the length of this voyage was two hundred stades. Thence again they sailed four hundred stades and bivouacked on the side of a torrent; its name was Brizana. Then they found difficult anchorage; there were surf, and shallows, and reefs showing above the sea. But when the flood tide came in, they were able to anchor; when, however, the tide retired again, the ships were left high and dry. Then when the flood duly returned, they sailed out, and anchored in a river called Oroatis, greatest, according to Nearchus, of all the rivers which on this coast run into the Ocean.

XL. The Persians dwell up to this point and the Susians next to them. Above the Susians lives another independent tribe; these are called Uxians, and in my earlier history I have described them as brigands. The length of the voyage along the Persian coast was four thousand four hundred stades. The Persian land is divided, they say, into three climatic zones. The part which lies by the Red Sea is sandy and sterile, owing to the heat. Then the next zone, northward, has a temperate climate; the country is grassy and has lush meadows and many

vines and all other fruits except the olive; it is rich with all sorts of gardens, has pure

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

rivers running through, and also lakes, and is good both for all sorts of birds which frequent rivers and lakes, and for horses, and also pastures the other domestic animals, and is well wooded, and has plenty of game. The next zone, still going northward, is wintry and snowy, Nearchus. tells us of some envoys from the Black Sea who after quite a short journey met Alexander traversing Persia and caused him no small astonishment; and they explained to Alexander how short the journey was. I have explained that the Uxians are neighbours to the Susians, as the Mardians they also are brigands live next the Persians, and the Cossaeans come next to the Medes. All these tribes Alexander reduced, coming upon them in winter-time, when they thought their country unapproachable. He also founded cities so that they should no longer be nomads but cultivators, and tillers of the ground, and so having a stake in the country might be deterred from raiding one another. From here the convoy passed along the Susian territory. About this part of the voyage Nearchus says he cannot speak with accurate detail, except about the roadsteads and the length of the voyage. This is because the country is for the most part marshy and ruins out well into the sea, with breakers, and is very hard to get good anchorage in. So their voyage was mostly in the open sea. They sailed out, therefore from the mouths of the river, where they had encamped, just on the Persian border, taking on board water for five days; for the pilots said that they would meet no fresh water.

XLI. Then after traversing five hundred stades they anchored in the mouth of a lake, full of fish, called Cataderbis: at the mouth was a small island called Margastana. Thence about daybreak they sailed out and passed the shallows in columns of single ships; the shallows were marked on either side by poles driven down, just as in the strait between the island Leucas and Acarnania signposts have been set up for navigators so that the ships should not ground on the shallows. However, the shallows round Leucas are sandy and render it easy for those aground to get off; but here it is mud on both sides of the channel, both deep and tenacious; once aground there, they could not possibly get off. For the punt-poles sank into the mud and gave them no help, and it proved impossible for the crews to disembark and push the ships off, for they sank up to their breasts in the ooze. Thus then they sailed out with great difficulty and traversed six hundred stades, each crew abiding by its ship; and then they took thought for supper. During the night, however, they were fortunate in reaching deep sailing water and next day also, up to the evening; they sailed nine hundred stades, and anchored in the mouth of the Euphrates near a village of Babylonia, called Didotis; here the merchants gather together frankincense from the neighbouring country and all other sweet-smelling spices which Arabia produces. From the mouth of the Euphrates to Babylon Nearchus says it is a voyage of three thousand three hundred stades.

XLII. There they heard that Alexander was departing towards Susa. They therefore sailed back, in order to sail up the Pasitigris and meet Alexander. So they sailed back, with

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

the land of Susia on their left, and they went along the lake into which the Tigris runs. It flows from Armenia past the city of Ninus, which once was a great and rich city, and so makes the region between itself and the Euphrates; that is why it is called 'Between the Rivers.' The voyage from the lake up to the river itself is six hundred stades, and there is a village of Susia called Aginis; this village is five hundred stades from Susa. The length of the voyage along Susian territory to the mouth of the Pasitigris is two thousand stades. From there they sailed up the Pasitigris through inhabited and prosperous country. Then they had sailed up about a hundred and fifty stades they moored there, waiting for the scouts whom Nearchus had sent to see where the King was. He himself sacrificed to the Saviour gods, and held an athletic meeting, and the whole naval force made merry. And when news was brought that Alexander was now approaching they sailed again up the river; and they moored near the pontoon bridge on which Alexander intended to take his army over to Susa. There the two forces met; Alexander offered sacrifices for his ships and men, come safe back again, and games were held; and whenever Nearchus appeared in the camp, the troops pelted him with ribbons and flowers. There also Nearchus and Leonnatus were crowned by Alexander with a golden crown; Nearchus for the safe conveying of the ships, Leonnatus for the victory he had achieved among the Oreitans and the natives who dwelt next to them. Thus then Alexander received safe back his navy, which had started from the mouths of the Indus.

XLIII. On the right side of the Red Sea beyond Babylonia is the chief part of Arabia, and of this a part comes down to the sea of Phoenicia and Palestinian Syria, but on the west, up to the Mediterranean, the Egyptians are upon the Arabian borders. Along Egypt a gulf running in from the Great Sea makes it clear that by reason of the gulf's joining with the High Seas one might sail round from Babylon into this gulf which runs into Egypt. Yet, in point of fact, no one has yet sailed round this way by reason of the heat and the desert nature of the coasts, only a few people who sailed over the open sea. But those of the army of Cambyses who came safe from Egypt to Susa and those troops who were sent from Ptolemy Lagus to Seleucus Nicator at Babylon through Arabia crossed an isthmus in a period of eight days and passed through a waterless and desert country, riding fast upon camels, carrying water for themselves on their camels, and travelling by night; for during the day they could not come out of shelter by reason of the heat. So far is the region on the other side of this stretch of land, which we have demonstrated to be an isthmus from the Arabian gulf running into the Red Sea, from being inhabited, that its northern parts are quite desert and sandy. Yet from the Arabian gulf which runs along Egypt people have started, and have circumnavigated the greater part of Arabia hoping to reach the sea nearest to Susa and Persia, and thus have sailed so far round the Arabian coast as the amount of fresh water taken aboard their vessels have permitted, and then have returned home again. And those whom Alexander sent from Babylon, in order

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

that, sailing as far as they could on the right of the Red Sea, they might reconnoitre the country on this side, these explorers sighted certain islands lying on their course, and very possibly put in at the mainland of Arabia. But the cape which Nearchus says his party sighted running out into the sea opposite Carmania no one has ever been able to round, and thus turn inwards towards the far side. I am inclined to think that had this been navigable, and had there been any passage, it would have been proved navigable, and a passage found, by the indefatigable energy of Alexander. Moreover, Hanno the Libyan started out from Carthage and passed the pillars of Heracles and sailed into the outer Ocean, with Libya on his port side, and he sailed on towards the east, five-and-thirty days all told. But when at last he turned southward, he fell in with every sort of difficulty, want of water, blazing heat, and fiery streams running into the sea. But Cyrene, lying in the more desert parts of Africa, is grassy and fertile and well-watered; it bears all sorts of fruits and animals, right up to the region where the silphium grows; beyond this silphium belt its upper parts are bare and sandy. Here this my history shall cease, which, as well as my other, deals with Alexander of Macedon son of Philip.

5.58.3 Indian selections from *Anabasis Alexandri*

Text: Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* (0074: 001) "Flavii Arriani quae exstant omnia, vol. 1", Ed. Roos, A.G., Wirth, G. Leipzig: Teubner, 1967 (1st edn. corr.). Book 3, chapter 8, section 3, line 1

Βεβοηθήκεσαν γὰρ Δαρείῳ Ἰνδῶν τε ὅσοι Βακτρίοις ὁμοιοὶ καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆσσος ὁ τῆς Βακτρίων χώρας σατράπης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 4, line 2

Βαρσαέτης δὲ Ἀραχωτῶν σατράπης Ἀραχωτούς τε ἤγε καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλουμένους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 8, section 6, line 6

ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ ἡ Δαρείου ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισμυρίου, πεζοὶ δὲ ἐς ἑκατὸν μυριάδας, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια, ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοί, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 11, section 5, line 3

κατὰ τὸ μέσον δέ, ἵνα ἦν βασιλεὺς Δαρεῖος, οἱ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως ἐτετάχατο καὶ οἱ μνηφόροι Πέρσαι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καλούμενοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται· Οὐξιοὶ δὲ καὶ Βαβυλώνιοι καὶ οἱ πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ Σιττακηνοὶ εἰς βάθος ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., *Alexandri anabasis* Book 3, chapter 13, section 1, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη τὰ στρατόπεδα ἐγίγνετο, ὥφθη Δαρειός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτόν, οἳ τε μηλοφόροι Πέρ-σαι καὶ Ἴνδοι καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσπαστοι καὶ οἱ Μάρδοι τοξόται, κατ' αὐτόν Ἀλέξανδρον τεταγ-μένοι καὶ τὴν ἵλην τὴν βασιλικήν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 14, section 5, line 2

καὶ ταύτῃ παραρραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι τῶν τε Ἰνδῶν τινες καὶ τῆς Περ-σικῆς ἵππου ὥς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρτερόν ἐγίγνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 15, section 1, line 8

καὶ πρῶτα μὲν τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων ἵππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις καὶ τῶν Ἰνδῶν ἔστιν οἷς καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 6

Βαρσαέντης δέ, ὃς τότε κατεῖχε τὴν χώραν, εἷς ὢν τῶν ξυνεπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ φυγῇ, προσιόντα Ἀλέξανδρον μαθὼν ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 25, section 8, line 8

ξυλλαβόντες δὲ αὐτόν οἱ Ἴνδοι παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν, καὶ ἀπο-θνήσκει πρὸς Ἀλεξάνδρου τῆς ἐς Δαρεῖον ἀδικίας ἔνεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 28, section 1, line 5

ἐπῆλθε δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀραχώταις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 3, chapter 29, section 2, line 5

ὁ δὲ Ὅξος ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Καυκάσου, ἔστι δὲ ποταμῶν μέγιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους γε δὴ Ἀλέξ-ανδρος καὶ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰν-δῶν ποταμῶν· οἱ δὲ Ἴνδοι πάντων ποταμῶν μέγιστοί εἰσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 15, section 6, line 2

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 3, line 2

Ἐκ Βάκτρων δὲ ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἥρος ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν προὔχωρει ὥς ἐπ' Ἰνδοῦς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Βακτρίων καὶ ξὺν αὐτῷ ἱππέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, πεζοὺς δὲ μυρίους.

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 4

ἀφ- ικόμενος δὲ ἐς Νίκαιαν πόλιν καὶ τῇ Ἀθηνᾶ θύσας προὔχῳρι ὡς ἐπὶ τὸν Κω- φῆνα, προπέμψας κήρυκα ὡς Ταξιλήν τε καὶ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, κελεύ- σας ἀπαντᾶν ὅπως ἂν ἐκάστοις προχωρῇ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 6, line 7

καὶ Ταξιλῆς τε καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαρχοὶ ἀπήντων, δῶρα τὰ μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς νο- μιζόμενα κομίζοντες, καὶ τοὺς ἐλέφαντας δώσιν εἴφασκον τοὺς παρὰ σφίσιν ὄντας, ἀριθμὸν ἐς πέντε καὶ εἴκοσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 7, line 3

Ἔνθα δὲ διελὼν τὴν στρατιὰν Ἡφαιστίωνα μὲν καὶ Περδίκκαν ἐκπέμπει ἐς τὴν Πευκελαῶτιν χώραν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔχοντας τὴν τε Γοργίου τάξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας ξύμπαντας, προστάξας τὰ τε κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολο- γία παρίστασθαι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν ἀφικομένους παρασκευάζειν ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ξύμφορα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 22, section 8, line 2

καὶ οὗτοι ὡς ἀφίκοντο πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ἔπρασσον ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἦν τεταγμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 3, line 1

Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Πτολε- μαῖος ὁ Λάγου πρὸς τινι ἤδη γη- λόφῳ ὄντα κατιδὼν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν ἔστιν οὕς ἀμφ' αὐτὸν ξὺν πολὺ ἐλάττοσιν αὐτὸς ὢν ὅμως ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδρα- μεῖν ἦν, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλείπει παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν ἄγειν, αὐτὸς δὲ ὡς εἶχε πεζὸς τῷ Ἰνδῷ εἶπετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 4, line 3

καὶ ὁ μὲν Ἰνδὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος παίει ἐκ χειρὸς ἐς τὸ στήθος ξυστῷ μακρῷ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχε τὴν πληγὴν· Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπὰξ βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ καταβάλλει τε καὶ σκυλεύει αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 24, section 5, line 8

καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγις ἐξέωσαν τοὺς Ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη καὶ τοῦ νεκροῦ ἐκρά- τησαν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 25, section 3, line 3

καὶ γίγνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι καὶ ὅτι οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτη βαρβάρους οἱ Ἴνδοί, ἀλλὰ πολὺ δὴ τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰσίν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 1, line 4

ὥς δὲ προσῆγεν ἤδη τοῖς τείχεσι, θαρρήσαντες οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφόροις τοῖς ἐκ τῶν πρόσω Ἰνδῶν, ἦσαν γὰρ οὗτοι ἐς ἑπτα- κισχιλίους, ὥς στρατοπεδευομένους εἶδον τοὺς Μακε- δόνας, δρόμῳ ἐπ' αὐτοὺς ἦεσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 4, line 4

οἱ δὲ Ἴνδοι τῷ τε παραλόγῳ ἐκπλαγέντες καὶ ἅμα ἐν χερσὶ γεγεννημένης τῆς μάχης ἐγκλίναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 4

ἐπαγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τι εὐμαρῶς κατέσεισε, βιαζομένους δὲ ταύτη τοὺς Μακεδόνας ἢ παρέρρηκτο τοῦ τείχους οὐκ ἀτόλμως οἱ Ἴνδοι ἡμύνοντο, ὥστε ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεκαλέσατο τὴν στρατιάν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 26, section 5, line 9

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῶν τε Μακεδόνων αὐτῶν ἢ προσβολὴ καρτερωτέρα ἐγίγνετο καὶ πύργος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τείχεσιν, ὅθεν ἐκ- τοξεύοντες οἱ τοξόται καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφιέμενα ἀνέστελλεν ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 2, line 1

Καὶ οἱ Ἴνδοί, ἕως μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου περιῆν, ἀπεμάχοντο καρτερῶς· ὥς δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀποθνήσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τινες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυνεχεῖ πολιορκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματῖαι τε καὶ ἀπόμαχοι ἦσαν, ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 3

τῷ δὲ ἀσμένῳ γίνεται ἄνδρας ἀγαθοὺς διασῶσαι· καὶ ξυμβαίνει ἐπὶ τῷδε Ἀλέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς ὥς καταταχθέντας ἐς τὴν ἄλλην στρατιάν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 3, line 9

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

νυκτὸς δὲ ἐπενόουν δρασμῷ διαχρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦθη ἀπαναστῆναι οὐκ ἐθέλοντες ἐναντία αἵρεσθαι τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς ὄπλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 27, section 4, line 3

καὶ ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, περιστήσας τῆς νυκτὸς τῷ γηλόφῳ τὴν στρατιὰν πᾶσαν κατα- κόπτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβών, τὴν τε πόλιν αἰρεῖ κατὰ κράτος ἐρημωθείσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν μητέρα τὴν Ἀσσακάνου καὶ τὴν παῖδα ἔλαβεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 2, line 1

εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος ἢ ὁ Τύριος ἢ ὁ Αἰγύπτιος ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο, ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ οἱ ἄνθρωποι ἐς τοσόνδε ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα, ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γενέσθαι μυθεύειν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 5, line 4

καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡφαι- στίωνά τε καὶ Περδίκκαν αὐτῷ ἄλλην πόλιν ἐκτειχί- σαντες, Ὀροβάτις ὄνομα τῇ πόλει ἦν, καὶ φρουρὰν καταλιπόντες ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦσαν· ὡς δὲ ἀφίκοντο, ἐπρασσον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεῦξαι τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 2

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην κατέ- στησε Νικάνορα τῶν ἐταίρων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 28, section 6, line 3

αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε Πευκελαῶτιν οὐ πόρρῳ τοῦ Ἰνδοῦ ὤκισμένην ὁμολογία παρεστήσατο καὶ ἐν αὐτῇ φρουρὰν κατα- στήσας τῶν Μακεδόνων καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ ἡγεμόνα, ὁ δὲ καὶ ἄλλα προση- γάγετο μικρὰ πολίσματα πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ὤκισμένα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 3, line 5

ὡς δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄπορον τὴν προσβολὴν κατέμαθον οἱ βάρβαροι, ἀναστρέψαν- τες τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέβαλλον· καὶ γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Μα- κεδόνων μάχη καρτερὰ, τῶν μὲν διασπᾶσαι τὸν χάρακα σπουδὴν ποιουμένων, τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου δὲ διαφυλάξαι τὸ χωρίον· καὶ μείον σχόντες οἱ βάρ- βαροι ἐν τῷ ἀκροβολισμῷ νυκτὸς ἐπιγενομένης ἀπ- εχώρησαν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 4, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν τινα τῶν αὐτομόλων πιστόν τε ἄλλως καὶ τῶν χωρίων δαήμονα ἐπιλεξάμενος πέμπει παρὰ Πτολεμαῖον τῆς νυκτὸς, γράμματα φέροντα τὸν Ἰνδόν, ἵνα ἐνεγέγραπτο, ἐπειδὴ αὐτὸς προσβάλλῃ τῇ πέτρᾳ, τὸν δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάροις κατὰ τὸ ὅρος μηδὲ ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ ἔχοντα τὸ χωρίον, ὥς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβόλους γίνεσθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 29, section 6, line 2

ἔστε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνειστήκει καρτερὰ μάχῃ τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων ἐς τὴν πρόσβασιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνίσταν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μόγις δὴ ἀμφὶ δειλὴν ἐκράτησαν τῆς παρόδου καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 1, line 3

ἐς δὲ τὴν ὑστεραίαν οἱ τε σφενδονῆται σφενδονῶντες ἐς τοὺς Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχωσμένου καὶ ἀπὸ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα ἀνέστελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομάς τας ἐπὶ τοὺς χωννύοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 2, line 1

Οἱ δὲ Ἰνδοὶ πρὸς τε τὴν ἀδιήγητον τόλμαν τῶν ἐς τὸν γήλοφον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλαγέντες καὶ τὸ χῶμα ξυνάπτον ἥδη ὀρώντες, τοῦ μὲν ἀπομάχεσθαι ἔτι ἀπείχοντο, πέμπαντες δὲ κήρυκας σφῶν παρὰ Ἀλέξανδρον ἐθέλιν ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἴ σφισι σπένδοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 4, line 8

εἵχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ πέτρα ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄπορος γενομένη καὶ ἔθυν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξανδρος καὶ κατεσκεύασε φρούριον, παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πάλαι ἡτομολῇκει ἐς Βάκτρα παρὰ Βῆσσον, Ἀλεξάνδρου δὲ κατασχόντος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνεστράτευέ τε αὐτῷ καὶ πιστὸς ἐς τὰ μάλιστα ἐφαίνετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 1

Αὐτὸς δὲ ὥς ἐπὶ τὸν Ἰνδόν ποταμὸν ἤδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ ὠδοποίει τὸ πρόσω ἰοῦσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτῃ χωρία.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 7, line 5

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἐνταῦθα ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρβάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἴνδοι παρὰ Ἀβισάρῃ ἀποπεφευγότες εἶεν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον νέμεσθαι πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ· καὶ τούτους ἡγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν ἐκέλευσεν ὡς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 8, line 2

εἰσὶ δὲ Ἰνδῶν πολλοὶ κυνηγέται τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπουδῇ ἄμφ’ αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ τότε ἐθήρα ξὺν τούτοις τοὺς ἐλέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται κατὰ κρημνοῦ σφᾶς ῥίψαντες ἐν τῇ διώξει, οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφθέντες ἔφερόν τε τοὺς ἀμβάτας καὶ τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 4, chapter 30, section 9, line 4

καὶ αὐτὰι κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἤγοντο ὡς ἐπὶ τὴν γέφυραν, ἦντινα Ἡφαιστίων καὶ Περδίκκας αὐτῷ ἐξ- ὠκοδομηκότες πάλαι ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 1, line 2
ARRIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦντινα μετὰ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ’ Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὁς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχισμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 3
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἦντινα μετὰ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ’ Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὁς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυδίου ὁρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἦκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχισμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἐξεταστήν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμνημένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 2, line 6

Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νῦσαν πόλιν ὤκισθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διόνυσον δὲ κτίσαι τὴν Νῦσαν ἐπεὶ τε Ἰνδοὺς ἐχειρώσατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος καὶ ὁπότε ἡ ὄθεν ἐπ’ Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν· οὐ γὰρ ἔχω συμβαλεῖν εἰ ὁ Θηβαῖος Διόνυσος [ὁς] ἐκ Θηβῶν ἢ ἐκ Τμώλου τοῦ Λυ-

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

δίου ὀρμηθεὶς ἐπὶ Ἰνδοὺς ἤκε στρατιὰν ἄγων, τοσαῦτα μὲν ἔθνη μάχιμα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλλήσιν ἐπελθόν, οὐδὲν δὲ αὐτῶν ἄλλο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσάμενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ ἔξεταστὴν χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἐκ παλαιοῦ μεμυθευμένων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 5, line 3

Διό- νυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος ἐπὶ θάλασσαν ὀπίσω κατήει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπο- μάχων στρατιωτῶν, οἳ δὴ αὐτῷ καὶ βάκχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τήνδε μνημόσυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἐσόμενον, καθάπερ οὖν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάσῳ ὄρει καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτικας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύσου ἔργα ἀποδειξάμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 1, section 6, line 9

καὶ ἐκ τούτου ἔλευ- θέραν τε οἰκοῦμεν τὴν Νῦσαν καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι καὶ ἐν κόσμῳ πολιτεύοντες· τῆς δὲ ἐκ Διονύσου οἰκίσεως καὶ τότε σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γὰρ οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φυόμενος παρ' ἡμῖν φύεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 2, section 6, line 3

καὶ τοὺς Μακεδόνας ἡδέως τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθέντα (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδῶν χώρᾳ κισσόν, οὐδὲ ἵνα περ αὐτοῖς ἄμπελοι ἦσαν) στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ποιῆσθαι, ὥς καὶ στεφανώσασθαι εἶχον, ἐφυμνοῦντας τὸν Διόνυσόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνα- καλοῦντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 3, line 3

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπμισαδῶν χώραν ὥς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακε- δόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύκασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἔνεκα δόξης, ὥς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 4, line 2

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκεκαυμένας ρόπαλον τεκ- μηριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 3, section 5, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ ὥς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, καταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῷ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίωνος καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα, δύο δὲ τριακοντόρους, καὶ παρὰ Ταξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἦκοντα ἀργυρίου μὲν τάλαντα ἐς διακόσια, ἱερεῖα δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίας, πρόβατα δὲ ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαν- τας δὲ ἐς τριάκοντα· καὶ ἵππεῖς δὲ ἑπτακόσιοι αὐτῷ Ἰνδῶν ἐς ξυμμαχίαν παρὰ Ταξίλου ἦκον· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου, ὅτι αὐτῷ Ταξίλης ἐνδίδωσιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 1

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 1, line 11

τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην, πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῷ ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου ἢ Καυκάσου, καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοὺς ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, καὶ ὅτι δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ ἀμφοτέραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ πέντε τοῦ Ἰστροῦ, καὶ ὅτι Δέλτα ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον καὶ τοῦτο Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν φωνῇ, ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ μάλιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφη.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 3

ἐπεὶ καὶ ὁ Ὑδάσπης καὶ Ἀκεσίνης καὶ Ὑδραώτης καὶ Ὑφασις, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι, τοῦ Ἰνδοῦ δὲ μείονές εἰσιν καὶ πολὺ δὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 2, line 8

Κτησίας μὲν δὴ, εἰ δὴ τῷ ἰκανὸς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν, ἵνα μὲν στενότατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ, τεσσαράκοντα σταδίους <λέγει> ὅτι διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν· τὸ πολὺ δὲ εἶναι αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 3, line 1

Τοῦτον τὸν ποταμὸν τὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἑὼν διέβαινε ξὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ὧν ἐγὼ οὔτε οἴσισι νόμοις διαχρῶνται ἐν τῇδε τῇ συγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἷα ὁ Ἰνδὸς ἢ ὁ Ὑδάσπης ἢ ὁ Γάγγης ἢ οἱ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὐδὲ τοὺς μύρμηκας τοὺς τὸν χρυσὸν σφισιν ἐργαζομένους, οὐδὲ τοὺς γρυῖπας τοὺς φύλακας, οὐδὲ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἥδονῃ μᾶλλον τι πεποιήται ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ὄντων, ὡς τά γε κατ'

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 4, line 4

ἀλλὰ Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ξὺν τούτῳ στρατεύσαντες τὰ πολλὰ ἐξήλεγξαν, ὅσα γε μὴ καὶ αὐτῶν ἐστὶν οἱ ἐψεύσαντο· ἀχρύσους τε εἶναι Ἰνδοὺς ἐξήλεγξαν, ὅσους γε δὴ Ἀλέξανδρος ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε, πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε, καὶ ἥκιστα χλιδῶντας κατὰ τὴν δίαίταν, ἀλλὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷους μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, πεντα- πῆχεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας, καὶ μελαν- τέρους τῶν ἄλλων

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

άνθρώπων, πλὴν Αἰθιοπῶν, καὶ τὰ πολέμια πολὺ τι γενναιοτάτους τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων τῆς Ἀσίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 4, section 5, line 5

τὸ γὰρ Περσῶν τῶν πάλαι, ξὺν οἷς ὀρμηθεὶς Κῦρος ὁ Καμβύσου Μήδους τε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο καὶ ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεστρέψατο, τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα κατέσχευεν, οὐκ ἔχω ἀτρεκῶς ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν ξυμβαλεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 1, line 1

Ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστότατα ἐς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοῦς Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης, δοκίμῳ ἄνδρῳ, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐστὶ καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φύεται καὶ τὸν παράπλουν αὐτὸν τῆς ἔξω θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 4, line 2

ὁ δὲ Καύκασον ἐκάλουν οἱ Ἀλεξάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες, ὥς μὲν λέγεται τὰ Ἀλεξάνδρου αὖξοντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν τοῖς ὅπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος· τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει ὃν τοῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῷ Σκυθικῷ Καυκάσῳ, καθάπερ οὖν αὐτῷ τούτῳ ὁ Ταῦρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ πρότερόν ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο καὶ ὕστερον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται· τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν ἔστω ἐπὶ <τὴν> μεγάλην τὴν πρὸς ἔω τε καὶ Ἰνδοῦς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 5, section 5, line 2

τοὺς οὖν ποταμούς, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντας τοὺς μὲν ὥς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαιῶτιν, τοὺς δὲ ἐς τὴν Ὑρκανίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τοὺς δὲ ὥς ἐπὶ νότον ἄνεμον τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Ἰνδόν τε καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίνην καὶ Ὑδραώτην καὶ Ὑφασιν καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐσβάλλουσιν ἢ εἰς τενάγη ἀναχέμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 3

τῆς δὲ ὥς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῇ αὖ τεμνομένης μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ Μεγασθένης, ὃς ξυνὴν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα, ἐλαχίστην δὲ ὅσην ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὥς πρὸς τὴν ἐντὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 2, line 9

δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμεναι αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξιοι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν.

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 3, line 2
 ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀπηλιώτην ἄνεμον ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ· τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείργειν τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔστε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ ὡς πρὸς ἐσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτεμένεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 6, line 6
 εἰ δὴ οὖν εἷς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι ἐς θάλασσαν προχεόμενοι, ὁπότε ἰλὺν καταφέροιεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων ἔνθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πεδίον τε ἢ πολλή ἐστι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδίον ἔχει προσκεχωσμένον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 7, line 4
 Ἑρμον μὲν γὰρ καὶ Κάϋστρον καὶ Κάϊκόν τε καὶ Μαϊάνδρον ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδιδούσιν οὐδὲ σύμπαντας ξυντεθέντας ἐνὶ τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε <τὸ> τοῦ Νείλου ὕδωρ τοῦ Αἰγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπην ῥέων ἄξιοι ξυμβαλεῖν, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοί γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἴσον ἔρχονται, ὃς μέγας τε εὐθύς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παρα- λαβὼν καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 6, section 8, line 6
 ταῦτά μοι ἐν τῷ παρόντι περὶ Ἰνδῶν τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν ξυγγραφὴν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 7, section 1, line 1
 Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὅπως μὲν ἐποιήθη Ἀλεξάνδρῳ οὔτε Ἀριστόβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν· οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκῶς εἰκάσαι, πότερα πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, καθάπερ οὖν ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς Ξέρξου καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ ὁ Ἰστρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐτῷ· δοκεῖ δ' ἔμοιγε πλοίοις μᾶλλον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, οὐδ' ἂν ἐν τοσῷδε χρόνῳ ἔργον οὕτως ἄτοπον ξυντελεσθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 1, line 2
 Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 2
 ὥς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτῷ θύει κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 3

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς Τάξιλα ἀφίκετο, πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ὑδάσπου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 2, line 7

καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ οἱ τῇδε Ἰνδοὶ φιλίως.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 3

ἦκον δὲ ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀβισάρου πρέσβεις τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν βασιλέως ὃ τε ἀδελφὸς τοῦ Ἀβισάρου καὶ ἄλλοι ξὺν αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι, καὶ παρὰ Δοξάρεως νομάρχου ἄλλοι, δῶρα φέροντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 3, line 8

καὶ ἀπο- δείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν Φίλιππον τὸν Μαχάτα φρουράν τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νόσον· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 4, line 5

ταῦτα ὥς ἔγνων Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολεμοκράτους πέμψας ὀπίσω ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν τὰ πλοῖα ὅσα παρ- εσκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ Ἰνδοῦ ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 8, section 5, line 8

αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ἦν τε δύναμιν ἔχων ἦκεν ἐς Τάξιλα καὶ πεντακισχιλίους τῶν Ἰνδῶν, οὓς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρχοὶ ἦγον, ἦει ὥς ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line 2

ἄλλως τε ἐν μὲν τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἔνθεν περ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὔξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλὴν γε δὴ τοῦ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 9, section 4, line

12

τῷ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰνδικοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν γὰρ ὥρα ἔτους ἣ μετὰ τροπὰς μάλιστα <τὰς> ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος· ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ οὐρανοῦ ἀθρόα τε καταφέρεται ἐς τὴν γῆν τὴν Ἰνδικὴν καὶ αἱ χιόνες αἱ τοῦ Καυκάσου, ἔνθεν περ τῶν πολλῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι, κατατηκόμεναι αὔξουσιν αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμπαλιν ἴσχουσιν ὀλίγοι τε γίνονται καὶ καθαροὶ ἰδεῖν καὶ ἔστιν ὅπου περάσιμοι, πλὴν γε δὴ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου καὶ τυχόν καὶ ἄλλου του· ἀλλ' ὃ γε Ὑδάσπης περατὸς γίνεται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 11, section 3, line

8

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

καὶ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο ἐπὶ στρατο-πέδου τήν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισαδῶν ἱππέας καὶ τῆς φάλαγγος τῶν Μακεδόνων τήν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυ-πέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τάδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πεντακισχιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 12, section 1, line 7

ἐν μέσῳ δὲ τῆς νήσου τε καὶ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, ἵνα αὐτῷ Κρατερὸς ὑπελέλειπτο, Μελέαγρός τε καὶ Ἄτταλος καὶ Γοργίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί τε καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τούτοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κατὰ μέρος, διελόντας τὸν στρατόν, ὅποτε ξυνεχομένους ἤδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς Ἰνδοὺς ἴδοιεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 2, line 6

γνώμην δὲ ἐπεποίητο, ὥς εἰ μὲν προσμίζειαν αὐτῷ οἱ ἀμφὶ τὸν Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἣ κρατήσιν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ προσβαλὼν ἢ ἀπομαχεῖσθαι γε ἔσται τοὺς πεζοὺς ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιγενέσθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς διαβάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν ἔξεσθαι αὐτῶν κατὰ τὴν φυγὴν, ὥς πλείονα ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν φόνον γεγόμενον ὀλίγον ἔτι ὑπολείπεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 3, line 6

Ἀριστόβουλος δὲ λέγει τὸν Πῶρου παῖδα φθάσαι ἀφικόμενον σὺν ἄρμασιν ὥς ἐξήκοντα πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀλέξανδρον τῆς διαβάσεως χαλεπῶς καὶ μηδενὸς εἰργοντος περαιω-θέντα, εἴπερ οὖν καταπηδήσαντες οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν ἀρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώτοις τῶν ἐκβαίνόντων· ἀλλὰ παραλλάξαι γὰρ ξὺν τοῖς ἄρμασι καὶ ἀκίνδυνον ποιῆσαι Ἀλεξάνδρῳ τὴν διάβασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφεῖναι Ἀλέξανδρον τοὺς ἱπποτοξότας, καὶ τραπῆναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς, πληγὰς λαμβάνοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 14, section 4, line 2

οἱ δὲ καὶ μάχην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέσθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ξὺν τῷ παιδὶ τῷ Πῶρου ἀφικμένων πρὸς Ἀλέξανδρον τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἱππέας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 15, section 2, line 1

ὥς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὀξέως ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ξὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἵππῳ· τοὺς δὲ ἐγκλίνειν, ὥς Ἀλέξανδρον τε αὐτὸν κατείδον καὶ τὸ στίφος ἀμφ' αὐτὸν τῶν ἱππέων οὐκ ἐπὶ μετώπου, ἀλλὰ κατ' ἴλας ἐμβεβληκός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 1, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἤδη καθεώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους, ἐπέστησε τοὺς ἰπ-
πέας τοῦ πρόσω, ὡς ἀναλαμβάνειν τῶν πεζῶν τοὺς ἀεὶ προσάγοντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 2, line
1

ὡς δὲ τὴν τάξιν κατεῖδε τῶν Ἰνδῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέφαντες προεβέ-
βληντο καὶ πυκνὴ ἢ φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προ-
άγειν, αὐτὰ ἐκεῖνα ὀκνήσας ἅπερ ὁ Πῶρος τῷ λογισμῷ ξυνθεὶς ταύτῃ ἔταξεν· ἀλλὰ
αὐτὸς μὲν ἅτε ἱποκρατῶν τὴν πολλὴν τῆς ἵππου ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας
τῶν πολέμιων παρήλαυνεν, ὡς ταύτῃ ἐπιθησόμενος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 16, section 4, line
2

Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρας τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν
τοὺς ἱποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὡς ταράξαι τοὺς ταύτῃ ἐφεστηκότας τῶν πολε-
μίων τῇ πυκνότητι τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line
1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε Ἰνδοὶ τοὺς ἰππέας πάντοθεν ξυναλίσσαντες παρίππευον Ἀλεξάν-
δρῳ ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει, καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὡς παρήγγελτο, κατόπιν αὐτοῖς
ἐπεφαίνοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 1, line
4

ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἰνδοὶ ἀμφί- στομον ἠναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν τάξιν τῆς
ἵππου, τὴν μὲν ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον τὴν πολλὴν τε καὶ κρατίστην, οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνόν τε
καὶ τοὺς ἅμα τούτῳ ἐπέστρεφον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 2, line
2

τοῦτό τε οὖν εὐθὺς ἐτάραξε τὰς τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀλέξαν-
δρος ἰδὼν τὸν καιρὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπιστροφῇ τῆς ἵππου ἐπιτίθεται τοῖς καθ'
αὐτόν, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβολὴν ἐδέξαντο τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἰππέων οἱ Ἰνδοί, ἀλλὰ
κατηρ[ρ]άχθησαν ὥσπερ εἰς τεῖχος τι φίλιον τοὺς ἐλέφαντας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 3, line
9

καὶ ἦν τὸ ἔργον οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικός· τά τε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα
ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπη ἐπιστρέψειεν, ἐκεράϊζε καίπερ πυκνὴν οὖσαν τὴν τῶν
Μακεδόνων φάλαγγα, καὶ οἱ ἱππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πεζοῖς ἰδόντες ξυνεστηκὸς τὸ
ἔργον ἐπιστρέψαντες αὐθις καὶ αὐτοὶ ἐπῆλαυνον τῇ ἵππῳ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 4, line
7

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀλεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυνηγμένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῷ ἐς τήνδε τὴν τάξιν καταστᾶσα, ὅπῃ προσπέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξὺν πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 6, line 7

ἀλλ' οἱ μὲν Μακεδόνες, ἅτε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε καὶ κατὰ γνώμην τὴν σφῶν προσφερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπῃ μὲν ἐπιφέροντο εἶκον, ἀποστραφέντων δὲ εἵχοντο ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενοι τὰ πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνων ἐβλάπτοντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 17, section 7, line 8

καὶ οὕτως οἱ μὲν ἵππεῖς τῶν Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατεκόπησαν ἐν τῷ ἔργῳ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ πανταχόθεν ἤδη προσκειμένων σφίσι τῶν Μακεδόνων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 1, line 6

καὶ οὗτοι οὐ μείονα τὸν φόνον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰνδῶν ἐποίησαν, ἀκμήτες ἀντὶ κεκμη- κῶτων τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἐπιγενόμενοι τῇ διώξει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 2, line 1

Ἀπέθανον δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο- δέοντες τῶν δισμυρίων, ἵππεῖς δὲ ἐς τρισχιλίου, τὰ δὲ ἄρματα ξύμπαντα κατεκόπη· καὶ Πώρου δύο παῖδες ἀπέθανον καὶ Σπιτάκης ὁ νομάρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἁρμάτων οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ἱπάρχαι καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατιᾶς τῆς Πώρου ξύμπαντες .

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 5, line 1

Πῶρος δὲ μέγала ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἀποδειξάμενος μὴ ὅτι στρατηγοῦ, ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὥς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατεῖδε καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτωκότας, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πλανωμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολώλεσαν, οὐχ ἥπερ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξάρχων τοῖς ἀμφ' αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπέμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυνεστηκός, ἐς τοσόνδε ἀγωνισάμενος, τετρωμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὦμον, ὃν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχων ἐν τῇ μάχῃ ἀν- εστρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος ἤρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ περιττός ὢν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἁρμονίαν, ὥς ὕστερον καταμαθεῖν θεωμένοις ἦν), τότε δὴ καὶ αὐτὸς ἀπεχώρει ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 6, line 4

πέμπει δὴ παρ' αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην τὸν Ἰνδόν· καὶ Ταξίλης προς- ιπεύσας ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο τῷ ἐλέφαντι ὃς ἔφερε τὸν Πῶρον ἐπιστῆσαι τε ἡξίου τὸ θηρίον, οὐ γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν, καὶ ἀκοῦσαι τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου λόγων.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 18, section 7, line 7

Ἀλέξανδρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πύρῳ χαλεπὸς ἐγένετο, ἀλλ' ἄλλους τε ἐν μέρει ἔπεμπε καὶ δὴ καὶ Μερὸν ἄνδρα Ἰνδόν, ὅτι φίλον εἶναι ἐκ παλαιοῦ τῷ Πύρῳ τὸν Μερὸν ἔμαθεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 2

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πύρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκεν καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὖσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν· καὶ οὕτως αὐτός τε βασιλικῶς κεχηρμένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῷ ἐχρήσατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 3, line 8

τοῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πύρῳ τε καὶ τοὺς ἐπέκεινα τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ Ἰνδοῦς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο ἐπ' ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἡγήμονος μηνὸς Μουνυχιῶνος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 19, section 4, line 3

καὶ τὴν μὲν Νίκαιαν τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδῶν ἐπώνυμον ὠνόμασε, τὴν δὲ Βουκεφάλαν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ Βουκεφάλα τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ, οὐ βληθεὶς πρὸς οὐδενός, ἀλλὰ ὑπὸ καύματος τε καὶ ἡλικίας (ἦν γὰρ ἄμφι τὰ τριάκοντα ἔτη) καματηρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν ξυγκαμὼν τε καὶ συγκινδυνεύσας Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου [ὁ Βουκεφάλας οὗτος], ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 2, line 5

Κρατερὸν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο τὰς πόλεις ἄστινας ταύτῃ ἔκτιζεν ἀναστήσοντά τε καὶ ἐκτειχοῦντά· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὥς ἐπὶ τοὺς προσχώρους τῇ Πύρῳ ἀρχῇ Ἰνδοῦς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 6, line 2

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πύρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 8, line 3

τούτου τοῦ Ἀκεσίνου τὸ μέγεθος μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ ἵνα ἐπέρασεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν τῇ στρατιᾷ τὸ μὲν ῥεῦμα ὁξὺ τοῦ Ἀκεσίνου πέτραις μεγάλαις καὶ ὀξείαις,

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

καθ' ὧν φερόμενον βία τὸ ὕδωρ κυμαίνεσθαι τε καὶ καχλάζειν, τὸ δὲ εὖρος σταδίους ἐπέχειν πεντεκαίδεκα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 20, section 10, line 3

εἴη ἂν οὖν ἐκ τοῦδε τοῦ λόγου ξυντιθέντι τεκμηριουῖσθαι, ὅτι οὐ πόρρω τοῦ ἀληθοῦς ἀναγέγραπται τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅσοις ἐς τεσσαράκοντα σταδίους δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ εὖρος, ἵνα μέσως ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενότατός τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεσθαι· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 1, line 5

Περάσας δὲ τὸν ποταμὸν Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ προστάξας ἐπι- μελεῖσθαι τῆς ὑπολελειμμένης στρατιᾶς τῆς διαβάσεως, οἱ τὸν τε σῖτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἤδη ὑπηκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια πα- ρακομίζειν ἔμελλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 2, line 2

Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἦθη ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς μαχιμωτάτους ἐπι- λεξάμενον καὶ εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας, τούτους δὲ ἀναλαβόντα[ς] ἰέναι παρ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 4, line 2

Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀλέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ὑδραώτην ποταμόν, ἄλλον αὖ τοῦτον Ἰνδὸν ποταμόν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μείονα τοῦ Ἀκεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ ροῦ μείονα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 21, section 5, line 7

ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμπει δούς αὐτῷ μέρος τῆς στρατιᾶς, πεζῶν μὲν φά- λαγγας δύο, ἱππέων δὲ τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δημητρίου ἱππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πώρου τοῦ ἀφεστηκότος χώραν, κελεύσας παραδιδόναι ταύτην Πώρῳ τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ δὴ τινα πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδραώτου ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν νέμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον τῷ Πώρῳ ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 1, line 2

Ἐν τούτῳ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλεξάνδρῳ τῶν αὐτο- νόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τινας καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτούς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, εἰ προσ- ἄγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τὴν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ ἐπενόουν

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ’

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 2, line 8

εἰ προσάγοι τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμορὰ σφισιν <ἔθνη> ὡσαύτως αὐτόνομα, καὶ ταῦτα παρα- καλεῖν ἐς τὸ ἔργον· εἶναι δὲ τήν τε πόλιν ὀχυρὰν πρὸς ἣ ἐπενόουν ἀγωνίσασθαι, Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμότατοί τε καὶ τὰ πολέμια κράτιστοι ἐνομίζοντο, καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι, ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος, καὶ Μαλλοί, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ὀλίγῳ πρόσθεν στρατεύσαντας ἐπ’ αὐτοὺς Πῶρόν τε καὶ Ἀνισάρην ξύν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστήσαντας οὐδὲν πράξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη ἀπελθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 3, line 4

καὶ δευτεραίος μὲν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραῶτου πρὸς πόλιν ἦκεν ἣ ὄνομα Πίμπραμα· τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν Ἀδραϊσταὶ ἐκαλοῦντο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 5, line 6

Ἀλέξανδρος δὲ τό τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὡς μάλιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ ἐφαίνετο παρετάσσετο· καὶ τοὺς μὲν ἵπποτοξότας εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκπέμπει ἐπ’ αὐτούς, ἀκροβολίζεσθαι κελεύσας παριππεύοντας, ὡς μήτε ἐκδρομήν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰνδοὺς πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῷ τὴν στρατιάν καὶ ὡς πληγὰς γίγνεσθαι αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 22, section 7, line 8

καὶ τούτων τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τὰ κέρατα διελὼν παρήγαγεν, ἀπὸ δὲ τῶν πεζῶν τῶν προσγενομένων πυκνοτέραν τὴν ξύγκλεισιν τῆς φάλαγγος ποιήσας αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην παρήγαγεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἰνδῶν ἀμάξας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 1, line 2

Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον προσαγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰνδοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ’ ἐπιβεβηκότες αὐτῶν ἀφ’ ὑψηλοῦ ἠκροβολίζοντο, γνοὺς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ εἴη τῶν ἱππέων τὸ ἔργον καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου πεζὸς ἐπῆγε τῶν πεζῶν τὴν φάλαγγα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 2, line 3

καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰν-

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

δούς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἴνδοι παραταξάμενοι ῥῆον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρει ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὁμῶς ἐξώσθησαν οἱ Ἴνδοι βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 3, line

1

τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς ἐβιάσαντο οἱ Μακε- δόνες τοὺς Ἰνδούς· πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἴνδοι παραταξάμενοι ῥῆον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ πυκνότεροί τε ἐφεστηκότες ἐλάττονι τῷ κύκλῳ καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσαγόντων σφίσιν, ἐν ᾧ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον καὶ κατὰ τὰ δια- λείμματα αὐτῶν ὡς ἐκάστοις προὔχῳρει ἀτάκτως προσέβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὁμῶς ἐξώσθησαν οἱ Ἴνδοι βιασθέντες πρὸς τῆς φάλαγγος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 4, line

5

καὶ Ἀλέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιεστρατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πόλιν ὅσα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἢ φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ στρατοπέδῳ κυκλῶ- σασθαι οὐ δυνατὸς ἐγένετο· κατὰ δὲ τὰ διαλείποντα αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τείχους ἦν, τοὺς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνοὺς οὐ βαθεῖαν οὔσαν τὴν λίμνην καὶ ἅμα εἰκάσας ὅτι φοβεροὶ γενό- μενοι οἱ Ἴνδοι ἀπὸ τῆς προτέρας ἡττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 23, section 6, line

7

αὐτομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νῷ ἔχοιεν αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἴνδοι κατὰ τὴν λίμνην, ἵναπερ τὸ ἐκλιπὲς ἦν τοῦ χάρακος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 4, line

2

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο τοὺς τε ὑπολοί- πους ἐλέφαντας ἅμα οἱ ἄγων καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντα- κισχιλίους, αἳ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυμπεπηγμέναι ἦσαν καὶ προσήγοντο ἤδη τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 5, line

2

καὶ ἀποθνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἑπτακισχιλίους, ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ μυριάδας καὶ ἄρματα τρια- κόσια καὶ ἵπποι πεντακόσιοι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 6, line

8

Θάψας δὲ ὡς νόμος αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας Εὐμενῇ τὸν γραμματέα ἐκπέμπει

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐς τὰς δύο πόλεις τὰς ξυναφεστώσας τοῖς Σαγγάλοις δούς αὐτῶ τῶν ἱππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντα[ς] τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλωσιν καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσται χαλεπὸν <ἐξ> Ἀλεξάνδρου ὑπομένουσιν τε καὶ δεχομένοις φιλίως Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄλλοις τισὶ γενέσθαι τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 4

ὥς δὲ ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε, τὴν χώραν δὲ τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτονόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσασιν προσέθηκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 24, section 8, line 9

καὶ Πῶρον μὲν ζὺν τῇ δυνάμει τῇ ἄμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις αἱ προσκεχωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς, αὐτὸς δὲ ζὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν ποταμὸν προῦχώρει, ὥς καὶ τοὺς ἐπέκεινα Ἰνδοῦς καταστρέψαιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 2, line 1

Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ὑφάσιος εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πολέμια καὶ ἐς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας (πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλούς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω τοῦ ἐπιεικοῦς ἐξηγεῖσθαι), πληθὸς τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοῦς, καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἀνδρεῖα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 25, section 5, line 7

καὶ Αἴγυπτος ζὺν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἀραβίας ἔστιν ἃ καὶ Συρία ἢ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλῶν δὲ ἔχεται καὶ τὸ Σουσίῳν ἔθνος καὶ Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ ὅσων Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ ὅσων δὲ οὐκ ἦρχον, τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου, ὁ Τανάϊς, τὰ πρόσω ἔτι τοῦ Τανάϊδος, Βακτριανοί, Ὑρκάνιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ὑρκανία, Σκύθας τε ἀνεστείλαμεν ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον, ἐπὶ τούτοις μέντοι καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς ἡμετέρας ρεῖ, ὁ Ὑδάσπης διὰ τῆς ἡμετέρας, ὁ Ἀκεσίνης, ὁ Ὑδραώτης, τί ὀκνεῖτε καὶ τὸν Ὑφασιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμετέρᾳ Μακεδόνων τε ἀρχῇ;

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 26, section 2, line 3

καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς συμμαχοῖς τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρρουν ὄντα τῷ Περσικῷ, τὴν δὲ Ὑρκανίαν <θάλασσαν> τῷ Ἰνδικῷ· ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ εἰς Λιβύην περιπλευσθήσεται στόλῳ ἡμετέρῳ τὰ μέχρι Ἡρακλέους Στηλῶν· ἀπὸ δὲ Στηλῶν ἢ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὅροι τῆς

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ταύτη ἀρχῆς οὕσπερ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ θεὸς ἐποίησε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 27, section 7, line 9

σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίοις ἔτι χρήσῃ ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀπέσται· ἐπανελθὼν δὲ αὐτός [τε], εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκ<ε>ίαν καὶ τὴν μητέρα τὴν σαυτοῦ ἰδὼν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καταστησάμενος καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῶον οἶκον κομίσας οὕτω δὴ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον στόλον στέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ’ αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἑὼ ὤκισμένα Ἰνδῶν γένη, εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον, εἰ δέ, ἐπὶ Καρχηδόνα καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδονίων τῆς Λιβύης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 5, chapter 29, section 4, line 4

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς ὁμόρου Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀβισάρου καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἅ μέγιστα παρ’ Ἰνδοῖς καὶ τοὺς παρ’ Ἀβισάρου ἐλέφαντας, ἀριθμὸν ἐς τριάκοντα· Ἀβισάρην γὰρ νόσῳ ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 2, line 1

πρότερον μὲν γε ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰδὼν, μόνῳ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλην Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἀκεσίνου κυάμους πεφυκότας ὁποῖους ἢ γῆ ἐκφέρει ἢ Αἰγυπτία, καὶ [ὁ] ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίνης ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ἔδοξεν ἐξευρεῖν· κέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχάς, ὥς τὸν Νεῖλον ἐνθένδε ποθὲν ἐξ Ἰνδῶν ἀνίσχοντα καὶ δι’ ἐρήμου πολλῆς γῆς ῥέοντα καὶ ταύτη ἀπολλύοντα τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα, ἔπειτα, ὁπόθεν ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας ῥεῖν, Νεῖλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε τῶν ταύτη καὶ

Αἰγυ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 4, line 2

καὶ δὴ καὶ πρὸς Ὀλυμπιάδα γράφοντα ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοίη αὐτῷ ἐξευρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγάς, μικροῖς δὴ τισι καὶ φαύλοις ὑπὲρ τῶν τηλικούτων τεκμαιρό- μενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 1, section 5, line 2

ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέστερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὴ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπι- χωρίων τὸν μὲν Ὑδάσπην τῷ Ἀκεσίνῃ, τὸν Ἀκεσίνην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό τε ὕδωρ ξυμβάλλοντας καὶ τῷ ὀνόματι συγχωροῦντας, τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίστομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέ<ν> τι αὐτῷ προσῆκον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας· τηνικαῦτα δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο <τὸ> ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφὲν ἀφελεῖν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 1, line 4

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφίγμενοι ἦσαν βασιλέα μὲν τῆς ἐαλωκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἑπτὰ μὲν ἔθνων τῶν ξυμπάντων, πόλεων δὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 2, section 3, line 2

Φιλίππῳ δὲ τῷ σατράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἐπὶ Βακτρίου γῆς διαλιπόντι τρεῖς ἡμέρας παρήγγελο ἔπεσθαι ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 1, line 9

καὶ ἐπιβὰς τῆς νεῶς ἀπὸ τῆς πρώρας ἐκ χρυσῆς φιάλης ἔσπενδεν ἐς τὸν ποταμόν, τὸν τε Ἀκεσίνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ὑδάσπῃ, ὄντινα μέγιστον αὖ τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ὑδάσπῃ ἐπέπυστο καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμβολάς, καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὄντινα ὁ Ἀκεσίνης ξὺν τῷ Ὑδάσπῃ ἐμβάλλει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 3

ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθροοὶ ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ηὔξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβαρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 4, line 4

καὶ τῶν ἐρετῶν ὅποτε ἀθροοὶ ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· αἱ τε ὄχθαι, ὑψηλότεραι τῶν νεῶν πολλαχῇ οὔσαι, ἐς στενόν τε τὴν βοήν ξυνάγουσαι καὶ τῇ ξυναγωγῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ηὔξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβαρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 2

ἀντέπεμπον, καὶ που καὶ νάπαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τε ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἱ τε ἵπποι διαφαινόμενοι διὰ τῶν ἱππαγωγῶν πλοίων, οὐ πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ (καὶ γὰρ καὶ

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς στόλον οὐκ ἐμέμνηντο γενέσθαι ναυτικόν), ἔκπληξιν παρείχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παρα- γενόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐφωμάρτουν, ἐς ὅσους δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοή τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκετο, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεον καὶ ξυνείποντο ἐπάδοντες βαρβα- ρικῶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 3, section 5, line 5
φιλωδοὶ γάρ, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, Ἰνδοὶ καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου ἔτι καὶ τῶν ἅμα Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν Ἰνδῶν γῆν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 2, line 5
προσορμιζόμενος δὲ ὅπῃ τύχοι ταῖς ὄχθαις τοὺς προσοικοῦντας τῷ Ὑδάσπῃ Ἰνδοὺς τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο- λογίαις παρελάμβανεν, ἤδη δὲ τινὰς καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας βίᾳ κατεστρέψατο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 4, section 3, line 3
αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ τὴν Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδρακῶν γῆν σπουδῇ ἔπλει, πλεί- στους τε καὶ μαχιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν πυνθανόμενος καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο αὐτῷ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀποτεθεῖσθαι εἰς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πόλεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωκέναι διὰ μάχης ἰέναι πρὸς αὐτόν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 1, line 5
Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τοὺς ὑπασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας καὶ τῶν πεζεταίρων καλου- μένων τὴν Πείθωνος τάξιν καὶ τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμίσεας διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μαλλοὺς ἤγεν, ἔθνος Ἰνδικὸν Ἰνδῶν τῶν αὐτονόμων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 6, section 4, line 5
ὡς δὲ τάχιστα οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκαν μὲν τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει τῶν Μαλλῶν, οἱ ξυμπεφευγότες ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ- σας, ἔργου δὲ μὴ ἔχεσθαι ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός, ὡς μηδὲ ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ὅτι προσάγει ἤδη Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ προσέβαλλεν τῷ τείχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 7, section 6, line 3
εἵχετό τε ἤδη ἡ ἄκρα, καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέθνησκον, οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 4, line 4
ἀλλὰ καὶ ταύτην ἐξέλι- πον οἱ Ἰνδοὶ ὡς προσάγοντα Ἀλέξανδρον ἔμαθον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 6, line 5
ὡς δὲ κατείδον ἱππέας μόνους, ἐπι- στρέψαντες οἱ Ἰνδοὶ καρτερῶς ἐμάχοντο πλη- θος ὄντες ἐς πέντε μυριάδας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 1

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐποιεῖτο ἐς κύκλους παριππεύων, ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἦει τοῖς Ἰνδοῖς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 8, section 7, line 5

καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὁμοῦ σφισι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων ἀποστρέψαντες ἤδη προτροπάδην ἔφευγον ἐς πόλιν ὀχυρωτάτην τῶν πλησίων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 1, line 4

καὶ ἐν τούτῳ οὐ δεξά-μενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 4, line 3

ἣδη τε πρὸς τῇ ἐπάλλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα τοὺς μὲν ὥθει εἴσω τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν, τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείνας γε-γυμνῶκει τὸ ταύτῃ τείχος· καὶ οἱ ὑπασπισταὶ ὑπέρφοβοι γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως σπουδῇ ὠθούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλί-μακα συντρίβουσιν αὐτήν, ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κάτω ἔπεσον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἄπορον ἐποίησαν τὴν ἄνοδον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 5, line 3

Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους στάς κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίων πύργων ἐβάλλετο, οὐ γὰρ πελάσαι γε ἐτόλμα τις αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ πόρρῳ τούτων γε ἐσακοντιζόντων (ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκεχωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τείχος), δηλὸς μὲν ἦν Ἀλέξανδρος ὢν τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμ-πρότητι καὶ τῷ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔγνω δὲ ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κινδυνεύσει μηδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἀποδεικνύμενος, καταπηδήσας δὲ εἴσω τοῦ τείχους τυχὸν μὲν αὐτῷ τούτῳ ἐκπλήξει τοὺς Ἰνδούς, εἰ δὲ μή, καὶ κινδυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ τοῖς ἔπειτα πυθέσθαι ἄξια ἐργάσμενος οὐκ ἀσπουδεῖ

ἀποθανεῖ-

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 9, section 6, line 3

ἔνθα δὲ ἐρεισθεῖς πρὸς τῷ τείχει τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας ἐλθόντας καὶ τὸν γε ἡγεμόνα τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ θρασύτερον παίσας τῷ ξίφει ἀποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα λίθῳ βαλὼν ἔσχε καὶ ἄλλον λίθῳ, τὸν δὲ ἐγγυτέρῳ προσάγοντα τῷ ξίφει αὖθις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 1, line

1

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἔκτεινον τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπ-ελείποντο, οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπί-δος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γιγνώσκοντες βιώσιμον ὄντα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 11, section 3, line

3

Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνει αὐτονόμῳ Ἰνδικῷ ξυνέβη, καὶ ἡ τε πόλις Μαλλῶν ἦν καὶ

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

οἱ βαλόντες Ἀλέξανδρον Μαλλοί, οἳ δὴ ἐγνώ-
κεσαν μὲν ξυμμίξαντες τοῖς Ὀξυδρά-
καις οὕτω δια-
γωνίζεσθαι, ἔφθη δὲ διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ’ αὐτοὺς ἐλάσας πρὶν τινα
ὠφέλειαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ὀξυδρα-
κῶν γενέσθαι ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωφελεῖσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 13, section 3, line
10

οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλλος ἄλλοθεν, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος
αὐτῆς ἀπτόμενοι, οἱ δὲ καὶ ἰδεῖν ἐγγύθεν καὶ τι καὶ ἐπευφημήσαντες ἀπελθεῖν· οἱ δὲ
ταινίαις ἔβαλλον, οἱ δὲ ἄνθεσιν, ὅσα ἐν τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν γῇ παρεῖχε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 1, line
6

Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέ-
σβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ
νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐ-
τοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ’ Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος
καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 2, line
5

συγγνωστὰ δὲ ἀμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλα παρ’ αὐτὸν πρεσβευσά-
μενοι· ἐπιθυ-
μεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἢν-
τινα ἐλευ-
θερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον·
εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέ-
χει, σατράπην τε ἀναδέξεσθαι, ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς
Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 3, line
4

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιτο, ἀντὶ
ὁμήρων καθεῖξιν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξιν ἔστ’ ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς
τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line
1

Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόσμητο καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος
πολλὰ προσενεναυπή-
γητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἱππέας ἑπτα-
κοσίους καὶ χιλίους, τῶν ψιλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους,
ὀλίγον μὲν τι τῷ Ὑδραῶτῃ ποταμῷ κατέπλευσεν, ὥς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῶτης τῷ
Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσίνης κρατεῖ τοῦ Ὑδραῶτου [ἐν] τῇ ἐπωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην
αὐτῷ ἔπλει, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυμβολὴν τοῦ Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἤκεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line
2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

τέσσαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοὶ καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ξυμβάλλουσιν, οὐ ξὺν τῇ σφετέρᾳ ἑκάστος ἐπω- νυμία, ἀλλὰ ὁ Ὑδά- σπης μὲν ἐς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβάλλει, ἐμβαλὼν δὲ τὸ πᾶν ὕδωρ Ἀκεσίνην παρέχεται καλοῦ- μενον· αὐθις δὲ ὁ Ἀκεσίνης οὗτος ξυμβάλλει τῷ Ὑδραῶτι, καὶ παραλαβὼν τοῦτον ἔτι Ἀκεσίνης ἐστί· καὶ τὸν Ὑφασιν ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλαβὼν τῷ αὐ- τοῦ δὴ ὀνόματι ἐς τὸν Ἰνδὸν ἐμβάλλει· ξυμβαλὼν δὲ συγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 14, section 5, line 10

ἔνθεν δὴ ὁ Ἰνδὸς πρὶν ἐς τὸ Δέλτα σχισθῆναι οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν σταδί- ους ἔρχεται καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν τυχόν, ἵνα περ λιμνάζει μάλλον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 2

Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ξυμβολαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ Ἰνδοῦ προσέμενεν ἔστε ἀφίκετο αὐτῷ ξὺν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας καταστρεψάμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστανῶν ἔθνος αὐτόνομον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 7

ἐν τούτῳ δὲ ἄλλαι τε προσγίγονται Ἀλεξάνδρῳ τριακόντοροι καὶ πλοῖα στρογ- γύλα ἄλλα, ἃ δὴ ἐν Ξάθοις ἐναυπηγήθη αὐτῷ, καὶ <Σόγδοι> ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐ- τόνομον προσεχώρησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 1, line 8

καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτου γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ, πρέσβεις ἦκον, ἐνδι- δόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 2, line 3

Φιλίππῳ μὲν δὴ τῆς σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμβολὰς τοῦ τε Ἀκεσί- νου καὶ Ἰνδοῦ καὶ ἀπολείπει ξὺν αὐτῷ τοὺς τε Θρᾶκας πάντας καὶ ἐκ τῶν τάξεων ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοὶ ἐφαίνοντο, πόλιν τε ἐνταῦθα κτίσαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ τῇ ξυμβολῇ τοῖν ποταμοῖν, ἐλπίσας μεγάλην τε ἔσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώπους, καὶ νεωσοίκους ποιηθῆναι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 3

Ἐνθα δὴ διαβιβάσας Κρατερόν τε καὶ τῆς στρα- τιᾶς τὴν πολλὴν καὶ τοὺς ἐλέφαν- τας ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπορώτερα τε ταύτῃ τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρατιᾷ βαρεῖα ἐφαίνετο καὶ τὰ ἔθνη τὰ προσοικοῦντα οὐ πάντῃ φίλια ἦν, αὐτὸς κατέπλει ἐς τῶν Σόγδων τὸ βασίλειον.

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 4, line 9

τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ Ἀκεσίνου χώρας ἔστε ἐπὶ θάλασσαν σατράπην ἀπέδειξε[ν Ὀξυάρτην καὶ] Πείθωνα ξὺν τῇ παραλίᾳ πάσῃ τῆς Ἰνδῶν γῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 5, line 4

Καὶ Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐθις ξὺν τῇ στρατιᾷ [διὰ τῆς Ἀραχωτῶν καὶ Δραγγῶν γῆς], αὐτὸς δὲ κατέπλει ἐς τὴν Μουσικανοῦ ἐπικράτειαν, ἦντινα εὐδαιμονεστάτην τῆς Ἰνδῶν γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπὼ οὔτε ἀπηντῆκει αὐτῷ Μουσικανὸς ἐνδιδοὺς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει, οὐδὲ τι οὔτε αὐτὸς ἐπεπόμφει ἅ δὴ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκός, οὔτε τι ἡτῆκει ἐξ Ἀλεξάνδρου.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 15, section 6, line 7

οὕτω δὴ ἐκπλαγεῖς κατὰ τάχος ἀπῆντα Ἀλεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλείστου ἄξια παρ' Ἰνδοῖς κομίζων καὶ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἄγων καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν ἐνδιδοὺς καὶ ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀλεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν ὧν τις δέοιτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 2, line 7

ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἅμα οἱ ἦγε· καὶ <αῖ> ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἰ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐνεδίδοντο ἐπιόντι οὐδὲ τις ἐτρέπετο ἐς ἀλκήν· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ πάντες ἐδεδούλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 3, line 1

Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμβον αὐτῷ ἦγε τῶν ὀρειῶν Ἰνδῶν σατράπην ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντα, ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐπύθετο καὶ τῆς χώρας τῆς ἐαυτοῦ ἄρχοντα· τὰ γὰρ πρὸς Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 2

ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀποστᾶσαν εἶλεν καὶ τῶν Βραχμάνων, οἳ δὴ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν, ὅσοι αἵτιοι τῆς ἀποστάσεως ἐγένοντο ἀπέκτεινεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 16, section 5, line 4

ὕπερ ὧν ἐγὼ τῆς σοφίας, εἰ δὴ τίς ἐστιν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ συγγραφῇ δηλώσω.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 2, line 7

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Πατάλων τῆς χώρας ἄρχων, ὃ δὴ τὸ Δέλτα ἔφην εἶναι τὸ πρὸς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποιούμενον, μεῖζον ἔτι τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ οὗτος τὴν τε χώραν αὐτῷ ἐνεδίδου πᾶσαν καὶ αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτρεψεν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 17, section 4, line 5

.... Ἡφαιστίων ἐπετάχθη, Πείθωνα δὲ τοὺς τε ἱππακοντιστὰς ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας ἐς τὴν ἐπέκεινα ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβιβάσας, οὐχ ἥπερ Ἡφαιστίων τὴν στρατιὰν ἄγειν ἤμελλε, τάς τε ἐκ- τετειχισμένας ἤδη πόλεις ξυνοικίσαι ἐκέλευσε καὶ εἰ δὴ τινα νεωτερίζοιτο πρὸς τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν καὶ ταῦτα ἐς κόσμον καταστήσαντα ξυμβάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάταλα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 2, line 1

Περὶ δὲ τοῖς Πατάλοις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ ἐς <δύο> ποταμοὺς μεγάλους, καὶ οὗτοι ἀμφοτέρω- τεροι σώζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 4, line 2

οὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφεύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοί, ἀπορώτερα τὰ τοῦ κατάπλου ἦν· χειμῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑστεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ὁ ἄνεμος τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίος κοῖλόν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσται τῶν νεῶν, τῶν δὲ τριακοντόρων ἔστιν αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 18, section 5, line 4

καὶ τῶν ψιλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὄχθης χώραν ξυλ- λαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐξηγοῦντο αὐτῷ τὸν πόρον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 19, section 5, line 1

αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλει, ὥς μὲν ἔλεγεν, ἀπιδεῖν εἴ πού τις χώρα πλησίον ἀνίσχει ἐν τῷ πόντῳ, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐχ ἥκιστα ὥς πεπλευκέναι τὴν μεγάλην τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 1, line 9

Ἡφαιστίων μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτειχισμὸν τε τοῦ ναυστάθμου καὶ τῶν νεωσοίκων τὴν κατασκευὴν· καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα ἐπενόει στόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Πατάλοις, ἵναπερ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 2, line 1

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον στόμα τοῦ Ἰνδοῦ κατ- ἐπλει αὖθις ἐς τὴν μεγάλην θά-
λασσαν, ὡς καταμαθεῖν, ὅπη εὐπορωτέρα ἢ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς τὸν πόντον γίγνεται·
ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακο-
σίους καὶ χιλίους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 20, section 4, line
3

προσορμισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην ἵναπερ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγοῦντο, τῶν μὲν
στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ καὶ τοὺς κερκούρους ξύμ-
παντας, αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ
Ἰνδοῦ καὶ προελθὼν καὶ ταύτῃ ἐς τὴν θάλασσαν εὐπορωτέραν τε κατέμαθεν τὴν ἐπὶ
τάδε τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολὴν καὶ αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ καὶ τῶν ἱππέων τινὰς
ἅμα οἱ ἔχων παρὰ θάλασσαν ἦει στα- θμοὺς τρεῖς, τὴν τε χώραν ὅποια τίς ἐστιν ἢ ἐν
τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος καὶ φρέατα ὀρύσσεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεύε-
σθαι οἱ πλεόντες.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 21, section 3, line
11

ἐκεῖθεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπι- στῶν τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας καὶ τῶν
πεζε- ταίρων καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐταιρικῆς τό τε ἄγλημα καὶ
ἵλην ἀφ' ἐκάστης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἱπποτοξότας ξύμπαντας ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐς ἀριστερὰ ἐτράπετο, ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὡς κατὰ τὸν παράπλουν ἄφθονα εἶη τῇ
στρατιᾷ τῇ παραπλευούσῃ, καὶ ἅμα ὡς τοῖς Ὠρεΐταις τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐτονόμοις ἐκ
πολλοῦ οὖσιν ἄφνω ἐπιπείσειν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιὰν
ἐπέπρακτο.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 2, line
5

οὐ μὴν ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ταύτῃ ἐλθεῖν, τοῦτο
μὲν μόνος Νέαρχος λέγει ὧδε, ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι οὕτω τις πρόσθεν διελθὼν
ταύτῃ ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σεμίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 24, section 3, line
2

ἐλθεῖν γὰρ δὴ καὶ Κῦρον ἐς τοὺς χώρους τούτους ὡς ἐσβαλοῦντα ἐς τὴν Ἰνδῶν
γῆν, φθάσαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐρημίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀπολέσαντα τὴν
πολλὴν τῆς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 25, section 4, line
4

ὔεται γὰρ ἡ Γαδρωσίων γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐτησίων, καθάπερ οὖν καὶ ἡ Ἰνδῶν γῆ,
οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων, ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵναπερ προς- φέρονται τε αἱ νεφέλαι ἐκ
τοῦ πνεύματος καὶ ἀνα- χέονται, οὐχ ὑπερβάλλουσαι τῶν ὀρῶν τὰς κορυφάς.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 3

ἤδη τε ἐπὶ Καρμανίας προῦ- χώρει ὁ βασιλεὺς καὶ ἀγγέλλεται αὐτῷ Φίλιππον τὸν σατράπην τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπιβουλευθέντα πρὸς τῶν μισθοφόρων δόλῳ ἀποθανεῖν, τοὺς δὲ ἀποκτείναντας ὅτι οἱ σωματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μακεδόνες τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες ἀπέκτειναν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 27, section 2, line 8

ταῦτα δὲ ὥς ἔγνω, ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδοὺς παρὰ Εὐδαμόν τε καὶ Ταξίλην ἐπιμελεῖσθαι τῆς χώρας τῆς πρόσθεν ὑπὸ Φιλίππῳ τεταγμένης ἔστ' ἂν αὐτὸς σατράπην ἐκπέμψῃ ἐπ' αὐτῆς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 2, line 2

Ἦδη δέ τινες καὶ τοιάδε ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἐμοὶ λέγοντες, ὥς συζεύξας δύο ἀρμαμάξας κατακεί- μενος ζὺν τοῖς ἐταίροις καταυλούμενος τὴν διὰ Καρ- μανίας ἦγεν, ἢ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐστεφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶπετο, προῦκειται δὲ αὐτῇ σῖτά τε καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφὴν παρὰ τὰς ὁδοὺς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν Καρμανίων, καὶ ταῦτα πρὸς μίμησιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπεικάσθη Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου λόγος ἐλέγετο καταστρεψάμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον οὕτω τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν, καὶ Θριάμβόν τε αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸν Διόνυσον καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τούτῳ θριάμβους.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 3, line 3

ἀλλὰ ἐκεῖνα ἤδη Ἀριστοβούλῳ ἐπόμενος συγγράφω, θῆσαι ἐν Καρμανίᾳ Ἀλέξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρωσίων, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμνικόν· καταλέξαι δὲ καὶ Πευκέσταν ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἤδη μὲν ἐγνωκότες σατράπην κατα- στήσαι τῆς Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατρα- πείας μηδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἐπτὰ εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀντέου, Ἡφαι- στίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθοκλέους, Ἀρι- στόνουν Πεισαίου, τούτους μὲν Πελλαίους, Περδίκκαν

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 28, section 6, line 4

τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐθις ἐκπερι- πλεύσοντα ἔστε ἐπὶ τὴν Σουσιανῶν τε γῆν καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐτῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγρητος, ταῦτα ἰδία ἀναγράψω αὐτῷ Νεάρχῳ ἐπόμενος, ὥς καὶ τήνδε εἶναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνικὴν τὴν συγγραφὴν.

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 6, chapter 29, section 2, line 3

ὥς δὲ ἐπὶ τοῖς ὅροις ἦν τῆς Περσίδος, Φρασαόρτην μὲν οὐ κατέλαβε σατραπεύοντα ἔτι (νόσω γὰρ τε- τελευτηκῶς ἐτύγχανεν ἐν Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος), Ὀρξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος, οὐ πρὸς Ἀλεξ- άνδρου κατασταθείς, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ὄντος ἄλλου ἄρχοντος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 2, line 1
ARPIANOY ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθος λαμβάνει αὐτὸν κατα- πλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς ἐς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὴν ταύτη θάλασσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 1, section 5, line 2

καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὗς κατα- ληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαιθρίους ἐν λειμῶνι, ἵναπερ αὐτοῖς διατριβαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 2, line 4

ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν <τῶν> Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο ξυν- εῖναί τινα οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλεξάνδρον ἦξειν οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα, ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅτι οὔτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου, ἔχει<v> γάρ οἱ εὖ τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὁρᾷν τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 2, section 4, line 1

οὔτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς ὅτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὔτε αὖ δεδιέναι, ὅτου κρατοίη ἐκεῖνος, ἔστιν οὗ εἴργεσθαι· ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξ- αρκεῖν φέρουσαν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλ- λαγήσεσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 5

αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναί γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κοιμισθῆναι φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν νόμῳ καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 3, line 6

οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ αὐτῶν ἐπαινοί.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 3, section 6, line 8
ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεΐα
πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές, [ὅτι] ὥς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον
γνώμη ἀνθρώ- πινῃ ὃ τι περ ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 4, section 2, line 4
πολλὰ μὲν δὴ ἐπεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατεχόντων τὰς χώρας ὅσαι δορίκτητοι πρὸς
Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο ἐς τε τὰ ἱερὰ καὶ τάφους καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρό-
νιος ὁ εἰς Ἰνδοὺς στόλος ἐγεγένητο τῷ βασιλεῖ καὶ οὐ πιστὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν
αὐτὸν ἐκ τοσῶνδε ἐθνῶν καὶ τοσῶνδε ἐλεφάντων, ὑπὲρ τὸν Ἰνδόν τε καὶ Ὑδάσπην καὶ
τὸν Ἀκεσίνην καὶ Ὑφασιν φθειρόμενον.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 5, line 2
καὶ ἐστεφάνωσε χρυσοῖς στεφάνοις τοὺς ἀνδραγαθίᾳ διαπρέποντας, πρῶτον μὲν
Πευκέσταν τὸν ὑπερασπίσαντα, ἔπειτα Λεοννάτον, καὶ τοῦτον ὑπερασπίσαντα, καὶ
διὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς κινδύ- νους καὶ τὴν ἐν Ὠροῖς νίκην γενομένην, ὅτι παραταξά- μενος
σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτερί- ζοντας τῶν τε Ὠρειῶν καὶ τῶν
πλησίον τούτων ὠκισμένων τῇ τε μάχῃ ἐκράτησε καὶ τὰ ἄλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν
Ὠροῖς κοσμήσαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 5, section 6, line 2
ἐπὶ τούτοις δὲ Νέαρχον ἐπὶ τῷ περίπλῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς κατὰ τὴν μεγά- λην
θάλασσαν ἐστεφάνωσε· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἤδη ἀφιγμένος ἐς Σοῦσα ἦν· ἐπὶ τούτοις
δὲ Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς νεῶς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡφαιστίωνα καὶ τοὺς
ἄλλους τοὺς σωματοφύλακας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 9, section 8, line 6
σατράπας τοὺς Δαρείου τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν
Αἰολίδα πᾶσαν καὶ Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδοὺς, καὶ Μίλητον εἶλον πολιορκίᾳ·
τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγαθὰ, ὅσα ἀμαχεῖ ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἢ τε κοίλῃ Συρία
καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὑμέτερον κτῆμά εἰσι, καὶ Βαβυλῶν καὶ
Βάκτρα καὶ Σοῦσα ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ τὰ
Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἔξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς
ταξιάρχαι.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 6, line 6

βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἱκοι ἀπαγ- γείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν
Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, καταστρε-
ψάμενον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους
καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, ὑπερβάντα δὲ
τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὀξον τε ποταμὸν καὶ Τάναϊν,

5.58. ARRIAN OF NICOMEDIA

ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 3

Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθυαίους καὶ Χορας- μίους καὶ Ὑρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν, υπερβάντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περάσαντα Ὅξον τε ποταμόν καὶ Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἴχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 10, section 7, line 8

Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν Ὑδάσπην καὶ τὸν Ἀκεσίνην καὶ τὸν Ὑδραώτην, καὶ τὸν Ὑφασιν δια- περάσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωσίας τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἧ οὐδεὶς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ Καρμανίαν ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν Ὠρει- τῶν γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὥς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἴχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 2, line 5

πόθος γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν καλουμένην ποῖα τινὶ ξυμβάλλει θαλάσση, πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ Εὐ- ξείνου ἢ ἀπὸ τῆς ἐώας τῆς κατ' Ἰνδοὺς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη θάλασσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν Ὑρκάνιον, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Περσικὸν ἐξεῦρε, τὴν Ἐρυθρὰν δὲ καλουμένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς μεγάλης θαλάσσης.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 16, section 3, line 6

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

οὐ γάρ πω ἐξεύρηντο αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, καίτοι ἐθνῶν τε αὐτὴν <περι>οικούντων οὐκ ὀλίγων καὶ ποταμῶν πλοίμων ἐμβαλλόντων ἐς αὐτήν· ἐκ Βάκτρων μὲν Ὁξος, μέγιστος τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν, πλήν γε δὴ τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν θάλασσαν, διὰ Σκυθῶν δὲ Ἰαξάρτης· καὶ τὸν Ἀράξην δὲ τὸν ἐξ Ἀρμενίων ῥέοντα ἐς ταύτην ἐσβάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 1, line 5

Ἐπεὶ καὶ τοῖόνδε τινὰ λόγον Ἀριστόβουλος ἀνα- γέγραφεν, Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀμφιπολίτην τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξάνδρου, στρατηγὸν τῆς στρατιᾶς ἦν παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλῶνος σατράπῃ ἀπέλιπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ συνέμιξεν ἐπανιόντι αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν, ὀρώντα πικρῶς τιμωρούμενον τοὺς σατράπας ὅσοι ἐπ' ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ χώρα τεταγμένοι ἦσαν, ἐπιστεῖλαι Πειθαγόρῃ τῷ ἀδελφῷ, μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πειθαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγχχνων μαντείας, μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς σωτηρίας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 18, section 6, line 1

καὶ μὲν δὴ καὶ ὑπὲρ Καλάνου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τοῖόςδε τις ἀναγέγραπται λόγος, ὁπότε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦι ἀποθανούμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους ἐταίρους ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐθελῆσαι προς- ελθεῖν ἀσπασόμενον, ἀλλὰ φάναι γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν ἀσπάζεταιται.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 19, section 1, line 5

Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὅτων μὲν ἕκαστοι πρεσ- βευόμενοι οὐκ ἀναγέγραπται, δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανοφάντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπαινούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδι- καῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 6

Λόγος δὲ κατέχει ὅτι ἤκουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμᾶν θεοῦς, τὸν Οὐρανόν τε καὶ τὸν Διόνυσον, τὸν μὲν Οὐρανὸν αὐτόν τε ὀρώμενον καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷς ἔχοντα τά τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' οὗτου μεγίστη καὶ φανοτάτη ὠφέλεια ἐς πάντα ἤκει τὰ ἀνθρώπεια, Διόνυσον δὲ κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς στρατιᾶς.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 1, line 10

οὐκ οὐκ ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἂν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεόν, οὐ φαυλότερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον, εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπι- τρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 2, line 7

5.59. NICOLAUS OF DAMASCUS

τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτόν, ὅτι ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτόν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμωμον τέμνεσθαι, οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι νάρδον αὐτόματοι ἐκφέρουσι· τό <τε> μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάττων ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ ἢ τῆς Ἰνδικῆς αὐτῷ ἐξηγγέλλετο, καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκεῖσθαι πολλάι, καὶ λιμένες πανταχοῦ τῆς χώρας ἐνεῖναι, οἳ παρασχεῖν μὲν ὄρμους τῷ ναυτικῷ, παρασχεῖν δὲ καὶ πόλεις ἐνοικισθῆναι καὶ ταύτας γενέσθαι εὐδαίμονας.

Flavius Arrianus Hist., Phil., Alexandri anabasis Book 7, chapter 20, section 8, line 8

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶσαν ἔστε ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον τὸν καθ' Ἡρώων πόλιν· οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν, καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύσας τὴν Ἀράβων γῆν· ἀλλ' ἀναστρέψας γὰρ παρ' Ἀλέξανδρον ἐξήγγειλεν τὸ μέγεθος τε τῆς χερρονήσου θαυμαστόν τι εἶναι καὶ ὅσον οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδῶν γῆς, ἄκραν τε ἀνέχειν ἐπὶ πολὺ τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ καὶ τοὺς σὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς πλέοντας, πρὶν ἐπικάμψαι ἐς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ πόρρω ἀνατείνουσιν ἰδεῖν τε καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν ἐς αὐτήν, καὶ Ὀνησικρίτῳ τῷ κυβερνήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρχος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκώλυσεν, ὥς ἐκπεπλεύσας τὸν κόλπον τὸν Περσικόν ἔχοι ἀπαγγεῖλαι Ἀλεξάνδρῳ ἐφ' οἷσιν πρὸς αὐτοῦ ἐστάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ πλεῦσαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐστάλθαι, ἀλλ'

5.59 Nicolaus of Damascus

5.59.1 About

Nicolaus of Damascus (Greek: Νικόλαος Δαμασκηνός, Nikolāos Damaskēnos) was a Greek[1] historian and philosopher who lived during the Augustan age of the Roman Empire. His name is derived from that of his birthplace, Damascus. He was born around 64 BC.[2]

He was an intimate friend of Herod the Great, whom he survived by a number of years. He was also the tutor of the children of Antony and Cleopatra (born in 40 BC), according to Sophronius.[3] He went to Rome with Herod Archelaus.[4]

His output was vast, but is nearly all lost. His chief work was a universal history in 144 books. He also wrote an autobiography, a life of Augustus, a

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

life of Herod, some philosophical works, and some tragedies and comedies.⁵⁸
(from Wikipedia)

One of the most famous passages is his account of an embassy sent by an Indian king "named Pandion (Pandyan kingdom?) or, according to others, Porus" to Augustus around AD 13. He met with the embassy at Antioch. The embassy was bearing a diplomatic letter in Greek, and one of its members was a sramana who burnt himself alive in Athens to demonstrate his faith. The event made a sensation and was quoted by Strabo[13] and Dio Cassius.[14: 54.9] A tomb was made to the sramana, still visible in the time of Plutarch, which bore the mention "ΖΑΡΜΑΝΟΧΗΓΑΣ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ" ("The sramana master from Barygaza in India"): [Quotation of Strabo *Geographica* 15.1.72–73.] ... This accounts suggests that it may not have been impossible to encounter an Indian religious man in the Levant during the time of Jesus. (From Wikipedia)

5.59.2 Indian embassy to Augustus

Story preserved in Strabo.

(72) προσθείη δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.
(73) Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλέον· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν ὅτι Πῶρος εἴη ὁ γράψας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἴη δίοδόν τε παρέχειν ὅπῃ βούλεται καὶ συμπράττειν ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε ἐρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφηρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν πέρδικά τε μείζω γυπὸς. συνῆν δέ, ὥς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτόν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κατοπραγία ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων,

58. From Wikipedia.

5.60. AUGUSTUS

τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πρά-
ξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μή τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζοντι συμπέσοι·
καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλέσθαι γυμνὸν λίπ' ἀληλιμμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ
τὴν πυράν· ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ “Ζαρμανοχηγᾶς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργό-
σης κατὰ “τὰ πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται.” (Strabo
Geographica 15.1.72–73)

59

See also the Dio Cassius version of this (54.9).

5.60 Augustus

5.60.1 Res gestae

As published in the Loeb Classical Library, 1924.⁶⁰

5.60.1.1 Latin

(31) Ad me ex India regum legationes saepe missae sunt, nunquam antea visae 51
apud quemquam Romanorum ducem. § Nostram amicitiam petierunt 52 per legatos
Bastarnae Scythaeque et Sarmatarum qui sunt citra flumen 53 Tanaim et ultrá reges,
Albanorumque rex et Hibérorum et Medorum.

5.60.1.2 Greek

As published in the Loeb Classical Library, 1924.⁶¹ (31) Πρὸς ἐμὲ ἐξ Ἰνδίας βα-
σιλέων πρεσβεῖαι πολλάκις ἄπε στάλησαν, οὐδέποτε πρὸ τούτου χρόνου ὀφθεῖσαι
παρὰ 18 Ῥωμαίων ἡγεμόνι. § Τὴν ἡμετέραν φιλίαν ἠξίωσαν διὰ πρέσβεων § Βαστάρ-
ναι καὶ Σκύθαι καὶ Σαρμα τῶν οἱ ἐπιτάδε ὄντες τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ καὶ οἱ πέραν
δὲ βασιλεῖς, καὶ Ἀλβανῶν δὲ καὶ Ἰβήρων καὶ Μήδων βασιλεῖς.

5.60.1.3 English

(31) Embassies were often sent to me from the kings of India, a thing never seen
before in the camp of any general of the Romans. Our friendship was sought, through

59. Strabo text from Meineke (1877).

60. http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Augustus/Res_Gestae/1*.html.

61. http://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Augustus/Res_Gestae/1*.html.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ambassadors, by the Bastarnae and Scythians, and by the kings of the Sarmatians who live on either side of the river Tanais, and by the king of the Albani and of the Hiberi and of the Medes.

5.61 Aretaeus of Cappadocia

Aretaeus (Ἀρεταῖος), is one of the most celebrated of the ancient Greek physicians, of whose life, however, few particulars are known. There is some uncertainty regarding both his age and country, but it seems probable that he practised in the 1st century CE, during the reign of Nero or Vespasian. He is generally styled "the Cappadocian" (Καππαδόξ). (From Wikipedia.⁶²)

Aretaeus Med., De causis et signis acutorum morborum (lib. 2) (0719: 002) "Aretaeus, 2nd edn.", Ed. Hude, K. Berlin: Akademie-Verlag, 1958; Corpus medicorum Graecorum, vol. 2.

Aretaeus Med., De curatione acutorum morborum libri duo Book 2, chapter 10, section 4, line 4

τοιγαρῶν καὶ τοῖσι προσθέτοισι εὐώδεσι ἐς τὴν χώραν ἐπιβλητέον τῆς ὑστέρης, μύρον ὁκοῖον ἂν ἔη προσηνές, ἡδὲ ἄδηκτον τὴν ἀφήν, νάρδον ἢ βάκχαρι τὸ Αἰγύπτιον ἢ τὸ διὰ τῶν φύλλων τοῦ μαλαβάθρου, τοῦ δένδρεος τοῦ Ἰνδικοῦ, ἢ κινάμωμον κοπὲν ξὺν τῶν εὐόσμων τινὶ λίπαϊ· ἐγχρίειν δὲ τάδε τοῖσι γυναικῆ-οῖσι χώροισι.

5.62 Plutarch

This is pseudo-Plutarch? Cites Dercyllus – find info on him.

[Dercyllus] Hist., Fragmenta (2196: 002) "FHG 4", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 8, line 2

E LIBRO TERTIO.

Plutarch. De fluviis. I, 4: Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε-δόνοιο μετὰ στρατεύματος εἰς Ἰνδίαν ἐλθόντος, καὶ τῶν ἐγχωρίων κρίσιν ἔχόντων ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ, Πύρου τοῦ βασιλέως τῶν τόπων ἐλέφας αἰφνιδίως οἰστροπλῆξ γενόμενος, ἐπὶ τὸν Ἥλιου λόφον ἀνέβη, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος εἶπεν· Δέσποτα βασιλεῦ, τὸ γένος ἀπὸ Γηγασίου κατὰ-γων, μηδὲν ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου ποιήσης· Διὸς γάρ ἐστι Γηγάσιος.

62. http://en.wikipedia.org/wiki/Aretaeus_of_Cappadocia.

5.63. APPIAN

5.63 Appian

Appian of Alexandria (play /ˈæpiən/; Ancient Greek: Ἀππιανός Ἀλεξανδρεύς, Appianós Alexandreús; Latin: Appianus Alexandrinus; ca. AD 95 – ca. AD 165) was a Roman historian of Greek ethnicity who flourished during the reigns of Emperors of Rome Trajan, Hadrian, and Antoninus Pius. (From Wikipedia.⁶³)

Appianus Hist., Iberica (0551: 007) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 147, line 2

ὧδε μὲν τὸ στρατόπεδον καθίστατο τῷ Σκιπίωνι· Ἰνδίβιλις δέ, τῶν συνθεμένων τις αὐτῷ δυναστῶν, στα- σιαζούσης ἔτι τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατιᾶς κατέδραμέν τι τῆς ὑπὸ τῷ Σκιπίωνι γῆς.

Appianus Hist., Iberica Section 156, line 1

καὶ Σκιπίων μὲν θαυμαζόμενος ἐθριάμβευεν, Ἰνδί- βιλις δ’ οἰχομένου τοῦ Σκιπίωνος αὐθις ἀφίστατο.

Appianus Hist., Annibaica (0551: 008) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 176, line 3

ὃ δ’ ἐπιτηρήσας νύκτα ἀσέληνον καὶ χωρίον, ἐν ᾧ Φούλβιος ἐσπέρας τεῖχος μὲν οὐκ ἔφθανεν ἐγείρει, τά- φρον δ’ ὀρυζάμενος καὶ διαστήματα ἀντὶ πυλῶν κατα- λι- πὼν καὶ τὸ χῶμα προβαλὼν ἀντὶ τείχους ἡσύχάζεν, ἕς τε λόφον ὑπερκείμενον αὐτοῦ καρτερὸν ἔπεμψε λα- θῶν ἱππέας, οἷς εἴρητο ἡσύχάζειν, ἕως οἱ Ῥωμαῖοι τὸν λόφον ὡς ἔρημον ἀνδρῶν καταλαμβάνωσι, τοῖς δ’ ἐλέφασιν τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιβήσας ἐκέλευσεν ἐς τὸ τοῦ Φουλβίου στρατόπεδον ἐσβιάζεσθαι διὰ τε τῶν διαστημάτων καὶ διὰ τῶν χωμάτων, ὡς δύναιτο.

Appianus Hist., Libya (0551: 009) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 324, line 5

αἴτιον δ’ ἴσως ὃ τε χειμῶν οὐ πολὺ κρύος ἔχων, ὕφ’ οὗ φθείρεται πάντα, καὶ τὸ θέρος οὐ κατακαῖον ὥσπερ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἰνδοῦς.

Appianus Hist., Syriaca (0551: 013) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed. Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.). Section 281, line 7

63. .

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ἐφεδρεύων δὲ αἰεὶ τοῖς ἐγγύς ἔθνεσι καὶ δυνατὸς ὦν βιάσασθαι καὶ πιθανὸς προσ-
αγαγέσθαι ἤρξε Μεσοποταμίας καὶ Ἀρμενίας καὶ Καππαδοκίας τῆς Σελευκίδος λεγο-
μένης καὶ Περσῶν καὶ Παρθυαίων καὶ Βακτρίων καὶ Ἀράβων καὶ Ταπύρων καὶ τῆς
Σογδιανῆς καὶ Ἀραχωσίας καὶ Ὑρκανίας καὶ ὅσα ἄλλα ὅμορα ἔθνη μέχρις Ἰνδοῦ πο-
ταμοῦ Ἀλεξάνδρῳ γεγέννητο δορίληπτα, ὥς ὠρίσθαι τῷδε μάλιστα μετὰ Ἀλέξανδρον
τῆς Ἀσίας τὸ πλέον· ἀπὸ γὰρ Φρυγίας ἐπὶ ποταμὸν Ἰνδὸν ἄνω πάντα Σελεύκῳ κατή-
κουε.

Appianus Hist., Syriaca Section 282, line 2

καὶ τὸν Ἰνδὸν περάσας ἐπολέμησεν Ἀνδροκόττῳ, βασιλεῖ τῶν περὶ αὐτὸν Ἰνδῶν,
μέχρι φιλίαν αὐτῷ καὶ κῆδος συνέθετο.

Appianus Hist., Syriaca Section 288, line 1

Ἀλεξάνδρῳ γὰρ ἐξ Ἰνδῶν ἐς Βαβυ-
λώνα ἐπανελθόντι καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Βαβυ-
λωνίᾳ λίμνας ἐπὶ χρεῖα τοῦ τὸν Εὐφράτην τὴν Ἀσσυρίδα γῆν ἀρδεύειν περιπλέοντι
ἄνεμος ἐμπεσὼν ἤρπασε τὸ διάδημα, καὶ φερόμενον ἐκρεμάσθη δόνακος ἐν τάφῳ τι-
νὸς ἀρχαίου βασιλέως.

Appianus Hist., Syriaca Section 298, line 5

τὰς δὲ ἄλλας ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Μακεδονίας ὠνόμαζεν ἢ ἐπὶ ἔργοις ἑαυτοῦ τι-
σιν ἢ ἐς τιμὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως· ὅθεν ἐστὶν ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτὴν
ἄνω βαρβάρους πολλὰ μὲν Ἑλληνικῶν, πολλὰ δὲ Μακεδονικῶν πολισμάτων ὀνόματα,
Βέρροια, Ἔδεσσα, Πέρινθος, Μαρώνεια, Καλλι-
πολις, Ἀχαΐα, Πέλλα, Ὠρωπός, Ἀμφί-
πολις, Ἀρέθουσα, Ἀστακός, Τεγέα, Χαλκίς, Λάρισσα, Ἡραία, Ἀπολλωνία, ἐν δὲ τῇ
Παρθυνῇ Σώτειρα, Καλλιόπη, Χάρις, Ἑκατόμ-
πυλος, Ἀχαΐα, ἐν δὲ Ἰνδοῖς Ἀλεξαν-
δρόπολις, ἐν δὲ Σκύθαις Ἀλεξανδρέσχατα.

Appianus Hist., Mithridatica (0551: 014) “Appiani historia Romana, vol. 1”, Ed.
Viereck, P., Roos, A.G., Gabba, E. Leipzig: Teubner, 1939, Repr. 1962 (1st edn. corr.).
Section 407, line 1

ἐνέπιπτε δὲ τοῖς μαχομένοις ἐπὶ τῷ παρα-
λόγῳ τῆς ἀνακλήσεως θόρυβός τε καὶ
ἀπορία, μή τι δει-
νὸν ἐτέρωθεν εἶη, μέχρι μαθόντες εὐθὺς ἐν τῷ πεδίῳ τὸ σῶμα περι-
ίσταντο καὶ ἐθορύβουν, ἕως Τιμόθεος αὐ-
τοῖς ὁ ἰατρός, ἐπισχὼν τὸ αἷμα, ἐπέδειξεν
αὐτὸν ἐκ με-
τέωρου, οἷόν τι καὶ Μακεδόσιν ἐν Ἰνδοῖς, ὑπὲρ Ἀλεξάν-
δρου δεδιόσιν, ὁ
Ἀλέξανδρος αὐτὸν ἐπὶ νεῷς θεραπεύο-
μενον ἐπέδειξεν.

Appianus Hist., Bellum civile (0551: 017) “Appian’s Roman history, vols. 3–4 (ed.
H. White)”, Ed. Viereck, P. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1913, Repr.
3:1964; 4:1961. Book 2, chapter 21, section 149, line 24

ἀπλώτου τε θαλάσσης ἐν Ἰνδοῖς ἀπεπείρασε, καὶ ἐπὶ κλίμακα πρῶτος ἀνέβη καὶ
ἐς πολέμιον τεῖχος ἐσήλατο μόνος καὶ τρισκαίδεκα τραύματα ὑπέστη.

Appianus Hist., Bellum civile Book 2, chapter 21, section 153, line 10

5.64. DIO CASSIUS

ἐπανιόντα γὰρ ἐξ Ἰνδῶν ἐς Βαβυλῶνα μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ πλησιάζοντα ἤδη παρε- κάλουν οἱ Χαλδαῖοι τὴν εἴσοδον ἐπισχεῖν ἐν τῷ παρόντι.

Appianus Hist., Bellum civile Book 2, chapter 21, section 154, line 3

Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐς ἐπιστήμην τῆς ἀρετῆς, τῆς τε πατρίου καὶ Ἑλληνικῆς καὶ ξένης, φιλό- καλοι, τὰ μὲν Ἰνδῶν Ἀλέξανδρος ἐξετάζων τοὺς Βραχμᾶνας, οἱ δοκοῦσιν Ἰνδῶν εἶναι μετεωρο- λόγοι τε καὶ σοφοὶ καθὰ Περσῶν οἱ Μάγοι, τὰ δὲ Αἰγυπτίων ὁ Καῖσαρ, ὅτε ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος καθίστατο Κλεοπάτραν.

Appianus Hist., Bellum civile Book 5, chapter 1, section 9, line 27

ἀπο- πλευσάσης δὲ τῆς Κλεοπάτρας ἐς τὰ οἰκεῖα, ὁ Ἀντώνιος ἔπεμπε τοὺς ἱππέας Πάλμυρα πόλιν, οὐ μακρὰν οὔσαν ἀπὸ Εὐφράτου, διαρπάσαι, μικρὰ μὲν ἐπικαλῶν αὐτοῖς, ὅτι Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ὄντες ἐφόριοι ἐς ἑκατέρους ἐπιδεξίως εἶχον (ἔμποροι γὰρ ὄντες κομίζουσι μὲν ἐκ Περσῶν τὰ Ἰνδικὰ ἢ Ἀράβια, διατίθενται δ' ἐν τῇ Ῥωμαίων), ἔργῳ δ' ἐπινοῶν τοὺς ἱππέας περι- ουσιάζσαι.

5.64 Dio Cassius

5.64.1 About Dio Cassius

Lucius Cassius Dio Cocceianus[1][2] (Ancient Greek: *Δίων ὁ Κάσσιος*, c. AD 150 – 235,[3] known in English as Cassius Dio, Dio Cassius, or Dio (Dione. lib) was a Roman consul and a noted historian writing in Greek. Dio published a history of Rome in 80 volumes, beginning with the legendary arrival of Aeneas in Italy through the subsequent founding of Rome (753 BC), the formation of the Republic (509 BC), and the creation of the Empire (31 BC), up to AD 229; a period of about 1,400 years. Of the 80 books, written over 22 years, many survive into the modern age intact or as fragments, providing modern scholars with a detailed perspective on Roman history. (From Wikipedia)

5.64.2 On Indian embassies to Augustus (54.9.8)

Records same incident at Niclaus of Damascus (=Strabo *Geographica* 15.1.72–73).

(8) πάμπολλαι γὰρ δὴ πρεσβεῖαι πρὸς αὐτὸν ἀφίκοντο, καὶ οἱ Ἰνδοὶ προκη- ρυκευσάμενοι πρότερον φιλίαν τότε ἐσπείσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε τοῖς Ῥωμαίοις, νομίζω δ' ὅτι καὶ τοῖς Ἑλλησιν,

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

ὀφθείσας. καί τι καὶ μαιράκιόν οἱ ἄνευ ὤμων, οἴους τοὺς Ἑρμᾶς ὁρῶμεν, ἔδωκαν. (9) καὶ μέντοι τοιοῦτον ὃν ἐκείνο ἐς πάντα τοῖς ποσὶν ἅτε καὶ χερσὶν ἐχρῆτο, τόξον τε αὐτοῖς ἐπέτεινε καὶ βέλη ἠφίει καὶ ἐσάλπιζεν, οὐκ οἶδ' ὅπως· γράφω γὰρ τὰ λεγόμενα. (10 εἷς δ' οὖν τῶν Ἰνδῶν Ζάρμαρος, εἴτε δὴ τοῦ τῶν σοφιστῶν γένους ὢν, καὶ κατὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοτιμίας, εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ γήρωος κατὰ τὸν πάτριον νόμον, εἴτε καὶ ἐς ἐπίδειξιν τοῦ τε Αὐγούστου καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμυήθη τε τὰ τοῖν θεοῖν, τῶν μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ὥς φασι, διὰ τὸν Αὐγούστον καὶ <αὐτὸν> μεμνημένον γενομένων, καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν.⁶⁴ (“(8) For a great many embassies came to him, and the people of India, who had already made overtures, now made a treaty of friendship, sending among other gifts tigers, which were then for the first time seen by the Romans, as also, I think by the Greeks. They also gave him a boy who had no shoulders or arms, like our statues of Hermes. (9) And yet, defective as he was, he could use his feet for everything, as if they were hands: with them he would stretch a bow, shoot missiles, and put a trumpet to his lips. How he did this I do not know; I merely state what is recorded. (10) One of the Indians, Zarmarus, for some reason wished to die, — either because, being of the caste of sages, he was on this account moved by ambition, or, in accordance with the traditional custom of the Indians, because of old age, or because he wished to make a display for the benefit of Augustus and the Athenians (for Augustus had reached Athens);— he was therefore initiated into the mysteries of the two goddesses, which were held p307out of season on account, they say, of Augustus, who also was an initiate, and he then threw himself alive into the fire.”⁶⁵)

5.65 Testamentum Salomonis

Note: Questionable entry. See text

The Testament of Solomon is an Old Testament pseudepigraphical work, the authorship of which is ascribed to King Solomon. The text is only found in Christian sources and is not in the Jewish Tanakh or other Jewish sources. It describes how Solomon was enabled to build the Temple by command-

64. Text from Boissevain (1895–1901).

65. From Thayer online from the old Loeb.

5.66. HIMERIUS

ing demons by means of a magical ring entrusted to him by the Archangel Michael.

Despite the text's claim to have been a first-hand account of King Solomon's construction of the Temple of Jerusalem, its original publication dates sometime between the 1st and 5th centuries CE,[1] over a thousand years after King Solomon's death and the temple's completion.

The real author or authors of the text remain unknown. The text was originally written in Greek and contains numerous theological and magical themes ranging from Christianity and Judaism to Greek mythology and astrology that possibly hint at a Christian writer with a Greek background. (From Wikipedia)

5.65.0.1 Text

What is this? The keyword here is ἰνδικτιόνης.

Testamentum Salomonis, Conspectus titulorum (2679: 008) "The testament of Solomon", Ed. McCown, C.C. Leipzig: Hinrichs, 1922. Page 99, line 12

ἐγγράφη παρ' ἐμοῦ Ἰω(άννου) ἱατροῦ τοῦ αρο(?)· ἐν ἔτει ,ζαμθ' (ἰνδικτιόνης) δ' ἐν μηνὶ Δε- κε(μ)βρίῳ ιδ'.

5.66 Himerius

Himerius (ca. 315-386), Greek sophist and rhetorician. 24 of his orations have reached us complete, and fragments of 12 others.

Himerius was born at Prusa in Bithynia. He completed his education at Athens, whence he was summoned to Antioch in 362 by the emperor Julian to act as his private secretary. After the death of Julian in the following year Himerius returned to Athens, where he established a school of rhetoric, which he compared with that of Isocrates and the Delphic oracle, owing to the number of those who flocked from all parts of the world to hear him. Amongst his pupils were Gregory of Nazianzus and Basil the Great, bishop of Caesarea.

In recognition of his merits, civic rights and the membership of the Areopagus were conferred upon him. The death of his son Rufinus (his lament for whom, called the *Μονωδία*, is extant) and that of a favourite daughter greatly

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

affected his health; in his later years he became blind and he died of epilepsy. Although a pagan, who had been initiated into the mysteries of Mithras by Julian, his works show no prejudice against the Christians.

Himerius is a typical representative of the later rhetorical schools. Photius (cod. 165, 243 Bekker) had read 71 speeches by him, of 36 of which he has given an epitome; 24 have come down to us complete and fragments of 12 others. They consist of epideictic or "display" speeches after the style of Aristides, the majority of them having been delivered on special occasions, such as the arrival of a new governor,[1] visits to different cities (Thessalonica, Constantinople), or the death of friends or well-known personages.

The Polemarchicus, like the Menexenus of Plato and the Epitaphios Logos of Hypereides, is a panegyric of those who had given their lives for their country; it is so called because it was originally the duty of the polemarch to arrange the funeral games in honour of those who had fallen in battle. Other declamations, only known from the excerpts in Photius, were imaginary orations put into the mouth of famous persons—Demosthenes advocating the recall of Aeschines from banishment, Hypereides supporting the policy of Demosthenes, Themistocles inveighing against the king of Persia, an orator unnamed attacking Epicurus for atheism before Julian at Constantinople.

Himerius is more of a poet than a rhetorician, and his declamations are valuable as giving prose versions or even the actual words of lost poems by Greek lyric writers. The prose poem on the marriage of his pupil Severus and his greeting to Basil at the beginning of spring are quite in the spirit of the old lyric. Himerius possesses vigour of language and descriptive powers, though his productions are spoilt by too frequent use of imagery, allegorical and metaphorical obscurities, mannerism and ostentatious learning. But they are valuable for the history and social conditions of the time, although lacking the sincerity characteristic of Libanius. (From Wikipedia⁶⁶)

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* (2051: 001) "Himerii declamationes et orationes cum deperditarum fragmentis", Ed. Colonna, A. Rome: Polygraphica, 1951. Oration 2, line 125

..Ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων Αἰσχίνη γράφει τὴν κάθ- οδον, ὁ τὰς ἀπ' Ἰνδῶν φήμας ὥς ὅπλα καὶ μάχας φοβού- μενος .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 2, line 131

66. <http://en.wikipedia.org/wiki/Himerius>

5.66. HIMERIUS

.. Κεῖται Βαβυλῶν, Δαρεῖος οἴχεται, Ἰνδοὺς ἀνήρηκε, Πέρσαι δουλεύουσι, μόναι λείπουσιν Ἀθῆναι τοῖς κατορθώ-μασιν, ὧν Πέρσαι τοσαυτάκις ἤσθοντο τῆς ἀρετῆς, ὅσακις ἔδει μάχεσθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 12, line 120

.. Ἀσία πᾶσα, οὐχ ἦν νῦν οὕτω προσαγορεύομεν, τὴν τῆς ὅλης ἐπωνυμίαν ἡπεί-ρου τῷ μέρει μόνῳ τιθέμενοι, ἄρ-χεται μὲν ἀπ' Ἰνδῶν ἄνω, πρὸς μὲν ἔω καὶ ἄρκτον Ἐρυθρῷ κόλῳ καὶ Φάσιδι, πρὸς δὲ μεσημβρίαν καὶ ἀπιόντα ἥλιον Αἰγύπτῳ τε καὶ τῷ Ἰονίῳ πελάγει πρὸς τὰς ἄλλας ἡπεί-ρους ἀποσχιζομένη καὶ λήγουσα· παρατείνει δὲ αὐτὴν ἐκ Προποντίδος εἰς Παμφυλίαν πλευρὰ παρήκουσα, ἦν Αἰγαῖος προσκλύζει σύμπασαν, ἐκ μιᾶς καὶ αὐτὸς ἀρχῆς τῇ πλευ-ρᾷ ταύτῃ τικτόμενος .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 18, line 7

ἦλθεν ἐπ' Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, γένος τὴν Διονύσου χάριν ἀρνούμενον· ἦν δὲ ὁ μὲν στρατὸς Βάκχαι καὶ Σάτυροι, τὰ δὲ ὅπλα, νεβρίδες καὶ θύρσοι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 18, line 15

ἐπεὶ δὲ ἐν ὄροις Καπ-παδοκῶν ἦσαν ἀγόμενοι, σκηνοῦσι μὲν ἐπὶ τῷ χεῖλει τοῦ ποταμοῦ, ὃ καὶ δώσειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡμελλον· δεῖσαν δὲ τοῖς νόμοις λούσασθαι, ἀμείβεται μὲν ὁ ποταμὸς καὶ τὸ ἀργυροῦν ὕδωρ Ἰνδοῖς ὁμιλῆσαν μελαίνεται· οἱ δὲ ὅπερ ἦσαν αὐτοί, τοῦτο καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι τὸν ποταμὸν ἀπεργάζονται .

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 48, line 160

τῆς ἀληθῶς θείας φύσεως τοῖς πειρωμένοις ἐπιδείκνυται· ἀρχικὴ τε νόμων ἐθέλει καὶ πόλεων γίνεσθαι, πημαίνει δὲ οὐδένα πώποτε· οὐ γὰρ θέμις θεῖαν ποτὲ φύσιν κα-κοῦ τινος ἀνθρώποις αἰτίαν γίνεσθαι, κρείττων τέ ἐστι φόβων καὶ βα-σιλεύει τῶν ἡδονῶν, καὶ καθαρὰ πάθους φαίνεται· σῶμα δὲ διαπλάττει πρὸς τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἀρμόζουσα, ὅμμα μέ<λαν> ζητεῖ, πρόσωπον ἐμβριθές, μελῶν συμμετρίαν ἀληθῆ, ὃ δὲ κάλλος σοφῶν παῖδες ἐπονομάζουσιν, ἵνα καλὸν τε καὶ γεν-ναῖον ἐξ ἀμφοῖν τὸ σῶμα πῆξασα οἷον θεοῦ τινος εἰκόνα τοῖς ἀνθρώποις παρέχῃ ἰνδάλλεσθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 48, line 291

τὸν Διόνυσον φασὶν οἱ μῦθοι, πρὶν εἰς θεῶν φύσιν ἐλθεῖν, ἱερά τε δρῶντα καὶ βου-λόμενόν τι πλεον παρ' ἐκεῖνα μαθεῖν, οὕτως εἰς τε Αἴγυπτον καὶ τὸν Νεῖλον δραμεῖν, ἔτι δὲ παρ' Ἰνδοῦς τε καὶ Αἰθίοπας καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἅπαντας πολυ-πραγμονοῦντα τὴν φύσιν· ἐλθόντα δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλληνας ἀσμένως μὲν καὶ πᾶσιν ὀφθῆ-ναι τοῖς Ἑλλήσι καὶ τὰς ὑπ' αὐ-τῶν τιμὰς ἀποδέξασθαι· βουλόμενον δὲ Ἀθηναίοις πρῶτοις τῶν ἑαυτοῦ δώρων ἀπαρξάσθαι καὶ ἀγωγίμων, Ἀθήναζε ἐλθεῖν· τοὺς δὲ Ἀθη-ναίους – τυχεῖν γὰρ τότε πανηγυρί-ζοντας – δημοσίαν τε ἄγειν Διονύσῳ τὴν πανή-γυριν καὶ τὸ ἐκ τούτου λοιπὸν ὥς θεῷ πομπεύειν τῷ Διονύσῳ ψη-φίσασθαι.

Himerius Soph., *Declamationes et orationes* Oration 61, line 18

συνεφάπτεται δὲ καὶ παῖς τοῦ πηδάλιου τῷ γέροντι, καὶ Ἰνδῷ τοξότη τοῦ βέλους ὁ μανθάνων τὴν τέχνην ἔφηβος.

5.67 Oribasius

Oribasius or Oreibasius (Greek: Ὀρειβάσιος) (c. 320–400) was a Greek medical writer and the personal physician of the Roman emperor Julian the Apostate. He studied at Alexandria under physician Zeno of Cyprus[2] before joining Julian’s retinue. He was involved in Julian’s coronation in 361, and remained with the emperor until Julian’s death in 363. In the wake of this event, Oribasius was banished to foreign courts for a time, but was later recalled by the emperor Valens.

Oribasius’s major works, written at the behest of Julian, are two collections of excerpts from the writings of earlier medical scholars, a collection of excerpts from Galen and the *Collectiones*, a massive compilation of excerpts from other medical writers of the ancient world. The first of these works is entirely lost, and only 25 of the 70 (or 72) books of the *Collectiones* survive. The first five surviving books deal with food and drink.[1] This work preserves a number of excerpts from older writers whose writings have otherwise been lost, and has thus been valuable to modern scholars. The earliest known description of a string figure, presented as the surgical sling Plinthios Brokhos by Greek physician Heraklas, is among the preserved material.[2][3] (From Wikipedia⁶⁷)

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1–16, 24–25, 43–50) (0722: 001) “Oribasii collectionum medicarum reliquiae, vols. 1–4”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 6.1.1:1928; 6.1.2:1929; 6.2.1:1931; 6.2.2:1933; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 6.1.1–6.2.2. Book 2, chapter 58, section 88, line 2

λεπάδες βραχεῖαι εἰσιν, ἔν τισι μείζους, ὥς ὀστρέων δοκεῖν μὴ ἐναλλάττειν· μέγισται δ’ ἐν Ἰνδικῇ, ὥς καὶ τὰ ἄλλα πάντα.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 2, chapter 58, section 147, line 3

τάδε μὲν κυρίως καὶ συνήθως κλήζεται ταρίχη, καίτοι συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζομένων· τρίγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοί εἰσι μὲν κητώδεις, οὐκ ἐνάρηθμοι δὲ τοῖς καθαριωτέροις θαλαττίοις.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 8, chapter 25, section 22, line 1

67. <http://en.wikipedia.org/wiki/Oribasius>

5.67. ORIBASIUS

Ρόδων ἄνθους, ὁποῦ μήκωνος, ἀκακίας, κόμμεως, βαλαυστίου, ὑποκυστίδος χυλοῦ, τούτων ἐκάστου μέρη τρία, κηκίδος, ἄρνογλώσσου σπέρματος, τούτων ἑκατέρου ἀνὰ δύο μοῖραι, λυκίου Ἰνδικοῦ <έν>.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 9, chapter 6, section 1, line 5

Ταῖς χώραις ἔνια μὲν ἀπὸ τῆς, ὡς ἂν εἴποι τις, κοσμικῆς θέσεως ὑπάρχει, τινὰ δ' ἀπὸ τῆς ἰδίας, τρίτα δ' ἀπὸ τῶν συμπτωμάτων· ἀπὸ μὲν τῆς κοσμικῆς θέσεως ψυχραῖς μὲν εἶναι ταῖς παρὰ τὸν Ἰστρον τε καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην καί, καθόλου φάναι, ταῖς ἀρκτικαῖς, θερμαῖς δὲ ταῖς κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Ἰνδίαν καί, συνελόντι φάναι, ταῖς μεσημβριναῖς, εὐκράτοις δὲ ταῖς μέσαις τούτων.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter alpha*, section 2, line 1

<Ἀγάλοχον> ξύλον ἐστὶ φερόμενον ἐκ τῆς Ἰνδίας καὶ Ἀραβίας ἐοικὸς θυεῖα· ἔστι μὲν οὖν εὐῶδες, παραστῦφον ἐν τῇ γεύσει μετὰ ποσῆς πικρίας, φλοιὸν ἔχον δερματώδη καὶ ὑποποίκιον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter alpha*, section 32, line 6

γεννᾶται δ' ἐν Ἰνδίᾳ πλείστη, ἐξ ἧς καὶ τὸ πίεσμα κομίζεται· φύεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τισι παραθαλασσίοις τόποις καὶ νήσοις, ὡς ἐν Ἄνδρῳ.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter beta, section 7, line 5

<Βδέλλιον> δάκρυόν ἐστι δένδρου Ἀραβικοῦ· δόκιμον δ' αὐτοῦ τὸ τῇ γεύσει πικρόν, διαυγές, ταυροκολλῶδες, λιπαρὸν διὰ βάθους καὶ εὐμάλακτον, ἀμιγές ξύλων καὶ ῥυπαρίας, εὐῶδες ἐν τῇ θυμιάσει, ἐοικὸς ὄνυχι· ἔστι δὲ τι ῥυπαρὸν καὶ μέλαν, ἀδρόβωλον, παλαθῶδες, κομιζόμενον ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς· κομίζεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Πετραίας, ῥητινῶδες, ὑποπέλιον, δευτερεῦον τῇ δυνάμει.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter epsilon, section 1, line 6

ἔστι δὲ τις καὶ Ἰνδική, ἔχουσα διαφύσεις λευκάς καὶ κίρρας καὶ σπίλους ὁμοίως πυκνοῦς· πλὴν βελτίων ἢ πρώτη.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 2, line 1

<Κάλαμος ἀρωματικὸς> φύεται μὲν ἐν Ἰνδίᾳ, ἔστι δ' αὐτοῦ κάλλιστος ὁ κίρρος, πυκνογόνατος καὶ εἰς πολλοὺς σκινδαλμοὺς θραυόμενος, γέμων ἀραχνίων τὴν σύριγγα ὑπολεύκων, ἐν τε τῇ διαμασῇσι γλίσχρος, στυπτικός, ὑπόδριμς.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 6, line 2

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

<Καρδάμωμον> ἄριστον τὸ ἐκ τῆς Κομμαγηνῆς καὶ Ἀρμενίας καὶ Βοσπόρου κομιζόμενον· γεννᾶται δὲ καὶ ἐν Ἰνδία καὶ Ἀραβία.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter kappa, section 31, line 2

<Κόστος> διαφέρει ὁ Ἀραβικός, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος, πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὁσμὴν· δευτερεύει δ' ὁ Ἰνδικός, ἄδρὸς ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος δ' ἐστὶν ὁ Συριακός, βαρὺς, τὴν χροάν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὁσμῇ· ἄριστος δ' ἐστὶν ὁ πρόσφατος, λευκός, πλήρης, δι' ὅλου πυκνός, ξηρός, ἀτερηδόνηστος, ἄβρωμος, τῇ γεύσει δηκτικὸς καὶ πυρώδης.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter lambda, section 7, line 4

<Λιβανωτός> γεννᾶται μὲν ἐν Ἀραβία τῇ λιβανωτοφόρῳ καλου- μένῃ· πρωτεύει δ' ὁ ἄρρην καλούμενος, ἄτμητος λευκός τε καὶ θλα- σθεὶς ἔνδοθεν λιπαρὸς ἐπιθυμιαθεὶς τε ταχέως ἐκκαίόμενος· ὁ δ' Ἴν- δικὸς ὑπόκιρρός ἐστι καὶ πελιδνὸς τὴν χροάν.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter lambda, section 17, line 15

ἐστὶ δὲ κάλλιστον τὸ καίόμενον λύκιον καὶ κατὰ τὴν σβέσιν τὸν καπνὸν ἐνερευθῇ ἔχον, ἔξωθεν μέλαν, διαιρεθὲν δὲ κιρρόν, ἄβρωμον, στῦφον μετὰ πικρίας, χρώματι κροκοειδές, οἷόν ἐστι τὸ Ἰνδικόν, διαφέρον τοῦ λοιποῦ καὶ δυναμικώτερον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 11, chapter mu, section 6, line 1

<Μάγκορον> εἶδός ἐστι μέλιτος πεπηγότης ἐν Ἰνδία καὶ τῇ εὐδαί- μονι Ἀραβία, εὕρισκόμενον ἐπὶ τῶν καλάμων, ὁμοιον ἀλσὶ τῇ συστάσει καὶ θρυβόμενον ὑπὸ τοῖς ὁδοῦσιν ὥσπερ οἱ ἄλεις.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 1, line 1

<Νάρδου> ἐστὶ δύο γένη· ἡ μὲν γάρ τις καλεῖται Ἰνδική, ἡ δὲ Συριακή, οὐχ ὅτι ἐν Συρία εὕρισκεται, ἀλλ' ὅτι τοῦ ὄρους ἐν ᾧ γεννᾶ- ται τὸ μὲν πρὸς Συρίαν τέτραπται, τὸ δὲ πρὸς Ἰνδούς.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 1, line 7

τῆς δ' Ἰνδικῆς ἡ μὲν τις λέγεται Γαγγίτις ἀπὸ τινος ποταμοῦ παραρρέοντος, Γάγ- γου καλου- μένου, παρ' ᾧ φύεται, ἀσθενεστέρα κατὰ δύναμιν οὔσα διὰ τὸ ἔφυδρον τῶν τόπων καὶ ἐπιμηκεστέρα πλείους τε ἔχουσα τοὺς στάχυν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ρίζης καὶ πολυκόμους καὶ περιπεπλεγμένους, βρωμώδης κατὰ τὴν ὁσμὴν.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter nu*, section 5, line 1

<Νάσκαφον> (οἱ δὲ νάκαφθον) ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομίζεται.

5.67. ORIBASIUS

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter omicron, section 6, line 2

<Ὀνυξ> πῶμά ἐστι κογχυλίου ὁμοιον τῷ τῆς πορφύρας, εὕρισκό-μενον ἐν Ἰνδία ἐν ταῖς ναρδοφόροις λίμναις· διὸ καὶ ἀρωματίζει νεμομένων τῶν κογχυλίων τὴν νάρδον.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 12, chapter sigma, section 28, line 1

<Σκίγκος> ὁ μὲν τίς ἐστὶν Αἰγύπτιος, ὁ δ' Ἰνδικός, ἄλλος δ' ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ γεννώμενος, ἕτερος δ' ἐν τῇ Ἀπολλωνία τῆς Μαυρουσιάδος εὕρσκεται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 13, chapter iota, section 1, line 1

γεννᾶται πλεῖστον ἐν Μήλῳ καὶ Λιπάρῃ. <Ἰνδικόν> τὸ μὲν αὐτομάτως γίνεται οἶονεὶ ἐκβρασμάτιον τῶν Ἰνδικῶν καλάμων, τὸ δὲ βαφικόν ἐστὶν ἐπανθισμὸς πορφύρας ἐπαιω-ρούμενος τοῖς χαλκείοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουνσιν οἱ τεχνῖται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 13, chapter iota, section 1, line 2

<Ἰνδικόν> τὸ μὲν αὐτομάτως γίνεται οἶονεὶ ἐκβρασμάτιον τῶν Ἰνδικῶν καλάμων, τὸ δὲ βαφικόν ἐστὶν ἐπανθισμὸς πορφύρας ἐπαιω-ρούμενος τοῖς χαλκείοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουνσιν οἱ τεχνῖται.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 14, chapter 33, section 7, line 5

μὴ τοίνυν θαύμαζε, εἰ κάλαμοι ξηροὶ καὶ τρίχες εὐέκκαυτα μὲν ἐστίν, οὐ μὴν ἡμᾶς γε θερμαίνει πλησιάζοντα· τὴν ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ μεταβάλλεται πρὸς τῆς ἐν ἡμῖν θερμασίας, ἵνα ἀντιθερμήνῃ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταθραυσθῆ-ναι χνοωδῶς, ἐπεὶ ὁ γε κάλαμος ὁ ἐξ Ἰνδίας τῷ κόπτεσθαι τε καὶ διαττᾶσθαι χνοωδῶς μᾶλλον τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναργῶς φαίνεται θερμαίν-ων.

Oribasius Med., *Collectiones medicae* (lib. 1-16, 24-25, 43-50) Book 15, chapter 1:21, section 13, line 3

– Φοῦ ἡ ῥίζα νάρδῳ παρα-πλησία τὴν δυνάμιν ἐστίν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ πλεῖστα καταδεεστέρα· προτρέπει δ' οὖρα τῆς Ἰνδικῆς καὶ Συριακῆς μᾶλλον, ὁμοίως δὲ τῇ Κελτικῇ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* (0722: 003) “Oribasii collectionum medicarum reliquae, vol. 4”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1933; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 6.2.2. Chapter 9, section 1, line 10

καδμείας ☐ <ις>, ψιμυθίου ☐ <ς>, καστορίου ☐ <ς>, νάρ-δου Ἰνδικῆς ☐ <δ>, στίμμεως ☐ <μ>, ἀλόης ☐ <ς>, κασσίας ☐ <δ>, λεπίδος ☐ <ε>, χαλκοῦ κεκαυμένου ☐ <ις>, ρόδων ἄνθους ☐ <η>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <γ>, λί-θου σχιστοῦ ☐ <δ> ☐, κρόκου ☐ <ς>, μολύβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☐ <η>, ὀπίου δραχμαὶ <γ>, ἀκακίας ☐ <μ>, κόμμεως ☐ <μη>, ὕδωρ ὀμβριον· δε-δοκιμασμένον ἄγαν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 15, section 1, line 3

Χαλκίτιν λεάνας ανάλαβε ἑλλυχνίῳ δεδευμένῳ ὕδατι ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μυκτῆρσιν· ἢ ὡοῦ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ κηκίδος τὸ ἥμισυ καὶ ὡσαύτως χρῶ· ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα· ἢ ὀνίδα καύσας τὴν [αὐτὴν] σποδὸν ἐμφύσα· ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἐνσταξε τὸν χυλόν· ἢ μυλίτου λίθου ἐκ πυρᾶς σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτμίδα ὀσφραι- νέσθω.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 54, section 15, line 8

> Νάρδος πινομένη στεγνοῖ κοιλίαν, σμύρνης καλῆς κυαμιαῖον μέγεθος στερεὸν καταπινόμενον, σπέρμα ἀγρίου λαπάθου ὕδατι ἐπιπασθέν, λα- γωοῦ πυτίας τριώβολον σὺν ὕδατι, κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου κοχλιάρια <β> σὺν τραγακάνθῃ, ἢ αὐτὴ ἢ τραγάκανθα, ἢ ῥοῦς ἢ κηκὶς ὀμφακίνη ἢ σίδια ἢ βάτου ῥιζῶν ἀφέψημα ἀποτριτωθὲν ἢ λάδανον σὺν οἶνῳ αὐστηρῷ ἢ ἀκακίας χυλὸς ἢ ὑποκιστίδος ἢ λύκιον Ἰνδικὸν ἢ Σάμιος ἀστήρ ἢ βαλαύστιον.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 76, section 25, line 3

αἱ δ' ὀχθῶδεις ὑπεροχαὶ φλεγμαίνουσαι ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυκίῳ Ἰνδικῷ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνεῖῳ τροχίσκῳ ἢ τοῖς ὁμοίοις.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 87, section 2, line 1

– <Ἡ Ἰνδῇ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 87, section 10, line 17

δεῖ τοίνυν ἀπέχεσθαι τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἐπὶ νευροτρώτων ἢ νευροθλάστων, θεραπεύειν δὲ τρόπον ὃν ὁ <Γαληνὸς> ἐξεῦρεν οὕτως, ἐπιτιθέντα μὴ σκληρόν, ἀλλ' ὥσπερ ἔμμοτον ἀνιέμενον φάρμακον, ὁποῖόν ἐστι τό τε ὑφ' ἡμῶν καλούμενον κίσσινον καὶ τὸ ἐμπερὲς αὐτῷ τὸ Γαλήνιον καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδῇ καὶ ἢ Ἀθηνᾶ ἀνεθεῖσαι ἢ τι τῶν ὁμοίων, ἐπάνω τε ἔρια ἐλαίῳ θερμῷ διάβροχα, θεραπεύειν δὲ δις τῆς ἡμέρας, ὄρθρου καὶ ἐσπέρας, καταιονοῦντα ἐλαίῳ θερμῷ ῥέποντι ἐπὶ τὸ μετρίως θερμότερον· τὸ γὰρ χλιαρὸν ἐμπλασσόμενον οὐκ ἐπιτρέπει τοῖς σώμασι διαπνεῖσθαι.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 89, section 8, line 2

μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ξη- ραίνουσι χρηστέον, καθάπερ τῇ Ἰνδῇ καὶ τῇ Ἀθηνᾶ καὶ τῷ μελαγχλῶ- ρῳ τροχίσκῳ· ἐπὶ τέλει δὲ κατουλοῦν ἢ τῷ διὰ καδμείας ἢ τῇ Ἰνδικῇ ἢ τῇ Ἀθηνᾶ.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 89, section 17, line 1

καὶ τὰς ἐπὶ τραύματι δὲ φλεγμονάς, αἷ γίνονται νικηθέντων τῶν ἀφλεγμάντων φαρμάκων, θεραπεύειν καταιονοῦντα μὲν ὕδατι θερμῷ ποτίμῳ ἢ ὑδρελαίῳ, αὐτῷ δὲ τῷ ἔλκει τετραφάρμακον ἐπιτιθέντα, ἢ τὸ Μακεδονικὸν ἢ τὴν τοῦ Ἀζανίτου, ἀνιέμενας ῥοδίνῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν χαλαστικῶν ἐλαίων, ἄνωθεν δὲ καταπλάσσοντα δι' ὑδρελαίου καὶ πυρίνου ἀλεύρου ἢ κριθίνου ἢ ἐξ ἀμφοῖν μικτοῦ, ἐν παρακμῇ δὲ τοῖς ξηραίνουσιν ὡς τῇ Ἰνδικῇ καὶ τῇ Ἀθηνᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 97, section 45, line 8

5.67. ORIBASIUS

ἐπὶ δὲ τῶν κόλ- πους ἐχόντων, μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν, ἣν ἐπιγνωσόμεθα ἐκ τοῦ μηκέτι πύον ἐπιφέρεισθαι, κομισάμενοι τοὺς τελαμῶνας, ἐγκλύσομεν πάντα τὸν κόλ- πον οἰνομέλιτι, ἐνιέντες διὰ πασῶν τῶν διαιρέσεων, εἴτα κολ- λύρια ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ πεποιημένα ἐνθήσομεν αὐτοῖς ἐκπληροῦντες τὰς ὑποφοράς, ἄνωθέν τε σπλήνιον δυ- νάμεως παρακολλητικῆς ἐπιβα- λοῦμεν· δύναται δὲ παρακολλᾶν ἢ τε βάρβαρος καὶ πᾶσαι αἱ δι' ἀσφάλτου καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ δι' ἰτεῶν ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ φαιά, καὶ μᾶλλον πασῶν ἢ τοῦ ἀλιέως, ἢ ἡμεῖς χρώμεθα· τοὺς δὲ λεπτὰ ἔχον- τας τὰ ἐπικείμενα σώματα αἱ δι' ἄλῶν.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 98, section 2, line 7

ἀνακαθαίρουσιν αἱ δι' ἄλῶν κηρωταὶ συντακεῖσαι, ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ὁ μέλαγχλωρος τροχίσκος καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 147, section 4, line 2

προποτίζειν δὲ βαλαύ- στιον μετ' ὀξυκράτου ἢ ὑποκιστίδος χυλὸν ἢ ἀκακίας ἢ λύκιον Ἰνδι- κὸν ἢ Σάμιον ἀστέρα ἢ ὄμφακα ξηρόν· πρῶτον δ' ἄμεινον σήσαμον ὀξυ- κράτῳ βρεχόμενον, ἄχρις οὗ τρυφερόν γένηται, καὶ οὕτως ἐσθιό- μενον· δυνατὸν δὲ καὶ ποτίζειν αὐτό.

Oribasius Med., *Eclogae medicamentorum* Chapter 147, section 11, line 1

ἐνεργοὶ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ αἱ κολλητικαὶ πᾶσαι ἔμπλαστροι ἢ τε ἀρ- μονία καὶ ἡ Ἰκεσίου καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ δι' ἰτεῶν, καὶ ἡ μηλίνη καὶ ἡ Ἰνδὴ.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* (0722: 004) “Oribasii synopsis ad Eustathium et libri ad Eunapium”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1926, Repr. 1964; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 6.3. Book 2, chapter 56, section 22, line 3

– Κόστος καλλίων ἐστὶν ὁ Ἀραβικὸς, λευκὸς ὢν καὶ κοῦφος καὶ πλείστην ἔχων καὶ ἡδεῖαν τὴν ὁσμήν· δευ- τερεύει δ' ὁ Ἰνδικός, <ἀδρὸς ὢν καὶ μέλας καὶ κοῦφος ὡς νάρθηξ· τρίτος δ' ἐστὶν ὁ Συριακὸς βαρὺς>, τὴν χροάν ὢν πυξώδης, πληκτικὸς τῇ ὁσμῇ.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 2, chapter 56, section 67, line 1

– Θεῖον ἄριστον τὸ ἄπυρον καὶ λαμπυρίζον τῇ χροά, διαφανές τε καὶ ἄλιθον· τοῦ δὲ πεπυρωμένου τὸ χλωρόν καὶ εὐλιπές. – Ἰνδικὸν ἄριστόν ἐστι τὸ κυανοειδές τε καὶ ἔγχυλον λεῖον.

Oribasius Med., *Synopsis ad Eustathium filium* Book 3, chapter 67, section 1, line 4

Κηροῦ μναῖ <γ>, ἀμμωνιακοῦ μναῖ <β>, ῥητίνης φρυκτῆς μναῖ <α>, μελιλώτου μναῖς ἥμισυ, προπόλεως, σμύρνης, στύρακος, νάρδου Κελτικῆς, κυτέρου Ἰνδικῆς, ἱρεως Ἰλ- λυρικῆς, καρδαμώμου, πάνακος ἀνὰ ☐ <κε>, κρόκου ☐ <κ>, κασίας, μαστίχης Χίας, ὀποβαλσάμου, ἀμώμου ἀνὰ ☐ <ις>, οἴνου Ἰταλικοῦ εὐώδους ὅσον ἑξαρκεῖ, νάρδου Ἀσιανῆς ἀρωματικῆς ☐ <α>.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 138, section 1, line 2

Σποδίου ☐ <δ> (οἱ δὲ ☐ <α>), φλοιοῦ λιβάνου ὀβολόν, σμύρνης ὀβο- λόν, λεπίδος χαλκοῦ ὀβολόν, ἀκακίας, νάρδου Ἰνδικῆς, μηκωνίου πεφω- σμένου ἀνὰ ὀβολόν, κόμ- μεως ☐ <δ>, ὕδωρ ὄμβριον.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 139, section 1, line 3

Ἔστι δὲ τοιόνδε· χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ὀβολοὶ <δ>, κρόκου ☐ <α>, σμύρνης ὀβολοὶ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς ὀβολοὶ <β>, κινναμώμου ὀβολοὶ <β>, μήκωνος ὀβολοὶ <β>, πεπέρεως κόκκοι <ι>, κόμμεως ὀβολοὶ <γ>, οἶνου Χίου τὸ ἱκανόν.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 147, section 1, line 2

Στίμμεως ☐ <ι>, μολύβδου κεκαυμένου ☐ <η>, λεπίδος, κρόκου, ρόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδικῆς, λιβάνου ἄρρενος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ ☐ <α>, φοινίκων ὅστ᾽ <λ>.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 158, section 1, line 4

Ῥόδων χλωρῶν χωρὶς τῶν λοβῶν ☐ <ο>, καδμείας ☐ <κ>, κρόκου ☐ <ς>, ὀπίου ☐ <γ>, στίμμεως ☐ <β>, χαλκοῦ ☐ <β>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <α>, σμύρνης ☐ <γ>, κόμμεως ☐ <κ>, ὕδωρ ὄμβριον.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 160, section 1, line 3

Καδμείας, χαλκοῦ, κρόκου, λεπίδος χαλκοῦ ἀνὰ ☐ <ι>, σμύρνης, λίθου αἱματί- του, ρόδων ξηρῶν, νάρδου Ἰνδικῆς, ὀπίου ἀνὰ ☐ <δ>, πεπέρεως λευκοῦ κόκκοι <κ>, κόμμεως ☐ <ι>, οἶνου Χίου τὸ αὐτάρκες.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 3, chapter 174, section 1, line 5

Ἀνήσσου σπέρματος, <σελίνου σπέρματος, ἄμεως σπέρματος>, σχίνου ἄνθους, στυπτηρίας σχιστῆς, ἵρεως, βησασᾶ, ὃ τινες ἀρμαλᾶ καλοῦσι, κινναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασίας, κροκο- μάγματος, ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☐ <α>, κόστου, χελιδόνων νοσσιᾶς σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ ☐ <γ>, κρόκου ☐ <α>, νάρ- δου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ ☐ ☐, κηκίδας <η>.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 8, chapter 25, section 3, line 3
εὐώδη δ' αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυτέρου καὶ μελιλώτου καὶ ρόδων ξη- ρῶν καὶ σχίνου ἄνθους ἵρεως τε καὶ στάχους, νάρδου τε τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Κελτικῆς καὶ μαράθρου φύλλων καὶ ἀμώμου καὶ κόστου.

Oribasius Med., Synopsis ad Eustathium filium Book 9, chapter 10, section 24, line 1

5.68. PHILUMENUS

– <Ἄλλο·> ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☒ <ς>, γλυκυρρίζης ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☒ <δ>.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1–4) (0722: 005) “Oribasii synopsis ad Eustathium et libri ad Eunapium”, Ed. Raeder, J. Leipzig: Teubner, 1926, Repr. 1964; Corpus medicorum Graecorum, vol. 6.3. Book 2, chapter 1,lambda, section 31, line 1
τὸ δ’ Ἰνδικὸν λύκιον ἰσχυρότερόν ἐστι πρὸς πάντα.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 2, chapter 1,nu, section 3, line 1
γενναίο- τέρα δ’ ἐστὶν ἡ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς οὔσα.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 4, chapter 25, section 1, line 2
Καλλιβλέφαρον·

μάλιστα δὲ ποιεῖ νηπίοις καὶ τοῖς ἀπαλοσάρκοις· στίμμεως ☒ <ις>, μο- λύβδου ☒ <η>, κρόκου [ἀνὰ] ☒ <α>, ῥόδων ἄνθους, σμύρνης, νάρδου Ἰνδι- κῆς, πεπέρεως λευκοῦ, λιβάνου ἄρρενος ἀνὰ ☒ <α>, φοινίκων ὅστ’ ἀ <λ>· πάντα βαλὼν εἰς ἄγγος κεραμεοῦν ὅπτα φιλοπόνως, εἶτα τρίψας ἐν θυίᾳ ἐπίβαλε ὀποβαλσάμου κοχλιάρια <β>, καὶ ἀνα- κόψας <καὶ> ξηράνας χρῶ.

Oribasius Med., Libri ad Eunapium (lib. 1-4) Book 4, chapter 83, section 23, line 2

– <Ἄλλο·> ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλλων ☒ <ς>, γλυ- κυρρίζης ☒ <δ>, νάρδου Ἰνδι- κῆς ☒ <δ> .

5.68 Philumenus

Philumenus (Greek: Φιλούμενος), a Greek physician, mentioned by an anonymous writer as one of the most eminent members of his profession. Nothing is known of the events of his life, and with respect to his date, as the earliest author who quotes him is Oribasius,[1] it can only be said that he must have lived in or before the 4th century. It was thought that none of his work survived until 1907 when a manuscript of excerpts of his work *De venenatis animalibus eorumque remediis* (On poisonous animals and their remedies) was discovered in the Vatican library (codex Vaticanus gr. 284) by the German scholar Wellmann, who published an edition in 1908. [2]

Numerous fragments are preserved by Aëtius Amidenus. He is quoted also by Alexander of Tralles,[3] and Rhazes.[4] (From Wikipedia⁶⁸)

68. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philumenus>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Philumenus Med., De venenatis animalibus eorumque remediis (0671: 001) “Philumeni de venenatis animalibus eorumque remediis”, Ed. Wellmann, M. Leipzig: Teubner, 1908; Corpus medicorum Graecorum, vol. 10.1.1. Chapter 10, section 1, line 6

δίδο- ται τοῦ φαρμάκου καρύου Ποντικοῦ τὸ μέγεθος, σκορπιοπλήκτοις μὲν μετ’ οἴνου αὐστηροῦ ἅπαξ τῆς ἡμέρας – εἰ δ’ ἐπιτείνου ἢ ὀδύνῃ, δίδου καὶ δῖς – , πρὸς δὲ λυσοδοήκτους δίδου με|θ’ ὕδατος ἡμέραν παρ’ ἡμέραν ἐπὶ ἡμέρας <μβ>, προσμίσγων τῷ φαρμάκῳ λύκιον Ἰνδικόν, τηρῶν καὶ τὰ ἔλκη ἀκατούλωτα.

Philumenus Med., De venenatis animalibus eorumque remediis Chapter 10, section 3, line 3

ἔστι δὲ καστορίου, ὁποῦ Κυρηναικοῦ, πεπέρεως ἀνὰ ☐ <δ>, κόστου, νάρδου Ἰνδικ<ῆς, κρόκ>ου, κεν- ταυρίου χυλοῦ ἀνὰ ☐ <β>, μέλιτος ἀπέφθου κοτύλης ἡμισυ.

5.69 Cephalion

Roman historian of the time of Hadrian. Wrote a history of Assyria from the time of Ninus and Semiramis to that of Alexander the Great. It was written in the Ionic dialect, and was divided into nine books, called by the names of the Muses; and as in this he aped Herodotus, so he is reported to have aimed at resembling Homer by concealing his birthplace. Hadrian banished him to Sicily where this work was composed. (From Wikipedia⁶⁹)

Cephalion Hist., Rhet., Fragmenta (1249: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1a, line 13

Μεθ’ ὃν Βαβυλῶνα, φησὶν, ἡ Σεμί- ραμις ἐτείχισε, τρόπον ὡς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησίᾳ, Δείνωνι], Ἡροδότῳ καὶ τοῖς μετ’ αὐτοῦς· στρατεῖν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἦτταν, καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνείλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νινύου τῶν παί- δων ἐνὸς ἀνηρέθη, τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

5.70 Athanasius

Athanasius of Alexandria (Greek: Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Athanásios Alexandrías) (b. ca. 296–298 – d. 2 May 373), also referred to as St. Athanasius the Great, St. Athanasius I of Alexandria, St Athanasius the Confessor

69. <http://en.wikipedia.org/wiki/Cephalion>

5.70. ATHANASIUS

and (primarily in the Coptic Orthodox Church) St Athanasius the Apostolic, was the 20th bishop of Alexandria. His episcopate lasted 45 years (c. 8 June 328 – 2 May 373), of which over 17 were spent in five exiles ordered by four different Roman emperors. He is considered to be a renowned Christian theologian, a Church Father, the chief defender of Trinitarianism against Arianism, and a noted Egyptian leader of the fourth century.

He is remembered for his role in the conflict with Arius and Arianism. In 325, at the age of 27, Athanasius had a leading role against the Arians in the First Council of Nicaea. At the time, he was a deacon and personal secretary of the 19th Bishop of Alexandria, Alexander. Nicaea was convoked by Constantine I in May–August 325 to address the Arian position that Jesus of Nazareth is of a distinct substance from the Father.[1]

In June 328, at the age of 30, three years after Nicæa and upon the repose of Bishop Alexander, he became archbishop of Alexandria. He continued to lead the conflict against the Arians for the rest of his life and was engaged in theological and political struggles against the Emperors Constantine the Great and Constantius II and powerful and influential Arian churchmen, led by Eusebius of Nicomedia and others. He was known as "Athanasius Contra Mundum". Within a few years of his departure, St. Gregory of Nazianzus called him the "Pillar of the Church". His writings were well regarded by all Church fathers who followed, in both the West and the East. His writings show a rich devotion to the Word-become-man, great pastoral concern, and profound interest in monasticism.

Athanasius is counted as one of the four great Eastern Doctors of the Church in the Roman Catholic Church[2] and in Eastern Orthodoxy, he is labeled the "Father of Orthodoxy". He is also celebrated by many Protestants, who label him "Father of The Canon". Athanasius is venerated as a Christian saint, whose feast day is 2 May in Western Christianity, 15 May in the Coptic Orthodox Church, and 18 January in the other Eastern Orthodox Churches. He is venerated by the Roman Catholic Church, Oriental and Eastern Orthodox churches, the Lutherans, and the Anglican Communion. (From Wikipedia⁷⁰)

70. <http://en.wikipedia.org/wiki/Athanasius>

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

5.70.1 *Contra gentes*

Athanasius Theol., *Contra gentes* (2035: 001) “Athanasius. *Contra gentes* and *de incarnatione*”, Ed. Thomson, R.W. Oxford: Clarendon Press, 1971. Section 9, line 38

οἱ δὲ αὐτῶν, ὥσπερ φιλοτιμού-μενοι τοῖς χείροσιν, ἐτόλμησαν τοὺς παρ’ αὐτῶν ἄρχοντας ἢ καὶ τοὺς τούτων παῖδας εἰς θεοὺς ἀναθεῖναι, ἢ διὰ τιμὴν τῶν ἀρξάντων ἢ διὰ φόβον τῆς αὐτῶν τυραννίδος· ὥς ὁ ἐν Κρήτῃ παρ’ αὐτοῖς περιβόητος Ζεὺς, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἑρμῆς καὶ παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Διόνυσος, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἴσις, καὶ Ὅσιρις, καὶ Ὡρος, καὶ ὁ νῦν Ἀδριανοῦ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως παιδικὸς Ἀντίνοος, ὃν καίπερ εἰδότες ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπον οὐ σεμνόν, ἀλλ’ ἀσελγείας ἔμπλεων, διὰ φόβον τοῦ προστάξαντος σέβουσιν.

Athanasius Theol., *Contra gentes* Section 23, line 14

ἀλλὰ καὶ Πελασγοὶ μὲν τοὺς ἐν Θράκῃ θεοὺς διαβάλλουσι· Θραῖκες δὲ τοὺς παρὰ Θηβαίοις οὐ γινώσκουσιν. Ἰνδοὶ δὲ κατὰ Ἀράβων, καὶ Ἀραβες κατ’ Αἰθιοπῶν, καὶ Αἰθίοπες κατ’ αὐτῶν ἐν τοῖς εἰδώλοις διαφέρονται.

Athanasius Theol., *Contra gentes* Section 24, line 11

Λίβυες πρόβατον, ὃ καλοῦσιν Ἀμμωνα, θεὸν ἔχουσι· καὶ τοῦτο πολλοῖς παρ’ ἐτέ-ρων εἰς θυσίαν σφάζεται. Ἰνδοὶ τὸν Διόνυσον θρησκεύουσι, συμβολικῶς οἶνον αὐτὸν ὀνομάζοντες· καὶ τοῦτον τοῖς ἄλλοις σπένδουσιν ἕτεροι.

5.70.2 *De incarnatione verbi*

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* (2035: 002) “Sur l’incarnation du verbe”, Ed. Kannengiesser, C. Paris: Cerf, 1973; *Sources chrétiennes* 199. Chapter 28, section 3, line 4

Καὶ ὥσπερ τοῦ πυρὸς ἔχοντος κατὰ φύσιν τὸ καίειν, εἰ λέγοι τις εἶναί τι τὸ μὴ δειλιῶν αὐτοῦ τὴν καῦσιν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀσθενὲς αὐτὸ δεικνύον, οἷον δὴ λέγεται τὸ παρὰ Ἰνδοῖς ἀμíanτον· εἴτα ὁ τῷ λεγομένῳ μὴ πιστεύων εἰ πείραν θελήσειε λαβεῖν τοῦ λεγομένου, πάντως τὸ ἄκαυστον ἐνδυσάμενος καὶ προσβαλὼν πυρί, πιστοῦται λοιπὸν τὴν κατὰ τοῦ πυρὸς ἀσθένειαν· ἢ ὥς εἴ τις τὸν τύραννον δεδεμένον ἰδεῖν θελήσειε, πάντως εἰς τὴν τοῦ νικήσαντος χώραν καὶ ἀρχὴν παρελθὼν, ὁρᾷ τὸν ἄλλοις φοβερὸν ἀσθενῆ γενόμενον· οὕτως εἴ τις ἐστὶν ἄπιστος, καὶ ἀκμὴν μετὰ τοσαῦτα, καὶ μετὰ τοὺς τοσούτους

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* Chapter 47, section 4, line 4

Ὅτι πρὶν μὲν ἐπιδημῆσαι τὸν Λόγον, ἴσχυε καὶ ἐνήργει παρ’ Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις καὶ Ἰνδοῖς αὕτη καὶ ἐξέπληττε τοὺς ὁρῶντας· τῇ δὲ παρουσίᾳ τῆς ἀληθείας καὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Λόγου διηλέγχθη καὶ αὕτη, καὶ κατηγορήθη παντελῶς.

Athanasius Theol., *De incarnatione verbi* Chapter 50, section 1, line 3

5.70. ATHANASIUS

Πολλοὶ πρὸ τούτου γεγόνασι βασιλεῖς καὶ τύραννοι γῆς, πολλοὶ παρὰ Χαλδαίοις ἱστοροῦνται καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἰνδοῖς γενόμενοι σοφοὶ καὶ μάγοι· τίς τούτων ποτέ, οὐ λέγω μετὰ θάνατον, ἀλλὰ καὶ ἔτι ζῶν ἡδυνήθη τοσοῦτον ἰσχυῖσαι, ὥστε τὴν σύμπασαν αὐτὸν γῆν πληρῶσαι τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοσοῦτον πλῆθος παιδεῦσαι ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων δεισιδαιμονίας, ὅσους ὁ ἡμέτερος Σωτὴρ εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων μετῆ- νεγκεν;

Athanasius Theol., *De synodis Arimini in Italia et Seleucia in Isauria* (2035: 010) “Athanasius Werke, vol. 2.1”, Ed. Opitz, H.G. Berlin: De Gruyter, 1940. Chapter 25, section 1, line 2

Ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες ἐν τοῖς Ἑγκαινίοις ἐπίσκοποι ἑνενήκοντα, ὑπατεία Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου, ἰνδικτιῶνος ἰδ', ἐκεῖ ὄντος Κωνσταντίου τοῦ ἀσεβεστάτου.

5.70.3 Epistula ad Afros episcopos

Athanasius Theol., *Epistula ad Afros episcopos* (2035: 049); MPG 26. Volume 26, page 1032, line 22

Ταύτην ἔγνωσαν καὶ Ἰνδοὶ, καὶ ὅσοι παρὰ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἰσὶ Χριστιανοί.

5.70.4 Expositiones in Psalmos

Athanasius Theol., *Expositiones in Psalmos* (2035: 061); MPG 27. Volume 27, page 336, line 58

Λαοὺς δὲ ἐνταῦθα τὰς τῶν παρὰ Ἰνδοῖς ὀρνέων ἀγέλας φησίν· αἱ καὶ τῶν Αἰγυπτίων κατήσθιον τὰ σκηνώ- ματα ἐκριφέντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐν τῇ γῇ.

Athanasius Theol., *Expositiones in Psalmos* Volume 27, page 360, line 55

Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης. Κλήματα καὶ παραφυάδες τῆς ἀμπέλου τὸ πᾶν πλῆ-θος τοῦ λαοῦ φησιν, ὃ κατέσχευ ἀπὸ ποταμοῦ Εὐ-φράτου μέχρι θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

5.70.5 Quaestiones ad Antiochum ducem

Athanasius Theol., *Quaestiones ad Antiochum ducem* [Sp.] (2035: 077); MPG 28. Volume 28, page 628, line 36

Ὅθεν φασὶν ἱστορικοὶ τινες ἀκριβεῖς παῖδες, ὅτι τοῦ-του χάριν πάντα τὰ εὐώδη τῶν ἀρωμάτων περὶ τὰ ἀνατολικώτερα, ἤγουν τὰ Ἰνδικὰ μέρη, ὑπάρχουσιν ὡς πλησιόχωρα τυγχάνοντα τοῦ παραδείσου.

Athanasius Theol., *Quaestiones ad Antiochum ducem* [Sp.] Volume 28, page 633, line 38

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Ἡ Θαρσις πόλις ἐστὶ χώρας τῆς Ἰνδικῆς, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν μανθάνομεν.

Athanasius Theol., *Quaestiones ad Antiochum ducem* [Sp.] Volume 28, page 660, line 18

Οἷόν τι πολλάκις ὡς πνεύματα ὁρῶσι τοὺς ὄμβρους τοὺς Ἰνδικοὺς πολλοὺς γινόμενους, καὶ προλαμβάνουσιν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ διὰ φαρμακειῶν ἢ ὄνειράτων, μεγάλην ἀνάβασιν τοῦ Νείλου ποταμοῦ μαντεύονται· καὶ ἄλλα δέ τινα ὅμοια τούτοις διαπράττονται.

Athanasius Theol., *Quaestiones ad Antiochum ducem* [Sp.] Volume 28, page 676, line 34

Ὡς ἡ τῶν πραγμάτων φύσις μαρτυρεῖ καὶ διδάσκει, θεωροῦμεν, ὅτι τὸ μὲν θερμὸν στοιχεῖον ἐκ τῆς ἀνατολῆς τίκεται· καὶ μαρτυροῦσι τὰ πάσης τῆς γῆς ἀνατολικώτερα Ἰνδικὰ σώματα ὑπὸ τῆς ἄκρας θερμῆς μέλανα γινόμενα.

5.70.6 *Quaestiones in scripturam sacram*

Athanasius Theol., *Quaestiones in scripturam sacram* [Sp.] (2035: 080); MPG 28. Volume 28, page 732, line 6

Μία ἐστὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις καὶ συναγωγή· πληθυντικῶς δὲ τὰς συναγωγὰς ὠνόμασεν, ἐπειδὴ ἄλλο μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν, καὶ τὸ Ἀτλαντικὸν ἕτερον, καὶ ἄλλο μὲν ἡ Προποντὶς, καὶ Αἰγαῖον ἕτερον, καὶ ἄλλος πάλιν ὁ Ἰώνιος κόλπος.

5.71 Aelius Aristides

Aelius Aristides (AD 117 - 181) was a popular Greek orator, who lived during the Roman Empire. He is considered to be a prime example of the Second Sophistic, a group of showpiece orators who flourished from the reign of Nero until ca. 230 AD. His surname was Theodorus. He showed extraordinary talents even in his early youth, and devoted himself with remarkable zeal to the study of rhetoric, which appeared to him the worthiest occupation of a man, and along with it he cultivated poetry as an amusement. Besides the rhetorician Herodes Atticus, whom he heard at Athens, he also received instructions from Aristocles at Pergamum, from Polemon at Smyrna, and from the grammarian Alexander of Cotiaeum.[1] (From Wikipedia⁷¹)

71. http://en.wikipedia.org/wiki/Aelius_Aristides

5.71. AELIUS ARISTIDES

Aelius Aristides Rhet., Διόνυσος (0284: 004) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 30, line 6

καὶ οὐ πολὺ τοῦμμέσω τοῦ τε ἀγῶνος καὶ τῶν ἐπινικίων. Ἰνδοὺς δὲ καὶ Τυρρηνοὺς λέγουσιν ὡς κατεστρέψατο, αἰ- νιττόμενοι δοκεῖν ἐμοὶ διὰ μὲν τῶν Τυρρηνῶν τὰ πρὸς ἐσπέραν, διὰ δὲ τῶν ἐτέρων τὸν πρὸς ἑὸν τόπον τῆς γῆς ὡς ἀπάσης αὐτὸν ἄρχοντα.

Aelius Aristides Rhet., Παναθηναϊκός (0284: 013) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 102, line 9

ἄλλας μὲν γὰρ χώρας ἐλέφαντες καὶ λέοντες κοσμοῦσι, τὰς δὲ ἵπποι κύνες, τὰς δὲ ἅ τοὺς παῖδας ἀκούοντας ἐκπλήττει· τὴν δὲ ὑμετέραν χώραν κοσμεῖ τῶν ἐπὶ γῆς τὸ κάλλιστον, οὐ κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας ὑποπτέρους ἄξιον εἰπεῖν.

Aelius Aristides Rhet., Παναθηναϊκός Jebb page 121, line 7

καὶ πρῶτοι δὴ τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον Ἑλλήνων ἀναβάντες εἰς Σάρδεις στρα- τιᾷ κοινῇ πορθήσαντες ὥχοντο· τέως δὲ ἐν Βαβυλῶνος τάξει καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ἑλ- ληνες Σάρδεις ἐθαύμαζον· λα- βὼν δὲ ταύτην πρόφασιν Δαρεῖος ἡσυχίαν ἄγειν οὐκ ἠδύ- νατο, ἀλλ’ ἐξήταξε τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς δυνάμεις συνεκρό- τει, καὶ πᾶν μικρὸν ἦν αὐτῷ.

Aelius Aristides Rhet., Ῥώμης ἐγκώμιον (0284: 014) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 200, line 30

φόρτους μὲν ἀπ’ Ἰν- δῶν, εἰ βούλει δὲ, καὶ τῶν εὐδαιμόνων Ἀράβων, τοσού- τους ὁρᾶν ἔξεστιν ὥστε εἰκάζειν γυμνὰ τὸ λοιπὸν τοῖς ἐκεῖ λελεῖφθαι τὰ δένδρα καὶ δεῦρο δεῖν ἐκείνους ἐλθεῖν, ἐάν του δέωνται, τῶν σφετέρων μεταιτήσοντας· ἐσθῆτας δὲ αὖ Βαβυλωνίους καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἐπέκεινα βαρβάρου κόσμους πολὺ πλείους τε καὶ ῥᾶον εἰσαφικνουμένους ἢ εἰ ἐκ Νάξου ἢ Κύθνου Ἀθήναζε ἔδει κατᾶραι τῶν ἐκεῖ τι φέροντας.

Aelius Aristides Rhet., Πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ (0284: 016) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 242, line 29

τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν μὲν Καυκάσου περίοδον, τοῦτο δ’ ὑπὲρ Ἰνδοὺς ἀλISCOμένους καὶ Κασπίας πύλας, τοῦτο ὑπὲρ πάντα τὰνθρώπεια, τοῦτο τοῖς καλλίστοις ἐστὶ νι- κόντων καὶ ἃ προσήκει τῇ φύσει.

Aelius Aristides Rhet., Ἱεροὶ λόγοι γ’ (0284: 025) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 317, line 18

πρῶτον μὲν ἦν λέοντος ὀδόντα καῦσαι καὶ κόψαντα χρῆσθαι σμήγματι, δεύτερον δὲ ὅπῳ διακλύζειν τούτῳ δὴ τῷ χρήματι· μετὰ ταῦτα πέπερι, καὶ προσέθηκε θερμῆς οὐνεκα· ἐφ’ ἅπασι δὲ στάχυς Ἰνδικός, σμήγμα καὶ οὗτος.

Aelius Aristides Rhet., Ἱεροὶ λόγοι δ’ (0284: 026) “Aristides, vol. 1”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 325, line 6

οὗτος καὶ τὸ πρόβλημα ἦν ὁ προβαλὼν· καὶ ἦν γε τὸ πρόβλημα τοιόνδε· μέμνη- μαι γὰρ, ἅτε καὶ πρῶτον λα- βὼν· Ἀλεξάνδρου, φησὶν, ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλευεὶ Δημοσθένης ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασιν.

CHAPTER 5. ROMAN EMPIRE, GREEK AND LATIN SOURCES

Aelius Aristides Rhet., Πρὸς Πλάτωνα περὶ ῥητορικῆς (0284: 045) “Aristides, vol. 2”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 107, line 9

ὥσπερ γὰρ οἱ λέοντες καὶ ὅσα ἐντιμότερα τῶν ζῶων σπανιώτερα τῶν ἄλλων ἐστὶ τῇ φύ- σει, οὕτω καὶ κατ’ ἀνθρώπους οὐδὲν οὕτω σπάνιον ὅσον ἄξιον προσειπεῖν ῥήτορα· εἷς δὲ ἀγαπητῶς καὶ δεύτερος ὥσπερ ὁ Ἰνδικὸς ὄρνις ἐν Αἰγυπτίοις ἡλίου περιόδοις φύε- ται.

Aelius Aristides Rhet., Αἰγύπτιος (0284: 048) “Aristides, vol. 2”, Ed. Dindorf, W. Leipzig: Reimer, 1829, Repr. 1964. Jebb page 361, line 25

τὸ ἐν Συήνῃ μὲν καὶ Ἐλεφαντίνῃ ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν αἵρεσθαι πῆχεις, περὶ δ’ αὖ τὸ Ἰνδικὸν καὶ Ἀράβιον ἐμπόριον τὴν Κόπτον ἓνα καὶ εἴκοσι, καὶ πάλιν τούτων ἀφαιρεῖν ἐπτὰ καὶ τέτταρας καὶ δέκα ἄγειν τοὺς κατὰ Μέμφιν γνωρίμους καὶ πρὸς οὓς Ἕλληνες ἤδη λογίζονται, κάτω δ’ ἐν τοῖς ἔλεσιν εἰς ἐπτὰ καταβαίνειν, εἵτα δὴ ἤκουον.

5.72 Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>

Ptolemy VIII Euergetes II[note 1] (Greek: Πτολεμαῖος Εὐεργέτης, Ptolemaĩos Euergetēs) (c. 182 BC – June 26, 116 BC), nicknamed Φύσκων, Physcon, was a king of the Ptolemaic dynasty in Egypt. ((Same guy?)From Wikipedia⁷²)

Ptolemaeus VIII Euergetes II <Hist.>, Fragmenta (1645: 003) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 5

E LIBRIS PRIMO ET QUINTO.

Athenaeus X: Πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀν- τίοχος ὁ βασιλεὺς, ὁ κληθεὶς Ἐπιφανής, ὁ ὁμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὑπομνημάτων καὶ τῷ πέμπτῳ, φά- σκων αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας τρα- πέντα πολλὰ ἀναλίσκειν.

72. http://en.wikipedia.org/wiki/Ptolemy_VIII_Physcon

Chapter 6

Late Antique

Contents

3.1	Hellanicus of Mytilene	7
3.2	Hecataeus	9
3.3	Aeschylus	10
3.4	Democritus	10
3.5	Aristocrates	11
3.6	<i>Scholia In Aeschylum</i>	12
3.7	Hecataeus	13
3.8	Orphica, <i>Lithica kerygmata</i>	14
3.9	Herodotus	14
3.9.1	About Herodotus	14
3.9.2	Histories	16
3.9.3	νομὸς Ἰνδῶν	22
0.0.1	Law of the Indians	23
3.10	Ctesias of Cnidus	30
3.10.1	About Ctesias	30
3.10.2	Ἰνδ– appearing in testimonia and fragmenta	30
3.11	Ephippus Comic	45
3.12	Menander	45
3.13	Clearchus of Soli	46

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

3.14 Eudoxus of Cnidus	47
3.15 Aristoxenus	47
3.16 Aristoteles et Corpus Aristotelicum	48
3.17 Megasthenes	53

6.1 Nonnus

Nonnus Epic., Dionysiaca (2045: 001) “Nonni Panopolitani Dionysiaca, 2 vols.”, Ed. Keydell, R. Berlin: Weidmann, 1959. Book p1, line 28

ἐς <δέκατον δὲ τέταρτον> ἔχε φρένα· κείθι κορύσσει δαυμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἴνδικὸν ἄρεα Ρεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 42

<εἰκοστὸν πρῶτιστον> ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου καὶ μόθον Ἀμβροσίας ῥήξήνορα καὶ λόχον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 45

<εἰκοστῷ τριτάτῳ> πεπερημένον Ἴνδὸν Ὑδάσπην καὶ κλόνον ὕδατόεντα καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p1, line 47

<εἰκοστὸν> δὲ <τέταρτον> ἔχει γόον ἄσπετον Ἴνδῶν κερκίδα θ’ ἱστοπόνοιο καὶ ἠλακάτην Ἀφροδίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 24

εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὀλκῷ, μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπως κισσώδει θύρσῳ φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδαΐζετο φῦλα Γιγάντων· εἰ δὲ λέων φρίζειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων, Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Ρεΐης μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης· εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἄλματι ταρσῶν πόρδαλις αἶξη πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων, ὕμνήσω Διὸς υἱά, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἴνδῶν πορδαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων· εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός, υἱά Θυώνης αἰείσω ποθέοντα συοκτόνον εὐγαμον Αὔρην, ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου· εἰ δὲ πέλοι μμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον αἰείσω κόλπον ἄλως δύνοντα κορυσσομένοιο Λυκούργου· εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθον ψιθύρισμα τιταίνων, μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν παρὰ θυιάδι ληνῷ βότρυς ἀμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο ταρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 196

οὐρανίου δὲ Δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθη ἄρεα συρίζων· ὁ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης ἀστραίαις παλάμῃσιν ἰσόζυγα κύκλον ἐλίξας δέσμιον Ἀνδρομέδην ἐτέρῳ σφηκώσατο δεσμῷ λοξὸς ὑπὸ σπείρησιν· ὁ δὲ γλωχῖνι κεραΐης ἰσοτύπου Ταύροιο δράκων κυκλοῦτο κεράστης, οἰστρήσας ἐλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου ἀντιτύπους Ὑάδας,

6.1. NONNUS

κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, οἰγομέναις γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων ἰοβόλοι τελαμῶνες ἐμιτρώσαντο Βοώτην· καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν, ἰδὼν Ὀφιν ἄλλον Ὀλύμπου, πῆχυν ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιούχου, καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης, αὐχένα κυρτώσας, ἐλελίζετο γαστέρος ὀλκῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 1, line 280

θλιβομένη νεφέεσσι· Γίγαντιον δὲ καρήνου φρικτὸν ἀερσιλόφων αἰὼν βρύχημα λεόντων πόντιος ἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ· πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστίνετο πόντου, Γηγενέος πλήσαντος ὄλην ἄλα μείζονα γαίης ἀκλύστοις λαγόνεσσιν ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι, καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσση· καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσσι περίπλοκον ὀλκὸν ὑφαίνων πούλυπος αἰολόμητις ἐθήμονι πηγνυτο πέτρῃ, καὶ μελέων Ἰνδαλμα χαραδραίῃ πέλε μορφῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 3, line 280

Ζηνὸς ἀθηήτοιο, καὶ ἐς νομὸν ἦε κούρη ὀφθαλμοὺς τρομέουσα πολυγλήνοιο νομῆος· γυιοβόρῳ δὲ μύωπι χارασσομένη δέμας Ἰὼ Ἰονίης ἀλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ· ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἐμὸν ῥόον, – ὃν πολιῆται Νεῖλον ἐφημίζαντο φερώνυμον, οὐνεκα γαίῃ εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης χεύματι πηλώεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν, – ἦλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπη βοήην μετὰ μορφὴν δαιμονίης Ἰνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· ἀναπτομένοιο δὲ καρποῦ Αἴγυπτίης Δήμητρος, ἐμῆς κεραελκέος Ἰοῦς, εὐδόμοις ὁμόφοιτος ἐλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 120

οὐ ποθέω στίλβουσιν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν, οὐ φυτὸν Ἐσπερίδων παγχρύσειον, οὐδέ με τέρπει Ἠλιάδων ἤλεκτρον, ὅσον μία νυκτὸς ὁμίχλη, τῇ ἐνὶ Πεισινόῃ προσπύζεται οὗτος ἀλήτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 4, line 420

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀνέκραγε· χωομένου δὲ Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἐλικώδεϊ μορφῇ ἄλλοφυῆς ἡμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης ξεινον ἔχειν Ἰνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 170

ὑψιφανῆς πετερυγῶν πισύρων τετράζυγι κόσμῳ· τῇ μὲν ξανθὸς ἰασπις ἐπέτρεχε, τῇ δὲ Σελήνης εἶχε λίθον πάνλευκον, ὃς εὐκεράοιο θεαίνης λειπομένης μινύθει καὶ ἀέξεται, ὁππότε Μῆνη ἀρτιφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης Ἡελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ· ἄλλη μάργαρον εἶχε φασφόρον, οὗ χάριν αἴγλης γλαυκὸν Ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης λαμπομένης· ἐτέρης δὲ μεσόμφαλος αἶθοπι κόσμῳ λεπτοφαῆς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυνεν Ἰνδὸς ἀχάτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 202

πρώτῃ δ' Αὐτονόῃ γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων μητέρος ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείην πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλῃ καλλιφυῆς Ἀθάμαντος ἀέξετο σύγγαμος Ἰνώ, μήτηρ δισσοτόκος· τριτάτῃ δ' ἀνέτελλεν Ἀγαυή, ἥ ποτε νυμφευθεῖσα

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Γιγαντείοις ὑμεναίοις εἴκελον υἷα λόχευσεν ὀδοντοφύτῳ παρακοίτῃ· καὶ Χαρίτων Ἰνδαλμα ποθοβλήτοιο προσώπου Ζηνὶ φυλασσομένη Σεμέλῃ βλάστησε τετάρτη θυγατέρων, μούνη δὲ καὶ ὀπλοτέρῃ περ ἐούσῃ δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβήια μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 302

ἀλλὰ οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρῃ ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης· ἀλλὰ μιν ὤλεσε Μοῖρα, κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην, Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔτι πνείοντα κυδοιμοῦ, εὔτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑπόθι φηγοῦ λουομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης, θηητῆρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης ἀγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης ἀγχιφανῆς· καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης ὄμματι λαθριδίῳ δεδοκημένον † ὄμματι λοξῷ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀπόπροθεν ἔδρακε Νύμφῃ, ταρβαλέῃ δ' ὀλόλυξεν, ἐῖ δ' ἤγγειλεν ἀνάσση ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγριον· ἡμιφανῆς δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 5, line 403

δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέφομαι· οἰχομένου γὰρ ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἴδε μορφῆς ἀνδρομέης Ἰνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων ἄνθει πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 187

ἔνθα λεοντείοιο λιπὼν Ἰνδαλμα προσώπου ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοίον ἔβρεμεν ἵππῳ ἄζυγι, γαῦρον ὀδόντα μετοχμάζοντι χαλινού, καὶ πολὺν λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῶ· ἄλλοτε ροιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπῆνης ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων ἐλέλικτο κεράστης, γλῶσσαν ἔχων προβλήτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος, καὶ βλοσυρῷ Τιτῆνος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ ὄρμον ἐχιδνήεντα περίπλοκον αὐχένι δῆσας· καὶ δέμας ἐρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 6, line 215

ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλόεντι βελέμνῳ αἶθετο Βάκτριον οὐδας ἐώιον, ἀγχιπόροις δὲ κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ, Ἰνδῶι τε τένοντες· Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου ἔμπυρα κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο Νηρεύς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 98

τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρον, Γηγενέων μετὰ δῆριν, ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 7, line 164

καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἔνθεον ὁμφὴν παῖδα πατήρ προέηκεν ἐς ἡθάδα νειὸν Ἀθήνης Ζηνὶ θηηπολέουσιν ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ ταῦρον ὁμοκραίριοιο φυῆς Ἰνδαλμα Λυαίου, καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυλητόμον ἐχθρὸν ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 27

καὶ μιν ἀχυτλώτοιο διαίссοντα λοχείης πήχεϊ κοῦρον ἄδακρυν ἐκούφισε σύγγονος Ἑρμῆς, καὶ βρέφος εὐκεράοιο φυῆς Ἰνδαλμα Σελήνης ὥπασε θυγατέρεσσι Λάμου ποταμήισι Νύμφαις, παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἱ δὲ λαβοῦσαι Βάκχον ἐπη-

6.1. NONNUS

χύναντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἐκάστη ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυεν ἰκμάδα μαζῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 149

ὕψοθεν ἀστήρικτος· ὁ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης, πρωτογόνου δὲ Φάνητος ἀτέρμονα δύσατο μορφήν· καὶ θεὸν ἀζομένη πρωτόσπορον εἵκαθεν Ἥρη ψευδομένης ἀκτῖνας ὑποπτήσσουσα προσώπου, οὐδὲ νόθησεν ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς· κουφοτέρους δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων, χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον υἷα κομίζων, μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Ῥεῖη, καὶ τινα μῦθον ἔειπεν ἀριστῶδινι θεαίνῃ· “δέξο, θεά, νέον υἷα τεοῦ Διὸς, ὃς μόθον Ἰνδῶν ἀθλεύσας μετὰ γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 9, line 190

καὶ χορὸν λαχνήεντας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας Εὖιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδῆιον ἥβην, δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὥμοισι καλύπτρην, αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρον· καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὖλια λύγκας ἐλάσσας στικτοῖς πορδαλίεσσιν ἐὴν ἔξευξεν ἀπήνην, οἷά τε πατρῶων δαπέδων Ἰνδαλμα γεραίρων· πολλάκι δ’ ἀθανάτης ἐποχημένος ἄρματι Ῥεῖης, βαίῃ χειρὶ φέρων ἀπαλόχροῖ κύκλα χαλινού, κραιπνὸν ἐπείγομένων ἀνεσείρασεν ἄρμα λεόντων· καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου, σμερδαλέαις γενέεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 18

Ταρταρίης δ’ ὀφιδῶδες ἰδὼν Ἰνδαλμα θεαίνης πάλλετο δειμαίνων ἐτερόχροα φάσματα μορφῆς, ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης, ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 10, line 216

γινώσκω τεὸν αἶμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις· Ἥελίῳ σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανεῖκελον· αἰθέριον γὰρ θέσκελον εἶδος ἔχεις, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 11, line 310

ὥμοι, ὅτ’ οὐκ Αἴδης πέλεν ἥπιος, οὐδ’ ἐπὶ νεκρῷ δέχνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου, Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζῶντα τελέσσω· ὥμοι, ὅτ’ οὐκ Αἴδης ποτὲ πείθεται· ἦν δ’ ἐθελήσῃ, ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἡριδανοῖο δένδρεα συλήσας ποταμῆια, μαρμαρέην δὲ ἄξομαι ἀστράπτουσιν Ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν ἀφνειῆς τ’ Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον, ἀντὶ δὲ νεκροῦ παιδὸς ἐμοῦ χρύσειον ὅλον Πακτωλὸν ὁπάσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 12, line 308

ἀγριάς ἡβώουσα πολυγνάμπτοισιν ἐλίνους οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη, ὕγρον ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης· καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὅπη, στοιχηδὸν ἀνέρπων, σείετο φοινίσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυς ἀλήτης· ὦν ὁ μὲν ἡμιτέλε-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

στος ἑὰς ὠδῖνας ἀέζων αἰόλα πορφύρων, ἑτερόχροϊ φαίνεται καρπῷ, ὃς δὲ φαληριῶν ἐπεπαίνεται σύγχροος ἀφρῷ, καὶ πολὺς ὤθειεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων ξανθοφυῆς, ἕτερος δὲ φυὴν ἰνδάλλετο πίσση περκάζων ὅλον ἄνθος, ἀπ' οἰνοτόκων δὲ πετῆλων σύμφυτον ἀγλαόκαρπον ὅλην ἐμέθυσσεν ἐλαίην· ἄλλου δ' ἀρτιχάρακτος ἐπέτρεχεν ὄμφακι καρπῷ βότρυος ἀργυφέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ, ὃγκῳ βοτρυόεντι φέρων σφριγώσαν ὀπώρην· καὶ πίτυν ἀγχικέλευθον ἔλιξ ἔστειψεν ὀπώρης συμφορτοῖς σκιδώσα περισκεπὲς ἔρνος ἰάμνοις, καὶ φρένα Πανὸς ἔτερπε· τινασσομένους δὲ Βορῇ ἀκρεμόνας πελάσασα παρ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 3

Ζεὺς δὲ πατήρ προέηκεν ἐς αὖλια θέσκελα Ῥεῖης Ἴριν ἀπαγγέλλουσιν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ, ὅφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἐῷ ποινήτορι θύρσῳ, ναύμαχον ἀμήσας ποταμήιον υἷα κεράστην, Δηριάδην βασιλῆα, καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ ὄργια νυκτιχόρευτα καὶ οἶνοπα καρπὸν ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 20

καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδέει νέυματι Ῥεῖης θεσπεσίης ἀρέσαντο παρὰ κρητῆρι τραπέξῃ· θαμβαλή δὲ πιούσα νεγενέος χύσιν οἶνου τέρπετο βακχευθεῖσα· καρηβαρέουσα δὲ δαίμων παιδὶ Διὸς παρεόντι Διὸς μυκήσατο βουλήν· “ἀλκῆεις Διόνυσε, τεὸς γενέτης σε κελεύει εὐσεβίης ἀδίδακτον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 91

τοῖος ἐὼν ἔτι κοῦρος, ἔχων παιδῆιον ἥβην, ἀβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν, δινεύων ἐκάτερθε παρηίδος ἥλικα χαίτην· καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιώται, οἳ τ' Ἀσπληδόνοιο ἄστρῳ, καὶ ὃν Χάρις οὐ ποτε λείπει Ὀρχομένον Μινύαο, χοροίτυπον ἄλσος Ἐρώτων, οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, θεηδόχον οὐδας ἀρούρης, ξεινοδόκου μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑριῆος, ἥχι Γίγας ἀπέλεθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων Ὁρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἄνθορε Γαίης, εὐτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα γενέθλαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 121

Βοιωτῶν τόσος ἦλθεν ἀμετρήτων στόλος ἀνδρῶν Ἰνδῶν ἐπὶ δῆριν ὁμαρτήσας Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 243

τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἦλθεν· ἐρχομένῳ δὲ θερμότεραις ἀκτῖσι χέων μαντήιον αἶγλην Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστήρ, νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελος· ἄλλ' ἐνὶ χάρμῃ νικήσας νόθον οἷστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης νηλῆς· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν πάτριον Ἰδαίης κορυθαίολον ἄντρον ἐρίπνης, ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν, ἀντὶ δὲ Δίκτης Κνώσσιος ἐν Σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης, καὶ πολὺν Μίνωα καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας ξεινοφόνων σοφὸς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων Ἀστερίου τ' ἐκάλεσσε καὶ ὥπασεν οὖνομα λαοῖς Κρητικόν, οἷς ξένα θεσμὰ φύσις πόρε, παιδοκόμου δὲ πάτριον Ἀμνισοῖο ῥόον Κρηταῖον ἐάσας

6.1. NONNUS

αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε Φάσιδος ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 275

ἔνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἦεν εἰς μόθον Ἰνδῶν, ὄψιμος εὐνήσας πρότερον χόλον, Ἀρκάδα πέτρην, ἔνδιον Ἑρμείαιο λιπὼν Κυλλήνιον ἔδρην· οὐ πω γὰρ προτέρη Μεροπιδί νάσσατο νήσω, οὐ πω δ' ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος ὥρης Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φυσίζοον αὖρην, οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκημένος ἀστέρος αἶγλην Σείριον αἰθαλόεντος ἀναστέλλων πυρετοῖο ἐννύχιος πρήυνε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ θερμὸν ἄκοντίζοντα δι' αἰθέρος αἴθοπι λαμῶ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 372

κείνου μνηστὶν ἔχοντες ἐπεστρατώνοντο μαχηταὶ μαρναμένου Βρομίοιο προασπιστῆρες ἐννοῦς, τικτομένης ναίοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης καὶ Διὸς Ἀσβύσταο μεσημβρίζοντας ἐναύλους, μαντιπόλου κερόεντος, ὅπη ποτὲ πολλάκις Ἄμμων ἀρνειοῦ τριέλικτον ἔχων Ἰνδαλμα κεραΐης ὀμφαίοις στομάτεσσιν ἐθέσπισεν Ἑσπέριος Ζεὺς· οἳ τε ρόον Χρεμέταο καὶ οἳ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ ὥκεον ἀζαλέης ψαμαθώδεα πέζαν ἀρούρης, Αὐσχῖσαι Βάκαλές τε συνήλυδες, οὓς πλέον ἄλλων ἄρει τερπομένους Ζεφυρήιος ἔτρεφεν ἀγκών.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 418

τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ Ἡλέκτρης ἀνέτελλε δι' αἰθέρος ἔβδομος ἀστήρ δεξιὸν ὑσμίνης σημήιον, ἀμφὶ δὲ νίκη Πληιάδων κελάδησε βοῆς ἀντίθροος ἠχῶ γνωτῆς αἶμα φέροντι χαριζομένη Διονύσῳ, καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοῖον· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροις ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανήν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανεν Ἑώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 425

καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοῖον· ἐρχομένων δὲ Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροις ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανήν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανεν Ἑώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 427

Ὠγυρος ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα δεύτερος Ἄρης, Ὠγυρος ὑψικάρηνος, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων· τοῦ μὲν ἦν ἄγναμπτον ὅλον δέμας, ἐκ δὲ καρήνου αὐχενίου τε τένοντος

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὀπισθοκόμων ἐπὶ νώτων ἰσοφανεῖς πλοκαμίδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν μηκεδανὴν, περίμετρον, ὁμοῖον αὐχένι πέτρης, βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώιον· οὐδέ τις αὐτοῦ φέρτερος ἄλλος ἵκανε· Ἐώιον ἐς μόθον Ἰνδῶν νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὄρκιον ὤμοσε Νίκην Ἰνδῶν χθόνα πᾶσαν ἐῷ δορὶ μοῦνος ὀλέσσαι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 500

τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθμῳ χθόνα ταρσῷ καὶ Στάβιος καὶ Στάμνος ἐπὶ κλόνον ὥπλισαν Ἰνδῶν· καὶ στρατὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων τοῖον ἔπος λέξειας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει εἰς χορόν, οὐκ ἐπὶ δῆριν, ἐνόπλιον ἄνδρα κομίζων· τοῖσι γὰρ ἐρχομένοισιν ἀνακρούουσα χορείην Μυγδονὶς ἐγρεκύδοιμος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγξ, ἀντὶ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἡχώ· καὶ πολέμων σάλπιγγες ἔσαν σύριγγες Ἐρώτων, καὶ δίδυμοι Βερέκυντες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί, καὶ κτύπον ἀμφιπλήγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 13, line 549

Ἀστερίου δ' ἀπάνευθεν ἐοῦ γενέταο μολόντος ἀρτιθαλῆς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν, ὃς τότε Καρῶν λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν· οὐ πῶ γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μολπὴν γνωτῆς οἴστρον ἔχων ἀδαήμονος, οὐδὲ καὶ αὐτὴν ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύγγονον Ἥρην Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο νομῆος, ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ νυμφίον Ἐνδυμῖωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης· ἄλλ' ἔτι Βυβλὶς ἦν φιλοπάρθενος, ἄλλ' ἔτι θήρην Καῦνος ὁμογενήτων ἐδιδάσκετο νῆις ἐρώτων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 36

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπήλυδες ἐς μόθον Ἰνδῶν ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης· καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν ἤλθε Λύκος, καὶ Σκέλμις ἐφέσπετο Δαμναμενῇ πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἄρμα θαλάσσης, Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἀλιπλανέες μετανάσται, δαίμονες ὑγρονόμοι μανιώδεις, οὓς πάρος αὐτοὶ πατρῶης ἀέκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης Θρίναξ σὺν Μακαρῇ καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν Αὐγῆς, υἱέες Ἡελίοιο· διωκόμενοι δὲ τιθήνης

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 177

τοῖσι μὲν οὐατόεσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφή, ἱππεὶ δ' ἀνέτελλε δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρὴ ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος, καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίῃ, ὅμματα δ' εὐρύνοντο τανυκραίροιο μετώπου, καὶ σκολιαὶ πλοκαμίδες ἀνῆξηντο καρήνων, γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύνοντο γενείων, ξεινὴ δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἰξύος εἰς πόδας ἄκρους ἀμφιλαφῆς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 218

μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, αἱ μὲν ἐρίπνας γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες, αἱ δὲ λιποῦσαι ἄλσεα δενδρήεντα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης, συμφυέες Μελίαι δρυὸς

6.1. NONNUS

ἥλικος· αἱ τότε πᾶσαι ἐς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες, αἱ μὲν ἐλοῦσαι τύμπανα χαλκ-
όνωτα, Κυβηλίδος ὄργανα ῥείης, αἱ δὲ κατηρεφές πλοκάμους ἐλικώδεϊ κισσῷ, ἄλλαι
ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοισι κορύμβοις· χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρον ἀκαχμένον, αἷς τότε Λυ-
δαὶ Μαινάδες ὠμάρτησαν ἀταρβέες ἐς μόθον Ἰνδῶν· ὧν τότε Βασσαρίδες θιασώδεις
ἴδμονι τέχνη κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι, Αἶγλη Καλλιχόρη τε καὶ Εὐ-
πετάλη καὶ Ἰώνη καὶ Καλύκη γελώσα Βρύουσα τε, σύννομος Ὠραις, Σιλήνη τε Ῥόδη
τε καὶ Ὠκυνόη καὶ Ἐρευθὼ Ἀκρήτη τε Μέθη τε, καὶ ἔσπετο σύννομος Ἄρπη Οἰνάνθη
ροδόεσσα καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη, Στησιχόρη Προθή τε· φιλομμειδῆς δὲ γεραὶὴ
οἰνοβαρῆς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 272

καὶ θεὸς εὐόρηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα
κόλπον ἀρούρης, λαϊνὴς Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἰνδὸν ὁμι-
λον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρώων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐν-
τύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί, παιδὶ Διός, μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους
τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρομένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ,
μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν Ὀρόντην γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα
Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 278

Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα, περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης, λαϊνὴς Νιόβης παρεμέ-
τρεε πενθάδα πέτρην· καὶ λίθος Ἰνδὸν ὁμιλον ἐριδμαίνοντα Λυαίῳ δακρυόεις ὁρώων
βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν· “μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον, ἄφρονες Ἰνδοί, παιδὶ Διός,
μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας ἐνυῶ λαϊνέους τελέσειε καὶ ὑμέας, ὥς περ Ἀπόλλων, μυρο-
μένους τύπον ἴσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ, μὴ ποταμοῦ παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν
Ὀρόντην γαμβρὸν ἐσαθρήσητε δεδουπότα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 282

Ῥεὶή χωμένη δύναται πλέον Ἰοχεαίρης· Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέ-
ομαι γὰρ Ἰνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 294

φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ πάννυχος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὀλκὸν ὑφαίνων οὐρανὸς
ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι πυρσῷ νίκης Ἰνδοφόνοιο τέλος μαντεύσατο Ῥεὶή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 303

Ἦρη δ’ ὠκυπέδιλος, ἐειδομένη δέμας Ἰνδῷ, οὐλοκόμῳ Μελανῇ, μὴ οἶνοπα θύρ-
σον αἰερεῖν Ἀστράεντα κέλευε, δορυσσόον ὄρχαμον ἀνδρῶν, μηδὲ φιλακρήτων Σατύ-
ρων ἀλάλαγμα γεραίρειν, ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ· καὶ τινα μῦθον
ἔειπε παραιφαμένη πρόμον Ἰνδῶν· “ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλὴν στίχα θηλυτεράων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 323

καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς ἀντιπόρων στίχας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 325

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

οὐδὲ λάθε ζοφόντα Κελαινέα θῆλυσ ἐννώ, ἀλλὰ θορῶν ἀκίχητος ὅλον στρατὸν ὥπλισεν Ἰνδῶν· καὶ θρασὺς Ἀστράεις, μενεδήιον οἷστρον ἀέξων, Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἴστατο λίμνης, δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπηλυσίην Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 331

ἀλλ' ὅτε δὴ διδύμης στρατιῆς ἑτερόζυγι λαῶ ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες, κλαγγῇ μὲν ζοφόντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί, Θρηικίοις γεράνοισιν ἐοικότες, εὖτε φυγοῦσαι χειμερίην μάστιγα καὶ ἡερίου χύσιν ὄμβρου Πυγμαίων ἀγελήδον ἐπαΐσσουσι καρήνοις Τηθύος ἀμφὶ ῥέεθρα, καὶ ὀξυόεντι γενεῖω οὐτιδανῆς ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἶμα γενέθλης, ἰπτάμεναι νεφεληδὸν ὑπὲρ κέρας Ὠκεανοῖο· εἰς ἐνοπήν δ' ἐτέρωθεν ἐβακχεύοντο μαχηταί, ἀκλινέες θεράποντες ἐγερσιμόθου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 387

π<ο>λλή δ' ἔνθα καὶ ἔν<θα παρ' Ἀστακίδος στόμα λίμν>η<ς Ἰνδῶη δ>εδάικτο γο<νῇ Κουρήτι σιδήρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 410

<καὶ πολὺς ἐσμ>ὸς ἐπιπτεν· ὅλη δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ <ύγρῳ διψᾷς ᾗ>ρουρα, καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης <αἰμοβαφὲ>ς κελάρυζε, φόνῳ κεκερασμένον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 14, line 417

.. <ὄχθαι ἐφοῖ>νίσσοντο· πῶν δέ τις Ἰνδὸς ἀγῆνωρ <τοί>ην ἐκ στομάτων πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν· “<ξε>ῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· ὥς γλάγος αἰγῶν ἄργυρον οὐ πέλε τοῦτο, καὶ οὐ μέλαν οἶά περ ὕδωρ, οὐδέ μιν οἶον ὅπωπα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέϊ κηρῷ· ἀλλὰ νόον τέρπουσαν ἔχει καλλίπνοον ὁδμήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 1

<“Ὡς φα<μένου νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἶθ>οπ<ες Ἰνδοὶ ἀ>μφὶ ῥό<ον ποταμοῖο μελίπνοον· ὦν ὁ μ>έν <αὐτῶν> ἀγχιβαθ<ῆς στατὸν ἵχν>ο<ς ἐπ' ἰλύι δισσόν> ἐρεῖ<σας> ἡμιφανῆς ἔστηκε, καὶ ὁμ<φαλὸν ὕδατ>ι δεύω<ν>, κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφότα νῶτα τιταί<νων>, χερσὶ βαθυνομένησι μελισταγὲς ἤφυσεν <ὕδωρ>· ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι, κατὰσχετος αἶθοπι δίψ<η>, πορφυρέῳ προβλήτα γενειάδα κύματι βάπτων, στήθος ἐφαπλώσας ποταμίδος ὑψόθεν ὄχθης, οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνήφυσεν ἱκμάδα Βά<κχου>·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 26

ἔνθα τις ἀνὴρ Ἰνδὸς ἀμερσινόιο μέθης δεδονημένος οἷστρῳ εἰς ἀγέλην ἦιξε, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχη ταῦρον ἀπειλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἔλκων, διχθαδίων κεράων κεχαραγμένον ἄκρον ἐρύσσας τολμηραῖς παλάμαις, διδυμάονος οἶα κεραίης ταυροφυῇ Διόνυσον <ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων· ἄλλος ἔχ>ων δασπλ<ῆτα σιδηρεῖς γένυν ἄρπης αἰγὸς ὀρε>σ<ιν>όμοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαῖγμένον, οἶά τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐκ>ραῖοιο ταμὼν γαμψώνυχι χαλκῷ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 43

6.1. NONNUS

αἰγὸς ὀρε>σς<ινόμοιοι διέθρισεν ἀνθερεῶνα, θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαΐγμένον, οἷά τε δειρὴν Πανὸ>ς <ἐγκραίριοιο ταμῶν γαμψώνυχι χαλκῷ· ἄλλος ἀπηλοίησε βοῶν κεραελκέα φύτλην, οἷά περ ἀμῶων Σατύρων ταυρώπ>ιδα <μο>ρ<φή>ν, <ὃς δὲ τανυκραίρων ἐλάφ>ων ἐδίωκε γεν<έθλην στικτῆς εἰσορόων πολυδαί>δαλον εἶδος ὁ<πωπῆς, οἷά τε Βασσαρίδων ὀλέκω>ν στίχα· <δαιδαλέαις γὰρ νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλά>γχθ<ησαν ὀπωπαί· καὶ φονίαις λιβάδε>ς<σιν ὅλον θώρηκα μαιίνων Ἴνδὸς ἀκοντιστῆ>ρι <μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 75

ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων, ἵχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην· κ<αὶ πα>λάμης ἐλικηδὸν ἀμοιβαίησιν ἐρωαῖς <ἀσπίδ>ες ἐκρούο<ντο κ>υβιστητῆρι σιδήρῳ· <ἄλλος> ὀπιπεύω<ν θιας>ώδεος ὄργια Μούσης <μιμηλῆ>ν Σατύ<ροισι συ>νεσκήρτησε χορείην· <καὶ τις ᾗ>ρασσο<μένης> αἰών κελάδημα βοεῖης <μ>εἰλιχον ἦθος ἔδεκτο, φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ <ρίγεδανὴν ἀνέμοισιν ἐὴν ἔρριψε> φαρέτρην, <λύσσαν ἔχων· ἕτερος δὲ γυναιμανέω>ν πρόμο<σ Ἴνδῶν ἀπλεκέος πλοκαμῖδος ἐλὼν ὑψάυχενα Βάκχην, παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἔλκων, σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυσσάμενος δὲ κόνιῃ χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην, ἐλπίδι μαψι>δίῃ π<εφ>ορημέν<ος· ἐξαπίνης γὰρ ὄρθιος εἵρπεδρ>άκων ὑποκόλπ<ιος ἱξύι γείτων, δυσμενέος δ' ἦι>ξε κατ' αὐχέν<ος, ἀμφὶ δὲ δειρῇ οὐραΐαις ἐλίκεσσ>ιν ἀνέπλεκε <κυκλάδα μίτρην· ταρβαλέοις δὲ πόδες>σι φυ<γῶν μελανόχροος ἀνῆρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 87

ὄφ>ρα <μὲν οἰνωθέντες ἐν οὖρεσιν ἔτ>ρ<εχον Ἴνδοί, τό>φρα <δὲ νήδυμος Ὕπνος ἐὼν πτερὸν οὔ>λο<ν ἐλίξας ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄ>μμ<ασιν Ἴνδῶν, εὐνασε δ' οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ ν>όον ο<ἴνω, Πα>σιθέης γε<νε>τῆ<ρι> χαρι<ζόμενος Δι>ονύσῳ· <ῶ>ν ὁ μὲν ὑπτιος εὐδεν ἄνω νεύον<τι προσώ>π<ω ὑ>πναλέῳ μυκτῆρι μεθυσφαλὲς <ἄσθμα τιταίνων>, ὃς δὲ βαρυνομένην κεφαλὴν <ἐπεθήκα>τ<ο πέτρῳ>, νωθρὸς ἐυκροκάλῳ ποταμη<ίδι κείμενος> ὁ<χθη>, ἡματίοις δ' ὀαρίζε νοοπλαν<έεσσιν ὀνειροί>ς

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 121

κα>ὶ <δηί>ους κνώ<σσαν>τας ἰδ<ὼν γελῶντι προσώπῳ Βάκχος ἄν>α<ξ ἀγόρευε, χέ>ων <σημάντορα φωνήν· Ὑνδοφόνιοι θεράποντες ἀνικῆτου Διονύσου, νόσφ>ι <μόθου σφίγξαντες ἀολλέας υἱέας Ἴνδῶν πάντας ἀναμάκτω ζωγρήσατε δηιοτῆτι· καὶ βριαρῶ γόνυ δο>ῦ<λ>ον <ὑποκλίν>ας Διονύσῳ <Ἴνδὸς ὑποδρήσσειεν ἐμῇ> θιασώδεϊ Ῥεῖῃ, <σειῶν οἶνοπα θύρσον, ἀπορρί>ψας δὲ θυέλλαις <ἀργυρέην κνημίδα πόδας σφ>ίγξειε κοθόρνοις, <καὶ κεφαλὴν> <ς>τέψειεν ἐμ>ῶ <κ>ισσώδε<ϊ δεσμῶ, γυμνώσας πλοκαμίδας ἀερσιλό>φου <τροφαλείης,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 142

<αὐχένι δυσμ>ενέων ὁ<φιώδεα δεσμὸν ἐλίξας εἴλκε> δρακοντείῃ πεπ<εδημένον

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

άνερα σειρή, ἄλλ>ος ἑλὼν λασίης κεχα<λασμέν>ο<ν ὀλκὸν ὑπήνη>ς <ᾗ>νδ<ρ>α
βαθυσμήριγγος <άνειρ>υσεν ἀνθ<ερεῶ>νος· <καί τις> ἑὰς παλάμας τανύσας
σκολιότ<ριχι κ>όρση <άνερα δ>ουρί<κτητον ᾗ>δέσμιον εἶλκεν ἐθείρης· <ἄλλος
ὁ>μοπ<λέκτους π>αλάμας περὶ νῶτα καθάψας <δήιον> εἶλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώ-
σατ<ο δεσ>μῷ <αύχεν>ίῳ· τρ<ομερῷ δὲ Μ>άρων ἐλελί<ζेत>ο παλμῷ <ῶμ>ῳ γη-
ραλ<έῳ βεβ>αρημένον Ἴνδὸ<ν αἰεί>ρων· <ἄλ>λος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημ<ένον>
ὑπνω, <δεσμ>ῷ βοτρυόεντι περίπλοκον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων
ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας
ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, <καὶ λο>φιῆς ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων
ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν τελαμῶνα βοεῖς Ἴνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημέ-
νον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 150

<δήιον> εἶλικ<όεντι λύγ>ων μιτρώσατ<ο δεσ>μῷ <αύχεν>ίῳ· τρ<ομερῷ δὲ
Μ>άρων ἐλελί<ζेत>ο παλμῷ <ῶμ>ῳ γηραλ<έῳ βεβ>αρημένον Ἴνδὸ<ν αἰεί>ρων·
<ἄλ>λος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβημ<ένον> ὑπνω, <δεσμ>ῷ βοτρυόεντι περίπλο-
κον αὐχένα <σύ>ρων, <στικ>τῶν πορδαλίων ὑπὲρ ἄντυγα θήκατο δίφρων· <ἄλλου
κ>εκλιμένοιο φιλεύιος ἐσμὸς ἀλήτης <χεῖρας ὁ>πισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δε-
σμῷ, <καὶ λο>φιῆς ἐπέβησεν ἀκαμπτοπόδων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν
τελαμῶνα βοεῖς Ἴνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 15, line 153

καὶ τις ἀερτάζουσα καλαύροπα μηλοβοτῆρος Βασσαρίς, ἀφριόωσα λαθίφροني κύ-
ματι λύσσης, Ἴνδὸν ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμ-
πέος εἶλκεν ἐθείρης δούλιον εἰς ζυγόδεσμον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 121

ληιδίην δ' ὀπάσαιμι γονὴν μελανόχροον Ἴνδῶν παστάδος ὑμετέρης θαλαμηπόλον·
ἀλλὰ τί φύτλην κυανέην ὀνόμηνα τεῆς νυμφοστόλον εὐνῆς;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 138

εἰ δὲ μόθου λάχες οἶστρον, ἅτε κλυτότοξος Ἀμαζών, ἵξεαι Ἰνδῶν ἐπὶ φύλοπιν,
ὄφρα κεν εἴης Πειθῷ νόσφι μόθοιο καί, ὅπποτε δῆρις, Ἀθήνη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 235

ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου φθογγῆς εἰσαίουσα γυναιμανέος
Διονύσου ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἵαχε φωνήν· “ἄλλοι μὲν, Διόνυσε, κυνοσσοὶ
Ἰοχεαίρη ἐνθάδε θηρεύουσι, σὺ δ' ἀγρώσσεις Ἀφροδίτῃ· ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλό-
χροον ἄζυγα κούρην· Βάκχος ὁ τολμήεις ἰκέτης πέλε λάτρις Ἐρώτων· Ἰνδοφόνους
παλάμησιν ἀνάλκιδα λίσσετο κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 254

καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χροά πυρσῷ ἄβροχα διψαλῆς τερσαίνετο
χείλεα κούρης· καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος Διονύσου ξανθὸν ὕδωρ ἐνόησε

6.1. NONNUS

φιλακρήτου ποταμοῖο, καὶ πῖεν ἡδὺ ῥέεθρον, ὅθεν πῖον αἵθοπες Ἴνδοί· καὶ φρένα δινηθεῖσα μέθη βακχεύετο κούρη, καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετῆλυδα δίζυγι παλμῶ, καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου δέρκετο θηροβότου διπλούμενα νῶτα κολώνης· καὶ τρομεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα κονίη εἰς πτερὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γείτονος Ὕπνου· καὶ γαμῖω βαρύγουνος ἐθέλγετο κόματι νύμφη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 16, line 405

καὶ πόλιν εὐλαίγγα φιλακρήτῳ παρὰ λίμνη τεῦξε θεὸς Νίκαιαν, ἐπώνυμον ἦν ἀπὸ νύμφης Ἀστακίης ἐκάλεσσε καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 2

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ ζωγρήσας ἀτίνακτον ἀνουτήτων γένος Ἰνδῶν ληθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δῆριν ἀήταις· ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν· ὑψιλόφου γὰρ εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος, παιδὸς Ἀμαζονίης δολίην ἄμνηστον ἐάσας οἰνοβαρῇ φιλότῃ καὶ ὑπναλέους ὑμεναίους.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 26

καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχων, θάρσος ἔχων προτέροιο μόθου χάριν, ὅππότε δισσῶ ἡδυμανῆς ἀσίδηρος ὁμόζυγι πῆχεϊ μάρψας ἔμφρονα νεκρὸν ἄναυδον, ἐνόπλιον Ἰνδὸν αἰείρων, Σιληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης, ὅππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ρυθμῶ Βακχιάς ἀκρήδεμνος ἐπεκροτάλιζε Μιμαλῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 88

καλλείψας δὲ νομῆα καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης εἰς ἑτέρεν ἔσπευδεν ὀρειάδα φύλοπιν Ἰνδῶν· καὶ Σατύρων ὁμόφοιτον ὀρίδρομον ἵχνος ἐπείγων ἀμφιπόλοις παλίνορσος ὀμίλει θυιάσι Βάκχαις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 96

διψῶν δὲ φόνοιο καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ, Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης, πομπὸν Ἐνυαλίοιο μέλος μυκήσατο κόχλῳ, λαὸν ἀολλίζων· βριαροὺς δ' ἐμέθυσε μαχητάς, θερμότεροις ἔς ἄρῃα νοήμασιν ἀνέρας ἔλκων Ἰνδῶς ὀλετήρας ἀβακχεύτοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 97

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν· Ἀστράεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἡγγειλεν Ὀρόντη Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ· “γαμβρὲ δοριθρασέος μενεδήιε Δηριαδῆος, κλῦθι καὶ εἰσαΐων μὴ χῶεο· καὶ σε διδάξω νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 114

ἀστράπτων σακέεσσιν, ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων Λυδὸς ἀνὴρ πολὺιδρις ἐμοὺς ἔφριξε μαχητάς· ἴστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων πρόμος, οὐ δόρυ χάρμης χειρὶ φέρων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐδ' ἐπὶ νευρῇ εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔλκων· ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν, ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὄλην κατέχευεν ἑέρσην ἱκμάδι φοινίξας γλυκερὸν ῥόον· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ καύματι διψῶντες ὅσοι πίων αἴθοπες Ἴνδοί, ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀνεκρούσαντο χορείην· καὶ σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν, ἀκλινέες δὲ ἄσχετα βακχευθέντες ἐπευνάζοντο βοείαις· ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμύναις νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ, Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἐλώρια καὶ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 132

ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο, δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην κερδαλέην ἀσίδηρον ἀναιμάκτοιο Λυαίου ζωγρήσῃ δόλος ἄλλος ἐν ἄρρεϊ λείψανον Ἴδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 136

ὄφρα μὲν Ἴδὸν ὄμιλον ὀρίδρομος ὥπλισεν Ἄρης, τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑψόθι Ταύρου εἰς μόθον ἠπείγοντο, συνεστρατόωντο δὲ Βάκχοι ὄπλοφόροι καὶ Φῆρες ἀτευχέες· οἱ μὲν ἐναύλων ῥήξάμενοι κρηπίδας ἐκούφισαν, οἱ δὲ κολώνης ὑψητένῃ πρηῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι Ἰνδῶοις ἐλικηδὸν οἰστεύοντο καρήνοισι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 150

καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἐρίπνῃ Πᾶνες ἐθωρήσσαντο μεμνηότες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν μάρψας εὐπαλάμῳ βεβημένον αὐχένα δεσμῷ δήιον αἰγείησιν ἀνέσχισεν ἀνέρα χηλαῖς, σὺν βριαρῷ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσω· ὃς δὲ τανυπτόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς ὄρθιον ἀρπάξας τετορημένον Ἴδὸν ἀλήτην μεσσοπαγῇ κούφιζεν, ἐς ἡερίας δὲ κελεύθους δισσαῖς ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κερααῖς, κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλοφόροιο δὲ Δημοῦς ἄλλος ἐῖ παλάμη δονέων καλαμητόμον ἄρπην, ὥς στάχυν ὑσμίνης, ὥς δράγματα δηιοτήτος, δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμψώνυχι χαλκῷ, τεύχων κῶμον Ἄρηι θαλύσια καὶ Διονύσῳ, τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὦρεγε μάρτυρι Βάκχῳ καμπύλον ἀνδρομέη πεπαλαγμένον ἄορ ἑέρση,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 168

καὶ θρασὺς Ἰνδῶν στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ· “δεῦτε, φίλοι, Σατύροισιν ἀναστήσωμεν ἐνυώ· ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμου Διονύσου· μηδέ τις ὑμείων πιέτω ξανθόχροον ὕδωρ, μὴ γλυκερῆς δολόεντα μεμνηότα φάρμακα πηγῆς, Ἰνδῶν αἰνομόρων δεδαῖγμένα χειρὶ Λυαίου μὴ μετὰ τόσσα κάρηνα καὶ ἡμέας ὕπνος ὀλέσση.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 186

ἀλλὰ μαχητὴν σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρύσσω θηλυμανῇ Διόνυσον, ὁπάονα Δηριαδῆος· οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἀπαλὸν χροῶ, πάντας ἐάσας Ἰνδοὺς τοσσατίους ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 190

6.1. NONNUS

σὰς προπόλους Ἴνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω ἐλκομένας ἐπὶ λέκτρα δορικτῆτων ὕμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 243

θηγαλέην Βρομίῳ μάτην ἥρασσε κεραίην· οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου ταυροφυῆ τύπον εἶχε † Σεληναίοιο μετώπου τεμνόμενον βουπλήγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, ὥς κέρους Ἀχελῷος αἰδέεται, οὐ ποτε κόψας Ἡρακλέης κέρας εἶλε γαμοστόλος· ἀλλὰ Λυαῖος οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης, δαυμονίης ἄρρηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης, ἀντιβίοις ἀτίνακτον· ὁ δὲ θρασὺς ἀντία Βάκχου ἡερίη βαρύδουπος ὁμοῖος Ἴνδὸς ἀέλλη δεύτερον ἡκόντιζεν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή νεβρίδος ἀψαμένη μολίβου τύπον.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 254

ἴστασο δηριῶν, καὶ γνῶσεαι, οἷον ἀέξει ὄρχαμον ἀλκήεντα γέρων ἐμὸς Ἴνδὸς Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 274

τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· οὐτιδανῶ δὲ ἀνθεῖ βοτρυόεντι τυπεῖς ἐσχίζετο θώρηξ· οὐδὲ καλυπτομένου χροὸς ἤψατο Βακχιάς αἰχμή, οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης· Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἕως ἐτίταινεν ὀπωπὰς ἀντιπύρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὐλακα φέγγος ἰάλλων στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάκτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥήξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοσοφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 278

Ἡῶν δ' ἐπὶ πέζαν ἕως ἐτίταινεν ὀπωπὰς ἀντιπύρῳ Φαέθοντι καὶ ὑστατὴν φάτο φωνήν· “Ἡέλιε, φλογεροῖο δι' ἄρματος αἰθέρα τέμνων, γείτονα † καὶ κυθέην ὑπὲρ αὐλακα φέγγος ἰάλλων στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῇ Ἴνδῶν δοῦλα γένεθλα καὶ αὐτοδάκτον Ὀρόντην καὶ θύρσους ὀλίγους ῥήξήνορας, εἰπὲ καὶ αὐτοῦ νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου, καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοσοφαλέος ποταμοῖο· εἰπὲ δέ, πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρων στρατὸν Ἴνδῶν λεπταλέοις πετάλοισι διασχίζουσι γυναῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 284

οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι· μάρτυρας ἔλκω ἡέλιον καὶ γαῖαν ἀτέρμονα καὶ θεὸν Ἴνδῶν, ἀγνὸν ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 286

σὺ δὲ χαῖρε, καὶ ἴλαος ἔσσο κυδοιμῶ Ἴνδῶν μαρναμένων, καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 314

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τὸν μὲν ἐταρχύσαντο καὶ ἔστενον αἴλινα Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, χρυσῆς παρὰ πυθμένα Δάφνης ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑπόθι τύμβου· Ὑβάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κείται, αὐτοφόνῳ παλάμῃ δεδαϊγμένος Ἰνδὸς Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 317

οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀτερπέος· ἡμιτελὴς γὰρ ἦεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀνήνυτος· ὑψιφανῆς δὲ Ἰνδὸς ἄρης ἀλάλαξε· παλιννόστῳ δὲ κυδοιμῷ Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς Βακχιάς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιάς Ἐννώ, δῆριον ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις, ἄρεϊ βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο βελέμνῳ φοίνιον ἔλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκκης ἔγχει βοτρυόεντι δαϊζόμενοιο σιδήρου Ἰνδοὶ χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὅξει κισσῷ στήθεα γυνωθέντα νεούτατα· ῥήτεροι γὰρ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 331

ἄλλων δ' ἄλλος ἔην φόνος ἄσπετος, ὧν ὑπὸ λύθρῳ σχιζόμενοι πετάλοισιν ἐφορνίσσοντο χιτῶνες μαρναμένων, ὅθι Ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 338

καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελπε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Βάκχοι μὲν θεράποντες ἐλινόφору Διονύσου τυπτόμενοι πελέκεσσι καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· αἰνόμοροι δὲ δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοις· ἐξείης δ' ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις Ἰνδῶν πυκνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχει νύσσετο πεύκη τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο δάφνη, Φοίβου δένδρον ἐοῦσα, καὶ αἰδομένοις ἐνὶ φύλλοις πεμπομένων ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος ἰῶν, μὴ μιν ἴδῃ βελέεσσιν ὀιστευθεῖσαν Ἀπόλλων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 347

καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχα, νόσφι σιδήρου, Βάκχῃ ρόπτρα τίνασσε, καὶ ἤριπεν ἀσπιδιώτης· τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί· κύμβαλα δ' ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κάμψε Λυαίῳ Ἰνδὸς ἀνὴρ ἰκέτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 354

ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκεί ριπῇ νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντα Λυαίου Ἀστράεις ἀκίχητος ἐχάζετο, πότμον ἀλύξας, ἐγχεῖν τανύφυλλον ὑποπτήσσω Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 376

μαρναμένων δὲ ἤδη βαρβαρόφωνος † ἐπαύσατο Ἰνδὶς ἐννώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 380

καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὔρεα Τάυρου δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἰνδῶν κλίμα γαίης ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐς οἰκία Δηριαδῆος, ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.

6.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 385

καὶ Βλέμυς οὐλοκάρηνος, Ἐρυθραίων πρόμος Ἰνδῶν, ἱκεσίης κούφιζεν ἀναίμιονα
θαλλὸν ἐλαίης, Ἰνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 17, line 390

καὶ θεός, ἀθήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ, χειρὶ λαβὼν ὠρθωσε, πολυγλώσσῳ
δ' ἅμα λαῶ κυανέων πόμπευεν Ἐρυθραίων ἐκάς Ἰνδῶν, κοιρανίην στυγέοντα καὶ ἦθεα
Δηριαδῆος, Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ ὄλβιον οὔδας ἔναιε καὶ οὐ-
νομα δῶκε πολίταις· καὶ Βλέμυς ὡκύς ἴκανε ἐς ἑπταπόρου στόμα Νείλου, ἐσσόμενος
σκηπτούχος ὁμόχρους Αἰθιοπίων· καὶ μιν ἀειθερέος Μερόης ὑπεδέξατο πυθμὴν, ὅψι-
γόνοις Βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 4

Ἦδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο Φήμη Ἀσσυρίης στίχα πᾶσαν ὑποτροχό-
ωσα πολήων, οὐνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄρηα
καὶ ἀγλαόβοτρυν ὁπώρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 170

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος Ἡοῦς ἀκροφαῖς ἐχάραξε λιπόσκιον
ὄρθρος ὁμίχλην, εὐχαίτης τότε Βάκχος ἐώιος ἄνθορεν εὐνῆς, ἐλπίδι νικαίῃ δεδονημέ-
νος· ἐννύχιος γὰρ Ἰνδῶν ἐδάιζε γονὴν κισσώδεϊ θύρσῳ, ὑπναλέης μεθέπων ἀπατή-
λιον εἰκόνα χάρμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 176

καὶ κτύπον εἰσαΐων Σατύρων καὶ δοῦπον ἀκόντων φλοῖσβον ὀνειρείης ἀπεσεΐ-
σατο δηιοτήτος, ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμήιον· εἶχε δὲ θυμῷ μαντιπόλου φόβον
ἄλλον ἀπειλητήρος ὀνείρου· μιμηλῆς γὰρ ὅπως μάχης Ἰνδαλμα Λυκούργου ἐσσομέ-
νων προκέλευθον, ὅτι θρασὺς ἔνδοθι λόχμης δύσμαχος ἐκ σκοπέλοις λέων λυσσώδεϊ
λαίμῳ Βάκχον ἔτι σκαίροντα καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν
ἄχρι θαλάσσης κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν· καὶ φόβον ἄλλον
ὅπως, λέων θρασὺς ὅτι γυναικας θυρσοφόρους ἐδίωκε, κεχηνότος ἀνθερεῶνος, αἰ-
μάσσω ἀνύχεσσι, χαρασσομένων δὲ γυναικῶν μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύ-
σθλα κονίη,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 197

τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐσέδρακεν· ἐκ λεχέων δὲ ὀρθὸς ἐὼν ἔνδυνε φόνῳ πεπαλαγμέ-
νον Ἰνδῶν χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα, καὶ σκολιῷ μίτρῳσε κόμην
ὀφιδεῖ δεσμῷ, καὶ πόδας ἐσφήκωσεν ἐρευθιόωντι κοθόρνῳ, χειρὶ δὲ θύρσον ἔειρε,
φιλάνθεμον ἔγχος ἐννοῦς· καὶ Σάτυρον κίκλησκειν ὁπάονα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 221

καὶ Βρομίῳ πολὺδωρος ἀναξ ἐφθέγγατο φωνήν· “μάρναό μοι, Διόνυσε, καὶ ἄξια
ῥέξε τοκῆος· δεῖξον, ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλῆς γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπείγῃ καὶ σὺ κυδοιμῷ Γηγενέων
ὑπέροπλον αἰστῶσαι γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 235

ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἰμάσσων, μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ
τεὸς ὑψιμέδων Ζεὺς Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ, ἧς σκολιὸν πολύμορ-
φον ὄλον δέμας· ἄλλοφυεῖς γὰρ λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον ἐνυῶ χίλιοι ἐρπη-
στῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν ἰὸν ἐρευγομένων δολιχόσκιον· ἀμφὶ δὲ δειρὴν ἦνθεε
πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν· καὶ τὰ μὲν ἐβρυχᾶτο λεοντείοισι καρήνοισι

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 267

γίγῃ καὶ σὺ τοκῇ πανεῖκελος, ὄφρα καὶ αὐτὸν Γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην
σὲ καλέσσω, δῆιον ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 271

σοὶ μόθος οὗτος ἔοικεν ὁμοίος· ἀρχέγονον γὰρ σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπι-
στῆρα κυδοιμοῦ ἠλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης Ἰνδὸν ἀνεπρήνιξεν,
ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἰνδοί· Ἰνδῷ σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρναο Δηριάδῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 299

υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ· χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον εὐπτερος
ἦλυθε Περσεὺς γείτονα Κωρυκίοιο διαυγέα Κύδνον ἐάσας, ὥς σύ, φίλος, καὶ ἔφα-
σκεν ἐπώνυμον ὠκέϊ ταρσῷ ἀνδράσι παρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστρῳ χαράξαι· ἀλλ'
ὁ μὲν ἡέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδοῦσης Γοργόνος ἄκρα κάρηνα, σὺ δ' οἶνοπα καρπὸν
ἀείρεις, ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτῆς ἐπίληθον ἀνίης· Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν Ἐρυ-
θραίῳ παρὰ πόντῳ, καὶ σὺ κατεπρήνιξας Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 300

κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὥς ἔκτανες Ἰνδὸν Ὀρόντην, κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον·
ἀχνυμένην μὲν Περσεὺς Ἀνδρομέδην, σὺ δὲ ρύεο μείζονι νίκη πικρὰ βιαζομένην ἀδί-
κων ὑπὸ νεύμασιν Ἰνδῶν Παρθένον ἀστερόεσσαν, ὅπως ἓνα κῶμον ἀνάψῃ Γοργοφόνῳ
Περσῇ καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 312

ὥς εἰπὼν παλίνορσος ἐφ' νόστησε μελάθρῳ ἀβρὸς ἄναξ, Βρομίου ξεινηδόκος· εἰς-
αῖων δὲ φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κέντορι μύθῳ θυρσομανῆς Διόνυσος, ἐβακ-
χεύθη δὲ κυδοιμῷ οὔασι θελγομένοισι μόθον πατρῶον ἀκούων· καὶ Κρονίδην νείκεσσε,
καὶ ἤθελε μείζονα νίκην ἐσσομένην τριτάτην, διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν, ζῆλον
ἔχων Κρονίδαο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 18, line 366

ἐλπίδα δ' ἡμετέρεν φθόνος ἥρπασεν· ὠισάμην γὰρ Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἅμα Στα-
φύλῳ βασιλῇ χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἐσπέριον πῦρ, Βότρυος ἀγχεμάχοιο
τελειομένων ὑμεναίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 37

6.1. NONNUS

Βότρυν ἔχεις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας καὶ τελετὰς καὶ θύσθλα καί, ἣν ἐθέλῃς, μόθον Ἴνδῶν· καὶ μιν ἴδω γελόωντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῶ ποσσὶ περιθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὀπώρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 19, line 146

ἴδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ· “ὅς τις ἀεθλεύσει κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῶ νικήσας τροχαλοῖο ποδὸς κρίσιν, οὗτος ἐλέσθω καὶ χρύσειον κρητῆρα καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου· ὅς δὲ πέσῃ σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὀλκῶ, ἥσσινα δ’ ὀρχήσοιτο, καὶ ἥσσινα δῶρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοῖος· ἀθλοφόρῳ δὲ ἀνέρι νικήσαντι χοροίτυπον ἀβρὸν ἀγῶνα οὐ τρίποδα στίλβοντα καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω, οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἴνδῶν, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 92

ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν Ἰνδῶν μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάρου· πηκτίδες † οὐ ψάουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην· νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν· οὐ πέλε ρηιδίη μακάρων ὁδός· ἐξ ἀρετῆς δὲ ἀτραπὸς Οὐλύμιοι θεόσσυτος εἰς πόλον ἔλκει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 110

Σάτυροι δὲ δαφοινήσσαν ἀπήνην πορδαλίων ἔζευξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ· Σιληνοὶ δ’ ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι θυρσοφόροι· στρατιαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἴνδῶν στοιχάδες ἐρρώνοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐννοῦς· κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 20, line 283

ἔμπλεον ἡδυπότοιο καὶ ἡθάδα ράβδον ἀείρων, εὖια δῶρα τίταινε φιλοσταφύλῳ Λυκοόργῳ· ἄρτι δέμας κόσμησον ἀναμιάκτῳ σέο πέπλῳ, ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης, καὶ στρατὸς ἡρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην, μὴ μόθον ἐντύνειε γαληναίῳ βασιλῇ· ἀλλὰ, βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος, ἔρχεο χαίρων εἰς δόμον ἀκλήιστον ἐτοιμοτάτου Λυκοόργου, ἔρχεο κωμάζων ἅτε νυμφίος· Ἰνδοφόνους δὲ θύρσους σείο φύλαξον ἀπειθείη Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 201

ὄφρα μὲν ἄμπεπε Βάκχος ἀλίτροφα δεῖπνα τραπέζης, τόφρα δὲ Καυκασίῳ δι’ οὐρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν οἰνοφύτου Βρομίῳ ποδῆνεμος ἵκετο κῆρυξ ταυροφυῆς, νόθον εἶδος ἔχων κεραελκέι μορφῇ, ἀντίτυπον μίμημα Σεληναίῃσι κεραΐαις, αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο περὶ χροῖ δέρμα συνάψας, αὐχενίη κληῖδι καθειμένον ἐξ ἐνὸς ὤμου, δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήγορον εἰς πτύχα μηροῦ, ἀμφοτέρης ἐκάτερθε παρηίδος οὐατα σείων, ὥς ὄνος οὐατόεις, λάσιος δέμας· ἐκ μεσάτης δὲ ἰζύος αὐτοέλικτος ἐσύρετο σύγγονος οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 211

ἀμφὶ δὲ μιν γελόωντες ἐπέρρεον αἰθοπες Ἰνδοί, εἰσόκεν ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπη διδυμόζυγι δίφρῳ ἔζετο Δηριάδης περιμήκετος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἡλιβάτων στατὸν ἵχνος

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀναστέλλων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 225

καὶ πυρόεις σέο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε Διοβλή-
τοιο Θυώνης· καὶ πυρός ἐστιν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἦν ἐθελήσῃ, χεύματι παφλάζοντι
πατήρ ἐμός, Ἴνδὸς Ὑδάσπης, Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἄσθμα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 234

καὶ βλοσυρῷ βασιλῇι τεθηπότα χεῖλεα λύσας ἀγγελίην Βρομίῳ ταχύδρομος ἔν-
νεπε κῆρυξ· “Δηριάδῃ, σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει Ἴνδούς δεχνυμένους λαθι-
κηδέος οἶνον ὀπώρης σπένδειν ἀθανάτοισι, δίχα πτολέμων, δίχα μόχθων· εἰ δέ κε μὴ
δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδά-
σπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 269

ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ· ἔρρε φυγὼν ἀκίχητος, ἕως ἔτι τόξον
ἐρύκω, ἔρρε φυγὼν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας ἡμιτελεῖς σέο θήρας ἀθωρή-
κτους τε γυναῖκας Δηριάδῃ πολέμιζε, καὶ Ἴνδῶν μετὰ νίκην σύνδρομον αὐερύσω σε
δορικτήτῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 309

καὶ καλέσας Ῥαδαμᾶνας ἀλήμονας, οὓς ποτε γαίης Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθο-
νὸς ἤλασε Μίνως Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥεῖης πῆξαι νήια δοῦρα
θαλάσσιον εἰς μόθον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 317

ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνὴ καὶ στρατὸς ἀγκικέλευθος ὀρεσσινό-
μου Διονύσου, τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυσεν Ἴνδῶν, γαῖαν ἐς ἀντιπέ-
ραιαν ἐὼν στρατὸν ἄζυγα πέμπων, πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης
Ἄρει χαλκοχίτωνι· καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν λαὸς ἐρετμώσας πεπερημένον Ἴνδὸν Ὑδά-
σπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 21, line 322

καὶ στρατιαῖς διδύμησι μερίζετο φύλοπις Ἴνδῶν ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντο-
φόρου ποταμοῖο· Θουρεὺς μὲν Ζεφύροιο παρὰ σφυρά, Δηριάδης δὲ ἀντιπόρου σχεδὸν
ἦλθε παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὐρου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 3

Ἄλλ’ ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυκροκάλου ποταμοῖο Βάκχου πεζὸς ὄμιλος, ὅπῃ βαθυδί-
νεϊ κόλπῳ πλωτὸν ὕδωρ, ἅτε Νεῖλος, ἐρεύγεται Ἴνδὸς Ὑδάσπης, δὴ τότε Βασσαρίδων
ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδὴ Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούουσα Λυαίῳ, καὶ λασίων Σα-
τύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ· γαῖα δὲ πᾶσα γέλασεν, ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Νηιάδες δ’ ὀλόλυξαν, ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ Νύμφαι σιγαλέοις ἐλικηδὸν † ἐμυκήσαντο
ρέεθροις καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὁμόζυγα ρυθμὸν ἀοιδῆς, οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσ-
σων ἀπὸ λαϊμῶν ὕμνοπόλοι Σειρήνες· ὅλη δ’ ἐλελίζετο λόχη.

6.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 36

καὶ κύνας ὀρχηστῆρας ἐπηχύναντο λαγωοί· μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορείῃ ἴχνια λιχμώντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου, αὐχένα δοχμώσαντες, ἀνήρυγε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ μειλίχιον σύριγμα γεγηθότος ἀνθερεῶνος· τερπομένου δὲ δράκοντος ἔην τότε ρυθμὸς ἐχέφρων, καὶ δολιχῆς ἐλέλικτο περίπλοκος ὀλκὸς ἀκάνθης ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου· Ἰνδῶν δ' ἐλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἐρίπνην τίγριδες ἐψιώνοντο· πολὺς δὲ τις ἔνδοθι λόχμης ἐσμὸς ἀνεσκίρτησεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 47

καὶ δονέων πλοκαμῖδα παρήγορον ἀνθερεῶνος σύννομος ἀντεχόρευε λέων βητάρμονι κάπρῳ· ἀνδρομέης δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα μολπῆς μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν, νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος, .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 63

καὶ τις ἐσαθρήσας ἑτερότροπα θαύματα Βάκχου, ὄμμα βαλὼν πυκινόιο δι' ἀκροτάτοιο κορύμβου, φύλλα περιστείλας, θήτορα κύκλον ὀπωπῆς τόσπον ἰδεῖν μεθέκεν, ὅσον περιδέρκεται ἀνὴρ ὄμμασι ποιητοῖσι διοπτέων τρυφαλείης, ἢ ὅποτε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνὴρ, φρικτὸν ἔχων μύκημα ταχυφθόγων ἀπὸ λαιμῶν, ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνει, ψευδαλέον βροτέοιο φέρων Ἰνδαλμα προσώπου· ὥς ὃ γε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην ἀπροΐδης ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ· ἀντιβίοις δ' ἤγγειλε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Θουρεὺς μεμφόμενος Μορρῇ καὶ ἄφρονι Δηριαδίῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 68

ἔτρεμε δ' Ἰνδὸς ὄμιλος, ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ χάλκεα ταρβαλέων ἀπεσεΐσατο τεύχεα χειρῶν, δένδρεα παπταίνων δεδονημένα θυιάδι ριπῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 71

καὶ νύ κεν Ἰνδὸς ὄμιλος ἐλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης μάρτυρον ἱκεσίης γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ· ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρη δυσμενέας θάρσυνε καὶ ἤπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν, Θεσσαλίδων μάγον ὕμνον ἐφαψαμένη Διονύσῳ καὶ Κίρκης κυκεῶνα, θεοκλήτοις ἐπαοιδαῖς οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 83

καὶ νύ κεν ἀφράστοιο διαθρώσκοντες ἐναύλου δαινυμέναις στρατιῇσιν ἐπέχραον αἰθοπες Ἰνδοί· ἀλλὰ τις ἠνεμόεντος ὑπερκύψασα κορύμβου ἐκ λασίου κενεῶνος Ἄμαδρυὰς ἄνθορε Νύμφη· χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυὴν ἰνδάλλετο Βάκχη, μιμηλὴν δρυόεντι πυκαζομένη τρίχα κισσῷ· δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάντορι σιγῇ οὐ· ασι βοτρυόεντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου· “ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρὶς οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 99

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀμπελόεις Διόνυσε, φυτηκόμε κοίρανε καρπῶν, σὸν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν καὶ κάλλος ὀπάσσει· Βασσαρις οὐ γενόμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου, μῦνον ἐμῇ παλάμῃ ψευδήμονα θύρσον αἰίρω· οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης, σέο πατρίδος, οὐ χθόνα Λυδῶν ναιετάω παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο· εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἀμαδρυάς, ἥχι μαχηταὶ δυσμενέες λοχόωσιν, ἀφειδήσασα δὲ πάτρης ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεὸν στρατόν· ὑμέτεροις γὰρ πιστὰ φέρω Σατύροισι, καὶ Ἰνδῶν περ ἐοῦσα, ἀντὶ δὲ Δηριαδῆος ὁμοφρονέω Διονύσῳ· σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσω χάριν, ὅττι ῥεέθρων ὑγροτόκους ὠδῖνας, ὅτι δρύας αἰὲν ἀέξει ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι πατὴρ τεὸς ὑέτιος Ζεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 107

ἀλλὰ, φίλος, μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι, μὴ σοι ἐπιβρίσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἰνδοί· εἰς δρύας ὄμμα τίταινε καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ ἀπροΐδῃ σκοπίαζε καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 113

σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ δήιος ἐγγὺς ἀκούσῃ, μὴ κρυφίοις Ἰνδοῖσιν ἀπαγγεῖλειεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 122

αὐτὰρ ὁ σιγῇ μίσγετο Βασσαρίδεσσιν, Ἀμαδρυάδος δὲ θεαίνης εἶπεν ἐοῖς προμάχοισιν ἐς οὔατα μῦθον ἐκάστου νεύμασι δενδίλλων, νοερῇ δ' ἐκέλευε σιωπῇ τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ δρύας εἰλαπινάζειν, καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολορραφῶν δόλον Ἰνδῶν, μὴ σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταί, εἰσέτι δαινυμένοισι κατὰ στρατόν· οἱ δὲ Λυαίῳ κεκλομένῳ πείθοντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἐτοῖμοι σιγαλέον παρὰ δειπνον ἀκοντοφόροιο τραπέζης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 133

Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεντα μετατρέψας νόον Ἰνδῶν ἐσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ, ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἡχώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 140

ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον Ἡὼς ὄρθρον ἀμεργομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ, ἄκρον ὑπερκύψαντες ἐγερσιμόθου σκέπας ὕλης δυσμενέες προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δὲ Θουρεὺς, Ἰνδῶν πολέμοιο πέλωρ πρόμος, εἵκελος ὀρμὴν ἡλιβάτῳ Τυφῶνι καταΐσσουντι κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 144

καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρβέες, ἐκ δὲ κυδοιμοῦ αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἰνδοὶ ἐς πεδῖον προχέοντο λελοιπότες ἔνδια λόχμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 164

καὶ θεὸς ἀστήρικτος ὅλους ἐφόβησε μαχητὰς δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων, ἀλλὰ μέσος προμάχων πεφορημένος εἵκελος αὔραις δεξιὸν ἐκ λαιοῖο

6.1. NONNUS

κέρας κυκλώσατο χάρμης, θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον, ἄνθει γαίης, ἔγχρῃ κισσή-
εντι διασχίζων νέφος Ἴνδων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 217

ὥς δ' ὅτε ῥιγαλέου σκιερὴν μετὰ χείματος ὥρην φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυ-
μνούμενος ἀήρ, φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἶθριον αἴγλην· ὥς ὃ γε βακχεύων πυ-
κινὰς στίχας ἄτρομος ἀνήρ Ἴνδων σχιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 250

οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἴνδοί· θαρσαλέοι δ' ἤψαντο παλιννόστοιο
κυδοιμοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 266

οὐ πίσυνος σακέεσσι καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ· ἀλλὰ ἐ πατρώοις πεπυκασμένον
ἀντὶ σιδήρου ἀρρήκτοις νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη, οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κα-
τέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ Ζηνὸς ἐπομβρή-
σαντος, ἀμαλλοτόκοιο δὲ γαίης αὐλακες εὐώδινες ἐνυμφεύθησαν ἀρότρῳ· καὶ μέσος
ἀντιβίων κυκλοῦμενος ἔνθεος ἀνήρ τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θοῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
τοὺς δὲ λίθοις κραναοῖσι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ Ἴνδων κτεινομένων, καὶ ἀκαμ-
πέος ἀνέρος αἰχμῇ κεῖτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν ἡμιθανὴς ἦσπαι-
ρεν, ὁ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσω· ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ· καὶ δα-
πέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ
λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυ-
τέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα,
χαραδραίῃ φάτο φωνῇ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 279

καὶ δαπέδῳ στείνοντο, νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ κεκλιμένῳ μετρηδόν, ἀπ' ἀρτι-
τόμοιο δὲ λαιμοῦ ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος
ἦεν, ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας
οἰκτείρουσα, χαραδραίῃ φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις
ὄμβρου καρποτόκοιο καὶ αἱμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας
ἄλωϊν Ἑλλάδος, Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανα-
τηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν
ἀνέρας ἀμῶν μετὰ λήιον· ἀμφότερον δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νεί-
φεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 281

ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνεται λύθρῳ· καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπασσυ-
τέρων δὲ πεσόντων Γαῖα κελαινιώσα κατάρρυτος αἵματος ὀλκῷ, υἱέας οἰκτείρουσα,
χαραδραίῃ φάτο φωνῇ· “υἱὲ Διὸς ζεῖδωρε μαιφόνε – καὶ γὰρ ἀνάσσεις ὄμβρου καρπο-
τόκοιο καὶ αἱμαλέου νιφετοῖο – , ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἄλωϊν Ἑλλάδος,
Ἰνδῶν δὲ κατέκλυσας αὐλακα λύθρῳ, ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονό-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

μοις μὲν σὸς νιφετὸς στάχυν εὔρε, σὺ δὲ στρατὸν ἔθρισας Ἰνδῶν ἀνέρας ἀμώων μετὰ λήιον· ἀμφοτέρων δὲ ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νείφεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 285

ἀλλὰ Κρονίων οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόνον Ἰνδῶν βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 290

μάρνατο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνος εἰς μέσον Ἰνδῶν Αἰακὸς ἀστήρικτος, ἐπεὶ βέλως ἤπτετο μηροῦ λεπτὸς ὄνυξ ἄτε φωτός, ὅτε χροὸς ἄκρα χαράξῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 305

δύμεναι, ἦχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδήνεμον ἵππον Ἐρεχθεὺς· ἀλλ' ὅτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος ἔγχεος ἵπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή, δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντῶπιος ἔστη πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἵχνος ἀρούρη λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ ἵχνιον ἡέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ, Ἰνδικὸν ἐπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου, γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προῖσχύμενος δὲ προσώπου ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ, ἢ θανέειν ἢ φῶτα βαλεῖν ἢ πῶλον ἐλάσσαι ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα· καὶ νῦ κεν ἐς χθόνα ῥίψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης, ἀλλὰ μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεὺς καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῷ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 307

ἔγχεος ἵπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή, δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν ἀντῶπιος ἔστη πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἵχνος ἀρούρη λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσιν, ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ ἵχνιον ἡέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ, Ἰνδικὸν ἐπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου, γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· προῖσχύμενος δὲ προσώπου ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπέδραμεν Ἰνδὸς ἀγῆνωρ, ἢ θανέειν ἢ φῶτα βαλεῖν ἢ πῶλον ἐλάσσαι ἄορι τολμήεντι· καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ δόχμιος ἀντικέλευθον ἀνακρούσας γένυν ἵππου πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα· καὶ νῦ κεν ἐς χθόνα ῥίψεν ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης, ἀλλὰ μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεὺς καὶ φονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ὀξεί χαλκῷ εἰς πέδον ἠκόντιζεν· ὁ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς ἡερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 344

ὥς δ' ὅτε χαλκείῳ τις ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων ἀκαμάτῳ ῥαιστῆρι πυρίβρομον ἦχον ἰάλλει, τύπτων γείτονα μύδρον, ἀποθρῶσκουσι δὲ πολλοὶ ἀλλόμενοι σπινθῆρες ἀρασσομένοιο σιδήρου, ἡέρα θερμαίνοντες, ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥίπαῖς ὃς μὲν ἦν προκέλευθος, ὁ δὲ σχεδόν, ἄλλος ὀρούσας ἄλλον ἔτι θρῶσκοντα κιχάνεται αἶθοπι παλμῷ·

6.1. NONNUS

ὥς ὃ γε τοξεύων στρατιὴν ἀντώπιον Ἰνδῶν μαρναμένων ἐκέδασσεν, ἄλωφῆτων ἀπὸ τόξων κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσυτέροισι βελέμοις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 348

μεσσατίας δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰὼν χῶρος ἐγυμνώθη, κεραῆς Ἰνδαλμα Σελήνης, ἀμφιφαῆς ὅτε βαιὸν ἀποστίλβουσα κεραΐης ἄκρα διαπλήσασα δῶ νευροφειγέος αἶγλης κεκλιμέναις ἀκτῖσι μέσον κύκλοιον χαράσσει, δίζυγι κεκριμένῳ μαλακῷ πυρί, μεσσατίας δὲ γυμνὰ χαρᾶσσομένης ἔτι φαίνεται κύκλον Σελήνης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 22, line 394

ἄρκιον Ἰνδὸν ὄλεσσε τὸν δόρυ· παῦεο Νύμφαις δάκρυα Νηιάδεσσιν ἀδακρύτοισιν ἐγείρων· Νηιάς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ· κούρην γὰρ ποταμοῖο τῆν Αἴγιναν ἀκούω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 12

οὐδ' ἐπὶ δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο πληθὺ τοσσατίη φονίων κυκλούμενος Ἰνδὼν Αἰακὸς εἰσέτι μῖμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη Ἰνδοφόνος Διόνυσος ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 21

εἰ δέ τις ἀνὴρ νήχετο δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἶδματα τέμνων, νηχομένου κεράϊζε μετάφρενον· εἰ δέ τις Ἰνδῶν ἡμιφανῆς πολέμιζεν ἐπ' ἰλὺν ταρσὸν ἐρείσας, θύρσῳ στήθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, κύματα τέμνων, δυόμενος· βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐναύλων, ἐξ ὅτε μιν φεύγοντα μόθον δασπλήτα Λυκούργου δώματι κυμαίνοντι γέρων ὑπεδέξατο Νηρεὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 52

καὶ τις εἰς ἐτάρους δεδοκημένος Ἰνδὸς ἀγῆνωρ τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῶ δορί, τοὺς δὲ μαχαίρῃ, ἄλλον οἰστευθέντα χαραδρήεντι βελέμῳ, τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαΐγμενον ὅξει θύρσῳ, Θουρέϊ νεκρὸν ὁμίλον ἐδείκνυεν, ἀχνύμενος δὲ τίλλε κόμην, φλογερῶ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῶ, σφίγγων καρχαρόδοντι μεμυκότα χεῖλεα δεσμῶ· καὶ ταχὺς αὐτοφόνον μιμούμενος Ἰνδὸν Ὀρόντην, βάρβαρον αἶμα φέρων καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων, ἄορ ἐὼν γύμνωσεν, ἀπορρίψας δὲ χιτῶνα,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 117

Ἥρη δ' ὥς ἐνόησε δαΐκταμένων φόνον Ἰνδῶν, οὐρανόθεν πεπότητο, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου ἄστατος ἠνεμόεντι κατέγραφεν ἡέρα ταρσῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 120

Ἀντολῆς δ' ἐπέβαινε, καὶ ὤπλισεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην φύλοπιν ὑδατόεσσαν ἀναστῆσαι Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 129

καὶ θεὸς ἠγεμόνευε, δι' οἶδατος ἠνιοχεύων ἄρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον, ὑγρόπων δὲ πορδαλίων ἀδιάντος ὄνου ἐχάραξεν Ὑδάσπην· καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀκυμάντου ποταμοῖο, ὧν ὁ μὲν Ἰνδῶν σχεδίην πολύδεσμον ἐρέσσων, ἄμματι τεχνή-
εντι περίπλοκα δούρατα δῆσας .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 149

καὶ στρατὸς ἐγρεμόθων πρυλέων ἀκάτοιο χατίζων, ἄσκοῖς οἰδαλέοισι χέων ποιη-
τὸν ἀήτην, δέρματι φυσαλέῳ διεμέτρεεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην, ἐνδομύχων δ' ἀνέμων ἐγκύ-
μονες ἔπλεον ἄσκοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 188

οὐ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἔπλεον Ἰνδοὶ ἄρμασιν ἡλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρώ-
ιον ὕδωρ Δηριάδης ἐχάραξεν ἐῷ περιμήκει δίφρῳ, ὑψιλόφων λοφιῇσιν ἐφεδρήσων
ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 276

Ὑδριάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέι ταρσῷ γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο
μελάθρου· καὶ τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρώιον ὕδωρ Νηιάς ἀκρήδεμνος ἀήθεα δύ-
σατο Γάγγην· ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔναιεν ἐριβρεμέτην Ἀκεσίνην ἄζαλέοις μελέεσσιν· ἄλω-
ομένην δὲ Χοάσπης ἄλλην οὐρεσίφοιτον ἀνάμπυκα Νηίδα Νύμφην παρθενικὴν ἀπέ-
διλον ἐδέξατο, Περσίδι γείτων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 23, line 319

Τηθύς, καὶ σύ, θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυῇ γὰρ Ζεὺς νόθον υἷα λόχευσεν, ἵνα
ξύμπαντας ὀλέσση καὶ ποταμοὺς καὶ φῶτας ἀμεμφέας· ἀμφοτέρων δὲ Ἰνδοὺς θύρσος
ἔπεφνε καὶ ἔφλεγε πυρσὸς Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 17

ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιήσατο· Δηριάδῃ γὰρ υἱεὶ πιστὰ φέρων ῥοθίων ἐλέλιζον
ἀπειλήν, Ἰνδοῖς κτεινομένοισι βοηθόον οἶδμα κυλίνδων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 27

... Νηιάδες φεύγουσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγὰς ἡ μὲν ναιετάει διερὸν δόμον, ἡ
δ' ἐνὶ λόχμαῖς σύννομος Ἀδρυάδεσσι φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει, ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔχει
μετανάστιος, ἡ δὲ φυγοῦσα ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα πέτρην Καυκασίην,
ἐτέρη δὲ μεταΐξασα Χοάσπην ναίει ξεῖνα ῥέεθρα καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 70

ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὕγρον Ὑδάσπην, τόφρα δέ, θάρσος ἄρῃος ἔχων
περιμήκεα μορφήν, Δηριάδης ἐπὶ δῆριν ἐπώνυμον ὥπλισεν Ἰνδοὺς, στήσας ἀμφὶ ῥέε-
θρον ἕως στίχας, ὄφρα μαχηταὶ λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἔτι Βάκχων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 82

καὶ σφετέροισιν † ἰόντες ἀρηγόνες, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, σὺν Διὶ πάντες ἵκοντο θεοὶ
ναετῆρες Ὀλύμπου ἄλματι πωτήεντι· καὶ Αἰγίνης χάριν εὐνῆς αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτε-
ρον ὑψιπέτης Ζεὺς Ἀσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ Αἰακὸν ἡεροφοίτην φειδομένων ὀνύχων
δεδραγμένος ἄρπαγι ταρσῷ κουφίζων ἐκόμισσεν ἐς ἄρεα Δηριαδῆος Ἰνδῶν ἐπὶ πέ-
ζαν· ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κόλπου υἱὸν Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάωσεν Ἀπόλλων, φαιδρὸς

6.1. NONNUS

ἀλεξικάκων πεφορημένος ἄρματι κύκνων, μνήστιν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυρήνης· καὶ κρατέων ἕο παῖδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς, υἷέα Πηνελόπης, κεραελκέα Πᾶνα κομήτην· Οὐρανίη δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου παιδὸς ἐοῦ γονόεντος ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοῖος ἀστέρος ὀλκῶ, γνωτῶ βοτρυόεντι χαριζομένη Διονύσῳ·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 96

καὶ κρατέων ἕο παῖδα τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς, υἷέα Πηνελόπης, κεραελκέα Πᾶνα κομήτην· Οὐρανίη δ' Ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου παιδὸς ἐοῦ γονόεντος ἐπώνυμον, ἡερίας δὲ ἀτραπιτοὺς ἐχάραξεν, ὁμοῖος ἀστέρος ὀλκῶ, γνωτῶ βοτρυόεντι χαριζομένη Διονύσῳ· Καλλιόπη δ' Οἶαγρον ἐοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις· καὶ τεκέων Ἥφαιστος ἐὼν ἀλέγιζε Καβεῖρων, ἀμφοτέρους δ' ἥρπαξεν, ὁμοῖος ὀξεί πυρσῶ· Ἀκταίη δ' ἐσάωσεν Ἑρεχθέα Παλλὰς Ἀθήνη, Ἴνδοφόνον ναετῆρα θεοκρήπιδος Ἀθήνης· Νύμφας δ' Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου πάντες, ὅσοις μεμέληντο φίλαι δρύες, ἔξοχα δ' ἄλλων δαφναίας ἐσάωσε φανεῖς δαφναῖος Ἀπόλλων, καὶ σφιν ἅμα χραίσμησε συνέμπορος υἱεὶ μήτηρ, εἰσέτι κυδαίνουσα λεχώια δένδρεα Λητώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 106

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα κορυμβοφόρους τε γυναῖκας ἐκ βυθίου ρύσαντο πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ θυγατέρες Κύδνοιο, φιλοζεφύρου ποταμοῖο, πλωτὸν ἐπιστάμεναι διερὸν δρόμον, ἃς ἐπὶ νίκη ἄρεος Ἴνδῶοιο πατήρ δωρήσατο Βάκχῳ, Νηιάδας πολέμοιο δαήμονας, ἃς ποτε χάρμην μαρνάμενος Κρονίῳνι Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 123

ἄλλοι δ' ἦσαν ὀπισθεν, ἐπεσσεύοντο δὲ πορθμῶ ἐξ ἐτέρης ἀνιόντες ἀθηήτοιο κελεύθου, ἥχι θεὸς πόμπευεν· ἐπεὶ πτερὸν ἡρέμα πάλλων αἰετὸς ἡγεμόνευε δι' ἡέρος ἀντίτυπος Ζεὺς, φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον υἷα κομίζων, Αἰακὸν ἡερίη πεφορημένον ὕψι κελεύθῳ· Ἴνδῶη δ' ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐρίπνη, καὶ σκοπέλους ἐδίωκον, ἐναυλίζοντο δὲ λόχμαις, καὶ κλισίας πῆξαντες † ἐς ἡρέμα δάσκιον ὕλην .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 145

ἀχνύμενος δὲ Δηριάδη βασιλῇ δυσάγγελος ἵκετο Θουρεὺς, δάκρυσιν ἀφθόγγοισιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἴνδῶν, καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν· “Δηριάδη σκηπτοῦχε, θεηγενὲς ἔρνος Ἐνυοῦς, ἦομεν, ὥς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέραιαν ἐρίπνην, εὔρομεν ἐν βήσσησιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην· κείθι λόχον στήσαντες ἐμίμνομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ θυρσομανῆς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν, ἀδεψήτου δὲ βοείης τυπτομένης ἐκάτερθεν ἦν χαλκόκροτος ἡχώ καὶ καναχή σύριγγος· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 159

καὶ θεός, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων, οὐτιδανοῖς πετάλοισιν οἰστεύων γένος Ἴνδῶν, κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον ὀξεί θύρσῳ βλήμενον, ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὤλεσεν Ἴνδῶν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 169

εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε δυσαντήτιο κυδοιμοῦ, σήμερον Ἴνδον ἔρυκε, καὶ αὖριον εἰς μόθον ἔλκεις.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 173

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριάδῃα, οὐ χάριν ἀδρανίης πειθήμονα, δυομένῳ δὲ μεμφόμενον Φαέθοντι καὶ οὐκ εἰκοντα Λυαίῳ. Ἴνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσση, ἐζόμενος λοφιῇσι παλιννόστων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 176

Ἴνδῶν δὲ φάλαγγα μεταστήσας ποταμοῖο Δηριάδης ὑπέροπλος ἐχάζετο πενθάδι λύσση, ἐζόμενος λοφιῇσι παλιννόστων ἐλεφάντων. Ἴνδοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα σὺν ἡλιβάτῳ βασιλῇ εἰς πόλιν ἐρρώοντο πεφυζότες, ἔνδοθι πύργων νίκην εἰσαΐοντες ἀρειμανέος Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 180

ἦδη δὲ στονόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο Φήμη, σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων φόνον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 196

καὶ τις ἀμηχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἴνδοῦ, ἀγχιτόκους ὠδίνας ἀναπλήσασα λοχείης καὶ δεκάτης ὁρώσα λεχώια κύκλα Σελήνης, ὕδρηλῳ πολύδακρυς ἐπέστενεν ἀνδρὸς ὀλέθρῳ, καὶ ποταμῷ κοτέουσα γοήμονα ῥήξατο φωνήν· “οὐ πίομαι πατρῶν ἐμόν ποτε πικρὸν Ὑδάσπην· οὐκέτι κεῖνα ῥέεθρα μετέρχομαι, οὐκέτι δειλὴ σεῖο νέκυν κρύψαντος ἐπιψάσω ποταμοῖο, οὐ μὰ σὲ καὶ σέο φόρτον, ὃν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρω, οὐ μὰ σὲ καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 219

ἀμφὶ δὲ λόχμας Βάκχος ἐοῖς Σατύροισι καὶ Ἴνδοφόνοισι μαχηταῖς εἰλαπίνην ἔστησεν· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι, καὶ δαμάλαι στοιχηδὸν ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ θεινόμεναι πελέκεσσιν Ἐρυθραίης τ' ἀπὸ ποίμνης πυκνὰ δορικτήτων ἱερεύετο πῶεα μῆλιν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 337

ἀλλ' ὅτε δὴ κόρος ἔσκε φιλακρήτιο τραπέζης, οἶνον ἀναβλύζοντες ἐρημάδι κάππεσον εὐνῇ, οἱ μὲν δαιδαλέης ἐπὶ νεβρίδος, οἱ δ' ἐπὶ φύλλων πεπταμένων· ἕτεροι δὲ χυτῆς ἐφύπερθε κονίης δέρμασιν αἰγείοισιν ἐπετρέψαντο χαμεύνην· ἄλλοι δ' ἐγρεμόθοισιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις χάλκεον ἀπλώσαντες ἐνυαλίῳ δέμας ὕπνω· ὧν ὁ μὲν Ἴνδον ἔβαλλε καθήμενον ὑψόθεν ἵππου, ἄλλος δ' ἵππον ἔνυξε κατ' αὐχένος, ὃς δὲ δαΐζων ἄορι πεζὸν ἔτυπεν, ὁ δ' οὔτασε Δηριάδῃα· ἄλλος δ' ἠερόφοιτον ἐὼν βέλος ὑψόσε πέμπων ἡλιβάτους ἐλέφαντας ὀνειρεῖω βάλεν ἰῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 24, line 346

πορδαλίων δὲ γένεθλα καὶ ἄγρια φῦλα λεόντων καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐρημονόμου Διονύσου εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπὴν, πάννυχον ἐγρήσσοντες ὀρει-

6.1. NONNUS

άδος ἔνδοθεν ὕλης, μή σφιν ἐπαΐξειε μελαρρίνων μόθος Ἰνδῶν· καὶ δαΐδες στοιχηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ, Βακχιάδος λαμπτήρες ἀκοιμήτοιο χορείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 52

<εἰκοστὸν> λάχεν <ἕκτον> ἐπίκλοπον εἶδος Ἀθήνης καὶ πολὺν ἐγρεκύδοιμον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 78

ἐν δὲ <τριηκοστῷ ἐνάτῳ> μετὰ κύματα λεύσσεις Δηριάδην φεύγοντα πυριφλεγέων στόλον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book p2, line 79

<τεσσαρακοστὸν> ἔχει δεδαϊγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν, πῶς δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο, πατρίδα Κάδμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 5

Μοῦσα, πάλιν πολέμιζε σοφὸν μόθον ἔμφρονι θύρσῳ· οὐ πῶ γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ φύλοπιν ἐπταέτηρον Ἐώιος εὔνασεν ἄρης· ἀλλὰ δρακοντείοιο τεθηπότες ἄκρα γενείου Ἰνδῶς πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί, Βακχείου πολέμοιο προμάντιες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 8

οὐ μὲν αἰείσω πρώτους ἔξ λυκάβαντας, ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μιμηλὸν Ὀμήρου ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος, ἑβδομάτης δὲ ὑσμίνην ἰσάριθμον ἐμῆς στρουθοῖο χαράξω· Θήβη δ' ἐπταπύλῳ κεράσῳ μέλος, ὅττι καὶ αὐτὴ ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει, οἷα δὲ νύμφη μαζὸν ἐὼν γύμνωσε κατηφέος ὑψόθι πέπλου, μνησαμένη Πενθῆος· ἐποτρύνων δέ με μέλπειν πενθαλέην ἔο χειρα γέρων ὥρεξε Κιθαιρῶν αἰδόμενος, μὴ λέκτρον ἀθέσμιον ἢ βοήσω πατροφόνον πόσιν υἷα παρευνάζοντα τεκούσῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 22

ἀλλὰ πάλιν κτείνωμεν Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν· οὐ ποτε γὰρ μόθον ἄλλον ὁμοῖον ἔδρακεν Αἰὼν Ἡῶου πρὸ μόθοιο, καὶ οὐ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἄλλην ὀψιτέλεστον ἰσόροπον εἶδεν ἐννῶ, οὐδὲ τόσος στρατὸς ἦλθεν ἐς Ἴλιον, οὐ στόλος ἀνδρῶν τηλίκος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 71

φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετήλυδα κύκλον ὀπωπῆς Φορκίδος ἀλλοπρόσαλλον ἀμειβομένης πετρὸν Ὑπνου ἤνυσε θῆλυν ἄεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης· ἀλλὰ διατμήγων δῆϊων στίχα δίζυγι νίκη χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑδροπόροιο κυδοιμοῦ λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἷματι κῆμα κεράσσας Νηρείδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ρεέθρῳ, κτείνων βάρβαρα φύλα· πολὺς δ' ἐπὶ μητέρι Γαίῃ ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυσ Ἰνδῶν, πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὅξει θύρσῳ αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσση, Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 74

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἦνυσε θῆλυν ἄεθλον ἄθωρήκτοιο Μεδούσης· ἀλλὰ διατμήγων δηίων στίχα δίζυγι νίκη χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἷματι κῦμα κεράσσας Νηρεΐδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ρέεθρῳ, κτείνων βάρβαρα φύλα· πολὺς δ' ἐπὶ μητέρι Γαίῃ ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυν Ἰνδῶν, πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὅξει θύρσῳ αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσση, Ἰνδῶν νεκρὸς ὄμιλος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 85

Βάκχου δ' Ἰνδοφόνου βριαροῦ πόνος οὐ μία Γοργῷ, οὐ λίθος ἡερόφοιτος ἀλί-
κτυπος ἢ Πολυδέκτης· ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων Βάκχος ἀρι-
στεύων ὀλίγῳ ῥήξήνορι θύρσῳ, ὅπποτε Πορφυρίωνι μαχήμονα κισσὸν ἰάλλων Ἐγκέ-
λαδον στυφέλιξε καὶ ἤλασεν Ἀλκυονῆα αἰχμάζων πετάλοισιν· οἰστεύοντο δὲ θύρσοι
Γηγενέων ὀλετῆρες, ἀοσσητῆρες Ὀλύμπου, χερσὶ διηκοσίησιν ἔλιξ ὅτε λαὸς ἀρούρης
θλίβων ἀστερόεσσαν ἴτυν πολυδειράδι κόρση

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 99

ἀλλὰ, φίλοι, κρίνωμεν· ἐν ἀντολίῃ μὲν ἀρούρη Ἰνδοφόνους ἰδρώτας ὀπιπεύων Διο-
νύσου Ἡέλιος θάμβησεν, ὑπὲρ δυτικοῖο δὲ κόλπου Ἑσπερίῃ Περσῇα τανύπτερον εἶδε
Σελήνῃ, βαιὸν ἀεθλεύσαντα πόνον γαμψώνυχι χαλκῷ· καὶ Φαέθων ὅσον εὗχος ὑπέρ-
τερον ἔλλαχε Μήνης, τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 168

Μίνως μὲν πτολίπορθος ἔῳ ποτε κάλλει γυμνῷ ὑσμίνης τέλος εὔρε, καὶ οὐ νίκησε
σιδήρῳ, ἀλλὰ πόθῳ καὶ ἔρωτι· κορυσσομένου δὲ Λυαίου οὐ Πόθος ἐπρήνεν ἀκοντο-
φόρων μόθον Ἰνδῶν, οὐ Παφίη κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυαίῳ, κάλλει νικήσασα
μόθου τέλος, οὐ μία κούρη οἰστρομανῆς χραίσμησεν ἐρασσασμένη Διονύσου, οὐ δόλος
ἱμερόεις, οὐ βόστρυχα Δηριαδῆος, ἀλλὰ πολυσπερέων ποταμῶν ἐτερότροπος Ἰνδὸς
νίκης εὗχος ἔχων παλιναυξέος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 245

ἄθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἤροσεν ἀθάνατος Ζεὺς Ἀλκμήνης τρισέληνον ἔχων παιδο-
σπόρον εὐνήν, οὐτιδανὸς πόνος ἦεν ὀρίτροφος· ἔργα δὲ Βάκχου ἢ Γίγας πολύπηχυς
ἢ ὑψιλόφων πρόμος Ἰνδῶν, οὐ κεμάς, οὐ βοέης ἀγέλης στίχες, οὐ λάσιος σῦς, οὐδὲ
κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτόπρεμνος ὀπώρη χρυσοφαῆς, ἢ κόπρος, ἢ ἄστατος ὄρνις ἀλή-
της οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἔχων πτερόεσσαν ἀκωκὴν, ἢ γένυς ἱππεΐη ξεινοκτόνος, οὐ
μία μίτρη Ἱππολύτης ἐλάχεια· Διωνύσοιο δὲ νίκη Δηριάδης ἀπέλεθρος ἢ εἰκοσίπηχυς
Ὀρόντης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 263

ἀλλὰ λιγαίνειν πνεῦσον ἐμοὶ τεδὸν ἄσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ δεύομαι εὐε-
πίης, ὅτι τηλίκον ἄρεα μέλπων Ἰνδοφόνους ἰδρώτας ἀμαλδύνω Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 264

ἀλλὰ θεά με κόμιζε τὸ δεύτερον ἐς μόθον Ἰνδῶν, ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ ἀσπίδα

6.1. NONNUS

πατρός Ὀμήρου, μαρνάμενον Μορρήι καὶ ἄφρονι Δηριαδῇ σὺν Διὶ καὶ Βρομίῳ κεκο-
ρυθμένον· ἐν δὲ κυδομοῖς Βακχιάδος σύριγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούσω καὶ κτύπον
οὐ λήγοντα σοφῆς σάλπιγγος Ὀμήρου, ὅφρα κατακτείνω νοερῷ δορὶ λείψανον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 271

ὧς ὁ μὲν Ἰνδῶοιο περὶ ῥάχιν εὐβοτον ὕλης ἔξετο Βάκχος ὄμιλος ἐρημάδος ἀστὸς
ἐρίπνης, ἀμβολίη πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Γάγγης οἰκτείρων ἐὰ τέκνα· νεοφθιμέ-
νων δ' ἐπὶ πότμῳ πᾶσα πόλις δεδόνητο· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν πενθαλέοις πατά-
γοισιν ἐπεσμαράγησαν ἀγυαί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 299

ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὁδμή καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσ-
σεν ἀγυιάς, νίκην Ἰνδοφόνιο προθεσπίζουσα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 304

ἐν δὲ κολώναις ἀσχαλόων Διόνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρη, ὅττι πάλιν φθονέ-
ουσα μάχην ἀνεσείρασεν Ἰνδῶν, νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνερρίπιζον ἀῆται.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 322

Ῥεῖης θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ φοινίξας γονόεντα τελεσσιγάμου
στάχυν ἦβης ῥίψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγμον ἀρότρων, ἄρσενος ἀμητοῖο θαλύ-
σιον, αἰμαλήη δὲ παιδογόνῳ ῥαθάμιγγι περιρραίνων πτύχα μηροῦ θερμὸν ἀλοιητῆρι
δέμας θήλυνε σιδήρῳ· ὅς τότε διφρεῦων Κυβελήιδος ἄρμα θεαίνης ἄγγελος ἀσχαλό-
ωντι παρήγορος ἦλθε Λυαίῳ· καὶ μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν ἔλθῃ Ῥεῖην
πανδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 328

στήσας δ' ἄγριον ἄρμα, δι' ἄντυγος ἡνία τείνας, καὶ ῥοδέης ἀχάρακτα γενειάδος
ἄκρα φαείνων Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε, χέων ὀξεῖαν ἰωήν· “ἀμπελόεις Διόνυσε, Διὸς τέκος,
ἔγγονε Ῥεῖης, εἰπέ μοι εἰρομένῳ, πότε νόστιμος εἰς χθόνα Λυδῶν ἵξεται οὐλοκάρηνον
αἰστώσας γένος Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 335

οὐ πῶ ληιδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥεῖη, οὐ πῶ σοὶ μετὰ δῆριν ὀρεσσαύλῳ παρὰ
φάτνῃ Μυγδονίων ἔσμηξε τεῶν ἰδρῶτα λεόντων Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ῥυηφενές·
ἀλλὰ κυδομοῦ ἄψοφον ἀενάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις· οὐ πῶ θηροκόμῳ θεο-
μήτορι σύμβολα νίκης Ἰνδῶν ἐκόμισσας ἐώια φύλα λεόντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 341

οὐ πῶ μῦθος ἔλγηγε, καὶ ἴαχε Βάκχος ἀγήνωρ· “σχέτλιοί εἰσι θεοί, ζηλήμονες· ἐν
πολέμοις μὲν εἰς μίαν ἡριγένειαν αἰστώσαι πόλιν Ἰνδῶν ἔγχεϊ κισσήεντι δυνήσομαι·
ἀλλὰ με νίκης μητρυιῆς ἀέκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 350

ἀλλὰ βαρυσμαράγων νεφέων κτύπον οὐράνιος Ζεὺς σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὔριον
Ἄρεα δῆσω, εἰσόκεν εὐπήληκα διατμήξω στάχυν Ἰνδῶν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 25, line 367

θαρσῆεις πολέμιζε τὸ δεύτερον, ὅττι κυδοιμοῦ νίκην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύσατο
Ῥεΐη· οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰσόκε χάρμης ἕκτον ἀναπλήσωσιν ἔτος τε-
τράζυγες Ὠραι· οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λῖνα Μοίρης νεύμασιν Ἡραίοισιν
ἐπέτρεπον· ἔσσομένω δὲ ἐβδομάτῳ λυκάβαντι διαρραΐσεις πόλιν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 29

οὐ ξεῖνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν, ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἔπεφνε πατὴρ τεός·
ἐν πολέμοις γὰρ σοὺς προμάχους φεύγοντας ἰδὼν ἐδάμασσε Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 48

πρῶτα μὲν ὠπλίζοντο κυβερνητῆρες ἐνουῶς, Ἀγραῖος Φλογίος τε, συνήλυδες ἡγε-
μονῆς, ἀρτιτελὲς μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆς, Εὐλαίου δύο τέκνα· συνεστρατό-
ωντο δὲ λαοί, ὅσσοι Κῦρα νέμοντο καὶ Ἰνδῶν ποταμοῖο Βαΐδιον Ὀμβηλοῖο παρὰ
πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ, καὶ Ῥοδόην εὐπυργον, ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν, καὶ κραναὸν
Προπάνισον, ὅσοι τ' ἔχον ἄντυγα νήσου Γραιάων, ὅθι παῖδες ἐθήμονος ἀντὶ τεκού-
σης ἄρσενά μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος, χεῖλεσιν ἀκροτάτοισιν ὑποκλέ-
πτοντες ἐέρσην· οἳ τε Σεσίνδιον αἰπύ, καὶ οἳ λινοερκέϊ κύκλῳ Γάζον ἐπυργώσαντο
λινοπλέκτοισι δομαίοις, ἄρραγές, εὐποίητον ἐυκλώστοις θεμέλοις,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 68

τοῖς δ' ἐπὶ θαρσῆεντες ἐπεστρατόωντο μαχηταί, Δάρδαι καὶ Πρασίων στρατιαί,
καὶ φῦλα Σαλαγγῶν χρυσοφόρων, οἷς πλοῦτος ὀμέστιος, οἷς θέμις αἰεὶ χέδροπα καρ-
πὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντὶ δὲ σίτου κεῖνον ἀλετρεύουσι μύλης τροχοειδέϊ κύκλῳ· καὶ
σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων Παλθάνωρ πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δη-
ριαδῆα ἥθεσιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ· τὸν μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ
φύλοπιν Ἰνδῶν ἀλλοδαπὸν ναετῆρα λυροδμήτῳ πόρε Θήβῃ· καὶ Δίρκῃ παρέμιμνε λι-
πὼν πατρῶον Ὑδάσπην, Ἀονίου ποταμοῖο πίων Ἰσμήνιον ὕδωρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 78

τοῖς δ' ἐπὶ κυδιῶν στρατὸν ἄσπετον ὦπλισε Μορρεὺς Τιδνασίδης, γενετῆρι συν-
έμπορος, ὃς τότε λυγρῷ γῆραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἤψατο χάρμης, γηραλέῃ
παλάμῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων καὶ πολιῷ λειμῶνι κατάσκιον ἀνθερεῶνα
αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο τινάσσων, υἱὸν ἔτι στενάχων μινυώριον, Ἰνδὸν
Ὀρόντην, Τίδνασος αἰολόδακρυς· ἄναξ δὲ οἱ ἔσπετο Μορρεὺς ὄρθιον ἔγχος ἔχων τι-
μήρορον, ὄφρα δαμάσση λαὸν ὅλον Βρομίοιο, καὶ ἤθελε μῶνος ἐρίζειν Βάκχῳ γνωτο-
φόνῳ, καὶ ἀνούτατον υἷα Θυώνης οὐτῆσαι μενέαινε κασιγνήτοιο φονῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 84

καὶ σφισιν ὠμάρτησε πολυγλώσσων γένος Ἰνδῶν, οἳ τ' ἔχον Ἡελίοιο πόλιν, καλλί-
κτιτον Αἰθρην, ἀννεφέλου δαπέδοιο θεμελίον, οἳ τ' ἔχον ἄμφω, Ἀθηνηῆς λασιῶνα καὶ
Ὠρυκίης δονακῆα, καὶ φλογερὴν Νήσαιαν ἀχειμάντους τε Μελαίνας, καὶ πέδον εὐδι-
νητον ἀλίστεφάνου Παταληνῆς· τοῖς ἐπὶ Δυσσαίων πυκιναὶ στίχες, οἷσι καὶ αὐτῶν

6.1. NONNUS

φρικτὰ δασυστέρνων ἐκορύσσετο φῦλα Σαβείρων, τοῖσιν ἐπὶ κραδίῃ λάσσαι τρίχες,
ὧν χάριν αἰεὶ ψυχῆς θάρσος ἔχουσι καὶ οὐ πτώσσουσιν ἐνυώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 141

Ἡερίης δὲ θεουδέος ἔργον ἀκούων Δηριάδης θάμβησε· περισσονόοιο δὲ κούρης εἵ-
κελον εἰδῶλῳ γενέτην ἀνελύσατο δεσμῶν· φήμῃ δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς
Ἰνδῶν μαζὸν ἀλεξικάκοιο δολοπλόκον ἤνεσε νύμφης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 157

καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἀολλίσσας ἐπικούρων Ἀβράθοος βραδὺς ἦλθε· νεοτμή-
των δὲ κομάων αἰδόμενος κεκόρυστο, χόλον καὶ πένθος ἀέξων βουκεράου βασιλῆος,
ἐπεὶ νύ οἱ ἄφρονι λύσση Δηριάδης ὑπέροπλος ὄλην ἀπεκείρατο χαίτην, Ἰνδοῖς πικρὸν
ὄνειδος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 220

τοῖς ἐπὶ θωρήσσοντο Σίβαι καὶ λαὸς Ὑδάρκης, καὶ στρατὸς ἄλλος ἵκανε πόλιν
Καρμῖναν ἐάσας· τῶν ἅμα Κύλλαρος ἦρχε καὶ Ἀστράεις, πρόμος Ἰνδῶν, Βρόγγου
δίζυγα τέκνα τετιμένα Δηριαδῆι.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 225

καὶ στόλος ἄλλος ἵκανε τριηκοσίων ἀπὸ νήσων, αἳ τε περιστιχόωσιν ἀμοιβάδες
ἄλλυδις ἄλλαι γείτονες ἀλλήλησιν, ὅπη περιμήκει πορθμῷ δίστομος Ἰνδὸς ἄγων με-
τανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ, ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶου δονακῆος λοξὸς ὑπὲρ δα-
πέδοιο παρ' Ἡῶου στόμα πόντου, ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα· ἦχι
θερειγενέων ὑδάτων ὑψούμενος ὀλκῷ χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πήχεϊ πῆχυν ἀέξει· καὶ
χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης, τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμ-
φην, οἷστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων, μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα
χεύματα τίκτων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 235

ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶου δονακῆος λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' Ἡῶου στόμα
πόντου, ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα· ἦχι θερειγενέων ὑδάτων ὑψού-
μενος ὀλκῷ χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πήχεϊ πῆχυν ἀέξει· καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται
ὑγρὸς ἀκοίτης, τέρπων ἱκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην, οἷστρον ἔχων πολύπη-
χυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων, μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα χεύματα τίκτων Νεῖλος ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ ἐώιος Ἰνδὸς ἀκούων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 246

τοῖα μὲν ἐπαπόροιο φατίζεται εἵνεκα Νείλου, Ἰνδῶου ποταμοῖο φέρειν γένος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 247

οἱ δὲ λιπόντες νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἔδρανα γείτονος Ἰνδοῦ ἄνδρες ἐθωρήσ-
σοντο μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνὴρ Ρίγβαστος ἡγεμόνευεν, ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 281

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

μαντιπόλον δ' ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομένῳ δὲ ἐσσομένων θέσπιζεν ἀφωνήτων
στίχα παίδων, εἰναλῆς ἵνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 304

τοῖς ἔπι θωρήχθησαν, ὅσοι λάχον ἄντυγα † σοιτης, μητέρα δενδρήεσαν ἀμετρο-
βίων ἐλεφάντων, οἷς φύσις ὥπασε κύκλα διηκοσίων ἐνιαυτῶν ζῶειν ἀενάοιο χρόνου
πολυκαμπέει νύσση, ἥ ἐ τριηκοσίων· καὶ βόσκεται ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἐκ ποδὸς ἀκροτά-
του μελανόχροος ἄχρι καρήνου, γναθμοῖς μηκεδανοῖσιν ἔχων προβλήτας ὀδόντας
δίζυγας, ἀμητῆρι τύπῳ γαμψώνυχος ἄρπης, θηγαλέῳ τμητῆρι, διαστείχων στίχα δέν-
δρων ποσσὶ τανυκνήμοισιν, ἔχων ἵνδαλμα καμήλων .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 310

.. καὶ λοφιὴν ἐπίκυρτον, ἧ πολυχανδεὶ νώτῳ ἐσμὸν ἄγων νήριθμον ἐπασσυτέρων
ἐλατήρων, διενύων στατὸν ἵχνος ἀκαμπέει γούνατος ὀλκῷ, καὶ τύπον εὐρυμέτωπον
ἐχιδναίοιο καρήνου, αὐχένα βαιὸν ἔχων κυρτούμενον· εἶχε δὲ λεπτὸν ὄμμασιν ἰσοτύ-
ποισι συῶν ἵνδαλμα προσώπου, ὑψιφανῆς, περίμετρος· ἐλίσσομένου δὲ πορείῃ οὐατα
μὲν λιπόσαρκα, παρήορα γείτονι κόρσῃ, λεπταλέων ἀνέμων ὀλίγη ρίπίζεται αὖρη· πυ-
κνὰ δὲ μαστίζουσα δέμας νωμήτορι παλμῷ λεπτοφυῆς ἐλάχεια τινάσσεται ἄστατος
οὐρή.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 329

τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν Καυκασίην παρὰ πέζαν Ἀμα-
ζονίου ποταμοῖο εἰς φόβον εὐπήληκας ἀνεπτοίησε γυναῖκας, ἡλιβάτων λοφιῆσιν ἐφε-
δρήσων ἐλεφάντων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 26, line 351

πάντων δ' ἡγεμόνευεν ἐς ἄρεα κοίρανος Ἰνδῶν, ὃν διερῇ φιλότῃ πατὴρ ἔσπειρεν
Ἵδάσπης, Ἀστρίδος εὐώδινος ὁμιλήσας ὑμεναίοις, κούρης Ἥελίοιο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 14

Φαέθων δὲ πυριτρεφῶν δρόμον ἵππων ἀενάων ἐτέων φλογόεις ἀνεσεύρασε ποι-
μὴν, γείτονος εἰσαΐων κορυθαίολον ἄρεος ἡχώ, καὶ στρατὸν αἰχμάζειν προκαλίζετο
μάρτυρι πυρσῷ, θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ αἰμαλέης ξένον ὄμβρον
ἅπ' ἱκμάδος ὑέτιος Ζεὺς οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου πρωτάγγελον Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 17

καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνυαλίου νιφετοῖο δίψια κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα κόνις
Ἰνδῶν δαπέδοιο· νεοσμῆκτου δὲ σιδήρου Ἥελίου σελάγιζε βολαῖς ἀντίρροπος αἴγλη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 19

φαινομένης δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὥπλισεν Ἰνδῶν Δηριάδης ὑπέροπλος, ἐπο-
τρύνων δὲ μαχητὰς μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος· “δμῶες ἐμοί, μάρνα-
σθε, πεποιοῦτες ἡθάδι Νίκη, καὶ θρασὺν ὃν καλέουσι κερασφόρον υἱά Θυώνης λάτριν
ἰσοκράιροιο τελέσσατε Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 35

6.1. NONNUS

καί τις ἀνήρ Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἶνοπι Βάκχῳ Ἰνδῶου ποταμοῖο δέμας λούσειε ῥέεθροις, ἀντί δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῶν Ὑδάσπην· ἄλλος ἀνὴρ Ἀλύβηθεν ὁμαρτήσας Διονύσῳ ἐνθάδε θητεύσειε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο χεύματα καλλείψας πιέτω χρυσαυγέα Γάγγην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 46

χάζεο μοι, Δίονυσε, φυγὼν δόρυ Δηριαδῆος· ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπείριτος· ἀλλὰ θαλάσσης Ἀρραβίης μετὰ κῦμα καὶ ἡμετέρη σε δεχέσθω· εὐρύτερος βυθὸς οὗτος ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ, καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπάρκιός ἐστι καλύψαι καὶ στίχα Βασσαρίδων· οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηρεὺς, οὐ Θέτις Ἰνδῶν σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπῳ ξεινοδόκον μετὰ κῦμα πάλιν φεύγοντα σαώσει, αἰδομένη βαρύδουπον ἐμὸν πατρῶν Ὑδάσπην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 82

καὶ πολέας Κρονίδαο δεδουπότας υἱας ἀκούω· Δάρδανος ἐκ Διὸς ἔσκε καὶ ὦλετο, καὶ θάνε Μίνως, οὐδέ μιν ἐρρύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί· εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν Ἰδί, τίς φθόνος Ἰνδοῖς, Αἰακὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 90

μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσετε· καὶ γὰρ ἐκείνων δεύομαι· Ἰνδῶν δὲ παρήμενος ἐσχαρεῶνι Βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσσει βρονταίοις πατάγοισιν ἰσόκτυπον, ὄφρα κεν εἶην Ζεὺς χθόνιος, Στερόπης δὲ νήην ἀντίρροπον αἶγλην ἀστεροπῇ τεύξειε καὶ ἐνθάδε· καὶ μιν ἐλίξω μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ Δηριάδην κτυπέοντα καὶ ἀστράπτοντα δοκεύων ζηλήμων Κρονίδης, πεφοβημένος ὄρχαμον Ἰνδῶν ὑψιγόνου φλογέοντος ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 116

καὶ ναέτην † βαρύδεσμον ἀπειρώδινος Ἀθήνης Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον αἶθοπι πυρσῷ φλέξατε, τὸν καλέουσιν Ἐρεχθέα· καὶ γὰρ ἐκείνου αἷμα φέρει περίπυστον Ἐρεχθέος, ὃν ποτε μαζῶ παρθενικὴ φυγόμενος ἀνέτρεφε Παλλὰς ἀμήτωρ, λάθριον ἀγρύπνῳ πεφυλαγμένον αἶθοπι λύχνῳ· μιμνέτω Ἰνδῶν κεκαλυμμένος αἶθοπι κίστῃ, καὶ κενεοῦ ζοφόεντος ἐν ἔρκει παρθενεῶνος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 136

ὥς φαμένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί, οἱ μὲν ὑπὲρ νώτοιο σιδηροφόρων ἐλεφάντων, οἱ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 144

καὶ μόθον ἐστήσαντο παρὰ στόμα γείτονος Ἰνδοῦ, ἐς πεδῖον προθέοντες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 155

καὶ πισύρων ἀνέμων † φλογερῆς ἀντώπιον Ἡοῦς † τέτραχα τεμνομένην στρατὴν ἐστήσατο Βάκχων· πρώτην μὲν βαθύδενδρα παρὰ σφυρὰ κυκλάδος Ἄρκτου, ἥχι πολυσπερέων ποταμῶν πεφορημένον ὀλκῷ Καυκασίου σκοπέλοιο Διυπετὲς ἔρχεται ὕδωρ· τὴν ἐτέρην δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὀππόθι γαίης μεσσατῆς στεφανηδὸν ἐς

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἐσπέριον κλίμα νεύων δίστομος οὐρεσίφοιτος ἐδὸν ῥόον Ἰνδὸς ἐλίσσει, κύμασιν ἀμφίζωστον ἐπιστέψας Παταληνὴν, τὴν αὐτὴν παρὰ πέζαν, ὅπῃ περιμήκει πορθμῷ χεῦμα παλινδίνητον ἄγει βαρύδουπος Ὑδάσπης· καὶ τριτάτην κόσμησεν, ὅπῃ νοτίῳ παρὰ κόλπῳ κύματι πορφύροντι μεσημβριάς ἔλκεται ἄλμη· καὶ στρατιὴν εὐχαλκον ἄναξ ἔστησε τετάρτην ἀντολίας ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων στέλλεται εὐόδοισι κατάρρutos ὕδασι Γάγγης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 183

εἰ μὲν ἐμοὶ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης μηδὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον οἶδμα κορύσσει, ἔσσομαι εὐάντητος, ὅλον δὲ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ χεύμασι ληναίοισιν ἐς εὖιον οἶνον ἀμείψω, τεύχων λαρὰ ῥέεθρα, καὶ ἀγριάδος λόφον ὕλης μιτρώσω πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντα τελέσσω· εἰ δὲ πάλιν προχοῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρήξει Ἰνδοῖς κτεινομένοισι καὶ υἱεὶ Δηριαδῆι, ἀνδροφυῆς κερόεσσαν ἔχων ποταμηίδα μορφήν, χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὁδεύσατε δίψιον ὕδωρ, καὶ γυμνῇ ψαμάθῳ πατέων αὐχμηρὸν Ὑδάσπην πεζὸς ὄνυξ εὐίππος ἐπιξύσειε κονίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 189

εἰ δὲ πολυπτοίητος ἀρειμανέων πρόμος Ἰνδῶν αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός ἐστι γενέθλης καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στήσειεν ἐννῶ, θυγατέρος κερόεσσαν ἐῆς ὠδῖνα γεραίρων, γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πάλιν Φαεθοντίδι χάρμη πόντιον ὕδατόεντα πυρὸς σβεστήρα κορύσσω· Θρινακίην δ' ἐπὶ νῆσον ἐλεύσομαι, ὁππόθι ποῖμαι καὶ βόες αἰθερίοιο πυραυγέος ἡνιοχῆος, Ἡελίου δὲ θύγατρα, δορικτήτην ἄτε κούρην, Λαμπετίην ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 205

σπεύσατέ μοι καὶ κύκλα μελαρρίνοιο προσώπου Ἰνδῶν ληιδίων λευκαίνετε μύστιδι γύψῳ, καὶ θρασὺν ἀμπελόεντι περιπλεχθέντα κορύμβῳ .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 209

.. νεβρίδα χαλκοχίτωνι καθάψατε Δηριαδῆι· καὶ Βρομίῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων μετὰ νίκην Ἰνδὸς ἄναξ ῥίψειεν ἐδὸν θώρηκα θυέλλαις, κρείσسونι λαχνήεντι δέμας θώρηκι καλύπτων, καὶ πόδα πορφυρέοισι περισφίγγειε κοθόρνοις ἀργυρέας ἀνέμοισιν ἐὰς κνημίδας ἐάσας, καὶ μετὰ φοίνια τόξα καὶ ἡθάδος ἔργα κυδοιμοῦ ὄργια νυκτιχόρευτα διδασκέσθω Διονύσου, βάρβαρα δινεύων ἐπιλήνια βόστρυχα χαίτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 218

δυσμενέων δὲ κάρηνα κομίσσατε σύμβολα νίκης Τμῶλον ἐς ἡνεμόεντα, πεπαρμένα μάρτυρι θύρσῳ· πολλὰς δ' ἐκ πολέμοιο μεταστήσω στίχας Ἰνδῶν ζωγρήσας μετ' ἄρῃα, παρὰ προπύλαια δὲ Λυδῶν πήξω μαινομένοιο κεράατα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 240

καὶ τις ἐπ' ἀντιβίοισι μεμνηνότα τίγριν ἱμάσσων δίφρα διεπτοίησεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων· καὶ πολὺς κεκόρυστο Μάρων ἐλικώδεϊ θαλλῷ, ἡμερίδων ὄρπηκι διασχίζων δέμας Ἰνδῶν μαρναμένων.

6.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 27, line 313

ὦ γένος ἄλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον· ἃ μέγα θαῦμα· ξείνῳ Δηριαδῇ παρίσταται Ἀργολίς Ἥρη, Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀναίνεται Ἀτθίς Ἀθήνη, μητρὶ δὲ πιστὰ φέρων, ἐμὸν υἷα Βάκχον ἐάσσας καὶ στρατιὴν Θρήισσαν ἐφespoμένην Διονύσῳ, ῥύεται Ἴνδὸν ὄμιλον ἐμὸς Θρηίκιος Ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 7

καὶ στρατιὴ κεκόρυστο πολύτροπος εἰς μόθον Ἴνδῶν σπερχομένων ἀγελήδον· ὁ μὲν ταμεσίχροϊ κισσῷ κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων πορδαλίων ἐπέβαινε, ὁ δὲ φρίσσοντι λεπάδνῳ ζεῦξεν Ἐρυθραίων ὀρεσίδρομον ἄρμα λεόντων καὶ βλοσυρὴν ἴθυνε συνωρίδα, κυανέας δὲ ἄλλος ἐριπτοίητος ἀκοντίζων στίχας Ἴνδῶν ἀστεμφῆς ἀχάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἱμάσσω, καὶ τις ἀναΐξας Κυβελήϊδος εἰς ῥάχιν ἄρκτου ἔχραε δυσμενέεσσι, καὶ οἶνοπα θύρσον ἐλίσσων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 27

καὶ τις ὀρεσσινόμων Σατύρων, ἅτε πῶλον ἐλαύνων, ποσσὶ διχαζομένοισιν ὑπὲρ ῥάχιν ἦστο λεαίνης. Ἴνδοι δ' ἀνταλάλαζον, ἀολλίζων δὲ μαχητὰς βάρβαρος ἐσμαράγησεν ἀγέστρατος αὐλὸς ἐννοῦς· στέμματα μὲν κορύθεσιν, ἐπέκτυπε δ' αἰγίδι θώρηξ, ἔγχεσι θύρσος † ἔθυσσε, καὶ ἰσάζοντο κοθόρνοις ἀντίτυποι κνημίδες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 69

αὐτίκα δ' ἐκ κολεοῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μαχαίρῃ· καὶ ταχὺς ἀσπαίροντι θορῶν περιδέδρομε νεκρῷ οἰστρομανῆς Κλυτίος, πρυλέων πρόμος· ὑψιλόφου δὲ κραιπνὸς ἐριπτοίητος ἀκόντισε Δηριαδῆος· ἀλλὰ δόρυ προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτραπεν Ἥρη, καὶ Κλυτίῳ κοτέουσα καὶ Ἴνδοφόνῳ Διονύσῳ· ἔμπης δ' οὐκ ἀφάμαρτε ταχὺς πρόμος· ἀλλὰ τορήσας θηρὸς ἀμαίμακέτοιο πελώριον ἀνθερεῶνα ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριαδῆος· καὶ μογέων ὀδύνησιν ὅλην ἐτίναξεν ἀπήνην αὐχένι κυανέῳ περιδέξιος ἡλίβατος θήρ· καὶ γένυν αἰθύσσω σκολιὴν προβλήτα προσώπου αἰμοβαφῇ ζυγίων ἀνεσεύρασε δεσμὰ λεπάδνων· ἀλλὰ πολυκλήιστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κάμψας αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὀλκὸν ἱμάντων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 86

ὑμέας εἰς Φρυγίην λήισσομαι, ἅστεα δ' Ἴνδῶν δηώσει δόρυ τοῦτο, καὶ Ἴνδοφόνον μετὰ νίκην Δηριάδην θεράποντα Διωνύσοιο τελέσσω· παρθενικὴ δ' ἀνάεδνος ἐὴν λύσειε κορείην, δεχνυμένη Σατύροιο δασυστέρνους ὑμεναίους, Ἴνδῇ Μυγδονίῳ μαινομένη σχεδὸν Ἑρμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 97

καὶ νέκυν ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἐάσσας Σιληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβασος, ἔξοχος Ἴνδῶν, ἔξοχος ἠνορέην μετὰ Μορρέα καὶ βασιλῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 176

καὶ βριαροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητὰς, Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ Ἀργίλιπος σελάγιζε φεραυγέα δαλὸν αἰείρων, καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώ-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

χινι κεραυνῷ μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἶθοπες Ἴνδοι οὐρανίῳ πρηστήρι τε-
θηπότες ἀντίτυπον πῦρ· καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις Γηγενέος
σπινθῆρες ἔτοξεύοντο κεραυνοῦ· καὶ μελίας νίκησε καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ,
σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἄκωκὴν, δαλὸν ἔχων ἄτε τόξα· καὶ ἄσπετον
ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Ἴνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 183

Ζηνὸς ἄοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ Ἀργίλιπος σελάγιζε φερραυγέα δαλὸν αἰεί-
ρων, καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον
αἶθοπες Ἴνδοι οὐρανίῳ πρηστήρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ· καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν·
ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις Γηγενέος σπινθῆρες ἔτοξεύοντο κεραυνοῦ· καὶ μελίας νί-
κησε καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ, σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἄκωκὴν,
δαλὸν ἔχων ἄτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Ἴνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν
ἀνέρα πυρσῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 221

ἀμφὶ δέ μιν προχυθέντες ἐς ἄρματα κούφισαν Ἴνδοί, δειδιότες Κύκλωπα δυσειδέα,
μή τιτι ρίπτῃ ὑψιτενῇ πάλιν ἄλλον ἐλὼν πρηῶνα κολώνης τρηχαλέῳ βασιλῆα κατα-
κτείνειε βελέμνῳ, μῆκος ἔχων ισόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 229

καὶ βλοσυροῦ προμάχοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ μαρμαρυγῇ τροχόεσσα μονογλή-
νοιο προσώπου· καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὀπωπὴν θαμβαλέῳ δεδό-
νηντο φόβῳ κυανόχροες Ἴνδοί, οὐρανόθεν δοκέοντες Ὀλυμπιάς ὅτι Σελήνη Γηγενέος
Κύκλωπος ἐναντέλλουσα προσώπῳ πλησιφαῆς ἤστραπτε, προασπίζουσα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 244

... Εὐρύαλος κεκόρυστο· διατμήξας δὲ κυδοιμῷ ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρα-
τὸν ἄχρι θαλάσσης, κόλπον ἐς ἰχθυόεντα περικλείων στίχας Ἴνδῶν, δυσμενέας νίκη-
σεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου, ὄρθιον εἰκοσίπηχυν δι' ὕδατος ἄορ ἐλίσσων· καὶ δολιχῷ
βουπλήγι ταμῶν ἀλιγείτονα πέτρην ῥῖπεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ δι-
χθαδῆς ἐνόησαν ἀλιβρέκτου λῖνα Μοίρης, ἄρει κυματόεντι καὶ ὀκρίοντι βελέμνῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 261

καὶ μιν ἰδὼν Φλογίος κταμένων τιμήορος Ἴνδῶν τόξον ἐὼν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν
βέλος ἔλκων μεσσοφανῇ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνῳ .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 299

εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὐρυθμον ἐννῶ, καὶ στρατὸν ἐπτοίησε, χοροίτυπον ἄορ
ἐλίσσων, σκαρθμὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῷ, οἷον ὅτε Κρονίοισιν ἐπ'
οὔασιν δοῦπον ἐγείρων Πύρριχος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέεσσιν ἀράσων ψευδομένης ἀλά-
λαζε μέλος μενεδήιον Ἠχοῦς, Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλιναυξέος ἔγκρυφον ἤβην· τοῖον
ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἄλμα χορείης χαλκοχίτων ἐλέλιξε Μίμας ἀνεμῶδεα λόγχην·
τέμνων δ' ἐχθρὰ κάρηνα, σιδήρεα λήια χάρμης, Ἴνδοφόνους πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλήγι

6.1. NONNUS

μαχαίρη δυσμενέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρι Βάκχῳ, ἀντὶ θυηπολίας βοέης καὶ ἐθή-
μονος οἴνου λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 28, line 305

ὄξυφαῆς δ' Ἰδαῖος ἐδύσατο κῶμον Ἐννοῦς, ὀρχηστήρ πολέμοιο πολύτροπον ἵχνος
ἐλίσσων, ἄσχετος Ἰνδοφόνιοιό μοθου δεδονημένος οἴστρῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 1

Ἥρη δ' ὥς ἐνόησε δαΐζομένων στίχας Ἰνδῶν, δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήνορι
Δηριαδῇ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 9

καὶ θρασὺς ἔπλετο μᾶλλον· ὀμηγερέες δὲ καὶ αὐτοὶ κεκλομένου βασιλῆος ἐπὶ κλό-
νον ἔρρεον Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 17

εὐχαίτης δ' Ὑμέναιος ἐμάρνατο φάσγανα σείων, Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ὑπὲρ ῥάχιν
ἥμενος ἵππου, Ἰνδοὺς κυανέους ῥοδοειδεῖ χειρὶ δαΐζων· ἀγλαΐη δ' ἤστραπτεν· ἴδοις
δὲ μιν εἰς μέσον Ἰνδῶν Φωσφόρον αἰγλήεντα δυσειδεῖ σύνδρομον ὄρφνη· καὶ δηίους
ἐφόβησεν, ἐπεὶ νύ οἱ εἵνεκα μορφῆς μαρναμένῳ Διόνυσος ἐνέπνεεν ἔνθεον ἀλκήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 25

εἴ ποτε πῶλον ἔλαυνεν ἀπόσσυτον εἰς μόθον Ἰνδῶν, δαιδαλέων Διόνυσος ἐμάστιεν
αὐχένα θηρῶν, ἵππῳ δ' ἄρμα πέλαζε παρ' ἡβητῆρι θαμίζων, κοῦρον ἔχων, ἅτε Φοῖβος
Ἀτύμιον· ἴστατο δ' αἰεὶ ἀγχιφανῆς, ἐρόεις δὲ καὶ ἄλκιμος εἶν ἐνὶ θεσμῷ ἠθέῳ μενέ-
αινε φανήμεναι· ἐν δὲ κυδοιμοῖς καὶ νεφέων ἔψαυε συναιχμάζων Ὑμεναίῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 50

ὥς φαμένου Βρομίῳ πολὺ πλεόν ἤψατο χάρμης ἡμερόεις Ὑμέναιος ἐκηβόλος, ᾧ
ἔπι χαίρων οἰστρήεις Διόνυσος ἐδύσατο μᾶλλον ἐνυῶ καὶ ζοφερὴν προθέλυννον ὄλην
ἐφόβησε γενέθλην· καὶ τις ἰδὼν Διόνυσον ἀφειδεῖ λαίλαπι χάρμης Ἰνδῶν ἀκόρητον
οἰστευτῆρα καρήνων τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκτεάνῳ Μελανῇ· “τοξότα, πῇ σέο τόξα
καὶ ἠνεμόεντες οἰστοί;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 125

εἰ θέμις εἰπεῖν, Ἥρη δερκομένη ζηλήμονι Βάκχον ὀπωπῇ καὶ νέον ἀμητῆρα μελαρ-
ρίνοιο γενέθλης, ἠθέῳ φθονέουσα καὶ ἰμείροντι Λυαίῳ ὥπλισε θοῦρον Ἄρηα βαλεῖν
Ὑμέναιον οἰστῷ, Ἰνδῶν μεθέποντα νόθην ἄγνωστον ὀπωπῆν, ὄφρα νόον δυσέρωτος
ἀνιήσειε Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 178

οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφεεν· ἀλλὰ τορήσας μεσσοπαγῇ κούφιζε πεπαρμένον
ἀνέρα θύρσῳ ὀρθιον ὑψιπότητον, ἐν ἡερίῃ δὲ κελεύθῳ Ἰνδὸν ἐλαφρίζων ζηλήμονι
δείκνυν Ἥρη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 222

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὄρεσσανύλων δὲ νομήων Ἰνδῶν δεδάικτο γονὴ Κουρήτι σιδήρῳ· καὶ τις ἀνὴρ προ-
κάρηνος ἐπωλίσθησε κονίη, εἰσαΐων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 236

ἔνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρεϊ καὶ Διονύσῳ Εὐπετάλη κεκόρυστο, φιλοσταφύλῳ
δὲ πετήλῳ κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου, Ἰνδῶν δρυόεντι γονὴν ὀλέ-
κουσα κορύμβῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 241

καὶ δηίων κλονέουσα νέφος ῥηξήνορι θύρῳ Στησιχόρῃ φιλόβοτρυς ἐπεσκίρτησε
κυδοιμῷ, κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ· οὐτόσον Ἡρακλῆς Στυμφα-
λίδας ἦλασε βόμβῳ χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἦλασεν Ἰνδῶν Στησι-
χόρῃ κτυπέουσα χοροῦ πολεμήιον ἡχώ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 279

καὶ τις ἀμερσινόοιο κατάσχετος ἄλματι λύσσης Βασσαρὶς Ἰνδὸν ἄρῃα μετέστιχε
θυιάς ἐννώ, ἀμφὶ σέ, Λύδιε δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης ἀφλεγέος σελάγιζε κατ’
αὐχένος αὐτόματον πῦρ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 296

ἀλλ’ ὅτε δὴ πόρον ἴξον, ὅπῃ πεφορημένος ὀλκῷ λευκὸν ὕδωρ μεθύοντι ῥόῳ φοίνι-
ξεν Ὑδάσπης, δὴ τότε Βάκχος ἄυσσε βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν, ὀππόσον ἐννεάχιλος
ἐπέβρεμεν ἐσμὸς ἐννοῦς φρικτὸν ὁμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθέες δὲ ξανθὸν
ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὠκλασαν Ἰνδοί, ἄλλοι δ’ ἐν πεδίῳ· στρατιὴ δ’ ἐμερίζετο Βάκ-
χου, δυσμενέας κτείνουσα καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ὑδάσπῃ, δίψῃ καρχαλέῃ κεκαφηότας,
ὀππότε γαίης ἡὼς μέσσον ἀνέσχε καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὀδίτης αἶθοπος Ἡελίοιο μεσημ-
βρίζουσιν ἱμάσθλην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 302

καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοίρανον Ἰνδῶν, μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσσώ-
δεϊ λαιμῷ· “τίς φόβος;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 304

εἰ ποταμοῖο φέρει γένος ὄρχαμος Ἰνδῶν, οὐρανόθεν λάχον αἶμα· χειριότερος δὲ
Λυαίου Δηριάδης ὑπέροπλος, ὅσον Διὸς ἐστὶν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 29, line 324

τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν Ἑσπερος ἀστήρ, λύων Ἰνδοφόνοιο θεμείλια δη-
ιοτήτος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 9

ὥς ἶδε Βάκχος Ἄρῃα λελοιπότα φύλοπιν Ἰνδῶν· ἄλλῳ δ’ ἄλλος ἔριζε.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 229

καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ, ὃς μὲν ἔχων ἐλάτην περιμήκετον,
ὃς δὲ κρανεῖης θάμνον ὅλον πρόρριζον, ὃ δὲ πρηνὸς ἀράξας ἄκρον ἀπηλόισε καὶ
ἐς μόθον ἦεν Ἰνδῶν λαῶν ἀκοντιστῆρα μεμνηνότε πῆχεϊ σείων.

6.1. NONNUS

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 235

Ἦρῃ δ' ἄλλοπρόσαλλος ἐπιβρίζουσα Λυαίῳ δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀγήνορι Δη-
ριαδῇ, καὶ οἱ ἀριστεύοντι σελασφόρον ὥπασεν αἶγλην εἰς φόβον ἀντιβίοισι· κορυς-
σομένου δὲ φορῆος ἀσπίδος Ἰνδῶς ἀμαρύσσετο φοίνιος αἶγλη, καὶ κυνέης σελάγιζεν
ὕπὲρ λόφον ἀλλομένη φλόξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 243

καὶ τότε θαρσύνοντες ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἴνδοί, ὑσμίνην Βρομίῳ λελοιπότης· εἰσο-
ρόων δὲ Δηριάδης ἐδάϊζεν ἐπασσυτέρων στίχα Βάκχων ἐγγεῖν ἐκάτερθε παλινδίνη-
τον ἐλίσσων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 261

ποῖον ἴδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίρανον Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 279

Αἰακὸς ἀπτοίητος ὁμοῖος οὐ πέλε Βάκχῳ, οὐ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρεμε φύλοπιν
Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 285

ποῖν Ὀρσιβόην λήισσαο δεσπότην Ἰνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 288

ιλήκοι Διὸς εὖχος, ἀδελφεὸν οὐ σε καλέσω Δηριάδην φεύγοντα καὶ ἀπτολέμων
γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 30, line 325

Εὖιος ἐπτοίησεν ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτην· καὶ Λύγον αἱματόεντος ἀπεστυφέ-
λιξε κυδοιμοῦ ἀλκῆεις Ἰόβακχος· ἐφεδρήσσοντα δὲ δένδρῳ οὐτάσε Μειλανίωνα δολο-
πλόκον οἴνοπι θύρῳ, Βασσαρίδας κρυφίοισιν οἰστεύοντα βελέμοις· ἀλλὰ μιν ἐζώ-
γρησεν ἀπῆμονα δύσμαχος Ἦρῃ, ὅτι δόλῳ κεκόρυστο καὶ ἔχραε πολλάκι Βάκχαις
κρυπταδίοις πολέμοισιν· αἰεὶ δὲ μιν ἔκρυφε πέτρῃ ἢ φυτὸν ὑψικάρηνον ὑποκρυφθέντα
πετήλοις, ἀνέρας ἀφράστοισιν οἰστεύοντα βελέμοις. Ἴνδοι δ' ἀνδροφόνοιο μετεσσεύ-
οντο κυδοιμοῦ ἡνορέην τρομέοντες ἀνικῆτου Διονύσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 1

Ὡς ὁ μὲν Ἰνδῶοιο τυπεῖς ἵυγγι κυδοιμοῦ Βάκχος Ἐρυθραίης περιδέδρομε κόλπον
ἀρούρης, χρύσεια χιονέησι παρηῖσι βόστρυχα σείων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 6

Ἦρῃ δὲ φθονεροῖσιν ἀνοιδάινουσα μερίμναις † ἔκελον ἀπειλητῇρι κατέγραφεν
ἡέρα ταρσῶ, αὐτόθι παπταίνουσα πολυσπερέων στρατὸν Ἰνδῶν θύρσοις ἀνδροφό-
νοισιν ἀλοιηθέντα Λυαίου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 62

ἀλλὰ τεὰς θώρηξον Ἐρινύας οἴνοπι Βάκχῳ, μὴ βροτὸν ἀθρήσαιμι νόθον σκηπτου-
χον Ὀλύμπου, αἶδεο λισσομένην Διὸς εὐνέτιν, αἶδεο Δηῶ, αἶδεο † λισσομένην κα-

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

θαρήν Θέμιν, ὄφρα κεν Ἴνδοι βαιὸν ἀναπνεύσωσι τινασσομένου Διονύσου· ἔσσο μοι ἀχνυμένη τιμήορος, ὅττι Κρονίων Βάκχῳ νέκταρ ὅπασσε καὶ Ἄρεϊ λύθρον ἐνυοῦς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 77

ἡ δὲ θυελλήεντι διαίξασα πεδίλῳ τρεῖς μὲν ἀνιέρθη, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο Γάγγην· καὶ νέκυν Ἴνδον ὁμιλον ἀμειδέει δεῖξε Μεγαίρῃ καὶ στρατιῇς ἰδρῶτα καὶ ἠνορέην Διονύσου· Ἴνδοφόνους δὲ Μέγαιρα πόνους ὁρώσας Λυαίου ζηλήμων ἐμέγηρε καὶ οὐρανίης πλέον Ἥρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 86

ἡ δὲ νόῳ κεχάρητο· δρακοντοκόμῳ δὲ θεαίνῃ σαρδόνιον γελώσας κατηφέα ῥήξατο φωνήν· “οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου, οὕτω ἀκοντίζουσι νόθοι Διός· ἐκ Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἓνα παῖδα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσῃ Ἴνδούς· μιλίχιους καὶ ἀμειφέας· ἀλλὰ δαεῖν Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάκχος, ὅσον σθένος ἐστὶ Μεγαίρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 93

ὦ πόποι, οἶον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεὺς· Τυρσηνοῖς ἀδικοῖς οὐ μάρναται, ὅττι μαθόντες φώρια θεσμὰ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν ἄρπαγες ἀλλοτρίων Σικελῇ πλώουσι θαλάσση· οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαὶ καὶ φόνος· εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἴνδούς, οὓς τάχα πασιμέλουσα Θέμις μαιώσατο μαζῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 115

τὴν δὲ καλεσσαμένη φιλίῳ μιλίξατο μύθῳ· “Ἴρις, ἀεξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτερε νύμφη, εὖλοχε μήτερ Ἑρωτος, ἀελλήεντι πεδίλῳ σπεῦδε μολεῖν ζοφόντος ἐς Ἑσπέριον δόμον Ὑπνου· δίξω καὶ περὶ Λῆμνον ἀλίκτυπον· εἰ δέ μιν εὖρης, λέξον, ἵνα Κρονίωνος ἀθελγέος ὅμματα θέλξῃ εἰς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Ἴνδοῖσιν ἀρήξω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 156

ἀλλὰ σύ μοι, φίλε κοῦρε, χολώω διζυγί θεσμῶ μυστιπόλοις Σατύροισι καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ· δὸς χάριν ἀχνυμένη σέο μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ, καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀθελγέα θέλξον ὀπωπὴν ἐς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Ἴνδοῖσιν ἀρήξῃ, οὓς Σάτυροι κλονέουσι καὶ εἰσέτι Βάκχος ὀρίνει.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 173

Γηγενέων δ' ἐλέαιρε γονὴν μελανόχροον Ἴνδῶν· δὸς χάριν· ὑμετέρης γὰρ ὁμόχροές εἰσι τεκούσης· ῥύεο κυανέους, κυανόπτερε· μηδὲ χαλέψῃς Γαῖαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁμήλικα, τῆς ἅπο μούνης πάντες ἀνεβλάστησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 188

εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύι Λευκάδα πέτρην, Δηριάδῃ χραίσμησον, ὃν ἤροσεν Ἴνδος Ὑδάσπη· γείτονι πιστὰ φύλαξον, ἐπεὶ τεὸς ἡχέτα γείτων Ὠκεανὸς κελάδων προπάτωρ πέλε Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 207

καὶ Παφίην μάστευεν· ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ μούνην Ἀσσυρίην ἐκίχῃσεν ἐρημαίην Ἀφροδίτην ἐζομένην· Χάριτες γὰρ ἐς ἄνθεα ποικίλα κήπων εἰαριναὶ στέλλοντο, χο-

6.1. NONNUS

ρίτιδες Ὀρχομενοῖο, ἡ μὲν ἀμεργομένη Κίλικα κρόκον, ἡ δὲ κομίζειν βάλσαμον ἱμείρουσα καὶ Ἰνδῶου δονακῆος φυταλιήν, ἑτέρη δὲ ῥόδων εὐώδεα ποίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 31, line 274

ἀλλὰ, θεά, χραίσμησον, ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνίης δός μοι κεστὸν ἱμάντα, τεὴν παν-
θελγέα μίτρην, εἰς μίαν ἡριγένειαν, ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξω, καὶ Διὸς ὑπνώοντος
ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω· δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἰνδοὶ ξεινοδόκοι γε-
γάασιν Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης, οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς θηλυ-
μανῆς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεὺς, καὶ στεροπὴν ἐλέλιξε συναιχμάζων Διο-
νύσῳ· δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ᾧ ἐνὶ μούνῳ θέλγεις εἰν ἐνὶ πάντα· καὶ ἄξιός
εἰμι φορέσσαι, ὥς ζυγίη γεγαυῖα καὶ ὥς συνάεθλος Ἐρώτων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 25

καὶ κεφαλῇ στέφος εἶχε παναίολον, ᾧ ἐνὶ πολλαὶ λυχνίδες ἦσαν, Ἐρωτος ὁμόστο-
λοι, ὧν ἅπο πέμπει φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα Κυπριδίη φλόξ· εἶχε δὲ πέτρον
ἐκεῖνον, ὃς ἀνέρας εἰς πόθον ἔλκει, οὐνομα φαιδρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο Σελήνης,
καὶ λίθον ἱμείρουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου, καὶ λίθον Ἰνδῶν φιλοτήσιον, ὅττι καὶ
αὕτη ἐξ ὑδάτων βλάστησεν ὁμόγνιος Ἀφρογενείης, κυανέην θ' ὑάκινθον, ἐράσμιον
εἰσέτι Φοῖβῳ· ἀμφὶ δέ οἱ πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δῆσατο ποίην, ἣν φιλέει Κυθήρεια καὶ
ὥς ῥόδον, ὥς ἀνεμώνην, καὶ φορέει μέλλουσα μιγήμεναι υἱεὶ Μύρρης· καὶ λαγόνας
στεφανηδὸν ἀήθει δῆσατο κεστῷ· εἶχε δὲ ποικίλον εἶμα παλαίτατον, ᾧ χύτο νύμφης
κρυπταδίη φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 45

ἧ ῥα πάλιν κοτέουσα κορύσσει οἶνοπι Βάκχῳ, καὶ ποθέεις Ἰνδοῖσιν ὑπερφιάλοι-
σιν ἀρῆξαι;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 49

ἔννεπε· καὶ γελῶντι νόῳ πολυμήχανος Ἥρη ζηλομανῆς ἀγόρευε παραιφαμένη
παρακοίτην· “Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἰκάνω ἄρεος Ἰνδῶοιο καὶ
Ἰνδοφόνου Διονύσου ἀλλοτρίας μεθέπουσα μεληδόνας, ἀντολὴς δὲ γείτονας Ἡελίοιο
μετέρχομαι αἶθοπας αὐλὰς σπερχομένη· πετρόεις γὰρ Ἐρως παρὰ Τηθύος ὕδωρ Ὠκε-
ανηιάδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἷστρω συζυγίην ἀπέειπε· καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης,
καὶ βίος ἀχρήστος ἀποιχομένων ὑμεναίων· τοῦτον ἐγὼ καλέουσα παλίνδρομος ἐν-
θάδε βαίνω· οἶσθα γάρ, ὥς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅττι καὶ αὐτῆς παῖδες ἐμαὶ κρατέουσι
τελεσσιγόνου τοκετοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 61

τοῖον ἔπος βοόωσαν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης· “νύμφα φίλη, λίπε δῆριν· ἐμὸς Διό-
νυσος ἀγῆνωρ ἀμῶων προθέλυμνον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν χαιρέτω· ἀμφοτέρους
δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω· οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἀλόχου πόθος οὐδὲ θεαίνης θυμὸν
ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κεστῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 161

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὥς δ' ὅτε χειμερίων ῥοθίων μυκώμενος ὀλκῶ ἄπλοος ἀντιπόροις βακχεύετο πόντος ἀέλλαις, κύμασιν ἠλιβάτοισι κατάρρυτον ἡέρα νείφων, πρυμναίους δὲ κάλῳας ἀφειδέι κύματος ὀρμῇ λαίλαπες ἐρρήξαντο, καὶ ἄσθματι λαῖφος ἐλίξας ἰστὸν ἀνεχλαίνωσε κεκυφότα λάβρος ἀήτης λαίφεσιν ἀμφίζωστον, ἐδοχμώθη δὲ κεραίη, ναῦται δ' ἀσχαλόωντες ἐπέτρεπον ἐλπίδα πόντῳ· ὥς τότε Βάκχον ὄρινεν ὅλον στρατὸν Ἰνδικὸς ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 169

ἔνθα τις οὐ κατὰ κόσμον ἦν ἔρις, οὐ κλόνος ἀνδρῶν ἴσος ἦν, οὐ δῆρις ὁμοίος· ἀκάματος γὰρ νόστιμος ἐγρεκύδοιμος ἐπέβρεμε χάλκεος Ἄρης, Μωδαίου προμάχοιο φέρων τύπον, ὃς πλεόν ἄλλων ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπεί τέρπετο λύθρῳ, ᾧ πλεόν εἰλαπίνης φόνος εὖαδεν· ἐν δὲ βοείῃ, οἷά τε Γοργείων πλοκάμων ὀφιώδεας ὀλκοὺς, γραπτὸν ἐνσμήριγγος ἔχων Ἰνδαλμα Μεδοῦσης Δηριάδῃ πέλεν ἴσος, ὁμόχροος· οὐ τότε μορφῆς ῥιγεδανῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου, καὶ σκολιὴν πλοκαμίδα φέρων καὶ σῆμα βοείης, αἰνομανῆς πεφόρητο μόθῳ λαοσσόος Ἄρης, καὶ προμάχους θάρσυνεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 175

ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῶ Βάκχου μὴ παρεόντος ἀταρβέες ἔβρεμον Ἰνδοί, καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος Ἄρης, φοιταλέην συνάεθλον ἔχων Ἔριν· ἐν δὲ κυδομοῖς στήσε Φόβον καὶ Δεῖμον ὁπάονα Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 275

καὶ βλοσυροὶ Κύκλωπες ἀναιδέες εὖποδι ταρσῶ εἰς φόβον ἠπείγοντο τεθηπότες, οἷς ἅμα φεύγων Ἰνδῶν ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦνος ἐνυῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 32, line 287

ἀπὸ σκοπέλοιο δὲ Νύμφαι Νηιάδες βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις· αἱ μὲν Ὑδασπιάδεσσιν ὁμήλυδες, αἱ δὲ φυγοῦσαι Ἰνδὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέθροις, ἄλλαι Συδριάδεσσιν ὁμόστολοι, αἱ δ' ἐνὶ Γάγγῃ λύθρον ἀπεσμήξαντο νεόσσυτον, ἃς τότε πολλὰς ἐρχομένας ἀγελήδον ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους Νηιάς ἀργυρόπεζα φιλοξείνῳ πυλεῶνι δέξατο κυματόεντος ἐς αὖλια παρθενεῶνος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 8

καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος Ἐρυθραίῳ παρὰ κήπῳ φυταλιὴν εὖοδμον ἀμεργομένη δονακήων, ὄφρα πυριπνεύστων Παφίων ἔντοσθε λεβήτων Ἀσσυρίου μίξασα χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίου ἀνθεσιν Ἰνδῶοισι μύρον τεύξειεν ἀνάσσει, ὁππότε παντοίην δροσερὴν ἐδρέψατο ποίην, χῶρον ὅλον θηεῖτο· καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ λόχημῃ λύσσαν ἐοῦ γενετῆρος ὀπιπεύουσα Λυαίου ἀχνυμένη δάκρυσε, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ πενθαλέοις ὀνύχεσσιν ἐὰς ἐχάραξε παρειάς· καὶ Σατύρους σκοπίαζεν ὑποπτήσσοντας ἐνυῶ, Κωδῶνην δ' ἐνόησε μινυνθαδίην τε Γιγαρτῶ κεκλιμένας ἐφύπερθεν ἀτυμβεύτοιο κονίης· Χαλκομέδην δ' ἐλέαιρε θυελλήεντι πεδίλῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 159

6.1. NONNUS

τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοειδὲ μορφῇ Ἄρης ἐγρεκύδοιμος ἔχων συνάεθλον Ἐνῶ, ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ, Ἰνδῶν βασιλῇι συνέμπορος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 167

ἀλλὰ μολὼν ἀκίχητος ἐώιον εἰς κλίμα γαίης Ἰνδῶν παρὰ πέζαν, ὅπη θεράπαινα Λυαίου ἔστι τις ἐν Βάκχησιν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης, οὖνομα Χαλκομέδη φιλοπάρθενος – εἰ δέ κεν ἄμφω Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἔσω Λιβάνοιο νοήσης, οὐ δύνασαι, φίλε κοῦρε, διακρίνειν Ἀφροδίτην – · κείθι μολὼν χραίσμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ, Μορρέα τοξεύσας ἐπὶ κάλλει Χαλκομεδείης· σεῖο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον ἐγγυαλίξω Λήμνιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος, εἵκελον αἰγλαῖς Ἡελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ γλυκὺν ἰὸν ἰάλλων

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 188

καὶ ταχὺς Ἰνδῶοιο μολὼν κατὰ μέσσον ὁμίλου τόξον ἐὼν στήριξεν ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης· καὶ βέλος ἰθύνων ῥοδῆς περὶ κύκλα παρειῆς Μορρέος εἰς φρένα πέμψεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 194

ἐρετμώσας δὲ πορείην νηχομένων πτερύγων ἐτερόζυγι σύνδρομος ὀλκῷ πατρώους ἀνέβαινεν ἐς ἀστερόεντας ὀχῆας, καλλείψας πυρόεντι πεπαρμένον Ἰνδὸν οἰστῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 201

ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν, οἷά περ ἱμείρουσα, πόθου δ' ἀπεμάξατο κούρη ψευδαλέον μίμημα· καὶ αἰθέρος ἤπτετο Μορρεὺς, ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἴσον ἐρώτων, κοῦφος ἀνὴρ, ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μορφῆς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 256

... εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὁπάονα † Δηριαδῆα δουλосύνης ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγόν, ἀντὶ δὲ πάτρης Μαιονίῃ πολυόλβος ἐὼν ναέτην με δεχέσθω· Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Κάυκασον· ἀρχέγονον δὲ Ἰνδὸν ἀπορρίψας ἐμὸν οὖνομα Λυδὸς ἀκούσω, αὐχένα δοῦλον Ἐρωτος ὑποκλίνων Διονύσῳ· Πακτωλὸς φερέτω με· τί μοι πατρῶος Ὑδάσπης;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 269

ἤδη γὰρ σκίοεντι θορῶν αὐτόχθονι παλμῷ ἄψοφος ἀννεφέλοιο μελαίνετο κῶνος ὁμίχλης, καὶ τρομερῇ ξύμπαντα μιῇ ξύνωσε σιωπῇ· οὐδέ τις ἵχνος ἔπειγε δι' ἄστεος Ἰνδὸς ὁδίτης, οὐδὲ γυνὴ χερνῆτις ἐθήμονος ἤπτετο τέχνης, οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι φιληλακάτῳ παρὰ λύχνῳ κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης ἄστατος ὀρχηστήρι τιταίνετο νήματος ὀλκῷ, ἀλλὰ καρηβαρέουσα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ εἶδε γυνὴ ταλαεργός· ὄφεις δὲ τις ἥσυχος ἔρπων κείτο πεσών, κεφαλῇ † δὲ λύων παλινάγρετον οὐρὴν γαστέρος ὑπναλέης ἀνεσείρασεν ὀλκὸν ἀκάνθης· καὶ τις ἀερσιπόδης ἐλέφας παρὰ γείτονι λόχμῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 307

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

οἶδα, πόθεν, Κυθήρεια, χολώεαι υἰάσιν Ἰνδῶν· γείτονας Ἡελίοιο τεοὶ κλονέουσιν
οἰστοί· οὐ πω μνηστὶν ὄλεσσας ἐλεγχομένων σέο δεσμῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 33, line 363

γινεό μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ αἶ κε θάνης ἀδίδακτος ἀνυμφεύ-
των ὑμεναίων, Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἀνάρσιος Ἰνδὸς ὀλέσσει· ἀλλὰ μιν ἡπερό-
πευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σωώσεις σὴν στρατιὴν φύξηλιν ἱμασσομένου Διονύσου, ψευδο-
μένη Παφίης κενεὸν πόθον· εἰ δέ σε Μορρεὺς εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν ἀναινομένην ὑμεναί-
ους, οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπριν ἀρηγόνος· ὑμετέρης γὰρ φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον ὄφιν
χραιομήτορα μίτρης· ὑμέτερον δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν στηρίξει Δι-
όνυσος ἐν ἀστεροφεγγεὶ κύκλῳ, ἄγγελον οὐ λήγοντα τεῆς ἀλύτοιο κορείης,

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 125

ἀλλ' ὅτε φοινίσσονται σέλας πέμπουσα προσώπῳ ὑσμίνης προκέλευθος ἐκηβόλος
ἄνθορεν Ἡῶς, Ἰνδῶν ἐκόρυσσε γονὴν λαοσσόος Ἄρης· καὶ τότε θωρηχθέντες ἐυτρο-
χάλων ἐπὶ δίφρων ἄρματι Δηριάδαο συνήλυδες ἔρρεον Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 162

ἔνθα διατμήξας Χαρίτων ἵνδαλμα προσώπου Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας
ἔνδεκα Μορρεὺς, ὅς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρίνατο· Μαιναλίδων δὲ χεῖρας ὀπισθοτό-
νους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, καὶ στίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων ληίδας
ἀμφιπόλους ἐκυρῷ πόρε Δηριαδῇ, ἔδνον ἑῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς
νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ Ταύρῳ, ὅπποτε Δηριάδαο νέην βασιληίδα
κούρην, ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 172

Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας ἔνδεκα Μορρεὺς, ὅς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρί-
νατο· Μαιναλίδων δὲ χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ, καὶ στίχα λυ-
σιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων ληίδας ἀμφιπόλους ἐκυρῷ πόρε Δηριαδῇ, ἔδνον
ἑῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ
Ταύρῳ, ὅπποτε Δηριάδαο νέην βασιληίδα κούρην, ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώ-
σατο δεσμῷ· οὐ γὰρ δῶρον ἔδεκτο γαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν παιδὸς ἑῆς, οὐ χρυσὸν
ἀπείριτον, οὐ λίθον ἄλμης μαρμαρέην, ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ πώεα μῆλων Δηριάδης
ἀπέειπε, καὶ ἐγρεμόθοισι μαχηταῖς θυγατέρων ἔζευξεν ἀδωροδόκους ὑμεναίους, γαμ-
βρὸν ἔχων Μορρῆα καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην· καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἐὴν νύμφευσσε
γενέθλην, Μορρέι Χειροβίην καὶ Πρωτονόειαν Ὀρόντη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 182

οὐ γὰρ ἐπιχθονίοισιν ὁμοίος ἔπλετο Μορρεὺς, ἀλλὰ Γιγαντείων μελέων ὑψαύ-
χενι μορφῇ Ἰνδῶν Γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκὴν, ἡλιβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐ-
τόχθονα φύτλην, εὖτε πυριτρεφέων Ἀρίμων παρὰ γείτονι πέτρῃ σύγγγονον ἡνωρέην
ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνῳ, ἔδνα φέρων θαλάμων Κιλικῶν ἰδρώτας ἀέθλων, νυμφίος
ἀκτήμων, ἀρετῇ δ' ἐκτήσατο νύμφην, ὅπποτε Μορρηνοῖο γάμων μνηστῆρι σιδήρῳ

6.1. NONNUS

Ἀσσυρίη γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριαδῆος αὐχένα πετρήεντα Κίλιξ δοχμῶσατο
Ταῦρος, καὶ θρασὺς ὤκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλίκων ἐνὶ γαίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 198

ὥς φαμένου Μορρήος ἀμείβετο κοίρανος Ἰνδῶν· “Χειροβίην ἀνάεδνον ἔχων, κορυ-
θαιόλε Μορρεῦ, ἄξιά μοι πόρες ἔδνα φερεσσακέων ὑμεναίων, ἄστεα δουλῶσας Κιλί-
κων ὑψήνορι νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 208

μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο δορικτήτης πόθον εὐνῆς, μή σε γυναιμανέεσσιν ἴδω πανο-
μοῖον Ἰνδοῖς· ὄμματα μὴ σκοπίαζε καὶ ἄργυρον αὐχένα Βάκχης, μὴ ποθέων τελέσειας
ἐμὴν ζηλήμονα κούρην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 236

ὕψιτενεῖς δὲ αἱ μὲν ἐυγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου ἀγχνονίῳ θλίβοντο πε-
ρίπλοκον αὐχένα δεσμῷ· ἄλλαις θερμὸν ὅπασσε μόρον πυρόεντι ῥέεθρῳ· αἱ δὲ πεδο-
σκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο βερέθροις φρεϊάτος ἐν γυάλοισιν, ὅπη βυθίων ἀπὸ κόλπων
χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβημένον ἔλκεται ὕδωρ· καὶ τις ἔσω διεροῖο βαθυνομένου κενε-
ῶνος ἡμιθανὴς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ· “ἔκλυον, ὡς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε γαῖα
καὶ ὕδωρ· οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φατίζεται· ἀμφοτέρω γὰρ εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν ὁμό-
φρονες, εἰμὶ δὲ μέσση καὶ χθονίου θανάτοιο καὶ ὕδατόεντος ὀλέθρου, καὶ μόρον ἐγγὺς
ἔχω διδυμόζυγον· ἰλύοις γὰρ ξεῖνος δεσμός ἔχει με, καὶ οὐκέτι ταρσὸν αἶρω, ὕγρὰ
δὲ ῥιζώσασα πεπηγότα γούνατα πηλῷ ἴσταμαι ἀστυφέλικτος ἐγὼ Μοίρησιν ἐτοίμη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 34, line 328

δέξο με σοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γὰρ Ἰνδοὶ ἀριστεύουσιν, ἕως
ἔτι χεῖρα κορύσσω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 2

Δηριάδης δ’ ἀπέλεθρος ἐμάρνατο θυιάδι χάρμη, καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέ-
χραε κοίρανος Ἰνδῶν, πῇ μὲν ἀκοντίζων δολιχῷ δορί, πῇ δὲ δαΐζων ἄορι κωπήεντι,
χαραδραίοις δὲ βελέμοις τοξεύων πεφόρητο καὶ ὀξυτέροις οἰστοῖς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 130

οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβήσομαι· οὐδ’ ἐνὶ παστῷ δέξομαι, ἣν ἐθέλῃς, μετὰ Μορρέα
Βάκχον ἀκοίτην· ἔσσομαι Ἰνδῶν καὶ ἐγώ, φίλος· ἀντὶ δὲ Λυδῆς κυδαίνω θυέεσσιν Ἐρυ-
θραίην Ἀφροδίτην κρυπταδίη Μορρήος ὁμευνέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς Ἰνδὸς ἀνὴρ ἐχέτω
με συναιχμάζουσιν ἀκοίτη· εἰς σὲ γὰρ ἴσα βέλεμνα καὶ εἰς ἐμὲ διπλόα πέμπων Ἴμερος
ἀμφοτέροισι μίαν ξύνωσεν ἀνάγκην, εἰς κραδίην Μορρῇ καὶ εἰς φρένα Χαλκομεδείη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 151

κούρην Δηριαδῆος ἀναίνομαι· αὐτὸς ἐλάσσω ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλή-
μονα νύμφην· οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἴ με κελεύεις, ἀλλὰ φίλοις ναέττησι
μαχέσσομαι· Ἰνδὸν ὀλέσσω οἶνοπα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος αἶρων· ῥίψω δ’
ἔντεα πάντα καὶ ἄνθεα λεπτὰ τινάξω, ὑμετέρῳ βασιλῇ συναιχμάζων Διονύσῳ.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 190

ἄγχι δὲ πόντου καλλείψας ἀκόμιστον ἐπ' αἰγιαλοῖο χιτῶνα θαλπόμενος γλυκερῇσι μεληδόσι λούσατο Μορρεὺς, γυμνὸς ἑὼν· ψυχρῇ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσση, θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις Ἰνδῶν ἰκέτευεν Ἐρυθραῖην Ἀφροδίτην, εἰσαίῳν, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης· λουσάμενος δ' ἀνέβαινε μέλας πάλιν· εἶχε δὲ μορφήν, ὡς φύσις ἐβλάστησε, καὶ ἀνέρος οὐ δέμας ἄλμη, οὐ χροίην μετάρπειεν, ἔρευθαλέη περ ἐοῦσα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 228

καὶ γὰρ ἅπ' Οὐλύμποιο θορῶν ὠκύπτερος Ἑρμῆς, ἀντίτυπον Βρομίῳ φέρων ἵνδάλμα προσώπου, Βακχείην ἐκάλεσεν ὅλην στίχα μύστιδι φωνῇ· δαιμονίην δὲ γυναικες ὅτ' ἔκλυον εὖιον ἡχώ, εἰς ἓνα χῶρον ἵκανον· ἀπὸ τριόδων δὲ κομίζων Μαιναλίδων ὅλον ἔθνος ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου ἤγαγεν ὠκυπέδιλος, ἕως σχεδὸν ἦε πύργων· καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἐπὶ πανθελγεί· ῥάβδῳ φώριος Ἑρμείας, πρόμος ἔννυχος· ἑξαπίνης δὲ Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν, ἀθηήτοισι δὲ Βάκχαις

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 268

ἔγρετο δὲ Ζεὺς Καυκάσου ἐν κορυφῇσιν ἀπορρίψας πτερὸν Ὑπνου· καὶ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν κακοεργέος Ἥρης Σιληνοὺς ἐδόκευε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας σπερχομένας ἀγγεληδὸν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων, καὶ Σατύρους κείροντα καὶ ἀμώοντα γυναικας Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον, ὄρχαμον Ἰνδῶν, υἰέα δ' ἐν δαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι ἐγγὺς ἔσαν στεφανηδόν· ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης κεῖτο καρηβαρέων, ὀλιγοδρανὲς ἄσθμα τιταίνων, ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 283

οὐδὲ καὶ αὐτὴ σὸν κότον ἐπρήνυνεν ἀτέρμονα νυμφιδίῃ φλόξ, λέκτρα διασκεδάσασα Διοβλήτοιο Θυώνης; Ἰνδοφόνῳ τέο μέχρις ἐπιβρίζεις Διονύσῳ;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 297

δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἡθάδι δεσμῷ· Ἄρεα δ' ἄρραγέεσσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω καὶ μιν ἀναλθήτοισιν ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσῳ, εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον ὁμόδρομον, οἷος ἀλήτης Τάνταλος ἡερόφοιτος ἢ Ἰξίων μετανάστης, εἰσόκε νικήσειεν ἐμὸς πάις υἰέας Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 301

ἀλλὰ τεῶ Κρονίωνι χαρίζεαι, αἶ κεν ἐλάσσης λύσσαν ἐριπτοίητον ἱμασσομένου Διονύσου· μηδὲ λίπης κοτέοντα τεὸν πόσιν, ἀλλὰ μολοῦσα Ἰνδῶς ἀκίχητος ὑπὸ κλέτας εὖβοτον ὕλης Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξον ἐμὴν μετὰ μητέρα Ῥεῖην, ὅφρα τελειότεροισιν ἐοῖς στομάτεσσιν ἀφύσση σὴν ἱερὴν ραθάμιγγα προηγῆταιραν Ὀλύμπου, καὶ βατὸν αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ· ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρίσασα Λυαίου σβέσσον ἀμερσινόιο δυσειδέα λύματα νούσου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 352

6.1. NONNUS

Ἴσος ἐμῷ γενετῇρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ Γηγενέας Τιτῆνας ἐμὸς νίκησε Κρο-
νίων, νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 35, line 354

σήμερον ἀθρήσητε κορυμβοφόρον μετὰ νίκην Δηριάδην ἱκέτην βραδυπειθέα, καὶ
χορὸν Ἰνδῶν αὐχένα δοχμώσαντα γαληναίῳ Διονύσῳ, καὶ ποταμὸν μεθέποντα μεθυ-
σφαλὲς Εὐιον ὕδωρ· ἀντιβίους δ' ὄψεσθε παρὰ κρητῇρι Λυαίου ξανθὸν ὕδωρ πίνοντας
ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο, καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄνακτα κατάσχετον οἴνοπι κισσῷ, ἰλλό-
μενον πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ, εἵκελα δεσμὰ φέροντα, τὰ περ μετὰ κύματα
λύσσης Νυσιάδες βοόωσι θεοῦδέες εἰσέτι νύμφαι, ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες, ὅπ-
ποτε κισσοῦ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 141

καὶ τότε λυσσῆεις παλινάγρετον ἄμφεπε χάρμην Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας
ὥς ἶδε Βάκχας· καὶ μόθον ἀρτεμέοντος ὀπιπεύων Διονύσου εἰς ἐνοπὴν οἴσטרησε πε-
φυζότας ἡγεμονῆας· καὶ ξυνὴν πρυλέεσσι καὶ ἱππῆεσσιν ἀπειλὴν βάρβαρον ἐσμαρά-
γησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν· “σήμερον ἢ Διόνυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω, ἢ ἐ-
μόθος Βακχεῖος αἰστώσει γένος Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 157

θαρσαλέοι δὲ γένεσθε, καὶ Ἰνδῶν μετὰ χάρμην νίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δηρι-
αδῆος, ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν Ἰνδοῖς Γηγενέεσσιν ἀνικῆ-
τοισιν ἐρίζειν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 174

θυρσομανῆς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν εἰς ἐνοπὴν βάκχευεν· ὀριτρεφές
δὲ μαχηταὶ δαιμονίῃ βρυχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ· καὶ πολὺς ἐκ στομάτων ἐκο-
ρύσσετο μαινόμενος θῆρ ὠμοβόρων τε δράκοντες ἀποπτύοντες ὀδόντων τηλεβόλους
πόμπευον ἐς ἡέρα πίδακας ἰοῦ χάσματι συρίζοντι μεμυκὸτος ἀνθερεῶνος, λοξὰ πα-
ρασκαίροντες· ἐς ἀντιβίους δὲ θορόντες αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες οἰστοί·
καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσσιν ἐμιτρώθη δέμας Ἰνδῶν ἰλλομένων, βροτέους δὲ πόδας σφηκώ-
σατο σειρὴ εἰς δρόμον αἰσσοντας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 197

καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔπιπτε, βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν φρικτὸν ἐρημονόμων αἰὼν
βρύχημα λεόντων· καὶ τις ἐνικήθη τρομέων μυκήματα ταύρου, καὶ βοὸς εἰσορόων βλο-
συρῆς γλωχίνα κεραίης λοξὸν ἀκοντίζουσας ἐς ἡέρα· φοιταλέος δὲ εἰς φόβον ἄλλος
ὄρουσεν ὑποφρίσσων γένυν ἄρκτου· θηρείαις δ' ἰαχῇσιν ὁμόκτυπος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Πανὸς ἀνικήτοιο κύων συνυλάκτεε λαιμῷ, καὶ μόθον ὑλακόμωρον ἐδείδεσαν αἶθοπες
Ἰνδοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 253

Βακχείης κατὰ μέσσον ἐμαίνεται δημοτῆτος· Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα μετὰ κλό-
νον ἤθελεν ἔλκειν εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὕμεναίων, καὶ κενεῇ πολέμιζεν ἐπ'

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἐλπίδι, τηλίκος ἀνὴρ, οἷος ἔην θρασὺς ὦτος ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων, ἀγνὸν ἀνυμφεύτου ποθέων λέχος Ἰοχεαίρης, οἷος ἔην φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης ὑψινεφῆς ἐς Ὀλυμπον ἀκοντίζων Ἐφιάλτης· Κολλήτης πέλε τοῖος ὑπέρτερος, αἰθέρι γείτων, Γηγενέος προγόνοιο θεημάχον αἶμα κομίζων, Ἴνδοῦ πρωτογόνοιο· καὶ ἄρκιος ἔπλετο μορφῇ δῆσαι θοῦρον Ἄρηα μεθ' υἱέας Ἰφιμεδείης· ἀλλὰ τόσον περ ἐόντα γυνὴ κτάνεν ὅξει πέτρῳ, Βακχιάδος Χαρόπεια κυβερνήτειρα χορείης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 283

καὶ κοτέων ἐτάριοιο δεδουπότος ἀρχὸς Ἀβάντων Καρμίνων βασιλῆα κατεπρήνιξε Μελισσεύς, Κύλλαρον, ὅξυόεντι κατ' αὐχένος ἄορι τύψας, Λωγασίδην, ὅς μοῦνος, ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητῆς, Δηριάδῃ μεμέλητο δοριθρασέων πλέον Ἴνδῶν .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 373

καὶ τόσον Ἴνδὸν ἄνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμὴ, ἀμπελόεις νίκησεν ἔλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ ἡμερίδων ὄρηκι κατάσχετον ἀνθερεῶνα πνίγετο Δηριάδης σκολιῷ τεθλιμμένος ὀλκῷ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 416

ἐπασχολῶν δὲ κυδοιμῷ μαντοσύνης Διόνυσος ἤης ἐμνήσατο Ῥεῖης, ὅττι τέλος πολέμοιο φανήσεται, ὁππότε Βάκχοι εἰναλίην Ἴνδοῖσιν ἀναστήσωσιν ἐννῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 424

.. εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαρρίνων γένος Ἴνδῶν Δηριάδης σκηπτοῦχος· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ λαὸν ἀολλίζων ἑτερόθροον ἦι κῆρυξ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 427

αὐτίκα δ' ἠγέρεθοντο πολυσπερέων στίχες Ἴνδῶν, ἐζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων· λαοῖς δ' ἀγρομένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μορρεύς· “ἴστε, φίλοι, τάχα πάντες, ἃ περ κάμον ὑψόθι Ταύρου, εἰσόκε γαῖα Κίλισσα καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγὰ Δηριαδῆος· ἴστε καί, ὅσσα τέλεσσα καταιχμάζων Διονύσου, μαρνάμενος Σατύροισι καὶ ἀμνητῖρι σιδήρῳ τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκράριοιο γενέθλης, ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἐσμὸν ἐρύσσας

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 450

ἢ πότε λυσσῶν ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Πὰν θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει νέας Ἴνδῶν;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 36, line 464

ἀλλά, φίλοι, μάρνασθε πεποιθότες· ἀντιβίων δὲ μή τις ὑποπτήσσειεν ὀπιπεύων στίχα νηῶν Βακχιάδων· Ἴνδοι γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἀριστεύουσι θαλάσσῃ ἢ χθονὶ δηριόωντες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 1

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃ μεμηλότες ἔμφρονες Ἴνδοί, Βακχεῖν ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες ἐννῶ, ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας, οἷα βίου βροτέου γαίηια δεσμὰ

6.1. NONNUS

φυγόντας ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ νύσσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιῇ δ' ἀμπαύετο Βάκχου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 48

ἀμφὶ δὲ νεκρῷ Ἀστέριος Δικταῖος ἐπήγορον ἄορ ἐρύσσας Ἴνδους κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας θῆκεν ἄγων στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ· ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 102

καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχον ἔνδιον Ἰδης, τύμβον ἐτορνώσαντο· βαθυνομένων δὲ θεμέθλων νεκρὸν ἐταρχύσαντο πεδοσκαφέος διὰ κόλπου, Κρήτης γνήσιον αἶμα, μῆς οἰκήτορα πάτρης, καὶ κόνιν ὀθνεῖν πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτη· καὶ τάφον αἰπυτέροισιν ἀνεστήσαντο δομαίοις, τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπενθέϊ τύμβῳ· ἄνεκρὸς Ἀρεστορίδης μινυῶριος ἐνθάδε κεῖται, Κνώσσιος, Ἴνδοφόνος, Βρομίου συνάεθλος, Ὀφέλτης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 115

ποικίλα δ' ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι, ἄργυρος, Ἴνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλὺς.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 120

καὶ θεὸς ἱππῆεσσιν ἀέθλια θήκατο νίκης· πρώτῳ μὲν θέτο τόξον Ἀμαζονίην τε φαρέτρην καὶ σάκος ἡμιτέλεστον Ἀρηιφίλην τε γυναῖκα, τὴν ποτε Θερμώδοντος ἐπ' ὀφρύσι πεζὸς ὁδεύων λουομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἰνδῶν· δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε Βορειάδι σύνδρομον αὔρη, ξανθοφυῇ, δολιχῇσι κατὰσκιον αὐχένα χαίταις, ἡμιτελὲς κύνευσαν ἔτι βρέφος, ἧς ἔτι γαστήρ ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς οἰδαίνετο φόρτῳ· καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ· τὸν μὲν ἀριστοπόνοος τεχνήσατο Λήμνιος ἄκμων ἀσκήσας χρυσέῳ δαιδάλματι, τῆς δ' ἐνὶ μέσσω ὁμφαλὸς ἀργυρέῳ τροχόεις ποικίλλετο κόσμῳ· πέμπτῳ δοιὰ τάλαντα, γέρας Πακτωλίδος ὄχθης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 486

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης χαροπῆς ἔστησεν ἀγῶνα· πρώτῳ μὲν θέτο ταῦρον ἀπ' Ἰνδῶ· οἰο βοαύλου δῶρον ἔχειν, ἐτέρῳ δὲ μελαρρίνων κτέρας Ἰνδῶν βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγων κατέθηκε βοείην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 545

ἐσσύμενος δὲ Ἰνδῶν περίμετρον ἀνηέρταζε βοείην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 751

καὶ φιλίην ἐπὶ δῆριν ἀκοντιστήρας ἐπείγων Ἰνδικὰ Βάκχος ἄεθλα φέρων παρέθηκεν ἀγῶνι, διχθαδίην κνημίδα καὶ Ἰνδῶς λίθον ἄλμης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 37, line 778

ἔννεπεν· ἐγρεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβῆϊα νίκης Αἰακὸς αὐχήμενος χρυσέας κνημίδας αἰείρων δῶκεν ἔφ' θεράποντι· καὶ ὕστερα δῶρα κομίζων Ἀστέριος κούφιζε δορικτήτην λίθον Ἰνδῶν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 10

Λῦτο δ' ἀγών· λαοὶ δὲ μετήιον ἔνδια λόχμης, καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλεον· ἀγρονόμοι δὲ Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροις, αὐτοπαγῇ ναίοντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης ἐσπέριοι· Σάτυροι δὲ δεδυκότες εἰς σπέος ἄρκτου θηγαλέοις ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῇρι σιδήρῳ πετραίην ἐλάχειαν ἐκοιλαίνοντο χαμεύνην, εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιφανὲς δὲ ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος Ἡοῦς, Ἴνδοις καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσση Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδῶοιο κυδοιμοῦ ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἔλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης Βακχιάς ἐξαέτηρος ἀραχνιώωσα βοεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 11

καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλεον· ἀγρονόμοι δὲ Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροις, αὐτοπαγῇ ναίοντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης ἐσπέριοι· Σάτυροι δὲ δεδυκότες εἰς σπέος ἄρκτου θηγαλέοις ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῇρι σιδήρῳ πετραίην ἐλάχειαν ἐκοιλαίνοντο χαμεύνην, εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιφανὲς δὲ ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος Ἡοῦς, Ἴνδοις καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσση Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδῶοιο κυδοιμοῦ ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἔλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης Βακχιάς ἐξαέτηρος ἀραχνιώωσα βοεΐη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 48

καὶ Φρύγιον πολύδριν ἀνείρετο μάντιν Ἐρεχθεύς, σύμβολα παπταίνων ὑπάτου Διός, εἰ πέλε χάρμης αἴσια δυσμενέεσσιν ἢ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ, οὐτόσον ὑσμίνης ποθέων τέλος, ὅσπον ἀκοῦσαι μυστιπόλοις ὅαροις μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου, καὶ στίχας ἀστραίων ἐλίκων καὶ κυκλάδα μήνην, καὶ δύσιν ἡματίην Φαεθοντίδος ἄμμορον αἴγλης κλεπτομένης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 38, line 80

καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος ἦλυθεν Ἑρμῆς, καὶ τινα μῦθον ἔειπε παρηγορέων ἐπὶ νίκη· “μὴ τρομέοις τόδε σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἡματίη νύξ· τοῦτό σοι, ἄτρομε Βάκχε, πατήρ ἀνέφηνε Κρονίων νίκης Ἰνδοφόνιο προάγγελον· ἡελίῳ γὰρ δεύτερον ἀστράπτοντι φεραυγέα Βάκχον εἴσκω, καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἰνδὸν ὁμίχλη· αἰθέρι γὰρ τύπος οὗτος ὁμοίος· εὐφάεος δὲ ὥς ζόφος ἡμάλδυνε καλυπτομένης φάος Ἡοῦς, καὶ πάλιν ἀντέλλων πυριφεγγέος ὑψόθι δίφρου Ἥλιος ζοφόμεσσαν ἀπηκόντιζεν ὁμίχλην, οὕτω σὼν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας Ταρταρίης ζοφόμεσσαν Ἑρινύος ἄσκοπον ἀχλὺν ἀστράψεις κατ' ἄρηα τὸ δεύτερον ὥς Ὑπερίων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 7

ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρον θάμβεε καὶ Φαέθοντα δεδουπότα, πῶς παρὰ Κελτοῖς Ἑσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ῥέεθρῳ, τόφρα δὲ νῆες ἵκανον ἐπήλυδες, ἃς ἐνὶ πόντῳ στοιχάδας ἰθύνοντες ἐς ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν ἀκλύ-

6.1. NONNUS

στῶ Παδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσση, πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιρρήσσοντες ἐρωαῖς
ὕσμίνης ἐλατῆρες· ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ ὀλκάσιν ἀρτιτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀή-
της.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 21

καὶ στόλον ἀθήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἴνδοί, ἄρεα παπταίνοντες ἀλίκτυπον,
ἄχρι καὶ αὐτοῦ γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 25

ποιητῷ δὲ γέλῳτι γαληναίοιο προσώπου Ἴνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε τριηκοσίων ἀπὸ
νήσων τῆς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης λαὸν ἄγειν· καὶ κραιπνὸς ἐς
ἀτραπὸν ἦε κῆρυξ, ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων καὶ στό-
λος ὅξυς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων κεκλομένου βασιλῆος· ὁ δὲ θρασὺς αὐχένα
τείνων, ὀλκάδας εὐπῆληκας ἐς ἄρεα πόντιον ἔλκων, λαὸν ὅλον θάρσυνε, καὶ ὑψινόῳ
φάτο φωνῇ· “ἄνερες, οὓς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ὑδάσπης, ἄρτι πάλιν μάρνασθε
πεποιθότες· αἰθόμενον δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 45

εἰ γὰρ ἦεν ῥόος οὗτος ἀπ’ ἀλλοτρίου ποταμοῖο, μηδὲ πατήρ ἐμὸς ἦεν ἀρήιος Ἴνδὸς
Ὑδάσπης, καὶ κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κονίης ὁδμήν βοτρυόεσσαν ἀμαλδύ-
νων Διονύσου, καὶ προχοὴν μεθούσαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁδεύων ποσσὶ κονιομένοισι
διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ, οἷα παρ’ Ἀργείοισι φατίζεται, ὥς Ἐνοσίχθων ξηρὸν ὕδωρ
ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο Ἰναχίην ἵππειος ὄνυξ ἐχάραξε κονίην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 80

καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυιάδι φωνῇ· “Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθῶ-
ρηκος Ἀθήνης, οἷς βίος ἔργα μόθοιο καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες, σπεύσατε καὶ κατὰ
πόντον αἰστώσαι γένος Ἰνδῶν, εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 90

νόσφι φόβου μάρνασθε, Μιμαλλόνες· ὑγρομόθων γὰρ ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυ-
χέες· εἰ δὲ μογήσας φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσαν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἰνδῶν, ἠλιβάτων λο-
φιῇσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων, ἀγχινεφῆς, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἥερι γείτων .

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 97

.. οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι, οὐδὲ καλέσσω ἄλλον ἀοσσητῆρα μετὰ Κρο-
νίωνα τοκῆα, ἠνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος· ἦν δ’ ἐθελήσω, γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο
Ποσειδάωνα κορύσσω Ἰνδῶν στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ· καὶ πρόμον εὐρυ-
γένειον, ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου, Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον, ἐμῆς ἄτε γείτονα Θήβης,
πόντιον Ἀονίης Ἀθηδόνοιο ἀστὸν ἀρούρης· Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν· ἱμασσομένην δὲ
θαλάσση ὀλκάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης, κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον,
οὐ ποτε μήτηρ νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ πόρε ποντιαὶς Ἰνῶ ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι,
Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ· μαντιπόλου δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέρην ποτὲ νίκην

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 118

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀλλὰ σιωπῇ ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῶοιο κυδοιμοῦ μιμνέτω ἡρεμέων θρασὺς Αἴολος, ἡθάδι δεσμῶ ἄσκον ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα, μηδ' ἐνὶ πόντῳ ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοις ἀριστεύσωσιν ἀῆται· ἀλλὰ μόθον τελέσω νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 134

τοῖσι δὲ μαρναμένοις ἦν κλόνος, ὦρτο δ' ἰωὴ κεκλομένων· καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνη κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν, ἐν δ' ἄρα μέσσω νηυσὶν ὁμοζυγέεσσιν ἐμιτρώθη στόλος Ἰνδῶν εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον· Αἰακίδαις δὲ Αἰακὸς ὑγρὸν ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος ἀρχόμενος πολέμοιο θεουδέα ῥήξατο φωνήν· “εἰ πάρος ἡμετέρην αἰὼν ἱκετήσιον ἤχῳ ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπήλασας ἀύχμον ἀρούρης, διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ, δὸς πάλιν ὀπιτέλεστον ἴσῃν χάριν, ὕετι Ζεῦ, ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καὶ τις ἐνίψῃ νίκην ἡμετέρην δεδοκημένος· ὥς ἐνὶ γαίῃ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 146

ἄλλος ἀνὴρ λέξειεν Ἀχαικός· “εἰν ἐνὶ θεσμῶ Αἰακὸς Ἰνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφοτέρων γάρ, κείρων ἐχθρὰ κάρηνα καὶ αὐλακι καρπὸν ὀπάσσας χάρμα πόρεν Δήμητρι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 163

πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν ἐμῆς κήρυκα γενέθλης δεξιτερὸν προμάχοισι καὶ ὑμετέρῳ Διονύσῳ· ἄλλος δ' ἀντιβίοισιν ἀριστερὸς ὄρνις ἰκέσθω· σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἐτερότροπα ταῦτα γενέσθω· τὸν μὲν ἐσαθρήσω πεφορημένον ἄρπαγι ταρσῶ θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὅξει κέντρῳ νεκρὸν ὄφιν περίμετρον ἀερτάζοντα κεράστην, δυσμενέος κερόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν· λαῶ δ' ἀντιβίων ἕτερος μελανόχροος ἔλθῃ κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἰνδῶν, αὐτόματον θανάτοιο φέρων τύπον· ἦν δ' ἐθελήσης, βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν μαντεύεο νίκην, καὶ στεροπὴν Βρομίοιο λεχώια φέγγεα πέμπων υἷα σείο γέραιρε πάλιν πυρί, δυσμενέων δὲ ὀλκάδας εὐπήληκας οἰστεύσωσι κεραυνοί.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 224

— — — καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπέκτυπε πόντιος ἄρης χερσαίην μετὰ δῆριν, ἀλιρροίζῳ δ' ἀλαλητῶ ὀλκάσι Βακχείησιν ἐπέρρεον ὀλκάδες Ἰνδῶν· καὶ φόνος ἦν ἐκάτερθε, καὶ ἔζεε κύματα λύθρῳ, καὶ πολλὺς ἀμφοτέρων στρατὸς ἤριπεν· ἀρτιχύτῳ δὲ αἵματι κυανέης ἐρυθθαίνετο νῶτα θαλάσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 252

— — — καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης· Λευκοθέη δ' ὀλόλυξε, τιθηνήτειρα Λυαίου, αὐχένα γαῦρον ἔχουσα, καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης ἄνθει φυκίονεντι κόμην ἐστέψατο Νύμφη· καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης χεῖρας ἐρεισάμενη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπείῃ ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 261

καὶ βυθίῃ Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου ἡμιφανῆς πεφόρητο διαξύουσα γα-

6.1. NONNUS

λήνην, καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον ἐνὺ δερκομένη δεδόνητο, φόβῳ δ' ἤμειψε παρειάς· ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν ἀντία Δηριάδαο συναιχμάζοντα Λυαίῳ· ταρβαλέη δ' ἰκέτευε θαλασσαιήν Ἀφροδίτην υἱά Ποσειδάωνος ἀριστεύοντα σαῶσαι, καὶ γενέτην φιλότιμον ἐφ' υἱέι Κυανοχαίτην μαρναμένου λιτάνευε προασπίζειν Πολυφήμου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 283

εἰς χρόνον ἑπταέτηρον ἔχεις πολύκυκλον ἀγῶνα, βόσκων ἄλλοπρόσαλλον ἀτέρμονος ἐλπίδα χάρμης, ὅττι τεοῦ μεγάλιο προασπιστῆρες ἀγῶνος πάντες ἐνὸς χατέουσιν ἀνικῆτου Πολυφήμου· εἰ δὲ τεῖν ἐπὶ δῆριν ἐμὸς πάις ἴκετο Κύκλωψ, πατρώην δ' ἐλέλιζεν ἐμῆς γλωχίνα τριαίνης, καὶ κεν ὑπὲρ πεδίοιο συναιχμάζων Διονύσω στήθεα βουκεράοιο διέθλασε Δηριαδῆος, καὶ πολὺν ἄλλον ὁμιλον ἐμῷ τριόδοντι δαΐζων εἰς μίαν ἠριγένειαν ὅλον γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 386

– – – καὶ στόλον ἰθύνουσα μαχήμονα Δηριαδῆος ὑσμίνης Ἔρις ἦρχε· Διωνύσοιο δὲ νηῶν Ἰνδοφόνῳ παλάμη κολπώσατο λαίφεα Νίκη.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 39, line 402

χάζετο δ' Ἰνδὸς ὁμιλος ἐπὶ χθόνα, πόντον ἐάσσας· καὶ Φαέθων ἐγέλασεν, ὅτι προτέρους μετὰ δεσμούς ἐκ πυρὸς Ἡφαίστοιο πάλιν φύγε ναύμαχος Ἄρης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 5

Οὐ δὲ Δίκην ἀλέεινε πανόψιον, οὐδὲ καὶ αὐτῆς ἀρραγέος κλωστήρος ἀκαμπέα νήματα Μοίρης· ἀλλὰ μιν ἀθρήσασα πεφυζότα Παλλὰς Ἀθήνη – ἔξετο γὰρ κατὰ πόντον ἐπὶ προβλήτος ἐρίπνης, ναύμαχον εἰσορώσα κορυσσομένων μόθον Ἰνδῶν – ἐκ σκοπιῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενά δύσατο μορφήν· κλεψινόοις δ' ὀάροισι παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν, Μορρέος εἶδος ἔχουσα, χαριζομένη δὲ Λυαίῳ Δηριάδην ἀνέκοψε, καὶ ὥς ἀλέγουσα κυδοιμοῦ φρικτὸν ἀπερροίβδησεν ἔπος πολυμεμφέι φωνῇ· “φεύγεις, Δηριάδη;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 96

χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν σὺν Διὶ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν Ὀλύμπῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 171

εἶπατε, Μοῖραι· τίς φθόνος Ἰνδῶν πόλιν ἔπραθε;

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 182

εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γὰρ Μορρέος ἡμίροντος ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν· πατρὸς ἐνοσφίσθην χάριν ἀνέρος· ἢ πρὶν ἀγῆνωρ καὶ θυγάτηρ βασιλῆος, ἐγὼ ποτε δεσπότης Ἰνδῶν, ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δειλὴ δμῶϊδα Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἐνίψω.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 187

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

σήμερον Ἴνδὸν ἔδεθλον ἔχεις, ἀπατήλιε Μορρεῦ· αὐρίον αὐτοκέλευστος ἐλεύσεαι εἰς χθόνα Λυδῶν, Χαλκομέδης διὰ κάλλος ὑποδρήσων Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 199

Δηριάδης τέθνηκεν· ἐσυλήθη πόλις Ἴνδῶν, ἀρραγὲς ἦριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός· αἶθε καὶ αὐτὴν Βάκχος ἐλὼν ὀλέσῃ με σὺν ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ, καὶ με λαβὼν ῥίψειεν ἐς ὠκυρέεθρον Ὑδάσπην, γαῖαν ἀναινομένην· ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδωρ, Δηριάδην δ' ἐσίδω καὶ ἐν ὕδασι· μηδὲ νοήσω Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφespoμένην Διονύσῳ· μή ποτε Χειροβίης ἕτερον γόνον οἰκτρὸν ἀκούσω ἐλκομένης ἐς ἔρωτα δορικτήτων ὑμεναίων· μή πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ' ἀνέρα Δηριάδῃα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 217

Βάκχοι δ' ἐκροτάλιζον ἀπορρίψαντες ἐνῶ, τοῖον ἔπος βοόωντες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαϊμῶν· “ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἴνδῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 235

παυσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας, ὥπασε λισσομένοισι θεουδέα κοίραν Ἰνδοῖς, κρινάμενος Μωδαῖον· ἐπὶ ξυνῷ δὲ κυπέλλῳ Βάκχοις δαινυμένοισι μιῆς ἤψαντο τραπέζης ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 252

ἀλλ' ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἐορτῆς, νίκης ληίδα πᾶσαν ἐλὼν μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν ἀρχαίης Διόνυσος ἐῆς ἐμνήσατο πάτρης, λύσας ἐπταέτηρα θεμεῖλια δηιοτήτος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 256

καὶ δηίων ὅλον ὄλβον ἐληίζοντο μαχηταί, ὧν ὁ μὲν Ἴνδὸν ἱάσπιν, ὁ δὲ γραπτῆς ὑακίνθου Φοιβάδος εἶχε μέταλλα καὶ ἐγγλοα νῶτα μαράγδου· ἄλλος εὐκρήπιδος ὑπὸ σκοπιῇσιν Ἰμαίου ὄρθιον ἵχνος ἔπειγε δορικτήτων ἐλεφάντων, ὃς δὲ παρ' Ἡμωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ ἤλασεν Ἰνδῶν μετανάστιον ἄρμα λεόντων κυδιόων, ἕτερος δὲ κατ' αὐχένος ἄμμα πεδήσας Μυγδονίην ἔσπευδεν ἐς ἥϊονα πόρδαλιν ἔλκειν· καὶ Σάτυρος πεφόρητο, φιλακρήτῳ δὲ πετῆλῳ στικτὸν ἔχων προκέλευθον ἐκώμασε τίγριν ἱμάσσων·

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 277

καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληίδα χάρμης λαὸν ὅλον συνάεθλον ὑπότροπον οἴκαδε πέμπων Ἰνδῶν μετὰ δῆριν· ἀπεσσεύοντο δὲ λαοὶ μάρμαρα κουφίζοντες ἐῶια δῶρα θαλάσσης ὄρνεά τ' αἰολόμορφα· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ κῶμον ἀνευάζοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ πάντες ἐβακχεύοντο, πολυκμήτοιο λιπόντες μνηστὶν ὅλην πολέμοιο, Βορείადι σύνδρομον αὐρῇ σκιδναμένην· καὶ ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης ὄψιμον εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομος.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 292

αὐτὰρ ὁ μούνοις Βάκχος ἐοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοις ἅμα Βάκχαις Καυκασίην μετὰ δῆριν Ἀμαζονίου ποταμοῖο Ἀρραβίης ἐπέβαινε τὸ δεύτερον, ἥχι θαμίζων λαὸν

6.1. NONNUS

ἀβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν ἀείρειν μυστιπόλους νάρθηκας· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
Νύσια βοτρυόεντι κατέστεφεν οὔρεα καρπῶ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 40, line 441

ἄγνόν ἀνυμφεύτοιο γένος χθονός, ὧν τότε μορφὴν αὐτομάτην ὤδινεν ἀνήροτος
ἄσπορος ἰλὺς· οἱ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνη πετραίοις ἀτίνακτον
ἐπυργώσαντο θεμέθλοις, ὅπποτε πηγαίῃσι παρ' εὐύδροισι χαμεύναις ἡλίου πυρόεν-
τος ἱμασσομένης χθονός ἀτμῶ τερψινόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερὸν Ὑπνου εὐδον
ὁμοῦ, κραδίη δὲ φιλόπτολιν οἷστρον ἀέζων Γηγενέων στατὸν ἵχνος ἐπηώρησα κα-
ρήνω, καὶ βροτέου σκιοειδὲς ἔχων ἴνδαλμα προσώπου θέσφατον ὁμφήεντος ἀνήρυ-
γον ἀνθερεῶνος· ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα, παῖδες ἀρούρης, τεύξατέ μοι ξένον
ἄρμα βατῆς ἀλός· ὀξυτόμοις δὲ κόψατέ μοι πελέκεσσι ῥάχιν πιτυώδεος ὕλης· τεύξατέ
μοι σοφὸν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς ἱκρια γομφώσαντες ἐπασσυντέρῳ τινὶ κό-
σμῳ συμφερτὴν ἀτίνακτον ἀρηρότι δῆσατε δεσμῶ δίφρον ἀλός, σχεδίην πρωτόπλοον,
ἢ διὰ πόντου ὑμέας ὀχλίζιει· καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἀπ' ἄκρου

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 41, line 65

σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τόκον ἄσπορος ὠδὶς ἔμπνοον ἐψύχωσε γονὴν ἐγκύ-
μονι πηλῶ, οἷς Φύσις εἶδος ὅπασσε τελεσφόρον· ἀρχεγόνου γὰρ Κέκροπος οὐ τύπον
εἶχον, ὃς ἰοβόλῳ ποδὸς ὀλκῶ γαῖαν ἐπιξύων ὀφιώδεϊ σύρετο ταρσῶ, νέρθε δράκων,
καὶ ὑπερθεν ἀπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου ἄλλοφυῆς ἀτέλεστος ἐφαίνετο δίχροος ἀνὴρ·
οὐ τύπον ἄγριον εἶχον Ἐρεχθέος, ὃν τέκε γαίης αὐλακι νυμφεύσας γαμίνην Ἥφαιστος
ἐέρσην· ἀλλὰ θεῶν ἴνδαλμα γονῆς αὐτόχθονι ρίζῃ πρωτοφανῆς χρύσειος ἐμαιοῶθη
στάχυς ἀνδρῶν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 145

ἃ μέγα θαῦμα, παρθένον ἔτρεμε Βάκχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα Γιγάντων· Γηγενέων ὀλε-
τῆρα φόβος νίκησεν Ἐρώτων· τοσσατίων δ' ἤμησεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν, καὶ μίαν
ἡμερόεσσαν ἀνάλκιδα δειδιδε κούρην, δειδιδε θηλυτέρην ἀπαλόχροον· ἐν δὲ κολώναις
θηρονόμῳ νάρθηκι κατεπρήνυε λεόντων φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε θῆλυν ἀπει-
λήν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 239

ἔδνα δὲ σεῖο πόθοιο, τεῆς κειμήλια νύμφης, μὴ λίθον Ἰνδῶν, μὴ μάργαρα χειρὶ
τινάξης, οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ ἀμφιέπεις τεὸν εἶδος ἐπάρκιον,
εὐαφέος δὲ κάλλεος ἡμίρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναιῖκες.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 333

οὕτω καὶ Διόνυσος, ἔχων ἰνδάλματα μόχθων, μιμηλῶ πτερόεντα νόον πόμπευεν
ὄνειρῳ, καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὁμίλειεν.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 42, line 358

καὶ ποτε μουνωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρην ἀθρήσας σχεδὸν ἤλθε, καὶ ἀνδρο-
μήης ἀπὸ μορφῆς εἶδος ἐὼν μετάμειψε, καὶ ὥς θεὸς ἵστατο κούρη· καὶ οἱ ἐὼν γένος

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

εἶπε καὶ οὔνομα, καὶ φόνον Ἰνδῶν, καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου, ὅττι μιν ἀνδράσιν εὗρε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ θάρσος ἀναιδείῃ κεράσας ἀλλότριον αἰδοῦς τοίην ποικιλόμυθον ὑποσσαίνων φάτο φωνήν· “παρθένε, σὸν δι’ ἔρωτα καὶ οὐρανὸν οὐκέτι ναίω· σῶν πατέρων σπῆλυγγες ἀρείονές εἰσιν Ὀλύμπου· πατρίδα σὴν φιλέω πλέον αἰθέρος· οὐ μενεαίνω σκῆπτρα Διὸς γενετῆρος, ὅσον Βερόης ὑμεναίους· ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 137

ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, Μιμαλλόνες, ἡθάδι νίκη θαρσαλέαι· κταμένων δὲ νεόρρυτον αἷμα Γιγάντων νεβρίς ἐμῇ μεθέπουσα μελαίνεται· εἰσέτι δ’ αὐτὴ ἀντολίῃ τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει Ἰνδὸς ἄρης, Βρομίῳ δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων, δάκρυα κυματόεντα, γέρων ἔφριξεν Ὑδάσπης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 165

Αἰθιόπων δὲ φάλαγγας ἐρύσσετε καὶ στίχας Ἰνδῶν, ληίδα Νηρείδεσσι, κακογλώσσοιο δὲ νύμφης Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσσετε Κασσιεπείης, ποινήν ὀψιτέλεστον· ἀμαιμακέτῳ δὲ ρέεθρῳ Ὠκεανὸς πυρόεντα λελουμένον ἀστέρα Μαίρης, ληναίης προκέλευθον ἀκοιμήτοιο χορείης, Σείριον ἀμπελόεντα μεταστήσειεν Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 227

Πρωτεύς δ’ Ἴσθμιον οἶδμα λιπὼν Παλληνίδος ἄλμης εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετο, δέρματι φώκης· ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐπέρρεον αἶθοπες Ἰνδοὶ Βάκχου κεκλομένοιο, καὶ οὐλοκόμων στίχες ἀνδρῶν φωκάων πολύμορφον ἐπηχύναντο νομῆα.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 243

δενδρώσας ἐὰ γυῖα, τινασσομένων δὲ πετήλων ψευδαλέον ψιθύρισμα Βορειάδι σύρισεν αὔρη· καὶ γραπταῖς φολίδεσσι κεκασμένα νῶτα χαράξας εἶρπε δράκων, μεσάτου δὲ πιεζομένου κενεῶνος σπεῖραν ἀνηώρησεν, ὑπ’ ὀρχηστήρι δὲ παλμῷ ἄκρα τιτανομένης ἐλελίζετο κυκλάδος οὐρῆς, καὶ κεφαλὴν ὠρθωσεν, ἀποπτύων δὲ γενεῶν ἰὸν ἀκοντιστῆρα κεχηνότι σύρισε λαμῶ· καὶ δέμας ἀλλοπρόσαλλον ἔχων σκιοειδέι μορφῇ φρίξε λέων, σύτο κάπρος, ὕδωρ ρέε· καὶ χορὸς Ἰνδῶν ὑγρὸν ἀπειλητῆρι ρόον σφηκώσατο δεσμῷ χερσὶν ὀλισθηρῆσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ· κερδαλέος δὲ γέρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων εἶχε Περικλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς, ὃν κτάνεν Ἡρακλῆς, ὅτε δάκτυλα δισσὰ συνάψας ψευδαλέον μίμημα νόθης ἔθραυσε μελίσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 43, line 445

ἀπ’ Ἀσσυρίοιο δὲ κόλπου ἀβροχίτων Διόνυσος ἀνήιεν εἰς χθόνα Λυδῶν Πακτωλοῦ παρὰ πέζαν, ὅπη χρυσαυγεί πηλῷ ἀφνειαῖς λιβάδεσσι μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ· Μαιονίης δ’ ἐπέβαινε, καὶ ἴστατο μητέρι Τρείῃ Ἰνδῶς ὀρέγων βασιλήια δῶρα θαλάσσης.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 44, line 236

ἤδη δ’ ἀμφὶ τένοντας Ἐρυθραίων δονακῶν κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα, τεῆς αὐτάγ-

6.1. NONNUS

γελος ἀλκῆς, Ἰνδῶν νεκρὸς ὄμιλος, ἀναινομένῳ δὲ ρέεθρῳ ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ ἔκρυψεν Ὑδάσπης ἔγχρῃ κισσῇεντι τετυμμένον· αὐτὰρ ὁ φεύγων πατρώῳ βαρύθοντι κατηφεί πιπτε ρέεθρῳ· Τυρσηνοὶ δεδάσσι τεὸν σθένος, ὁππότε νηῶν ὄρθιος ἰστὸς ἄμειπτο καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὄρπηξ αὐτοτελής, τὸ δὲ λαῖφος ὑπὸ σκιεροῖσι πετήλοις ἡμερίδων εὐβοτρὺς ἀνηέξητο καλύπτρη, καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορύμβῳ

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 44, line 251

καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὁξεί θύρῳ χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται Ἰνδὸς Ὀρόντης, εἰσέτι δειμαίνων καὶ ἐν ὕδασι νούνομα Βάκχου.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 45, line 125

ἀλλὰ δόλῳ Διόνυσος ἐπὶ κλοπὸν εἶδος ἀμείψας Τυρσηνοὺς ἀπάφησε· νόθην δ' ὑπεδύσατο μορφήν, ἡμερόεις ἄτε κοῦρος ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην, αὐχένι κόσμον ἔχων χρυσήλατον· ἀμφὶ δὲ κόρσιν στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσυτος αἶγλη λυχνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου, καὶ λίθος Ἰνδῶν χαροπῆς ἀμάρυγμα θαλάσσης· καὶ χροὶ δύσατο πέπλα φαάντερα κυκλάδος Ἡοῦς ἄρτι χارασσομένης, Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 46, line 71

μοῦνον ἐμῆς κύδαινε μελισταγῆς ἄνθος ὁπώρης· μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμήσης Διονύσου. Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο, θηλυτέρῃ δέ, εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ ῥήξῃ-νορι Βάκχῃ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 47, line 505

μὴ κισσῷ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων Βάκχου θυρσοφόρου δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς· εἰ στρατὸν Ἰνδὸν ἔπεφνεν, ἀέθλιον ἴσον ἐνὶ ψῷ Γοργοφόνῳ Περσῇ καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 47, line 624

καὶ σὺ μέγα φρονέων δρεπανηφόρε παύεο Περσεῦ· Γοργόνος οὐ μόθος οὗτος ὀλίζονος, οὐ μία νύμφη Ἀνδρομέδη βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίῳ δῆριν ἄγεις, ὃς Ζηνὸς ἔχει γένος, ὃ ποτε μούνῳ Πείῃ μαζὸν ὄρεξε φερέσβιον, ὃν ποτε πυρσῷ ἀστεροπῆς γαμῆς μαιώσατο μελιχίῃ φλόξ, ὃν δύσις, ὃν θάμβησεν Ἑωσφόρος, ὃ στίχες Ἰνδῶν εἵκαθον, ὃν τρομέων καὶ Δηριάδης καὶ Ὀρόντης ἡλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων Ἰνδαλμα Γιγάντων ἥριπεν, ὃ θρασὺς Ἄλπος ὑπώκλασεν, υἱὸς ἀρούρης, ἀγχινεφὲς περίμετρον ἔχων δέμας, ὃ γόνυ κάμπτει λαὸς Ἄραψ, Σικελὸς δὲ μελίζεται εἰσέτι ναύτης Τυρσηνῶν νόθον εἶδος ἀλίδρομον, ὃν ποτε μορφήν ἀνδρομέην ἡμειψα μετὰ τροπον, ἀντὶ δὲ φωτῶν ἰχθύες ὀρχηστήρες ἐπισκαίρουσι θαλάσση.

Nonnus Epic., Dionysiaca Book 48, line 9

καὶ δολίας ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι Γαίῃ, ἔργα Διὸς βοόωσα καὶ ἡνορέην Διονύσου Γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν· καὶ Σεμέλης ὅτε παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ Ἰνδῶν ταχύποτμον αἰστώσαντα γενέθλην, μνησαμένη τεκέων πλέον ἔστενεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ αὐτογόνων θώρηξεν † ὀρίδρομα φῦλα Γιγάντων, ὑψιλόφους

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔο παῖδας ἀνοιστρήσασα κυδοιμῶ· “παῖδες ἐμοί, μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ ἡλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ’ ὀλετῆρα γενέθλης Ἰνδοφόνον Διὸς υἱά κιχήσατε· μηδὲ νοήσω σὺν Διὶ κοιρανέοντα νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου.

Nonnus Epic., *Paraphrasis sancti evangelii Joannei* (fort. auctore Nonno alio) (2045: 002) “*Paraphrasis s. evangelii Ioannei*”, Ed. Scheindler, A. Leipzig: Teubner, 1881. *Demonstratio* 19, line 207

ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὃς ἦλυθε νυκτὸς ὁδίτης εἰς μέγαρον Χριστοῦ φυλασσομένην ποδὶ βαίνων, σμύρναν ἄγων θυόεσσαν, Ἐρυθραίοιο δὲ κόλπου Ἰνδῶης ἀλόην δονακοτρεφὲς ἔρνος ἀρούρης, λίτρας τὰς καλέουσι φατιζομένῳ τινὶ μέτρῳ ἄχρι μιῆς ζαθέης ἑκατοντάδος· ὧν ἅμα καρπῷ λεπταλέαις ὀθόνησιν ἐμιτρώσαντο θανόντος σώμα πολυπλέκτων ἐλίκων εὐώδεϊ δεσμῷ, ὥς ἔθος Ἑβραίοις ἐπιτύμβια θεσμὰ φυλάσσειν.

6.2 Asclepius of Tralles

Asclepius of Tralles (Greek: Ἀσκληπιός; died c. 560-570) was a student of Ammonius Hermiae. Two works of his survive:

Commentary on Aristotle’s *Metaphysics*, books I-VII (In Aristotelis metaphysicorum libros A - Z (1 - 7) commentaria, ed. Michael Hayduck, *Commentaria in Aristotelem Graeca*, VI.2, Berlin: Reiner, 1888). Commentary on Nicomachus’ *Introduction to Arithmetic* (Leonardo Tarán, *Asclepius of Tralles, Commentary to Nicomachus’ Introduction to Arithmetic*, *Transactions of the American Philosophical Society* (n.s.), 59: 4. Philadelphia, 1969.

Both works seem to be notes on the lectures conducted by Ammonius. (From Wikipedia¹)

Asclepius Phil., In Aristotelis metaphysicorum libros A-Z commentaria (4018: 001) “*Asclepii in Aristotelis metaphysicorum libros A-Z commentaria*”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1888; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 6.2. Page 262, line 8

οὐκ ἄρα δυνατόν τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, εἰ μήτι γε ὁμωνύμως, εἰ τύχοι· ὁ γὰρ ἡμῖν ἄνθρωπος καλούμενος παρὰ Ἰνδοῖς, εἰ τύχοι, καλείσθω μὴ ἄν-θρωπος.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Asclepius_of_Tralles

6.3. ACTA PHILIPPI

6.3 Acta Philippi

The Greek Acts of Philip (Acta Philippi) is an unorthodox episodic apocryphal mid-to late fourth-century[1] narrative, originally in fifteen separate acts,[2] that gives an accounting of the miraculous acts performed by the Apostle Philip, with overtones of the heroic romance. Courtyard of the Xenophontos monastery on Mount Athos where the complete text of the Acts of Philip was discovered

Some of these episodes are identifiable as belonging to more closely related "cycles".[3] Two episodes recounting events of Philip's commission (3 and 8) have survived in both shorter and longer versions. There is no commission narrative in the surviving texts: Philip's authority rests on the prayers and benediction of Peter and John and is explicitly bolstered by a divine epiphany, in which the voice of Jesus urges "Hurry Philip! Behold, my angel is with you, do not neglect your task" and "Jesus is secretly walking with him".(ch. 3).

(From Wikipedia²)

Acta Philippi, Acta Philippi (2948: 001) "Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2", Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 32, line 5

Ἦν δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης, καὶ λέγει τῷ Φιλίππῳ· Ἀδελφέ μου καὶ συναπόστολε, εἰ καὶ μακρὰν ἔχεις τὴν ἀποδημίαν, γινώριζε ὅτι καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀνδρέας ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἀχαΐαν καὶ ὅλην τὴν Θράκην, καὶ ὁ Θωμᾶς εἰς τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς τοὺς σαρκοφάγους παλαμναίους, καὶ ὁ Ματθαῖος εἰς τοὺς τρωγλοδύτας καὶ ἀνηλεεῖς· ἡ γὰρ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ἡγριωμένη· καὶ ὁ κύριος ἐστὶ μετ' αὐτῶν.

6.4 Calani Epistula (date ?)

? ⁽³⁾

Calani Epistula, Epistula (0040: 001) "Epistolographi Graeci", Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Line 2

2. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Philip

3. <http://catalog.perseus.org/catalog/Atlg0040Calan>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Φίλοι πείθουσι χεῖρας καὶ ἀνάγκην προσφέρειν Ἰνδῶν φιλοσόφοις, οὐδ' ἐν ὕπνῳ
ἐορακότες ἡμέτερα ἔργα.

6.5 Corpus Hermeticum

The Hermetica are Egyptian-Greek wisdom texts from the 2nd and 3rd centuries CE,[1] which are mostly presented as dialogues in which a teacher, generally identified as Hermes Trismegistus ("thrice-greatest Hermes"), enlightens a disciple. The texts form the basis of Hermeticism. They discuss the divine, the cosmos, mind, and nature. Some touch upon alchemy, astrology, and related concepts. (From Wikipedia⁴)

Corpus Hermeticum, Νοῦς πρὸς Ἑρμῆν (1286: 011) "Corpus Hermeticum, vol. 1", Ed. Nock, A.D., Festugière, A.-J. Paris: Les Belles Lettres, 1946, Repr. 1972. Section 19, line 2

καὶ οὕτω νόησον ἀπὸ σεαυτοῦ, καὶ κέλευσόν σου τῇ ψυχῇ εἰς Ἰνδικὴν πορευθῆναι, καὶ ταχύτερόν σου τῆς κελεύσεως ἐκεῖ ἔσται.

6.6 Hippiatrica

The Hippiatrica (Greek: Ἱππιατρικά) is a Byzantine compilation of ancient Greek texts, mainly excerpts, dedicated to the care and healing of the horse.[1] The texts were probably compiled in the 5th or 6th century AD by an unknown editor.[1] Seven texts from Late Antiquity constitute the main sources of the Hippiatrica: the veterinary manuals of Apsyrtus, Eumelus (a veterinary practitioner in Thebes, Greece[2]), Hierocles, Hippocrates, and Theomnestus, as well as the work of Pelagonius (originally a Latin text translated into Greek), and the chapter on horses from the agricultural compilation of Anatolius.[3] Although the aforementioned authors allude to their classical Greek veterinary predecessors (i.e. Xenophon and Simon of Athens), the roots of their tradition mainly lie in Hellenistic agricultural literature derived from Mago of Carthage.[3] In the 10th century

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Corpus_Hermeticum

6.6. HIPPIATRICA

AD, two more sources from Late Antiquity were added to the Hippitrica: a work by Tiberius and an anonymous set of Prognoseis and iaseis (Greek: Πρόγνωσησις και ἰάσεις). [4] Content-wise, the sources in the Hippitrica provide no systematic exposition of veterinary art and emphasize practical treatment rather than on aetiology or medical theory. [5] However, the compilation contains a wide variety of literary forms and styles: proverbs, poetry, incantations, letters, instructions, prooimia, medical definitions, recipes, and reminiscences. [6] In the entire Hippitrica, the name of Cheiron, the Greek centaur associated with healing and linked with veterinary medicine, appears twice (as a deity) in the form of a rhetorical invocation and in the form of a spell; a remedy called a cheironeion (Greek: χειρώνειον) is named after the mythological figure. [7] Currently, the compilation is preserved in five recensions in twenty-two manuscripts (containing twenty-five copies) ranging in date from the 10th to the 16th century AD. [1] (From Wikipedia⁵)

Hippitrica, Hippitrica Berolinensia (0738: 001) “Corpus hippitricorum Graecorum, vol. 1”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1924, Repr. 1971. Chapter 4, section 14, line 3

Ἐκ τῶν ποδῶν ἀφαίμαξον τὸ ζῶον, εἴτα σμύρνης τρω- γλίτιδος γ<ο> δ', κρόκου γ<ο> ἔξ, κενταυρίου γράμματα δ', νάρ- δου στάχυος Ἰνδικῆς γ<ο> α', πεπέρεως λευκοῦ γ<ο> γ', σελινό- σπέρμου κοχλιάρια ε', μήκωνος γ<ο> α', προπόλεως γ<ο> α', μέλιτος ξέστην ἓνα, καὶ νίτρου τὸ ἀρκοῦν | συμμιξας, καὶ ποιή- σας ὡς μέγεθος λεπτοκαρύου, καὶ λύσας ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἐνὸς ξέστου, δίδου τῷ κάμνοντι ζῶω.

Hippitrica, Hippitrica Berolinensia Chapter 11, section 2, line 3

Ἐὰν λευκωθῇ ὀφθαλμὸς ἀπὸ πληγῆς ἢ παρα|τρίψεως, σηπίας χρηὶ ὄστρακον ξέ- σαντα καὶ τρίψαντα μετὰ σμύρνης καὶ μέλιτος ὑποχρίειν· ἢ ἄλας ὀρυκτὸν ἢ Ἰνδικὸν λεάναντα μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος ἡψημένου ὑποχρίειν· ἢ ψιμυθίου καὶ μέλιτος Ἀττι- κοῦ μίξαντα ὑποχρίειν· ἢ σταφυλίνου ἀγρίου τὸ ἄνθος καὶ ἀνεμώνης τρίψας, ἔνσταζε δις τῆς ἡμέρας.

Hippitrica, Hippitrica Berolinensia Chapter 22, section 16, line 1

Λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ δ', ναρδοστάχυος ☒ δ', σμύρνης, στύ- ρακος, κρόκου, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμώμου βότρυος, πεπέρεως μακροῦ ἀνὰ ☒ ε', κινναμώμου ☒ α', πάνακος ☒ α', ἀκόρου ☒ β', μέλιτος ☒ β', σελίνου σπέρματος ☒ α', κασίας δαφνίτι- δος ☒ β', λιβάνου ἄρρενικοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, νάρδου Κελτικῆς ἀνὰ ☒ γ', ρόδων ξηρῶν λίτρην μίαν, ἀννήσου, πε- τροσελίνου ἀνὰ ξέστην ἓνα, κροκομάγματος λίτρην μίαν, καὶ Λη- μνίας ☒ δ'.

Hippitrica, Hippitrica Berolinensia Chapter 45, section 1, line 8

5. <http://en.wikipedia.org/wiki/Hippitrica>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

εἰ δὲ μή, ὁποπάνακος ἢ συμύρνης ἢ σελίνου καρπὸν ἢ τὸ βρύον τὸ ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν ἢ χελιδόνιον, ὃ τι ἂν τούτων σχῆς.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 129, section 28, line 1

> κασίας γ<ο> α', νάρδου Ἰνδικῆς γ<ο> δ', κρόκου, κόστου, ἵρεως Ἰλλυρικῆς, καρδαμώμου, πετροσελίνου, ἀργίου, πεπέρεως λευκοῦ, πρασίου, κενταυρίου, πάνακος, <φοῦ Ποντικοῦ>, σχοινάνθης, ἀμώμου, ἐκάστου ἀνὰ γ<ο> α'.

Hippiatrica, Hippiatrica Berolinensia Chapter 130, section 173, line 2

> νάρδου Συριακῆς ἢτοι Ἰνδικῆς, κρόκου Σικελικοῦ, συμύρνης τρωγλίτιδος, σχοινάνθης, πεπέρεως μέλανος, πεπέρεως λευκοῦ, κασίας μελαίνης, χαμαίδρυος, νάρδου Κελτικῆς, κινναμώμου, κρομύων Ἰνδικῶν, ἀγαρικοῦ Ποντικοῦ, λιβάνου ἄρρενος, ἵρεως λευκῆς, καλαμίνθης, λασάρου Ποντικοῦ, γεντιανῆς, πετροσελίνου ξηροῦ, κασίας σύριγγος· πάντα ἐπ' ἴσης σταθμῷ τῷ δοκοῦντί σοι κόψας καὶ σήσας χρῶ.

Hippiatrica, Appendices ad hippiatrica Berolinensia (0738: 002) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 1", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1924, Repr. 1971. Appendix 8, line 30

μέλανος ☒ ας', ἐλενίου ☒ ας', ἐπιθύμου ☒ ας', εὐφορβίου ☒ ας', ἐρπύλου κόμεως ☒ ας', ἐρίφου αἵματος ξηροῦ ☒ ας', εὐζώμου σπέρματος ☒ ας', ἐλελισφάκ[τ]ου ☒ ας', ἐλέφαντος σπέρματος ☒ ας', ζαδώριον ☒ ας', ζιγγιβέρεως ☒ ας', ζάνης ☒ ας', ἡλιοτροπίου ρίζης ☒ ας', ἡδυχρόου μαλάγματος ☒ ας', θύμου Κρητικοῦ ☒ ας', θείου ἀπύρου καθαροῦ ☒ ας', θλάσπεως ☒ ας', θέρμων ☒ ας', ισχάδων ☒ ας', ἵρεως Ἰλλυρικῆς ☒ ας', ἱρυγγίου ☒ ας', ἰξοῦ κεδρέας ☒ ας', κόστου ☒ ας', κενταυρίου ☒ ας', κόμιος ☒ ας', κρομύου Ἰνδικοῦ ☒ ας', κασίας ναρδίνης ☒ ας', καλάμου ἁρωματικοῦ ☒ ας', κολοκύνθης Ἀλεξανδρίνης ☒ ας', καλαμίνθης ὀρεινῆς ☒ ας', κέρατος ἐλαφείου ☒ ας', καπάρεως ρίζης φλοιοῦ ☒ ας', καστορίου ☒ ας', κρόκου ☒ ας', κυκλαμίνου ☒ ας', καδμείας βοτρυτίτιδος ☒ ας', κασίας σύριγγος ☒ ας', καρδάμου ☒ ας', κινναμώμου ☒ ας', κρομύου σπέρματος ☒ ας', καλάμου Συριακοῦ ☒ ας', κασίας ἀσμαλίτιδος οὐγκία ας'.

Hippiatrica, Fragmenta Timothei Gazaei (0738: 005) "Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2", Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 2, line 2

<Ἀρ[ρ]αβες> δὲ οἱ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Ἰνδικῆς εὐμεγέθεις, φοίνικες, ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν, τὴν χροιάν, ὑψαύχενες, τὴν προτομήν σύμμετρον καὶ εὐρυθμον ἔχοντες, τὴν κεφαλὴν [καὶ] ἡνομένην σχεδὸν τῷ τοῦ ἰππέως μετώπῳ, κυδροὶ καὶ δυσγαργάλιστοι, πολὺ τὸ τῆς ἱπποφυφίας ἔχοντες ὑπερήφανον, ὅξεῖς σφόδρα, ποδώκεις, γόνατα ὑγροί, τῇ ὀρμῇ τοῦ δρόμου ὅλους ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντες, πηδῶντες κούφως μᾶλλον ἢ τρέχοντες, γοργοὶ τὸ βλέμμα, τὴν ἴριν κεκραμένην καὶ ὑδαρεστέραν ἔχοντες, τοὺς κενεῶνας συνεσταλμένοι καὶ τὸ ἄλλο σῶμα ἰσχυνοὶ καὶ οὐ κεχυμένοι, <τὴν> ῥάχιν κοίλην ἔχοντες, πρὸς τὸ καῦμα μὴ ἀπαγορεύοντες, τῷ ἡλίῳ μᾶλλον χαίροντες,

6.7. CYRIL OF ALEXANDRIA

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia (0738: 007) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 18, line 3

ας', λυκίου Ἰνδικοῦ ἔξαγ.

Hippiatrica, Additamenta Londinensia ad hippiatrica Cantabrigiensia Section 27, line 5

> Χαλκοῦ κεκαυμένου <γο> ζ', καδμείας κεκαυμένης πεπλυμένης, ναρδοστάχυος, λίθου αἱματίτου, λυκίου Ἰνδικοῦ, κρόκου ἀνὰ ἔξαγ.

Hippiatrica, Excerpta Lugdunensia (0738: 008) “Corpus hippiatricorum Graecorum, vol. 2”, Ed. Oder, E., Hoppe, K. Leipzig: Teubner, 1927, Repr. 1971. Section 141, line 4

> Περιστερ(ε)ῶνος ὀρθοῦ τοῦ χυλοῦ ☒ ζ' καὶ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ξηρᾶς κεκομμένης καὶ σεσημένης ☒ α', λίθου αἱματί[ς]του ☒ δ', λυκίου Ἰνδικοῦ ☒ β', ὀποβαλσάμου ☒ β', χολῆς αἰγὸς θηλείας ☒ δ', μέλιτος ☒ γ'.

6.7 Cyril of Alexandria

Cyril of Alexandria (Greek: Κύριλλος Ἀλεξανδρείας; c. 376 – 444) was the Patriarch of Alexandria from 412 to 444. He was enthroned when the city was at the height of its influence and power within the Roman Empire. Cyril wrote extensively and was a leading protagonist in the Christological controversies of the later 4th and 5th centuries. He was a central figure in the First Council of Ephesus in 431, which led to the deposition of Nestorius as Patriarch of Constantinople.

Cyril was a scholarly archbishop and a prolific writer. In the early years of his active life in the Church he wrote several exegesis. Among these were: Commentaries on the Old Testament,[25] Thesaurus, Discourse Against Arians Commentary on St. John's Gospel,[26] and Dialogues on the Trinity. In 429 as the Christological controversies increased, his output of writings was that which his opponents could not match. His writings and his theology have remained central to tradition of the Fathers and to all Orthodox to this day. (From Wikipedia⁶)

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores (4090: 001) “Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in xii prophetas, 2 vols.”, Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1868, Repr. 1965.

6. http://en.wikipedia.org/wiki/Cyril_of_Alexandria

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 328, line 19

ἐν μὲν γὰρ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἱερουσαλήμ βαθεῖά τις ἔρημος ἐξευρύνεται, τερματίζεται γεμὴν πρὸς ἡῶ τε καὶ νότον πελάγεσιν Ἰνδικοῖς· πρὸς δύσιν δ' αὖ καὶ βορειότερα, τῇ Παλαιστινῶν γείτονι θαλάσση, καὶ αὐτῇ δὲ προσκλυζούσῃ τῇ Αἰγυπτίων.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 366, line 9

ΑΜΩΣ γέγονεν αἰπόλος ἀνὴρ, καὶ ποιμενικοῖς ἔθεσί τε καὶ νόμοις ἐντεθραμμένος· ἐποιεῖτο δὲ τὰς διατριβάς ἐν ἐρήμῳ τῇ πρὸς νότον τῆς Ἰουδαίων χώρας, ἥ μέχρις ὄρων διήκει θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς, καὶ εἰς τὴν Περσῶν ἐκτείνεται γῆν, μυρία δὲ ὅσα βαρβάρων αὐτὴν καταβόσκειται γένη, ἔχει δὲ λίαν ἐπιτηδείως καὶ εἰς τὸ φέρβειν δύνασθαι τὰς οἰῶν ἀγέλας· εὐβοτος γὰρ καὶ πλατεῖα καὶ πολυειδεῖ τῇ πόα καταστεμμένη.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 558, line 15

ἔοικε δὲ διὰ τούτων ἡμῖν ὁ λόγος τὰ Ἰνδικὰ κατασημαίνειν ἔθνη· νοτιώτατοι γὰρ οἱ Ἰνδοὶ καὶ αἱ τούτων χώραι.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 1, page 568, line 24

τινὲς μὲν οὖν οἴονται πόλιν διὰ τούτου κατασημαίνεσθαι τὴν παρ' Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, καὶ ἔστι μὲν ὁμολογουμένως παρ' ἐκεί- νοις Θαρσεῖς· ἡ γοῦν σύμπασα τῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Θαρσεῖς σημαίνεται χώρα· πλὴν εἷς γε τὸ παρὸν οὐκ ἐκείνο οἶμαι βούλεσθαι δηλοῦν τὸν λόγον· ὅτι τοῖς ἀποπλεῖν ἐθέλου- σιν ἐπὶ τὰ Ἰνδῶν ἔθνη, γένοιτ' ἂν εἰκότως οὐ διὰ γε τῆς Ἰόππης ὁ πλοῦς, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης μᾶλλον τῆς Ἐρυθρᾶς, εἰ μὴ ἄρα τις οἶοιτο τυχὸν βεβουλῆσθαι τὸν Προφήτην διὰ Περσῶν τε καὶ Ἀσσυρίων εἰς Αἰθίοπας τοὺς ἐσωτάτω ποιεῖσθαι τὴν ἀποδρομὴν.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 2, page 44, line 7

διήρπαζον τὸ ἀργύριον καὶ διήρπαζον τὸ χρυσίον· ταῦτα δὲ ἦν ἡ ὑπό- στασις· Καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῶν, ἔοικε δὲ καὶ λίθους ἐν τούτοις ὀνομάζειν τὰς Ἰνδικὰς, ἐφ' αἷς δὴ μάλιστα βεβαρύνθαι φησὶν αὐτὴν, καίτοι καὶ ἐφ' ἑτέροις σκεύεσιν ἀθύμως διακειμένην.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 2, page 142, line 7

οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τε πρὸς ἡῶ καὶ νότον Αἰθίοπες τὴν Ἰνδικὴν προσοικούντες θάλασσαν, καὶ μέντοι καὶ Μαδιηναῖοι, καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμορον οἰκοῦντες ἔρημον.

Cyrillus Theol., Commentarius in xii prophetas minores Volume 2, page 229, line 14

καὶ γοῦν ἐκκλησίαι πανταχοῦ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καθηγηταὶ καὶ μυσταγωγοὶ καὶ θεῖα θυσιαστήρια, θύεται δὲ νοητῶς ὁ ἄμνός παρὰ τῶν ἀγίων ἱεουργῶν καὶ παρ' Ἰνδοῖς καὶ Αἰθίοψι.

6.7. CYRIL OF ALEXANDRIA

Cyrillus Theol., *Commentarius in xii prophetas minores* Volume 2, page 419, line 4
τερματίζεται γὰρ ἡ τῶν Ἰουδαίων χώρα θαλάσση τε τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ, καὶ
τῇ καλουμένῃ Μέσῃ τῶν ποταμῶν.

Cyrillus Theol., *Fragmenta in sancti Pauli epistulam ad Hebraeos* (4090: 006) “*Sancti patris nostri Cyrilli archiepiscopi Alexandrini in D. Joannis evangelium, vol. 3*”, Ed. Pusey, P.E. Oxford: Clarendon Press, 1872, Repr. 1965. Page 396, line 1

καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ προφήτης Δαυεὶδ ψάλλει που καὶ φησι πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν ἐξ Ἰσραὴλ “Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῇ- “ρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.”
προσεπάγει δὲ τούτοις, ποταμῶ Εὐφράτῃ καὶ μὴν καὶ θαλάσση τῇ πρὸς νότον καὶ Ἰνδικῇ
τερματίζων τὴν Ἰουδαίων “Ἐξέτεινε τὰ “κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως
ποταμῶν τὰς παρα- “φυάδας αὐτῆς.

Cyrillus Theol., *De adoratione et cultu in spiritu et veritate* Volume 68, page 484,
line 12

λίθῳ γὰρ οἶμαι τῇ Ἰνδικῇ, τῷ ὑακινθίνῳ φημι, τὸ αἰθέριόν πως εἰκάζε- ται σῶμα,
αὐγῇ τε καὶ σκότῳ συμμιγῆς, καὶ ἐν βάθει πως ἔχον τὸ ὑδαροειδές, ὑποτρέμουσάν τε
καὶ εὐ- διάχυτον ὑποφαῖνον τὴν ὄψιν.

Cyrillus Theol., *Expositio in Psalmos* (4090: 100); MPG 69. Volume 69, page 1181,
line 43

Σαββᾶ πόλις τῆς Ἰνδίας, ἀφ’ ἧς ἦλθεν ἡ βασίλισσα Νότου πρὸς Σολομῶντα.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* (4090: 103); MPG 70. Volume
70, page 88, line 44

Οὐκοῦν ἡ τοῦτό φησιν ὁ προφητικὸς ἡμῖν ἐν τούτοις λόγος, ἡ ἐκεῖνό που τάχα·
Πλεῖστοι γὰρ τῶν βεβα- σιλευκότων τοῦ Ἰσραὴλ, ναῦς εἶχον ἐμπορικὰς, τὰ[ς] ἐκ τῆς
Ἰνδῶν χώρας τε καὶ γῆς ἀποφερούσας αὐτοῖς, καὶ τὰ[ς] ἐξ ἐτέρων χωρῶν καὶ πόλεων·
ὅθεν αὐτοῖς καὶ ὁ πολὺς συναγήγερτο πλοῦτος· ἐξ οὗ γεγόνασιν ὑψηλοὶ, κέδροις τε καὶ
δρυσὶν ἐν ἴσῳ, ὄρεσί τε καὶ πύργοις.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 357, line 22

Ὀλιγανδρή- σιν τοίνυν φησὶν οὕτω τὴν Βαβυλωνίων, καὶ ἄπασαν δὲ τὴν Ἀσ-
συρίων χώραν, ὡς δυσσευρέτους γενέσθαι τοὺς ζῶντας ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην τῶν
περιλελειμ- μένων τὴν σπάνιν, ὅση καὶ λίθων Ἰνδικῶν, καὶ χρυ- σίου τοῦ δοκιμωτά-
του.

Cyrillus Theol., *Commentarius in Isaiam prophetam* Volume 70, page 969, line 57

Αἰγύπτιοι τοί- νυν, καὶ τὰ τῶν Αἰθιοπῶν ἐμπορεῖα, τοῦτ’ ἔστιν, αἱ Θηβαίων πό-
λεις, αἷς εἰσι πρόσκοι τε καὶ ἀγχιτέρμο- νες οἱ καλούμενοι Σαβαῖμ, τοῦτ’ ἔστι, τὰ
τῶν Αἰθιο- πῶν, ἡγουν τῶν Ἰνδῶν ἔθνη (τάχα που τὴν κλῆσιν λαχόντες ὡς ἀπὸ γε
τῆς Σαβᾶ τῆς βασιλευσάσης κατὰ καιροὺς τῆς αὐτῶν χώρας τε καὶ γῆς), ἐκοπίασαν,
φησί· τὸ δὲ, Ἐκοπίασαν, διχῇ νοητέον· ἡ γὰρ ἐκεῖνο βούλεται δηλοῦν, ὅτι κεκμήκασιν
οὐ φορητῶς, κατὰ γε τὸν τοῦ πλανᾶσθαι καιρὸν ὡμῶ τυράννῳ κατεζευ- γμένοι τῷ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Σατανᾶ, καὶ ταῖς τῶν δαιμονίων ἀγέλαις δουλεύοντες ἐξαιτοῦντι θυσίας, καὶ αὐτὰ τὰ αὐτῶν γεννήματα, υἱούς τέ φημι καὶ θυγατέρας· ἤγουν ὅτι πάλαι μὲν ἦσαν δεινοὶ καὶ ἄθραυστοι, καὶ οἶον

ὑπ-

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 972, line 28
τὸ] Χριστοῦ παρα- τείνει σέβας, καὶ μέχρις αὐτῶν τῶν Σαβαΐμ, ἥτοι τῶν Ἰνδικῶν ἔθνων.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1072, line 14

Διὰ γάρ τοι τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν ἱματισμῷ διαchrύσω καὶ πε- ποικιλμένῳ κατακο- σμεῖν ἔθος τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ· ὅνπερ γὰρ αἱ πολυειδεῖς καὶ πολυτελέστατοι τῶν λίθων, φημὶ δὴ τῶν Ἰνδικῶν, χρυσοῖς κανόσιν ἐνισχημένοι, θαυμαστόν τι καὶ ἀξιοθέ- ατον ἐπιτελοῦσι κόσμημα· οὕτω καὶ αἱ τῶν ἁγίων ψυχὰι τοῖς ἐξ ἀρετῶν αὐχήμασιν ἐξωραϊσμένοι, φαιδρὸν ἀποστίλ- βουσι κάλλος τοῖς τῆς Θεότητος ὀφθαλμοῖς, ὥστε καὶ ἕκαστον εὐχαριστοῦντα τῷ Χριστῷ λέγειν· Ἀγαλλιά- σθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυ- ρίῳ.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1329, line 21

Γονιμωτάτη δὲ ἡ χώρα λιβανωτοῦ, χρυσοῦ τε καὶ λίθων τῶν Ἰνδικῶν.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1332, line 40

Θαρ- σεῖς δὲ ἡ θεία Γραφὴ τὰς Ἰνδικὰς ὀνομάζει πλειστα- χοῦ· φασὶ δὲ εἶναι καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ Θαρσεῖς πόλιν ὠνομασμένην.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1332, line 43

Οὐκοῦν ἐπειδήπερ αἱ τε νῆσοι, φησὶ, καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἰνδῶν ἤκοντες χώρας ἐμὲ ὑπέμει- ναν, τουτέστιν, ὑπέστησαν τὸν ἐπενεχθέντα αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ ζυγόν, διὰ τοῦτο συρῶρεῖ πανταχόθεν ἡ τῶν πι- στευόντων πληθὺς.

Cyrillus Theol., Commentarius in Isaiam prophetam Volume 70, page 1369, line 44

Ἐκάστην γὰρ ἁγίαν ψυχὴν, καὶ συλλήβδην τὴν Ἐκκλησίαν, τουτέστι, τὰ τῶν ἁγίων συστήματα, στεφάνῳ παρειακαστέον ἐκ πολλῶν ἀνθέων συντεθει- μένῳ, ἤγουν διαδήματι βασιλικῷ, λίθοις Ἰνδικοῖς ἐκλάμποντι, καὶ πολυειδῶς ἔχοντι τὸ διαπρεπές· πλεῖστα δὲ ὅσα καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἀνδραγαθήματα, καὶ οὐχ εἷς μᾶλλον τῶν αὐχημά- των ὁ τρόπος, πολὺς δὲ καὶ διάφορος.

6.8 Acta Thomae

The early 3rd-century text called Acts of Thomas is one of the New Testa- ment apocrypha, portraying Christ as the "Heavenly Redeemer", indepen- dent of and beyond creation, who can free souls from the darkness of the

6.8. ACTA THOMAE

world. References to the work by Epiphanius of Salamis show that it was in circulation in the 4th century. The complete versions that survive are Syriac and Greek. There are many surviving fragments of the text. Scholars detect from the Greek that its original was written in Syriac, which places the Acts of Thomas in Syria. The surviving Syriac manuscripts, however, have been edited to purge them of the most unorthodox overtly gnostic passages, so that the Greek versions reflect the earlier tradition.

Acts of Thomas is a series of episodic Acts (Latin *passio*) that occurred during the evangelistic mission of Judas Thomas ("Judas the Twin") to India. It ends with his martyrdom: he dies pierced with spears, having earned the ire of the monarch Misdaeus (Vasudeva I) because of his conversion of Misdaeus' wives and a relative, Charisius. He was imprisoned while converting Indian followers won through the performing of miracles.

Summary: The Acts of Thomas[1][2] connects Thomas, the apostle's Indian ministry with two kings, one in the north and the other in the south. According to one of the legends in the Acts, Thomas was at first reluctant to accept this mission, but the Lord appeared to him in a night vision and said, "Fear not, Thomas. Go away to India and proclaim the Word, for my grace shall be with you." But the Apostle still demurred, so the Lord overruled the stubborn disciple by ordering circumstances so compelling that he was forced to accompany an Indian merchant, Abbanes, to his native place in northwest India, where he found himself in the service of the Indo-Parthian king Gundaphorus. The apostle's ministry resulted in many conversions throughout the kingdom, including the king and his brother.[1]

According to the legend, Thomas was a skilled carpenter and was bidden to build a palace for the king. However, the Apostle decided to teach the king a lesson by devoting the royal grant to acts of charity and thereby laying up treasure for the heavenly abode. Although little is known of the immediate growth of the church, Bar-Daisan (154–223) reports that in his time there were Christian tribes in North India which claimed to have been converted by Thomas and to have books and relics to prove it.[2] But at least by the year of the establishment of the Second Persian Empire (226), there were bishops of the Church of the East in northwest India, Afghanistan and Baluchistan, with laymen and clergy alike engaging in missionary activity.[3]

The Acts of Thomas identifies his second mission in India with a kingdom ruled by King Mahadeva, one of the rulers of a 1st-century dynasty in southern India. It is most significant that, aside from a small remnant of

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

the Church of the East in Kurdistan, the only other church to maintain a distinctive identity is the Mar Thoma or “Church of Thomas” congregations along the Malabar Coast of Kerala State in southwest India. According to the most ancient tradition of this church, Thomas evangelized this area and then crossed to the Coromandel Coast of southeast India, where, after carrying out a second mission, he died in Mylapore near Madras. Throughout the period under review, the church in India was under the jurisdiction of Edessa, which was then under the Mesopotamian patriarchate at Seleucia-Ctesiphon and later at Baghdad and Mosul. Historian Vincent A. Smith says, “It must be admitted that a personal visit of the Apostle Thomas to South India was easily feasible in the traditional belief that he came by way of Socotra, where an ancient Christian settlement undoubtedly existed. I am now satisfied that the Christian church of South India is extremely ancient...”.^[4]

Although there was a lively trade between the Near East and India via Mesopotamia and the Persian Gulf, the most direct route to India in the 1st century was via Alexandria and the Red Sea, taking advantage of the Monsoon winds, which could carry ships directly to and from the Malabar coast. The discovery of large hoards of Roman coins of 1st-century Caesars and the remains of Roman trading posts testify to the frequency of that trade. In addition, thriving Jewish colonies were to be found at the various trading centers, thereby furnishing obvious bases for the apostolic witness.

Piecing together the various traditions, one may conclude that Thomas left northwest India when invasion threatened and traveled by vessel to the Malabar coast, possibly visiting southeast Arabia and Socotra en route and landing at the former flourishing port of Muziris on an island near Cochin (c. AD 51–52). From there he is said to have preached the gospel throughout the Malabar coast, though the various churches he founded were located mainly on the Periyar River and its tributaries and along the coast, where there were Jewish colonies. He reputedly preached to all classes of people and had about seventeen thousand converts, including members of the four principal castes. Later, stone crosses were erected at the places where churches were founded, and they became pilgrimage centres. In accordance with apostolic custom, Thomas ordained teachers and leaders or elders, who were reported to be the earliest ministry of the Malabar church. (From Wikipedia⁷)

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Acts_of_Thomas

6.8. ACTA THOMAE

Acta Thomae, Acta Thomae (2038: 001) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 1, line 9

κατὰ κλῆρον οὖν ἔλαχεν ἡ Ἰνδία Ἰούδα Θωμᾶ τῷ καὶ Διδύμῳ· οὐκ ἐβούλετο δὲ ἀπελθεῖν, λέγων μὴ δύνασθαι μήτε χωρεῖν διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός, καὶ ὅτι Ἄνθρωπος ὢν Ἑβραῖος πῶς δύναμαι πορευθῆναι ἐν τοῖς Ἰνδοῖς κηρύξαι τὴν ἀλήθειαν;

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 15

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ διαλογιζομένου καὶ λέγοντος ὥφθη αὐτῷ ὁ σωτὴρ διὰ τῆς νυκτός, καὶ λέγει αὐτῷ· Μὴ φοβοῦ Θωμᾶ, ἀπελθε εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ κήρυξον ἐκεῖ τὸν λόγον· ἡ γὰρ χάρις μου ἐστὶν μετὰ σοῦ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 1, line 18

Ὁ δὲ οὐκ ἐπέιθετο, λέγων· Ὅπου βούλει με ἀποστεῖλαι ἀπόστειλον ἀλλαχοῦ· εἰς Ἰνδοὺς γὰρ οὐκ ἀπέρχομαι.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 2

Καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος καὶ ἐνθυμουμένου ἔτυχεν ἔμπορόν τινα εἶναι ἐκεῖ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐλθόντα ᾧ ὄνομα Ἀββάνης, ἀπὸ τοῦ βασιλέως Γουνδαφόρου ἀποσταλέντα καὶ ἐντολὴν παρ’ αὐτοῦ εἰληφότα τέκτονα πριάμενον ἀγαγεῖν αὐτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 2, line 13

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὑπέ- δειξεν αὐτῷ τὸν Θωμᾶν ἀπὸ μακρόθεν, καὶ συνεφώνησεν μετ’ αὐτοῦ τριῶν λιτρῶν ἀσήμου, καὶ ἔγραψεν ὠνὴν λέγων· Ἐγὼ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος ὁμολογῶ πεπρακέναι ἐμὸν δοῦλον Ἰούδαν ὀνόματι σοὶ τῷ Ἀββάνῃ ἐμπόρῳ Γουνδα- φόρου τοῦ βασιλέως τῶν Ἰνδῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 16, line 19

πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν συνηθροίζοντο ἐκεῖ, ἕως ὅτε φήμης ἤκουσαν τοῦ ἀποστόλου, ὅτι ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰνδίας κατήχθη καὶ ἐκεῖ διδάσκει.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 17, line 2

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰν- δίας μετὰ Ἀββάνῃ τοῦ ἐμπόρου, ἀπῆλθεν ὁ Ἀββάνης εἰς ἀσπασμὸν Γουνδαφόρου τοῦ βασιλέως, προσανήνεγκεν δὲ αὐτῷ περὶ τοῦ τέκτονος ὃν μετ’ αὐτοῦ ἤγαγεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 39, line 10

διαλεγομένου τῷ πλήθει πῶλος ὀνάδος ἦλθεν καὶ ἔστη ἔμ- προσθεν αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν· Ὁ δίδυμος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἀπόστολος τοῦ ὑψίστου καὶ συμμύστης τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποκρύφου, ὁ δεχόμενος αὐτοῦ τὰ ἀπόκρυφα λόγια, ὁ συνεργὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ὃς ἐλεύθερος ὢν γέγονας δοῦλος καὶ πραθεὶς πολλοὺς εἰς ἐλευθερίαν εἰσή- γαγες· ὁ συγγενὴς τοῦ μεγάλου γένους τοῦ τὸν ἐχθρὸν κατα- δικάσαντος καὶ τοὺς ἰδίους λυτρωσαμένου, ὁ πρόφασις τῆς ζωῆς πολλοῖς γε- νόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν· ἦλθες γὰρ πρὸς τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ διὰ τῆς σῆς ἐπιφα- νείας καὶ τῶν λόγων σου τῶν θεϊκῶν νῦν ἐπιστρέφονται πρὸς τὸν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀποστείλαντά σε θεὸν τῆς ἀληθείας· ἀνελθὼν ἐπικαθέ- σθητί μοι καὶ ἀναπάθηθι ἕως ἂν εἰς τὴν πόλιν εἰσέλθῃς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 42, line 7

γυνὴ δέ τις πάνυ ὠραία αἰφνιδίως φωνὴν ἀφῆκε μεγίστην λέγουσα· Ἀπόστολε τοῦ νέου θεοῦ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰνδίαν, καὶ δοῦλε τοῦ ἀγίου ἐκείνου καὶ μόνου ἀγαθοῦ θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ οὗτος κηρύσσεται ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν τῶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων, καὶ διὰ σοῦ ἰατρεύεται τὰ σώματα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κολαζομένων, καὶ σὺ εἶ ὁ γεγωνὶς πρόφασις τῆς ζωῆς πάντων τῶν ἐπ’ αὐτὸν ἐπιστρεφόντων· κέλευσόν με ἀχθῆναι ἔμ- προσθέν σου ἵνα σοὶ ἀφηγήσωμαι τὰ συμβάντα μοι καὶ τάχα ἐκ σοῦ γένηται μοι ἐλπίς, καὶ οὗτοι δὲ οἱ παρεστῶτές σοι εὐέλπιδες γένωνται μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν ὃν κηρύσσεις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 62, line 2

Τοῦ δὲ ἀποστόλου Ἰούδα Θωμᾶ καταγγέλλοντος ἐν πάσῃ τῇ Ἰνδίᾳ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ στρατηλάτης τις τοῦ βασιλέως Μισδαίου ἦλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· Ἀκήκοα περὶ σοῦ ὅτι μισθὸν παρὰ τινος οὐ λαμβάνεις, ἀλλ’ ὅπερ καὶ ἔχεις τοῖς δεο- μένοις παρέχεις· εἰ γὰρ μισθοὺς ἐλάμβανες, ἀπέστειλα ἂν χρῆμα ἱκανόν, καὶ αὐτὸς ἐνθάδε οὐ παρεγενόμην· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐκτὸς ἐμοῦ οὐδὲν διαπράττεται· πολλὰ γὰρ ὑπάρχοντά μοι εἰσιν καὶ πλούσιός εἰμι, εἷς τῶν πλουτουόντων ἐν τῇ Ἰνδίᾳ· καὶ οὐδ’ ὅλως ἠδίκησά ποτέ τινα· τὸ δὲ ἐναντίον μοι συνέβη· γαμετὴν ἔχω, καὶ ἔσχον ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, καὶ πάνυ διάκειμαι πρὸς αὐτήν, ὥς καὶ ἡ φύσις

Acta Thomae, Acta Thomae Section 101, line 8

Ὁ δὲ Χαρίσιος λέγει πρὸς τὸν βασιλέα· Καίνόν σοι ἔχω ὑφηγήσασθαι πρᾶγμα καὶ ἐρημίαν νέαν, ἣν Σιφῶρ ἤγαγεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ, ἄνδρα τινὰ Ἑβραῖον μάγον, ὃν ἔχει κα- θεζόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ, ὃς οὐκ ἀφίσταται αὐτοῦ· πολλοὶ δὲ εἰσιν οἱ εἰσιόν- τες πρὸς αὐτόν· οὗς καὶ διδάσκει νέον θεὸν καὶ νόμους νέους ἐντίθησιν αὐτοῖς τοὺς μὴ πω ἀκουσθέντας, λέγων· Ἀδύνατόν ἐστιν ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰσελθεῖν ἣν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῇτε ὑμεῖς τῶν ἰδίων γυναικῶν, ὁμοίως καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἰδίων ἀνδρῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 108, line 10

προσευξάμενος δὲ καὶ καθεσθεις ἤρξατο λέγειν ψαλμὸν τοιοῦτον· “Ὅτε ἤμην βρέ- φος ἄλαλον ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου βασιλείοις ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφέων ἀνα- παυόμενος, ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἐλαφρόν, ὅπως αὐτὸν μόνος βαστάσαι δυνηθῶ· χρυσὸς ἐστὶν ὁ φόρτος τῶν ἄνω, καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν, καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι, καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσά- νων· καὶ ὦπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ ἐνέδυσάν με ἐσθῆτα διάλιθον χρυσόπαστον, ἣν ἐποίησαν στέργοντές με, καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 4

6.8. ACTA THOMAE

Λέγοντος δὲ τοῦ Χαρισίου ταῦτα μετὰ δακρύων ἐκαθέζετο ἡ Μυγδονία σιωπῶσα καὶ εἰς τὸ ἔδαφος ἀφορῶσα· ὃ δὲ αὐθις προσελθὼν εἶπεν· Κυρία μου ποθεινοτάτη Μυγ- δονία, ὑπομνήσθητι ὅτι σὲ ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἰνδία γυ- ναικῶν ὡς καλλί- στην ἐπελεξάμην καὶ ἔλαβον, δυνηθεὶς ἐτέρας πολλῶ σου καλλίῳ εἰς γάμον συνάψαι ἑμαυτῷ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 116, line 8

μᾶλλον δὲ ψεύδομαι Μυγδονία· μὰ τοὺς γὰρ θεοὺς οὐκ ἂν ἔσται ἐτέραν κατὰ σὲ ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν εὐρεθῆναι χώρα· οὐαὶ δέ μοι διὰ παντός, ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἀμείψασθαι θέλεις· ὕβριζε δέ μοι εἰ δοκεῖ σοι, ἵνα λόγον μόνον παρὰ σοῦ κατα- ξιωθῶ.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 117, line 26

μὴ οὖν ἀντὶ μηδενὸς θῆς τοὺς ἐμοὺς λόγους καὶ ποιήσης με ὄνειδος ἐν τοῖς Ἰνδοῖς.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 123, line 4

Ὁ δὲ Χαρίσιος ἅμα ἔωθεν πρὸς τὴν Μυγδονίαν ἤρχετο· εὗρεν δὲ αὐτὰς εὐχομένας καὶ λεγούσας· Νέε θεὲ ὃς ἤλθες διὰ τοῦ ξένου εἰς ἡμᾶς ὦδε· θεὲ ἐναπόκρυψε τῆς τῶν ἐν Ἰνδία οἰκητόρων· ὁ θεὸς ὁ δείξας τὴν σὴν δόξαν διὰ τοῦ ἀποστόλου σου Θωμᾶ· ὁ θεὸς οὗ τῆς φήμης ἀκούσασαι εἰς σὲ ἐπιστεύσαμεν· ὁ θεὸς πρὸς ὃν ἤλθομεν σωθῆναι· ὁ θεὸς ὁ διὰ φιλανθρωπίαν καὶ οἰκτιρμούς κατελθὼν πρὸς τὴν ἡμετέραν σμικρότητα· ὁ θεὸς ὁ ἐπιζητήσας ἡμᾶς ὅτε αὐτὸν ἠγνοοῦμεν· ὁ θεὸς ὁ τὰ ὕψη ἔχων καὶ τὰ βάθη μὴ λανθάνων· σὺ ἀπόστρεψον τὴν μανίαν Χαρισίου ἀφ' ἡμῶν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 134, line 7

Μισδαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπολύσας Ἰούδαν δειπνήσας ἀπῆει οἴκαδε, διηγεῖτο δὲ τῇ γυναικὶ τὰ συμβεβηκότα τῷ οἰκείῳ αὐτῶν Χαρισίῳ λέγων· Ὅρα φησὶν τί γέγονεν ἐν τῷ ἀθλίῳ ἐκείνῳ· οἶδας δὲ καὶ αὐτὴ ὦ ἀδελφὴ μου Τερτία ὅτι οὐδέν ἐστιν ἀνδρὶ καλλίῳ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας ἐφ' ἣν ἀναπέπαυ- ται· συνέβη δὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς τὸν φαρ- μακὸν ἐκείνον ὃν ἤκουσας τῇ Ἰνδῶν ἐπιδημήσαντα χώρα, τοῖς αὐτοῦ περιπεσεῖν φαρμάκοις καὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς δια- ζευχθῆναι· καὶ ἀπορεῖ ὁ πράξειεν.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 136, line 8

Ἡ δὲ Μυγδονία λέγει αὐτῇ· Ἐν τῷ οἴκῳ ἐστὶν Σιφόρου τοῦ στρατηλάτου· καὶ γὰρ αὐτὸς γέγονεν πρόφασις πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ Ἰνδία σφζομένοις.

Acta Thomae, Acta Thomae Section 171, line 2

Ἐπληρώθησαν αἱ πράξεις Ἰούδα Θωμᾶ τοῦ ἀπο- στόλου ὃς ἔπραξεν εἰς τὴν Ἰνδῶν, πληρῶν τὸ πρόσταγμα τοῦ πέμψαντος αὐτόν· ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Acta Thomae, Carmen animae (De margarita) (cod. Rom. vallicellanus B 35) (2038: 002) “L’hymne de la perle des actes de Thomas”, Ed. Poirier, P.–H. Louvain–La–Neuve: Université Catholique de Louvain, 1981; Homo religiosus 8. Line 7

μου βασιλείῳς ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ τῶν τροφῶν ἀναπαυόμενος ἐξ Ἀνατολῆς τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐφοδιάσαντές με οἱ γονεῖς ἀπέστειλάν με· ἀπὸ δὲ πλούτου τῶν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

θησαυρῶν τούτων φόρτον συνέθηκαν μέγαν τε καὶ ἑλαφρὸν ὅπως αὐτὸν μόνος βαστάσαι δυνηθῶ· χρυσός ἐστιν ὁ φόρτος τῶν ἄνω καὶ ἄσημος τῶν μεγάλων θησαυρῶν καὶ λίθοι ἐξ Ἰνδῶν οἱ χαλκεδόνιοι καὶ μαργαρίται ἐκ Κοσάνων· καὶ ὥπλισάν με τῷ ἀδάμαντι· καὶ <ἐξέδυσάν> με ἐσθήτα διάλιθον χρυσόπαστον * ἣν ἐποίησαν στέργοντες με καὶ στολὴν τὸ χρῶμα ξανθὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἡλικίαν· σύμφωνα δὲ πρὸς ἐμὲ πεποιήκασιν ἐγκαταγράψαντες τῇ διανοίᾳ μου <τοῦ μὴ> ἐπιλαθέσθαι με· ἔφησάν τε· ἂν κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον κομίσης ἐκεῖθεν τὸν ἕνα μαργαρίτην

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) (2038: 004) “Acta apostolorum apocrypha, vol. 2.2”, Ed. Bonnet, M. Leipzig: Mendelssohn, 1903, Repr. 1972. Section 16, line 14

μετὰ δὲ χρόνον ἤκουσαν περὶ τοῦ ἀποστόλου ὅτι ἐν Ἰνδίᾳ ἐστὶν καὶ διδάσκει· καὶ ἀπελθόντες ἐβαπτίσθησαν ἀμφοτέρω.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 16, line 17t

Πράξεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ὅτε εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τὸ ἐν οὐρανοῖς παλάτιον ὠκοδόμησεν.

Acta Thomae, Acta Thomae (recensio) Section 17, line 1

Ὅτε δὲ εἰσῆλθεν ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ Ἰνδίᾳ μετὰ Ἀβ- βάνη τοῦ ἐμποροῦ, εὐθέως ἀνήγαγεν τῷ βασιλεῖ περὶ τοῦ οἰκο- δόμου· ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐκέλευσεν εἰσελθεῖν τὸν Θωμᾶν.

6.9 Pseudo-Nonnus

? (From Wikipedia⁸)

Pseudo-Nonnus, Scholia mythologica (3127: 001) “Pseudo-Nonniani in iv orationes Gregorii Nazianzeni commentarii”, Ed. Nimmo Smith, J. Turnhout: Brepols, 1992; Corpus Christianorum. Series Graeca 27. Oration 4, historia 74, line 3

Πᾶσα πόλις κατ’ ἐξαίρετόν τι εἶχεν ιδίωμα, οἷον ἡ Θετταλῶν χώρα ἔσχε τοὺς ἵππους, ἡ Ἀθηναίων τὰ μέταλλα τοῦ ἀργύρου, ἡ Ἰνδία τὴν χρυσίτιδα ψάμμον, ὁμοίως καὶ ἡ Λακεδαίμων κύνας θηρευτικούς (ἐνθεν καὶ οἱ Λακωνικοὶ κύνες) καὶ γυναῖ- κας ἀνδρείας καὶ ἀπτοήτους.

6.10 Joannes Malalas

8.

6.10. JOANNES MALALAS

John Malalas or Ioannes Malalas (or Malelas) (Greek: Ἰωάννης Μαλάλας) (c. 491 – 578) was a Greek chronicler from Antioch. Malalas is probably a Syriac word for "rhetor", "orator"; it is first applied to him by John of Damascus (the form Malelas is later, first appearing in Constantine VII).[1]

He wrote a Chronographia (Χρονογραφία) in 18 books, the beginning and the end of which are lost. In its present state it begins with the mythical history of Egypt and ends with the expedition to Roman Africa under the tribune Marcianus, Justinian's nephew, in 563 (his editor Thurn believes it originally ended with Justinian's death[4]); it is focused largely on Antioch and (in the later books) Constantinople. Except for the history of Justinian and his immediate predecessors, it possesses little historical value; the author, "relying on Eusebius of Caesarea and other compilers, confidently strung together myths, biblical stories, and real history." [5] The eighteenth book, dealing with Justinian's reign, is well acquainted with, and colored by, official propaganda. The writer is a supporter of Church and State, an upholder of monarchical principles. (However, the theory identifying him with the patriarch John Scholasticus is almost certainly incorrect.[6]) (From Wikipedia⁹)

Ioannes Malalas Chronogr., Chronographia (2871: 001) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn: Weber, 1831; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 42, line 5

ὅστις καὶ πρὸς Πέρσας καὶ πρὸς Ἰνδοὺς καὶ εἰς πολλὰς χώρας ἀπῆλθε, καὶ πολέμων φαντασίας τινὰς θαυμάτων ἐδείκνυεν, ἔχων καὶ στρατὸν μεθ' ἑαυτοῦ πολύν.

Ioannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 127, line 10

Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ὁ Τιθὼν τις ὀνόματι ὑπὸ τοῦ Πριάμου παρακληθεὶς παραγίνεται, ἄγων Ἰνδοὺς ἐφίππους καὶ πεζοὺς καὶ Φοίνικας μαχιμωτάτους μετ' αὐτῶν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Πολυδάμαντα.

Ioannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 127, line 14

καὶ διὰ ναυτικοῦ στόλου ἦλθον πολλοὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ αὐτῶν βασιλεῖς· ἐδιωκοῦντο δὲ τασσόμενοι πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ πᾶς ὁ στρατὸς ὑπὸ τοῦ δυνατοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν.

Ioannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 14

καὶ πρὶν ἢ ἡλίον ἀνελθεῖν ἐξερχόμεθα οἱ Ἕλληνες ὀπλισάμενοι πάντες, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες καὶ ὁ Μέμνων, βασιλεὺς Ἰνδῶν, καὶ πάντα τὰ πλήθη αὐτῶν.

Ioannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 128, line 17

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Ioannes_Malalas

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

καὶ συμβολῆς γενομένης καὶ πολ- λῶν πεσόντων, ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Αἴας κελεύσας τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἄλλους ἀμύνασθαι Ἰνδοὺς καὶ Τρώας, ὁρμᾷ κατὰ τοῦ Μέμνονος, βασιλέως Ἰνδῶν, τοῦ ἥρωος Ἀχιλλέως, τοῦ σοῦ γενέτου, ὅπισθεν συν- επισχύοντος τῷ Αἴαντι, ἐαυτὸν ἀποκρύ- πτων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 154, line 5

καὶ ἀδημονῶν ἠβούλετο φυγεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 194, line 13

παρέλαβε δὲ καὶ πάντα τὰ Ἰνδικὰ μέρη καὶ τὰ βασίλεια αὐτῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξαν- δρος, λαβὼν καὶ Πῶρον τὸν βα- σιλέα Ἰνδῶν αἰχμάλωτον· καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ τῶν ἐθνῶν βα- σίλεια δίχα τῆς βασιλείας τῆς Κανδάκης τῆς χήρας τῆς βασι- λευούσης τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν· ἥτις συνελάβετο τὸν αὐτὸν Ἀλέξανδρον τῷ τρόπῳ τούτῳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 429, line 14

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις, ὡς προεῖπον, ἐβασίλευσεν ὁ θειό- τατος Ἰουστινιανός, τῶν δὲ Περσῶν βασιλεὺς Κωάδης ὁ Δα- ράσθενος, ὁ υἱὸς Περόζου, ἐν δὲ Ῥώμῃ Ἀλ- λάριχος, ἔκγονος τοῦ Οὐαλεμεριακοῦ, τῆς δὲ Ἀφρικῆς ῥῆς Γιλδέριχ ὁ ἔκγονος Γινζι- ρίχου, τῶν δὲ Ἰνδῶν Αὐξουμιτῶν ἐβασίλευσεν Ἄνδας ὁ γεγονὼς χριστιανός, τῶν δὲ Ἰβήρων Σαμαναζός.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 3

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ συνέβη Ἰνδοὺς πολεμῆσαι πρὸς ἐαυ- τοὺς οἱ ὀνομαζόμενοι Αὐξουμίται καὶ οἱ Ὀμηρίται· ἡ δὲ αἰτία τοῦ πολέμου αὕτη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

οἱ δὲ πραγμα- τευταὶ Ῥωμαίων διὰ τῶν Ὀμηριτῶν εἰσέρχονται εἰς τὴν Αὐξού- μην καὶ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα βασίλεια τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 433, line 9

εἰσὶ γὰρ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιόπων βασίλεια ἐπτὰ, τρία μὲν Ἰνδῶν, τέσσαρα δὲ Αἰ- θιό- πων, τὰ πλησίον ὄντα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 10

Καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔπεμψε συγκλητικούς αὐτοῦ δύο καὶ μετ' αὐτῶν διακοσίους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, δεόμενος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ὥστε λαβεῖν αὐτὸν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς καὶ κατηχηθῆναι καὶ διδαχθῆναι τὰ χριστιανῶν μυστήρια καὶ φω- τι- σθῆναι καὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 14

καὶ ἐπελέξαντο οἱ αὐ- τοὶ πρεσβευταὶ Ἰνδοὶ τὸν παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, ὄντα ἐνιαυτῶν ὡς ἐξήκοντα δύο.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 18

καὶ λαβόντες τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς κληρικούς, οὓς αὐτὸς ἐπελέξατο, ἀπήγαγον εἰς τὴν Ἰνδικὴν χώραν πρὸς Ἄνδαν τὸν βασιλέα αὐτῶν.

6.10. JOANNES MALALAS

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 434, line 22

ὁ δὲ Ἀρέθας φοβηθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον λίμιτον ἐπὶ τὰ Ἰνδικά.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 435, line 9

καὶ εὐθέως ἀπελθόντες Ἀρέθας ὁ φύλαρχος καὶ Γνούφας καὶ Νααμὰν καὶ Διονύσιος ὁ δοῦξ Φοινίκης καὶ Ἰωάννης ὁ τῆς Εὐφρατησίας καὶ Σεβαστιανὸς ὁ χιλιάρχος μετὰ τῆς στρατιωτικῆς βοηθείας· καὶ μαθὼν Ἀλαμούνδαρος ὁ Σα-ρακηνὸς ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη μεθ' ἧς εἶχε βοηθείας Σα-ρακηνικῆς.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 444, line 9

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνεφάνη ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσι δόγμα Μανιχαϊκόν· καὶ μαθὼν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἡγά-νάκτησεν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀρχιμάγοι τῶν Περσῶν· ἦσαν γὰρ ποιήσαντες οἱ αὐτοὶ Μανιχαῖοι καὶ ἐπίσκοπον, ὀνόματι Ἰν-δαράζαρ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 447, line 12

ἔλαβε δὲ καὶ ὁ φύλαρχος Σαρακηνὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων πραῖδαν ἐξ αὐτῶν χιλιάδας εἴκοσι παίδων καὶ κορασίων· οὓς-τινας λαβὼν αἰχμαλώτους ἐπώλησεν ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ Ἰνδικοῖς μέρεσιν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 3

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥου-φίνου τὴν παρὰ Κω-άδου, βασιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέλαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 9

καὶ ἀποπλεύσας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 10

καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἡξιώθη μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φιλίαν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 457, line 13

ὥς δὲ ἐξηγήσατο ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτόν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλικῆς τῶν Ἰνδῶν καταστάσεως ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινό-χρυσον φακιόλιν ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

αὐτοῦ, καὶ ἴστατο ὑπεράνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἔχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς δ', καὶ ἐπάνω, ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμφιεσμένον χρυσείοις

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 1

καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 7

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων, κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστῆναι με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 15

λύσας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἐρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπλίσσασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συν- ἀλλαγῆναι ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε χάρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν- δρεῖα τὴν πραγματείαν ποιεῖσθαι.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 17

καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὅψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκπορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευμένην γῆν.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 458, line 22

καὶ πάντων οὕτως προβάντων ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδοκῶς εἰρήνης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 459, line 3

κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 477, line 7

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ καὶ πρεσβευτὴς Ἰνδῶν μετὰ δώρων κατεπέμφθη ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 478, line 22

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἔρριψε καὶ τὴν τρίτην ὑπατείαν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, ἀνακαλεσάμενος τοὺς πατρικίους Ὀλύβριον καὶ Πρόβον, ὄντας ἐν ἐξορίᾳ, δεδοκῶς αὐτοῖς πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. Ἰνδικτιῶνος ιβ' παρελήφθη ὁ ῥῆξ Ἀφρικῆς μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὑπὸ Βελισαρίου· καὶ εἰσηνέχθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronographia Page 484, line 9

Ἰνδικτιῶνος ιγ' πρεσβευτὴς Ἰνδῶν κατεπέμφθη μετὰ καὶ ἐλέφαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Malalas Chronogr., Chronologica (fort. auctore anonymo excerptorum chronologicorum) (2871: 002) "Ioannis Malalae chronographia", Ed. Dindorf, L. Bonn:

6.11. ALEXANDER ROMANCE

Weber, 1831; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*. Page 14, line 5

Μετὰ γοῦν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν τοῦ πύργου διάλυσιν μετα- στέλλονται οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Νῶε πάντας τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομέ- νους, καὶ διδόασιν αὐτοῖς ἑγγραφον τῶν τόπων τὴν κατανέμησιν, ἥνπερ ἐκ τοῦ πατρὸς Νῶε παρειλήφασιν, καὶ λαγχάνουσιν ἐκά- στῳ καὶ ταῖς ἐκάστου φυλαῖς καὶ πατριαῖς τόπον καὶ κλίματα καὶ χώρας καὶ νήσους καὶ ποταμοὺς κατὰ τὴν ὑποκειμένην ἔκθε- σιν, καὶ κατακληροῦνται τῷ μὲν πρωτοτόκῳ υἱῷ Νῶε Σὴμ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς καὶ Ῥινοκουρούρων τὰ πρὸς ἀνατολήν, τῷ δὲ Χάμ ἀπὸ Ῥινοκουρούρων ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς νότον, τῷ δὲ Ἰάφεθ ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδεύρων τὰ πρὸς βορρᾶν.

Joannes Malalas *Chronogr.*, *Chronologica* (fort. auctore anonymo excerptorum *chronologicorum*) Page 14, line 11

Αἱ δὲ λαχοῦσαι χώραι τῷ μὲν Σὴμ εἰσὶν αὗται, Περσίς, Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυ- λωνία, Κορδυαία, Ἀσσυρία, Με- σοποταμία, Ἀραβία ἡ ἀρχαία, Ἑλυμαῖς, Ἰνδική, Ἀρα- βία ἡ εὐδαίμων, κοίλῃ Συρία, Κομμαγενὴ καὶ Φοινίκη πᾶσα καὶ πο- ταμὸς Εὐφράτης· τῷ δὲ Χάμ Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατ' Ἰνδούς, ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπο- ρεῦται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθιόπων, ἐρυθρὰ βλέπουσα κατ' ἀνατολάς, Θηβαῖς, Λιβύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς, Σύρτις, Λιβύη ἄλλη, Νουμιδία, Μασσυρίς, Μαυριτανία ἡ κατέναντι Γαδεύ- ρων· ἐν δὲ τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ παρὰ θάλασσαν ἔχει Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Κα- μαλίαν, Λυκίαν, Καρίαν, Λυδίαν, Μυσίαν ἄλλην, Τρωάδα,

Joannes Malalas *Chronogr.*, *Chronographia* (eclogae e cod. Paris. gr. 1336) (2871: 003) “*Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecae regiae Parisiensis*, vol. 2”, Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1839, Repr. 1967. Page 234, line 6

Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφαξᾶδ ἀνε- φύει τις Ἰνδὸς σοφὸς ἀνὴρ ἀστρονόμος, ὀνόματι Γανδουβάριος, ὅστις συνεγράψατο πρῶτος ἀστρονομίαν Ἰνδοῖς· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σὴμ, τῆς κρατησάσης τὴν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Περ- σίδα, καὶ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ἀνεφάνη ἄνθρωπος γίγας τὸ γένος, ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Δόμνος, εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πλανήτου ἀστέρος Κρόνου.

6.11 Alexander romance

Alexander romance is any of several collections of legends concerning the mythical exploits of Alexander the Great. The earliest version is in Greek, dating to the 3rd century. Several late manuscripts attribute the work to Alexander's court historian Callisthenes, but the historical figure died before

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Alexander and could not have written a full account of his life. The unknown author is still sometimes called Pseudo-Callisthenes. (From Wikipedia¹⁰)

Anonymi Historici (FGrH), *Alexandri historia* (e cod. Sabbaitico 29) (1139: 006) “FGrH #151”. Volume-Jacoby'-F 2b,151,F, fragment 1, line 96

ἦσαν δὲ αὐτῶι καὶ ἐλέφαντες ἡγμένοι ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς, ὧν ἡ παρασκευὴ τοῦτον εἶχεν τὸν τρόπον· πύργοι ξύλινοι κατεσκευασμένοι ἐπετίθεντο τοῖς νώτοις αὐτῶν, ἀφ' ὧν ἄνδρες ἀπεμάχοντο ἐν ὅπλοις, ὥς συμβαίνειν τοὺς ἀντιπαρατασσομένους διαφθεῖρεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἀπομαχομένων ἀνδρῶν διαφθειρομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων πατουμένους.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* (1139: 007) “FGrH #153”. Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 3

STRABON XI 5, 5: (Kleitarch. 137 F 16) καὶ τὰ πρὸς τὸ ἐνδοξον θρυλη-θέντα καὶ ὁμολόγηται παρὰ πάντων, οἳ γε πλάσαντες ἦσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑῴαν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 6

ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες [καὶ] Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἑὼ ἐγνώριζον οἱ τότε.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 8

ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὕστερογενῇ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,T, fragment 4, line 10

καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ ὅρους καὶ τοῦνομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίων Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεά παραδεδόσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῶι Καυκάσῳ, χαριεῖσθαι τι τῶι βασιλεῖ ὑπέλαβον, τοῦνομα τοῦ ὅρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

Anonymi Historici (FGrH), *De historia Alexandri* Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 2, line 6

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_romance

6.12. JOANNES STOBÆUS

ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τούλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ † τριῶν, Μεγασθένης (III) δέ, ὅταν ἦι μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυῶν τούλάχιστον.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 7, line 26

τὸ γὰρ αὐτ[ὸ γέγρα]φφα (?) καὶ ἐν το[.....] δὲ[.....] ἀριγδε καταλ[....]οις γυν[αι]κὸς [....]εν | [.....]α καὶ ἡ Στεροπὴ Ἀλέξανδρον αὐτόθ[..... |] ἀγέτειλε τῶν Φιλίππε[ίω]ν υἱῶν σοφω[. |].. κεκλησθαι μᾶλλον [ἦ] εἶναι Ἀντίπ[α]τρος | [ποιεῖ αὐ]τὴν βασιλίδαν Ἀντίπατρος.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 9, line 15

διαπορουμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τού<των> νοήσαντα τὸν Ἰνδὸν εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ἀπόροις τῶν ἐρωτημάτων ἀπόρους εἶναι καὶ τὰς ἀποκρίσεις συμβαίνει.

Anonymi Historici (FGrH), De historia Alexandri Volume-Jacoby'-T+F 2b,153,F, fragment 15c, line 1

Σάνεια· πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος <ζ>.

6.12 Joannes Stobaeus

Joannes Stobaeus (/dʒou'ænis stou'bi:əs/[1] Greek: Ἰωάννης ὁ Στοβαῖος; 5th-century CE), from Stobi in Macedonia, was the compiler of a valuable series of extracts from Greek authors. The work was originally divided into two volumes containing two books each. The two volumes became separated in the manuscript tradition, and the first volume became known as the Extracts (Eclogues) and the second volume became known as the Anthology (Florilegium). Modern editions now refer to both volumes as the Anthology. The Anthology contains extracts from hundreds of writers, especially poets, historians, orators, philosophers and physicians. The subjects covered range from natural philosophy, dialectics, and ethics, to politics, economics, and maxims of practical wisdom. The work preserves fragments of many authors and works who otherwise might be unknown today.

Books 1 and 2

The first two books ("Eclogues") consist for the most part of extracts conveying the views of earlier poets and prose writers on points of physics, dialectics,

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

and ethics.[3] We learn from Photius that the first book was preceded by a dissertation on the advantages of philosophy, an account of the different schools of philosophy, and a collection of the opinions of ancient writers on geometry, music, and arithmetic.[3] The greater part of this introduction is lost. The close of it only, where arithmetic is spoken of, is still extant. The first book was divided into sixty chapters, the second into forty-six, of which the manuscripts preserve only the first nine.[3] Some of the missing parts of the second book (chapters 15, 31, 33, and 46) have, however, been recovered from a 14th-century gnomology.[5] His knowledge of physics — in the wide sense which the Greeks assigned to this term — is often untrustworthy.[2] Stobaeus betrays a tendency to confound the dogmas of the early Ionian philosophers, and he occasionally mixes up Platonism with Pythagoreanism.[2] For part of the first book and much of the second, it is clear that he depended on the (lost) works of the Peripatetic philosopher Aetius and the Stoic philosopher Arius Didymus.[2] Books 3 and 4

The third and fourth books ("Florilegium") are devoted to subjects of a moral, political, and economic kind, and maxims of practical wisdom.[3] The third book originally consisted of forty-two chapters, and the fourth of fifty-eight.[3] These two books, like the larger part of the second, treat of ethics; the third, of virtues and vices, in pairs; the fourth, of more general ethical and political subjects, frequently citing extracts to illustrate the pros and cons of a question in two successive chapters.[2] (From Wikipedia¹¹)

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium (2037: 001) "Ioannis Stobaei anthologium, 5 vols.", Ed. Wachsmuth, C., Hense, O. Berlin: Weidmann, 1–2:1884; 3:1894; 4:1909; 5:1912, Repr. 1958. Book 1, chapter 3, section 56, line 3

<Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περί Στυγός> (ap. Holsten., opusc. Porph. p. 148). Ἰνδοὶ οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσεων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνῃ τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναί τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνήται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 7

Ἰνδοὶ οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου, τοῦ ἐξ Ἑμίσεων ἐν τῇ Συρίᾳ [ἀφικομένου] Βαρδισάνῃ τῷ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι, ἐξηγήσαντο, ὥς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναί τινα λίμνην ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστήριον λεγομένην, εἰς ἣν, ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρνήται, <εἰσάγεται>.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 26

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Stobaeus

6.12. JOANNES STOBAEUS

Ἐκουσίων τοίνυν ἅμαρ- τημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοὺς τοῦτ' ἔχειν τὸ ὕδωρ· ἀκου- σίων δὲ ὁμοῦ καὶ ἔκουσίων καὶ ὅλως ὀρθοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδισάνης τάδε γράφει· θήσω γὰρ τὰ- κείνου κατὰ λέξιν· “Ἐλεγον δὲ καὶ σπήλαιον εἶναι αὐτό- ματον, μέγα, ἐν ὅρει ὑψηλοτάτῳ σχεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαίῳ ἐστὶν ἄν- δριάς, ὃν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκα, ἐστὼς ὀρθός, ἔχων τὰς χεῖρας ἡπλωμένας ἐν τύπῳ σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς ὀψεως αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρικόν, τὸ δ' εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὅλον τὸ μέρος

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 3, section 56, line 86

Ἄ μὲν οὖν Ἰνδοὶ ἱστοροῦσι περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοκιμαστηρίου ὕδατος, ἔστι ταῦτα.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 122

Πρὸς γε μὴν ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου πάλιν εἰσρέων ὁ Ὠκεανός, τὸν Ἰν- δικὸν τε καὶ Περσικὸν διανοίξας κόλπον, ἀναφαίνει τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διειληφώς.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 1, chapter 40, section 1, line 134

Ἐν τούτῳ γε μὴν νῆσοι μεγάλαι τυγχάνουσιν, αἱ [τε] δύο Βρετανικαὶ λεγό- ναι [καὶ] Ἄλβιον καὶ Ἰέρνη, τῶν προϊστορημένων μεί- ζους, ὑπὲρ Κελτοὺς κείμεναι· τούτων δὲ ἐλάττους ἢ τε Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φοβέα [Εὐβοία] καλουμένη, κατὰ τὸν Ἀράβιον κειμένη κόλπον.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 3, chapter 9, section 49, line 3

Ἐν Παιδαλίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, οὐχ ὁ θύων, ἀλλ' ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κα- τάρχεται τῶν ἱερῶν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 2, section 25, line 98

οἱ δὲ παῖδες παρ' αὐτοῖς ὥσπερ μάθημα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται. Παρ' Ἰνδοῖς ἂν τις ἀποστερηθῇ δανείου ἢ παρα- καταθήκης, οὐκ ἔστι κρίσις, ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πῖς- τεύσας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 21

ἐπειδὴ δὲ οὐκ εὐδηλὸν ἐστὶν ἄρτι γαμοῦντι, ὅποια δὴ τινες τοῖς τρόποις αἱ γυναῖ- κες ἀναφανήσονται, Ἰνδοὶ οὕτω γαμοῦσι καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, καὶ οὐδεπώποτε ψευ- σθῆναι λέγονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 23

ἐκεῖνοι τοίνυν οἱ Ἰνδοὶ οὐχ ὅπως πλούτῳ καὶ δόξῃ ἔγῃμαν ἐνδ<όξ>ου ἀνδρὸς καὶ πλουσίου θυγατέρα, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν κόρην τὴν τε ὄψιν αὐτῆς καὶ τὸ κάλλος ἐπο- λυπραγμόνησαν, σοφία δὲ τινι τοῦτό γε, οὐκ ἀκολασία οὐδεμιᾶ, οὐδὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἡμῖν.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 39

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

περὶ μὲν οὖν τῶν Ἰνδῶν οὗτος ὁ λόγος κρατεῖ, ὡς καταμαντεύονται περὶ τῶν γυναικῶν πόρρωθεν, ὅποιαί τινες ἔσονται.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 22d, section 102, line 45

οὐ γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ τὰς καλὰς ἐγὼ προξενῶ, ἀλλ' ἐτέρως οὐκ ἔνι εἰπεῖν, ἐπόμενον τῷ Ἰνδῶν λόγῳ.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 28, section 19, line 36

ὥστ' οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἔοντα ἄλλης, οὐδὲ πλέξεται πο-λυτεχνίησι τρίχας, οὐδ' ἀλείψεται Ἀραβίης ὁσμῆς ἐμπνέοντα, οὐδὲ χρίσεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραίνουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνεωμένη, οὐδὲ λούσεται θαμινά.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 1

Κλειτοφῶντος Ῥοδίου ἐν α' Ἰνδικῶν (Ibid. 25, 1. 3 l. c. p. 327).

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 36, section 22, line 3

Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας.

Joannes Stobaeus Anthologus, Anthologium Book 4, chapter 55, section 18, line 2

Τοῦ αὐτοῦ (fr. 143 M.). Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν, ὅταν τελευτήσωσι, τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην.

6.13 Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia (?)

? “” (From Wikipedia¹²)

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων (2047: 001) “Rhetores Graeci, vol. 4”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 4, page 71, line 4

Εἴτα ἐπεὶ καὶ ἰατρῶν ἐστὶν ἐπὶ μέρους ζητήματα· οἷον τί μὲν τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ συντελεῖ πρὸς ὑγείαν, τί δὲ τοῖς ἐν Σκυθίᾳ, προσέθηκε τὸ ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις κειμένων· οὐ γὰρ ἐκ τούτων ἀμφισβητεῖ ὁ ἰατρὸς, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ· εἰ δὲ πολλάκις καὶ ῥήτορες καθολικὰ μεταχειρίζονται, ὡς ὁ Δημοσθένης· οἷον οὐκ ἔστιν ἐπιорκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν, κτήσασθαι· καὶ πάλιν πέρας γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ὁ θάνατος· καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος πονηροῦ τρόπου περιεγένετο· εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι αἱ καθόλου ἐργασίαι τοῦ ἐπὶ μέρους ἐγένοντο.

Syriani, Sopatri Et Marcellini Scholia Ad Hermogenis Status, Scholia ad Hermogenis librum περὶ στάσεων Volume 4, page 747, line 25

καὶ ἐπὶ ζητημάτων δὲ φανερόν τὸ τοιοῦτον· οἷον Ἀλεξάνδρου ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλεύει Δημοσθένης ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων.

12.

6.14. FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS IMPERATOR

6.14 Flavius Claudius Julianus Imperator

Julian (Latin: Flavius Claudius Julianus Augustus, Greek: Φλάβιος Κλαύδιος Ἰουλιανός Αὐγούστος;[1] 331/332[2] – 26 June 363), also known as Julian the Apostate, as well as Julian the Philosopher, was Roman Emperor from 361 to 363 and a noted philosopher and Greek writer.[3] (From Wikipedia¹³)

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον (2003: 001) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 28, line 33

Ὁ δὲ μικρὰ μὲν ἐνόμιζεν εἶναι τὰ παρόντα καὶ πόνον οὐ πολλὸν τῆς σῆς συνέσεως καὶ ῥώμης κρατῆσαι, τοὺς Ἰνδῶν δὲ ἐσκόπει πλούτους καὶ Περσῶν τὴν πολυ- τέλειαν- [καὶ] τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν ἀνοίας καὶ θράσους ἐκ μικροῦ παντελῶς περὶ τοὺς κατασκόπους πλεονεκτήματος, οὓς ἀφυλάκτους ὅλη τῇ στρατιᾷ λοχίσας ἔκτεινεν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας (2003: 003) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 1, line 43

τοῦ τῶν Ἑλλήνων βασιλέως εἶναι ἐθέλοντα, ὥστε ὁ μὲν ἡτίμαζε τοὺς ἀρίστους, σὺ δὲ οἶμαι καὶ τῶν φαύλων πολλοῖς τὴν συγγνώμην νέμεις, τὸν Πιττακὸν ἐπαινῶν τοῦ λόγου, ὃς τὴν συγγνώμην τῆς τιμωρίας προὔτιθει, αἰσχυ- νοίμην <ἄν>, εἰ μὴ τοῦ Πηλέως φαινοίμην εὐγνωμονέστερος καὶ ἐπαινοίην εἰς δύναμιν τὰ προσόντα σοι, οὐτι φημί χρυσὸν καὶ ἀλουργῇ χλαῖναν, οὐδὲ μὰ Δία πέπλους παμποι- κίλους, <γυναικῶν ἔργα Σιδωνίων>, οὐδὲ ἵππων Νισαίων κάλλη καὶ χρυσοκολλήτων ἄρμάτων ἀστράπτουσιν αἶγλην, οὐδὲ τὴν Ἰνδῶν λίθον εὐανθῇ καὶ χαρίεσσαν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 11

Ταύτην δὴ τὴν πόλιν στρατὸς ἀμήχανος πλήθει Παρθυαίων ξὺν Ἰνδοῖς περιέσχεν, ὀπηνίκα ἐπὶ τὸν τύραν- νον βαδίζειν προὔκειτο· καὶ ὅπερ Ἡρακλεῖ φασιν ἐπὶ τὸ Λερναῖον ἰόντι θηρίον συνενεχθῆναι, τὸν θαλάττιον καρ- κίνον, τοῦτο ἦν ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἐκ τῆς ἡπείρου Τίγρητα διαβὰς καὶ ἐπιτειχίζων τὴν πόλιν χώμασιν· εἶτα εἰς ταῦτα δεχόμενος τὸν Μυγδόνιον, λίμνην ἀπέφηνε τὸ περὶ τῷ ἄστει χωρίον καὶ ὥσπερ νῆσον ἐν αὐτῇ συνεῖχε τὴν πόλιν, μικρὸν ὑπερεχουσῶν καὶ ὑπερφαινομένων τῶν ἐπάλλεων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας Section 11, line 40

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Julian_%28emperor%29

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνδῶν εἶπετο, καὶ ἔφερεν ἐκ σιδήρου πύργους τοξοτῶν πλήρεις.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἡ περὶ βασιλείας Section 12, line 2

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Παρθυαῖοι κοσμηθέντες ὅπλοις αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι ξὺν τοῖς Ἰνδικοῖς θηρίοις προσῆγον τῷ τείχει, λαμπροὶ ταῖς ἐλπίσιν ὥς αὐτίκα μάλα διαρπασόμενοι, καὶ ἐδέδοτό σφιν τοῦ πρόσω χωρεῖν τὸ σημεῖον, ὠθοῦντο ξύμπαντες, αὐτὸς τις ἐθέλων πρῶτος ἐσαλέσθαι τὸ τεῖχος καὶ οἶχεσθαι φέρων τὸ ἐπ' αὐτῷ κλέος, εἶναί τε οὐδὲν ἐτόπαζον δέος· οὐδὲ γὰρ ὑπομενεῖν σφῶν τὴν ὁρμὴν τοὺς ἔνδον ἤξιουν.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἡ περὶ βασιλείας Section 13, line 38

Ἑλλήνων μὲν Αἴαντε καὶ οἱ Λαπίθαι καὶ Μενεσθεὺς τοῦ τείχους εἶξαν καὶ περιεῖδον τὰς πύλας συντριβομένης ὑφ' Ἑκτορος καὶ τῶν ἐπάλξεων ἐπιβεβηκότα τὸν Σαρπηδόνα· οἱ δὲ οὐδὲ διαρραγέντος αὐτομάτως τοῦ τείχους ἐνέδοσαν, ἀλλὰ ἐνίκων μαχόμενοι καὶ ἀπεκρούοντο Παρθυαίους ξὺν Ἰνδοῖς ἐπιστρατεύσαντας· εἶτα ὁ μὲν ἐπιβὰς τῶν νεῶν ἀπὸ τῶν ἱκρίων ὥσπερ ἐρύματος πεζὸς διαγωνίζεται, οἱ δὲ πρότερον ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐναυμάχουν· τέλος δὲ οἱ μὲν τῶν ἐπάλξεων εἶξαν καὶ τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἐνίκων ναυσὶ τε ἐπιόντας καὶ πεζῇ τοὺς πολεμίους.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἡ περὶ βασιλείας Section 18, line 7

Καὶ εἰ βούλεσθε τὸ κεφάλαιον ἀθρόως ἐλεῖν τοῦ λόγου, ὑπομνήσθητε τῆς τοῦ Μακεδόνοιο ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς πορείας, οἱ τὴν πέτραν ἐκείνην κατῴκουν, ἐφ' ἣν οὐδὲ τῶν ὀρνίθων ἦν τοῖς κουφοτάτοις ἀναπτῆναι, ὅπως ἐάλω, καὶ οὐδὲν πλέον ἀκούειν ἐπιθυμήσετε, πλὴν τοσοῦτον μόνον, ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν ἀπέβαλε πολλοὺς Μακεδόνας ἐξελὼν τὴν πέτραν, ὁ δὲ ἡμέτερος ἄρχων καὶ στρατηγὸς οὐδὲ χιλιάρχον ἀποβαλὼν ἢ λοχαγόν τινα, ἀλλ' οὐδὲ ὀπλίτην τῶν ἐκ καταλόγου, καθαρὰν καὶ ἄδακρυν περιποιήσατο τὴν νίκην.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Περὶ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἡ περὶ βασιλείας Section 24, line 11

Ταύτην δὲ τῇ ψυχῇ φασιν ἐμφύεσθαι καὶ αὐτὴν ἀποφαίνειν εὐδαίμονα καὶ βασιλικὴν καὶ ναὶ μὰ Δία πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν καὶ μεγαλόφρονα καὶ πλουσίαν γε ἀληθῶς, οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχουσιν χρυσίον, Οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐν τὸς ἔργε Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, ὅτε ἦν ὀρθὰ τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, οὐδὲ ἐσθῆτα πολυτελεῖ καὶ ψήφους Ἰνδικὰς καὶ γῆς πλέθρων μυριάδας πάνυ πολλάς, ἀλλὰ ὁ πάντων ἅμα τούτων καὶ κρεῖττον καὶ θεοφιλέστερον, ὃ καὶ ἐν ναυαγίαις ἔνεστι διασώσασθαι καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν δήμῳ καὶ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐπ' ἐρημίαις ἐν λησταῖς μέσοις καὶ ἀπὸ τυράννων βιαίων.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀγαθωτάτου Σαλουστίου παραμυθητικὸς εἰς ἑαυτόν (2003: 004) “L'empereur Julien. Oeuvres complètes,

6.15. ASTERIUS OF AMASEA

vol. 1.1”, Ed. Bidez, J. Paris: Les Belles Lettres, 1932. Section 5, line 57

Ταῦτα ἐννοοῦντες, τούτοις στρεφόμενοι τοῖς εἰδώλοις, τυχὸν οὐκ ὀνείρων νυκτερινῶν ἰνδάλμασι προσέ- ξομεν, οὐδὲ κενὰ καὶ μάταια προσβαλεῖ τῷ νῷ φαντάσματα πονηρῶς ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος κράσεως αἴσθησις διακει- μένη.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν (2003: 007) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.1”, Ed. Rochefort, G. Paris: Les Belles Lettres, 1963. Section 2, line 6

Εἰ δέ, ὥσπερ ἰππεῖς ἐν Θράκη καὶ Θετταλία, τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὅπλων ἐν Ἰνδία καὶ Κρήτῃ καὶ Καρία, τῇ φύσει τῆς χώρας ἀκολουθούντων οἶμαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, οὕτω τις ὑπολαμβάνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἐν οἷς ἕκαστα τιμᾶται, μάλιστα παρὰ τούτων αὐτὰ καὶ πρῶτον εὐρήσθαι.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Πρὸς Ἡράκλειον κυνικὸν περὶ τοῦ πῶς κυνιστέον καὶ εἰ πρέπει τῷ κυνὶ μύθους πλάττειν Section 16, line 9

Ἐπεὶ δὲ ἐδέδοκτο τῷ Διὶ κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνδοῦναι ἀρχὴν καταστάσεως ἐτέρας καὶ μεταβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ νομαδικοῦ βίου πρὸς τὸν ἡμε- ρώτατον, ἐξ Ἰνδῶν ὁ Διόνυσος αὐτοπτος ἐφαίνετο δαίμων, ἐπιφοιτῶν τὰς πόλεις, ἄγων μεθ’ ἑαυτοῦ στρατιὰν πολλὴν δαιμόνων τινὰ καὶ διδοὺς ἀνθρώποις κοινῇ μὲν ἅπασιν σύμβολον τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ τῆς ἡμερίδος φυτόν, ὅφ’ οὗ μοι δοκοῦσιν, ἐξημερωθέντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὸν βίον, Ἕλληνες τῆς ἐπωνυμίας αὐτὸ ταύτης ἀξιῶσαι, μητέρα δὲ αὐτοῦ προσεῖπεῖν τὴν Σεμέλην διὰ τὴν πρόρ- ρησιν, ἄλλως τε καὶ τοῦ θεοῦ τιμῶντος αὐτὴν ἅτε πρώτην ἱερόφαντιν τῆς ἔτι μελλούσης ἐπιφοιτήσεως.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares (2003: 010) “L’empereur Julien. Oeuvres complètes, vol. 2.2”, Ed. Lacombrade, C. Paris: Les Belles Lettres, 1964. Section 25, line 29

Ἐγὼ δὲ ἐν οὐδὲ ὅλοις ἐνιαυτοῖς δέκα πρὸς τούτοις καὶ Ἰνδῶν γέγονα κύριος.

Flavius Claudius Julianus Imperator Phil., Συμπόσιον ἢ Κρόνια sive Caesares Section 31, line 32

Ἀλλ’ ἡνίκα,» εἶπεν, «ἐν Ἰνδοῖς ἐτρώθης καὶ ὁ Πευκέστης ἔκειτο παρὰ σέ, σὺ δὲ ἐξήγου ψυχορραγῶν τῆς πόλεως, ἄρα ἦττων ἦσθα τοῦ τρώσαντος, ἢ καὶ ἐκείνον ἐνί- κας;

6.15 Asterius of Amasea

Saint Asterius of Amasea (c. 350 – c. 410 AD)[1] was made Bishop of Amasea between 380 and 390 AD, after having been a lawyer.[1][2] He

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

was born in Cappadocia and probably died in Amasea in modern Turkey, then in Pontus. Significant portions of his lively sermons survive, which are especially interesting from the point of view of art history, and social life in his day. Asterius, Bishop of Amasea is not to be confused with the Arian polemicist, Asterius the Sophist.[2]

Asterius of Amasea was the younger contemporary of Amphilochius of Iconium and the three great Cappadocian Fathers.[2] Little is known about his life, except that he was educated by a Scythian slave. Like Amphilochius, he had been a lawyer before becoming bishop between 380 and 390 AD, and he brought the skills of the professional rhetorician to his sermons.[3] Sixteen homilies and panegyrics on the martyrs still exist, showing familiarity with the classics, and containing an unusual concentration of details of everyday life in his time. One of them, Oration 4: *Adversus Kalendarum Festum* attacks the pagan customs and abuses of the New Years feast, denying everything that Libanius had said supporting it – see Lord of Misrule for extensive quotations. That sermon was preached on January 1, 400 AD, which provides the main evidence, with a reference in another to his great age, to the dating of his career.[4]

Texts

An English translation exists of five sermons by Asterius, which were published in 1904 in the US under the title "Ancient Sermons for Modern Times", and issued as a reprint in 2007. This is the main portion of his works to exist in English, and has been transcribed online.[2][12] Oration 11 has also been translated.[13]

Other sermons by Asterius of Amasea existed in the time of Photius, who referred to a further ten sermons not now known in *Bibliotheca codex 271*. [2] One of these lost sermons indicates that Asterius lived to a great age.[2]

Fourteen genuine sermons have been printed by Migne in the *Patrologia Graeca* 40, 155–480, with a Latin translation.[2] along with other sermons "by Asterius" that were written by Asterius the Sophist. Another two genuine sermons were discovered in manuscript at Mount Athos by M. Bauer. Those two were first printed by A. Bretz (TU 40.1, 1914). Eleven sermons have also been translated into German.[2] (From Wikipedia¹⁴)

Asterius *Scr. Eccl.*, *Homiliae* 1–14 (2060: 001) "Asterius of Amasea. Homilies i–xiv", Ed. Datema, C. Leiden: Brill, 1970. Homily 1, chapter 5, section 3, line 6

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Asterius_of_Amasia

6.16. STEPHANUS MED.

Αὔξουσα γὰρ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ περιεργότερον ἡ τρυφή ἤδη καὶ τῶν ἐξ Ἰνδικῆς ἁρωμάτων παρεγγέει τοῖς ὄψοις, καὶ μᾶλλον τῶν ἱατρῶν οἱ μυροπῶλαι τοῖς μαγείροις ὑπηρετοῦσιν.

6.16 Stephanus Med.

7th century? Don't confuse with Stephanus Phil. (also 7th c).

"" (From Wikipedia¹⁵)

Stephanus Med., Phil., Collyrium ophthalmicum (olim sub auctore Stephano Archiatro) (0724: 003) "Index lectionum in universitate litterarum Vratislaviensi per hiemem anni 1888–1889", Ed. Studemund, W. Breslau: Breslau University Press, 1889. Page 13, line 7

ἀκαίρως γὰρ οὐδὲν ὀνίνησιν· ἀλλὰ καὶ ὀδύνην μεγάλην ἐργάζεται τῷ διατείνειν τοὺς χιτῶνας· χρεῖα οὖν ἐν ἀπόροις εὐρεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πρῶτον μὲν τοῦ ὅλου σώματος πρόνοιαν ποιήσασθαι χρὴ ἥτοι δια (sic) φλεβοτομίας· ἢ καθάρσεως, ἢ δι' ἀμφοτέρων εἰ δέοι· εἴτα τῆς κεφαλῆς· μετὰ δὲ ταύτης πρόνοιαν καὶ τὴν πρόσφορον δίαιταν χρήσασθαι τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ· (manus recens in margine adscripsit: Comp, id est Compositio) ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τοιάδε· πομφόλυγος πεπλυμένης ☒ <β>· ἀμύλου καλῶς πεπλυμένου προσφάτου καὶ ἀποίου ☒ <ε>· καδμίας κεκαυμένης (inc. fol. 323) καὶ πεπλυμένης ☒ <δ>· μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☒ <γ>· ψιμμιθίου πεπλυμένου ☒ <α>· λίθου αἱματίτου ☒ <ζ>· ὀπίου ☒ <α> ☒· ρόδων χυλοῦ ☒ <γ>· λιβάνου ☒ <α> ☒· κρόκου ☒ τὸ ☒· ἀλόης Ἰνδικῆς· ὡσαύτως σμύρνης ☒ <α> ☒· σαρκοκόλλης πεπλυμένης ☒ <η>· σάχαρος πεφωγμένου ☒ <γ>· τραγακάνθης ☒ ι<β>· ἀποβραχείσης ἐν χυλῷ τήλεως· ἔστι δὲ ὁ μὲν πεπλυμένος πομφόλυξ (sic)· ξηραίνων ἀδήκτως· εἴπερ τι καὶ ἄλλως ἐστὶ· καὶ διὰ τοῦτο χρώμεθα αὐτῷ πρὸς τὰ λεπτὰ καὶ δριμύα ῥεύματα· ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἔλκη πρὸς τούτοις ὁ πομφόλυξ ἔχει βραχὺ τι καὶ στυπτικόν· ἡ δὲ ἀρίστη καδμία καυθεῖσα καὶ πλυθεῖσα ἀδηκτοτάτη γίνεται φάρμακον· ἔχει δὲ τι βραχὺ καὶ ῥυπτικόν ἐάν τε μετὰ τὴν καύσιν (sic)· ἐάν τε καὶ χωρὶς ταύτης πλυθῇ.

6.17 Joannes Philoponus

Jump to: navigation, search

John Philoponus (play /fɪˈlɒpənəs/; Ancient Greek: Ἰωάννης ὁ Φιλόπωνος; 490 – 570) also known as John the Grammarian or John of Alexandria, was a

15.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Christian and Aristotelian commentator and the author of a considerable number of philosophical treatises and theological works. A rigorous, sometimes polemical writer and an original thinker who was controversial in his own time, John Philoponus broke from the Aristotelian-Neoplatonic tradition, questioning methodology and eventually leading to empiricism in the natural sciences.

He was posthumously condemned as a heretic by the Orthodox Church in 680-81 because of what was perceived of as a tritheistic interpretation of the Trinity. (From Wikipedia¹⁶)

Joannes Philoponus Phil., In Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium (4015: 005) “Ioannis Philoponi in Aristotelis meteorologicorum librum primum commentarium”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1901; Commentaria in Aristotelem Graeca 14.1. Volume 14,1, page 17, line 33

λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροὶ φασιν, ἐκ Βαβυλῶνος ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα σοφοὶ σώματος ἑτέρου φασὶν εἶναι τὸν οὐρανόν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi (4015: 011) “Joannis Philoponi de opificio mundi libri vii”, Ed. Reichardt, W. Leipzig: Teubner, 1897. Page 89, line 14

– ἀλλ’ ἴστω ὡς οὐχ ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσιν οὔτε ἡμέρα ἐστὶν ἀπαράλλακτος, οὔτε νύξ· ἡ γὰρ παρ’ ἡμῖν τρίτη φέρε τῆς ἡμέρας ὥρα παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἕκτη τυ- χὸν οὔσα τυγχάνει, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρώτη φέρε, εἰ οὕτω τύχοι, καὶ ἄλλως παρ’ ἄλλοις· οὔτε γὰρ παρὰ πᾶσιν αἱ αὐταὶ εἰσιν ἀνατολαὶ καὶ δύ- σεις, ὡς ἐκ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε καὶ σελήνης ὑπάρχει δῆλον, οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν φαινομένων παρὰ πᾶσιν ὥραν.

Joannes Philoponus Phil., De opificio mundi Page 126, line 7

μεθόδῳ ληπτῇ τοῖς ἐθέλουσι τὰ περὶ αὐτοὺς τοὺς φωστήρας συμβαίνοντα προλέ- γοντες καὶ εἰς ἔργον ἐπ’ ὅψεσι πάντων δεικνύντες ἐκβαίνοντα, τὸν τε χρόνον καθ’ ὃν ἐκλείπειν ἄρχονται, τὸν τε μέσον καὶ τὸν ἔσχατον, ἐκ μέρους τε ποίου τῶν φωστήρων ἢ τοῦ φωτὸς αὐτῶν ἄρχεται κρύψις καὶ μέχρι τίνος πρόεισι, πόθεν τε ἀνακαθαίρεσθαι ἄρχονται καὶ ποῦ λήγουσι, καὶ διὰ τί μιᾶς οὔσης τῆς ἐκλείψεως μὴ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν ἐκάστῳ τόπῳ ἢ αὐτὴ γινομένη φαίνεται, ἀλλὰ παρ’ Ἰνδοῖς μὲν ἐνάτην ὥραν τυχόν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πέμπτην φέρε ἢ ἀπλῶς ἐλάττονα, τοῖς δὲ περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν τρίτην ἢ δευτέραν, εἰ οὕτως ἢ μέ- θοδος εὖροι, τοῖς δὲ ἐπὶ τὸ δυτικώτερον ἔτι πρώτην τυχόν ἢ ὑπὸ γῆν ἔτι τοῦ φωστήρος ὄντος, τῆς αἰτίας ἐκάστου τούτων τοῖς ἐθέλουσι μαθεῖν ληπτῆς οὔσης· οἱ οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δι’ ἐπιστήμης ἐγνωκότες καὶ αὐ- ταῖς ὅψεσι τοῖς φαινομένοις ἐπιστήσαντες, ὅταν ἐντύχωσιν τοῖς τοῦ καλοῦ Θεοδώρου ἢ τίνος τῶν κατ’

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Philoponus

6.17. JOANNES PHILOPONUS

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus (4015: 012) “Iohannis Philoponi de vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus”, Ed. Daly, L.W. Philadelphia: American Philosophical Society, 1983. Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ἰέρων>· τὸ κύριον παροξύνεται, <ιερῶν>· ὁ ἀνατεθημένος, ἡ μετοχή περισπᾶται. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio a, alphabetic letter iota, entry 4, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<ἰωνιά>· ὁ τόπος τῶν ἰων ὀξύνεται, <Ἰωνία>· †ἡ κακία† ἢ ἡ χώρα παροξύνεται. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio b, alphabetic letter iota, entry 9, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας παροξύνεται, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικὸν ὀξύνεται.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἰων>· τὸ κύριον, <ιῶν>· ὁ πορευόμενος, <ἰῶν>· ὁ ἰοῦ ἀνάμεστος. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio c, alphabetic letter iota, entry 6, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<ἰδε>· τὸ ῥῆμα τὸ προστακτικὸν τὸ σημαῖνον τὸ θεάσασθαι <ιδού>· τὸ ἐπίρρημα. <Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio d, alphabetic letter iota, entry 7, line 1

<Ἰνδος>· ὁ ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· τὸ ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ἰέρων>· κύριον, <ιερῶν>· τῶν πραγμάτων. <Ἰνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· ἐθνικόν.

Joannes Philoponus Phil., De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus Recensio e, alphabetic letter iota, entry 3, line 1

<Ἰνδος>· ποταμὸς Ἰνδίας, <Ἰνδός>· ἐθνικόν.

6.18 Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria

Date? “” (From Wikipedia¹⁷)

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria (0092: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Section 1, line 5

Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἀπὸ Γάγγου ποτα- μοῦ ἐκβολῆς, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἑωθινωτάτου, ἐπὶ τὸ δυτι- κώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν, τῆς Λυσι- τανίας δ’ ἐστὶν ἄκρον· τόδ’ ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν δυτικώτερον σταδίους πού τρισχιλίοις.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 19, line 10

Ταύτης δὲ ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία· αὕτη δὲ περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς οὐ σφόδρα πλατύνεται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάννυ· ὀλίγου γὰρ δεῖν συνάπτει τῇ Ἰνδικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 24, line 3

Τὴν δὲ λοιπὴν τὴν μέχρι τῶν Θινῶν ἡπειρον ἅπασαν, πλείστην οὖσαν καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν κατοι- κουμένην, Ἰνδοὶ κατανέμονται, ἀφορίζομένην πρὸς μὲν ἀνατο- λαῖς Σίναις, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Γεδρωσίᾳ, πρὸς δὲ ταῖς ἄρκτοις Παροπανισάδαις καὶ Ἀραχωσίᾳ, Σογδιανοῖς τε καὶ Σάκαις, Σκυθία τε καὶ τῇ Ση- ρικῇ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 25, line 2

Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἡπείρου ταύτης κατὰ μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος μεγίστη νῆσος, ἡ πάλαι μὲν Συμοῦνδα καλουμένη, νῦν δὲ Σαλική, ἐν ἣ φασὶ πάντα γίνεσθαι τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν τὴν βιωτικὴν, ἔχειν τε παντοῖα μέταλλα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν ἄνδρας μαλ- λοῖς γυναικείοις ἀναδεῖσθαι τὰς κεφαλὰς· κατὰ δὲ τὴν καθ’ ἡμᾶς θάλασσαν ἡ Κύπρος.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 26, line 13

Τῶν δὲ ἐν αὐ- ταῖς ἐθνῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης μεγίστη ἐστὶν Ἰσπανία τε καὶ Ἰτα- λία, Γερμανία τε καὶ Σαρματία, τῶν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἢ τε Ἀφρική καὶ ἡ Αἴγυπτος, καὶ τῶν Ἀσιανῶν παρὰ πάντα μὲν ἰδίως ἡ Ἰνδική, μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία Σηρική τε καὶ ἡ Εὐδαίμων.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 28, line 5

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ὁρῶν μέγιστα, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὃ τ’ Ἰμάϊος καὶ τὰ Ἡμῶδὰ καὶ τὰ Καυκάσια· ταῦτα δὲ καὶ τὰ Ῥίπαιά φασὶ παρὰ πάντα ὑψηλότατα εἶναι· μέγιστον δ’

17.

6.19. PHILOSTORGIUS

ὄρος καὶ ὁ Παροπάνισος καὶ ὁ Ταῦρος, τῶν τε κατὰ τὴν Ἰνδικὴν τὰ πλεῖστα· τῶν δὲ Λιβυκῶν ὑψηλότατα μὲν ὃ τε μέγας Ἄτλας καὶ τὸ τῶν Θεῶν ὄχημα, μεγάλα δὲ καὶ ἐπιμηκέστατα τὰ Αἰθιοπικά· ἀρξάμενα γὰρ ἀπὸ τῆς μεθορίας τῆς κατ' Αἴγυπτον κάτεισιν ἐπὶ μεσημβρίαν συνεκτεινόμενα τῇ τοῦ Νείλου πορείᾳ.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 29, line 3

Τῶν δὲ ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν μέγιστοι μὲν εἰσιν, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ πολλῶν ὄντων παρὰ πάντας ὃ τε Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδός· οὗτοι γὰρ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ προσλαμβάνοντες σχεδὸν πάντας τοὺς ἀξιολόγους, ὅσοι διαρρέουσι τὴν ὅλην Ἰνδικὴν (εἰσὶ δὲ καὶ ὅσοι πλεῖστοι), ἐκδιδύουσιν ἐπὶ τὴν πρὸς νότον θάλασσαν.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 34, line 3

Ταύτης δὲ τῆς θαλάσσης ὑπέρεκειται ἡ λοιπὴ ἢ παρὰ τὴν ἡπειρον· καὶ ἔστι μὲν αὐτῆς μέγιστον μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐν ᾧ χερρόνησοι καὶ κόλποι πάνυ μεγάλοι, ὃ τε Θηριώδης καὶ ὁ Μέγας καὶ ὁ Γαγγη- τικός.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 35, line 1

Τοῦ δὲ Ἰνδικοῦ πελάγους ἔχεται τὸ Καρμάνιον, προῖον ὡς ἐπὶ δύοσιν, τούτου δὲ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα, ὣν περὶ τὰς συμβολὰς καὶ τὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου στόμα κεῖται.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 43, line 1

Τῆς δὲ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος Βραχείας θαλάσσης, ἐπεὶ περ αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύοσιν ἐκτείνεται, τὸ ἀπὸ Ἑσινᾶ ἔμπορίου τῆς Βαρβαρίας ἢ τῶν Ῥαπτῶν τῆς μητρο- πόλεως ἐπὶ Κοττίαριν ποταμὸν τῶν Σινῶν σταδίων μυριάδες ε' καὶ β', μίλια δὲ ζ· πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Μεγάλου κόλπου ἐπὶ τὴν ἄγνωστον στά- δια [μυρία] τρισχίλια, ἥτοι μίλια ,αψ[λ]γ'.

Anonymi Geographiae Expositio Compendiaria, Geographiae expositio compendiaria Section 45, line 14

Τῶν δὲ λοιπῶν δύο κλιμάτων τὸ μὲν κατ' ἀνατολὰς Ἐῶν πέλαγος καὶ Ἰνδικὸς ὠκεανός, τὸ δὲ κατὰ τὴν δύσιν, ἀφ' οὗπερ ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα πληροῦται, Ἐσπέριος ὠκεανός, καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀτλαντικὸν πρὸς- αγορεύεται πέλαγος.

6.19 Philostorgius

Philostorgius (Greek: Φιλοστόργιος; 368 – ca. 439) was an Anomoean

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Church historian of the 4th and 5th centuries. Anomoeanism questioned the Trinitarian account of the relationship between God the Father and Christ and was considered a heresy by the Orthodox Church, which adopted the term "homoousia" in the Nicene Creed. Very little information about his life is available. He was born in Borissus, Cappadocia to Eulampia and Carterius,[1] and later lived in Constantinople.

He wrote a history of the Arian controversy titled History of the Church, of which only an epitome by Photius survives, as well as a treatise against Porphyry, which is lost.[2] (From Wikipedia¹⁸)

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) (2058: 001) "Philostorgius. Kirchengeschichte, 3rd edn.", Ed. Winkelmann, F. (post J. Bidez) Berlin: Akademie-Verlag, 1981; *Die griechischen christlichen Schriftsteller*. Book 2, fragment 6, line 1

Ὅτι τοὺς ἐνδοτάτω Ἰνδούς, ὅσοι Χριστὸν ἔμαθον τιμᾶν ἐκ τῆς Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου διδασκαλίας, τὸ ἑτεροοῦσιον πρεσβεύειν ὁ δυσσεβὴς φησι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 3

καὶ τὸν Θεόφιλον εἰσάγει τὸν Ἰνδὸν τὸ τοιοῦτον ἀσπαζόμενον φρόνημα, παραγενέσθαι τε εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν αὐτῶν ἐκδιηγείσθαι δόξαν.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 2, fragment 6, line 5

τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος τοῦτο Σάβας μὲν πάλαι ἀπὸ τῆς Σαβᾶ μητροπόλεως, τὰ νῦν δὲ Ὀμηρίτας καλεῖσθαι.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 18

Ταύτης τῆς πρεσβείας ἐν τοῖς πρώτοις ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 4, line 21

ὃς πάλαι μὲν, Κωνσταντίνου τοῦ πάλαι βασιλεύοντος, ἔτι τὴν ἡλικίαν νεώτατος, καθ' ὁμηρίαν πρὸς τῶν Διβηνῶν καλουμένων εἰς Ῥωμαίους ἐστάλη· Διβοῦς δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἡ νῆσος χώρα, τῶν Ἰνδῶν δὲ καὶ οὗτοι φέρουσι τὸ ἐπώνυμον.

Philostorgius Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 5, line 5

κάκειθεν εἰς τὴν ἄλλην ἀφίκετο Ἰνδικήν, καὶ πολλὰ τῶν παρ' αὐτοῖς οὐκ εὐαγῶς δρωμένων ἐπληρωθῶσατο.

18. <http://en.wikipedia.org/wiki/Philostorgius>

6.20. JOHN OF DAMASCUS

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 10, line 25

οὗτος, ὡς ἔστι συμβαλεῖν, ἐξορμῶν τοῦ Παραδείσου, πρὶν ἐπὶ τὸ οἰκούμενον φθάσαι καταδυόμενος, ἔπειτα τὴν Ἰνδικὴν θάλατταν ὑπελθὼν ἔτι καὶ κύκλῳ γε αὐτὴν περιελιχθεὶς, ὡς εἰκάσαι (τίς γὰρ ἀνθρώπων ἀκριβώσσει τοῦτο;

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 11, line 32

ὄν καὶ ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Κωνσταντίῳ ἀπεστάλκει.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 3, fragment 15, line 72

ταῦτα δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Κωνσταντίου ἦν καθ' οὓς καὶ ὁ Θεόφιλος ἐκ τῶν Ἰνδῶν ἐπανελθὼν διῆγεν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 4, fragment 1, line 9

συναπῇει δ' αὐτῷ καὶ Θεόφιλος ὁ Ἰνδός.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 8, fragment 2, line 18

πρὸς δὲ τὴν ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ Ἀντι-όχειαν μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐθελοντῆς ἀφικνεῖται Θεόφιλος ὁ Ἰνδός, ἐφ' ᾧ τὸν Εὐζώϊον μὲν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀναστῆσαι εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὰ ὑπὲρ Ἀετίου ἐγνωσμένα· εἰ δὲ μή, αὐτός γε καθηγήσεσθαι τοῦ ἐκεῖσε πλήθους ὅσον τὴν ἐκείνου γνώμην ἡσπάζετο.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 1, line 4

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὅτι τῷ Φιλοστοργίῳ ὁ ἔννατος λόγος Ἀετίου χειρῶν ὑπερφυῇ ἔργα Εὐνομίου τε καὶ Λεοντίου διαπλάττει· καὶ δὴ καὶ Κανδίδου καὶ Εὐαγρίου καὶ Ἀρριανοῦ καὶ Φλωρεντίου καὶ μάλιστα γε Θεοφίλου τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τινων ἄλλων οὓς ἡ αὐτὴ τῆς ἀσεβείας λύσσα θερμοτέρους ἐπεδείκνυ.

Philostorgius Scr. Eccl., Historia ecclesiastica (fragmenta ap. Photium) Book 9, fragment 18, line 7

τοῦ δὲ θάπτον τελειωθέντος, Ἰωάννην ἀντικαθιστῶσιν· καὶ σὺν αὐτῷ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως αὐτός τε Εὐνόμιος καὶ Ἀρριανὸς καὶ Εὐφρόνιος ἐπὶ τὴν Ἑῶαν ἀφικνοῦνται, ὡς ἐκεῖσε τὸν τε Ἰουλιανὸν ἐκ τῆς Κιλικίας ἄξοντες καὶ Θεόφιλον τὸν Ἰνδὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ καταληψόμενοι καὶ τὰ τῆς ἄλλης Ἑῶας καταστησόμενοι.

6.20 John of Damascus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Saint John of Damascus (Greek: Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός Iōannēs ho Damaskēnos; Latin: Iohannes Damascenus; also known as John Damascene, *Χρυσορροάς*/Chrysorrhoas, "streaming with gold"—i.e., "the golden speaker") (c. 645 or 676 – 4 December 749; Arabic: **يُحْيَى بْنُ كَلْبُكٍ الْبَلْبَكِيُّ** Yuhannā Al Demashqi) was a Syrian monk and priest. Born and raised in Damascus, he died at his monastery, Mar Saba, near Jerusalem.[1] (From Wikipedia¹⁹)

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei (2934: 004) "Die Schriften des Johannes von Damaskos, vol. 2", Ed. Kotter, B. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 12. Section 23, line 28

Ἐντεῦθεν αἱ δύο θάλασσαι αἱ τὴν Αἴγυπτον περιέχουσαι (μέση γὰρ αὕτη τῶν δύο κεῖται θαλασσῶν) συνέστησαν, διάφορα πελάγη καὶ ὄρη καὶ νήσους καὶ ἀγκῶνας καὶ λιμένας ἔχουσαι καὶ κόλπους διαφόρους περιέχουσαι αἰγιαλοὺς τε καὶ ἀκτὰς – αἰγιαλὸς μὲν γὰρ ὁ ψαμμώδης λέγεται, ἀκτὴ δὲ ἡ πετρώδης καὶ ἀγχιβαθὴς ἥτοι ἡ εὐθέως ἐν τῇ ἀρχῇ βάθος ἔχουσα – , ὁμοίως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνατολήν, ἣτις λέγεται Ἰνδική, καὶ ἡ βορεινή, ἣτις λέγεται Κασπία· καὶ αἱ λίμναι δὲ ἐντεῦθεν συνήχθησαν.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 23, line 38

Ὅνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν», τουτέστι Γάγγης ὁ Ἰνδικός.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 24

Ἀσίας ἡπείρου μεγάλης ἐπαρχίαι μὴ· κανόνες ιβ'· α' Βιθυνία Πόντου β' Ἀσία ἡ ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ς' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία η' Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ' Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἐτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους λθ' Σηρική μ' Ἀρεία μά' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδική ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μ'2' Ἰνδική ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νῆσος.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 25

ἰδίως, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ γ' Φρυγία μεγάλη δ' Λυκία ε' Γαλατία ς' Παφλαγονία ζ' Παμφυλία η' Καππαδοκία θ' Ἀρμενία μικρά ι' Κιλικία ια' Σαρματία ἡ ἐντὸς Ἀσίας ιβ' Κολχίς ιγ' Ἰβηρία ιδ' Ἀλβανία ιε' Ἀρμενία μεγάλη ις' Κύπρος νῆσος ιζ' Συρία κοίλη ιη' Συρία Φοινίκη ιθ' Συρία Παλαιστίνη κ' Ἀραβία Πετραία κα' Μεσοποταμία κβ' Ἀραβία ἔρημος κγ' Βαβυλωνία κδ' Ἀσσυρία κε' Σουσιανή κς' Μηδία κζ' Περσίς κη' Παρθία κθ'

19. http://en.wikipedia.org/wiki/John_of_Damascus

6.20. JOHN OF DAMASCUS

Καρμανία ἔρημος λ' Καρμανία ἑτέρα λα' Ἀραβία εὐδαίμων λβ' Ὑρκανία λγ' Μαργιανή λδ' Βακτριανή λε' Σογδιανή λς' Σακῶν λζ' Σκυθία ἡ ἐντὸς Ἰμάου ὄρους λη' Σκυθία ἡ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους λθ' Σηρική μ' Ἀρεία μα' Παροπανισάδαι μβ' Δραγγιανή μγ' Ἀραχωσία μδ' Γεδρωσία με' Ἰνδική ἡ ἐντὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μ'2' Ἰνδική ἡ ἐκτὸς Γάγγου τοῦ ποταμοῦ μζ' Σῖναι μη' Ταπροβάνη νήσος.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei Section 24b, line 31

Ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα· κατ' ἀπηλιώτην Βακτριανοί, κατ' εὖρον Ἰνδοί, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ Αἰθιοπία, κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ Σύρτιν Γεράμαντες, κατὰ λίβα Αἰθίοπες καὶ δυσμικοὶ Ὑπέρμαυροι, κατὰ ζέφυρον Στήλαι καὶ ἀρχαὶ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατὰ ἀργέστην Ἰβηρία ἡ νῦν Ἰσπανία, κατὰ δὲ θρασκίαν Κελτοὶ καὶ τὰ ὄμορα, κατὰ ἀπαρκτίαν οἱ ὑπὲρ Θράκην Σκύθαι, κατὰ βορρᾶν Πόντος Μαιώτις καὶ Σαρμάται, κατὰ καικίαν Κασπία θάλασσα καὶ Σάκες.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., De sacris jejuniis (2934: 021); MPG 95. Volume 95, page 73, line 33

Τὸ μέντοι ἅγιον Πάσχα τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδικτίωνος σὺν Θεῷ ἐπιτελοῦμεν· κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, μηνὸς Φαρμουθὶ εἰκάδι πέμπτη· κατὰ δὲ Ῥωμαίους, μηνὸς Ἀπριλλίου εἰκάδι, πρὸ δεκαδύο καλανδῶν Μαΐων· ἀρχόμενοι τῆς νηστείας τῶν ἑπτὰ ἐβδομάδων ἐξ αὐτῆς δευτέρας ἡμέρας, κατὰ μὲν Αἰγυπτίους, ὀγδόῃ τοῦ Φανεμῶθ μηνός· κατὰ δὲ Ῥωμαίους Μαρτίου τρίτη.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Epistula ad Theophilum imperatorem de sanctis et venerandis imaginibus [Sp.] (2934: 050); MPG 95. Volume 95, page 376, line 50

Καὶ μὲν δὴ τούτων πλείονα καὶ θρήνων ἄξια, «δι' ἃ ἦλθεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπειθείας,» ὥς ἀνωτέρω δεδήλωται, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρόδηλα γεγόνασιν· λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοὶ, καταποντισμοὶ, θάνατοι ἐξαίσιοι, πόλεμοι ἐμφύλιοι, ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἐμπρησμοὶ ἐκκλησιῶν, ἐρημώσεις χωρῶν καὶ πόλεων, αἰχμη-αλωσαὶ λαῶν ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν πορευόμενα, μέχρις Αἰθιοπῶν, καὶ Ἰνδῶν, καὶ εἰς Ἀνατολὰς γῆς δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι, νεάνιδες καὶ παρθέναι, πρεσβύτεροι μετὰ τῶν νεωτέρων· καὶ πᾶσα ἡλικία ἄρδην συντετέλεσται.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Commentarii in epistulas Pauli [Dub.] (2934: 053); MPG 95. Volume 95, page 681, line 31

Τουτέστι, τοσαῦται γλώσσαι, τοσαῦται φωναὶ, Σκυθῶν, Θρακῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μαύρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἑτέρων μυρίων ἐθνῶν.

Ioannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Sermo in annuntiationem Mariae [Sp.] (2934: 057); MPG 96. Volume 96, page 657, line 46

Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν φιλοχρίστων βασιλίδων λιθολαμπεῖς διὰ σὲ στεφάνους, καὶ χρυσομήτους ἀλουργίδας, ἀράχνης εὐτελέστερα ἐλογίσαντο, Χαῖρε, ὅτι πολλοὶ τῶν εὐγενῶν Ἰνδικούς διὰ σὲ καὶ χρυσταλλίζοντας λίθους περιεφρόνησαν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] (2934: 066) “[St. John Damascene]. Barlaam and Joasaph”, Ed. Woodward, G.R., Mattingly, H. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1983. Page 2, line t3

ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΙΣΤΟΡΙΑ ΨΥΧΩΦΕΛΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΔΟΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΙΘΙΟΠΩΝ ΧΩΡΑΣ, ΤΗΣ ΙΝΔ*ΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΟΛΙΝ ΜΕΤΕΝΕΧΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΝΔΡΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΡΕΤΟΥ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΑ· ΕΝ ΗΙ Ο ΒΙΟΣ ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΙ ΙΩΑΣΑΦ ΤΩΝ ΑΟΙΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 4, line 27

τούτῳ οὖν ἐγὼ στοιχῶν τῷ κανόνι, ἄλλως δὲ καὶ τὸν ἐπηρτημένον τῷ δούλῳ κίνδυνον ὑφορώμενος, ὅς, λαβὼν παρὰ τοῦ δεσπό- του τὸ τάλαντον, εἰς γῆν ἐκείνο κα- τώρυξε καὶ τὸ δοθὲν πρὸς ἐργασίαν ἔκρυψεν ἀπραγμάτευτον, ἐξήγησιν ψυχωφελῇ ἕως ἐμοῦ καταντήσασαν οὐ- δαμῶς σιωπήσομαι· ἥνπερ μοι ἀφηγήσαντο ἄνδρες εὐ- λαβεῖς τῆς ἐνδοτέρας τῶν Αἰθιοπῶν χώρας, οὐστinas Ἰνδοὺς οἶδεν ὁ λόγος καλεῖν, ἐξ ὑπομνη- μάτων ταύτην ἀψευδῶν μεταφράσαντες, ἔχει δὲ οὕτως.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 6, line 1

Ἰ Ἡ τῶν Ἰνδῶν λεγομένη χώρα πόρρω μὲν διά- κεῖται τῆς Αἰγύπτου, μεγάλη οὖσα καὶ πολυ- ἄνθρωπος· περικλύζεται δὲ θαλάσσαις καὶ ναυσι- πόροις πελάγεσι τῷ κατ’ Αἴγυπτον μέρει· ἐκ δὲ τῆς ἡπείρου προσεγγίζει τοῖς ὀρίοις Περσίδος, ἥτις πάλαι μὲν τῷ τῆς εἰδωλομανίας ἐμελαίνετο ζόφῳ, εἰς ἄκρον ἐκβεβαρβαρωμένη καὶ ταῖς ἀθέ- σμοις ἐκδεδιγμένη τῶν πράξεων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 7

ἔθνη φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας καθη- μένους, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἐντεῦθεν τοὺς μὲν αὐτῶν τὰς ἐώας λήξεις, τοὺς δὲ τὰς ἐσπερίους λαχόντας περιέρχεσθαι, βόρειά τε καὶ νότια διαθέειν κλίματα, τὸ προστεταγμένον αὐτοῖς πληροῦντας, διάγγελμα τότε καὶ ὁ ἱερώ- τatos Θωμᾶς, εἷς ὑπάρχων τῆς δωδεκαρίθμου φάλαγγος τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐξεπέμπετο, κηρύττων αὐτοῖς τὸ σω- τήριον κήρυγμα.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 8, line 22

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἤρξατο μοναστήρια συνίστασθαι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἀθροίζεσθαι πλήθη, καὶ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς καὶ ἀγγελομιμήτου διαγωγῆς ἡ φήμη τὰ πέρατα διελάμβανε τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰς Ἰνδοὺς ἦκε, πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον καὶ τούτους διηγείρεν, ὡς πολλοὺς αὐτῶν, πάντα καταλιπόντας, καταλαβεῖν τὰς ἐρήμους καὶ ἐν σώματι θνητῷ τὴν πολιτείαν ἀνειληφέναι τῶν ἀσωμάτων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 14, line 4

6.21. *CHRONICON PASCHALE*

Π Τῆς τοιαύτης οὖν σκοτομήνης τὴν τῶν Ἰνδῶν καταλαβούσης, καὶ τῶν μὲν πιστῶν πάντοθεν ἐλαυνομένων, τῶν δὲ τῆς ἀσεβείας ὑπασπιστῶν κρατυνομένων, αἵμασί τε καὶ κνίσαις τῶν θυσιῶν καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ἀέρος μολυνομένου, εἰς τῶν τοῦ βασιλέως, ἀρχισατράπης τὴν ἀξίαν, ψυχῆς παραστήματι, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ πᾶσιν ἄλλοις, οἷς ὥρα σώματος καὶ γενναιότης ψυχῆς ἀνδρείας χαρακτηρίζεσθαι πέφυκε, τῶν ἄλλων ἐτύγχανε διαφέρων.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 62, line 13

καί, ἀμείψας τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα, ἱμάτιά τε κοσμικὰ ἀμφιασάμενος, καὶ νηὸς ἐπιβάς, ἀφίκετο εἰς τὰ τῶν Ἰνδῶν βασίλεια, καὶ ἐμποδὺς προσωπεῖον, τὴν πόλιν καταλαμβάνει, ἔνθα δὴ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τὸ παλάτιον εἶχε.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 388, line 4

ὥσαύτως δὲ καὶ τοὺς μύστας καὶ νεωκόρους τῶν εἰδώλων καὶ σοφοὺς τῶν Χαλδαίων καὶ Ἰνδῶν, τοὺς κατὰ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀρχὴν ὄντας, συνεκαλέσατο, καὶ τινὰς οἰωνοσκόπους καὶ γόητας καὶ μάντεις, ὅπως ἂν Χριστιανῶν περιγένοιτο.

Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Vita Barlaam et Joasaph [Sp.] Page 606, line 22

Προστάγματι δέ τινος φοβερωτάτου κατ' ὄναρ κραταιῶς ἐπισκῆπτοντος πεισθεὶς, ὁ τοῦτον κηδεύσας ἀναχωρητὴς τὰ βασίλεια καταλαμβάνει Ἰνδῶν, καὶ τῷ βασιλεῖ Βαραχία προσελθὼν πάντα αὐτῷ δῆλα τὰ περὶ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου τίθησιν Ἰωάσαφ.

6.21 *Chronicon Paschale*

Jump to: navigation, search

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also Chronicum Alexandrinum or Constantinopolitanum, or Fasti Siculi) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius. (From Wikipedia²⁰)

Chronicon Paschale, Chronicon paschale (2371: 001) “Chronicon paschale, vol. 1”, Ed. Dindorf, L.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 48, line 14

αἱ δὲ χώραι αὐτῶν εἰσι κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνίτις, Μηδία, Ἀδριακή, ἀφ’ ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζονίς, Ἰταλία, Ἀρμενία μικρά τε καὶ μεγάλη, Θουσκηνή, Καππαδοκία, Λυσι- τανία, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς, Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βο- σπορηνή, Μαιῶτις, Δέρρις, Σαρματίς, Ταυριαννίς, Βασταρ- νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα- λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελοπόννη- σος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 49, line 14

Οὗτος Μεσραεῖμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη οἰκήσας οἰκίτωρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος λέγει Ἄσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 52, line 13

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστι ταῦ- τα· Αἴγυπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιό- πων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, Θηβαίς, Λι- βύη ἡ παρε- κτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρίς καὶ τὰ περὶ αὐ- τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαίους, Λιβύη ἑτέρα ἡ ἀπὸ Λέπτεως παρεκτείνουσα μέ- χρις Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 53, line 18

Εἴτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 54, line 21

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 13

πάν- των δὲ τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ῥινοκορούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυ- θρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενοίτην τῆς Ἰνδικῆς.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 55, line 18

Ταῦτα δὲ εἰσιν τὰ ἐξ αὐτοῦ γενόμενα ἔθνη· α’ Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β’ Πέρσαι, γ’ Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ’ Αἰλυμαῖοι, ε’ Χαλδαῖοι, ς’ Ἀραμοσσυνοί, ζ’ Ἀραβες οἱ δεύτε- ροι, η’ Μῆδοι, θ’ Ὑρκανοί, ι’ Μακαρδοί, ια’ Κοσσαῖοι, ιβ’ Σκύθαι, ιγ’ Σα- λαθιαῖοι, ιδ’

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

6.21. CHRONICON PASCHALE

Γυμνοσοφισταί, ιε΄ Παίονες, ι2΄ Ἴνδοι πρῶτοι, ιζ΄ Πάρθοι, ιη΄ Ἀραβες ἀρχαῖοι, ιθ΄ Καρμήλιοι, κ΄ Βακτριανοί, κα΄ Ἀρρίανοί, κβ΄ Ἴνδοι δεύτεροι, κγ΄ Γερμανοί, κδ΄ Κεδρούσιοι, κε΄ Γασφηνοί, κς΄ Ἑρμαῖοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 2

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 4

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν Σὴμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆ-κος μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκοροῦρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περ-σίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 9

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σήμ, πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α΄ Περσίς, β΄ Βακτριανή, γ΄ Ὑρκανία, δ΄ Βαβυλωνία, ε΄ Κορδυαία, ς΄ Ἀσσυρία, ζ΄ Μεσοποταμία, η΄ Ἰνδική, [ς΄ Ἐλυμαῖς, ζ΄ Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ΄ Ἀραβία ἡ εὐδαί-μων;

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 56, line 19

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλὲγ καὶ Ἰεκτάν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιίᾳ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, ἐστὶν ταῦτα· α΄ Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β΄ Ἀσσύριοι, γ΄ Χαλδαῖοι, δ΄ Μῆδοι, ε΄ Πέρσαι, ς΄ Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες δεύτεροι, ζ΄ Μαδιναῖοι, η΄ Μαδιναῖοι δεύτεροι, θ΄ Ταῖανοί, ι΄ Ἀλαμοσυννοί, ια΄ Σαρακηνοί, ιβ΄ Μάγοι, ιγ΄ Κάσπιοι, ιδ΄ Ἀλβανοί, ιε΄ Ἴνδοι πρῶτοι, Ἴνδοι δεύτεροι, ις΄ Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰ-θίοπες δεύτεροι, ιζ΄ Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη΄ Λίβυες πρῶ-τοι, Λίβυες δεύτεροι, ιθ΄ Χετταῖοι, κ΄ Χαναναῖοι, κα΄ Φε-ρεζαῖοι, κβ΄ Εὐαῖοι, κγ΄ Ἀμορραῖοι, κδ΄ Γεργεσαῖοι, κε΄ Ἰεβουσαῖοι, κς΄ Ἰδουμαῖοι, κζ΄ Σαρμάται, κη΄ Φοίνικες, καθ΄ Σύροι, λ΄ Κίλικες, λα΄ Καππάδοκες, λβ΄ Ἀρμένιοι, λγ΄ Ἰβηρες, λδ΄ Βεβρανοί, λε΄ Σκύθες, λς΄ Κόλχοι, λζ΄ Σάννιοι, λη΄ Βοσποριανοί, λθ΄ Ἀσιανοί, μ΄ Ἰσαυροί, μα΄ Λυκάονες, μβ΄ Πισίδαι, μγ΄ Γαλάται, μδ΄ Παφλαγόνες, με΄ Φρύγες, μς΄ Ἕλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ΄ Θετταλοί, μη΄ Μακεδόνες, μθ΄ Θραῖκες, ν΄ Μυσοί, να΄ Βέσσοι,

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 61, line 17

ποτα-μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ΄· α΄ Ἰνδὸς ὁ καὶ Φεισών, β΄ Νεῖλος ὁ καὶ Γήων, γ΄ Τίγρις, δ΄ Εὐφράτης, ε΄ Ἰορδάνης, ς΄ Κηφινσός, ζ΄ Τάναῖς, η΄ Ἰσμηνός, θ΄ Ἑρύμανθος, ι΄ Ἄλυσ, ια΄ Ἀσωπός, ιβ΄ Θερμωδών, ιγ΄ Ἑρασινός, ιδ΄ Ρεῖος, ιε΄ Ἀλφειός, ις΄ Βορυσθένης, ιζ΄ Ταῦρος, ιη΄ Εὐρώτας, ιθ΄ Μαίανδρος, κ΄ Εἶρμος, κα΄ Ἄξιος, κβ΄ Πύραμος, κγ΄ Βοῖος, κδ΄ Ἐβρος, κε΄ Σαγάριος, κς΄ Ἀχελῷος, κζ΄ Πηνειός, κη΄ Εὐήνος, καθ΄ Σπερχειός, λ΄ Κάϋστρος, λα΄ Σιμόεις, λβ΄ Σκάμανδρος, λγ΄ Στρυμών, λδ΄ Παρθένιος, λε΄ Ἰστρος, λς΄ Βαῖτις, λζ΄ Ῥῆνος, λη΄ Ῥοδανός, λθ΄

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 64, line 11

Περὶ ἀστρονομίας

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους – τοῦ Ἀρφα- ξὰδ ἀνὴρ τις Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἀν- δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Chronicon Paschale, Chronicon paschale Page 268, line 8

ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Κα- ρίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ Σακῶν καὶ Σκυθῶν.

6.22 Choricus of Gaza

Choricus, of Gaza (Greek: *Χορίκιος*), Greek sophist and rhetorician, flourished in the time of Anastasius I (AD 491-518).

He was the pupil of Procopius of Gaza, who must be distinguished from Procopius of Caesarea, the historian. A number of his declamations and descriptive treatises have been preserved. The declamations, which are in many cases accompanied by explanatory commentaries, chiefly consist of panegyrics, funeral orations and the stock themes of the rhetorical schools. The wedding speeches, wishing prosperity to the bride and bridegroom, strike out a new line.

Choricus was also the author of descriptions of works of art after the manner of Philostratus. The moral maxims, which were a constant feature of his writings, were largely drawn upon by Macanus Chrysocephalus, metropolitan of Philadelphia (middle of the 14th century), in his *Rodonia* (rose-garden), a voluminous collection of ethical sayings.

The style of Choricus is praised by Photius as pure and elegant, but he is censured for lack of naturalness. A special feature of his style is the persistent avoidance of hiatus, peculiar to what is called the school of Gaza. (From Wikipedia²¹)

Choricus Rhet., Soph., Opera (4094: 001) “Choricii Gazaei opera”, Ed. Foerster, R., Richtsteig, E. Leipzig: Teubner, 1929. Oration-declamation-dialexis 3, section 2, paragraph 67, line 3

σκοπεῖτε γάρ· νῆσός ἐστιν ὄνομα μὲν Ἰοτάβη, τὸ δὲ ἔργον αὐτῆς ὑποδοχὴ φορ- τίων τῶν Ἰνδικῶν, ὧν μέγας φόρος τὰ τέλη.

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Choricus>

6.23. EUTECNIUS

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 1, paragraph 6, line 5

οὕτω γὰρ Ἀχιλλέα τε μᾶλλον κοσμήσει καὶ σφαλερωτέραν ἀπο- δείξει τὴν Τροίαν τοῦ σώζειν εἰωθότος ἀνηρημένου μηδὲ τῶν ἀρτίως ἐλθόντων τῇ Τροίᾳ συμμάχων Αἰθιόπων, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων εἰς ἐπικουρίαν ἀποχρῆν δεικνυμένων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 10, section 2, paragraph 24, line 1

Πρὸς τούτῳ μοι καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας λέγε· τὸ γὰρ αὐτό μοι κατὰ πάντων εἰπεῖν ὑπάρξει δικαίως, εἴπερ καὶ Αἰθίοπες καὶ Ἰνδοὶ πάρευσιν ἐγνωκότες, ὥς ἦν Ἐκτωρ ἡμῖν εὖ μάλα συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου καὶ δύναμιν ἡσκημένος ἀξίαν θαυμάσαι δεινὸς μὲν ἀθυμοῦντα στρατὸν ἀγαθῶν ἐλπίδων πληρῶσαι, εὖ δὲ παρασχὼν καὶ ταῖς ὀλκάσιν αὐταῖς φλόγα προσάγειν.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 1, paragraph 6, line 4

ἀλλὰ περιττὸς ὁ Φθιώτης τῇ Τροίᾳ δειχθήσεται συλλαμ- βανόντων αὐτῇ τῶν Ὀλυμπίων τῷ περὶ τὴν Ἐκτορος ἀτιμίαν ἐλέφ καὶ πολλῆς ἄρτι παραγενομένης ἐπικουρίας Αἰθιόπων, Ἰνδῶν, Ἀμαζόνων.

Choricius Rhet., Soph., Opera Oration-declamation-dialexis 12, section 2, paragraph 28, line 1

Εἶεν· τὴν δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τῶν Αἰθιόπων προσθήκην ποῦ χοροῦ τάξομεν;

6.23 Eutecnius

(Εὐτέκνιος; Eutéknios). The famous Cod. Vindobonensis med. gr. 1 (late 5th cent. AD) with the herbal of Pedanius Dioscorides also contains prose paraphrases on Nicander's Thēriaká and Alexiphármaka [4; 2; 5]. A remark in a manuscript attributes them to a 'rhetor' (σοφιστής; sophistés) by the name of E., who is to be dated sometime between the 3rd and 5th cents. AD [3. 34-37]; without any solid proof, the following anonymous paraphrases are also attributed to the same E.: ... (From Brill's New Pauly²²)

22. <http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/eutecnius-e407140?s.num=0>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Eutecnius Soph., *Paraphrasis in Nicandri theriaca* (0752: 001) “Eutecnii paraphrasis in Nicandri theriaca”, Ed. Gualandri, I. Milan: Istituto Editoriale Cisalpino, 1968. Page 67, line 15

<Καὶ> μὴν καὶ ἡ Ἰνδῶν ὁπόσα γῆ καὶ ὁ Χοάσπης ποταμὸς ἀρώματα φέρει σὺν ταύταις μίγνυε, καὶ πιστακίων ἀκρέμονας (ταῖς σμικραῖς ἀμυγδάλαις ὁ τῶν πιστακίων πως παρέοικε καρπός)· καυκαλίδες τε καὶ μύρτα καὶ ἄρμινθος ἢ βοτάνη καὶ μάραθον χλωρόν· ἔτι μὲν τοῖσδε παρέστω σοι καὶ ἐρύσιμος βοτάνη καὶ τῶν ἀγρίων ἐρεβίνθων ὁ καρπὸς βαλλέσθω σὺν αὐτοῖς τοῖς κλάδοις (ὁδμὴν δὲ βαρεῖαν ὁ ἄγριος οὗτος ἐρεβίνθος ἔχει, καὶ ἐστὶν ἐπαχθής) σισύμβριόν τε δὴ καὶ τοῦτο ἐπειδὴν ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ἄνθους γένηται· ὠφελιμότατον γὰρ τοῖς

Eutecnius Soph., *Paraphrasis in Oppiani cynegetica* (fort. auctore Eutecnio) (0752: 003) “Die Paraphrase des Euteknios zu Oppians Kynēgetika”, Ed. Tüselmann, O. Berlin: Weidmann, 1900; *Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F. 4.1*. Page 25, line 4

Ἄλλ’ ἔμαθον οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐταιρείας τὸ ἀσύμφορον καὶ πικρῶς τῆς συνηθείας ἀπώναντο, ἀντὶ φίλων καὶ συνήθων ἀλλήλοις καταστάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι· κυνηγῶν γὰρ ἐπιφροσύναις καὶ μηχανήμασι δόρκοι τε περδίκων ψευδέσιν ἐάλωσαν ἀπατηθέντες ἰνδάλασι καὶ δόρκων ἔμπαλιν πέρδικες.

Eutecnius Soph., *Paraphrasis in Oppiani cynegetica* (fort. auctore Eutecnio) Page 39, line 26

Οὐδὲ Γάγγη τῷ παρ’ Ἰνδοῖς ποταμῷ τοσοῦτον βρύχημα, ὃς ἐξ ἀποτόμων καταρρέων πετρῶν ἐστὶ μὲν <καὶ> καθ’ ἑαυτὸν πολὺς, μείζων δὲ γίνεται ποταμῶν ἐπιμιγνυμένων ἄλλων καὶ συνεισβαλ- λόντων ἐκείνῳ τὰ ρεύματα, ὑφ’ ὧν εἰς τὸ μετέωρον κυρτούμενος πλάτει μὲν καὶ μεγέθει χώρας καλύπτει τὰς παραιγιαλίτιδας· οὕτως ὁ θῆρ ἐπιβρέμεται τῷ φοβερῷ τοῦ βρυχήματος, καὶ ἀπὸ τῶν ὁρέων ἦχον προκαλούμενος ὤρμηται κατὰ τῶν ἀνδρῶν σαρκῶν ἀνθρωπείων ἐμφορηθῆναι διψῶν· οἱ δὲ ὑπομένουσι τὴν ὁρμὴν ἐστῶτες ἀμε- ταστρεφεῖς καὶ ἀτίνακτοι.

6.24 Mantissa Proverbiorum

Mantissa Proverbiorum, *Mantissa proverbiorum* (0200: 001) “Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2”, Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 2, section 11, line 3 ὁ δὲ ποηφάγος ζῷόν ἐστιν ἐν Ἰνδοῖς.

6.25 Marcian of Heraclea

6.25. MARCIAN OF HERACLEA

Marcian of Heraclea (Marcianus Heracleensis) was a minor Greek geographer of Late Antiquity (fl. ca. 4th century). His surviving works are:

Periplus maris externi, ed. Müller (1855), 515-562. Menippi periplus maris interni (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 563-572. Artemidori geographia (epitome Marciani), ed. Müller (1855), 574-576. (From Wikipedia²³)

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri (4003: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Book 1, section A, line 6

Τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 8

Τῶν ἀριστερῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 16

Γεδρωσίας περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων καὶ νήσων περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section A, line 20

Τοῦ Γαγγητικοῦ κόλπου περίπλους. Ἰνδικῆς τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κόλπων περίπλους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 1, line 27

τάτου Πτολομαίου ἔκ τε τῆς Πρωταγόρου τῶν σταδίων ἀναμετρήσεως, ἦν τοῖς οἰκείοις τῆς γεωγραφίας βιβλίοις προστέθεικεν, ἔτι μὴν καὶ ἐτέρων πλείστων ἀρχαίων ἀνδρῶν, τὸν περίπλουν ἀναγράψαι προειλόμεθα ἐν βιβλίοις δυσὶ, τὸν μὲν ἑῶν καὶ μεσημβρινὸν ὠκεανὸν ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ, τὸν δ' ἐσπέριον καὶ τὸν ἀρκτῶν ἐν τῷ δευτέρῳ, ἅμα ταῖς ἐν αὐτοῖς κειμέναις μεγίσταις νήσοις, τῇ τε Ταπροβάνῃ καλουμένῃ, τῇ Παλαισιμούνδου λεγομένῃ πρότερον, καὶ ταῖς Πρεττανικαῖς ἀμφοτέραις νήσοις· ὧν τὴν μὲν πρώτην κατὰ [τὸ] μεσαίτατον τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους κεῖσθαι συνέστηκε, τὰς δ' ἐτέρας δύο ἐν τῷ ἀρκτῶν ὠκεανῷ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 6, line 4

Τῶν δὲ τριῶν θαλασσῶν τῷ μεγέθει τυγχάνει πρώτη μὲν ἡ κατὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος· δευτέρα δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ μεταξὺ Λιβύης καὶ Εὐρώπης, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ Γαδείρων ἥτοι τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ, διήκουσα δὲ μέχρι τῆς Ἀσίας· τρίτη δὲ ἡ Ὑρκανία.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 6, line 10

Μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης, τὸ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἀναμετρεῖται σταδίων Μ ζ', ἡφμε· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῶν, τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἀνατο-

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Marcianus_Heracleensis

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

λικωτάτου ποταμοῦ, ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν Ἰερὸν ἄκρον, τῆς δὲ Ἰβηρίας ἐστὶ τῶν Λυσιτανῶν ἔθνους.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 10, line 4

Τῶν μὲν οὖν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν, τουτ- ἐστὶ τῆς τε Ἀραβίας τῆς Εὐδαίμονος καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μετ' ἐκείνην τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς ἄχρι τοῦ Σινῶν (τοῦ) ἔθνους καὶ τοῦ πέρατος τῆς ἐγνωσμένης γῆς τὸν ἀκρι- βέστατον ποιησόμεθα περίπλουν καὶ τὴν τῶν σταδίων ἀναμέτρησιν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 10, line 18

Τούτων μὲν γὰρ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιδρομή ἐστὶν ἃ τῆς ἀναμετρήσεως πεποιή- μεθα σαφῆ, μιᾶς ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ἥνπερ ἔχει πρὸς τὰς ἀντιπέρα τῆς Ἀσίας χώρας, τουτέστι τῶν τε Ἀρά- βων καὶ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν· τῶν δὲ ἀρι- στερῶν μερῶν μετὰ τῆς προειρημένης ἐπαγγελίας τὸν περίπλουν σπουδῇ ἐποιήσαμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 11T, line 2

ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣ- ΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 12, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἡρέμα πῶς μετὰ τὸν κόλπον κατὰ τὸ ἀκρω- τήριον στενουμένην, ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἀναπεπτα- μένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀναχέομενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 12, line 12

ἀναπεπταμένον ἐπὶ πολὺ καὶ τῷ μὲν μήκει διῆκον πρὸς τὴν ἕω καὶ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπὶ τέλει τῆς οἰκουμένης τυγχάνει κείμε- νον κατὰ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἄγνωστον γῆν, τῷ δὲ πλάτει πρὸς μεσημβρίαν ἀνα- χεόμενον ἐπὶ πλεῖστον, μέχρι τῆς ἐτέρας ἀγνώστου γῆς τῆς κατὰ τὴν μεσημ- βρίαν ὑπαρχούσης, καθ' ἣν καὶ ἡ Πρασώδης καλου- μένη διατείνει θάλασσα παρ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν ἄγνωστον γῆν μέχρι τῆς ἕω, τοῦ μὲν Ἰνδικοῦ πελάγους ὑπάρχουσα, ταύ- την δὲ διὰ τὴν χροιάν λαχοῦσα τὴν προσηγορίαν.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 14, line 3

Καὶ ἡ μὲν ὅλη θέσις καὶ περιγραφή τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θα- λάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τοῦ πρὸς τὴν μεσημ- βρίαν ἀποκλίνοντος, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτω πῶς ἔχει· [Λείπει τὰ κατὰ μέρος.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 15T, line 2

6.25. MARCIAN OF HERACLEA

ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΑΡΑΒΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑ-
ΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 15, line 15

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μέρει τῆς θα- λάσσης καὶ τὸ τῶν Ὀμηριτῶν ἔθνος τυγχάνει τῆς
τῶν Ἀράβων ὑπάρχον γῆς, μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰνδικοῦ διῆκον πελάγους.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 15, line 17

Μετὰ δὲ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐξῆς ἐστὶ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 3

Ἐκπλεύσαντι δὲ τὸν κόλπον καὶ πρὸς τὴν ἕω τὸν πλοῦν ποιουμένῳ ἀριστεράν τε
ὁμοίως τὴν ἡπειρον ἔχοντι, ἐκδέχεται πάλιν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ᾧ τὸ λει- πόμενον
τῆς Καρμανίας ἔθνος παροικεῖ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 6

Καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Γεδρωσίας ἔθνος κείμενον τυγχάνει· ἐξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἡ
Ἰνδικὴ ἢ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ κει- μένη, ἥς κατὰ τὸ μεσαίτατον τῆς ἡπίρου νῆσος
κατ- αντικρὺ κεῖται μεγίστη Ταπροβάνη καλουμένη.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 9

Μετὰ δὲ ταύτην ἡ ἑτέρα ἐστὶν Ἰνδικὴ ἢ ἐκτὸς Γάγγου ποτα- μοῦ, ὅρου τυγχάνοντος
ἐκατέρων τῶν Ἰνδικῶν γαιῶν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 16, line 11

Ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ ἢ Χρυσῇ καλουμένη χερσόνησός ἐστι· μεθ' ἣν ὁ
καλούμενος Μέγας κόλπος· οὗ κατὰ τὸ μεσαίτατον οἱ ὅροι τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδι-
κῆς καὶ τῶν Σινῶν εἰσιν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 17, line 4

Καὶ ἡ μὲν ὅλη τῶν τόπων θέσις καὶ περιγραφή τῶν ἀριστερῶν τῆς Ἀσίας μερῶν,
τοῦ τε Ἀραβίου κόλ- που καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ προσέτιγε τοῦ Περσικοῦ
κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντός, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ δὲ κατὰ μέρος
οὕτω πως ἔχει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 17, line 6

Ἡ Εὐδαίμων Ἀραβία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς πλευραῖς τῆς τε Πετραίας
Ἀραβίας καὶ ἔτι τῆς Ἐρήμου Ἀραβίας καὶ τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ Περ- σικοῦ κόλπου μέχρι
τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ, [ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μέρει τε τοῦ Περσικοῦ κόλ-
που] καὶ μέρει τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, [ἀπὸ
δὲ δύσεως τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ].

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 17, line 10

Προπέ- πτωκε πρὸς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ τὸ Ἰνδικὸν
πέλαγος ἐπὶ πλείστον, καὶ ὥσπερ χερ- σόνησος μεγίστη πλατυτάτῳ ἰσθμῷ προσεχο-
μένη πε- ριρρεῖται τῇ θαλάσσει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 18, line 16

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

<Χαδραμωτῖται>, ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες ποταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 18, line 19

<Ἀσκίται>, ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκιανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ αὐτοῦ· »Παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν· ἔτι μὴν καὶ Ἀσκιτῶν ἕτερον ἔθνος [ἐπὶ ἀσκῶν πλέον]».

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 26, line 2

Ἡ Καρμανία μέρει μὲν τινι κατὰ τὸν Περσικὸν κέῖται κόλπον, μέρει δὲ παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος [τὸ] μετὰ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 26, line 10

Περιορίζεται δὲ ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ ἐρήμῳ Καρμανία, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ προρηθείσῃ Περσίδι καὶ τῷ προειρημένῳ Βαγράδα ποταμῷ καὶ ἔτι τῷ λειπομένῳ μέρει τοῦ Περσικοῦ κόλπου, (διὰ τὸ πρὸς δύσιν ὄραν αὐτὸν) καλουμένῳ Καρμανικῷ· ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Γεδρωσίᾳ τῷ ἔθνει παρὰ τὰ Παρσικὰ ὄρη· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μετὰ τὰ στενὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 28, line 2

Μετὰ δὲ τὴν Κάρπελλαν ἄκραν] ἐκδέχεται τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενον· ὃ τὸ λειπόμενον μέρος τῆς Καρμανίας παρήκει μέχρι Μουσαρναίων γῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 30, line 7

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ Καρπέλλης ἀκρωτηρίου μέχρι Μουσάρνων πόλεως τοῦ περιπλου τῆς Καρμανίας τῆς παρὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος στάδιοι ,εἰν'.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 31, line 4

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ Δραγγιανῇ καὶ τῇ Ἀραχωσίᾳ, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ προειρημένῃ Καρμανίᾳ μέχρι θαλάσσης, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ τῆς Ἰνδικῆς μέρει τῷ παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τοῦ πρὸς τῇ μνημονευθείσῃ Ἀραχωσίᾳ ὀρίου, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 32, line 12

Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Παταληνὴ χώρα, ἥς τὸ πλεῖστον ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τοῖς στόμασιν ἐμπεριεῖληφε· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν μητρόπολιν καλουμένην Πάταλα μετὰ τὸ γ' στόμα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ὥσπερ νῆσον κεῖσθαι συμβέβηκε, καὶ ἑτέρας πόλεις πλείστας.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34T, line 1

Οἱ πάντες ἀπὸ Μουσάρνων πόλεως εἰς Ρίζανα τῆς τῶν Γεδρωσίων παραλίας στάδιοι γων'. ΙΝΔ*ΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΓΑΓΓΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤῇ ΚΟΛΠΩΝ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 1

6.25. MARCIAN OF HERACLEA

Ἡ ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ Ἰμάῳ ὄρει παρὰ τοὺς ὑπερκειμέ- νους αὐτοῦ Σογδιανούς καὶ Σάκας, ἀπὸ δὲ δύσεως πρὸς μὲν τῇ θαλάσῃ τῇ προειρημένῃ Γεδρωσίᾳ, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειον τῇ Ἀραχωσίᾳ καὶ ἀνωτέρω τοῖς Παροπани- σάδαις, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 34, line 12

Καὶ ἡ μὲν ὅλη περιγραφή τοιαύτη· [τὰ δὲ κατὰ μέρος οὕτως ἔχει·] [Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ὁ δὲ πᾶς περίπλους ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος μέχρι τοῦ Κῶρυ ἀκρωτηρίου τοῦ μέρους τοῦ προειρημέ- νου τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς σταδίων „β, αψκε’.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35, line 1

Τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἰνδικῆς τῷ καλουμένῳ Κῶρυ ἀντίκειται τὸ τῆς Ταπροβάνης νήσου ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Βόρειον.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 35F, line 2N

[Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 36, line 12

Πάλιν δὲ ἐπανήξομεν ἐπὶ τὸν παράπλουν τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 37, line 5

Ἀπὸ τοῦ Ἀφετηρίου τούτου ἐκδέχεται ὁ Γάγγη- τικὸς καλούμενος κόλπος μέγιστος ὢν σφόδρα, οὗ κατὰ τὸν μυχὸν ὁ Γάγγης ἐξίησι ποταμὸς, πέντε στόμασι τὴν ἐκβολὴν ποιούμενος, ὃν ἔφαμεν ὅριον εἶναι τῆς ἐντὸς Γάγγου Ἰνδικῆς καὶ τῆς ἐκτός.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 38, line 1

[Λεῖπει τὰ κατὰ μέρος] Ἔστι δὲ τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μήκος, ἧ μακροτάτη τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ λεγομένου Ἀντιβολῇ ἕως τοῦ Ναυστάθμου λιμένος, τοῦ ἐν τῷ Κάνθι κόλπῳ, σταδίων „α, ησφ· τὸ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀφετηρίου ἕως τῶν πηγῶν τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, σταδίων „α, γ.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 39, line 7

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ Ναυστάθμου λιμένος ἕως τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποτα- μοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολῇ, τοῦ περίπλου παντὸς τῆς ἐντὸς Γάγγου πο- ταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι <„γ, εχρε’>.

Marcianus Geogr., Periplus maris exteri Book 1, section 40, line 1

Ἡ Ἰνδικὴ ἡ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ περιορίζε- ται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τοῖς μέρεσι τῆς Σκυθίας καὶ τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως αὐτῷ τῷ Γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τοῖς Σίναις μέχρι τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου καὶ αὐτῷ τῷ κόλπῳ, ἀπὸ δὲ με- σημβρίας τῷ τε Ἰνδικῷ πελάγει καὶ μέρει τῆς Πρασώδους θαλάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς Μενουθιάδος νήσου ἀρξαμένη διατείνει κατὰ παράλληλον γραμμὴν μέχρι τῶν ἀντι- κειμένων μερῶν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ, καθὰ προειρήκαμεν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 41, line 1

Ἔστι δὲ τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς τὸ μὲν μήκος, ἧ μακροτάτη τυγχάνει, σταδίων „α, αχν’· τὸ δὲ πλάτος, ἧ πλατυτάτη ἐστὶ, σταδίων „α, θ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 42, line 4

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ [Μεγάλου] ἀκρωτηρίου μέχρι τοῦ πρὸς Σίνας ὁρίου τοῦ περίπλου τοῦ μέρους τοῦ Μεγάλου κόλπου τοῦ παρὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴν τυγχάνοντος στάδιοι „α, βφν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 42, line 8

Οἱ δὲ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, μέχρι τῶν πρὸς τοὺς Σίνας τὸ ἔθνος ὄρων τοῦ περίπλου παντὸς τῆς παραλίας τῆς ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῆς στάδιοι „δ, ετν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 43, line 3

Τὸ τῶν Σινῶν ἔθνος περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῇ κατὰ τὸ προειρημένον ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ ὄριον, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ἀγνώστῳ γῇ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε μεσημβρινῇ θαλάττῃ καὶ τῇ μεσημβρινῇ ἀγνώστῳ γῇ.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 44, line 6

Δύο γὰρ ἀγνώστους ὑπονοεῖν χρή γὰς, τὴν τε παρὰ τὴν ἀνατολὴν διήκουσαν, ἧ παροικεῖν εἰρήκαμεν τοὺς Σίνας, καὶ τὴν παρὰ τὴν μεσημβρίαν, ἧτις διήκει παρὰ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν ἥτοι τὴν Πρασώδη καλουμένην, μέρος οὐσαν τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, ὥστε συνάπτουσιν ἑκατέρας τὰς ἀγνώστους γὰς καθάπερ τινὰ γωνίαν ἀποτελεῖν περὶ τὸν τῶν Σινῶν κόλπον.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 48, line 2

Οἱ πάντες ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ κόλπῳ τῶν Σινῶν ὁρίου τοῦ ὄντος πρὸς τῇ Ἰνδικῇ τῇ ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ ἐπὶ Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολὰς τοῦ περίπλου παντὸς τῆς τῶν Σινῶν παραλίας στάδιοι „α, βχν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 50, line 4

Καὶ τὸν μὲν ὅλον περίπλου καὶ περιγραφὴν τῆς παραθαλασσίου χώρας τοῦ τῆς Ἀσίας μέρους, τοῦ τε Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἔτι τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον συμβέβηκε· τὸ δὲ σύμπαν ἐστὶ διάστημα, τῶν κόλπων ἀπάντων περιπλεομένων ἀπὸ τοῦ Αἰλάνιτου μυχοῦ ἕως Κοττιάριος ποταμοῦ ἐκβολῶν τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ Σινῶν τυγχάνοντος, σταδίων „ι, ε, γσφε’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 51, line 6

Ἀπὸ δὲ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου τοῦ περίπλου τῆς τε Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ μέρους τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους στάδιοι „β, αφλ’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 51, line 18

6.25. MARCIAN OF HERACLEA

Ἀπὸ δὲ τῶν προρρηθέντων ὄρων τῆς Γεδρωσίας καὶ ἔτι τοῦ πρώτου καὶ δυσμικωτάτου στόματος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Σάγαπα, μέχρι τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, τῆς παραλίας τῆς ἐντὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „γ,εχρε’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 51, line 26

Ἀπὸ δὲ τοῦ πέμπτου στόματος τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, ὃ καλεῖται Ἀντιβολή, μέχρι τῶν ὄρων τῶν πρὸς τοὺς Σίνας, οἵτινες ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ καλουμένου Μεγάλου κόλπου τυγχάνουσι, τῆς ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς στάδιοι „δ,ετν’.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 1, section 52, line 3

Τέλος τοίνυν ἐνθάδε τοῦ πρώτου βιβλίου ποιησόμεθα, παντὸς μὲν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πάσης δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους τῶν τε δεξιῶν μερῶν, ἔτι μὴν καὶ τῶν ἀριστερῶν, ὅσα τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμελείᾳ καὶ φιλομαθείᾳ γέγονεν ἐφικτὰ, μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καθ’ ἑκατέρας τὰς ἡπείρους, τῆς τε ἐώας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, τὸν περίπλουν ἀναγράψαντες.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 2, section 2, line 14

γράφου, ὃν νομίζομεν τῆς καθ’ ἡμᾶς θαλάσσης ἐπιμελέστατον ἐν τοῖς τῆς γεωγραφίας τὸν περίπλουν πεποιῆσθαι· τῆς δὲ ἔξω θαλάσσης, ἣτις ὠκεανὸς παρὰ τῶν πλείστων καλεῖται, εἰ καὶ μετρίως τινῶν μερῶν ὁ προειρημένος ἐμνημόνευσεν Ἀρτεμίδωρος, ἀλλ’ ὅμως τὸν ἀκριβέστατον ταύτης περίπλουν ἐκ τῆς τοῦ θειοτάτου Πτολομαίου γεωγραφίας καὶ προσέτιγε τοῦ Πρωταγόρου καὶ ἐτέρων παλαιῶν ἀνδρῶν ἐξελόντες, τοῦ μὲν Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐκ τέρων τῶν ἡπείρων καὶ ἔτι γε τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους παντὸς μέχρι τῆς ἐώας καὶ τῆς ἀγνώστου γῆς μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ἀκολουθίας ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ διεξήλθομεν· νυνὶ δὲ τὰ περὶ τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν ἐπελευσόμεθα.

Marcianus Geogr., *Periplus maris exteri* Book 2, section 46, line 6

Ὡσπερ δὲ ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ τῶν μὲν παρὰ τὴν Λιβύην δεξιῶν μερῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ τοῦ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ὁρῶντος τὸν περίπλουν ἐπὶ κεφαλαίων ἐποησάμεθα, σαφηνείας ἕνεκα διὰ μακροῦ τὸν τῶν σταδίων ἀριθμὸν ἀποδόντες, τῶν δὲ παρὰ τὴν Ἀσίαν ἀριστερῶν ἀπάντων μερῶν μέχρι Σινῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀγνώστου γῆς ἀκριβῆ τὸν περίπλουν ἀνεγράψαμεν, τῶν διαστημάτων ἀπάντων τοὺς σταδίους σημάναντες· οὕτω κἀνταῦθα τῶν δεξιῶν μερῶν τοῦ ὠκεανοῦ τοῦ παρὰ τὴν Εὐρώπην ὄντος ἀπὸ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς καὶ τοῦ παρ’ αὐτὴν περατουμένου Σαρματικοῦ

Marcianus Geogr., *Menippi periplus maris interni* (epitome Marciani) (4003: 002) “Geographi Graeci minores, vol. 1”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1855, Repr. 1965. Section 2, line 14

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακέναι, Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος ἐστίν, ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γεγονώς, καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἐρατοσθένης, ὃν Βῆτα ἐκάλεσαν οἱ τοῦ Μουσείου προστάντες, πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης καὶ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης, τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας, Συμμέας τε ὁ τῆς οἰκουμένης ἐνθεὶς τὸν περίπλουν· ἔτι μὲν Ἀπελλᾶς ὁ Κυρηναῖος καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης καὶ Φιλέας ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης, Εὐδοξὸς τε ὁ Ῥόδιος καὶ Ἄννων ὁ Καρχηδόνιος, οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράφαντες· οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ Βωτθαῖος· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν.

6.26 Aëtius

Aëtius of Amida (Greek: Ἀέτιος Ἀμιδηνός, Latin: Aëtius Amidenus) (fl. mid-5th century to mid-6th century) was a Byzantine physician and medical writer,[1] particularly distinguished by the extent of his erudition.[2] Historians are not agreed about his exact date. He is placed by some writers as early as the 4th century; but it is plain from his own work that he did not write till the very end of the 5th or the beginning of the 6th, as he refers not only to Patriarch Cyril of Alexandria, who died 444,[3] but also to Petrus archiater, who could be identified with the physician of Theodoric the Great,[4] whom he defines a contemporary. He is himself quoted by Alexander of Tralles,[5] who lived probably in the middle of the 6th century. He was probably a Christian,[citation needed] which may account perhaps for his being confounded with Aëtius of Antioch, a famous Arian who lived in the time of the Emperor Julian.

Aëtius seems to be the first Greek medical writer among the Christians who gives any specimen of the spells and charms so much in vogue with the Egyptians, such as that of Saint Blaise in removing a bone which sticks in the throat,[8] and another in relation to a fistula.[9]

The division of his work *Sixteen Books on Medicine* (Βιβλία Ἰατρικὰ Ἑκαίδεκα) into four tetrabibli was not made by himself, but (as Fabricius observes) was the invention of some modern translator, as his way of quoting his own work is according to the numerical series of the books. Although his work does not contain much original matter, and is heavily indebted to

6.26. AËTIUS

Galen and Oribasius,[10] it is nevertheless one of the most valuable medical remains of antiquity, as being a very judicious compilation from the writings of many authors, many from the Alexandrian Library, whose works have been long since lost.[11]

In the manuscript for book 8.13, the word *ἀκμή* (acme) is written as *ἀκνή*, the origin of the modern word acne.[12] (From Wikipedia²⁴)

Aëtius Med., Iatricorum liber i (0718: 001) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.1. Chapter 131, line 39

στάχους λι κιναμώμου λι καρυοφύλλων λι ἀμώμου λι σχινάνθων λι καλάμου ἄρωματικοῦ λι ξυλαλόης λι καρύων μυριστικῶν λι καχρύου λι ξανθο- καρύων λι μάκερ λι γαλαγγὰ λι βαλσάμου λι καρποβαλσάμου λι ξυλο- βαλσάμου λι μυροβαλάνου λι φύλλου ἰνδικοῦ λι κασίας λι ξηροκαρυο- φύλλου λι πεπέρεως μακροῦ λι πεπέρεως λευκοῦ λι πεπέρεως κοινοῦ λι ἄσαρ χαλδαϊκοῦ λι κελτικοῦ λι θυμιάματος λι σμύρνης τρωγλίτιδος λι κόστου λι μόσχου λι ἄμπαρ λι γομφίτου λαδάνου λι τερεβίνθης λι οἴνου εὐώδους τὸ ἀρκοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 132, line 4

Ἐσκεύασα ταύτην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐστὶ πάνυ καλλίστη· ἀσπαλάθου ☐ ζ' ξυλοβαλσάμου ☐ <θ> κυπέρων ☐ <δ> ἐλενίου ☐ ζ' ἵρεως ☐ ζ' καλάμου γρ <ιη> σχοίνου ἄνθους ☐ <β> στύρακος λιπαροῦ ☐ <β> κάρυα ἰνδικὰ <β> φύλλου γρ <ιη> ναρδοστάχυος ☐ <α> καρυοφύλλου ☐ <α> ἄρνάβω ☐ <α> ἀμώμου ☐ γ' κασίας ☐ <β> κόστου ☐ <α> σμύρνης ☐ <α> ὕπνου ☐ <γ> ξυλοκασίας ☐ <γ> ἐλαίου ξε9 <ι>.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 261, line 11

τὸ δὲ ἰνδικὸν εἰς ἅπαντα χρησιμώτερον.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 265, line 1

Μάκερ φλοιὸς ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος· στύφει δὲ μετὰ βραχείας δριμύτητος.

Aëtius Med., Iatricorum liber i Chapter 289, line 8

σύγκειται δὲ ἐκ τε στυφούσης αὐτάρκως οὐσίας καὶ δριμείας θερμῆς οὐ πολλῆς καὶ τινος ὑποπίκρου βραχείας· ὅθεν καὶ πρὸς ἥπαρ καὶ στόμαχον εὐλόγως ἄρ- μόττει πινομένη τε καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθεμένη καὶ οὖρα κινεῖ καὶ δῆξεις ἰᾶται στομάχου καὶ τὰ κατὰ τὴν γαστέρα καὶ τὰ ἔντερα ρεύματα ξη- ραίνει καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τὰ κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώρακα· ἰσχυροτέρα δὲ ἡ Ἰνδική, μελαντέρα τῆς Συριακῆς ὑπάρχουσα.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Aëtius_of_Amida

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Aëtius Med., *Iatricorum liber ii* (0718: 002) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 8.1. Chapter 30, line 1

Ὁ δὲ ἱερακίτης καὶ ὁ Ἰνδικὸς τὰς αἰμορροΐδας ἀναξη- ραίνουσι περιεπτόμενοι δεξιῷ μηρῷ, ὧν καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν.

Aëtius Med., *Iatricorum liber ii* Chapter 30, line 9

ὁ δὲ Ἰνδικὸς τὴν μὲν χρόαν ἐστὶν ὑπόπυρρος· ἀνέει δὲ τριβόμενος πορ- φυροειδῆ χυλόν, οὔτε πυκνὸς ἐστὶν οὔτε καρτερός καὶ δύναται μετ’ οἴνου πινόμενος ἀκράτου αἰμοπτυκικοὺς ὠφελεῖν.

Aëtius Med., *Iatricorum liber iii* (0718: 003) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 8.1.

Aëtius Med., *Iatricorum liber iv* (0718: 004) “Aëtii Amideni libri medicinales i–iv”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1935; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 8.1. Chapter 10, line 1

Λύκιον ἰνδικὸν μάλιστα, εἰ δὲ μή γε, τὸ παταρικὸν ἀνέσας μετὰ γάλακτος, ἐπί- χριε τὰ ἄνω βλέφαρα σὺν ταῖς ὀφρύσιν· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔνσταζε ἐξυδαρώσας αὐτὸ τῷ γάλακτι.

Aëtius Med., *Iatricorum liber vi* (0718: 006) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; *Corpus medicorum Graecorum*, vol. 8.2. Chapter 24, line 90

σαγαπηνοῦ ☒ <β> ὀπίου Θηβαικοῦ ☒ <β> κρόκου γρ’ <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ γρ’ <α> ς σαρκὸς καρύων μὴ πάνυ παλαιῶν ☒ <μ>, ἀναλάμβανε καὶ δίδου ☒ <α> σὺν ὕδατι ὁμβρίῳ θερμῷ εἰς νύκτα, μετὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ πυρετοῦ, ὥστε ἔωθεν μὲν τῆς διὰ καρκίνων, εἰς ἐσπέραν δὲ τῆς διὰ καρύων.

Aëtius Med., *Iatricorum liber vi* Chapter 24, line 117

ὠφελίμως δὲ δίδεται καὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ φλοιὸς τῶν ῥάβδων ξηραίνόμενος καὶ κοπτόμενος καὶ ποτιζό- μενος σὺν ὕδατι καὶ τὸ λύκιον τὸ Ἰνδικὸν καὶ τὸ ἀψίνθιον καὶ τὸ σκόρδιον καὶ τὸ μικρὸν κενταύριον ἀριστολογία ἀρτεμισία χαμαίδρυς βρυωνίας ῥίζα πόλιον λάσαρ καρκίνων ποταμίων ἀφέψημα ἀνήθου πολλοῦ συνεψομένου.

Aëtius Med., *Iatricorum liber vi* Chapter 65, line 17

μεγάλας ἐχόντων τὰς τρίχας ἀρμόττειν, οἷόν ἐστι τὸ κεκαυμένον νί- τρον καὶ ὁ ἀφρὸς τοῦ νίτρου καὶ τὸ ἀφρόνιτρον καὶ τὰ καλλάϊνα ὄστρακα καὶ τὰ τῶν κεραμίδων καὶ τὰ τοῦ κλιβάνου ὄστρακα κίσσηρις ἄκαυστός τε καὶ κεκαυμένη κηρύκων τε καὶ πορφυρῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὀστρέων ὄστρακα κεκαυμένα (τὸ δὲ τῆς σηπίας καὶ ἄκαυσ- στον) ἄλκυ- ὀνιά τε καὶ στρουθίου ῥίζαι, οἳ τε ἐλλέβοροι καὶ ἡ τῆς βρυωνίας ῥίζα καὶ ἡ τοῦ δρακοντίου καὶ ἀριστολογίας καὶ πάνακος ῥίζα καὶ κάχρυ καὶ τὰ τοιαῦτα· εὐ- ὠδη δὲ αὐτὰ ποιῆσαι βουλόμενος μίξεις κυπέρου καὶ μελιλώτου καὶ ῥόδων ξηρῶν καὶ σχοίνου ἄνθους καὶ ἱρεως καὶ μελισσοφύλλου, τοῖς δὲ πλουσίοις καὶ νάρδου Κελτικῆς

6.26. AĒTIUS

καὶ Ἰνδικῆς καὶ ἀμώμου καὶ φύλλου <μαλαβάθρου> καὶ σμύρνης καὶ κόστου· λεπτό-
νει δὲ τρίχας καὶ τέφρα κληματίνη καὶ συκίνη καὶ τιθυμαλλίνη παρατρι- βομένη λεία
ἐν βαλανείῳ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν κεκαυμένων γιγάρτων τέφρα στυπτηρία σχιστὴ κόπρος
κυνεῖα ξηρά.

Aëtius Med., Iatricorum liber vi Chapter 91, line 64

καδμίας τρίς κεκαυμένης καὶ οἶνω σβεσθείσης, μολυβδαίνης μολύβδου κεκαυμέ-
νου λιθαργύρου ναρδοστάχους λιβάνου κυπαρίσσου φύλλων βράθυος κη- κίδων λυ-
κίου Ἰνδικοῦ κόμμεως ἀνὰ ☐ <δ> ψιμνυθίου γλαυκίου μίλτου φύλλου βαλαυστίων
σχοίνου ἄνθους σιδίων ἀλόης ἀκακίας ἀνὰ Γρ <η> ρόων φύλλων ρόδων ἄνθους ἀνὰ
Γρ <ς>, κόψας σήσας λειώσας ὅξει ἀνα- λάμβανε τροχίσκους καὶ χρῶ μετ' οἶνου ἢ
ἐψήματος.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii (0718: 007) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”,
Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2.
Chapter 40, line 27

ρύπτικόν δέ τι καὶ τὸ καλούμενον Ἀρμένιον ἔχει, ᾧ χρῶνται οἱ ζω- γράφοι, καὶ
τὸ μέλαν τὸ Ἰνδικόν καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀφλεγμάντοις ἔλκεσιν ἀλύπως ὁμιλεῖ· μικτῆς
δὲ πῶς ἐστὶ δυνάμεως ἢ ἀλόη, καθάπερ τὸ ρόδον· ἔχει μὲν γάρ τι πικρόν, ᾧ ρύπτειν
πέφυκεν· ἔχει δέ τι καὶ στυπτικόν, ᾧ συνάγει τε καὶ συνουλοῖ τὰ ἔλκη.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 41, line 56

κοχλίων κεκαυμένων ☐ <γ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☐ <δ> λεπίδος χαλκοῦ ☐ <ς> λεπί-
δος στομώματος σιδήρου ☐ <ιβ> ἰοῦ ☐ <ς> στυπτηρίας σχιστῆς ☐ <ς> λίθου σχιστοῦ
☐ <α> ἀλόης ☐ <α> ὀμφακίου ξηροῦ ☐ <β> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <δ> χαλκίτεως ☐ <γ>
σμύρνης ☐ <γ> λιβάνου ☐ <γ> φλοιοῦ λιβάνου ☐ <α> κρόκου ☐ <β> κροκομάγματος ☐
<β> ναρδοστάχους ☐ <γ> κυτίνων ☐ <β> κόμμεως ☐ <η>, λείου ὕδατι καὶ ἀνάπλασσε
κολλύρια καὶ χρῶ σὺν ὕδατι· καὶ ξηρίον δὲ εἰ βούλει ποιῆσαι, λεάνας τὸ κολλύ- ριον
χρῶ ξηρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 80, line 26

ἀπλᾶ δὲ ἐστὶ ποιοῦντα πρὸς τοὺς πτίλους καὶ τὰ περι- βεβρωμένα βλέφαρα
ἀμόργη ἡψημένη, λύκιον ἰνδικόν, ἀρμένιον, ᾧ χρῶνται οἱ ζωγράφοι· σὺν ὕδατι γὰρ
ἐγχριόμενον ἐκδαπανᾷ τὴν κακο- χυμίαν καὶ αὔξει τὰς κατὰ φύσιν τρίχας· ἰὸς σιδή-
ρου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐν ἡλίῳ λειωθεὶς μετ' οἶνου καὶ σμύρνης καὶ ἀναπλασθεὶς εἰς
κολλύριον· σπόδιον ἀναληφθὲν κρομμύου χυλῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 99, line 5

ἀλόης λυκίου Ἰνδικοῦ ρόδων χλωρῶν κρόκου ὀπίου σμύρνης, ἐκάστου τὸ ἴσον
οἶνω λεάνας, ἀνάπλαττε τροχίσκους καὶ ξήραινε ἐν σκιᾷ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 47

αἰγὸς θηλείας χολὴν ☐ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <π> πεπέρεως ☐ <δ> περιστερεῶνος
ὀρθοῦ χυλὸν ☐ <ις> καὶ ξηροῦ ☐ <η> μέλιτος Ἀττικοῦ ☐ <ς>, κόψας σήσας λεπτοτάτῳ

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

κοσκίνῳ τὸ πέπερι κάπειτα λειο- τριβήσας ἐν θυίᾳ ἐπὶ πολὺ ἐπίβαλλε τὸν ξηρὸν χυλὸν καὶ συλλείου· εἴτα τὸν ὑγρὸν χυλόν, ἔπειτα λύκιον καὶ ὅταν λεῖα γένηται, ἐπίβαλλε τὸ μέλι καὶ οὕτως τὴν χολήν καὶ ἐνώσας ἀναλάμβανε καὶ χρῶ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 101, line 126

περιστερεῶνος ὀρθοῦ χυλὸν λυκίου Ἰνδικοῦ ἴσα τουτέστι ἀνὰ ☐ <α> ἐκάστου, μέλιτος τὸ ἴσον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 22

γλαυκίων ☐ <μη> σαρκο- κόλλης ☐ <ις> κρόκου ☐ <η> ὀπίου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀνὰ ☐ <δ> ῥόδων χυλοῦ ☐ <δ> μανδραγόρου χυλοῦ ☐ <δ> ὑοσκυάμου χυλοῦ κωνείου χυλοῦ ἀνὰ ☐ <δ> τραγακάνθης ☐ <ις> κόμμεως ☐ <η>· ἀναλαμβάνεται μελιλώτου ἀφεψήματι· συντίθεται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· λαβὼν μελιλώτων λίτρην μίαν καὶ ὕδατος ὀμβρίου ξ <ς>, ἔψεται εἰς τρίτον καὶ διηθήσας τὸ ὑγρὸν πρὸς τὴν τοῦ φαρμάκου σκευασίαν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 102, line 28

χυλοῦ πολυγόνου ☐ <ς> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <ς> ἀλόης σμύρνης λιβάνου ἀνὰ ☐ <δ> ὀπίου ☐ <γ> ἀκακίας μελαίνης πρωτείας ☐ <ιβ> οἴνου παλαιοῦ καὶ εὐώδους τὸ ἄρκουιν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 103, line 16

τοιαῦτα δὲ ἐστὶ κρόκος καὶ σμύρνα καὶ λύκιον Ἰνδικὸν καστό- ριον τε καὶ λιβανωτός, ἃ ἄνευ τοῦ στύφειν πέττει ἅμα καὶ διαφορεῖ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 93

καδμίας χαλκοῦ ὀπίου ἀνὰ ☐ <α> ς κρόκου ☐ <δ> ἀλόης ☐ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <β> ἀκακίας ☐ <β> σμύρνης ☐ <δ> τραγακάνθης ☐ <α> κόμμεως ☐ <ς>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 104, line 97

καδμίας ☐ <η> ναρ- δοστάχυος ☐ <α> ς χαλκοῦ ☐ <α> ς κρόκου σμύρνης ὀπίου ἀνὰ ☐ <δ> μᾶλλον δὲ ☐ δύο ἀλόης ☐ <η> λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <β> ἀκακίας ☐ <κ> κόμμεως ☐ <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 33

καδμίας ☐ <ιγ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☐ <ε> λίθου σχιστοῦ ☐ <γ> λίθου αἱματίτου κασσίας ἀνὰ ☐ <α> πεπέρεως κόκκους <κα> κρόκου ☐ <β> ναρδοστάχυος ☐ <γ> φύλλου ☐ <α> ς λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☐ <α> ἀλόης ἀκακίας κερρᾶς ἀνὰ ☐ <β> σμύρνης ☐ <δ> κόμμεως ☐ <ς>, λείου οἴνῳ Χίῳ ἢ ἐτέρῳ αὐστηρῷ παλαιῷ, χρῶ ὥς ἐνεργεστάτῳ, καὶ πρὸς ὑποπύους καὶ τραχώματα ἐν ἀρχαῖς μετ' ὡοῦ, εἴτα ὕδατι· ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν ὑπόσχεσιν ἡ ἐνέργεια.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 112, line 86

ἔχει δὲ οὕτως· κυτίνων, ῥοᾶς ἄνθους τοῦ ἐοικότος τῷ τῆς ἀνεμώνης ἄνθει ☐ <κε> ἀκακίας ξανθῆς ☐ <λε> γλαυκίων ☐ <ις> ἀλόης ☐ <ε> σμύρνης τρωγλίτιδος ☐ <γ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <ζ> φύλλου ☐ <α> ὀμφακίου ξηροῦ ☐ <γ> κόμμεως ☐ <β> ὀποβαλ- σάμου, πρὸς τὰς ἀνα- λήψεις ☐ <ε>, οἴνῳ αὐστηρῷ παλαιῷ λείου.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 138

6.26. AĒTIUS

καδμίας ☒ <ις> ἰοῦ ☒ <δ> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ις> πεπέρεως λευκοῦ ☒ <η> ὀποῦ Μηδικοῦ ὀποβαλσάμου ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <ιβ>· ἡ χρῆσις μεθ' ὕδατος, ἡ κρᾶσις πρὸς τὰς διαθέσεις.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 140

Ἄλλο Ἰνδικὸν βασι- λικὸν ἐπιγραφόμενον· ποιεῖ πρὸς ἀρχὰς ὑποχύσεως καὶ πᾶ- σαν ἄμ- βλυωπίαν καὶ οὐλὰς ἀποσμήχει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 114, line 143

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης ☒ <ις> μέλανος Ἰνδικοῦ ☒ <ς> ψιμυθίου ☒ <δ> πεπέρεως λευκοῦ ☒ <ς> χολῆς ὑαίνης τὸ ὅλον, ὅσον ἔχει, σκάρων ἰχθύων χολὰς <ι> περδίκων χολὰς <δ> ὀπίου ☒ <α> ὀποβαλσάμου ὀποπάνακος σαγαπηνοῦ ἀνὰ ☒ <β> κόμμεως λ <α>.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 5

καδμίας ☒ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <η> στίμμεως ☒ <η> ψιμ- μυθίου καστορίου νάρδου Συριακῆς ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης ☒ <α> ς φύλλου κρόκου χαλκίτεως ὀπτῆς χαλ- κάνθου λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <α> σμύρνης ☒ <β> ἀκακίας ☒ <κ> κόμμεως <κ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 19

καδμίας πεπλυμένης στίμμεως πεπλυμένου ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <β> ρόδων ξηρῶν κεκαθαρμένων ☒ <ιβ> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου σμύρνης τρωγλίτιδος ἀνὰ ☒ <η> καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ κρόκου φύλλου ναρδοστάχυος χαλκίτεως ὀπτῆς ψιμμυ- θίου γλαυκίων ἐρείκης καρποῦ ὀπίου κηκίδων ὀμφακίνων ἀνὰ ☒ <β>, ὕδωρ· χρῶ ἐν ἀρχαῖς μὲν μετ' ὡοῦ ἐγχυματίζων, ἐν παρακμαῖς δὲ ὕδατι ἐγχρίων καθ' ὑποβο- λήν.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 32

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας πεπλυμένης ☒ <ις> φιμυθίου πεπλυμένου καστορίου ἀλόης ἀνὰ ☒ <ς> νάρδου Ἰνδικῆς κασσίας ἀνὰ ☒ <δ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <μ> σμύρνης ☒ <θ> λεπίδος χαλκοῦ ☒ <ε> χαλκοῦ κεκαυμένου ὀπίου πεπλυ- μένου ἀνὰ ☒ <ις> ρόδων ☒ <κ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <γ> λίθου σχιστοῦ πεπλυμένου ☒ <δ> ς κρόκου ☒ <ς> μολύβδου κεκαυμένου πεπλυ- μένου ☒ <κ> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <μ>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 43

Κολλύριον τὸ ἰνδάριον.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 50

καδμίας πεπλυμένης ☒ <ις> χαλκοῦ κεκαυμένου πεπλυμένου ☒ <η> στίμμεως πε- πλυμένου ☒ <ις> κρόκου ☒ <γ> καστορίου ☒ <δ> ἰοῦ ☒ <α> ἀλόης ☒ <δ> σμύρνης τρωγλίτιδος ☒ <γ> λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κδ> ὕδωρ· ἡ χρῆσις δι' ὡοῦ, ἡ κρᾶσις παχυτέρα.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 62

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔχει δὲ οὕτως· καδμίας ☒ <κ> στίμμεως πεπλυμένου ☒ <ιε> ναρδοστάχυος ☒ <γ> σμύρνης τρωγλίτιδος καστορίου χαλκοῦ κεκαυ- μένου ἰοῦ ἀνὰ ☒ <β> κρόκου ☒ <α> λεπίδος σιδήρου στομώματος ☒ <δ> ψιμμουθίου τὸ ἴσον πεπέρεως λυκίου Ἰνδικοῦ ὀπίου λιβάνου ὀποβαλ- σάμου κασσίας ἀνὰ ☒ <β> λίθου σχιστοῦ ☒ <δ> ἰοῦ σκώληκος ☒ <γ> χαλ- κάνθου ☒ <β> μαράθρου χυλοῦ χολῆς αἰγείας ἀνὰ ☒ <δ> κόμμεως ☒ <κ>, οἶνω λείου Ἀμηναίῳ ἢ Φαλερίνῳ ἢ ἐτέρῳ αὐστηρῷ παλαιῷ εὐώδει.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 68

καδμίας κεκαυμένης πεπλυμένης χαλκοῦ πεπλυμένου ἀνὰ ☒ <η> στίμμεως πεπλυ- μένου ☒ <κε> ρόδων ξηρῶν ψιμμου- θίου χαλκίτεως κηκίδων ἰοῦ κρόκου λυκίου Ἰνδικοῦ ἀλόης ναρδοστάχυος σμύρνης τρωγλίτιδος ἐβένου ῥινήματος καστορίου μέλανος Ἰν- δικοῦ λιβάνου ὀπίου σαρκοκόλλης πομφόλυγος ἀνὰ ☒ <α> [κέρατος ἐλαφείου πεπλυ- μένου καὶ κεκαυμένου ☒ <α>] ἀκακίας κόμμεως ἀνὰ ☒ <κε>, ὕδωρ.

Aëtius Med., Iatricorum liber vii Chapter 117, line 88

λαμβάνει δὲ καδμίας ☒ <κδ> χαλκοῦ κεκαυμένου ☒ <ιβ> στίμμεως ☒ <μ> ψιμμουθίου ☒ <η> χαλκίτεως ὀπτῆς ☒ <δ> μίσυος ὀπτοῦ ☒ <δ> ἐβένου ῥινήματος ☒ <β> νάρδου Κελτικῆς φύλλου ναρδοστάχυος κρόκου καστορίου λυκίου Ἰνδικοῦ ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☒ <δ> ἀλόης σμύρνης ἀνὰ ☒ <η> ὀμφακίου ὀπίου ἀνὰ ☒ <β> ἀκακίας κόμμεως σκώλη- κος ἀνὰ ☒ <μ>.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii (0718: 008) “Aëtii Amideni libri medicinales v–viii”, Ed. Olivieri, A. Berlin: Akademie-Verlag, 1950; Corpus medicorum Graecorum, vol. 8.2. Chapter 25, line 30

τὰ δὲ γεγυμνωμένα οὖλα σαρκοῖ τοῦτο· ρόδων σπέρματος μὴ παλαιοῦ μέρη <β> καλάμου ἀρωματικοῦ ἢ Ἰνδικοῦ μέρος <α>, ξηρῷ λείῳ προσάπτου.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 31, line 40

ἐνίστε δὲ τῶν λευκῶν ἐλαιῶν τεθλασμένων καὶ ἐκπιεσθέντων τὸν χυλὸν μετὰ πη- γάνου χυλοῦ καὶ μέλιτος μίξαντες παρατρίβομεν τοὺς ὀδόντας, ἔπειτα παραπάσσο- μεν νάρδῳ Ἰνδικῇ μετὰ στυπτηρίας στρογγύλης ἴσοις καὶ ἄλατος τὸ διπλοῦν.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 37, line 48

ἀστραγάλους προβατίους καύσας, λείοις χρῶ· καλῶς ποιοῦσι καὶ κήρυκες πληρω- θέντες ἀλσὶ καὶ καυθέντες καὶ κίσσηρις ὀπτῇ οἶνῳ σβεσθεῖσα, σηπίας ὄστρακα κα- έντα κεκαυμένοι μύακες κοχλίας χερσαῖος καεῖς σὺν μέλιτι· ἐκάστῳ δὲ τούτων εὐω- δίας χάριν μίγνυται ἴρεως Ἰλλυρικῆς βραχὺ ἢ σχίνου ἄνθους ἢ καλάμου Ἰνδικοῦ ἢ ναρδοστάχυος.

Aëtius Med., Iatricorum liber viii Chapter 47, line 15

εἰ δὲ πολυτελέστερον ἐθέλεις ποιῆσαι τὸ φάρ- μακον ἢ πλουσίους σκευάζων ἐμ- βάλλεις κασσίας φλοιὸν νάρδον Ἰνδικὴν ἢ Κελτικὴν ἢ μαλαβάθρου φύλλα· μετὰ δὲ τὴν ἀρχήν, ὅταν στῇ τὸ ἐπιρρέον, μόνον ἀρκεῖ τὸ διὰ μόρων τοῦ κρόκου τι καὶ τῆς σμύρνης προσειληφὸς εἰς τὸ πέψαι τὴν φλεγμονήν.

6.26. AËTIUS

Aëtius Med., Iatricorum liber ix (0718: 009) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος ἑνατος”, Ed. Zervos, S., 1911; Athena 23. Chapter 31, line 159

Ἔστι δὲ οὐκ ὀλίγον κἂν τῇ ἰνδικῇ νάρδῳ τὸ πεπτικὸν τῶν ψυχρῶν διαθέσεων· ὥσπερ δὲ τῶν ἀρωματικῶν τὴν νάρδον ἐνέβαλλεν ὁ Φίλων, οὕτως οἱ μετ’ αὐτὸν ἄλλος ἄλλο προσέ- θεσαν, σκίνου ἄνθος, κασίαν, ἄμωμόν τε καὶ κόστον· ὥσπερ δ’ αὖ πάλιν ὁ Φίλων τὸν κρόκον ἐνέβαλλεν πεπτικὸν φάρμακον καὶ χυμῶν καὶ διαθέσεων εὐπέπτων, οὕτως ἄλλοι σμύρνης τε καὶ καστορίου ἔμι- ξαν· οἱ πλείστοι δὲ αὐτῶν καλῶς ποιοῦντες, καὶ τὰ συνήθη ἡμῖν σπέρματα [παρέμιξαν], λέγω δὴ σελίνου τὸ σπέρμα καὶ κυμίνου, ἀνή- σου τε καὶ δαύκου καὶ πετροσελίνου καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὥστε παραμυθήσασθαι τὴν ἀηδίαν τῶν πικρῶν φαρμάκων, εἰς ἀνάδοσιν τε καὶ

Aëtius Med., Iatricorum liber xi (0718: 011) “Oeuvres de Rufus d’Éphèse”, Ed. Daremberg, C., Ruelle, C.É. Paris: Imprimerie Nationale, 1879, Repr. 1963. Chapter 11, line 63

Τοῦ Πρεσβύτου τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς λιθιῶντας, φασὶ δέ τινες, καὶ τῶν ἔξωθεν λίθων δύνασθαι θρυβεῖν, ὡς τὸ πρὸ αὐτοῦ· Ἀκόρου, φοῦ, ὑπερικοῦ ἀνὰ ζ’, πράσου σπέρματος ιβ’, ναρδουστάχους ι’, κασίας, λινოსπέρμου, κυτέρου ἀνὰ κε’· μέλιτι ἀναλάμβανε· ἡ δόσις κυάμου μέγεθος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xi Chapter 29, line 94

Παραλαμβάνεσθω δὲ καὶ τὰ διὰ στόματος διδόμενα, τῆς μὲν δυσουρίας ἐπειγούσης, μήκωνος λευκῆς πεφωγμένης σπέρμα λεῖον· ἐμπάσσεται δὲ ὅσον α’ εἰς κυάθους δ’ ἀφεψήματος σχοίνου ἄνθους ἢ καλάμου ἰνδικοῦ, ἢ γλυκυρρίζης· βιαιότερα δὲ ἐστὶ τούτων μῆλον, φοῦ, ἄκορον, δαῦ- κος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii (0718: 012) “Ἀετίου λόγος δωδέκατος”, Ed. Kostomiris, G.A. Paris: Klincksieck, 1892. Chapter 33, line 18

οἱ δὲ βάρβαροι ἰνδοὶ κόπτοντες καὶ σήθοντες τὰ ξηρὰ φύλλα τῆς κύπρου ἀποτιθέασιν, ἐπὶ δὲ τῆς χρείας ὕδατι ζέοντι φυρῶντες καὶ προσραίνοντες ὄξους ὀλίγον ἢ ροῦ μαγειρικοῦ ἀφέψημα ἐπιτιθέασιν τῷ φλεγμαίνοντι τόπῳ, ἄνωθεν ἐπιτι- θέντες φύλλα κίκεως ἢ καρπάσου, εἰ δὲ μή, κράμβης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii Chapter 53, line 35

Ἐλαίου κικίνου, ἐλαίου τηλίνου, μανδραγόρου χυλοῦ ἀνὰ λβ’, ἀρτεμισίας χυλοῦ, λαπάθου χυλοῦ ἀνὰ κδ’, πιτυίνης, τερεβινθίνης, στέατος χηνείου ἀνὰ μη’, βάτου χυλοῦ ις’, βουτύρου νεαροῦ μη’, λυκίου ἰνδικοῦ κδ’, αἵματος τραγείου ξηροῦ ις’, κιττοῦ δακρύου λβ’, χαλβάνης μη’, ὀποπάνακος λβ’.

Aëtius Med., Iatricorum liber xii Chapter 68, line 44

Παραδόξως δὲ ποιεῖ ἐπ’ αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ξηρίον, ὃ ἀσκληπιὸν ὀνομάζουσι καὶ τὸ ἰνδὸν ξηρίον, ἐμπασσόμενον αὐτοῖς τοῖς ὀδυνωμένοις τόποις ἐν τῷ λουτρῷ· πάνυ καλόν.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Aëtius Med., Iatricorum liber xv (0718: 015) “Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ λόγος δέκατος πέμ-
πτος”, Ed. Zervos, S., 1909; Athena 21. Chapter 13, line 141

Ἐλκύσματος, ἐλαίου γλυκέος ἀνὰ δραχμὰς β, πίσης, κηροῦ, κο-
λοφωνίας ἀνὰ οὐγγίας, ιστ, συμφύτου ρίζης κεκομμένης λεπτοτάτης καὶ σεσησμένης οὐγγίας β, αἵ-
ματος δρακοντίου οὐγγίας β, ὕδατος θαλασσίου οὐγγίας κ. Ἐψε τὴν λιθάργυρον, τὸ
ἔλαιον καὶ τὸ θα-
λάσσιον ὕδωρ μέχρις ἀμολύντου, εἶτα τήξας τὰ τηκτὰ καὶ διηθήσας
ἐπίβαλλε τοῖς ἐψηθεῖσι· καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπίπασσε τὸ δρα-
κόντιον καὶ σύμ-
φυτον, καὶ ἐνώσας καὶ ψύξας καὶ μαλάξας ἀνάπλας-
σε μαζία καὶ χρῶ· συνάγεται δὲ
τὸ δρακόντιον αἶμα ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ ἐκ τῆς δρακοντίου βοτάνης.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi (0718: 016) “Gynaekologie des Aëtios”, Ed. Zervos,
S. Leipzig: Fock, 1901. Chapter 118, line 8

Δεῖ οὖν ἐπὶ τούτων τοῖς στύφουσι προσαντλεῖν καὶ προσθέτοις χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ
δακτυλίου προει-
ρημένοις, μάλιστα δὲ σιδίοις μετὰ βουτύρου ἢ λυκίῳ ἰνδικῷ μετὰ
ύσσώπου, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐπὶ τῶν <ἐν ἔδρᾳ παθῶν> προγεγραμ-
μένοις.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 121, line 8

ἐπὶ τούτων ἀρμόζει κάθαρσις δι’ <ὀνείου γάλακτος>, καὶ ἔμετοι ἀπὸ δείπνου, ἀφι-
δρώσεις ἐν βαλανείῳ καὶ ἐμβάσεις εἰς θερμὸν ὕδωρ, καὶ κλυσμός δι’ οἴνου θερμοῦ
μετὰ νίτρου, ἢ τρυγὸς οἴνου κε-
καυμένης· μετὰ δὲ ταῦτα θερμῷ ὕδατι καταχρίειν
τοὺς τόπους, ἢ λυκίῳ ἰνδικῷ, ἢ ἀμόργῃ, ἢ βουτύρῳ μετὰ θείου, ἢ κηρωτῇ μυρσι-
νίνη μετὰ λιθαργύρου, ἢ στυπτηρίᾳ μετὰ μέλιτος, ἢ σιδίοις μετὰ μυρσίνης καὶ μέλιτος.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 126, line 7

ὀποβαλσάμου γοα· ἐλαίου ἰνδικοῦ ἢ ἐτέρου γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

α. καλάμου ἰν-
δικοῦ γοστ, ἥτοι οὐγ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 142, line 7

κάρυα ἰνδικὰ γ. σανδαράχης γράμματα ιστ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 150, line 1

ΘΥΜΙΑΜΑ ΡΟΔΑΤΟΝ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΑΡΧΟΥ.

Κασίας, σμύρνης, βδελλίου, ἀρναβῶ, καλάμου ἰνδικοῦ, σαρούα, καρποβαλσάμου,
λαδάνου λιπαροῦ, ὕπνου, φύλλων, ἀνὰ γογ.

Aëtius Med., Iatricorum liber xvi Chapter 151, line 2

καλάμου ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος, ὀνύχων μεγάλων, βδελλίου, καρ-
ποβαλσάμου, κρόκου, κασίας, ἀνὰ γογ.

6.27 Anonymi De Astrologia Dialogus

“” (From Wikipedia²⁵)

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) (4374: 001) “Anonymi christiani Hermippus De astrologia dialogus”, Ed. Kroll, W., Viereck, P. Leipzig: Teubner, 1895; Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Page 51, line 20

οὔτε γὰρ καρκίνον μὲν λέγουσιν Ἀρμενίας καὶ Ἀφρικῆς κυριεύειν οὔτ’ αὖ αἰγοκέρωτα Συρίας καὶ Ἰνδικῆς, ἔτι δὲ καὶ Θράκης εὖ φρονῶν ἄν τις πιστεύσειεν.

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 51, line 26

ἢ πῶς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ζῳδίων Ἰνδικῆς ἅμα καὶ Θράκης ἐφέξει τὴν ἐφορείαν;

Anonymi De Astrologia Dialogus Astrol., De astrologia dialogus (= Hermippus) (fort. auctore Joanne Catrario) Page 52, line 3

οὔτε γὰρ ταύτου κλίματός εἰσιν οὔτε ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλον πίπτουσιν, εἴ γε Θράκη μὲν τοῦ ἡμερινοῦ τὸ μέσον ἀπόστημα πέντε καὶ τεσσαράκοντα μοίρας ἀφίσταται, Ἰνδικὴ δὲ τὸ μέγιστον πεντεκαίδεκα.

6.28 Timotheus of Gaza

Timotheus of Gaza (sometimes referred to as Timothy of Gaza) was a Greek grammarian active during the reign of Anastasius, i.e. 491-518. He is the author of a book on animals[1] which may have been the source of the Arabic Nu’ut al-Hayawan.[2] (From Wikipedia²⁶)

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) (2449: 003) “Excerpta ex Timothei Gazaei libris de animalibus”, Ed. Haupt, M., 1869; Hermes 3. Section 5, line 28

ἐὰν δὲ ἄρσιν ἦ, ἢ δὲ κύων θήλεια, τίκεται Λακωνικὸς κύων, ὥσπερ συγγινομένων κυνὸς καὶ τίγριδος τίκεται ὁ Ἰνδικὸς κύων.

Timotheus Gramm., Excerpta ex libris de animalibus (e cod. Paris. gr. 2422) Section 14, line 3

ὅτι ὁ Ἰνδικὸς πάνθηρ μύρου ὄζων διὰ τῆς εὐωδίας τὰ θηρία ἐφελκόμενος ἐπὶ τὸν ἴδιον ἄγει φωλεὸν καὶ κατεσθίει.

25.

26. http://en.wikipedia.org/wiki/Timotheus_of_Gaza

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 2

ὅτι ἡ καμηλοπάρ- δαλις ζῷον ἐστὶν Ἰνδικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ ἐπιμιξίας ζώων ἑτερογενῶν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 4

ὅτι διὰ Γάζης παρήλθε τις ἀνὴρ ἀπὸ τῶν Ἰνδικῶν, Ἀελίσσιος δὲ τὸ γένος, ἄγων δύο καμηλοπαρδάλεις καὶ ἐλέφαντα τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 24, line 8

τοῦτο ἐθεάθη καὶ ἐφ' ἡμῶν· τῷ γὰρ βασιλεῖ τῷ Μονομάχῳ καὶ ἄμφω ταυτὶ τὰ ζῶα προσαχθέντα ἐξ Ἰνδίας ὡς θαῦμα ἐπὶ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεάτρου ἐκάστοτε τῷ λαῷ ἐπεδείκνυντο.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 15

τούτους δὲ γοητεύοντες οἱ Ἰνδοὶ κοιμίζουσι καὶ ἀναιροῦσι καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς λίθους· πολλάκις δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς φωλεοὺς ἔλκονται οἱ θηρευταὶ καὶ ἀπόλλυνται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 25, line 19

ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἐσθίοντες τὴν τῶν δρακόντων καρδίαν ἢ τὸ ἥπαρ νοοῦσι τί τὰ ἄλογα ζῶα φθέγγονται.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 31, line 14

ὅτι εἰσὶ σύες μονώνυχες καὶ ὄνος Ἰνδικὸς μονώνυχ καὶ κερατώδης· τὸ δὲ κέρας αὐτοῦ ποιεῖ θεραπείαν καὶ μόνῳ ἀποφέρεται τῷ βασιλεῖ.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 32, line 6

ὅτι ἐν μεσημβρίᾳ πλέον τῶν ἄλλων ζώων ὁδεύουσι καὶ πρὸς ἀστέρας ἐν νυκτὶ τὰς ὁδοὺς γινώσκουσιν· ὅθεν ἐπ' αὐταῖς οἱ Ἰνδοὶ τὴν χρυσῆν κόνιν τῶν Ἰνδικῶν μυρμήκων κλέπτουσι πρὸς ἀνατολὰς ὁδεύοντες.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 32, line 9

ὅτι τῶν μυρμήκων ἐν τῷ καύματι ἐν τοῖς φωλεοῖς διατριβόντων κλέπτουσιν οἱ Ἰνδοὶ τὴν αὐτῶν χρυσόκονιν.

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 45, line 8

ὅτι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς βόες λέγονται, ἐρχόμενοι δὲ παρὰ τὸν Νεῖλον ῥινοκέρωτες.

6.29. SALAMINIUS HERMIAS SOZOMENUS

Timotheus Gramm., *Excerpta ex libris de animalibus* (e cod. Paris. gr. 2422) Section 51, line 13

ὅτι οὗτοι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τρυγῶσι τὰ πεπέρια, τέχνη ἀπατῶμενοι καὶ μμήσει.

6.29 Salaminus Hermias Sozomenus

Salminius Hermias Sozomenus[1] (Σωζόμενος) (c. 400 – c. 450) was a historian of the Christian Church.

Sozomen's second work continues approximately where his first work left off. He wrote it in Constantinople, around the years 440 to 443 and dedicated it to Emperor Theodosius II.

The work is structured into nine books, roughly arranged along the reigns of Roman Emperors:

Book I: from the conversion of Constantine I until the Council of Nicea (312-325) Book II: from the Council of Nicea to Constantine's death (325-337) Book III: from the death of Constantine I to the death of Constans I (337-350) Book IV: from the death of Constans I to the death of Constantius II (350-361) Book V: from the death of Constantius I to the death of Julian the Apostate (361-363) Book VI: from the death of Julian to the death of Valens (363-375) Book VII: from the death of Valens to the death of Theodosius I (375-395) Book VIII: from the death of Theodosius I to the death of Arcadius (375-408). Book IX: from the death of Arcadius to the accession of Valentinian III (408-25).

Book IX is incomplete. In his dedication of the work, he states that he intended cover up to the 17th consulate of Theodosius II, that is, to 439. The extant history ends about 425. Scholars disagree on why the end is missing. Albert Guldenpenning supposed that Sozomen himself suppressed the end of his work because in it he mentioned the Empress Aelia Eudocia, who later fell into disgrace through her supposed adultery. However, it appears that Nicephorus, Theophanes, and Theodorus Lector did read the end of Sozomen's work, according to their own histories later. Therefore most scholars believe that the work did actually come down to that year, and that consequently it has reached us only in a damaged condition. (From Wikipedia²⁷)

27. http://en.wikipedia.org/wiki/Salaminus_Hermias_Sozomenus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* (2048: 001) “Sozomenus. Kirchengeschichte”, Ed. Bidez, J., Hansen, G.C. Berlin: Akademie-Verlag, 1960; *Die griechischen christlichen Schriftsteller* 50. Book 2, chapter 24, section 1, line 2

Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον παρειλήφαμεν καὶ τοὺς ἔνδον τῶν καθ’ ἡμᾶς Ἰνδῶν, ἀπειράτους μείναντας τῶν Βαρθολομαίου κηρυγμάτων, μετασχεῖν τοῦ δόγματος ὑπὸ Φρουμεντίω, ἱερεῖ καὶ καθηγητῇ γενομένῳ παρ’ αὐτοῖς τῶν ἱερῶν μαθημάτων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 1, line 5

ἵνα δὲ γνοίημεν καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ τοῦ συμβάντος περὶ τοὺς Ἰνδοὺς οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ὥς τις τερατολογεῖσθαι δοκεῖ, τὴν σύστασιν λαβεῖν τὸ τῶν Χριστιανῶν δόγμα, ἀναγκαῖον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς Φρουμεντίου χειροτονίας διεξελεῖν· ἔχει δὲ ὧδε.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 2

οὓς ζηλώσας Μερόπιός τις φιλόσοφος Τύριος τῆς Φοινίκης παρεγένετο εἰς Ἰνδοὺς.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 4

ἱστορήσας δὲ τῆς Ἰνδικῆς ὅσα γε αὐτῷ ἐξεγένετο, τῆς ἐπανόδου εἶχετο νηὸς ἐπιτυχὼν στελλομένης εἰς Αἴγυπτον.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 5, line 7

συμβάν δὲ κατὰ χρεῖαν ὕδατος ἢ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων εἰς ὄρμον τινὰ προσσχεῖν τὴν ναῦν, καταδραμόντες οἱ τῇδε Ἰνδοὶ κτείνουσι πάντας καὶ τὸν Μερόπιον· ἔτυχον γὰρ τότε λύσαντες τὰς πρὸς Ῥωμαίους σπονδάς.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 8, line 1

ἀντιβολουῖσαν δὲ τὴν βασιλίδαν ἠδέσθησαν, καὶ τὰ βασίλεια καὶ τὴν ἡγεμονίαν Ἰνδῶν διώκουν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 8, line 3

ὁ δὲ Φρουμέντιος θεαίᾳ ἴσως προτραπείς ἐπιφανείᾳ ἢ καὶ αὐτομάτως τοῦ θεοῦ κινουῦντος ἐπυνθάνετο, εἴ τινες εἶεν Χριστιανοὶ παρ’ Ἰνδοῖς ἢ Ῥωμαῖοι τῶν εἰσπλεόντων ἐμπόρων.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., *Historia ecclesiastica* Book 2, chapter 24, section 10, line 2

συντυχὼν δὲ Ἀθανασίῳ τῷ προῖσταμένῳ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τὰ κατ’ Ἰνδοὺς διηγήσατο καὶ ὥς ἐπισκόπου δέοι αὐτοῖς τῶν αὐτόθι Χριστιανῶν ἐπιμελησο-

6.30. PAPYRI MAGICAE

μένου.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 10, line 5

ὁ δὲ Ἀθα- νάσιος τοὺς ἐνδημοῦντας ἱερέας ἀγείρας ἐβουλεύσατο περὶ τούτου· καὶ χειρο- τονεῖ αὐτὸν τῆς Ἰνδικῆς ἐπίσκοπον, λογισάμενος ἐπιτηδειότατον εἶναι τοῦ- τον καὶ ἱκανὸν πολλὴν ποιῆσαι τὴν θρησκείαν, παρ' οἷς πρῶτος αὐτὸς ἔδειξε τὸ Χριστι- ανῶν ὄνομα καὶ σπέρμα παρέσχετο τῆς τοῦ δόγματος μετουσίας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 11, line 1

ὁ δὲ Φρουμέντιος πάλιν εἰς Ἰνδοὺς ὑποστρέψας λέγεται τοσοῦτον εὐκλεῶς τὴν ἱερωσύνην μετελθεῖν, ὥς ἐπαινεθῆναι παρὰ πάντων τῶν αὐτοῦ πειρα- θέντων, οὐχ ἦττον ἢ τοὺς ἀποστόλους θαυμάζουσι, καθότι καὶ ἐπισημό- τατον αὐτὸν ὁ θεὸς ἀπέ- φηνε, πολλὰς καὶ παραδόξους ἰάσεις καὶ σημεῖα καὶ τέρατα δι' αὐτοῦ δημιουργήσας.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 2, chapter 24, section 11, line 5

ἡ μὲν δὴ παρ' Ἰνδοῖς ἱερωσύνη ταύτην ἔσχεν ἀρχήν.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 7, chapter 15, section 6, line 6

προθυμότερους δὲ τοὺς ἐν τῷ Σεραπείῳ παρεσκεύαζεν εἶναι τὸ συνειδέναι σφίσιν ἃ τετολμήκασιν, ἔπειτα δὲ καὶ Ὀλύμπιός τις ἐν φιλοσόφου σχήματι συνὼν αὐτοῖς καὶ πείθων χρῆναι μὴ ἀμελεῖν τῶν πατρίων, ἀλλ' εἰ δέοι ὑπὲρ αὐτῶν θνήσκειν· καθαιρου- μένων δὲ τῶν ξοάνων ἀθυμοῦντας ὁρῶν συνεβούλευε μὴ ἐξίστασθαι τῆς θρησκείας, ὕλην φθαρτὴν καὶ ἰνδάλματα λέγων εἶναι τὰ ἀγάλματα καὶ διὰ τοῦτο ἀφα- νισμόν ὑπομένειν, δυνάμεις δὲ τινὰς ἐνοικῆσαι αὐτοῖς καὶ εἰς οὐρανούς ἀπο- πτῆναι.

Salaminius Hermias Sozomenus Scr. Eccl., Historia ecclesiastica Book 7, chapter 26, section 3, line 2

τὸ δὲ τὸν σιέλον εἰς τὸ στόμα δεξάμενον αὐτίκα κατέπεσε· καὶ νεκρὸν κείμενον οὐ μείον τῶν παρ' Ἰνδοῖς ἱστορουμένων ἐρπετῶν διεφάνη τὸ μέγεθος· ἀμέλει τοι, ὥς ἐπυθόμην, ὑπὸ ζεύγεσιν ὀκτῶ εἰς τὸ πλησίον πεδίον ἐξελκύσαντες αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι κατέκαυσαν, ὅπως μὴ διασαπείῃ τὸν ἄερα λυμῆνεται καὶ λοιμώδη ποιήσῃ.

6.30 Papyri magicae

“” (From Wikipedia²⁸)

What dates for this?

Magica, Papyri magicae Preisendanz number 13, line 19

28.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀπηρτίσθω δὲ ἡ τράπεζα τοῖς ἐπιθύμασι-σι τούτοις, συνγενικοῖς οὖσι τοῦ θεοῦ – ἐκ δὲ ταύτης τῆς βίβλου Ἑρμῆς κλέψας τὰ ἐπιθύματα ζ’ προσεφώνησεν <ἐν> ἑαυτοῦ ἱερᾷ βύβλῳ ἐπικαλουμένη ‘Πτέρυγι’ – τοῦ μὲν Κρόνου στύραξ (ἔστιν γὰρ βαρὺς καὶ εὐώδης), τοῦ δὲ Διὸς μαλάβαθρον, τοῦ δὲ Ἄρεως κόστος, τοῦ δὲ Ἡλίου λίβανον, τῆς δὲ Ἀφροδίτης νάρδος Ἰνδικός, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ κασία, τῆς δὲ Σελήνης ζμύρνα.

6.31 Procopius

Procopius of Caesarea (Latin: Procopius Caesarensis, Greek: Προκόπιος ὁ Καισαρεύς; c. AD 500 – c. AD 565) was a prominent Byzantine scholar from Palaestina Prima. Accompanying the general Belisarius in the wars of the Emperor Justinian I, he became the principal historian of the 6th century, writing the Wars of Justinian, the Buildings of Justinian and the celebrated Secret History. He is commonly held to be the last major historian of the ancient world. (From Wikipedia²⁹)

Procopius Hist., De bellis (4029: 001) “Procopii Caesariensis opera omnia, vols. 1–2”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1:1962; 2:1963. Book 1, chapter 19, section 3, line 1

αὕτη δὲ ἡ θάλασσα ἐξ Ἰνδῶν ἀρχο- μένη ἐνταῦθα τελευτᾷ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 16, line 1

μεθ’ οὗς δὴ τὰ γένη τῶν Ἰνδῶν ἐστίν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 23, line 1

Πλοῖα μέντοι ὅσα ἐν τε Ἰνδοῖς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ θαλάσῃ ἐστίν, οὐ τρώπῳ τῷ αὐτῷ ὥπερ αἱ ἄλλαι νῆες πεποίηνται.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 19, section 25, line 1

αἴτιον δὲ οὐχ ὅπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, πέτραι τινὲς ἐνταῦθα οὔσαι καὶ τὸν σίδηρον ἐφ’ ἑαυτὰς ἔλκουσαι (τεκμήριον δέ· ταῖς γὰρ Ῥωμαίων ναυσὶν ἐξ Αἰλᾶ πλεούσαις ἐς θάλασσαν τήνδε, καίπερ σιδήρῳ πολλῷ ἡρμοσμέναις, οὔποτε τοιοῦτον ξυνηνέχθη παθεῖν), ἀλλ’ ὅτι οὔτε σίδηρον οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐς ταῦτα ἐπιτηδείων Ἰνδοὶ ἢ Αἰθίοπες ἔχουσιν.

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 9, line 6

Τότε δὲ Ἰουστινιανὸς [ὁ] βασιλεὺς ἐν μὲν Αἰθίοψι βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἑσμιφαίου δὲ ἐν Ὀμηρί- ταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν ἔπεμψεν, ἀξιῶν ἄμφω Ῥωμαίοις διὰ

29. <http://en.wikipedia.org/wiki/Procopius>

6.31. PROCOPIUS

τὸ τῆς δόξης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολε-
μοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνού-
μενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν ἀποδιδόμενοι τε αὐτὴν ἐς Ῥω-
μαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρή-
ματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγ-
κεῖν (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασιν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τανῦν δὲ ση-
ρικὴν ὀνομάζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κα-
ῖσόν τὸν φυγάδα φύλαρχον Μαδδηνοῖς καταστήσονται καὶ στρατῷ μεγάλῳ αὐτῶν
τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν

Μαδ-

Procopius Hist., De bellis Book 1, chapter 20, section 12, line 2

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψιν τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπεὶ αἰεὶ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς τοῖς ὁρμοῖς γινόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταΐρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμο-
ρον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία εἰώθασιν, καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῷ μαχιμώτεροισι ἵεναι.

Procopius Hist., De bellis Book 2, chapter 25, section 3, line 1

ἐκ τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ τῶν πλησιοχώρων Ἰβήρων πάν-
των τε ὡς εἰπεῖν τῶν ἐν Πέρ-
σαις ἔθνων καὶ Ῥωμαίων τινῶν τὰ φορτία ἐσκομιζόμενοι ἐνταῦθα ἀλλήλοις ξυμ-
βάλ-
λουσι.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 23, line 2

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράσσετο τῇδε ἡπέρ μοι εἴρηται, ἐν τούτῳ τῶν τις Βελισαρίου δορυφόρων, Ἰνδοῦλφ ὄνομα, βάρβαρος γένος, θυμοειδὴς τε καὶ δραστήριος, ὃς δὴ ἐν Ἰταλίᾳ λειφθεὶς ἔτυχε, Τουτίλα τε καὶ Γότ-
θοις προσεχώρησεν οὐδενὶ λόγῳ.

Procopius Hist., De bellis Book 7, chapter 35, section 29, line 2

ἅπερ ἅπαντα Ἰν-
δοῦλφ τε καὶ Γότθοι ἐλόντες κτείναντές τε τοὺς ἐν ποσὶν ἅπαντας καὶ τὰ χρήματα ληϊσάμενοι παρὰ Του-
τίλαν ἦλθον.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 3, section 10, line 1

τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα μέχρι ἐς τοὺς ἀπογόνους παραπεμπόμενα τῶν προγε-
γεννη-
μένων τῆς φύσεως Ἰνδαλμα γίνεται.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 17, section 1, line 2

Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν τινες μοναχῶν ἐξ Ἰνδῶν ἦκοντες, γνόντες τε ὡς Ἰουστι-
νιανῷ βασιλεῖ διὰ σπουδῆς εἶη μηκέτι πρὸς Περσῶν τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι Ῥωμαίους, ἐς βασιλέα γενόμενοι οὕτω δὴ τὰ ἀμφὶ τῇ μετὰξῃ διοικήσεσθαι ὡμολόγουν, ὡς μηκέτι Ῥωμαῖοι ἐκ Περσῶν τῶν σφίσι πολεμίων ἢ ἄλλου τοῦ ἔθνους τὸ ἐμπόλημα τοῦτο ποι-
ήσονται· χρόνου γὰρ κατατρίψαι μῆκος ἐν χώρᾳ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἔθνη τὰ πολλὰ οὔση, ἡπερ Σηρίνδα ὀνομάζεται, ταύτῃ τε ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐκμεμαθηκέναι ὁποῖα ποτὲ μηχανῇ γίνε-
σθαι τὴν μέταξαν ἐν γῇ τῇ Ῥωμαίων δυνατὰ εἶη.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 23, section 2, line 1

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τινὲς δὲ αὐτὸν Ἰνδοῦλφ ἐκάλουν.

Procopius Hist., De bellis Book 8, chapter 35, section 38, line 1

Γότθοι μὲν οὖν μεταξὺ χίλιοι τοῦ στρατοπέδου ἐξαναστάντες ἐς Τικινόν τε πόλιν καὶ χωρία τὰ ὑπὲρ ποταμὸν Πάδον ἐχώρησαν, ὧν ἄλλοι τε ἡγοῦντο καὶ Ἰνδοῦλφ, οὗ- περ πρότερον ἐπεμνήσθη.

Procopius Hist., Historia arcana (= Anecdota) (4029: 002) “Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 3”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1963. Chapter 17, section 34, line 3

Χρυσομαλλῶ δὲ αὕτη πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει καὶ αὔθις ἑταίρα, τότε δὲ ξὺν ἑτέρῃ Χρυσομαλλοῖ καὶ Ἰνδαροῖ ἐν Παλα- τίῳ τὴν δίαίταν εἶχεν.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) (4029: 003) “Procopii Caesariensis opera omnia, vol. 4”, Ed. Wirth, G. (post J. Haury) Leipzig: Teubner, 1964.

Procopius Hist., De aedificiis (lib. 1–6) Book 6, chapter 1, section 6, line 1

Νεῖλος μὲν ὁ ποταμὸς ἐξ Ἰνδῶν ἐπ’ Αἰγύπτου φερό- μενος δίχῃα τέμνει τὴν ἐκείνη γῆν ἄχρι ἐς θάλασσαν.

6.32 Proclus Phil.

Proclus Lycaeus (play /ˈprɒkləs ˌlaɪˈsiːəs/; 8 February 412 – 17 April 485 AD), called the Successor (Greek Πρόκλος ὁ Διάδοχος, Próklos ho Diádokhos), was a Greek Neoplatonist philosopher, one of the last major Classical philosophers (see Damascius). He set forth one of the most elaborate and fully developed systems of Neoplatonism. He stands near the end of the classical development of philosophy, and was very influential on Western medieval philosophy (Greek and Latin) as well as Islamic thought.

”Wherever there is number, there is beauty.”

Proclus, quoted by M. Kline, Mathematical Thought from Ancient to Modern Times (From Wikipedia³⁰)

Proclus Phil., In Platonis Cratylum commentaria (4036: 009) “Procli Diadochi in Platonis Cratylum commentaria”, Ed. Pasquali, G. Leipzig: Teubner, 1908. Section 71, line 77

μετέχουσιν δ’ ἄλλως ἄλλοι καὶ τούτων, οἷον Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐπιχώριον φωνὴν τοιαῦτα παρὰ τῶν θεῶν ἔλαβον ὀνόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἴνδοι ἄλλως κατὰ τὴν οἰ- κίαν γλῶσσαν καὶ Ἕλληνες ὡσαύτως κατὰ τὴν σφετέραν διά- λεκτον.

30. <http://en.wikipedia.org/wiki/Proclus>

6.33. AGATHIAS SCHOLASTICUS

Proclus Phil., In Platonis Timaeum commentaria Volume 1, page 208, line 18

φιλεῖ, τοῖς δὲ θεοῖς ὁ σπουδαῖος ὁμοιότατος, καὶ διότι <ἐν φρουρᾷ> ὄντες οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντεχόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος ὡς δεσμωτηρίου συνειλημμένοι δεῖσθαι τῶν θεῶν ὀφείλουσι περὶ τῆς ἐντεῦθεν μεταστάσεως, καὶ ὅτι ὡς παῖδας πατέρων ἀποσπασθέντας εὐχεσθαι προσήκει περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀληθινούς ἡμῶν πατέρας, τοὺς θεούς, ἐπανάδου, καὶ ὅτι ἀπάτορές τινες ἄρα καὶ ἀμήτορες εἰκόσιν εἶναι οἱ μὴ ἀξιοῦντες εὐχεσθαι μηδὲ ἐπιστρέφειν εἰς τοὺς κρείττονας, καὶ ὅτι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οἱ σοφία διενεγκόντες περὶ εὐχὰς ἐσπούδασαν, Ἰνδῶν μὲν Βραχμᾶνες, Μάγοι δὲ Περσῶν, Ἑλλήνων δὲ οἱ θεολογικώτατοι, οἱ καὶ τελετὰς κατεστήσαντο καὶ μυστήρια· Χαλδαῖοι δὲ καὶ τὸ ἄλλο θεῖον ἐθεράπευσαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν τῶν θεῶν θεὸν εἰπόντες ἐσέφθησαν, πολ- λοῦ δέοντες διὰ τὴν ἀρετὴν ὑπερφρονεῖν τῆς ἱερᾶς θρησκείας· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι μέρος ὄντας τοῦ παντός δεῖσθαι προσήκει τοῦ παντός· παντὶ γὰρ ἢ πρὸς τὸ ὅλον ἐπιστροφὴ παρέχεται τὴν σωτηρίαν· εἴτε οὖν ἀρετὴν ἔχεις, παρακλητέον σοι τὸ τὴν ὅλην ἀρετὴν προειληφός· τὸ γὰρ πᾶν ἀγαθὸν αἰτιὸν ἐστὶ καὶ σοὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ σοὶ προσήκοντος· εἴτε

6.33 Agathias Scholasticus

Agathias or Agathias Scholasticus (Ancient Greek: Ἀγαθίας σχολαστικός) c. AD 530[1]-582[1]/594), of Myrina (Mysia), an Aeolian city in western Asia Minor (now in Turkey), was a Greek poet and the principal historian of part of the reign of the Roman emperor Justinian I between 552 and 558. (From Wikipedia³¹)

Agathias Scholasticus Epigr., Hist., Historiae (4024: 001) “Agathiae Myrinaei historiarum libri quinque”, Ed. Keydell, R. Berlin: De Gruyter, 1967; Corpus fontium historiae Byzantinae 2. Series Berolinensis. Page 73, line 24

4 πρῶτοι μὲν γὰρ ὧν ἀκοῇ ἴσμεν Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

6.34 Olympiodorus the Younger

31. <http://en.wikipedia.org/wiki/Agathias>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Olympiodorus the Younger (Greek: Ὀλύμπιόδωρος ὁ Νεώτερος)(c. 495-570) was a Neoplatonist philosopher, astrologer and teacher who lived in the early years of the Byzantine Empire, after Justinian's Decree of 529 A.D. which closed Plato's Academy in Athens and other pagan schools. Olympiodorus was the last pagan to maintain the Platonist tradition in Alexandria (see Alexandrian School); after his death the School passed into the hands of Christian Aristotelians, and was eventually moved to Constantinople.

Among the extant writings of Olympiodorus the Younger are a biography of Plato, commentaries on several dialogues of Plato and on Aristotle, and an introduction to Aristotelian philosophy. Olympiodorus also provides information on the work of the earlier Neoplatonist Iamblichus which is not found elsewhere. The surviving works are:

Commentary on Plato's Alcibiades
Commentary on Plato's Gorgias
Commentary on Plato's Phaedo
Life of Plato
Introduction (prolegomena) to Aristotle's logic
Commentary on the Aristotle's Meteorology
Commentary on the Aristotle's Categories

In addition, a Commentary by Olympiodorus is extant on Paulus Alexandrinus' Introduction to astrology (which was written in 378 AD). Although the manuscript of the Commentary is credited in two later versions to a Heliodorus, L.G. Westerink argues that it is actually the outline of a series of lectures given by Olympiodorus in Alexandria between May and July 564 AD. The Commentary is an informative expatiation of Paulus' tersely written text, elaborating on practices and sources. The Commentary also illuminates the developments in astrological theory in the 200 years after Paulus. (From Wikipedia³²)

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria (4019: 003) "Olympiodori in Aristotelis meteora commentaria", Ed. Stüve, G. Berlin: Reimer, 1900; Commentaria in Aristotelem Graeca 12.2.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 1n

<Τὸ γὰρ ἀφ' Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τοῦ ἐξ Αἰθιοπίας πρὸς τὴν Μαιῶτιν καὶ τοὺς ἐσχατεύοντας τῆς Σκυθίας τόπους πλέον ἢ πέντε πρὸς τρία τὸ μέγεθος.

Olympiodorus Phil., In Aristotelis meteora commentaria Page 192, line 6

καὶ τοῦ μὲν μήκους ἐπὶ δυσμὰς τὰς Ἡρακλείους στήλας, πρὸς δὲ ἀνατολὰς τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, παρ' οἷς ἐστὶν ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.

32. http://en.wikipedia.org/wiki/Olympiodorus_the_Younger

6.35. BASILIUS

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii (4019: 004) “Olympiodorus. Commentary on the first Alcibiades of Plato”, Ed. Westerink, L.G. Amsterdam: Hakkert, 1956, Repr. 1982. Section 10, line 9

δεύτερον ἡμῖν συμβάλλεται πρὸς τὴν γνῶσιν πάντων τῶν ὄντων· εἰ γὰρ γινώσκομεν τὴν ψυχὴν, γνωσόμεθα καὶ οὓς ἔχει λόγους ἐν αὐτῇ, πάντων δὲ τῶν ὄντων ἔχει τοὺς λόγους καὶ τοὺς τύπους ὡς ἰνδαλμα τούτων οὕσα· συμβάλλεται ἡμῖν ἄρα ἡ αὐτῆς γνῶσις καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄντων πάντων.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 164, line 7

οὐ μόνον δὲ οὗτοι τοιοῦτοι, ἀλλὰ καὶ Ἴνδοι ἔχονται τῷ πάθει τούτῳ.

Olympiodorus Phil., In Platonis Alcibiadem commentarii Section 165, line 22

ἱματίων’ > δὲ ἔλξεις’ > φησὶ δύο μέρη λέγων, διότι ποδήρεις χιτῶνας φοροῦσιν οἱ Πέρσαι (διὸ καὶ ἑλκεσίπεπλοι’) καὶ Ἴνδοί, καθάπερ καὶ οἱ Ἴωνες.

6.35 Basilius

Is this Basil of Caesarea?

Basil of Caesarea, also called Saint Basil the Great, (329 or 330[5] – January 1, 379) (Greek: Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας) was the Greek bishop of Caesarea Mazaca in Cappadocia, Asia Minor (modern-day Turkey). He was an influential theologian who supported the Nicene Creed and opposed the heresies of the early Christian church, fighting against both Arianism and the followers of Apollinaris of Laodicea. His ability to balance his theological convictions with his political connections made Basil a powerful advocate for the Nicene position. (From Wikipedia³³)

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron (2040: 001) “Basile de Césarée. Homélie sur l’hexaéméron, 2nd edn.”, Ed. Giet, S. Paris: Cerf, 1968; Sources chrétiennes 26 bis. Homily 3, section 6, line 9

Ἐκ μὲν γε τῆς ἔω, ἀπὸ μὲν χειμερινῶν τροπῶν ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ ποταμὸς ῥεῦμα πάντων ποταμίων ὑδάτων πλεῖστον, ὡς οἱ τὰς περιόδους τῆς γῆς ἀναγράφοντες ἱστορήκασιν· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων τῆς ἀνατολῆς ὁ τε Βάκτρος, καὶ ὁ Χοάσπης, καὶ ὁ Ἀράξης, ἀφ’ οὗ καὶ ὁ Τάναϊς ἀποσχιζόμενος εἰς τὴν Μαιῶτιν ἔξεισι λίμνην.

Basilius Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 4, section 3, line 39

33. http://en.wikipedia.org/wiki/Basil_of_Caesarea

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

“Ὅτι γὰρ ταπεινότερα τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἢ Αἴγυπτος, ἔργῳ ἔπεισαν ἡμᾶς οἱ θελήσαντες ἀλλήλοις τὰ πελάγη συνάψαι, τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Ἰνδικόν, ἐν ᾧ ἡ ἐρυθρὰ ἐστὶ θάλασσα.

Basilus Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 6, section 9, line 28

Σημεῖον δὲ, ὅτι καὶ Ἰνδοὶ καὶ Βρεττανοὶ τὸν ἴσον βλέπουσιν.

Basilus Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 7, section 2, line 34

Ἄλλα γνωρίζουσιν οἱ τὴν Ἰνδικὴν ἀλιεύοντες θάλασσαν· ἄλλα, οἱ τὸν Αἰγύπτιον ἀγρεύοντες κόλπον· ἄλλα, νησιῶται· καὶ ἄλλα, Μαυρούσιοι.

Basilus Theol., Homiliae in hexaemeron Homily 8, section 8, line 16

Ὅποια καὶ περὶ τοῦ Ἰνδικοῦ σκώληκος ἱστορεῖται τοῦ κερασφόρου· ὃς εἰς κάμπην τὰ πρῶτα μεταβαλὼν, εἶτα προῖὼν βομβυλίδος γίνεται, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ταύτης ἴσταται τῆς μορφῆς, ἀλλὰ χάνοις καὶ πλατέσι πετάλοις ὑποπτεροῦται.

Basilus Theol., Epistulae (2040: 004) “Saint Basile. Lettres, 3 vols.”, Ed. Courtonne, Y. Paris: Les Belles Lettres, 1:1957; 2:1961; 3:1966. Epistle 1, section 1, line 32

Δοκῶ γάρ μοι, εἰ μὴ ὥσπερ τι θρέμμα θαλλῶ προδεικνυμένῳ ἐπόμενος ἀπηγόρευσα, ἐπέκεινα ἂν σε καὶ Νύσης τῆς Ἰνδικῆς ἐλθεῖν ἀγόμενον, καί, εἴ τι ἔσχατον τῆς καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τοῦτο ἐπιπλανη- θῇναι.

Basilus Theol., Enarratio in prophetam Isaiam [Dub.] (2040: 009) “San Basilio. Commento al profeta Isaia, 2 vols.”, Ed. Trevisan, P. Turin: Società Editrice Internazionale, 1939. Chapter 13, section 269, line 13

– “Ἔοικε δὲ χώραν τινὰ λέγειν ἐν τῷ ἔθνει τῷ Ἰνδικῷ τὴν Σουφεῖρ, περὶ ἣν οἱ πολυτίμητοι τῶν λίθων πεφύκασι γίνεσθαι.

6.36 Theodoretus

Theodoret of Cyrus or Cyrrhus (Greek: Θεοδόρητος Κύρρου; c. 393 – c. 457) was an influential author, theologian, and Christian bishop of Cyrrhus, Syria (423–457). He played a pivotal role in many early Byzantine church controversies that led to various ecumenical acts and schisms. He is considered blessed or a saint by the Eastern Orthodox Church.[1] (From Wikipedia³⁴)

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio (4089: 001) “Théodoret de Cyr. Thérapeutique des maladies helléniques, 2 vols.”, Ed. Canivet, P. Paris: Cerf, 1958; Sources chrétiennes 57. Book 1, section 25, line 6

34. <http://en.wikipedia.org/wiki/Theodoretus>

6.36. THEODORETUS

Εἰ δὲ ἄρα τοῦτό φατε, ὥς ἔξω μὲν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔφυσαν οἶδε οἱ ἄνδρες καὶ ἐτράφησαν, τὴν δὲ γε Ἑλληνικὴν ἡσκήθησαν γλῶτταν, πρῶτον μὲν ὁμολογεῖτε καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσιν ἄνδρας γεγενῆσθαι σοφούς· καὶ γὰρ δὴ καὶ Ζάμολξιν τὸν Θράκα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐπὶ σοφία θαυμάζετε, καὶ τῶν Βραχμῶ- νων πολὺ παρ' ὑμῖν τὸ κλέος· Ἴνδοι δὲ οὗτοι, οὐχ Ἕλληνες.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 2, section 53, line 1

Εἴτα διδάσκει σαφῶς, ὥς οὐδὲν αὐτῷ τῶν ὀρωμένων προσέοικε, καὶ παντάπασιν ἀπαγορεύει μηδεμίαν εἰκόνα πρὸς μίμησιν τινος τῶν ὀρωμένων κατασκευάσαι καὶ νομίσαι τοῦτο δείκην εἶναι καὶ ἵνδαλμα τοῦ ἀοράτου Θεοῦ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 58, line 7

Καὶ γὰρ Ἀνάχαρσιν θαυμάζουσιν, ἄνδρα Σκύθην, οὐκ Ἀθηναῖον οὐδὲ Ἀργεῖον οὐδέ γε Κορίνθιον οὐδὲ Τεγεάτην ἢ Σπαρτιάτην, καὶ τοὺς Βραχμῶνας ὑπεράγανται, Ἴνδους ὄντας, οὐ Λωριέας οὐδὲ Αἰολέας οὐδέ γε Ἴωνας· ἐπαινοῦσι δὲ καὶ Αἰγυπτίους ὥς σοφωτάτους· πολλὰς γάρ τοι καὶ παρὰ τούτων ἔμαθον ἐπιστήμας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 66, line 7

Καὶ ἡ Ἑβραίων φωνὴ οὐ μόνον εἰς τὴν Ἑλλήνων μετεβλήθη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων καὶ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Σκυθῶν καὶ Σαυροματῶν καὶ ξυλ- λήβδην εἰπεῖν εἰς ἀπάσας τὰς γλώττας, αἷς ἅπαντα τὰ ἔθνη κεχρημένα διατελεῖ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 5, section 73, line 1

Τοὺς δὲ γε Ἴνδους καὶ τούτων πολλῶ σοφωτέρους εἶναί φασιν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 8, section 6, line 11

Ἦνίκα μὲν γὰρ μετὰ τῶν σωμάτων ἐπολιτεύοντο, νῦν μὲν παρὰ τούτους, νῦν δὲ παρ' ἐκείνους ἐφοίτων, καὶ ἄλλοτε μὲν Ῥωμαίοις, ἄλλοτε δὲ Ἰσπανοῖς ἢ Κελτοῖς δι- λέγοντο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἐξεδήμησαν, ὑφ' οὗ κατεπέμφθησαν, ἅπαντες αὐτῶν ἐνδελεχῶς ἀπολαύουσιν, οὐ μόνον Ῥωμαῖοι, καὶ ὅσοι γε τὸν τούτων ἀγαπῶσι ζυγὸν καὶ ὑπὸ τούτων ἰθύνονται, ἀλλὰ καὶ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ Μασσαγέται καὶ Σαυρομά- ται καὶ Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες, καὶ ξυλλήβδην εἰπεῖν ἅπαντα τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Graecarum affectionum curatio Book 9, section 15, line 4

Καὶ οὐ μόνον Ῥωμαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τούτοις τελοῦντας, ἀλλὰ καὶ τὰ Σκυθικὰ καὶ τὰ Σαυροματικὰ ἔθνη καὶ Ἴνδους καὶ Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ Σῆρας καὶ Ὑρκανούς καὶ Βακτριανούς καὶ Βρεττανούς καὶ Κίμβρους καὶ Γερμανούς καὶ ἀπαξαπλῶς

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

πάν ἔθνος καὶ γένος ἀνθρώπων δέξασθαι τοῦ σταυρωθέντος τοὺς νόμους ἀνέπει-
σαν, οὐχ ὅπλοις χρησάμενοι καὶ πολλαῖς μυριάσι λογάδων οὐδὲ τῇ τῆς Περσικῆς ὀμότη-
τος χρώμενοι βίᾳ, ἀλλὰ πείθοντες καὶ δεικνύντες ὀνησιφόρους τοὺς νόμους, καὶ οὐδὲ
δίχα κινδύνων τοῦτο ποιοῦντες, ἀλλὰ πολλὰς μὲν κατὰ πόλιν ὑπομένοντες πα-
ροινίας, πολλὰς δὲ καὶ παρὰ τῶν τυχόντων δεχόμενοι μάστιγας καὶ στρεβλούμενοι καὶ
καθειργνύμενοι καὶ πᾶσαν ιδέαν

κολαστη-

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Eranistes (4089: 002) “Theodoret of Cyrus. Eranistes”,
Ed. Ettlinger, G.H. Oxford: Clarendon Press, 1975. Page 64, line 31

Τὸν μέντοι ἄνθρωπον ἀπλῶς ἀκούσας, οὐκ εἰς τὸ ἄτομον ἀπερείδει τὸν νοῦν, ἀλλὰ
καὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Σκύθην καὶ τὸν Μασσαγέτην καὶ ἀπαξαπλῶς πᾶν γένος ἀνθρώ-
πων λογίζεται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica (4089: 003) “Theodoret.
Kirchengeschichte, 2nd edn.”, Ed. Parmentier, L., Scheidweiler, F. Berlin:
Akademie-Verlag, 1954; Die griechischen christlichen Schriftsteller 44. Page 2,
line 21

Περὶ τῆς Ἰνδῶν πίστεως.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 1

Παρὰ δὲ Ἰνδοῖς κατὰ τοῦτον ἀνέτειλε τὸν χρόνον τῆς θεογνω-
σίας τὸ φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 73, line 7

τότε τις Τύριος τῆς θύραθεν φιλοσοφίας μετέχων, τὴν ἐσχάτην Ἰνδιαν ἱστορῆσαι
ποθήσας, σὺν δύο μειρακίοις ἀδελφιδοῖς ἐξεδήμησεν· ὧν ἐπόθησε δὲ τυχῶν, ναυ-
τιλίᾳ χρώμενος ἐπανήει.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 5

ὁ δὲ Φρουμέντιος τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεγεννηκότων προτετίμηκε
θέας καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου κατα- λαβὼν πόλιν τὸν τῆς ἐκκλησίας ἐδίδαξε πρόεδρον,
ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ νοερὸν εἰσδέξασθαι φῶς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia ecclesiastica Page 74, line 17

ἀποστολικάις γὰρ κεχρημένος θαυματουργίαις τοὺς ἀντιλέγειν τοῖς λόγοις πειρω-
μένους ἐθήρευε, καὶ ἡ θεραπουργία μαρ- τυροῦσα τοῖς λεγομένοις παμπόλλους καθ’
ἐκάστην ἡμέραν ἐζώγρει. Ἰνδῶν μὲν οὖν ὁ Φρουμέντιος πρὸς θεογνωσίαν ἐγένετο πο-
δηγός.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Historia religiosa (= Philotheus) (4089: 004)
“Théodore de Cyr. L’histoire des moines de Syrie, 2 vols.”, Ed. Canivet, P.,
Leroy-Molinghen, A. Paris: Cerf, 1:1977; 2:1979; Sources chrétiennes 234, 257.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Patmensis (epistulae 1–52) (4089:
005) “Théodore de Cyr. Correspondance I”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1955; Sources
chrétiennes 40. Epistle 18, line t

6.36. THEODORETUS

Διά τοι τοῦτο μικρὰν ἀναβολὴν ἐπαγγέλλω· ἐλπίζομεν γάρ, ὡς τὸ ζοφῶδες τοῦτο καὶ τετριγὸς νέφος ὁ φιλάνθρωπος ἡμῶν ὅτι τάχιστα διασκεδάσει δεσπότης. ΑΡΕΟΒΙΝΔ*Ϝ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Patmensis (epistulae 1-52) Epistle 21, line t

Διὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἱερὰν καὶ φιλάτην τῷ Θεῷ κεφαλὴν ἀπολαυσάτω τῆς ὑμετέρας κηδεμονίας καὶ σωθήτω τῇ πόλει τῇ ἡμετέρᾳ τὸ σχῆμα. ΑΡΕΟΒΙΝΔ*Ϝ ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Epistulae: Collectio Sirmondiana (epistulae 1-95) (4089: 006) “Théodoret de Cyr. Correspondance II”, Ed. Azéma, Y. Paris: Cerf, 1964; Sources chrétiennes 98. Epistle 23, line t

Ἀνιωμαι δὲ μὴ πάντα ἐπαινῶν τὰ ὑμέτερα, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν ἐλλείπον τοῖς ἐπαίνοις ὁρῶν· ὅπερ εἰ δοίῃ προσγενέσθαι Θεός, ἐν ἅπασιν τοῖς τῆς ἀρετῆς εἶδεσι κατὰ πάντων σχήσετε τὸ κράτος, τῶν τὴν αὐτὴν ὑμῖν βιοτὴν μετιόντων. ΑΡΕΟΒΙΝΔ*Ϝ ΠΑΤΡΙΚΙΩ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam (4089: 008) “Théodoret de Cyr. Commentaire sur Isaïe, vols. 1-3”, Ed. Guinot, J.-N. Paris: Cerf, 1:1980; 2:1982; 3:1984; Sources chrétiennes 276, 295, 315. Section 14, line 394

Εἷτα καθολικῶς· Ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη. Οὐ γὰρ μόνον ἀνθρωπόμορφα κατεσκεύαζον εἰδῶλα ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ κτήνεσιν ἐοικότα· καὶ διαφερόντως Αἰγύπτιοι πιθήκων καὶ κυνῶν καὶ λεόντων καὶ προβάτων καὶ κροκοδύλων προσεκύνουν ἰνδάλματα, Ἀκαρωνῖται δὲ καὶ μυίας εἶχον εἰκόνα, ἄλλοι δὲ νυκτερίδων προσεκύνουν εἰκασματα· καὶ τούτων ἐν τοῖς προοιμίοις ὁ προφητικὸς κατηγόρησε λόγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Commentaria in Isaiam Section 17, line 181

Ἀλλὰ τούτους καταλύσας ὁ δεσπότης Χριστὸς τὰ τούτων σκῦλα τοῖς ἀποστόλοις διένειμε, τοὺς μὲν Ῥωμαίων, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων, τοὺς δὲ Ἰνδῶν διδασκάλους χειροτονήσας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum (4089: 022) “Theodreti Cyrensis quaestiones in Octateuchum”, Ed. Fernández Marcos, N., Sáenz-Badillos, A. Madrid: Poliglota Matritense, 1979; Textos y Estudios «Cardenal Cisneros» 17.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in Octateuchum Page 15, line 17

πληθυντικῶς δὲ πάλιν τὰς «<συναγωγὰς>» ὠνόμασεν, ἐπειδὴ ἄλλο μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἄλλο δὲ τὸ Ποντικὸν καὶ τὸ Τυρρηνικὸν ἕτερον· καὶ ἄλλη μὲν ἡ Προποντίς, ἄλλος δὲ ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ ὁ Αἰγαῖος ἕτερος καὶ ἄλλος πάλιν ὁ Ἰώνιος κόλπος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon (4089: 023); MPG 80. Volume 80, page 697, line 31

Σοφερὰ ποία ἐστίν;

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Χώρα τις ἔστι τῆς Ἰνδίας, ἣν οἱ γεωγράφοι χρυσὴν ὀνομάζουσι γῆν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon
Volume 80, page 697, line 36

Ἐντεῦθεν δὲ αὐτοὺς κεῖσθαι φασὶ τῆς θαλάσσης τῆς Ἰνδικῆς.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon
Volume 80, page 700, line 29

Ποία πόλις ἐστὶν ἡ Θαρσεῖς;

Ἐνταῦθα Ἰνδικὴν τινα χώραν ὠνόμασεν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Quaestiones in libros Regnorum et Paralipomenon
Volume 80, page 837, line 34

Καὶ ἤδη δὲ ἔφην, ὅτι πόλις ἦν αὕτη τῷ Ἰνδικῷ πελάγει παρακειμένη, Αἰθίοπας οἰκήτορας ἔχουσα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos (4089: 024); MPG 80. Volume
80, page 1204, line 3

Ὁ μὲν γὰρ ἔδραμε πρὸς Ἰνδοὺς, ὁ δὲ πρὸς Ἰσπανούς· καὶ ὁ μὲν τὴν Αἴγυπτον, ὁ δὲ τὴν Ἑλλάδα κατέλαβε· καὶ ἕτεροι μὲν τὴν Ἰουδαίαν ἐπιστεύθησαν ἄρδεν, ἔτε- ροι δὲ Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἄλλοι δὲ ἄλλων ἐθνῶν τὴν γεωργίαν ἐνεχειρίσθησαν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1384, line
29

Τούτους δὲ τοῖς ἱεροῖς διένειμεν ἀποστόλοις· τὸν μὲν Ῥωμαίων, τὸν δὲ Ἑλ- λήνων διδάσκαλον προστησάμενος· καὶ τοὺς μὲν Ἰν- δῶν, τοὺς δὲ Αἰγυπτίων κήρυκας ἀπο- φήνας.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1805, line
30

Τούτῳ πειθόμενοι τῷ νόμῳ, πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἔδραμον, καὶ ὁ μὲν Ἰν- δοὺς, ὁ δὲ Αἰγυπτίους, ὁ δὲ Αἰθίοπας προσήγαγε τῷ Χριστῷ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Psalmos Volume 80, page 1916, line
27

Ἀτλαντικὸς γὰρ κόλπος, καὶ Ὠκεανὸς, καὶ Τυρρηνικὸς, καὶ Ἰόνιος τε, καὶ Αἰ- γαῖος, καὶ Ἀραβικὸς, καὶ Ἰνδικὸς, καὶ Εὐξείνιος Πόντος, καὶ Προποντις, καὶ Ἑλλήσπον- τος, καὶ ἕτερα πελάγη πολλαπλάσια τῶν εἰρημέ- νων.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Jeremiam Volume 81, page 736, line
37

Ἐμπόριον δὲ ἦν τοῦτο πά- λαι λαμπρὸν, καὶ νῦν οἱ πρὸς Ἰνδοὺς ἀποπλέοντες ἐκεῖ- θεν ἀνάγονται.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1036,
line 36

6.36. THEODORETUS

Ἕλληνες μὲν γὰρ, καὶ Ῥωμαῖοι, τὸν Ἄρηα κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν τῆς σκευῆς ἐξοπλίζουσι σχῆμα· Πέρσαι δὲ κατὰ τὸ σφέτερον· καὶ ἄλλως Ἴνδοι καὶ ἑτέρως Αἰθίοπες, ὡσαύτως δὲ καὶ ἕκαστον τῶν ὀνομαζομένων ἔθνων.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1084, line 13

Αἰθιοπικὰ τοίνυν ταῦτα καὶ Ἰνδικὰ ἔθνη· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐκεῖθεν κομιζόμενα, λίθοι τίμιοι, καὶ χρυσίον, καὶ ἡδύσματα.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1084, line 26

Σαβᾶ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σου· (κδ΄.) Φέροντες ἐμπορίαν ἐν Μαχαλίμ, καὶ ἐν Γαλιμά· ὑάκινθον, καὶ ποικιλίαν, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς ἐν μαγώζοις συγκεκμημένους, καταδεδεμένους ἐν σχοινίοις καὶ ἐν κυπαρισσίνοις πλοίοις, ἐν αὐτοῖς ἡ ἐμπορία σου. – Σαβᾶ ἔθνος Ἰνδικὸν ὀνομάζει· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ ἐν τῇ τοῦ Σὴμ γενεαλογίᾳ τοῦτο τὸ ὄνομα· Ἀσσοῦρ δὲ τὸν Ἀσσύριον· Χαρμὰν δὲ τὴν λεγομένην Καρμαήνην.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in Ezechielem Volume 81, page 1204, line 48

Σαβᾶ δὲ, ὡς ἤδη ἔφην, ἔθνος ἐστὶν Αἰθιοπικὸν καὶ Ἰνδικόν· ἡ δὲ Δαιδὰν πλησιόχωρος τῆς Ἰδουμαίας· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Αἰθιοπική· Θαρσεῖς δὲ ἡ Καρχηδών.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores (4089: 029); MPG 81.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1724, line 27

Τὴν δὲ Θαρσίς, τινὲς μὲν Ταρσὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος συγγενείας ὑπέλαβον εἶναι, τινὲς δὲ τὴν Ἰνδίαν οὕτως ἔφασαν ὠνομασθαι· συνιδεῖν οὐκ ἐθελήσαντες, ὡς τῶν Ἀσσυρίων ἡ βασιλεία τῆς Ἰνδῶν ἐστὶν ὁμορὸς· ἔθος δὲ τοῖς φεύγουσι τὰ ἐῷα ἐπὶ τὴν ἐσπέραν χωρεῖν, καὶ τοῖς τὰ νότια δραπετεύουσιν ἐπὶ τὰ βόρεια τρέχειν· ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν Ἰόππην κατῆλθε, πόλιν παραλίαν τῆς Παλαιστίνης, ἵνα ἐκεῖθεν ἀπάρη· ἐπικεῖται δὲ τῇ πρὸς ἐσπέραν κειμένη θαλάττῃ.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1724, line 36

Διὰ τούτου δὲ τοῦ πελάγους οὐκ ἂν ναυτιλία τις χρώμενος εἰς Ἰνδίαν ἀπέλθοι· μεταξὺ γὰρ τῆς τε ἡμετέρας θαλάττης, καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἡπειρός ἐστι μέγιστη, ἡ μὲν οἰκουμένη, ἡ δὲ παντελῶς ἔρημος· καὶ ὅρη δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα, μεθ' ἃ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁ κόλπος, ᾧ τὸ Ἰνδικὸν ἀναμείκται πέλαγος.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xii prophetas minores Volume 81, page 1725, line 5

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἐξ ὧν ποδηγηθέντες, τὸν μακάριόν φαμεν Ἰωνᾶν οὐκ εἰς Ἰνδίαν, ἀλλ' εἰς Καρχηδόνα ποιήσασθαι τὴν φυγὴν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli (4089: 030); MPG 82.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Interpretatio in xiv epistulas sancti Pauli Volume 82, page 337, line 44

Ἐδόθη γὰρ τοῦτο τοῖς κήρυξι διὰ τὰς διαφορούς τῶν ἀνθρώπων φωνάς· ἵνα πρὸς Ἰνδοὺς ἀφικνούμενοι, τῇ ἐκείνων χρώμενοι γλώττῃ, τὸ θεῖον προσφέρωσι κήρυγμα· καὶ Πέρσαις πάλιν διαλεγόμενοι, καὶ Σκύθαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Αἰ- γυπτίοις, ταῖς ἐκάστων κεχρημένοι φωναῖς τὴν εὐ- αγγελικὴν διδασκαλίαν κηρύττωσι.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., Haereticarum fabularum compendium (4089: 031); MPG 83. Volume 83, page 381, line 1

Καὶ τὸν μὲν Ἀλδᾶν Σύροις ἀπέστειλε κήρυκα, Ἰνδοῖς δὲ τὸν Θωμᾶν.

Theodoretus Scr. Eccl., Theol., De providentia orationes decem (4089: 032); MPG 83.

6.37 Paulus (med.)

Paul of Aegina or Paulus Aegineta (Aegina, 625?–690?) was a 7th-century Byzantine Greek physician best known for writing the medical encyclopedia Medical Compendium in Seven Books. For many years in the Byzantine Empire, this work contained the sum of all Western medical knowledge and was unrivaled in its accuracy and completeness.

The Medical Compendium in Seven Books is a medical treatise written in Greek the 7th century CE by Paul of Aegina a.k.a. Paulus Aegineta. The title in Greek is *Epitomes iatrikes biblio hepta*.

Although Byzantine medicine drew largely on ancient Greek and Roman knowledge, however, his works also contained many new ideas as he was a teacher from Alexandria. For example, in several volumes Paul of Aegina talks about bone structure and fractures, as shown below: ... (From Wikipedia³⁵)

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* (0715: 001) “Paulus Aegineta, 2 vols.”, Ed. Heiberg, J.L. Leipzig: Teubner, 9.1:1921; 9.2:1924; *Corpus medicorum Graecorum*, vols. 9.1 & 9.2.

35. http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_of_Aegina.

6.37. PAULUS (MED.)

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 2, chapter 53, section 1, line 10

Ἀρχιγένης δέ φησιν· καὶ ὁ ἄλλος ὁ Ἰνδικός, χρώα μὲν καὶ συστάσει ὁμοῖος τῷ κοινῷ ἀλί, γεύσει δὲ μελιτώδης, φα- κοῦ δὲ μέγεθος ἢ τό γε πλεῖστον κυάμου, διατρωχθεὶς σφόδρα καθυ- γραίνειν δύναται.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 22, section 16, line 7

στίμμεως ὅπτοῦ πεπλυμένου ☐ <α>, μολίβδου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☐ <δ>, κρόκου ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <γ>· λείοις χρῶ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 24, section 8, line 7

χαλκίτιν λεάνας ἀνάλαβε δεδευμένῳ ὕδατι ἐλλυχνίῳ ἢ πριαπίσκῳ καὶ ἐντίθει τοῖς μύζωτῃρσιν ἢ ῥοῦ τὸ ὄστρακον καύσας μίσγε αὐτῷ καὶ κηκίδος τὸ ἥμισυ καὶ ὡσαύ- τως χρῶ, ἢ λυκίῳ Ἰνδικῷ διάψα ἢ ὀνίδα καύσας ἐμφύσα τὴν σποδὸν ἢ χυλίσας τὴν ὀνίδα ἐνσταζε τὸν χυλόν, ἢ μυλίτου λίθου σβεσθέντος ὅξει τὴν ἀτ- μίδα ὀσφραινέσθω, ἢ καὶ παρεμπλαστικῷ τούτῳ κέχρησο· μάννης λιβά- νου μέρος <α>, ἀλόης μέρος ☐, ῥοῦ τῷ λευκῷ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ δι' ἐλλυχνιωτοῦ προστιθεὶς ἔξωθεν τῷ χρίσματι λαγωῦ τρίχας, ἢ τὴν κα- λουμένην λυχνίδα ἐνθες τῷ μυκτῇρι, ἢ σικύαν κούφην κατὰ τοῦ κατ' εὐθὺ τοῦ αἱμορραγοῦντος μυκτῆρος ὑποχονδρίου πρόσθες μεγάλην τε καὶ ἐπιμόνως, ἢ τὰ ὦτα στερεῶς ἐμφραττέτω, καὶ τὸ μέτωπον σπόγ- γοις ἐξ ὕδατος ψυ- χροῦ καταβρεχέσθω, ἢ σικύαν ἰνίῳ κολλᾶν μεθ' αἱ- ματος ἀφαιρέσεως, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φλεβοτομεῖν, εἰ μὴδὲν κωλύει, καὶ

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 37, section 2, line 3

ψυκτικὸν δὲ καὶ τονωτικὸν πλαδῶντος στομάχου τοῦτο· ῥόδων χλωρῶν τῶν φύλ- λων ☐ <ς>, γλυκυρίζης χυλοῦ ☐ <δ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <δ>· οἶνῳ γλυκεῖ ἀναλάμβανε καὶ ποίει ὑπογλώττια.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 42, section 3, line 4

κάλλιστος δὲ καὶ οὗτος· ὀπίου, κρόκου, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, ῥόος, λιβάνου, κηκίδος, ὑποκιστίδος, σιδίων, σμύρνης, ἀλόης ἴσα· ὕδατι δίδου τριώβολον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 46, section 6, line 13

<δ>· ὀξύμελί τε δο- τέον αὐτοῖς ἀπλᾶ τε βοηθήματα, οἶον ἄσαρον, νάρδον Κελτι- κὴν ἢ Ἰν- δικήν, σχοῖνον, πετροσέλινον· καὶ δεῖ ἐρεθίζειν τὴν γαστέρα διὰ τῆς ἀκαλή- φης ἢ λινοζώστεως ἐσθιομένων ἐφθῶν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 3, chapter 62, section 2, line 8

ἐνεργῶς δὲ πρὸς τοῦτο ποιοῦσι καὶ αἱ κολλητικαὶ τῶν ἐμπλάστρων, οἶον ἄρμο- νία, Ἰκέσιος, Ἀθηνᾶ, μηλίνη, Ἰνδική καὶ αἱ παραπλήσιοι.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 1, section 7, line 5

αἱ δὲ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις φλεγμαίνουσai ἢ εἰλκωμέναι καταχρίεσθωσαν λυ- κίῳ Ἰν- δικῷ ἢ γλαυκίῳ ἢ ἀλόῃ ἢ τῷ Ἀνδρωνίῳ τροχίσκῳ ἢ τῇ Πολυείδου σφραγίδι ἢ καταπλασσέσθωσαν χόνδρῳ μετὰ χυλοῦ πολυγόνου ἢ ἄρνο- γλώσσου ἢ ἐλγίνῃ λείᾳ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 41, section 2, line 7

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔτι δὲ πρὸς τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν ἢ τε Αἰγυπτία ποιεῖ καὶ αἱ δι' ἄλῶν κηρωταὶ συντακεῖσαι ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ αἱ χλωραὶ ἀνιέμεναι τό τε διὰ κισήρεως καὶ τὰ δι' ὀρόβου ξηρὰ καὶ ὁ μελάγχλωρος τροχίσκος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κριογενής.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 54, section 9, line 5

τινὲς δὲ καὶ πολυ- συνθέτοις ἐπὶ αὐτῶν εἰώθασι χρῆσθαι φαρμάκοις, ὅποιά ἐστι τό τε διὰ τῶν μεταλλικῶν καὶ αἱ βάρβαροι προσαγορευόμεναι τό τε κίσσινον καὶ τὸ διὰ τοῦ ἡριγέροντος καὶ τὸ μελάγχλωρον ἢ τε Ἰνδικὴ καὶ ἡ ἀρμονία καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ὧν τὰς συνθέσεις καὶ τὸν τῆς χρήσεως τρόπον κατὰ τὸ ἕβδομον εὐρήσεις βιβλίον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 4, chapter 58, section 1, line 1

>

Ἐν Ἰνδικῇ καὶ τοῖς ἄνω τῆς Αἰγύπτου τόποις τὰ λεγόμενα δρακόντια συνίστανται, καθάπερ ἐλμινθώδη τινὰ ζῷα, ἐν τοῖς μυώδεσι τῶν μορίων, οἷον βραχίονι, μηροῖς, κνήμαις, ἐπὶ δὲ τῶν παιδίων καὶ πλεуроῖς, ὑπὸ τῷ δέρματι συνιστάμενα καὶ κινούμενα σαφῶς· εἴθ' ὅταν χρονίσῃ, κατὰ τι πέρας τοῦ δρακοντίου πυοῦται ὁ τόπος, καὶ τοῦ δέρματος ἀναστομουμένου ἔξω προέρχεται τοῦ δρακοντίου ἡ ἀρχή, ἐλκόμενον δὲ τὸ δρακόντιον ἀλγηδόνας ἐμποιεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορραγεῖ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 1, line 7

Ἀγάλογον ξύλον ἐστὶν Ἰνδικὸν παραπλήσιον θύα εὐώδες, ὃ διαμασώμενον πρὸς εὐωδίαν στόματος ποιεῖ· ἔστι δὲ καὶ θυμίαμα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 10, line 87

Καρυόφυλλον οὐ πρὸς τοῦνομα καὶ τὴν οὐσίαν ἔχει, ἀλλ' ἐκ τῆς Ἰνδίας οἷον ἄνθη τινὰ δένδρου καρφοειδῆ μέλανα, ὅσον δακτύλου σύνεγγυς τὸ μήκος, φέρεται ἀρωματίζοντα καὶ δριμύα, ὑπόπικρα, θερμά τε καὶ ξηρὰ περίπου τρίτης τάξεως· ἃ πολὺ χρηστά ἐστὶν ἐν ὅψοις τε καὶ ἐτέροις φαρμάκοις.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 120

τὸν ἱερακίτην δὲ καὶ Ἰνδικὸν λίθον φασὶ περιεπτόμενον τὸ ἐκ τῶν αἰμορροΐδων ἰστᾶν αἶμα, τὸν δὲ σάπφειρον πινόμενον τοὺς ὑπὸ σκορπίου πληγέντας ὠφελεῖν καὶ τὸν ἀφροσέλινον τοὺς ἐπιλήπτους.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 11, line 153

Λύκιον ἐξ ἑτερογενῶν σύγκειται δυνάμεων, τῆς μὲν θερμῆς τε καὶ λεπτομεροῦς καὶ διαφορητικῆς, τῆς δὲ γεώδους ψυχρᾶς καὶ ἡρέμα στυφούσης, ὥστε ξηραίνειν κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν, κατὰ δὲ τὸ θερμαίνειν καὶ ψύχειν μέσον· διόπερ ὡς ῥυπτικῶ μὲν αὐτῷ χρῶνται ἐπὶ τῶν ἐπισκοτούντων ταῖς κόραις, ὡς δὲ στυπτικῶ ἐπὶ κοιλιακῶν τε καὶ δυσεντερικῶν καὶ τῶν κακοήθων ἐλκῶν, ἐπὶ δὲ φλεγμονῶν ὡς διαφοροῦντι· προτερεύει δὲ τὸ Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 2

>

6.37. PAULUS (MED.)

Μάκερ φλοιός ἐστὶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενος, ξηραίνων μὲν κατὰ τὴν τρίτην τάξιν, μέσος δὲ κατὰ θερμότητα καὶ ψῦξιν· ἔστι δὲ καὶ στυπτικὸς λεπτομερῆς· ὅθεν κοιλιακοῖς τε καὶ δυσεντερικοῖς ἀρμόττει.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 12, line 27

Μέλαν Ἰνδικόν, ὥς φησι Διοσκουρίδης, τῶν ψυχόντων ἐλαφρῶς ἐστὶ καὶ ῥυσούντων φλεγμονὰς καὶ οἰδήματα ἔλκη τε ἀνακαθαιρόντων.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 2

>

Ναόκαφθον, οἱ δὲ νάκαφθον, Ἰνδικόν ἐστὶν ἄρωμα πρὸς μήτραν ἐστεγνωμένην ὑπατμιζόμενον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 13, line 9

ἰσχυροτέρα δὲ ἐστὶν ἡ Ἰνδικὴ τῆς Συριακῆς καὶ μελαντέρα.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 3, section 15, line 36

Ὅνυχες πώματά εἰσι κογχυλίων Ἰνδικῶν, οἱ θυμιαθέντες ἐγείρουσι τάς τε ὑστερικῶς πνιγομένας καὶ ἐπιληπτικούς, ποθέντες δὲ κοιλίαν τάρασσουσιν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 11, section 2, line 4

>

Ἀσπαλάθου ρίζης φλοιοῦ, καλάμου ἀρωματικοῦ, κόστου, ἀσάρου, ξυλοβαλσάμου, ποῦ, ἀμαράκου, μαστίχης ἀνὰ ☐ <ς>, σχοίνου ἄνθους ☐ <ιβ>, κιναμώμου ☐ <κδ>, ἀμώμου, κασσίας, ῥέου ἀνὰ ☐ <κ>, νάρδου Ἰνδικῆς, φύλλου ἀνὰ ☐ <ιβ>, σμύρνης ☐ <κδ>, κρόκου ☐ <ιβ>· οἶνω καλῶ ἀναλάμβανε καὶ ἀνάπλασσε τροχίσκους ὀποβαλσάμου παραπτόμενος.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 12, section 6, line 4

>

Ἀκακίας, κόμμεως, ῥόδων ἄνθους, βαλαυστίων, ὑποκιστίδος χυλοῦ, κηκίδων ἀνὰ ☐ <γ>, ῥόδων χλωρῶν χυλοῦ, ἀρνογλώσσου σπέρματος ἀνὰ ☐ <β>, λυκίου Ἰνδικοῦ ☐ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 14, section 10, line 7

>

Ἀνίσου σπέρματος, σελίνου σπέρματος, σχοίνου ἄνθους, ἄμεως σπέρματος, στυπτηρίας σχιστῆς, ἱρεως Ἰλλυρικῆς, βησασά, ὃ τινες ἀρμαλὰ καλοῦσιν (ἔστι δὲ τὸ ἄγριον πήγανον), κιναμώμου, σμύρνης τρωγλίτιδος, κρόκου, κηκίδος ἀνὰ ☐ <α>, ἀριστολοχίας μακρᾶς, κασσίας, κροκομάγματος, ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ ☐ <β>, κόστου, χελιδόνων σποδοῦ προσφάτου ἀνὰ ☐ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς, ἀμώμου ἀνὰ ☐ ☐, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 12, line 3

>

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Καδμίας ἀπαλῆς ☐ <κδ>, ψιμυθίου ☐ <ις>, ἰοῦ ξυστοῦ ☐ <ιβ>, στίμμεως ☐ <η>, στυπτηρίας σχιστῆς ☐ <γ>, χαλκίτεως κεκαυμένης ☐ <γ>, νάρδου Ἰνδικῆς ☐ <δ>, ὀμφακίου ☐ <β>, χαλκοῦ ☐ <α>, λεπίδος χαλκοῦ ☐ <η>, ἐρείκης καρποῦ ☐ <ιγ>, ὀποῦ μήκωνος ☐ <κδ>, κρόκου ☐ <δ>, καστορίου ☐ <γ>, σμύρνης ☐ <ς>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ἀκακίας, κόμμεως ἀνὰ ☐ <δ>, ρόδων νεαρῶν ☐ <οβ>· οἶνω Φαλερινῷ ἢ Σουρεντίνῳ ἢ Ἀμινναίῳ ἢ Χίῳ ἀύστηρῳ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 24, line 6

>

Ἀκακίας, ναρδοστάχυος, λιβάνου ἀνὰ ☐ <η>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, στίμμεως κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, ψιμυθίου κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου, καδμίας ἀνὰ ☐ <ιβ>, σμύρνης, ὀπίου πεφωγμένου ἀνὰ ☐ <δ>, κρόκου ☐ <ε>, ἰοῦ ξυστοῦ ☐ <γ>, λίθου σχιστοῦ, λεπίδος ἐρυθρᾶς, λυκίου Ἰνδικοῦ, ὀμφακίου ἀνὰ ☐ <α>, καστορίου, ρόδων ἄνθους ἀνὰ ☐ <β>, φοινικοβαλάνων ☐ <δ>, ὁμοίως τὰ ὅστ᾽ αὐτῶν φοινίκων κεκαυμένα ἀριθμῶ <ε>, κόμμεως ☐ <ε>· ὕδωρ ὄμβριον, ἔστωσαν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβρεχόμενα τρία νυχθήμερα καλᾶμου ἀρωματικοῦ, ὑοσκυάμου σπέρματος, ρόδων ξηρῶν ἀνὰ ☐ <δ>, φύλλου ☐ <α>.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 44, line 2

<Τὸ διὰ χυλοῦ μαράθρου.>

Καδμίας ☐ <ις>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <ις>, πεπéρεως μακροῦ ☐ <ιγ> καὶ λευκοῦ ☐ <ιβ>, ὀποῦ Κυρηναϊκοῦ ☐ <η>, ὀποβαλσάμου ☐ <ς>, ναρδοστάχυος ☐ <ς>, σαγαπηνοῦ, ὀποπάνακος ἀνὰ ☐ <ε>, ὀπίου ☐ <δ>, εὐφορβίου ☐ <α>, κόμμεως ☐ <α>· λείου χυλῷ μαράθρου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 46, line 2

>

Καδμίας ☐ <η>, ἰοῦ ☐ <β>, μέλανος Ἰνδικοῦ ☐ <η>, πεπéρεως λευκοῦ ☐ <δ>, ὀποῦ Μηδικοῦ ☐ <β>, ὀποβαλσάμου ☐ <β>, κόμμεως ☐ <ς>· ὕδωρ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 48, line 3

>

Καδμίας ☐ <ις>, χαλκοῦ κεκαυμένου καὶ πεπλυμένου ☐ <ιδ>, ὀπίου, λυκίου Ἰνδικοῦ, μαλαβάθρου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, ἀλόης ἀνὰ ☐ <β>, καστορίου ☐ <η>, σμύρνης ☐ <δ>, ἀκακίας, στίμμεως ἀνὰ ☐ <μ>· ὕδατι.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 16, section 50, line 4

>

Χαλκοῦ κεκαυμένου, καδμίας πλακίτιδος ἀνὰ ☐ <θ>, λίθου αἱματίτου πεπλυμένου ☐ <ς>, κρόκου, σμύρνης, ἀλόης, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ ☐ <γ>, λυκίου Ἰνδικοῦ, ναρδοστάχυος ἀνὰ ☐ <α> ☐, πεπéρεως λευκοῦ κόκκους <ρν>, ἀκακίας κίρρᾶς ☐ <θ>, κόμμεως ☐ <γ>· οἶνω Φαλερινῷ ἢ Ἀμινναίῳ λείου.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 17, section 56, line 1

6.38. NONNOSUS

<Ἡ Ἰνδὴ κολλητικὴ πρὸς νομάς τε καὶ αἰμοπτυϊκοὺς.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 18, section 4, line 3

>

Κηροῦ, τερεβινθίνης, βδελλίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, καρδαμώ- μου, κυπέρου ἀνὰ μνᾶν <α>, ἀμώμου, νάρδου Ἰνδικῆς, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου, ξυλοκιναμώμου ἀνὰ & <κε>, ἐλαίου κυπρίνου κοτύλην <α>, οἶνου Ἰταλικοῦ ὅσον ἐξαρκεῖ· σκεύαζε καὶ χρῶ, ποτὲ μὲν ἀκράτῳ, ἔστι δ' ὅτε ἀνειμένῳ κηρωτῇ κυπρίνῃ.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 2, line 3

ἀντὶ ἀλόης Ἰνδικῆς ἀλόης χλωρᾶς φύλλα ἢ γλαυκίας ἢ κόπρος ἴβεως ἢ λύκιον ἢ κενταύριον.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 2, line 19

ἀντὶ ἀμυγδάλων πικρῶν ἀψίνθιον ἀντὶ ἀρμενίου μέλαν Ἰνδικόν.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 10, line 9

ἀντὶ κροκομάγματος ἀλόη Ἰνδική.

Paulus Med., *Epitomae medicae libri septem* Book 7, chapter 25, section 12, line 1

ἀντὶ μαλαβάθρου κασσία ἢ νάρδος Ἰνδική.

6.38 Nonnosus

Late antique.

Author of a lost Greek report on the travels of a legation to the ruler of Kinda in central Arabia and then to Ethiopia and southern Arabia in the year AD 530/1, the existence of which is known only from the 'Library of Photius (cod. 3). Similar journeys had been undertaken by 502 by N.'s grandfather Euphrasius, and several in 524 and later by his father Abram. According to Photius, the report emphasised the courage of N. in hazardous situations and contained information on the r... (From New Pauly's)

Nonnosus Hist., *Fragmenta* (4393: 001) "FHG 4", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 6

Malalas Chron.: Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βα- σιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέ- πεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέ- λαβε τὰ βασιλεία αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 11

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου τὴν παρὰ Κωάδου, βα- σιλέως Περσῶν, παράβασιν, ποιήσας θείας κελεύσεις κατέπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αὐξουμιτῶν· ὅστις βασιλεὺς Ἰνδῶν συμβολὴν ποιήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμεριτῶν (***) Ἰνδῶν, κατὰ κράτος νικήσας παρέ- λαβε τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦ πᾶσαν, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν ἐκ τοῦ ἰδίου γένους Ἀγγάνην διὰ τὸ εἶναι καὶ τὸ τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν βασίλειον ὑπ' αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 13

Καὶ ἀποπλεύ- σας ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀλεξανδρείαν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 15

Καὶ εἰσελθὼν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν, μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν, ὅτι διὰ πολλῶν χρόνων ἡξιώθη μετὰ τοῦ βασι- λέως Ῥωμαίων κτήσασθαι φιλίαν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 19

Ὡς δὲ ἐξηγήσα- το (*) ὁ αὐτὸς πρεσβευτὴς, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς, ὑφηγήσατο τὸ σχῆμα τῆς βασιλι- κῆς τῶν Ἰνδῶν καταστάσεως, ὅτι γυμνὸς ὑπῆρχε, καὶ κατὰ τοῦ ζώσματος εἰς τὰς ψύας αὐτοῦ λινόχρυσά ἱμάτια, κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς καὶ τῶν ὤμων φορῶν σχιαστὰς διὰ μαργαριτῶν καὶ κλαβία ἀνὰ πέντε, καὶ χρυσᾶ ψέλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λινόχρυσον φακιόλιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστατο ὑπεράνω

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 33

Καὶ ἴστατο ἐπάνω ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν βαστάζων σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια καὶ αὐτὰ κεχρυσωμένα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 39

Καὶ εἰσενεχθεὶς ὁ πρεσβευτὴς Ῥωμαίων κλίνας τὸ γόνυ προσεκύνησε· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν ἀναστήναί με καὶ ἀναχθῆναι πρὸς αὐτόν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 50

Λύ- σας δὲ καὶ ἀναγνοὺς δι' ἐρμηνέως τὰ γράμματα, εὔρε περιέχοντα ὥστε ὀπλίσσασθαι αὐτὸν κατὰ Κωάδου, βα- σιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσιν αὐτῷ χώραν ἀπολέσαι καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξε χώρας τῶν Ἀμεριτῶν Ἰνδῶν διὰ τοῦ Νείλου ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Ἀλεξαν- δρείᾳ τὴν πραγματείαν ποιῆσθαι.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 52

6.39. EPIPHANIUS

Καὶ εὐθέως ὁ βασι- λεὺς Ἰνδῶν Ἐλεσβόας ἐπ' ὅψεσι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας δὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἰνδοὺς Σαρακηνοὺς, ἐπῆλθε τῇ Περσικῇ χώρᾳ ὑπὲρ Ῥωμαίων, δηλώσας τῷ βασιλεῖ Περσῶν τοῦ δέ- ξασθαι τὸν βασιλέα Ἰνδῶν πολεμοῦντα αὐτῷ καὶ ἐκ- πορθῆσαι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην γῆν.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 59

Καὶ πάντων οὕτως προβάντων, ὁ βασιλεὺς Ἰνδῶν κρατήσας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, δεδοκῶς εἰρή- νης φίλημα, ἀπέλυσεν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ.

Nonnosus Hist., Fragmenta Fragment 1, line 62

Κατέπεμψε γὰρ καὶ σάκρας διὰ Ἰνδοῦ πρεσβευτοῦ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων.

6.39 Epiphanius

Which of the many Iphhanii is this?

(Ἀλλογενής; Allogenés, the 'different'). Name of Seth as son of Adam and Eve in Sethian Gnosticism (Epiphanius, Panarii libri 40,7,2). His seven sons are the Allogeneis (40,7,5). Books are also ascribed to him, which are likewise called Allogeneis (39,5,1; 40,2,2).

Graf, Fritz (Columbus, OH) Citation Graf, Fritz (Columbus, OH). "Allogenes." Brill's New Pauly. Antiquity volumes edited by: Hubert Cancik and , Helmuth Schneider. Brill Online , 2012. Reference. 13 September 2012 <<http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/allogenes-e116140>> ³⁶ (From New Pauly's)

What is "Ἰνδικτιῶνος"?

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus (2021: 001) "Epiphanius, Band 1: Ancoratus und Panarion", Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1915; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25. Chapter 58, section 2, line 3

καὶ Φεισῶν μὲν ἐστὶν ὁ Γάγγης παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καλούμενος καὶ Αἰθίοψιν, Ἕλλη- νες δὲ τοῦτον καλοῦσιν Ἰνδὸν ποταμόν.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 60, section 5, line 7

36. http://referenceworks.brillonline.com/entries/brill-s-new-pauly/allogenes-e116140?s.num=1&s.f.s2_parent=s.f.book.brill-s-new-pauly&s.q=epiphanius.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

τὸ ἔτος γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐνενηκοστὸν Διοκλητιανοῦ, Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος <ι>, Γρα-τιανοῦ δὲ ἔτος <ς>, ὑπατεία Γρατιανοῦ Αὐγούστου τὸ τρίτον καὶ Ἐκουιτίου λαμπροτάτου, Ἰνδικτιῶνος <β>.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 112, section 3, line 2

καὶ διαμερίζει μὲν ὡς κληρονόμος τοῦ κόσμου καταστάς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ τὸν πάντα κόσμον, ὑπὸ κλήρους διελὼν καὶ ἐκάστην μερίδα κατὰ κλῆρον ἐκάστῳ ἀπονέμων· καὶ τῷ μὲν Σῆμ τῷ πρωτοτόκῳ ὑπέπεσεν ὁ κλῆρος ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς <τὸ μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς> ἕως τῆς χώρας Ῥινοκουρούρων· κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκουρούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης, ἀντικρὺ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Epiphanius Scr. Eccl., Ancoratus Chapter 113, section 2, line 2

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ἐστὶ τάδε· Ἑλυμαῖοι Παῖονες Λαζόνες Κοσσαῖοι Γασφρηνοὶ [Παλαιστινοὶ] Ἰνδοὶ Σύροι Ἀραβες οἱ καὶ <Ταῖ>ανοὶ Ἀριανοὶ Μάρδοι Ὑρκανοὶ Μαγουσαῖοι Τρω-γλοδύται Ἀσσύριοι Γερμανοὶ Λυδοὶ Μεσοποταμίται Ἑβραῖοι Κοιληνοὶ Βακτριανοὶ Ἀδιαβηνοὶ Καμήλιοι Σαρακηνοὶ Σκύθαι † Χῖονες Γυμνο-σοφισταὶ Χαλδαῖοι Πάρθοι Ἐῆται Κορδυληνοὶ Μασσηνοὶ Φοῖνικες Μαδιηναῖοι Κομμαγηνοὶ Δαρδάνιοι Ἑλαμασηνοὶ Κεδρούσιοι Ἑλαμίται Ἀρμένιοι Κίλικες [Αἰγύπτιοι] Καππάδοκες [Φοῖνικες] Ποντικοὶ [Μαρμα-ρίδαι] † Βῖονες [Κᾶρες] Χάλυβες [Ψυλλῖται] Λαζοὶ [Μοσσύνικοι] Ἰβηρες [Φρύγες].

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) (2021: 002) “Epiphanius, Bände 1–3: Ancoratus und Panarion”, Ed. Holl, K. Leipzig: Hinrichs, 1:1915; 2:1922; 3:1933; Die griechischen christlichen Schriftsteller 25, 31, 37. Volume 1, page 291, line 13

διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ἱερεὺς προσετάγη ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ νομοθετή-σαντος, φησὶν, ἔχειν κώδωνας, ἵν’ ὅταν εἰσέρχεται ἱερατεῦσαι, τὸν κτύπον ἀκούων κρύπτηται ὁ προσκυνούμενος, ἵνα μὴ φωραθῇ τὸ ἰνδαλτικὸν αὐτοῦ τῆς μορφῆς πρόσωπον.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 2, page 216, line 9

τὸν δὲ γάμον σαφῶς τοῦ διαβόλου ὀρίζονται· ἔμψυχα δὲ βδελύσσονται, ἀπαγορεύοντες οὐχ ἕνεκεν ἐγκρα-τείας οὔτε πολιτείας, ἀλλὰ κατὰ φόβον καὶ ἰνδαλμὸν τοῦ μὴ κατα-δικασθῆναι ἀπὸ τῆς τῶν ἐμψύχων μεταλήψεως.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 16, line 8

ἀεὶ δὲ στελλόμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν χώραν πραγματείας χάριν πολλὴν ἐμπορίαν ἐποιεῖτο.

Epiphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 4

ὅθεν πολλὰ κτησάμενος ἐν τῷ κόσμῳ καὶ διὰ τῆς Θηβαίδος διῶν, ὄρμοι γὰρ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης διάφοροι, ἐπὶ τὰ στόμια τῆς Ῥωμανίας διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἷς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἔνθα που ἡ ναὺς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ

6.39. EPIPHANIUS

ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὅρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἄνωτάτῳ ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκεῖσε τῇ Θηβαΐδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεῶν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥω-μανίαν ἐμπορεύονται.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 8

διακεκριμένοι, ὁ μὲν εἷς ἐπὶ τὴν Αἰλᾶν, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ Αἰλῶν· ἐνθα που ἡ ναῦς Σολομῶντος διὰ τριῶν ἐτῶν ἐρχομένη ἔφερε χρυσὸν καὶ ὀδόντας ἐλεφαντίνους, ἀρώματά τε καὶ ταῶνας καὶ τὰ ἄλλα, ὁ δὲ ἕτερος ὅρμος ἐπὶ τὸ Κάστρον τοῦ Κλύσματος, ἄλλος δὲ ἄνωτάτῳ ἐπὶ τὴν Βερνίκην καλουμένην, δι' ἧς Βερνίκης καλουμένης ἐπὶ τὴν Θηβαΐδα φέρονται, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐρχόμενα εἶδη ἐκεῖσε τῇ Θηβαΐδι διαχύνεται ἢ ἐπὶ τὴν Ἀλεξανδρέων διὰ τοῦ Χρυσορρόα ποταμοῦ, Νείλου δέ φημι, τοῦ καὶ Γεῶν ἐν ταῖς γραφαῖς λεγομένου, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῶν Αἰγυπτίων γῆν καὶ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον φέρεται· καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας πατρίδας διὰ θαλάσσης διερχόμενοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν Ῥω-μανίαν ἐμπορεύονται.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 17, line 17

ἐν ἀρχῇ τοίνυν οὗτος ὁ Σκυθιανὸς πλούτῳ πολλῷ ἐπαρ-θεὶς καὶ κτήμασιν ἡδυσμάτων καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐλθὼν περὶ τὴν Θηβαΐδα εἰς Ὑψηλὴν πόλιν οὕτω καλουμένην, εὐρὼν ἐκεῖ γύναιον ἐξωλέστατον καὶ κάλλει σώματος πρόοπτον ἐκπληξάν τε αὐτοῦ τὴν ἀσυνεσίαν, ἀνελόμενός τε τοῦτο ἀπὸ τοῦ στέγους (ἔστηκε γὰρ ἡ τοιαύτη ἐν τῇ πολυκοίνῳ ἀσεμνότητι) ἐπεκαθέσθη τῷ γυναιῷ καὶ ἐλευθέρωσας αὐτὸ συνήφθη αὐτῷ πρὸς γάμον.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 19, line 18

ὥς δὲ οὐκ ἴσχυσέ τι ἀνύσαι, ἀλλὰ τὸ ἥττον μᾶλλον ἀπηνέγκατο, ἐπετήδευσε δι' ὧν εἶχε μαγικῶν βιβλίων – καὶ γὰρ καὶ γόης ἦν, ἀπὸ τῆς τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων [καὶ] ἐθνομύθου σοφίας ἐμπορευσάμενος τὰ δεινὰ καὶ ὀλετήρια τῆς γοητείας – φαντασίαν τινά· ἐπὶ δώματος <γὰρ> ἀνελθὼν καὶ ἐπιτηδεύσας, ὅμως οὐδὲν ἰσχύσας, ἀλλὰ καταπεσὼν ἐκ τοῦ δώματος, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 32, line 22

καὶ τοῦ Τρύφωνος ἰνδαλλομένου, ἀποκριθέντος τε αὐτῷ πρὸς ἔπος ὧν ἤτησε κατὰ τὴν ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν καὶ στροβήσαντος τὸν ἀπατεῶνα, ἡρέμα πῶς ἐν ᾧ ἑαυτῷ ἐνεδοίαζεν, ἀνακύπτει ὁ Ἀρχέλαος ὥσπερ ἰσχυρὸς οἰκοδεσπότης τῶν ιδίων ἐπιμελούμενος καὶ μετὰ παρρησίας ἐπελθὼν τῷ συλᾶν ἐπιχειροῦντι ἐνεβριμεῖτο.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 89, line 9

Τὰ δὲ ἄλλα λοιπὸν τῆς φλυαρίας, ὥς ἡ παρθένος φαίνεται τοῖς ἄρχουσιν, ποτὲ μὲν εἰς ἀνδρὸς σχῆμα, ποτὲ δὲ εἰς θηλείας, τάχα τὸν ἐρμαφρόδιτον τοῦ αὐτοῦ δαίμονος

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἰνδαλλόμενος τὰ ἑαυτοῦ πάθη εἰσηγεῖται τῆς ἐπιθυμίας.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 103, line 22

εἰ δὲ πολεμούμενον τὸ φῶς διώκεται ὑπὸ τοῦ σκότους, ἄρα δυνατώτερόν ἐστι τοῦ φωτός τὸ σκότος, ἐπειδὴ ἀποδιδράσκει ἀπὸ προσώπου τοῦ σκότους καὶ οὐχ ὑφίσταται στῆναι ἰνδαλλόμενον διὰ τὸ δυνατώτερον σκότος.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 297, line 29

νῦν δὲ μετὰ τὴν ἐκείνων τελευτήν, ὅτε εἰς πλάτος ἐλήλακεν ἡ αὐτῶν κακοδοξία καὶ μετὰ παρρησίας τυγχάνουσι διὰ τὴν τῆς σαρκὸς δεξιάν, [καὶ] μηκέτι ἐμποδιζόμενοι κηρύττουσι σαφῶς τὸ αὐτῶν ἐπιχείρημα, οὐκέτι οὔτε αἰδοῖ τινι κατεχόμενοι οὔτε ἰνδαλλόμενοι ἀπὸ τινος προστάγματος.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 509, line 26

10. Καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐξ Ἑλλήνων εἰς γινῶσιν ἡμῶν ἐληλύθασιν· ἄλλοι δὲ ὅσοι κατὰ τὴν βάρβαρον καὶ Ἑλλάδα Ῥωμα<v>ίαν τε καὶ τὰ ἄλλα κλίματα τῆς οἰκουμένης· ἐβδομήκοντα δύο μὲν ἀηδεῖς φιλοσοφίαι ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν ἐμφέρονται φατρία, τῶν τε γυμνοσοφιστῶν, τῶν τε Βραχ- μάνων, ἐπαινετῶν τούτων μόνων, τῶν τε Ψευδοβραχμάνων, τῶν τε νεκυο- φάγων, τῶν τε αἰσχροποιῶν, τῶν τε ἀπηλγημένων· ὧν τὸ κατ' εἶδος λέγειν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν μυσσὰρὰ γινόμενα περιττὸν ἡγησάμεθα καὶ οὐδὲ<v> ἄξιον, διὰ τὴν πολλὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποις φθοράν, κακίας τε καὶ * ἐργασίαν.

Eriphanius Scr. Eccl., Panarion (= Adversus haereses) Volume 3, page 512, line 20

ἐτέρων δὲ πάλιν μυστηρίων πολλῶν καὶ αἵρεσιάρχων καὶ σχισματοποιῶν † ὧν μὲν ἀρχηγοὶ παρὰ Πέρσαις Μαγουσαῖοι, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις προφῆται καλούμενοι, τῶν ἀδύτων τε καὶ ἱερῶν ἀρχηγοί, καὶ μάγων Βαβυλωνίων δὲ οἱ τε καλούμενοι Γαζαρηνοί, σοφοί τε καὶ ἐπαοιδοί, Ἰνδῶν δὲ οἱ Εὐίλαιοι καλούμενοι καὶ Βραχ- μᾶνες, Ἑλλήνων <δὲ> ἱεροφάνται τε καὶ νεωκόροι, Κυνικῶν πλῆθος καὶ ἄλλων ἀμυθῆτων φιλοσόφων ἀρχηγοί.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (2021: 004) “Les lapidaires de l’antiquité et du Moyen Age, vol. 2.1”, Ed. Ruelle, C.É. Paris: Leroux, 1898. Chapter 1, section 2, line 2

Λίθος <τοπάζιον,> ἐρυθρὸς τῷ εἶδει ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα· γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ, πόλει τῆς Ἰνδίας, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσέ ποτε λίθους λατομούντων, ἐν καρδίᾳ ἐτέρου λίθου ὃν οἱ λατομοῦντες θεασάμενοι φαιδρὸν, καὶ ὑποδείξαντες ἀλάβαστρον τισιν ἀπέδοντο ὀλίγου τιμήματος.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 3, line 12

Φεισῶν δὲ ἐστὶν ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν Ἰνδὸς καλούμενος, παρὰ τοῖς βαρβάροις δὲ Γάγγης.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

Καὶ οὗτος δὲ λέγεται εἶναι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ Αἰθιοπείᾳ.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis Chapter 1, section 5, line 4

6.39. EPIPHANIUS

Διὸ τὸ τέμενος παρὰ Ἰνδοῖς φασιν εἶναι τοῦ Διονύσου τξέ' ἀναβαθμοὺς ἔχον ἐκ σαπφείρου λίθου, εἰ καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει ἄπιστον.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) (2021: 005); MPG 89. Volume 89, page 588, line 14

Τοπάζιον ἐρυθρὸς μὲν ἐστὶν ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα λίθον, γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ πόλει τῆς Ἰνδικῆς.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 24

Σμάραγδος χλωρὸς μὲν ἐστὶν, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰνδικοῖς ὀρύγοντες οἱ βάρβαροι, κόπτουσιν αὐτόν.

Eriphanius Scr. Eccl., De xii gemmis (fragmenta ap. Anastasium Sinaïtam, Quaestiones et responsiones) Volume 89, page 588, line 37

Σάπφειρος πορφυρίζων μὲν ἐστὶ, γίνεται δὲ ἐν Αἰθιοπία καὶ Ἰνδία.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] (2021: 023) "Prophetarum vitae fabulosae", Ed. Schermann, T. Leipzig: Teubner, 1907. Page 110, line 8

Βαρθολομαῖος δὲ ὁ ἀπόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσιν ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον αὐτοῖς τῇ ἰδίᾳ δι-αλέκτῳ αὐτῶν συγγράψας ἐκοιμήθη δὲ ἐν Ἀλβανία πόλει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 111, line 4

Θωμᾶς δὲ ὁ ἀπόστολος, καθὼς ἡ παράδοσις περιέχει, ἦν μὲν ἀπὸ τῆς Πανιάδος πόλεως τῆς Γαλιλαίας, Πάρθοις δὲ καὶ Μήδοις ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, καὶ Πέρσαις δὲ καὶ Γερμανοῖς καὶ Ὑρκανοῖς [καὶ Ἰνδοῖς] καὶ Βάκτροις καὶ Μάγοις, ἐκοιμήθη ἐν πόλει Καλαμηνῇ τῆς Ἰνδικῆς.

Eriphanius Scr. Eccl., Index apostolorum [Sp.] Page 115, line 17

Ἐστὶν οὖν ὁ πᾶς χρόνος, ἐξ οὗ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρουσίας ταύτης ὑπατίας, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ὀνωρίου τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοκρατόρων Αὐγούστων, ἐννάτης Ἰνδικτίωνος τῆς πεντεκαιδεκαετηρικῆς περιόδου μηνὸς Ἰουνίου εἰκοστῆς ἐν-νάτης ἡμέρας.

Eriphanius Scr. Eccl., De mensuris et ponderibus (2021: 033) "Τὸ 'Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν' ἔργον Ἐπιφανίου τοῦ Σαλαμῖνος", Ed. Moutsoulas, E., 1973; Θεολογία 44. Line 271

Ἀκούομεν δὲ ἔτι πολὺ πλῆθος ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχειν, παρὰ τε Αἰθίοψι καὶ Ἰνδοῖς, Πέρ-σαις τε καὶ Ἑλαμίταις καὶ Βαβυλωνίοις, Ἀσσυρίοις τε καὶ Χαλδαίοις, παρὰ Ῥω-μαίοις τε καὶ Φοίνιξι, Σύροις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ῥωμαίοις οὕτω Ῥωμαίοις κα-λουμένοις ἀκμὴν ἀλλὰ Λατίνοις.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

6.40 Stephanus Gramm.

Double-check that Stephanus Gramm. = Stephen of Byzantium (author of *Ethnica*).

Stephen of Byzantium, also known as Stephanus Byzantinus (Greek: Στέφανος Βυζάντιος; fl. 6th century AD), was the author of an important geographical dictionary entitled *Ethnica* (Ἐθνικά). Of the dictionary itself only meagre fragments survive, but we possess an epitome compiled by one Hermolaus (From Wikipedia³⁷)

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) (4028: 001) “Stephan von Byzanz. Ethnika”, Ed. Meineke, A. Berlin: Reimer, 1849, Repr. 1958. Page 11, line 20

<Ἀγαθοῦ δαίμονος,> νῆσος ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσσει.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 44, line 19

ἐκλήθη καὶ Μύσρα ἡ χώρα ὑπὸ Φοινίκων, καὶ Ἀερία καὶ Ποταμίτις, καὶ Ἀετία ἀπὸ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 11

τετάρτη πόλις Ὠριτῶν, ἔθνους Ἰχθυο- φάγων, κατὰ τὸν περίπλουν τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

πέμπτη ἐν τῇ Ὠπιανῇ, κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 12

ἕκτη πάλιν Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 13

ἐβδόμη ἐν Ἀρίοις, ἔθνει Παρθυαίων κατὰ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 18

τεσσαρεσκαιδε- κάτη παρὰ Σωριανοῖς, Ἰνδικῷ ἔθνει.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 71, line 19

πεντεκαιδέκατη παρὰ τοῖς Ἀραχῶτοις, ὁμοροῦσα τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 101, line 4

καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 108, line 3

<Ἀραβίς,> ποταμὸς Ἰνδικῆς, ἐν αὐτονόμῳ χώρᾳ, περὶ ὃν οἰκοῦσιν Ἀραβῖται, ὥς ὠκεανῖται.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 110, line 13

<Ἀραχωτοί,> πόλις Ἰνδικῆς, ἀπὸ Ἀραχωτοῦ ποταμοῦ, ῥέοντος ἀπὸ τοῦ Καυκάσου, ὥς Φαβωρίνος καὶ Στράβων ἐνδε- κάτη.

37.

6.40. STEPHANUS GRAMM.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 111, line 8

<Ἀρβις,> ποταμός τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 111, line 21

<Ἀργάντη,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 112, line 1

τὸ ἔθνικὸν ἔδει Ἀργανταῖος, ἀλλὰ ὁ τύπος τῶν Ἰνδῶν ἢ Ἀργαντηνός ἢ Ἀρ- γαντί- της.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 115, line 1

<Ἀργυρᾶ,> μητρόπολις [τῆς] ἐν Ἰνδικῇ Ταπροβάνης νήσου, ὃ ἐστὶ κριθῆς νήσου· καὶ γὰρ εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ πλεῖστον ποιεῖ χρυσόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 122, line 14

ἐστὶ καὶ <Ἄρ- ματα> πόλις πληθυντικῶς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 133, line 4

<Ἀσκῖται,> ἔθνος παροικοῦν τὸν Ἰνδικὸν κόλπον καὶ ἐπὶ ἀσκῶν πλέον, ὡς Μαρκι- ανός ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ “παροικεῖ αὐτὸν ἔθνος καὶ αὐτὸ καλούμενον Σαχαλιτῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 135, line 20

<Ἀσσακηνοί,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 157, line 5

τὰ εἰς <δος> δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ <δ> ἄφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικά εἴη· Ἰνδός ὅμοιον τῷ ποταμῷ, τὸ λордός μυνдός ὁ ἄφωνος ὀξύνεται, ἀφ’ οὗ τὸ “μυν- δότεροι νεπόδων” παρὰ Καλλιμάχῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 164, line 21

<Βέρεξ,> ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμο- κράτης ὁ Ἀδραμυττηνός.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 168, line 5

<Βήσσυγα,> οὐδετέρως, ἐμπόριον τῆς Ἰνδικῆς, καὶ Βησσύ- γας ποταμός, καὶ Βησ- συγῖται οἱ ἄνθρωποι, οὓς φασιν ἄν- θρωποφάγους.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 175, line 12

ἐστὶ καὶ Ἰνδικῆς <Βουκεφάλα,> ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος “ἐπ’ ἀμ- φοτέραις ταῖς ὄχθαις τοῦ Ὑδάσπου ποταμοῦ πόλεις ὥκισε, Νίκαιαν Βουκεφάλαν δὲ ἔνθα διαβάντος καὶ μαχομένου ἀπέ- θανεν αὐτοῦ ὁ ἵππος Βουκεφάλας προσαγορευόμενος”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 179, line 2

ἐστὶ καὶ ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 181, line 14

<Βουκεφάλεια,> πόλις ἐπὶ τῷ Βουκεφάλῳ ἵππῳ, ἣν ἔκτισεν Ἀλέξανδρος ἐν Ἰνδίᾳ παρὰ τὸν Ὑδάσπην ποταμόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 184, line 18

<Βραχμᾶνες,> Ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ <Βράχ- μας> καλοῦσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 190, line 10

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔστι καὶ Βυζάντιον ἕτερον ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 191, line 1

<Βωλίγγαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 194, line 19

<Γάζος,> πόλις Ἰνδική, κατὰ Διονύσου πολεμήσασα μετὰ Δηριάδου, λινούν ἔχουσα τεῖχος, καθὰ [Διονύσιος] ἐν τρίτῃ Βασσαρικῶν Γήρειαν Ῥοδόην τε καὶ οἱ λινοτειχέα Γάζον τοῖόν μιν κλωστοῖο λινού περὶ τεῖχος ἐέργει, ἀστύφελον δηίοισι, καὶ εἰ παγχάλκεοι εἶεν, εὖρος μὲν μάλα δὴ τι διαμπερές ὀργυιῇσιν μετρητὸν πισύρεσσιν, ἀτὰρ μῆκός τε καὶ ἰθὺν ὅσπον ἀνὴρ δοιοῖσιν ἐν ἡλίοισιν ἀνύσσει, ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος ποσὶν οἴσιν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 198, line 13

<Γανδάραι,> Ἰνδῶν ἔθνος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 200, line 15

<Γεδρωσία> χώρα καὶ <Γεδρώσιοι> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 203, line 1

<Γέντα,> πόλις Ἰνδική τῆς ἐκτὸς Γάγγου.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 207, line 13

<Γήρεια,> πόλις Ἰνδική, τελοῦσα ὑπὸ Δηριάδῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν πρὸς Διόνυσον πολεμοῦντι.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 216, line 13

ἔστι καὶ Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 5

<Δάονες,> ἔθνος τῆς Ἰνδικῆς, ἀπὸ Δάονος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 218, line 8

<Δάρδαι,> Ἰνδικὸν ἔθνος ὑπὸ Δηριάδῃ πολεμήσαν Διόνυσῳ, ὡς Διονύσιος ἐν γ' Βασσαρικῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 219, line 14

<Δαρσανία,> πόλις Ἰνδική, ἐν ᾗ αὐθημερὸν ἱμάτιον ἱστουργοῦσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῃ ἣ οἱ Δαρσανίην ναῖον πόλιν εὐρυάγυιαν, ἐνθα τε πέπλα γυναῖκες Ἀθηναίης ἰότητι αὐτῆμαρ κροκόωσιν ἐφ' ἱστοπόδων τανύουσαι, αὐτῆμαρ δ' ἐτάμοντο [καὶ ἐξ ἱστῶν] ἐρύσαντο.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 233, line 8

γ' τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 8

<Δυρβαῖοι,> ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους καὶ τὴν Ἰνδικήν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 242, line 10

Κτησίας ἐν Περσικῶν ι' "χώρη δὲ πρὸς αὐτὸν πρόσκειται Δυρβαῖοι, πρὸς τὴν Βακτρίην καὶ Ἰνδικὴν κατατείνοντες.

6.40. STEPHANUS GRAMM.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 259, line 1

<Ἑαρες,> ἔθνος Ἰνδικὸν τῶν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ πολεμησάντων.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 293, line 5

<Ζάβριοι,> ἔθνος Ἰνδικόν, πολεμήσαν μετὰ Δηριάδου Διονύσῳ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 303, line 19

ἰα' μεταξὺ Σκυθίας καὶ Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 7

καὶ διὰ τοῦ <ι> Ἰνάχιον, καὶ Ἰναχίτης καὶ Ἰναχιεύς. <Ἰνδάρα,> Σικανῶν πόλις.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 8

τὸ ἐθνικὸν Ἰν- δαραῖος ὡς Ἰμεραῖος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 10

τὸ ἐθνικὸν Ἰνδικῇται.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 11

<Ἰνδός,> ποταμός, ἀφ' οὗ Ἰνδοί, ἀφ' οὗ Ἰνδικός καὶ Ἰνδική “καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 332, line 12

λέγεται καὶ Ἰνδῶος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 346, line 13

<Κάθαια,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 347, line 24

<Καλατίαι,> γένος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 360, line 3

<Καρμανία,> χώρα τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 360, line 10

<Κάρμινα,> νῆσος Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 364, line 10

<Κάσπειρος,> πόλις Πάρθων προσεχῆς τῇ Ἰνδικῇ.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 364, line 15

καὶ πάλιν Κοσσαῖος γενεὴν Κασπειρόθεν, οἱ ῥά τε πάντων Ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν ἀφάρτερα γούνατ' ἔχουσιν· ὅσσον γάρ τ' ἐν ὄρεσιν ἀριστεύουσι λέοντες, ἢ ὅπόσον δελφῖνες ἔσω ἄλods ἠχηέσεως, αἰετὸς εἰν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγρομένοισιν, ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο θέοντες, τόσσον ἐλαφρότατοισι περιπροφέρουσι πόδεσσιν Κάσπειροι μετὰ φύλα τά τ' ἄφθιτος ἔλλαχεν ἡώς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 365, line 19

<Κασσίτερα,> νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ, τῇ Ἰνδικῇ προσεχῆς, ὡς Διονύσιος ἐν Βασσαρικοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 430, line 9

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

<Μαλοί,> ἔθνος Ἰνδικόν, τῶν ἀνθεστηκότων τῷ Διονύσῳ μετὰ Δηριάδου, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν γ'.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 432, line 9

<Μαράχη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 432, line 13

<Μάργανα,> πόλις τῆς Ἰνδικῆς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 436, line 4

<Μάσσακα,> πόλις Ἰνδῶν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 436, line 4

Ἀρριανὸς ἐν Ἰνδικοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 466, line 16

<Μωριεῖς,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἐν ξυλίνοις οἰκοῦντες οἴκοις, ὡς Εὐφορίων.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 474, line 20

τετάρτη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 479, line 9

ἐβδόμη ἐν Ἰνδοῖς.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 494, line 1

<Ὀξυδράκαι,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀφ' ὧν σώσας Ἀλέξανδρον Πτολεμαῖος σωτήρ ἐκλήθη.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 494, line 14

<Ὀρβῖται,> ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 497, line 6

<Παλίμβοθρα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 4

<Παναίουρα,> πόλις Ἰνδική περὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 499, line 15

<Πάνδαι,> ἔθνος [Ἰνδικὸν κατὰ] Διονύσου μετὰ Δηριάδου στρατευσάμενον, καθὰ Διονύσιος.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 507, line 1

<Παροπάνισσος,> πόλις ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπανισσάδαι οἱ παροικοῦντες.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 510, line 11

<Πάταλα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 534, line 18

<Πράσιοι,> ἔθνος Ἰνδικὸν Διονύσῳ πολεμῆσαν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 546, line 8

<Ροδόη,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 548, line 8

<Ρωγάνη,> πόλις ἐν τῇ Ἰνδικῇ.

6.40. STEPHANUS GRAMM.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 550, line 11

ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 554, line 15

<Σάνεια,> πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδριάδος ἐβ- δόμῳ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 556, line 5

<Σάραπισ,> νῆσος ἐν τῷ Ἰνδικῷ κόλπῳ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 558, line 12

<Σαυρομάται,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 562, line 3

<Σεσίνδιον,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 562, line 20

<Σῆρες,> ἔθνος Ἰνδικόν, ἀπροσμιγῆς ἀνθρώποις, ὡς Οὐ- ράνιος ἐν τρίτῳ Ἀραβι- κῶν.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 563, line 12

<Σίβαι,> Ἰνδικόν ἔθνος, ἅμα Δηριάδῃ μαχεσάμενον Διο- νύσῳ, καθά φησι Διονύ- σιος.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 569, line 25

<Σίνδα,> πόλις πρὸς τῷ μεγάλῳ κόλπῳ τῆς Ἰνδικῆς, ἐν-θεν οἱ καλούμενοι Σίνδαι.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 596, line 19

<Σώλιμνα,> πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν ἐνδεκάτῳ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 602, line 8

<Τάξιλα,> πόλις Ἰνδική.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 602, line 16

<Ταπροβάνη,> νῆσος μεγίστη ἐν τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 624, line 12

καὶ ποταμὸς Ἰνδός.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 628, line 16

<Τόπαζος,> νῆσος Ἰνδική.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 643, line 7

ἔστι καὶ πόλις Ἰνδίας καὶ Λυδίας καὶ Πισιδίας.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 645, line 9

<Υδάρκαι,> ἔθνος Ἰνδικόν ἀντιταξάμενον Διονύσῳ, ὡς Διονύσιος Βασσαρικῶν τρίτῳ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 677, line 11

<Χαδραμωτῖται,> ἔθνος περὶ τὸν Ἰνδικὸν κόλπον, τῷ Πρίονι παροικοῦντες πο-ταμῷ, ὡς φησι Μαρκιανὸς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ.

Stephanus Gramm., Ethnica (epitome) Page 697, line 10

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἔστι καὶ ἄλλη χερ- ρόνησος τῆς Ἰνδικῆς, Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ “ἐν δὲ τῇ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικῇ χρυσῇ καλουμένη χερρόνησος”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 15

<Ὠπίαι,> ἔθνος Ἰνδικόν.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 16

Ἐκαταῖος Ἀσία “ἐν δὲ αὐτοῖσι οἰκέουσι ἄνθρωποι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι, ἐν δὲ τεῖχος βασιλήιον.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 708, line 18

μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ δὲ τούτων ἐρημὴ μέχρις Ἰνδῶν”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 9

<Ὠρίται,> ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 10

Στράβων πεντεκαίδε- κάτῃ “τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν· Ἰνδῶν δὲ ἔστι καὶ αὕτη μερίς, ἔθνος αὐτόνομον”.

Stephanus Gramm., *Ethnica* (epitome) Page 710, line 13

καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ “ἔπειτα δ’ Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους, ὧν τοὺς μὲν Ἰν-
δοὺς ὥς ἐνοικοῦντας πέτραν .

6.41 Scholia In Demosthenem

The Demosthenes Scholia

Malcolm Heath (Contributor Webpage)

DOI:10.1093/acprof:oso/9780199259205.003.0005

This chapter presents a source-critical analysis of the scholia (explanatory notes) found in the medieval manuscripts of Demosthenes. These scholia are based on remnants of commentaries composed in late antiquity. It is shown that the scholia have been transmitted in three main strands of tradition. A lightly redacted version of Menander’s commentary is the sole source of one strand. In the other two strands, material derived from Menander has been combined with material from other commentators: one of these commentators was probably Zosimus (fifth century AD), the other is unidentified. Some material, which is identified as Menander’s, is attributed to Ulpian in manuscript superscriptions. The identity of this Ulpian and the

6.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

nature of his contribution to the formation of the scholia is unknown. (From Wikipedia³⁸)

Scholia In Demosthenem, Scholia in Demosthenem (scholia vetera) (fort. auctore Ulpiano) (5017: 001) “Scholia Demosthenica, 2 vols.”, Ed. Dilts, M.R. Leipzig: Teubner, 1:1983; 2:1986. Oration 17, section 2, line 43

ὅτι δὲ οὐ διὰ γῆρας οὐδὲ δι’ ἀτονίαν λόγου τοῦτο συμβέβηκεν, εὐδηλον ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου λόγου, ὃς πολὺ μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας· ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς Ἀλεξάνδρου καταστάσεως, ὁ δὲ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ Πέρσαις.

6.42 Joannes Chrysostomus

John Chrysostom (c. 347–407, Greek: Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος), Archbishop of Constantinople, was an important Early Church Father. He is known for his eloquence in preaching and public speaking, his denunciation of abuse of authority by both ecclesiastical and political leaders, the Divine Liturgy of St. John Chrysostom, and his ascetic sensibilities. After his death in 407 (or, according to some sources, during his life) he was given the Greek epithet chrysostomos, meaning “golden mouthed” in English, and Anglicized to Chrysostom.[2][5] (From Wikipedia³⁹)

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De incomprehensibili dei natura (= Contra Anomoeos, homiliae 1–5) (2062: 012) “Jean Chrysostome. Sur l’incompréhensibilité de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1970; Sources chrétiennes 28 bis. Homily 2, line 263

Μὴ ἀπλῶς παρέλθῃς τὸν λόγον, ἀλλ’ ἀνάπτυξον τὸ εἰρημένον καλῶς καὶ ἐξέτασον· ἀναλόγισαι πάντα τὰ ἔθνη, Σύρους, Κίλικας, Καππαδόκας, Βιθυνούς, τοὺς τὸν Εὐξείνιον πόντον οἰκοῦντας, Θράκην, Μακεδονίαν, τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις, τοὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τοὺς ὑπὲρ τὴν καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένην, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις ταῖς Βρεττανικαῖς, Σαυρομάτας, Ἰνδοὺς, τοὺς τὴν τῶν Περσῶν οἰκοῦντας γῆν, τὰ ἄλλα τὰ ἄπειρα γένη καὶ φυλὰς ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἴσμεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη «.

38. <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780199259205.001.0001/acprof-9780199259205-chapter-5>

39. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Chrysostomus

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1–21) (2062: 024); MPG 49. Vol 49, pg 106, ln 8

Εἰ μὲν γὰρ διὰ βιβλίων ἐπαίδευσε καὶ διὰ γραμμάτων, ὁ μὲν εἰδὼς γράμματα ἔμαθεν ἂν τὰ ἐγγε- γραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκεῖθεν ὠφελῆθεις, εἰ μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὖπο- ρος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσασθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαιομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγ- κείμενα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Αἰγύπτιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστε- ρημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μα- θόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐ- ρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρ- βαρος, καὶ Ἰνδός, καὶ Αἰγύπτιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι' ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι' ὧψεως εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπί- πτει τὴν ἡμε- τέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1-21) Vol 49, pg 106, ln 12

γραμμένα, ὁ δὲ οὐκ εἰδὼς ἀπῆλθεν ἂν μηδὲν ἐκεῖθεν ὠφελῆθεις, εἰ μή τις ἐνήγαγεν ἕτερος· καὶ ὁ μὲν εὖπο- ρος ἐπρίατο ἂν τὸ βιβλίον, ὁ δὲ πένης οὐκ ἂν ἴσχυσε κτήσα- σθαι· πάλιν ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐκείνην εἰδὼς τὴν διὰ τῶν γραμμάτων σημαιομένην ἔγνω ἂν τὰ ἐγ- κείμενα, ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ βάρβαρος, καὶ ὁ Ἰνδός, καὶ ὁ Αἰγύπτιος, καὶ πάντες οἱ τῆς γλώττης ἐκείνης ἀπεστε- ρημένοι ἀπῆλθον ἂν μηδὲν μαθόντες· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐ- ρανοῦ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Σκύθης, καὶ βάρ- βαρος, καὶ Ἰνδός, καὶ Αἰγύπτιος, καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζων ταύτης ἀκούσεται τῆς φωνῆς· οὐ γὰρ δι' ὧτων, ἀλλὰ καὶ δι' ὧψεως εἰς τὴν διάνοιαν ἐμπί- πτει τὴν ἡμετέραν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad populum Antiochenum (homiliae 1-21) Vol 49, pg 165, ln 41

Ἰδοὺ γοῦν ἐξ ἐκεί- νου μέχρι νῦν πόσος διαγέγονε χρόνος, καὶ λαμπρότε- ρον τὸ ὄνομα τοῦ δεσμίου γέγονε τούτου· καὶ ὑπατοὶ μὲν ἅπαντες, ὅσοι γεγονάσιν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, σε- σίγηνται καὶ οὐδὲ ἐκ προσηγορίας εἰσὶ γνώριμοι τοῖς πολλοῖς· τὸ δὲ τοῦ δεσμίου τούτου ὄνομα τοῦ μακαρίου Παύλου πολὺ μὲν ἐνταῦθα, πολὺ δὲ ἐν τῇ βαρβάρων χώ- ρα, πολὺ δὲ παρὰ Σκύθαις καὶ Ἰνδοῖς, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς οἰκουμένης ἔλθῃς τὰ πέρατα, ταύτης ἀκούσῃ τῆς προσηγορίας, καὶ ὅπουπερ ἂν τις ἀφίκηται, Παῦλον παν- ταχοῦ ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι περιφερόμενον εἴσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De sancta pentecoste (homiliae 1–2) (2062: 037); MPG 50. Vol 50, pg 459, ln 19

Ὁ βαπτιζόμενος εὐθέως ἐφθέγγετο τῇ τῶν Ἰνδῶν φωνῇ, τῇ τῶν Αἰγυπτίων, τῇ τῶν Περσῶν, τῇ τῶν Σκυθῶν, τῇ τῶν Θρακῶν, καὶ εἷς ἄνθρωπος πολλὰς ἐλάμβανε γλώσ- σας, καὶ οὗτοι οἱ νῦν εἰ ἦσαν τότε βαπτισθέντες, εὐθέως ἂν ἤκουσας αὐτῶν διαφοροῖς φθεγγομένων φωναῖς.

6.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1–4) (2062: 064); MPG 51. Vol 51, pg 87, ln 45

Καὶ ὅτι πανταχοῦ τῆς οἰ-κουμένης τὰς Γραφὰς ἤπλωσεν, ἄκουσον τοῦ προφή-του λέγοντος· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ- γος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰ-κουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Κἂν πρὸς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, οὓς πρῶτους ἀνίσχων ὁ ἥλιος ὀρᾷ, κἂν εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀπέλθῃς, κἂν πρὸς τὰς Βρεταννικὰς νήσους ἐκείνας, κἂν εἰς τὸν Εὐξείνιον πλεύσῃς πόντον, κἂν πρὸς τὰ νότια ἀπέλθῃς μέρη, πάντων ἀκούσῃ πανταχοῦ τὰ ἀπὸ τῆς Γραφῆς φιλοσοφούντων, φωνῇ μὲν ἑτέρᾳ, πίστει δὲ οὐχ ἑτέρᾳ, καὶ γλώσσει μὲν διαφόρῳ, δια- νοίᾳ δὲ συμφώνῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 88, ln 28

Οὐ γὰρ τὸν Τίγρητα, οὐδὲ τὸν Εὐφράτην, οὐδὲ τὸν Αἰγύπτιον Νεῖλον, οὐδὲ τὸν Ἰνδὸν Γάγγην, ἀλλὰ μυρίους ἀφίησι ποταμοὺς αὕτη ἡ πηγὴ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In principium Actorum (homiliae 1-4) Vol 51, pg 92, ln 47

Ἐπειδὴ γὰρ ἔτι ἀσθενέστερον διέκειντο οἱ τότε, καὶ τὰ νοητὰ χαρίσματα ὀρᾷν οὐκ ἠδύναντο τοῖς ὀφθαλ-μοῖς τῆς σαρκὸς, ἐδίδοτο αἰσθητὸν χάρισμα, ὥστε τὸ νο-ητὸν γενέσθαι καταφανές· καὶ ὁ βαπτισθεὶς εὐθέως καὶ τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσει, καὶ τῇ τῶν Περσῶν, καὶ τῇ τῶν Ἰνδῶν, καὶ τῇ τῶν Σκυθῶν ἐφθέγγετο, ὥστε μαθεῖν καὶ τοὺς ἀπίστους, ὅτι Πνεύματος ἁγίου ἠξίωτο.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Ad eos qui scandalizati sunt (2062: 087) “Jean Chrysostome. Sur la providence de Dieu”, Ed. Malingrey, A.–M. Paris: Cerf, 1961; Sources chrétiennes 79. Chapter 22, section 9, line 6

Ἐκαστος γὰρ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκων τοῦτο, λέγει· «Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου»· καὶ τοῦ Εὐαγγελίου χωρὶς ἐν συλ-λόγοις καὶ συνουσίαις, ταῖς οἰκοί, ταῖς ἐν ἀγορᾷ, ταῖς ἀπανταχοῦ, κἂν εἰς τὴν Περσῶν χώραν ἀπέλθῃς, κἂν εἰς τὴν Ἰνδῶν, κἂν εἰς τὴν Μαύρων, κἂν ὅσῃν ἥλιος ἐφορᾷ γῆν καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἐσχατίας, ταύτης ἀκούσῃς τῆς φωνῆς καὶ ὅψει τὸν δίκαιον ἐκεῖνον ἔτι καὶ νῦν βοῶντα, ἐνηχοῦντα καὶ τὴν κακίαν ἐλέγχοντα τοῦ τυράννου καὶ οὐδέποτε σιγῶντα, οὐδὲ τῷ πλήθει τοῦ χρόνου τὸν ἔλεγχον μαραινόμενον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] (2062: 101); MPG 52. Vol 52, pg 453, ln 48

ἡ δὲ οἰκουμένη πᾶσα ἔρημος, Σκύθαι, Θρᾷκες, Ἰνδοὶ, Μαῦροι, Κίλικες, Καππά-δο-κες, Σύροι, Φοίνικες, ὅσῃν ὁ ἥλιος ἐφορᾷ γῆν;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Chananaea [Dub.] Vol 52, pg 460, ln 2

Ὅπου ἐὰν ἀπέλθῃς, ἀκούεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὦ γυναῖ, μεγάλη σου ἡ πίστις. Εἴσελθε εἰς Περσῶν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκούσεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὦ γυναῖ, με-γάλη σου ἡ πίστις· εἰς τὴν Γότθων, εἰς τὴν βαρβάρων, εἰς τὴν Ἰνδῶν, εἰς τὴν Μαύρων,

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ὄσῃν ἡλῖος ἐφορᾷ γῆν· ἓνα λόγον ὁ Χριστὸς ἐφθέγγετο, καὶ οὐ σιωπᾷ ὁ λόγος, ἀλλὰ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνακηρύττει τὴν πίστιν αὐτῆς, λέγων, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Οὐκ εἶπε, Θεραπευθήτω τὸ θυγάτριόν σου· ἀλλ', Ὡς θέλεις. Σὺ αὐτὴν θεράπευσον· σὺ γενοῦ ἰατρός· σοὶ ἐγχειρίζω τὸ φάρμακον· ὑπάγε, ἐπίθες, Γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Τὸ θέλημά σου θεραπευσάτω αὐτήν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In pentecosten (sermo 1) [Sp.] (2062: 107); MPG 52. Vol 52, pg 808, ln 12

Ὅπου δ' ἂν ἀπέλθῃς, εἰς Ἰνδοὺς, εἰς Μαυροὺς, εἰς Βρετανοὺς, εἰς τὴν οἰκουμένην, εὐρήσεις, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ βίον ἐνάρετον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (homiliae 1–67) (2062: 112); MPG 53:21–385; 54:385–580. Vol 53, pg 258, ln 21

Κἂν πρὸς Ἰνδοὺς γὰρ ἀπέλθῃς, κἂν πρὸς Σκύθας, κἂν πρὸς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, κἂν εἰς αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν, πανταχοῦ εὐρήσεις τοῦ Χριστοῦ τὴν διδασκαλίαν καταυγάζουσιν τὰς ἀπάντων ψυχὰς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De Anna (sermones 1–5) (2062: 114); MPG 54. Vol 54, pg 664, ln 8

Βασιλεῖς μὲν γὰρ καὶ στρατηγοὶ καὶ δυνάσται, πολλὰ πραγματευσάμενοι πολλάκις, ὥστε αὐτῶν ἄλλῃ-στον γενέσθαι τὴν μνήμην, καὶ τάφους λαμπροὺς οἰκοδομήσαντες, καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες, καὶ εἰκόνας πολλὰς πολλαχοῦ, καὶ κατορθωμάτων ὑπομνήματα μυρία καταλιπόντες, σεσίγηται, καὶ οὐδὲ ἀπὸ ψιλῆς προσηγορίας εἰσὶ τινι γνώριμοι· αὕτη δὲ ἡ γυνὴ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἄδεται νῦν· κἂν εἰς Σκυθίαν ἀπέλθῃς, κἂν εἰς Αἴγυπτον, κἂν εἰς Ἰνδοὺς, κἂν εἰς αὐτὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, πάντων ἀκούσῃ τὰ κατορθώματα τῆς γυναικὸς ταύτης ἀδόντων, καὶ πᾶσαν ἀπλῶς, ὄσῃν ἡλῖος ἐφορᾷ γῆν, ἡ δόξα τῆς Ἄννης καταλαμβάνει.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia de capto Eutropio [Dub.] (2062: 142); MPG 52. Vol 52, pg 409, ln 19

Πρὸς Θρᾷκας, πρὸς Σκύθας, πρὸς Ἰνδοὺς, πρὸς Μαύρους, πρὸς Σαρδονίους, πρὸς Γοτθοὺς, πρὸς θηρία ἄγρια, καὶ μετέβαλε πάντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos (2062: 143); MPG 55. Vol 55, pg 58, ln 4

Οὐ γὰρ οὕτω Σκύθαι, οὐδὲ Θρᾷκες, οὐ Σαυρομάται, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Μαῦροι, καὶ ὅσα ἄγρια ἔθνη πολέμειν εἰώθασιν, ὡς λογισμὸς ἀτοπώτατος ἐνδομυχῶν τῇ ψυχῇ, καὶ ἐπιθυμία ἀκόλαστος, καὶ χρημάτων ἔρως, καὶ δυναστείας πόθος, καὶ τῶν βιωτικῶν πραγμάτων ἡ προσπάθεια.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 203, ln 7

Ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐκ ἂν δύναίτο νομοθετεῖν Πέρσαις, οὐδὲ ὁ Περσῶν Ῥωμαίοις· οἱ δὲ Παλαιστινοὶ οὗτοι καὶ Πέρσαις, καὶ Ῥωμαίοις, καὶ Θραξὶ, καὶ Σκύθαις, καὶ Ἰνδοῖς, καὶ Μαύροις, καὶ πάσῃ τῇ οἰκουμένη νόμους ἔθηκαν· καὶ οὐχὶ ζώντων

6.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

αὐτῶν ἐκρά- τησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτησάντων· καὶ μυριά- κισ ἂν ἔλαιντο οἱ νομοθετηθέντες τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι, ἢ τῶν νόμων ἀποστῆναι ἐκείνων.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 390, ln 16

Ἐφη γὰρ, Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἡ τε γὰρ Κασπία, ἢ τε Ἰνδική, ἢ τε Ἐρυθρὰ διηρημέναι σχεδὸν ταύ- της εἰσὶ, καὶ ἔξωθεν περικείμενος ὁ Ὠκεανός.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Expositiones in Psalmos Vol 55, pg 467, ln 57

μένων καὶ περὶ ἡμᾶς, τροπὰς ἐτησίους, ἡμέρας, παραδείσους, λειμῶνας, ἄνθη ποικίλα, ὕδωρ πότιμον καὶ γλυκὺ, καὶ τὸ ἐκ τῶν ὑετῶν χρήσιμον, τῆς γῆς τὰς ὠδῖνας, τοὺς ποικίλους καρπούς, τὰ δένδρα τὰ διάφορα, τοὺς ἀνέμους τοὺς προσηνεῖς, τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα, τὴν σεληναίαν λαμπάδα, τὸν ποικίλον τῶν ἄστρον χορὸν, τὸ προσηνεὲς τῆς νυκτός· καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων, πρόβατα, καὶ βοῦς, καὶ αἶγας· καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρίων, δορκάδας, καὶ ἐλάφους, λαγωούς, καὶ ἕτερα πλείονα· καὶ ἐπὶ τῶν πετεινῶν, τοὺς ὀρνίθας τοὺς Ἰνδικούς· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἴδοι τις ἂν οὐ κολάζοντα μόνον, ἀλλὰ καὶ εὐεργετοῦντα πολλῶ πλείον ἢ κολάζοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen (2062: 148); MPG 56. Vol 56, pg 143, ln 53

Οἷόν τι λέγω, Ἑλλάδι διαλεγομένῳ μοι γλώττη, ἂν τοίνυν τὴν φωνὴν εἰδῇ τις, ἐκεῖνος ἀκούσεται μου· ὁ δὲ Σκύθης, καὶ ὁ Θρᾶξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς οὐκέτι· ἢ γὰρ διαφορὰ τῆς γλώττης οὐκ ἀφίησιν εὐσημον αὐτῷ γενέσθαι τὴν ἐμὴν διά- λεξιν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 18

Οὐ γὰρ ἐστὶ λαλιά, φησὶ, τουτέστιν, οὐκ ἔστιν ἔθνος, οὐκ ἔστι φωνή, ἔνθα μὴ ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ καὶ ὁ Σκύθης, καὶ ὁ Θρᾶξ, καὶ ὁ Μαῦρος, καὶ ὁ Ἰνδὸς, καὶ ὁ Σαυρομάτης, καὶ πᾶσα λαλιά, καὶ πᾶσα γλώττα, καὶ πᾶν ἔθνος δυνήσεται ταύτης ὑπακούειν τῆς φωνῆς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud Isaiae: Ego dominus deus feci lumen Vol 56, pg 144, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῇ ταῦτα μαθεῖν, ἀλλ' ὅψει καὶ θεωρία, ὅψις δὲ πᾶσι μία, εἰ καὶ ἡ γλώττα διάφορος, καὶ Βάρβαρος, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Μαῦροι, καὶ Ἰνδοὶ ταύτης ἀκούουσι τῆς φωνῆς, τουτέστι, τὸ θαῦμα βλέποντες, τὸ κάλλος ἐκπλητόμενοι, τὴν φαιδρότητα, τὸ μέγεθος, τὰ ἄλλα ἅπαντα τὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν, δόξαν ἀνα- φέρουσι τῷ Δημιουργῷ οἱ καλῶς φρονοῦντες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De prophetiarum obscuritate (homiliae 1–2) (2062: 150); MPG 56. Vol 56, pg 179, ln 24

Οὐκ ἦν ἑτερόγλωσσος ἀπ' ἀρχῆς, οὐκ ἦν ἑτερόφωνος, οὐκ ἦν Ἰνδὸς, οὔτε Θρᾶξ, οὔτε Σκύθης, ἀλλὰ πάντες μιᾷ διελέγοντο γλώσση.

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Matthaeum (homiliae 1–90) (2062: 152); MPG 57:13–472; 58:471–794. Vol 58, pg 725, ln 53

καὶ στρατηγῶν ἀνδραγαθήματα, ὧν καὶ τὰ ὑπομνήματα μένει, σεσίγηνται· καὶ πόλεις ἀναστήσαντες, καὶ τείχη περιβαλόντες, καὶ πολέμους νικήσαντες, καὶ τρόπαια στήσαντες, καὶ ἔθνη πολλὰ δουλωσάμενοι, οὐδὲ ἐξ ἀκοῆς, οὐδὲ ἐξ ὀνόματός εἰσι γνώριμοι, καίτοι καὶ ἀνδριάντας ἀναστήσαντες καὶ νόμους θέντες· ὅτι δὲ πόρνη γυνὴ ἔλαιον ἐξέχεεν ἐν οἰκίᾳ λεπροῦ τινος, δέκα ἀνδρῶν παρόντων, τοῦτο πάντες ἄδουσι κατὰ τὴν οἰκουμένην, καὶ χρόνος τοσοῦτος διήλθε, καὶ ἡ μνήμη τοῦ γενομένου οὐκ ἐμαράνθη· ἀλλὰ καὶ Πέρσαι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι, καὶ Θρᾶκες, καὶ Σαυρομάται, καὶ τὸ Μαύρων γένος, καὶ οἱ τὰς Βρεττανικὰς νήσους οἰκοῦντες τὸ ἐν Ἰουδαίᾳ γενόμενον λάθρα ἐν οἰκίᾳ παρὰ γυναικὸς πεπορνευμένης περιφέρουσι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) (2062: 153); MPG 59. Vol 59, pg 32, ln 20

Ἀλλ’ οὐ τὰ τοῦ ιδιώτου καὶ ἀγραμμάτου οὕτως· ἀλλὰ καὶ Σύροι, καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ μυρία ἕτερα ἔθνη, εἰς τὴν αὐτῶν μεταβαλόντες γλῶτταν τὰ παρὰ τούτου δόγματα εἰσαχθέντα, ἔμαθον ἄνθρωποι βάρβαροι φιλοσοφεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Joannem (homiliae 1–88) Vol 59, pg 361, ln 58

Ὁ ἐν Ῥώμῃ κατήμενος τοὺς Ἰνδοὺς μέλος εἶναι νομίζει ἑαυτοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) (2062: 154); MPG 60. Vol 60, pg 47, ln 32

Καὶ ὁ μὲν πολλὰ ληρήσας Πλάτων, σεσίγηκεν· οὗτος δὲ φθέγγεται, οὐχὶ παρ’ οἰκείοις μόνοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Πάρθοις, παρὰ Μήδοις, παρὰ Ἑλαμίταις, καὶ ἐν Ἰνδίᾳ, καὶ πανταχοῦ γῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) Vol 60, pg 56, ln 26

Κἂν εἰς Ἰνδοὺς ἀπέλθῃς, ἀκούσῃ τούτων· κἂν εἰς Ἰσπανίαν, κἂν πρὸς αὐτὰ τῆς γῆς τὰ τέρματα, οὐδεὶς ἀνήκοος τυγχάνει, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τὴν οἰκείαν ῥαθυμίαν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Acta apostolorum (homiliae 1–55) Vol 60, pg 220, ln 18

Καὶ ἐν Ἰνδοῖς δὲ τὸ μέγα θηρίον καὶ φοβερὸν τῶν ἐλεφάντων λέγεται καὶ δεκαπενταέτει παιδί γεγονότι μετὰ πολλῆς εἵκειν τῆς προθυμίας.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistolam ad Romanos (homiliae 1–32) (2062: 155); MPG 60. Vol 60, pg 517, ln 18

Καὶ οὐ παρ’ ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις, καὶ ἑτέροις δὲ βαρβάροις πλείοσι, καὶ παρθένων χοροὶ καὶ μαρτύρων δῆμοι καὶ μοναχῶν συμμορίαι, καὶ πλείους οὗτοι λοιπὸν τῶν γεγαμηκότων εἰσὶ, καὶ νηστείας

6.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

ἐπίτασις καὶ ἀκτημοσύνης ὑπερβολή· ἅπερ, πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, οὐ φαντασθῆναι ὄναρ οἱ κατὰ τὸν νόμον ἡδυνή-θησαν πολιτευόμενοι.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) (2062: 156); MPG 61. Vol 61, pg 52, ln 3

πῶς δ' ἂν τὰ γραφέντα, καὶ εἰς τὴν βαρβάρων καὶ εἰς τὴν Ἰνδῶν, καὶ πρὸς αὐτὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ πέ- ρατα ἀφίκετο, οὐκ ὄντων τῶν λεγόντων ἀξιοπίστων;

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 53, ln 12

Ἡμεῖς δὲ βουλό- μεθα πολλῆς ἀπολαύειν τρυφῆς καὶ ἀναπαύσεως καὶ ἀδείας· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, ἀλλ' ἐβόων, Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνη- τεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. Καὶ ὁ μὲν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλ- λυρικοῦ ἔτρε- χεν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἰνδῶν, ὁ δὲ εἰς τὴν Μαύρων, ἄλ- λος δὲ πρὸς ἄλλα μέρη τῆς οἰκουμένης· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τῆς πατρίδος ἐξελθεῖν τολμῶμεν, ἀλλὰ τρυφὴν ζητοῦμεν καὶ οἰκίας λαμπράς καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀφθονίαν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 68, ln 22

διὰ τοῦτο αὐτὸ μάλιστα θαυμάζειν ἐχρῆν, ὅτι ἄν-θρώπους βαρβάρους τοιαύτην ἔπεισαν καταδέξασθαι πίστιν, καὶ χρηστὰς περὶ τῶν μελλόντων ἔχειν ἐλπίδας, καὶ τὸ πρότερον τῶν ἁμαρτημάτων φορτίον ἀπεσκευασμένους μετὰ πολλῆς τῆς προθυ- μίας εἰς τὸ ἐπιὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἅπτεσθαι πόνων, καὶ πρὸς αἰσθητὸν μὲν μηδὲν κεχηνέναι, πάντων δὲ ἀνωτέρους τῶν σωματικῶν γεγενημένους νοεράς δέ- ξασθαι δωρεάς, καὶ τὸν Πέρσην καὶ τὸν Σαυρομάτην, καὶ τὸν Μαῦρον καὶ τὸν Ἰνδὸν εἰδέναι ψυχῆς καθ- αρμόν, καὶ Θεοῦ δύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν ἄφατον, καὶ πίστεως φιλοσο- φίαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου ἐπι- φοίτησιν, καὶ σωμάτων ἀνάστασιν, καὶ ζωῆς ἀθανά- του δόγματα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 239, ln 39

Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰδώλων προσιόντες, οὐδὲν εἰδότες σαφῶς, οὐδὲ ταῖς παλαι- αῖς ἐντραφέντες βίβλοις, βαπτισθέντες εὐθέως Πνεῦμα ἐλάβανον, τὸ δὲ Πνεῦμα οὐχ ἐώρων· ἄορατον γάρ ἐστιν· αἰσθητὸν τινα ἔλεγχον ἐδίδου τῆς ἐνεργείας ἐκείνης ἢ χά- ρις· καὶ ὁ μὲν τῇ Περσῶν, ὁ δὲ τῇ Ρω- μαίων, ὁ δὲ τῇ Ἰνδῶν, ὁ δὲ ἑτέρῳ τινὶ τοιαύτῃ εὐ- θέως ἐφθέγγετο γλώσση· καὶ τοῦτο ἐφανέρου τοῖς ἔξωθεν, ὅτι Πνεῦμά ἐστιν ἐν αὐτῷ τῷ φθεγγομένῳ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 296, ln 45

Καὶ ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς πυρ- γοποιίας ἡ μία γλῶττα εἰς πολλὰς διετέμενετο· οὕτω τότε αἱ πολλαὶ πολλαῖς εἰς ἓνα ἄνθρωπον ἦσαν, καὶ ὁ αὐτὸς καὶ τῇ Περσῶν καὶ τῇ Ρωμαίων καὶ τῇ Ἰνδῶν καὶ ἑτέραις πολλαῖς διελέγετο γλώτταις, τοῦ Πνεύματος

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἐνηχοῦντος αὐτῷ· καὶ τὸ χάρισμα ἐκαλεῖτο χάρισμα γλωττῶν, ἐπειδὴ πολλαῖς ἄθροον ἐδύνατο λαλεῖν φωναῖς.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Corinthios (homiliae 1-44) Vol 61, pg 299, ln 2

Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. Τουτέστι, Τοσαῦται γλῶσσαι, τοσαῦται φωναὶ, Σκυθῶν, Θρακῶν, Ῥωμαίων, Περσῶν, Μαύρων, Ἰνδῶν, Αἰγυπτίων, ἐτέρων μυρίων ἐθνῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ii ad Corinthios (homiliae 1-30) (2062: 157); MPG 61. Vol 61, pg 506, ln 45

Τοιοῦτους τοὺς ἀμαξοβίους εἶναί φασι, τοὺς παρὰ Σκύθαις νομάδας, τοὺς γυμνοσοφιστὰς τοὺς τῶν Ἰνδῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam ad Philippenses (homiliae 1-15) (2062: 160); MPG 62. Vol 62, pg 237, ln 17

ἀλλ' οὐχ οὕτως, ὥς οἱ Ἰνδικοὶ μύρμηκες.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Thessalonicenses (homiliae 1-11) (2062: 162); MPG 62. Vol 62, pg 405, ln 16

Ὡσπερ οὖν, εἰ περὶ τινος ἔλεγον φυτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ τικτομένου, οὗ μηδεὶς μηδὲ πείραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστήσαι, κἂν εἰ μυρία εἶπον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἴπω, εἰκὴ ἔρῳ· οὐδεὶς γὰρ ἐπιστῆναι δυνήσεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) (2062: 164); MPG 62. Vol 62, pg 513, ln 15

Καυχᾷ ἐπὶ πράγματι, ὃ σκώληκες τί- κτουσι, καὶ ἀπολλύουσι· λέγονται γὰρ Ἰνδικὰ τινα ζωῦφια εἶναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα κατασκευάζεται.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) Vol 62, pg 513, ln 39

Τί ἂν τις εἴποι τὴν τῶν ἀρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ἰνδικῶν, τῶν Ἀραβικῶν, τῶν Περσικῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In epistulam i ad Timotheum (homiliae 1-18) Vol 62, pg 596, ln 38

Ἐν δὲ τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδίᾳ, ἔνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἔστιν εὐρεῖν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Homilia habita postquam presbyter Gothus concionatus fuerat (2062: 177); MPG 63. Vol 63, pg 501, ln 5

οὐκ ἐν Ἰουδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τῶν βαρβάρων γλώττῃ, καθὼς ἠκούσατε σήμερον, ἡλίου φανότερον διαλάμπει· καὶ Σκύθαι καὶ Θραῖκες καὶ Σαυρομάται καὶ Μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ καὶ οἱ πρὸς αὐτὰς ἀπρωκισμένοι τὰς ἐσχατίας τῆς οἰκουμένης, πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος μεταβαλόντες γλώτταν, τὰ εἰρημένα φιλοσοφοῦσι ταῦτα· ἃ μηδὲ ὄναρ ἐφαντάσθησαν οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸν πώγωνα ἔλκοντες, καὶ τῇ βακτηρίᾳ

6.42. JOANNES CHRYSOSTOMUS

τοὺς ἀπαντῶντας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς σοβοῦντες, καὶ τοὺς βοστρύχους ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σείοντες, λεόντων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων ἐπιδεικνύμενοι πρόσωπα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Messis quidem multa (2062: 179); MPG 63. Vol 63, pg 519, ln 55

Σκύθαι μὲν γὰρ καὶ Θρᾶκες καὶ Μαῦροι καὶ Ἴνδοι καὶ Πέρσαι καὶ Σαυρομάται, καὶ οἱ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ τὴν Ἑπειρον οἰκοῦντες, καὶ πᾶσα, ὡς εἶπεν, ἡ ὑφ' ἡλίῳ τοῖς δαίμοσιν ἐτελεῖτο, καὶ ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων ἐκείνων ἐξεβακχεύετο καὶ χώρα καὶ πόλις καὶ ἔρημος, καὶ γῆ καὶ θάλαττα, καὶ βάρβαρος καὶ Ἑλλὰς, καὶ ὄρη καὶ νάπαι καὶ βουνοί· μόνον δὲ τὸ Ἰουδαίων ἔθνος τὸ δοκοῦν εὐσεβεῖν προφήτας εἶχε καὶ θεογνωσίας σπέρματα μικρά· ἀλλὰ καὶ ταῦτα χρόνῳ κατεχώννυτο, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ γένους ἐκείνου κατ- ἡγοροὶ πικροὶ τῶν ἀμαρτανομένων αὐτοῖς ἐγίνοντο·

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Fragmenta in Jeremiam (in catenis) (2062: 186); MPG 64. Vol 64, pg 829, ln 5

Σαβὰ δὲ χώρα ἐστὶν Ἰνδῶν.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De perfecta caritate [Sp.] (2062: 211); MPG 56. Vol 56, pg 282, ln 7

Ὡς- περ γὰρ εἰ ἔλεγον περὶ τινος φυτοῦ ἐν Ἰνδία τικτομέ- νου, καὶ οὐ μὴδεὶς πεῖραν ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ λόγος παραστήσαι, κἂν μυρία περὶ αὐτοῦ ἔλεγον· οὕτω καὶ νῦν ὅσα ἂν εἶπω, μάτην ἐρῶ· οὐ γὰρ συνιοῦσί τινες τὰ λεγόμενα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In Genesim (sermo 3) [Sp.] (2062: 216); MPG 56. Vol 56, pg 527, ln 17

Διὸ ταύτην ὑποδεξώμεθα, τὸ τίμιον δῶρον, τὸ ἅγιον κειμήλιον, τὸ τῆς ἀληθείας Ἰν- δαλμα, τῆς εὐσε- βείας τὸ κεφάλαιον, τὸν τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας συνήγορον, τῶν παθῶν τὴν νέκρωσιν, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀναίρεσιν, τῆς κακίας τὸν ἀντίπαλον, τῆς παρθενίας τὴν ὁμόδοξον, τῶν δαιμόνων τὴν ἀφανίστριαν, τοῦ διαβόλου τὴν ἀποτίμη- σιν, τῶν εἰδώλων τὴν καθαίρεσιν, τῶν Ἑκ- κλησιῶν τὴν εὐπρέπειαν, τῶν βασιλέων τὸ κράτος, τῶν ἱερέων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἀνδρῶν τὴν φρόνησιν, τῶν γυναικῶν τὴν σωφροσύνην, τῶν νηπίων τὴν παιδαγωγίαν, τῶν δούλων τὴν ἀνάρρυσιν, τῶν πτωχῶν τὴν

παραμυ-

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In adorationem venerandae crucis [Sp.] (2062: 326); MPG 62. Vol 62, pg 753, ln 38

Τοῦτο τὸ τί- μιον καὶ σεβάσμιον ξύλον ὑπὸ πάντων τιμώμενον προς- κυνεῖται· Ἑλ- ληνές τε καὶ βάρβαροι, Μακεδόνες καὶ Θετταλοὶ, Παῖονες, καὶ Ἰλλυριοὶ, Ἀθηναῖοι καὶ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσο- ποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καπ- παδοκίαν, Πόντον καὶ Ἀσίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, Κρήτες καὶ Ἀραβες, Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες, καὶ Ὀμηρίται, καὶ πάντες οἱ λοι- ποὶ τῶν ἐθνῶν, ὅσους ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, τὴν ἑαυτῶν κατα- λιπόντες

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

ἀπάτην, τῷ σταυρῷ σημειούμενοι προσκυ- νοῦσι, φεύγοντες τὰς πολυπλόκους σειρὰς τοῦ διαβόλου.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., In illud: Si qua in Christo nova creatura [Sp.] (2062: 359); MPG 64. Vol 64, pg 27, ln 1

ἀλλ', ὅπου ἂν ἀπέλθῃς, ἀκούεις, ὅτι Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· κἂν ἐν χώρᾳ, κἂν ἐν πόλει, προέλαβεν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Μαυριτανῶν χώρᾳ λάμπει τὸ ῥῆμα τοῦτο ἡλίου φανερώ- τερον.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1–7) (2062: 486) “Jean Chrysostome. Panégyriques de S. Paul”, Ed. Piédagnel, A. Paris: Cerf, 1982; Sources chrétiennes 300. Homily 4, section 8, line 3

Πάντως ἡκούσατε, ὅτι καὶ παρὰ Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς πολλοὶ γεγονάσι μάγοι, καὶ εἰσιν ἔτι καὶ νῦν· ἀλλ' οὐδὲ ὄνομα αὐτῶν ἐστὶν οὐδαμοῦ.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., De laudibus sancti Pauli apostoli (homiliae 1–7) Homily 4, section 10, line 8

Ἄνθρωπος γὰρ ἐπ' ἀγορᾶς ἐστηκώς, περὶ δέρματα τὴν τέχνην ἔχων, τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥς καὶ Ῥωμαίους, καὶ Πέρσας, καὶ Ἰνδούς, καὶ Σκύθας, καὶ Αἰθίοπας, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Πάρθους, καὶ Μήδους, καὶ Σαρακηνοὺς, καὶ ἅπαν ἀπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγεῖν ἐν ἔτεσιν οὐδὲ ὅλοις τριάκοντα.

Joannes Chrysostomus Scr. Eccl., Commentarius in Job (2062: 505) “Johannes Chrysostomos. Kommentar zu Hiob”, Ed. Hagedorn, U., Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1990; Patristische Texte und Studien 35.

6.43 Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (date?)

? (From Wikipedia⁴⁰)

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) (1379: 002) “Les alchimistes grecs, vol. 1 [Papyrus de Leyde, Papyrus de Stockholm, fragments de recettes]”, Ed. Halleux, R. Paris: Les Belles Lettres, 1981.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 60, line 3

| Ἄν δέ ποτε τῇ χρήσει τὸ ἀληθινὸν μάργαρον | ἐκπνεῦσαν ῥυπωθῇ, ὧδε ἀποσμῶσιν Ἰνδοί· | ἐνῖασιν ὥς ἐδωδὴν ἀλεκτρυόνι τὴν ψῆφον | ἐσπέρας.

40.

6.43. FRAGMENTA ALCHEMICA, TRACTATUS ALCHEMICUS
(FRAGMENTA) (DATE?)

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 63,
line 6

Καὶ τῇ τὸν κρυστα | κρύσταλλον βήρυλλον ἔξεις αὐτὸν ἄρα | ἀραίωσας τὸν λίθον
καὶ μετὰ τὴν πύρωσι(ν) || τὴν πύρωσιν ἀποψυγέντα εἷς τε τὴν προειρη|μένην ῥητίνην
ἰνδικῶ τε τῶ φαρμάκῳ συμ|μεμιγ- μένῳ ἐμβαλὼν.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 64,
line 2

|| Ἐλύδριον μειχθὲν ἰνδικῶ χρώματι γίνε|ται χλωρόν.

Fragmenta Alchemica, Tractatus alchemicus (fragmenta) (P. Holm.) Fragment 84,
line 3

Χρυσοκόλλης Σ'θ', ἰοῦ μείξας Σ'α', ἐλυδρ<ι>ου Σ'α', ἰνδικοῦ τρι|ώβολον ῥητίνην
χρῖε.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυ-
σοποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) (1379: 008) "Collection des anciens
alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr.
1963. Volume 2, page 9, line 4

<Ίος> ἐστὶ ξάνθωσις, καὶ ὕδωρ θεῖον ἄθικτον, καὶ κώμαρις σκυθικὴ, καὶ ἴσατις
ἰνδική, καὶ βατράχιον, καὶ χρυσόπρασον, καὶ χρυσό- κολλα.

Fragmenta Alchemica, Lexicon alchemicum (= Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς χρυσο-
ποιίας) (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 131r) Volume 2, page 11, line 6

<Μία φύσις> ἐστὶ θεῖον καὶ ὑδράργυρος διαφόρως οἰκονομηθέντα. <Μέλαν>9 ἰν-
δικὸν ἀπὸ ἰσάτιος γίνεται καὶ χρυσολίθου.

Fragmenta Alchemica, Περὶ ποιήσεως κινναβάρεως (e cod. Venet. Marc. 299, fol.
106r) (1379: 024) "Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M.,
Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 12

– Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ μαγνησία ἢ ὑελουργικὴ ταύτη ἐστὶν ἡ τῆς Ἀσίας, δι' ἧς ὁ
ὑελος τὰς βαφὰς δέχεται, καὶ ὁ ἰνδικὸς σίδηρος γίνεται, καὶ τὰ θαυμάσια ξίφη.

Fragmenta Alchemica, Περὶ βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r) (1379:
028) "Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2", Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É.
Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 343, line 21

– Ἔστι δέ τις καὶ ἄλλη βαφῆς ἰδέα, ἡ οὐ μόνον τὸ κοινὸν τῶν σιδήρων ἀποβά-
πτουσα, στίλβον τε καὶ λαμπρότερον ἢ περ ἡ προειρημένη βαφή, ἀπεργάζεται, ἀλλὰ
γε καὶ τὸν ὀνομαζόμενον ἰνδικὸν παραπλησίως ἢ μικρὸν πλέον στομοῦσα.

Fragmenta Alchemica, Περὶ βαφῆς σιδήρου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 104r)
Volume 2, page 345, line 1

Αὕτη ἐστὶν ἡ μυστικωτάτη βαφή, τὸν ἰνδικὸν ἐκβάπτουσα σίδηρον.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου
(e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) (1379: 030) "Collection des anciens alchimistes grecs,

CHAPTER 6. LATE ANTIQUE

vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 347, line 8t

ΒΑΦΗ ΤΟΥ ΙΝΔ*ΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ, ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΤΩ ΑΥΤΩ ΧΡΟΝΩ.

Fragmenta Alchemica, Βαφή τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα ἀπὸ ἀρχῆς Φιλίππου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 118v) Volume 2, page 348, line 7

Ἡυρέθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἐξεδόθη Πέρσαις, καὶ παρ’ ἐκείνων ἦλθεν εἰς ἡμᾶς.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) (1379: 032) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 351, line 24

Φησὶ γὰρ καὶ ἡ <Μαρία>· «Ἐὰν μὲν χλωρὸν θέλῃς, συμμάλασσε τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ μετὰ χολῆς χελώνης, ἔαν δὲ κάλλιον βούλῃς, τῆς ἰνδικῆς χελώνης, ἐπίβαλε, καὶ ἔσται πάνυ πρωτεῖον· ἔαν δὲ μὴ εὖρης χολὴν χελώνης πνεύμονι θαλασσίῳ τῷ κυανέῳ χρῶ, καὶ κάλλιον ποιήσεις· συντελες· θέντες δὲ, φέγγος βάλλουσιν· ὥστε τὰς μὲν χολὰς τῶν ζώων καὶ τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ <Ὅστάνης> ἐπὶ τῶν σμαράγδων ἐξέλαβε, μὴ προσθεῖς τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ ὑακίνθου δὲ, πόαν ὑακίνθον, καὶ μέλαν ἰνδικὸν, καὶ ἰσάτιδος ρίζαν· ἐπὶ δὲ τοῦ λυχνίτου, τὴν ἄγχουσαν καὶ τὸ δρακόντειον αἶμα· ἡ δὲ <Μαρία> τὸν ἰὸν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὰς χολὰς τῶν θαλασσίων ζώων· ἐπὶ δὲ τοῦ νυκτοφανοῦς δῆλον <ὅτι> καλοῦσιν ὑακίνθον οἱ περὶ λίθων σοφοί.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 360, line 22

– Λαβὼν χαλκοῦ κεκαυμένου ἰὸν, καὶ ἔλαιον δάδινον, καὶ ὀλίγον ἰνδικόν, καὶ χρυσοκόλλης καὶ ἐλυδρίου μέρη γ’, ἔμβαλε ἐντὸς τοῦ ἄγγους ἔνθα τὸ ἔλαιον, καὶ ἔψει μαλθακῶ πυρὶ ἐπὶ ἀνθράκων.

Fragmenta Alchemica, Καταβαφή λίθων καὶ σμαράγδων καὶ λιχνιτῶν καὶ ὑακίνθων (e cod. Paris. B.N. gr. 2327, fol. 147r) Volume 2, page 362, line 14

Εἴτα ὀλίγον τοῦ ἰνδικοῦ ἐπίβαλε, καὶ τὴν χρυσοκόλλαν, τριπλασίαν τοῦ ἰνδικοῦ.

Fragmenta Alchemica, Διαφοραὶ μολίβδου καὶ χρυσοπετάλου (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 130r) (1379: 042) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 38, line 11

Ἐπὶ χρυσολίθου Νο α’ πηχῶν ζ’, μίξεως μύσεως, κασσιτέρου παλαιοῦ, ἀρτεμισίας ἰνδικῆς.

6.44 Anonymi In Aristotelis (date ?)

6.44. ANONYMI IN ARISTOTELIS (DATE ?)

? (From Wikipedia⁴¹)

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) (4193: 002) “Commentators and commentaries on Aristotle’s *sophistici elenchi*. A study of post-Aristotelian ancient and medieval writings on fallacies, vol. 2”, Ed. Ebbesen, S. Leiden: Brill, 1981; *Corpus Latinum commentariorum in Aristotelem Graecorum* 7. Bekker pageline 165a8-9, line of scholion 9

ὁ Σωκράτης ἄρα καὶ ὁ Ἰν- δὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., Scholia in sophisticos elenchos (= commentarium 2) Bekker pageline 165a8-9, line of scholion 18

ὁ Πλάτων ἄρα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οἱ αὐτοί.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis (4193: 012) “Anonymi in Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis”, Ed. Hayduck, M. Berlin: Reimer, 1884; *Commentaria in Aristotelem Graeca* 23.4. Section 24, line 12

καὶ πάλιν ὁ Ἰνδὸς μέλας ὢν ἀπλῶς λευκὸς ἐστὶν τοὺς ὀδόντας, ὥστε λευκὸς καὶ οὐ λευκός.

Anonymi In Aristotelis Sophisticos Elenchos Phil., In Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis Section 79, line 15

ἐν οἷς τε μὴ ὀνόμασι σημαίνεται τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῇ κατὰ μέρος ὁμοιότητι λόγῳ τὸ κοινὸν θηρᾶται, χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον· οἷον ἐπεὶ τὸ κερασφόρον μὴ ὄνομα ὄν ἀλλὰ λόγος τῷ εἶναι σύνθετον, καὶ ἐξ ὁμοιότητος ἐπὶ τὰ μὴ τῶν ζώων ἀμφοδόντα εἴληπται, οἷον αἶγα, πρόβατον, βοῦν καὶ τὰ λοιπά, χρηστέον ταῖς ἐπαγωγαῖς πρὸς τὸ συμφέρον, ὥς ἐπεὶ τὸ καὶ τὸ κερασφόρα ὄντα οὐκ ἀμφοδόντα, καὶ πᾶν ἄρα· καὶ ἄλλου μὲν ἐπάγοντος αὐτὸν φέρειν ἔνστασιν τὸν ὄνον τὸν Ἰνδικὸν ἀμφοδόντα ὄντα καὶ κερασφόρον, αὐτὸν δὲ χρώμενον προσομολογεῖν οὕτως ἐπὶ πάντων.

41.

Chapter 7

Byzantine

Contents

4.1	Historia Alexandri Magni	73
4.2	Claudius Ptolemaeus	110
4.3	Anonymi Historici (FGrH), Heraclis historia (Tabula Albana) (IG 14.1293)	122
4.4	Adespota Papyracea (SH), Epigrammata	122
4.5	Dionysius Scytobrachion	123
4.6	Vettius Valens	124
4.7	Apollodorus of Artemita	126
4.8	Scholia In Homerum	127
4.9	Timon	128
4.10	Lyrica Adespota	129
4.11	Theopompus	129
4.12	Anaxarchus	130
4.13	Speusippus	131
4.14	Callixenus of Rhodes	132
4.15	Paradoxographus Vaticanus	133
4.16	Theophrastus	134
4.17	Ephraem the Syrian	137
4.18	Artaxerxis Epistulae	138
4.19	Polemon Periegetes	138

CHAPTER 7. BYZANTINE

4.20	Phylarchus	139
4.21	Demosthenes	140
4.22	<i>Scholia In Apollonium Rhodium</i>	140
4.23	Philochorus	141
4.24	Aristodemus	142
4.25	<i>Scholia In Euclidem</i>	142
4.26	Ephorus	143
4.27	Lycophron (scholia in)	145
4.28	Phaenias of Eresus	146
4.29	Berosus	147
4.30	<i>Scholia In Theocritum</i>	147
4.31	Megasthenes, <i>Indica</i>	147
4.31.1	About Megasthenes	147
4.31.2	<i>Indica</i>	150
4.32	Hipparchus	178
4.32.1	About Hipparchus	178
4.32.2	Fragmenta geographica	178
4.33	Nicander	180
4.34	Aristophanes of Byzantium	180
4.35	Callisthenes	187
4.36	Duris of Samos	189

7.1 Georgius Acropolites

George Akropolites, Latinized as Acropolites or Acropolita (Greek: Γεώργιος Ἀκροπολίτης, Georgios Akropolitēs, 1217 or 1220 – 1282), was a Byzantine Greek historian and statesman born at Constantinople. (From Wikipedia¹)

1. http://en.wikipedia.org/wiki/George_Akropolites

7.2. TESTAMENTA XII PATRIARCHARUM

Georgius Acropolites Hist., Epitaphius in Joannem Ducam (3141: 009) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 13, line 16

ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ἀνδρείας ἐκείνου γνω- ρίσματα τοῦ στερροῦ καὶ καρτερικοῦ καὶ βεβηκότος ὡς τὸ τετράγωνον, τοῦ ὀξυτέρου πνεύματος ἢ πυρὸς ὁπότε καιρὸς καλοῖ καὶ ἀκμὴ κατεπεῖγει καιροῦ, κατὰ ταῦτά δὲ καὶ τὰ τῆς φρονήσεως σύμβολα, ἢ πασῶν τῶν ἀρετῶν ὑπερτέθεται ἢ μᾶλλον κρεῖττον εἰπεῖν ἢ τὰς ἀρετὰς εἰδοποίησε καὶ ἀρε- τὰς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι πέπεικε, τούτων δὴ πάντων ὡς ἐνὸν ἡμῖν καὶ ὡς ὁ καιρὸς δίδωσιν οἱ χαρακτῆρες καὶ τὰ ἰνδάλματα προκεκέντηνται· ἐπεὶ δὲ καὶ καλοκαγαθίας καὶ ἡμερότητας ἐμνήσθημεν, ἐνταῦθά μοι τοῦ λόγου τὰ δάκρυα προπηδᾷ ἀναλογιζο- μένῳ τὴν τούτου περὶ τοὺς ἐπταικότητας συμπάθειαν, οἶμαι δὲ καὶ πάντες ἐν τούτοις πλεόν θρηνήσετε.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias (3141: 012) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 8, line 3

πᾶσι δὲ λέγω Χαλδαίοις, Αἰγυπτίοις, Ἰνδοῖς, αὐτοῖς Ἑλλήσιν, ἀπα- ξαπλῶς τοῖς ὁπωσοῦν ἀψαμένοις θεολογίας καὶ βεβουλημένοις διαλεχθῆναι περὶ θεοῦ τοῦτο γοῦν τὸ ὄν καὶ δημιουργικὸν καθω- μολόγηται αἷτιον.

Georgius Acropolites Hist., In Gregorii Nazianzeni sententias Section 9, line 8

καὶ τοῦτο εἰκότως· τὰ γὰρ ἐκ διαμέτρου πρὸς ἄλληλα κείμενα ἰνδάλματά τινα προβάλλουσιν ὁμοιότητα.

Georgius Acropolites Hist., Laudatio Petri et Pauli (3141: 013) “Georgii Acropolitae opera, vol. 2”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Section 17, line 54

καὶ ἵνα συντόμως ἔρῳ· Πέτρον μὲν εὐρίσκω τῆς πρακτικῆς εἰκόνας ἀκριβεστάτας ἐμφαίνοντα, Παῦλον δὲ θεωρίας ὡς ἐναργῆ τὰ ἰνδάλματα.

7.2 Testamenta XII Patriarcharum

“” (From Wikipedia²)

Testamenta XII Patriarcharum, Testamenta xii patriarcharum (1700: 001) “Testamenta xii patriarcharum, 2nd edn.”, Ed. de Jonge, M. Leiden: Brill, 1970; Pseudepigrapha veteris testamenti Graece 1. Testamentum 11, chapter 11, section 2, line 2

Ἐλθὼν δὲ εἰς Ἰνδοκολίτας μετὰ τῶν Ἰσμαηλιτῶν, ἠρώτουν με· κἀγὼ εἶπον ὅτι δοῦλος αὐτῶν εἰμι ἐξ οἴκου, ἵνα μὴ αἰσχύνω τοὺς ἀδελφούς μου.

2.

7.3 Geoponica

The Geoponica (also spelled Geoponika) is a twenty-book collection of agricultural lore, compiled during the 10th century in Constantinople for the Byzantine emperor Constantine VII Porphyrogenitus. The Greek word Geoponica signifies "agricultural pursuits" in its widest sense.

The 10th century collection is sometimes (wrongly) ascribed to the 7th century author Cassianus Bassus, whose collection, also titled Geoponica, was integrated into the extant work. Bassus drew heavily on the work on another agricultural compiler, Vindonius Anatolius (4th century). The ultimate sources of the Geoponica include Pliny, various lost Hellenistic and Roman-period Greek agriculture and veterinary authors, the Carthaginian agronomist Mago, and even works passing under the name of the Persian prophet Zoroaster. (The names of the principal sources for each section are attached to the text, although the age and correctness of these attributions remains in doubt.) The Greek manuscript tradition is extremely complex and not fully understood. Syriac, Pahlavi, Arabic and Armenian translations attest to its worldwide popularity and complicate the manuscript tradition still further. Contents

The Geoponica embraces all manner of "agricultural" information, including celestial and terrestrial omens, viticulture, oleoculture, apiculture, veterinary medicine, the construction of fishponds and much more. (From Wikipedia³)

Geoponica, Geoponica (4080: 001) "Geoponica", Ed. Beckh, H. Leipzig: Teubner, 1895. Book 2, chapter 6, section 23, line 5

σχοίνους τε γὰρ φυομένας <ᾶς> τινες ὀλοσχοίνους καλοῦσι, καὶ βούτομον, καὶ βάτους, καὶ κύπειρον, ἣν τινες ζέρναν καλοῦσιν· ἔτι δὲ καὶ ἄγρωστιν πολλὴν καὶ εὐτροφον, καλάμους τε τοὺς καλουμένους Ἰνδικούς, ὑπὸ τινων δὲ μεστοκαλάμους, ὑπ' ἐνίων βαλίτας, καὶ σύριγγας δασεῖς καὶ ἀπαλοὺς σημαίνειν φασίν, ὥς ὕδωρ ἔχοντος τοῦ τόπου.

Geoponica, Geoponica Book 6, chapter 8, section 1, line 2

β' νάρδου Ἰνδικῆς ἢ Κελτικῆς λι.

Geoponica, Geoponica Book 8, chapter 22, section 2, line 3

θ' νάρδου Ἰνδικῆς δραχ.

Geoponica, Geoponica Book 16, chapter 22, section 3, line 3

3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Geoponica>

7.4. CONSTANTINE VII

τὴν δὲ Βακτριανὴν κάμηλον, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τῇ Ἰνδικῇ, ὑπὸ συάγρων τῶν συννεομένων συλλαμβά- νειν, ὁ αὐτὸς Δίδυμός φησιν.

Georonica, Georonica Book 16, chapter 22, section 9, line 1

Ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἐνεχθεῖ- σαν ἔθεασάμην ἐν Ἀντιοχείᾳ καμηλοπάρδαλιν.

7.4 Constantine VII

Constantine VII Porphyrogenetos or Porphyrogenitus, "the Purple-born" (that is, born in the imperial bed chambers) (Greek: Κωνσταντῖνος Ζ' Πορφυρογέννητος, Kōnstantinos VII Porphyrogennētos; September 2, 905 – November 9, 959), was the fourth Emperor of the Macedonian dynasty of the Byzantine Empire, reigning from 913 to 959. He was the son of the emperor Leo VI and his fourth wife, Zoe Karbonopsina, and the nephew of his predecessor, the emperor Alexander.

Most of his reign was dominated by co-regents: from 913 until 919 he was under the regency of his mother, while from 920 until 945 he shared the throne with Romanos Lekapenos, whose daughter Helena he married, and his sons. Constantine VII is best known for his four books, *De Adminis- trando Imperio* (bearing in Greek the heading *Πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ρωμανόν*), *De Ceremoniis* (*Περὶ τῆς Βασιλείου Τάξεως*), *De Thematibus* (*Περὶ θεμάτων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως*), and *Vita Basilii* (*Βίος Βασιλείου*). (From Wikipedia⁴)

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus (3023: 001) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 1: excerpta de legationibus, pts. 1–2", Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1903. Page 91, line 28

3. Ὅτι Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐν μὲν Αἰθίοψι βασιλεύ- οντος Ἑλλησθεαίου, Ἐσ- μιφάιου δὲ ἐν Ὀμηρίταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν <ἔπεμψεν> ἀξιῶν ἅμφω Ῥωμαίοις διὰ τὸ τῆς γνώμης ὁμόγνωμον Πέρσαις πολεμοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ὠνούμενοί τε τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδιδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, Ῥωμαῖους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκ ἔτι ἀναγκασθῇ- σονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους με- τενεγκεῖν (αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθασιν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ νῦν δὲ σηρικὴν ὀνομά- ζουσιν), Ὀμηρίται δὲ ὅπως Κάϊσόν τε τὸν φυγάδα φύλαρχον Μααλ- δηνοῖς καταστήσονται καὶ στρατῶ μεγάλῳ αὐτῶν τε Ὀμηριτῶν καὶ Σαρακηνῶν τῶν Μααλδηνῶν ἐσβάλωσιν ἐς τὴν Περσῶν γῆν.

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantine_VII

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 92, line 11

τοῖς τε γὰρ Αἰθίοψι τὴν μέταξαν ὠνεῖσθαι πρὸς τῶν Ἰνδῶν ἀδύνατα ἦν, ἐπειδὴ ἀεὶ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς <τοῖς ὅρμοις> γενόμενοι, οὗ δὴ τὰ πρῶτα αἱ τῶν Ἰνδῶν νῆες καταΐρουσιν, ἅτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὁμορον, ἅπαντα ὠνεῖσθαι τὰ φορτία εἰώθασιν· καὶ τοῖς Ὀμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσιν ἐπ' ἀνθρώπους πολλῶ μαχιμωτέρους ἰέναι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 123, line 30

ἡμῶν δὲ ἐς ἕτερα τρεψάντων τὸν λόγον καὶ φιλοφροσύνη τὸν σφῶν αὐτῶν καταπραῦνάντων θυμόν, μετὰ τὸ δεῖπνον ὡς διανέστημεν, δώροις ὁ Μαξιμῖνος Ἐδέκωνα καὶ Ὀρέστην ἐθεράπευσε σηρικοῖς ἐσθήμασι καὶ λίθοις Ἰνδικοῖς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 132, line 12

ἐπιμεληθέντες δὲ καὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν λοιπῶν ὑποζυγίων παρὰ τὴν βασιλίδαν ἀφικόμεθα, καὶ αὐτὴν ἀσπασάμενοι καὶ δώροις ἀμειψάμενοι, τρισὶ τε ἀργυραῖς φιάλαις καὶ ἐρυθροῖς δέρμασι καὶ τῷ ἐξ Ἰνδίας πεπέρει καὶ τῷ καρπῷ τῶν φοινίκων καὶ ἑτέροις τραγήμασι διὰ τὸ μὴ ἐπιχωριάζειν τοῖς βαρβάροις οὗσι τιμίους, ὑπέξιμεν εὐξάμενοι αὐτῇ ἀγαθὰ τῆς ξενίας πέρι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 428, line 10

49. Ὅτι πλεῖσται ὅσαι πρεσβεῖαι πρὸς Τραιανὸν παρὰ βαρβάρων ἄλλων τε καὶ Ἰνδῶν ἀφίκοντο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 478, line 9

ὁπνῆκα δ' εἶδε τὸ Ἰνδικὸν ζῶον ὁ Χαγάνος ἐλέφαντα, παραυτικά καταλύει τὸ θέατρον καὶ παλιννοστεῖν προστάττει τὸ θηρίον παρὰ τὸν Καίσαρα, ἢ καταπλαγεῖς ἢ ἀποφαιλίσας τὸ θαυμαζόμενον, οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἂν ἐκρυψάμην.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 21

τετάρτη δὲ ἡμέρα, καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εὐσθενούσης τοῖς πρὸς ζωὴν ἀναγκαιοτάτοις τῷ βίῳ, ὁ Χαγάνος πρέσβεις ἐξέπεμψεν Ἰνδικὰς ὑπὸ τοῦ Πρίσκου λαβεῖν ἀξίων καρυκείας.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 488, line 23

ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τοῦ βαρβάρου τὴν ἀξίωσιν ἐθεράπευε πέπερί τε ἐξέπεμψε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν κασίαν τε καὶ τὸ λεγόμενον κόστον.

7.4. CONSTANTINE VII

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 24

αὐτῷ δὲ τὰ Ἰνδῶν ἔφη ἐν τῷ τότε μέλιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 514, line 32

ἦκον δὲ καὶ παρὰ τῶν αὐτονόμων τῶν Ἰνδῶν πρέσβεις παρὰ Ἀλέξανδρον καὶ παρὰ Πώρου ἄλλου του ὑπάρχου Ἰνδῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 7

6. Ὅτι παρεγένοντο παρὰ Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις ἐνδιδόντες τὸ ἔθνος, καὶ παρὰ Ὀξυδρακῶν οἳ τε ἡγεμόνες τῶν πόλεων καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ καὶ ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πενήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτοκράτορες περὶ σπονδῶν δῶρά τε ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζοντες καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 11

συγγνωστὰ δὲ ἁμαρτεῖν ἔφασαν οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευσάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐλευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι, ἥντινα ἐλευθερίαν ἐξ ὅτου Διόνυσος ἐς Ἰνδοὺς ἦκε σῶαν σφίσιν εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ δοκοῦν ἐστίν, ὅτι καὶ Ἀλέξανδρον ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι λόγος κατέχει, ξατράπην τε ἀναδέξασθαι ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος καὶ φόρους ἀποίσειν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· διδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αἰτῇ Ἀλέξανδρος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 18

ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιστεύοντας τοῦ ἔθνους, οὓς, εἰ μὲν βούλοιντο, ἀντὶ ὁμήρων καθέξειν, εἰ δὲ μή, ξυστρατεύοντας ἔξειν, ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 515, line 24

7. Ὅτι καὶ παρὰ Ὀσσαδίων γένους αὐτονόμου Ἰνδικοῦ πρέσβεις ἦκον ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς Ὀσσαδίους.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De legationibus Page 516, line 8

9. Ὅτι παρελθόντι Ἀλεξάνδρῳ ἐς Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνέτυχον, ὑπὲρ ὧν μὲν ἕκαστοι οὐκ ἀναγέγραπται· δοκεῖν δ' ἔμοιγε αἱ πολλαὶ στεφανούντων τε αὐτὸν ἦσαν καὶ ἐπανούντων ἐπὶ ταῖς νίκαις ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἰνδικαῖς, καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰνδῶν ἐπανήκει χαίρειν φασκόντων.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis (3023: 002) “Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 2: excerpta de virtutibus et vitiis, pts. 1 & 2”, Ed. Büttner-Wobst, T., Roos, A.G. Berlin: Weidmann, 2.1:1906; 2.2:1910. Volume 1, page 147, line 23

Ἐπὶ τούτου γὰρ τοῦ μακαρίου καὶ οἱ ἐνδότεροι Ἴνδοι καὶ Ἰβηρες προσῆλθον τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι, καὶ οἱ Ἀρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Τιριδάτου διὰ τοῦ πο- λυάθλου μάρτυρος καὶ μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐ- τῶν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 246, line 30

(17, 108, 4). “Ὅτι Ἄρπαλος ὁ τῶν ἐν Βαβυλῶνι θησαυρῶν καὶ τῶν προσόδων τὴν φυλακὴν πεπιστευμένος, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐστράτευσεν, ἀπέγνω τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ· δοὺς δ’ ἐαυτὸν εἰς τρυφὴν καὶ πολλῆς χώρας ἀποδεδειγμένος σατρά- πης τὸ μὲν πρῶτον εἰς ὕβρεις γυναικῶν καὶ παρανόμους ἔρωτας ἐξετράπη καὶ πολλὰ τῆς γάξης ἀκρατεστάταις ἡδοναῖς κατηνάλω- σεν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πολὺ διάστημα κομίζων ἰχθύων πλῆθος καὶ δίαιταν πολυδάπανον ἐνιστά- μενος ἐβλάσφη- μεῖτο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 1, page 300, line 26

(33, 18). “Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φι- λανθρωπίαν ζηλώσας αὐ- τομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον ηὔξησε· μέχρι <γὰρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκιν- δύνως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De virtutibus et vitiis Volume 2, page 253, line 14

καὶ αὐτῷ διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν δῆμοι πολλοὶ δὲ καὶ δυνάσται, ἄλλοι τε καὶ Ἰνδί- βολις καὶ Μανδόνιος Ἰαγερτανοί, προσεχώρησαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis (3023: 003) “Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 3: excerpta de insidiis”, Ed. de Boor, C. Berlin: Weidmann, 1905. Page 3, line 24

2. “Ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον Σεμίραμις, ἐπεὶ ὁδοιποροῦσα ἐγένετο ἐν Μήδοις, ἀναβᾶσα ἐπὶ τι ὑψηλὸν ὄρος πάντοθεν πλὴν καθ’ ἐν μέρος περιερρωγὸς καὶ ἄβατον λισσάδι καὶ ἀποτόμῳ πέτρᾳ, ἐθεᾶτο τὴν στρατιὰν ἀπὸ τινος ἐξέδρας, ἣν παραχρῆμα ὠκοδομή- σατο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 47, line 12

Ὁ δὲ νεκρὸς ἔτι ἔκειτο ἔνθα ἔπεσεν ἀτίμως πεφυρμένος αἵ- ματι, ἀνδρὸς ἐλάσαντος μὲν πρὸς ἐσπέραν ἄχρι Βρεττανῶν τε καὶ Ὠκεανοῦ, διανοουμένου δ’ ἐλαύνειν πρὸς ἑὼ ἐπὶ τὰ Πάρθων ἀρ- χεῖα καὶ Ἰνδῶν, ὡς ἂν, κάκείνων ὑπηκόων γενομένων, εἰς μίαν

7.4. CONSTANTINE VII

ἀρχὴν κεφαλαιωθεὶ γῆς πάσης καὶ θαλάττης τὰ κράτη· τότε δ' οὖν ἔκειτο, μηδενὸς τολμῶντος ὑπομένειν καὶ τὸν νεκρὸν ἀναι- ρεῖσθαι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 12

ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων τὴν ὑπατον ἔχων ἀρχὴν ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰνδακὸν ἀπο- στήσοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπιρίου λόφου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 130, line 15

τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ' ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακός, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βιαζόμενοι καὶ τοὺς διοδεύον- τας ἀναιροῦντες.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 138, line 4

ὁ δὲ Ἰλλοὺς τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῶ Κοττούνη τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἀναγνῶσει βιβλίων, καὶ ὁ Λεόντιος ἐν νηστείᾳ τε καὶ θρήνοις διετέλει.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 10

Ἐπράχθη δὲ καὶ ἡ τοῦ φρουρίου Χέρρις κατάληψις τρόπῳ τοιῷδε. Ἰνδακὸς ὁ Κοττούνης πάλαι τὴν προδοσίαν μελετῶν, ἅμα δὲ καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος ἐπι- τετραμμένος, πείθει τὸν Ἰλλοῦν ἔξω τοῦ φρουρίου τοὺς ἄμφ' αὐτὸν παρασκευάσαι, ὥς δὴ τῶν ἐναντίων διὰ τῆς νυκτὸς ἐπιόντων, αὐτόν τε ἅμα Λεοντίῳ ἐν τῷ συνήθει κατευνασθῆναι κοιτῶνι.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 139, line 18

καὶ πρῶτα μὲν οἱ τῶν πυλῶν φύλακες ἀποσφάττονται, ἔπειτα βοῆς ἀκουσθείσης, ὥς ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις λέγειν· Ζήνων Αὐγουστε τούμβικας, παραχρῆμα μὲν Ἰνδακὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ προδόντες ἀναιροῦνται, Ἰλλοὺς δὲ καὶ Λεόντιος εἰς τὸ τέμενος τοῦ μάρτυρος Κόνωνος καταφεύγουσιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 158, line 17

καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας αὐτῶν συνεχώρησε τὸ πταῖσμα <καὶ> ἰν- δουλγεντίας αὐτοῖς παρασχὼν ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἔκτισεν αὐτοῖς δημόσιον λουτρὸν τὸ Σεβήριον καὶ ἱερά.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 168, line 8

καὶ πάλιν συνεκροτήθη πόλεμος μεταξύ Ἰσαύρων, καὶ εἰσηνέχθησαν αἰχμάλωτοι Σιλούντιος καὶ Ἰνδης καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, καὶ Λογγίνος ὁ ἀδελφὸς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως ἐξωρίσθη.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 174, line 4

οἱ δὲ τὴν αὐτὴν σκέψιν τῆς ἐπιβουλῆς μελετήσαντες ἦσαν οὗτοι· Ἀβλάβιος ὁ κατὰ Μελτιάδην ὁ μελιστής, καὶ Μάρκελλος ὁ ἀργυροπράτης ὁ τῶν Κιλικίων ὁ ἔχων τὸ ἐρ- γαστήριον πλησίον τῆς ἀγίας Εἰρήνης τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ὁ κατὰ Αἰθέριον τὸν κουράτορα, καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ αὐ- τοῦ Αἰθερίου, ἵνα καθημένου τοῦ βασι- λέως ἐν τῷ παλατίῳ ὀψίας πρὸ μινσῶν σφάξωσιν αὐτὸν στήσαντες καὶ ἀνθρώπους ἰδίους εἰς τε τὸ Ἄρμα καὶ εἰς τὸ Σελεντιαρίκιν καὶ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ κατὰ τὸν Ἀρχάγγελον, ἵνα, γινομένης τῆς αὐτῆς ἐπιβουλῆς, ταραχὴν ποιήσωσιν.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De insidiis Page 194, line 1

10. "Οτι οἱ Σκύθαι τὸν ὁμορον χώρον οἰκοῦντες τῆς Ἰνδικῆς ἐξ ἀρχῆς μὲν ὀλίγην ἐνέμοντο χώραν, ὕστερον δὲ κατ' ὀλίγον αὐξή- θέντες διὰ τὰς ἀλκὰς καὶ τὴν ἀνδρείαν πολλὴν μὲν κατεκτήσαντο χώραν, τὸ δὲ ἔθνος εἰς μεγάλην ἡγεμονίαν καὶ δόξαν προ- ἦγαγον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis (3023: 004) "Excerpta historica iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, vol. 4: excerpta de sentiis", Ed. Boissevain, U.P. Berlin: Weidmann, 1906. Page 62, line 23

τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παρα- παμισαδῶν χώραν ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῷ λόγῳ τοὺς Μακεδόνας, Παραπάμισον ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλοῦντας Καύ- κασον τῆς Ἀλεξάνδρου ἔνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα ἐλθόντα Ἀλέξανδρον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 62, line 26

ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βούς ιδόντας ἐγκε- καυμένας ρόπαλον τεκμηριοῦσθαι ἐπὶ τῷδε ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 63, line 11

καὶ Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ λόγῳ ἡσθεὶς τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκε καὶ ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθηκεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 64, line 8

18. "Οτι φησὶν ὁ Ἀρριανός· ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν τινὰς συλληφθέντας ὑπ' Ἀλεξάνδρου ὑπαι- θρίους ἐν λειμῶνι, ἵνα περ αὐτοῖς διατρι- βαὶ ἦσαν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρατιᾶς, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν γῆν ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De sentiis Page 356, line 6

295. "Οτι ὁ Ἰνδιβέλης ὁ Κελτίβηρ συγγνώμης τυχὼν παρὰ Σκιπίωνος καιρὸν εὐρῶν ἐπιτήδειον πάλιν ἐξέκαυσε πόλεμον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De strategematibus (olim sub auctore Herone Byzantio) (3023: 005) "Griechische Poliorketiker", Ed. Schneider, R. Berlin: Weidmann, 1909, Repr. 1970; Abhandlungen der königlichen Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Philol.-hist. Kl., N.F. 11, no. 1. Wescher page 203, line 15

Οὐκ ἀπεικὸς οὖν πρὸς τοὺς πολυγραφοῦντας καὶ εἰς οὐκ ἀναγκαίους λόγους τὸν χρόνον καταναλίσκοντας, ἀνθηρολεκτοῦντας πρὸς κενοὺς λόγους, ἄψυχα ἐκφράζον- τας κοσμεῖν καὶ ζῶα αἰνοῦντας ἢ ψέγοντας οὐ κατ' ἀξίαν δι' ἔμφασιν τῆς ἑαυτῶν πο- λυμαθείας, καὶ Κάλανον τὸν Ταξιληνὸν Ἰνδὸν εἰρηκέναι· Ἑλλήνων φιλοσόφοις οὐκ ἔξο- μοιούμεθα παρ' οἷς ὑπὲρ μικρῶν καὶ ἀφελῶν πραγμάτων πολ- λοὶ καὶ δεινοὶ ἀναλίσκονται λόγοι· ἡμεῖς γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων καὶ βιωφελεστάτων ἐλάχιστα καὶ ἀπλᾶ, ὡς πᾶσιν εὐμνημόνευτα, παραγγέλλειν εἰώθαμεν.

7.4. CONSTANTINE VII

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio (3023: 008) “Constantine Porphyrogenitus. De administrando imperio, 2nd edn.”, Ed. Moravcsik, G. Washington, D.C.: Dumbarton Oaks, 1967; Corpus fontium historiae Byzantinae 1 (= Dumbarton Oaks Texts 1). Chapter 16, line 6

Ἐξῆλθον οἱ Σαρακηνοὶ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τρίτῃ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος Ἡρακλείου, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζρλ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 27, line 54

Εἰσὶ δὲ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ζ’, ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζυνζ’, ἀφ’ οὗ ἐμερίσθη ἡ Λαγου- βαρδία, ἔτη σ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 29, line 234

Ἀφ’ οὗ δὲ ἀπὸ Σαλῶνα μετόκη- σαν εἰς τὸ Ῥαούσιον, εἰσὶν ἔτη φ’ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἰνδικτιῶν ζ’ ἔτους ,ζυνζ’.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De administrando imperio Chapter 45, line 40

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετοικήσεως αὐτῶν εἰς τὴν νῦν οἰκουμένην παρ’ αὐτῶν χώραν εἰσὶν ἔτη υ’ ἢ καὶ φ’ μέχρι τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ἰνδικτιῶν ι’, ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζυξ’ ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταν- τίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν φιλοχρίστων καὶ πορφυρογεννήτων βασιλέων Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus (3023: 009) “Costantino Porfirogenito. De thematibus”, Ed. Pertusi, A. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1952; Studi e Testi 160. Asia-Europe Asia, chapter 1, line 5

Πρὸς δὲ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, ἐν ἧ κατοικοῦσιν Ἴνδοι καὶ Αἰθίοπες καὶ Αἰγύπτιοι, λέγεται δυτικὸν μέσον καὶ Ἀσία μικρά· ἡ γὰρ Ἀνατολή, καθὼς περ ἔφημεν, Ἰνδῶν ἐστι καὶ Αἰθιόπων καὶ Αἰγυπτίων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν Ἀνατολὴν κατοικοῦντων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europe Europ, chapter 8, line 11

Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ καλουμένου Ἀκτίου καὶ τὰς καλουμένας ἰνδικτιῶνας ἐκάλεσεν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De thematibus Asia-Europe Europ, chapter 8, line 12

Οὕτω γὰρ γράφει Ἡσύχιος ὁ Ἰλλούστριος· «ἰνδικτιῶν τουτέστιν ἰνακτιῶν ἢ περὶ τὸ Ἄκτιον νίκη· διὰ τοῦτο ἄρχεται μὲν ἰνδικτιῶν ἀπὸ πρώτης καὶ καταλήγει μέχρι τῆς ιε’· καὶ πάλιν ὑποστρέφει καὶ ἄρχεται ἀπὸ πρώτης, διὰ τὸ τὸν Ἀντώνιον συνάρχοντα γενέσθαι Αὐγούστῳ τῷ Καίσαρι μέχρι τοῦ ιε’ χρόνου, μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν Αὐγουστος».

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) (3023: 010) “Constantini Porphyrogeniti imperatoris de cerimoniis aulae Byzantinae libri duo, vol. 1”, Ed. Reiske, J.J. Bonn: Weber, 1829; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 433, line 4

τῇ οὖν τετάρτῃ τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἰνδ. ε΄, μαγίστρου ὄντος Τατιανοῦ, ἐκέλευσεν σιλέντιον καὶ κομέντον καὶ τὰς σχολὰς καὶ τὰ στρατεύματα πάντα παραγενέσθαι ἐν τῷ δέλφῳ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 433, line 15

Τελευτήσαντος Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, υἱοῦ Κων- σταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ πορφυρογεννήτου βασιλέως Ῥω- μαίων τοῦ Μακεδόνο, εἰς μῆνα Μάρτιον ιε΄, ἰνδ. ζ΄, ἔτους ,ϋςα΄, τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν, κατέλειπεν τὴν ἑαυ- τοῦ βασιλείαν Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, τοὺς νηπίους υἱ- οὺς αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν καὶ αὐγούστην Θεοφανῶ βασιλεύειν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 434, line 2

ἐκράτησεν δὲ ἡ τῶν ῥηθέντων προσώπων ἐξουσία ἀπὸ πεντε- καιδεκάτην μηνὸς Μαρτίου ἰνδ. ζ΄ μέχρι Αὐγούστου πεντε- καιδεκάτης, ἰνδ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 434, line 3

ζ΄ μέχρι Αὐγούστου πεντε- καιδεκάτης, ἰνδ. τῆς αὐτῆς.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 434, line 3

Ἰουλίου δὲ μηνὸς δευτέρᾳ, ἰνδ. ὁμοίως, ἀνηγορεύθη ἐν τοῖς τῆς ἀνατολῆς μέρεσιν ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν Νικηφόρος παρὰ τοῦ ἰδίου στρατοπέδου βασιλεὺς Ῥωμαίων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 438, line 3

καὶ τῇ ἐπαύριον, ἐξ- καιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου μηνὸς, ἰνδ. ζ΄, ἡμέρᾳ κυ- ριακῇ πρῶτῃ ἐμβὰς εἰς τὸ βασιλικὸν δρομόνιον προσέβαλεν ἐν τῇ χρυσῇ πόρτῃ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 511, line 1

περὶ τῆς δοχῆς τῆς γε- νομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωма- νοῦ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ Ταρσοῦ ἐλθόντων πρέσβων περὶ τοῦ ἀλλαγίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λα΄, ἡμέρᾳ α΄, ἰνδικτίωνι δ΄.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84–2.56) Page 514, line 11

7.4. CONSTANTINE VII

Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς θεολέστου Κρήτης γενομένη ἐκστρα- τεία καὶ ἔξοδος ἐπὶ Κων- σταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων εἰς ἰνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 570, line 15t

Περὶ τῆς γενομένης δοχῆς ἐν τῷ περιβλέπτῳ καὶ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς μανναύ- ρας ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεν- νήτων ἐν Χριστῷ βασιλέων Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τοῦ Ἀμεριμνῆ ἀπὸ τῆς Ταρσοῦ ἐλθόντων πρε- σβέων περὶ τοῦ ἀλλα- γίου καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μαΐῳ λα', ἡμέρᾳ α', ἰνδικτ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 588, line 16t

Περὶ τοῦ γεγονότος ἵπποδρομίου ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν φίλων Σαρα- κηνῶν, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀλλάγιον, εἰς ἰνδ. δ' ἐπὶ Κων- σταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρο- γεννήτων βασιλέων.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 627, line 17

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην τοῦ Ἰουλίου μη- νὸς, ἰνδ. ια', ὁ αὐτοκράτωρ καὶ μέγας βασιλεὺς θελήσας ἀναγορεῦσαι Ἡράκλειον τὸν τούτου υἱὸν ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ καίσαρος εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐποίησεν οὕτως.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 628, line 23

Χρὴ εἰδέναι, ὡς τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς, ἰνδ. ιβ', ἐποίησεν πρόκενσον ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐξηλθεν μετ' αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ δεσπότης, φορῶν χλανίδιον, καὶ Ἡράκλειος ὁ δεσπότης καὶ υἱὸς αὐ- τοῦ, φορῶν πραισεκστον, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ πα- ρακρατούμενος.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 630, line 14

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι τῇ ιγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, ἰνδ. ιβ', ἐτελειώθη Σέργιος ὁ πατρι- ἀρχης Κωνσταντινουπόλεως ἡμέρᾳ κυριακῇ· καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὸν βασιλέα τοὺς ἄρχοντας κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ αὐ- τοῦ πατριάρ- χου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 641, line 3

καὶ εἰς ἰνδ. δ' ἀνεκαινίσθη ἐξ αὐτῶν ιβ', καὶ τῶν ζ' τὰ ἔργα εἰσὶν κατακλα- σμένα μὴ ἔχοντα περιποίησιν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 660, line 14t

Διὰ τῶν ἐν Λαγοβαρδίᾳ ταξιδευσάντων ἐπὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως εἰς ἰνδ. η'.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 660, line 16

Τὰ κατελθόντα μετὰ τοῦ πρωτοσπαθαρίου Ἐπιφανίου βασιλοπλόϊμα χελάνδια εἰς ἰνδικτίονα ἡ' ια'. τὰ προκατελ- θόντα μετὰ τοῦ πατρικίου Κοσμά χελάνδια εἰς ἰνδικτίονα ζ' ια'. Ῥῶς καράβια ζ' ἔχοντα ἄνδρας υἱέ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 664, line 6t

Ἡ κατὰ τῆς νήσου Κρήτης γενομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις τῶν τε πλοίων καὶ καβαλλαρικῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννητῶν ἐν Χριστῷ πιστῶν βασιλέων εἰς ἰνδικτίονα ζ'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 2

κατελείφθη δὲ καὶ μία οὐσία εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδόης ἰνδικτίονος ξυλὴν.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 665, line 11

κατελείφθη δὲ καὶ εἰς τὸ κόψαι τὴν τῆς ὀγδόης ἰν- δικτίονος ξυλὴν οὐσῖαι β'.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 691, line 20

εἰς τὸν ὑπερέχοντα κυριεύοντα Ἰνδίας· “Κων- σταντῖνος καὶ Ῥωμανὸς, πιστοὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ μεγάλοι αὐτοκράτορες βασιλεῖς Ῥωμαίων, πρὸς ὃ δεῖνα τὸν ὑπερ- ἔχοντα κύριον τῆς Ἰνδίας, τὸν ἡγαπημένον ἡμῶν φίλον.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.84-2.56) Page 702, line 6t

ΑΚΡΙΒΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΚΛΗΤΩΡΙΩΝ ΚΑΤΑ- ΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΚΑ- ΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗ, ΣΥΝΤΑΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΛΗΤΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΕΠΙ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ, ΙΝΔ*ΙΚΤ.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1–92) (3023:011) “Le livre des cérémonies, vols. 1–2”, Ed. Vogt, A. Paris: Les Belles Lettres, 1:1935; 2:1939, Repr. 1967. Volume 1, page 127, line 22

Καὶ εἴθ' οὕτως ἐπαίρουσιν οἱ δεσπόται τὴν λιτὴν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀπέρχονται λιτανεύοντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κάκεισε ἀποδιδόντες τὴν λιτὴν, ἴστανται μέχρι τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκτενοῦς εἰσέρχονται πάλιν οἰκειακῶς ἐν τῷ Χρυσοτρικλίνῳ, [Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο γενέσθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἰνδικ- τιῶνι γ', τῆς λιτῆς τελεσθεί- σης, καθὼς προεῖρηται, μετὰ τὴν τῆς λειτουργίας ἀπόλυσιν ἐγένετο μεταστάσιμον καὶ ἀπῆλθον πάντες οἱ ἄρχοντες ἐν τῇ Μανναύρᾳ.

7.5. PATRIA OF CONSTANTINOPLE

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) Volume 2, page 42, line 15

Καὶ μηνύεται ἀφ' ἐσπέρας πᾶσα ἡ σύγκλητος, ἵνα προέλθωσιν ἐπὶ προελεύσει, καὶ τὸ πρῶτ' ἀλλάσσει ἡ σύγκλητος ἐν τῷ μάκρῳ τῶν κανδιδάτων, καὶ οἱ πατρίκιοι ἀλλάσσουσιν εἰς τοὺς Ἰνδούς, μὴ ἔχοντες ἄδειαν εἰσιέναι ἐν τῷ Κονσιστωρίῳ, ἱσταμένου τοῦ σένζου.

Constantinus VII Porphyrogenitus Imperator Hist., De cerimoniis aulae Byzantinae (lib. 1.1-92) Volume 2, page 43, line 24

Ὁ δὲ προβληθεὶς μάλιστα ἐξέρχεται εἰς τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἀλλάσσει σαγίον ἀληθινὸν ἐπάνω τοῦ στι- χαρίου αὐτοῦ, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν πλησιάζων τῷ παλατίῳ ὁ οἶκος αὐτοῦ, ὁψικεύεται ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ δομεστικῶν πεδίτου καὶ σχολαρίων πεδίτου καὶ σκουταρίων τοῦ ἀριθμοῦ καὶ διαιταρίων καὶ δεκανῶν· εἰ δὲ ἐστὶν μακρόθεν, οἱ αὐτοὶ ἄνευ τῶν ἀξιωματικῶν.

7.5 Patria of Constantinople

The Patria of Constantinople (Greek: *Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως*), [1] also known by the Latin name *Scriptores originum Constantinopolitarum* ("writers on the origins of Constantinople"), is a Byzantine collection of historical works on the history and monuments of the Byzantine imperial capital of Constantinople (modern Istanbul, Turkey). [2]

Although in the past attributed to the 14th-century writer George Kodinos, [3] the collection in fact dates from earlier centuries, being probably first compiled in ca. 995 in the reign of Basil II (r. 976–1025) and then revised and added to in the reign of Alexios I Komnenos (r. 1081–1118). [4] (From Wikipedia⁵)

Patria Constantinopoleos, Διήγησις περὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας (3120: 002) "Scriptores originum Constantinopolitanarum, pt. 1", Ed. Preger, T. Leipzig: Teubner, 1901, Repr. 1975. Section 23, line 14

Ἐπεκύρωσε δὲ καὶ κτήματα τξέ' ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Ἰνδίας καὶ πάσης ἐώας καὶ δύσεως ὑπάρχοντα εἰς διοίκησιν τοῦ ναοῦ· ἐκτυπώσας μίαν ἐκάστην ἐορτὴν δίδοσθαι ἔλαιον μέτρα χιλιάδα μίαν καὶ οἴνου μέτρα τ', ἄρτους τῆς προθέσεως χιλίους.

5. http://en.wikipedia.org/wiki/Patria_of_Constantinople

7.6 Joannes Rhet (?)

? “” (From Wikipedia⁶)

Joannes Rhet., Prolegomena in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 001)
“Prolegomenon sylloge”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1931; Rhetores Graeci 14.
Volume 14, page 413, line 14

ἐπὶ τὴν θεωρίαν, ἔνθα δεῖξομεν κατὰ ποσὸν καταληπτοὺς εἶναι τοὺς χαρακτηῖρας, εἴ γε καὶ οἱ περὶ Διονύσιον εἰς ὠρισμένον αὐτοὺς ἀποδεδώκασιν ἀριθμόν· ἐκεῖνο γὰρ λῆρος τὸ τὰς ἐπιτάσεις τούτων καὶ ἀνέσεις ἀντ’ ἄλλων παρὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπολαμβάνειν· ὠρισμένοι γὰρ ὄντες τὴν ἀρχὴν, κἂν αὖξῃσιν ἢ μείωσιν δέξωνται, οὐδὲν ἥττον οἱ αὐτοὶ εἰσιν· ἐπεὶ καὶ τῶν σωμάτων οἱ χαρακτηῖρες ἄπειροι δοκοῦντες ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος συν-εστήκασιν, ὧν ὁ μὲν πρὸς ἑκατέραν ἐπίτασιν λευκὸν λέγει τὸν χαρακτηῖρα εἶναι ἢ μέλανα, Σκύθην τυχὸν ἢ Ἰνδόν, ἡ δὲ ἐκ τούτων μίξις, κἂν ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον γένηται, ὑπόλευκον ποιεῖ καὶ εἶναι καὶ λέγεσθαι ἢ ὑπομέλανα ἢ σιτόχρουν καὶ ἡ συνήθεια καλεῖ· κἂν μέντοι ὑπέρυθρόν τι εἴη ἢ φοινικοῦν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, οὐ διὰ τοῦτο ἐρυθρίας λέγεται ὁ ἔχων ἢ φοινικοῦς, ἀλλὰ τι τῶν ὠρισμένων, καὶ ἀπερρίφθω τὰ ἐκ πάθους, παρατροπὴ γάρ ἐστι φύσεως.

Joannes Rhet., Commentarium in Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν (4235: 002)
“Rhetores Graeci, vol. 6”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1834, Repr. 1968. 6, Page 87, line 13

τὸ τελέως, ὡς οὗτοι λέγουσιν, αἰσθήσει καταλαμβάνεται, καὶ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀκριβοῦς κατὰ ταύτην, ὡς τινες οἶονται· ἀλλ’ ὁ μὲν τὸ ὅλον ταύτῃ ἀνείς, περὶ τὴν ταύτης τέχνην ἀλόγως ἔχει, καὶ τὴν ἐκείνης διοίκησιν ἀγνοεῖ, μᾶλλον δὲ καὶ πολὺ ραπίζεται καὶ ἀπορρίπτεται· ὥσπερ ἴσμεν τινὰ τοῖς θεολογικοῖς ἐπιστήσαντα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ἡλίω νυκτάλωπα· ὁ δὲ κατὰ μέρος ἔχων ἐπιστημόνως καὶ ἐμβατεύων μετὰ λόγου ταῖς θεωρίαις, ὃ ἂν βούληται λογισμῷ καὶ τέχνῃ ποιεῖ, καὶ καθάπερ ὁ ἐπ’ Ἀλεξάνδρου τοξότης Ἰνδός.

7.7 Michael Apostolius

Michael Apostolius (Μιχαὴλ Ἀποστόλιος or Μιχαὴλ Ἀποστόλης; c. 1420 in Constantinople – after 1474 or 1486, possibly in Venetian Crete)^[1] or Apostolius Paroemiographus, i.e. Apostolius the proverb-writer, was a Greek teacher, writer and copyist who lived in the 15th century CE.

6.

7.7. MICHAEL APOSTOLIUS

Of his numerous works a few have been printed:

Παροιμίαι (Paroemiae, Greek for "proverbs"), a collection of proverbs in Greek an edition published in Basel in 1538, now exceedingly rare a fuller edition edited by Daniel Heinsius ("Curante Heinsio") and published in Leiden in 1619[2] "Oratio Panegyrica ad Fredericum III." in Freher's *Scriptores Rerum Germanicarum*, vol. ii. (Frankfort, 1624) Georgii Gemisthi Plethonis et Mich. Apostolii Orationes funebres duae in quibus de Immortalitate Animae exponitur (Leipzig, 1793) a work against the Latin Church and the council of Florence in Le Moine's *Varia Sacra*. (From Wikipedia⁷)

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* (9009: 001) "Corpus paroemiographorum Graecorum, vol. 2", Ed. von Leutsch, E.L. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1851, Repr. 1958. Centuria 5, section 9, line 2

<Βούς εἰς ἀμητόν:> ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 3

<Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις:> ἐπὶ τῶν ἀναισθή- των· παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοι- οὔτον <Ἐλέφαντος> πω- λιώ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῇ Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ἥτοι λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 10

ὁ δὲ ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν καὶ μέντοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, οὐκ ἔφατο δώσειν, καὶ ὥχeto ἀπὼν ἐς τὴν ἔρημον, ἀνα- βὰς τὸν ἐλέφαντα· ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἤκον, ἐπειρῶντο πείραν προσ- φέρειν· οὐκοῦν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν, καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνητο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 4, line 14

ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπί- ζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέ- κτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφῇ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.

Michael Apostolius *Paroemiogr.*, *Collectio paroemiarum* Centuria 7, section 8, line 5

7. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Apostolius

CHAPTER 7. BYZANTINE

<Ἐλέφας μὴν οὐκ ἀλεγίζει:> ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων ¶ <Λόγος> τίς ἐστιν, ἐλέφαντα μὴ πρό- τερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νά- ματα· τὸ δ' αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτη- ρεῖν ἀσέληνον νύκτα, ὅπηνίκα διαπορθμεύωσι, τουτὶ δεδιό- τες τὸ ζῶν.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 1

<Ἐποπος Ἰνδοῦ στοργή:> ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλοῦντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἰρουμένων ¶ <Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ> ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχμᾶ- νες.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 4

Ἐγέ- νετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκδι- κώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὥς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαιλίσαν- τες· ἀνεί- νονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν, καὶ ὥχοντο φεύγοντες ὃ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 29

ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κα- τορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὠγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 7, section 74, line 32

προτέραν τῆς γῆς· κᾶπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν· γῆν δὲ οὐκ εἶ- ναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμ- πταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κε- φαλῇ κατορύξαι· > ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνι- θος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν· ὠγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 75, line 2

<Κερκιώνων ἐλευθερία:> ἐπὶ τῶν ἀδεσπότης ζῆν ἐθελόντων ¶ <Γίνεται ἐν τοῖς> 20 Ἰνδοῖς ὄρνις ὄνομα κερ- κίων, μέγεθος κατὰ ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον καὶ μουσω- θέν

7.7. MICHAEL APOSTOLIUS

ἀνθρώπων φωνήν.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 9, section 87, line 2

<Κορώνη γράμμα κομίζει:> ἐπὶ τῶν ἀγγελίας ταχείας φερόντων· <Τῷ γὰρ βασιλεῖ> τῶν Ἰνδῶν, Μάρης οὗτος ἐκαλεῖτο, ἦν κορώνη θρέμμα πάνυ ἡμερον· καὶ τῶν ἐπιστολῶν ἃς ἐβούλετό οἱ κομισθῆναι που θᾶττον ἐκόμιζεν αὕτη, καὶ ἦν ἀγγέλων ὥκιστη, καὶ ἀκούσασα ἤδει, ἔνθα ἰθὺναι χρή τὸ πτερὸν καὶ τίνα χρή παραδραμεῖν χῶρον, καὶ ὅπου ἤκουσαν ἀναπαύσεσθαι, ἀνθ' ὧν ἀποθανοῦσαν αὐτὴν ὁ Μάρης ἐτίμησε καὶ στήλῃ καὶ τάφῳ· <Λέγεται καὶ τοῦτο> περὶ κορωνῶν, ὅτι ἀλλήλαις εἰοὶ πιστόταται, καὶ ὅταν εἰς κοινωνίαν συνέλθωσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσιν ἀλλήλας· καὶ οὐκ ἂν ἴδοι τις μὲνόμενα ταῦτα τὰ ζῶα

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 1

<Κύνες Ἰνδικοί:> θηρία δὲ οἶδε τὴν ψυχὴν θυμοει- δέστατα· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπερφρονοῦσι, λέοντι δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικὸς καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ λυπήσας τελευτῶν ἡττᾶται ὁ κύων.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 32, line 6

εἴη δ' ἂν καὶ λέων ἡττη- θεῖς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μέντοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχεται καὶ μάλα ἐγκρατῶς· κἂν προσελθὼν μαχαίρα τὸ σκέλος ἀποκόπτης τοῦ κυνός, ὁ δὲ οὐκ ἄγει σχολὴν ἀλγήσας ἀνεῖ- ναι τὸ δῆγμα, ἀλλ' ἀπεκόπη μὲν πρότερον τὸ σκέλος, νε- κρὸς δὲ ἀνήκε τὸ στόμα· <Ἀνθρώπου μόνου> καὶ κυ- νὸς κορεσθέντων ἀναπλεῖ ἡ τροφή.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 10, section 37, line 1

<Κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 11, section 81, line 1

<Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικὸς δοκιμάζει:> ἔστι δὲ ὁ μύδας λίθος ἐν Ἰνδίᾳ, διττὰ ἀφί- εις τὰ σέλα, τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων δριμὺ καὶ πυρῶδες καὶ ἐπιει- κῶς φλογωπόν, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν καὶ ῥωστικὸν καὶ σω- τήριον.

Michael Apostolius Paroemiogr., Collectio paroemiarum Centuria 12, section 82, line 4

<Ὅνος λύρας· ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα:> ἐπὶ τῶν ἀπαι- δεύτων· ἢ ἐπὶ τῶν συγκατα- θεμένων μηδὲ ἐπαινούντων· <Πέπυσμαι> ὄνους ἀγρίου οὐκ ἐλάττονας ἵππων τὰ με- γέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρας δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ὅσον πήχεως τὸ μέγεθος καὶ

CHAPTER 7. BYZANTINE

ἡμίσεος προσέτι, καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ἄνω φοινικοῦν, τό γε μὴν μέσον μέλαν δεινῶς.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 14, section 71, line 1

<Ποηφάγου δειλότερος: τουτὶ τὸ> ζῶον ἐν Ἰνδοῖς ἐστί, καὶ πέφυκε γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην καὶ μελαίνης ἀκράτως χρώας· καὶ εἰσιν αὐταὶ αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπίνων λεπτότεραι ἢ καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γὰρ τοὶ παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὡραίως, ταῖς πλοκαμίσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι.

Michael Apostolius Paroemiogr., *Collectio paroemiarum* Centuria 17, section 71, line 2

<ῚΥς Διαροίδων:> ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδευτῶν· Κράτης· <ῚΥν οὔτε> ἄγριον οὔτε ἡμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέσθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων οὐρὰς πῆχεως ἔχειν τὸ πλάτος που φησὶν.

7.8 Pseudo-Macarius

Macarius of Egypt (ca. 300 – 391) was an Egyptian Christian monk and hermit. He is also known as Macarius the Elder, Macarius the Great and The Lamp of the Desert.

Fifty Spiritual Homilies were ascribed to Macarius a few generations after his death, and these texts had a widespread and considerable influence on Eastern monasticism and Protestant pietism. [5] This was particularly in the context of the debate concerning the 'extraordinary giftings' of the Holy Spirit in the post-apostolic age, since the Macarian Homilies could serve as evidence in favour of a post-apostolic attestation of 'miraculous' Pneumatic giftings to include healings, visions, exorcisms, etc. The Macarian Homilies have thus influenced Pietist groups ranging from the Spiritual Franciscans (West) to Eastern Orthodox monastic practice to John Wesley to modern charismatic Christianity.

However, modern patristic scholars have established that it is not likely that Macarius the Egyptian was their author.[6] Exactly who the author of these fifty Spiritual Homilies was has not been definitively established, although it is evident from statements in them that the author was from Upper

7.9. MICHAEL ATTALEIATES

Mesopotamia, where the Roman Empire bordered the Persian Empire, and that they were not written later than 534.[7] (From Wikipedia⁸)

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) (2109: 001) “Makarios/Symeon Reden und Briefe, 2 vols.”, Ed. Berthold, H. Berlin: Akademie-Verlag, 1973; Die griechischen christlichen Schriftsteller. Homily 34, chapter 7, section 1, line 3

ὅθεν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀπὸ τοσοῦτου διαστήματος μόνον ἀκούσαντες βάρβαροι περὶ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπεφάνη ἐν σώματι ἀνθρώπου, καὶ ἐποίησε σημεῖα σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ἐκ τῆς φήμης ἐπίστευσαν τοσοῦτον, ὅτι θεὸς ἐστίν, ὥστε καὶ εἰς μαρτυρίαν καὶ καὶ οὖσιν τὰ σώματα αὐτῶν παραδοῦναι.

Pseudo-Macarius Scr. Eccl., Sermones 64 (collectio B) Homily 34, chapter 8, section 1, line 1

Ὡς περ ἵνα ἡ πόλις καὶ εἰσελθόντες Ἴνδοι καὶ Σαρακηνοὶ κατάσχωσιν αὐτήν, ἔλθῃ δὲ ὁ βασιλεὺς, οὗ ἐστίν ἡ πόλις, καὶ ἐκβάλῃ αὐτοὺς καὶ δώῃ αὐτῇ ἰδίαν βασιλείαν καὶ ἰδίαν στρατιάν, ὥστε εἶναι ἐκείνην τὴν πόλιν ἐν χαρᾷ καὶ εἰρήνῃ βαθυτάτῃ, ἔχουσιν ἡμέρον βασιλεία.

7.9 Michael Attaleiates

Michael Attaleiates or Attaliates (Greek: Μιχαὴλ Ἀτταλειάτης) (c.1022–1080) was a Byzantine public servant and historian active in Constantinople and around the empire’s provinces in the second half of the eleventh century.[1] He was a younger contemporary (possibly even a student) of Michael Psellos and likely an older colleague of John Skylitzes, the two other Byzantine historians of the eleventh century whose work survives.

Michael Attaleiates was probably a native of Attaleia (now Antalya, in Turkey) and moved to Constantinople between 1030 and 1040 to pursue studies in law.[2] During years of service in the empire’s judicial system he built a small private fortune. Prominence on the judge’s bench also brought him to the attention of a number of emperors who rewarded him with some of the highest honours available to civil servants (patrikios and anthypatos).

In 1072 Attaleiates compiled for Emperor Michael VII a synopsis of law, known as the *Ponema Nomikon*, based on the late ninth-century *Basilika*.

8. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Macarius>

CHAPTER 7. BYZANTINE

In addition he drew up an Ordinance for the Poor House and Monastery which he founded at Constantinople in the mid-1070s. This work, known as the *Diataxis*, is of value for students of the social, economic, cultural and religious history of Byzantium in Constantinople and the provinces during the eleventh century. It also provides invaluable information regarding the life of Attaleiates himself. It includes a catalogue of the books available in the monastery's library, while also offering details about the founder's fortune in the capital and in Thrace. From the *Diataxis* we learn that Attaleiates owned numerous properties (both farms and urban real estate) in Constantinople, Raidestos (mod. Tekirdag), Selymbria (mod. Silivri).

Around 1079/80 Michael Attaleiates circulated *The History*, a political and military history of the Byzantine Empire from 1034 to 1079. This vivid and largely reliable presentation of the empire's declining fortunes after the end of the Macedonian dynasty, offered Attaleiates the opportunity to engage with political questions of his time also addressed, albeit often from a different point of view, by his contemporary Michael Psellos.[3] *The History* concludes with a long encomium to Emperor Nikephoros III Botaneiates, to whom the whole work is dedicated. On account of this encomium and dedication, Attaleiates was for years considered an honest supporter of this elderly and largely ineffective emperor. Careful reading of his text, however, suggests that the words of praise may be less than honest. Instead Attaleiates appears to be partial towards the young military commander and future emperor Alexios Komnenos.[4]

Attaleiates probably died around 1080, shortly before the beginning of the Komnenian era. He therefore had no chance to rededicate his work to the founder of the Komnenian dynasty, Alexios I Komnenos, whom *The History* treats as a potential saviour of the Byzantine state. He was outlived by his son Theodore, who died sometime before 1085. Their bodies, along with those of the judge's two wives, Eirene and Sophia, were put to rest on the grounds of the church of St. George of the Cypresses in the southwestern side of Constantinople. This was the area where the family's Constantinopolitan estates were likely clustered, close to the monastery of Christ Panoikteirmon, of which the Attaleiatai were patrons. One may still visit the church of St George (Samatya Aya Yorgi Rum Ortodoks Kilisesi), which today, after two fires and extensive reconstruction, bears no resemblance to the church of Attaleiates' day.[5] (From Wikipedia⁹)

9. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Attaliates

7.10. GEORGE PACHYMERES

Michael Attaliates Hist., Historia (3079: 001) “Michaelis Attaliotae historia”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1853; Corpus scriptorum historiae Byzantinae.

Michael Attaliates Hist., Historia Page 85, line 12

καὶ ἐψ- κει τῇ μυθευομένη τοῦ Διονύσου στρατιᾷ, ὅτε μετὰ τῶν μαι- νάδων ἐκεῖνος καὶ τῶν Σειληνῶν ταύτην ἐπ’ Ἴνδους ἤλαυνεν.

Michael Attaliates Hist., Historia Page 148, line 9

Διελθὼν οὖν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὴν προκειμένην ὁδόν, κατέλαβε τὴν Θεοδοσίου πόλιν, ἐπὶ μὲν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ παραμεληθεῖσαν καὶ ἀοίκητον γενομένην διὰ τὸ ἐν τῇ πολι- τείᾳ τοῦ Ἀρτζη πλησίον οὕσῃ καὶ ἐν καλῷ τῆς θέσεως ὀρω- μένῃ μεταθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους τὴν οἰκῇσιν, καὶ μεγάλην ἐγκαταστήσαι χωρόπολιν καὶ παντοίων ὠνίων, ὅσα Περσικὴ τε καὶ Ἰνδικὴ καὶ ἡ λοιπὴ Ἀσία φέρει, πλῆθος οὐκ εὐαρίθ- μη- τον φέρουσαν, πρὸ ὀλίγων δὲ χρόνων ἀνοικοδομηθεῖσαν καὶ κατοχυρωθεῖσαν, τὴν Θεοδοσίου πόλιν λέγω, τάφρῳ καὶ τεί- χεσι διὰ τὴν τῶν Τούρκων ἐκ τοῦ ἀνελπίστου γειτνίασιν, δι’ ὧν ἐξ ἐπιδρομῆς ἡ πολιτεία τοῦ Ἀρτζη παμπληθεὶ τὴν σφα- γὴν προῦ- πέμεινε καὶ τὴν ἄλωσιν.

7.10 George Pachymeres

ation, search Georgios Pachymeres

Georgius Pachymeres (Greek: Γεώργιος Παχυμέρης) (1242 – c. 1310), a Byzantine Greek historian, philosopher and miscellaneous writer, was born at Nicaea, in Bithynia, where his father had taken refuge after the capture of Constantinople by the Latins in 1204. Upon the recovery of The City from the Latin Empire by Michael VIII Palaeologus, Pachymeres settled in Constantinople, studied law, entered the church, and subsequently became chief advocate of the church and chief justice of the imperial court. His literary activity was considerable, his most important work being a Byzantine history in thirteen books, in continuation of that of George Acropolites from 1261 (or rather 1255) to 1308, containing the history of the reigns of Michael and Andronicus II Palaeologus. He was also the author of rhetorical exercises on philosophical themes; of a Quadrivium (arithmetic, music, geometry, astronomy), valuable for the history of music and astronomy in the Middle Ages; a general sketch of Aristotelian philosophy; a paraphrase of the speeches and letters of Pseudo-Dionysius the Areopagite; poems, including an autobiography; and a description of the square of the Augustaeum, and

CHAPTER 7. BYZANTINE

the column erected by Justinian in the church of Hagia Sophia to commemorate his victories over the Persians. The History was first published in print by I Bekker (1835) in the *Corpus scriptorum hist. byzantinae*; also in JP Migne, *Patrologia Graeca*, vol. cxliii, cxliv; for editions of the minor works see Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). A more recent edition with French translation of the 'History' by Failler and Laurent was published in 1984. An English translation of Books I and II (up to the recovery of Constantinople in 1261), with commentary, exists in the form of a PhD thesis (author Nathan Cassidy) held in the Reid Library of the University of Western Australia. (From Wikipedia¹⁰)

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vi de Michaelae Palaeologo) (3142: 001) "Georges Pachymérès. Relations historiques, 2 vols.", Ed. Failler, A., Laurent, V. Paris: Les Belles Lettres, 1984; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 24.1–2. Series Parisiensis.

Georgius Pachymeres Hist., Συγγραφικαὶ ἱστορίαι (libri vii de Andronico Palaeologo) Page 459, line 5

οὗτος αὐτανέψιον ἔχων Τουκταῖν, ὃ δὴ προσῆκεν ἐκ γένους καὶ ἡ ἀρχή, ἐπεὶ πρὸς θανάτῳ ἦν καὶ οὐ τοῖς ἰδίῳ τρόποις τοὺς ἐκείνου συμβαίνοντας ὑπετόπαζε, παριδὼν αὐτὸν ἔφεδρον εἰς ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ὄντα, πέμψας μετακαλεῖται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν περὶ πού τῆς Ἰνδίας μέρη σὺν ἰδίῳ στρατεύματι διατρίβοντα, ὃ δὴ Χαρμπαντᾶς τοῦνομα· ὀρεοκόμον εἶπη τις ἂν ἐκεῖνον, οὕτω συμβὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει, φανέντος εὐθὺς τοιούτου, ὥς εἴθιστο σφίσι γεννωμένοις ποιεῖν κατὰ τι νόμιμον.

7.11 Anthologia Graeca

The Greek Anthology (also called *Anthologia Graeca*) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹¹)

10. http://en.wikipedia.org/wiki/Georgius_Pachymeres

11. http://en.wikipedia.org/wiki/Anthologia_Graeca

7.11. ANTHOLOGIA GRAECA

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca (7000: 001) “Anthologia Graeca, 4 vols., 2nd edn.”, Ed. Beckby, H. Munich: Heimeran, 1–2:1965; 3–4:1968. Book 4, epigram 3, line 80

Ἄλλ' ἴθι νῦν ἀφύλακτος ὅλην ἥπειρον ὁδεύων, Αὐσόνιε, σκίρτησον, ὁδοιπόρε·
Μασσαγέτην δὲ ἀμφιθέων ἀγκῶνα καὶ ἄξενά τέμπεα Σούσων Ἰνδῶης ἐπίβηθι κατ'
ὀργάδος· ἐν δὲ κελεύθοις εἴ ποτε διψήσεις, ἀρύεο δοῦλον Ὑδάσπην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 132, line 8

εἰ δ' Ὀπικὴ καὶ Φλῶρα καὶ οὐκ ἄδουσα τὰ Σαπφούς, καὶ Περσεὺς Ἰνδῆς ἠράσας·
Ἄνδρομέδης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 251, line 1

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΥ

Ὅμματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν, χεῖλεα δ' ἀκροβαφῇ λοξὰ παρε-
κτανύεις, καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἶγλην, ἐκχυμένας δ' ὀρόω τὰς
σοβαρὰς παλάμας.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 5, epigram 270, line 5

μάργαρα σῆς χροῖης ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς τριχὸς
ἀγλαίην· Ἰνδῶ δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἶθοπος αἶγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν
ἀφαυροτέρην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 6, epigram 261, line 1

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Χάλκεον ἀργυρέω με πανεῖκελον, Ἰνδικὸν ἔργον, ὄλπην, ἡδίστου ξείνιον εἰς ἐτά-
ρου, ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον, υἱὲ Σίμωνος, πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγό-
ρης.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 7, epigram 153, line p1

ΟΜΗΡΟΥ, οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΔ*ΙΟΥ

Χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 524, line 10

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον, εἰραφιώτην, ἀβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλα-
όμορφον, Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην, γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαν-
τολέτην, γελῶντα, Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον, Εὖιον, εὐχαίτην, εὐ-
άμπελον, ἐγρεσίκωμον, ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα, ἥπιον, ἡδυπότην,
ἡδύθροον, ἡπεροπῆα, θυρσοφόρον, Θρήικα, θιασώτην, θυμολέοντα, Ἰνδολέτην, ἱμερ-
τόν, ἰοπλόκον, ἱραφιώτην, κωμαστήν, κεράον, κισσοστέφανον, κελαδεινόν, Λυδόν, λη-
ναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμον, μύστην, μαινόλιον, μεθυδότην, μυριόμορφον, νυκτέ-
λιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον, ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδότην, ξανθοκάρη-
νον, ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην, πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυ-

CHAPTER 7. BYZANTINE

στέφανον, πολύκωμον, ρηξίνοον, ραδινόν, ρικνώδεα, ρηνοφορήα, σκιρτητήν, Σάτυρον, Σεμεληγενέτην, Σεμελήα,

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 9, epigram 544, line 1

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θεσσαλῆς εὐῖππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν, χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὀπλιζόμενος, κεντροτυπεῖς πῶλους ζεῦξεν σκιρτήματι ταύρων, ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μετωπίδιον· ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεῦροπον ἅμμα θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισε βίην. ΑΔΑΙΟΥ}1 Ἴνδην βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην εἶναι, καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνήκε κόμας· ἠνίδε καὶ χεῖλη νοτερὴν λειοῦντα θάλασσαν, καὶ μαστούς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίν.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 11, epigram 428, line 1

<ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν;

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 39, line 1

ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Νεῖλος, Περσίς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, Δύσις, Ἀρμενίς, Ἴνδοι καὶ Κόλχοι σκοπέλων ἐγγύθι Καυκασίων καὶ πεδία ζείοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρες εἰσι πόνων· ὥς δὲ ταχὺς βασιλεῖ διὰκτορος ἦεν ὁδεύων, καὶ ταχὺς εἰρήνην ὥπασε κευθομένην.

Anthologia Graeca, Anthologia Graeca Book 16, epigram 183, line 6

καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι ἠφού δημηθεὶς Ἴνδὸς ἀπ' ὠκεα-
νοῦ.

7.12 Theophanes Continuatus

Theophanes Continuatus (Greek: *συνεχισταί Θεοφάνους*) or Scriptores post Theophanem (*Οἱ μετὰ Θεοφάνην*, "those after Theophanes") is the Latin name commonly applied to a collection of historical writings preserved in the 11th-century Vat. gr. 167 manuscript.[1] Its name derives from its role as the continuation, covering the years 813–961, of the chronicle of Theophanes the Confessor, which reaches from 285 to 813. The manuscript consists of four distinct works, in style and form very unlike the annalistic approach of Theophanes.[2]

The first work, of four books consists of a series of biographies on the emperors reigning from 813 to 867 (from Leo the Armenian to Michael III). As they were commissioned by Emperor Constantine VII (r. 913–959), they

7.13. MANUEL PHILES

reflect the point of view of the reigning Macedonian dynasty. The unknown author probably used the same sources as Genesios.[2] The second work is known as the *Vita Basilii* (Latin for "Life of Basil"), a biography of Basil I the Macedonian (r. 867–886) written by his grandson Constantine VII probably around 950. The work is essentially a panegyric, praising Basil and his reign while vilifying his predecessor, Michael III.[3] The third work is a history of the years 886–948, in form and content very close to the history of Symeon Logothetes, and the final section continues it until 961. It was probably written by Theodore Daphnopates, shortly before 963.[4] (From Wikipedia¹²)

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1–6) (4153: 001) "Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1-6) Page 55, line 6

ὅθεν τοῦ μὲν βουλευματος οὐ διήμαρτεν τοῦ οἱ- κείου, ἀλλὰ καὶ στέφους μεταλαγχάνει καὶ αὐτοκράτωρ ἀναγο- ρεύεται παρὰ τοῦ τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ θρόνον τηνικαῦτα μεταποιοῦ- μένου Ἰακώβ, καὶ χεῖρα συλλέγει πολλήν, μᾶλλον δὲ λαμβάνει πρὸς τὴν αὐτοῦ κραταίωσιν· οὐ γὰρ Ἀγαρηνῶν μόνον τούτων δὴ τῶν ἡμῖν γειτονούντων καὶ ὁμορούντων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν- δότερον οἰκούντων, Αἰγυπτίων Ἰνδῶν Περσῶν Ἀσσυρίων Ἀρμε- νίων Χάλδων Ἰβήρων Ζηχῶν Καβείρων καὶ πάντων τῶν δὴ Μά- νεν- τος συστοιχούντων δόγμασι καὶ θεσπίσμασι.

Theophanes Continuatus, *Chronographia* (lib. 1-6) Page 330, line 23

ἡ δὲ διείργουσα τὰ ἄδυτα τοῦ θεοῦ οἴκου τούτου κιγκλῖς, Ἡράκλεις, ὅσον ὄλβον ἐν ἑαυτῇ περιείλη- φεν! ἥς οἱ στῦλοι μὲν καὶ τὰ κάτωθεν ἐξ ἀργύρου διόλου τὴν σύ- στασιν ἔχουσιν, ἡ δὲ ταῖς κεφαλῇσι τούτων ἐπικειμένη δοκὸς ἐκ καθαροῦ χρυσίου πᾶσα συνέστηκε, τὸν πλοῦτον πάντα τὸν ἐξ Ἰν- δῶν περικεχυμένον πάντοθεν ἔχουσα· ἐν ᾗ κατὰ πολλὰ μέρη καὶ ἡ θεανδρική τοῦ κυρίου μορφή μετὰ χυμέυσεως ἐκτετύπεται.

καὶ ταῖς γὰρ πολυτελέσι καὶ πολυόψοις ἐκείναις τραπέζαις τὴν σύγ- κλητον ἅπαν- σαν δεξιούμενος χορηγίαις εὐεργετικωτέραις τὸ φαιδρὸν τῆς ἐορτῆς ἐπολλαπλασί- αζεν, σηρικῶν περιβολαίων ἐπιδίδων, ἀρ- γυρίων πολλῶν καὶ ἀπείρων, ἐσθημάτων ἀλουργῶν, ξύλων Ἰνδι- κῶν εὐωδίας, ἃ οὐ τις ἀκήκοεν ἢ γεγονότα τεθέαται.

7.13 Manuel Philes

12. http://en.wikipedia.org/wiki/Theophanes_Continuatus

CHAPTER 7. BYZANTINE

Manuel Philes (c. 1275–1345), of Ephesus, Byzantine poet.

At an early age he removed to Constantinople, where he was the pupil of Georgius Pachymeres, in whose honour he composed a memorial poem. Philes appears to have travelled extensively, and his writings contain much information concerning the imperial court and distinguished Byzantines. Having offended one of the emperors by indiscreet remarks published in a chronography, he was thrown into prison and only released after an abject apology.

Philes is the counterpart of Theodorus Prodromus in the time of the Comneni; his character, as shown in his poems, is that of a begging poet, always pleading poverty, and ready to descend to the grossest flattery to obtain the favorable notice of the great. With one unimportant exception, his productions are in verse, the greater part in dodecasyllabic iambic trimeters, the remainder in the fifteen-syllable "political" measure.

Philes was the author of poems on a great variety of subjects: on the characteristics of animals, chiefly based upon Aelian and Oppian, a didactic poem of some 2000 lines, dedicated to Michael IX Palaiologos; on the elephant; on plants; a necrological poem, probably written on the death of one of the sons of the imperial house; a panegyric on John VI Kantakouzenos, in the form of a dialogue; a conversation between a man and his soul; on ecclesiastical subjects, such as church festivals, Christian beliefs, the saints and fathers of the church; on works of art, perhaps the most valuable of all his pieces for their bearing on Byzantine iconography, since the writer had before him the works he describes, and also the most successful from a literary point of view; occasional poems, many of which are simply begging letters in verse. (From Wikipedia¹³)

Manuel Philes Poeta, *Scr. Rerum Nat., Carmina* (2718: 001) "Manuelis Philae Carmina, vols. 1–2", Ed. Miller, E. Paris, 1855–1857, Repr. 1967. Chapter 1, poem 213, line 63

Φρενῶν δὲ μεστήν εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν, Ἡρακλες Ἑρμῇ, καὶ σφριγᾶς πρὸς τὰς μάχας
Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκη Πρηστῆρσιν ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων
σπάθην, Καὶ πρὶν μὲν ἔλθεῖν εἰς βελῶν περιστάσεις, Ὅρᾶς ἱλαρὸν ὀπτικὸν χέων μέλι·
Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ κινδύνου, Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις
Καθάπερ ὄξυς καὶ πολύστροφος δράκων Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς ἐρπύση Καὶ
τὸν μαχμώτατον αὐτῶν ἀρπάσῃ.

Manuel Philes Poeta, *Scr. Rerum Nat., Carmina* Chapter 2, poem 95, line 107

13. http://en.wikipedia.org/wiki/Manuel_Philes

7.14. JOANNES ZONARAS

Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῷ θεῷ δοὺς τοῦ κράτους, Εἴτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς τύχης, Καὶ τῶν μὲν ἔθνων τὰς παρατάξεις λύεις, Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλλέγων· Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων, Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς τότε χρόνος, Τῷ δὲ κράτει σχοίνισμα τὰς πράξεις δίδως Αἷς βαρβάρων ἥρηκας ἀρχισατράπας, Καὶ πᾶσαν ἀπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν, Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσίδος Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων, Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν· Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 2, poem 214, line 22

Γαλῇ δὲ μυὸς ἐξ ὁπῆς δεδραγμένη Τοῖς ὀστέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος· Ὅξυς δὲ κυνὸς καὶ πολύστροφος δρόμος Αἰρεῖ λαγῶν εἰς φυγὴν ἠπειγμένον· Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας, Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὡς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην, Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριὸν καὶ δέλφακα, Καὶ μῦν κρεμαστὸν εἰς λινόπλοκον βρόχον.

Manuel Philes Poeta, Scr. Rerum Nat., Carmina Chapter 3, poem 58, line 71

Εἰς τόξα πυκνὰ καὶ βελῶν περικλάσεις, Εἰς ἀγρίας φάραγγας, εἰς τραχεῖς τόπους, Εἰς ἄξυλον γῆν, εἰς περίξυλον λόφον, Εἰς ὑδάτων ἔρημον οὐχ ἅπαξ τρίβον, Εἰς θῆρας ὀξεῖς, εἰς ἀνίκμους σκορπίους, Εἰς νιφετούς τε καὶ κρυμοὺς ὀλεθρίους, Εἰς ἡλιακάς ἐν μεσημβρίᾳ ζέσεις, Εἰς ἀκρατεῖς λαίλαπας, εἰς ἐπομβρίας, Εἰς Πέρσας, εἰς Ἀραβας, εἰς πτηνοὺς Σκύθας, Εἰς βαρβάρων δύναμιν, εἰς Ἰνδῶν θράσος, Τὰ παντοδαπὰ δυσχερῇ τῆς Περσίδος;

7.14 Joannes Zonaras

Ioannes (John) Zonaras (Greek: Ἰωάννης Ζωναρᾶς; fl. 12th century) was a Byzantine chronicler and theologian, who lived at Constantinople.

Under Emperor Alexios I Komnenos he held the offices of head justice and private secretary (protasēkrētis) to the emperor, but after Alexios' death, he retired to the monastery of St Glykeria, where he spent the rest of his life in writing books.

His most important work, Extracts of History (Greek: Ἐπιτομὴ Ἱστοριῶν, Latin: Epitome Historiarum), in eighteen books, extends from the creation of the world to the death of Alexius (1118). The earlier part is largely drawn from Josephus; for Roman history he chiefly followed Cassius Dio up to the early third century. Contemporary scholars are particularly interested in his account of the third and fourth centuries, which depend upon sources, now lost, whose nature is fiercely debated. Central to this debate is the work of

CHAPTER 7. BYZANTINE

Bruno Bleckmann, whose arguments tend to be supported by continental scholars but rejected in part by English-speaking scholars.[1] An English translation of these important sections has recently been published: Thomas Banchich and Eugene Lane, *The History of Zonaras from Alexander Severus to the Death of Theodosius the Great* (Routledge 2009). The chief original part of Zonaras' history is the section on the reign of Alexios Komnenos, whom he criticizes for the favour shown to members of his family, to whom Alexios entrusted vast estates and significant state offices. His history was continued by Nicetas Acominatus. (From Wikipedia¹⁴)

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1–12) (3135: 001) “Ioannis Zonarae epitome historiarum, 3 vols.”, Ed. Dindorf, L. Leipzig: Teubner, 1:1868; 2:1869; 3:1870. Volume 1, page 16, line 8

καὶ Φεισῶν μὲν ὄνομα τῷ ἐνὶ· πληθὺν δὲ τοῦτο δη- λοῖ· τοῖς δ’ Ἑλλησι Γάγγης οὗτος ὠνόμασται, τὴν Ἰνδικὴν διῶν καὶ ἐκδιδούς εἰς τὸ πέλαγος.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 24, line 14

Σῆμ δὲ τῷ υἱῷ Νῶε πέντε τίκτονται παῖδες, οἱ τὴν μέχρις ὠκεανοῦ τοῦ κατ’ Ἰνδὶαν οἰκοῦσιν Ἀσίαν, ἀπ’ Εὐφράτου ἀρξάμενοι.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 200, line 16

τῇ τε γὰρ Ἰνδία προσέβαλε καὶ τὸν Πῶρον ἐνίκησε καὶ τὸν Ταξίλην ὑκείωσατο καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἰνδικῆς κατέσχευε.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 6

ταῦτα δὲ διανοηθεὶς τοὺς τε ὑφ’ ἑαυτὸν ἡτοίμαζεν, ἔπεμψε δὲ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν καὶ πρὸς ἄμφω τοὺς Φρύγας, πρὸς Παφλαγῶνας τε καὶ Ἰνδοὺς καὶ πρὸς Κᾶρας καὶ Κίλικας, αἰτῶν συμμα- χήσιν αὐτῷ κατὰ Μήδων ὠρμημένῳ, ὥς καὶ αὐτοῖς τοῦ πολέμου συμφέροντος, δυνατόν εἶναι λέγων τὸ ἔθνος, ἐπιγαμίαν τε πρὸς Πέρσας πεποιημένον καὶ τὴν παρ’ ἐκείνων προσκτήσασθαι ἀρωγὴν, καὶ θάτε- ρον συγκροτεῖσθαι παρὰ θατέρου, ὥστε εἰ μή τις αὐ- τοὺς φθάσας ἀσθενώσῃ, ἐκάστῳ τῶν ἐθνῶν ἐπιόν- τας κρατήσιν αὐτῶν.

Joannes Zonaras Gramm., *Hist., Epitome historiarum* (lib. 1-12) Volume 1, page 228, line 31

ἐν τούτοις δὲ παρὰ Κυαζάρου ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι Ἰνδῶν παρεῖη πρεσβεία, καὶ “δεῖ παρεῖναι καὶ σέ.

14. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Zonaras

7.14. JOANNES ZONARAS

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 2

φέρω δέ σοι καὶ στολὴν τὴν καλλίστην· βούλεται γάρ σε προσάγειν ἐστολισμένον λαμπρότατα, ἵν' οὕτω τοῖς Ἰνδοῖς ὀφθῇς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 5

κληθέντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ εἶπον ἐστάλ- θαι παρὰ τοῦ σφετέρου βασιλέως ἐρωτῶντος ἐξ οὗ ὁ πόλεμος εἴη Μήδοις τε καὶ τῷ Ἀσσυρίῳ, τὰ αὐτὰ δὲ πυθέσθαι κάκεινον, καὶ ἀμφοτέροις εἰπεῖν ὅτι ὁ Ἰν- δῶν βασιλεὺς τὸ δίκαιον σκεψάμενος μετὰ τοῦ ἡδι- κημένου ἐσται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 229, line 13

ὁ δὲ Κῦρος εἶπεν “εἰ παρ’ ἡμῶν ἀδικεῖσθαί φησιν ὁ Ἀσσύριος, ὃ Ἰνδοί, αὐτὸν αἰρούμεθα δικαστὴν τὸν βασιλέα ὑμῶν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 3

Ἦλθον δὲ τῷ Κύρῳ παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ χρήματα, καὶ οἱ ἄγοντες αὐτὰ ἀπήγγελλον αὐτῷ ὅτι ὁ Ἰνδὸς λέγει ὡς “ἦδομαι, ὃ Κῦρε, ὅτι μοι περὶ ὧν ἐδέου ἐδήλωσας, καὶ βούλομαί σοι ξένος εἶναι, καὶ πέμπω σοι χρήματα, κἂν ἄλλων δέῃ, μεταπέμπου· ἐντέταλται δὲ τοῖς παρ’ ἐμοῦ ποιεῖν ἃ ἂν σὺ κελεύῃς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 12

ὁ δὲ Κῦρος “κελεύω τοίνυν” εἶπε “τοὺς μὲν ἄλλους μένον- τας ἔνθα κατεσκηνώσατε φυλάττειν τὰ χρήματα, τρεῖς δέ μοι ἐλθόντες ὑμῶν εἰς τοὺς πολεμίους ὡς παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ περὶ συμμαχίας, καὶ τὰ ἐκεῖ μαθόντες ὅ, τι ἂν λέγῳσί τε καὶ ποιῶσιν ὡς τάχιστα ἀπαγγείλατε ἐμοί τε καὶ τῷ Ἰνδῷ.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 14

οἱ μὲν δὴ Ἰνδοὶ συσκευασά- μενοι τῇ ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο, ὁ δὲ Κῦρος τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο μεγαλοπρεπῶς.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 245, line 24

οὕτω δὲ διατιθεμένων τῷ Κύρῳ τῶν τοῦ πολέμου ἦκον οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῶν πολεμίων καὶ ἔλεγον ὅτι Κροῖσος ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ἤρηται, καὶ πολλοὶ μὲν βασιλεῖς, πολλὰ δ’ ἔθνη καὶ Ἑλληνες συμμαχήσειν ἡτοίμασται.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 297, line 11

CHAPTER 7. BYZANTINE

Μέλλων δὲ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐμβάλλειν, συνε- σκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρώταις μὲν ταῖς οἰκείαις ἐνήκε πῦρ, εἶτα καὶ ταῖς τῶν φίλων, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὰς τῶν Μακεδόνων καταπρῆσαι ἐκέλευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 7

Ὁ μέντοι Ταξίλης μοίρας ἄρχων τῆς Ἰνδικῆς παμ- φόρου τε καὶ εὐδαίμονος, οὐκ ἀποδεύσης Αἰγύπτου, σοφὸς δὲ ὢν ἀνὴρ, πέμψας ἡσπάσατο τὸν Ἀλέξαν- δρον καὶ “τί δεῖ πολέμων ἡμῖν” ἔφη, “εἰ μήτε ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφίξαι μήτε τροφὴν ἀναγκαίαν;

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 19

σπεισάμενος δέ τιτι πόλει τῶν Ἰνδικῶν, ἀπιόντας ἐκεῖθεν τοὺς ἐν αὐτῇ μισθοφο- ροῦντας τῶν μαχιμωτάτων Ἰνδῶν ἀπέκτεινεν ἅπαντας· ὁ τοῖς αὐτοῦ πολεμικοῖς ἔρ- γοις οἷά τις κηλὶς πρόσεστιν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 298, line 23

εἶτα πρὸς Πῶρον ἐμαχέ- σατο, καὶ τοῦτον χώρας Ἰνδικῆς βασιλεύοντα, τὸ μέ- γε- θος τοῦ σώματος ἔχοντα εἰς τέσσαρας πήχεις ἀνα- τρέχον καὶ σπιθαμὴν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 299, line 17

ἐν δὲ Μαλλοῖς γεγονώς, μαχιμωτάτοις οὖσιν Ἰνδῶν, μικροῦ ἐκινδύνευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 1, page 300, line 28

εἶτα ἀναστρέφων τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας ἐκέλευ- σεν, αὐτὸς δὲ πεζῇ πορευόμενος εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν κατήντησε καὶ πλῆθος τοσοῦ- τον ἀπώλεσεν ὥστε τῆς στρατιᾶς μηδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀνακομισθῆναι διὰ νό- σους καὶ πονηρὰς διαίτας καὶ καύματα καὶ λιμόν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 280, line 8

καὶ μετὰ τοῦτο τὴν μισθοφορὰν τοῖς ἄλλοις δοὺς ἐπὶ τὸν Ἰνδίβιλιν καὶ ἐπὶ τὸν Μανδόνιον ἐστράτευσε.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 2, page 442, line 14

καὶ ὁ Αὐγουστος ἐθνῶν ἡγεμονίας τισὶ δεδο- κῶς ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον, κάκεϊ καὶ αὖθις ἐχείμασε καὶ πολλὰ διώκῃσεν· ἀφίκοντο γὰρ ἐνταῦθα πρες- βεῖαι πλείεσται· καὶ οἱ Ἰνδοὶ τότε φιλίαν ἐποιήσαντο, δῶρα πέμψαντες ἄλλα τε καὶ τίγρεις, πρῶτον τότε Ῥωμαίοις ὀφθείσας.

7.14. JOANNES ZONARAS

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 17, line 16

ὁ δὲ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὡς ἔλεγε, θώ- ρακα ἐνδυσάμενος καὶ ἐπ’ αὐτῷ χλαμύδα σηρικὴν ἀλουργῇ πολὺ μὲν χρυσίον, πολλοὺς δὲ λίθους Ἰνδι- κοὺς ἔχουσιν, καὶ ξί- φος περιζωσάμενος καὶ ἀσπίδα λαβὼν δρυῖ τε στεφανωσάμενος, σπουδῇ καθάπερ ἐπὶ πολεμίαν εἰς τὴν πόλιν εἰσήλασε, παμπληθεῖς ἵππεῖς τε καὶ πεζοὺς ὠπλισμένους ἐπαγόμενος· καὶ ἄλλα δὲ τινα τοιαῦτα ποιήσας καὶ ἑαυτὸν ἀποσεμνύ- νας ἐν δημη- γορίᾳ διὰ ταῦτα ἐς τὸν Δαρεῖον καὶ τὸν Ξέρξην ἀπέσκωπτεν, ὡς πολλαπλάσιον ἢ ἐκεῖνοι τῆς θαλάσσης μέτρον ζεύξας αὐτός.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 1-12) Volume 3, page 69, line 24

ἐνενοεῖ δὲ καὶ Ἰνδούς, καὶ ἔλεγεν ὡς “εἰ νέος ἔτι ἦν, καὶ ἐπ’ αὐ- τοὺς ἂν ἐπεραιώθην.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) (3135: 002) “Ioannis Zonarae epitomae historiarum libri xviii, vol. 3”, Ed. Büttner-Wobst, T. Bonn: Weber, 1897; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 156, line 18

Ἐν δὲ τῇ στάσει ταύτῃ, ὡς εἴρηται, τῆς μεγάλης ἐκκλη- σίας καυθείσης, ἥς δο- μήτωρ ἦν ὁ Κωνσταντῖος, ἑτέραν πολλῶ μείζω καὶ περιφανεστέραν ὁ βασιλεὺς Ἰου- στινιανὸς ἀπήρξατο καινουργεῖν, τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς ἀρχθείσης κατὰ τὸ ,σμ’ ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαδεκάτης ἐνισταμένης ἐν Φεβρουαρίῳ μηνί.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 172, line 6

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐξ Ἰνδίας ἀφικόμενοι τὴν ταύτης γένεσιν ἀφηγήσαντο καὶ ὑπισχνοῦντο κομίσει τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ᾧ ὄντα τὸν ὄγκον βραχύτατα, καὶ δεῖξαι Ῥωμαίοις ὅπως ἐκεῖνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταμείβονται, καὶ ὅπως δημιουρ- γοῦσι τὴν μέταξαν, τὴν φύσιν σχόντα διδάσκαλον.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 241, line 6

ἃ μαθὼν Ἰουστινιανὸς τοὺς μὲν τοῦ Ἡλίας παῖδας ἐν τῷ κόλπῳ κατέσφαξε τῆς μητρός, ἐκείνην δὲ δούλῳ αὐτῆς Ἰνδῷ μαγείρῳ συνέζευξεν.

Joannes Zonaras Gramm., Hist., Epitome historiarum (lib. 13-18) Page 634, line 11

ἐπεὶ δ’ ἡ Περσῶν ἀρχὴ ἢ μᾶλλον ἢ Μακεδόνων, ἢ τὴν Περ- σῶν βασιλείαν κα- θεῖλεν, ὑπὸ Σαρακηνῶν καθήρητο, εἶτα καὶ οὗτοι πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες εἰς ἀντιπάλους μοίρας διήρηντο καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο, Μουχούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, Περ- σίδος ἄρχων καὶ Χορασμίων καὶ Μηδίας καὶ τινων ἄλλων, πόλεμον ἤρατο κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως κατὰ Βα- βυλωνίων τε καὶ Ἰνδῶν, ἡττώμενος δὲ συμ- μαχικὸν ἐκ Τούρκων μετεπέμψατο· ἦν δὲ τοῖς εἰς συμμαχίαν ἐλθοῦσι τῷ Μουχούμετ στρατηγὸς Ταγγρολίπιξ Μουκάλετ.

7.15 *Scholia In Clementem Alexandrinum*

Titus Flavius Clemens (c.150 – c. 215), known as Clement of Alexandria, was a Christian theologian who taught at the Catechetical School of Alexandria. A convert to Christianity, he was an educated man who was familiar with classical Greek philosophy and literature. As his three major works demonstrate, Clement was influenced by Hellenistic philosophy to a greater extent than any other Christian thinker of his time, and in particular by Plato and the Stoics.[1] His secret works, which exist only in fragments, attest that he was also familiar with pre-Christian Jewish esotericism and Gnosticism. Among his pupils were Origen and Alexander of Jerusalem.

Clement is regarded as a Church Father, and he is venerated as a saint in Orthodox Christianity, Eastern Catholicism and Anglicanism. He was previously revered in the Roman Catholic Church, but his cult was suppressed in 1586 by Pope Sixtus V due to concerns about his orthodoxy. (From Wikipedia¹⁵)

Scholia In Clementem Alexandrinum, Scholia in protrepticum et paedagogum (scholia recentiora partim sub auctore Aretha) (5048: 001) “Clemens Alexandrinus, vol. 1, 3rd edn.”, Ed. Stählin, O., Treu, U. Berlin: Akademie-Verlag, 1972; Die griechischen christlichen Schriftsteller 12. Page 337, line 22

253, 21 ὅρνεις Ἰνδικοῦς] ψιττακοῦς φησι.

7.16 *Phalaridis Epistulae*

Who is this?

Phalaridis Epistulae, Epistulae (0053: 001) “Epistolographi Graeci”, Ed. Hercher, R. Paris: Didot, 1873, Repr. 1965. Epistle 86, section 1, line 3

Πολλὰ λέγειν ἔχων καὶ κατὰ σοῦ καὶ περὶ ἧς κατ’ ἐμοῦ πεφλυάρηκας ἐν Λεοντίνοις δημοκοπίας οὐδὲν ἐρῶ περισσότερον πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

15. http://en.wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria

7.17 Theodorus Scutariota

Who is this? Theodorus Scutariota Hist., Additamenta ad Georgii Acropolitae historiam (3157: 001) “Georgii Acropolitae opera, vol. 1”, Ed. Heisenberg, A. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1978 (1st edn. corr. P. Wirth). Fragment 33, line 46

ἐν δὲ τῇ κατὰ Λυδίαν Μαγνησίᾳ, ὅπου καὶ τὰ πλείω τῶν χρημάτων ἀπέθετο, τί τις ἂν ἐζήτησεν ἄφ’ ὧν ἄνθρωποι χρῆζομεν, καὶ οὐχ εὐρὼν ἐκληρώσατο τὴν ἀπόλαυσιν, οὐ τῶν ἐν τοῖς ἡμετέροις τό- ποις εὕρισκομένων ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐνιαχοῦ τῆς οἰκουμένης, κατ’ Αἴγυπτον φημι καὶ Ἰνδίαν καὶ ἀλλαχοῦ;

7.18 Nikephoros I of Constantinople

St. Nikephoros I or Nicephorus I (Greek: Νικηφόρος Α', Nikēphoros I), (c. 758 – April 5, 828) was a Christian Byzantine writer and Ecumenical Patriarch of Constantinople from April 12, 806, to March 13, 815. (From Wikipedia¹⁶)

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) (3086: 001) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Breviarium historicum de rebus gestis post imperium Mauricii (e cod. Vat. gr. 977) Page 46, line 15

τούτων αἰσθόμενος Ἰουστινιανὸς καὶ μείζονι θυμῷ ἐξαπτό- μενος τὰ μὲν Ἥλια τέ- κνα τῷ μητρῷ κόλπῳ φερόμενα ἀναλίσκει, τὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα τῷ ἰδίῳ μαγείρῳ ζευχθῆ- ναι ἠνάγκασεν, Ἰνδῷ τῷ γένει καὶ ὅλῳ δυσειδεῖ τυγχάνοντι.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) (3086: 002) “Nicephori archiepiscopi Constantinopolitani opuscula historica”, Ed. de Boor, C. Leipzig: Teubner, 1880, Repr. 1975. Page 98, line 20

Τῷ ζ’ ἔτει αὐτοῦ ἐπληρώθη κύκλος ἄ τοῦ ἁγίου πάσχα ἐτῶν φλβ’, ἐξότε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστα- ρώθη 8[ἰνδ. ζ’] ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζξε’.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 99, line 11

Ἔτους γ’ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὁ Πέρσης 8[Χοσρόης] πλεῖστον μέρος τῆς Ῥωμαίων παρέλαβε πολιτείας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε πλήθῃ

16. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_I_of_Constantinople

CHAPTER 7. BYZANTINE

τε λαῶν ἡχμαλώτευσεν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις ξύλοις εἰς Περσίδα ἀπήγαγεν· ἔτει δὲ αὐτοῦ ιβ΄ Χοσρόης 8[ὁ Πέρσης] ἀνηρέθη καὶ ἡ αἰχμα- λωσία ἀνεκλήθη, καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίοις τόποις ἀπεκατέστη 8[ἀνεγερθεῖσιν]. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤρξαντο τῆς τοῦ παντὸς ἐρημώσεως τῷ ἔρκῳ ἔτει ἰνδ. ζ΄.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Chronographia brevis [Dub.] (recensiones duae) Page 102, line 22

Ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου ἕως Θεοφίλου ἰνδ. ε΄ ἔτη φλ΄.

Nicephorus I Scr. Eccl., Hist., Theol., Refutatio et eversio definitionis synodalis anni 815 (3086: 012) “Nicephori Patriarchae Constantinopolitani Refutatio et Eversio Definitionis Synodalis Anni 815”, Ed. Featherstone, J.M. Turnhout: Brepols, 1997; Corpus Christianorum, Series Graeca 33. Chapter 2, line 23

λα περιεστολίζοντο· ὅτε θεῖος φόβος ταῖς ψυχαῖς τῶν εὖσε- βούντων ἐνίδρυτο καὶ ἡ περὶ τὰ θεῖα αἰδῶς καὶ εὐλάβεια· ὅτε τὸ τῆς ἀγάπης δῶρον πανταχοῦ διαφοιτῶν περιηγγέλλετο· ὅτε τὰ τῆς ἱερωσύνης δίκαια κομῶντα συνδιεφυλάσσετο καὶ οἱ ἱερεῖς κυρίου δικαιοσύνην ἐνδεδύκεσαν, ὥσπερ στολὴν ἁγίαν περιχλαινιζόμενοι τὴν εὐσέβειαν, ἀμφιεννύμενοι δὲ κριμα ἴσα διπλοῖδι, καὶ ἡ εὐλογία κυρίου πᾶσιν ἐπέπρεπεν, εἰ δεῖ τι καὶ τῶν Ἰωβ φθέγγασθαι ῥημάτων· ὅτε καὶ βασιλεῖς μέγα ἐφρό- νουν ἐπ’ εὐσεβείᾳ μᾶλλον ἢ τῷ διαδήματι καὶ χρυσῷ καὶ λίθοις τοῖς Ἰνδικοῖς λαμπρὸν ἀπαστράπτουσιν, εὐθύτητι δὲ δογμάτων ἢ τῷ ἀλουργῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι καὶ ὅσον <***> τρόπαια στήσωσι.

7.19 Josephus Genesisius

Genesisius (Greek: Γενέσιος, Genesios) is the conventional name given to the anonymous Greek author of the tenth century chronicle, On the reign of the emperors. His first name is sometimes given as Joseph, combining him with a “Joseph Genesisius” quoted in the preamble to John Skylitzes. Traditionally, he has been regarded as the son or grandson of Constantine Maniakes.

Composed at the court of Constantine VII, the chronicle opens in 814, covers the Second Iconoclast period and ends in 886. It presents the events largely from the view of the Macedonian dynasty, though with a skew less marked than the authors of Theophanes Continuatus, a collection of mostly anonymous chronicles meant to continue the work of Theophanes the Confessor.

The chronicle describes the reigns of the four emperors from Leo V down to Michael III in detail; and more briefly that of Basil I. It uses Constan-

7.20. NICEPHORUS GREGORAS

tine VII's Life of Basil as a source, though it appears to have been finished before Theophanes Continuatus, and gives information present in neither Continuatus nor Skylitzes. Modern editions

English

Genesios, Joseph, A. Kaldellis. (trans.) On the reigns of the emperors. Byzantina Australiensia, 11. Canberra: Australian Association for Byzantine Studies, 1998. ISBN 0-9593626-9-X.

Greek

A. Lesmüller-Werner, and H. Thurn, Corpus Fontium Historiae Byzantinae, Vol. XIV, Series Berolinensis. Berlin: De Gruyter, 1973. ISSN 0589-8048.

(From Wikipedia¹⁷)

Josephus Genesius Hist., Βασιλεῖαι (3040: 001) “Iosephi Genesii regum libri quattuor”, Ed. Lesmüller-Werner, A., Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1978; Corpus fontium historiae Byzantinae 14. Series Berolinensis.

Josephus Genesius Hist., Βασιλεῖαι Book 2, section 2, line 33

ποιεῖται τοίνυν σπονδὰς μετ’ Ἀγαρηνῶν, εἰδήσει τοῦ αὐτῶν ἀρχηγοῦ ἀναδεῖται στέφος βασίλειον παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Ἀντιοχείας Ἰώβ, εἶτα μετ’ Ἀγαρηνῶν Ἰνδῶν Αἰγυπτίων Ἀσσυρίων Μήδων Ἀβασίων Ζηχῶν Ἰβήρων Καβείρων Σκλάβων Οὔννων Βανδῆ- λων Γετῶν καὶ ὅσοι τῆς Μάνεντος βδελυρίας μετεῖχον, Λαζῶν τε καὶ Ἀλανῶν Χάλδων τε καὶ Ἀρμενίων καὶ ἐτέρων παντοίων ἐθνῶν πολυθρύλ- λητον πανστρα- τιὰν στρατοπεδευσάμενος ἀπάσης τῆς ἀνατολῆς ἐκυρί- ευσεν, τελευταῖον μέρεσι τοῖς κατὰ Θράκην προσεμπελάσας ἐλεπολεῖν τὸ Βυζάντιον ἐκβιάζεται ἰππεῦσιν εὐόπλοις καὶ πετροβολισταῖς τοῖς ὑπὸ χεῖρα πεζοῖς, ἔτι καὶ σφενδονισταῖς γε καὶ πελτασταῖς ἀμέτροις ἐπιρρωννύμενος, προσέτι μὴν καὶ πολιορκητικοῖς οὐκ ὀλίγοις τεχνάσμασι κρατυνόμενος.

Josephus Genesius Hist., Βασιλεῖαι Book 2, section 5, line 47

μετ’ οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς σὺν π’ χιλιάσιν ἐφίσταται τῇ πόλει, ἐπὶ δὲ τῷ προτέ- ρως ποιηθέντι υἱῷ καὶ ἕτερον ἀναδείκνυσιν, Ἀναστάσιον ὄνομα, πάλαι μὲν εἰς τοὺς καλουμένους τελέσαντα μοναχοῦς, εἰς κοσμικῶν δὲ τρόπων φαυλότητι τάξιν ἐληλυ- θότα, αἰσχρὸν τὸ εἶδος, ὥστε δοκεῖν ἐξ οἰνοποσίας ἰνδογενῆς εἶναι, μοχθηρότερον τῇ ψυχῇ ὑπὸ ἐμπληξίας ἐσχάτης.

7.20 Nicephorus Gregoras

17. http://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Genesius

CHAPTER 7. BYZANTINE

Nikephoros Gregoras, Latinized as Nicephorus Gregoras (Greek: Νικηφόρος Γρηγοράς; c. 1295-1360), Byzantine astronomer, historian, man of learning and religious controversialist, was born at Heraclea Pontica. (From Wikipedia¹⁸)

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana (4145: 001) “Nicephori Gregorae historiae Byzantinae, 3 vols.”, Ed. Schopen, L., Bekker, I. Bonn: Weber, 1:1829; 2:1830; 3:1855; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Volume 1, page 9, line 22

οὐ μὴν ἀλλ’ ἔσθ’ ὅτε καὶ δι’ ἀμαθίαν τοῦ βελτίονος καὶ ἀπειρίαν πραγμάτων ἅπερ ὁτουοῦν ἡκηκόει- σαν, πρὶν βασανίσαι, εἰ τὰ μὲν τῶν εἰκότων τάδ’ ἦκιστα, καὶ τὰ μὲν ἔοικεν ἀληθείας οἴκοις ἐνδιατᾶσθαι, τάδ’ ὑπερόριον ἀλη- θείας τείνουσι γλῶσ- σαν, οὕτω ταῦτ’ ἐφαπλοῦσι ταῖς ἐαυτῶν συγγραφαῖς καὶ τῷ χρόνῳ, αἰτιώμενοί τε τὰ ἀναίτια, καὶ φά- σκοντες ἃ μὴτ’ ἐγένοντο, μῆτε γενέσθαι τῶν δυνατῶν ἦν· οἷας τοῦ Πλάτωνος τὰς ιδέας ἀκούομεν, καὶ ὅσοι τοὺς τραγελάφους ἐκ τῶν τῆς Ἰνδίας τερά- των ἐς τὰς τῆς Ἀσίας διαβιβάζουσιν ἀκοᾶς, ἐκ μὴ ὄντων αὐθις μὴ ὄντα καθιστῶντες, ἵνα μᾶλλον ἐκπλήττω- σι τοὺς ἀκούοντας.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 38, line 6

(Δ.) Ἀλλὰ γὰρ ἦρος ἐπιγενομένου, ὅτε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὴν χλόην τῆς πόας ἐνδύεται, τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν ὀρῶν χειμάδια καταλιπόντες οἱ Σκύθαι, καθάπερ αἰπόλια καὶ βουκόλια, κατὰ πλήθος τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν ὑπερβάλλουσι, ῥέουσὶ τε κατὰ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν καὶ πάν- τας ἐν λόγῳ λείας ποιοῦμενοι, κα- ταντῶσιν ἐς Ἰνδικὴν, ὅποση ἐφ’ ἐκάτερα κεῖται τοῦ μεγίστου τῶν ποταμῶν Ἰνδοῦ.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 107, line 5

οἱ γὰρ κατ’ Αἴγυπτον Ἀραβες πλείστην προσειληφότες δύναμιν διὰ τοῦ Σκυθικοῦ στρατεύμα- τος ἐκείνου, καθάπερ ἔφθηνεν εἰρηκότες, πλείστον ὅσον μάλα ἐξῆν τοὺς οἰκείους παρέδραμον ὄρους· πρὸς μὲν ἐσπέραν Λιβύας καὶ ὅσα Μαυρουσίῳ ἔθνη δου- λωσάμενοι· πρὸς δ’ ἀνατέλλοντα ἥλιον ἔνθεν μὲν Ἀραβίαν εὐδαίμονα πᾶσαν ὅσῃν τά τε ἄκρα τῶν Ἰνδικῶν ὀρίζει θαλασσῶν καὶ ἐκατέρωθεν ὃ, τε Περσικὸς καὶ ὁ Ἀραβικὸς τειχίζουσι κόλποι· ἔνθεν δὲ τὴν τε Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην πᾶσαν, ὅσῃν ὁ πο- ταμὸς Ὀρόντης ἔνδον ποιεῖ- ται, τοὺς τῶν Κελτογαλατῶν ἐκείνων ἐκγόνους τοὺς μὲν ἐκεῖθεν ἀποβήσαντες, τοὺς δ’ ἐς ὄλεθρον, οἷον πολέμιος ὑποτίθεται νό- μος, ὀλίγου παραπέμψαντες χρόνου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 188, line 21

τοιούτον μέντοι καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς σοφιστῶν ἢ παραί- νεσις ὑφηγεῖται τὸν ἄρχειν βουλόμενον· οὕτω γὰρ ἂν τὰ μάλιστά φησι φιληθείη τοῖς ὑπ’ αὐτὸν, ἂν φύσει τούτων ὑπέρτερος ὦν, ὁ δ’ ἔπειτ’ ἐπικερὴς ἐκὼν γε εἶναι σφισιν ὁρᾶται καὶ μέτριος.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 332, line 23

18. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicephorus_Gregoras

7.21. ANTHOLOGIAE GRAECAE APPENDIX

πιέθομαι γὰρ μηδ' ἂν τοῖς ἐπ' ἔσχατα γῆς Κελτοῖς, οὐδ' ἂν οὐδέσιν ὅσοι πρὸς τῷ ὠκεανῷ τυγχάνουσιν ὄντες, οὐ μέντοι οὐδ' ἂν ἐνδεῖν σου τῆς φήμης, οὐδ' αὐτοῖς Ἰνδοῖς· ἀλλὰ κάκειθεν τὸ κῦρὸς σε δέχεσθαι τοῦ νικᾶν περιουσία φρονήσεως πάντα ἀνθρώπων γένη.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 1, page 369, line 13

Ἀλεξανδρεῖς μὲν γὰρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τοῦ καθ' ἡμᾶς Σεπτεμβρίου τὴν ἀρχὴν τοῦ σφετέρου τίθενται ἔτους· Αἰγύ· πτιοὶ δὲ νῦν μὲν αὐτήν, νῦν δ' ἑτέραν, καὶ ἄλλοτ' ἄλλην ἀεὶ· καὶ Πέρσαι δὲ καὶ Μῆδοι καὶ Ἰνδοὶ τούτοις τε πᾶσι καὶ σφισιν αὐτοῖς ἀλλήλοις ἀσύμφωνα.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 2, page 807, line 24

ὧ δ' ἑκατέροις τοῖς βίοις ἐν πείρᾳ γενέσθαι τετύχη· κεν, ἄρχεσθαι μᾶλλον οὗτος ἢ βασιλεύειν ἔλοιτ' ἂν οἶμαι μάλα προθύμως, καὶ πένητα μᾶλλον τρίβειν βίον, ἢ ὅς μυρίαὶς περι- στοιχίζεται δόξαις καὶ χρήμασιν· εἰ δ' οὖν, λεγέτω τις παρελθὼν, πῶς Ἀλέξανδρος ἐκεῖνος ὁ μέγας, ὁ μέχρις Ἰνδῶν τὰ τῆς Εὐρώ- πης διαβιβάσας ὅπλα, τὸν εὐτελῆ τοῦ Διογένους πίθον καὶ τὴν διερρώγυϊαν ἀμπέχεσθαι μᾶλλον ἐσθῆτα ποθεῖν ὠμολόγει, ἢ τὴν τῆς ὅλης Ἀσίας τε καὶ Εὐρώπης ἔχειν ἀρχὴν, καὶ τὸν Βαβυλώ- νιον ἐκεῖνον περιβεβλησθαι πλοῦτον· ὅθεν καὶ τὸ πολὺ τῆς ῥα- στώνης χεθὲν Δαρείῳ καὶ Πέρσαις ὄνειρον ἔδειξεν εἶναι σαφῶς τὰς δοκούσας εὐδαίμονας τύχας τοῦ βίου.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 19, line 3

ἐξ ὅτου γὰρ τὸ Σκυθικὸν ἐπιρρεῦσαν γένος καὶ ἐκχυθὲν ἄνωθ' ἐν ποθεν ἐξ ἀρκτικῶν πηγῶν καθάπερ ἄχανοὺς τινὸς ὕδωρ πελάγους, Πέρσας τε ἐδουλώσατο καὶ Μήδους καὶ πᾶσαν εἰπεῖν ταυτηνὴ τὴν Ἀσίαν ἄχρις Ἰνδῶν τε ἐκείνων πρὸς ἔω καὶ ἄχρις Ἀρά- βων τουτωνὶ πρὸς νότον, οὐ μόνον τὰ πλείω τῶν ἐγχωρίων ἠθῶν ἐκείνων ἔσβη καὶ ἐτεθνήκει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων τὰ τοπικὰ διαστήματά τε καὶ ὅρια συγ- κέχυται καὶ παντάπασιν ἐστὶ δυσείκαστα νῦν.

Nicephorus Gregoras Hist., Historia Romana Volume 3, page 354, line 8

οὔτε γὰρ οὐδὲν πρὸς ἔπος ἔοικε λέγειν, ἀλλ' ἄλλην τρέχων ἄλλην ἐβάδισεν, οὔτε εἰ ἀντιλέγειν ἐβού- λετο, τὰς ὁμόσε προσηκούσας ἀντιθέσεις ἐπήνεγκεν, ἀλλ' ὅμοιον ποιεῖ ὥσπερ ἂν εἰ τὴν πρὸς ἔω τῶν τε Αἰθιοπῶν καὶ Ἰνδῶν εἰπεῖν ἀπαιτούμενος οἴ- κησιν, ὃ δ' ἐκ διαμέτρου τοὺς ἐσπε- ρίους ἐπειρᾶτο δεικνύειν Κελτούς, καὶ ὅποι τὰ Βρετανῶν προσοικοῦσιν ἔθνη.

7.21 Anthologiae Graecae Appendix

The Greek Anthology (also called Anthologia Graeca) is a collection of poems, mostly epigrams, that span the classical and Byzantine periods of Greek

CHAPTER 7. BYZANTINE

literature. Most of the material of the Greek Anthology comes from two manuscripts, the Palatine Anthology of the 10th century and the Anthology of Planudes (or Planudean Anthology) of the 14th century.[1][2] (From Wikipedia¹⁹)

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia (7052: 002)
“Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”,
Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata sepulcralia Epigram 402, line 7

Ἀλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλίνῳ, καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ
φύοις, ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις, ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδοῦς, ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρω-
τὸς ἰοῦσα δρόσος ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνδοθι κεῖσθαι, λοιβῆς καὶ θυέων
ἄξιον, οὐχὶ γόων.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa (7052: 003)
“Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”,
Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 55, line 3

..... Ὑσμίνην δεδάηκας ἀμετροβίων ἐλεφάντων· Ἰνδοφόρων κρατεροῦς οὐ
τρομέεις πολέμους.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata demonstrativa Epigram 76, line 1

Ἀμφιλόχου τοῦ Λάγου Ποντωρέως. Ἦκει καὶ Νείλου προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον
Ἰνδὸν τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεῖ.

Anthologiae Graecae Appendix, Epigrammata exhortatoria et supplicatoria (7052:
004) “Epigrammatum anthologia Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed.
Cougny, E. Paris: Didot, 1890. Epigram 77, line 19

Ἀπελθε τοίνυν εἰς τόπους τῆς Ἰνδίας, εἷς τ' Ἀγησύμβων, εἷς τε Βλεμμύων πόλεις,
ὅπου λέγουσιν ἀμπέλους μὴ βλαστάνειν· ἐκεῖσε δεῖξον σὴν ἰατρικὴν, σοφέ.

Anthologiae Graecae Appendix, Oracula (7052: 006) “Epigrammatum anthologia
Palatina cum Planudeis et appendice nova, vol. 3”, Ed. Cougny, E. Paris: Didot, 1890.
Epigram 313, line 3

Ἐς δίνας Ἰστροιο διπετέος ποταμοῖο ἐσβαλέειν κέλομαι δοίους Κυβέλης θερά-
ποντας, θῆρας ὀρειτρεφέας, καὶ ὅσα τρέφει Ἰνδικὸς ἀῆρ ἄνθεα καὶ βοτάνας εὐώδεις·
αὐτίκα δ' ἔσται νίκη καὶ μέγα κῦδος ἅμ' εἰρήνῃ ἐρατεινῇ.

7.22 Nicetas Choniates

19. http://en.wikipedia.org/wiki/Greek_Anthology

7.23. PSEUDO-CODINUS

Niketas or Nicetas Choniates (Νικήτας Χωνιάτης, ca. 1155 to 1215 or 1216), sometimes called Acominatos, was a Greek historian – like his brother Michael Acominatus, whom he accompanied from their birthplace Chonae to Constantinople. Nicetas wrote a history of the Eastern Roman Empire from 1118 to 1207. (From Wikipedia²⁰)

Nicetas Choniates Hist., Scr. Eccl., Rhet., Historia (= Χρονική διήγησις) (3094: 001) “Nicetae Choniatae historia, pars prior”, Ed. van Dieten, J. Berlin: De Gruyter, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 11.1. Series Berolinensis. Reign Alex2, page 243, line of page 4

Ἐπεὶ δὲ ἡ κυρία τῆς ἀνόδου ἐνειστήκει, ὅποσοι τῶν ἐν τέλει καὶ ὅσοι τοῦ βήματος τοῦ καλοῦ ἔτρεφον ἔρωτα καὶ ὁ τῆς πόλεως ἅπας δῆμος εἰς τὸ ἱερὸν φροντιστήριον συνδραμόντες λαμπροτάτην ἐκείνῳ συντελοῦσι τὴν πρόοδον μύροις τὰς ἀγυῖας τέγοντες καὶ τοῖς Ἰνδικοῖς ξύλοις καὶ καρκευτοῖς ἀρώμασι τὸν ἀέρα εὐωδιάζοντες.

7.23 Pseudo-Codinus

Jump to: navigation, search

George Kodinos or Codinus (Greek: Γεώργιος Κωδινός), also Pseudo-Kodinos, kouropalates in the Byzantine court, is the reputed 14th-century author of three extant works in late Byzantine literature.

Their attribution to him is merely a matter of convenience, two of them being anonymous in the manuscripts. Of Kodinos himself nothing is known; it is supposed that he lived towards the end of the 15th century. The works referred to are the following:

Patria (Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως), treating of the history, topography, and monuments of Constantinople. It is divided into five sections: (a) the foundation of the city; (b) its situation, limits and topography; (c) its statues, works of art, and other notable sights; (d) its buildings; (e) and the construction of the Hagia Sophia. It was written in the reign of Basil II (976-1025), revised and rearranged under Alexios I Komnenos (1081-1118), and perhaps copied by Codinus, whose name it bears in some (later) manuscripts. The chief sources are: the Patria of Hesychius Illustrius of Miletus, the anonymous Parastaseis syntomoi chronikai, and an anonymous account (ἐκφρασις)

20. http://en.wikipedia.org/wiki/Nicetas_Choniates

CHAPTER 7. BYZANTINE

of St Sophia (ed. Theodor Preger in *Scriptores originum Constantinopolitanarum*, fasc. i, 1901, followed by the *Patria* of Codinus). Procopius, *De Aedificiis* and the poem of Paulus Silentarius on the dedication of St. Sophia should be read in connexion with this subject. *De Officiis* (*Τακτικὸν περὶ τῶν οφφικίων τοῦ Παλατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν οφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας*), a treatise, written in an unattractive style between 1347 and 1368, of the court and higher ecclesiastical dignities and of the ceremonies proper to different occasions, as they had evolved by the middle Palaiologan period. It should be compared with the earlier *De Ceremoniis* of Constantine Porphyrogenitus and other *Taktika* of the 9th and 10th centuries. A chronological outline of events from the beginning of the world to the taking of Constantinople by the Turks (called *Agarenes* in the manuscript title). It is of little value.

Complete editions are (by Immanuel Bekker) in the *Bonn Corpus scriptorum Hist. Byz.* (1839–1843, where, however, some sections of the *Patria* are omitted), and in JP Migne, *Patrologia graeca civil.*; see also Karl Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* (1897). (From Wikipedia²¹)

Pseudo-Codinus Hist., *De officiis* (= *officia palatii Constantinopoleos*) (3168: 001) “Pseudo-Kodinos. *Traité des offices*”, Ed. Verpeaux, J. Paris: Centre National de la Recherche Scientifique, 1966; *Le monde byzantin* 1.

Pseudo-Codinus Hist., *De annis ab orbe condito* (3168: 004) “Die byzantinischen Kleinchroniken, vol. 1”, Ed. Schreiner, P. Vienna: Österreichische Akademie der Wissenschaften, 1975; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 12.1. Series Vindobonensis.

Pseudo-Codinus Hist., *Patria Constantinopoleos* Book 2a, section 1, line 7

Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου συνελθόντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων πατέρων καὶ Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης· οἱ καὶ καθεῖλαν Ἄρειον, ὅστις ἦν πρῶτος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας· τὸν γὰρ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· Ἰβηρες δὲ καὶ Ἰνδοὶ τότε ἐχριστιάνισαν.

Pseudo-Codinus Hist., *Patria Constantinopoleos* Book 3, section 89, line 2

(c255, m262) Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἤχθη ἐλέφας μικρὸς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ ἐκεῖσε ἔτρεφον αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματα· καὶ ἱππικοῦ γενομένου ἔφερον αὐτόν.

21. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pseudo-Codinus>

7.24 Chronicon Paschale

Chronicon Paschale ("the Paschal Chronicle, also *Chronicum Alexandrinum* or *Constantinopolitanum*, or *Fasti Siculi*) is the conventional name of a 7th-century Greek Christian chronicle of the world. Its name comes from its system of chronology based on the Christian paschal cycle; its Greek author named it "Epitome of the ages from Adam the first man to the 20th year of the reign of the most August Heraclius."

The Chronicon Paschale follows earlier chronicles. For the years 600 to 627 the author writes as a contemporary historian - that is, through the last years of emperor Maurice, the reign of Phocas, and the first seventeen years of the reign of Heraclius.

Like many chroniclers, the author of this popular account relates anecdotes, physical descriptions of the chief personages (which at times are careful portraits), extraordinary events such as earthquakes and the appearance of comets, and links Church history with a supposed Biblical chronology. Sempronius Asellio points out the difference in the public appeal and style of composition which distinguished the chroniclers (*Annales*) from the historians (*Historia*) of the Eastern Roman Empire.

The "Chronicon Paschale" is a huge compilation, attempting a chronological list of events from the creation of Adam. The principal manuscript, the 10th-century Codex Vaticanus græcus 1941, is damaged at the beginning and end and stops short at AD 627. The Chronicle proper is preceded by an introduction containing reflections on Christian chronology and on the calculation of the Paschal (Easter) cycle. The so-called 'Byzantine' or 'Roman' era (which continued in use in Greek Orthodox Christianity until the end of Turkish rule as the 'Julian calendar') was adopted in the *Chronicum* as the foundation of chronology; in accordance with which the date of the creation is given as the 21st of March, 5507.

The author identifies himself as a contemporary of the Emperor Heraclius (610-641), and was possibly a cleric attached to the suite of the œcumenical Patriarch Sergius. The work was probably written during the last ten years of the reign of Heraclius.

The chief authorities used were: Sextus Julius Africanus; the consular *Fasti*; the Chronicle and Church History of Eusebius; John Malalas; the *Acta Mar-*

CHAPTER 7. BYZANTINE

tyrum; the treatise of Epiphanius, bishop of Constantia (the old Salamis) in Cyprus (fl. 4th century), on Weights and Measures. (From Wikipedia²²)

Andromachus Poet. Med., Fragmentum (0280: 001) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 2”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1964. Line 133

ἢ ἔτι καὶ σμύρνης καὶ εὐόδμου κόστοιο καὶ κρόκου, ὃν τ' ἄντρον θρέψατο Κωρύκιον, καὶ κασίην Ἰνδὴν τε βάλοις εὐώδεα νάρδον καὶ σχοῖνον νομάδων θαῦμα φέροις Ἀράβων καὶ λιβάνου μίσγοιο καὶ ἀγλαΐην στήσαιο ἄμμιγα κυανέω κατθέμενος πεπέρει δικτάμνου τε κλώνας ἰδὲ χλοεροῦ πρασίοιο καὶ ῥῆον, στοιχᾶς δ' οὐκ ἀπάνευθε μένοι, οὐδέ νυ πετροσέλινον ἰδ' εὐώδης καλαμίνθη δριμύ τε τερμίνθου δάκρυ Λιβυστιάδος, θερμὸν ζιγγίβερι κεῦκλωνον πενταπέτηλον· τὰς δοιάς δραχμῶν πάντα φέροι τριάδας.

7.25 Laonicus Chalcocondyles Hist.

Laonikos Chalkokondyles, Latinized as Laonicus Chalcondyles (Greek: *Λαόνικος Χαλκοκονδύλης*, from *λαός* “people”, *νικᾶν* “to be victorious”, an anagram of Nikolaos which bears the same meaning; c. 1423 – 1490) was a Byzantine Greek scholar from Athens. (From Wikipedia²³)

Laonicus Chalcocondyles Hist., *Historiae* (3139: 001) “Laonici Chalcocandylae historiarum demonstrationes, 2 vols. in 3”, Ed. Darkó, E. Budapest: Academia Litterarum Hungarica, 1:1922; 2.1:1923; 2.2:1927. Volume 1, page 4, line 1

μετὰ δὲ ταῦτα ὕστερον οὐ πολλαῖς γενεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Μακεδόνων βασιλέα Πέρσας ἀφελόμενον τὴν ἡγεμονίαν καὶ Ἰνδοὺς καταστρεψάμενον καὶ Λιβύης μοῖραν οὐκ ὀλίγην, πρὸς δὲ καὶ Εὐρώπης, τοῖς μεθ' ἑαυτὸν τὴν βασιλείαν καταλιπεῖν, ἐς ὃ δὴ Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν τῆς οἰκουμένης μεγίστην ἀρχὴν ἀφικομένους, ἰσοτάλαντον ἔχοντας τύχην τῇ ἀρετῇ, ἐπιτρέψαντας Ῥώμην τῷ μεγίστῳ αὐτῶν ἀρχιερεῖ καὶ διαβάοντας ἐς Θράκην, ὑψηγομένου ἐπὶ τάδε τοῦ βασιλέως, καὶ Θράκης ἐπὶ χώραν, ἣτις ἐς τὴν Ἀσίαν ἐγγυτάτῳ ᾤκηται, Βυζάντιον Ἑλληνίδα πόλιν μητρόπολιν σφῶν ἀποδεικνύοντας, πρὸς Πέρσας, ὑφ' ὧν ἀνήκεστα ἐπεπόνθεισαν, τὸν ἀγῶνα ποιῆσθαι, Ἑλληνάς τε τὸ ἀπὸ τοῦδε

Ῥω-

22. http://en.wikipedia.org/wiki/Chronicon_Paschale

23. http://en.wikipedia.org/wiki/Laonicus_Chalcocondyles

7.25. LAONICUS CHALCOCONDYLES HIST.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 110, line 11

διώρυχα μέντοι ἐπυθόμην ἔγωγε ἀπὸ ταύτης διήκειν καὶ ἐς τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν ἐκδιδοῖ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 110, line 14

καὶ ἰχθύας μὲν φέρει αὕτη ἢ θά- λασσα πολλούς τε καὶ ἀγαθούς, φέρει δὲ καὶ ὄστρεα μαργαρί- τας ἔχοντα, ἥπερ δὴ καὶ ἡ Ἰνδικὴ θάλασσα.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 120, line 20

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γένος ἄλκιμόν τε τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πολεμικώτατον, καὶ σὺν τούτοις λέγεται Τεμήρης τὴν ἡγεμονίαν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραλαβεῖν, πλὴν Ἰνδῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 124, line 19

ἔστι μέντοι, ἣ πυνθάνομαι, καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν Κασπίαν θάλασσαν καὶ τοὺς Μασσα- γέτας ἔθνος Ἰνδικὸν ἐς ταύτην τετραμμένον τὴν θρησκείαν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 135, line 4

ὁ γάρ τοι τῆς Χαταΐης βασιλεὺς τῶν ἐννέα καλούμενος, οὗτος δ' ἂν καὶ ὁ τῆς Ἰνδίας βασιλεὺς, διαβάς τὸν Ἀράξην τὴν τε χώραν ἐπέ- δραμε τοῦ Τεμήρεω, καὶ ἀν- δράποδα ὡς πλεῖστα ἀπάγων ὥχετο αὐθις ἐπ' οἴκου ἀποχωρῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 139, line 20

καὶ τοὺς Τριβαλλοὺς αὐτοῦ δορυφόρους, ἐς μυρίους μάλιστα που γενομένους τού- τους, ἐφ' οἷς δὲ μέγα ἐφρόνει ὡς, ὅποι παρα- τυγχάνοιεν, ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων, καὶ προθέμενος ὡς Ἀλέ- ξανδρος ὁ Φιλίππου τοὺς Μακεδόνας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἐς τὴν Ἀσίαν διαβάς, Δαρεῖον αἰτιασάμενος τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας Ξέρξεω ἐλάσεως, τῷ ἑαυτοῦ ἐλάσσονι δὴ στρατῷ ἐπιὼν κατε- στρέψατο, καὶ τὴν Ἀσίαν ὑφ' αὐτῷ ἐποιή- σατο, ἔστε ἐπὶ Ὑφασιν τῆς Ἀσίας ἐληλάκει· ἐπίστευε δὲ καὶ αὐτὸς τῷ ἑαυτοῦ στρατεύ- ματι ἐπιὼν καθαιρήσειν ταχὺ πάνυ τὴν Τεμήρεω βασιλείαν καὶ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 15

Οὕτω μὲν οὖν ἦρει Τεμήρης τὰς πόλεις· ὡς δὲ ἤδη ἔαρ ὑπέφαινε, ἀφίκετο παρ' αὐτὸν ἀγγελία, ὡς τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως πρεσβεία ἀφικομένη ἐπὶ Χεσίην μεγάλη χειρὶ δεινὰ τε τὴν πόλιν ἐργάσαιτο, καὶ ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς παριῶν τοῦ βασιλέως τὸν τε φόρον λαβὼν οἴχοιτο, καὶ ἀπειλοίη, ὡς οὐκέτι ἐμμένοι ταῖς σπονδαῖς ὁ Ἰνδῶν βασι- λεύς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 151, line 20

ταῦτα ὡς ἐπύθετο, περιδεὴς γενό- μενος, μὴ ἐπειδὴ ἀφίκοιτο ἡ πρεσβεία παρὰ βα- σιλέα τῶν Ἰνδῶν, ἐπιὼν καταστρέφοιτο τὴν ἑαυτοῦ χώραν, σχόντος αὐτοῦ ἀμφὶ τοὺς ἐπήλυδας πολέμους, καὶ ἅμα ἐσῆει αὐτὸν καὶ τὰ ἀνθρώ- πεια ἐν οὐδενὶ ἐστηκότα ἀσφαλεῖ, καὶ δεινὰ ποιησάμενος τοὺς Ἰνδοὺς πρέσβεις ἐξυβρίσαι ἐς αὐτὸν οὕτως ἀν- αίδην, ἥλαυνεν, ὡς εἶχε τάχιστα, ἐπὶ Χεσίης, τὸν τε Παιαζήτην ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 15

CHAPTER 7. BYZANTINE

Ὁ δὲ Ἰνδῶν βασιλεὺς οὗτος ἐστὶν ὁ τῶν ἐννέα βασιλέων τοῦνομα ἔχων, Τζαχατάης βασιλεὺς.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 152, line 20

Σίνης τε βασιλεύει καὶ Ἰνδίας [καὶ] ξυμπάσης, καὶ διήκει αὐτῷ ἡ χώρα ἐπὶ Ταπροβάνην νῆσον, ἐς Ἰνδικὴν θάλασσαν, ἐς ἣν οἱ μέγιστοι τῆς Ἰνδίας χώρας ποταμοὶ ἐκδιδοῦσιν, ὃ τε Γάγγης, Ἰνδός, Ἀκεσίνης, Ὑδάσπης, Ὑδραώτης, Ὑφασις, μέγιστοι δὲ οὗτοι ὄντες τῆς χώρας.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 2

φέρει δὲ ἡ Ἰνδικὴ χώρα ἀγαθὰ μὲν πολλὰ καὶ ὄλβον πολύν, καὶ ὃ τε βασιλεὺς ξυμπάσης τῆς χώρας ὑπ' αὐτὸν γενομένης.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 5

ὀρμώμενος δὲ οὗτος ἀπὸ τῆς ὑπὲρ Γάγγην χώρας καὶ τῆς παραλίου Ἰνδικῆς καὶ Ταπροβάνης, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν βασιλέα Χαταΐης, τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Γάγγου καὶ Ἰνδοῦ, καὶ καταστρεψάμενον τὴν ταύτην χώραν τὰ βασιλεία ἐν ταύτῃ δὴ τῇ πόλει ποιήσασθαι· ξυμβῆναι δὲ τότε γενέσθαι ὑφ' ἐνὶ βασιλεῖ ξύμπασαν τὴν Ἰνδικὴν χώραν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 153, line 19

φέρει δὲ ἡ Ἰνδική, ὥς λέγουσι, τοσοῦτον τὸ μέγεθος, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ ναυπηγεῖσθαι πλοῖα μεδίμνων τεσσαράκοντα Ἑλληνικῶν.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 4

γένος μέντοι ἰσχυρότατον γενόμενον τὸ παλαιὸν τοὺς τε Περσῶν βασιλεῖς καὶ Ἀσσυρίων, ἡγουμένους τῆς Ἀσίας, θεραπεύειν μὲν τοὺς Ἰνδῶν βασιλεῖς, ἐπεὶ τε Σεμίραμις καὶ Κῦρος ὁ τοῦ Καμβύσου τὸν Ἀράξην διαβάντες με- γάλῳ τῷ πολέμῳ ἐχρήσαντο.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 7

ἥ τε γὰρ Σεμίραμις τῶν Ἀσσυρίων βασίλισσα ἐπὶ τῶν Ἰνδῶν βασιλέα ἐλαύνουσα μεγάλη παρασκευῇ, ἐπεὶ τε τὸν ποταμὸν διέβη, ἐπεπράγει τε χαλεπώτατα καὶ αὐτοῦ ταύτῃ ἐτελεύτησε.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 154, line 20

βασιλεὺς δὲ Τεμήρης ὥς ἐγένετο ἐς τὰ βασιλεία τὰ ἑαυτοῦ, τά τε ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ καθίστη, ἣ ἐδόκει κάλλιστα ἔχειν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν Ἰνδῶν βασιλέα διενεχθεὶς ἐπολέμει.

Laonicus Chalcocondyles Hist., Historiae Volume 1, page 156, line 3

πρὸς τοῦτον Μπαῖμπούρης τῶν ἐννέα βασιλέων ἐπιγαμίαν ποιησάμενος καὶ ἐπιτραφθεὶς ἔσχε τὴν βασιλείαν· καὶ τὰ Σαμαρχάνδης πράγματα κατασχών, καὶ Ἰνδῶν συμμαχίαν ἐπαγόμενος, πρὸς τε τὸν Τζοκίην Παῖαγγούρεω ἐπολέμει παῖδα.

7.26 Etymologicum Gudianum

The Etymologicum Genuinum (standard abbreviation E Gen) is the conventional modern title given to a lexical encyclopedia compiled at Constantinople in the mid ninth century. The anonymous compiler drew on the works of numerous earlier lexicographers and scholiasts, both ancient and recent, including Aelius Herodianus, Georgius Choeroboscus, Saint Methodius, Orion of Thebes, Oros of Alexandria and Theognostus the Grammarian.[1] The Etymologicum Genuinum was possibly a product of the intellectual circle around Photius. It was an important source for the subsequent Byzantine lexicographical tradition, including the Etymologicum Magnum, Etymologicum Gudianum and Etymologicum Symeonis.[2]

Modern scholarship discovered the Etymologicum Genuinum only in the nineteenth century. It is preserved in two tenth-century manuscripts, codex Vaticanus graecus 1818 (= A) and codex Laurentianus Sancti Marci 304 (= B; AD 994). Neither contains the earliest recension nor the complete text, but rather two different abridgements. The manuscript evidence and citations in later works suggest that the original title was simply τὸ Ἑτυμολογικόν and later τὸ μέγα Ἑτυμολογικόν. Its modern name was coined in 1897 by Richard Reitzenstein, who was the first to edit a sample section.[3] The Etymologicum Genuinum remains for the most part unpublished except for specimen glosses.[4] Two editions are in long-term preparation, one begun by Ada Adler and continued by Klaus Alpers,[5] the other by François Lasserre and Nikolaos Livadaras.[6] The latter edition is published under the title Etymologicum Magnum Genuinum, but this designation is not widely used and is a potential source of confusion with the twelfth-century lexical compendium conventionally titled the Etymologicum Magnum.[7] (From Wikipedia²⁴)

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ἁάλιον – ζειαί) (4098: 001)
 “Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909;
 2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry alpha, page 196, line 10

τὸ δὲ <ινδην> .

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζειδωρος – ὤμαι) (4098: 002)
 “Etymologicum Graecae linguae Gudianum et alia grammaticorum scripta e codicibus
 manuscriptis nunc primum edita”, Ed. Sturz, F.W. Leipzig: Weigel, 1818, Repr. 1973.

24. http://en.wikipedia.org/wiki/Etymologicum_Genuinum

CHAPTER 7. BYZANTINE

Etymologicum Gudianum, Etymologicum Gudianum (ζείδωρος – ὦμαι)

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἄάλιον – ζειαί) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Paris. suppl. gr. 172) (4098: 003) “Etymologicum Gudianum, fasc. 1 & 2”, Ed. de Stefani, A. Leipzig: Teubner, 1:1909; 2:1920, Repr. 1965. Alphabetic entry delta, page 348, line 20

ἔνιοι δὲ αὐτὸν Δεύνησον ὀνομάζεσθαι φασιν, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεὺς.

Etymologicum Gudianum, Additamenta in Etymologicum Gudianum (ἄάλιον – ζειαί) (e codd. Vat. Barber. gr. 70 [olim Barber. I 70] + Pari Alphabetic entry epsilon, page 519, line 16

οἱ δὲ τοὺς Ἰνδούς· παρὰ τὸ Ἑρεβος· μέλανες γάρ.

7.27 Nikephoros Bryennios

Byzantine general, statesman and historian, was born at Orestias (Orestia, Adrianople) in the theme of Macedonia

At the suggestion of his mother-in-law he wrote a history (“Materials for a History”, Greek: Ὑλὴ Ἱστορίας or Ὑλὴ Ἱστοριῶν) of the period from 1057 to 1081, from the victory of Isaac I Komnenos over Michael VI to the de-thronement of Nikephoros III Botaneiates by Alexios I. The work has been described as a family chronicle rather than a history, the object of which was the glorification of the house of Komnenos. Part of the introduction is probably a later addition.

In addition to information derived from older contemporaries (such as his father and father-in-law) Bryennios made use of the works of Michael Psellos, John Skylitzes and Michael Attaleiates. As might be expected, his views are biased by personal considerations and his intimacy with the royal family, which at the same time, however, afforded him unusual facilities for obtaining material. His model was Xenophon, whom he has imitated with a tolerable measure of success; he abstains from an excessive use of simile and metaphor, and his style is concise and simple. (From Wikipedia²⁵)

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae (3088: 002) “Nicéphore Bryennios. Histoire”, Ed. Gautier, P. Brussels: Byzantion, 1975; Corpus fontium historiae Byzantinae 9. Series Bruxellensis. Book 1, section 7, line 24

25. http://en.wikipedia.org/wiki/Nikephoros_Bryennios_the_Younger.

7.28. PSEUDO–SPHRANTZES

ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριεύουσης, ἀλλ’ ἤδη καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ἐλαχίστου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἀλλήλων καταστασιάσαντες οἱ ἐξ Ἄγαρ τὴν μεγίστην ἀρχὴν εἰς πολλὰς ἐμερίσαντο, ἄλλος ἄλλης κατάρχων, καὶ εἰς ἐμφυλίους πολέμους τὸ ἔθνος ἐχώρησεν, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χω- ρασμίων καὶ Ἀβριτανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων τότε Μου- χούμετ ὁ τοῦ Ἰμβραήλ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις, ἐπειδὴ πρὸς τὸ κατόπιν ἑώρα χωροῦντα ἑαυτῷ τὰ πράγματα, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν Οὐννων δια- πρεσβεύσασθαι ἄρχοντα καὶ ζυμμαχίαν ἐκείθεν αἰ- τήσασθαι.

Nicephorus Bryennius Hist., Historiae Book 1, section 7, line 38

Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἔσπευσε καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἰνδοὺς μετὰ τῶν ζυμμά- χων διαγωνίσασθαι.

7.28 Pseudo–Sphrantzes

“” (From Wikipedia²⁶)

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) (3176: 001) “Georgios Sphrantzes. Memorii 1401–1477”, Ed. Grecu, V. Bucharest: Academie Republicii Socialiste România, 1966; Scriptores Byzantini 5.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 2

Ὁ δὲ κύριος αὐτοῦ ἔμπο- ρος ὢν καὶ μετὰ ἐτέρων πολλῶν ἐμπόρων θέλοντες ἐλθεῖν κατὰ τὰ τῶν Ἰνδῶν μέρη ποιῆσαι τὴν αὐτῶν νενομισμένην ἐμπορίαν καὶ περιπατοῦν- τες ἡμέρας οὐκ ὀλίγας, ἦγ- γισαν ἔνδον τῆς τῶν Ἰνδῶν χώρας.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 12

Ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ μεγάλα Ἰνδικὰ γίνονται κάρυα καὶ δυσπόριστα ἡμῖν καὶ πάνυ ἐπι- θυμητὰ ἀρώματα καὶ ὁ μαγνήτης λίθος.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 352, line 34

Καὶ ἐνεθυμήθη, ἵνα ἐν τῇ πατρίδι ἐπανέλθῃ· καὶ τινι τῶν ἐντοπίων τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰπὼν, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ ἦγα- γεν ἐν τόπῳ τινί, ἔνθα ἐκ τῶν ἔξωθεν Ἰνδῶν ἀκάτια ἐρχόμενα καὶ φόρτον ποιοῦντα ἀρωμάτων ἦν.

Pseudo-Sphrantzes Hist., Chronicon sive Maius (partim sub auctore Macario Melisseno) Page 498, line 11

26.

CHAPTER 7. BYZANTINE

Ὁ δὲ ἕτερος Λουκᾶς, Ἑλληνικῶς δέ· καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Περσίαν καὶ Ἰνδίαν καὶ Ἀραβίαν.

7.29 *Encomium Heraclii ducis*

“” (From Wikipedia²⁷)

Epica Adespota (GDRK), *Encomium Heraclii ducis* (PSI 3.253) (1816: 015) “Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, vol. 1, 2nd edn.”, Ed. Heitsch, E. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1963. Line 50

τῷ δὲ μέλας βοέοιο φ[ερῶ]νυμ[ος] πορφυρέ<ε>ι κ[.....] ο...ω[] Ἰνδῶν
ἡλ[ιβάτων] κυαν.[] [] λ...α...εὐ μαστιγ..[] [] γε.....βασιληιο[] [] [] ε...των κλ.[] []
[ο]ῦτος ἀνὴρ με[] [] μιν..αδιην[]

7.30 Joannes VI Cantacuzenus

John VI Kantakouzenos or Cantacuzenus (Greek: Ἰωάννης ΣΤ' Καντακουζηνός, Iōannēs VI Kantakouzēnos) (c. 1292 – 15 June 1383) was the Byzantine emperor from 1347 to 1354.

His History in four books deals with the years 1320–1356. An apologia for his own actions, it needs to be read with caution; fortunately it can be supplemented and corrected by the work of a contemporary, Nikephoros Gregoras. It possesses the merit of being well arranged and homogenous, the incidents being grouped round the chief actor in the person of the author, but the information is defective on matters with which he is not directly concerned. Kantakouzenos also wrote a defence of Hesychasm, a Greek mystical doctrine. (From Wikipedia²⁸)

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* (3169: 001) “Ioannis Cantacuzeni eximperatoris historiarum libri iv, 3 vols.”, Ed. Schopen, L. Bonn: Weber, 1:1828; 2:1831; 3:1832; *Corpus scriptorum historiae Byzantinae*.

Joannes VI Cantacuzenus, *Historiae* Volume 2, page 331, line 17

27.

28. http://en.wikipedia.org/wiki/Joannes_Cantacuzene

7.31. CONSTANTINUS MANASSES

βασιλεὺς δὲ ἐπεὶ γένοιτο μακρὰν Φερῶν, συνιδὼν ὡς ἡ ἐπομένη στρατιὰ τῶν Τριβαλῶν ὄχλος μόνον ἀνόνητός εἰσι, (τοὺς ἀρίστους γὰρ αὐτῶν ἀπολεξάμενος πρότερον ὁ Κράλης, φρουρὰν κατέλιπε ταῖς πόλεσιν, ἃς Χρέλη ἔ- χοντος μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἔλαβεν αὐτὸς,) ἄλλως τε καὶ τῶν ὑπολειφθέντων χρονίῳ τε στρατεία τεταλαιπω- ρηκότων, (ἦσαν γὰρ πλεον ἢ δυσὶ πρότερον μισὶ Κράλῃ ἐπόμενοι στρατευομένῳ,) ἄλλως τε καὶ δέει ἀσχέτῳ κατε- χομένων καὶ νομιζόντων, οὐκ εἰς Θράκην, ἀλλ' εἰς Πάρ- θους ἢ Ἰνδοὺς στρατεύεσθαι, ὅθεν οὐκ ἐξέσται μηχανῇ οὐ- δεμιᾶ οἴκαδε ἐπανελθεῖν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἵππους πολεμι- στηρίους καὶ ὅπλα καὶ εἴ τι ἐπεφέροντο χρήσιμον πρὸς τὸν πόλεμον, οἴκαδε ἀποπεμπόντων, ἵνα ταῦτα γοῦν τοῖς παισὶν ὑπολειφθείη, ὡς ἐκείνων ἀπολουμένων πάντως· ταῦτα δὲ συνορῶν ὁ βασιλεὺς καὶ βουλόμενος εἰς Διδυμότειχον μὴ οὐ- τως ἀφικέσθαι ἀσθενῆς, ὥσθ' ὑπὸ Βυζαντίων καὶ αὐτὸς πο- λιορκεῖσθαι, (οὐτ' αὐτῷ γὰρ οὔτε τοῖς συνοῦσι τοῦτο μάλι- στα συνοίσειν,) ἐσκέψατο εἰς Κράλῃν ἀναστρέφειν καὶ στρα- τιὰν ἀξιόχρεων αἰτεῖν, ὥστε εἰς Διδυμό- τειχον φοβερὸν τοῖς

7.31 Constantinus Manasses

Constantine Manasses (Greek: Κωνσταντῖνος Μανασσῆς; c. 1130 - c. 1187) was a Byzantine chronicler who flourished in the 12th century during the reign of Manuel I Komnenos (1143-1180). He was the author of a chronicle or historical synopsis of events from the creation of the world to the end of the reign of Nikephoros Botaneiates (1081), sponsored by Irene Komnene, the emperor's sister-in-law. It consists of about 7000 lines in the so-called political verse. It obtained great popularity and appeared in a free prose translation; it was also translated into Bulgarian and Roman Slavic in the 14th century and enjoyed a great popularity. (From Wikipedia²⁹)

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum (3074: 001) "Constantini Manassis breviarium historiae metricum", Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1837; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Line 924

Οὗτος Περσῶν ἐκράτησεν, οὗτος Ἰνδῶν κατήρξε, τούτῳ καθυπετάγησαν Συρία καὶ Φοινίκη καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πάσης γῆς χωράρχαι καὶ σατράπαι ἀπ' ἄκρων τῶν ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ἐσχάτων.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1367

29. http://en.wikipedia.org/wiki/Constantinus_Manasses

CHAPTER 7. BYZANTINE

τὸν οὖν Ταντάνην τῶν Ἰνδῶν Πρίαμος ἰκετεύει, καὶ μετὰ πλήθους στέλλεται Μένων ἀπειραρίθμου.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1369

ὁ δὲ στρατὸς ἦσαν Ἰνδοὶ πάντες μελανοχρῶτες· οὕσπερ ἰδόντες Ἕλληνες ἐν ἄλλοκότῳ θέα, καὶ δειλιάσαντες αὐτῶν μορφὴν καὶ πανοπλίαν, καὶ ζῶα περιτρέσαντες ἄπερ Ἰνδία τρέφει, νύκτωρ φυγεῖν ἐσκέπτοντο καὶ προλιπεῖν τὴν Τροίαν.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 1375

ἀλλ' ὅμως ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κελαινοχρῶτας, καὶ τῶν Ἰνδῶν τοῖς αἵμασιν ἠρύθρωσαν ἀρούρας, καὶ τοῦ Σκαμάνδρου τὰς ῥοὰς ἐφοίνιζαν τοῖς λύθροις.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 2931

ὁ Βασιλίσκος γὰρ πολλῷ φαρμακευθεὶς χρυσίῳ ἔβλεψε πρῶτος εἰς φυγὴν κατὰ τὰς ὑποσχέσεις, κἀντεῦθεν ἀνεδράπησαν τὰ πράγματα Ῥωμαίοις, καὶ τὸν Ἰνδοὺς φοβήσαντα καὶ τοὺς ἐν Βρεττανίᾳ καὶ πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαν γῆν στόλον τὸν φρικαλέον μόνη χρυσίου στυλβηδὼν ἴσχυσεν ἀφανίσαι ἄνευ χειρῶν, ἄνευ βελῶν, ἄτερ ὀπλοφορίας.

Constantinus Manasses Hist., Poeta, Compendium chronicum Line 3129

φιλίαν γάρ τοι καθάραν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πρὸς τὸν Ἰνδέρικον πλουτῶν τῶν Οὐανδήλων ῥῆγα, καὶ γράμματα δεξάμενος ὡς ὁ σκαιὸς Γελίμερ ἐπανασταίῃ κατ' αὐτοῦ καὶ κατακλείσας ἔχοι αὐτόν τε τὸν Ἰνδέρικον καὶ γαμετὴν καὶ τέκνα, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφέλοιτο σύμπασαν Ἰνδερίχου, ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς, πληγείς τε τὴν καρδίαν καὶ μέγα παθηνάμενος ὑπὲρ τοῦ δυσπραγοῦντος, στόλον κατὰ Γελίμερος μυριάνδρον ἐκπέμπει, στολάρχην δὲ καθίστησι καὶ στρατηγὸν τῆς μάχης τὸν μέγαν Βελισάριον, τὴν τῶν Ῥωμαίων χεῖρα,

7.32 Michael Glycas

Michael Glycas or Glykas (Greek: Μιχαὴλ Γλυκάς; 12th century) was a Byzantine historian, theologian, mathematician, astronomer and poet. He was probably from Corfu and lived in Constantinople (now Istanbul).

His chief work is his Chronicle of events from the creation of the world to the death of Alexius I Comnenus (1118). It is extremely brief and written in a popular style, much space is devoted to theological and scientific matters. Glycas was also the author of a theological treatise and a number of letters on theological questions.

A poem of some 15-syllable verses, written in 1158/1159 during his imprisonment on a charge of slandering a neighbor and containing an appeal

7.32. MICHAEL GLYCAS

to the emperor Manuel I, is extant, and is commonly regarded as the first dated work of Modern Greek literature, since it contains several vernacular proverbs. The exact nature of his offence is not known, but his punishment was to be blinded. (From Wikipedia³⁰)

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales (3047: 001) “Michaelis Glycae annales”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1836; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 27, line 13

ὁ μὲν οὖν Θεοδώρητός φησιν ὅτι καλῶς εἶπε καὶ συναγωγὴν καὶ συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὑδάτων· τὰ γὰρ πε- λάγη κατὰ τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν διηρημένα δοκοῦσιν (ἄλλο γὰρ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος καὶ ἄλλο τὸ Ὑρκανικόν), κάτωθεν δὲ συν- ἡρμοσται διὰ τινων ὑπογείων πόρων.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 82, line 7

λέγεται γὰρ ὅτι γενόμενος ἔγκυος ὁ γῆψ πορεύεται εἰς τὴν Ἰνδικήν, καὶ λαβὼν λίθον τὸ καλούμενον εὐτόκιον ἐπά- νω αὐτοῦ κάθηται συνεχόμενος ὡδίσι, καὶ οὕτως ἀποτίκτει.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 7

διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέληνον νύκτα φασίν, ὀπηνίκα διαπορθμεύουσι τουτὶ δι’ ὑδάτων τὸ ζῶον.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 100, line 11

τὸν γὰρ Ἰνδὸν ποταμὸν ἔστιν ὅτε δια- περαιούμενοι οὐχ ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε τὴν ἐκεῖσε ποιοῦνται διάβασιν, ἀλλ’ ὁ μικρότατος πάντων τῆς περαιώσεως πρῶτος ἀπάρεχεται, μετὰ τοῦτον ὁ μεῖζων αὐτοῦ, ἔπειτα καὶ ὁ ἄμφο- τέρων ἐπέκεινα.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 105, line 2

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι γεννήτορες τοῦ ἀρώματος μόσχου οἱ ἐν Ἰνδίᾳ νεμόμενοι ἔλαφοι.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 236, line 15

ἀλ- λὰ καὶ συναγόμενα ὀρῶντες τὰ θηρία πάντα, καθά φησιν ὁ θεῖος Ἐφραίμ, ἐλέφαντας μὲν ἀπὸ Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος ἐρχόμενα,λέοντας καὶ παρδάλεις μετὰ προβάτων καὶ αἰ- γῶν μιγάδας, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ ἄνευ τινὸς διώκοντος ἐρχό- μενα καὶ κύκλῳ τῆς κιβωτοῦ ἀυλιζόμενα, οὐδαμῶς κατε- νύγησαν.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 2

Οὗτος μὲν οὖν Ἀλέξανδρος καὶ μέχρι τῶν ἐνδοτάτων Ἰνδῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς μεγίστης νήσου τῶν Βραχμάνων φθάσας, ὧν καὶ τὸν θαυμάσιον βίον θαυμάσας καὶ τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειάν τε καὶ λατρείαν ἐξεπλάγη, ἐν ᾧ τό- πῳ καὶ στή- λην στήσας ὑπέγραψεν “ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἐφθασα μέχρι τούτου.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 269, line 17

30. http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Glycas

CHAPTER 7. BYZANTINE

καὶ οἱ μὲν ἄνδρες εἰς ποταμὸν παροικοῦσιν, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἐντεῦθεν εἰσι τοῦ ποταμοῦ Γάγγου τοῦ παραρρέοντος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 318, line 3

τούτων οὖν ἕνεκεν ὁ παρὰ τῷ βασιλεῖ μέγι- στος Ἀμμάν λυπηθεὶς ἔπεισε τὸν βασι- λέα κατὰ Ἰουδαίων ἐπεξελθεῖν, καὶ γράμματα στείλαι τοῖς τῶν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χωρῶν ἄρχουσιν, ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας, τοὺς ὅπουδὴ ποτε παρευρισκομένους Ἰουδαί- ουσ τελείως κατασφάττειν κατὰ τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ δωδεκάτου μηνός.

Michael Glycas Astrol., Hist., Annales Page 501, line 17

μοναχοὶ δὲ δύο τινὲς ἐξ Ἰνδίας ἐλθόντες τὴν γένεσιν αὐτῆς διηγήσαντο, καὶ ὑπι- σχοῦντο κομίσαι τὸν τῶν σκωλήκων ἐκείνων γόνον, ὥς ὄντα καὶ πάνυ σμικρά, δεῖξαι τε Ῥωμαίοις ὅπως ἐκείνα ζωογονοῦνται θαλπόμενα καὶ εἰς σκώληκας μεταβάλλονται, καὶ ὅπως δημιουργοῦσι τὴν με- τάξιν.

7.33 Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni

“” (From Wikipedia³¹)

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) (4303: 004) “Λεξικά τῶν ἐπῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μετὰ γενικῆς θεωρήσεως τῆς πατερικῆς λεξικογραφίας”, Ed. Kalamakis, D. Athens: Papadakis, 1992. Alphabetic letter iota, lemma 38, line 1

<ικέσσιον>· ἰκέτην <ικμαλέω τε>· καὶ διῦγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένω- μαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένοιο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυ- όεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυ- μητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶ- δωλα, ἀπεικίσματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιού- μενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἴρει- ας> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1

<ικμαλέω τε>· καὶ διῦγρω, ἰδρωτοποιῶ <ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενῆς> γένοιο <ἴλαος>· εὐμενῆς <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικίσματα <ἴζε- ται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευο- μένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <ἴρειαις> (nusquam)· ταῖς δι- αφόροις τῇ ἱριδι ἐοικυῖαις <ἴρι (ἴριν)>· ἴο ἱριδι ἐοικυῖα· ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

31.

7.33. LEXICA IN OPERA GREGORII NAZIANZENI

Lexica In Opera Gregorii Nazianzeni, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (ordine alphabetico) (e cod. Paris. Coislin. 394) Alphabetic letter iota, lemma 39, line 1
<ἴκωμαι>· παραγένωμαι <ἴλαος <εἴης>>· <εὐμενής> γένοιο <ἴλαος>· εὐμενής <ἴλαθι>· ἴλεως γενοῦ <ἰλυόεντι>· καὶ πηλώδει <ἰλύος>· γῆς, πηλοῦ <ἰμείρων>· ἐπιθυμῶν <ἰμερόεντα>· ἐπιθυμητικόν <ἴνδαλμα>· ὁμοίωμα, εἶδωλον <Ἰ<ν>δοῖσι>· τοῖς Ἰνδοῖς <ἰνδάλματα>· εἶδωλα, ἀπεικίσματα <ἴζεται>· παραγενήσεται <ἴομεν>· βαδίσωμεν <ἰόντα>· περαιούμενον <ἰόντι>· πορευομένῳ <ἰότητι>· τῇ βουλήσει <ἰούσης>· συντρεχούσης <Ἰριείαις> (nusquam)· ταῖς διαφόροις τῇ Ἰριδι ἐοικυῖαις <Ἰρι (ἴριν)>· τὸ Ἰριδι ἐοικυῖα· ἐστὶ δὲ ὡς τόξον ἐν οὐρανῷ

Chapter 8

Unsorted entries

Vitae Dionysii Periegetae, Vita Dionysii (4173: 001) “Antimachos in der Vita Chisiana des Dionysios Periegetes”, Ed. Kassel, R. Basel: Seminar für klassische Philologie, 1985; Catalepton. Festschrift für Bernhard Wyss. Line 38

Ἀλέξανδρος μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἰὼν καὶ τοὺς Ἴνδους ἔγνω τὸν ἑῷον Ὠκεανόν, Ἀντίοχοί τε καὶ Πτολομαῖοι περιύοντες οὐκ ὀλίγην ἱστορήσαν γῆν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum (4361: 008) “Albumasaris de revolutionibus nativitatum”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1968. Page 2, line 12

καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος αὐτῷ β' Περὶ ὧν σημαίνουσιν οἱ τε ἀγαθοποιοὶ ἐπιμερίζοντες καὶ οἱ κακοποιοὶ καὶ οἱ κοινωνοῦντες κατὰ τε ὅριον καὶ κατὰ τὰς ἀκτῖνας γ' Καὶ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον δ' Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀστέρων ὅτε ὁ μὲν εἰς αὐτῶν ἐπιμερίζει, ὁ δὲ κοινωνεῖ αὐτῷ ε' Περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος <καὶ> τοῦ ὠροσκόπου ς' Περὶ ὧν εἶπον οἱ Ἴνδοι περὶ τοῦ νουπεῦχρες καὶ περὶ ὧν σημαίνει ἀγαθῶν καὶ κακῶν Τμήμα τέταρτον περιέχον λόγους <ζ> α' Περὶ τῆς περιόδου τῶν <ζ> ἀστέρων τῆς λεγομένης φαρταρίας β' Καὶ περὶ τοῦ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος Τμήμα πέμπτον περιέχον λόγους <η> α' Περὶ τῆς ἀποκατα<στά>σεως τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς τῶν χρόνων ἐναλλαγαῖς εἰς τοὺς ἰδίους τόπους καὶ τῆς εἰς ἀλλήλους αὐτῶν ἐπεμβάσεως

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 12, line 8

Περὶ ὧν συμβάλλεται πρὸς διά- γνωσιν τῶν διαθέσεων ἢ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγὴ ἥτοι περὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἀπὸ τῶν ἐναλλαγῶν τῶν ἐτῶν

Ἡ μὲν ἀρετὴ τῆς διαγνώσεως κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πραγμάτων καὶ διαθέσεων ἀπὸ τῆς τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῆς πρόδηλος· ἅπαντα γὰρ τὰ ἔθνη, οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ τούτων βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται οὐ πρότερον ἐπεχείρουν τινὶ πράγματι ἐν τινι <ἔτει> πρὶν ἢ ἰδεῖν τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τοῦ γε- νεθλίου αὐτῶν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 12t

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Περὶ τῶν λεγομένων νουπαχρατῶν καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν καὶ τοῦ περιπάτου αὐτῶν καὶ τῆς τρίτης διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ δια- γνώσεως παντὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ συνεπιμερίζοντος αὐτῷ ἢ κατὰ σῶμα ἢ κατὰ ἀκτῖνα καθὼς οἱ Ἴνδοι ἐξέθεντο.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 15

Τῷ μὲν ἐπιμερισμῷ ᾧ προείπομεν ἑναγχος χρῶνται οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι· οἱ μέντοι Ἴνδοι καὶ οἱ γειτνιαζόντες αὐτοῖς, ἰδόντες ἐν ἐνὶ ἐπιμερισμῷ διάφορα πάθη τοῖς ἀνθρώποις ἐπισυμβαίνον- τα, οὐκ ἐποίησαν τὸν ἐπιμερισμὸν κατὰ τὰ ὅρια ὡς οἱ λοι- ποί, ἀλλ' ἐποίησαν τοῦτον κατὰ τὰ νουπάχρατες ὡς ἂν ἀκριβέστε- ρον προβαίνωσι τὰ ἀποτελέσματα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 171, line 3

Τὸ δὲ τοιοῦτον ὄνομα τῇ Ἰνδῶν διαλέκτῳ ἐρμηνεύεται τὸ ἑννατον, καὶ ἔστι διακο- σίων λεπτῶν ἥτοι τριῶν μοιρῶν καὶ τρίτου μοίρας ὀρθῆς· ἔσται οὖν ἐν ἐκάστῳ ζῳδίῳ ἐννέα ἑννατα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἴδιον ἐπικρατήτορα.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 172, line 22

Τὸν δὲ περίπατον τῶν τοιούτων ἐννάτων ἐν τε τοῖς γενεθλίοις καὶ ἐν ἑτέροις καὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῶν τὴν εἰς τὰ τρίτα ὡς ἐν μυστηρίῳ κατεῖχον οἱ Ἴνδοι, μὴ ἀπο- καλύ- πτοντες τοῦτο εἰ μὴ γε μόνοις τοῖς ἐπ' ἄκρον ἔλη- λακόσι τῆς ἐπιστήμης, ὀρκίζοντες αὐτοὺς πρότερον ἐν μυστηρίῳ ἔχειν τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ μὴ ἀνα- κοινοῦ- σθαι ταύτην τοῖς ἀγροικοτέροις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς γινώσκουσι τὸ μέτρον τοῦ μαθήμα- τος καὶ ὅσον ὑπερέχει ὁ ἐπιστήμων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν τοιαύτην μέθοδον μεγάλας ὠμολόγουν χάριτας τῷ διδάσκοντι.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 178, line 20t

Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονο- κράτορος ἐκ τῶν ἐννάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν

Ὅτε καταντήσῃ ὁ χρόνος εἰς τι ζῳδion, λαμβάνουσιν οἱ Ἴνδοι χρονοκράτορα τὸν κύριον τοῦ πρώτου ἐννάτου, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῳδίου κατήντησεν ἢ ἐναλλαγὴ εἴτε εἰς τὸ τέλος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 179, line 19

εἰ δὲ καταντήσῃ τὸ ἔτος τυχὸν ἐπὶ τοὺς Διδύμους εἰς οἷονδήποτε τόπον αὐτῶν, ἔσται ἡ Ἀφροδίτη κυρία τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυρίαν αὐτὴν εἶναι τοῦ πρώτου ἐννάτου τῶν Διδύμων· εἰ δὲ τὸ ἔτος καταντήσῃ ἐπὶ τὸν Καρκίνον, παραλαμβάνουσιν ὡσαύτως οἱ Ἴνδοι τὴν Σελήνην κυρίαν τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυριεύειν αὐτὴν τοῦ πρώτου ἐννάτου τοῦ Καρκίνου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 180, line 10

περὶ δὲ τῶν κατὰ μῆνα καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐννάτων καθὼς ἐδό- ξασαν οἱ Ἴνδοι διηγησόμεθα εἰς τὸ μετέπειτα, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 235, line 26

κατὰ τὸ μὲν [τὸ] ἀπὸ τοῦ ζῳδίου τοῦ καταντήματος ὀφείλεις ποιεῖν οὕτως· ἵνα ἐπιβλέπῃς πρὸς τὸν κύριον τοῦ κατα<ντήματος> ὅς ἐστιν κύριος τοῦ πρώτου ἐννατημορίου [τοῦ ἀπαντήματος] τοῦ ζῳδίου ὡς οἱ Ἴνδοι δοξάζουσι, καθὼς ἐδηλώσαμεν ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι ταύτης τῆς βίβλου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 236, line 33

ὁ αὐτὸς γοῦν ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστὶ ἐκάστου μηνός, διότι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας τῶν ὅλων μηνῶν τῶν γενεθλιακῶν ἐτῶν ἴσας ὥστε μὴ εἶναι τὸν ἕνα μῆνα ἐλάττωνα ἢ μείζονα τοῦ ἑτέρου.

[Clitophon] Hist., Fragmenta (1281: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1, line 1

INΔ*ικΑ.

[Clitophon] Hist., Fragmenta Fragment 1, line 2

E LIBRO DECIMO.

Plutarch. De fluv. 25, 3: Φύεται δὲ καὶ βοτάνη (sc. ἐν Ἰνδῳ), Καρπύκη καλουμένη, βουγλώσσω πα- ρόμοιος· ποιεῖ δ’ ἄριστα πρὸς ἰκτερικοὺς μεθ’ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσι· καθὼς ἱστορεῖ Κλει- τοφῶν ὁ Ῥόδιος ἐν ἰ’ Ἰνδικῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica (3045: 001) “Georgius Syncellus. Ecloga chronographica”, Ed. Mosshammer, A.A. Leipzig: Teubner, 1984. Page 2, line 32

πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἣν ὡς θεμέλιον ἀρραγῇ καὶ βάσιν ἄσειστον πηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λιπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ’ αὐτὴν οὐ μόνον τὴν αἰ- σθητὴν κτίσιν ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινὴν κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συν-εργῆσαί μοι τῷ ἀμαθεστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδείξαι τῷ ,εφ’ ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔν-σαρκον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γέγονεν ἐπίσημα πράγματα περὶ τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, λγ’ μὲν ἐτῶν καὶ ἡμερῶν μ’ τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἐπτακοσίων δὲ καὶ ξς’ καὶ μηνῶν ἰ’ καὶ ἡμερῶν κ’ τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ’ ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ ,ζτ’ ἔτους ἰνδικτίωνος α’, ὡς ὑποτέτακται.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 12

μάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλέων καὶ ἱερέων ἀριθμόν, προ- φητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδασκάλων, καὶ τῶν παρ’ Ἑλ- λησιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστείᾳ πολεμικῇ καὶ ἐπὶ μοχθη- ρίᾳ προδὴλῳ, πάντα ὡς οἷός τε ὢν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προειρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν θεοβδέλυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦμα λαόν, θείοις κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμε- ρῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευθεῖσαν, διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ,ζτ’ ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἰνδικτίωνος α’.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 22

διὸ καλὸν ἡγούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὕσας καὶ ταῖς πα-
τρικαῖς δι- δασκαλίαις εὐδιαγνώστους εἶναι τοῖς φιλομαθέσιν ἐκθήσομαι τὰς λοιπὰς
παρεῖς, ὥς ἀτρίπτους οἶον εἰπεῖν, Ἰνδῶν ἢ Χαλδαίων ἢ ἄλλων τινῶν ἀσυνήθων.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 46, line 24

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ κατάγοντι <ἔτος> υἷα ἔδωκεν ἀπὸ Περ- σίδος καὶ
Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινο- κουρούρων τῆς Αἰγύ-
πτου, ἥτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μέρους τῆς μεσημ- βρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μήδειαν
καὶ ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὅρια τὸν Εὐφράτην.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 8

ιδ' Ἐλμωδάμ, ἀφ' οὗ Ἰνδοί.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 17

κγ' Σαβάτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 21

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σὴμ κατάγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ
Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσι- νόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλάτος δὲ
ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰν- δικῆς.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 50, line 9

οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσ-
σύριοι.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 52, line 20

αἱ δὲ χώραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοὺς πρὸς εὐρόνοτον,
ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποταμός, ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα
κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ
περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαῖους.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 56, line 2

τοῦ δὲ Χάμ πλεῖστα μέχρι καὶ νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ
Αἰθιοπίας καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβία καὶ Ἰδου- μαῖαι κατὰ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων
αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χα- ναὰν κατάρᾳ καθυποβεβλημένοι.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 71, line 20

πρῶτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ
πρότερον Ὡγύγου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 177, line 11

Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ᾤκησαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 8

Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 16

Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδούς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεὶ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ρήτωρ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 194, line 22

καὶ ἐπάγει· αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλην Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 195, line 29

στρατείην τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἤτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνεῖλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἐνὸς ἀνηρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 259, line 22

καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως υἱοῦ Μαθθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τεσσαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Αὐγούστου Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρξζ', κόσμου δὲ ,εφα', μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδικτ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 264, line 1

Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 277, line 2

Ὁ αὐτὸς πάππος ἦν Κύρου, Δαρεῖος, Ἀσούηρος ὁ καὶ Ἀστυάγης. Κατ' Ἰνδῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐορτάζων ἐπινίκια Οὐασθὴν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὡς ὠραισιότατην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἡξίου· τὴν δὲ μὴ βουλευθεῖσαν ἡτίμωσε, προστάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, ὧν εὐρέθη πασῶν εὐμορφοτάτη Ἐδεσα ἢ καὶ Ἐσθήρ, ἀνεψιὰ Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 314, line 26

ὁ αὐτὸς τὴν Ἀορνὴν πέτραν ἐχειρώσατο καὶ Βερναβοᾶν ποταμὸν Ἰνδῶν πρὸς Δάνδαμιν διέβη Βραχμανόν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 318, line 19

κάκειθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς παντός τε κρατήσας ἔθνους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεύγνυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 368, line 10

Τῷ ,ευξ' ἔτει τοῦ κόσμου δευτέρον ἐχρημάτισεν Αὐγούστου Καίσαρος πλήρες καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἰνδικτος ὑπ' αὐτοῦ ἦτοι ἐπινέμησις ἐθεσπίσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μάξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 376, line 6

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκεύσατο φίλος Αὐγοῦ-
στου γενέσθαι καὶ σύμμαχος.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 376, line 15

Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύε-
ται.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 416, line 22

τὸν γὰρ πρεσβύτε-
ρον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελέσαντα κα-
ταλιπὼν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, χαίρων, ὡς Ἕλληνες μυθεύονται, ἐφ'
οἷς ἡκηκοί παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ χρόνου τῆς βασιλείας καὶ τῶν
λοιπῶν εὐδοκμήσεων, κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχὼν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων
ἐπανελθόντι τῶν ἐκεῖσε Γυμνοσοφιστῶν.

Plutarchus Biogr., Phil., *Lycurgus* (0007: 004) “Plutarch’s lives, vol. 1”, Ed. Perrin,
B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1967. Chapter 4, section 6,
line 3

ταῦτα μὲν οὖν Αἰγυπτίοις ἔνιοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων μαρτυροῦσιν· ὅτι
δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβηρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκοῦργος καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλανηθεὶς τοῖς
Γυμνοσοφισταῖς ὠμίλη-
σεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην
εἰρηκότα γινώσκωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., *Aemilius Paullus* (0007: 019) “Plutarchi vitae parallelae, vol.
2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 12, section 11, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς ἐπ’ Ἰνδοὺς στρατείας ἀπτόμενος, καὶ βαρὺν ὄρων καὶ δύσογ-
κον ἤδη τὸν Περσικὸν ἐφελκομένους πλοῦτον τοὺς Μακεδόνας, πρώτας ὑπέπρησε τὰς
βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τοὺς ἄλλους ἔπεισε ταῦτ’ ποιήσαντας ἐλαφροὺς ἀναζευῆσαι
πρὸς τὸν πόλεμον ὥσπερ λελυμένους.

Plutarchus Biogr., Phil., *Crassus* (0007: 039) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd
edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 16, section 2, line 4

τότε δ’ ἐπληρμένος κομιδῇ καὶ διεφθαρμένος, οὐ Συρίαν οὐδὲ Πάρθους ὄρον ἐποι-
εῖτο τῆς εὐπραξίας, ἀλλ’ ὡς παι-
διὰν ἀποφανὼν τὰ Λευκόλλου πρὸς Τιγράνην καὶ
Πομπηίου πρὸς Μιθριδάτην, ἄχρι Βακτριῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς ἔξω θαλάσσης ἀνῆγεν
ἐαυτὸν ταῖς ἐλπίσι.

Plutarchus Biogr., Phil., *Comparatio Niciae et Crassi* (0007: 040) “Plutarchi vitae
parallelae, vol. 1.2, 3rd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 2, section
7, line 5

ὁ μὲν γὰρ τῆς εἰρήνης ἔρος θεῖος ἦν ὡς ἀληθῶς, καὶ τὸ λῦσαι τὸν πόλεμον ἐλ-
ληνικώτατον πολίτευμα, καὶ τῆς πράξεως ἕνεκα ταύτης οὐκ ἄξιον Νικίᾳ παραβαλεῖν
Κράσσον, οὐδ’ εἰ τὸ Κάσπιον φέρων πέλαγος ἢ τὸν Ἰνδῶν ὠκεανὸν τῇ Ῥωμαίων ἡγε-
μονίᾳ προσώρισε.

Plutarchus Biogr., Phil., *Comparatio Niciae et Crassi* Chapter 4, section 2, line 4

ὁ μὲν γὰρ ἐμπειρία καὶ λογισμῷ χρησάμενος ἡγεμόνος ἔμφρονος, οὐ συνη-
τήθη ταῖς ἐλπίσι τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἔδεισε καὶ ἀπέγνω λήψεσθαι Σικελίαν· ὁ δ' ὡς
ἐπὶ ῥᾶστον ἔργον τὸν Παρθι- κὸν ὀρμήσας πόλεμον, ἡμαρτε <μέν>, ὠρέχθη δὲ μεγά-
λων, Καίσαρος τὰ ἐσπέρια καὶ Κελτοὺς καὶ Γερμανοὺς καταστρεφόμενου καὶ Βρεττα-
νίαν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἕω καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλάσαι θάλασσαν καὶ πρὸς <κατ>εργάσασθαι
τὴν Ἀσίαν, οἷς Πομπήιος ἐπῆλθε καὶ Λεύκολλος ἀντέσχεν, ἄνδρες εὐμενεῖς καὶ πρὸς
πάντας ἀγαθοὶ διαμείναντες, προελόμενοι δ' ὅμοια Κράσσῳ καὶ τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις
λαβόντες· ἐπεὶ καὶ Πομπηίῳ τῆς ἀρχῆς διδομένης ἡ σύγ- κλητος ἠναντιοῦτο, καὶ Καί-
σαρ μυριάδας τριάκοντα Γερμανῶν τρεψάμενον συνεβούλευεν ὁ Κάτων ἐκδοῦναι
τοῖς ἡττημένοις καὶ τρέψαι τὸ μήνιμα τοῦ παρασπονδή- ματος εἰς ἐκεῖνον, ὁ δὲ δῆμος
ἐρρῶσθαι φράσας Κάτωνι πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἔθυεν ἐπινίκια καὶ περιχαρὴς ἦν.

Plutarchus Biogr., Phil., Eumenes (0007: 041) "Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1,
2nd edn.", Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 1, section 5, line 1

μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν οὔτε συνέσει τινὸς οὔτε πίστει λείπεσθαι δοκῶν τῶν
περὶ Ἀλέξ- ανδρον, ἐκαλεῖτο μὲν ἀρχιγραμματεὺς, τιμῆς δ' ἥσπερ οἱ μάλιστα φίλοι καὶ
συνήθεις ἐτύγχανεν, ὥστε καὶ στρατηγὸς ἀποσταλῆναι κατὰ τὴν Ἰνδι- κὴν ἐφ' ἑαυτοῦ
μετὰ δυνάμεως, καὶ τὴν Περδίκκου παραλαβεῖν ἱππαρχίαν, ὅτε Περδίκκας ἀποθανόν-
τος Ἡφαιστίωνος εἰς τὴν ἐκείνου προῆλθε τάξιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius (0007: 045) "Plutarch's lives, vol. 5", Ed. Perrin,
B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1917, Repr. 1968. Chapter 70, section
3, line 1

πολὺ δὲ καὶ Σκυθία λειπόμενον ἔργον καὶ Ἰνδοί, καὶ πρόφασις οὐκ ἄδοξος ἐπὶ
ταῦτα τῆς πλεον- εξίας ἡμερῶσαι τὰ βαρβαρικά.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius Chapter 70, section 3, line 5

τίς δ' ἂν ἢ Σκυθῶν ἵππος ἢ τοξεύματα Πάρθων ἢ πλοῦτος Ἰνδῶν ἐπέσχε μυριάδας
ἐπτὰ Ῥωμαίων ἐν ὅπλοις ἐπερχομένης Πομπηίου καὶ Καίσαρος ἡγουμένων, ὧν ὄνομα
πολὺ πρότερον ἤκουσαν ἢ τὸ Ῥωμαίων;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander (0007: 047) "Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.2,
2nd edn.", Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1968. Chapter 13, section 4, line 2

ὅλως δὲ καὶ τὸ περὶ Κλεῖτον ἔργον ἐν οἴνῳ γενόμενον, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς τῶν
Μακεδόνων ἀποδειλίασιν, ὥσπερ ἀτελῇ τὴν στρα- τείαν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ προε-
μένων, εἰς μῆνιν ἀνῆγε Διονύσου καὶ νέμεσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 47, section 11, line 3

διὸ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπούλως ἔχοντες, συνέκρουον πολλάκις, ἅπαξ δὲ περὶ
τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς χεῖρας ἦλθον σπασά- μενοι τὰ ξίφη, καὶ τῶν φίλων ἐκατέρῳ πα-
ραβοηθούτων, προσελάσας <ὁ> Ἀλέξανδρος ἐλοιδόρει τὸν Ἡφαιστίωνα φανερῶς,
ἐμπληκτον καλῶν καὶ μαινόμενον, εἰ μὴ συνήσιν ὥς ἂν τις αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον
ἀφέληται, μηδὲν ἐστίν· ἰδίᾳ δὲ καὶ τοῦ Κρατεροῦ πικρῶς καθήψατο, καὶ συν-
αγαγὼν

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

αὐτοὺς καὶ διαλλάξας, ἐπώμοσε τὸν Ἀμμωνα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ἧ μὴν μάλιστα φιλεῖν ἀνθρώπων ἀπάντων ἐκείνους· ἂν δὲ πάλιν αἴσθηται διαφορομένους, ἀποκτενεῖν ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἀρξάμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 55, section 9, line 7

ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν, οἱ δ' ἐν πέ- δαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα, Χάρης δὲ (FGrH 125 F 15) μετὰ τὴν σύλληψιν ἑπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κριθείη παρόντος Ἀριστοτέλους· ἐν αἷς δ' ἡμέραις Ἀλέξανδρος [ἐν Μαλλοῖς Ὁξυδράκαις] ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδιάν, ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 57, section 1, line 1

Μέλλων δ' ὑπερβάλλειν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὥς ἑώρα πλήθει λαφύρων τὴν στρατιὰν ἤδη βαρεῖαν καὶ δυσκίνητον οὔσαν, ἅμ' ἡμέρᾳ συνεσκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρώ- τας μὲν ὑπέπρησε τὰς αὐτοῦ καὶ <τάς> τῶν ἐταίρων, μετὰ δὲ ταύτας ἐκέλευσε καὶ ταῖς τῶν Μακεδόνων ἐνεῖναι πῦρ.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ταξίλης λέγεται μὲν τῆς Ἰνδικῆς ἔχειν μοῖραν οὐκ ἀποδέουσιν Αἰγύπτου τὸ μέγεθος, εὐβοτον δὲ καὶ καλλίκαρπον ἐν τοῖς μάλιστα, σοφὸς δέ τις ἀνὴρ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀσπασάμενος “τί δεῖ πολέμων” φάναι “καὶ μάχης ἡμῖν Ἀλέξανδρε πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴθ' ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφίξει, μήτε τροφὴν ἀναγκαίαν, ὑπὲρ ὧν μόνων ἀνάγκη διαμάχεσθαι νοῦν ἔχουσιν ἀνθρώποις;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 6, line 1

Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ μαχιμώτατοι μισθοφοροῦντες ἐπε- φοίτων ταῖς πόλεσιν ἐρ- ρωμένως ἀμύνοντες, καὶ πολλὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκακοποιοῦν, σπείσάμενος ἔν τινι πόλει πρὸς αὐτούς, ἀπρόντας ἐν ὁδῷ λαβὼν ἅπαντας ἀπέκτεινε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 1, line 2

Τοὺς μέντοι Μακεδόνας ὁ πρὸς Πῶρον ἀγὼν ἀμβλυτέρους ἐποίησε, καὶ τοῦ πρόσω τῆς Ἰνδικῆς ἔτι προελθεῖν ἐπέσχε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 4, line 4

Ἀνδρόκοττος γὰρ ὕστερον οὐ πολλῷ βασιλεύσας Σελεύκῳ πεντακοσίους ἐλέφαν- τας ἐδωρή- σατο, καὶ στρατοῦ μυριάσιν ἐξήκοντα τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθεν ἅπασαν κα- ταστρεφόμενος.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 63, section 2, line 3

πρὸς δὲ τοῖς καλουμένοις Μαλλοῖς, οὓς φασιν Ἰνδῶν μαχιμωτά- τους γενέσθαι, μικρὸν ἐδέησε κατακοπῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 65, section 5, line 2

τὸν μέντοι Καλανὸν ἔπεισεν ὁ Ταξίλης ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· ἐκαλεῖτο δὲ Σφί- νης· ἐπεὶ δὲ κατ' Ἰνδικὴν γλῶτταν τῷ καλῇ προσαγορεύων ἀντὶ τοῦ χαίρειν τοὺς ἐν- τυγχάνοντας ἠσπάζετο, Καλανὸς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὠνομάσθη.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 66, section 3, line 2

καὶ τὰς μὲν ναῦς ἐκέλευσε παρα- πλεῖν, ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας, ἡγεμόνα μὲν Νέαρχον ἀποδείξας, ἀρχικυβερνήτην δ' Ὀνησίκριτον· αὐτὸς δὲ πεζῇ δι' Ὠρειῶν πορευόμενος, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν προήχθη, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἀπώλεσε <το- σοῦτον>, ὥστε τῆς μα- χίμου δυνάμεως μὴδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀπαγα- γεῖν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 69, section 8, line 2

(τοῦτο πολ- λοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἄλλος Ἰνδὸς ἐν Ἀθήναις Καίσαρι συνὼν ἐποίησε, καὶ δείκνυται μέχρι νῦν τὸ μνημεῖον, Ἰνδοῦ προσαγορευόμενον).

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius (0007: 057) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 7, section 2, line 4

Ἐπεὶ δὲ Σέλευκος ἐκπεσὼν μὲν ὑπ' Ἀντιγόνου τῆς Βαβυλωνίας πρότερον, ὕστερον δ' ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν δι' αὐτοῦ καὶ κρατῶν ἀνέβη μετὰ δυνάμεως τὰ συν- οροῦντα τοῖς Ἰνδοῖς ἔθνη καὶ τὰς περὶ Καύκασον ἐπαρ- χίας προσαζόμενος, ἐλπίζων Δημή- τριος ἔρημον εὐρήσειν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ περάσας ἄφνω τὸν Εὐφράτην, εἰς τὴν Βαβυλῶνα παρεισπεσὼν ἔφθη, καὶ τῆς ἐτέρας ἄκρας – δύο γὰρ ἦσαν – ἐκκρούσας τὴν Σελεύκου φρουρὰν καὶ κρατήσας, ἰδίους ἐγκατέστησεν ἑπτακισχιλίους ἄνδρας.

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius Chapter 32, section 7, line 5

Κιλικίαν δ' ἀξιῶν χρήματα λαβόντα παραδοῦναι Δημήτριον, ὥς <δ'> οὐκ ἔπειθε Σιδῶνα καὶ Τύρον ἀπαιτῶν πρὸς ὀργήν, ἐδόκει βίαιος εἶναι καὶ δεινὰ ποιεῖν, εἰ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν ἄχρι τῆς κατὰ Συρίαν θαλάσσης ἄπασαν ὑφ' αὐτῷ πεποιημένος, οὕτως ἐνδεής ἐστίν ἔτι πραγμάτων καὶ πτωχός, ὥς ὑπὲρ δυεῖν πόλεων ἄνδρα κηδεστήν καὶ μεταβολῇ τύχης κεκρημένον ἐλαύνειν, λαμπρὰν τῷ Πλάτῳ μαρτυρίαν διδούς, δια- κελευομένῳ (leg. 5, 736e) μὴ τὴν οὐσίαν πλείω, τὴν δ' ἀπληστίαν ποιεῖν ἐλάσσῳ τὸν γε βουλούμενον ὥς ἀληθῶς εἶναι πλούσιον, ὥς ὁ γε μὴ παύων φιλοπλουτίαν [οὔτος] οὔτε πενίας οὔτ' ἀπορίας ἀπήλλακται.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius (0007: 058) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 37, section 5, line 2

τοσαύτην μέντοι παρασκευὴν καὶ δύναμιν, ἣ καὶ τοὺς πέραν Βάκτρων Ἰνδοὺς ἐφό- βησε καὶ πᾶσαν ἐκρά- δανε τὴν Ἀσίαν, ἀνόνητον αὐτῷ διὰ Κλεοπάτραν γενέ- σθαι λέγουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius Chapter 81, section 4, line 3

Καισαρίῳνα δὲ τὸν ἐκ Καίσαρος γεγονέναι λεγόμενον ἢ μὲν μήτηρ ἐξέπεμψε μετὰ χρημά- των πολλῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν δι' Αἰθιοπίας, ἕτερος δὲ παιδαγωγὸς ὅμοιος Θεο- δώρῳ Ῥόδων ἀνέπεισεν ἐπανελ- θεῖν, ὥς Καίσαρος αὐτὸν ἐπὶ βασιλείαν καλοῦντος.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Dionis et Bruti (0007: 062) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 4, section 3, line 3

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Διονυσίου μὲν γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν κατεφρόνησε τῶν συνήθων, ἐν μέθαις καὶ κύβοις καὶ γυναιξὶ τὰς πλείστας ποιου- μένου διατριβάς· τὸ δὲ τὴν Καίσαρος κατάλυσιν εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι καὶ μὴ φοβηθῆναι τὴν δεινότητα καὶ δύναμιν καὶ τύχην, οὗ καὶ τοῦνομα τοὺς Παρθυαίων καὶ Ἰνδῶν βασιλεῖς οὐκ εἶα καθεύδειν, ὑπερφυοῦς ἦν ψυχῆς καὶ πρὸς μὴθὲν ὑφίεσθαι φόβῳ τοῦ φρονήματος δυναμένης.

Plutarchus Biogr., Phil., De tuenda sanitate praecepta (122b–137e) (0007: 077) “Plutarch’s *moralia*, vol. 2”, Ed. Babbitt, F.C. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1962. Stephanus page 133, section C, line 1

ἀλειπτῶν δὲ φωνὰς καὶ παιδοτριβῶν λόγους ἐκάστοτε λεγόντων ὡς τὸ παρὰ δεῖπνον φιλολογεῖν τὴν τροφήν διαφθείρει καὶ βαρύνει τὴν κεφαλὴν τότε φοβητέον, ὅταν τὸν Ἰνδὸν ἀναλύειν ἢ διαλέγεσθαι περὶ τοῦ Κυριεύοντος ἐν δεῖπνῳ μέλλωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) (0007: 081) “Plutarchi *moralia*, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 181, section B, line 5

Τῶν δ’ Ἰνδῶν τὸν ἄριστα τοξεύειν δοκοῦντα καὶ λεγόμενον διὰ δακτυλίου τὸν οἰστον ἀφιέναι λαβὼν αἰχμὰ- λωτον ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι, καὶ μὴ βουλόμενον ὀργισθεὶς ἀνελεῖν προσέταξε· ἐπεὶ δ’ ἀγόμενος ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας ὅτι πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέτηκε καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν, ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε καὶ ἀπέλυσε μετὰ δώρων αὐτόν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινε ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 1

Ἐπεὶ δὲ Ταξίλης, εἷς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὢν, ἀπαντήσας προυκαλεῖτο μὴ μάχεσθαι μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον, ἀλλ’ εἰ μὲν ἐστὶν ἡττων, εὖ πάσχειν, εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν, ἀπεκρίνατο περὶ αὐτοῦ τούτου μαχη- τέον εἶναι, πότερος εὖ ποιῶν περιγένηται.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 6

Περὶ δὲ τῆς λεγομένης Ἀόρνου πέτρας ἐν Ἰνδοῖς ἀκούσας, ὅτι τὸ μὲν χωρίον δυσάλωτόν ἐστιν ὁ δὲ ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἐστι, ‘νῦν’ ἔφη ‘τὸ χωρίον εὐάλωτόν ἐστιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Apophthegmata Laconica [Sp.?] (208b–242d) (0007: 082) “Plutarchi *moralia*, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 219, section E, line 8

ΔΑΜΙΣ

Δᾶμις πρὸς τὰ ἐπισταλέντα περὶ τοῦ Ἀλέξανδρον θεὸν εἶναι ψηφίσασθαι, ‘συγχωρῶμεν’ ἔφη ‘Ἀλεξάνδρῳ, ἂν θέλῃ, θεὸς καλεῖσθαι.’

ΔΑΜΙΝΔ*αΣ

Δαμίνδας, Φιλίππου ἐμβαλόντος εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰπόντος τινός ‘κινδυνεύουσι δεινὰ παθεῖν Λακεδαιμόνιοι, εἰ μὴ τὰς πρὸς αὐτὸν διαλλαγὰς ποιήσονται,’ ‘ἀνδρό- γυνε’ εἶπε, ‘τί δ’ ἂν πάθοιμεν δεινὸν θανάτου καταφρονή- σαντες;

Plutarchus Biogr., Phil., *Aprophthegmata Laconica* [Sp.?] (208b-242d) Stephanus page 236, section A, line 8

ὥς δ’ ἐκεῖνος ἀγασθεὶς ἀπέλυσε τοὺς ἄνδρας καὶ ἡξίου μένειν παρ’ αὐτῷ, ‘καὶ πῶς ἂν’ ἔφασαν ‘δυναίμεθα ζῆν ἐνταῦθα, πα- τρίδα καταλιπόντες καὶ νόμους καὶ τούτους τοὺς ἄν- δρας, ὑπὲρ ὧν τοσαύτην ἤλθομεν ὁδὸν ἀποθανούμενοι;’ Ἰνδάρνου δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ πλέον δεομένου καὶ λέ- γοντος τεύξεσθαι αὐτοὺς τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς μάλιστα ἐν προαγωγῇ φίλοις τοῦ βασιλέως, ἔφασαν ‘ἀγνοεῖν ἡμῖν δοκεῖς, ἡλίκον ἐστὶ τὸ τῆς ἐλευθερίας, ἧς οὐκ ἂν ἀλλά- ξαιτό τις νοῦν ἔχων τὴν Περσῶν βασιλείαν.

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) (0007: 087) “Plutarchi moralia, vol. 2.2”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 327, section A, line 10

πρῶτον ἐν Ἰλλυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν ὑπέρῳ δὲ τὸν τράχηλον ἡλοήθη· ἔπειτα περὶ Γράνικον τὴν κεφαλὴν βαρβαρικῇ μαχαίρᾳ διεκόπη, ἐν δ’ Ἰσῳ ξίφει τὸν μηρόν· πρὸς δὲ Γάζῃ τὸ μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθη, τὸν δ’ ὦμον ἐμπεσὼν βῶλος ἐξ ἔδρας περιεδίνησε· πρὸς δὲ Μαρακανδάνοις τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὁστέον διεσχίσθη· τὰ λοιπὰ δ’ Ἰνδῶν πληγαὶ καὶ βίαι **** θυμῶν· ἐν Ἀσπασίοις ἐτοξεύθη τὸν ὦμον, ἐν δὲ Γανδρίδαις τὸ σκέλος· ἐν Μαλλοῖς βέλει μὲν ἀπὸ τόξου τὸ στέρνον ἐνερεισθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπέρου δὲ πληγῇ παρὰ τὸν τράχηλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τείχεσιν αἱ κλίμακες ἐκλάσθησαν, ἐμὲ δ’ ἡ Τύχη μόνον συνεῖρξεν οὐδὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάροις ἀσήμοις χαριζομένη τηλικοῦτον ἔργον· εἰ δὲ μὴ Πτολεμαῖος ὑπερέσχε τὴν πέλτην, Λιμναῖος δὲ πρὸ ἐμοῦ τοῖς μυρίοις ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἤρειψαν δὲ θυμῷ καὶ βίᾳ Μακεδόνες

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) Stephanus page 328, section C, line 8

ὣ θαυμαστῆς φιλοσοφίας, δι’ ἣν Ἴνδοι θεοὺς Ἑλληνικοὺς προσκυνοῦσι, Σκύθαι θάπτουσι τοὺς ἀποθανόντας οὐ κατεσθίουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) Stephanus page 328, section F, line 6

οὐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος οὐδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν οὐδὲ Προφθασίαν Σογδιανὴ οὐδ’ Ἰνδία Βουκεφαλίαν οὐδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος παροικοῦσαν, | αἷς ἐμπολισθείσας ἐσβέσθη τὸ ἄγριον καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τοῦ κρείττονος ἐθιζόμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) Stephanus page 332, section B, line 1

νῦν δὲ σύγγνωθι, Διόγενες, Ἡρακλέα μιμοῦμαι καὶ Περσέα ζηλῶ, καὶ τὰ Διονύσου

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

μετιῶν ἴχνη, θεοῦ γενάρχου καὶ προπάτορος, βούλομαι πάλιν ἐν Ἰνδία νικῶντας Ἑλ-
ληνας ἐγχορεῦσαι καὶ τοὺς ὑπὲρ Καύκασον ὀρείους καὶ ἀγρίους τῶν βακχικῶν κώμων
ἀναμνησαι.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b)
Stephanus page 341, section B, line 6

ἰδοῦ κατατετρωμένον· ἐξ ἄκρας κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν δια- κέκοπται καὶ περιτέθλα-
σται τυπτόμενον ὑπὸ τῶν πολε- μίων (Hom. Λ 265. 541) ἔγχεί τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε
χερμαδίοισιν· ἐπὶ Γρανίκου ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν, ἐν Γάζῃ βέ-
λει πληγεῖς τὸν ὦμον, ἐν Μαρακάνδοις τοξεύματι τὴν κνήμην ὥστε τῆς κερκίδος τὸ
ὁστέον ἀποκλασθὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέγθαι· περὶ τὴν Ὑρκανίαν λίθῳ τὸν τράχη-
λον, ἐξ οὗ καὶ τὰς ὀψεις ἀμαυρωθεὶς ἐφ' ἡμέρας πολλὰς ἐν φόβῳ πηρώσεως ἐγέ-
νετο· πρὸς Ἀσσακάνοις Ἰνδικῶ βέλει τὸ σφυρόν, ὅτε καὶ πρὸς τοὺς κόλακας εἶπεν ἐπιμειδι-
άσας· τουτὶ μὲν αἶμα, οὐκ (Hom. Ε 340) ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· ἐν
Ἰσσω ξίφει τὸν μηρόν, ὡς Χάρης (fr. 1) φησὶν, ὑπὸ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰς χεῖρας
αὐτῷ συνδραμόν- τος· αὐτὸς δ' Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας
πρὸς Ἀντίπατρον· συνέβη δέ μοι· φησὶ· καὶ αὐτῷ ἐγχειριδίῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρόν·
ἀλλ' οὐδὲν ἄτοπον οὔτε παραχρῆμα οὔθ' ὕστερον ἐκ τῆς πληγῆς ἀπήντησεν.

Plutarchus Biogr., Phil., De Iside et Osiride (351c-384c) (0007: 089) “Plutarchi
moralia, vol. 2.3”, Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page
362, section B, line 11

Οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται † χαροπῶς τοὺς
μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, † ἰσαιοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών, οὐδὲ
Φυλάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος (FGrHist. 81 fr. 78), ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ
Ἰνδῶν Διόνυσος ἦγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ' Ὀσιρις· Σάραπις δ'
ὄνομα τοῦ τὸ πᾶν κοσμοῦντός ἐστι παρὰ τὸ σαί- ρειν, ὃ καλλύνειν τινὲς καὶ κοσμεῖν
λέγουσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., De defectu oraculorum (409e-438d) (0007: 092) “Plutarchi
moralia, vol. 3”, Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972. Stephanus page
422, section D, line 8

ἐλέγχει δ' αὐτὸν ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς οὐκ ὧν Αἰγύπτιος οὐδ' Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωρι-
εὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρω- νος.

Plutarchus Biogr., Phil., An vitiositas ad infelicitatem sufficiat (498a-500a) (0007:
099) “Plutarchi moralia, vol. 3”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972.
Stephanus page 499, section C, line 3

καὶ μὴν τὸ πῦρ σου Δέκιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς προέ- λαβεν, ὅτε τῶν στρατο-
πέδων ἐν μέσῳ πυρὰν νήσας τῷ Κρόνῳ κατ' εὐχὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκαλλιέρησεν ὑπὲρ
τῆς ἡγεμονίας. Ἰνδῶν δὲ φίλανδροι καὶ σώφρονες γυναῖκες ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἐρίζουσι
καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ νικήσασαν τεθνηκότι τῷ ἀνδρὶ συγκαταφλεγῆναι

μακα- ρίαν ἔδουσιν αἱ λοιπαί· τῶν δ' ἐκεῖ σοφῶν οὐδεὶς ζηλωτὸς οὐδὲ μακαριστὸς ἐστίν, ἂν μὴ ζῶν ἔτι καὶ φρονῶν καὶ ὑγιαίνων τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν πυρὶ διαστήσῃ καὶ καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκὸς ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) (0007: 126) “Plutarchi moralia, vol. 5.3, 2nd edn.”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1960. Stephanus page 921, section B, line 2

ὥσπερ οὖν τὴν ἱ<ριν> οἶσθ' ὑμεῖς ἀνακλωμένης ἐπὶ τὸν ἥλιον τῆς ὀψεως ἐνορᾶσθαι τῷ νέφει λαβόντι νοτερὰν ἡσυχῇ λειότητα καὶ <πῇ>ξιν, οὕτως ἐκεῖνος ἐνορᾶσθαι τῇ σελήνῃ τὴν ἔξω θάλασσαν οὐκ ἐφ' ἧς ἐστὶ χώρας, ἀλλ' ὅθεν ἡ κλάσις ἐποίησε τῇ ὀψει τὴν ἐπαφὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνταύγειαν· ὥς που πά- λιν ὁ Ἀγησιάνναξ εἴρηκεν (fr. 2)

ἢ πόντου μέγα κύμα καταντία κυμαίνοντος δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἐσόπτρου.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) Stephanus page 938, section B, line 11

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ρίζαν, ἣν φησι Μεγασθένης τοὺς <μήτ' ἐσθίον- τας> μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πόθεν ἂν τις ἐκεῖ φυο- μένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Plutarchus Biogr., Phil., Aquane an ignis sit utilior [Sp.] (955d–958e) (0007: 128) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 957, section A, line 9

νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν παρ' Ἰνδῶν ἄμπελον τοῖς Ἑλλήσιν, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος καρπῶν χρῆ- σιν τοῖς ἐπέκεινα [ὁ] τῆς θαλάσσης ἔδωκεν, ἐκ Φοινίκης δὲ γράμματα μνημόσυνα λήθης ἐκόμισε, καὶ ἄοινον καὶ ἄκαρπον καὶ ἀπαίδευτον ἐκώλυσεν εἶναι τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a–985c) (0007: 129) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 970, section F, line 5

φασὶ δὲ καὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν † καὶ μαχεσθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου <μὲν> ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι καὶ περιορᾶν, ὀφθέντος δὲ λέοντος εὐ- θὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονίσσθαι | καὶ φανερόν εἶναι αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστὴν, τῶν δ' ἄλλων ὑπερφο- νοῦντα πάντων.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a–985c) Stephanus page 975, section D, line 9

ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε· χρήσομαι γὰρ αὐτῇ μετρίως, οὔτε δόξας φιλοσόφων οὔτ' Αἰγυπτίων μύθους οὔτ' ἁμαρτύ- ρους Ἰνδῶν ἐπαγόμενος ἢ Λιβύων διηγήσεις· ἃ δὲ πανταχοῦ μάρτυρας ἔχει τοὺς ἐργαζομένους τὴν θάλατταν ὁρώμενα καὶ δίδωσι τῇ ὀψει πίστιν, τούτων ὀλίγα παρα- θήσομαι.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Plutarchus Biogr., Phil., Fragmenta (0007: 145) “Plutarchi moralia, vol. 7”, Ed. Sandbach, F.H. Leipzig: Teubner, 1967. Fragment 9, line t

ξηαeroneus plut- archus nostrarum esse partium comprobatur, qui in Oetaeis verticibus Herculem post morborum comitialium ruinas dissolutum in cinerem prodidit.

<ΠΙΝΔ*αΡΟΥ ΒΙΟΣ>

Eustathius, Prooem. Comm. Pindaricorum, c. 25. Ἐπι- μεμέληται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους ἀναγραφὴν τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἑτέρους, παρ’ οἷς φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοσκέφαλοι.

Herodotus Hist., Historiae (0016: 001) “Hérodote. Histoires, 9 vols.”, Ed. Legrand, Ph.–E. Paris: Les Belles Lettres, 1:1932; 2:1930; 3:1939; 4 (3rd edn.): 1960; 5:1946; 6:1948; 7:1951; 8:1953; 9:1954, Repr. 1:1970; 2:1963; 3:1967; 5:1968; 6:1963; 7:1963; 8:1964; 9:1968. Book 1, section 192, line 18

Κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετετάχατο σιτία παρέχειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 38, line 15

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατ- εσθίουσι, εἵρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι’ ἐρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξιάται’ ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώ- σαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 94, line 7

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προεί- ρητο· νομὸς εἷνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πλῆθος τε πολλῷ πλεϊστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 97, line 9

.. οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοίκηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοις σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί, οἰκή- ματα δὲ ἔκتهνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρί- του ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγά- λους εἴκοσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 1

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ἀπ’ οὗ τὸ ψῆγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρη- μένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 3

Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνί- σχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώ-

πων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 8

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσί, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθῦς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 12

Οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον κα- ταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐν- δύνουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 99, line 1

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσί, κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, καλέονται δὲ Παδαῖοι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 100, line 1

Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὃδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφαγέουσιν τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἔστι ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 2

Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 7

Οὗτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἑκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος οὐδαμὰ ὑπήκουσαν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 2

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέῳ ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι πα- ραπλησίην ἔχουσι δίαι- ταν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 5

Οὗτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστὶ ἐρημίη διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 16

Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευζάμενος ἕκα- στος καμήλους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὥς νεωτάτων ἀποσπᾶσας ζεύξει· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσονες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 1

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογις- μένωσ ὅκωσ [ἄν] καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσον- ται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 12

Θερμότητος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς δια- λύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 1

Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὥς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 6

Εἶναι δὲ ταχυτῆτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμ- βάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε- σθαι, οὐδένα ἂν σφεων ἀποσώζεσθαι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 12

Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιωτέρος ἐστὶ ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 4

Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεο- μένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον εἴρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῶ μῆζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοις χωρίοις ἐστὶ, πᾶ- ρεξ τῶν ἵππων (οὗτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἀπλετος αὐτόθι ἐστὶ, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορέομενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσή- μνηνα ἀρπαζόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 12

Τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 40, line 7

Μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται [ἡ] Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει οὐδεὶς φράσαι οἶον δὴ τι ἐστί.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 2

Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέ-

ναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 12

Μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδούς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θάλασση ταύτῃ ἐχρᾶτο.

Herodotus Hist., Historiae Book 5, section 3, line 1

Θρηίκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδούς πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς ἄρχοιτο ἢ φρονέοι κατὰ τώυτό, ἅμαχόν τ' ἂν εἴη καὶ πολλῶ κράτιστον πάντων ἐθνέων κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται· εἰσὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 9, line 6

Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδούς καὶ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἀσσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἕλληνας δὲ ὑπάρξαντας ἀδικίῃς οὐ τιμωρησόμεθα.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 1

Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἤρχε Ὑστάσπης ὁ Δαρείου τε καὶ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσε- τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτεω.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 4

Ἰνδοὶ δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσε- τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτεω.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 3

Τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰγύπτου Αἰθιοπῶν καὶ Ἀραβίων ἤρχε Ἀρσάμης, οἱ δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διζοὶ γὰρ δὴ ἐστρατεύοντο) προσε- τετάχατο τοῖσι Ἰνδοῖσι, δια- λάσσοντες εἶδος μὲν οὐδέν τοῖσι ἐτέροισι, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰ- θίοπες ἰθύτριχές εἰσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρί- χωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 7

Οὗτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατὰ περ Ἰνδοὶ ἐσεσάχατο, προ- μετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι σὺν τε τοῖσι ὥσιν ἐκδεδαρμένα καὶ τῇ λοφιῇ· καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἢ λοφιῇ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον· προ- βλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 86, line 2

Μῆδοι δὲ τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν· καὶ Κίσσιοι ὥσαύτως. Ἰνδοὶ δὲ σκευῇ μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἥλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 7, section 187, line 5

Γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑποζυ- γίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἂν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 8, section 113, line 12

Ὡς δὲ ἀπύκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν τοὺς μυρίους Πέρσας τοὺς Ἀθανάτους καλεομένους, πλὴν Ὑδάρνεος τοῦ στρατη- γοῦ (οὗτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέως), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκο- φόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλὴν, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους [τε] καὶ Ἰνδούς, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὴν ἵππον.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 9, section 31, line 19

Μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἑρμιονέας τε καὶ Ἑρε- τριάς καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* (3063: 001) “Ioannis Scylitzae synopsis historiarum”, Ed. Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1973; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 5. Series Berolinensis. Emperor life Leo5, section 2, line 5

ἐξαπέστειλε γοῦν τινὰ τῶν οἱ πιστοτάτων, ἀναθήματά τε ὡς αὐτὸν κομίζοντα καὶ ἑπιπλα καὶ σκεύη ἀργύρεα καὶ χρύσεια καὶ εἶδη εὐώδη τῶν εἰς ἡμᾶς ἐξ Ἰνδίας κομιζο- μένων.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Mich2, section 6, line 16

χεῖρα δὲ πολλὴν αὐτός τε συλλέγει καὶ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν λαμβάνει, οὐ μόνον δὴ τῶν προς- οίκων ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς περαιᾶς Αἰγυπτίων, Ἰνδῶν, Περσῶν, Ἀσσυρίων, Ἀρμενίων, Χάλδων, Ἰβήρων, Ζεχῶν καὶ Καβείρων.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Theoph, section 1, line 3

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Μετὰ δὲ τὸν τοῦ Μιχαήλ θάνατον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόφιλος, ἀνδρὸς ἤδη ἡλικίαν ἔχων, διεδέξατο τὴν πατρώαν ἀρχὴν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα τῆς ὀγδόης ἰνδικτι- ῶνος, λόγῳ μὲν τῆς δικαιοσύνης ἔμπυρος ἐραστὴς καλεῖσθαι βουλόμενος νόμων τε φύλαξ πολιτικῶν ἀκριβής, τῇ δ' ἄλη- θείᾳ ἔξωθεν ἑαυτὸν τῶν ἐπιβουλευόντων διατη- ρῶν, ὥς ἂν μή τις κατ' αὐτοῦ νεανικόν τι τολμήσειε, ταῦτα ὑπεκρίνετο.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Theoph, section 15, line 14

ὥς δ' οὐκ ἐκ μόνων ἰνδαλμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος γνωρι- σμάτων ὁ ζητούμενος ἐδηλοῦτό τε καὶ ἐγνωρίζετο, προσεμαρτύρει δὲ καὶ τις τῶν ἐκ γειτόνων τὴν γενομένην τῇ γυναικὶ πρὸς τὸν Πέρσην συνάφειαν (οὐ γὰρ τι κρυπτόν, ὃ τοῖς πολλοῖς οὐ γνωσθήσεται), δήλους ἑαυτοὺς οἱ σταλέντες καθιστᾶσι τῷ βασι-

λεῖ καὶ τὰ τοῦ σκοποῦ σαφηνίζουσιν, εἰρήνην καὶ σπονδὰς καὶ παντὸς τοῦ ἔθνους ὑποταγὴν ὑπισχνούμενοι, εἰ τὸν Θεόφοβον αὐτοῖς ἀποδοῦναι οὐ παραιτήσεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7, section 8, line 24

κατὰ δὲ τὴν ἕκτην τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος, πολέμου συρραγέντος Ῥωμαίοις τε καὶ Βουλγάροις πρὸς τῷ Ἀχελῷ φρουρίῳ τρέπονται κατὰ κράτος οἱ Βούλγαροι, καὶ φόνος αὐτῶν ἐγένετο πολὺς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 2, line 1

Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ ἰνδικτιῶνος ὀγδόης ἢ τῆς ἐκκλησίας γέγονεν ἔνωσις, ἐνωθέντων τῶν διαφερομένων μητροπολιτῶν τε καὶ κληρικῶν τῶν ἀπὸ Νικολάου πατριάρχου καὶ Εὐθυμίου διεσχισμένων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 7, line 1

Εἰκάδι δὲ Φεβρουαρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, θνήσκει Θεοδώρα ἡ σύμβιος Ῥωμανοῦ καὶ θάπτεται ἐν τῷ Μυρελαίῳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 12, line 1

Σεπτεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, ὁ ἄρχων Βουλγαρίας Συμεὼν πανστρατὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκστρατεύει καὶ ληΐζεται μὲν Μακεδονίαν, ἐμπιπρᾷ δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία, καὶ πάντα καταστρέφει τὰ ἐν ποσίν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 13, line 1

Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς στέφει τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Στέφανον καὶ Κωνσταντῖνον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 14, line 1

Πεντεκαίδεκάτῃ δὲ Μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρίτης, τελευτᾷ ὁ πατριάρχης Νικόλαος, κρατήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀναρρήσει ἔτη τρισκαί-δεκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 16, line 1

Μαΐῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδεκάτης, εἰσβολὴν Συμεὼν ὁ τῆς Βουλγαρίας ἄρχων ἐποίησατο κατὰ Χρωβάτων, καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτῶν καὶ ἡττηθεὶς ἐν ταῖς τῶν ὁρῶν δυσχωρίαις ἅπαν τὸ ἑαυτοῦ ἀπώλεσε στράτευμα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 21, line 1

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Μηνὶ δὲ Ἰουλίῳ πεντεκαίδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, ἐτελεύτησεν ὁ Ἀμασειᾶς Στέφανος, πατριαρχήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑνδεκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 25, line 2

Ἐτελεύτησε δὲ καὶ Χριστοφόρος ὁ βασιλεὺς, μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 26, line 36

καὶ μετὰ χρόνον ἓνα καὶ μῆνας πέντε (τοσοῦτον γὰρ ὁ τῆς ἡλικίας τοῦ Θεοφυλάκτου ἐνέδει χρόνος πρὸς τελειότητα καὶ χειροθεσίαν ἀρχιερωσύνης) Φεβρουαρίῳ, δευτέρᾳ ἰνδικτιῶνος, χειροτονεῖται πατριάρχης Θεοφύλακτος ὁ τοῦ βασιλέως υἱός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 29, line 2

Ἐγένετο δὲ καὶ εἰσβολὴ Τούρκων κατὰ Ῥωμαίων Ἀπριλλίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, καὶ κατέδραμον πᾶσαν τὴν δύσιν μέχρι τῆς πόλεως.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 31, line 1

Δεκάτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ ἰνδικτιῶνι, Ἰουνίῳ μηνί, ἐπέλευσις κατὰ τῆς πόλεως ἐγένετο Ῥωσικοῦ στόλου πλοίων χιλιάδων δέκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 34, line 1

Κατὰ δὲ τὴν πρώτην ἰνδικτιῶνα τῶν Τούρκων πάλιν ἐπιδρομὴν ποιησαμένων κατὰ Ῥωμαίων, ὁ παρακοιμώμενος Θεοφάνης ἐξελθὼν ἐσπείσατο μετ' αὐτῶν καὶ λαβὼν ὁμήρους ὑπέστρεψε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 35, line 1

Δευτέρᾳ δὲ ἰνδικτιῶνι Πασχάλιον πρωτοσπαθάριον καὶ στρατηγὸν Λογγιβαρδίας ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ῥῆγα Φραγγίας Οὐγωνα, τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐπιζητῶν νυμφευθῆναι τῷ τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱῷ Ῥωμανῷ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 39, line 5

τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι κατήγαγον τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν τοῦ παλατίου καὶ εἰς τὴν Πρώτην ἀγαγόντες νῆσον ἀπέκειραν μοναχόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 1, line 73

προσεταιρισάμενος οὖν σὺν τῷ ῥηθέντι Βασιλείῳ καὶ τὸν μοναχὸν Μαριανὸν τὸν υἱὸν Λέοντος τοῦ Ἀργυροῦ, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ λίαν καὶ τιμώμενον καὶ πιστευόμενον, καὶ τινὰς ἄλλους σὺν αὐτοῖς, εὐκαιρήσας κατασπᾶ τῆς ἀρχῆς τὸν αὐ-

τοῦ πατέρα, μηνὶ Δεκεμ- βρίῳ ἑξκαιδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος τρίτης, ἔτους ,συγγ´, εἰκοστὸν ἕκτον ἀνύοντα ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐνιαυτόν, καὶ τῇ νήσῳ Πρώτῃ περιορίζει, ἀποκείρας καὶ ἄκοντα τοῦτον μοναχόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 2, line 20

ἐκφήνας οὖν τὸ μυστή- ριον τῷ εἰρημένῳ Βασιλείῳ τῷ Πετεινῷ, καὶ δι' αὐτοῦ προσ- κτησάμενος τὸν Μαριανόν, ἔτι δὲ Νικηφόρον καὶ Λέοντα τοὺς υἱοὺς Βάρδα τοῦ Φωκᾶ, Νικόλαόν τε καὶ Λέοντα τοὺς Τορνικίους, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους, μηδὲν ὑφορωμέ- νους τὸν Στέφανον καὶ τὸν Κωνσταντῖνον, κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ ἀρίστου συν- αριστοῦντας αὐτῷ, ἀναρπάστους τίθησι καὶ καταβιβάζει τῶν βασιλείων, τῇ εἰκάδι ἑβδόμῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, τῆς αὐτῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, καὶ πλοιαρίοις ἐνθέ- μενος ὑπερο- ρίζει τὸν μὲν ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ, τὸν Κωνσταντῖνον δὲ ἐν τῇ Τερε- βίνθῳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 2, line 31

μηνὶ δὲ Ἰουλίῳ τῆς ἕκτης ἰνδικτιῶνος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τούτων πατὴρ ἀπέτισε τὸ χρεῶν, καὶ ἐν τῷ Μυρελαίῳ θάπτεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 3, line 3

Ὁ δὲ Πορφυρογέννητος τὰ ὑποπτα περιελὼν ἐκ μέσου, καὶ μόνος τὴν αὐτοκρά- τορα περιζωσάμενος ἀρχήν, κατὰ τὸ θεῖον πάσχα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ τῷ υἱῷ Ῥωμανῷ περιτίθησι διάδημα, τελέσαν- τος δὴ τὰς εὐχὰς Θεοφυλάκτου τοῦ πατριάρ- χου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 10, line 3

Ἦτοι δὲ δωδεκάτῳ τῆς Κωνσταντίνου βασιλείας, τοῦ δὲ κόσμου ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ, μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰκάδι ἑβδόμῃ, ἰνδικτιῶνος τεσ- σαρεσκαιδεκάτης, κατέλυσε τὸν βίον Θεοφύλακτος ὁ πατριάρχης, ἀρχιερατεύσας ἐπ' ἔτη εἴκοσι καὶ τρία, ἡμέρας εἰκοσιπέντε, ἑξκαίδεκα μὲν ἐτῶν ὧν, ὅτε τοὺς τῆς ἐκκλη- σίας ἀκα- νονίστως παρείληφεν οἷακας, ὑπὸ παιδαγωγοὺς δέ, φεῦ μοι, ὁ ἀρχιερεὺς μέχρι τινὸς διετέλεσε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 11, line 2

Καὶ χειροτονεῖται κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Πολύευκτος μοναχός, τῆς Κωνσταντίνου καὶ θρέμμα τυγχά- νων καὶ παίδευμα, ὑπὸ τῶν γονέων μὲν εὐνουχισθεὶς, ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ ἐνδιαπρέ- ψας.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 17, line 2

Πεντεκαιδεκάτῳ δὲ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ᾗ κοσμικῶ ἑξακισχιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ἑξηκοστῶ ὀγδόῳ, ἕξεισι Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου ὄρει, τῷ μὲν δοκεῖν ταῖς τῶν ἐκεῖσε πατέρων εὐχαῖς θωρακισθῆναι καὶ μετ' αὐτῶν κατὰ Σαρακηνῶν ἐν Συρίᾳ στρατεῦσαι, ἀληθεῖ δὲ λόγῳ ἐνωθῆναι Θεοδώρῳ τῷ τῆς Κυζίκου προεδρεύοντι, ἐκεῖσε τότε τὰς διατριβὰς ποιουμένῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς καθαιρέσεως τοῦ Πολυεύκτου βουλεύσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 1, line 5

καὶ ἄρχοντας προβαλλόμενος εὐνοϊκοὺς αὐτῷ καὶ θυμήρεις, καὶ τὴν βασιλείαν, ὡς ἐνῆν, κρατυνόμενος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα τῆς αὐτῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος στέφει καὶ Βασίλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῶν χειρῶν Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 4, line 16

τῇ ἑβδόμῃ δὲ τοῦ Μαρτίου μηνός, τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος, καὶ τὴν πασῶν ὀχυρωτέραν πόλιν, ἣν ἐγχωρίως Χάνδακα ἐκάλουν, πεπορθηκώς, καὶ τὸν ἀμηρεύοντα τῆς νήσου Κουρούπην ὄνομα λαβὼν αἰχμάλωτον καὶ Ἀνεμᾶν τὸν μετ' αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ πρωτεύοντα, καὶ τὴν νήσον ὅλην δουλωσάμενος, ἔμελλε μὲν ἐπὶ πλείονα προσμεῖναι χρόνον καὶ τὰ κατ' αὐτὴν καταστήσεσθαι, φήμης δὲ κρατούσης, ὡς ὁ μέλλων κατασχεῖν αὐτὴν Ῥωμαῖος ἀνὴρ ἐξ ἀνάγκης βασιλεύσει Ῥωμαίων, ἅμα τῷ γνωσθῆναι τὴν τῆς νήσου κατάσχεσιν ταῖς τοῦ Ἰωσήφ ὑποθήκαις ἀποστείλας ὁ Ῥωμανὸς προσεκαλέσατο τὸν Νικηφόρον ἐκεῖθεν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 9, line 10

ἡ δὲ Ἑλένη τῇ τῶν θυγατέρων καταγωγῇ περιαλγήσασα, καὶ μικρὸν ἐπιζήσασα χρόνον, τῇ εἰκοστῇ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ἀπεβίω, καὶ βασιλικῶς ἐκκομισθεῖσα ἐτάφη ἐν τῇ λάρνακι τοῦ πατρός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 11, line 1

Πεντεκαιδεκάτῃ δὲ Μαρτίου μηνός, τῆς ἕκτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ᾗ ἑξακισχιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ἑβδομηκοστῶ πρώτῳ ἐτελεύτησε Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐτῶν ὑπάρχων εἰκοσιτεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα, μῆνας τέσσαρας, καὶ ἡμέρας πέντε, ὡς μὲν τινες, προκαταναλώσας τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον ταῖς αἰσχίσταις καὶ φιληδόνοις πράξεσιν, ὡς δ' ἕτερος ἔχει λόγος, φαρμάκοις ἀναιρεθεῖς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 3,

line 1

Ἀπριλλίῳ δὲ μηνί, τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, εἴσεισιν ὁ Φωκᾶς Νικηφόρος κελεύσει τῆς δεσποίνης, τοῦ Ἰωσήφ καθάπαξ καὶ πάλιν κωλύοντος, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 6, line 22

καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἰουλίου μηνός, τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἑφ' στρατευμάτων ἀπάντων παρακεκινημένων ὑπὸ τοῦ Τζιμισκῆ Ῥωμαίων ἀναγορεύεται βασιλεύς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 7, line 54

στέφει οὖν τοῦτον ὁ Πολύευκτος ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἡμέρα δὲ ἦν κυριακή, ἑξκαιδεκάτην τοῦ Αὐγούστου μηνός ἄγοντος, τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 11, line 2

Ὁ δὲ Νικηφόρος κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐν μηνί Ἰουλίῳ, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμῃ, ἔξεισι κατὰ Κιλικίας σὺν βαρεῖ στρατῷ Ῥωμαίων καὶ συμμάχων Ἰβήρων καὶ Ἀρμενίων, ἔχων Θεοφάνῳ τὴν γαμετὴν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 14, line 2

Δηρώσας δὲ καὶ τεφρώσας καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Κιλικίας τῷ Ὀκτωβρίῳ μηνί, τῆς ἐννάτης ἰνδικτιῶνος, ὑπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰς τῆς Ταρσοῦ πύλας καὶ τὰς τῆς Μόψου ἐστίας, ἃς καὶ χρυσῷ καταστίξας ἔξωθεν ἀνάθημα τῇ βασιλίδι διεκόμισε, τὰς μὲν κατὰ τὴν ἀκρόπολιν στήσας, τὰς δὲ κατὰ τὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης τεῖχος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 14

τετάρτῳ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει, μηνί Ἰουνίῳ, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, τὰς ἐν τῇ Θράκῃ πόλεις ἐξῆλει ἐπισκεψόμενος, καὶ γενόμενος ἄχρι τῆς λεγομένης μεγάλης τάφρου ἔγραψε Πέτρῳ τῷ Βουλγαρίας ἄρχοντι, μὴ ἔαν τοὺς Τούρκους διαπερᾶν τὸν Ἰστρον καὶ τὰ Ῥωμαίων λυμαίνεσθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 23

πεισθέντες οὖν οἱ Ῥῶς καὶ ἐπελθόντες τῇ Βουλγαρίᾳ κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα, τῆς ἑνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, πέμπτῳ τῆς βασιλείας ἔτει αὐτοῦ Νικηφόρου, πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ἠδάφισαν τῶν Βουλγάρων, καὶ λείαν ὅτι πλείστην περιβαλλόμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 28

δευτέρῳ δὲ Σεπτεμβρίου μηνός, ὥρᾳ τῆς νυκτὸς δωδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης, γέγονε βρασμὸς καὶ κλόνος γῆς ἑξαίσιος, καὶ ἔπαθε κακῶς Ὀνωριάς καὶ Παφλαγονία.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 31

ἐγένοντο δὲ καὶ ἄνεμοι κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος σκληροὶ καὶ καυματώδεις, οἵτινες τοὺς καρποὺς διέφθειραν αὐταῖς ἀμπέλοις καὶ δένδρεσιν, ὥς ἐντεῦθεν κατὰ τὴν δωδεκάτῃ ἰνδικτιῶνα σφοδρότατον ἐπενεχθῆναι λιμὸν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 22, line 9

καὶ τοῦ βασιλέως ὑπομνησθέντος, εἰ δεῖ τοῦτον εἰσελθεῖν ἐν τῇ βασιλίδι, κάκεινου προσμένειν μικρὸν ἐπιτρέψαντος, ἐκείνῃ νυκτὸς ἑνδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου, ἀποστείλασα ἄγει τοῦτον πρὸς τὸν κάτωθεν τῶν παλατίων χειροποίητον λιμένα, καὶ κοφίνῳ ἀνιμήσατο μετὰ πάντων τῶν περὶ αὐτόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life John1, section 20, line 1

Αὐγούστῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος τρίτης, ἐφάνη καὶ κομήτης ὁ λεγόμενος πωγωνίας, καὶ ἐφαίνετο ἕως Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 1, line 4

ᾧ μᾶλλον πιστευτέον. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ μὲν οὖν Ἰωάννου τέλος τὸν εἰρημένον συνηνέχθη τρόπον, τὸ δὲ τῆς βασιλείας κράτος εἰς Βασίλειον μετήχθη καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς υἱοὺς Ῥωμανοῦ, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, μηνὸς Δεκεμβρίου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 10, line 20

καὶ τούτους μὲν εἶχεν ἡ φρουρά, τῶν δὲ μὴ συνανελθόντων ἀποστατῶν τῷ Σκληρῷ Λέων μὲν ὁ αἰχμάλωτος καὶ οἱ τοῦ δουκὸς Ἀνδρονίκου τοῦ Λυδὸς παῖδες Χριστοφόρος ὁ Ἐπείκτης καὶ Βάρδας ὁ Μουγγός (ἔφθῃ γὰρ ἐκεῖνος ἀποθανεῖν) τὸ Ἀρμακούριον καὶ τὴν Πλατεῖαν πέτραν καὶ ἄλλα τινὰ φρούρια ἐρυμνὰ ἐν τῷ θέματι κείμενα τῶν Θρακησίων κατεσχηκότες ἀντεῖχον ἕως ὀγδόης ἰνδικτιῶνος, καὶ ἐπεκδρομὰς ἐκ τούτων ποιοῦμενοι τὰ βασιλέως ἐλύπουν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 13, line 1

οὗτος δὲ μὴ ἐνεγκὼν πρᾶως τὴν ἐπιτίμησιν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τραχυνόμενος καὶ δίκαια συμβουλευσαὶ ἰσχυριζόμενος, ἠνάγκασε τὸν βασιλέα διὰ τὴν ἀναίσχυντον ἰτα-

μότητα ἀναπηδῆσαί τε τοῦ θρόνου καὶ τῶν τριχῶν αὐτοῦ καὶ τῆς γενειάδος λαβόμενον κατασπάσαι εἰς γῆν. Ἰνδικτιῶνος δὲ πεντεκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ τετρα- κοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ τετάρτου, Ὀκτωβρίῳ μηνί, ἐγένετο κλόνος μέγας, καὶ κατέπεσον οἰκίαι καὶ ναοὶ πολλοὶ καὶ μέρος τῆς σφαίρας τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 14, line 7

Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων μεγιστᾶνες μηνιῶντες τῷ βασιλεῖ, ὁ μὲν Φωκᾶς Βάρδας καὶ τινες σὺν αὐτῷ, ὅτι περ εἰς Βουλγαρίαν ἐκστρατεύ- σας ὑπερεῖδεν αὐτούς, μηδ' ἐν Καρὸς λογισάμενος μοίρα, ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι δι' ἄλλους προπηλακισμούς τε καὶ παροινίας, ὁ δὲ μάγιστρος Εὐ- στάθιος ὁ Μαλεῖνος διὰ τὸ ἀτίμως ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐκστρατείας ἀποπεμ- φθῆναι, συναθροισθέντες ἐν τῷ Χαρσιανῷ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ ῥηθέντος Μα- λείνου, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικ- τιῶνος, Βάρδαν τὸν Φωκᾶν ἀνείπον βασιλέα, διάδημά τε περιθέντες αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς βασιλείας γνωρίσματα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 19, line 2

Ἄρτι δὲ τοῦ Φωκᾶ ἀποθανόντος κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον μῆνα τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶ- νος, τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνενη- κοστοῦ ἐβδόμου ἔτους, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀποστασίας διαλυθείσης, ἀδείας λαβόμενος ὁ Σκληρὸς πάλιν ἀνελάμβανεν ἑαυτὸν καὶ τὴν προ- τέραν ἐσωμάσκει ἀποστασίαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 22, line 4

Νικολάου δὲ τοῦ Χρυσοβέργῃ ἐπὶ χρόνοις δώδεκα καὶ μῆνας ὀκτὼ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ καταλύσαντος τὴν ζωὴν, χειροτονεῖ- ται Σισίνιος μάγιστρος, ἀνὴρ ἐλ- λόγμος καὶ ἱατρικῆς τέχνης ἥκων εἰς τὸ ἀκρότατον, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντα- κοσιοστῷ τρίτῳ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης· ὅστις καὶ τοὺς διακρινομένους ἤνωσε διὰ τὴν τετραγαμίαν Λέοντος τοῦ βασιλέως, ἐξ ὅτου τοῦτον Εὐθύμιος εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο, ἤνωσεν. καὶ οὗτος δὲ ἐπὶ τρεῖς μόνους ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ποιμάνας ἐξέστη τῆς ζωῆς, καὶ προεβλήθη Σέργιος, ἡγούμενος ὢν τῆς μονῆς τοῦ Μανουὴλ καὶ τὸ γένος ἀναφέρων πρὸς Φώτιον τὸν πατριάρχην.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 26, line 2

Τῷ δὲ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ὀγδόῳ ἔτει, τῆς τρισκαίδε- κάτης ἰνδικτιῶ- νος, δύναμιν βαρεῖαν ἐκπέμψας ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν πέραν τοῦ Αἴμου Βουλγαρικῶν κάστρων, ἀρχηγοὺς ἔχουσιν τὸν πατρίκιον Θεοδωροκάνον καὶ Νικηφόρον πρωτο- σπαθάριον τὸν Ξιφίαν, τὴν τε μεγάλην εἴλε Περσθλάβαν καὶ τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πλί- σκοβαν, καὶ ἀσινῆς καὶ τροπαιοῦχος ἡ Ῥωμαϊκὴ ὑπενόστησε δύναμεις.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 30, line 1

Ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδε- κάτης, ἐκστρατεύει κατὰ Βιδίνης, καὶ ἐφ' ὅλους ὀκτὼ μῆνας ἐμφιλοχῶ- ρήσας τῇ προσεδρεία αἰρεῖ κατὰ κράτος τὴν πόλιν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 32, line 1

Καὶ τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι δόγμα ἐξέθετο, τὰς τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συντελείας τελεῖσθαι παρὰ τῶν δυνατῶν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 33, line 1

Ὅγδοῃ δὲ ἰνδικτιῶνι, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων Ἀζίζιος διὰ μικρὰς αἰτίας καὶ μηδενὸς λόγου προσκρού- σματα ἄξια τὰς πρὸς Ῥωμαίους λύσας σπονδὰς τόν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ τάφῳ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἀνεγχερμένον πολυτελῶς θεῖον ναὸν κατεστρέψατο, καὶ τὰ εὐαγγῆ ἐλυμήνατο μοναστήρια, καὶ τοὺς ἐν τούτοις ἀσκουμένους ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐφυγάδευσε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 35, line 21

τούτου καὶ ἀποπειρασμένου τῆς εἰσόδου, ἐπεὶπερ ἀντεῖχον γενναίως οἱ φυλάσ- σοντες καὶ τοὺς βιαζομένους ἐξ ὑπερδεξίων ἀνήρουν βάλλοντες καὶ τιτρώσκοντες, καὶ ἤδη ἀπέγνωστο τῷ βασιλεῖ ἡ διάβασις, Νικη- φόρος ὁ Ξιφίας τῆς Φιλιππουπόλεως τότε στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ συνταξάμενος, καὶ αὐτὸν μὲν προσμένειν καὶ συνεχεῖς προσβολὰς ποιεῖσθαι τῷ δέματι παρεγγυήσας, αὐτὸς δὲ ἀπιέναι φήσας, εἴ πως καὶ δυνη- θεῖη λυσιτελές τι διαπράξασθαι καὶ σωτήριον, τὸν περὶ αὐτὸν εἰληφῶς λαὸν ὑποστρέφει, καὶ περιοδεύσας τὸ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Κλειδίου κείμενον ὑψηλότερον ὄρος, ὃ Βαλασίτζαν κατονομάζουσι, καὶ τραχυ- πορίαις καὶ ἀνοδίαις χρησάμενος, εἰ- κοστῇ ἐννάτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός, ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, ἄνωθεν ἐξαίφνης μετ' ἀλα- λαγμοῦ καὶ δούπου κατὰ νώτου γίνεται τῶν Βουλγάρων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 35, line 44

λαβὼν δὲ καὶ πίων ἐλήφθη καρδιωγμῷ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας θνήσκει κατὰ τὴν ἑκτὴν τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. παραλαμβάνει δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν Βουλγάρων ὁ υἱὸς αὐ- τοῦ Γαβριήλ ὁ καὶ Ῥωμανός, ῥώμη μὲν καὶ ἰσχύϊ τοῦ πατρὸς ὑπερέχων, φρονήσει δὲ καὶ διανοίᾳ πολλῷ λειπόμενος, τεχθεὶς τῷ Σαμουήλ ἀπὸ τινος αἰχμαλώτιδος Λαρις- σαίας ἀπὸ τινος αἰχμαλώτιδος Λαρισσαίας] ἐξ Ἀγάθης τῆς θυγατρὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσή- λου τοῦ ἐν Δυρραχίῳ πρωτεύοντος. ἤρξε δὲ κατὰ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 40, line 2

Ἐξακισχιλιοστῷ δὲ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει, ἰνδικτιῶνος τεσσαρεσ-
καιδεκάτης, ἀπάρας τῆς βασιλίδος ὁ βασιλεὺς ἄπεισιν εἰς Τριάδιτζαν, καὶ τὸ φρού-
ριον Πέρνικον περικαθίσας ἐπολιόρκει, τῶν ἔνδον δὲ καρτερῶς καὶ ἐκθύμως ἀγωνιζο-
μένων, καὶ πολλῶν Ῥω- μαίων πιπτόντων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 40, line 22

καὶ κτείνουσι μὲν πολλούς, συλλαμβάνουσι δὲ καὶ διακοσίους πανοπλίτας καὶ
τοὺς ἵππους καὶ τὴν ἀποσκευὴν Ἰωάννου καὶ τὸν τούτου ἀνεψιόν· ὃν καὶ παραυτίκα
στερεῖ τῶν ὀφθαλμῶν. ταῦτα δράσας ἐπάνεισι πρὸς τὰ Βο- δηνά, καὶ πάντα τὰ ἐκεῖσε
καταστησάμενος ἐπαναζευγνύει πρὸς τὸ Βυζάντιον, κατὰ τὴν ἐννάτην τοῦ Ἰαννουα-
ρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος πεντε- καιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ
εἰκοστοῦ ἕκτου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 43, line 51

καὶ τῶν λοιπῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ ἀρχιερέως Βουλγάρων. ἰνδικτιῶν ἦν δευτέρα,
ἔτος ἑξακισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἑβδομον.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 43, line 57

ὃς ἐπὶ εἴκοσιν ὅλους ἐνιαυ- τοὺς τὴν τοῦ θεοῦ ποιμάννας ἐκκλησίαν Ἰουλίῳ μηνί, ἰν-
δικτιῶνος δευτέρας, ἐν ἔτει τῷ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ, πρὸς
κύριον ἐξεδήμησε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 45, line 28

μετὰ δὲ ταῦτα δευτέρας συμπλοκῆς γενομένης, τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μη-
νός, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν πεντα- κοσιοστὸν τριακοστὸν πρῶ-
τον ἔτος, πίπτει μὲν ὁ Λιπαρίτης (οὗτος γὰρ ἦν ἀρχιστράτηγος τῷ Γεωργίῳ) καὶ σὺν
αὐτῷ πᾶν τὸ κρατιστεῦον ἐν Ἀβασγοῖς, φεύγει δὲ καὶ ὁ Γεώργιος εἰς τὰ ἐνδότερα ὄρη
τῆς Ἰβηρίας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 47, line 4

Δεκεμβρίῳ γὰρ μηνί, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιο-
στοῦ τριακοστοῦ τετάρτου, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ἀπεβίω, πρό τινων ἡμερῶν τῆς
αὐτοῦ τελευτῆς καὶ Εὐσταθίου τοῦ πατριάρχου ἀποθανόντος, περὶ οὗ λέγεται, ὅτι ἐν
μιᾷ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν τῆς ἱεουργίας τελουμένης – τοῦτο μὲν [γὰρ add. C] διὰ τὸ
γῆρας· ἕξωρος γὰρ (γὰρ om. C) ἦν, τοῦτο δὲ διὰ μαλακίαν σωματικὴν· ἐνοσηλεύετο
γάρ – τῆς εἰσόδου τῶν ἀγίων ἀργῶς τε καὶ σχολαίως πλείον (πλείω EU) τοῦ (τοῦ)

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

τῆς Ε) συνήθους τελουμένης (τελωμένης C), μετὰ τὸ τελέσαι τὴν εὐχὴν μὴ δυνάμενος ἴστασθαι, δόξαν αὐτῷ ἤχθη θρόνος, ἐφ' ᾧ ἀναπαύεσθαι (ἀναπεπαῦ- σθαι Α) εἴθιστο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const8, section 3, line 1

Ἐννάτῃ δὲ Νοεμβρίου μηνός, τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευθεὶς ἐσκέπτετο, τίνα ἂν καταλίποι διάδοχον τῆς βασιλείας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 5, line 38

καὶ δὴ κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου, κατὰ τὰ βεβου- λευμένα τὰς τῆς στρατοπεδείας ἀνοίξαντες πύλας ἀπανταχῇ τῆς ἐπ' Ἀντιόχειαν εἶχοντο, οἱ πλείους μὲν κοιλιακῷ κατειργασμένοι νοσήματι, οἱ πλείους δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ δίψους κατειργασμένοι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 8, line 10

τούτῳ τῷ ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιο- στῷ τριακοστῷ ἑννάτῳ τυγχάνοντι, ἰνδικτιῶνος τεσσαρεσκαιδεκάτης, καὶ ὁ Προυσιάνος ἐκουσίως ἀποκείρεται μοναχός, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐκ Μαντινείου τῆς ἐν Βουκελλαρίῳ μονῆς εἰς Θρακησίους μεταβί- βάζεται, καὶ Κωνσταντῖνος πατρίκιος ὁ Διογένης ἐκβληθεὶς τοῦ πύργου ἐν τῇ μονῇ τῶν Στουδίου ἀποκείρεται μοναχός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 9, line 1

Τῷ δὲ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τετρακοστῷ ἔτει, ἰνδι- κτιῶνος πεντεκαιδε- κάτης, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα Ῥω- μανὸν μετὰ δώρων πολλῶν ὁ τοῦ Χαλεπίτου υἱὸς Ἄμερ, ἑξαιτῶν ἀνα- νεῶσαι τὴν εἰρήνην καὶ τοὺς πρόσθεν παρέχειν φόρους.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 17, line 37

διήρκεσεν οὖν ἄχρι τῆς ἑνδεκάτης τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶ- νος, τοῦ ςφμβ' ἔτους.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 5, line 22

καὶ εὐθὺς ἄγεται εἰς τὰ βασίλεια, καὶ κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος ἐν τῇ νήσῳ Πλάτῃ περιορίζεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 8, line 1

Τῷ δὲ ςφμγ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος τρίτης, Μαΐῳ μηνί, Ἄφροι καὶ Σικελοὶ καταδραμόν- τες τὰς Κυκλάδας καὶ τὰ τοῦ Θρακησίου παράλια, τελευταῖον κατεπολεμήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε φυλαττόντων, καὶ πεντακό- σιοι μὲν ζῶντες ὡς βασιλέα ἤχθησαν, οἱ δὲ λοι- ποὶ πάντες ἀνεσκολοπίσθη- σαν ἐν τῇ παραλίῳ ἀπὸ Ἀτραμυτίου καὶ μέχρι Στροβίλου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 10, line

1

Τῷ δὲ ,σφμδ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, διὰ τοῦ ἔαρος τρεῖς εἰσβολὰς οἱ Πατζινάκαι ποιησάμενοι κατὰ Ῥωμαίων ἄρδην τὰ παρα-
τυχόντα ἠφάνισαν, ἠβηδὸν τοὺς ἀλίσκομένους ἀναιροῦντες καὶ τιμωρίαις τοὺς αἰχμαλώτους ὑποβάλλοντες ἀνεκδι-
γήτοις.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 10, line

14

Δεκεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος πέμπτης, ἔτους ,σφμε', κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην
τοῦ μηνός, περὶ τετάρτην ὥραν τῆς νυκτός, γεγόνασι σεισμοὶ τρεῖς, δύο μικροὶ καὶ εἷς
μέγας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 13, line

1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑκτης, Νοεμβρίου δευτέρᾳ, γέγονε σεισμός περὶ ὥραν
δεκάτην τῆς ἡμέρας, καὶ διετέλεσεν ἡ γῆ σειομένη ἄχρι ὅλου τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 17, line

1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑκτης, γέγονεν ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς πόλεως Ἐδέσσης·
καὶ μικροῦ ἂν ἐάλω, εἰ μὴ θεὸς διεσώσατο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 18, line

1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, ἐπιτείνων τὸ πρὸς τὸν Δαλασσηνὸν ἔχθος
ὁ Ἰωάννης ὑπερορίζει καὶ Θεοφύλακτον πατρίκιον τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, καὶ τὸν ἕτερον
ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν πατρίκιον Ῥω-
μανόν, καὶ Ἀδριανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτῶν καὶ τοὺς
λοιποὺς τοὺς κατὰ γένος αὐτῷ ἐγγίζοντας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 19, line

1

Φεβρουαρίου δὲ μηνὸς δευτέρᾳ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης, ἔτους ,σφμη', γέγονε σεισμός
φρικώδης, καὶ ἔπαθον μὲν καὶ ἄλλοι τόποι καὶ πόλεις, ἐγένετο δὲ ἡ Σμύρνα ἐλεεινὸν
θέαμα, καταπεσόντων τῶν καλλίστων οἰκοδομημάτων αὐτῆς καὶ πολλοὺς τῶν οἰκη-
τόρων ἀναλυσάντων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 21, line

14

Μαΐῳ δὲ μηνί τοῦ ,σφμη' ἔτους, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης, ἡ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως Μαρία,
μήτηρ δὲ τοῦ καίσαρος, ἄπεισιν ἐν Ἐφέσῳ εἰς προσκύνησιν τοῦ ἡγαπημένου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 27, line

1

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Σεπτεμβρίου δὲ μηνός, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης τοῦ ,ϡφμθ' ἔτους, Ἀλουσιάνος πατρικίος καὶ στρατηγὸς Θεοδοσιουπόλεως, ὁ τοῦ Ἀαρὼν δεύτερος υἱός, ἄφνω τῆς πόλεως ἀποδράς τῷ Δελεάνῳ προσέρχεται ἐξ αἰτίας τοιαύτης.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 28, line 1

Τούτῳ τῷ ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, Ἰουνίου δεκάτῃ, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας δωδεκάτην, γέγονε σεισμός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 29, line 23

Δεκεμβρίου δὲ δεκάτῃ, τοῦ ,ϡφν' ἔτους, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, θνήσκει ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει, τὴν εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἀμαρτάδα ἀποκλαιόμενος, βασιλεύσας ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας ὀκτώ, ἀνὴρ τᾶλλα μὲν ἐπιεικὴς καὶ χρηστὸς καὶ εὐλαβῶς δόξας βιοῦν, πλὴν τοῦ εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἀμαρτήματος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich5, section 2, line 27

τυφλωθέντες οὖν ἐξορίζονται, ὁ μὲν Μιχαὴλ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ἐλεγκῶν εἰκάδι πρώτη μηνὸς Ἀπριλλίου, ἰνδικτιῶνος δεκάτης τοῦ ,ϡφν' ἔτους, βασιλεύσας ἐπὶ μῆνας τέσσαρας καὶ ἡμέρας πέντε, καὶ οἱ συγγενεῖς δὲ πάντες αὐτοῦ ἄλλος ἄλλαχοῦ διεσπάρησαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 2, line 10

καὶ ταῦτα μὲν ἐπράχθη ἐν προοιμίῳ τῷ Μονομάχῳ, κατὰ τὴν δεκάτην ἰνδικτιῶνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 2, line 11

κατὰ δὲ τὴν ἕκτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, τοῦ ,ϡφνα' ἔτους, ἐφάνη κομήτης ἀπὸ τῆς ἑω πρὸς δύσιν ποιούμενος τὴν πορείαν, καὶ ὥρᾳτο λάμπων παρ' ὅλον τοῦτον τὸν μῆνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 1

Τῇ δὲ εἰκοστῇ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, κατέλυσε τὴν ζωὴν Ἀλέξιος ὁ πατριάρχης, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν αὐτοῦ θρόνον Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ, μοναχὸς ὢν, ἐξ οὗπερ ὁ ὀρφανοτρόφος αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιβουλήν ἐξώρισε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 7

Μαΐου δὲ δευτέρᾳ, τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἐκτυφλοῦται καὶ ὁ ὀρφανοτρόφος ἐν τῷ λεγομένῳ χωρίῳ τῶν Μαρυκάτων, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ὑπὸ Θεοδώρας ἄκοντος τοῦ βασιλέως, ὡς δὲ ὁ τῶν πολλῶν κρατεῖ λόγος, παρ' αὐτοῦ τούτου ἐγκοτῶντος αὐτῷ διὰ τὰς ὑπερορίας, καὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός ἀποθνήσκει.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 12

Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος κατηγορήθη καὶ Στέφανος ὁ σεβαστοφόρος, ὡς ἐπιβουλεύων τῷ βασιλεῖ καὶ βασιλέα βουλόμενος ποιῆσαι Λέοντα πατρικίον καὶ στρατηγὸν Μελιτηνῆς, τὸν υἱὸν τοῦ Λαμπροῦ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 6, line 1

Ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ ἡ τοῦ ἔθνους τῶν Ῥῶς κίνησις κατὰ τῆς βασιλίδος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 7, line 1

Σεπτεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, ἔτους ,ζρνβ', ἔπνευσεν ἄνεμος σφοδρός, ὡς διαφθαρῆναι σχεδὸν τοὺς τῶν ἀμπέλων καρπούς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 8, line 1

ἦν δὲ ὁ Στηθάτος οὗτος ἀρετῆς εἰς ἄκραν ἐπιμελούμενος καὶ νηστεία καὶ σκληραγωγία καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀρετῇ ἐντήκων τὸ σῶμα ἑαυτοῦ, ὡς καὶ ποτε τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄσιτος διατελέσαι, μηδενὸς τὸ παράπαν ἐν τῷ μέσῳ γευσάμενος. Ἰνδικτιῶνος δὲ τρισκαιδεκάτης ὁ κατὰ τοῦ Ἀνίου ἀρχὴν ἐλάμβανε πόλεμος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 8, line 130

ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕστερον· πρὶν ἢ δὲ τὰς δυνάμεις ἐλθεῖν, ὁ Τορνίκιος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα, τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος, βασιλεύς, ὡς ἐλέχθη, ἀναρρηθεὶς θάπτον ἢ λόγος τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, ἐλπίζων αὐτοβοεὶ ταύτην αἰρήσειν διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν τὸν βασιλέα δυνάμεων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 15

ἀρχῆς εἰς Σαρακηνοὺς διαλυθείσης, καὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριευούσης, ἥδη δὲ καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ὀλίγου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἔτυχον ἐν διαφόροις καιροῖς ἀλλήλων καταστασιάσαντες καὶ ἡ μία καὶ μεγίστη αὕτη ἀρχὴ εἰς πολλὰ διηρέθη μέρη, καὶ ἄλλον μὲν ἀρχηγὸν εἶχεν ἡ Ἰσπανία, ἄλλον δὲ ἡ Λιβύη, ἄλλον δὲ ἡ Αἴγυπτος, ἄλλον δὲ ἡ Βαβυλών, ἕτερον δὲ ἡ Περσίς, καὶ πρὸς ἀλλήλους μὲν οὐχ ὁμόνουν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ προσεπολέμουν οἱ γειτονοῦντες, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χωρασμίων καὶ Ὠρητανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων Μουχούμετ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως, ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις καὶ κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ φερόμενος, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα Τουρκίας διαπρεσβεύσασθαι καὶ συμμαχίαν ἐκεῖθεν αἰτήσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 30

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ὑποστρέψας δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἡπείγετο καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἴνδους διαγωνίσασθαι μετ' αὐτῶν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 14, line 7

ἀλλ' ὁ Λιπαρίτης οὐκ ἤθελε διὰ τὴν ἡμέραν· ἦν γὰρ σάββατον, ὀκτωκαιδεκάτην ἄγοντος τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος, ἐν ταῖς ἀποφράσι δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ Λιπαρίτῃ τὸ σάββατον ἐνομίζετο, ὅπερ ἀποτροπιαζόμενος ἀνεδύετο πολεμεῖν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 22, line 80

τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἡφονή' ἔτους, τὸν ἑταίρειάρχην Κωνσταντῖνον στρατηγὸν αὐτοκράτορα προχειρισάμενος ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει κατὰ τῶν Πατζινάκων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 25, line 29

διὸ καὶ τὰς ἐκδρομὰς οὐκ ἀνέτως, ὥς τὸ πρότερον, ἀλλὰ μετὰ φειδοῦς ἐποιοῦντο κατὰ τε τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ἰνδικτιῶνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 30, line 2

Ἐνέσκηψε δὲ καὶ λοιμικὴ νόσος τῇ βασιλίδι κατὰ τε τὴν ἑβδόμην καὶ ὀγδόην ἰνδικτιῶνα, ὥς μὴ ἐξισχύειν τοὺς ζῶντας ἐκφέρειν τοὺς τεθνεῶτας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 30, line 3

ἠνέχθη δὲ καὶ κατὰ τὸ θέρος τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιῶνος μέγιστόν τι χρῆμα χαλάζης, καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτῆς οὐ ζῶα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι διεφθάρησαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Theod, section 1, line 27

ὅλην οὖν τὴν θ' ἰνδικτιῶνα, τοῦ ἡφξδ' ἔτους βιώσασα ἡ βασιλὶς, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἰλεοῦ νοσήματι περιπεσοῦσα ἀπέθανεν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 1, line 2
ΜΙΧΑΗΛ Ο ΓΕΡΩΝ

Ἀναρρηθέντος δὲ τοῦ Μιχαὴλ αὐτοκράτορος κατὰ τὴν λ' ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς θ' ἰνδικτιῶνος, Θεοδόσιος πρόεδρος ὁ τοῦ πατραδέλφου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου υἱός, πυθόμενος τὴν ἀνάρρησιν καὶ δεινοπαθήσας, καὶ μὴ βουλευσάμενος, μηδὲ λογισάμενος τὴν τοῦ ἔργου δυσχέρειαν καὶ ἀπότηυξιν, μηδ' οἷον κύβον μέλλει ἀναρριπτεῖν, ἀνελήφως τοὺς οἰκογενεῖς καὶ δούλους καὶ τοὺς ἄλλως ὑπηρετούμενους αὐτῷ, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ τινὰς τῶν συνήθων, ὅσοι περ ἦσαν τὰς φρένας κουφότεροι, ἄρας περὶ δεῖλην ὀψίαν ἐκ τῆς οἰκίας (κεῖται δὲ αὕτη περὶ τὸ λεγόμενον Λεωμακέλλιον) προῆει διὰ τῆς πλατείας ὡς εἰς τὸ παλάτιον,

ἀγανακτῶν καὶ δυσχεραίνων, καὶ τὴν ἀδικίαν ὥς ἂν τὰ ἔσχατα ἡδικοῦμενος πρὸς τοὺς

παρατυ-

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 6, line 45

κάκειψε τοὺς πλησιοχώρους ἀθροίσαντες στρατιώτας καὶ τοὺς ὅσοι πυθόμενοι τὴν κίνησιν ἐθελονταὶ παρεγένοντο, μετὰ πάντων αὐτῶν ἀναγορεύουσι τοῦτον αὐτοκράτορα βασιλέα Ῥωμαίων, ὁγδόην ἄγοντος τότε τοῦ Ἰουνίου μηνός, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 12, line 67

τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἐν ἀκροπόλει οἰκίαν αὐτοῦ γενομένου ἡμέρᾳ τετράδι, τριακοστὴν πρώτην ἄγοντος τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, στέλλεται ὁ Κεκαυμένος κουροπαλάτης ὑπὸ τοῦ Κομνηνοῦ τιμηθεὶς μετὰ τινων οὐκ ὀλίγων εὐπατριδῶν τῇ πέμπτῃ πρωΐας διὰ δρόμωνος, καὶ εἰσελθὼν κρατεῖ τὰ ἀνάκτορα.

Pytheas Perieg., Fragmenta (1650: 001) "Pytheas von Massalia", Ed. Mette, H.J. Berlin: De Gruyter, 1952. Fragment 5, line 17

τί<ς> γὰρ ἢ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 52

ὅτι μὲν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ γνῶριμον μῆκος ἐστὶ τοῦ γνωρίμου πλάτους, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν ἄλλων οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ <τὸ> ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας τοῦ <ἀπὸ τῶν> Αἰθιοπῶν ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 57

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων – τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τεῖνον τρισχιλίοις εἶναι μείζον –, τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους Πύλας μυρίων τετρακισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πεντακισχιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακοσίους μέχρι Κανωβικοῦ Στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρισχιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι Σηλῶν ὀκτακισχιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὴ τῶν ἑπτὰ μυριάδων ὀκτακοσίους.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6b, line 3

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν Ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 9b, line 1

KOSMAS DER INDIENFAHRER Χριστιανικὴ τοπογραφία II p. 82, 18 E. O. Winstedt: <Πυθέας> δὲ ὁ <Μας<ς>αλιώτης> φησὶν <ἐν τοῖς Περί Ὠκεανοῦ> ὅτι πα-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ραγενομένωι αὐτῶι ἐν τοῖς βορειοτάτοις τόποις ἐδείκ- νουν οἱ αὐτόθι βάρβαροι τὴν ἡλίου κοίτην, ὥς ἐκεῖ τῶν νυκτῶν ἀεὶ γενομένου παρ' αὐτοῖς.

Maximus Confessor Theol., *Quaestiones et dubia* (2892: 002) “Maximi confessoris quaestiones et dubia”, Ed. Declerck, J.H. Turnhout: Brepols, 1982; *Corpus Christianorum. Series Graeca* 10. Section 119, line 20

Κατὰ δὲ τὴν θεωρίαν οὕτως ἐκκληπτέον τὸν τόπον· ὁ γνωστικὸς νοῦς κατὰ τὸν Παῦλον ἔχει συνόντας αὐτῷ τοὺς λογισμούς· κατὰ οὖν τὴν πρώτην τοῦ λόγου πρὸς τὸν νοῦν γινομένην ἐμφάνειαν οἱ λογισμοὶ ἀπηχήματα μόνον καὶ ἰνδάλματα τῆς γνώσεως ἀκούουσιν, οὐδὲν δὲ τετρανωμένον θεωροῦσιν· προκόπτον- τος δὲ τοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν γινομένου, τουτέστιν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, οὐκέτι οἱ λογισμοὶ ἰνδαλμάτων ἀλλὰ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως τέλειον ἐν μετουσίᾳ γίνονται.

Maximus Confessor Theol., *Scholia in Ecclesiasten* (in catenis: catena trium patrum) (2892: 097) “Anonymus in Ecclesiasten commentarius qui dicitur catena trium patrum”, Ed. Lucà, S. Turnhout: Brepols, 1983; *Corpus Christianorum. Series Graeca* 11. Section 1, line 65

Τῶνδ' εἰρημένων 8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι· οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως. Δηλαδή, ὁ διὰ τελειότητα φρενῶν τῆς κατὰ τὴν ἄστατον φορὰν τῶν ὄντων ὑπεριδὼν ματαιότητος, καὶ τῆς τούτων φύσεως πάντας τοὺς καθόλου ἐρευνώμενος λόγους, πολλὰ καμῶν, μόλις νῶ μόνῳ ἐν ἄλλῃ ἐξ ἄλλου φαντασίᾳ ἐν τι συλλέξει τῆς ἀληθείας ἰνδαλμα, πρὶν κρατηθῆναι φεῦγον καὶ πρὶν νοηθῆναι διαδιδρᾶσκον.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* (2057: 001) “Socrates' ecclesiastical history, 2nd edn.”, Ed. Bright, W. Oxford: Clarendon Press, 1893. Book 1, chapter 19, line 2

Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τὰ ἐνδοτέρῳ ἔθνη τῶν Ἰνδῶν ἐχριστιάνισαν.

Αὐθις οὖν μνημονευτέον καὶ ὅπως ἐπὶ τῶν καιρῶν τοῦ βασιλέως ὁ Χριστιανισμὸς ἐπλατύνετο· τηνικαῦτα γὰρ Ἰνδῶν τε τῶν ἐνδο- τέρω καὶ Ἰβήρων τὰ ἔθνη πρὸς τὸ Χριστιανίζειν ἐλάμβανε τὴν ἀρχήν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 10

Ἦνίκα οἱ ἀπόστολοι κλήρῳ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πορείαν ἐποιοῦντο, Θωμᾶς μὲν τὴν Πάρθων ἀποστολὴν ὑπεδέχετο, Ματθαῖος δὲ τὴν Αἰθιοπίαν, Βαρθολομαῖος δὲ ἐκκληροῦτο τὴν συνημ- μένην ταύτῃ Ἰνδίαν· τὴν μέντοι ἐνδοτέρῳ Ἰνδίαν, ἣ προσοικεῖ βαρβάρων ἔθνη πολλὰ, διαφόροις χρώμενα γλώσσαις, οὐδέ πω πρὸ τῶν Κωνσταντίνου χρόνων ὁ τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγος ἐφώτιζε.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 14

Μερόπιός τις φιλόσοφος, τῷ γένει Τύριος, ἱστορῆσαι τὴν Ἰνδῶν χώραν ἔσπευσεν, ἀμιλλησάμενος πρὸς τὸν φιλόσοφον Μητρόδωρον, ὃς πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἰνδῶν χώραν

ιστόρησεν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 21

Συμβεβήκει δὲ τότε πρὸς ὀλίγον τὰς σπονδὰς διεσπᾶσθαι τὰς μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Ἰνδῶν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 21

Συλλαβόντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ τὸν φιλόσοφον καὶ τοὺς συμπλέοντας, πλὴν τῶν δύο συγγενῶν παιδῶν, ἅπαντας διεχρήσαντο· τοὺς δὲ δύο παῖδας, οἷκτῳ τῆς ἡλικίας διασώσαντες, δῶρον τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ προσκομίζουσιν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 38

Κατὰ βραχὺ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ εὐκτῆριον κατεσκεύασε, καὶ τινὰς τῶν Ἰνδῶν κατη- χοῦντες συνεύχεσθαι αὐτοῖς παρεσκεύασαν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 48

Αἰδέσιος μὲν οὖν ὥς ἐπὶ τὴν Τύρον ἐσπουδάζεν, ὁψόμενος γονέας τε καὶ συγγενεῖς· Φουρμέντιος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῷ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ τότε νεωστὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἀξιοθέντι, ὑπαναφέρει τὸ πρᾶγμα, διδάξας τὰ τε τῆς ἑαυτοῦ ἀποδημίας, καὶ ὥς ἐλπίδας ἔχουσιν Ἰνδοὶ τὸν Χριστιανισμόν παραδέξασθαι· ἐπίσκοπόν τε καὶ κληρὸν ἀποστέλλειν, καὶ μηδαμῶς περιορᾶν τοὺς δυναμένους σωθῆναι.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 54

Γίνεται δὴ τοῦτο· καὶ Φουρμέντιος ἀξιοθεὶς τῆς ἐπισκοπῆς αὐθὺς ἐπὶ τὴν Ἰνδῶν παραγίνεται χώραν, καὶ κῆρυξ τοῦ Χριστιανισμοῦ γίνεται, εὐκτῆριά τε πολλὰ ἰδρύει, ἀξιοθεὶς τε θείας χάριτος, πολλὰ μὲν σημεῖα, πολλῶν δὲ σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τὰ σώματα ἐθεράπευε.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes (0544: 001) “Sexti Empirici opera, vol. 1”, Ed. Mutschmann, H. Leipzig: Teubner, 1912. Book 1, section 80, line 2

διαφέρει μὲν γὰρ κατὰ μορφήν σῶμα Σκύθου Ἰνδοῦ σώματος, τὴν δὲ παραλλαγὴν ποιεῖ, καθάπερ φασίν, ἢ διάφορος τῶν χυμῶν ἐπικράτεια.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 80, line 7

ταῦτά τοι καὶ ἐν τῇ αἰρέσει καὶ φυγῇ τῶν ἐκτὸς διαφο- ρὰ πολλὴ κατ’ αὐτούς ἐστιν· ἄλλοις γὰρ χαίρουσιν Ἰνδοὶ καὶ ἄλλοις οἱ καθ’ ἡμᾶς, τὸ δὲ διάφορος χαίρειν τοῦ παρηλλαγμένους ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων φαντασίας λαμβά- νειν ἐστὶ μηνυτικόν.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 148, line 6

οἷον ἔθος μὲν ἔθει οὕτως· τινὲς τῶν Αἰθιόπων στίζουσι τὰ βρέφη, ἡμεῖς δ’ οὐ· καὶ Πέρσαι μὲν ἀνθοβαφεῖ ἐσθῆτι καὶ ποδήρει χρῆσθαι νομίζουσιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἡμεῖς δὲ ἄπρε- πές· καὶ οἱ μὲν Ἰνδοὶ ταῖς γυναιξὶ δημοσίᾳ μίγνυνται, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἄλλων αἰσχρὸν τοῦτο εἶναι ἡγοῦνται.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 3, section 200, line 6

καὶ τὸ δημοσίᾳ γυναικὶ μίγνυσθαι, καίτοι παρ’ ἡμῖν αἰσχρὸν εἶναι δοκοῦν, παρά τισι τῶν Ἰν- δῶν οὐκ αἰσχρὸν εἶναι νομίζεται· μίγνυνται γοῦν ἀδια- φόρως δημοσίᾳ,

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

καθάπερ καὶ περὶ τοῦ φιλοσόφου Κράτητος ἀκηκόαμεν.

Sextus Empiricus Phil., *Pyrrhoniae hypotyposes* Book 3, section 227, line 3

Αἰθιόπων δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι εἰς τὰς λίμνας ἐμ- βάλλουσιν αὐτούς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθησομένους· Ὑρκανοὶ δὲ κυσὶν αὐτούς ἐκτίθενται βοράν, Ἰνδῶν δὲ ἔνιοι γυψίν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* (0544: 002) “*Sexti Empirici opera*, vols. 2 & 3 (2nd edn.)”, Ed. Mutschmann, H., Mau, J. Leipzig: Teubner, 2:1914; 3:1961. Book 7, section 249, line 7

δεύτερον δὲ τὸ καὶ ἀπὸ ὑπάρχοντος εἶναι καὶ κατ’ αὐτὸ τὸ ὑπάρχον· ἔναι γὰρ πάλιν ἀπὸ ὑπάρχοντος μὲν εἰσιν, οὐκ αὐτὸ δὲ τὸ ὑπάρχον ἰνδάλλονται, ὥς ἐπὶ τοῦ μεμνηότου Ὁρέστου μικρῷ πρότερον ἐδείκνυμεν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 7, section 425, line 4

τοῦτο μέντοι τῶν ἀδυνάτων ἐστίν· καὶ γὰρ παρὰ τὰς διαφορὰς τῶν τόπων καὶ παρὰ τὰς τοῦ ἐκτὸς περιστάσεις καὶ παρ’ ἄλλους πλείονας τρόπους οὔτε τὰ αὐτὰ οὔτε ὡσαύτως ἰνδάλλεται ἡμῖν τὰ πράγματα, κα- θάπερ ἀνώτερον ἐπελογισάμεθα, ὥστε ὅτι μὲν φαίνεται πρὸς τῇδε τῇ αἰσθήσει καὶ τῇδε τῇ περιστάσει δύ- νασθαι λέ- γειν, τὸ δ’ εἰ ταῖς ἀληθείαις τοιοῦτόν ἐστιν οἷον καὶ φαίνεται, ἢ ἄλλοῖον μὲν ἐστιν, ἄλλοῖον δὲ φαίνεται, μὴ ἔχειν ἡμᾶς διαυθεντεῖν, διὰ δὲ τοῦτο μηδεμίαν εἶναι φαν- τα- σίαν χωρὶς ἐνστήματος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 9, section 45, line 3

Οἱ δὲ καὶ πρὸς τοῦτό φασι, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς νοή- σεως τοῦ εἶναι θεὸν γέγονεν ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς ὕπνους ἰνδαλλομένων ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν κόσμον θεωρουμένων, τὸ δὲ αἰδίδιον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἄφθαρτον καὶ τέλειον ἐν εὐδαιμονίᾳ παρῆλθε κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μετά- βασιν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 15, line 5

Ἄλλοι δὲ κακείνως ἐνέστησαν· πᾶσα γάρ, φασίν, ὑγιῆς διαίρεσις γένους ἐστὶ τομὴ εἰς τὰ προσεχῆ εἶδη, καὶ διὰ τοῦτο μοχθηρὰ καθέστηκεν ἡ τοιαύτη διαίρεσις· “τῶν ἀν- θρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρ- σαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 16, line 1

τῷ γὰρ ἐτέρῳ τῶν προσεχῶν εἰδῶν οὐ τὸ συζυγοῦν καὶ προσεχὲς εἶδος ἀντιδιέζε- κται, ἀλλὰ τὰ τούτου εἶδη, δέον οὕτως εἰπεῖν· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι”, καὶ καθ’ ὑποδιαίρεσιν λοι- πόν “τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν εἰσιν Αἰγύ- πτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 17, line 4

ἐῴκει γὰρ ἡ μὲν τοιαύτη διαίρεσις τῇ λε- γούσῃ “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλ- ληνες, οἱ δὲ βάρ- βαροι, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”. ἡ δὲ ἐκκεκμημένη ὁμοίωτο τῇ τοιουτοτρόπῳ· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 20, line 3

περὶ μὲν γὰρ τῆς πρὸς τὴν φύσιν ὑποστάσεως τῶν τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδε-
τέρων ἱκανοὶ πῶς εἰσιν ἡμῖν ἀγῶνες πρὸς τοὺς δογματι-
κούς· κατὰ δὲ τὸ φαινόμε-
νον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἔθος ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν, καθά-
περ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς ἰνδαλμοῖς ἔοικε δηλοῦν, ὅταν φῇ· ἡ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι
καταφαίνεται εἶναι, μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα, ὥς ἡ τοῦ θεοῦ τε φύσις καὶ
τάγαθοῦ αἰεὶ, ἐξ ὧν ἰσότατος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 122, line 10

ὁ ἄρα τὸν πλοῦτον μέγιστον ἀγα-
θὸν ἰνδαλλόμενος ἐν τῷ σπεύδειν ἐπὶ τοῦτον
γίνεται φι-
λάργυρος.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* (4083: 001) “Eustathii
archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes, vols. 1–4”,
Ed. van der Valk, M. Leiden: Brill, 1:1971; 2:1976; 3:1979; 4:1987. Volume 1, page 309,
line 11

Αὕτη ἡ ἀρχή, ἡ βασιλική δηλαδή, καὶ τὰς θρυλλουμένας ποτὲ μεγάλας ἀρχὰς
κατέστησε, τὴν τῶν Περσῶν, τὴν τῶν Ἰνδῶν, τὴν τῶν Ῥω-
μαίων· καὶ οὐδεμία τις ἀρχή
ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθε λόγου, ὅσον ἡ βασιλική.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 319,
line 23

ὑπερφρονεῖ γὰρ τοῦ φαυλοτάτου Θερσίτου, καθὰ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου φασὶ κύνα
τὰ μὲν μικρὰ θηρία παριέναι, ὁρμᾶν δὲ ἐπὶ τὰ κρείττω, ὅπερ ὁ Θεμίστιος ἐπὶ κυνῶν
Ἰνδικῶν οὕτω φράζει· «κύων Ἰνδὸς λέοντι μὲν ἐπέξεισι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερ-
ορᾷ καὶ ἀλώπεκας».

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 479,
line 25

Καὶ ἡ Βουκεφάλα δὲ τῆς τοιαύτης ἐφόδου ἐστί, πόλις Ἰνδικὴ ἐκείνη, κτισθεῖσα ὑπ’
Ἀλεξάνδρου ἐπ’ ἀμφοτέραις, φασί, ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ Ὑδάσπου, διότι διαβάν-
τος Ἀλεξάνδρου ἐκεῖ καὶ μαχομένου ὁ Βουκεφάλας ἵππος ἀπέθανε.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 481,
line 19

Ὅρος δὲ τι Ἰνδικὸν Μηρὸς ἐκλήθη, Διονύσω ἀνακείμενον, ὅθεν μηροτραφῆς μεμύ-
θευται, φασίν, ὁ Διόνυσος.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 518,
line 26

ἔστι δὲ καὶ Ἀστερουσία Κρήτης, φασίν, ὅρος καὶ πόλις δὲ περὶ τὸν Ἰνδικὸν Καύ-
κασον.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 569,
line 4

ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ πολὺς ποὺ ὁ ἔβενος.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 606, line 24

καὶ κύων δὲ εὐγενὴς ὑπηγάγετό τινα εἰς ὅμοιον πάθος, ὅποια τις ἢ τοῦ Τρωϊκοῦ Φοινοδάμαντος, ἣν Κρημισσὸς ὁ ποταμὸς λέγεται ζεῦξαι λέκτροις »ἰνδαλθεῖς κυνί«.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 750, line 17

καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐπὶ τριῶν ταχθῆναι τὴν φάλαγγα, ὃ δὴ φησιν Ἀρριανὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἥγουν ἐπὶ τρεῖς ὥς εἰπεῖν στίχους ἢ ὀρδίνους.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 4, line 14

κινδυνεύων γὰρ ἐκεῖνός που ἐν Ἰνδίᾳ ἐτινάξατο τοῖς ὅπλοις κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 261, line 2

Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Νύσσαι κατὰ τὰς ἱστορίας, αἱ μὲν ὄρη, ὥς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδικῇ καὶ Λιβύῃ, ἡ δὲ τις καὶ νῆσος ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει καὶ τῷ ποταμῷ Νείλῳ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 561, line 12

Παρὰ μέντοι τῷ Γεωγράφῳ δοκεῖ διαφορά τις εἶναι σίτου καὶ πυροῦ, ἔνθα λέγει γίνεσθαι ἐν Ἰνδίᾳ σῖτον αὐτοφυῆ ἐοικότα πυρῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 744, line 12

Ὅμοίως καὶ τὸ «ὄστρακον φέρει τὸν θαυμαζόμενον μαργαρί- την λίθον, ὃ καλοῦσιν Ἰνδοὶ βέρβερι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 42, line 22

ὅποιοι καὶ οἱ παρ' Ἰνδοῖς κύνες, οὓς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ ὁ σοφὸς Θεμίστιος, γράψας, ὥς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται, κύνα Ἰνδὸν λέοντι μὲν ἐπεξιέναι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερορᾶν καὶ ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 225, line 2

ὥς δὲ καὶ ἑτεροῖον ὄστρακον χαλαζᾷ κατὰ τὸν Κωμικὸν εἰπεῖν χαλάζαις τοιαύταις, καὶ ὅτι βέρβερι παρὰ Ἰνδοῖς ἐκεῖνο καλεῖται ἀλλαχοῦ δηλοῦται σαφῶς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 621, line 5

Ὅρα δὲ ὥς Ἦρα μὲν ἀπλῶς οὕτω φιλότητα καὶ ἥμερον ἐξ Ἀφροδίτης ἐζήτησε τὰ κατὰ μῦθον ἰνδάλ- ματα, Ὅμηρος δὲ καὶ τὸ αὐτοῖς ὑποκείμενον ἡρμήνευσε, τὸν κεστὸν ἱμάντα, καὶ πλεῖον δὲ τι ἐδήλωσεν αὐτὸν ἔχειν, ὅπερ ἦν ἡ ὀαριστὺς πάρφαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 727, line 2

Ἰδαῖα δὲ ὄρη τὴν Ἰδην φησίν, ἣν καὶ αὐτὴν πληθύνει τὸ ἐν αὐτοῖς μέγεθος, καθὰ καὶ τὰ Ἡμωδὰ Ἰνδίας ὄρη καὶ τὰ Ἀρμένια καὶ τὰς Ἀλπεῖς καὶ ἄλλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 804, line 17

ἐκεῖνο δὲ καὶ ἀστεῖον, εἴπερ ἐνταῦθα μὲν Ἀχιλλέως εἰκασμὸς ἐκφοβεῖ τοὺς Τρῶας, ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ τοὺς αὐτοὺς ὁ αὐτὸς εἰκασμὸς τέρπει, ὅτε δηλαδὴ αὐτὰ Ἑκτωρ φορῶν ἰνδάλλεται τῷ Ἀχιλλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 20

μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους ἔβη μέγα ἰάχων. ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος», ἡγουν εἰκασμὸν ἑαυτοῦ ἔπεμπε τοῖς βλέπουσιν καὶ οὐκ ἐμφανῶς ἐγινώσκετο Ἑκτωρ εἶναι, οἷα μὴ τὰ ἑαυτοῦ φορῶν, ἀλλὰ τοῖς Ἀχιλλέως ὅπλοις λαμπόμενος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 23

ἑτεροὶ δὲ φασιν, ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνι ἰνδάλλετο, ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοιαύτην λαβόντες δοτικὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 47, line 19

(v. 262) Ἐπάγει γὰρ «Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ», ποθῶν τε, ὥς εἰκός, ἀντιστῆναι τῷ Αἴαντι, καὶ ἵνα μὴδὲ τὸ πρὸς Ἀχιλλέα ἰνδαλμα αἰσχύνῃ ἀχρειώσας, εἰ μὴ προμάχοιτο.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 110, line 6

(v. 698 s.) Ὅτι Ἀντίλοχος θέων εἰς Ἀχιλλέα τὰ οἰκεῖα τεύχεα ἔδωκεν ἀμύμονι Λαοδόκῳ ἐταίρῳ, οὐ μόνον ἵνα ἐλαφρῶς ἔχη θέειν, ὥς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ βῆτα ῥαψωδίᾳ τὴν χλαῖναν ἀποβαλὼν, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἰνδαλλόμενος δοκῇ παραμένειν τῷ πολέμῳ, καθὰ φασιν οἱ παλαιοί.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 111, line 13

πρὸς μέντοι ταῖς ναυσὶ πρὸ τῆς τοιαύτης ὀπλοποιίας ἐπιφανεῖς μόνον καὶ οὐ πέμψας ἰνδαλμα ἑαυτοῦ ὥς ἐπὶ Πατρόκλου γέγονεν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκφήνας, τρέψεται τοὺς Τρῶας εἰς φυγὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 216, line 5

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τοσαῦτα ποιήσας Ἥφαιστος δαίδαλα οὐδαμοῦ ναυτιλίας ἱνδαλμα θέμενος ἔτευξεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 468, line 12

(v. 107 s.) Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καθὰ καὶ τινι σμικροτάτῳ ἐνόπτρῳ, ἱνδαλμά τι ὅλου ἐγκωμίου ἐμφαίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 484, line 4

Σημείωσαι δὲ ὅτι ἔδει μὲν ἐν τοιούτῳ τόπῳ συγκρίσεως τὸν ποιητὴν μὴ Ἀχελώου μνησθῆναι, ἀλλὰ τινος ἐτέρου τῶν μειζόνων ἢ μεγίστων, ὅποιοι πολλοὶ ποταμοί, ὁ Ἰνδός, ὁ Ἴστρος, ὁ Νεῖλος, ὃν Αἴγυπτον ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 764, line 8

(v. 459 – 64) «Ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ ἐβλάβεν ἐν πεδίῳ», ἤγουν ἐβλάβησαν, «αἱ κεῖσε φέρτεραι ἦσαν· ἦτοι γὰρ τάς», ἤγουν ταύτας, «πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας, νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν», καὶ ἐξῆς, ὡς προγέγραπται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 9

(v. 459 s.) Ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ δοκεῖν ταῦτόν εἶναι δοξάζει Ὅμηρος τῷ ἰνδάλλεσθαι ἐν τῷ «ἄλλοι μοι δοκεῖσι», καὶ «ἄλλος ἰνδάλλεται».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 11

λέγεται δὲ ἐπὶ εἰκασμοῦ καὶ ὁμοιώσεως καὶ δοκήσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι, ἅφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλων τὸ ἱνδαλμα λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 12

ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν τὸ εὖ διαγινώσκειν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 13

γίνεται δὲ τὸ ἰνδάλλω ἐκ τοῦ εἶδω, τὸ ὁμοίῳ, τραπέντος τοῦ <ι> εἰς <ν> ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰέν, καὶ αὐτίκα τετραμμένου καὶ τοῦ <ε> εἰς <ι>, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔχω ἴσχω καὶ τῶν ὁμοίων γίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 766, line 6

(v. 459 s. et v. 467) Οὐ μόνον γοῦν φησιν, Ἰδομενεύς, ὡς «ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι», καὶ «ἄλλος ἡνίοχος ἰνδάλλεται», ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκπεσέειν οἶω τὸν Εὐμήλον καὶ ἐξῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam (4083: 003)
“Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Odysseam, 2 vols.
in 1”, Ed. Stallbaum, G. Leipzig: Weigel, 1:1825; 2:1826, Repr. 1970. Volume 1, page 25,
line 41

καθὰ καὶ κύων φασὶν Ἴνδὸς λέοντι ἔπε- ξιών καὶ παρδάλει, λύκους ὑπερορᾷ καὶ
ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 8

ὥς τέ μοι ἀθανάτοις ἰνδάλ- λεται εἰσοράασθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 10

Καὶ ὄρα τὸ ἰνδάλλεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 11

οὐ γὰρ θεὸς ἀντικρυς ὁ ἐπὶ μακρὸν βιοῦς, ἀλλὰ θεοῦ ἴνδαλμα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 12

μακρόβιος δὲ ὁ Νέστωρ, ὥστε καὶ ἴνδαλμά τι ἔχει πρὸς θεόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
149, line 35

καὶ ὅτι Μενέλαος πρὸς Αἰθίοπας ἦλθε κατὰ μὲν τινας, περιπλεύσας τὸν Ὠκεανὸν
διὰ τῶν Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
150, line 14

τινὲς δὲ Ἑρεμ- βοῦς, τοὺς Ἰνδοὺς νοοῦσι παρὰ τὸ ἔρεβος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
151, line 43

καὶ τὰ μὲν Ἰνδικὰ, σιγάσθω.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
251, line 19

ὃ ἐστὶ μελαίνας κατὰ τὸν ὑάκινθον τὸ ἄνθος, ὁποίας καὶ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ περιηγητὴς
χρῶζει τὰς κόμας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
437, line 18

ἦν δὲ αὕτη παρ’ Ἰνδοῖς πόσις ἐν ποτηρίοις μεγάλοις, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι καθεύδουν μέλ-
λοντες ἔπινον, κύπτοντες ἐπὶ τὰς φιάλας ὥς λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
437, line 20

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

φασὶ δὲ καὶ ὑπὲρ φιλότητος τὸ ποτὸν τοῦτο εὐρῆσθαι τοῖς Ἰνδοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 22

Καὶ ὄρα τὸ περιώνυμον τοῦ Ταντάλου εἰ καὶ Ἰνδοῖς ἔγνωσται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 148, line 7

Σημειῶσαι δὲ, ὥς εἰ καὶ ἐπίσημα κυνῶν παραδέδονται γένη, Ἰνδοὶ, Ὑρκανοὶ, Μολοσσοὶ, πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ Λακωνικοὶ, ὥς Πίνδαρος οἶδεν, εἰπὼν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἔρπετον, ὅμως ἡ φύσις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι τόποις διασπείρει κύνας ἀγαθοὺς, ὁποῖός τις καὶ ὁ Ἄργος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 163, line 1

ἄριστα οὖν τοῦτό γε φρονοῦσιν Ἰνδοί· παρ' οἷς, ὥς ἱστορεῖ Κτησίας, οὐκ ἔστι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 175, line 27

ἐκεῖνο μὲν γὰρ μέλαν ἐπιφαίνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν αὐτὸν Ἰνδὸν θῆρα κε-
λαινόρριον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 199, line 46

ἄκκισάμενος οὖν πρῶτον καὶ εἰπὼν, ὥς ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα εἰπέμεν, ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν ἐκ τότε, εἴτα ὑποσχόμενος εἰπεῖν ἐν τῷ, (Vers. 224.) ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, τουτέστι φαντάζεται ἀνειδωλοποιεῖται, ἃ περ εἶποι ἂν ὁ δυσχερῶς μεμνημένος τινὸς, ἐπιφέρει· χλαῖναν πορφυρέην οὕλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεὺς, διπλῆν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 240, line 41

ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν πειράσσονται οἱ κακοί· ὥς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 333, line 34

sqq.) Ὅτι βραχύτατόν τι τῶν κατὰ τὴν Ἰλιάδα ἰνδαλμα σεμνῶς ἐμφαίνων ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς πλάττει τὸν Ὀδυσσεά οὕτω σφοδρὸν ἐμπεσόντα τοῖς προμάχοις ἐπικουρούσης Ἀθηνᾶς, ὥς μὴ ἂν ἄλλως ἐκεῖνον παύσασθαι, εἰ μὴ Διὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκφοβήσαντος ἐπεσχέθη αὐτὸς ὑπ' ἐκείνης τοῦ πολεμεῖν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica (4083: 004) "Eustazio di Tessalonica. La espugnazione di Tessalonica", Ed. Kyriakidis, S. Palermo: Istituto

Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici, 1961; Testi e Monumenti. Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici. Testi 5. Page 64, line 9

Καὶ ἦσαν οὕτως αὐτῷ οἱ ἱππῶται οἷοι ἀλαζονεύεσθαι κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς φύ-
σιν τριηκοσίων ἀνδρῶν ἕκαστος ἅντα κατὰ πόλεμον στήσεσθαι, οὐδὲν ἀπεοί-
κότες οὐδ' αὐτοὶ τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μόνος ἐδόξαζε τὴν τοσαύτην βασιλείαν ταχὺ καταλήψεσθαι,
βραχὺ κατ' αὐτῆς παρακαλπάσας τὸν ἵππον, καὶ κατα-
κτήσεσθαι αὐτὴν χειρῶσα-
μενος ὥσεί καὶ στρουθοῦ φωλεόν, λόγῳ μὲν τῷ Σικελῷ, ὃν καὶ γνησίως αὐθέντην
ἐπεγράφετο, ψυχῇ δὲ ἑαυτῷ. Ἰνδάλλετο γάρ, οὐκ οἶδαμεν ὅπως, καθὰ καὶ προεξεθέ-
μεθα, ἅμα τε ἐκφαίνεσθαι πού καὶ πάντας εὐθὺς τοὺς Ῥωμαίων ὀφθαλμοὺς εἰς αὐτὸν
ὥς ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι καὶ αὐτοῦ μόνου γίνεσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica Page 140, line 3

Δοτέον μοι τοὺς αὐτοὺς καλέσαι καὶ χρυσωρύχους τὴν ἐπιβολὴν κατὰ γε τοὺς
Ἰνδό-
θεν μύρμηκας· τοιαύτης γὰρ ὕλης ἔρωτι παρηνώχλουν τῇ γῇ· τοὺς δ' αὐτοὺς
καὶ τυμβωρύχους μυριαχοῦ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem (4083: 006) "Geographi Graeci minores, vol. 2", Ed. Müller, K. Paris:
Didot, 1861, Repr. 1965. Section 28, line 9

Καὶ ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς Ἄτλας ἐσπέριος λέγεται, ἡγουν ἐσπέριον πέλα-
γος καὶ Ἄτλαν-
τικόν· ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν πεπηγὼς λέγεται πόντος καὶ Κρόνιος καὶ
νεκρὸς, ὥς μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται· ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς ἡῶς καλεῖται καὶ Ἰνδικὸς, ὁ δὲ
πρὸς νότον Ἐρυθραῖός τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθιοπίας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 28, line 12

Ση-
μειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον καὶ αὐθις
Ἰνδικὸν κύμα θαλάσσης, καὶ ἐν τῷ «οἱ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἁλός», καὶ «σκιδνάμενος ἐκ
Κρονίας ἁλός», οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν· τὸ
γὰρ πόντος καὶ τὸ κύμα θαλάσσης καὶ τὸ ἅλς οὐδὲν προσήκουσι ποτα-
μοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 36, line 3

Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποις ἥλιος,
ἥτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή, ἔνθα καὶ τὸν ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν εἶναί φη-
σιν ὠκεανόν·
ἡῶν μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνα-
τέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι, ἡ καὶ,
ὥς ἐν ἀνθ' ἑνὸς εἰπεῖν, ἡῶν ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν, ἡὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀνατολή·
Ἰνδικὸν δὲ διὰ τοὺς παροι-
κοῦντας Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 41, line 3

Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα τὰ πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἐσπέριον Ἀτλαντικόν, καὶ τὸ ἀρ-
κτῶν Κρόνιον, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἑὼ Ἰνδικόν, καὶ τὸ νότιον Αἰθιοπικόν, καὶ οὕτω τοῖς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθὼν, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι «Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδrome γαῖαν ἅπασαν»· ὡς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὡς προεῖρηται· εἰ καὶ τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβούλοντο, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος, ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 142, line 53

Ἔστι δὲ καὶ Βόσπορος Ἰνδικός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 239, line 12

Ἐκλήθη δὲ ποτε κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ τοιαύτη χώρα καὶ Ἀερία καὶ Ποταμία καὶ Αἰθιοπία διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας, περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι· ναὶ μὴν καὶ Ἀετία ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου, καὶ Ὠγυγία δὲ καὶ Μελάμβωλος καὶ Ἥφαιστία.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 323, line 6

Διὸ καὶ Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾶκας ἐθνῶν μέγιστον μετὰ τοὺς Ἰνδούς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 566, line 33

Εἶτα συγκρίνων ῥητορικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ πρὸς ἄλλα ὁμοιά φησιν, οὐχ οὕτως οἱ Ἀψίνθιοι Θρᾶκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ἰνδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην κῶμον, ἥγουν κωμαστικὴν ἐορτὴν ἄγουσι τῷ Διόνυσῳ, ὡς αἱ νησιώτιδες αὐταὶ γυναῖκες ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὑμνοῦσι τὸν Εὐϊὸν Διόνυσον, εὐοῖ εὐᾶν ἀνακράζουσαι, ταῦτα δὲ τὰ ἐπὶ Διόνυσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 566, line 40

Λόγος γὰρ τὰς τῶν Ἀμνιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης νυκτὸς ἐξαλλομένας χορεύειν, ὥστε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾶκας εἴκειν αὐταῖς καὶ τοὺς Ἰνδούς, καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τῷ Διόνυσῳ, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 568, line 5

Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων, ἃς ἄλλοι, ὡς προερρέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν, οὐ μόνον ὁ Διόνυσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφὲς γῆσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων πρωτεύει ἡ Ἰνδική Τα-προβάνη μεγέθει καὶ δόξει, μεθ' ἣν ἡ Βρεττανική, τρίτη ἡ Χρυσῇ χερρόνησος, τετάρτη ἐτέρα Βρεττανῶν ἡ Ἰουερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἐβδόμη Σαρδῶ, ὀγδὴ Κύρνος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 606, line 11

Οἱ δὲ κατὰ ἐπίθετον ἔθνικὸν Ἐρυθραῖον βα- σιλέα τὸν Δηριάδην νοοῦσιν αὐτόθι τεθαμμένον, οὗ καὶ πρὸ τούτων ἐμνήσθημεν, ὃς Ἐρυθραῖος μὲν ἦν τῷ γένει, χρόνῳ δὲ ὕστερον εἰς Ἰνδοὺς ἐλθὼν ἀντέστη λαμπρῶς τῷ τοῦ Διὸς Διονύσῳ στρατευσαμένῳ κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 623, line 4

Ὡσπερ γὰρ ἐν Γαδείροις περὶ τὸ ἐσπέριον ὁξὺ τοῦ κώνου Ἡράκλειαι ἐστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ἰνδίᾳ πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῦ Ἰνδῶν ὑστατίοις ἐν οὖρεσι στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόν- τος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ' ἑαυτῷ τὴν χώραν ἐποίησεν, ὥς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιη- γήσεως.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 1

Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ἰνδικὸς πο- ταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 12

Φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσσαῖαν Ἰνδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας ἀνθρωποφάγους εἶναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 638, line 2

Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμ- φυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν παρῆκει, διὰ πάσης ἡκων Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ, ὡς ἐρεῖ κατωτέρω, πολλὰς ἔχων στρο- φάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἵχνεσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 647, line 7

Ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησὶ· «διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσσην τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω τετραμμένος, οὗ τελευταῖον τὸ Ἰμάιον τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ συνάπτον».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 700, line 7

Οὗτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησὶ, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς Λήναις, ὃ ἔστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 747, line 5

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ὅρος δὲ τὸ Ἡμωδὸν Ἰνδικὸν πρὸς ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις, ὅπερ τινὲς προπαροξυτόνως Ἡμωδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ἰμάιον, ὅπερ ἐστὶ τμήμα τοῦ Ταύρου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 775, line 27

Καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδία προσέχωσεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 875, line 21

Ἰστέον δὲ ὅτι ἔστι καὶ ἔθνος μαχιμώτατον Ἰνδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντι- κῶς, ἐνθα παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν ἂν εἰς ζωὴν ὁ μέ- γας Ἀλέξανδρος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 4

Σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι ταῖς παρὰ τῷ Γεωγράφῳ Ἰνδικαῖς καλάμοις, ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν, εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων οὗτος ὡς εὐώδης μὴ τοιούτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 8

Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν πα- λαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον βασιλείον ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆ- σαι, καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ Σκηνῖται Ἀραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου ἕως Κοίλης Συρίας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 988, line 15

Ὅτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις, καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγριος ῥέοντος ἀπὸ Νιφάτα ὄρους, καὶ πλείω διέξεισι χώραν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 40

Ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον περιέγραψε πλευραῖς τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ καὶ τῷ νοτίῳ, τότε δὴ πλατύ- τερον τοῖς ἱστορουμένοις ἐπ- εξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 46

Ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει λόγου τρι- βήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1069, line 4

Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὐρίσκονται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1073, line 2

Ὅτι Κύρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔτι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἔλκων, ὥς ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ σχιζόμενος ποταμοῦ, παραρρέων δὲ τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς· καὶ ἦν βασιλὶς κὼν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 1

Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας ὁ Ἰνδὸς μέγιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 5

Ῥέειν δὲ φασι τὸν Ἰνδὸν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπὸ τινος Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατολικοῦ, λαβρότατον ῥόον ὄξυν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἡγουν τοῦ Ἐρυθραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανοῦ, περὶ τὰ ἑῷα τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καὶ σχιζόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων στάδια α καὶ ὦ, ὥς καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταληνὴν οἶαν νῆσον ἀπολαμβάνομένην, ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγου ἀξίαν,

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 18

Φησὶ γοῦν Ἀρριανός· «δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 24

Τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος καὶ οἶον καταρράξας ἡρήμωσε χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν ταῖς κώμασι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 1

Ὅτι πρὸς δύσιν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ὠρίται, διὰ διχρόνου γραφόμενοι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ὠρεῶ τῆς Εὐβοίας Ὠρειτῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 9

Μέμνηται γὰρ τοιοῦτου ἔθνους Ἰνδικοῦ ὁ Γεωγράφος, λέγων· Ἀρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἀρβει, ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὠριτῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1096, line 5

Τοὺς δὲ Ἀραχωτάς τινες Ἀραχωτοὺς φασι ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἴτα πρὸς νότον Ἀραχωτοί· πρὸς ἐσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις παράκεινται Ἄριοι.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 2

Ὅτι βούλονται τινες Παρπάνισον προπαρο- ζυτόνως λέγεσθαι ὄρος Ἰνδικόν, οὐ μὴν Παρνησόν, ὥς πολλά τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 9

Καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Ἀριανὴ κατὰ τὸν Γεωγράφον, λέγοντα ὅτι μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἢ Ἀ- ριανὴ μερίς, ἔνθα καὶ οἱ Ἄρβιες, εἶτα Ὠρίται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 1

Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη παρὰ τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται χεῖλεσιν, ἣν ὁ ἥλιος πρῶταις ἐπιφλέγει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων· διὸ καὶ θερμώτατος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἐσθινόν, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ κατὰ τὴν Ἑλλάδα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 10

Ὁ δὲ Διονύσιος πολλὴν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ἰνδικῆς φησι, διὸ τὸν τε χροᾶ οἱ ἐκεῖ κυανέουσι θε- σπέσιον λιπώωντες, τρίχας τε πιωτάτας φοροῦσιν ὑακίνθω ὁμοίας, ὅπερ ὁ Ποιητὴς πού φησιν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἧτοι μελαίνας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 14

Μελανότριχες δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοὶ, καὶ τὴν χροᾶν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἱκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου, ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 23

Καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσοῦ μεταλλέουσι γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὃ ἔστιν ἀνοίγοντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον· οἱ δὲ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινεργέας, οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκοὺς πρισθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας, οὓς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν, ἄλλοι δὲ, φησὶ, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ταῖς τῶν χειμάρρων προβολαῖς ἢ προμολαῖς, ἥγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἰχνεύουσιν ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα ἢ χλωρὰ διαυγάζουσιν ἱάσπιν ἢ γλαυκὴν λίθον καθαροῦ τοπάζου καὶ γλυκερὰν ἀμέθυσον ὑπη- ρέμα πορφύρουσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 36

Οὕτω τιμίους λίθοις κα- ταστρώσας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος ἐπάγει ἐπιφωνη- μα- τικῶς κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὖξει, ποταμοῖς οὖσα κατάρρυτος ἔνθα

καὶ ἔνθα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 42

Ναὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις· ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὖξεται, ἄλλοθι δὲ ὕλαι θάλλουσιν Ἐρυθραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδὴ, Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρήκειν ὠκεανόν· ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγῆτιν χώραν κατὰ τὸν Διονύσιον περὶ τὰ τέρματα ἔλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἥτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἐρυθραίου πόντου εἶπε βοτά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 48

Ἅτεροι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι καὶ πολύρριζον καὶ πολυχρώματον καὶ δίκαρπον καὶ διφόρον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις καὶ πενταπῆχαις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν ἱστόρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 52

Καὶ φιλωδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέγονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 54

Ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδῶν, καὶ οὔτις δοῦλος Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 57

Φασὶ δὲ καὶ Σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἐκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 62

Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμοὺς ἰχθύας σιτούμενοι, καὶ ὅτι τὰ ἐῷα τῆς Ἰνδίας ἐρημία ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον, καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμινα, καὶ ὅτι ἐν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 71

Καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἀπλῶς ἕτεροι παράσημοι ἐν Ἰνδίᾳ, ὥς ἐρρέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοσιν, ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 74

Λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὐρόντα τι ὀλέθριον ἀνάγκην ἔχειν ἐξευρίσκειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 1

Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ Γεω- γράφος φησὶ, τέσσαρσιν ἡρμοσται πλευραῖς λοξαῖς πά- σαις, ῥόμβον ἀποτελούσαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 4

Ὡν ἐσπερία μὲν ἢ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, νοτία δὲ ἢ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα, ὁ δὲ Γάγγης ἑῷα, εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἡγουν κατὰ τὸν Γεωγράφον τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 8

Καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον καὶ Ἰνδικός ἐστι Καύκασος, ὡς καὶ ἀνόπιν εἴρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 11

Ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰν- δὸς μέγιστοι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ προεῖρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 20

Γάγγης. Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1138, line 1

Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς Ἰνδικὸν ἔθνος· οἱ μὲντοι Δάρδανοι Τρωϊκόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1139, line 1

Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδι- κός) πλωτός ἐστι ναυσὶν, εἰς ὃν Ἀκεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ἀπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι Ἀκεσίνης ἐν τροπαῖς θεριναῖς ἀναβαίνει πῆχεις μ', ὧν οἱ μὲν κ' πληροῦσι μέχρι χεῖλους τὸ ρεῖθρον, οἱ δὲ κ' ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδίον, διὸ καὶ νησιζουσιν οἷον αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἵδρυν- ται γὰρ ἐπὶ χωμάτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 1

Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικός ἐστι ποταμὸς, ὃν Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ αὐτὸν ἐν τῇ καθόλου βαρυτόνως ἐκφέρει καὶ μετὰ τοῦ σ, ὡς τὸ Χρύσης, Ἀριστοτέλης δὲ ὡς φασιν ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου τὸν Κωφῆν φησιν, ὡς τὸν σωλῆνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 7

Ὁ Γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει» καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶτα ὁ Ὑδάσπης, εἶτα ὁ Ἀκεσίνης, καὶ

ὑστατος ὁ Ὑπανις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 2

Ὅτι εἰ καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ Γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α, καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων καὶ εὐδαίμονα καὶ εὐνομωτά-την, καὶ τινὰ ἄνδρα Ταξίλην ἱστορῶν αὐτῆς καὶ βασι-λέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 9

Διὸ καὶ φθονοῦντες οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετή-σει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 1

Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φύλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 2

Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύ-σου καλεῖ θεράποντας, ὅπου, φησὶ, χρυσὸν καταφέρουσιν ὁ Ὑπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθεῖς, καὶ ὁ Μάγαρσος, λαβρότατοι πο-ταμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἡμωδοῦ ὄρους προρρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγήτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλίδα τρισυλλά-βως κατὰ συγκοπὴν, ἣν καὶ προνενευκέ-ναι εἰς τὸν ὠκεα-νόν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην, καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Ἄορνιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 26

Λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις Ἄορνος περὶ τὴν Ἰνδιάν, ἥπερ ὁ Ἡρακλῆς μὲν προσβαλὼν εἰς τρεῖς ἀπεκρού-σθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἴλε προσβολήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 29

Ταύ-της δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπο-ρέειν λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 35

Πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἱστο-ρίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὑπανις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 45

Μεθ' ὃν δεῦτερον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδόν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἴστρον καὶ Νεῖλον.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 48

Φασὶ δὲ καὶ ἰε' ποταμοὺς τοὺς ἀξιολογωτάτους εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰν- δὸν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὑπανιν· οὐς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, καὶ τῇ ἐπ' αὐτῷ- μίᾳ κρατήσας ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 61

Τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύ- νεσθαί πού φασι καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίου, ὅτε πληρωθεῖη, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἐπτὰ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 66

Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μ' σταδίου διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος καὶ ἑκατόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 2

Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος τοὺς κελαινοὺς Ἰν- δοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας αὐτῷ δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα, καὶ αὖθις καγχαλῶν, ὃ ἔστι χαί- ρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 6

Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαι- νοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 21

Νύσσα δὲ κατὰ τὸν Γεωγράφον πό- λιν ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὄρος αὐτόθι Μηρὸς, ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις μηροτραφῆς ἐνομίσθη Διόνυσος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 36

Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος παρὰ Νυσ- σαίοις φύεται, καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσσαῖον ὄρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες ἡδέως τὸν κισσὸν εἰ- δὸν, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο, καὶ ὅτι Νυσσαίων πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκοιμημένον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐθάμβησάν τε τὴν ὄψιν καὶ πεσόντες εἰς γῆν ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 53

Πάντων γάρ, φασὶ, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτώφ γενέσθαι Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μετέθηκαν τῷ

λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 72

Οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Καύκασον ὠνόμα- σαν ὁμοῦ τὸν τε Πα- ροπαμισδὸν καὶ τὸ Ἡμῶδον καὶ τὸ Ἰμάϊον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 76

Ἀρριανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας· «Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅστις δὴ οὗτος ὁ ἐπὶ Ἰν- δοὺς στρατεύσας Διόνυσος.

Scholia In Aristotelem, Scholia in Aristotelis sophisticos elenchos (scholia recentiora) (e cod. Vat. Urb. gr. 35) (5015: 001) “Vaticanus Urbinas Graecus 35. An edition of the scholia on Aristotle’s *sophistici elenchi*”, Ed. Bülow-Jacobsen, A., Ebbesen, S., 1982; Cahiers de l’Institut du moyen-âge grec et latin 43. Bekker page 5, line 167a7-8m, line of scholion 1

ὄν> <οἶον ὁ ἰνδός>) <λευκὸς καὶ οὐ λευκός οὐ λευκὸς μὲν ἐστὶ κατὰ τὴν ἐπιφά- νειαν· λευκὸς δὲ κατὰ τοὺς ὀδόντας ὁ αἰθίοψ> <λευκὸς μέλας αἰθίοψ> <ἄμφω>· <μέ- λας καὶ λευκός

Uranius Hist., Fragmenta (2461: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 20, line 1

Idem: Σῆρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώ- πους, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀρα- βικῶν.

Sopater Rhet., Scholia ad Hermogenis status seu artem rhetoricam (2031: 002) “Rhetores Graeci, vol. 5”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 5, page 4, line 13

Διενήνοχε δὲ ἡ τέχνη τῆς ἐπι- στήμης, τῷ μὴ ἀδιαπτῶτῳ κεχρηῆσθαι τῷ σκοπῷ, ἀλ- λὰ μεθαρμόζεσθαι πρὸς πρόσωπα καὶ καιροὺς, ὥσπερ οἱ ἰώμενοι, ἵνα κατ’ ἰατροὺς εἴπωμεν, ζητοῦσιν ὥραν, χώραν, ἡλικίαν, καὶ τῷ Σκύθῃ μὲν νοσοῦντι θερμὰ ἐπ- ἄγουσι βοηθήματα, διὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ ψυχρὰ διὰ τὸ θερμὸν τῆς χώρας, καὶ πρεσβύτη καὶ νέῳ διαφόρως.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia (3128: 001) “Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, vol. 2”, Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1835, Repr. 1963. Section 88, line 3

Ἡ ἰ συλλαβὴ εἴτε κατ’ ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ν, ἐπαγομένου τοῦ δ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἰνδικτός· Ἰνδαλμα· Ἰνδιξ· Ἰνδός· σινδών· σκινδαψός· Πίνδαρος· γίνδος· γινδαρίς· καλινδοῦμαι· πινδηρα, ἄρο- τρον· Πίνδος ὄρος Θεσσαλίας· πίνδακας θραύ- ματα σανίδων· σκινδαλαγμός· σκίν- διον τὸ λευκόν· φυγίνδα· βασιλίνδα· κρυπτίνδα· τὸ ἦνδανε ἐκ τοῦ ἀνδάνω γεγονός

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

οὐ μάχεται, ὡς οὐδὲ τὸ ἥσχαλλον, εἰστήκειν, ἐκ τοῦ ἀσχάλλω, εἰστήκω, γεγονότα εἰς τὸν προλαβόντα κανόνα.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 89, line 5

Ἡ ι συλλαβὴ εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ρ, ἢ εἰς ἓν τι τῶν ἀμεταβόλων τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἐκ συμφῶ- νου, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ κατ' ἀρχὴν μὲν λέξεως· Ἰννος· Ἰμβρος· Ἰνδάλω· Ἰν- δαλμα· Ἰνδός· Ἰνδικτος· Συλιμβρία· Κιμμέριος· σκίνπους· στίλβων· στιλβανός· οἰκτίρ- μων· σκιρτῶ· κερνῶ· κίρκος· θίρρον τὸ τρυφερόν· ἰλκαγλοιός, ῥύ- πος· ἴλλον, πλάγιον, στραβόν· ἰλλάδας ἀγελαίας, διεστραμ- μένας· Ἰλλυρίς· ἰλμηδεσμός, σειρά· Ἰννος ὁ ἐξ ὄνου θηλείας καὶ ἵππου, ἢ τὸ ἐν τῇ κῆσει νοσῆς βρέφος· κιλλαγκτήρ ὁ ὀνελάτης· κίλλοι ὄνοι τὸ ἐρμός ἐκ τοῦ εἶρω γεγονὸς τοῦ τάσσω ἐν κινήσει ὄν, οὐκ ἀντίκειται· σεσημείωται τὸ εἶργω τὸ κωλύω, ἐξ οὗ καὶ εἰρκτὴ διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ μή- ποτε παρὰ τὸ ἔργω ἐστὶν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ οὐ

γνη-

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 90, line 5

Ἡ ι συλλαβὴ ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει, εἴτε κατ' ἀρ- χὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον, πρὸ τοῦ κτ εὐρισκομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· ἴκτινος, τὸ ὄρνεον· ἴκτερος, ἢ νό- σος· ἴκτὸν τὸ ἐοικός· ἴκτης, οἰκέτης· ἴκταιον τὸ τροφήμον· ἴκταρ τὸ πρόσφατον· ἴκτὺς, ὁμοίωμα, εἰκὼν· Ἰνδικτος· βίκτωρ· προ- τίκτωρ· τὸ ἐπείκτης ἐκ τοῦ ἐπείγω γεγονὸς κε- κινήμενον ὄν, οὐκ ἀντίκειται.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 157, line 4

Τὰ διὰ τοῦ ιων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, μὴ ἔχοντα πρωτοτύ- που φωνῆς τὴν ει δίφθογ- γον, ὡς ἔχει τὸ Καδμεῖος Καδ- μείων, καὶ Ἀργεῖος Ἀργείων, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἀμ- φίων· Ὑπερίων· Ἀμφικτίων· περικτίων· ἰνδικτίων.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 293, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδος, εἴτε δισύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλα- βὰς, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, Ἰνδός· Ἄλινδος· Ἰσινδος πόλις Μακεδονίας· Ἀρινδος ὄνομα ποταμοῦ· Βερέκιν-δος.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 851, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδῶ ῥήματα περισπώμενα διὰ τοῦ ι γρά- φει τὴν παραλήγουσαν· κυ- λινδῶ· ἀλινδῶ· καλινδῶ.

Theognostus Gramm., *Canones sive De orthographia* Section 999, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπιρρήματα παροξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται, καὶ ἐπὶ παι- δίων λαμβάνονται, καὶ πρὸς αἰτιατι- κὴν συντάσσεται· οἶον, βασιλίνδα παιδίαν· χυ- τρίνδα· δρα- πετίνδα· ποσίνδα· ἐπαιτίνδα· ξιφίνδα· δαληκίνδα· μυίνδα, ἀπὸ τοῦ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐρωτώμενον λέγειν τινὰ τάδε καὶ πόσα τάδε, ἐάν τις ἐπιτύχη· φυγίνδα· χυτρίνδα· ὀστρακίνδα, καὶ εἴτι ἕτερον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon (3136: 001) “Iohannis Zonarae lexicon ex tribus codicibus manuscriptis, 2 vols.”, Ed. Tittmann, J.A.H. Leipzig: Crusius, 1808, Repr. 1967. Alphabetic letter alpha, page 231, line 18

πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἐν ἣ οὐ κάθεται ὄρνις διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπερύψηλον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter alpha, page 327, line 8

παρὰ τὸ ἄχω, ἀφ’ οὗ ἄχομαι, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰ- δάλλω καὶ ἰνδάλλω.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter delta, page 478, line 20

κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βα- σιλεύς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 8

κύριον. [<Ἰνδακος>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 9

κύριον.] <Ἰνδοί>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

παρὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἀσθενέσι διδό- μενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. <Ἰνδικτίων>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

λέγεται καὶ Ἰνδικτος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 12

ὄνομα θεᾶς. <Ἰνδαλμα>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 14

[παρὰ τὸ εἶδω, τὸ ὁμοῖω, εἰδάλλω καὶ ἀποβολῇ τοῦ <ε> καὶ πλεονασμῷ τοῦ <ν>, Ἰνδαλμα.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 21

ἰσχὺν παρέχω. <Ἰνδάλλεται>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1123, line 8

ὁ ποταμὸς ὁ παρ’ Ἑβραίοις Φεισσών, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Αἰθίοψιν Ἰν- δὸς, παρ’ Ἑλλήσι δὲ Δανούβιος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter kappa, page 1209, line 2

λέγει δὲ καὶ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter nu, page 1409, line 11

οἱ μὲν τὸ Σίναιον ὄρος φασίν, οἱ δὲ ἕτερον ὄρος τοῦ Διονύσου, ἐνδότερον καὶ ἐπέ- κεινα τῆς Ἰνδικῆς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter sigma, page 1686, line 30

ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδιάν καλεῖται Συρία.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter tau, page 1738, line 13

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων, ἐν Τοπάζῳ, πόλει Ἰνδικῇ, εὕρισκόμενος· ὃς τριβόμενος ἐν ἰατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀπο- δίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα χυμὸν, ἀλλὰ γαλακτώ- δη· ἐμπίπλησι δὲ κρατῆρας, ὅσους ἂν ἐθέλῃ ὁ ὑποτρίβων, καὶ οὔτε τῷ στα- θμῷ, οὔτε τῇ πε- ριφερείᾳ ἐλαττοῦται, ὃ καὶ παράδοξον.

Scholia In Lucianum, Scholia in Lucianum (scholia vetera et recentiora Arethae) (5029: 001) “Scholia in Lucianum”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1906, Repr. 1971. Lucianic work 14, section 19, line 2

ΥΓΦΟΥΩ <μίσγονται μὲν ἀναφανδόν>] Ἡρόδοτον [3, 101] κωμῶδεϊ Ἰνδοῖς τοιοῦ- τον γίνεσθαι ἰστοροῦντα.

Scholia In Lucianum, Scholia in Lucianum (scholia vetera et recentiora Arethae) Lucianic work 77,25, section 6, line 2

>] σὺ σωφρονέστερον διεγένεσθαι, Ἀμμο- νίδη, Ἰνδίας ἀποχλωρῶν, ὃς πᾶσαν τὴν ἀπὸ ταύτης ἐπὶ Πέρσας ὁδὸν ἀσελγέστατα πάντων διήεις αὐτῷ στράτο- πέδῳ μέθῃ καὶ γυναικείᾳ ὕβρει δουλεύων, καὶ τοῦτο ἐκβεῖνο τὸν Λυαῖον Διόνυσον καὶ λυσιμελῆ μετιών, καὶ ταῦτα φιλοσοφεῖν ἐπιπληρημένος.

(H)eren(n)ius Philo Gramm., Hist., Fragmenta (1416: 006) “FGrH #790”. Volume- Jacoby’-F 3c,790,F, fragment 26, line 4

> ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· <καὶ <γ> Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων> καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος (428 F 3).

(H)eren(n)ius Philo Gramm., Hist., Fragmenta (1416: 008) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 16, line 11

Ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων (?), καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i–iii (0627: 036) “Oeuvres complètes d’Hippocrate, vol. 8”, Ed. Littré, É. Paris: Baillière, 1853, Repr. 1962. Section 81, line 13

Ἡ κόκκους ἐκλέψαντα ὅσον τρεῖς ἰνδικοῦ φαρμάκου, τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ὃ καλέ- εται πέπερι, καὶ τοῦ στρογγύλου, τρία ταῦτα λεῖα τρίβειν, καὶ οἶνῳ παλαιῷ χληρῷ διεῖς, βαλάνιον περὶ πτερὸν ὄρνιθος τιθέναι, καὶ ὧδε προσάγειν.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i–iii Section 158, line 13

Ἡ ἐκλέψας κόκκους πεντεκαίδεκα, ἔστω δὲ καὶ ἰν- δικοῦ ποσὸν, ἣν δοκέη δεῖν, ἐν γάλακτι δὲ γυναικὸς κουροτρόφου τρίβειν, καὶ παραμίσγειν ἐλάφου μυελὸν καὶ τᾶλλα ὁκόσα εἴρηται, καὶ μέλιτι ὀλίγῳ μίσγειν· τὸ δὲ εἶριον μαλθακὸν καθαρὸν ἔστω, καὶ προστίθεσθαι τὴν ἡμέρην· ἣν δὲ βούλῃ ἰσχυρότερον ποιέειν, σμύρ- νης σμικρόν τι παραμίσγειν· ἄριστον δὲ ὡς τὸ πυρρὸν καὶ αἰγὸς στέαρ καὶ μέλι καὶ ἔλαιον ῥόδι- νον, τουτέοισιν ἀναφυρῆν, παραχλιαί- νειν δὲ παρὰ τὸ πῦρ καὶ τὸ ἀποστάζον εἰρίῳ ξυλλέγειν καὶ προστιθέ- ναι.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 185, line 15

Τοῦτο τὸ φάρμακον ὀδόντας καθαίρει καὶ εὐώδεις ποιεῖ· καλέεται δὲ ἰν- δικὸν φάρμακον.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 205, line 13

Ἔτερον προσθετόν· ἐκλέψας κόκκους τριήκοντα, τὸ ἰνδικόν, ὃ καλέουσιν οἱ Πέρσαι πέ- περι, καὶ ἐν τούτῳ ἐνι στρογγύλῳ, ὃ καλέουσι μυρτίδανον, ξὺν γά- λακτι γυναικίῳ ὁμοῦ τρίβειν καὶ μέλιτι διέναι· ἔπειτα εἴριον μαλ- θακὸν καὶ καθαρὸν ἀναφυρήσας, περὶ πτερόν περιελίξας προσθεῖναι, καὶ τὴν ἡμέρην ἔῃν· ἣν δὲ ἰσχυρότερον βούλῃ ποιῆσαι, σμύρναν ὀλί- γην παραμίσγειν ὅσον τριτημόριον, καὶ εἴριον μαλθακὸν καθαρὸν ἢ ἡμίρρυπον.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., Epistulae (0627: 055) “Oeuvres complètes d’Hippocrate, vol. 9”, Ed. Littré, É. Paris: Baillière, 1861, Repr. 1962. Epistle 18, line 8

Ὅκοσα γὰρ ἰνδαλμοῖσι διαλλάττοντα ἀνὰ τὸν ἡέρα πλάζει ἡμέας, ἃ δὲ κόσμῳ ξυνεώραται καὶ ἀμειψιρυσμέοντα τέτευχε, ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας ἀτρεκέως ἐς φάος ἤγαγεν· μάρτυρες δὲ τούτων βίβλοι ὑπ’ ἐμοῖο γραφεῖσαι.

Anonymi Medici Med., De urinis secundum Syros (0721: 012) “Physici et medici Graeci minores, vol. 2”, Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1842, Repr. 1963. Section 1, line 10

πιέτω δὲ τὴν διὰ κρόκου ἢ μάννα μετὰ ὕδατος ἢ φοίνικας ἰνδικὰς καὶ τὰς βιόλας τὰς συν- θέτους ἢ τὸ χεράβιν τῶν βιόλων καὶ εἰ ἔαρ ἐστὶ κἂν γέ- ρων ὑπάρχη, κενωσάτω αἷμα διότι πλησμονὴ αἵματός ἐστιν.

Anonymi Medici Med., De urinis in febris (0721: 016) “Physici et medici Graeci minores, vol. 2”, Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1842, Repr. 1963. Volume 2, page 324, line 21

εἰ δὲ καὶ ὁ κάμνων ὑπάρχει ἐπίσημος, πρόσθες τὸ μέλι τοῦ μέλανος καλάμου τοῦ ἰνδικοῦ στάθμην οὐγγίας εἴ LL ἢ καὶ ζ’ καὶ πιέτω καὶ μετὰ τὴν κένωσιν λαβέτω διαίταν ἐκ τῶν προειρημέ- νων λαχάνων.

Anonymi Medici Med., De urinis in febris Volume 2, page 325, line 29

πότιζε δὲ αὐτὸν καθ’ ἡμέραν τὸ ὀξυσάχαρ μετὰ τῆς πτισάνης καὶ ἀπόφυγε τὰ θερμὰ ἀπὸ τε διαίτης καὶ θεραπείας, διότι ἐὰν θρέ- ψῃς αὐτὸν μετὰ τῆς θερμῆς διαίτης καὶ τῆς ἰατρείας, ἐξέρχεται εἰς ἵκτερον ὁ λεγόμενος χρυσιασμός ἀσκός καὶ λύρα, βλάπτεται τὸ ὅλον σῶμα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ τὸ κλοκίον κίτρινον, καὶ ὁ ἀφρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἴδῃς τὸ τοι- οῦτον κλοκίον, εἰπὲ ἵκτερον ἔχει καὶ ἀρμόζει ἰατρεύεσθαι ὥς τριταῖος, πινέτω δὲ τὸν χυλὸν τῶν ἰνδίων ἐξαφρισμέ- νον καὶ τοῦ στρύχνου μετὰ ὀξυμέλιτος καὶ πᾶν ὄξυνον φαγέτω, ἐκτὸς τῶν ἀλμυρῶν καὶ φλεβοτόμησον, εἰ πλη-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

θωρικὸν σῶμα ἔχει ὁ κάμνων καὶ δύναμιν, καὶ ἡλικίαν καὶ δύναμιν, κενούται γὰρ ἡ χολή.

Dionysius Hist., Fragmenta (2354: 002) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 5, line 7

prot. c. 4: Πολλοὶ δ’ ἂν τάχα που θαυμάσειαν εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλούμενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τοῦ Πέλοπος ὅστων κατεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὅστων Ἰνδικοῦ θηρίου.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) (4085: 002) “Hesychii Alexandrini lexicon, vols. 1–2”, Ed. Latte, K. Copenhagen: Munksgaard, 1:1953; 2:1966. Alphabetic letter alpha, entry 4350, line 1

ἡ ἄνωθεν, ἐν ὕψει, ἄνω <ἀνάκης>· ὄρνεόν τι Ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ <ἀνακῆσαι>· ἡσυχάσαι <ἀνακηκίει>· ἀναφέρεται (N 705) <ἀνακείρει>· ἀποτέμνει * <ἀνακεφαλαιοῦται>· συμπληροῦται.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter alpha, entry 6399, line 1

regn. 9,24) αση † <ἀποκολοκαύτωσις>· παρ’ Ἰνδοῖς ἡ συνουσία.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 90, line 1

καὶ <βαίων> <βαισῆνης>· παρ’ Ἰνδοῖς στρατόπεδον <βαίσηνος>· ὁ στρατός † <βαισσόν>· βάθος <βαίταν>· Ἑλλήνες <βαιτάς>· εὐτελὴς γυνή.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 900, line 3

) καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου ἵππος, ἀφ’ οὗ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται * <βουκολέοντι>· <βοῦς νέμοντι> (E 313) Sn <βουκολητής>· ἀπατεῶν <βουκόλια>· ἀγέλη βοῶν (Hdt. 1,126,2? 1.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 1076, line 1

καὶ θύεται αἶξ <βραυῶσα>· κεκραγυῖα hf <βράχαλον>· χρεμετισμόν * <βράχε>· ἐψόφησε (M 396 etc.) n (*) <βραχεῖν>· ἡχῆσαι (Sn) ψοφῆσαι (n) † <βραχιόνα>· τὸν τράχηλον * <βραχεῖς>· ὀλίγοι (Psalm. 104,12) vgAS <βράχιστον>· ἐλάχιστον (Soph. fr. 172) <βραχίων>· βραχύτατος <Βραχμᾶνες>· οἱ παρ’ Ἰνδοῖς Γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι <βραχύ>· ἀντὶ τοῦ οὐδέν (Eur. Tro. 1248) ὀλίγον, *μικρόν (Eur. Phoen. 738) g [<βραχυτελόν>· μικρόν] a) <βραχύλον>· .

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter gamma, entry 142, line 1

... > * <γανανγέας>· τέλειος ἐν τῷ ὄρᾳ AS [<γανδᾶν ἦ>] γανᾶν>· λάμπειν <γανδάειν>· ἀρέσκειν <Γάνδαρος>· ὁ ταυροκέρατος, παρ’ Ἰνδοῖς <γάνδιον>· κιβώτιον <γάνδομα>· πυροὶ <γανδόμην>· ἄλευρα <γάνδος>· ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter gamma, entry 217, line 1

vgAS ἀκαταπλήκτῳ gAS <γανυσάδας>· ψευδὴς <γανυσάλιτης>· ὄρνεον, παρὰ Ἰνδοῖς <γανυσόν>· σκαμβόν, στρεβλόν (Hippocr. artic. 77 .

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter delta, entry 2248, line 1

καὶ πρόσωπον <κωφόν> <δορυφοροῦντες>· προβαδίζοντες ἔνοπλοι r <δορυφόρους>· ἀναβαστάζοντας S τὰ ὄπλα [<δόρων>· τῶν δοράτων] <δορχελοί>· ἀστράγαλοι <δόσαν>· παρέσχον, ἔδοσαν (A 162) †<Δορσάνης>· ὁ Ἡρακλῆς, παρ' Ἰνδοῖς <δοσεῖν>· δοτικῶς ἔχειν *<δόσις>· ἡ δωρεά (K 213).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter epsilon, entry 5716, line 1
Αἰθίοπες, Ἀραβες, Ἰνδοὶ r Ἀράβιοι (δ 84) <ἐρεμνή>· σκοτεινή (AS).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter epsilon, entry 6694, line 1
εὔμοιρος *†<εὐαλῶς>· εὐχερῶς θηρώμενος ASn <εὐαλδῆ>· εὐαυξῆ <Εὐαλωσία>· Δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἄλως ποιεῖ καὶ πληροῖ <εὐάλωτον>· εὐθήρατον (Prov. 24,63) r. g <εὐαμερία>· θεοσημία <εὐάν>· ὁ κισσός, ὑπὸ Ἰνδῶν <Εὐάνασσα>· ἡ Δημήτηρ *<εὐανδρείας>· καλῆς ἰσχύος (2).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 665, line 1

λέγονται δὲ καὶ *αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες <ινάτερες> n <ἴν αὐτῶ>· αὐτὸς αὐτῶ (Hes. fr. 11 Rz.) <Ἰνάχεια>· ἑορτὴ Λευκοθέας ἐν †Κρήτεσιν, ἀπὸ Ἰνάχου *<Ἰναχος>· ποταμός rA <Θεσσαλίας> A <ινδάλλεται>· *ὁμοιοῦται vg, φαίνεται (ψ 460) Avg, δοκεῖ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 666, line 1

σοφίζεται An *<ινδάλλετο>· ὁμοιοῦτο (P 213) r. n *<ινδάλλονται>· φαίνονται An καὶ τὰ ὅμοια *<ινδάλματα>· φαντάσματα.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 670, line 1

Μακεδόνες *<Ἰνδός>· ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ Αἰθιοπίας (1).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 671, line 1

μαcc. 6,37) <ινδουρός>· ἀσπάλαξ r <ἴν' ἔκδηλος>· ἴν' ἐπίσημος ἦ (E 2) <ινέκεσθαι>· μαθεῖν *<ἴνες>· νεῦρα (λ 219) ASgn <ινεύει>· τείνει <ινηθεῖσα>· καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα (Hippocr.) [<ινία>· λῶρα] <ἴν ἰμίν>· ἐν ἡμίσει <ινίον>· τὸ ὅπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον (E 73) r. καὶ ἡ συνα- γωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 28, line 1

Ἰξηραίνει A <κάγκανα ξύλα>· ξηρά An. ἐλαφρά (Φ 364) <καγκαλέα>· κατακεκαυμένα <κάγκαμον>· παρ' Ἰνδοῖς ξύλου δάκρυον, καὶ θυμίαμα <καγκές>· πτύελος <καγκομένης>· ξηρᾶς τῷ φόβῳ <καγκύλας>· κηκίδας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2328, line 1

ἀπὸ τῶν εὐρόντων <Κερκέται>· ἔθνος Ἰνδικόν <κερκίδας>· δονακίνας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2730, line 1

καὶ Ἰνδοὶ <κίνδυνος ἡ ἐν πρῶρᾳ σελίς>· οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρῶραν εὐθέως ἐφάλλονται.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2800, line 1

(Σα) [ῆ] ἄπαξ <εἰρημένον> (ζ 76) <κιτρίον>· τὸ Ἰνδικὸν μῆλον r <κιτταί>· πρόγονοι <κιττᾶν>· γλίχεσθαι S· ἐπὶ τῶν γυναικῶν· Ἰεπιθυμεῖν S <κίτταλος>· μυρρίνη <κιττά-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ναλον>· ή κρησέρα <κίττανος>· ή κονιακή τίτανος <κίτταρις>· διάδημα, ὃ φοροῦσι Κύπριοι.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 63, line 1

οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι (Blaes. fr. 2 Kaib.) <μάθαμι>· ζητῶ <μάθας>· μαθήσεως <μαθήματα>· ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον <μάθυται>· γνάθοι <μαΐ>· μέγα. Ἴνδοί <μαΐα>· πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 95, line 1

Ταραντῖνοι δὲ <μαιριῆν>· τὸ κακῶς ἔχειν <μαΐσωλος>· ζῶον τετράπουν, γενόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ <μαΐσων>· μάγειρον.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 215, line 1

Δόλοπες <Μάμερτος>· Ἄρης <μαμᾶτραι>· οἱ στρατηγοί, παρ' Ἰνδοῖς <μαμμάκυθος>· μωρός S. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον Πλάτωνι <Μαμβρή>· ἀπὸ ὀράσεως <μαμᾶν>· ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 1686, line 1

*μοῖρα τοῦ βίου (AS) <μοροπονοῦν>· κακοπαθοῦν <μόροττον>· ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι, ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους τοῖς Δημητρίοις <μορσική>· †ἡ Ἰνδική† <μόρσιμοι>· ἀναγκαῖαι, *εἰμαρμέναι, μεμοιραμέναι (ASvgb).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 2067, line 1

.) (ανγν) <μῶνυχα>· ἀπλῆν καὶ <μῆ> διεστῶσαν [<μῶρα>· συκάμινα] <μωραίνει>· ἀφραίνει, παρακόπτει, μαίνεται <μωρία>· ἁμαρτία <μωρία>· ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ Ἀρκάδων <Μωριεῖς>· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς (Euphor. fr. 168 Pow.) <μώριον>· πόα τις, ἣ πρὸς φίλτρα χρῶνται r <μωρός>· ἄφρων, μάταιος <μωρόν>· ὀξύ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter nu, entry 742, line 3

ἔστι γὰρ Ἀραβίας, Αἰθιοπίας, Αἰγύπτου, Βαβυλῶνος, Ἐρυθρᾶς, Θράκης, Θετταλίας, Κιλικίας, Ἰνδικῆς, Λιβύης, Λυδίας, Μακεδονίας, Νάξου, περὶ τὸ Πάγγαιον, τόπος Συρίας <νύσσει>· παίει.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) (4085: 003) “Hesychii Alexandrini lexicon, vols. 3–4”, Ed. Schmidt, M. Halle: *n.p., 3:1861; 4:1862, Repr. 1965. Alphabetic letter pi, entry 4214, line 1

ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας <πτερυγίζειν> λέγεται <πτερύγιον>· ἀκρωτήριον, πτέρυξ <πτερυξαμένη>· διασείσασα <πτερύσσεται>· τὰ πτερὰ τινάσσει, πέτεται <πτερ[ε]υγοτύραννος>· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθεὶς <πτέρων>· ἀλλ' ἢ τρίορχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας εἶδος ὀρνέου <πτερῶν ταρσοῦ>· τῶν πτερῶν <πτερωτοῖς>· πετεινοῖς <πτερωτός>· ἀναπτερωθεῖς.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 81, line 1

θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν, κατὰ μετάληψιν [<σακοφόροι>· ὀπλοφόροι] <σάκταρον>· τοῦτο ἐμφορές ἐστι κόμ(μ)ει, γεν(ν)ώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν <σάκτας>·

ὁ θύλακος <σακτῆρος>· θυλάκου.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 151, line 1

ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι' ἣν <πολυγράμματον> ἔφη <δῆμον>· ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐλέγοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι(α)δόντες εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν <σάμμα>· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς <Σάμου ὑληέσεως Θρηϊκίης>· τῆς Σαμοθράκης.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 682, line 1

καὶ ἡ πόρνη <Σινδικὸν διάσφαγμα>· τὸ τῆς γυναικὸς <σίνδης>· γέρων <Σίνδοι>· ἔθνος Ἰνδικόν.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 1368, line 1

σώζεται <σοφία>· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη *<Σουφεῖρ>· χώρα, ἐν ἣ οἱ πολῦτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσός, ἐν Ἰνδία <σοφίης>· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς <σοφίζεται>· σοφὸν τι λέγει.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 1994, line 1

Δωριεῖς <Στρεφουῖραι>· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἳ καλοῦνται Κοψίλοι <στρέφωσις>· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη <Στρεψαῖοι>· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν <στρεψίμαλ(λ)ος>· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter chi, entry 582, line 1

καὶ ἔλαιον <χοανεῦσαι>· χωνεῦσαι <χοάνη>· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνεούμενον <χοάνοις>· τοῖς φουσητήρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνεούμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις <χοάρβηνα>· τὰ γράμματα <χοάς>· τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν <χοᾶσθαι>· καυχᾶσθαι <χοάς[ς]ομαι>· ἐπίξομαι <Χοάσπης>· ποταμὸς Ἰνδίας <χοδιτεύειν>· ἀποπατεῖν <χόδανον>· τὴν ἔδραν <χόες>· χώναι <χοί>· χώματι [<χοῖνον>· ποτήριον χαλκοῦν] <χοΐας>· τὸ ἀθροῖσθαι <χοϊκός>· πῆλινος, γήϊνος <χοΐνικες>· αἱ βαθεῖαι πέδαι.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon (0532: 001) “Achilles Tatius. Leucippe and Clitophon”, Ed. Vilborg, E. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1955. Book 2, chapter 14, section 9, line 1

ἀλλὰ καὶ λίμνη Λιβυκὴ μμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ ἴσασιν αὐτῆς τὸ ἀπόρρητον αἱ Λιβύων παρθένοι, ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει πλούσιον.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 3, chapter 7, section 5, line 6

ποδῆρης χιτῶν, λευκὸς ὁ χιτῶν· τὸ ὕφασμα λεπτόν, ἀραχνίων ἐοικὸς πλοκῇ, οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν πτηνῶν, οἷον ἀπὸ δένδρων ἔλκουσαι νήματα γυναῖκες ὑφαίνουσιν Ἰνδαί.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 3, chapter 9, section 2, line 5

καὶ ἅμα πλήρης ἦν ἡ γῆ φοβερῶν καὶ ἀγρίων ἀνθρώπων· μεγάλοι μὲν πάντες, μέλανες δὲ τὴν χροιάν (οὐ κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄκρατον, ἀλλ' οἷος ἂν γένοιτο

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

νόθος Αιθίοψ), ψιλοὶ τὰς κεφαλὰς, λεπτοὶ τοὺς πόδας, τὸ σῶμα παχεῖς· ἐβαρβάριζον δὲ πάντες.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 3, section 5, line 4
καὶ γὰρ δεύτερος φαίνεται εἰς ἀλκὴν ἐλέφαντος Ἰνδοῦ.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 4, section 8, line 2
ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔλεγεν ὅτι καὶ μισθὸν εἶη δεδοκὼς τῷ θηρίῳ· προσπνεῖν γὰρ αὐτῷ καὶ μόνον οὐκ ἁρωμάτων Ἰνδικῶν· εἶναι δὲ καὶ κεφαλῆς νοσοῦσης φάρμακον.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 1, line 3
“Οτι,” ἔφη Χαρμίδης, “τοιαύτην ποιεῖται καὶ τὴν τροφήν. Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθεται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 1, line 4
Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθεται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 2, line 2
γίνεται δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἄνθος Αἰθίοπος χροιάς· ἔστι δὲ παρ’ Ἰνδοῖς οὐκ ἄνθος ἀλλὰ πέταλον, οἷα παρ’ ἡμῖν τὰ πέταλα τῶν φυτῶν· ὁ μὲν κλέπτον τὴν πνοὴν καὶ τὴν ὁδμὴν οὐκ ἐπιδείκνυται· ἡ γὰρ ἀλαζονεύεσθαι πρὸς τοὺς εἰδότας ὀκνεῖ τὴν ἡδονὴν ἢ τοῖς πολίταις φθονεῖ· ἂν δὲ τῆς γῆς μικρὸν ἐξοικήσῃ καὶ ὑπερβῇ τοὺς ὅρους, ἀνοίγει τῆς κλοπῆς τὴν ἡδονὴν καὶ ἄνθος ἀντὶ φύλλου γίνεται καὶ τὴν ὁδμὴν ἐνδύεται.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 3, line 1
μέλαν τοῦτο ῥόδον Ἰνδῶν· ἔστι δὲ τοῖς ἐλέφασιν σιτίον, ὥς τοῖς βουσί παρ’ ἡμῖν ἡ πόα.

Antenor Hist., Fragmentum (2322: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 14

Λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Κρησσαν ἐκείνου τοῦ γένους τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, οὐ πολλὰ μὲν, εἶναι δ’ οὖν καὶ πι- κρὰς ἐντυχεῖν, ὥς ἐκεῖναι ἦσαν.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job (4105: 001) “Der Hiobkommentar des Arianers Julian”, Ed. Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 14. Page 173, line 14

> οὐδὲν τούτων τῶν ἐπὶ γῆς καλλίστων ἢ τιμίῳ τῇ σοφίᾳ συγκριθῆναι δύναται· οὐκ ἄβυσσος, οὐ πλῆθος, οὐ θαλάσσης σεσωρευμένα πελάγη, οὐχ ὁ ταύτης ὄγκος περιγράψαι ταύτην <δύναται>· οὐ σιλιπνότης ἢ χρυσίου μαρμαρυγή, οὐ λίθων Ἰνδικῶν ξένη θεὰ σέλας ἐκπέμπουσα εἰς τὰς τῶν ὁρώντων ὄψεις, οὐδὲ τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων, οὐδὲ τὰ ἐκλελεγμένα, οὐχ ὕψος οὐρανοῦ, οὐ πλάτος γῆς ἀντιταλαντεύ- σει ποτὲ τῇ σοφίᾳ, οὐχ ὁ διειδὴς καὶ καθαρὸς ὕελος.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 236, line 1

χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον μόλιβδον κασσίτερον ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς ἀνωρύξατο, λίθους Ἰνδικούς καὶ πέπλον τὸ ἐκ Σηρῶν σκωλήκων ὃν γένημα ἐξεῦρεν, καὶ τῆς θαλαττίας κόχλου τὸ αἷμα πολυπραγμονῶν ἔσχεν τὸ εὐανθὲς τῆς πορφύρας.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 236, line 5

οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν πῖνα, οὐ κατεκρύβη αὐτὸν ὁ βόμβυξ, καὶ οὐκ ἔφυγεν αὐτὸν τὰ διάφορα τῶν βυσσοποιῶν χρώματα οὐδὲ τὰ ποικίλα τῶν ἁρωμάτων, οὐκ Ἰνδικοὶ κόκκοι, οὐχὶ ποῶν τὰ ἄνθη, οὐ τῶν ῥιζῶν αἱ δυνάμεις, οὐ τῶν ἔρπε- τῶν αἱ ἐνέργειαι, οὐχὶ ἰχθύων ἢ ὀρνίθων ποικιλία, οὐ τῶν βλαβερῶν ἡ ἀποφυγή, οὐ τῶν προσφόρων ἡ χρῆσις, οὐχ ἡ ἐξ ἰατρικῆς ὑγίεια, οὐχὶ τῶν μελιττῶν ἡ ἐργασία, οὐ τοῦ γάλακτος τὸ προσσηνές, οὐ τῶν ἀκροδρύων τὸ πολυσχιδές, οὐχ αἱ τούτων ποιότητες.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 291, line 17

εἶδος δέ ἐστι λίθου οὕτω καλούμενον παρ' Ἰνδοῖς, ὅπερ σίδηρος οὐ δύναται διατεμεῖν, τούναντίον δὲ πρὶν τι ἂν αὐτὸν διάθεται αὐτὸς φθάσας θρύπτεται διὰ τὸ ἀντιτυπές.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 311, line 19

καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος φησί· περιτέμνονται δὲ Ἰνδοὶ καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Ἄραβες καὶ οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Σύροι, τοὺς Ἰουδαίους καταλέγων.

Lycophron Trag., Alexandra (0341: 002) "Lycophronis Alexandra", Ed. Mascialino, L. Leipzig: Teubner, 1964. Line 254

οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὣσιν πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἔδρας, γόῳ γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων, ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.

Lycophron Trag., Alexandra Line 597

Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται, πικρὰν ἐταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν οἰωνόμικτον μοῖραν, οἱ θαλασσίαν δίαίταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην, κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοισι δομήν.

Lycophron Trag., Alexandra Line 961

αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρυνθίας σηκὸν μέγαν δείμαντο δωτίνην θεᾶ, μόνον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἔδρας, ὧν δὴ μίαν Κριμισός, ἰνδαλθεὶς κυνὶ, ἔξευξε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ, τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

Paulus Silentarius Poeta, Descriptio Sanctae Sophiae (4039: 001) "Prokop. Werke, vol. 5 [Die Bauten]", Ed. Veh, O. Munich: Heimeran, 1977. Line 230

ἡρεμέει καὶ Μῆδος ἄναξ καὶ Κελτὶς ὁμοκλή, καὶ ξίφος ὑμετέροις φιλοτήσιον ὥπασε θώκοις Ἰνδὸς ἀνὴρ, ἐλέφαντας ἄγων καὶ μάργαρα πόντου· Καρχηδὼν γόνυ δοῦλον ἑμοῖς ἔκλινε τροπαίοις.

Paulus Silentarius Poeta, Descriptio Sanctae Sophiae Line 694

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

οὐδὲ μὲν οὐ μούνοις ἐπὶ τείχεσιν, ὀππόσα μύστην ἄνδρα πολυγλώσσοιο διακρίνουσιν ὁμίλου, γυμνάς ἀργυρέας ἔβαλε πλάκας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς κίονας ἀργυρέοισιν ὅλους ἐκάλυψε μετάλλοις, τηλεβόλοις σελάεσσι λελαμπότας, ἑξάκι δοιούς· οἷς ἔπι, καλλιπόνιοι χερὸς τεχνήμονι ῥυθμῶι, ὀξυτέρους κύκλιοι χάλυψ κοιλήνατο δίσκους, ὧν μέσον ἀχράντοιο θεοῦ δείκηλα χαράξας ἄσπορα δυσαμένου βροτέης ἰνδάλματα μορφῆς, πῆι μὲν ἐϋπτερύγων στρατὸν ἔξεσεν ἀγγελιάων ἀχενίων ξυνοχῆα κατακλίνοντα τενόντων (οὐ γὰρ ἰδεῖν τέτληκε θεοῦ σέβας οὐδὲ καλύπτρηι ἀνδρομέηι κρυφθέντος, ἐπεὶ θεὸς ἐστὶν ὁμοίως ἐσσάμενος καὶ σάρκα λυτήριον ἀμπλακιάων), πῆι δὲ θεοῦ κήρυκας ὁδοὺς ἤσκησε σιδήρου τοὺς προτέρους, πρὶν σάρκα λαβεῖν θεόν, ὧν ἀπὸ φωνῆς ἐσσομένου Χριστοῦ διέπτατο θέσπισ ἀοιδῇ.

Simplicius Phil., In Aristotelis quattuor libros de caelo commentaria (4013: 001) “Simplicii in Aristotelis de caelo commentaria”, Ed. Heiberg, J.L. Berlin: Reimer, 1894; Commentaria in Aristotelem Graeca 7. Volume 7, page 548, line 2

εἰ δὲ μὴ πάνυ μεγάλη, φησὶν, ἐστὶν ἡ γῆ, οὐ χρὴ νομίζειν ἄπιστα λέγειν τοὺς ὑπολαμβάνοντας τὸν δυτικώτατον καὶ τὸν ἀνατολικώτατον τῶν ἐγνωσμένων ἡμῖν τόπων τὸν τε περὶ τὰ Γάδαιρα καὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας, ὃν Ἡράκλειαν ἐκάλεσε, καὶ τὸν περὶ τὴν Ἰνδικὴν συνάπτειν ἀλλήλοισι οὐ πόρρωθεν, καὶ οὕτως εἶναι τὴν θάλατταν μίαν τὴν τε Ἐρυθρὰν καλουμένην καὶ τὴν παρ’ ἡμῖν.

Oppianus Epic., Halieutica (0023: 001) “Oppian, Colluthus, Tryphiodorus”, Ed. Mair, A.W. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1963. Book 2, line 233

Πουλυπόδων δ’ οὐπω τιν’ οἴομαι ἔμμεν’ ἄπυστον τέχνης, οἱ πέτρῃσιν ὁμοῖοι ἰνδάλλονται, τὴν κε ποτιπτύξωσι περὶ σπείρης τε βάλονται.

Oppianus Epic., Halieutica Book 5, line 17

ὄσσοις μὲν κατ’ ὄρεσφι βίην ἄτρεστον ἔχοντας θήρας ὑπερφιάλους βροτὸς ἔσβησεν· ὅσσα δὲ φυλά οἰωνῶν νεφέλῃσι καὶ ἡέρι δινεύοντα εἶλε, χαμαίζηλόν περ ἔχων δέμας· οὐδὲ λέοντα ῥύσατ’ ἀγνορή δηθήμεναι, οὐδ’ ἐσάωσεν αἰετὸν ἡνεμόεις πτερύγων ῥόθος, ἀλλὰ καὶ Ἰνδὸν θῆρα κελαινόρινον ὑπέρβιον ἄχθος ἀνάγκῃ κλῖναν ἐπιβρίσαντες, ὑπὸ ζεύγλῃσι δ’ ἔθηκαν οὐρήων ταλαεργὸν ἔχειν πόνον ἐλκυστήρα.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) (3182: 001) “Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 723, line 3

9. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος γ’, Παγκρατού- κας ὁ Ἀρμένιος τὴν Ἀδριανούπολιν τῷ Συμεὼν προδédωκεν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 13

17. Τῇ κδ’ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τιμᾶται Ῥωμανὸς τῇ τοῦ Καίσαρος ἀξία, καὶ τῇ ιζ’ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς στέφεται παρὰ Κωνσταντίνου βασιλέως καὶ Νικολάου

πατριάρχου ἐν ἔτει τῷ ςυνη΄, ἰνδικτιῶνος η΄.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 15

καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῆς ε΄ ἰνδικτιῶνος Χριστοφόρος ὁ υἱὸς Ῥωμανοῦ διαγορεύεται βασι- λεύς· στέφεται δὲ τῇ πεντηκοστῇ παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ προέρχονται οὗτοι οἱ δύο μόνοι ἐν τῇ προε- λεύσει.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 19

18. Τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος γίνεται ἔνωσις τῶν ἀποσχιστῶν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 733, line 16

24. Τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί, τῆς ι΄ ἰνδικτιῶνος, τῇ κ΄ τοῦ μηνός, Θεοδώρα ἡ σύμβιος Ῥωμανοῦ τελευτᾷ, καὶ κατατί- θεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ τὸν ὑπ' αὐτοῦ εἰς μοναστήριον γενόμενον· καὶ στέφεται Σοφία ἡ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου γυνή.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 735, line 14

29. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνί, τῆς β΄ ἰνδικτιῶνος, πάλιν Συμεὼν ὁ Βούλγαρος πανστρατὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ- στρατεύει, καὶ ληΐζεται μὲν Θράκην καὶ Μακεδονίαν, ἐμπυρίζει δὲ πάντα καὶ καταστρέφει καὶ δενδροτομεῖ, μέχρι τῶν Βλαχερνῶν παραγενόμενος, καὶ δὴ ἐπιζητῶν ἀποσταλῆναι αὐτῷ τὸν πατριάρ- χην Νικόλαον καὶ τινὰς τῶν μεγιστάνων, ὥστε περὶ εἰρήνης αὐτοῖς συντυχεῖν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 739, line 13

32. Τῇ δὲ ιε΄ τοῦ Μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος γ΄, τελευτᾷ ὁ πατριάρχης Νικόλαος, κρατήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ἀναβάσει τοῦ πατριαρχείου ἔτη ιγ΄, καὶ θάπτεται ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ τῶν Γαλακρηνῶν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 740, line 4

33. Μηνὶ Μαΐῳ κζ΄, ἰνδικτιῶνος ιε΄, Ἰωάννης ὁ ἀστρο- νόμος εἶπεν Ῥωμανῷ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἡ ἱσταμένη στήλη ἐπάνω τῆς καμάρας τοῦ Ξηρολόφου καὶ ἐπὶ δυσμὰς βλέπουσα τοῦ Συμεὼν ἐστι· καὶ εἰ ταύτης τὴν κεφαλὴν ἐκκόψεις, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὁ Συμεὼν τελευτᾷ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 742, line 13

37. Τῇ ιη΄ τοῦ Ἰουνίου μηνός, τῆς ς΄ ἰνδικτιῶνος, τελευτᾷ Στέφανος πατριάρχης, κρατήσας ἔτη β΄ μῆνας ια΄.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 744, line 21

41. Τῷ δὲ Αὐγούστῳ μηνί, τῆς δ' ἰνδικτιῶνος, τελευτᾷ Χριστοφόρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐ- τοῦ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 745, line 15

43. Τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντῆς, χειροτονεῖται πατριάρχης ὁ ῥηθεὶς τοῦ βασιλέως υἱὸς Θεοφύλακτος, τοποτηρητῶν ἐκ Ῥώμης ἀνελθόντων καὶ τόμον συνοδικὸν ἐπιφερομένων περὶ τῆς αὐτοῦ χειροτονίας διαγορεύοντα· οἱ καὶ τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τοῦτον ἐνίδρυσαν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 746, line 1

44. Μηνὶ Ἀπριλλίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ', γέγονε πρώτη ἐκ- στρατεία τῶν Τούρκων κατὰ Ῥωμανίας· καὶ κατατρέχουσι μέχρι τῆς πόλεως, καὶ λεηλατοῦσι πᾶσαν Θρακίαν ψυχὴν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 1

47. Τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνί, τῆς α' ἰνδικτιῶνος, πάλιν ἦλθον οἱ Τοῦρκοι μετὰ πλείστης δυνάμεως· ὁ δὲ παρακοιμώμενος ἐξελθὼν σπονδὰς εἰρηνικὰς μετ' αὐτῶν ἐποίησατο, ὅθεν καὶ ἐπὶ χρόνους ε' ἡ εἰρήνη διεφυλάχθη.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 5

48. Τῇ δὲ β' ἰνδικτιῶνι, Πασχάλιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ στρατηγὸς Λαγουβαρδίας ἀποστέλλεται πρὸς ῥῆγα τῶν Φράγγων, ἀγαγεῖν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Ῥωμανῶ τῷ Κωνσταντίνου τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ υἱὸς εἰς νύμφην.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 9

ἦν καὶ μετὰ πλούτου πολλοῦ ὁ Πασχάλιος ἀνήγαγεν· καὶ γέγονεν ὁ γάμος Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος γ'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 13

49. Τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, τῆς δ' ἰνδικτιῶνος, ἀνέμου βιαίου καὶ σφοδροῦ πνεύσαντος οἱ λεγόμενοι ἐν τῷ ἱππικῷ ἐξ ἑναντίας τοῦ βασιλικοῦ θρόνου Δῆμοι κατέπεσον, καὶ συνέτριψαν τὰ ὑποκάτω αὐτῶν βάθρα καὶ στήθεα.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 753, line 2

Ὑπελείφθη οὖν αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ τούτου γαμβρός, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶνος γ', ἐν ἔτει ςυνδ'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 754, line 10

3. Τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, ἐπιβουλῆς γενομένης εἰς τὸν Στέφανον ἐκ τῆς νήσου ἀγαγεῖν ἐν τῷ παλατίῳ, ἐπεὶ παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Διαβολίνου ἐμηνύθη, πάντων κρατηθέντων τῶν μὲν τὰς ῥίνας καὶ τὰ ὦτα ἀπέτεμε, τοὺς δὲ δαρμῷ ἀφορήτῳ ὑπέβαλεν καὶ ὄνοις ἐπικαθίσας καὶ θριαμβεύσας ἐξώρισεν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 754, line 16

4. Τῇ δὲ κε' τοῦ Ἰουλίου μηνός, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ νήσῳ τελευτᾷ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 756, line 17

ἔζησε δὲ χρόνους νε', καὶ ἐτελεύτησε μηνὶ Νοεμβρίῳ ιε', ἰνδικτιῶνος ζ', ἔτους ,ςυνς', καταλείψας αὐτοκράτορα Ῥωμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ μεθ' Ἑλένης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta (4394: 001) "FHG 4", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 24, line 16

3. Δίκτυς ὁ μετὰ Ἰδομενέως συστρατεύσας ἐπὶ Τροίαν φησὶν ὅτι Πρίαμος ἔπεμψε καὶ πρὸς τὸν Δαυὶδ πρεσβεῖαν, καὶ πρὸς Ταυτάνην βασιλέα Ἀσσυρίων· καὶ ὁ μὲν Δαυὶδ οὐ προσήκατο τάυτην, ὁ δὲ Ταυτάνης ἔπεμψε τὸν Τιθωνὸν καὶ τὸν Μέμνονα μετὰ πλήθους Ἰνδῶν.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 41c, line 1

Suidas I. I: "Υστερον δὲ εἰς Ἰνδιαν ἀφικόμενος ὑπὸ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδιώτου σχήματι.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 206, line 25

– Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων, τὴν ὑπατον ἔχων ἀρχὴν, ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰνδακὸν ἀποστή- σοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπιρίου λόφου.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 206, line 28

Τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ' ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακός, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βιαζόμενοι, καὶ τοὺς διοδεύοντας ἀναιροῦντες.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 214, line 71

Ὁ δὲ Ἰλλοῦς, τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῷ Κοττούνη, τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἐν ἀναγνώσει βιβλίων.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana (4061: 002) "Cosmas Indicopleustès. Topographie chrétienne, 3 vols.", Ed. Wolska-Conus, W. Paris: Cerf, 1:1968; 2:1970; 3:1973; Sources chrétiennes 141, 159, 197. Book pinax, section 3, line 33

Ἔτι ἔξωθεν τῆς βίβλου· Λόγος ἱα' Καταγραφή ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ αὐτῶν διήγησις· ἔτι καὶ περὶ δένδρων καὶ τῆς Ταπροβάνης.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 27, line 15

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Υιοὶ δὲ Σήμ, Ἐλάμ καὶ Ἀσούρ», τουτέστιν Ἐλαμίτας καὶ Ἀσσυ- ρίους καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐπεκτάθησαν ἕως Ἀσίας καὶ ἐπὶ ἀνατολήν, Περσῶν, Οὐννων, Βάκτρων, Ἰνδῶν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 29, line 9

Ἰσασι δὲ τὸ λεγόμε- νον Ζίγγιον οἱ τὴν Ἰνδικὴν θάλατταν διαπερῶντες, περαι- τέρω τυγχάνον τῆς λιβανωτοφόρου γῆς τῆς καλουμένης Βαρβαρίας, ἣν καὶ κυκλοῖ ὁ Ὠκεανὸς εἰσβάλλων ἐκεῖθεν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κόλπους.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 30, line 1

Ἐν οἷς ποτε πλεύσαντες ἐπὶ τὴν ἐσωτέραν Ἰνδιαν καὶ υπερβάντες μικρῶ πρὸς τὴν Βαρβαρίαν, ἔνθα περαιτέρω τὸ Ζίγγιον τυγχάνει – οὕτω γὰρ καλοῦσι τὸ στόμα τοῦ Ὠκεα- νοῦ – , ἐκεῖ ἐθεωροῦμεν εἰς τὰ δεξιὰ εἰσερχομένων ἡμῶν πλη- θος πετεινῶν πετομένων, ἃ καλοῦσι σοῦσφα· εἰσὶ δὲ ὡς διπλοὶ ἰκτίνες, καὶ μείζους μικρόν· καὶ δυσ- αερῖαν πολλὴν ἐν τῷ τόπῳ, ὡς καὶ δειλιᾶν πάντας.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 45, line 7

Αὕτη δὲ ἡ χώρα τοῦ μεταξίου ἐστὶν ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ πάντων Ἰνδία, κατὰ τὸ ἀριστε- ρὸν μέρος εἰσιόντων τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, περαι- τέρω πολὺ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῆς νήσου τῆς καλου- μένης παρὰ μὲν Ἰνδοῖς, Σελεδίβα, παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησι, Τα- προβάνη, Τζίνιστα οὕτω καλουμένη, κυκλουμένη πάλιν ἐξ ἀριστερῶν ὑπὸ τοῦ Ὠκεα- νοῦ, ὥσπερ καὶ ἡ Βαρβαρία κυκλοῦ- ται ἐκ δεξιῶν ὑπ' αὐτοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 45, line 13

Καὶ φασιν οἱ Ἰνδοί, οἱ φιλόσοφοι, οἱ καλούμενοι Βραχμάνες, ὅτι ἐὰν βάλης ἀπὸ Τζίνιστα σπαρτίον διελθεῖν διὰ Περσίδος ἕως Ῥωμανίας ὡς ἀπὸ κανόνος τὸ μεσαίτα- τον τοῦ κόσμου ἐστί, καὶ τάχα ἀληθεύουσιν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 46, line 9

Ὅσον γὰρ διάστημα ἔχει ὁ κόλπος ὁ Περσικὸς εἰσερχόμενος ἐν Περσίδι, τοσοῦτο διάστημα πάλιν ἀπὸ τῆς Ταπροβάνης καὶ περαιτέρω ποιεῖ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ εἰσερχό- μενός τις ἐν αὐτῇ τῇ Τζίνιστα, μετὰ τὸ καὶ διαστήματα πάλιν ἱκανὰ ἔχειν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ὅλον τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἕως Ταπροβάνης καὶ ἐπέκεινα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 47, line 5

Μετρητέον δὲ οὕτως· ἀπὸ τῆς Τζίνιστα ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς Περσίδος πᾶσα ἡ Οὐν- νια καὶ Ἰνδία καὶ ἡ Βάκτρων χώρα εἰσὶ περί που μοναὶ ρν', εἰ μὴ τι πλείους, οὐκ ἔλατ- τον· καὶ πᾶσα ἡ Περσῶν χώρα μο- ναὶ π'· καὶ ἀπὸ τοῦ Νίσιβι εἰς Σελεύκειαν μοναὶ ιγ'· καὶ ἀπὸ Σελευκείας εἰς Ῥώμην καὶ Γάλλους καὶ Ἰβηρίαν, τοὺς νῦν λεγομένους Ἰσπα- νούς, ἕως Γαδείρων ἕξω εἰς τὸν Ὠκεανόν, μοναὶ ρν' καὶ πλέον, ὡς γίνεσθαι τὸ πᾶν μοναὶ υ' πλέον ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., *Topographia Christiana* Book 2, section 49, line 8

Ἔστι δὲ ἡ χώρα ἡ λιβανωτοφόρος εἰς τὰ ἄκρα τῆς Αἰθιοπίας, μεσόγειος μὲν οὖσα, τὸν δὲ Ὠκεανὸν ἐπέκεινα ἔχουσα, ὅθεν καὶ οἱ τὴν Βαρβαρίαν οἰκοῦντες, ὡς ἐγγύθεν ὄντες, ἀνερχόμενοι εἰς τὰ μεσόγεια καὶ πραγματευόμενοι κομίζουσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πλεῖστα τῶν ἡδυσμάτων, λίβανον, κασίαν, κάλαμον καὶ ἕτερα πολλά, καὶ αὐτὰ πάλιν διὰ θαλάσσης κομίζουσιν ἐν τῇ Ἀδούλῃ καὶ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Περσίδι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 59, line 5

Κυριεύσας δὲ τῆς τε ἐντὸς Εὐφράτου χώρας πάσης, καὶ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ Θράκης καὶ τῶν δυνάμεων τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις πασῶν καὶ ἐλεφάντων ἰνδικῶν, καὶ τοὺς μονάρχους τοὺς ἐν τοῖς τόποις πάντας ὑπηκόους καταστήσας, διέβη τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καί, τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Βαβυλωνίαν καὶ Σουσιάνην καὶ Περσίδα καὶ Μηδείαν καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἕως Βακτριανῆς ὑφ' ἐαυτῷ ποιησάμενος καὶ ἀναζητήσας ὅσα ὑπὸ τῶν Περσῶν ἱερὰ ἐξ Αἰγύπτου ἐξήχθη καὶ ἀνακομίσας μετὰ τῆς ἄλλης γάζης τῆς ἀπὸ τῶν τόπων εἰς Αἴγυπτον, δυνάμεις ἀπέστειλε διὰ τῶν ὀρυχθέντων ποταμῶν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 2

Ἐφόρου ἐκ τῆς δ' Ἱστορίας

Τὸν μὲν γὰρ Ἀπηνιῶτην καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἰνδοὶ κατοικοῦσι, τὸν δὲ πρὸς Νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται, τὸν δὲ ἀπὸ Ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι, τὸν δὲ κατὰ Βορρᾶν καὶ τὰς ἄρκτους Σκυῖται κατοικοῦσιν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 7

Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μεῖζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 9

Οἱ μὲν γὰρ Ἰνδοὶ εἰσι μετὰξὺ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν, Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 81, line 4

Ὁ μὲν Φεισὼν ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ, ὃν καλοῦσιν τινες Ἰνδὸν ἢ Γάγγην, ἐκ τῶν μεσογείων που κατερχόμενος πολλὰς ἐκροίας ἔχει ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 1

Ἐν Ταπροβάνῃ νήσῳ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ, ἔνθα τὸ Ἰνδικὸν πέλαγός ἐστι, καὶ Ἐκκλησία χριστιανῶν ἐστὶν ἐκεῖ καὶ κληρικοὶ καὶ πιστοί, οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ περαιτέρω.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 7

Ὅμοίως καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Διοσκορίδους κατὰ τὸ αὐτὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἔνθα καὶ οἱ παροικοῦντες ἐλληνιστὶ λαλοῦσι, πάροιχοι τῶν Πτολεμαίων τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ὑπάρχοντες, καὶ κληρικοὶ εἰσιν ἐκ Περσίδος χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι ἐν τοῖς αὐτόθι καὶ χριστιανοὶ πλῆθος ἤν νῆσον παρέπλευσα

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

μέν, οὐ κατῆλθον δὲ ἐν αὐτῇ· συνέτυχον δὲ ἀνδράσι τῶν ἐκεῖ ἐλληνιστὶ λαλοῦσιν, ἐλ-
θοῦσιν ἐν τῇ Αἰθιοπία.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 14

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ Βάκτροις καὶ Οὐννοῖς καὶ Πέρσαις καὶ λοιποῖς Ἰνδοῖς καὶ Περ-
σαρμενίοις καὶ Μήδοις καὶ Ἑλαμίταις καὶ πάσῃ τῇ χώρᾳ Περσίδος καὶ ἐκκλησίαι
ἄπειροι καὶ ἐπίσκοποι καὶ χριστιανοὶ λαοὶ ἀμύπολλοι καὶ μάρτυρες πολλοὶ καὶ μονά-
ζοντες ἡσυ- χασταί.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 6, section 3, line 8

Ὅθεν ἀπαιτηθεὶς τῷ Θῶθ μηνὶ τῆς παρούσης δεκάτης ἰνδικτιῶνος παρὰ ἀνδρὸς
ἐπιστήμονος, Ἀναστασίου τοῦ νομα, μηχανικοῦ ἀνδρὸς λογίου καὶ ὑπὲρ πολλοὺς ἐμ-
πίρου, προειπεῖν ἔκλειψιν ἡλίου, ἔφη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ κατὰ τὴν δωδε-
κάτην τοῦ Μεχεῖρ μηνὸς καὶ σεληνιακὴν Μεσορὴ εἰκοστῇ τετάρτῃ πάλιν τῷ αὐτῷ
καιρῷ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 68, line 11t

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνια, εἰς τὴν γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ ἡμέραν, Χοιὰκ λ',
ἰνδ. ι'

Ἔτεκεν ἡ Παρθένος ἄνθρωπον τέλειον, ἀναμάρτητον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 69, line 6t

Καὶ πάλιν, ἐν τῷ Ἀγίῳ Θεοδώρῳ, Τυβὶ η', ἰνδ. ι'

Διὰ γὰρ τοῦ φαινομένου ἔδειξε τὴν δύναμιν τοῦ κρυπτο- μένου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 69, line 11t

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Κυρίνου ἐκκλησίᾳ, Κυριακῆς οὔσης, Παχῶν κβ', ἰνδ. ε', ἀναγνω-
σθέντος τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου »ὁ δὲ Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας
ἐκαθέζετο»

Τοιγαροῦν ἐπειδὴ Θεὸς ἐστὶν ἅμα καὶ ἄνθρωπος ὁ αὐτός, πιστοῦται διὰ τῶν ἔργων
ἀμφοτέρω καὶ λανθάνειν τοὺς ὁρῶν- τας οὐκ ἀνέχεται.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 72, line 13t

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμέρᾳ, Παχῶν κε',
ἰνδ. θ', εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου τὸ λέγον »συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω»

Ἀλλ' οἷα καὶ νῦν τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀοιδίμους μαθητὰς εἰρημένα κατανοή-
σωμεν· «Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section t, line 2

ΛΟΓΟΣ ΙΑ' Καταγραφή περὶ ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ δένδρων ἰνδικῶν καὶ περὶ τῆς
Ταπροβάνης νήσου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 3, line 1

Τοῦτο τὸ ζῶον ὁ ταυρέλαφος καὶ ἐν τῇ Ἰνδία καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπία εὐρίσκεται.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 3, line 2

Ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς Ἰνδίας ἡμερὰ εἰσι, καὶ ἐν αὐτοῖς ποιοῦσιν ἐν δισακκίοις βασταγάς πιπέρεως καὶ ἐτέρων φορτίων, καὶ γάλα ἀμέλγουσιν ἐξ αὐτῶν καὶ βούτυρον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 5, line 1

Ἀγριόβους ἐστὶ μέγας, τῆς Ἰνδικῆς τοῦτο τὸ ζῷον, ἐξ οὗ ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦφα, ἣ κοσμοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τὰ βάνδα οἱ ἄρχοντες εἰς τοὺς κάμπους.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 11, line 2

Τὸ δὲ ἄλλο τῶν ἀργελλίων ἐστὶ τῶν λεγομένων, τουτέστι τῶν μεγάλων καρύων τῶν Ἰνδικῶν· παραλλάττει δὲ τοῦ φοίνικος οὐδέν, πλὴν ὅτι τελειότερόν ἐστι καὶ ἐν ὕψει καὶ ἐν πάχει καὶ ἐν τοῖς βαΐοις.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 11, line 8

Οὐ βάλλει δὲ καρπὸν, εἰ μὴ δύο ἢ τρία σπάθια ἀπὸ τριῶν ἀργελλίων· ἐστὶ δὲ ἡ γεῦσις γλυκεῖα πάνυ καὶ ἡδεῖα, ὡς τὰ κάρυα τὰ χλωρά· ἐξ ἀρχῆς μὲν τοῦ ὕδατος γέμει γλυκέος πάνυ, ὅθεν καὶ ἐξ αὐτῶν πίνουσιν οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ οἴνου· λέγεται δὲ τὸ πινόμενον ρογχοσοῦρα ἡδὺ πάνυ· τρυγώμενον δὲ καὶ παραμένον αὐτὸ τὸ ἄργελλιν, πήγνυται τὸ ὕδωρ αὐτοῦ κατὰ πρόσβασιν τὸ ἐπὶ τὸ ὄστρακον αὐτοῦ, καὶ μένει τὸ ὕδωρ εἰς τὸ μέσον ἄπηκτον, μέχρις ὅτου καὶ αὐτὸ ἐκλίπη· ἐὰν δὲ καὶ πλέον παραμείνῃ, ταγγίζει ὁ καρπὸς αὐτοῦ ὁ πεπηγὼς καὶ οὐ δύναται ἔτι βρωθῆναι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 13, line 2

Περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου

Αὕτη ἐστὶν ἡ νῆσος ἡ μεγάλη ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει κειμένη, παρὰ μὲν Ἰνδοῖς καλουμένη Σιελε- δίβα, παρὰ δὲ Ἑλλησι Ταπροβάνη, ἐν ἣ εὐρίσκεται ὁ λίθος ὁ ὑάκινθος· περαιτέρω δὲ κεῖται τῆς χώρας τοῦ πιπέρεως.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 15, line 1

Ἐξ ὅλης δὲ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος καὶ Αἰθιοπίας δέχεται ἡ νῆσος πλοῖα πολλὰ, μεσῖτις οὖσα, ὁμοίως καὶ ἐκπέμπει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 1

Ἡ Σινδοῦ δὲ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Ἰνδικῆς.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 2

Διαιρεῖ γὰρ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, τουτέστιν ὁ Φεισών, εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικὸν ἔχων τὰς ἐκροίας, τὴν τε Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδίαν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 4

Εἰσὶν οὖν τὰ λαμπρὰ ἐμπόρια τῆς Ἰνδικῆς ταῦτα, Σινδοῦ, Ὀρροθᾶ, Καλλιανᾶ, Σιβώρ, ἡ Μαλέ, πέντε ἐμπόρια ἔχουσα βάλλοντα τὸ πέπερι, Πάρτι, Μαγγαρούθ, Σαλοπάτανα, Ναλο- πάτανα, Πουδαπάτανα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 14

Αὕτη οὖν ἡ Σιελεδίβα μέση πως τυγχάνουσα τῆς Ἰνδικῆς, ἔχουσα δὲ καὶ τὸν ὑάκινθον, ἐξ ὅλων τῶν ἐμπορίων δέχεται καὶ ὅλοις μεταβάλλει, καὶ μέγα ἐμπόριον τυγχάνει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 20, line 4

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ἀνώτεροι δέ, τουτέστι βορειότεροι, τῆς Ἰνδικῆς εἰσι λευκοὶ Οὕννοι, ὁ λεγόμενος Γολλᾶς ἐκβάλλων εἰς πόλεμον, ὥς φασιν, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων ἐλεφάντων καὶ ἵππων πολλήν· κατακρατεῖ δὲ καὶ τῆς Ἰνδικῆς καταδυσσαστέων καὶ φόρους ἀπαιτῶν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 20, line 8

Ποτὲ γοῦν, ὥς φασι, βουλόμενος πόλιν τῶν Ἰνδῶν μεσόγειον πορθῆσαι, τῆς δὲ πόλεως κύκλῳ ὕδατι φρουρουμένης, αὐτὸς ἱκανὰς ἡμέρας περικαθίσας καὶ φρουρήσας καὶ ἀναλώσας τὸ ὕδωρ διὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ τοῦ στρατοπέδου, ὕστερον διὰ ξηρᾶς περάσας τὴν πόλιν παρέλαβεν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 21, line 4

Εἰσφέρουσι γὰρ οἱ Αἰθίοπες συναλλαγὰς ποιοῦντες μετὰ τῶν Βλεμμύων ἐν τῇ Αἰθιοπῇ τὸν αὐτὸν λίθον ἕως εἰς τὴν Ἰνδίαν· καὶ αὐτοὶ τὰ καλλιστεύοντα ἀγοράζουσι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 22, line 1

Οἱ δὲ κατὰ τόπον βασιλεῖς τῆς Ἰνδικῆς ἔχουσιν ἐλέφαντας, οἷον ὁ τῆς Ὀρροθᾶ καὶ ὁ Καλλιανῶν καὶ ὁ τῆς Σινδοῦ καὶ ὁ τῆς Σιβῶρ καὶ ὁ τῆς Μαλέ, ὁ μὲν ἑξακόσια, ὁ δὲ πεντακόσια, ἕκαστος πλεονὴν ἢ ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 23, line 8

Ὀδόντας δὲ μεγάλους οἱ Ἰνδιοὶ οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν σχῶσι, πρίζουσιν αὐτοὺς διὰ τὸ βάρος, ἵνα μὴ βαρὴ αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 23, line 13

Οἱ δὲ Αἰθίοπες οὐκ ἴσασιν ἡμερῶσαι ἐλέφαντας, ἀλλ' εἰ τύχοι θελῆσαι τὸν βασιλέα ἕνα ἢ δεύτερον πρὸς θεῶν, μικροὺς πιάζουσι καὶ ἀνατρέφουσιν· ἔχει γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν πλῆθος καὶ μεγάλους ὀδόντας ἔχοντας· ἐκ τῆς γὰρ Αἰθιοπίας καὶ εἰς Ἰνδίαν πλωῖ· ζονται ὀδόντες καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ καὶ ἐν τῇ Ῥωμανίᾳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 1

Πᾶσαν δὲ τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὴν Οὐννίαν διαιρεῖ ὁ Φεισῶν ποταμὸς.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 3

Καλεῖται γὰρ παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ ἡ γῆ τῆς Ἰνδικῆς χώρας «Εὐιλάτ»· οὕτως γὰρ γέγραπται ἐν τῇ Γενέσει· «Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδέμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς· ὄνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν, οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ· ἐκεῖ οὖν ἐστὶ τὸ χρυσίον, τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος», γῆν Εὐιλάτ σαφέστερον αὐτὴν ὀνομάσας.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 12

Οὗτος δὲ Εὐιλάτ ἐκ τοῦ Χάμ ἐστίν· οὕτω γὰρ πάλιν γέγραπται· «Υἱοὶ Χάμ, Χοὺς καὶ Μεσραεὶμ, Φοῦδ καὶ Χαναάν· υἱοὶ δὲ Χοὺς, Σαβᾶ καὶ Εὐιλάτ», τουτέστιν Ὀμηρίται καὶ Ἰνδοὶ· ἡ Σαβᾶ γὰρ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ κεῖται, καὶ Εὐιλάτ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐστὶ· τὰς δύο γὰρ ταύτας χώρας ὁ Περσικὸς κόλπος διαιρεῖ.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii (2877: 001) "Kyrillos von Skythopolis", Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 26, line 22

καὶ κατελθὼν Ἰουβενάλιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν λαύραν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Πασσαρίωνα τὸν ἐν ἀγίοις, ὄντα τὸ τηνικαῦτα χωρεπίσκοπον καὶ τῶν μοναχῶν ἀρχιμανδρίτην καὶ τὸν πεφωτισμένον Ἡσύχιον τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον ἐγκαινίζει τὴν τῆς λαύρας ἐκκλησίαν μηνὶ Μαίῳ ἐβδόμῃ τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνης κατὰ τὸν πεντηκοστὸν δεύτερον τῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου ἡλικίας χρόνον.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 54, line 10

τεσσάρων δὲ μηνῶν πληρωθέντων μετὰ τὸν ἐγκαινισμὸν εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαθεμένη εἰς χεῖρας θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο μηνὶ Ὀκτωβρίῳ εἰκάδι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 54, line 13

Τῷ ἐνενηκοστῷ τῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου ἡλικίας χρόνῳ ὁ μέγας πατὴρ ἡμῶν Θεόκτιστος ἡσθένησεν ἀσθένειαν μεγάλην, εἰς ἣν καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τρίτῃ ἀρχῇ τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνης <πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν>.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 60, line 1

οὔτε γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἢ οἱ ὀδόντες τὸ παράπαν ἐβλάβησαν, ἀλλὰ στερρός τε καὶ πρόθυμος ὢν ἐτελειώθη, ἡ δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονεν κατὰ τὴν εἰκάδα τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνης ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου, ἂψ' οὐπερ χρόνος ἦρξατο τῇ τοῦ ἡλίου φορᾷ μετρεῖσθαι, ἔτους πέμπτου ἐξηκοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ πεντακισχιλιοστοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἐκ παρθένου ἐνανθρωπήσεως καὶ κατὰ σάρκα γεννήσεως ἔτους πέμπτου ἐξηκοστοῦ τετρακοσιοστοῦ κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Ἰππολύτου τε τοῦ παλαιοῦ καὶ γνωρίμου τῶν ἀποστόλων καὶ Ἐπιφανίου τοῦ Κυπριώτου καὶ Ἡρώωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 70, line 22

ὀκτῷ τοίνυν χρόνους τὴν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου κυβερνήσας μονὴν ὁ Θωμᾶς ἐτελεύτησεν μηνὶ Μαρτίῳ εἰκάδι πέμπτῃ τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνης ἔτους ἐβδομηκοστοῦ τῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου κοιμήσεως· Λεόντιος δὲ τὴν ἡγουμενίαν παρέλαβεν ὁ ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς τὴν ἐμοὶ σεβασμίαν μονὴν εἰσδεξάμενος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae (2877: 002) "Kyrillos von Skythopolis", Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 93, line 14

Αὐτοῦ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ κοινοβίῳ ἤδη τὸν δέκατον διατελοῦντος ἐνιαυτὸν συνέβη τελευτῆσαι τὸν τρισμακάριον Θεόκτιστον τρίτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιόνης, ὁ δὲ μέγας Εὐθύμιος ἐκεῖσε κατελθὼν καὶ τὸ νικηφόρον κηδεύσας σῶμα Μάριν τινὰ ἀξιοθαύμαστον διάδοχον τῆς ἡγουμενίας κατέστησεν.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 103, line 10

Τοῦ δὲ ἐν ἀγίοις Μαρτυρίου τὸν ὄγδοον ἐν τῇ πατριαρχίᾳ διατελοῦντος ἐνιαυτὸν πρὸς τὸν θεὸν ἐκδημήσαντος μηνὶ Ἀπριλίῳ τρισκαίδεκάτῃ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνης καὶ Σαλουστίου τὴν ἱεραρχίαν διαδεξαμένου τῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ τῆς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα ἡλικίας χρόνῳ ἀνεφύησαν τινὲς ἐν τῇ αὐτοῦ λαύρῃ σαρκικοί τῷ φρονήματι καὶ κατὰ τὴν γραφὴν <πνεῦμα μὴ ἔχοντες>· οἵτινες ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν συσκευὴν ποιησάμενοι ἔθλιβον αὐτὸν παντοίως.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 104, line 24

καὶ ταῦτα εἰπὼν λαβὼν τὸν τε μακαρίτην Σάβαν καὶ αὐτοὺς ἐκείνους κατῆλθεν εἰς τὴν λαύραν ἔχων μεθ' αὐτοῦ τὸν μνημονευθέντα σταυροφύλακα Κυρικὸν καὶ τὴν θεοκτίστον ἐκκλησίαν ἐγκαινίσας θυσιαστήριον ἡγιασμένον ἐν τῇ θεοκτίστῳ κόγχῃ κατέπηξεν πλεῖστα λείψανα ἁγίων καὶ καλλινίκων μαρτύρων ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον καταθέμενος μηνὶ Δεκεμβρίῳ δωδεκάτῃ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἰνδικτιόνος πεντηκοστῷ τρίτῳ τῆς τοῦ μακαρίου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ, ἐν ᾧ χρόνῳ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος Ἀναστάσιος τὴν βασι- λείαν παρέλαβεν.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 110, line 4

Τῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ τῆς τοῦ μεγάλου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ, δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ ἐγκαινισμοῦ τῆς θεοκτίστου ἐκκλησίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου ἐν τῇ λαύρῃ παρουσίας τῇ εἰκάδι πρώτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς πεντεκαίδεκάτης ἰνδικτιόνος ἦλθεν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Σάβας εἰς τὸν τοῦ Καστελλίου βουνὸν ὡς ἀπὸ εἴκοσι σταδίων ὄντα τῆς λαύρας κατὰ τὸ πρὸς ἀνατολὰς ἀρκτῶιον μέρος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 112, line 15

οὕστινας ἀδελφοὺς μετὰ τοῦ φόρτου ὁ θεῖος δεξάμενος πρεσβύτης τὰς εὐχαριστηρίους φωνὰς τοῦ τε Δαυὶδ καὶ τοῦ Δανιὴλ ἐπὶ τῇ τοῦ θεοῦ ἐπισκοπῇ ἐμελέτα προσφόρως καὶ γέγονεν περὶ τὴν τοῦ κοινο- βίου οἰκοδομὴν προθυμότερος· ὁ μὲντοι ἐν ἁγίοις Μαρκιανὸς μετὰ τὴν εἰρημένην ἀποκάλυψιν τέσσαρας μῆνας ἐπιβιώσας εἰς τὸν ἀγήρω καὶ ἄλυπον μετέστη βίον μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰκάδι τρίτῃ τῆς πρώτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 116, line 1

Τοῦ μὲντοι ἀρχιεπισκόπου Σαλουστίου ἐπὶ ὀκτῶ χρόνους καὶ μῆνας τρεῖς τοῦ Ἱεροσολύμων θρόνου κρατήσαντος καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθέντος μηνὶ Ἰουλίῳ εἰκάδι τρίτῃ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος Ἡλίας ὁ πλειστάκις ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀσίου Εὐθυμίου λόγῳ μνη- μονευθεὶς τὴν πατριαρχίαν διεδέξατο τῷ πεντηκοστῷ ἕκτῳ τῆς τοῦ μακαρίου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 117, line 18

τῆς οὖν μεγάλης ἐκκλησίας οἰκοδομηθείσης καὶ κόσμῳ παντὶ διακοσμη- θείσης κατελθὼν ὁ ἐν ἁγίοις Ἡλίας ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν λαύραν ταύτην ἐνεκαίνισεν καὶ θυσιαστήριον ἡγιασμένον κατέπηξεν ἐν αὐτῇ μηνὶ Ἰουλίῳ πρώτῃ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος, ἔξηκοστῷ δὲ τρίτῳ τῆς τοῦ μεγάλου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 146, line 23

καὶ λαβὼν ἀπὸ χειρὸς τοῦ βασιλέως ἄλλα χίλια νομίσματα καὶ συνταξάμενος κατέπλευσεν ἐπὶ Παλαιστίνην περὶ τὸν Μάιον μῆνα τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 148, line 26

καὶ πάλιν ἀποστέλλει τὰ αὐτὰ συνο- δικὰ εἰς Ἱεροσόλυμα τῷ Μαίῳ μηνὶ τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιόνος μετὰ τινων κληρικῶν καὶ δυνάμεως βασιλικῆς.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 150, line 11

ὅστις Ὀλυμπος μετὰ δυνάμεως βασιλικῆς παραγενόμενος καὶ πολλοῖς τρόποις καὶ μηχανήμασιν χρῆσάμενος καὶ τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν ἐμφανίσας Ἡλίαν μὲν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξέωσεν καὶ εἰς τὸν Αἰλᾶν περιώρισεν, Ἰωάννην δὲ τὸν Μαρκιανοῦ υἱὸν συνθέμενον τὸν τε Σευῆρον κοινωνικὸν εἰσδέξασθαι καὶ τὴν σύνοδον Χαλκηδόνος ἀναθεματίσαι ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων πεποίηκεν τῇ πρώτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀρχῇ τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 161, line 4

Ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Σάβας τῷ ὀγδοηκοστῷ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς τῆς ἑνδεκάτης ἰνδικτιόνος ἀπῆλθεν εἰς Αἰλᾶ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἡλίαν ἐκ θεοῦ οἰκονο- μίας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Στέφανον τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου καὶ Εὐθάλιον τὸν ἡγούμενον τῶν ἐν Ἱερὶχῳ μοναστηρίων αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Ἡλία.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 170, line 5

Τῷ ὀγδοηκοστῷ ἔκτῳ τῆς τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα ἡλικίας χρόνῳ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης τὸν ἑβδομον ἐνιαυτὸν καὶ ἑβδομον μῆνα ἐν τῇ πατριαρχίᾳ πληρώσας καὶ τὸν μακαριώτατον Πέτρον Ἐλευθεροπολίτην ὄντα τῷ γένει διάδοχον τῆς ἱεραρχίας καταλιπὼν ἐτελεύτησεν μηνὶ Ἀπριλλίῳ εἰκάδι τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 170, line 14

προάγεται τοίνυν αὐτόν, ὡς εἴρηται, βασιλέα μηνὶ Ἀπριλλίῳ τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνος ἐν τῇ ἀγίᾳ πέμπτῃ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 171, line 28

Ἀρχομένου τοῦ ἐνενηκοστοῦ πρώτου τῆς τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα ἡλικίας χρόνου ὁ ἐν ἀγίοις ἀββᾶς Θεοδόσιος τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἑνδεκάτῃ τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιόνος, <πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν>.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 173, line 11

καὶ εἷξας ταῖς τῶν ἀρχιερέων παρακλή- σεσιν ὁ πρεσβύτης ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὸν Ἀπρίλ- λιον μῆνα τῆς ὀγδῆς ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 179, line 11

καὶ ταῦτα μὲν ὕστερον· ὁ δὲ θεῖος πρεσβύτης ἀποστήσας, ὡς εἴρηται, τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας Λεόντιόν τε τὸν Βυζάντιον καὶ τοὺς τῷ Θεοδώρῳ τῷ Μομφουεστίας προσκειμένους καὶ τούτους ἐν Κωνσταντινουπόλει καταλιπὼν κατέπλευ- σεν ἐπὶ Παλαιστίνῃ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα τὰς μὲν θείας κελεύσεις ἐνεφάνισεν, ὅπερ δὲ ἡγάγεν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου χρυσίον, διένει- μεν τοῖς ὑπ' αὐτὸν μονα- στηρίοις.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 183, line 6

καὶ ἡ μὲν τελείωσις αὐτοῦ γέγονεν κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος, ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου ἀφ' οὗπερ ἤρξατο χρόνος τῇ τοῦ ἡλίου φορᾷ μετρεῖσθαι ἔτους τετάρτου εἰκοστοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἐκ παρθένου ἐνανθρωπήσεως καὶ κατὰ σάρκα γεννήσεως ἔτους τετάρτου εἰκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Ἰπολύτου τε τοῦ παλαιοῦ καὶ γνωρίμου τῶν ἀποστόλων καὶ Ἐπιφανίου τοῦ τῶν Κυπρίων ἀρχιερέως καὶ Ἡρώου τοῦ φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ· ὁ δὲ χρόνος τῆς αὐτοῦ ἐν σαρκὶ ζωῆς οὗτός ἐστιν.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 184, line 13

τοῦτο γὰρ ἐγὼ αὐταῖς ὄψεσιν ἐθεασάμην ἐπὶ τῆς παρελθούσης δεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 189, line 14

ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γελάσιος τὴν τοῦ ἀββᾶ Σάβα ἡγεμονίαν διεδέξατο ἐν ἀρχῇ τῆς πεντε- καιδεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 192, line 13

Τοῦ τοίνυν κατὰ Ὠριγένους ιδίκτου ἐν Ἱεροσολύμοις ἐμφανισθέντος περὶ τὸν Φεβρουάριον μῆνα τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνος τῷ ἐνδεκάτῳ τῆς τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα κοιμήσεως χρόνῳ καὶ πάντων τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἐπισκόπων καὶ τῶν τῆς ἐρήμου ἡγουμένων τῷ αὐτῷ καθυπογραψάντων ιδίκτῳ παρεκτὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐπισκόπου Ἀβίλης ἀγανακτήσαντες οἱ περὶ Νόννον καὶ Πέτρον καὶ Μηνᾶν καὶ Ἰωάννην καὶ Κάλλιστον καὶ Ἀναστάσιον καὶ λοιποὺς τῆς αἰρέσεως ἀρχηγοὺς τῆς τε καθολικῆς κοινωνίας ἀπέστησαν καὶ τῆς Νέας λαύρας ὑποχωρήσαντες ἔμειναν εἰς τὴν πεδιάδα.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 195, line 6

καὶ δὴ φθάσας τὸ Ἀμόριον ἐτελεύτησεν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 195, line 19

καὶ καταφέρουσιν αὐτὸν εἰς τὴν λαύραν δορυφορούμενον καὶ καθίζουσιν αὐτὸν ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα μηνὶ Φεβρουαρίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 196, line 17

ὅστις ἀββᾶς Κασσιανὸς τὴν τοῦ θείου πρεσβύτου ἱερὰν ποιμνὴν ἐπὶ δέκα μῆνας ποιμένας ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνώσεν μηνὶ Ἰουλίῳ εἰκάδι τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος τῷ ἑκαδεκάτῳ τῆς τοῦ μεγάλου Σάβα κοιμήσεως χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 198, line 6

ὅστις Ἰσίδωρος μὴ ἰσχύων ἀντιστῆναι τῷ Ἀσκιδαὶ καὶ τοῖς Νεολαυρίταις προσερρῇ τῷ τῆς ἡμετέρας ἀγέλης ποιμένι ἀββᾷ Κόνωνι καὶ δοὺς αὐτῷ λόγον εἰς τὴν ἁγίαν Σιών ὥς οὐκ ἀντιλαμβάνεται τοῦ τῆς προυπάρξεως δόγματος, ἀλλὰ καὶ πάσῃ

δυνάμει συναγωνίσηται κατὰ τῆς ἀσεβείας, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἀρχῇ τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 200, line 2

τοιγαροῦν συναθροισθέντες εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἐξήλθομεν μετὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ νέου ἡγουμένου ἐπὶ Θεκῶν τὴν κώμην καὶ τῶν Ὠριγενιαστῶν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ δουκὸς διωχθέντων παρελάβομεν τὴν Νέαν λαύραν μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰκάδι πρώτῃ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς τοῦ μακαρίου Σάβα κοιμήσεως χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae (2877: 003) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 201, line 17

Τοιγαροῦν ἐγεννήθη, ὡς αὐτός μοι διηγῆσατο, κατὰ τὴν ὁγδόην τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιόνος τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Μαρκιανοῦ τοῦ θεοφιλοῦς βασιλείας· καὶ Χριστιανῶν ὄντων τῶν γεγεννηκότων Χριστιανικῶς ἀνήγετο σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἀδελφοῖς, χρόνου δὲ τινὸς διελθόντος καὶ τῶν γονέων ἐν Χριστῷ τελειωθέντων καὶ τῆς γονικῆς οὐσίας διανεμηθείσης ὁ θεοφόρος οὗτος ἀνὴρ τῷ θεῷ ἑαυτὸν ἀφιέρωσεν καὶ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῇ τῇ Νικοπόλει ἐκκλησίαν τῇ πανυμνήτῳ θεοτόκῳ καὶ ἀειπαρθένῳ Μαρίᾳ ἀπετάξατο τοῖς τοῦ βίου πράγμασιν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας χρόνῳ καὶ προσλαβόμενος δέκα ἀδελφούς θέλοντας σωθῆναι κοινόβιον αὐτόθι συνεστήσατο.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 204, line 23

καὶ πιστεύσας ἐξῆλθεν εὐθέως καὶ τῷ φωτὶ ἐκείνῳ ἠκολούθει καὶ τοῦ φωτὸς ὁδηγούντος ἦλθεν εἰς τὴν Μεγίστην λαύραν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα Σαλουστίου τὸ τῆνικαῦτα ἱεραρχοῦντος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιόνος τῷ τριακοστῷ ὁγδόῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ μὲν θεόκτιστος ἐκκλησία τῆς Μεγίστης ἐνεκαινίσθη λαύρας, ὁ δὲ Ἀναστάσιος τὴν βασιλείαν Ζήνωνος τελευτήσαντος διεδέξατο, καθὼς τῆς αὐτοῦ ἀκήκοα διηγουμένης γλώσσης, γεγονὼς τοίνυν εἰς τὴν Μεγίστην λαύραν εὔρεν τὸν μακαρίτην Σάβαν συνοδίαν ἑκατὸν πενήκοντα ἀναχωρητῶν περιποιησάμενον, ἐν πολλῇ μὲν τῶν σωματικῶν διαγόντων πτωχεΐᾳ, τοῖς δὲ πνευματικοῖς πλουτούντων χαρίσμασιν.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 205, line 27

τοῦ δὲ καιροῦ τῆς ἀλλαγῆς τῶν διακονιῶν φθάσαντος ἐπὶ τῆς πρώτης ἰνδικτιόνος ὁ προβληθεὶς οἰκονόμος τοῦτον τὸν μέγαν φωστῆρα ξενοδόχον προβάλλεται καὶ μάγειρον, καὶ ταύτην μετὰ προθυμίας καὶ χαρᾶς τὴν διακονίαν δεξάμενος πάντας τοὺς πατέρας ταῖς ὑπουργίαις ἐθεράπευεν δουλεύων ἐκάστῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ ἐπιεικείας.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 207, line 7

πληρώσαντα δὲ τὴν διακονίαν ἡβουλήθη ὁ μακάριος Σάβας χειροτονῆσαι αὐτὸν ὡς ἐνάρετον καὶ τέλειον μοναχὸν καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἐπὶ τῆς

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἕκτης ἰνδικτιόνος προσήγαγεν τῷ μακαρίτῃ Ἡλίου τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ τὰς αὐτοῦ ἀρετὰς διηγησάμενος παρεκάλει χειροτονηθῆναι αὐτὸν πρεσβύτερον.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 208, line 27

ὁ δὲ γέρων ὑπέσχετο διὰ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ μηδενὶ τὸ σύνολον τοῦτο ἀπαγγεῖλαι, καὶ ἀπὸ τότε ἡσύχαζεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ μήτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν προερχόμενος μήτε τινὶ τὸ σύνολον συντυγχάνων παρεκτὸς τοῦ διακονοῦντος αὐτῷ ἐπὶ τέσσαρας χρόνους πλὴν τῆς ἡμέρας τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ γεγονότος ἐν τῇ λαύρᾳ ἐπὶ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς παναγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-θένου Μαρίας.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 209, line 11

Τοῦ δὲ τετραετοῦς χρόνου πληρωθέντος καὶ τοῦ μακαρίου Σάβα τῆς λαύρας ὑποχωρήσαντος ἐπὶ τὰ μέρη Σκυθοπόλεως διὰ τὴν ἀκαταστασίαν τῶν εἰς ὕστερον τὴν Νέαν λαύραν οἰκησάντων ὁ τιμιώτατος οὗτος Ἰωάννης φεύγων τὸ τῆς ἀταξίας συν-ἔδριον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ρουβᾶ τῷ πεντηκοστῷ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ ἐπὶ τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνος, ἡσύχασεν δὲ αὐτόθι ἐν σπηλαίῳ χρόνους ἕξ πάσης ἀνθρωπίνης συναναστροφῆς ἀφιστῶν ἑαυτὸν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ ἐπιποθῶν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τὸ τῆς διανοίας ὀπτικὸν τῇ μακρᾷ φιλοσοφίᾳ ἐκκαθάραι πρὸς τὸ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώ-πῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτρίζεσθαι, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν προκόπτειν τῇ τῶν κρειττόνων ἐπιθυμίᾳ.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 212, line 24

καὶ πολλὰς ἐτέραις πρὸς αὐτὸν χρησάμενος παραινέσεις ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν Μεγίστην λαύραν ἐπὶ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος καὶ καθεῖρξεν αὐτὸν εἰς κελλίον πεντηκοστὸν ἕκτον χρόνον τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγοντα μηδενὸς ἑτέρου τῆς συνοδίας γινώσκοντος ὅτι ἐπίσκο-πὸς ἐστίν.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 214, line 7

Τῷ ἑβδομηκοστῷ ἐνάτῳ τῆς τοῦ ὁσίου τούτου Ἰωάννου ἡλικίας χρόνῳ, εἰκοστῷ τετάρτῳ δὲ τῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κελλίῳ καθεῖρξεως ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Σάβας ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνώσεν μηνὶ Δεκεμβρίῳ πέμπτῃ τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 216, line 9

Τῷ ἐνενηκοστῷ τῆς τοῦ ὁσίου τούτου γέροντος ἡλικίας χρόνῳ κατὰ τὸν Νοέμβριον μῆνα τῆς ἕκτης ἰνδικτιόνος ἐξερχόμενος ἐκ τῆς Σκυθοπολιτῶν μητροπόλεως, ὥς καὶ ἤδη μοι εἴρηται ἐν τῷ περὶ Εὐθυμίου τοῦ ἁγίου λόγῳ, ἐντολὰς ἔλαβον παρὰ τῆς ἐμῆς φιλο-χρίστου μητρὸς μηδὲν τῶν εἰς ψυχὴν συντεινόντων διαπράξασθαι χω-ρὶς γνώμης καὶ ἐπιτροπῆς τούτου τοῦ θεσπεσίου Ἰωάννου, μήποτε, λέγουσά μοι, τῇ τῶν Ὀριγενιαστῶν πλάνῃ συναπαχθεὶς ἐκπέσεις ἐκ προοιμίων τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 217, line 12

καὶ οὕτως ἀνελθὼν ἔμεινα εἰς τὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Εὐθυμίου μονὴν μηνὶ Ἰουλίῳ τῆς ἕκτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci (2877: 004) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 223, line 6

Οὗτος τοίνυν ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων πεφωτισμένην Κυριακὸς γένος μὲν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχεν πόλεως Κορίνθου, γονέων δὲ πατὴρ μὲν Ἰωάννου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Κόρινθον ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, μητὴρ δὲ Εὐδοξίας, ὑφ’ ᾧ ἐγεννήθη περὶ τὸ τέλος τῆς Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλείας μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἐνάτῃ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 224, line 12

καὶ τοῖς τοιούτοις ἀδολεσχῶν λογισμοῖς ἤκουσεν ἐν μιᾷ κυριακῇ τοῦ εὐαγγελίου λέγοντος <εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι>, καὶ παραυτίκα ἐξελθὼν τῆς ἐκκλησίας καὶ μηδενὶ μηδὲν εἰρη- κῶς ἦλθεν ἐπὶ Κεγχρεᾶς καὶ ἐπιβάς πλοίῳ διαπερῶντι ἐν Παλαιστίνῃ παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα ὀκτωκαιδέκατον μὲν ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, ὀγδόῳ δὲ ἔτει τῆς ἱεραρχίας ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀναστασίου, ἐνάτῳ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 225, line 20

τῷ μὲντοι ἐνάτῳ χρόνῳ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ παρουσίας τοῦ ἀββᾶ Κυριακοῦ ὁ μέγας πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐτελεύτησεν καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης κατεκοσμήθη στέφανῳ μηνὶ Μαρτίῳ πέμπτῃ τῆς τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 226, line 22

τότε οἱ μὲν τῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου ἡγόρασαν ξενοδοχεῖον τῶν αὐτῶν διακοσίων νομισμάτων πλησίον τοῦ πύργου τοῦ Δαυὶδ παρὰ τῶν πατέρων τῆς λαύρας τοῦ Σουκᾶ· ὁ δὲ ἀββᾶς Κυριακὸς διὰ τὴν γενομένην τῶν μοναστηρίων διαίρεσιν ἀναχωρεῖ λυπηθεὶς κατὰ διάνοιαν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν λαύραν τοῦ Σουκᾶ περὶ τὸ τέλος τῆς ὀγδόῃς ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 227, line 8

τῷ μὲντοι ἑβδομηκοστῷ ἐβδόμῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ παραδίδωσι τὸ κειμηλιαρχεῖον ἐπὶ τῆς τρίτης ἰνδικτιόνης καὶ ἀναχωρεῖ ἐπὶ τὴν τοῦ Νατουφᾶ πανέρημον μαθητὴν τινα ἔχων μεθ’ ἑαυτοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Theodosii (2877: 005) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 239, line 28

ἡ δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονεν κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἐβδόμῃς ἰνδικτιόνης ἐν εἰκοστῷ δευτέρῳ μηνὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοφυλάκτου βασιλέως ἡμῶν Ἰουστινιανοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Theodosii Page 241, line 2

διαλαμβάνουσιν γὰρ οἱ πόνοι Σωφρονίου καὶ τὰ τούτου κατορθώματα ἐν τῇ τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Θεοδοσίου μονῇ· οὐ μόνον γὰρ κτήμασι καὶ προσόδοις ἐνιαυσιαίοις ἐπλούτισεν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐν Χριστῷ συνοδίαν ἐπλήθυνεν τριπλα-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

σίως καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἐπὶ δέκα τέσσαρας χρόνους [καὶ δύο μῆνας] καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἐτελεύτησεν ἐν χαρᾷ μηνὶ Μαρτίῳ εἰκάδι πρώτῃ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Abramii (2877: 007) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 245, line 3

καὶ γενόμενος ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ἐξῆλθεν λάθρα τὴν πόλιν καὶ φυγὰς ὥιχετο ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπιφερόμενος καὶ μετὰ πολλῆς ἐνδείας καὶ στενοχωρίας ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιόνος τὸν τριακοστὸν ἑβδομον τῆς ἡλικίας πλη- ρώσας ἐνιαυτόν.

Cyrillus Biogr., Vita Gerasimi [Sp.] (2877: 008) “Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, vol. 4”, Ed. Papadopoulos-Kerameus, A. St. Petersburg: Kirschbaum, 1897, Repr. 1963. Page 184, line 5

10 Ἦ μέντοι τελείωσις τοῦ πατρὸς ἡμῶν Γερασίου γέγονε κατὰ τὴν πέμπτῃν τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς τρισκαδεκάτης ἰνδικτιώ- νος, ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ζήνωνος.

Cyrillus Biogr., Vita Gerasimi [Sp.] Page 184, line 13

Βασίλειον δὲ καὶ Στέφανον ἀδελφοὺς αὐτοῦ κατὰ σάρκα διαδόχους τῆς ἡγεμονίας κα- τέλιπεν, οἵτινες ἐπὶ ἕξ ἔτη τὴν αὐτὴν ποιμάναντες συνοδίαν ἐτε- λεύτησαν, καὶ οὕτως ψήφῳ πάντων τῶν ἁγίων πατέρων ὁ τρισμακάριος Εὐγένιος τῆς τοῦ μεγάλου Γερασίου ἀγέλης ἐκράτησε, καὶ ταύτην καλῶς καὶ θεαρέστως ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη καὶ μῆνας τέσσαρας ποιμάνας ἐκοιμήθη μηνὶ αὐγούστῳ 19 τῆς τετάρτης ἰνδικτιώνας.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Epistula i ad Corinthios (1271: 001) “Clément de Rome. Épître aux Corinthiens”, Ed. Jaubert, A. Paris: Cerf, 1971; Sources chrétiennes 167. Chapter 23, section 2, line 1

Διὸ μὴ διψυχῶμεν, μηδὲ ἰνδαλ- λέσθω ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ὑπερβαλλούσαις καὶ ἐνδόξοις δωρεαῖς αὐτοῦ.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Homiliae [Sp.] (1271: 006) “Die Pseudoklementinen I. Homilien, 2nd edn.”, Ed. Rehm, B., Irmscher, J., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1969; Die griechischen christlichen Schriftsteller 42. Homily 4, chapter 4, section 2, line 1

Ἦ Βερνίκη δὲ ἀξιοθεῖσα· Ταῦτα μὲν οὕτως, ἔφη, ἔχει ὥς ἠκούσατε, τὰ δὲ ἄλλα τὰ κατ’ αὐτὸν τὸν Σίμωνα, ἅπερ ἴσως ἀγνοεῖτε, ἀκούσατε· φαντάσματά τε γὰρ καὶ ἰνδάλματα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ φαίνεσθαι ποιῶν δι’ ἡμέρας πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν καὶ προϊόντος αὐτοῦ ἀνδριάντες κινεῶνται καὶ σκιαὶ πολλαὶ προηγούνται, ὥσπερ αὐτὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων εἶναι λέγει.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] (1271: 008) “Die Pseudoklementinen II. Rekognitionen”, Ed. Rehm, B., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1965; Die griechischen christlichen Schriftsteller 51. Book 9, chapter

20, line 1

Παρά Ἰνδοῖς καὶ Βάκτροις εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχ- μάνων, οἵ- τινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβον- ται, οὐκ ἐμψύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἶνου καὶ σίκερος μὴ γεύομενοι, οὐ κακίᾳ τινὶ κοινωνοῦσι προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευ- όντων καὶ ἐται- ρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 20, line 8

ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπίπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι· καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἀστέρων κεκω- λύκασιν τού- τους μὴ μαιφονεῖν καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν οὔτε οἱ κακοποιοὶ ἠνάγκασαν τοὺς Βραχμᾶνας κακουργεῖν.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 4

Οἱ Μῆδοι πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέον- τας παραβάλλουσι, καὶ οὐ πάντες σὺν τῇ Μήνῃ τὸν Ἄρεα ἐφ' ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ ὑπὸ γῆν ἔχουσιν. Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καίόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 5

Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καίόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 13

καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἡ γένεσις τοὺς Σῆρας μὴ θέλοντας φονεύειν ἢ τοὺς Βραχμᾶ- νας κρεοφαγεῖν ἢ τοὺς Πέρσας ἀθεμίτως μὴ γαμεῖν ἢ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ καίεσθαι ἢ τοὺς Μήδους μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ κυνῶν ἢ τοὺς Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τὰς ἐν τῇ Μεσοπο- ταμίᾳ γυναῖκας μὴ σωφρονεῖν ἢ τοὺς Ἑλλήνας μὴ γυμνάζεσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασιν ἢ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κρατεῖν ἢ τοὺς Γάλλους μὴ γαμεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγομέναις Μούσαις κοινωνεῖν· ἀλλ', ὡς προεῖπον, ἕκαστον ἔθνος καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων χρήται τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθερίᾳ ὡς βούλεται καὶ ὅτε βούλεται, καὶ δουλεύει τῇ γενέσει καὶ τῇ φύσει δι' ἣν περικείται σάρκα, πῇ μὲν ὡς βούλεται, πῇ δὲ ὡς μὴ βούλεται.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] (1271: 009) “Die Pseudoklementinen II. Rekognitionen”, Ed. Rehm, B., Paschke, F. Berlin:

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Akademie-Verlag, 1965; Die griechischen christlichen Schriftsteller 51. Book 9, chapter 20, line 3

Νόμος δὲ καὶ παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραγμανοῖς ἢ ἐκ προγόνων παιδεία, μὴ μεθύειν μηδὲ ἐμψύχων ἀπογεύεσθαι, οὐκ οἴνου ἀπλοῦ ἢ νόθου μετέχειν, θεὸν τὸν ἐμὸν δεδοικότας, καίτοι τῶν παρακειμένων αὐτοῖς Ἰνδῶν μαιφονούντων καὶ οἰνοφυλγούντων καὶ μονιῶν ἀγρίων ἢ συῶν δίκην θηλυμανούντων καὶ τῷ πάθει κραδαινομένων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 20, line 6

ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις κλίμασιν ἐνδοτέρω τῶν ἐκεῖσε Ἰνδῶν ξενοβόροι τινὲς ὑπάρχοντες τοὺς ἐπήλυδας ἀναιροῦντες ἐσθίουσι, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων τῆς μαιφονίας αὐτοῦς ἀποστήσαι ἴσχυσε μέχρι τήμερον.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 6

Μῆδοι δὲ πάντες μετὰ σπουδῆς ἔτι ἐμπνέοντας τοὺς κάμνοντας κυσὶ βορὰν προτιθέασιν ἀναλγήτως· καὶ οὐ πάντως σὺν τῇ Μήνῃ, ὥς φατε, τὸν Ἄρεα ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ Μῆδοι ἔλαχον; Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς ἑαυτῶν τεφροποιοῦσι πυρὶ, μεθ' ὧν καταφλέγουσιν τινων τὰς συμβίους.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 7

καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ πυριάλωτοι Ἰνδῶν γυναῖκες [ἢ] αἱ ζῶσαι ἔλαχον ὑπὸ τῆς νυκτερινῆς συνελεύσεως τῶν γονέων σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον, ἐν νυκτὶ μὴ φαίνοντα ἐν μοίραις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 17

οὐ γὰρ οἷα τε ἢ καθ' ὑμᾶς γενέσεις ἀναγκάσαι Σῆρας ἀναιρεῖν ἢ Βραχμᾶνας κρεοβορεῖν καὶ σικεροποτεῖν ἢ Πέρσας μὴ μητρογαμεῖν καὶ ἀδελφοφθορεῖν ἢ Ἰνδοὺς μὴ πυρὶ διδόναι τοὺς νεκροὺς ἢ Μήδους μὴ κυσὶ τοὺς θνησκομένους προτιθέναι ἢ Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τοὺς Μεσοποταμίτας μὴ ἄκρως σωφρονεῖν ἢ Ἑλλήνας μὴ σωμασκεῖσθαι ἢ τὰ βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑφ' Ἑλλήνων προσαγορευομέναις <Μούσαις> κοινωνεῖν· ἀλλ', ὥς προέφην, ἕκαστος βροτῶν χρῆται τῇ τοῦ νόμου ἐλευθερίᾳ, τὰ ἐκ τῶν ἄστρων μυθουργούμενα καθ' Ἑλλήνας παραπεμπόμενος, τῷ ἐκ τῶν νόμων δέει ἢ τῷ ἐξ ἔθνους ἔθει πατρίῳ τῶν φαύλων εἰργόμενος· αἱ μὲν γὰρ τῶν ἀρετῶν ὑπάρχουσι προαιρετικά, αἱ δὲ περιστατικά, ἀνάγκη ἐπὶ τὸ κρεῖττον χωροῦντος τοῦ ζητουμένου ὑπὸ τῶν νόμων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 27, line 1

πῶς δὲ ἐν ταύτῳ τμήματι τοὺς ἀνθρωποβόρους Ἰνδοὺς καὶ τοὺς ἐμψύχων καὶ θοίνης ἀπάσης ἀπεχομένους Βραχμανοὺς οἰκοῦντας ὁρῶμεν;

Clemens Romanus et Clementina Theol., Pseudo-Clementina (epitome altera auctore Symeone Metaphrasta) [Sp.] (1271: 011) “Clementinorum epitomae duae, 2nd edn.”, Ed. Dressel, A.R.M. Leipzig: Hinrichs, 1873. Section 45, line 3

φαντάσματα γὰρ, ἔφη, μετὰ τὸ τῇδε αὐτὸν ἐπιστῆναι καὶ ἰνδάλματα καθ’ ἐκάστην ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ποιῶν πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν· ὥς ἀνδριάντας μὲν αὐτοῦ διερχομένου κινεῖσθαι, καὶ σκιᾶς δὲ πολλάκις αὐτοῦ προηγεῖσθαι, ἅς καὶ τῶν τεθνηκότων ψυχὰς αὐτὸς ὀνομάζει.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Pseudo-Clementina (epitome de gestis Petri praemetaphrastica) [Sp.] (1271: 012) “Clementinorum epitomae duae, 2nd edn.”, Ed. Dressel, A.R.M. Leipzig: Hinrichs, 1873. Section 45, line 2

Ἡ δὲ Βερνίκη εἶπεν· ταῦτα οὕτως ἔχει, τὰ δὲ ἄλλα τὰ κατὰ τὸν Σίμωνα ἀκούσατε· φαντάσματα καὶ ἰνδάλματα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ποιῶν καθ’ ἡμέραν πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν· διερχομένου γὰρ αὐτοῦ ἀνδριάντες κινεῖνται καὶ σκιαὶ πολλαὶ προηγούνται, ὥσπερ αὐτὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων λέγει.

Philosophus Christianus Alchem., Τίς ἡ ἐν ἀποκρύφοις τῶν παλαιῶν ἐκδιδομένη τάξις (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 124v) (4328: 012) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 418, line 22

Οὕτω γὰρ δεκτικὰ γίνεται τῶν χρωμάτων· ὥσπερ δὲ χοοποιηθεὶς ὁ ἐστὶν λάχιον ὁ καλοῦσιν <λαχάν> οἱ λαχῶται, τουτέστιν οἱ ἰνδικοβάφοι.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) (5019: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 56

Τὸ τε Ἰνδικὸν πέλαγος, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἄρχεται μὲν ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, παρατείνει δὲ μέσον ἔχον Ταπροβάνην νῆσον ἕως Μεγάλου τοῦ παρ’ Ἰνδοῖς τε καὶ Σινδοῖς οὕτως καλουμένου ἑώου κόλπου.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 69

Φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ptol. 7, 5) διαιρεῖσθαι μὲν τὴν οἰκουμένην ἅπασαν εἰς τρεῖς ἡπείρους, Λιβύην, Εὐρώπην, Ἀσίαν· καὶ ἐκ μὲν τῶν ἐώων ἀγνώστῳ γῇ περιορίζεσθαι τῇ παρακειμένη τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς Μεγάλης Ἀσίας, Σιναῖς τε καὶ Σηρικῇ· ἐκ δὲ μεσημβρίας ὁμοίως ἀγνώστῳ γῇ περικλειούσῃ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος· ἐκ δὲ τῶν δυτικῶν γῇ τε ἀγνώστῳ περιλαμβανούσῃ τὸν Αἰθιοπικὸν οὕτω λεγόμενον κόλπον καὶ τῷ δυτικῷ ἐφεξῆς ὠκεανῷ καὶ πελάγει [τῷ περιέχοντι] τοῖς ἐκεῖ πέρασιν ὁμοῦ Λι-

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

βύης τε καὶ Εὐ-ρώπης· ἐκ δὲ τῶν ἄρκτων αὐτὴν περιέχεσθαι [τῷ περιέχοντι] Θούλην ὠκεανῷ καὶ Βρεττανίαν καὶ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Εὐρώπης· καλεῖσθαι δὲ φησι τὸν ἄρκτῶον ὠκεανὸν Σαρματικόν τε καὶ Δουηκαληδόνιον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γῆ ἄγνώστῳ περιέχεσθαι, παρακει- μένη ταῖς ἀρκτικωτάταις χώραις τῆς μεγάλης ἐώας,

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 90

Τὰς δὲ θαλάσσας ὧδε ἔφη καθόλου κεῖσθαι· μίαν μὲν τὴν καθ' ἡμᾶς ἅμα τοῖς κόλποις, Ἀδριατικῷ τε καὶ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ Προποντίδι καὶ Πόντῳ καὶ Μαιώ-τιδι λίμνῃ, φέρεσθαι δὲ διὰ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, ἀρχομένην ἐκ τῶν Ἰβήρων· ἐτέραν δὲ διώνυμον οὕτω λέγεσθαι Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν, ἣν ἀποκλείουσά τις ἡπειρος ἐκ τοῦ ἐναντίου νησοποιεῖ τὴν θάλασσαν· τρίτην δὲ εἶναι τὴν Ἰνδικήν, ἐπιφανῆ τοῖς ἐν αὐτῇ διαπρέπουσι κόλποις, Ἀραβίῳ τε καὶ Περσικῷ, Γαγ-γητικῷ τε καὶ τῷ ἰδίῳ οὕτω καλουμένῳ Μεγάλῳ· περιλαμβάνεσθαι μέντοι καὶ αὐτὴν ὑπὸ ἀγνώστου, καὶ μείζονα μὲν ἔφη τῷ καταλόγῳ τῶν ἄλλων καὶ πρώτην, δευτέραν δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς τῷ μεγέθει, ἔλατ-τοῖ δὲ τὴν Ὑρκανίαν, καὶ ὑπὸ ταύτης * ὀρίζει.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 108

Πρωτεύει μὲν ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη με-γέθει καὶ δόξῃ· μεθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ καλουμένη, παρὰ δὲ τοῖς οἰκοῦσιν αὐτὴν Ἀλουιωνίς, τρίτη δὲ ἡ Χρυσῇ, χερρόνησος Ἰνδική· τετάρτη τῶν Βρεττανῶν ἡ ἐτέρα, λεγομένη παρ' αὐτοῖς Ἰουερνία· πέμπτη τούτων ἡ Πελοπόννησος, καὶ ἡ Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη· Σαρδῶ μετ' ἐκείνην ἑβδόμη· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύρνος ὀγδόη· Κρήτη δὲ τάξεως ἐννάτης· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη τῷ καταλόγῳ, εἰπεῖν δὲ κορωνίς.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 1

Ὅτι τὸ πρὸς ἔω μέρος ἡῶν καὶ Ἰνδικόν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 2

Οἱ γὰρ Ἰνδοὶ ἀνατολικοί.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 2

Ἐνθα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμός.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis

descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 180, line of scholion 6

Εἰσὶ γὰρ καὶ ἀνατολικοὶ, Ἴνδοι καλούμενοι.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 593, line of scholion 4

Ταύτην δὲ Χρυσὴν χερ- σόνησον ὁ Πτολεμαῖος φησί· κεῖται δὲ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 607, line of scholion 8

Ἐρύθρας δὲ βασιλεὺς, ἀφ' οὗ τὸ πέλαγος, ἦν τοῦ Δηριάδου, ὃς ἀντετάξατο Διονύσῳ ὑπὲρ Ἰνδῶν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1074, line of scholion 1

<Ἐλκων Ἰνδὸν ὕδωρ>] ἀπὸ Ἰνδῶν ἐξιὼν ἐπὶ Σοῦσα δι' ἀδήλων.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1097, line of scholion 3

Παρνησοῖο] Τὰ κρείττονα τῶν ἀντιγράφων ἢ <Παρπάνισσον> γράφουσι προπαροξυτόνως, ὅρος δὲ Ἰνδικόν, ἢ Παρπαμισσόν ὀξυτόνως διὰ τοῦ μ. <Ἀριηνούς>] οὕτω καλουμένους πάντας ὁμοίως Ἀριηνούς· εἶπε γὰρ ἄνω Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν· πάντας τοὺς Ἀριηνούς καλουμένους ὁμοίως· ἀλλ' ὅμως ἀφορ- μαὶ καὶ ὁδοὶ τοῦ βίου πολλαὶ εἰσι τοῖς ἀνθρώποις.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1139, line of scholion 8

Περὶ τῶν συμβεβηκότων οὗν ὁ βασιλεὺς ἀθυμήσας τὴν μὲν ἐνεδρεύσασαν αὐτὸν γραῦν ζῶσαν κατέχωσε, τὴν δὲ θυγατέρα σταυρώσας διὰ λυπῆς ὑπερβολὴν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἰνδόν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ὑδάσπης με- τωνομάσθη· ἔστι δὲ τῆς Ἰνδίας καταφερόμενος εἰς τὸν Σαρωνικὴν Ἀρότην.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio append, line of scholion 39

Ὅτι ὁ ὠκεανὸς εἰς τέσσαρα πελάγη μερίζεται· εἰς τὸ Ἀτλαντικόν, Κρόνιον τὸ καὶ νεκρὸν, Ἰνδικόν Ἐρυ- θραῖόν τε ἢ Αἰθιοπικόν.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (5019: 002) “Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos, vol. 2”, Ed. Ludwich, A. Leipzig: Teubner, 1885, Repr. 1971. Vita-scholion 43, line 14

BV. δύο δὲ νοτίους ἤττονας ἔχειν μὲν γένεσιν θαλάσσης Ἰνδικῆς, ὀνομάζεσθαι δὲ Περσικὸν καὶ Ἀραβικόν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae (0526: 001) “Flavii Iosephi opera, vols. 1–4”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1:1887; 2:1885; 3:1892; 4:1890, Repr. 1955. Book 1, chapter 38, line 5

καὶ Φεισῶν μὲν, σημαίνει δὲ πληθὺν τοῦνομα, ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδί- δω- σιν εἰς τὸ πέλαγος ὑφ’ Ἑλλήνων Γάγγης λεγόμενος, Εὐφράτης δὲ καὶ Τίγρις ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν ἀπίασι θάλασσαν· καλεῖται δὲ ὁ μὲν Εὐφράτης Φοράς, σημαίνει δὲ ἥτοι σκε- δασμὸν ἢ ἄνθος, Τίγρις δὲ Διγλάθ, ἐξ οὗ φράζεται τὸ μετὰ στενότητος ὄξύ· Γηῶν δὲ διὰ τῆς Αἰγύπτου ῥέων δηλοῖ τὸν ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀναδιδόμενον ἡμῖν, ὃν δὴ Νεῖλον Ἑλληνες προσαγορεύουσιν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 1, chapter 143, line 2

Σημᾶ δὲ τῷ τρίτῳ τῶν Νώχου υἱῶν πέντε γίνονται παῖδες, οἱ τὴν μέχρι τοῦ κατ’ Ἰνδιάν ὠκεανοῦ κατοικοῦσιν Ἀσίαν ἀπ’ Εὐ- φράτου τὴν ἀρχὴν πεποιημένοι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 1, chapter 147, line 4

οὗτοι ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας τινὰ κατοι- κοῦσι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 8, chapter 164, line 4

ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἀρμοζούσης εἰς τὰς ναῦς δωρεᾶς παρ’ Εἰρώμου τοῦ Τυρίων βα- σιλέως· ἄνδρας γὰρ αὐτῷ κυβερνήτας καὶ τῶν θαλασσίων ἐπιστήμονας ἔπεμψεν ἱκα- νούς, οἷς ἐκέλευσε πλεύσαντας μετὰ τῶν ιδίων οἰκονόμων εἰς τὴν πάλαι μὲν Σώφειραν νῦν δὲ χρυσὴν γῆν καλουμένην, τῆς Ἰνδικῆς ἐστὶν αὕτη, χρυσὸν αὐτῷ κομίσαι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 10, chapter 227, line 1

καὶ Μεγασθένης δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν μνημο- νεύει αὐτῶν δι’ ἧς ἀπο- φαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων ὑπερ- βεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 10, chapter 228, line 2

καὶ Διοκλῆς δ’ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπολι- ὀρκησε τὴν Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα βασιλεύοντος κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν Ἰθωβά- λου τῆς Τύ- ρου.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 33, line 4

Τῷ δὲ πρώτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Δαρεῖος ὑποδέχεται λαμ- πρῶς καὶ μετὰ πολλῆς παρασκευῆς τοὺς τε περὶ αὐτὸν καὶ τοὺς οἴκοι γεγονότας καὶ τοὺς τῶν Μήδων ἡγε- μόνας καὶ σατράπας τῆς Περσίδος καὶ τοπάρχας τῆς Ἰνδικῆς ἄχρι τῆς Αἰθιοπίας καὶ τοὺς στρατηγούς τῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπειῶν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 186, line 2

παραλαβὼν γὰρ τὴν βασιλείαν ὁ Ἀρταξέρξης καὶ καταστήσας ἀπὸ Ἰνδίας ἄχρι Αἰθιοπίας τῶν σατραπειῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσιεπτὰ οὐσῶν ἄρχοντας, τῷ τρίτῳ τῆς βασιλείας ἔτει τοὺς τε φίλους καὶ τὰ Περσῶν ἔθνη καὶ τοὺς ἡγε- μόνας αὐτῶν ὑποδε- ξάμενος ἐστὶ πολυτελῶς, οἷον εἰκὸς παρὰ βασιλεῖ τοῦ πλούτου παρασκευαζομένῳ τὴν ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 216, line 1

τυχὼν δὲ ὧν ἐπεθύμει Ἀμάνης παραχρῆμα πέμπει διά- ταγμα ὡς τοῦ βασιλέως εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη περιέχον τοῦτον τὸν τρόπον· “βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σατραπειῶν ἄρχουσι τάδε γράφει.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 272, line 3

μεταπεμφθέντας οὖν τοὺς βασιλικούς γραμματεῖς ἐκέλευσε γράφειν τοῖς ἔθνεσι περὶ τῶν Ἰουδαίων τοῖς τε οἰκονόμοις καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπειῶν ἡγουμένοις.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 13, chapter 251, line 2

μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶν καὶ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς οὕτως ἱστορῶν· “τρό- παιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ ποταμῷ νικήσας Ἰνδάτην τὸν Πάρθων στρα- τηγὸν αὐτόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο δεηθέντος Ὑρκανοῦ τοῦ Ἰου- δαίου διὰ τινὰ ἑορτὴν πάτριον, ἐν ᾗ τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.

Flavius Josephus Hist., Contra Apionem (= De Judaeorum vetustate) (0526: 003) “Flavii Iosephi opera, vol. 5”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1889, Repr. 1955. Book 1, section 144, line 3

περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι’ ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἡρακλέους ἀνδρεία καὶ μεγέθει πράξεων διενηνοχέναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Flavius Josephus Hist., Contra Apionem (= De Judaeorum vetustate) Book 1, section 179, line 2

οὗτοι δὲ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων, κα- λοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προς- αγορεύεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* (0526: 004) “*Flavii Iosephi opera*, vol. 6”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1895, Repr. 1955. Book 2, section 385, line 2

καὶ τί δεῖ πόρρωθεν ὑμῖν τὴν Ῥωμαίων ὑποδεικνύναι δύναμιν παρὸν ἐξ Αἰγύπτου τῆς γειτνιώσης, ἥτις ἐκτεινομένη μέχρις Αἰθιοπῶν καὶ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ὄρμος τε οὖσα τῆς Ἰνδικῆς, πεντήκοντα πρὸς ταῖς ἑπτακοσίαις ἔχουσα μυριάδας ἀνθρώπων δίχα τῶν Ἀλεξάνδρειαν κατοικούντων, ὥς ἔνεστιν ἐκ τῆς καθ’ ἐκάστην κεφαλὴν εἰσφορᾶς τεκμήρασθαι, τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν οὐκ ἀδοξεῖ, καίτοι πηλίκον ἀποστάσεως κέντρον ἔχουσα τὴν Ἀλεξάνδρειαν πλήθους τε ἀνδρῶν ἔνεκα καὶ πλούτου πρὸς δὲ μεγέθους· μῆκος μὲν γε αὐτῆς τριάκοντα σταδίων, εὖρος δ’ οὐκ ἔλαττον δέκα, τοῦ δὲ ἐνιαυσιαίου παρ’ ὑμῶν φόρου καθ’ ἓνα μῆνα πλεον Ῥωμαίοις παρέχει καὶ τῶν χρημάτων ἔξωθεν τῇ Ῥώμῃ σῖτον μηνῶν τεσσάρων· τετείχισται δὲ πάντοθεν ἢ δυσβάτοις ἐρημίαις ἢ θαλάσσαις ἀλιμένοις ἢ

ποτα-

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* Book 7, section 351, line 4

ἔδει μὲν οὖν ἡμᾶς οἰκοθεν πεπαιδευμένους ἄλλοις εἶναι παράδειγμα τῆς πρὸς θάνατον ἐτοιμότητος· οὐ μὴν ἀλλ’ εἰ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἄλλοφύλων δεόμεθα πίστεως, βλέψωμεν εἰς Ἰνδοὺς τοὺς σοφίαν ἀσκεῖν ὑπὸ ἰσχυρομένους.

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* Book 7, section 357, line 1

ἄρ’ οὖν οὐκ αἰδούμεθα χεῖρον Ἰνδῶν φρονοῦντες καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀτολμίας τοὺς πατρίους νόμους, οἱ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς ζῆλον ἤκουσιν, αἰσχυρῶς ὑβρίζοντες;

Zosimus Hist., *Historia nova* (4084: 001) “*Zosime. Histoire nouvelle*, vols. 1–3.2”, Ed. Paschoud, F. Paris: Les Belles Lettres, 1:1971; 2.1–2.2:1979; 3.1:1986; 3.2:1989. Book 1, chapter 5, section 1, line 2

Ἐπεὶ δὲ Δαρεῖον μὲν Βῆσος ἀνείλεν, Ἀλέξανδρος δὲ μετὰ τὰς ἐν Ἰνδοῖς πράξεις ἐπανελθὼν εἰς Βαβυλῶνα τοῦ βίου μετέστη, τότε δὴ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς εἰς σατραπείας διαιρεθείσης, οὕτω τε τοῖς πρὸς ἀλλήλους συνεχέσι πολέμοις ἐλαττωθείσης, ἢ τύχῃ Ῥωμαίοις τὰ [τε] λειπόμενα τῆς Εὐρώπης πεποίηκεν ὑποχείρια.

Hephaestion Astrol., *Apotelesmatica* (2043: 001) “*Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres*, vol. 1”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1973. Page 9, line 4

κατὰ δὲ μέρος τῷ μὲν βορείῳ Διδύμων ὑπόκειται κατὰ τοὺς πόδας Βοιωτία, παρὰ τὴν χεῖρα Θράκη, ὑπὸ τὸν νῶτον Γαλατία, τοῦ δὲ νοτίου ὑπὸ τὸν γλουτὸν Πόντος, κατὰ νῶτον Κιλικία, κατὰ τὴν ὠμοπλάτην Φοινίκη, κατὰ τὴν κορυφὴν Ἰνδική.

Hephaestion Astrol., *Apotelesmatica* Page 24, line 22

κατὰ δὲ Πτολεμαῖον Ἰνδική, Ἀριανή, Γεδρωσία, Θράκη, Μακεδονία, Ἰλλυρίς.

Hephaestion Astrol., *Apotelesmatica* Page 29, line 9

κατὰ μὲν τὸν Ὀδαψὸν τὰ ἐμπρόσθια Εὐφρατησία καὶ Τίγρις, καὶ τὰ μέσα Συρία καὶ Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ἰνδική, μέση Περσίς, καὶ ὑπὸ τὸν νῶτον Ἀραβικὴ θάλασσα καὶ

Βορυσθένης, κατὰ δὲ τὸν σύνδεσμον τοῦ βορείου Θράκη, τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδῶ.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 56, line 5

τὴν δὲ Σελήνην τὸν δυναστεύοντα Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε τῶν ὄχλων προδοθήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθήσεσθαι ὑπὸ σεισμῶν καὶ ἀνθρώπους ἐνδόξους ἀναιρεθήσεσθαι, ἐν δὲ ταῖς <β> τριώροις ταῖς τελευταίαις Βαβυλῶνι καὶ Αἰθιοπία φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ εὐστάθειαν, ἀφανισμόν δὲ τοῖς ἀπανταχοῦ ζώοις.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 60, line 12

Ἡλίου δὲ ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὴν πρώτην τρίωρον ἐκλείποντος τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ δευτέραν τρίωρον κακὰ Ἑλυμαία, Περσίδι, Μηδία, Γερμανία, Ἰνδία δηλοῖ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολήν καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τριώρῳ τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι σημαίνει, ἔτι δὲ νόσους καὶ φθορὰς καρπῶν καὶ φυτῶν καὶ γῆς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ τριώρῳ τετραπόδων διαφθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 64, line 5

ἐὰν δὲ ἐν Καρκίνῳ αἱματώδης γένηται, ταράξει τὴν Ἰνδῶν καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείαν.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 222, line 8

ἐν δὲ τοῖς τοῦ <Ἄρεως ὁμμάτων ἀσθενείας ποιεῖ, μ>άλιστα ἐπὶ ἡμέρας, καὶ αὐ<ξίφως οὔσα πυρετούς, αἱμαγμούς, κ]2ινδύνους, στομάχου πόνον <καὶ ἀνασκευὰς ποιεῖ, νυκτὸς> δὲ ἐν πᾶσιν ἀγαθὴ τοῖς ἐγ<χειριζομένοις, καὶ ὀξέως τὰς> πράξεις διαλύσει, καὶ <δοκοῦντες βλάπτεσθαι ἀπροσδο>κῆτως ὠφελοῦνται.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) (2043: 002)
“Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page 128, line 17

τῆς δὲ Σελήνης ὥρα πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη ἐκλειπούσης τὸν δυναστεύοντα τῆς Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε <τῶν ὄχλων> προδοθήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθήσεσθαι ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ ἀστραπῶν καὶ ἀνθρώπους ἐνδόξους ἀναιρεθήσεσθαι, ἐν δὲ τῇ β' τριώρῳ ἦτοι δ', ε', ζ' τῆς τε Βαβυλῶνος καὶ Αἰθιοπίας φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ καὶ ἀφανισμόν τοῖς ζώοις, ζ' δὲ καὶ η' καὶ θ' ἐν Περσίδι φθορὰν σημαίνει, ι' καὶ ια' καὶ ιβ' ὁμοίως ἐν Βαβυλῶνι φθορὰν ἔσεσθαι ἀνθρώπων καὶ προβάτων.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 132, line 10

Τοῦ Ἡλίου δὲ ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὴν πρώτην τρίωρον ἐκλείποντος τοῖς πλησίον νότου οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ δευτέραν τρίωρον κακὰ Ἑλυμαία, Περσίδι, Μηδία, Γερμανία, Ἰνδία δηλοῖ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τριώρῳ τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι σημαίνει;

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 140, line 13

ὥς δὲ κατὰ μέρος οἱ παλαιοὶ διωρίσαντο, τῷ μὲν βορείῳ Διδύμῳ κατὰ τοὺς πόδας ὑπόκειται Βοιωτία, τῇ χειρὶ Θράκη, ὑπὸ τὸν νῶτον Γαλατία, τῷ δὲ νοτίῳ ὑπὸ τὸν γλουτὸν Πόντος, κατὰ δὲ τὸν νῶτον Κιλικία, κατὰ τὸν ὠμοπλάτην Φοινίκη, κατὰ τὴν κορυφὴν Ἰνδική.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 154, line 10

Προσφκείωνται δὲ αὐτῷ χῶραι κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς Κιμμέριοί τε καὶ ἡ πανέρημος, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ἰνδική, Ἀρ[ρ]ιανή, Γεδρωσία, Θράκη, Μακεδονία, Ἰλλυρίς.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 158, line 4

ὥς δὲ κατὰ μέρος οἱ ἀρχαιότεροι διεῖλον τοῖς μὲν ἔμπρος- θίους Εὐφράτης καὶ Τίγρις, τοῖς δὲ μέσοις Συρία, Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ἰνδική, μέση Περσίς, τοῖς δ' ὑπὸ τὸν νῶτον Ἀραβική θάλασσα καὶ Βορυσθένης, τῷ συνδέσμῳ τοῦ βορείου Ἰχθύος Θράκη, τῷ δὲ τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδῶ.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 171, line 26

τῆς δὲ Σελήνης τὸν δυναστεύοντα τῆς Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε τῶν ὄχλων προδοθῆσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθῆσθαι, ἐν δὲ ταῖς δευτέραις τριώροις καὶ ταῖς τελευταίαις Βαβυλῶνι καὶ Αἰθιοπία φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ εὐστάθειαν καὶ ἀφανισμόν τοῖς ἀπανταχοῦ ζώοις.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 175, line 2

Ἐν δὲ Αἰγοκέρωτι Ἡλίου ἐκλείποντος κατὰ τὴν α' τρίωρον τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ τὴν β' τρίωρον τοῖς Ἑλυμαίοις, τῇ Περσίδι, τῇ Μηδικῇ, τῇ Γερμανίᾳ, τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολὴν καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, κατὰ δὲ τὴν γ' τρίωρον τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ πρὸς νότον οἰκοῦσιν, ἔτι δὲ νόσους καὶ φθορὰς καρπῶν καὶ φυτῶν γῆς, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον τετραπόδων διαφθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 178, line 4

ἐν Καρκίνῳ δὲ αἱματώδης γενόμενος ταραξεί τὴν Ἰνδῶν καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείαν.

Hephaestion Astrol., Excerptum (e cod. Paris. gr. 2506) (2043: 003) "Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2", Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page vii, line 12

καὶ ἐπεὶ ὁ Ἥλιος ὁ τὸ πατρικὸν ἐπέχων πρόσωπον πρὸς τὴν τοῦ Διὸς καὶ Ἑρμοῦ ἐπιμαρτυρίαν καὶ κόλλησιν φέρεται ἔστιν εὐτυχίας ἐλπίς· μετὰ γὰρ ἔτη <ιγ> πλήρη καὶ ἡμέρας <κδ> ὁ τοῦ Διὸς ἐπέρχεται τῷ ἡλιακῷ τόπῳ, καὶ ἔστιν ὁ καιρὸς τῆς ἐπερχομένης ἰνδικτιῶνος γ' περὶ τὸν Ὀκτώβριον· εἴτε γὰρ εἰς κριτικὸν ἀξίωμα ἢ χαρτου-

λαρικὸν ἢ βασιλικὸν νοτάριον ἢ εἰς ἀναστροφᾶς δημοσίων πραγμάτων ἢ τι τοιοῦτον προβληθεῖη.

Hephaestion Astrol., Excerptum (e cod. Vat. gr. 1056) (2043: 005) "Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2", Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page xxii, line 2

..> Ὑπόδειγμα ἕτερον

Μηνὶ Ἰουνίῳ ἀ' ἰνδ. ε' ἦλθεν ἀγγελία ἀπὸ τῆς δύσεως ὡς τοῦ μεγίστου κάστρου τῶν Σερβίων παρὰ τοῦ βασιλέως κρατηθέντος.

Antiphon Orat., Fragmenta (0028: 008) "Antiphontis orationes et fragmenta", Ed. Thalheim, T. (post F. Blass) Leipzig: Teubner, 1914, Repr. 1982. Fragment 25-33t, line 1

Harp. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΝΔ*ΙΩΝ ΦΟΡΟΥ

<Ἀμφίπολις>· Ἀ.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio (0525: 001) "Pausaniae Graeciae descriptio, 3 vols.", Ed. Spiro, F. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1:1967. Book 1, chapter 12, section 3, line 5

ἐλέφαντας δὲ πρῶτος μὲν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης Ἀλέξανδρος ἐκτίσαστο Πῶρον καὶ τὴν δύναμιν καθελὼν τὴν Ἰνδῶν, ἀποθανόντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ἄλλοι τῶν βασιλέων καὶ πλείστους ἔσχεν Ἀντίγονος, Πύρρῳ δὲ ἐκ τῆς μάχης ἐγεγόνει τῆς πρὸς Δημήτριον τὰ θηρία αἰχμάλωτα· τότε δὲ ἐπιφανέντων αὐτῶν δεῖμα ἔλαβε Ῥωμαίους ἄλλο τι καὶ οὐ ζῶα εἶναι νομίσαντας.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 1, chapter 12, section 4, line 5

ἐλέφαντα γάρ, ὅσος μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ θηρία, πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ ἐωράκεσαν ἀρχὴν πλην Ἰνδῶν τε αὐτῶν καὶ Λιβύων καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τούτοις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 2, chapter 28, section 1, line 8

τὸ δὲ αὐτὸ εὐρίσκω καὶ ἄλλαις χώραις συμβεβηκός· Λιβύη μὲν γε μόνη κροκοδείλους τρέφει χερσαίους διπήχεων οὐκ ἐλάσσονας, παρὰ δὲ Ἰνδῶν μόνων ἄλλα τε κομίζεται καὶ ὄρνιθες οἱ ψιττακοί.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 2, chapter 28, section 1, line 11

τοὺς δὲ ὄφεις οἱ Ἐπιδαύριοι τοὺς μεγάλους ἐς πλέον πηχῶν καὶ τριάκοντα προήκοντας, οἳ παρὰ τε Ἰνδοῖς τρέφονται καὶ ἐν Λιβύῃ, ἄλλο δὲ τι γένος φασὶν εἶναι καὶ οὐ δράκοντας.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 3, chapter 12, section 4, line 2

ἀργύρου γάρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦ νόμισμα, κατὰ τρόπον δὲ ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντεδίδοσαν βοῦς καὶ ἀνδράποδα καὶ ἀργὸν τὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν· οἱ δὲ ἐς τὴν Ἰνδικὴν ἐσπλέοντες φορτίων φασὶν Ἑλληνικῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀγώγιμα ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι, νόμισμα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι, καὶ ταῦτα χρυσοῦ τε ἀφθόνου καὶ χαλκοῦ παρόντος σφίσι.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 32, section 4, line 5

ἐγὼ δὲ Χαλδαίους καὶ Ἰνδῶν τοὺς μάγους πρώτους οἶδα εἰπόντας ὥς ἀθάνατός ἐστιν ἀνθρώπου ψυχὴ, καὶ σφισι καὶ Ἑλλήνων ἄλλοι τε ἐπείσθησαν καὶ οὐχ ἤκιστα Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος· εἰ δὲ ἀποδέχεσθαι καὶ οἱ πάντες ἐθελήσουσιν, ἐκεῖνό γε ἀντειπεῖν οὐκ ἔνεστι μὴ οὐ τὸν πάντα αἰῶνα Ἀριστομένει τὸ μῖσος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους ἐνεστάχθαι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 34, section 2, line 7

θηρία δὲ ἐς ὅλεθρον ἀνθρώπων οὐ πεφύκασιν οἱ Ἑλλήνων ποταμοὶ φέρειν, καθάπερ γε Ἰνδὸς καὶ Νεῖλος ὁ Αἰγύπτιος, ἔτι δὲ Ῥῆνος καὶ Ἰστρος Εὐφράτης τε καὶ Φᾶσις· οὗτοι γὰρ δὴ θηρία ὅμοια τοῖς μάλιστα ἀνδροφάγα αὖτις ζοῦσι, ταῖς ἐν Ἑρμῶ καὶ Μαιάνδρῳ γλάνισιν ἐοικότα ιδέας πλην χροῶς τε μελαντέρας καὶ ἀλκῆς· ταῦτα δὲ αἱ γλάνεις ἀποδέουσιν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 34, section 3, line 1

ὁ δὲ Ἰνδὸς καὶ ὁ Νεῖλος κροκοδείλους μὲν ἀμφότεροι, Νεῖλος δὲ παρέχεται καὶ ἵππους, οὐκ ἔλασσον ἢ ὁ κροκόδειλος κακὸν ἀνθρώποις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 5, chapter 12, section 3, line 13

ὁ μὲν δὴ ἐλέφας παρὰ τὰ λοιπὰ ζῶα διάφορον καὶ τὴν ἐκφυσιν παρέχεται τῶν κεράτων, ὥσπερ γε καὶ τὸ μέγεθος ἐστὶν αὐτῷ καὶ εἶδος οὐδὲν ἐοικότα ἐτέρῳ θηρίῳ· φιλότιμοι δὲ ἐς τὰ μάλιστά μοι καὶ ἐς θεῶν τιμὴν οὐ φειδωλοὶ χρημάτων γενέσθαι δοκοῦσιν οἱ Ἕλληνες, οἷς γε παρὰ Ἰνδῶν ἦγετο καὶ ἐξ Αἰθιοπίας ἐλέφας ἐς ποιήσιν ἀγαλμάτων.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 6, chapter 26, section 9, line 9

οὗτοι μὲν δὴ τοῦ Αἰθιόπων γένους αὐτοὶ τέ εἰσιν οἱ Σῆρες καὶ ὅσοι τὰς προσεχεῖς αὐτῇ νέμονται νήσους, Ἀβασαν καὶ Σακαίαν· οἱ δὲ αὐτοὺς οὐκ Αἰθίοπας, Σκύθας δὲ ἀναμειγμένους Ἰνδοῖς φασὶν εἶναι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 23, section 9, line 5

ἄγει μὲν δὴ ὁ Σόρων τὴν ἐπὶ Ψωφίδος θηρία δὲ οὗτός τε καὶ ὅσοι δρυμοὶ τοῖς Ἀρκάσιν εἰσὶν ἄλλοι παρέχονται τοσάδε, ἀγρίους ὕς καὶ ἄρκτους καὶ χελώνας μεγίστας μεγέθει· λύρας ἂν ποιήσαιο ἐξ αὐτῶν χελώνης Ἰνδικῆς λύρα παρισουμένης.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 29, section 4, line 7

τοῦτον τὸν νεκρὸν <ὁ> ἐν Κλάρῳ [ὁ] θεός, ἀφικομένων ἐπὶ τὸ χρηστήριον τῶν Σύρων, εἶπεν Ὀρόν· τὴν εἶναι, γένους δὲ αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἰνδῶν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 29, section 4, line 11

εἰ δὲ τὴν γῆν τὸ ἀρχαῖον οὖσαν ὑγρὰν ἔτι καὶ ἀνάπλεων νοτίδος θερμαίνων ὁ ἥλιος τοὺς πρώτους ἐποίησεν ἀνθρώπους, ποίαν εἰκὸς ἐστὶν ἄλλην χώραν ἢ προτέραν τῆς Ἰνδῶν ἢ μείζονας ἀνεῖναι τοὺς ἀνθρώπους, ἢ γε καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι καὶ ὀψέως τῷ παραλόγῳ καὶ μεγέθει διάφορα ἐκτρέφει θηρία;

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 3, line 1

εἶδον δὲ καὶ ταύρους τούς τε Αἰθιοπικούς, οὓς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ὀνομάζουσι ῥινό- κερως, ὅτι σφίσιν ἐπ' ἄκρα τῇ ῥινὶ ἐν ἐκάστῳ κέρασ καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ οὐ μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς οὐδὲ ἀρχὴν κέρατά ἐστι, καὶ τοὺς ἐκ Παιόνων – οὗτοι δὲ οἱ ἐκ Παιόνων ἔς τε τὸ ἄλλο σῶμα δασεῖς καὶ ἀμφὶ τὸ στέρνον μάλιστά εἰσι καὶ τὴν γένυν – καμήλους τε Ἰνδικὰς χρῶμα εἰκασμένας παρδάλεσιν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 4, line 2

θηρίον δὲ <τὸ> ἐν τῷ Κτησίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς – μαρτιχόρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι – εἶναι πείθομαι τὸν τίγριν· ὀδόντας δὲ αὐτὸ τριστοίχους καθ' ἐκατέραν τὴν γένυν καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας ἔχειν τῆς οὐρᾶς, τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξό- του ἀνδρὸς οἷσιν ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 5, line 7

δοκῶ δέ, εἰ καὶ Λιβύης τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ ἔσχατα ἐθέ- λων θηρία ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν ἐξευρεῖν, τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτά ἔχειν φανεῖσθαι οἱ· οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ τῷ ἀέρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὖσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πά- σχοι τοῦτο, ἐπεὶ καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Λίβυσσαι παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χροάν, τοῦτο δὲ ἐν Αἰθιοπία μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ γῇ τρέφει.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 40, section 9, line 9

μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀλέξανδρος, οὐκ ἀναστήσας οὔτε ἐπὶ Δαρείῳ τρόπαια οὔτε ἐπὶ ταῖς Ἰνδικαῖς νίκαις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 10, chapter 29, section 4, line 5

τὴν δὲ Ἀριάδνην ἢ κατὰ τινὰ ἐπιτυχῶν δαίμονα ἢ καὶ ἐπίτηδες αὐτὴν λοχήσας ἀφείλετο Θησέας ἐπιπλεύσας Διόνυσος στόλῳ μείζονι, οὐκ ἄλλος κατὰ ἐμὴν δόξαν, ἀλλὰ ὁ πρῶτος μὲν ἐλάσας ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία, πρῶ- τος δὲ Εὐφράτην γεφυρώσας ποταμόν· Ζεῦγμά τε ὦνο- μάσθη πόλις καθ' ὃ τι ἐξεύχθη τῆς χώρας ὁ Εὐφρά- τος, καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ κάλως καὶ ἐς ἡμᾶς ἐν ᾧ τὸν ποταμὸν ἔξευξεν, ἀμπελίνοις ὁμοῦ πεπλεγμένος καὶ κισσοῦ κλήμασι.

Alexander Med., Therapeutica (0744: 003) “Alexander von Tralles, vols. 1–2”, Ed. Puschmann, T. Vienna: Braumüller, 1:1878; 2:1879, Repr. 1963. Volume 2, page 19, line 12

δ' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 21, line 17

ἡ' λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 41, line 3

ἡ' λυκίου Ἰνδικοῦ .

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 63, line 26

β' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 91, line 14

ε' λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 223, line 26

ς' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 301, line 19

κε' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 543, line 9

καλοῦσι δ' αὐτό τινες Ἰνδὸν, ἄλλοι δὲ Ἀσκληπιόν.

Ξηρίον μετασυγκριτικὸν πύρων καὶ πρὸς τοὺς οἰδηματώδεις ὄγκους μετ' ὄξους ἐπιπλαττόμενον καλῶς ποιεῖ καὶ τοῖς κεφαλὰς ὑγρὰς ἔχουσι καὶ θώρακος καὶ λέπρας καὶ ἀλφούς καὶ δυσπνοίας καὶ ὅσα ἄλλα πάθη ἐκ τῆς κεφαλῆς ἢ ἐκ τοῦ θώρακος ἔχει τὴν αἰτίαν, ἀποκρουστικὸν ὑπάρχον βοήθημα πάσης ὕλης κακῆς καὶ πληθωρικῆς φοινίσσον σφόδρα καὶ διαφοροῦν τοὺς καχεκτικούς καὶ ἐμπεπηγότες χυμούς καὶ τοὺς θηριώδεις, ἀρθριτικοῖς καὶ στομαχικοῖς ἀρμόζον καὶ τὸν διὰ παντὸς αὐτῷ χρώμενον οὐ συγχωροῦν ποδαγριάν ἢ ἰσχίου πεῖραν ὀδύνης λαβεῖν.

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 543, line 21

Γραφή τοῦ Ἰνδοῦ.

Ἄλων Καππαδοκικῶν, ἄλων κοινῶν, ἄλων πικρῶν, ἄλων νιτροπηγικῶν, ἄλων Τραγασαίων, νίτρου Ἀλεξανδρινοῦ καὶ ἀφρονίτρου, κισσήρεως, ἀδάρκης, ἀνὰ λίτ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium (0545: 001) "Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 1", Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1864, Repr. 1971. Book 2, section 11, line 15

εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἰν- δοῖς αὐτῶν εὐπείθειαν καὶ εὐμάθειαν ἢ τὴν ἐν Αἰ- θιοπία ἢ τὴν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως ἂν τῷ καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομ- πάζειν, εἴτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι· ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλο- σοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα καὶ ἄλη- θείας ἐραστὴν διάπυρον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 2, section 34, line 1

Εἰ σαφὴ ταῦτα καὶ μὴ ἀμφίλογα, Ἰνδῶν λόγοι πειθέτωσαν· ἃ δὲ νῦν ἐρῶ, τῆς ἐκεῖ- θεν φήμης δια- κομιζούσης, ταῦτά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 2, section 34, line 6

καὶ τὸν μὲν ὄρνιν κομίζειν τὸ φερῶ- νυμον τοῦτο δὴ φυτὸν ἐς Ἰνδοῦς, εἰδέναι δὲ ἄρα τοὺς ἀνθρώπους ὅπου τε καὶ ὅπως φύεται οὐδὲ ἔν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 3, line 2

ὅν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμέρον ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκεῖ- νων οὐράς πῆχεως ἔχειν τὸ πλάτος πού φησιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 4, line 1

Οἱ μύρμηκες οἱ Ἰνδικοὶ οἱ τὸν χρυσὸν φυλάττον-τες οὐκ ἂν διέλθοιεν τὸν καλού-μενον Καμπύλινον ποταμόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 34, line 1

Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ φασὶν ἐξ Ἰνδῶν κέρασ ἐκομίσθη, καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 41, line 1

Ἴππους μονόκερως γῇ Ἰνδικῇ τίκτει, φασί, καὶ ὄνους μονόκερως ἢ αὐτὴ τρέφει, καὶ γίνεται γε ἐκ τῶν κεράτων τῶνδε ἐκπώματα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 2

Ἐλέφαντος πωλίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρόν, καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηγε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ, καὶ ἦρα τοῦ κτήματος καὶ ἀντηρᾶτο, ἀνθ' ὧν ἔθρεψε τὴν ἀμοιβὴν κομιζόμενος ἐκεῖνος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 6

ὁ τοῖνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος ἦται λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 11

ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 16

καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα· ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέ- φας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐλῖα κομίζει, καὶ παρέ- μινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός, καὶ τὴν εὐνοίαν ἐπε- δείκνυτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 1

Κύνες Ἰνδικοί, θηρία καὶ οἶδε εἰσὶ καὶ ἀλκὴν ἄλκιμα καὶ ψυχὴν θυμοειδέστατα καὶ τῶν πανταχό-θεν κυνῶν μέγιστοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 4

καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπερ- φρονοῦσι,λέοντι δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικός, καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει, καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ, καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ αὐτὸν λυπήσας καὶ κατατρώσας, τελευτῶν ἠττᾶται ὁ κύων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 8

εἴη δ' ἂν καὶ λέων ἠττηθεὶς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μὲν- τοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχεται καὶ μάλα ἐγκρατῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 1

Θηρίον Ἰνδικὸν βίαιον τὴν ἀλκὴν, μέγεθος κατὰ τὸν λέοντα τὸν μέγιστον, τὴν δὲ χρῶαν ἐρυθρόν, ὡς κινναβάρινον εἶναι δοκεῖν, δασὺ δὲ ὡς κύνες, φωνῇ τῇ Ἰνδῶν μαρτιχόρας ὠνόμασται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 25

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

λέγει δὲ ἄρα Κτησίας καὶ φησιν ὁμολο- γεῖν αὐτῷ τοὺς Ἰνδοὺς, ἐν ταῖς χώραις τῶν ἀπολυο- μένων ἐκείνων κέντρων ὑπαναφύεσθαι ἄλλα, ὥς εἶναι τοῦ κακοῦ τοῦδε ἐπιγονήν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 37

τὰ βρέφη δὲ τῶνδε τῶν ζώων Ἰνδοὶ θηρῶσιν ἀκέντρους τὰς οὐ- ρὰς ἔχοντα, καὶ λίθῳ γε διαθλῶσιν αὐτάς, ἵνα ἀδυ- νατῶσι τὰ κέντρα ἀναφύειν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 41

λέγει δὲ καὶ ἑορακέναι τόδε τὸ ζῷον ἐν Πέρσαις Κτησίας ἐξ Ἰνδῶν κοιμισθὲν δῶρον τῷ Περσῶν βασιλεῖ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς τεκμη- ρῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησίας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 24, line 1

Οἱ Ἰνδοὶ τέλειον μὲν ἐλέφαντα συλλαβεῖν ῥαδίως ἀδυνατοῦσιν, ἐς δὲ τὰ ἔλη φοι- τῶντες τὰ γεινιῶντα τῷ ποταμῷ εἶτα μέντοι λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰ βρέφη.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 26, line 1

Τοὺς λαγῶς καὶ τὰς ἀλώπεκας θηρῶσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 27, line 1

Τὸν γρυῖπα ἀκούω τὸ ζῷον τὸ Ἰνδικὸν τετράπουν εἶναι κατὰ τοὺς λέοντας, καὶ ἔχειν ὄνυχας καρτεροὺς ὥς ὅτι μάλιστα, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λεόν- των πα- ραπλησίους· κατάπτερον δὲ εἶναι, καὶ τῶν μὲν νωτιαίων πτερῶν τὴν χροάν μέλαιναν ἔδουσι, τὰ δὲ πρόσθια ἐρυθρά φασι, τὰς γε μὴν πτέρυγας αὐτάς οὐκέτι τοιαύτας, ἀλλὰ λευκάς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 27, line 14

καὶ Βάκτριοι μὲν γεινιῶντες Ἰνδοῖς λέγουσιν αὐτοὺς φύλακας εἶναι τοῦ χρυσοῦ τοῦ αὐτόθι, καὶ ὀρύττειν τε αὐτόν φασιν αὐτοὺς καὶ ἐκ τούτου τὰς καλιάς ὑποπλέκειν, τὸ δὲ ἀπορρέον Ἰνδοὺς λαμβάνειν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 32, line 1

Προβατεῖται δὲ Ἰνδῶν ὅποῖαι μαθεῖν ἄξιον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 32, line 4

τὰς αἰγας καὶ τὰς οἰς ὄνων τῶν μεγίστων μείζονας ἀκούω καὶ ἀποκύειν τέτταρα ἐκάστην· μείω γε μὴν τῶν τριῶν οὐτ' αἷξ Ἰνδικὴ οὐτ' ἂν οἷς ποτε τέκοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 36, line 1

Ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, φασὶν αὐτὴν οἱ συγγραφεῖς πολυφάρμακόν τε καὶ τῶν βλαστη- μάτων τῶνδε δει- νῶς πολύγονον εἶναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 36, line 14

ὀδόντων δὲ ἄγονός ἐστιν ὁ ὄφης οὔτος· εὐρίσκεται δ' ἐν τοῖς πυρωδεστάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 1

Γένος ὀρνίθων Ἰνδικῶν βραχυτάτων καὶ τοῦτο εἶη ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 5

καὶ Ἴνδοι μὲν αὐτὸ φωνῇ τῇ σφετέρᾳ δίκαιρον φιλοῦσιν ὄνο- μάζειν, Ἕλληνες δὲ ὥς ἀκούω δίκαιον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 15

σπουδὴν δὲ ἄρα τὴν ἀνωτάτῳ τίθενται Ἴν- δοὶ ἐς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπί- ληθον ἡγοῦνται τῷ ὄντι· καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς δώροις τοῖς μέγα τιμίῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὁ Ἴν- δῶν πέμπει καὶ τοῦτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 24

καὶ διὰ ταῦτα ἀντικρίνοντες βασιανίσωμεν τῶν φαρμά- κων τοῦ τε Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁπότερον ἦν προτιμότερον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' ἡμέραν ἀνείργε τε καὶ ἀνέ- στελλε τὰ δάκρυα τὸ Αἰγύπτιον, τὸ δὲ λήθην κακῶν παρείχεν αἰώνιον τὸ Ἰνδικόν· καὶ τὸ μὲν γυ- ναικὸς δῶρον ἦν, τὸ δὲ ὄρνιθος ἢ ἀπορρήτου φύσεως δεσμῶν τῶν ὄντως βαρυτάτων ἀπολυούσης δι' ὑπὲρ- ρέτου τοῦ προειρημένου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 30

καὶ Ἰνδοὺς κτήσασθαι αὐτὸ εὐτυχίσαντας, ὥς τῆς ἐνταυθοῖ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι ὅταν ἐθέλωσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 42, line 11

ταῖς δὲ Ἰνδαλμά τε καὶ σπέρμα τοῦ τότε πένθους ἐντακῆναι, καὶ ἐς νῦν ἔτι Μελέα- γρόν τε ἀναμέλπειν, καὶ ὥς αὐτῷ προσή- κουσιν ἄδειν καὶ τοῦτο μέντοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία τὸ μέγεθος ὅσον γέ- νοιντο ἂν οἱ κάνθαροι, καὶ ἔστιν ἐρυθρά· κινναβά- ρει δὲ εἰκάσειας ἂν, εἰ πρῶτον θεάσαιτο αὐτά.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 7

θηρῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Ἴνδοι καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν βάπτουσι τάς τε φοινικί- δας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς χιτῶνας καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χρόαν ἐκτρέψαι τε καὶ χρώσαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 17

Γίνονται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα οἱ κάν- θαροι, καὶ οἱ καλούμενοι κυνοκέ- φαλοι, οἷς τὸ ὄνομα ἔδωκεν ἡ τοῦ σώματος ὄψις τε καὶ φύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπων ἔχουσι, καὶ ἡμφιεσμένοι βαδίζουσι δορὰς θηρίων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 23

καὶ εἰσι δίκαιοι, καὶ ἀνθρώπων λυποῦσιν οὐδένα, καὶ φθέγγονται μὲν οὐδὲ ἓν, ὠρύ- ονται δέ, τῆς γε μὴν Ἰνδῶν φωνῆς ἐπαΐουσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 2

Ὅνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττους ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι πέπυσμαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 9

ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ποι- κίλων κεράτων πίνειν Ἰνδοὺς ἀκούω, καὶ ταῦτα οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν κρατίστους, ἐκ διαστη- μάτων αὐτοῖς χρυσὸν περιχέαντας, οἰ- ονεῖ ψελίοις τισὶ κοσμήσαντας βραχίονα ὠραῖον ἀγάλματος.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 22

πεπίστευται δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ὄνους καὶ ἡμέρους καὶ ἀγρίους καὶ τὰ ἄλλα μώνυχα θηρία ἀστραγάλους οὐκ ἔχειν, οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι χολήν, ὄνους δὲ τοὺς Ἰνδοὺς λέγει Κτησίας τοὺς ἔχοντας τὸ κέρασ ἀστρα- γάλους φορεῖν, καὶ ἀχόλους μὴ εἶναι· λέγονται δὲ οἱ ἀστράγαλοι μέλανες εἶναι, καὶ εἴ τις αὐτοὺς συντρίψειεν, εἶναι τοιοῦτοι καὶ τὰ ἔνδον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 32

διατριβαὶ δὲ τοῖς ὄνοις τῶν Ἰνδικῶν πεδίῳ τὰ ἐρη- μότατά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 33

ιόντων δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν, τὰ μὲν ἀπαλὰ καὶ ἔτι νεαρὰ ἑαυτῶν νέμεσθαι κατόπιν ἑώσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπερμαχοῦσι, καὶ ἴασι τοῖς ἱππεῦσιν ὁμόσε, καὶ τοῖς κέρασι παίουσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 48

ζῶντα μὲν οὖν τέλειον οὐκ ἂν λάβοις, βάλλονται δὲ ἀκοντίοις καὶ οἰστοῖς, καὶ τὰ κέρατα ἐξ αὐτῶν Ἰνδοὶ νεκρῶν σκυ- λεύσαντες ὥς εἶπον περιέπουσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 49

ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἄβρωτόν ἐστι τὸ κρέας· τὸ δὲ αἷτιον, πέφυκεν εἶναι πικρότατον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 1

Ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἄθηρός ἐστι, μόνος δὲ ἐν αὐ- τῷ τίκεται σκώληξ φασί.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 41

τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι, σημεῖα ἐπιβαλόντες· ἔχειν γὰρ αὐτοῦ ἄλλον οὐδὲ ὅσον ῥανίδα ἐφεῖται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 49

τούτῳ τοί φασιν τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα καὶ τὰς πό- λεις αἰρεῖν τὰς ἐς ἔχθραν προελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριοὺς μήτε χελώνας μήτε τὰς ἄλλας ἐλεπόλεις ἀνα- μένειν, ἐπεὶ καταπιμπρὰς ἤρηκεν· ἀγγεῖα γὰρ κερα- μεᾶ ὅσον κοτύλην ἕκαστον χωροῦντα ἐμπλήσας αὐτοῦ καὶ ἀποφράξας ἄνωθεν ἐς τὰς πύλας σφενδονᾶ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 21, line 41

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐν Ἰνδοῖς ἰδὼν τούσδε τοὺς ὄρνιθας ἔξε- πλάγη, καὶ τοῦ κάλλους θαυμάσας ἠπέλιψε τῷ κα- ταθύσαντι ταῶν ἀπειλὰς βαρυτάτας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 51, line 4

ὁ γοῦν Σκύθης ἄλλως φθέγγεται καὶ ὁ Ἰνδὸς ἄλλως, καὶ ὁ Αἰθίοψ ἔχει φωνὴν συμφυᾶ καὶ οἱ Σάκαι· φωνὴ δὲ Ἑλλὰς ἄλλη, καὶ Ῥωμαῖα ἄλλη.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 55, line 1

Ἐν τοῖς Ἰνδοῖς οἱ ἐλέφαντες, ὅταν τι τῶν δέν- δρων αὐτόρριζον ἀναγκάζωσιν αὐ- τοὺς οἱ Ἰνδοὶ ἐκ- σπάσαι, οὐ πρότερον ἐμπηδῶσιν οὐδὲ ἐπιχειροῦσιν τῷ ἔργῳ πρὶν ἢ διασεῖσαι αὐτὸ καὶ διασκέψασθαι ἅρά γε ἀνατραπῆναι οἷόν τέ ἐστιν ἢ παντελῶς ἀδύνατον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 6, section 21, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς, ὡς ἀκούω, ἐλέφας καὶ δράκων ἐστὶν ἔχθιστα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 7, section 37, line 1

Πώρου τοῦ τῶν Ἰνδῶν βασιλέως ὁ ἐλέφας ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ τετρωμένου πολλὰ ἡσυχῇ καὶ μετὰ φειδοῦς τῇ προβοσκίδι ἐξήρει τὰ ἀκόντια, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλὰ οὐ πρότερον εἶξε πρὶν ἢ συνεῖναι ὅτι ἄρα ὁ δεσπότης αὐτῷ διὰ τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκ- θνήσκει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 1

καὶ τοῦτο ἀκουέτω Ἐρατοσθένης τε καὶ Εὐφορίωνος καὶ ἄλλων περιηγουμένων αὐτό. Ἰνδικοὶ λόγοι διδάσκουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 21

Ἀλεξάνδρῳ γοῦν τῷ Φιλίππου πεῖραν ἔδωσαν οἱ Ἰν- δοὶ τῆς τῶν κυνῶν τῶνδε ἀλ- κῆς τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 29

ὁ τοίνυν Ἰνδὸς ὁ τὴν θεὰν τῷ βασιλεῖ τήνδε παρέχων κάλλιστα εἰδὼς τοῦ κυνὸς τὸ καρτερικόν, προσέταξεν οἱ τὴν οὐρὰν ἀποκοπῆναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 32

προσέταξεν οὖν ὁ Ἰνδὸς καὶ τῶν σκελῶν ἐν ἀποκόψει, καὶ ἀπεκόπη· ὁ δὲ ὡς ἐξ ἀρ- χῆς ἐνέφω εἶχετο, καὶ οὐκ ἀνίει, ὥσπερ οὖν ἄλλο- τρίου κοπτομένου σκέλους καὶ ὀθνείου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 46

ιδὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς αὐτὸν ἀνιῶμενον, τέτ- ταρας ὁμοίους ἐκείνῳ κύνας ἔδωκέν οἱ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 7, line 2

Μεγασθένους ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰν- δῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύ- διον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὸν δὲ ἀναπλεῖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 15, line 12

Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ἄρουρα, καὶ κέκληται Φα- λάκρα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 9, section 30, line 2

Λέων ὅταν βαδίζει, οὐκ εὐθύωρον πρόεισιν, οὐδὲ ἐξ τῶν ἰχνῶν ἑαυτοῦ ἀπλᾶ εἶναι τὰ ἰνδάλματα, ἀλλὰ πῇ μὲν πρόεισι, πῇ δὲ ἐπάνεισι, καὶ αὖ πάλιν τοῦ πρόσω ἔχεται, καὶ μέντοι καὶ ἵεται ἐς τοῦμπαλιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 9, section 58, line 10

λέγει δὲ ὁ Ἰόβας γενέσθαι μὲν αὐ- τοῦ τῷ πατρὶ πολυετῇ Λίβυν ἐλέφαντα κατι- όντα ἐκ τῶν ἄνω τοῦ γένους· καὶ Πτολεμαίῳ δὲ τῷ Φίλα- δέλφῳ Αἰθίοπα, καὶ ἐκείνον ἐκ πολλοῦ βιώσαντα γενέσθαι πραότατον καὶ ἡμερώτατον τὰ μὲν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συντροφίας, τὰ δὲ πωλευθέντα· Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος κτῆμα ἄδει

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ἰνδὸν ἐλέ- φαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιώναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρα-
τείας φησίν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 10, section 13, line 5

αἱ τε γὰρ ἀκρίδες καὶ οἱ ὄφεις, χρυσοειδῆ ἰνδάλματα καὶ ἐπ' αὐτῶν κατέστικται·
οἱ δὲ ἰχθύς ἔτι καὶ πλέον τῆς πολυκόσμου χροᾶς μετείληχότες εἴτα ἰδεῖν ἐκπληκτικοί
εἰσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 14, line 10

ταύτη τοίνυν ἢ τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον, ὃ ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν
τριάκον- τα, παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἥς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 15, line 12

καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεφοί- τησε δεῦρο· ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ
Τίτου ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐν τῇ Ῥώμῃ ταῦτον γεγονέναι· προστι- θέασι δὲ ὅτι
ἄρα ὁ ἐνθάδε ἐλέφας ἀπέκτεινεν ἀμφο- τέρους, καὶ ἱματίῳ κατεκάλυψε, καὶ ἐλθόντι
τῷ τροφῇ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον κειμένους ἀλλήλων πλησίον ἀπέδειξε, καὶ τὸ κέρασ
δέ, ὥπερ οὖν διέπει- ρεν αὐτούς, καὶ τοῦτο ἡμαγμένον ἐωρᾶτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 25, line 4

ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ ζώου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαίειν τοὺς ἐλέφαν-
τας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 33, line 1

Ταῶν δὲ Ἰνδικὸν δῶρον λαβὼν ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ταῶνων ἰδεῖν μέγιστόν
τε καὶ ὠραιότατον, οὐκ ἀξιοῖ σὺν τοῖς ἀγελαίοις τρέφειν, ὥς οἰκίας ἄθυρμα αὐτὸν
εἶναι ἢ γαστρὸς χάριν, ἀλλὰ ἀνάπτει τῷ Πολιεῖ Δίί, κρίνας ἀνάθημα ἐπάξιον τῷ θεῷ
τὸν ὄρνιν τὸν προειρημένον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 32, line 1

Ἡ Ἰνδῶν γῆ φέρει πολλὰ καὶ ποικίλα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 32, line 19

καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῖς ἐς ἐπικουρίαν τὴν ἀναγκαίαν καὶ μάλα εὐπόρως ἀνίσχιν ἢ
χώρα καὶ ἀφθόνως· ὄφεις δὲ ὅς ἂν ἀποκτείνῃ ἄνθρωπον, ὥς Ἰνδοὶ λέγουσιν (καὶ μάρτυ-
ρας ἐπάγονται Λιβύων πολ- λούς καὶ τοὺς περὶ Θήβας οἰκοῦντας Αἰγυπτίων), οὐκέτι
καταδύναι καὶ ἐσερπύσαι ἐς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔχει, τῆς γῆς αὐτὸν μὴ δεχομένης, ἀλλ'
ἐκβαλλούσης τῶν οἰκείων ὥς ἂν εἴποις φυγάδα κόλπων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 41, line 1

Ὁ Γάγγης ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ῥέων ὑπαρχόμενος μὲν ἐκ τῶν πηγῶν βαθὺς ἐστίν
ἐς ὀργυιᾶς εἴκοσι, πλατὺς δὲ ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους· ἔτι γὰρ αὐθιγε- νεῖ τῷ ὕδατι
πρόεισι καὶ ἀμιγεῖ πρὸς ἕτερον· προϊὼν δὲ τῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐμπιπτόντων καὶ
ἀνακοινου- μένων οἱ τὸ ὕδωρ ἐς βάθος μὲν ἤκει καὶ ἐξήκοντα ὀργυιῶν, πλατύνεται
δὲ καὶ ὑπερεκχεῖται ἐς σταδίους τετρακοσίους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 1

Λόγω δὲ ἄρα τῷδε Ἰνδὸς καὶ Λίβυς τὸ γένος δια- φέρω· ἐρεῖ δὲ ὁ μὲν Ἰνδὸς τὰ ἐπιχώρια, ὁ δὲ Λίβυς ὅσα οἶδε καὶ ἐκεῖνος· ἃ δ' οὖν ἄδετον ἄμφω τὸ λόγῳ ἐστὶν ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 4

ἐν Ἰνδοῖς ἐὰν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν πο- θῶν φονῇ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 8

ἀλλ' οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τρο- φαῖς κολακεύουσιν αὐτόν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι πρᾶναι πειρῶνται, παρατιθέντες ὅσα πλη- ροὶ τὴν γαστέρα καὶ θέλγει τὸν θυμόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 7, line 2

Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 8, line 19

κατασπείρει δὲ καὶ τοῦ χώρου ἔνθα ἀλύζεται τῶν ἀνθέων πολλά, ἥδυ- σμένον αἰρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαν- τες ἦσαν ἄρα πήχεων ἐννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 9, line 1

Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παν- τὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεῖαν πεπαιδευμένων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 18, line 1

Ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τοῖς Ἰνδικοῖς, ἔνθα ὁ μέγι- στος τῶν βασιλέων διαιτᾶται τῶν ἐκεῖθι, πολλά μὲν καὶ ἄλλα ἐστὶ θαυμάσαι ἄξια, ὥς μὴ αὐτοῖς ἀντικρί- νειν μήτε τὰ Μεμνόνεια Σοῦσα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πολυτέλειαν μήτε τὴν ἐν τοῖς Ἐκβατάνοις μεγαλουρ- γίαν· ἔοικε γὰρ κόμπος εἶναι Περσικὸς ἐκεῖνα, εἰ πρὸς ταῦτα ἐξετάζοιτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 18, line 19

καὶ τὸ σεμνότερον τῆς ὥρας τῆς ἐκεῖθι, τὰ δένδρα αὐτὰ τῶν ἀειθαλῶν ἐστι, καὶ οὐποτε γηρᾷ καὶ ἀπορρεῖ τὰ φύλλα· καὶ τὰ μὲν ἐπιχώριά ἐστι, τὰ δὲ ἀλλαχόθεν σὺν πολλῇ κομισθέντα τῇ φροντίδι, ἅπερ οὖν κοσμεῖ τὸν χώρον καὶ ἀγλαΐαν δίδωσι, πλὴν ἐλαίας· οὐ γὰρ αὐτὴν ἡ Ἰνδῶν φέρει, οὔτε αὐτή, οὔτε ἤκουσαν ἀλλαχόθεν τρέφει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 18, line 24

σιτεῖται δὲ Ἰνδῶν οὐδὲ εἷς ψιτ- τῶν, καίτοι παμπόλλων ὄντων τὸ πλῆθος· τὸ δὲ αἶτιον, ἱεροὺς αὐτοὺς εἶναι πεπιστεύκασιν οἱ Βρα- χμᾶνες, καὶ μέντοι καὶ τῶν ὀρνίθων ἀπάντων προτι- μῶσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 22, line 1

Τὸν Ἰνδῶν βασιλέα προϊόντα ἐπὶ δίκαις προσκυ- νεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδα- γμένος τοῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό (παρέστηκε δὲ καὶ ἐκεῖνος, ὅσπερ οὖν ἐνδίδωσιν οἱ τοῦ παιδεύ- ματος τὴν ὑπόμνησιν τῇ ἐκ τῆς ἄρπης κρούσει καὶ φωνῇ τινι ἐπιχωρίῳ, ἥσπερ οὖν ἐλέφαντες ἐπαΐειν εἰλήχασιν φύσει τινὶ

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ἀπορρήτῳ καὶ μάλα γε ἰδίᾳ τοῦ ζῶου τοῦδε)· καὶ μέντοι καὶ κίνησιν τινα ὑποκινεῖται πολεμικήν, οἷον ἐνδεικνύμενος ὅτι καὶ τοῦτο τὸ μά-θημα ἀποσώζει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 22, line 14

τέτταρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λοιποί, καὶ αὐτοῖς παιδεύμα τὴν φρουρὰν ἔχειν οὐ κατανυστάζουσι· διδάσκονται γάρ τοι σοφία τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 25, line 2

Ἴππους καὶ ἐλέφαντας ἄτε ζῶα καὶ ἐν ὅπλοις καὶ ἐν πολέμοις λυσιτελεῖ τιμῶσιν Ἰνδοί, καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 25, line 9

οὐκ ἀτιμάζει δὲ οὐδὲ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα προσίεται δῶρά οἱ κομιζόμενα. Ἰνδοὶ γὰρ οὐκ ἐκφραλίζουσι ζῶον οὔτε ἡμέρον οὔτε μὴν ἄγριον οὐδέν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 27, line 4

ταύτης οὖν τὴν δεξιὰν πτέρυγα εἰ ὑποθείης ἀνθρώ-πῳ καθεύδοντι, εὖ μάλα ἐκταράξεις αὐτόν· δέα γάρ τινα καὶ ἰνδάλματα καὶ φάσματα ὄψεται, καὶ ἐνύπνια ἕτερα οὐδαμῶς εὐμενῇ καὶ φίλα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 14, section 13, line 2

ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπιδόρπια σιτεῖται ταῦτα, οἷα δῆπου Ἕλληνες ἐντραγεῖν αἰτοῦσι, φοινίκων τῶν χαμαιζήλων· ἐκεῖνος σκώληκά τινα ἐν τῷ φυτῷ τικτό-μενον σταθευτὸν ἐπιδειπνεῖ γλύκιστον, ὥς Ἰνδῶν λέγουσι λόγοι, καὶ φασιν οἱ τὴν ἡδονὴν τὴν τοσαύτην ἐκ τοῦ σιτεῖσθαι ** καὶ ἐμὲ γε αἰροῦσι λέγοντες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 14, section 13, line 13

τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέμφομαι αὐτῷ, κύκνων γε μὴν Ἀπόλλωνι μὲν λατρευνόντων ὠδικωτάτων δὲ ὥς ἡ φήμη διαρρέουσα λέγει ἐπιβουλεύειν ἐκγόνοις καὶ διαφθείρειν τὰ ψά, ὧ Ἰνδοὶ φίλοι, οὐκέτι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 7, line 1

Ἦεται ἡ Ἰνδῶν γῆ διὰ τοῦ ἥρος μέλιτι ὑγρῷ, καὶ ἔτι πλέον ἢ Πρασίῳ χώρᾳ, ὅπερ οὖν ἐμπύπτον ταῖς πόαις καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομὰς τοῖς βουσί καὶ τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστάς, καὶ τὰ μὲν ζῶα ἐστιᾶται ἡδίστην τήνδε ἐστίασιν (μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νομεῖς ἄγουσιν αὐτά, ἔνθα καὶ μᾶλλον ἢ δρόσος ἢ γλυκεῖα κάθηται πεσοῦσα), ἀνθεστιᾶ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκιστον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμῖζαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ οὖν δρῶσιν Ἕλληνες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς μάργαρος (ἄνω γὰρ εἶπον περὶ τοῦ Ἐρυθραίου) λαμβάνεται τρόπῳ τοιῷδε.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 23

ἄριστος δὲ ἄρα ὁ Ἰνδικὸς γίνεται καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 29

γίνεσθαι δέ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, καὶ τοῦ Βρεττα- νικοῦ ἡττᾶσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 30

ὁ δὲ ἐν Ἰνδία χερ- σαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι κρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνιστα- μένου, ἀλλὰ τοῦ ὀρυκτοῦ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 14, line 1

Κομίζουσι δὲ ἄρα τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ τίγρεις πεπωλευμένους καὶ τιθα- σοὺς πάνθηρας καὶ ὄρυγας τετράκερος, βοῶν δὲ γένη δύο, δρομικούς τε καὶ ἄλλους ἀγρίους δεινῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 15, line 1

καὶ περιστερὰς ὠχρὰς κομίζουν, ἅσπερ οὖν καὶ λέγουσι μήτε ἡμεροῦσθαι μήτε ποτὲ πραῦνε- σθαι, καὶ ὄρνιθας δέ, οὓς κερκορώνους φιλοῦσιν ὄνο- μάζειν, καὶ κύνας γενναίους, ὑπὲρ ὧν ἄνω μοι λέ- λεκται, καὶ πιθήκους λευκοὺς καὶ μελαντάτους ἄλ- λους· τοὺς γάρ τοι πυρροὺς ὡς γυναιμανεῖς ἐς τὰς πόλεις οὐκ ἄγουσιν, ἀλλὰ καί πο- θεν ἐπιπηδήσαντες ἀναιροῦσιν, ὡς μοιχοὺς μεμισηκότες. Ἰνδῶν δὲ ὁ μέγας βασιλεὺς μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀγωνίας προτίθησι τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις εἶπον ἐτέρωθι, ἐν δὲ τοῖς καὶ ζώοις ἀλόγοις, ἀλλὰ ἐκείνοις γε ὧν ἐκπέφυκε κέρατα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 21, line 1

Ὅτε Ἀλέξανδρος τὰ μὲν ἐδόνει τῆς Ἰνδῶν γῆς τὰ δὲ ἥρει, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ζώοις ἐνέτυχεν, ἐν δὲ τοῖς καὶ δράκοντι, ὃνπερ οὖν ἐν ἄνθρωπῳ τινὶ νομίζοντες ἱερὸν Ἰνδοὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ θειασμοῦ προσετρέποντο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 21, line 5

οὐκοῦν παντοῖοι ἐγένοντο οἱ Ἰνδοὶ δε- ὄμενοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μηδένα ἐπιθέσθαι τῷ ζῳῷ· ὃ δὲ κατένευσε.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 24, line 1

ἐπιφανεῖς δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μὲν κόρην ἀρπάζει, τὴν δὲ ναῦν λίθον ἐργάζεται, τὸν δὲ Πομπίλον ἐς τὸν ἰχθὺν τοῦτον μετέβαλεν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα καὶ περὶ τοὺς βοῦς τοὺς δρομικούς τίθενται σπουδὴν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς μανθάνω σιττακοὺς ὄρνεις γίνεσθαι, ὥνπερ οὖν καὶ ἀνωτέρω μνήμην ἐποιησάμην· ἃ δὲ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν οὐκ εἶπον, ταῦτά μοι λεχθῆναι νῦν δοκεῖ πρε- πωδέστατα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 10

γίνονται δὲ καὶ ταῶς ἐν Ἰνδοῖς τῶν πανταχόθεν μέγιστοι, καὶ πελειάδες χλωρό- πτιλοι· φαίη τις ἂν πρῶτον θεασάμενος καὶ οὐκ ἔχων ἐπιστήμην ὄρνι- θογνώμονα, σιττακὸν εἶναι καὶ οὐ πελειάδα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 22

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

χρόαν δὲ ἔχει τὰ πτερὰ τῶν Ἰνδῶν ἀλεκτρυόνων χρυσωπόν τε καὶ κυά- ναυγῇ κατὰ τὴν σμάραγδον λίθον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 3, line 1

Γίνεται δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἄλλο ὄρνεον, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος κατὰ τοὺς ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον, καὶ μουσῳθὲν ἀνθρώπου φωνὴν εἶτα μέντοι τῶν σιττα- κῶν ἔστι λαλίστερόν τε καὶ θυμοσφοώτερον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 3, line 8

καλοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ Μακεδόνων Ἰνδοῖς ἐποικήσαντες ἐν τε Βουκεφάλοις πόλει καὶ τῇ περὶ ταύτην καὶ τῇ καλουμένῃ Κύρου πόλει καὶ ταῖς ἄλλαις, ἃς ἀνέστησεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, κερκίων· ἔσχε δὲ ἄρα τὸ ὄνομα τήνδε τὴν γένεσιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ διασεῖει τὸν ὄρρον, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 4, line 1

Γίνεσθαι δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ κήλαν ἀκούω ὄρνιν· καὶ τὸ μέγεθος τριπλασίων ὠτίδος ἔστι, καὶ τὸ στόμα ἔχει γενναῖον δεινῶς καὶ μακρὰ τὰ σκέλη· φέρει δὲ καὶ πρηγορεῶνα καὶ ἐκείνον μέγιστον προσεφερῇ κωρύκῳ, φθέγμα δὲ ἔχει καὶ μάλα ἀπηχές.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 1

Ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδὸν ἔποπα διπλασίονα τοῦ παρ' ἡμῖν καὶ ὠραιότερον ἰδεῖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 4

καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει βασιλεῖ κεῖσθαι ἄγαλμα Ἑλληνι χαλινὸν καὶ κόσμον ἵππου, ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἥδεται αὐτῷ, καὶ συνεχές ἐνορᾷ τὴν ἀγλαίαν τεθηπῶς τοῦ ὄρνιθος καὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτοφυές.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 9

παῖς ἐγένετο Ἰνδῶν βασι- λεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκ- δικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 39

ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλήσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 42

Ὠγύ- γιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 6, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται ζῶον κροκοδείλῳ χερσαίῳ πα- ραπλήσιον ἰδεῖν· μέγεθος δὲ αὐτῷ κυνιδίου Μελι- ταίου εἴη ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 8, line 1

Ἡ δὲ Ἰνδῶν θάλαττα ὕδρους θαλαττίους τίκτει πλατεῖς τὰς οὐράς· τίκτουσι δὲ καὶ λίμναι μεγίστους ὕδρους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 9, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ἵππων τε ἀγρίων καὶ ὄνων τοιούτων εἰσὶν ἀγέλαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 10, line 1

Ἐν Πρασίοις δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς εἶναι γένος πιθή- κων φασὶν ἀνθρωπόνουν, ἰδεῖν δὲ εἰσι κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς κύνας τὸ μέγεθος, προκομία τε αὐτῶν ὁρᾶται συμφυῆς· εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδὼς ἀσκητὰς εἶναι αὐτάς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 10, line 12

φοι- τῶσι δὲ ἀθρόοι ἐς τὰ τῆς Λατάγης προάστεια (πόλις δὲ ἐστὶν Ἰνδῶν ἢ Λα- τάγη), καὶ τὴν προτεθειμένην αὐτοῖς ἐκ βασιλέως ἐφθὴν ὄρουσαν σιτοῦνται· ἀνὰ πᾶ- σαν δὲ ἡμέραν ἤδε ἡ δαίς αὐτοῖς εὐτρεπὴς πρό- κειται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 1

Ποηφάγον ἐν Ἰνδοῖς ζῷόν ἐστι, καὶ πέφυκε γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 5

οὐρὰν δὲ ἔχει δασυ- τάτην καὶ μελαίνης ἀκράτως χροῶς, καὶ εἶεν αὐταὶ αἱ τρίχες καὶ τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι ἂν, καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γὰρ τοὶ παραπλέκονται ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται μάλα ὠραίως, ταῖς πλοκαμῖσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 25

καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα (ἀγα- θὸν γὰρ καὶ ἡ δορά) ἀφῆκε τὸν νεκρόν· σαρκῶν γὰρ τῶν ἐκείνου δέονται Ἰνδοὶ οὐδὲ ἓν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 12, line 1

Κήτη δὲ ἦν ἄρα ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν θαλάττῃ πεν- ταπλασίονα τὸ μέγεθος ἐλέφαντος τοῦ μεγίστου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 1

καὶ αἰροῦσιν οἱ γεωργοῦντες αὐτοὺς ἀσθενεῖ τῇ νήξει χρωμένους, ἅτε μὴ ἐν βυθῷ φερο- μένους ἀλλὰ ἐπιπολῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὀλίγου ὕδατος ἀγαπητῶς καὶ μόλις ἀποζῶν- τας. Ἰνδῶν δὲ ἰχθύων ἴδια καὶ ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 3

βατίδες γίνον- ται παρ' αὐτοῖς οὐδέν τι μείους Ἀργολικῆς ἀσπίδος ἐκάστη, καρί- δες δὲ καὶ μείζους καράβων αἱ Ἰνδῶν εἰσίν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 7

αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθέουσιν διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου χηλὰς με- γίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θιγεῖν, τὰς γε μὴν ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς ἐκπι- πτούσας ἐς τὸν Ἰνδὸν λείας ἔχειν πέπυσμαι τὰς ἀκάνθας, προμήκεις γε μὴν καὶ βοστρυχώδεις τὰς ἀπηρτημένας ἑλικας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 14, line 1

Χελώνη δὲ ἐν Ἰνδοῖς ποταμία τὸ χελώνιον ἔχει σκάφης οὐ μείον τελείας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 15, line 2

Θυμόσοφα δὲ καὶ παρ' ἡμῖν ζῷά ἐστιν, οὐ μὴν ὅσα ἐν Ἰνδοῖς ἀλλὰ ὀλίγα.

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 15, line 5

ἐκεῖ δὲ ὃ τε ἐλέφας τοι- οὔτός ἐστι καὶ ὁ σιττακὸς καὶ αἱ σφίγγες καὶ οἱ κα- λούμενοι σάτυροι· σοφὸν δὲ ἄρα ἦν καὶ ὁ μύρμηξ ὁ Ἰνδός.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 15, line 9

οἱ μὲν οὖν ἡμεδαποὶ τὰς ἐαυτῶν χειὰς καὶ ὑποδρομὰς ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύττουσι, καὶ φωλεοὺς τινὰς κρυπτοὺς ἀποφαίνουσι γεωρυχοῦντες, καὶ με- ταλλείαις ὥς εἰπεῖν τι- σιν ἀπορρήτοις καὶ λανθανού- σαις καταξάινονται· ἀλλὰ οἱ γε Ἰνδοὶ μύρμηκες οἰκί- σκους τινὰς συμφορητοὺς ἐργάζονται, καὶ τούτους γε οὐκ ἐν χωρίοις ὑπτίοις καὶ λεί- οις καὶ ἐπικλυζομένοις ῥᾶστα, ἀλλὰ μετεώροις καὶ ὑψηλοῖς.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 15, line 31

καὶ μυρμήκων μὲν Ἰνδῶν περὶ Ἰόβᾳ πάλαι, ἐμοὶ δὲ νῦν ἐς τοσοῦτον λελέχθω.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 16, line 1

Παρὰ τοῖς Ἀριανοῖς τοῖς Ἰνδικοῖς χάσμα Πλού- τωνός ἐστι, καὶ κάτω τινὲς ἀπόρ- ρητοι σύριγγες καὶ ὁδοὶ κρυπταὶ καὶ διαδρομαὶ ἀνθρώποις μὲν ἀθέατοι, βαθεῖαι δ' οὖν καὶ ἐπὶ μήκιστον προήκουσαι· γενό- μεναι δὲ πῶς καὶ ὀρωρυγμέναι τρόπῳ τῷ, οὔτε Ἰνδοὶ λέγουσιν, οὔτε ἐγὼ μαθεῖν πολυπραγμονῶ.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 16, line 7

ἄγουσιν οὖν Ἰνδοὶ καὶ ὑπὲρ τὰ τρισμύρια ἐνταῦθα κτήνη προβάτων τε καὶ αἰγῶν καὶ βοῶν καὶ ἵππων· καὶ ἕκαστος τῶν ἢ ἐνύπνιον ἢ ὅτταν τινὰ ἢ φήμην ἢ ὄρνιν οὐκ εὐ- εδρον ὑφορωμένων ἀντὶ τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς ἐμβάλλει κατὰ τὴν οἰκοθεν δύναμιν, ἐαυτὸν λυτρούμενος καὶ διδοὺς ὑπὲρ τῆς ἐαυτοῦ ψυχῆς τὴν τοῦ ζώου.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 20, line 1

Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδῷ (λέγω δὲ τοῖς ἐν- δοτάτω) ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἐνθηρα, καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς ἐκεῖ φασὶν εἶναι καὶ ταύ- τας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἶγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 20, line 8

πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 20, line 34

εἴτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 21, line 2

Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰν- δοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτω πλευρὰν φα- νοῦνται φασὶν αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χώρος Κόλουνδα.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 22, line 1

Ἔστι δὲ καὶ Σκιρᾶται πέραν Ἰνδῶν ἔθνος καὶ τοῦτο, καὶ εἰσὶ σιμοὶ τὰς ῥίνας, εἴτε οὕτως ἐκ βρε- φῶν ἀπαλῶν ἐνθλάσει τῇ τῆς ῥίνος διαμείναντες, εἴτε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τίκτονται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 31, line 1

Λέγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν λόγοις Ἰνδικοῖς τοὺς καλουμένους Κυναμολγοὺς τρέφειν κύνας πολλοὺς κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς τὸ μέγεθος, καὶ εἶναί γε ἰσχυ- ρῶς κυνοτρόφους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 33, line 5

Λιβύων δὲ ἄρα τῶν γειτνιώντων Ἰνδοῖς ὀπισθονόμων βοῶν ἀγέλας εἶναί τινας ἀκούω.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 35, line 2

ὅσπερ οὖν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησὶ Κῳῦθα μὲν οὕτως εἶναι κώμην τὸ ὄνομα λαβοῦ- σαν, ταῖς δὲ αἰξὶ ταῖς ἐπιχω- ρίοις ἔνδον ἐν τοῖς σηκοῖς παραβάλλειν τοὺς νομέας ἰχθῦς ξηροὺς χιλόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 37, line 1

Παρά γε τοῖς Ψύλλοις καλουμένοις τῶν Ἰνδῶν (εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι) οἱ ἵπποι γίνονται τῶν κριῶν οὐ μείζους, καὶ τὰ πρόβατα ἰδεῖν μικρὰ κατὰ τοὺς ἄρνας, καὶ οἱ ὄνοι δὲ τοσοῦτοι γίνονται τὸ μέ- γεθος καὶ οἱ ἡμίονοι καὶ οἱ βοῦς καὶ πᾶν κτῆνος ἕτερον ὃ τι οὖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 37, line 6

ὅν δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὗ φασι γίνεσθαι οὔτε ἡμερον οὔτε ἄγριον· μυσάττονται δὲ καὶ ἐσθίειν τοῦδε τοῦ ζώου Ἰνδοί, καὶ οὐκ ἂν γεύσαιντό ποτε ὑείων, ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἀν- θρωπέων οἱ αὐτοί.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 39, line 1

Ὀνησίκριτος ὁ Ἀστυπαλαιοὺς λέγει ἐν Ἰνδοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου ἀνάβασιν γενέσθαι δράκοντας δύο, οὓς Ἀβισάρης ὁ Ἰνδὸς ἔτρε- φεν, ὧν ὁ μὲν ἦν πῆχεων τετταράκοντα καὶ ἑκατόν, ὁ δὲ ὀγδοήκοντα· καὶ φησι ἐπιθυμῆσαι δεινῶς Ἀλέ- ξανδρον θεάσασθαι αὐτούς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 41, line 1

Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει μεγί- στος, τὸ κέντρον δὲ ἐγγρίμπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 2, line 1

Κλείταρχος ἐν τῇ περὶ τὴν Ἰνδικὴν φησι γίνεσθαι ὄφεις πῆχεων ἑκκαίδεκα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 6, line 21

περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίων χώραν (ἔστι δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς οὐκ ἄδοξος) Ὀνησίκριτος λέγει καὶ Ὀρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἡμισυ ἔχοντα σταδίου τὸ μήκος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 22, line 2

λέγει δὲ Κλεί- ταρχος ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι ὄρνιν, καὶ εἶναι σφόδρα ἐρωτικόν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ λέγει ὠρίωνα εἶναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 23, line 1

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Κατρέα τὸ ὄνομα, Ἰνδὸν τὸ γένος, τῇ φύσει ὄρνιν λέγει Κλείταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερήφανον· τὸ μέγεθος γὰρ εἶη ἂν κατὰ τὸν ταῶν, τὰ δὲ ἄκρα τῶν πτερῶν ἔοικε σμαράγδῳ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 23, line 13

ἔχει δὲ καὶ φώνημα εὔμουσον καὶ κατὰ τὴν ἀηδόνα τορόν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα τὴν ἐξ ὀρνίθων τροφήν ** εἶχον, ἵνα καὶ οἱ ὀρῶντες ἐστιᾶν τὴν ὄψιν δύνωνται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 1

Λέγει δὲ Κλείταρχος πιθήκων ἐν Ἰνδοῖς εἶναι γένη ποικίλα τὴν χροάν, μεγέθει δὲ μέγιστα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 20

κατόπτρῳ δὲ χρησάμενος ὁ Ἰνδὸς ὀρώντων ἐκείνων, οὐκ εἰσὶ δ' ἔτι τὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ ἕτερα προστιθέντες· εἶτα καὶ τούτοις ἔρματα ἰσχυρὰ ὑποπλέκουσι· καὶ μέντοι καὶ τοιαῦτά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 28

εἴρηται μὲν ὑπὲρ πιθήκων καὶ ἄλλα, Ἰνδῶν τε καὶ οὐκ Ἰνδῶν· καὶ ταῦτα δὲ ἔχει τινὰ τῷ συνιέντι οὐκ ἀσπούδαστα, οὐ μὰ Δία.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 26, line 1

Λέοντας ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μεγίστους οὐ διαπορῶ· τὸ δὲ αἴτιον, τῶν ζώων τῶν ἐτέρων ἢδε ἢ γῆ μήτηρ ἐστὶν ἀγαθή.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 29, line 1

Τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύνοντος ἐπὶ τοὺς πολέμιους δέκα μυριάδες ἐλεφάντων προηγοῦνται μαχίμων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 29, line 11

ιδεῖν δὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέγει τοὺς φοίνικας αὐτορρίζους ἀνατρεπομένους ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπτόντων τῶν θηρίων αὐτοῖς βιαιότατα· δρῶσι δὲ ἄρα, ἂν ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοὺς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 33, line 9

Κάσπιος δὲ ἄρα καὶ οὗτος ὄρνις ἢ Ἰνδὸς μᾶλλον (λέγεται γὰρ καὶ ἐκείνη τὸ γένος οἱ καὶ ταύτη), καὶ εἶη τὸ μέγεθος κατὰ χῆνα ἂν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 35, line 13

λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Κρήσσαν ἐκείνου τοῦ γένους τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, οὐ πολλὰ μὲν, εἶναι δ' οὖν, καὶ πικρὰ ἐντυχεῖν, ὥς ἐκεῖναι ἦσαν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 39, line 1

Ἐν τῇ Πρασιακῇ χώρᾳ, (Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστὶ) Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ οὐρὰς πήχεων πέντε· προςπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρόσωπον

πᾶν εἶναι λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 17, section 40, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ἐστὶ χώρα περὶ τὸν Ἀσταβόρραν ποταμὸν ἐν τοῖς καλουμένοις Ριζοφάγοις.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 17, section 40, line 6

κατὰ μέντοι τὴν λίμνην τὴν καλουμένην Ἀορατίαν (Ἰνδῶν δὲ ἄρα καὶ αὕτη· πλησίον δὲ ἐστὶ τοῦ προειρημένου ποταμοῦ) τοῦτο μὲν τὸ θηρίον τὸν κώνωπα ἐπιπολάζειν· ἔρμῃον δὲ καὶ εἶναι τὸν χῶρον καὶ καλεῖσθαι.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 17, section 40, line 10

τὴν δὲ αἰτίαν ἐκείνην Ἰνδοὶ φασιν οἱ κύκλῳ περιοικοῦντες, τὸν χῶρον τὸν προειρημένον οὐκ ἄνωθεν οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς ἄγονον ἀνθρώπων γενέσθαι, σκορπίους δὲ ἐπιπολάσαι πλῆθος ἄμαχον, καὶ φαλαγγίων τινὰ ἐπιφοιτῆσαι φοράν, φαλαγγίων δὲ ἃ καλοῦσι τετράγναθα.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* (0545: 002) “*Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 2*”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1866, Repr. 1971. Book 1, section 15, line 21

εἰ δέ τι Καλλιμάχῳ χρή προσέχειν, φάτταν καὶ πυραλλίδα καὶ περιστερὰν καὶ τρυγὸνα φησὶ μηδὲν ἀλλήλαις εὐοκέναι. Ἰνδοὶ δὲ φασὶ λόγοι περιστερὰς ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χροάν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 1, section 15, line 22

Ἰνδοὶ δὲ φασὶ λόγοι περιστερὰς ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χροάν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 31, line 7

οὐδεὶς γοῦν ἔννοιαν ἔλαβε τοιαύτην, οἷαν Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος ἢ Διογένης ὁ Φρύξ ἢ Ἴππων ἢ Διαγόρας ἢ Σωσίας ἢ Ἐπίκουρος οὔτε Ἰνδὸς οὔτε Κελτὸς οὔτε Αἰγύπτιος.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 41, line 15

καὶ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐπὶ Καλανῶ τῷ Βραχμᾶνι, τῷ Ἰνδῶν σοφιστῇ, ὅτε ἑαυτὸν ἐκεῖνος κατέπρησεν, ἀγῶνα μουσικῆς καὶ ἱππέων καὶ ἀθλητῶν διέθηκε.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 41, line 17

χαριζόμενος δὲ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τι ἐπιχώριον αὐτῶν ἀγώνισμα ἐς τιμὴν τοῦ Καλανοῦ συγκατηρίθησε τοῖς ἄθλοις τοῖς προειρημένοις.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 23, line 5

Καλὰ μὲν οὖν Ἀλεξάνδρου τὰ ἐπὶ Γρανίκῳ καὶ τὰ ἐπὶ Ἰσσω καὶ ἡ πρὸς Ἀρβήλοις μάχη καὶ Δαρεῖος ἡττημένος καὶ Πέρσαι δουλεύοντες Μακεδόσι· καλὰ δὲ καὶ τὰ τῆς ἄλλης ἀπάσης Ἀσίας νενικημένης, καὶ Ἰνδοὶ δὲ καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ πειθόμενοι· καλὸν δὲ καὶ τὸ πρὸς τῇ Τύρῳ καὶ τὰ ἐν Ὄξυδράκαις καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 29, line 8

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

καὶ ὁμῶς ἐπὶ τούτοις μέγα ἐφρόνει οὐδὲν ἦττον ἢ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῇ τῆς οἰκουμένης ἀρχῇ, ὅτε καὶ Ἰνδοὺς ἐλὼν ἐς Βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 39, line 3

Ὅτι βαλάνους Ἀρκάδες, Ἀργεῖοι δ' ἀπίους, Ἀθη- ναῖοι δὲ σῦκα, Τιρύνθιοι δὲ ἀχρά- δας δεῖπνον εἶχον, Ἰνδοὶ καλάμους, Καρμανοὶ φοίνικας, κέγχρον δὲ Μαιῶται καὶ Σαυ- ρομάται, τέρμινθον δὲ καὶ κάρδα- μον Πέρσαι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 1, line 9

Ὅτι Δαρδανεῖς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἀκούω τρὶς μόνον λούεσθαι παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων καὶ γαμοῦντας καὶ ἀποθανόντας. Ἰνδοὶ οὔτε δανεῖζουσιν οὔτε ἴσασι δανεῖζεσθαι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 1, line 10

ἀλλ' οὐδὲ θέμις ἄνδρα Ἰνδὸν οὔτε ἀδικῆσαι οὔτε ἀδικηθῆναι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 20, line 6

ἦκεν οὖν καὶ πρὸς τοὺς Χαλ- δαίους ἐς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 5, section 6, line 1

Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλανοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέ- σαι· ἄλλος δ' ἂν εἶπεν ὅτι καὶ ἀγασθῆναι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 5, section 6, line 3

Καλανὸς ὁ Ἰνδῶν σοφιστὴς μακρὰ χαί- ρειν φράσας Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσι καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀπολῦσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν, ἐνένηστο μὲν ἢ πυρὰ ἐν τῷ καλλίστῳ προ- αστείῳ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὐὰ καὶ πρὸς εὐωδίαν εὖ μάλα ἐπίλεκτα κέδρου καὶ θύου καὶ κυ- παρίττου καὶ μυρσίνης καὶ δάφνης· αὐτὸς δὲ γυμνα- σάμενος γυμνάσιον τὸ εἰωθὸς (ἦν δὲ αὐτὸ δρόμος), ἀνελθὼν ἐπὶ μέσῃ τῆς πυρᾶς ἔστη ἐστεφανωμένος καλάμου κόμῃ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 6, section 14, line 14

ὁ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλη, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ τῆς Ἰνδικῆς ὅρια ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ ἐπὶ τὰ Σκυθικά.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 7, section 18, line 3

παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γυναῖκες τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανοῦσι τοῖς ἀνδράσιν ὑπο- μένουσι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 8, section 7, line 18

ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θαυ- ματοποιοὶ διαπρέποντες, καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 10, section 14, line 3

καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτους καὶ ἐλευθεριωτάτους Ἰνδοὺς καὶ Πέρσας, ἀμ- φοτέρους δὲ πρὸς χρηματισμὸν ἀργοτάτους εἶναι· Φρύγας δὲ καὶ Λυδοὺς ἐργαστικω- τάτους, δουλεύειν δέ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 12, section 48, line 1

Ὅτι Ἴνδοι τῇ παρὰ σφισιν ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰ Ὅμηρου μεταγράψαντες ἄδουσιν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς, εἴ τι χρὴ πιστεύειν τοῖς ὑπὲρ τούτων ἱστοροῦσιν.

Claudius Aelianus Soph., Fragmenta (0545: 004) “Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 2”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1866, Repr. 1971. Fragment 85, line 1

οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροὶ τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν, καὶ τὸ κύμα ἐστορέσθη· πνεῦμα δὲ κεκρι- μένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει, καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου. ἰνδάλματα εἰκα- σμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιπηδήσαντα, οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν, διέξυνεν.

Claudius Aelianus Soph., Fragmenta Fragment 99, line 8

καὶ ἔστι τὸ ἰνδάλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές.

Claudius Aelianus Soph., Fragmenta Fragment 106, line 18

ὁψις οὖν ἰνδάλματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιστᾶσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Catena in Canticum canticorum (2598: 002); MPG 87.2. Page 1561, line 54

μὲν διάνοιαν κατωτέραν τῆς ἀληθείας κατανοήσεως· πάντα δὲ λόγον ἐρμηνευτι- κὸν στιγμὴν βραχεῖαν δο- κεῖν, μὴ δυνάμενον τῷ πλάτει τῆς διανοίας ἐπεκτεῖ- νεσθαι· τὴν οὖν διὰ τῶν τοιούτων ῥημάτων χειρ- αγωγουμένην ψυχὴν πρὸς τὴν τῶν ἀλήπτων περὶ- νοιαν, διὰ μόνης πίστεως εἰσοικίζειν ἐν ἑαυτῇ λέγει δεῖν τὴν πάντα νοῦν ὑπερ- ἔχουσιν φύσιν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ παρὰ τῶν φίλων λεγόμενον, ὅτι Σοὶ ποιήσω- μεν, ὦ ψυχῇ, τῇ καλῶς πρὸς τὸν ἵππον ἀπεικασθείσῃ, ἰνδάλματά τινα τῆς ἀληθείας καὶ ὁμοιώματα· τοι- αύτη γὰρ καὶ τοῦ τῶν λόγων ἀργυρίου ἢ δύναμις ὡς ἐναυγάσματα σπινθηροειδῇ δοκεῖν εἶναι τὰ ῥήματα, μὴ δυνάμενα δι’ ἀκριβείας ἐμφῆναι τὸ ἐγκείμε- νον νόημα· σὺ δὲ ταῦτα δεξαμένη, ὑποζύ- γιόν τε καὶ οἰκητήριον γενήσῃ διὰ πίστεως, τοῦ ἐν σοὶ ἀνακλίνεσθαι μέλλοντος διὰ τῆς ἐν σοὶ κατοικί- σεως· τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ θρόνος ἔσῃ καὶ οἶκος γε- νήσῃ· ταῦτα τῶν φίλων τοῦ νυμφίου τῇ καθαρχᾷ καὶ παρθένῳ χαρισαμένων ψυχῇ, εἶεν δ’ ἂν οὗτοι τὰ

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam (2598: 004); MPG 87.2. Page 2084, line 37

Σουφεῖρ δὲ χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα γίνε- σθαι τὰς τιμωτάτας λίθους φησί.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam Page 2628, line 19

Θαυμαζούσης δὲ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν τοῦ πράγματος αἰτίαν ὁ σαγηνεύων φησὶν· Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, τοὺς νησιώτας λέ- γων, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς. Τὰς Ἰνδικὰς δὲ χώρας Θαρσεῖς ἢ Γραφὴ καλεῖ.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Commentarii in Isaiam Page 2629, line 19

Πλοῖα δὲ Θαρσεῖς καλεῖ, τοὺς ἀπὸ τῆς Θαρ- σεῖς ἐρχομένους ἐν Ἰνδίᾳ κειμένης ἥς καὶ ἐν Ἰωνίᾳ μέμνηται.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Epistulae 1–166 (2598: 005) “Procopii Gazaei epistolae et declamationes”, Ed. Garzya, A., Loenertz, R.–J. Ettal: Buch–Kunstverlag, 1963; Studia

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

patristica et Byzantina 9. Epistle 165, line 8

ὁ δὲ μισθὸς οὐ μὰ Δία χρυσὸς οὐδὲ λίθοι τινὲς Ἰνδικαί – οὔτε γὰρ τούτων πλουτῶ, οὔτε τούτων θηρεύσων ὁ νέος ἀφίκεται – ἀλλ’ οὐδὲ λόγων κάλλος – οὐ γὰρ Μουσῶν εὐφορος ἐγώ, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἀττικῆς ἐναβρύνομαι, ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων εὐτύχησαν παῖδες – ἀλλ’ εἰ τὴν ἐμὴν δόσιν ἥτις ἐστὶν ἐθέλεις σκοπεῖν, εὖ νοιά τε καὶ προθυμία· τούτων γὰρ κύριος ἐγώ, Δημοσθένης φησὶν, τῶν δὲ ἄλλων τύχη καὶ Μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐταῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσαι.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Descriptio imaginis (2598: 009) “Spätantiker Gemäldezyklus in Gaza”, Ed. Friedländer, P. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1939; Studi e Testi 89. Section 22, line 7

τοσοῦτον γὰρ ἡ κεκτημένη περίκειται κόσμον, ὅσον τῇ κατ’ οἶκον ἀρμόσει διαίτη, ἀμφιδέτας τε καὶ περιβραχιόνια· ὄρμοι τε περὶ τῇ δέρῃ καὶ τοῖς ὤσιν ἐλικτῆρες καὶ χρυσῇ ταινία τὴν κεφαλὴν περισφίγ- γουσα Ἰνδικῶν λίθων διαδοχῇ περικλείεται.

Menander Rhet., Διαίρεσις τῶν ἐπιδεικτικῶν (olim sub auctore Genethlio) (2586: 001) “Menander rhetor”, Ed. Russell, D.A., Wilson, N.G. Oxford: Clarendon Press, 1981. Spengel page 358, line 14

ἐπὶ πένθει δὲ καὶ οἴκτῳ, <ὡς> ἱστοροῦσι Βουκέφαλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν ἐπὶ τῷ ἵππῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῷ Βουκεφάλῳ ἀνοικισθῆναι· τὴν Ἀντινόου δὲ ἐν Αἰγύπτῳ <ἐπὶ τῷ> Ἀντινόου θανάτῳ ὑπὸ Ἀδριανοῦ.

Etymologicum Genuinum, Etymologicum genuinum (ἀνάβλησις – βώτορες) (4097: 002) “Etymologicum magnum genuinum. Symeonis etymologicum una cum magna grammatica. Etymologicum magnum auctum, vol. 2”, Ed. Lasserre, F., Livadaras, N. Athens: Parnassos Literary Society, 1992. Alphabetic letter alpha, entry 1332, line 4

philox. I. c. <Ἀσχάλλων> (Eur. Or. 785)· ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἢ ἀγανακτῶν· παρὰ τὸ ἄχω, ἀφ’ οὗ ἄχομαι, οἶον (σ 256)· νῦν δ’ ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσευεν κακά, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰδάλλω καὶ ἰνδάλλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <σ> ἀσχάλλω· ἐκ δὲ τοῦ ἀσχάλλω γίνεται περισπώ- μενον ῥῆμα ἀσχαλῶ, τὸ τρίτον πρόσωπον ἀσχαλᾷ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <α> ἀσχαλάα, ὡς παρ’ Ὀμήρῳ (B 292 – 293)· καὶ γὰρ τίς θ’ ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάα.

Scholia In Pindarum, Scholia in Pindarum (scholia vetera) (5034: 001) “Scholia vetera in Pindari carmina, 3 vols.”, Ed. Drachmann, A.B. Leipzig: Teubner, 1:1903; 2:1910; 3:1927, Repr. 1:1969; 2:1967; 3:1966. Ode O 3, scholion 52a, line 13

ὅτι δὲ συνέβαινε καὶ εἰκὸς ἐστὶν ἐνίας ἔχειν, ἐκεῖθεν δῆλον, ὅτι τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν ἐξ Αἰθιοπίας καὶ Λιβύης πάντες σὺν ταῖς θηλείαις ὀδόντας ἔχουσιν, ἢ κέρατα, ὡς τινες· καθὰ καὶ Ἀμυντιανὸς (Script. rer. Alex. M. p. 162 M.) ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων φησί· τῶν δὲ Ἰνδικῶν αἱ θή- λειαι χωρὶς ὀδόντων εἰσὶν. 53eCDQ 54E <ἄν ποτε> ἦν ποτε.

Posidonius Phil., Fragmenta (1052: 001) “Posidonios. Die Fragmente, vol. 1”, Ed.

Theiler, W. Berlin: De Gruyter, 1982. Fragment 2, line 5

τὸ μὲν γὰρ ἑωθινὸν πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰβήρας καὶ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλεῖται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βορείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἄπλουν ἡμῖν μέχρι νῦν τῷ μὴ συμμῖξαι μηδένας ἀλλήλοις τῶν ἀντιπεριπλεόντων οὐ πολὺ, εἴ τις συντίθῃσιν ἐκ τῶν παραλλήλων διαστημάτων τῶν ἐφικτῶν ἡμῖν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 3a, line 11

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ' Ἰνδοῖς οἰκεῖν ἢ παρ' Ἰβήρσιν· ὧν τοὺς μὲν ἐφόους μάλιστα, τοὺς δὲ ἐσπερίους, τρόπον δέ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 138

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὡς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν, ἀγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 141

τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν· ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περιπέσοι πλάνη καὶ σωθεῖη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶ.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 143

ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 173

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιορχίαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν, καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων, πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματιζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοῖς ὅμοια, ἐμβιβάσαι τε μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἰατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνεχέσι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 182

Ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλῳ νῆσον εὐυδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 209

Τίς γὰρ ἢ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 213

οὐκ εἰκὸς δ' οὕτ' ἔξω που τὸν πλοῦν ἔχοντας εἰς τὸν κόλπον παρωσθῆναι τοὺς Ἰνδοὺς κατὰ πλάνην (τά γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν ἔμελλε τὴν πλάνην), οὕτ' εἰς τὸν κόλπον ἐπίτηδες καταχθεῖσιν ἔτι πλάνης ἣν πρόφασις καὶ ἀνέμων ἀσάτων.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 222

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

ὁ δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρὸς τῶν Κυζικηνῶν πῶς ἀφείς τὴν πόλιν εἰς Ἰνδοὺς ἔπλει;

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 270

Ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος ἑπτὰ πού μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἤμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου, καθ' ὃν εἴληπται, ὥστε, φησὶν, ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὴ πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 287

Ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστὶ, παρα- δείγματι χρῆται τῷ τοῦς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέ- χοντος.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 298

ἐπειθ' Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθιοπας, ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ἦδει τοιούτους τινὰς τοῖς σώμασιν (οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ἦδει τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ' αὐτήν), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 50

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο ἐν τοῖς τόποις εἰς οὓς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς Ἰνδῶν, μιμού- μενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυσον· ἦν μὲν δὴ τὸ ἔθος τοῦτο.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 56

οὐ γὰρ νῦν οἱ Φιλαίνων βωμοὶ μένουσιν, ἀλλ' ὁ τόπος μετείληφε τὴν προση- γορίαν· οὐδὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στήλας φασὶν ὀραθῆναι κειμένας οὐθ' Ἡρακλέ- ους, οὔτε Διονύσου, καὶ λεγομένων μέντοι καὶ δεικνυμένων τῶν τόπων τινῶν οἱ Μακεδόνες ἐπί- στευνον τούτους εἶναι στήλας, ἐν οἷς τι σημεῖον εὕρισκον ἢ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἱστορουμένων ἢ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 82

τὸ δὲ ἐπ' αὐτάς ἀναφέρειν τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλας τῷ ἐνθάδε ἥττον εὐλόγον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἐμπόρων, ἀλλ' ἡγεμόνων μᾶλλον ἀρξάντων τοῦ ὀνόματος τούτου, κρατῆσαι πιθανὸν τὴν δόξαν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδικῶν στηλῶν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 37, line 4

Strabo 5,2,6 Τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπλη- ροῦσθαι πάλιν τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα, καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον καὶ τοὺς ἐν Ἰν- δοῖς ἄλας, οὓς φησι Κλείταρχος.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 66, line 17

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 68a, line 10

πρῶτος δὲ Δημόκριτος (Vors. 68 B 15) πολύπειρος ἀνὴρ συνείδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους ἔχουσα· συνήνεσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός (109 Wehrli)· Εὐδοξος (276a Lasserre) δὲ τὸ μήκος διπλοῦν τοῦ πλάτους, ὁ δὲ Ἐρατοσθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης (8a Mette) δὲ ὡς ἡμικύκλιον, Ἴππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ, ἄλλοι οὐροειδῆ, Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἑω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐρον δ' ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 78, line 71

διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἴγυπτον τοὺς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους, κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλεφάντων τε πλῆθος καὶ παντοδαπῶν ὄφρων τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ δρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας, ὑπερβάλλοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 78, line 116

ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν κλίσιν κειμένας, λέγω δ' Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινα μέρη τῆς Λιβύης.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 113, line 3

Diodor 33,18 18. Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιланθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεόν ἡὔξησε· μέχρι <γὰρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 133, line 69

τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ <ὁ> Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, ἔκτὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, ἔκκαθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεσπίζων Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσiais οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντις καὶ ὕδρομάντις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ ἱεροσκόποι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 310, line 59

ἔκτὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν· ἀνέρποντας γὰρ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας, περὶ νῶτα καὶ νηδὺν ἅπασαν εἰλεῖσθαι, φλέβα δ' ἣν ἂν τύχῃ διελόντας ἐμπίνειν τοῦ αἵματος, ἀπλήστως ἐπισπωμένους βιαίῳ πνεύματι καὶ συντόνῳ ροίζῳ· μέχρι μὲν οὖν τινος ἐξαναλουμένους ἐκείνους ἀντέχειν ὑπ' ἀμνηχανίας ἀνασκιρτῶντας καὶ τῇ προνομαίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὡς καθιζομένους τῶν δρακόντων, εἴτα αἰεὶ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ, πηδᾶν μὲν μηκέτι δύνασθαι, κραδαινομένους δ' ἐστάναι, μικρὸν δ' ὕστερον καὶ τῶν σκελῶν ἐξασθενησάντων, κατασεισθέντας ὑπὸ λιφαμίας ἀποψύχειν, πεσόντας δὲ τοὺς αἰτίους τοῦ

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

θανάτου

Posidonius Phil., Fragmenta (1052: 003) “FGrH #87”. Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 106

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὥς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν, ἀγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 109

ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περι- πέσοι πλάνηι καὶ σωθείη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 111

ὑπο- ληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 141

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιαρχίαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων· πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματι- ζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληιστρι- κοῖς ὅμοια, <οῖς> ἐμβιβάσασθαι μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἱατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνε- χέσι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 150

ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλωι νῆσον εὐδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 191

εἰκάζει δὲ καὶ τὴν τῶν Κίμβρων καὶ τῶν συγγενῶν ἐξανάστασιν ἐκ τῆς οἰκείας γενέσθαι κατὰ θαλάττης ἔφοδον, οὐκ ἀθρόαν συμβᾶσαν (F 31). ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος ἐπτά που μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου, καθ' ὃν εἰληπται, <«ὥστε»>, φησὶν, <«ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὼι πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς»>.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 208

οὐ γὰρ φύσει Ἀθηναῖοι μὲν φιλόλογοι, Λακε- δαιμόνιοι δ' οὐ καὶ οἱ ἔτι ἐγγυτέρω Θηβαῖοι, ἀλλὰ μᾶλλον ἔθει· οὕτως οὐδὲ Βαβυ- λώνιοι φιλόσοφοι φύσει καὶ Αἰγύπτιοι, ἀλλ' ἀσκήσει καὶ ἔθει· καὶ ἵππων τε καὶ βοῶν ἀρετὰς καὶ ἄλλων ζώων οὐ τόποι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀσκήσεις ποιοῦσιν· ὁ δὲ συγχεῖ ταῦτα. ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστι, παραδείγματι χρῆται τῷ τοὺς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχοντος.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 53, line 43

..... Ἀλέξαν- δρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο .

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 70, line 66

(39) ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀλη- θείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας, ‘τῶι καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφό- νεια οἷω πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσι’ (Od. κ 495). τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ <ὁ> Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, [τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, καθ’ ἡμᾶς δὲ ὁ τῶι Βυρεβίσται θεσπίζων Δεκαί- νεος]· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντιες καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντιες καὶ ὕδρο- μάντιες, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυριοῖς οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρη- νικοὶ † ὠροσκόποι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,87,F, fragment 80, line 17

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἄν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,87,F, fragment 98a, line 8

...· Εὐδοξος δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους· ὁ δὲ Ἐρατοσθένης (V) πλείον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον· Ἰππάρχος δὲ τραπεζοειδῆ· ἄλλοι οὐροειδῆ· Ποσει- δώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἑω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐρον δ’ ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,87,F, fragment 114, line 64

(4) διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἴγυπτον τούς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους· κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλε- φάντων τε πλῆθος καὶ παντοδαπῶν ὀφειῶν τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ δρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας ὑπερβάλλοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby’-F 2a,87,F, fragment 114, line 103

(3) ὁ δ’ αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν κρᾶσιν κειμένας, λέγω δ’ Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Λιβύης.

Eratosthenes et Eratosthenica Philol., Catasterismi (0222: 001) “Pseudo-Eratosthenis catasterismi”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1897; Mythographi Graeci 3.1. Chapter 1, section 5R[:], line 19

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν· ἴστο- ρεῖ- ται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου ποιοῦντος τοῦ στεφάνου φέγγος· ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθεικέναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφότεροι, σημεῖον τῆς αἰρέσεως· συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.

Eratosthenes et Eratosthenica Philol., Catasterismi Chapter 1, section 5D, line 14

CHAPTER 8. UNSORTED ENTRIES

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναί φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν· ἱστορεῖται δὲ καὶ διὰ τούτου τὸν Θησέα σεσῶσθαι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, φέγγος ποιοῦντος.

8.1 Theodore (? Abu-Qurrah) | (? of Nicaea)

“” (From Wikipedia¹) Theodorus Epist., Epistulae (3158: 001) “Épistoliers byzantins du x<e> siècle”, Ed. Darrouzès, J. Paris: Institut Français d’Études Byzantines, 1960; Archives de l’orient chrétien 6. Epistle 7, line 21

Τὸν δὲ κοινωνοῦντά σοι καὶ τῆς στέγης καὶ τοῦ πρὸς ἐμὲ φίλτρου ὡς ἐξ ἡμῶν προσαγόρευσον· οὕτω γὰρ τὰς ὀλυμπιακὰς ἐδοξάμην θρίδακας ὑπὲρ τοὺς τῶν Ἰνδῶν λυχνίτας καὶ σμαράγδους· εἰ δὲ δι’ ἐπιστολῆς ἡμᾶς οὗτος δεξιῶσεται, τάχα ἂν τῶν αὐτοῦ σπερμάτων τοὺς καρποὺς φάγεται· ὅμως ἔρρωσο καὶ αὐτός· τοῦτο γὰρ φίλον ἐμοί.

1.